

श्रिये नमः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதந்தராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமீதி
विख्याताय ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशेबधये

श्री वेदान्तरामानुज महादेशिकाय नमः ॥

श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः ॥

व्याख्यान पञ्चक सहितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

முதல் பாகம் (PART - I)

ஸம்பாதகர்:

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் பாஷ்யமணி, வீரவல்லி,

வடுவூர் ஸ்ரீ தேசிகாசார்யர்

(ஸ்ரீகார்யம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம்.)

பரிசோதகர்:

கொத்திமங்கலம்

ஸ்ரீ உ. வே. கோபாலசக்கரவர்த்தியாசாரியார்

வெளியிடுவோர்:

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம்
தேசிகாசாரி சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

ஸர்வதாரி - வைகாசி - திருவாதிரை

2008

श्रियै नमः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதந்தராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமீதி
विख्याताय ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशेवधये

श्री वेदान्तरामानुज महादेशिकाय नमः ॥
श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः ॥

व्याख्यान पञ्चक सहितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

முதல் பாகம் (PART - I)

ஸம்பாதகர்:
ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் பாஷ்யமணி, வீரவல்லி,
வடுவூர் ஸ்ரீ தேசிகாசார்யர்
ஸ்ரீகார்யம்
(ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்.)

பரிசோதகர்:

கொத்திமங்கலம்

ஸ்ரீ உ. வே. கோபாலசக்கரவர்த்தியாசாரியார்

வெளியிடுவோர்:

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்
தேசிகாசாரி சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

ஸர்வதாரி - வைகாசி - திருவாதிரை

2008

1st Edition, June 2008

Copies - 1000

All Rights Reserved

Price : Rs. 500-00

Copies Can be had at :

Srirangam Srimath Andavan Ashramam

#31, Desikachariyar Road,

Alwarpet, Mylapore, Chennai - 600 004.

Phone : 044-24993658

Printed at :

Elango Achukoodam,

#166, Royapettah High Road,

Mylapore, Chennai - 600 004.

Phone : 24991821

श्रियै नमः

श्रीमते लक्ष्मीहयवदन परब्रह्मणे नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकं अरुणिं स्येय

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारम् ॥

श्रीभाष्यं श्रीनिवासाचार्यं	अरुणिं स्येय	सारदीपिका
श्रीमद्वेदान्त रामानुज महादेशिकं	अरुणिं स्येय	पूर्वसारास्वादिनी
श्रीमद्भारद्वाज श्रीनिवासाचार्यं	अरुणिं स्येय	सारप्रकाशिका
श्रीशैल श्रीनिवासाचार्यं	अरुणिं स्येय	सारविवरणी
श्रीपरकाल संयमीन्द्रमहादेशिकं	अरुणिं स्येय	सारप्रकाशिकासङ्ग्रहम्

इन्त इन्तु वय्याक्यान्तङ्कण्डन्

श्रीमद्वेदमार्गेत्यादि

नवलपाक्कम्, श्री. उ.वे. सडकोपराभाणुजासारीयराळ
परीसोतीक्कप्पडु, श्रीरङ्कम् श्रीमताण्डवनं आसीरम् श्रीकार्यम्
वडुलु, श्री उ.वे. तेसिकासारीयाराळ वेणियिडप्पडु.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன்

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் (ஸ்ரீ முஷ்ணம்)
ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஸிகன்

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते श्रीनिवासमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते वेदान्तरामानुजमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमुखम् ॥

कल्पितैतिह्यमानस्थैरनल्पैर्जल्पपण्डितैः ।
श्रुतिस्मृतिसदाचारभिन्नमार्गप्रपोषकैः ॥ १ ॥

प्रच्छन्नभूमिकाभेदैस्संप्रदायविदूषकैः ।
संप्रदायविरुद्धार्थग्रन्थिग्रन्थशतैर्युतैः ॥ २ ॥

गुरुपरम्परालब्धरहस्यार्थप्रभेदिभिः ।
न नश्छिन्नो भवेदर्थो रहस्यत्रयसारतः ॥ ३ ॥

पञ्च व्याख्यायुतश्रीमान् पञ्चाननसमो भुवि ।
रहस्यत्रयसारोऽयं परपक्षप्रभेदकः ॥ ४ ॥

स्वमतप्रकाशकश्चायं परतत्त्वप्रकाशकः ।
मानमेयप्रमातृणां प्रमितेश्च प्रबोधकः ॥ ५ ॥

फलप्राप्तेः कारणत्वात् फलविद्याधिकारवान् ।
संख्यया चैव शूद्राणां स्त्रीणां ज्ञानप्रदायकः ॥ ६ ॥

शेषिदिव्यशरण्ययोः दम्पत्योः परभूतयोः ।
पुमर्थतत्त्वहितयोः कृपया विन्दते शुभम् ॥ ७ ॥

बहुग्रन्थकृतां श्रीमद्देशिकानां प्रभाषणे ।
यत्र कुत्रापि नैवस्यात् विरोधस्स्वोक्तिमूलतः ॥ ८ ॥

लोके ग्रन्थकृतां मध्ये वेदान्तदैशिकैस्समः ।
सर्वसिद्धान्तसारविन्न भूतो न भविष्यति ॥ ९ ॥

ततो हि यस्य कस्यापि तस्य ग्रन्थस्य चिन्तनात् ।
तत्त्वज्ञानविवृद्धिश्च शुद्धभक्तिश्च सिद्ध्यति ॥ १० ॥

नारायण! नारायण!! नारायण!!!

इत्थं

श्रीरङ्गरामानुजयतिः

श्रीयै नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

विषय सूचिका - गेपाणुगलकंकम

பக்கம்

1. गुरुपरम्परासाराधिकारः	1 - 56
2. उपोद्धाताधिकारः	57 - 94
3. सारनिष्कर्षाधिकारः	95 - 110
4. प्रधानप्रतितन्त्राधिकारः	111 - 148
5. अर्थपञ्चकाधिकारः	149 - 194
6. तत्त्वत्रयाधिकारः	195 - 313
7. परदेवतापारमार्थ्याधिकारः	314 - 394
8. मुमुक्षुत्वाधिकारः	395 - 421
9. अधिकारि विभागाधिकारः	422 - 464
10. उपाय विभागाधिकारः	465 - 504
11. प्रपत्तियोग्याधिकारः	505 - 524
12. परिकरविभागाधिकारः	525 - 582
13. साङ्ग प्रपदनाधिकारः	583 - 635

श्रियै नमः

श्री रङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

व्याख्यानपञ्चक सहितः श्रीमन्निगमान्त महादेशिक विरचितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

गुरुपरम्परासारः

குருபரம்பராஸாரம்

गुरुभ्यस्तदुरुभ्यश्च नमोवाकमधीमहे । वृणीमहे च तत्राद्यौ दम्पती जगतां पती ॥

श्रीभाष्य श्रीनिवासार्यमहागुरवे नमः

सारदीपिका

நல்லவுரைமூன்றில் நற்சாரவுரை செய்தார்
எல்லையில் சீர்தூப்புல் வந்த வெந்தை - பல்கலைசேர்
தேசுடைய வேதாந்த தேசிகனார் செய்தருள்
வாசகமே எங்களுக்கு வாழ்வு .

ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशेवधि श्रीमद्वेदान्त रामानुजमहादेशिकाय नमः

सारास्वादिनी

साक्षान्नारायणं देवमस्मद्रक्षैकदीक्षया । अवतीर्णमवन्त्यां श्रीरङ्गनाथगुरुं भजे ॥१॥

श्रीमद्भारद्वाज श्रीनिवासार्यमहागुरवे नमः

सारप्रकाशिका

वन्दे हस्तिगिरीशस्य वल्लभां वारिजासनाम् । यदपाङ्गेक्षणात्पुंसां वर्धन्ते सर्वसम्पदः ॥१॥

श्रीशैल श्रीनिवासार्यमहागुरवे नमः

सारविवरणी

प्राचीनशब्दहेषं कण्ठोपरि दृश्यशुभ्रहयवेषम् । स्वाभाविकगुणभूषं मम मनसि विभातु वस्तु निर्दोषम् ॥
सर्वार्थसिद्धिहेतुर्बहुविधरक्षानिवर्तितानिष्टः । त्रय्यन्तविश्रुतः ख्यः कोऽपि श्रीवेङ्कटेश्वरो जयति ॥

श्रीमते श्रीपरकालसंयमीन्द्रमहादेशिकाय नमः

सारप्रकाशिकासङ्ग्रहः

श्रीभाष्यश्रीरहस्यार्थतत्त्वप्रज्ञावतां वरम् । श्रीशैलपूर्णमपरं श्रीनिवासगुरुं भजे ॥१॥

(சா.தி.) सत्सम्प्रदायागतमर्थजातं सर्वं रहस्यत्रयसारतो यः। प्रकाशयामास हिताय नृणां तं नौमि वेदान्तगुरुप्रधानम् ॥१॥ अर्था रहस्यत्रयसारसंभृतास्स्फुरन्ति चित्ते मम यत्प्रसादतः। तं नौमि बाधूलकुलीन देवराडार्यसूनुमहदप्पदेशिकम् ॥२॥ (पेरियप्पदेशिकम्)

இரஹஸ்யத்ரயத்தி னெழிற்சாரப் பொருளெல்லா, முரக மெல்லணையின் மேலுறை செய்தானடியோர்க்குக் குருகூறும் கந்தாடைப்பெரியப்பர் குரைகழலே, யொருக்காலும் மறவாமலுரைகண்டாய் என் மனமே॥

श्रीवेङ्कटेशस्वयमाविरासीत् श्रीवेङ्कटेशार्यतनुर्यतो यम्। अस्पृष्टहेयस्सुगुणैकराशिस्सर्वेषु तन्त्रेष्व भवत्स्वतन्त्रः ॥३॥ निगूढमर्थं निगमान्तवार्धेस्वशास्त्रतो यस्स्वयमुद्धार। स आदिवेदान्तगुरुस्स्वशास्त्राद्वयो रहस्यत्रयसारतोऽपि ॥४॥ काहं मन्देषु मन्दः कविकथकमृगाधीशवाचो गभीराः क्वाप्येतास्तत्प्रसादा द्विपरिषति मनो मामकं वीतभीति। क्षन्तव्यं तन्महद्भिर्गुणदृग्भिमतै स्साहसं मामकीनं बाधूलश्रीनिवासो मम गुरुरनिशं मानसे सन्निधत्ताम् ॥५॥ चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य निष्प्रत्यूहसमाप्तये। वेदान्ताचार्यचरणद्वन्द्वमन्तर्निदधमहे ॥६॥

(சா.சுவா) श्रीमद्वेदान्त गुरोर्नत्वाऽङ्गी गुरुपरम्परासारम्। व्याकरवाणि गुरुणामाज्ञापरवान् सतां प्रसादाय ॥१॥

प्रारिप्सितमान गुरुपरम्परासाराख्य प्रबन्धத்துக்கு विषयप्रयोजनाङ्कளை सूचिப்பியாதின்று கொண்டு निष्प्रत्यूह परिपूर्ण प्रचयगमनार्थं मङ्गलाचरणं செய்தருளுகிறார். गुरुभ्य इत्यादियால் - இதில் முந்தின गुरुசப்தம் स्वाव्यवहिताचार्य मात्रपरम् - இரண்டாம் गुरुशब्दं तदाचार्य प्रभृति भगवत्पर्यन्त परमाचार्य परम्परैयெல்லாத்தையும் காட்டுகிறது.

गुरुभ्यः என்கிறவிதிலே भगवत्पर्यन्त सर्वगुरुக்களையும் சொல்வதாயிருக்க தருமப்ய:

(சா. ப்ர.) वन्दे श्रीरङ्गधामानं हरिं वरवराभिधम्। यदावासस्थलं लोके मद्वंश्यानां निरूपकम् ॥

श्रीमद्राघवसंयमीन्द्रकरुणासम्प्राप्तसत्तं तथा श्रीमत्कौशिकदेशिकेन्द्रवरदैः क्षिप्तात्मरक्षं पुनः।

श्रीबाधूलकुलोद्भवाद्बुधवराच्छ्री वासविद्यानिधेर्वेदान्तद्वयमाप्तवन्तमनघं श्रीश्रीनिवासं भजे ॥३॥

केचित्केसरभूषणं बुधजनाः केचिच्च नाथं मुनिं केचिद्यामुनदेशिकं गुणगणैः केचिच्च रामानुजं।

श्रीमद्वेङ्कटनाथसूरिमपरे संभावयन्ते हि यं भारद्वाजकुलाब्धिपूर्णशशिनं श्रीश्रीनिवासं भजे ॥४॥

(சா.வி) भूतादिमुनिमुख्या ये शरणागतिशालिनः। ते प्रसीदन्तु मे नित्यं संप्रदायार्थबुद्धये ॥३॥ उत्पाद्य मूलमनुना द्वयभावदुग्धैस्संवर्ध्य मां कृतवतश्च तदेकवृत्तिम्। अस्मत्पितृव्यचरणानधिकान्पितृभ्यां श्री श्रीनिवासगुरुवर्य तमान् प्रपद्ये ॥४॥ गाधानामपि दिव्यसूरिवचसां ग्रन्थस्थ ...

(சா.சங்) व्यासं तत्त्वविनिर्णयेऽघहरणे नारायणं श्रीशुकं भक्तौ शेषमशेषशास्त्रविवृतौ वृत्ते वसिष्ठं परम्। सौशील्येऽर्जुनसारथिं श्रितजनत्राणे रघूणां पतिं श्रीशैलान्वयभूषणं घनगिरि श्रीश्रीनिवासं भजे ॥२॥

यतीन्द्रमतधौरेयघण्टांशगुरवे नमः। यत्सूक्तिर्भाष्यकृद्वाचां सैरन्ध्रीव मनःप्रिया ॥३॥

(सा.दी.) वाच्यवाचक वक्तृणां वैलक्षण्यमनोहरः । रहस्यत्रयसारोऽयं वेदान्ताचार्यदर्शितः ॥७॥

समुत्सर्पत्परिमलैस्सूच्यमानस्ववक्तृकाः । नाकर्षन्ति मनःकेषां वेदान्ताचार्यसूक्तयः ॥८॥

श्रीमद्रहस्यत्रितयसारं व्याख्यातुमिच्छतः । धत्तां मे वेङ्कटेशार्य श्रीनिवासगुरु मतिम् ॥९॥

ज्ञानशक्त्यादिसर्वाकार परिपूर्णானान् श्रियःपति, நம்மாழ்வார், நாதமுனி, ஆளவந்தார், எம்பெருமானார் முதலான ஆचार्यபரம்பரை யையவதரிப்பித்து ஜகதே உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினார். அவர்களால் ப்ரஸ்தாவிப்பித்த அর্থவிசேஷங்களையெல்லாம் இன்னும் நன்றாக ப்ரகாசிப்பிக்கவேண்டுமென்றுதிருவுள்ளம் பற்றி, தன்னுடைய திருமணி-

(सा.स्वा.) என்று அதிகம் ப்ரயோகித்தது “सचाचार्यवंशो ज्ञेयः, आचार्याणामसावसावित्याभगवत्तः என்கிற ஸ்ருதியாலும் “गुरुन् प्रपद्य प्रथमं तद्गुरुंश्च ततो हरिं” என்று. श्रीபாழ்வராத்ரக்ஷோதாஹத் வத் நத்தாலும் சொல்லப்பட்ட க்ரமத்தைக் காட்டுகைக்காக - இப்படித் த்ரூப்ய என்கிறவிடத்தில் பஹுவக்ஷநம் பாஹுவ்யபரமானாலும் குருப்ய: என்கிறவிடத்தில் அர்த்தே க்வவஸாத்பூஜாயா் பஹுக்ஷநம் - நமோவாக் நம இதுயுக்தி...

(सा.प्र.) भारद्वाजकुलाब्धीन्दु श्रीनिवासार्यसेवया । रहस्यत्रयसारार्थस्तत्सुतेन प्रकाश्यते । श्रियःपतिर्निखिल हेय प्रत्यनीक कल्याणगुणैकतानः सर्वशेषी पुरुषोत्तमो नारायणः स्वशेषभूतानां बद्धानां नित्यसूरिवत्स्व कैङ्कर्यकरणे स्वरूपयोग्यतायां सत्यामप्यनादिकर्मप्रवाहेनानन्तदुःखपरम्पराविवशतां ऐहिकामुष्मिकावाचीन क्षुद्र पुरुषार्थेच्छापूर्वकं तत्साधने प्रवृत्तिञ्चावलोक्य अपारकारुण्य परवशः परमपुरुषार्थतदुपायज्ञापने सति तदुपायानुष्ठानेन तत्प्राप्नुयुरिति हंस मत्स्य हयग्रीव नरनारायणादिमुखेन स्वोपासनशास्त्राणि प्रवर्त्य तत्राशक्तानां स्वयमेव गीताचार्य, शठकोप. नाथ, यामुन, यतिवरादिमुखेन प्रपत्तिशास्त्रं प्रवर्त्य तस्याप्यतिगम्भीरतया मृदुप्रज्ञैर्दुरवगाहत्वं विभाव्य “यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा । तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोऽशसम्भव” मित्युक्तप्रकारेण स्वयमेव विश्वातिशायिवैचित्र्य विशिष्ट सर्वतन्त्रस्वतन्त्र श्रीमद्वेदान्ताचार्यरूपेणावतीर्य स्त्री शूद्राद्यविशेषेण सर्वेषां सकल शास्त्र सङ्ग्रह ...

(सा.वि.) शब्दावलेः श्लोकाना मधिकार सङ्ग्रह भूतां तत्कारिकाभिस्सह । श्री सारत्रयवर्तिनां प्रतिपद व्याख्यां विधास्ये बहुव्याख्यानानि विचार्य संस्कृतमयीं अक्लेशबोधेच्छया ॥५॥ क्वाहं मन्दमतिः क्वैषा गम्भीरा देशिकाग्रगीः । तथापि पूर्वव्याख्यातु पारतन्त्र्यान्न मे भरः ॥६॥

(सा.सं.) रहस्यत्रयमुख्यार्थश्रीनिवासमनोहरः । व्याख्यामुद्रितहस्ताब्जः पायान्मां यतिशेखरः ॥ वकुळाभरणं वन्दे द्रष्टारं द्रमिडश्रुतेः । मन्त्रत्रयार्थ व्यासाख्यविद्याप्रथमदेशिकम् ॥५॥ उपायोपेयघटन भावैर्वृषगिरीशितुः । उपायत्वादिधर्माणां वर्धयन्तीं श्रियं श्रये ॥६॥ श्रीरहस्यत्रयैकार्थ श्रीनिवासमहं भजे । अकिञ्चनमुमुक्षूणां भरं स्वीकृत्य रक्षकम् ॥७॥ भाषाभावित भूषणादिजनिता ध्यासादिवैदेशिकं वेदान्तद्वय देशिकाश्रयमहं सार्वज्ञ्यसम्पादकम् ।...

(சா.தீ.) ஆழ்வாரைத்தூப்புல் பிள்ளையாகவவதரிப்பித்து சுவாசாধারণ ஜ்ஞானசக்த்யாதி களையுமுண்டாக்கி இவரைக்கொண்டுதான் பூர்வாசார்யர்களால்முமுகுஷுக்களுக்கு அவச்ய ஜ்ஞாதவ்யதயா ப்ரகாசிப்பித்த அர்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் ஶ்ரீரஹச்யத்ரயசாரமாகிற ரஹச்யப்ரபந்தரத்னத்திலேவெளியிடுவித்தான் - ஆகையால் உஜ்ஜிஜிவிபூக்களுக்கு இப்ரபந்தம் பரமோபஜீவ்யமாயிற்று - இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஶ்ருதிஸ்மৃதிதிஹாசபுராண ப்ரபந்தஸ்த்ராதீவ்யப்ரபந்தங்களோடு சேர்த்தியுண்டெனுமிட மவ்வோ ப்ரமாணோதாஹரணங் களாலேயறியலாம் - ஶ்ருதிஸ்மृत்யாதிக்களிலிவ்வர்த்த முண்டேயாகிலும் நிஷ்கர்ஷ மில்லாமையால் அர்த்தஸ்திதி தெரியவரிதாயிருக்கும் - இதில் பூர்வபரஸகலசாஸ்த்ர விரோதமற் றசர்வர்த்தங்களையும் நிஷ்கர்ஷித்தருளிச் செய்கையாலந்த அருமையில்லை- விசேஷித்து முமுகுஷுக்களாய் அகிஞ்சந்ரான நமக்கு ப்ரபத்தியே மோக்ஷோபாயம் - அந்த ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்கும்போது ப்ரபத்திஸ்வரூபாதிக்கார ப்ரிகராதிகளை அவச்ய மறியவேணும் - அவை ப்ரபந்தஸ்த்ராதீவ்யங்களிலே சொல்லியிருந்தாலும் விப்ரகீர்ணமாய், நிஷ்கர்ஷித்திராது - அங்கு சூக்ஷ்ம பூதிகளான ரிஷிகல்பர்களொழிய விவேகிக்கவரிதாயிருக்கும் - இனி ப்ரபந்தங்களும் ப்ரபத்தியொழிய ஸித்தியாது - இவையிரண்டுமொழிய சாஜ்ஞானமோக்ஷோபாயமில்லை - சஜ்ஞானாதிபாண ப்ரமப்யா மோக்ஷோபாயத்திலிழிந்தாலும்-

(சா.ஸ்வ.) இங்கு நம: என்றிவ்வளவே அமைந்திருக்கவாகமமீமஹே என்று அதிகப்ரயோகித்தது நமஸ்ச்வத்துக்குள்ள ப்ரஹ்மபாவாத்மநிவேதனாசர்யங்களையெல்லாமிங்கே தமக்கு விவகிதமென்று காட்டுகைக்காக - நம: என்றிவ்வளவே ப்ரயோகித்தால் “சகூத்ப்ரயுக்தச்ச்வ” இதி ந்யாயாதேகஸ்மிந்நர்த்தே ப்ரயவஸிதமாயொழியும் - நமஸ்ச்வத்தைச் சொல்லுகிறோமென்று இங்ஙனே ப்ரயோகித்தால் ப்ரஹ்ம சாஹரணமான இச்ச்வத்தின் அர்த்தமெல்லாமிங்கே நமக்கு விவகிதமென்று வாக்ய தாத்ப்யமாமிறே - இத்தால் குரபக்சி விஷயத்திலதிசயித்த பக்தி கர்த் வ்யையென்றதாயிற்று.

(சா.ப்ர.) ப்ரம பூரூபார்த்த சாஹனஸ்ய ப்ரந்யாஸஸ்ய நிஷ்கூபஸ்வரூப ஜ்ஞாபநாய ஸ்ஸகூத த்ராமித ப்ரதபிந்ந ஸர்வப்ரமாணானுசாரேண ரஹச்யத்ரயம் வ்யாசிவ்யாஸுநிவிந்ந ப்ரஸமாப்யர்த்த. ...

(சா.வி.) இஹ ஖லு ஶ்ரீய:பதி ப்ரஹ்வான் ஸர்வஸேஷி ப்ரமகாரூணிக: ப்ரமபூரூபார்த்தார்த்தி ஜ்ஞானஜிபூக்ஷயா ப்ராஜ்ஞாநாத யாமுந யதிவராதி குரூ ப்ரமப்யா ப்ராஜ்ஞாந ப்ரபாகலப்தபக்த்யாதிவிஷயசக்த்யபாவப்ரமிதிராஹித்ய ஶாஸ்த்ர ப்ரயுதஸ்த்வகாலகோபாக்ஷமத்வாதிவஸேன அதிகாரிணாமநுஸ்தேயம் ப்ரபத்திரூபம் மோக்ஷோபாயம் அல்பஜ்ஞானால்பசக்திமத்காலானுபூதம் ப்ரவர்த்தம் த்விஷயசஜ்ஞாகலப்தப்ரஹாரபூர்வம் சாஜ்ஞாந த்ஸ்வரூபஸ்தாபநாய ஸ்வீயபண்தம் ஶ்ரீமத்ரேஹ்நாதேசிகரூபேணாவதார்த்தம் தஸ்ய ஸ்வாசாஹரணஜ்ஞானசக்த்யாதிபக்தம் ப்ரதாய வேதாந்ததேசிகபதே அபிஷிபேசம். தே ச வேதாந்தாசார்யஸ்கலஜ்ஞானஜிவியிஷயா ஶ்ருதிஸ்மூதிதிஹாச புராணப்ரபந்தஸ்த்ராதீவ்ய பூர்வாசார்யவாக்யாதி ஸகலப்ரமாணஸ்வாதிஸகலவிரோதிநிவர்தகம் ஸர்வதத்வார்த்த நிஷ்கர்ஷகம் த்வாதிஸததிகாரகம் ஶ்ரீமத்ரஹச்யத்ரயசாராஜ்யப்ரபத்திசாஸ்த்ரமரீரகம் ।...

(சா.ஸ.) வூத்யா மஹ்யமயேவ யோக்துமபி மாம் முக்த்யாப்யல் தத்வஜே ஶாஸ்த்ரம் நிஸ்சமமந்ரலமநுராஜ்ஞானதாந்தசாராத்மகம் ॥ ப்ரநகிர்யப்பலாசார்யை: க்ருதாம் சாரப்ரகாசிகாம். சஜ்ஞாநிஷ்யே யதிர்ஹம் ப்ரகாலஸ்ததந்வய: ॥

(सा.दी.) “प्रपन्नादन्येषां न दिशति मुकुन्दो निजपद” मेன்கிறகணக்கிலே ப்ரபத்தியிலே முட்டி கார்யகரமாகவேணும் - ஆகையால் சர்வருக்கும் ப்ரபத்தியே யதாஸாஸ்த்ரம் சபரிகரமாக அநுஸ்தித்தே பல் பெறவேண்டிற்று - ப்ரபத்திஸ்வரூபாடிகளையறியும்போது, வேறு நமக்குஸுகரமான வழியில்லை. ஆகையால் மின்னின் நிலையிலையான இஜ்ஜீவிதத்தில் அந்யவ்யாபாரங்களெல்லாத்தையும் விட்டு முந்த இப் ப்ரபந்தத்திலிழிந்து ப்ரபத்தி-ஸ்வரூபாடிகளைத் தெளிந்து ப்ரபத்தி...

(सा.स्वा) அதில் டாத்தவ்ந்ரங்ளநருக்க அ஢்யயந஢ாதுவை ப்ரயோகித்தது - இந்த குருபஜனம் பாக்ரமாக வந்த அளவன்றிக்ே வேடா஢்யயநம்போலே ஸ்ருதிஸ்மூதிசுதிதமாய் ஸ்ரீபராஸர்மதிரேயாஸவலாயந ம஢ுரகவி ப்ர஢ூதி சர்வவெடிகபரிங்ஹீதமாய் ஢ர்மானிஸ்தானுபயுக்ததத்வஹிதாதி ங்ளானநி஢ான஢ூதமாய் அகரணேப்ரத்யவாயாவஹமாய் ஢ுாபாபவ்ர சா஢கமாய் சர்வமந்ர சி஢்஢ிமூலகாரணமான பரம஢ர்மமென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காக. இங்கு அ஢ிமஹே வ்ருணிமஹே இத்யேஜந்:பா஠: - ஂன்று ஸ்ரீபாஸ்யம் திரும்லாசார்யர் அருளிச்செய்தார் - அ஢ிமஹிஂன்றித்தை இகாராந்ரமாகச் சிலர் சொல்லும் பாடத்திலே ஸ஢்஢ரூப நிஸ்பத்தி ஢ுர்஢ீ யாகையாலே ஂகாராந்ரபா஠மே ஁பா஢ேயம் । வ்ருணிமஹே - ப்ராபகத்வெந ப்ராப்யத்வெந சேதி ஸேஸ: - தத்ர - அந்த குருபரம்ப்ரையிலே யென்றபடி - சாமான்யெந சொல்லியிருக்க இவர்களு஢ைய குருத்வம் ஸ்பஸ்டமாக வேண்டி விசேஷித்துச் சொல்லப் படுகிறது - இவர்களும் குருக்களிலே அந்ர஢ூத்ராகில்த஢்ரங்ளானாதிமாத்ர஢ாயிகளாய் மூகாதிபலங்கள் ந்யாஸாபேக்ளங்களாய் (அந்யஸாபேக்ளங்களா) ஂழியிலிவர்கள் ப்ராபகத்வெந ப்ராப்யத்வெந ச வரணியராவாரோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் ங்ளதாம்பதி ஂன்று - ஆனால் இஸ்வர் ஢ித்வம் ப்ரஸங்ளியாதோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் ஢ம்பதி ஂன்று - பிராட்டி, இவனுக்கு ஸேஸ஢ூ தையாகையாலே அது ப்ரஸங்ளியா தென்று கருத்து . இங்கு ஢்ர஢்ரமாகநிர்஢ேசி்க்கிற வித்தாலே மூகாஸ்த்ர஢ர்ந்யாஸத்தில் இருவரும் ஁஢ேஸ்யரென்று சொல்லிற்றாயிற்று - இச்ச்லுக்கத்தில் பூர்வா஢்஢்ரத்தாலே குருபரம்ப்ராஸாரா஢்ய ப்ரபந்஢த்துக்கு குருபங்ளிபஜனம் விஸயமென்றும் ஁த்ரார஢்஢்.

(सा.प्र.) ஸ்ருதிஸ்மூத்யாசாரபாஸம் குருநமஸ்காரரூபம் மங்ளம் ஸிப்யஸி஢்ளாஸ்த்ரம் ஸ்லுக்கே நிப஢்ளநாதி - குரு஢்ய இத - நமூவாக் நம஁த்தி அ஢ிமஹே - அ஢்யஸ்யாம்: - மங்ளாசாரரூபத்வாந்ரங்ளஸ்ய ச வர்தமானநிர்஢ேஸிநாஸகூ஢நுஸ்திதத்வ சி஢்஢்யே அ஢ிமஹ இதி ல஢ுத்ரம: - ய஢்ளா, அ஢ிமஹீதி பா஠ே ஸ்வானுஸ்திதஸ்ய ...

(सा.वि.) ததஸ்ச சர்வேஸாம் முமுகூணா மயமேவ ப்ரபந்஢ ஁பங்ளிவ்யதம: - தத்ர ப்ரதம் குருபரம்ப்ராஸாரா஢ிகாரே ஸ஢ாசார்ய ஸம்பந்஢ாவஸ்யகதாம் குருபரம்ப்ரானுஸந்஢ானம் தஸ்ய ஢க்திபூர்வகத்வம் ரஹஸ்யானுஸந்஢ானஸமயே குருபரம்ப்ராயா அநுஸந்஢ேயத்வமித்யேதே அர்தாஸ்சிஸமர்த்யந்ரே - அத ஁த்ராரா஢ிகாரே “அ஢கவத்” இத்யநெந கரிப்யமாணகுருபரம்ப்ரானுஸந்஢ானகர்த வ்யதாஸமர்த்யநார்தத்வா஢்யா஢ிகாரஸ்ய ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரயஸாரா஢்ய ப்ரபந்஢ஸேஸ஢ூத ஂவாயமப்ய஢ிகார: - ஂத஢஢ிகாராஸ்த்ரம் ஸ்யாபி ரஹஸ்யரூபத்வாந்ரங்ளாஸ்த்ரதயா ச குருபரம்ப்ராமநுஸந்஢த்ரே - குரு஢்ய இத - குரு஢்யஸ்ஸ்வாசார்யே஢்ய: - த஢்ரஹ்ய: - ...

(सा.सं.) வ்யக்தாவதாரவ்யக்தாஸ்த்ர஢ி஢்ளாந்யேவஹ கெவல் । வ்யா஢்யேயானிதி ஸர்ம஢ஸ்ததூயம் ஸப்ரயுாஜந: । । ஸர்வலுக்கூாங்ளிவநாய ரஹஸ்யத்ரயவிவரணமுகெந ந்யாஸா஢்ய஢்ரஹ்ய வி஢்யாம் ப்ரதிபா஢யித் ப்ரதம் -

(सा.सं.) गुरुपरम्परोपसत्तिपूर्वकं परमगुरुं श्रियःपतिमभिगच्छति - गुरुभ्य इति- नमोवाकं नम-

(सा.दी.) இதில் சதாचार्य சம்பந்தத்தையும் தத்பர஢்பரானுசந்தானத்தையும் இவ்அநுசந்தானத்தில் அவ்அாா்ய஢க்தி பூர்வகத்வத்தையும் ஢ுந்துற ச஢ர்தித்துக் காண்டு ஑ுர பர஢்பரையினுடைய ரஹ்யானுசந்தானச஢யானுசந்தைய் ச஢ர்திக்கப்படுகிறது - இந்த அர்தந்தானும் ரஹ்ய஢ாகையாலே ஢ுந்துற ஑ுரபர஢்பரையை அநுசந்திக்கிறார்”. ...

(सा.स्वा.) அப்போது “श्री रहस्यत्रयसारे गुरुपरम्परासाराधिकारः प्रथमः” என்றருளிச்செய்ய பசுஜிக்கும் - श्रीरहस्यत्रयसारे என்கிற ச஢஢்யந்தபட஢ும் அதிகாரச஢்ட஢ும் நவீனங்களான சிலகாசங்களிலே கண்டாலும் பராகீன श्रीकोशங்களிலே காணா஢ையாலே நவீன பாठमनादरणीयம் - இப்பாடத்திலும் ப்ரத஢: என்னாதே ச஢்பூர்: என்கையாலே தாஷ் ததவஸ்த஢் - “उपोद्धाताधिकारः प्रथमः” என்னாதே த்ரதீய: என்னவும் பசுஜிக்கும் - “आभगवत्तः” என்கிற ஢ஜ்ஜாசரண஢ும் ஢ுன்புபாாலேவிராடிக்஑ும் - அதிகாராஸ஢் தாறும் ஢ஜ்ஜாசரண஢் கண்டதில்லையிறே - “஢ுப்பத்திரண்டிவை ஢ுத்த஢ிழ் சேர்ந்த” இயாடிகளாலே श्रीरहस्यत्रय सारं द्वात्रिंश दधिकार मेன்கிற இவர் வாக்யங்களாடும் விராடிக்஑ும் - அநுசாசன ஢ாகாந்தத்தில் “सन्दृष्टः” என்கிற ஶலாகத்திலும் நிக஢நாடிகாரத்திலும் இந்த ஑ுரபர஢்பராசாரர்தத்தை யெடா஢ையாலும், அதிகார சஜ்ஜ஢் பாட்டுக்களிலே “என்னுயிர் தந்தளித்தவரை” என்கிற பாட்டு தாடங்கியந்தாதி செய்தருளா஢ையாலும் இது ஢ிந்நாடிகார஢ாய்க்காண்டு ஁கபவந்த஢ாகக் கூடா஢ையாலே ஢ிந்நபவந்த஢ென்னு஢ிடம் சித்ட஢் - இப்படி இது ஢ிந்ந பவந்த஢ாகையாலே இதுக்஑ு ஢ஜ்ஜாசரண஢ும் விஷயப்ரயாஜநநிர்தேச஢ும் செய்தருளுகிறார் என்கிறது ஁பந்நம் - யதா, லாகத்திலுள்ள श्रीरहस्यत्रयसार श्रीकोशங்களெல்லாத்திலு஢ிது கூடலே யிருக்கையாலும் ச஢்ப்ரடாயபரிசுத்யாடிகளைப்பாாலே இத்தைத் தனித்தெ஢ுதக்காணா஢ையாலும் श्री रहस्यत्रयसारमुपदेशित्तருளுகிற आचार्यர்களெல்லாரும் இத்தைத்தாடங்கியேயு பதேசிக்கையாலும் ஶ்ப்ரவந்தங்கள்தாறும் ஶநா஢ாஜித஢ாயாதல் ப்ரவந்த஢ா஢ாஜித஢ாயாதல் ஁ரு பத஢ருளிச்செய்கிற இவர் இக்஑ுரபர஢்பராசாரத்திலப்படியான்றும் அருளிச்செய்யாதாழிகையாலும் த஢்பதீ ஜகதா பதீயென்று ஁பக்ர஢ித்த த஢்பதீ ஶ஢்டம் “शरण्यदम्पतिविदाम्” என்று ஁பசंहாரத்திலும் காண்கையாலும் श्रीरहस्य त्रयसारத்தில் நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிற சகலரஹ்யார்தங்களும் ஆழ்வார்களுடைய திவ்ய சூக்திகளாலே தெளிந்தா ஢ென்று அவர்களுடைய ஁பகாராதி ஶயத்தை பபாய்கை஢ுனி இயாடியான பாட்டாலே இவ்விடத்திலே அநுசந்திக்கையாலும் “आभगवत्तः” இயாடிகள் ஶாஸ்த்ரஸ்யாவாந்தரவிஷயாதிநிர்தேச ப்ரதானங்களாய் ஢ஜ்ஜல ஢ூயஸ்த்வார்தங்கள஢ாக நிர்வஹிக்கலாயிருக்கையாலும் இக்஑ுர பர஢்பராசாரம் அ஢கவத் இயாதிநா கரிஷ்ய஢ாணஸ்ய வா ஑ுர஢்ய இயாதிநா க்ரதஸ்ய வா...

(सा.प्र.) सिद्धोपायशोधनाधिकारार्थस्सूचितः - जगतां पतीति प्रधानप्रतितन्त्रनिश्चया धिकारार्थस्सूचितः - नमोवाकमधीमहीत्यनेन बद्धाञ्जलिपुटा हृष्टा नम इत्येव वादिनः । मुक्तानां ...

(सा.वि.) स्वीकृत्याधीमहीति पाठे ऽपिसाधुतासमर्थनीया - नन्वस्मद्गुरुभ्योनमइत्युक्त्यैव वाचिकनमस्काररूप मङ्गलानुष्ठानस्य सिद्धत्वात्-अधीमह इत्येतत्प्रतिज्ञा किमर्थेति चेन्न - अन्यैरप्येवं (सा.सं.) इत्युक्तिं- सापि नियमान्वितेति सूचनायाधीमहीत्युक्तिः तत्रगुरुपरिषन्मध्ये आद्यौ प्रथम-

मूलं-

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்தண்

(சா.தீ.) **गुरुभ्यः** என்கிற ச்லோகத்தாலும், முதற்பாட்டாலும் - **तद्गुरुभ्यः** என்று **प्राचार्यमारभ्य भगवत्पर्यन्तं** சொல்லுகிறது - **वाकं उक्तिः** - **अधीमहे वृणीमहे इत्येजन्तः** பாठ - **तत्र तद्गुरुभ्यः** என்று சொன்ன **गुरु** பரம்பரையிலென்றபடி - **सामान्येन**ச் சொல்லியிருக்க இவர்களுடைய **गुरुत्वं स्पष्ट**மாகவேண்டி **विशेष**ித்துச் சொல்லப்படுகிறது. **उपकारविशेष**த்தாலே ஆழ்வார்களை **विशिष्य** **अनुसन्धिक**கிறார் பொய்கை **इत्यादि** - தண்ணித்யாதி - குளிர்ந்த...

(சா.ஸ்வ.) மஜ்ஜிமஸ்ய சமர்த்தநரூபத்வேன உபோதாதவித்யா வா பிராசங்கிகவித்யா வா சஜ்ஜதமாய், தனித்தோ
ரதிகாரமன்றிக்கே தானும் மஜ்ஜல ஸ்ந்யானுபவிஸ்தமாய்க் கொண்டு ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடே
஁கபரவந்தமாகவுமாம் - இப்பக்ஷத்தில் ஸுருஶ்யஸ்ததூரஶ்யஸ்ச ஁ன்கிற ஶ்லோகம் ஶ்ரீ
ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்துக்கு பரம விஸய ப்ரயோஜன நிர்देशபூர்வகமஜ்ஜலா஁ரணமாம் ॥

“பராசரபரவந்தாதிபி வேதாந்தரஹஸ்ய வுஷத்யாதிஸ்ய ஹேதுபூதேஸ்ச: பரமாத்மனி சித்தரஜ்ஜகதமேஸ்சர்வோ பஜிவ்யேரூபவூஹுணை:” ஂன்று ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்திலுறுதியிட்டபடியே அடியாத்மபரவந்தாங்கலில் த்ரமிதபரவந்தாங்கல் ஸாரதமங்கலாகையாலே அவ்஁பகாராதிஸ்யத்தையிட்டு த்ரமிதோபவூஹுண கதூர்திவ்யஸூரி வூந்த ஸ்தவன ரூபமாக மஜ்ஜலபூய ஸ்வார்த் பின்னேயுமொரு மஜ்ஜலாசரணம் ஸெய்தருளுகிறார் - பொய்கைமுதி இயாடியால் - தண்ணித்யாதி - தண் ஸீதல்மான - பொருநல் தா஢்பரணியிலே தத்திரத்திலென்றபடி -

(सा.प्र.) लक्षणं हेतद्यच्छ्वेतद्वीपवासिना” मित्यादिप्रमाणानुगुण्यात्कैङ्कर्याख्य शेषवृत्ति बोधनात्पुरुषार्थ काष्ठाद्यधिकारार्थः सूचितः - उत्तरार्धे कृत्स्नेन मूलमन्त्रद्वयचरमश्लोकाधिकारार्थः सूचितः ॥

यद्यपि वेदान्ताचार्यैः द्रमिडभाषाप्रचुरः प्रबन्धः कृतः - अथापितद्वाषानभिज्ञ प्रपत्तिशास्त्रार्थ निष्कर्षसाकाङ्क्ष परमैकान्तिनां कृते गोर्वाणभाषया तद्विवृतिः क्रियते - एवञ्च एतत्प्रबन्धकर्त्रा भागवत कैङ्कर्य कृतमिति ज्ञेयं - रहस्यत्रयस्य द्रमिडप्रमाणानुगुण्येन व्याचिख्यासितत्वात्तद्वक्तुं स्तदुपकारानुसन्धानपूर्वकं नमस्यति - अतिगहनवेदान्तभागानां तात्पर्यं दिव्यसूरिकृतप्रबन्धान् सार्थमधीत्य विशदं स्वेन निर्णीतमित्युक्ति व्याजेन वक्ष्यमाणार्थानां सुदृढ प्रमाणमूलत्वं महत्परिगृहीतत्वं साम्प्रदायिकत्वं चाह - पौयैकै इत्यादिना - यथापाठ ...

(सा.वि.) एव पठनीयमिति स्वानुष्ठानोपदेश मुखेन सम्प्रदायप्रवर्त नार्थत्वात् - तथा च सर्वैरपि अस्मद्गुरुभ्यो नम इत्यध्ययनं कर्तव्यमिति भावः - आद्यौ दम्पती वृणीमहे शरण्यत्वेनेति शेषः ॥

अस्य प्रबन्धस्य द्रामिडप्रबन्धप्रमाणानुगुण्येन करिष्यमाणत्वात्स्वोपकारकतया द्रामिड प्रबन्धाचार्यानिनुस्मरति - பொய்கைமுனி इत्यादि गाथया - பொய்கை शब्दस्सरोविशेषवाची तत्प्रभव मुनिः ...

(सा.सं.) गुरुभूतौ पती शेषिणौ वृणीमहि - शरणमुपगच्छेमहि ॥

अथ तत्तत्प्रबन्धैर्दुर्ज्ञेयं श्रुत्यर्थं विशदीकरणमुखेन स्वस्य रहस्यत्रयार्थं विशदीकरणानुगुणसार्वज्ञसम्पादकान् दशापि दिव्यसूरीन् प्रणमति - பொய்கை इत्यादिना - ஆழ்வார் इत्यन्तेन क्रमेण...

஢ூல்-

பொருநல் வருங்குருகேசன் விட்டுசித்தன்

(சா.தி.) தா஢்ரபர்ணீ தீரத்திலே அவதரித்தருளின ந஢்஢ாழ்வார், துய்ய குலசேகரன், துய்ய஢ையாவது - அவதாரத்தில் ஂசுரபுருத்திகளால் வரும் தீங்குகளை ஂநு-
சந்நித்தாலவனுடைய சர்வசுத்திவ ஂபஹத ப஢்஢ுதவ஢ிகளை ஂநுசந்நித்தாதல். ஂது
ஂதிதகாலத்திலிறே - ஂதுக்கின்று தான் செய்வதென் ஂன்று ஂறியிர஢ையு஢்
“ஂரங்கெட” ஂத்ய஢ிப்படியே ஂத்யந்஢ந்நரஂஂர் சால்லிலு஢் ஢ாஂவதவிசயத்தில் துஷ தர்ஷந்
பண்ண஢ையு஢் ...

(சா.சுவ.) வரும், வந்தவர஢ - ஂவதரித்தவர஢ வெந்நபடி - சீதலத஢்ரபர்ணயவதிர்ணுவுத்திய
ஂழ்வாருடைய ஂர்ஂசித்தவ் வுஂஂத஢ாகிறது - ஂங்கு த஢்ரபர்ணியையிட்டு ஂழ்வாரை
விசுஷித்தது - கலு ஂலு ஢விசுயந்நி நார஢யபர஢யணஃ । த஢்ரபர்ணி நதி யத் ஂன்று ச்ரீ஢ாஂவதத்திலே
஢ஹர்சி, ந஢்஢ாழ்வாரைக் குண்ட஢டின வசநத்தை சு஢ரிப்பிக்கைக்காக - ஂங்கு
ச்ரீவிசுணுசித்தரைச் சால்ந்நது ஂவர் திரு஢கள஢ ஂண்ட஢ருக்கு஢் ஂபலதரண஢ - ஂவளை
ஂங்கு தனித்தருளிச் செய்ய஢தொழிந்தது ஢த்தைய஢்ழ்வார்களைப்பால்வந்நிற்குே
“விட்டுச் சித்தர் தங்கள் தேவரை” ஂத்ய஢ியிற்படியே ஂவளிவருக்கு பரதந்நையாயிருக்கிற
ஂற்ற஢் துாற்றுகைக்காக - துய்ய குலசேகரர், பரிசுஂர஢ குலசுஂர஢்ழ்வார் - ஂங்கு
பரிசுஂடியாவது - ச்ரீவீணவர் ஹரத்தை ஂபஹரித்தார்களுஂன்று ஂத்யந்஢ ந்நரஂஂர஢ ஢ந்நிகள்
சால்லச் செய்துயு஢் ச்ரீவீணவர்களுக்காகத்த஢் சர்பதததிலே கையிடு஢்படி
ச்ரீவீணவர்பக்கல் துஷதர்ஷந்஢ற்றிருக்கை -...

(சா.பு.) ஂவ஢வ்ய: - ப஢்ய்கை சல்துசுரஃ ஢ுநிவ஢ி - பூய்குய஢்வாரித்ய஢்ய஢த் சுரஃ஢ுநிரிதி ய஢த்-
பூதத்தார், பூதத஢்வாரித்ய஢்ய஢த் ஢ூத஢ுநி: - பூய஢்ழ்வார், ஢ஂ஢ஹ்யசுய ஢ிவ்யசூரிரித் ஢ு஢ி஢஢ித஢-
தண், சீதல - பொருநல் - த஢்ரபர்ணிநத்ய ஂத் ஢ு஢ி஢஢ித஢ - வரும் - வருகை, ஂஂ஢ந் -
குருகை, குருகஃ - ஸசர், ஂச: ஂவ் ச சீதலத஢்ரபர்ணி நதி யஃ கुरुக஢஢ிதி ஂய஢ிதி தசுய:
கुरुக஢யஸுவ஢ி சதகூப ஂத்யுத் ஢வதி - சீதலத஢்ரபர்ணய ஢ிஂந்நவ்யதுவ்ய ஢ஂவத஢ாஂவதவிசயே
சதகூபஸுய஢்ய஢்ர்ஂசித்தவ் சூச்யதே - விஷ்ணுசித்தன், விசுணுசித்த: - ச்ரீ஢ுதந஢ி ஂதி ய஢த் - துய்ய-
பரிசுஂ: - குலசேகரன், குலசுஂ: - ஂுஂதசு வீணவீ: ஹரஃ ஂுஂத ஂதி஢ந்நி஢ிருக்ை தீ:ந ஂுஂத ஂதி-

(சா.வி.) ப஢்ய்கை ஢ுநி:, சரஃ஢ுநிரித்யு: - பூதத்தார், ஢ூத஢ுநி: - பூய஢்ழ்வார், ஢ஂ஢ஹ்ய:
஢ஂவதவிசயகூ஢்஢஢வதுவ்ய஢ு஢்ந்நவ஢ிபூய஢்வாரிதி சஜ்ஃ - தண், சீதலயஃ - பொருநல், த஢்ரபர்ணய:
வரும், ஂஂ஢நவதுய: - சீதலத஢்ரபர்ணி புவஹர஢ணிய஢ய ஂத்யு: - குருகை, கुरुக஢நஂர்யஃ - ஸசன்,
ஂச: - சதகூப஢ுநி: ஂநேந விசுஷணே “த஢்ரபர்ணி நதி யத் கருத஢லஃ பயஸுவிநி । க஢்வேரி ச ஢ஹ஢ா
புதிசூச ஢ஹநதி । யே பி஢ந்நி கல் த஢்ஃ ஢நுஜஃ ஢நுஜர்ஷ஢ ॥ பூயஃ஢க்தஃ ஢ஂவதி வ஢ுதேவே஢ு஢லஃயஃ”
ஂதி புர஢ பரிஂஂதஸூச்யதே - விட்டுசித்தன், விசுணுசித்த: - ஢ுதந஢ி ஂத்யு: - துய்ய, பரிசுஂ஢நஸு: -
குலசேகரன், குலசுஂ: - ஂுஂதவ் ச வீணவீஹரஃ ஂுஂத ஂதி ஢ந்நி஢ிருக்ை தீநஃ-

(சா.சன்.) சரஃ஢ுத஢ஂ஢ஹ்ய஢ி நிர்ஂத: - பொருநல் - த஢்ரபர்ணி - தண், சீதல யஃ கुरुக஢்ரத்ய஢ிதி-
தசுய:, கुरुக஢ய: - ஸசன்:, சதகூப: - துய்ய, பரிசுஂ: - குலசேகரன், குலசுஂ: -

மூல்- துய்யகுலசேகரன் நம்பாணநாதன், தொண்டரடிப்பொடிமழிசை வந்த சோதி

(சா.தி.) நம்பாணநாதன், நம்பெருமாள் ஆழ்வார்களெல்லாரையும் பற்ற திருப்பாணாழ்வாரிடத்திலே வ்யாமோஹ் செய்தருளினமை ப்ரசிद्धமிறே - இவர் தம்மிடத்திலும் ஆசார்யர்களில் வ்யாவுத்தமாக வ்யாமோஹம் செய்தருளினமை “श्रीरङ्गराजदिव्याज्ञा लब्धवेदान्ताचार्यपदः” என்று தாமே யருளிச் செய்தாரிறே - ஆகையாலே பெருமாளுடைய வ்யாமோஹத்துக்கு இருவரும் விஷய மாகையாலே தந்நிबन्धनமான सम्बन्धத்தையநுஸந்தித்து நம்முடைய நாதனென்கிறார் - மழிசை வந்தசோதி, திருமழிசையாழ்வார் - பெரும்புலியூரடிகளுடைய யா஑ஸதஸ்ஸிலே ஆழ்வாருக்கு டொகிதர் அ஑்ரஸ்ஸாவநா஑்யுபகாரங்களைப் பண்ண ஆசுரப்ரகூதிகளான சிலர் ஸிஸுபாலன் போல் அவரை அ஑ிஷேபிக்க பின்பாழ்வார் அவர்கள் கண்களுக்கு ஜ்யோதிஸ்ச்ஷவடவா஑்யனான ஸர்வீஸ்வரநாகத் தோன்றுகையாலே அவர்கள் நிரஸிதரானார்-களென்று ப்ரஸித்தமிறே - அந்த வூத்தாந்தத்தை அநுஸந்஑ித்து சோதியென்கிறார்-

(சா.ஸ்வா.) நம்பாணநாதன், திருப்பாணாழ்வாராகிற நம்முடைய நாதன் - முனிவா஑நரென்று திருநாமமாம்படியாகவும் ஸ்ரீவேதந்நா஑ார்யரென்றும் திருநாமம் சாற்றியருளியும் தங்களிருவரிடத்திலும் பெரிய பெருமாள் வ்யாமோஹ் செய்தருளின இஸ்ஸம்बन्धத்தையிட்டு விஸேபித்து நம்முடைய நாதனென்று அநுஸந்஑ிக்கிறார் - மழிசைவந்தசோதி, திருமழிசை என்கிற டிவ்யஸ்தலத்திலே அவதரித் தருளின ஜ்யோதிஸு-திருமழிசையாழ்வாரென்றபடி - பெரும்புலியூரில் யா஑ஸடஸிஸிலே இவர் ப்ரம்-ஜ்யோதிஸுஸான ப்ரடேவதையாய்த் தோற்றின மஹாப்ர஑ாவத்தை நினைத்து இவரை ஜ்யோதிஸுஸென்கிறார் - வையமெல்லாம், லோகங்களெல்லாத்திலும் - மறை, வேடமானது - விளங்க, ப்ரகாஸிக்கும்படி - வாள், ஑்஑ுத்தையும் - வேல், குந்நமென்கிற ஆயுதவிஸேபத்தையும் - ஏந்தும், ஑்ரிக்ருமவரான - இவர் வாளும் வேலுமேந்தினது இந்த லோகமெல்லாம் வேடம் ப்ரகாஸிக்கும் படியாய்த்தென்று திருவுள்ளம் - அதாவது இவர் வாளும் வேலுமேந்திக் கொண்டு ஸர்வீஸ்வரனை மறித்து ஸர்வரீய் ஑்ர஑ணம் பண்ணத் தொடங்க இவ்வவஸரத்திலே ஒரு வ்யாஜத்தைக் கொண்டு ஸர்வேஸ்வரன்-

(சா.ப்ர.) ஸபா஑ி஑்஑ிதே ஑்டே ஸ்வஸ்தப்ரஸரண ஑்து஑ூத் ஑ு஑்஑மநஸ்குலாடவ஑ந்நவ்யா - நம், அஸ்மாகம் - பாண நாதர், திருப்பாணா஑்வாரித்யா஑்யா஑ோ யோ஑ிவா஑நஸ்வாமித்யரீய்: - தொண்டர், ஑க்தா: - அடி, அ஑்஑ி: - பொடி, ரே஑ு: - ஑க்தா஑்஑்஑ிரே஑ுரிதிரியாவத் - மழிசை, திருமழிஸீ இத்யா஑்யா஑ா ம஑ீஸாரபுரி - வந்த, ஆ஑தம் - த்நாவதோர்ணமிதி யாவத் - சோதி, ஜ்யோதி: - ஑க்திஸாரமுநே: ஑்ரோமந்நாராயண-

(சா.வி.) ப஑ூத் இதி ஸர்ப்ர஑்ர஑ணப்ரவூத்தலாடிதி ஑்ரேய் - நம், அஸ்மாகம் - பாணநாதர், பாணா஑்யஸ்வாமி-யோ஑ிவா஑நமுநி: - ஑்ரோர஑்ரரர: இதரடிவ்யஸூரீபேக்யாஸ்மிந்ந஑ிமானாதிஸய் கூதவாந் ஸ்வஸ்மிந்நபி “श्रीरङ्गराजदिव्याज्ञालब्धवेदान्ताचार्यपदः” இத்யுத்தலாத்தடியா஑ிமானாதிஸயோஸ்தீதி தந்நிबन्धन सम्बन्ध மநுஸந்நாஸாஸ்மத்ஸ்வாமித்யுத்தமித்யா஑ு: - தொண்டரடிப்பொடி, தொண்டர், ஑க்தானா-அடி, ஑்ரோபாடயோ:-

(சா.ஸ.) நம், அஸ்மத்யாணா஑்யோ நாத: - தொண்டரடிப் பொடி, ஑க்தா஑்஑்஑ிரே஑ு: - மழிசை இதி ஑்ராமா-

(சா.சं.) வதீர்ண்யோதிர்ஔ்சார இத்யர்த: - லையம், ஔமி: - ஔற, வே: - விளங்குகை, விவர்ட்நம் - வாள், அசி: - லேல், கந்த: - ஔவி வேவிர்ட்நாய அசிகந்ததர: ஔலக: ஔங்கை இதி - தஜாயா...

மூல்- மகிழ்ந்து பாடும், செய்யதமிழ்மாலைகள் நாம் தெளியவோதி, தெளியாதமறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே

(சா.தி.) மகிழ்ந்துபாடும் - भगवदनुभवத்தால் आनन्दनिर्भरராய் பாடின - செய்யதமிழ் மாலைகள் - செய்ய - செவ்வையையுடைய - प्रसन्नதையாகிற ஆர்ஜவத்தையுடைய தமிழ்பாஷையால் निर्मितங்களான दिव्यप्रबन्धங்களை - நாம் தெளிய வோதி - ஒன்றுமறியாத நாம் तात्पर्यार्थங்கள் நெஞ்சிலே படும்படி अध्ययनம் பண்ணி - தெளியாதமறை நிலங்கள் - स्वतोदुर्बोधங்களான गूढहृदयोपनिषत्प्रदेशங்களை எல்லாம் - தெளிகின்றோமே - करतलामलकமாக அறியப் பெற்றோமென்கை - இத்தால் தாமருளிச் செய்கிற அर्थங்களெல்லாம் उभय वेदान्तसिद्धமென்று सूचित்கப்படுகிறது || 1 ||

(சா.சுவா.) கருத்து - மகிழ்ந்து பாடும் - आनन्दभरित ராய்ப்பாடுமவையான भगवदनुभवानन्दनिर्भरராய் आनन्दपरीवाहமாக இவர்கள் பாடுமவையானவென்றபடி - செய்ய - ऋजुக்களான - सरलतरங்களானவென்றபடி - தமிழ்மாலைகள் - पुष्प மாலைகள் போலே सर्वेश्वरனுக்கு भोग्यतमत्वेन शिरसाश्लाघनीयங்களான द्रमिडसूक्तிகளை - நாம் - अत्यन्तमितपंचरான நாம் - यद्वा, “द्रमिडेषुचभूरिशः” என்று महर्षிகள் கொண்டாடும்படி இந்த अगस्त्य भाषையுள்ள श्री वैष्णवकुलங்களிலேजनिக்கும்படியான भाग्यத்தையுடையநாம் - தெளியவோதி - अर्थज्ञानपर्यन्तமாக அப்யஸித்து - இதுக்கு தெளிகின்றோமென்கிறதோடு அன்வயம் - தெளியாத - न्यायங்களாலும் ऋषि वचनங்களாலும் संशयविपर्ययरहितार्थनिश्चयं பிறவாதவையான - மறை நிலங்கள் - वेदप्रदेशங்களை - उपनिषत्तुக்களையென்றபடி - தெளிகின்றோமே - कलङ्करहित மாக அறியப் பெற்றோம் - அதன் तात्पर्यங்களை विशद மாக அறியப் பெற்றோமென்றபடி || 1 ||

(சா.பு.) भवति - என்று - इति - இவர்கள் - एतैः - மகிழ்ந்து - प्रीत्या - பாடும் - गीयमानाः - செய்ய - ऋजुतराः - தமிழ் - द्रामिडाः - மாலைகள் - स्रजः - दिव्यसूरिकृतद्रामिडप्रबन्धानां परमभोग्यतया मालात्वेननिर्देशः - நாம் - वयं - தெளிய - विशदंयथाभवतितथा - ஓதி - अधीत्य - अर्थज्ञानपर्यन्तं दिव्यप्रबन्धानाचार्येभ्योधिगम्येत्यर्थः - தெளியாத - अनवगतान् - மறை நிலங்கள் - वेदान्तभागान् - தெளிகின்றோமே - विशदमवगच्छामः - अतिगम्भीरदुर्विज्ञेयार्थानां - वेदान्तभागानांतात्पर्यं निश्चिनुम इत्यर्थः || 1 ||

(சா.வி.) तस्यपरकाल इति संज्ञा - மங்கையர் - मङ्गाख्यनगर्याः - கோன் - स्वामी - திருமங்கையாழ்வார் इत्याख्यातोमुनिः - என்றிவர்கள் - इत्येतैः - மகிழ்ந்து - प्रीत्या - பாடும் - गीयमानान् - செய்ய ऋजुतरान् - தமிழ் மாலைகள் - मालासदृशद्रमिडप्रबन्धान् - நாம் - वयं - विशदंयथातथाअधीत्य - தெளியாத - अनधिगतार्थान् - மறை நிலங்கள் - वेदभागान् - தெளிகின்றோமே - अवगच्छामः - उपबृहणभूतैः प्रबन्धैर्वेदार्थान्निश्चिनुम इत्यर्थः || 1 ||

(சா.சு.) नगयोर्नाम - கோன், नायकः - மகிழ்ந்து, अनुभव परीवाहरूपेण - செய்ய, ऋजुभावयुक्तान् - மறை நிலங்கள், वेदभागान् - தெளிகின்றோமே, विविच्यज्ञातवन्तः || 1 ||

இன்பத்தி

(சா.ஸ்வ.) முமுक्षு க்களெல்லாருக்கும் ஆசார்யவத்வம் நியமென வேணுமாகிலிறே - குருபஜ்ஜிபஜனம் வேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டாவது - பக்திபுரபுராதிகளாலே மோக்ஷம் பெறலாமிறே. பகவானையும் தட்புஜனாதிகளையும் அறிகைக்கு உபதேஷாக்கள் வேண்டாவோவென்னில் சாஸ்திராந்தரங்களிலே பண்டிதனாயிருப்பாளுக்கு ஸ்ருதிஸ்மृत்யாதிகளாலே உபதேஷநிரபேக்ஷனாக உபயுக்த ந்களெல்லாமறிந்து கொள்ளலாமிறே - “ஏகம்யதிபவெச்சாஸ்” மென்கிற ஸ்லோகத்திற்படியே ஜ்ஞானதத்வம்சுதூர்லப மென்னிலும் “புண்யப்ராஜம் வர்धयति. பக்த்யாத்வநந்யயாஸக்ய: . ஜ்ஞாதும் த்ருஷ்டும்தத்வந. இत्याதிகளிற்படியே பகவத்குத்யாதிகளாகிற ப்ரவல சஹகாரியைக் கொண்டு சாஸ்திர முக்ஷென சர்வார்த்தங்களையும் தெளியக் குறையில்லையிறே - ஆகையால் சர்வமுமுக்ஷுக்களுக்கும் ஆசார்யவத்வம் வேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டோ வென்கிற ஸங்கீதில் “தர்மஜ்ஞ சமய: ப்ரமாண” மென்கிறபடியேமுந்தர ஸ்ரீமதூரகவிகளுடையஅநுஸ்தானத்தை ப்ரமாண மாகக்காட்டா நின்று கொண்டுஉத்தரமருளிச் செய்கிறார் - இன்பத்திலித்யாதி அறுதியிட்டார் களென்னுமளவாலே - இங்கு ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற குருபஜனரூபதர்மத்துக்கு கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பையிட்டு ப்ரதம ப்ரவர்தகராகையாலே இதுக்கு விசேஷித்தாசார்யரான ஸ்ரீமதூரகவிகளுடைய குணசித்தநஸ்தவநரூபமான மஹாத்முமிப்பாட்டிலேயேஅத்யாத்மமாகிறது - இதுவும் ஸ்ருத்யாதிகளுக்கு முன்பு இவருடைய அநுஸ்தானாதி களை வர்ணிக்கைக்கு நிர்வந்தந - ஆசார்ய சமாஸ்ரயண முபாடேயமாகிறது தத்வஜ்ஞானாதி ஹேதுத்வமாத்த்ரத்தாலன்றிக்கே ப்ராப்யத்வப்ராபகத்வம் முதலானபத்துப்படியாலும் உபாடேய மென்கிற திருவுள்ளத்தாலே இங்கு பத்து பதங்களாலே கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பில் பாட்டுக்களின் அர்த்தங்களை யடைவே சஹிதத்தருளுகிறார் - இன்பத்தில் -

(सा.प्र.) एवंभगवद्विषय तृष्णातत्वरूपैर्दशभिर्दिव्यसूरिभिः कृतानांप्रबन्धाना मनुसन्धानेन जनितमुपकार मुक्त्वा भागवत विषय तृष्णातत्त्व रूपस्य मधुरकव्याख्य दिव्यसूरेः प्रबन्धानुसन्धानस्य फलं स्वाचार्यचरणारविन्दयोरेव सर्वविधप्राप्यत्वेन अनुसन्धानमित्यभिप्रयन्नाह - இன்பத்திலித்யாதினா - यथापाठ एवान्वयः - இன்பத்தில், मधुर कविप्रणीते प्रबन्धेप्रथम गाथायां-

(सा.वि.) आचार्य कृत प्रपत्ति रूपाचार्यनिष्ठैवात्यन्ताशक्तानां परमहितेत्यभिप्रेत्य आचार्यनिष्ठस्य मधुर कवेस्तत्प्रबन्धार्थस्य चा नुसन्धान व्याजेन तस्या स्साम्प्रदायिकत्वं दर्शयितु माह - இன்பத்திலித்யாதினா - இன்பத்திலு, मधुरकवि प्रबन्ध प्रथम गाथाया “अमुक्ता” मित्युक्त...

(सा.सं.) अथकाष्ठारूपाचार्यनिष्ठाप्रवर्तकस्य मधुरकवेर्मार्ग एवसतांमार्ग इतिवक्तुमाचार्य विषयेभावनीयान् तदीयगाथा दशकार्यभूतान् दशाप्यर्थान् सङ्गृह्णाति - இண்பதூகிலியாदिना -

மூல்- லிறைஞ்சுதலிலிசையும்பேற்றில், இகழாத பல்லுறவில் இராகம் மாற்றில்

(சா.தீ.) மென்நாவுக்கே" என்ற அர்த்தத்தை இரண்டாம் பாட்டிலே நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன் என்று அநுவதித்தாரிறே? ஆகையால் நாவினால் நவிலுகையாலுண்டான இன்பத்திலென்றபடி. இறைஞ்சுதலில், "மேவினேன் அவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே என்றபடியே திருவடிகளை சமாஸ்ரயிக்கையில், இசையும் பேற்றில், "கரிய கோல திருவுருக்காண்பனா"னென்றிசைந்த பुरुஷர்தாபத்தில் இகழாத பல்லுறவில், "அன்னையாயத்தனாய்" என்று ஸ்ரூபபாஸமான ஸர்வவிதவந்துவத்தில். இராகம் மாற்றில், "நம்பினேன் பிறர் நற்பொருள் தன்னையும், அடியேன் சதிர்த்தேன்...

(சா.சா.) அனந்தத்தில் - அனந்தரூபமான அநுபவத்திலென்றபடி- "அண்ணிக்குமமுதாறு" மென்று சொன்ன அர்த்தத்தை இரண்டாம் பாட்டில் "இன்பமெய்தினேன்" என்று அநுவதித்தாரிறே - இறைஞ்சுதலில் - அஸ்ரயணத்தில் - ஸ்ரணத்வெனாஸ்ரயணத்திலென்றபடி - "மேவினேன் அவர் பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்றதை ஸங்ஹித்தபடி - இசையும் பேற்றில், அப்யுபகம்பண்ணும் புருஷார்த்தத்தில் - இசைகை, அப்யுபகம் பண்ணுகை - பேறு, பुरुஷர்த - "திரிதந்தாகிலு" என்கிற பாட்டுக்கு ஸகவதவிஷயத்தை ஆழ்வார் உகந்த விஷய மென்றிவ்வழியாலே அப்யுபகம் பண்ணுகிறேனத்தனை போக்கி எனக்கு அது ஸ்வதோப்யுபகமனாய் மன்றென்று தாத்தபர்யமாகையாலே ஆழ்வாரே தமக்கு நிரூபாதிக்கமாக அப்யுபகமனாய்புருஷர்தமென்று வ்யஜிதமாகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி - இகழாத, ஒருகாலத்திலும் ப்ரஃயுதமாகாத - பல்லுறவில் - வஹுவிதவந்துவத்தில் - "அன்னையாயத்தனாய்" யித்யாதி யை ஸங்ஹித்தபடி - இராகம்மாற்றில், அநுசித விஷய ராக நிவர்தனத்தில் "அடியேன் சதிர்த்தேன் என்கிறத்தின் ...

(சா.ப்ர.) "அமுதாறு" மித்யுக்மாதுர்யவிஷயே - இறைஞ்சுதலில், த்விதீயகாஸாயா - தேவுமற்றறியே நித்யுக்ஸேவ்யத்வ விஷயே - இசையும் பேற்றில், இசையும், அநுமதி: , பேறு - பुरुஷர்த: - த்ரதீயகாஸாயா - "திருவுருக்காண்ப" நித்யுக்ப்ரார்த்தனீய ப்ரமபுருஷர்த விஷயே - இகழாத, அத்யாஜ்ய - பல், விவித - உறவு, வந்துவ - இல், ஸஸம்யர்த்ஸஹ்: - ஃதூர்த் காஸாயா - "அன்னையா" யித்யாஃயுக்தா ப்ரதித்யாக ஸர்வவித வந்துவ விஷயே - இராகம் ராக: - மாற்றுதல் அபநததன் - ராகாபநததனவிஷயே - பஞ்ஃமகாஸாயா - "சதிர்த்தேன்" இத்யுக்ராகநிவர்தன விஷயே - தன், ஸ்ஃகீயே - ...

(சா.வி.) அனந்தாஸாஸு - இறைஞ்சுதலில் "தேவுமற்றறியே" நித்யுக்த்விதீயகாஸார்த்ஸேவ்யத்வ - இசையும் பேற்றில் "திருவுருக்காண்பன்" இத்யுக்த்ரதீயகாஸார்த் ப்ரார்த்தனீயப்ரமபுருஷர்த் இகழாதபல்லுறவில், இகழாத, அத்யாஜ்ய - பல், வஹுவித உறவில் வந்துவ, "அன்னை" இத்யுக் ஃதூர்த்காஸார்த் ஸர்வவித வந்துவ இத்யர்த: - இராகம்மாற்றில் பஞ்ஃமகாஸாயா "சதிர்த்தேன்" இத்யுக் ராக நிவர்தன - தன்பற்றில்...

(சா.ஸ.) இன்பத்தில் "அண்ணிக்கு" மித்யுக்ப்ரதம்காஸார்த் ஸுஃகீயத்வ - இறைஞ்சுதலில் "மேவினேன் அவன் பொன்னடி" இத்யுக்த்விதீயகாஸார்த் ஸமாஸ்ரயணீயத்வ - இசையும் பேற்றில் "அடியேன்பெற்ற நன்மையே" இத்யுக்த்ரதீயகாஸார்த் ஸூத் ப்ராய்யத்வ. இகழாத பல்லுறவில் "அன்னையா" யித்யுக் ஃதூர்த்காஸார்த்நிஸ்யத்வஹுவிதஸம்வந்தத்வ - இராகம்மாற்றில், "நம்பினே" நித்யாதிபஞ்ஃம காஸுக் ஸ்ஃதரவிஷயராக...

मूलं- தன் பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில் தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில்

(सा.दी.) இன்றே என்ற வைராக்யத்தில் - தன்பத்தில், “நின்று தன்புகழேற்ற அருளினா” னென்கிறபடியே தானே தன்பற்றையுண்டாக்குகையில். வினைவிலக்கில், “பண்டைவல் வினைமாற்றியருளினான்” என்கிறபடியே पूर्वार्जित दुष्कर्मங்களைப்போக்குகையில். தகவோக்கத்தில், “அருள்கண்டீரீவ்வுலகினில்மிக்கதே” என்கிற कृपाधिक्यத்தில். தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், அதாவது “வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி என் நெஞ்சுள் நிறுத்தினான்” என்ற वेदार्थतत्त्वங்களை நெஞ்சுள் படுத்துகையில் - தன்மையாக்கில். “செயல் நன்றாக திருத்திப்பணி...

(सा.स्वा.) तात्पर्यத்தை सङ्ग्रहितपदि - தன்பற்றில் - தானே தன்பற்றை யுண்டாக்குகையில் - “தன்புகழேத்தவருளினா”னென்கிறத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி - வினைவிலக்கில், पापनिवारणத்தில், “வல்வினை மாற்றி யருளினா”ஐனென்கிறத்தைச் சொன்னபடி - தகவோக்கத்தில் - कृपैयिणुदைய उत्कर्षத்தில் - தகவு, कृपै - ஓக்கம், उत्कर्षम् - “அருள்கண்டீரீவ்வுலகினில்” மிக்கதென்கிறதைச் சொன்னபடி - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில் - तत्त्वबोधनத்தில் - “வேதத்தினுட்பொருள்” இத்யாதி யின் தாத்பர்யத்தை निष्कर्षित्तपदि - தன்மை, ஸ்வபாவத்தை - அதாவது...

(सा.प्र.) स्वकर्तृक इत्यर्थः - பற்றில் संश्लेषविषये - षष्ठ गाथायां “अरुणिना” नित्युक्त स्वाश्रित संश्लेषविषये परकृत स्वीकारार्थ मित्यर्थः.. केवलं स्वकृपया सर्वेषांस्व विषयात्यन्त भक्त्युत्पादन विषय इतियावत् - வினைவிலக்கில், வினை, पापं. விலக்கில், निवर्तनं. सप्तम गाथायां “विनेनमाற்றी अरुणिना” नित्युक्त पापनिवर्तनविषये. தகவோக்கத்தில், தகவு, कृपा, ஓக்கம் उन्नति. अष्टमगाथायां, “அருள்கண்டீர் மிக்கதே” इत्युक्त निरवधिक कृपावत्वविषये - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், தத்துவத்தை, तत्त्वं-याथात्म्यं चिदचिदोश्वरादि याथात्म्य मित्यर्थः - உணர்த்துகை, प्रकाशन - नवमगाथायां - “வேதத்தினுட்பொருள் என் நெஞ்சுள் நிறுத்தினா” नित्युक्त सकलवेदार्थ याथात्म्य प्रकाशन विषये - தன்மையாக்கில் - தன்மை स्वभावः - ஆக்கில், करण - सम्पादन मिति यावत् - दशम गाथायां - ...

(सा.वि.) तन् - स्वकीये - स्वकर्तृकसंश्लेषे - षष्ठगाथायां “अरुणिना” नित्युक्ताश्रित संश्लेष विषय इत्यर्थः.. विनेनविलக்கில், सप्तम गाथायां “विनेनमाற்றीयरुणिना” नित्युक्त पापनिवर्तन विषये - தகவோக்கத்தில் अष्टम गाथायां “அருள்கண்டீ” रित्यादि कृपाधिक्य विषये - தகவு, कृपा - ஓக்கம், औन्नत्यं - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், नवमगाथायां “வேதத்தினுட்பொரு” नित्युक्त तत्त्वज्ञान सम्पादन विषये - தன்மையாக்கில், தன்மை, स्वभावः ஆக்கில் करण - सम्पादनमिति यावत् - दशमगाथायां “திருத்திப்பணி...

(सा.सं.) निवर्तकत्वे - தன்பற்றில், “தன்புகழேத்தவருளினா” நிதி षष्ठगाथोक्त स्वविषयराग जनकत्वे - வினைவிலக்கில் “வினைமாற்றியருளினா” நிதி सप्तमगाथोक्तप्राप्यविरोधिनिवर्तकत्वे - தகவோக்கத்தில், “அருள் கண்டீர் இவ்வுலகினில்மிக்கதே” इत्यष्टमगाथोक्तनिस्समाभ्यधिक कृपावत्वे - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், “வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி” इति नवमगाथोक्त वेदान्तार्थतत्त्वोपदेष्टत्वे - தன்மையாக்கில், “நன்றாகத் திருத்திப்பணி...

மூல்-

அன்பர்க்கே அவதரிக்கும் மாயன் நிற்க

(சா.தி.) கொள்வா" எனன்ற **स्वरूपத்தில்** நிறுத்துகையில், அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க, **आश्रितருக்கு** இப்பத்துப்பாட்டிற் சொன்ன பத்து உபகாரத்தையும் தானேபண்ணுவானாக அவதரிக்குமவனாய் **आश्चर्य गुणचेष्टित**னான **सर्वेश्वरன்** இஸ்ஸம்ஸாரியினுடைய **अवसर प्रतीक्ष** னாய் நிற்க அவனை **अनादरित்தென்றபடி**. அதாவது. இன்பத்தில், "नारायणाख्यपीयूषपिबजिह्वेनिरन्तरं" என்றும் "தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானே துதித்தேனுக்குத் தேனே பாலேகன்னலேயமுதே" என்கிறபடியே தன் திருநாமங்களைச் சொல்லுவித்து ரஸிப்பியா நிற்கிறவனிறே. இறைஞ்சுகதலில் **माँ व्रज** என்று நின்றானிறே. இசையும் பேற்றில் - "तासामाविरभूच्छौरिः" என்றும் "என்னுணர்வினுள்ளே இருத்தி னேனதுவும் அவனது இன்னருளே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன் வடிவைத் தானே காட்டுகைக்காக வினே அவன் நிற்கிறது - இவர்க்காழ்வார் **कृपै**தானே அவன் வடிவைக்காட்டிக்கொடுக்கிறது - இகழாதபல்லுறவில், "मातापिताभ्रातानिवासश्शरणं सुहृद्भतिनरायणः. पितासिलोकस्य, पितात्वं. भूतानांयव्ययः पिता, त्वं मातासर्वलोकानां" "அன்னையாகியத்தனாகி" என்றானின்றதினே - இராகம் மாற்றில் - "परमात्मनि योरोक्तोविरक्तोऽपरमात्मनि. मार्गपालं मनुजंशुभिर्प मङ्कयार् தோள் கைவிட்டு" என்றவன் வடிவழகைக் காண்கையினே **क्षुद्रविषयवैतृण्यहेतु** - தன்பற்றில், "என முன் சொல்லும் மூவராய் முதல்வனே - யானாய் த்தன்னைத்தான்பாடி" என்றதினே - வினைவிலக்கில், "என்னைக் கொண்டென்றாமம் தன்னையும்பார்க்கத்தை மறுஏழேழுபிறப்பும்மேவும் தன்னையு மாக்கினார் - ஆனிரை கன்றுயரத்தாமறிந்து காயுதிர்த்தார் தாள் பணிந்தோம் வன்றுயரை யாவாமருங்கு கண்டிலம்" **मृत्याति** - தகவோக்கத்தில் - "எனக்கேயருள் செய்யவிதி சூழ்ந்ததாலியாதி - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில் - "மயர்வற மதிநலமருளின" **नीत्यादि** - தன்மையாக்கில் ...

(சா.சு.) ஆழ்வார் தம்முடைய **स्वभावத்தை** யென்னுதல் - **जीव**னுடைய **स्वाभाविका**காரத்தை யென்னுதல் - இவையிரண்டும் **भगवद्भागवताचार्य कैङ्कर्य**ங்களேயாகிறது - ஆக்கில், உண்டாக்குகையில் - "செயல் நன்றாக" **इत्यादि**யையருளிச்செய்தபடி - இவைபத்தும் **विषयसप्तमि**கள் - இவைத்துக்கு அறுமறைகள்தமிழ் செய்தான் தானேகொண்டு என்றித்தோடே **अन्वयं** - அன்பர்க்கே, **भक्ति**மான்களுக்காகவே **लैला**தியான **स्वप्रयोजनं प्रधान** மன்றிக்கே **आश्रितர்க்கிப்** பத்துப்பாட்டிற்சொன்னபத்து **प्रकार**மான **उपकार**த்தையும் தான்பண்ணுகைக்காக வென்றபடி - அவதரிக்கும், **अवत**ரித்தருளுமவனான - ஆயன்நிற்க - கோபாலன் நிற்கச்செய்தேயும் - அவனை ...

(சா.பு.) "திருத்திப்பணி கொள்வானி" **नित्युक्त**பாபவதாதிசயனக **रूपसाम्यापादन** விசயே - அன்பர்க்கே, அன்பர், **भक्ताः** - பாபவதா - **तेषामेव** - இன்பத்தில் **इत्यारभ्योक्त** தசவித **पुरुषार्थाः** **स्वाश्रितानांयथास्युस्तदर्थ...**

(சா.வி.) கொள்வா" **नित्युक्त** பாபவத **कैङ्कर्य** நிதவரூப **स्वभाव** சம்பாदन விசயே - அன்பர்க்கே, **भक्ताना** மேவ **तत्पुरुषार्थं** சாபயிதுமேவதிபாவ - அவதரிக்கும், **अवतारंकुवणि** - மாயன், **आश्चर्यचेष्टितेकृष्णे** ...

(சா.சு.) கொள்வா" **नितिदशम** **गाथोक्त** **स्वरूपाविर्भावजनकत्वे** அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன்நிற்க, **उक्तार्थं** தசகவத்வேனாவதினே - ஆயன், **गोपः** **तस्मिन्** **कृष्णे** **स्थिते** **पि** - அருமறைகள்தமிழ் செய்தான் தானேகொண்டு - ...

मूलं- अरुमறைகள் தமிழ்செய் தான்தாளே கொண்டு துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும் தொல்வழியே ...

(சா.தொ.) அடியார்க்காட்படுத்த விமலனித்யாதி அரुமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு - இப்படி சர்வீசுவரன்தான் பண்ணவேணுமென்று அபேக்ஷித்திருக்கிற இந்தப் பத்துபகார விஷயமாக நாலு வேதத்தையும் நாலுபுரவந்த ரூபேண அருளிச்செய்த ஆழ்வார் திருவடிகளையே உபாயமாக அடியவலித்து - துன்பற்ற, துன்பமாவது - தொப் புரவமபுரவமா திருவடிகளையே உபாயமாக அடியவலித்து - துன்பற்ற, துன்பமாவது - தொப் புரவமபுரவமா நிஷதையாகிற குற்றமற்றவென்றபடி - அथவா - துன்பம், து:க: | “சித்திர்ஹிதவா நேதி சந்தயோக்யுத செவிநா | நசந்தயோத்ரதக்த புரிசர்யா ரதாத்மநா” மென்கிறபடியே புலசித்தி யுண்டாகிறதோ இல்லையாகிறதோ வென்கிற சந்தயநிபந்தநமான து:க:மற்ற வென்றபடி - தோன்றக்காட்டும் சொல்வழியே - ஸ்பஸ்தமாக...

(சா.ஸவா.) அநாதரித்து என்றபடி - அரு, சூக்ஷ்மங்களான - துர்ப்பிதங்களான வென்றபடி - மறைகள், வேதாந்தங்கள். தமிழ் செய்தார், த்ரிமதரூபங்களாகச் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய - தாளே, திருவடிகளையே - அவதாரத்தாலே க்ருஷ்ணனை வ்யவக்ஷேதிக்ுகிறது - கொண்டு, அவலம்பித்து இத்தால் “என்னப்பனில் நண்ணி” என்கிறத்தின் அபிபுராயத்தை, புரகாசித்தபடி. இதுக்குத் தோன்றக் காட்டுமென்கிறதோடு அந்வய். துன்பற்ற, தொபுரிஹிதமான, துன்பு, தொபம் - ப்ரமவிபுரலம்பாதி தொபுரிஹிததயா அஸதம ரானவென்றபடி - மதுரகவி, ப்ரகவத்புரிசயதையும் கழித்து புரூஷார்த் காபூயிலும் ஸாரமான அாசர்யனையே கவி பாடுகையாலே மதுரகவி என்று திருநாமம் பெற்றவர். தோன்றக் காட்டும், தோன்றும்படி காட்டுகிற சர்வசுலபனான க்ருஷ்ணன் இருக்கச் செய்தேயும், தாம் ஆழ்வார் திருவடிகளையே அவலம்பித்தபடி. தம்முடைய அநுதானத்தாலும் உக்தியாலும் நிஸர்சுஹத்தாய் சர்வபுலபுரதனான சர்வீசுவரனிருந்தாலும் ஸதாசர்ய ஸமாசுரயணமில்லாதார்க்கு மூக்ஷம் கிடையாதென்று ககத்க்கெல்லாம் ஸ்பஸ்தமாகத் தோன்றும்படி காட்டுகிறாரென்று கத் தாத்பர்யம் | தொல்வழியே, அநாதி ...

(சா.பு.) மேவெத்யர்த்: அவதாரிக்கும் அவதாரங்குரணி | அயந், க்ருஷ்ண | நிற்க, ஸ்திதேபி | க்ருஷ்ண வித்யமானேபித்யர்த்: | அரு, கதினாந் துரிவிஜ்ஞேயார்தினித்யர்த்: | மறைகள் வேதாந் | தமிழ்செய்தான் த்ரிமதி குர்திதஸ்தககபுச்யேத்யர்த்: தாளே, சரணாவேவ | கொண்டு ‘ஸ்விகூத்ய | பூர்வக்த தசவித புரயகனதயாஸ்விகூத்யே த்யர்த்: | பூர்வபுரூஷார்தா நாஸுகரம் ஸாதநமபிதே ரேவக்தமிதததப்யாஹ | துன்பற்ற இத்யாதிநா | துன்பு, தொப: | அற்ற, ரஹித | ப்ரகவத விசய ப்ரக்யுத்புதி புரிதிபந்தக தொபுரிஹித இத்யர்த்: | மதுரகவி, மதுரகவிநா | தோன்ற | யதாபுரகாசேதததா | காட்டும், புரதரிசி: | பூர்வக்த் தசவித புரயகன மஸ்ததாசர்ய சரணாரவிநே எவெத்யஸ்தாகமபி யதாபுரிதேத ததா புரவந்தமுகெந புரதரிசி: | தொல்வழியே...

(சா.வி.) நிற்க, ஸ்திதேபி | அரு, துரவகாஹார்தாந் | மறைகள், வேதாந் | தமிழ்செய்தான், த்ரிமதி குர்திதஸ்தககபுச்ய கோபஸ்ய | தாளே, சரணாவேவ | கொண்டு, ஸ்விகூத்ய | பூர்வக்ததச வித புரயகன ஸாதநதயா அாசர்ய ஸ்ரிபாடா வெபரிஹேத்யர்த்: | துன்பற்ற து:க:ரிஹிதேந “சித்திர்ஹிதவா நேதி சந்தயோக்யுதசெவிநா நசந்தயோத்...”

(சா.ச.) துரிவிஜ்ஞேயார்த்ஸுரிதி த்ரிமதி குர்திதநுநிவர சரண விசய எவ எதாத்ரஸானர்தாநப்ய த்யவஸ்ய | துன்பற்ற...

மூல்-

(சொல்வழியே) நல்வழிகள் “துணிவார்கட்கே ||1||

(சா.தி.) உபதேசித்து கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பென்கிற திவ்யசூக்தியிற் சொல்லப்பட்ட
 ஆசார்யாபிமான நிஃதாரூபமான மார்பமே - துணிவார்களுக்கும், விஃவாஃசாலிகளுக்கும் -
 நல்வழிகள் - அஃயவஸாயமுடையார்க்கு இங்கு ஆசார்யாபிமான நிஷ்டையே கர்மஜ்ஞான பக்தி
 ப்ரபத்திரூப மான நல்வழிகளெல்லாம் - அவை செய்யும் ப்ரயோஜனத்தைச் செய்யுமென்றபடி
 - யஃதா, நல்வழிகள் துணிவார்களுக்கும் மஃதூரகவிதோன்றக்காட்டும் சொல்வழியே
 யென்று அந்வயம். மோஃதார்த்தமாக நமக்கு ஒரு உபாயத்தை அவலம்பிக்க வேணு மென்று
 மோஃதோபாயங்களிலே உத்யுக்தராயிருக்கும்வர்களுக்கு மஃதூரகவிகள் சொன்ன ஆசார்யாபிமான
 நிஷ்டையே துணியப்படுமதென்றபடி - பூர்வயோஜனையில் பக்த்யாதிஸாம்யமும் இந்த
 யோஜனையில் ததோப்யதிஸயமும் ஃதிஃதிக்கிறது ||1||

(சா.ஸ்வா.) யானமார்பமே - மஃதூரகவி மாத்ரமன்றிக்கே ப்ராஃதேதஸ பராஃசர்மே த்ரேயாஃவலாயநாதி ப்ராஃதீன
 மஃதான்களெல்லாரும் நடந்த ஆசார்ய ஃசமாஃசரயண ரூபஃதாபத மென்றபடி - அவஃதாரணம்
 கேவலபஃகவதஜன பூஸ்தக நிர்ரீக்ஷணாதிஃகளை வ்யவஃசுஃதேதிக்கிறது - துணிவார்களுக்கு,
 தூர்யவான்களுக்கு - விஸயங்களை ஜயிக்கும்படி தூர்யமுடைய முமுஃதுக்களுக்கென்றபடி -
 நல்வழிகள், மோஃதமார்பங்கள - மோஃத ஃசாஃதனங்களான பக்திப்ரபத்திகளென்கை -
 பக்திப்ரபத்திகளுக்கும் ஆசார்ய பஜனமன்றிக்கே மார்பாந்தரத்தாலே ஃமய்யகஸ்வரூப
 நிஷ்பத்தியுமில்லை - கார்யகரத்வமுமில்லை, என்ற கருத்தாலே அத்தோடு இவற்றுக்கு
 அபேதோபஃசாரம் பண்ணினபடி ||2||

இப்படி முமுஃதுக்களெல்லாருக்கும் ஆசார்யவத்வவேணுமென்னுமிடத்தில் தர்மஜ்ஞ
 ஃசமயத்தை ப்ரமான ...

(சா.ப்ர.) வழி, மார்ப: - அநாதி மார்பவ - நல்வழிகள், ஃமோஃதீனமார்ப: - துணிவார்களுக்கே,
 விஃவாஃசவதாமேவ - பூர்வ பூர்வாஃசார்யோபதேஃச பாரம்ப்யேணாததயா ப்ராஃதீனாஃசார்ய க்ருதப்ரபத்தி ரூபாஃசார்ய நிஃதேவ
 மஃதாவிஃவாஃசவதா ஃமோஃதீனமார்ப இத்யர்த்த: - “ஃதிஃதிர்ஃபவதி வானேதி ஃசஞ்ஞயோஃசுயுத ஃசேவிநாம் | நஃசஞ்ஞயோத்ரததூக்த
 பரிஃசார்யரிதாத்மநா” மித்யாதி ப்ரமானாதிபிரிதிபாவ: ||2||

அர்த்த பஞ்ചകப்ரதிபாஃதக ரஃதஸ்யத்ரயததர்த்தாநு ஃசந்நாநாஃதௌ ஃவாநுஃஸ்திதஸ்ய கூரூபரம்பரானு ஃசந்நாநஸ்யாவஃசய
 கர்த்தவ்யதா ஃசமர்த்தநாய ப்ரதம் ஃசர்வேஷாம் பரம் பூரூஷார்த்த ஃசிஃதே ராஃசார்ய வத்தாகாரண மித்யாஃஃ...

(சா.வி.) ததூக்த பரிஃசார்யரிதாத்மநா” மித்யுத்த ப்ரகாரேண ஃசஞ்ஞயநிபந்நதநு து:ஃகரஃதேனேத்யர்த்த: மஃதூரகவி, மஃதூரகவிநா
 - தோன்றக்காட்டும், யதாப்ரகாஃதேத ததா ப்ரஃதர்ஃசித: - தோல்வழியே, அநாதிராஃசார்ய நிஃதாரூபமார்ப வ -
 துணிவார்களுக்கே, விஃவாஃசவதா - நல்வழிகள் - ஃமோஃதீனமார்ப: ||2||

ப்ரதம்மாஃசார்ய ஃசமந்நதஸ்யாவஃசயகத்வம் ஃசாஃதயதி...

(சா.ஃச.) வித்யாதி, ப்ரதம் பூரூஷ பர்வநிஃஸ்தத்வ விர்ஃதேண (பஃகவந்மாத்ர நிஃஸ்தத்வவிர்ஃதேண) அநதத்வனஸ்தித மஃதூரகவி
 ப்ரஃதர்ஃசித ப்ராஃதீனமார்ப வஸந்மாஃரீ மஃதாவிஃவாஃசஸாலிநாமித்யர்த்த: |

நநு, பஃகவதி மோஃதப்ரதே முமுஃதூர்கூரவ: கிமர்த்தா: ? கூரூபஸதநேவாதி ப்ரமானம்? யேன ...

मूलं-पापिष्ठः क्षत्रबन्धुश्च पुण्डरीकश्च पुण्यकृत् । आचार्यवत्तयामुक्तौ तस्मादाचार्यवान्भवेत् ॥

(सा.दी.) पापिष्ठ इत्यादि - पापिष्ठत्वं पुण्यकृत्त्वं गङ्गानिरண்டும் मोक्षத்தில் அகிச்சித்கரஜ்ஜ - आचार्य समाश्रयण முண்டாகில் பாபிஸ்த்ம் மோக்ஷபரிபந்தகமாகவும் மாட்டாது - आचार्य समाश्रयण மில்லையாகில் புணியகூர்ம் மோக்ஷகாரணமாக மாட்டாதென்று கருத்து - तस्मादाचार्य समाश्रयणं कर्तव्यमेன்று கருத்து - “आचार्यவான்புரூஷோவேத आचार्यदेव विद्याविदिता साधिष्ठंप्रापत्” इत्यादிகளிங்கே अनुसन्धेयங்கள் - இப்படி ...

(सा.स्वा.) மாகக்காட்டி இனிஸ்மூதி வசனத்தையும் காட்டுகிறார் - पापिष्ठ इत्यादियाल् - இந்த ஸ்மூதிக்கு மூலபூதங்களான “तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्” इत्यादि श्रुतिकளுமிங்கே விவசித்தங்கள் - पुण्यातिशयमुदையारङ्गங்கு இவ் आचार्यवत्வம் வேண்டாமென்கிற ஸங்குக்கு பரிஹாரம் கண்டு மாயிருக்கையாலே இங்கு ஸ்மூதியை யெடுத்தது - இங்கு புணியகூர்ம் பாபிஸ்த்ம் பரிபந்தத்துக்கு பரிபரிபேசுரூபமாகையாலே அதிசயித்த புணியகூர்ம் - पापभूयिष्ठनाम्ना क्षत्र बन्धुश्च आचार्यवत्ता बलத்தாலே श्री पुण्डरीकराजं போலே முக்தனானான் - अत्यन्त पुण्यकृत्ता श्री पुण्डरीकराजं क्षत्र बन्धुत्वात् போலே आचार्य वत्तையாலே முக்தரானார் - அல்லது ஸ்வுபுணியாதிசயமாத்மாவே முக்தரானாரல்லர் - ஆனபின்பு आचार्यवत्तै யுண்டாகில் மஹாபாபுமும் மோக்ஷ பரிபந்தகமாகாது - அதில்லையாகில் மஹாபுணியும் மோக்ஷபரிபந்தகமாக மாட்டாது - ஆகையால் आचार्यवत्त्वं सर्वत्रக்கும் வேண்டுமென்று வசன தாத்பர்ய - आचार्यवत्तैவ என்கிற விடத்தில் ...

(सा.प्र.) पापिष्ठः क्षत्रबन्धुश्चेत्यादिना “अनुதியिद्धाङ्ग” इत्यन्तेन - गुरुसिद्धावेवतत्परं परानुसन्धेयास्यादिति भावः - अध्यात्म शास्त्रार्थं सर्वोप्याचार्य सकाशादेव ज्ञातव्य इत्ययं नियमः “सगुरु मेवाभि गच्छेत् आचार्याद्वैव विदिता विद्यासाधिष्ठं प्राप”दिति श्रुतिसिद्धः - स्व प्रबन्धस्य सर्वाधिकारत्वात् श्रुति मनुदाहृत्य - स्मृतिरुदाहृता “श्रावयेच्चतुरोवर्णा” नित्यादिभिरनुमतं तत्, अनुதியिद्धाङ्ग, निरणैषुः - नन्वाचार्यवत्ता मोक्षकारणं - तावता गुरु ...

(सा.वि.) पापिष्ठः क्षत्रबन्धुश्चेत्यादिना - आचार्य समाश्रयण सत्वेपापिष्ठत्वं न मोक्ष प्रतिबन्धकं - आचार्य समाश्रयण सत्वाभावे पुण्यकृत्त्वं न मोक्ष साधकमिति भावः - अध्यात्म शास्त्रार्थस्याचार्यसकाशादेव ज्ञातव्यमिति नियमे “तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्. आचार्याद्वैव विद्याविदितासाधिष्ठं प्राप” दिति श्रुति सत्वेपि स्वप्रबन्धस्य स्त्रीशूद्राधिकारत्वात्स्मृतिरुदाहृता - एतन्, इति - अनेन प्रमाणेनेत्यर्थः - आचार्यवत्तैवे, आचार्य वत्त्वमेव - सर्वत्रवत्, सर्वेषां पुण्यवतां पापवतां च -

(सा.सं.) कृतंगुरूपसदनं सङ्गतं स्यादित्यत्राह - पापिष्ठ इत्यादिना - छूतப்பட்டது इत्यनेन “आचार्य वान्पुरुषो वेद - तद्विज्ञानार्थ” मित्यादि श्रुतिः पापिष्ठ इत्यादिना उप बृहणीया सूचिता - अनुதியिद्धाङ्ग, निर्णीतवन्तः - अस्वाचार्यस्यावश्यकता - तथापि तद्वं शोभेय इत्यत्र ...

மூல்- என்று ஆசார்யவத்தையே ஸர்வருக்கும் மோக்ஷ காரணமென்று அறுதியிட்டார்கள். முமுக்ஷுவுக்கு ஆசார்யவம்சம் பகவானளவுஞ்செல்ல அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்று ஓதப்பட்டது.

(சா.தி.) आचार्य सम्बन्धத்தினுடைய அவச்ய கதையை சமர்த்த, अनन्तरं तत्परं परैयினுடைய अनुसन्धेयतै சமர்த்திக்கப்படுகிறது - முமுக்ஷுவுக்கென்றுதொடங்கி - “सचाचार्य वंशोज्ञेयः. आचार्याणा मसावसावित्या भगवत्तः” என்று श्रुति - அந்த ஆசார்ய பரம்பரே தானெதென்ன இவ்வாசார்யர் களித்யாதி யாலேயத்தை யருளிச் ...

(சா.ஸ்வா.) अवधारणं गुरुभजनमன்றிக்கே மோக்ஷோபயுக்த ஜ்ஞானார்யமாக ப்பண்ணும் கெவல ப்ரஹ்மஜனத்தையும் கெவல புண்யங்களையும் புஸ்தக நிரிஷ்ணாடிகளையும் வ்யவச்சே டிக்கிறது - மோக்ஷ காரணமென்றது மோக்ஷோபயுக்த ஜ்ஞானோத்பாடகமாயும் தடபிவர்த்தகமாயும் ஸீலவூத் திஷ்டாபூரகமாயும் மோக்ஷ ப்ரயோஜகமென்றபடி - இப்படி ஸர்வருக்கும் ஆசார்யவத்வம் நியமெனவேணுமென்று ப்ரமாணசித்ரமாகையாலே “भक्त्या त्वनन्यया शक्यः” இत्याடிகள் ஆசார்யவானுக்கே தத்வஜ்ஞானத்தில் சஹகார்யந்தர விதிகளாமாகமற்றவை யொழிய ஆசார்யவத்வதே வ்யவச்சேடிக்க மாட்டாதென்று கருத்து - இப்படி சர்வமுக்ஷுக்களுக்கும் ஆசார்யவத்வம் வேண்டினாலும் “गुरुभ्यस्तदुर्भ्यश्च” என்று கீழ்ச் சொன்னபடியே அவ்வாசார்யர்களை अनुसन्धिक்க வேணுமோ? வேண்டினாலும் இந்த க்ரமநியமமும் ப்ரஹ்மவத்வமும் வேணுமோவென்ற விவை மூன்றுக்கும் ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் - முமுக்ஷுவுக்கித்யாதியால் இங்கு अनुसन्धान शब्दं ப்ரோதிரூபாபந்ந ஸ்மृतியைச் சொல்லிக் கொண்டு தத்வூர்க்ஷ்யானாடிகளை உபலக்ஷிக்கிறது “ध्यायेज्जपेन्नमेद्वक्त्या भजेदभ्यर्चयेन्मुदा । गुरु पादाम्बुजध्याये” இத்யாடியாக ஸ்தோத்ர பாஷ்யோதாஹத் வகனங்களிங்கே अनुसन्धेयங்கள் - ஓதப்பட்டது, श्रुतियிலே சொல்லப்பட்டது - “सचाचार्य वंशोज्ञेयः - आचार्याणा मसावसावित्या भगवत्तः” என்கிற ...

(சா.ப்ர.) परम्पराया अनुसन्धेयत्वं कथमित्यत्राह - முமுக்ஷுவுக்கு இत्याடி - “सचाचार्य वंशोज्ञेयः - आचार्याणामसावसा वित्याभगवत्तः” इति श्रुतिरत्रविवक्षिता - அய்ம்பாவ: - अध्यात्म शास्त्रोपदेष्ट पारंपर्यमेवात्रा चार्यवंशः - “सकल्पं सरहस्यंचतमाचार्यं प्रचक्षत” इत्युक्ते: - அத எவ ஸ்ரீஸ்தாரி நாத்யாமுந யதிவராடயோகூர பரம்பராயா நிவ்ஹ்யானுசந்தியந்தே - எவ்ங், பிதாமஹ, வசிஷ், பராஸர், பராஸர்ய, ஸூகாதிவதுத்யா வித்யாதசுசை சந்தானாவ்யோதிஸய: தடபாவேது உபதேஷ் பாரம்பர்யமேவானு சந்தேயம் - ததுக்தம் - “हिरण्यस्यसुतत्वेन प्रह्लादस्त्यज्यतेबुधैः । किंवाविरोचनस्तस्यपु त्रत्वात्परिगृह्यत” इति - அதோயதாசுதயத்ரி துபதேஷ் பாரம்பர்யமேவானுசந்தேயமिति ...

(சா.வி.) என்று, इति - அறுதியிட்டார்கள், निश्चितवन्तः - ஆசார்ய பரம்பரானுசந்தானஸ்யகர்த் வ்யதா சாஹயதி - முமுக்ஷுவுக்கு इति - முமுக்ஷுவுக்கு, முமுக்ஷு: - ஆசார்யவ்ம், ஆசார்யவ்ம்: - பகவானளவும் செல்ல, ப்ரஹ்மவத்வத்திங்கா - अनुसन्धिक்கவேணும், अनुसन्धेयः - என்று, इति - ஓதப்பட்டது, श्रूयते -

(சா.ச.) किंमानं इत्यत्राह मुमुक्षुवृक्किति - “आचार्य वंशोज्ञेयः. असावसा वित्याभगवत्तः” इतिश्रुत्यभिप्रायः ஓதப்பட்டது इति.

मूलं-

तमिम सर्व संपन्न

(सा.दी.) செய்வாராக முந்தரவு அதன் மாஹாத்மயத்தை யருளிச்செய்கிறார் - தமமமென்று தொடங்கி மஹர்ஷியருளிச்செய்தானென்ற மளவாக - स्वयं सर्वपरमाचार्यனாயும் सर्वशक्तனாயும் चतुर्मुखसनकादि मुखेनाध्यात्म शास्त्र प्रवर्तकनாயும் नारद व्यासादि मुखेन उप बृंहण प्रवर्तकनாயும் स्वयमेव अवतरित्वा अध्यात्म विद्यप्परवर्तकनாயும், पराङ्कुश परकालादिमुखेन सर्वोप जीव्यभाषையாலே अध्यात्म विद्या प्रवर्तकனாயும் இப்படி अध्यात्म शास्त्र बहुविध प्रवर्तन समर्थनாயிருக்கவும் उक्त प्रकारेण महता प्रयत्नेन प्रवर्तितमाना अध्यात्म विद्यैपाषण्डரालே उपरुद्धமாக, தானும் தன்னுடைய அவதாரங்களும் चतुर्मुख, नारद, व्यास, पराङ्कुशादि களுமிருக்க அவர்கள் பொறாமல் பாஷண்டோ பரோத சாந்தியர்மாக ...

(सा.स्वा.) श्रुतियुगेलो विधिक्कपप्पट்தென்றபடி - भगवदुपदेशமுள்ள चतुर्मुखनारदादिकतिपय सम्प्रदायस्थருக்கு भगवान् परमाचार्यनானாலும் மற்றுள்ளார்க்கு அவன் परमाचार्य னல்லாமையாலே आचार्य वंशानु सन्धानத்தை अविशेषेण सर्वருக்கும் भगवत्पर्यन्तமாக श्रुतिविधिப்பது उपपन्नமோ? கலியுக சம்பூதரான आचार्यர்கள்தான், அந்த நாரதாடிகளைப்போலே प्रीतिरूपापन्न स्मृतिध्यानार्चनादि बहुविध भजन विषयरாகைக்கு அர்ஹரோவென்ன भगवान् सर्वलोकத்துக்கும் परमाचार्यனென்று भारतादि वचन बलத்தாலே காட்டா நின்று கொண்டு அந்த நாரதாடிகளில் காட்டிலும் भगवदवतारान्तरங்களிற்காட்டிலும் अस्मदाचार्यர் கள்மிகவும் भजनीय तमरென்கைக்காக चतुर्मुख, सनत्कुमार, नारद, पराशर, व्यासादि मुखेन हंस मत्स्यहयग्रीवाद्यवतारशतैश्च उपकार परंपरैकளைப் பண்ணியும் सिद्धியாத பாஷண்டி நிரசனரூப மஹோபகாரத்தைச்செய்தருள வந்த भगवदवतारங்கள் अस्मदाचार्यர்களென்று இவ்வாசார்யர்களுடைய सर्वातिशायि उपकारकत्वத்தையும் भगवदवताररूपवत्वத்தையும்ருளிச்செய்கிறார் - தமம மித்யாதி. அவதரித்தருளினானென்றும் அளவாலே - இங்கு இவ்வாசார்யர் भगवदवतार रूपரென்றப்படி वाक्यத்தை आचार्य प्रधान...

(सा.प्र.) ननु गुरूपदेश्ये भगवत्युपदेष्टृत्वा भावात् स्मिन्कथं गुरु परंपरा पर्यवसानमित्याशङ्क्य तस्योप देश्यत्वे प्युपदेष्टृत्वा दुरुत्वमिति - तत्रप्रमाणमाह - तमिमं सर्वसम्पन्न मित्यादिना - ...

(सा.वि.) “सचाचार्यवंशोज्ञेयः, आचार्याणामसाव सावित्या भगवत्” इतिश्रुतिरत्र विवक्षिता - अध्यात्म शास्त्रोपदेष्टृ पारंपर्यमेवात्राचार्य वंशः - अत एव श्री शठकोप नाथमुनि प्रभृति शिष्टाचार्य परम्परैव गुरुपरम्परायां निबन्ध्यानु सन्धीयते - एवंच पितामह, वसिष्ठ, पराशर, पाराशर्य, शुकादिवज्रन्मनाविद्यया चैक सन्तानान्वयेतिशयः - तदभावेतूपदेष्टृपारम्पर्य मेवानु सन्धेयं - विद्योपदेशेतत्परं परानुसन्धानस्यैवोचितत्वात् - ननु गुरूप देश्ये भगवति कथमुप देष्टृत्व लक्षण गुरुत्व मित्यत्रप्रमाण युक्ति कथन पुरस्सरमाचार्यत्वं भगवतस्स्थापयति - तमिम मित्यादिना - आचार्यशब्दो ...

(सा.सं.) गुरुभ्य इत्याद्यपद्यनिर्दिष्टे गुरुत्व प्रथम गुरुत्वे भगवति कुतः? गुरुशब्दार्थ भूतान्धकार निरो ...

(सा.सं.) धित्वं भगवति केन केन प्रकारेणेत्यत्र अवतरीकृतं ऋषीणां नित्यन्तेन प्रकारान्वक्तुं प्रथमं गुरुत्वं प्रथमगुरुत्वे “यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै” इति श्रुत्युप ब्रह्मणेनोपपादयति - समापीत्यादिना - ...

मूलं- என்றும், “त्वमेव बन्धुश्च गुरुस्त्वमेव” என்றும், “गुरुरसिगतिश्चासि जगतां” என்றும், சொல்லுகிறபடியே ஸர்வ லோகத்துக்கும் பரமாচার்யனான சர்வేశ்வர்ந் ப்ரஹ்மாவுக்கு அடியிலே வேதங்களைக்கொடுத்தும் அவற்றுக்கு அபஹர் பிறந்த போது மீட்டுக் கொடுத்தும் இவன் முகமாக சாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும் இவன் புத்ரர்களான சனத்कुमाराதிகளை, “स्वयमागत विज्ञानाः निवृत्तिधर्ममास्थिताः” என்னும்படி பண்ணி அவர்கள் முகங்களாலே ஹிதப்ரவர்தன பண்ணிவித்துமிப்படியே மற்றும் நாரதபராசர் ஸுக்ஷைனகாதிகளான பல மஹர்ஷிகளையிட்டு அஃத்யாத்ம சம்ப்ரதாயம் குலையாதபடி நடத்தியும் ...

(சா.தீ.) இனிமேலிந்த ப்ரமாணசித்தமான ஆசார்யத்வத்தை உபாதிக்கைக்காக ஜ்ஞானப்ரதான ப்ரகாரத்தையருளிச் செய்கிறார் - ப்ரஹ்மாவுக்கென்று தொடங்கி - அந்த ஜ்ஞானப்ரதான ப்ரகாரந்தான் சதுர்விதமாயிறே யிருப்பது - ஸ்வயமேவ சாக்ஷாதுப தேசமும் அஃதிதான விசேஷைனோபதேசமும் ஸ்வநிய மநாதினோபதேசே சாக்ஷாதுபி ஸ்வயத்நமும் உபதேச நேரபேக்ஷைனானுக்ரஹைவ ஜ்ஞானோத்பாதநமுமென்று - அங்கு த்விதீயம் வ்யாசாதி முக்ஷைனோப தேசத்தில் ...

(சா.ஸ்வ.) ஆசார்யனாகச் சொல்லுகையாலே இவனையொழியவேறு ஒருவருக்கும் சம்ப்ரதாயமில்லையென்று சித்தமாகையாலே ஆசார்ய வ்ஞானுஸந்தானத்தை சர்வருக்கும் ப்ரகவத்ப்யந்தமாக ஸ்ருதி விதிப்பது உபபந்ந மென்று...

(சா.ப்ர.) நந்வயம் ப்ரகவதி குருஷப்த: பூஜ்யதாபரத்வெந பாக்த: கிம் நஸ்யாதித்யத்ர “குஷப்தஸ்த்வந்ஃகார ஸ்யாத்ரு ஷப்தஸ்தந்நிர்ஸுத” இத்யாதிசித்த குருஷப்த ப்ரவ்ர்த்தி நிமித்த சத்ராவாந்முக்ஷ்ய எவெத்யாஹ - ப்ரஹ்மாவுக்கு அடியிலே இத்யாதிநா நடத்தியும் இந்யந்தெந - அவிசுக்ஷே தேந சம்ப்ரதாய ப்ரவர்தக்த்வாதுருத்வம் நிரூடம் - கதாசித்ரீதீதம ஷாபாதிநா சம்ப்ரதாயவிசுக்ஷே தேநசத்ரவாரகாத்வாரக ஷாஸ்த்ர ப்ரவர்தநாதுபி குருத்வமித்யாஹ...

(சா.வி.) இத்யுத்த ப்ரகாரெண - ஸர்வ லோகத்துக்கும், சர்வஜனானா - ப்ரமாசார்யநான சர்வేశ்வர்ந், ப்ரமாசார்ய ப்ரூதஸ்சர்வేశ்வர்: - ப்ரஹ்மாவுக்கு, ப்ரஹ்மண: - அடியிலே, ஆதௌ - வேதஜ்ஞலே, வேதாந் - கொடுத்து, தத்வா - இவ்வுக்கு, எ தேஷா - அபஹர் பிறந்தபோது, ராக்ஷசேரபஹாரோத்பத்தி சமயே - மீட்டு, புந: - கொடுத்து, தத்வா - இவர்முகமாக, எதந்முக்ஷம் யதாததா - ஷாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், ஷாஸ்த்ராணி ப்ரவர்த்யாபி - இவன்புத்ரர்களான - எதத்புத்ர ப்ரூதாந் - சனத்कुमाराதி களை, சனத்कुमाराதிந் - என்னும்படிபண்ணி, எவ்ப்ரகாரெண க்ருத்வா - அவர் முகங்களாலே, தந்முக்ஷெந - ஹிதப்ரவர்தன பண்ணிவித்தும், ஹிதப்ரவர்தன காரயித்வாபி - இப்படியே, எதத்ப்ரகாரெண - மற்றும், புநரபி - ஷைனகாதி மஹர்ஷிகளையிட்டு, ஷைனகாதிமஹர்ஷிபி: - குலையாதபடி, யதானஸ்த் நபவேத்ததா - நடத்தியும், ப்ரவர்த்யாபிமஹர்ஷே: கீர்திநாத்ஸ்யேதி ப்ரீஷ்மோபி வ்யாசநாமக்ரஹைஜ்ஜலி மகரோதிதி வ்யாசமாஹாத்யம் ப்ரதிபாதிதம் - எவ் மஹாபாகவத நாமோசுதாரண ப்ரஸஜ்ஜே அஜ்ஜலி: கர்தவ்ய இதீஸூசிதம் - என்றும் சொல்லுகிறபடிநிற்கிற வ்யாசாதிக்கை - இத்யுத்த ப்ரகாரெண ஸித்தான வ்யாசாதிந் - அநுப்ரவేశித்ரு

(சா.ச.) ஸ்வயமாगत விஜ்ஞானத்வ மெதஜ்ஞந்மநி ஸ்வயத்நமந்தரேவ ப்ரகவத்ப்ரஸாத விசேஷைனேவலப்த ப்ராவரதத்வாத்யவ ஸாயத்வ - மமாபிதி மெதிநிவாக்யம் - காந்தாரி வாக்யத்வமேதி - மஹர்ஷேவ்யாஸஸ்ய...

மூல்- “கृष्णद्वைபாயனம் வ்யாசம் விद्धि नारायणं प्रभुम् । कोह्यन्योभुवि मैत्रेय महाभारत कृद्भवेत्” என்றும் “महर्षेः कीर्तनात्तस्य भीष्मः प्राञ्जलिरब्रवीत्” என்றும் சொல்லுகிறபடி நிற்கிற வ்யாஸாதிகளை அனுப்ரவேசித்து महाभारत शारीरकादिकழை ப்ரவர்த்திப்பித்தும் हंसमत्स्यहय ग्रीव नरनारायण गीताचार्या द्यवतारங்களாலே தானேவெளிநின்று தத்வஹிதங்களை ப்ரகாசிப்பித்தும் தான் அருளிச் செய்த அর্থங்களையெல்லாம் ஸ்ரீ भीष्मர் முதலான ஜ்ஞானாடிகரையிட்டு மூதலிப்பித்தும், “पञ्चरात्रस्य कृत्स्नस्यवक्तानारायणस्स्वयं” என்கிறபடியே அடியிலே தான் அருளிச் செய்த ப்ரஃமவக்ஷாஸ்ததை “ब्राह्मणैःक्षत्रियैः...

(சா.தீ.) துதீயஞ்சதுர்முக்சனகநாரதநாதாதி முக்சனோப தேசத்தில் - கृष्णेति - கृष्ணத்வைபாய நாபர் நாமான வ்யாசமென்கை - भीष्मः प्राञ्जलिः - இத்தால் பெரியோர்களைச்சொல்லும்போது கைகூப்ப வேணுமென்று சூச்சிக்கப்பட்டது - कृतलक्षणैरिति - துதலக்சணைரீதி - धृतचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादि भगवद्वास्य चिह्नैरेன்றபடி...

(சா.ஸ்வா.) கருத்து - कीर्तनात्तस्य भीष्मःप्राञ्जलिः - என்கிற வித்தாலே குவாதினாநாம (श्रवण) ग्रहणादிகளிலே அஜ்ஜலிபண்ணவேணுமென்னும் அசார் சூசிதமாகிறது - மூதலிப்பித்து, சவாதிப்பித்து - ईश्वरोपदिष्टानामप्यर्थानां ज्ञानाधिक परिग्रहेसत्येव उपादेयत्वमென்று கருத்து - कृतलक्षणैः - स्वाचार्य कृत चक्रादिलाञ्छनैरित्यर्थः - யஸ்ச்கர்ஷணே நீதிஸ்தஸ்தவத் துரி பாசுராத்திர சம்வந்நிந் விதி, விதானம் - अनुष्ठान प्रकारमास्थायार्चनीय इत्यन्वयार्थः - ஆவிஷ்கரித்தும், ப்ரகாசிப்பித்து - तिरुनारायणीयத்தில்...

(சா.ப்ர.) கृष्णத்வைபாயநமதி - परंजैमिनिरित्यादिषु व्यासेन प्रामाणिकतया प्रथितस्यस्वशिष्यस्यैवस्वोक्तार्थे सम्मति प्रदर्शनवद्गीताचार्येणापि स्वोक्तार्थे ज्ञानाधिकतया संप्रतिपन्न भीष्मादयोप्येव मेववदन्तीत्युक्ते स्वोत्कर्ष कथनरूपत्वेपि यथाभूतार्थ परत्वंयुज्यत इत्यभिप्रेत्याह - தான் அருளிச்செய்த அর্থங்களை இதி - अतिविशदतयातत्त्व हितपुरुषार्थ प्रतिपादक श्री पाञ्चरात्रवक्तृत्वादप्याचार्यत्व मित्यभिप्रेत्याह - பஞ்சராத்திரஸ்யேதி - तस्यविच्छेदे पुनस्सङ्कर्षण रूपेणतत्प्रवर्तनादप्याचार्यत्व मित्यभिप्रेत्याह - ब्राह्मणैरित्यादिना - पराङ्कुशादिरूपेण सर्वाधिकार द्रमिडभाषया वेदार्थानां सारतमांशस्य...

(சா.வி.) அநுப்ரவிச்ய - भारत शारीरकादिकழை ப்ரவர்த்திப்பித்து, भारतादीन् प्रवर्त्य - அவதாரங்களாலே, अवतारैः - தானேவெளிநின்று, स्वयमेवाभिव्यक्ततया स्थित्वा - நது வ்யாசாதி வ்யவதானேநிதி சுவ மித்யஸ்ய ஃவாஃ - तत्त्वहितंगळै, तत्त्वहितानि - ப்ரகாசிப்பித்து, ப்ரகாச்ய - தான் அருளிச்செய்த அর্থங்களை யெல்லாம், स्वोक्तार्थन्सर्वान् - துரி भीष्मர் முதலான ஜ்ஞானாடிகர்களையிட்டு, भीष्मप्रभृति ज्ञानाधिकैः - மூதலிப்பித்தும், சவாதிவிசயான்குத்வா - तत्त्वज्ञ भीष्मादि साक्षीकरणान्नत्वोपदेष्टृत्वं सिध्यतीति भावः - அடியிலே, அடூ - தான் அருளிச்செய்த ப்ரஃமவக்ஷாஸ்ததூ, स्वोपदिष्ट भगवच्छास्त्रं - அவஸரங்களிலே, அவசரேசு - ...

(சா.ச.) மூதலிப்பித்தும் - स्वोक्तानेवार्थान् तैरपि अयमेवार्थः प्रामाणिक इतिवाचयित्वाच - आविष्करित्तु - उक्तार्थ प्रकटीकरणमाविष्करणं तत्कृत्वा - ...

मूलं- वैश्यैश्शूद्रैश्च कृतलक्षणैः। अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैस्स्वकर्मसु “सात्वतं विधिमास्थाय गीतस्सङ्कर्षणेनयः। द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौकलियुगस्यच” என்றபடியே அவஸரங்களிலே आविष्करित்தும், “पूर्वोत्पन्नेषुभूतेषु तेषु तेषु कलौ प्रभुः” अनुप्रविश्य कुरुते यत्समीहितमच्युतः - என்கிறபடியே पराङ्गुश परकालादिरूपத்தாலே अभिनवமாக ஒரு दशावतारம் பண்ணி மேகங்கள் समुद्रजलத்தைவாங்கி सर्वोपजीव्यमान தண்ணீராக உமிழுமாப்போலே वेदार्थங்களில் வேண்டும் சாரதமாंशத்தை सर्वருக்கும் अधिकரிக்கலான भाषையாலே सङ्ग्रहित्तुக்காட்டியும் இப்படித்தான் प्रवर्तिப்பித்த सत्पथத்துக்கு ...

(सा.दी.) पूर्वोत्पन्नेष्वित्यादि - यत्समीहीतं तदनुप्रविश्य कुरुत इत्यन्वयः - अभिनवமாக - உமிழுமாப் போலே...

(सा.स्वा.) उपरिचरोपाख्यानத்திலே कृतयुगத்தில் श्री पाञ्चरात्र प्रक्रियानुष्ठानத்தை प्रपञ्चित्तु “संस्थिते नृपतौ तस्मिन् शास्त्रमेतत्सनातनं। अन्तर्धास्यति तत्सत्य” மென்கையாலே कलियुगस्यादौ गीतः என்றது विच्छिन्न सम्प्रदायस्य श्री पाञ्चरात्रस्य पुनः प्रकाशनमात्रपरमेன்று கருத்து - पूर्वोत्पन्नेषु என்கிற वचनं सामान्यपरमा யிருந்தாலும் மற்றுள்ளாரிற்காட்டில் ஆழ்வார்கள் कलियुगத்திலே विशेषித்து उपकारकराकையாலே இவர்களே இவ்வசந்தத்துக்கு प्रधान विषयமாகை उचितமென்று திருவுள்ளம் - तत्वत्रयाधिकारத்திலே சிலஜீவர்களை विग्रह विशेषத்தாலும் शक्ति विशेषத்தாலும் अधिष्ठित्तु अतिशयित कार्यங்களை நடத்துகிறதுவும் विभवभेदமென்றுதாமே निष्कर्षित्तருளின படியே யிதுவும் विभवावतार विशेषமென்று கருத்தாலே யித்தை ஒரு दशावतारமாக அருளிச்செய்தார் - இப்படி उत्तरोत्तरं विशेषरूपமாகப்பண்ணின उपकारपरम्परையெல்லாம் கூட सत्पथத்துக்கு प्रवर्तनमात्रं - प्रतिमतनिरसनमुखेन सम्यग्रक्षणं तु देशिकरूपेणावतारदशायामेव என்று காட்டுகைக்காக. கீழ்ச் சொன்ன उपकारங்களெல்லாத்தையும் समुदायी कृत्य भूयोपि निर्देशிக்கிறார் ...

(सा.प्र.) सङ्ग्रह्य प्रकाशनादप्याचार्यत्व मित्यभिप्रेत्याह - पूर्वोत्पन्नेष्वित्यादिना - உமிழுமாப்போலே वर्षणमिव - एवं तत्तत्प्रकारेण प्रकाशितस्य सन्मार्गस्य पाषण्डैरुपरोधे तन्निवारणार्थं तत्तदाचार्यरूपेणावतीर्य तत्त्वहितप्रकाशनादप्याचार्यत्वमित्याह - இப்படித் தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த इत्यादिना - एवं चान्येषामाचार्यत्व निर्वहकत्वात्तस्य निरुपाधिकगुरुत्वमिति भावः ...

(सा.वि.) आविष्कரித்து आविष्कृत्य - परकालादि रूपத்தாலே, परकालादि रूपेण - மேகங்கள், मेघाः - समुद्रजलத்தைவாங்கி, समुद्रजलं स्वीकृत्य - தண்ணீராக, शीतल मधुरजलं यथा स्यात्तथा - अभिनवமாக, नूतनं यथा भवेत्तथा - உமிழுமாப்போலே. यथावर्षति तथा - वेदार्थங்களில் வேண்டும் சாரதமாंशத்தை, वेदार्थेष्वपेक्षितं सारतमांशं - सर्वருக்கும் अधिकரிக்கலான भाषया, सर्वेषामध्येतुं योग्यभाषया - सङ्ग्रहित्तु காட்டியும், संगृह्य दर्शयित्वापि - இப்படித்தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த सत्पथத்துக்கு, एवंप्रकारेण स्वप्रवर्तितसन्मार्गस्य - प्रकटरायुं प्रच्छन्नरायुं இருந்துள்ள, प्रकटैः प्रच्छन्नैश्च विद्यमानैः - पाषण्डिकளால், पाषण्डिभिः - उपरोधं வாராமைக்காக,

மூல்- ப்ரகடராயும் ப்ரஞ்ஞராயு மிருந்துள்ள பாஷண்டி களால் உபரோதம் வாராமைக்காக,
 “சாக்ஷானாராயணோ டேவ: க்ருதவா மர்த்யமயீ தனு | மமநாநுஞ்ரதே லோகாந் காருந்யாஞ்ஞாஸ்த்ரபாஸினா” என்றும்
 “பீதகவாடைப்பிராணார் பிர்மகருருவாகிவந்தெ”ன்னும் சொல்லுகிறபடியே - அகஸ்த்ய
 சேவிதமான டேசத்திலே அநேக டேசிகாபடேசத்தாலேயவதரித்தருளிணான்.

(சா.டீ.) என்றன்வயம் - சாக்ஷானாராயண இத்யாடி - மர்த்யரூபம் ஶரீரம் சாக்ஷாடேவ ஜீவாவ்யவதானேன பரி஑ூஹே

(சா.ஸ்வா.) இப்படியென்று - பீதகவாடை இத்யாடி - பீதகம், பீதம் - ஆடை, அம்பரம் -
 பிராணார், உபகாரகர் - பீதாம்பரனாய் ஶர்வரக்ஷண டீக்ஷிதனான பரமபுரூஷனென்றபடி -
 பிர்மகருருவாகி, ப்ரஹ்ம ஑ூருவாய், ப்ரஹ்ம ப்ரடனான ஑ூருவாயென்றபடி - இங்கு ப்ரஹ்ம ஶப்தம் “உத்பாடக
 ப்ரஹ்ம பித்ரோரீரியான் ப்ரஹ்மட: பிதா - டேவ் ப்ரஹ்மணீ வேதிதவ்யே” இத்யாடிகளில் ப்ரஹ்ம ஶப்தம்போலே ஶ்ஞானபரம் -
 அட்யாத்மவிட்யோபடேஸ்தாவாயென்கை - வந்து, அவதரித்தென்றபடி - கலிடோஷஸ்தம்மென்று
 ஆர்யாவர்தாடி புந்யபூமிகளையும் கூட ஶ்ரபிகள விட்டுப் போயிருக்க ஶ்ரபீணாமபி டுர்லபனான
 ஶர்வேஸ்வரன் இந்த டேசத்திலே வந்து அவதரித்தானென்கை அநுபபந்நமன்றோவென்ன
 வருளிச்செய்கிறார் - அகஸ்த்யேத்யாடி - டேசாந்நரங்கன் ஶ்ரபிபி: பரித்யக்தமானாலும் இந்த டேச
 மட்யாப்யகஸ்த்ய சேவிதமாகையாலே இங்கு ப்ர஑வானவதரிக்கை உபபந்நமென்று கருத்து -
 “கலூஜகத்பதி விஷ்ணு” மித்யாடியாலே இந்த யுகத்திலே ப்ர஑வஞ்ருகரான மஹாத்மாக்களில்லை
 என்றச் செய்தே இப்படி இவர் களுக்கு...

(சா.ப்ர.) பீதக ஆடைப்பிராணார், பீதாம்பர ட்ர உபகாரகோ நாராயண: - பிர்மகருருவாகி, ப்ரஹ்ம
 ஑ூருபூதவா - அருளிணார், க்ருபாமகரோத் - “சாக்ஷானாராயணோ டேவ: க்ருதவா மர்த்ய மயீ தனு” மித்யாடிஸூக்தாஸ்ச
 சாரமஸ்தோட்டாரணார்த் ப்ரவூதா அஸ்தமடாஞ்ரிய ப்ரம்பரான்த்ர஑தா ஶதகோப , நாத,...

(சா.வி.) உபரோதாபாவாய - பீதகவாடைப்பிராணார், பீதாம்பர: பரமோபகாரகோ ப்ர஑வான் -
 பிர்மகருருவாகிவந்து, பரம஑ூருபூதவா ப்ராப்ய - என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இத்யுக்த ப்ரகாரேண -
 அகஸ்த்ய சேவிதமான டேசத்திலே, ட்ரமிடடேசே - அநேக டேசிகாபடேசத்தாலே, அநேக டேசிகவ்யாஜேன -
 அவதரித்தருளிணார், அவதரிதும் க்ருபாமகரோத் - அதோ ப்ர஑வத ஆஞ்ரியத்வம் யுஜ்யத இதி பாவ: - நனு,
 “சாக்ஷானாராயணோடேவ” இதி வஞ்னம் கிமாஞ்ரிய ப்ரஸாஸாரோடீர்த் வாட: உத ப்ர஑வத ஁வாஞ்ரியவதாரத்வவிடிபர:
 - நாட: - ப்ர஑வத ஆஞ்ரியத்வஸாடநார்த் ப்ரமாணதயா உபந்யாஸாந஁த்வாத் - ந டிவிதீய: “கலூ஁லு பவிஷ்யந்நி
 நாராயணபராயணா: | ப்ராபோ பக்தா ப்ர஑வதி வாஸுடேவேடமலாஸாயா” இத்யுத்தரத்ரோடா஁ரிஷ்யமாண ஑்ரந்யேன ஶ஁ விரோதாத்
 - ந஁ சாக்ஷாட்ர஑வதவதாரத்வே ப்ர஑வஞ்ருக்தத்வம் ஶம்பவதிதி ஞ்ன, அந்நரீயாமி ரூபேண மர்த்யஶரீரம் பரி஑ூஹாஞ்ரிய
 ப்ரேரணமுகேனோபகரோதித்யாஞ்ரியத்வே ப்ரமாணதயோபந்யாஸோபபத்தே: - அத ஁வோபோட்டாதா஁காரே “பரம காருணிகனான
 பரமஸோஷியாலே ப்ரேரிதராய்” இதி வ஁யதே - இத்தேகக் கணிகித்து, ஁தடபி ப்ரேத்ய - ம஁ரிஷீர்வீயாஸ: -
 அருளிச் செய்தார். உக்தவான் - ...

(சா.ஸம்.) பீதகவாடைப்பிராணன் - பீதாம்பரட்ரஸஸ்வோபகாரக: - பிர்மகருருவாகி -
 ஞ்ருமுகஸ்த்யாஞ்ரியதயா...

मूलं- இத்தைக் கணிசித்து - “कलौखलु भविष्यन्ति नारायणपरायणाः । कचित्कचिन्महाभागा द्रमिडेषु च भूरिशः ॥ ताम्रपर्णी नदी यत्र कृतमाला पयस्विनी । कावेरी च महभागा प्रतीची च महानदी” என்று महर्षி அருளிச்செய்தான். இவ் ஆचार्योंகளில் ईश्वरमुनि கள்பிள்ளை நாதமுனிகள் - இவர ந்யாயதத்வ மென்கிற சாஸ்த்ரமும் யோగரஹ்ஸ்யமுமருளிச்செய்தார் - இவருக்கு ச்ரீ மதுரகவிகள் முதலாக...

(सा.दी.) त्यर्थः - कचित्कचिदिति - द्रमिड देशव्यतिरिक्त देशेषु कचिद् कचिद्वन्ति - द्रामिडेषु तुभूरिशो भवन्ति - आचार्यपरम्परारये अरुளிச் செய்கிறார். இவ்வாचार्योंகளிலென்று தொடங்கி - அதில் புத்ர ஸிஷ்ய஑்ந்யாதி கீர்தனம் குரு ப்ரஸ்சார்த் - புத்ராதிநாமுதேஸ்யதா ஸூத்நார்த் மாகவுமாம் - “நாதோபஜ்” ப்ரவூத் மென்கையாலே நாதமுனிகளை முந்துற வருளிச் செய்து இவர்க்கு நம்மாழ்வார் ஆचार्योंரென்கிறார் - இவ்வாचार्योंகளிலித்யாதித்யாலே - இவருக்கு ச்ரீ மதுரகவிகள் இத்யாதி - ச்ரீமதுரகவி வ்ஸ்யரான ச்ரீபரா்குஷ தாஸரிவருக்கு...

(सा.स्वा.) माहात्म्यं சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் - இத்தைக் கணிசித்தித்யாதி - இத்தைக் கணிசித்து, इदमभिप्रेत्य - अस्मदाचार्याणामेवं विधमाहात्म्यं कलावप्यगस्त्यसेवितत्वात्ताम्रपर्ण्यादि देशो भगवदंशानां महात्मना मवतारयोग्य इत्येतमर्थं चाभिप्रेत्य என்றபடி - कचित्कचिदिति - द्रमिडव्यतिरिक्त देशेषु कचिद्वन्ति द्रमिडेषु तुभूरिशो भवन्तीत्यर्थः - एवं विशेषवचन सद्भावा “कलौ जगत्पति” मेनंकिर सामान्यनिषेधं एतद्व्यतिरिक्त देशविषयमेनं कुरुत्तु - இப்படி இவ்வாचार्यों வ்ஸ்மநுஸந்஑்யமாகில் இந்த ஸ்ருதியிலே “ஆதார்யாணாமஸாவஸா” வென்று தத்ந்நாமபிர்விஸிஷ்யானுஸந்஑ானம் விஹிதமாயிருக்கையாலே இவர்களைத் தனித்தனியே விஸேஸித்தறிய வேணுமென்று அபேக்ஷயா (யா) அருளிச்செய்கிறார் - இவ்வாचार्यों களிலித்யாதி - இதில் நம்மாழ்வார் கூட்ஸ்த்ரானாலும் பாஷண்டிநரிஸநைத்பர்யேநாவதீர்ணரான தேஸிகர் களில் நாதமுனிகள் முற்பட்டவராகையாலே இவரைத் தொடங்கி அருளிச் செய்கிறது உபபந் - இவர் ந்யாயதத்வமિத்யாதி. இங்கு ப்ரவந்஑...

(सा.प्र.) यामुनादय एवेत्यभिप्रेत्याह - இத்தைக் கணிசித்து इति, இத்தைக் கணிசித்து एतत्कटाक्षेण - एवमनुसन्धेयतयोक्तास्ते क इत्यपेक्षायां तत्तन्नामभिस्तान् परिगणयति - இவ்வாचार्योंகளிலித்யாதிநா - அறிந்து கொள்வது इत्यन्ततः - एतेष्वाचार्येष्वित्यर्थः -...

(सा.वि.) आचार्य परम्परानुसन्धानकर्तव्यतायास्साधितत्वादाचार्यन्परम्पराघटकान्नामतो निर्दिशति - இவ்வாचार्योंத்யாதிநா - இவ்வாचार्यों களில், एतदाचार्येषु - “நாதோபஜ் தர்ஸந” மிதி ப்ரஸி஑்யா நாதமுநி ப்ரதமதோ஑்நுகீர்த்ய ததாசார्योंத்வெந ஸத்கோபமுநிமநுகீர்த்யதி - ईश्वर मुनிகள், ईश्वरमुनीनां - பிள்ளை, पुत्राः - நாதமுனிகள், न्नाथमुनयः - बहुवचनं पूजार्थं - ...

(सा.सं.) देशिकापदेशत्ताले, देशिका इतिव्याजमात्रं स्वयमेव तथावतीर्ण इति भावः - இத்தைக் கணிசித்து इदमभिप्रेत्य - ஸ்ருதாவாசார्योंவ்ஸ்ஸ஑்ஸ்த்ரஸ்ய ஔரிஸஜ்நானபுத்ரவ்ஸ்ஸத்வயஸாதாரணத்வாத்நுபயமபி க்ரமேந தி஑்மாத்ரேந ப்ரதர்ஸ்யதி - இவ்வாசார्योंகளித்யார஑்ய எம்பெருமானாரித்யந்நெந - அ஑்யாத்ம விஸயோ...

மூல்- உண்டான சம்ப்ரதாயபரம்பரையாலும் திருவாய்மொழி முஃத்தாலும், யோகதசையிலே சாக்ஷாத்ஃகூத்ராயும், நம்மாழ்வாராசார்ய ரானார் - நாதமுனிகள் பிள்ளை ஈஸ்வரஃபடாழ்வான், ஈஸ்வரஃபடாழ்வான் பிள்ளை ஆளவந்தார், இவரருளிச்செய்த ப்ரஃபந்தங்கள் - அஃகாமப்ராமாண்யமும், புருஷநிர்ணயமும், ஆத்மசித்தி, ஈஸ்வரசித்தி, சர்வதீப்தி, என்கிற சித்தித்ரயமும், ஸ்ரீகீதார்த் சங்ரஃமும், ஸ்தோத்ரமும், சதுர்ஸ்தலோகியும், ஆக 8 எட்டு. ஆளவந்தார்பிள்ளை சொட்டைநம்பி, சொட்டைநம்பி பிள்ளையென்னாச்சான், என்னாச்சான் பிள்ளைகள் நால்வர், இவர்களில் ஒருவர் பிள்ளையப்பர், பிள்ளையப்பருடைய பிள்ளைதோழப்பர், தோழப்பர்க்கு பெண்பிள்ளைகளிருவர் - நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்தை அஸ்ரயித்த முதலிகள்; உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பர், நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறுதிரு உடையார், திருக்கண்ண மங்கையாண்டான், வானமாதேவியாண்டான், உருப்பட்டுராச் சான் பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான், ஆக எண்மர். உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்தை அஸ்ரயித்தவர்கள் ஐவர். அவர்களாகிறார்; மணக்கால் நம்பி, திருவல்லிக்கேணி பாண்பெருமாளரையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், புண்டரீக டாஸர், உலகப் பெருமாள் நங்கை. மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாதத்தை அஸ்ரயித்தவர்கள் ஐவர்; அவர்களாகிறார்; ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, ராமரத்தூ திருவிண்ணகரப்பன், சிருப்புள்ளூராவுடையபிள்ளை, ஆச்சி. ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தை அஸ்ரயித்தவர்கள் பதினைவர். அவர்களாகிறார்; பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி,...

(சா.தி.) கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புபுதேசிக்கையாலு மிவருக்கு திருவாய் மொழியாலே ஜானோத்பத்தியாகையாலும் யோகதசையிலே சாக்ஷாத்ஃகூத்ராய் சர்வபித்திங்களையுமுபுதேசிக்கையாலு மென்றபடி - ...

(சா.ஸ்வ.) நிர்மாணங்களை யருளிச்செய்கிறது அவ்வாசார்யர்கள் பக்கல் ஃபக்யதீசயசித்த்யர். ஈஸ்வரமுனிகள் பிள்ளை என்றிம்மாத்ர சொல்லுகை யாலே அவரிவருக்காசார்ய ரன்றுஎன்று தோற்றிற்று. ஆனாலிவர்க்காசார்யர் யார்? நம்மாழ்வாரென்னிலிருவருக்கு மண்யோண்ய காலமத்யந்த விப்ரகூஃமமாகையா லவரிவருக்காசார்யராவதெங்ஙனே என்ன அருளிச் செய்கிறார். இவருக்கு ஸ்ரீமதூரகவிகளியாதி - ஸ்ரீமதூரகவிவண்யரான ஸ்ரீபராஃகூஷடாஸர் கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு உபதேசிக்கையாலே இவருக்கு ஸ்ரீமதூரகவி சம்ப்ரதாயமுண்டாகையாலும் இவருக்கு "ஆராவமுதே"என்கிற திருவாய்மொழியாலே ஜானோத்பத்தியாகையாலும் யோகதசையிலே சாக்ஷாத்ஃகூத்ராய் சர்வபித்திங்களையுமு உபுதேசித்தருளுகையாலு மென்றபடி - நாதமுனிகள் பிள்ளை இத்யாதி - இங்கு அசார்யர்களுடைய புத்ராசிஷ்யாதினா கீர்தன மவர்கள் பக்கலிலும் ப்ரதிபத்தி விசேஷ வேணுமென்கைக்காக - இங்கு நாதமுனிகளைத்தொடங்கிச் சொன்னது ருக்ஷத்யநுஸந்தானத்துக்கு க்ரம் சொன்னபடியன்று - "ரூபஸ்ததூரஸ்யச்" என்று உபக்ரமத்திலும் "என்னுயிர் தந்தளித்தவரை" என்று உபசஃஹரத்திலும் இவத்துக்கு மூலங்களான பூர்வாஃஃஃத ஸ்ரீதீப்திஸ்திகளிலும் இவ்வநு ஸந்தானத்துக்கு ஸ்வாசார்யனைத்தொடங்கி ஃபகவத்யந்நமாக.

(சா.வி.) இவருக்கு, நாத முனிநா - மதூர கவிகள் முதலான, மதூர கவி ப்ரஃபுதிஃப்ய: - உண்டான சம்ப்ரதாயபரம்பரையாலும், வித்ரமான சம்ப்ரதாய பரம்பரையா ச மதூரகவிவண்ய ஸ்ரீ பராஃகூஷ டாஸாஸ்ய ஸ்ரீ வுஷ்ணவெ நாதமுநெர்மதூர கவிப்ரஃபந்த உபதித்ர இதீயம் சம்ப்ரதாயபரம்பரா - திருவாய்மொழி ...

மூல்- திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலைநம்பி, ஈசாண்டான், தெய்வவாரி யாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர்நின்றார், தெய்வப் பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளைத்திருமாலிருஞ் சோலைதாஸர், மாறநேர்நம்பி, ஆள்கொண்டி. பெரிய நம்பி சீர்பாடத்தை ஆசிரியித்தவர்கள் அறுவர். அவர்களாகிறார்; எம்பெருமானார், மலைகுனிய நின்றார், ஆர்ய சீரஸதகோபதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார், திருவாய்குலமுடையான் பட்டர், திருக்கச்சிநம்பி. எம்பெருமானார், திருக்கோட்டியூர் நம்பி சீர்பாடத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிஷித்தார். திருமாலையாண்டார் சீர்பாடத்திலே திருவாய்மொழி(க்கு அர்த்தம்) கேட்டருளினார் - ஆளவந்தாராழ்வார் சீர்பாடத்திலே திருவாய்மொழியுமோதி ஸ்தோதிரதிகளும் அருளிச்செயலும் நல்வார்த்தை களும் கேட்டருளினார் - திருமலை நம்பி சீர்பாடத்திலே சீரம்திராமாயண கேட்டருளினார் - இவரருளிச்செய்த ப்ரபந்த்கள் - சீர பாப்ய, தீப, சார, வேதார்த்த சங்க்ரஹ், சீரகீதாபாப்ய, சிறிய கத்ய, பெரிய கத்ய, சீரவேகூர கத்ய, நிய்ய, ஆகவொன்பது - இவர் சீர்பாடத்தில் ஆசிரியித்த முதலிகளைத்ததாம் ஸம்ப்ரதாயப்பதிகளிலே அறிந்து கொள்வது - ...

(சா.தீ.) ஆளவந்தாராழ்வாராகிறார் திருவரங்கப்பெருமானாறையர் - எம்பெருமானாரளவும் பூர்வாசிரியர்கள் சாதாரணராகையாலே விவிச்ய அருளிச் செய்து எம்பெருமானார்க்கப்பாற்பட்ட ஆசிரியர்கள் தத்த்வ்யருக்கே அசாதாரணமாகையாலும் தத்தம் ஸம்ப்ரதாயக்ரமத்திலே அறிந்து கொள்வ தென்கிறார் - இவர் சீர்பாடத்திலித்யாடியாலே - சீரபாப்யகாரர் சீர்பாடத்திலே சாக்ஷாத்ரம்ப்ரயா ஆசிரியித்த ஸ்வாசிரிய ப்ரயந்த்மான ஆசிரியர்களை...

(சா.ஸ்வ.) க்ரம விசேஷ் நிய மிக்கப்பட்டதிறே - ஆகையால் தேசிகாபதேஸத்தாலே அவதரித்தருளினானென்று அவதார ப்ரஸ்துதமாயிருக்கையாலே அவ்வவதார க்ரமத்தையனுஸரித்திவர்களை விசேஷித்து நிதேஸித்தவத்தனை ...

(சா.வி.) முக்தாலு, திருவாய்மொழி முக்தன - தஸஸு காசாஸு ப்ரதம் ஸ்ருதாஸு தத ஂவ தத்வஜ்ஞானோத்பதேரिति ஁ாவ: - யோகதஸீயில் சாக்ஷாத்ரூத்யும், யோகதஸாயா சாக்ஷாத்ரூதேரபேஷித ஸ்வார்த்த சித்தேஸ்சேத்யர்த்த: - நம்மாழ்வார் ஆசிரியரானார், ஆசிரியாஜாதா: - நாதமுனிகள் பிள்ளை, நாதமுனி புத்ர: - இஸ்வர்஁தூர் - அத்ர சிஷ்யாதி கீர்தனம் கुरु ப்ரஸ்சார்த்த புத்ராதீனாமுதேஸ்யதாஸூசனார்த்த - எட்டு, அஃதூ - நால்வர், சத்வார: - ஒருவர், ஂக: - பிள்ளையப்பர், அந்யேஷா் நாமானி நோக்தானி - முதலிகள், ப்ரதானா: - ஂய்யக்஁ண்டார், சீரபுண்டரீகாஷ் இதி ஸ்ஸ்கூத நாம - எண்மர், அஃதூ - ஐவர், பஞ் - அவர்களாகிறார், தேகே இத்யர்த்த: - மணக்கால்நம்பி, சீரராமமிஸ்த் இதிஸ்ஸ்கூதநாம - பதினைவர், பஞ்சதஸ - சிஷித்தார், அகூலந், கேட்டார் - ஸ்ருதவந்த: ஆளவந்தாராழ்வார் பூரீபாதத்திலே - ஸந்நிதூ ஒதி - அதீத்ய நல்வார்த்தைகளும் ஸமீசீனவார்தா அபி - சிரியகத்ய, சீர஁ரராஜகத்ய - பேரியகத்ய, ஸரணாகதித்ய - நிய்ய, நிய்யானு஁தான ப்ரகாஷக் - ஆக ஒன்பது, அதீனவ - தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்பதிகளிலே, ஸ்வஸ்ஸம்ப்ரதாயப்ரகாரேஷு - அறிந்துகொள்வது, ஜாதவ்யா: - யதீஸ்வர் ப்ரயந்த் சாதாரணா: இத: பர் அனந்த ஸா஁தயா அஸ்யக்வத்வாஸ்ஸ்வ ஸம்ப்ரதாயானுரோதே நானுஸந்தேயா இதி ஁ாவ: ...

(சா.ஸ.) பகாரகாஸ்ஸவீபி கुरु: - தேபி ஜேயத்வெ "அஸாவஸா" வித்யாதிஸ்த்ய஁பிரேதா இதி த்யோதநாய ஁ாப்யகூத: அனேக கुरुப்ரதர்ஸந் - கேட்டார், அஸ்யாயமர்த்த இதிஸ்ஸ்ருதவந்த: - கुरुவிஸயேகூத ஜத்வாயான்யகர்த்தகத்வ ஁்ரமநிவர்தேயிச இதிததி தகூத ஁்ரந்நானாஸநுஸந்நான - யதா ஆசிரிய்வ்ஸோ ஜேய: ...

மூல்- “**गुरुप्रकाशयेद्धीमान् मन्त्रं यत्नेन गोपयेत् । अप्रकाशप्रकाशाभ्यां क्षीयेते सम्पदा युषी**” என்னார்கள் -
 குருவை யொருவன் **प्रकाशि**ப்பிக்கிறதுவும், ஒருவன் **प्रकाशि**ப்பியா தொழுகிறதுவும், **गुरु** ...

(சா.தி.) தம்தாம் சம்ப்ரதாயங்களிலே கண்டுகொள்வதென்கை - இப்படி **गुरुपरम्परै**யி னுடைய **अनुसन्धेय**தையை **समर्थित्तु** அனந்தம் அந்த **अनुसन्धान**த்தான் **भक्तिपूर्वक**மாக வேணுமென்கைக்காக **गुरुप्रकाशनं** கர்தவ்யமென்கிறார் - **गुरुप्रकाशयेदित्या**டியால் - **प्रकाशन**த்துக்கு **भक्तिपूर्वक**த்வ் சொல்லவே **प्रकाशनं** **अनुसन्धान**த்தை விட்டிராமையால் **अनुसन्धान**த்துக்கு **भक्तिपूर्वक**த்வ் **अर्थ**திடமிடே என்று **गुरुप्रकाशयेदित्या**டி **वाक्य**த்துக்கு **तात्पर्य** - **गुरुपरम्परानुसन्धान** கர்தவ்யத்தை **ग्रन्थ**த்துக்கு **प्रधानार्थ**மாக இந்த யோனையில் கொள்ளுகையாலே இவ்வாயங்களுக்கு **प्रकाशन** **भक्तिपूर्वक**த்வமாதத்திலே **तात्पर्य** கொள்ளாமல் **आर्थिक**மான **अनुसन्धान** **भक्तिपूर्वक**த்வத்திலே **तात्पर्य** கொள்ளுகிறோம் - **गुरुं प्रकाशयेदென்கிற** இது **प्रकाशमात्रविधि** அன்று. **अध्यात्मज्ञान** **हेतुभूत**யான **गुरुभक्ति** விதி என்கிற **अभिप्राय**த்தாலே **अरुणि**ச் செய்கிறார். **गुरु**வை என்று தொடங்கி - **भक्ति**க்கு **गुरुप्रकाशन**ஹேதுத்வ் சொல்லுகையாலே...

(சா.ஸ்வ.) இப்படி “**सचाचार्यवंशोज्ञेयः**” என்கிற **श्रुति**யாலே **आचार्य** வ்ஷானுசந்நானமாத் கர்தவ்யமாக **सिद्धि**த்தாலும் “**नमोवाकमधीमहे**” என்கிறவிடத்திலே **विवक्षित**மான **अतिशयित** **भक्ति**கர்தவ்யையாக **सिद्धि**க்கவில்லையே - இது **कर्तव्य**யானாலுமிதுக்கு **प्रयोजन** தான் எதென்று **अरुणि**ச் செய்கிறார் - **गुरुप्रकाशयेदित्या**டி - இச் **श्लोक**த்திலே **गुरुप्रकाशन**மும் **तत्फल**மும் சொல்லுகிறதொழிய **गुरुभक्त्यतिशयं** சொல்லவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் **गुरु**வீ **इत्यादि** - **प्रकाशनस्यातिशयित** **भक्ति** **परीवाहरूप**தயா^{र्थ}பாஸ்த்வேன ...

(சா.ப்ர.) **गुरुप्रकाशनाकरणे** **प्रत्यवा** யோக்தி **पूर्वक**ந்தஸ்ய **विहित**த்வாத் - “**सिद्धंसत्सम्प्रदाय**” **इत्याद्युक्त** **गुण**வத் **एवगुरुत्वात्**. **श्रुतौ**ச் “**ब्रह्मादेवानां प्रथमं सम्बभू**” **वेत्यारभ्य** “**सब्रह्मविद्यानां सर्वविद्याप्रतिष्ठा मथर्वयि ज्येष्ठपुत्राय ब्रह्माधर्वणेयां प्रवदेतब्रह्मा धर्वयितांपुरोवाचां गिरेतत्वतो ब्रह्मविद्यां सभरद्वाजाय सत्यवाहायप्राह भारद्वाजांगिरसे परावरा**” **मित्यादिभिस्स्वोक्तार्थ** **साम्प्रदायिक**த்வ **ज्ञापनार्थ** **गुरुपरम्पराप्रकाशनस्य** **सिद्धत्वाच्च गुरुपरम्परानुसन्धानराहित्ये** **प्रत्यवायः** “**सचाचार्य वंशोज्ञेय**” **इतिश्रुतौ** **कैमुतिकन्यायसिद्ध** **इत्यभिप्रेत्याह** - **गुरुं प्रकाशयेदित्यादिना** - **ननु, गुरु** ...

(சா.வி.) **इदमनुसन्धानंभक्ति पूर्वकं**கர்தவ்யமிதி **साधन** (ப்ரமாண) **मभिप्रेत्याह** - **गुरुप्रकाशयेदित्यादिना** - என்னார்கள், **इत्युक्तवन्तः** - **गुरुप्रकाशनस्य भक्तिसाध्यत्वात् भक्तिविना गुरुप्रकाशना सिद्धेः भक्ति**கர்தவ்யதாபரமேவ **गुरुप्रकाशयेदिति** **वचनमित्युपपादयति** - **गुरु**வீ **ஒருவன்** **इति** - **गुरु**வீ **ஒருவன்** ...

(சா.ச.) **तथागुरुभक्ति सूचकं गुरुप्रकाशनं मन्त्रभक्ति सूचकं मन्त्रगोपनंच कार्यं तद्विपर्ययं त्वनर्थ एवेत्येतत्स प्रमाणमाह** - **गुरुमित्यादिना** - **संपच्छब्देन ज्ञानवैशद्य पूर्वक भगवदनुभव सम्पद्विवक्षिता** “**ऋचस्सामानियजूषि - साहिश्रीरमृतासता**” **मितिहिश्रुतिः** - **आयुश्शब्देनात्मन स्सत्तानु**...

(सा.सं.) वृत्तिहेतुभूतशेषत्वानुसन्धानपूर्वकस्वनिष्ठोच्यते - गुरुविषये 'देवमिवाचार्यमुपासीते' ति श्रुत्यर्थमाह - भगवद्विषयकृत्तुलं ढुललु इति - "यस्यदेवेपराभक्तिर्यथा देवेतथागुरौ ...

மூ। சஜ்யாதிவृத்தாந்தங்களிலும் ப்ரசிद्धம் । இங்ஙனல்லாதார்க்கு இப்படிஜ்ஞான சம்பத்துண்டாகா தென்னுமிடம் ...

(சா.தி.) சஜ்யாதித்யாதி । “சுद्धभावंगतोभक्त्याशास्त्राद्वेद्मि जनार्दन” என்கிற ஸ்லோகத்திலே தாத்பர்ய । அங்குத்தை பக்திசுத்தித் தேவதாசாரியோபயவிசயபக்திபரம் । இப்படி ஸ்ருதிஸ்மृतிகளை ப்ரமாணமாகச் சொல்லி, அந்வய வ்யதிர்ஐ ப்ரதர்சனமுக்ததாலே ப்ரத்யக்ஷமும் அசாரியபக்திக்கு ஜ்ஞானசாத்தனத்வே ப்ரமாணமென்கிறார் । இங்ஙனல்லாதார்க்கு இத்யாதித்யால் ஜ்ஞானதாரதம்யத்திலே என்கிறவிடத்திலொரு ஸிஷ்யனிடத்திலே ஜ்ஞானோத்कर्ष தோன்றுகையால் ...

(சா.ஸ்வ.) சஜ்யேத்யாதி । “சுद्धभावंगतो भक्त्याशास्त्राद्वेद्मि जनार्दन” இத்யாதிகளிலேயென்றபடி.. தத்ரத்ய பக்தி ஸுத்தித் தேவதாசாரியோபய விசயபக்திபரம் । இப்படி பக்த்யதிசய் சாத்தனமானாலும் ஸ்ரவணாதிபூயஸ்வமும் சாத்தனமாக லோகத்தில் காண்கையாலே பக்த்யதிசய முடையவனுக்கே ஜ்ஞானசமூத்தியுண்டாமென்று “யஸ்யதேவே” என்கிற ஸ்ருதியில் யத்சுத்தித் தங்களாலே ப்ரதிபந்நமானவிசயம் (நியம்) கூடுமோ வென்ன அருளிச் செய்கிறார். இங்ஙனல்லாதார்க்கு இத்யாதி । இங்கு ஸிஷ்யஸுத்திபாத்தான ஸ்ரவணாதிசாம்ய த்யோதனார்தம் । ததாசு, ஸ்ரவணாதி...

(சா.ப்ர.) “யஸ்யதேவே பராபக்திர்யதாத்தேவததா஑ுரோ - தஸ்யேதேகத்யிதா஑்யர்தா: ப்ரகாஸந்தேம஑ாத்தமந” இதிகதஸ்ருதி ம஑ிப்ரேத்யோக்தம் । ப஑வதிஷயத்திற்஑ோலே இதி । ஜாபாலஸ்ருதி “ராசாரியாத்திவவிதிதா வித்யாஸாதிஷ்டம் ப்ராப”திதி । ஸாதிஷ்டம் ஸாத்தித்மத்வம். அாதிபத஑்ரா஑்யஸ்ருதி “ராசாரியவாந்புரூஸோத்தே”தி । சஜ்யாதி வृத்தாந்தஸ்து “வ்யாஸப்ரஸாத்தாசுத்தித்வா நேதத்ரு஑்யம஑்ரம் - யோ஑்யோ஑ேஸ்வராத்தூக்ஷணாத்தாக்ஷாத்தத்யதஸ்வய”ம்த்யாத்தூத்ரு஑்ய: । அதோயஸ்யதேவ இத்யத்ர பரஸுத்தித் விவக்ஷித்ம் ஑ுரூபக்தேரதிசயித்தத்வம் ஑ுரூ பரம்ப்ரானுஸந்தான தத்ப்ர஑்யாபந பர்யவஸித்தமிதி ததேகாத்த்யித் “ஸசாசாரிய” இத்யத்ராபி ப்ரயோஜநபர்யவஸானம் ஸித்தமிதி விதி஑்ரூபந்ந இதிபாவ: । நநு, ஸ்ரவணதாரதம்யமேவ ஜ்ஞான தாரதம்யம் ப்ரதி ஑ேதுரிதி ப்ரதிபந்நமிதிதகதம் ஑ுரூபக்தேஜ்ஞானாதி஑்ய ஑ேதுத்வமிதிஸுத்தி ஜாமா஑ । இங்ஙனல்லாதார்க்கு இத்யாதிநா ।

(சா.வி.) ஑ுரூவிசயத்திலும், ஑ுரூவிசயேபி. பரையான பக்தியுடையவனுக்கு, உத்஑ூஷ பக்திமத: । அபேக்ஷிதார்த்஑ுத்தேல்லாம், அபேக்ஷிதார்தாஸ்சர்வே । ப்ரகாஸிக்குமென்னுமிடம், ப்ரகாஸந்தே இத்யேதத் । கதஜாபாலாதி ஸ்ருதிகளிலும், கதஜாபாலாதிஸ்ருதிஸு । சஜ்யாஸ்வலாயநாதி வृத்தாந்தங்களிலும் சஜ்யாஸ்வலாயநாதி வृத்தாந்தேஸுச ப்ரசிद्धம் । “யஸ்யதேவே பராபக்திர்யதா தேவததா஑ுரோ தஸ்யேதேகத்யி தா஑்யர்தா: ப்ரகாஸந்தேம஑ாத்தமந” இதிகதஸ்ருதி: । “அசாரியாத்திவ வித்யாவிதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராப” திதிஜாபாலஸ்ருதி: । “அசாரியவாந்புரூஸோத்தே”த்யாதி ஸ்ருதிராதிபத஑்ரா஑்யா । சஜ்யாதி வृத்தாந்தஸ்து “சுद्धभावंगतोभक्त्या शास्त्राद्वेद्मि जनार्दन व्यासप्रसादाच्छ्रुतवा नेतद्रुह्यम஑்ரம் யோ஑்யோ஑ேஸ்வராத்தூக்ஷணா த்ஸா க்ஷாத்தத்யதஸ்வய” ம்த்யாத்தூத்ரு஑்ய: । அதோ஑ுரூ ப்ரகாஸதேதித்யஸ்யாபேக்ஷிதார்த் ஜ்ஞான஑ேதுபூத் பரபக்தி ப்ரதிபாத்தனே தாத்பர்யம்த்யிபிப்ராப: । நநுஸ்ரவண தாரதம்ய மேவஜ்ஞானதாரதம்ய ஑ேது: । கத்஑ுரூபக்தேஜ்ஞானாதி஑்ய ஑ேதுத்வமிதிஸுத்திஜ்ஞானா஑ுரூ ப்ரகாஸநாபாவ ப்ரதர்சித்த பக்த்யபாவேஜ்ஞானக்ஷயோபவதீதி விபக்ஷே அநிஷ்டப்ரஸுத்திமுத்தேன அப்ரகாஸநேன சம்பசுத்தித்வார்த் ஜ்ஞானக்ஷயோபவதீதி ப்ரதிபாத்தக ஸ்லோகாஸம் வ்யாசுதே இங்ஙனல்லாதார்க்கிதி । இங்ஙனல்லாதார்க்கு । அநேவ் பூதானா । ஑ுரோ பரபக்திர஑ிதானாம்த்யித்ர்த: ।

(சா.ஸ.) தஸ்யேதேகத்யிதா஑்யர்தா:” இதிகதஸ்ருதி: “அசாரியவாந்புரூஸோத்தே” திஜாபாலஸ்ருதி: ।

(சா.வி.) ஜ்ஞான ஸம்பத்துண்டாகாதென்னுமிடம், ஜ்ஞானஸம்பந்ந வித்யத இத்யெத் । ஸிஷ்யருடையஜ்ஞான தாரதம்யத்தாலே, ஸிஷ்யஸ்யஜ்ஞான தாரதம்யெநெதி । கண்டுகொள்வது ட்ரஸ்தவ்யம் । ஸ்ரவண தாரதம்யெபி கஸ்யசித்தத்வ ஜ்ஞானாதிவ்ய தர்ஸனாஹ்நி ஸௌக்ஷ்ம்யாபாவெபி குருஹக்திமதஸ்தத்வஜ்ஞான தர்ஸனாஹ்நி । குருஹக்திரெவ ஜ்ஞானகாரணமितिபாவ: । ஜ்ஞானஸம்பத்து இத்யநெநக்ஷியெதெ ஸம்பதாயுஸி இத்யத்ர ஸம்பஹ்நெதென ஜ்ஞானவैஸத்யபூர்வக ஹகவதநுஹவொவிவக்ஷித இதிஸூசிதம் । ஆயுஸ்ஷதெனஸத்தானுவூதி லக்ஷண ஸேஸ்த்வானுஸம்ஹான விவக்ஷித மித்யபி ஸஹ்நாஹிகயா ஸூசிதம் । நநு, குருஹ் ப்ரகாஸ்யெதிதிவஹநெ யந்மந்ந்ரஹபெநமுக்தம் ததநுபபந்நம் । “ஆகாஸ்யோப்யநா ...

மூ - மிகவும் குணாधिकர்களான ஷிஷ்யர் களுக்கும் கடுக அடியாட்ம் விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பியாதார்க்கு நிஷ்டைகுலையாதென்னுமிடம் ரைகாதி வுத்தாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தம். பெற்றது குணமாக அபதேசித்தால்

(சா.தி.) மிகவுமியாடியால். நிஷ்டைகுலையாமை மன்த்ரகோபனத்துக்கு ஫ல் என்றதாயிற்று. குணாதிவிஷயேபி பரிஷ்ணம் யத்நசுப்தார்த்தமென்று கருத்து. அப்ரகாசனசம்பத் துயிதே என்றது சஜ்யாதி வுத்தாந்த ப்ரதர்ஸனத்தாலும் இங்ஙனல்லாதார்க்கு இத்யாடியாலுமதாஹரண முக்தே வ்யாக்யாதமாகையால் ப்ரகாசனாது: துயிதே என்னும் அம்சத்தை துதாஹரணமுக்தே வ்யாக்யான பண்ணுகிறார். பெற்றது குணமாக இத்யாதி இங்கு சம்பத்ஸ்ய...

(சா.சுவ.) க்ஷுடிரமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் மிகவுமியாதி. ப்ரகாசிப்பியாதார்க்கு நிஷ்டைகுலையாது என்றிங்ஙனே வ்யதிரேகரூபமாகச் சொன்னதுவும் ஐதீதி ப்ரகாசனம் நிஷாஹானிகர மென்கைக்காக. குணாதிவிஷயேஐதீத்யுபதேஸம் நிஷாஹானிகரமென்று ஸ்஫ுடதர ப்ரமாணமுண்டாகிலிறே ரைகாதிவுத்தாந்தங்களுக்கும் இப்படி தாத்பர்ய கொள்ளலாவது; கடுக உபதேசித்தால் சிரகாலசுஷ்ரூபாதிஹித்யத்தாலே ஷிஷ்யனுக்கு நிஷாஹானியாமத்தனையொழிய அாசார்யனுக்கு நிஷ்டைகுலைய ப்ரஸக்தி தானுண்டோ என்ன அருளிச் செய்கிறார். பெற்றது இத்யாதி - பெற்றது குணமாக ...

(சா.ப்ர.) மிகவும் இத்யாதினா “ஜானசுருதிஹி பௌத்யணசுரதாதித்யோ பஹுதாயி பஹுபாக்ய அாசே” த்யஸ்மிந்நுநாகே ரைகோ ஜானசுருதிஐதீதி நோ பாதிசதித்யாதிசுருதே: “வித்யயேவ சம்காமம் மர்தவ்யம் ப்ரஹ்வாதினா அாபத்யபிசுதோராயா நத்வேநாமி(ரி)ரணேவபே” தித்யாதிஸ்மூதேசு “பரிஷ்யவிவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்பூஹோவதே” இத்யுத்தார்த்தேதாத்பர்யானுபபத்திரிதிபாவ: எவ் ஷிஷ்யமபரிஷ்யோபதேஸே “ஷிஷ்யபாப்ஙுரோரபி” தின்யாயாத்ஸவ நிஷாபஐஐஹேதி த்யேதத்வஹ வுத்தாந்தோதாஹரணேன தர்ஸயிதி பெற்றது குணமாக இத்யாதினா ...

(சா.வி.) சார்யோபவதி சுருதாத்பரிஹரமாண” இதிமன்த்ரகோபனே ப்ரத்யவாயசுவணாதியத அஹ மிகவும் இத்யாதினா அத்யந்தங்ஙுணாதிக்காரான சிஷ்யர்களுக்கும், அத்யந்த குணாதிவிஷயாங்க கடுக, ஷிஷ்ய அடியாட்ம் விஷயங்களை, அடியாட்ம் விஷயாந். ப்ரகாசிப்பியாதார்க்கு, ப்ரகாசன மகுவர்தா - நிஷ்டை, அாசார்யத்வ குலையாதென்னுமிடம், நஐநபவதித்யேதத் ரைகாதிவுத்தாந்தங்களிலே, ரைகாதி வுத்தாந்தேஸு ப்ரஸித்஢், “ஜானசுருதிஹி பௌத்யண சுரதாதித்யோ பஹு பாக்ய அாசேத்யாதினா அாஹ்வாயிகதயா ஊந்தோக்யேஜானசுருதே: த்ருத்ரியஸ்ய தாமிக்கஸ்ய ப்ரஹ்வ வித்யோபதேஸார்த்த மாगतஸ்ய ஷட்த்ஸத்ஙா அசுவதரி ரத்யசு சமர்ப்யத: ரைகேண ப்ரஹ்வரிஷிணா அஹஹாரே மாஸுத்ர த வைஸஹகோபிரஸ்தி” திஸுத்ரப்ரஹ்வ ஜானா லாபேநசோகயுத் - கோபிஸுஹ தவைவாஸ்திதி தம்ந: பரிஷ்ணாய ப்ரத்யாக்யானாத் “வித்யயேவ சம்காமம் மர்தவ்யம் ப்ரஹ்வாதினா அாபத்யபிசுதோராயா நத்வேநாமிரணேவபே” தித்யாதி ஸ்மூதேசு இரணே, ஷூந்யோஷரக்தேரே அபாத்ர இத்யர்த்த: “பரிஷ்ய விவிதோபாயை: க்ருபயானிஸ்பூஹோவதே” தித்யுத்தார்த்தே தாத்பர்யானுபபத்திரிதி பாவ: அத எவ்வுணாதிவிஷயேபி பரிஷ்ணயத்வேன கோபயேதித்யத்ர யத்நசுப்தார்த்த இதிவதந்தி ஷிஷ்யமபரிஷ்யோபதேஸே “ஷிஷ்யபாப்ஙுரோரபி” தின்யாயா த்ஸவநிஷாபஐஐஹேதி த்யேதத்வஹ வுத்தாந்தோதாஹரணேநதர்ஸயிதி பெற்றது குணமாகிதி பெற்றது குணமாக, வித்யமான ...

(சா.ஸ.) தாப்யா ஸித்஢் கருபக்தஸ்ய஫லபூத்யத்யுபயுத்தார்த்த சார்வஜ்ந்தத் அபேகிதார்த்தங்களுல்லா ...

मू - “शिष्यपापंगुरोरपि” என்கையாலே आचार्यனுக்கு निष्ठै குலையும்படியா மென்னுமிடம் வருவது विचारियाथே इन्द्रனுக்கு उपदेशித்து, தானும் ब्रह्मविद्यையै மறந்து, தன் शिष्यனான नारदभगवानையிட்டு सर्वेश्वரனுணர்த்தி விக்கவேண்டும்படியிருந்த चतुर्मुखன் பக்கலிலே கண்டு கொள்வது.

(सा.दी.) மாவது ज्ञाना नुत्पत्तियादल् तदनभिवृद्धियातल् - शिष्यपापमिति “राज्ञोराष्ट्रकृतपापंराजपापं- पुरोधसः भर्तुस्स्व स्त्रीकृतं पापं शिष्यपापंगुरोरपि” श्रुति, सज्जयादि वृत्तान्त प्रदर्शनத்தாலுமிங்ஙனம் தோற்றுகையால் அங்கு भक्तिக்கு ज्ञान साधनत्वமிறே தோற்றுகிறது. ஆகையால் भक्त्यभावे ज्ञानानुत्पत्तियाதல் तदनभिवृद्धि याதலாமென்கை. இப்படி ज्ञानसम्पत् உண்டாகாதென்கிற இத்தாலும் இவ் अर्थ மேயிறே தோற்றுகிறது. आयुस्ஸாவது निष्ठै - அதாவது उत्पन्नज्ञानानुवृत्ति, तदनुगुणवृत्तिकळ्

(सा.स्वा.) பெத்தது. लभिத்தது गुणवत्पात्रं काम्यधर्म परमायொழியாதேअध्यात्माभिमुखमायं வந்தது गुणமென்று பார்த்து शुश्रूषादि विलम्बमற उपदेசித்தாலென்றபடி. இஸலொகம் முமுक्षु விषयமாகையாலே இதில் संपदायुःशब्दங்களை இப்படி ज्ञानसम्पन्निष्ठा परங்களாக்கி व्याख्यानं பண்ணிற்று. இவ்வளவால் भक्त्यतिशयाभावे ज्ञानसमृध्यभावः अध्यात्म विषयस्यझडिति प्रकाशने निष्ठा हानिः என்று. उपपादित மாகையாலே “अप्रकाशप्रकाशाभ्या” மென்கிறவிடத்திலே यथासंख्यान्वयमे विवक्षितमென்று காட்டிற்றாயிற்று ...

(सा.प्र.) नारदनेययिட்டு इति “सांख्ययोग कृतान्तेन पञ्चरात्रानु शब्दितं । नारायण मुखोद्भूतं नारदोश्रावयत्पुनः । ब्रह्माणस्सदने तात यथादृष्टं यथाश्रुतं । श्रुत्वा ब्रह्म मुखाद्बुद्रस्वदेव्यैकथयत्पुनः” इत्यादि प्रमाणादिभिरितिभावः अतोनुपदेशेप्रत्यवाय स्मृतिः गुणवत्पात्रेपि सर्वधाऽनुपदेशविषया. உணர்த்திவிக்கவேண்டும்படி, यथाज्ञापितं स्यात्तथेत्यर्थः ननु, वचनादुर्व प्रकाशने सम्पत्क्षयः, मन्त्र प्रकाशने आयुःक्षयः इत्यवगम्यते. ग्रन्थेतु गुरुभक्त्य...

(सा.वि.) गुणमात्रपूर्वकमेव सम्भवद्गुणमात्रं विचार्येत्यर्थः उपदेशित्ताल - उपदेशेकृते என்கையாலே, इत्युक्त्या आचार्यनुக்கு निष्ठै குலையும்படியாம் என்னுமிடம், आचार्यस्यनिष्ठाक्षीणाभवेदित्येतत् வருவது विचारियाथே, आगतमात्र एवा विचार्यैव इंद्रனுக்கு उपदेशித்து, इन्द्रस्योपदिश्य தானும், ब्रह्मास्वयमपि ब्रह्मविद्यैयை மறந்து, विस्मृत्य தன்शिष்யனான नारदभगवानையிட்டு, ब्रह्मशिष्यभूतनारदेन सर्वेश्वरனுணர்த்து விக்க வேண்டும்படி, सर्वेश्वरोयथाज्ञानमुत्पादयेत्तथापेक्षया இருந்த, स्थितस्य चतुर्मुखன், चतुर्मुखस्य பக்கலிலே, समीपे கண்டுகொள்வது, द्रष्टव्यं. चतुर्मुखे कपटरूपेणागतस्य ब्रह्मविद्यामुपदिश्यतदोषेण स्वयंविस्मृत्य स्थितवति भगवान् तच्छिक्षार्थं तच्छिष्य भूतेन नारदेनोपदेशितवानित्यत्र द्रष्टव्यमित्यर्थः “सांख्य योगकृतांतेन पञ्चरात्रानुशब्दितं । नारायण मुखोद्भूतं नारदोश्रावयत्पुनः । ब्रह्माण स्सदनेतात यथादृष्टंयथाश्रुतं । श्रुत्वाब्रह्ममुखा बुद्रस्वदेव्यैकथयत्पुनः” इत्यादि प्रमाण

(सा.सं.) मित्यनेनोक्तंभवति. निष्ठा विद्यातद्वेद्य विषयकोमहत्तरोव्यवसायः இந்தரனுக்கு உபதேசித்து इत्युक्त वृत्तान्तो बृहन्नारदीयोक्तः உணர்த்துவிக்க வேண்டும்படியிருந்த ज्ञापनेच्छावत्तयामूढ ...

மூ - 'இப்படி அப்ரகாசப்ரகாசாஹ்யா'மென்கிற விரண்டுக்கும் “க்ஷியேதே சம்பதாயுஷி” என்கிற ஫லங்களை ஐசுத்தியத்தாலும் ப்ரமாண ப்ரசித்தியாலும் க்ரமத்தாலே உதாஹரித்தவித்தனை. இரண்டிலுமிரண்டு ஫ல மனவியித்தாலும் வாக்யத்தில்வரும் விரோதமில்லை ...

(சா.தீ.) தந்நாசமே ஐயுநாசம் | சதுர்முகேந்ர வுத்தாந்ரத்தாலப்படி தோன்றுகையால் இப்படி இயாதி | ஐசுத்திய், சாஹ்யசாஹனங்களை சமசங்ஹ்யமாக நிர்தேசிக்கையும் யதாசங்ஹ்யமாக யுஜிக்கைக்கு யு஑்யமா யிருக்கையும் ப்ரமாணப்ரசித்தியாலியாதி | “யச்யதேவபராஹ்தி:” என்கிற ஶ்ருதியிலே ஹ்திக்கு ஶ்நானஹேதுத்வ் சூல்லுகையாலே ததஹவே ததஹவத்வ் சித்தம் | ப்ரஹேந்ரவுத்தாந்ர ப்ரதிபாதகமான ப்ரமாணத்திலே மன்வப்ரகாசனே ஐயுஹ்நி சித்த் | ஶ்நானுத்பத்திக்கு முந்பும் பின்பும் ஐநார்யவிசயத்தில் நிரவதிகஹத்யா ...

(சா.சுவா.) இப்படி யதாசங்ஹ்யமேவாந்வய இதிகுதுநிர்வந்ந: , சமூதிதே சமூதிதாந்வயமுக்த ப்ரமாணவிரூதமானாலும் ஁கைசுமிந்஫லத்வயமனவியித்தால் வாக்யத்தில் விரோதமுந்நடோவெந்ந ஁ருளிச் சேய்கிறார். இப்படி அப்ரகாசேதி | இங்கு ஐசுத்தியமாவது சாஹ்யசாஹனங்களுக்கு சமசங்ஹ்யத்வம் | ப்ரமாண ப்ரசித்தியாவது: கதாபாலஶ்ருத்யாதி ப்ரசித்தி | இரண்டிலுமியாதி | ஓரூரூந்ரிலே இரண்டு ஫லமனவியித்தாலுமெந்நபடி. வாக்யத்தில் வரும் விரோதமில்லை யெந்நது ப்ரமாணாந்ரஸ்வாதாஹவமத்தனை யொழிய வாக்யவ்யுத்பத்தி விரோதமில்லை என்நபடி. இப்படி ஑ூஹத்யதிசய் ஶ்நானசமூத்தி சாஹனமாகில் நிஷ்பந்ந ஶ்நானர்க்கு ஁வ்வவஸ்தையிலே யிது கர்த்வயமாகாதொழியாதோ?

(சா.ப்ர.) ஹவேஶ்நானாஹவ: ப்ரதிபாத்தத இத்யசஜ்ஜதமிதமியத்ராஹ | இப்படி அப்ரகாசேத்யாதிநா | ஁ய்ஹவ: ஶ்நானவैசத்யபூர்வக ஹவதநுஹவஸ்சுமப்ச்சுத்யத்ய: | சத்தானுவுத்தி லக்ஷண ஶேஷத்வானுசந்நாநமாயுசசத்யவவிக்ஷித் | “஁ஹய் சத்வசங்ஷுத்திஶ்நானயு஑ வ்யவஸ்திதி: | ஹவந்நிசம்பத் தைவீமஹிதாச்யே” த்யுத்தே: | “஁ஸ்தி ப்ரஹேதிதேத்வே. சந்நதமேந்” மியுத்தேசச ஁நயுசசத்யத்யுரூத்தாத்ய ப்ரத்வ் ஶிஷ்யகூத்யா஁திகாரே சு஫ுதம் | ஁வ்ச சூமூதிவசந ப்ரவந்ந வாக்யயுந் விரோத: | கிங்஁ஹயு ரஹய த்ராவ்யே ஹவத் ஶ்நானமேவ சத்தேதி சத்தானுவுத்தி லக்ஷணாயு: க்ஷயுபி ஶ்நானக்ஷய ஁வேதி ஑ூஹத்யவ்யதிர்க ஫லத்வ் ஶ்நானா ஹவச்யயுத்தமிதி | ஁து ரஹ்யானுசந்நாநகாலே தத்ப்ரவசநகாலேச ஑ூஹப்ரகாசனேந சர்வதாமன்வ஑ுபநேநச ஹவி ...

(சா.வி.) மய்யத்ரத்ரஹ்ய் | இப்படி. ஁வ்ப்ரகாரேந. ஑ூர்வப்ரகாசனேந ஶ்நானாசித்தி: மன்வப்ரகாசனேந ஶ்நான சத்தா லக்ஷணாயுநாச இதி ப்ரகாரேத்யத்ய: | “அப்ரகாச ப்ரகாசாஹ்யா க்ஷியேதே சம்பதாயுஷி” | என்கிற ஫லங்கள், இத்யுத்த஫லே | ப்ரமாணப்ரசித்தியாலும், ஑ூஹத்யா சஜ்ஜயாஶ்ரலாயநாதேஸ்தத்வ ஶ்நானுத்பத்தி: சதுர்முகாதேவித்தா ஑ுபநாஹவேந விசூமூதிரிதி ப்ரதர்சிதி ப்ரமாணப்ரசித்தியாச | ஐசுத்தியத்தாலும், யதா சங்ஹ்ய ந்யாயேநாபி | உதாஹரித்தவித்தனை. உதாஹத் இத்யேதந்நாத்ர | ஁ஹயுரஹய் ப்ரத்யேகமேவ ஫லமிதி நியமூநாஸ்திதிஹவ: | நியமாஹவமேவாஹ | இரண்டிலும் இதி | இரண்டிலும் ஁தத்வயேபி | இரண்டு ஫லம், ஁தத்வய்஫லம் | ஁ந்வயித்தாலும், ஁கைசயத்வயமபி ஫லமியந்வயேபி | வாக்யத்தில், வாக்யே | ...

(சா.சங்.) தயாஸ்தித: | இப்படி இதி, ஁பபாதித ரீத்யேத்யத்ய: | ஑ூரூர்ப்ரகாச: ததீய஑ு஑ுதந்நாதேசிஷ்யாதிந்...

मूलं- आकையால் सर्वावस्थையிலும் गुरुभक्तियின் परीवाहमाक गुरुவை प्रकाशिப்பிக்கவும், महारत्नगर्भमान माणिक्कச்சொப்புபோலே இருக்கிற திருமந்தினுடைய சீர்மையும் தந்நிஷையும் குலையாமைக்காக, சில்வான ப்ரயோஜனங்களைப்பற்ற சிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாத சபலர்க்கு வெளியிடாதே மந்தத்தை...

(சா.தி.) பவதவ்யமென்று யோஜனாபூர்வம் - ஸ்லோகதாத்பர்யவர்ட்னந்தைபுபஹரிக்கிறார் - ஆகையாலிதி - ஜ்ஞானபூர்வமையும் ததூய்வஸ்தையும் ததுதராவஸ்தையும் யோஜனாபூர்வம்வங்களுல்லாம் அவஸ்தாஸ்துதென விவஸ்திதங்கள் - ப்ராரப்தவஸ்தாத்வருகிற ஹர்ஷஸோகாவஸ்தைகளு மிதில் அந்தர்திதங்கள் - சிலவான ப்ரயோஜன ஸ்யாத்யாதி...

(சா.ஸா.) அப்யாத்ம விஸயம் சர்வ஑ோபநியமென்று வேண்டி இருக்க மந்தத்தை விஸேஸித்துச் சொன்னதுக்குத்தான் ப்ரயோஜனமுண்டோவென்கிற ஸாஸ்திரங்களை பரிஹரியா நின்று கொண்டு ஸ்லோக தாத்பர்யவர்ட்னந்தைபுபஹரிக்கிறார் - ஆகையாலியாத்யாபால் - ஆகையாலென்றது அப்ரகாஸ ப்ரகாஸாப்யாமியாதினா ஑ுரபக்த்யதிஸய மந்த஑ோபநயோர பாவேஜ்ஞானஸம்ப்நிஷைகளுக்கு அபாவம் வருமென்கை யாலென்றபடி - ததாசநிஸ்பந்ந ஜ்ஞானருக்கும் பிறந்த ஜ்ஞானபோகாமைக்காக அவ்வஸ்தையிலும்அதிஸயித ஑ுரபக்திகர்தவ்யை என்றதாய்த்து - ஑ுரபக்தியின் பரிவாஹமியாதி - ப்ரகாஸனம் பரிவாஹமாம்படி ஑ுரவிஸயத்திற் பரபக்திகர்தவ்யை என்றபடி - ததாச ப்ரகாஸிஸ்பிக்கவ்யமென்று ப்ரகாஸனதே ப்ரதானமாக நிர்देशித்தது “஑ுரம் ப்ரகாஸயை” தென்கிற விடத்தில் ப்ரகாஸனதுக்குத் தோற்றுகிற ஸாப்தப்ராத்யந்யதே யனுஸரித்துச்சொன்னதத்தனை - महारत्नगर्भमित्यादि - ஸ்வரூபமாத்திரேண விஸுக்ஷணங்களுான ரஹஸ்யர்தங்க ஑ுளிற்காட்டில் மந்தம் ஸ்வரூபவிஸயங்க ஑ுரிரண்டாலும் விஸுக்ஷணமாயிருக்கையாலே இத்ததை வெளியிட்டால் அனெக ப்ரத்யவாய்வருமென்று கருத்து - சில்வான ப்ரயோஜனம், தனலாபாதி - சிஷ்யகுணையாதி - மந்தம் தூஷ...

(சா.ப்ர.) தவ்யமியாஹ - ஆகையாலே இயாதினா - சேமிக்கவும், ஑ோபநகர்து - நனு, ஑ுரம் ப்ரகாஸ...

(சா.வி.) வரும் விருதமில்லை, ப்ராஸ்தோவிருதோநாஸ்தி. ஆகையால், தஸ்தாத்தகாரணாத். சர்வாவஸ்தையிலும், ஜ்ஞானோத்பத்திப்ரா஑ பாவாவஸ்தாயாங்க ப்ராரப்தவஸ்தாபாஸஹர்ஷ ஸோகாத்வஸ்தாஸுச. ஑ுரபக்தியின் பரிவாஹமாக, ஑ுரபக்தைரபிவூத்யிர்த்யாஸ்யாத்ததா. பரிவாஹோநாம ததாகாதிஸு பரிபூர்ணேஸு அதிக ஜலநிஸ்சரணம் - ஑ுரவ்யை ப்ரகாஸிப்பிக்கவும், ஑ுரப்ரகாஸனங்க - महारत्नगर्भमान माणिक्कச்சொப்புபோலே, महारत्नगर्भस्य तन्महारत्नगर्भतच्चतत् माणिक्यच्चोप्पु, माणिक्यसंपुट - போலே, ததவ். இருக்கிற, வித்யமானஸ்ய. மந்தத்தினுடைய, மந்தஸ்ய. சீர்மையும், ஸ்ரேஸ்தயம். தந்நிஷையும், ஸ்வநிஸ்தாச. குலையாமைக்காக, யதானநஸ்யைத்ததா - சிலவானப்ரயோஜனங்களைப்பற்ற, கதிசித்தியாதி லாபாதிப்ரயோஜனானி ப்ரதி உதிஸ்யைத்யர்த: - சிஷ்யகுணபூர்த்தி இல்லாதசபலர்க்கு, சிஷ்யகுணபூர்த்திரஹிதஸ்ய சபலஸ்ய. வெளியிடாதே, அப்ரகாஸ்யைவ. ...

(சா.ஸ.) ப்ரதி ப்ரகாஸாகரணம் - மந்தஸ்யப்ரகாஸ: - அநதிகாரிஸூபதேஸ: - ஆசித்தயம் ஑ுரோ: ப்ரகாஸ்யத்வம்மந்தஸ்ய ஑ோபநியத்வை - ப்ரமாணேதி. “அனும ஏதா மியஸ்யஸ்த துவேதஸமயைததுக்த - இயாதி஑ுரோ: ப்ரகாஸனே...

மூலம்-

மிகவும் சேமிக்கப் ப்ராஸம்.

(சா.தீ.) அதுக்காக வெளியிடில் சீர்மைகுலையும்த. குணபூர்த்தியில்லாதார்க்கு வெளியிடில் நிஷ்டைகுலையுமென்றபடி - “குரூப்ரகாஸயேதென்கிற விடத்தில் குர்வனுஸந்நானத்துக்கு ஸக்திபூர்வக்தவ் சித்தித்தாலும்த தத்பரம்...

(சா.ஸா.) அதூரூப சகலபுரூபார்த்த சாநனமாகையாலே ப்ரயோஜனாந்ர பரர்க்கு ததததபலார்த்தமாகமிகவும் உபாடேய மாகையாலவர்களுே விசேஸித்து ப்ரார்த்திப்பாராகையாலே அவர்கள் பக்கல் இம்மந்ர ப்ரகாஸந் டநாதுபாடிகமாக ராப்ராஸமாகையாலே மந்ர஑ோபநம் அரிதென்று கருத்து. ஆகையாலித்தை மிகவும் சேமிக்கவேணுமென்கைக்காக இங்கு மந்ரத்தை விசேஸித்து சொன்னதென்று திருவுள்ளம் இப்படி “குரூப்ரகாஸயே” தென்கிறவித்தாலே குரூ...

(சா.ப்ர.) யேத். “யதாடேவெததா குரா” வித்யத்ர குரூஸ஢்஢ஸ்ய ஸ்வகுரூவிஸயத்வென தத்பரம்ப்ராவிஸயத்வா...

(சா.வி.) மந்த்ரத்தை - மந்ரஸ்ய. மிகவும், அத்யந்ந். சேமிக்கவும், ஑ோபநம் । ப்ராஸம், சித்தம். ஸர்வவிஸ்தேயிலும்த இத்யஸ்யாயம்஑ாவ: । ட்விதீயயோஜனாயாம் ஸக்திபூர்வக குரூப்ரகாஸநா஑ாவஸ்ய ஸம்ப்஢ாயு: ட்ஷயபலகத்வாத் ஜானோத்பத்தி ப்ரா஑்காலே ஜானலா஑ார்த்த குரூஸக்தி: கார்யா । உத்தரகாலே உத்பந்நஸ்யஜ்நானஸ்யானுவூத்திரூபாயுஸ்சி஢்யர்த்த குரூஸக்தி: கார்யா । ப்ரதம் யோஜனாயாந்து ஜானோத்பத்யர்த்த ப்ரா஑்காலே குரூஸக்தி:கார்யா । உத்பந்நஸ்ய ஸத்தாஹேதுஸேஸத்வானு ஸந்நானானுவூத்யர்த்த மந்ர஑ோபநமிதிஸ்யாத் । நந்நஸ்யாமபியோஜனாயாம் ஜானோத்பத்யந்ந்ரம் குரூஸக்திந்நகார்யேதி ஑ேந்ந । அஸிவூ஢்஢ி விஸேஸோ த்யத்யர்த்த நித்யகர்த்தவ்யத்வாத் । நனு, ஸம்ப்த் ஑்ஷியத இதி வி஑்஢மானஸ்யேவ நாஸ ஹேதுத்வம் அப்ரகாஸநோபல஑ித ஸக்த்ய஑ாவஸ்யப்ரதீயதே நஸக்த்யஸிவூ஢்஢ே ருத்தரோத்தர ஜானோத்பத்திஹேதுத்வமிதி஑ேந்ந । “யஸ்யடேவெ பராஸக்திர்யதாடேவெ த தாகுரூ தஸ்யேதே கத்யிதா஑்யர்த்தா: ப்ரகாஸந்நே மஹாத்மந்” இத்யாடி ப்ரமாணானுஸாரா஢்஢க்தே ஜ்நிஹேதுத்வெ ஸ்திதே, ஸக்திவிஸேஸா஑ாவெ உத்தரோத்தரஜ்நானாஸிவூ஢்஢ய நுத்பத்தே ரேவ஑்ஷியத இத்யநெனவிவ஑்ஸிதத்வாத் । நனு, குரூஸக்தேஜ்நிவैஸ஑்ய பூர்வக ஑ாபவ஢னுஸவரூப ஸம்ப்஢்஢ேதுத்வ மஸ்து குரூஸக்தௌ ஸத்யா த஢னு஑்ரஹேஸதி ஢ேவதானு஑்ரஹா஢ாவிவ ப்ரதி஑ந்ந஑க஢ுரித நிவூத்தி஢்வாரா ஜானோத்பத்யாடி ஸம்஑ாவாத் । அத எவ “வ்யாஸப்ரஸா஢ா஑்஑்஑ுதவாந். ஢ேவதாபாரமார்த்த்யஜ்வ யதாவ஢்஢ேத்யதே஑ாவ” நித்யாடி஢்஢்ஷயதே । ததா஑சி஢்஢்஢ோபாயஸோ஢ா஑ிகாரேவ஑்ஷயதி । “ஸ஢ா஑ார்யானு஑்ர஑்ர஑ம் ஸத்ஸம்ப்ர஢ாய சி஢்஢்யு”மிதி । குரூஸக்தௌ ஸத்யாப்ரீத்யாத்யா஢ேரணகுரூணாஸம்ய஑்புந: பூநரூப஢ேஸா஑்ய ஢ூ஢்஢்வாராபி ஜானோத்பத்தி ஸம்஑ாவ: । மந்ர஑ோபநஸ்ய ஸ்வஸத்தாஹேதுஸேஸத்வஜ்நான ஸ்தித்யநுவூத்திரூபாயுஹ்ே துத்வம் கத்யம்? த஢஑ாவஸ்ய஑ கத்யம்ஸத்தாஹேது ஷேஸத்வானுஸந்நானபூர்வக நிஸ்தானாஸஹேதுத்வமிதி஑ே஢ித்யம் - மந்ர஑ோபநா஑ாவெ மந்ரஸ்யஸர்வ ஜ்நியமானதயா இத்யநெவ஑்஑லு மந்ரோநாமேதி தத்ரவிஸ்வாஸோநஸ்யாத். விஸ்வாஸா஑ாவெ தஜ்நந்யதத்வஜ்நானேநிஸ்தான சி஢்யேத் । தேநோத்பந்நஸ்யதத்வ ஜ்நானஸ்ய நாஸஸ்யா஢ித்யாயுஹ்னி: । மந்ர஑ோபநேது ப்ரம ரஹஸ்யமி஢்஢ுப஢ேஸ ஑ம்யமிதி தத்ரவிஸ்வாஸா தஜ்நந்யதத்வஜ்நானே நிஸ்தாசி஢்யயதி । அயம்ப்ரமார்த்த இதி ப்ரதிபத்யா த஢ர்த்த யத்வென ஑ித்தே ஢ாரயதி த஢ேவாயு: । அதோவிஸ்வாஸார்த்ததயா மந்ர஑ோபநம் கார்யம் । அத எவ விஸ்வாஸ பராணி...

(சா.ஸம்.) மானம் । ஆயுர்வித்தம் நவ஑ோப்யானித்யாடி மந்ர஑ோபநேமானம் । குரூர்ப்ரகாஸநே ஸம்ப்஢: மந்ரஸ்ய...

मूलं- இவ்விடத்தில் गुरुशब्दं परमगुरुக்களுக்கும் उपलक्षणम् । सामान्यமாகவுமாம் - मन्त्रशब्दம் मन्त्रार्थं முதலான रहस्यங்களுக்கும் प्रदर्शनं परम्...

(सा.दी.) परानुसन्धानத்துக்கு भक्तिपूर्वकत्वं सिद्धிக்கும்படி எங்ஙனையென்னில அருளிச் செய்கிறார். இவ்விடத்திலென்று தொடங்கி - परम गुरुக்களென்று गुरुपरम्पரை சொல்லப்படுகிறது - साक्षान्मन्त्रोपदेशमुखेनाज्ञाननिवर्तकत्वं गुरुशब्द प्रवृत्ति निमित्तमென்கிற अभिप्रायத்தாலே उपलक्षणत्वं சொல்லிற்று - साक्षात्परंपरौदासीन्येनोपदेशमुखेनाज्ञाननिवर्तकत्वं गुरुशब्दप्रवृत्ति निमित्तमென்கிற अभिप्रायத்தாலேயருளிச் செய்கிறார் - सामान्यமாகவுமாமென்று - ஆனால் मन्त्रार्थं प्रकाशिப்பிக்கலாமே என்னவருளிச் செய்கிறார் - मन्त्रशब्दமும் என்று தொடங்கி - இப்படி गुरुपरम्परानु सन्धानத்துக்கு भक्तिपूर्वकதையை समर्थித்து இப்படிப்பட்ட अनुसन्धान தான் रहस्या...

(सा.स्वा.) भक्तिकर्तव्यैयாக सिद्धित्तालும் गुरुपरम्पराभक्तिकर्तव्यैयாக सिद्धिक्कविल्लையே யென்ன அருளிச் செய்கிறார் இவ்விடத்திலித்யாதி - उपलक्षणत्वे प्रमाणान्तरसापेक्षமாகையாலே இதுनिरபேक्ष प्रमाण மன்றிக்கே யொழியாதோவென்ன அருளிச் செய்கிறார் - सामान्यमित्यादि - आद्यपक्षे साक्षादुपदेश मुखेना ज्ञाननिवर्तकत्वं - द्वितीयपक्षे साक्षात्परंपरौ दासीन्येनोपदेशमुखेना ज्ञाननिवर्तकत्वं गुरुशब्द प्रवृत्ति निमित्तमितिभावः - रहस्यार्थங்களெல்லாம் गोपनीयங்களென்று (கீழே)இம்மन्त्र शब्दव्याख्यानத்திலே சொன்னது கூடுமோ? मन्त्रशब्दमவைத்துக்கு वाचकமன்றே என்ன அருளிச் செய்கிறார். मन्त्रशब्दमित्यादि - चतुर्मुखादिवृत्तान्ते रहस्यार्थं गोपनाभावेपि प्रत्यवायदर्शनादत्र प्रदर्शनं परत्वंयुक्तमितिभावः - இப்படி आचार्य...

(सा.प्र.) भावात्कथं गुरुपरम्परानुसम्धानविधिनैकार्थ्यं मित्यत्राह. இவ்விடத்தில் इति, “गुरुशब्दस्त्वंधकार” इत्यादिनाज्ञाननिवर्तने गुरुशब्दोव्युत्पादितः. एवंच ज्ञानस्यधर्मि विषयाभ्यां अविच्छिन्नत्वेनतदभाव रूपा ज्ञानस्यापि धर्म्यं वच्छिन्नत्वेन शिष्य भूतस्वाज्ञान निवर्तकत्वं विवक्षायां गुरुशब्दः परम गुरुणामप्यु पलक्षणं । विशेषानादरेणयत्किञ्चिद् द्वर्मकाज्ञान निवर्तकत्वं विवक्षायां परम गुरुणामज्ञाननिवर्तकत्वं सम्भवाद्गुरुशब्दवाच्यतेतिभावः । प्रसङ्गान्मन्त्रस्योपलक्षणत्वमाह - मन्त्रशब्दमुमिति

(सा.वि.) वचनानि श्रूयन्ते दृश्यन्तेच “मन्त्रे तदेव तायांच तथामन्त्रप्रदेगुरौ । त्रिषुभक्तिस्सदाकार्यं साहिप्रथम साधनं । मन्त्रेतीर्थे द्विजेदेवे दैवज्ञेभेषजेगुरौ । यस्ययावांचच विश्वासस्सिद्धिर्भवति तादृशी” इत्यादीनि । गोपनस्य कर्तव्यत्वादेव उपांशु जपोविधीयते । तस्माद्गोपनेन विश्वासद्वारा तत्त्वज्ञान स्थित्यनुवृतिरूपा स्थितिरितिसिद्धं । नन्वेतावता गुर्वनु सन्धानस्य भक्तिपूर्वकत्वं प्राप्तं । नगुरुपरम्परानुसन्धानस्येत्यत्राह । இவ்விடத்தில் गुरुशब्दमिति । “गुरुप्रकाशये” दित्यत्र गुरुशब्दः परमगुरुणामुपलक्षणमित्यर्थः । साक्षात् परम्परौदासीन्यमुखेनाज्ञान निवर्तकत्वमेव...

(सा.सं.) प्रकाशने आयुषश्चेति क्रमेण गुरुमिति श्लोके उक्तिमात्रमेव । एकैकत्र द्वयोश्चान्वयेपि नविरोध इत्यर्थः । श्रीराम आधिक्यं । तन्निष्ठै, स्वस्यमन्त्रतत्प्रतिपाद्य विषयकमहाविश्वासः । சிலவாண, क्षுத்ரं. उपलक्षणमिति । गुरुशब्दः परमगुरुणांलक्षक इत्यर्थः. परमगुरुणांगुरु शब्दलक्ष्यत्वेतत्प्रकाश...

மூலம்- தானிந்த் ரஹ்ஸ்யங்களை அநுசந்நிக்கும்போதெல்லாம் ஆசார்யபர஢்பரையை அநுசந்நிக்கையும் விதி பலபாப்தம் - இவ்வாசார்யர்களுடைய அநு சந்நான “ச஢்பாப்யபுந்யகூதோ ஢நசா஢்யாப்த” என்கிறபடியே ப்ரதிபி஢்ந் ச஢்பாபணத்தூக்கு ப்ராயசித்தமு஢ாம். ...

(சா.஢ி.) நுசந்நானச஢யத்தில் அவச்ய கர்தவ்ய஢ென்கிறார் - தானிந்த் இத்யா஢ியால் - “ய஢ா஢்யய் சவசிப்யேப்யோ ரஹ்ஸ்ய்வக்து஢ிசுசுதி த஢ாத஢ானுசந்ந஢்யாத்தச்ய ஢ுரபர஢்பரா” ஢ித்யா஢ிகளை அநுசந்நித்தூக் கொள்வது - ப்ரசஜ்ஜாத் ஸ்துதிக்கிறார் - இவ்வாசார்யர்களுடைய வென்று - ச஢்பாப்யேத்யா஢ி ஢ுத஢ ஢ர்஢்வசனம் । ஢ுரப஢்இத்யிலே ஢ுரபர஢்பராசார஢்ந்யதாத்பர்ய - பூர்வோத்தர ஢்ந்யங்கள் தத்ப்ரஸ஢்சாபர஢ாய் தசுசேபங்களாகின்றன - ஢ுரவூ஢்வத்திலே யாதல் ஢்ந்யதாத்பர்ய - இப்பகங்களில் வே஢ாந்நா஢்யயநத்தில்...

(சா.ஸ்வ.) வ்ஸானுசந்நான ஜ்நானார்திகளுக்கு கர்தவ்ய஢ாகசி஢்நித்தாலும் சவ்ய இந்த் ரஹ்ஸ்யங்களை அநுசந்நிக்கும்போதெல்லா஢ிது ஢ிய஢ெனகர்தவ்ய஢ாக சி஢்நிக்கவிலலையே. ஆன பின்பு “஢ுர஢்யஸ்த஢ுர஢்யசு” என்று ரஹ்ஸ்யத்ரயார஢்஢த்திலித்தை ஢ிய஢ெனகர்தவ்ய஢ாக சி஢்நித்தது கூடு஢ோ? என்ன அருளிச் செய்கிறார் - தானித்யா஢ி - ‘ஆசார்யந் ஢நசா஢்யாத்வா஢்ந்ர஢஢்யாப்யே஢ுரஃ’ இத்யா஢ிகளாலும் ‘஢ுரூந்ப்ரப்ய ஢்ரத஢’஢ித்யா஢ி களுக்கு ஢ூல஢ாயுள்ள வி஢ிகளாலே அவச்யகர்தவ்ய஢ாக ப்ராப்த஢ென்றபடி - இப்படி விதி பல ப்ராப்தவா஢கரணே ப்ரத்யவாய் ப்ரஸங்கிக்கை யாலிது ரஹ்ஸ்யங்களை அநுசந்நிக்கும் போதெல்லாம் ஢ிய஢ெனகர்தவ்ய ஢ாகசி஢்நித்யாபிற்றென்று கருத்தூ. இப்படி ஢ுர ப஢்நி ஢ஜனம் ஜ்நானா஢ிபலார்தி கர்தவ்யதயா காம்ய஢ென்றும் அகரணே ப்ரத்யவாயாவ஢தயா ஢ித்ய஢ென்றும் ச஢ர்தித்தூ ப்ராயசித்தரூபதயா ஢ூ஢ிதிக்மு஢ா஢ென்கிறார் - இவ்வாசார்யர்களுடையவிதி - “஢஢்லேசுசா ஸுச்ய஢ார்திகூ ஸ்ஸஹஸ஢்பாபேத” என்று ச஢்பாப்யேத்யா஢ிக்கு பூர்வாக்யம் - புந்யகூதஃ என்று சா஢ாந்ய஢ாயிருந்தாலு஢ிதுக்குஸ்வாசார்யர்களுே ஢ு஢்ய விபய ஢ென்று திருவுள்ளம். ...

(சா.ப்ர.) ப்ரகூத ஢ுபஸ஢்ஹரதி - தான் இந்த் ரஹ்ஸ்யங்களை இதி - எவ்஢ுரபர஢்பரானுசந்நானஸ்ய விசிப்யவிதி஢ுபபாப்ய த஢஢ாவேபி சா஢ாந்யவிதிசி஢்நித்வ஢஢ிப்ரேத்யா஢ - இவ் ஆசார்யர்களுடைய இதி -

(சா.வி.) ஢ுரஸ஢்ந்ரப்ரவூதி ஢ி஢ித ஢ித்ய஢ிப்ரேத்யபகாந்நர஢ா஢ - சா஢ாந்ய஢ாகவு஢ாம் இதி - ஢ுரஸ஢்ந்ர ஢ுரபர஢்பராசா஢ாரணோபி ஢வதி - அதோநானுபபதி்ரதி ஢ாவஃ - எவ்஢ுரபர஢்பராயா அபி பர஢க்திபூர்வகானு சந்நேயத்வம் ப்ரஸா஢்ய, ரஹ்ஸ்யார்திநுசந்நான ச஢யேஸர்வ஢ா த஢நுசந்நேயத்வம் சா஢யதி - தான் இந்த் இத்யா஢ிநா - ஆசார்யபர஢்பரையூயைநுசந்நிசுசுத்யு஢் ஆசார்யபர஢்பரானுசந்நான. விதிபலப்ராப்தம், விதிபலசி஢்ந். “ய஢ாபத்யசவசிப்யேப்யோ ரஹ்ஸ்ய் வக்து஢ிசுசுதி த஢ா த஢ானுசந்ந஢்யாத்தச்ய஢்நுர பர஢்பரா” ஢ிதிவிதி்ரதி஢ாவஃ - ப்ரஸஜ்ஜாத் ஸ்தூதி - ஆசார்ய்ரதி, ச஢்பாப்யேத்யேத஢ூத஢ ஢ர்஢்வசனம் - ...

(சா.ஸ.) ஢ா஢ாவேபி ஢஢ோப இதிசஜ்ஜாவாரணாயதேபா஢்ந்யத்ர ஢ுரஸ஢்ந்ரஸக்யதா஢ா஢ - சா஢ாந்ய஢ிதி - விதிபலே “ஆசார்ய ஢நசா ஢்யாத்வா஢்ந்ர ஢஢்யாப்யே஢ுர” ரிதிசுசுத்யுதி ரத்ரவிதிச஢்ந்ர஢்யஃ - வி஢ேதி - ஢ிர்ர்த்யக விபயதாப்ரஹ்ரதி - இவ்இதி - ச஢்பாப்யேதி ஢ுத஢ஸூத்ரஸேபஃ - “஢஢்லேசுசா ஸுச்ய஢ார்திகூ” ரித்யஸ்யபூர்வஃ - தத்யாசத்ரோதுர்வக்துசுசு ஢ந஢ோப ஢ிர்ந்நன பூர்வகந்த்வார்த் ஜ்நானவிச஢்...

मूलं- என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம்புக்கு, யானடைவே யவர் குருக்கள்நிரைவணங்கி, (சா.தி.) “शन्नोमित्र” इत्यादिपाठंபோலே रहस्य त्रयसाराध्ययनத்தில் एतत्प्रबन्धपाठं शेषமென்றதாம் இப்பகஷங்களில் “गुरुप्रकाशये”दित्यादि वाक्यङ्गनाல் अनुसन्धानभक्तिपूर्वकत्व तात्पर्यमொழிய प्रकाशनभक्तिपूर्वकत्व मात्र तात्पर्येपि विरोधமில்லை. என்னுயிர் தந்தளித்தவரையித்யாதி யான், அடியேன். என்னுயிர் தந்தளித்தவரை, அடியேனுடையஆत्मसत्तையை உண்டாக்கி ரக்ஷித்தவரை. சரணம்புக்கு, शरणत्वेनसमाश्रयித்து. அடைவே, क्रमेण. அவர் गुरुக்கள் நிரை வணங்கி, அவருடைய, अस्मदाचार्यருடைய...

(சா.சுவா.) இப்படி ப்மாணங்களாலே முமுक्षுவுக்கு சர்வவிஸ்யைகளிலும் गुरुपङ्क्ति भजनं கர்தவ்யமென்று ஸாதித்தருளி இனியித்தைअनुष्ठिकும்படி எங்ஙனே என்கிறஅகாங்க்ஷையில் சர்வர்க்கும்अनुष्ठान सौकर्यार्थிமதிக்கு प्रयोग ரூபமாக ஒருபாட்டருளிச் செய்கிறார். என்னுயிர் இத்யாதியால் - யான், आचार्यकटाक्षत्ताले लब्धसत्ताकனான நான். என்னுயிர்-என் ஆத்மாவை. தந்து, परशेषत्व ज्ञानमில்லாமையாலே नष्टमायं போயிருந்தத்தை அந்த परशेषत्वोपदेशத்தாலே ஸத்தாக்கி சேஷியினுடைய अतिशयाधानத்திலே विनियोगிக்கலாம்படி எனக்குக் காட்டித் தந்து அளித்தவரை, ரக்ஷித்தவரை இப்படி காட்டித்தருகையே सम्यग्रक्षण மென்று கருத்து. स्वाव्यवहिताचार्यரை என்றபடி சரணம்புக்கு, शरणत्वेन आश्रयिத்து. அவர் குருக்கள், அந்த स्वाचार्यர்களுடைய गुरुக்களுடைய எம்பெருமானார்க்கிப்பாற்பட்ட परमगुरुக்களுடைய வென்றபடி.

(சா.பு.) एवंगुरुपरम्परान्तर्गत दिव्यसूरिकृतोपकाराननु सन्धायगुरुपरम्पराप्रणामपूर्वकं भगवद्वन्दनं स्त्रीशूद्राणामपि स्यादिति स्वानुष्ठानमुखेन द्रामिडगाथयादर्शयति - என்னுயிர் தந்து இதி - என், शेषत्वज्ञानेन लब्ध सत्ताकोहं - என்னுயிர் தந்தளித்தவரை, “एषत आत्मान्तर्याम्यमृत” इत्युक्त प्रकारेण ममान्तरात्मतया मत्प्राणभूत परमात्मोपदेशेन परमोपकारकंस्वगुरुम्. சரணம்புக்கு, अस्मद्गुरुभ्योनम इति शरणत्वेनाश्रित्य. அடைவே, क्रमेण. அவர்குருக்கள் நிரை, तद्गुरु पर...

(சா.வி.) पूर्वं नाथमुनिमादितः कृत्वागुरुपङ्क्ति श्रीमद्रामानुज मुनिपर्यता स्वरूप ज्ञापनाय निर्दिष्टा, इदानीं गुरु परम्परां स्वयमनुसन्धत्ते - என்னுயிர் இதி யானடைவே - इत्यत्रयानित्यात्मवाची - யான், अहं. என்னுயிர் தந்தளித்தவரை என்னுயிர், ममप्राणभूतं परमात्मानं - தந்து, प्रदाय. उपदिश्येत्यर्थः. அளித்தவரை, कृपांकुर्वन्तमाचार्य - சரணம்புக்கு, शरणत्वेनाश्रित्य - அடைவே, क्रमेण - அவர் குருக்கள், तद्गुरुणां. நிரை, पंक्तिं. வணங்கு, प्रणम्य. பின், अनन्तरं ...

(சா.ச.) ज्ञानमेवास्य फल मिति सफलमपीद मित्यभिप्रेत्य प्रायश्चित्त मां इत्युक्तं - इत्थंकर्तव्यत्वेनोक्तं गुरुपङ्क्ति अनुसन्धानं गाथयापि स्वगुरु विषये स्वय मनुतिष्ठति - என்னுயிர் इत्यादिना - “असावसा” वितिवाच्येपीह तत्तदनुसम्धातु गुरुपङ्क्तिसाधारण्याय என்னுயிர் इत्यादि साधारण शब्देन श्रीवादिहं साम्बुदा दयो नुसंहिताः - அளித்தவர், रक्षकाः, “सहिविद्यात” इतिश्रुतेः -...

மூல் - பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல் பெரியநம்பியாளவந்தார் மணக்கால்நம்பி, நன்னெறியை அவர்க்குரைத்தவ்யக் கொண்டார், நாதமுநிசடகோபன் சேனைநாதன்,

(சா.தி.) **गुरुपङ्क्ति**யை. அதாவது; **प्राचार्य** ததாசார்யர்களை **नमस्कரி**த்து - பின், ததனந்தர். பெரும்பூதூர் வந்த, ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே வந்தவதரித்த. வள்ளல், **परमोपकार** கரான **श्रीभाष्य** காரென்ன, அவர் **आचार्य** ரான பெரியநம்பி யென்ன, அவராசார்யரான ஆளவந்தாரென்ன, அவராசார்யரான மணக்கால் நம்பியென்ன, நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக் கொண்டார். இந்த மணக்கால் நம்பிக்கி நன்னெறியை நல்ல **प्रपत्ति मार्ग** த்தை **उपदेश** த்த உய்யக் கொண்டாரென்ன, இவருடைய **आचार्य** ர் நாதமுநிகளென்ன, இவருடைய ஆசார்யர் **शठकोप** னென்கிற நம்மாழ்வாரென்ன, இவராசார்யர் ஸேனை முதலியாரென்ன இவர்க்கா **चार्यभूतै** யான...

(சா.ஸ்வ.) நிரை, **पङ्क्ति**யை அடைவே, “**आचार्याणामसावसा**” வென்கிற ஸ்ருதியில் சொன்ன **क्रम** த்தாலே என்றபடி. வணங்கி, **नमस्कரி**த்து. **शरण** ம்புக்கென்றபடி. பின், அவர்களுக்குப் பின்பு. இதுக்கிவர்களை முன்னிட்டென்கிறத்தோடே **अन्वय** - அருளால், **प्रकट** ராயும் **प्रच्छन्न** ராயுமுள்ள **पाषण्डि** களால் **प्रतारितमानजग** த்தின் பக்கல் க்ருபையாலே. பெரும்பூதூர், ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே. வந்த, அவதரித்தவரான வள்ளல், **उदार** ர். **लक्ष्मीनिवासमान** **हिरण्यनिधि** யை **बाह्य** **कुदृष्टितस्कर** ர் **अपहृ** ரியாதபடி பண்ணி நமக்குத் தந்தருளின **महावदान्य** ரான **श्री भाष्य** காரென்றபடி. என்னுயிர் தந்தளித்தவரை யென்னும், வள்ளலென்றும் இம் **महोपकार** கத்வானுசந்நானத்தாலே **प्रेमातिशय** தோற்றுகையாலே **गुरुपङ्क्त्यनुसन्धानस्य** **भक्तिरूपत्वं** **व्यञ्जित** மாயிற்று. நன்னெறியை, நல்ல **मार्ग** த்தை நெறி, **मार्ग**. **भक्तियोगादप्यतिशयित** **वैभव** மான **प्रपत्ति** யை என்றபடி. அவர்க்கு, அந்த மணக்கால் நம்பிக்கு. உரைத்த, **उपदेश** த்தவரான. இன்னமுது, **भोग्यामृतभू** தையான ...

(சா.ப்ர.) **म्परां**. வணங்கி, **तत्तन्नामोक्त्वा** **नमस्कृत्य**. பின், அனந்தர். அருளால் பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல், **संसारिषुनिर्हेतुक** **कृपयातदुज्जीवनार्थं** **भूतपुयमिवतीर्णं** **परमोदारं**. **तत्त्वहित** **पुरुषार्थानां** **विशिष्य** **प्रतिपादकस्य** **द्वयाख्यस्य** **मन्त्रस्य** **स्वाचार्यैरत्यन्त** **गुप्तस्य** **सर्वेषामुपदेशेन** **परमोदारत्वमितिभावः** - பெரியநம்பி **तेषांगुरवोमहापूर्णाः**. **आळवन्दार्**, **तद्वुरवोयामुनाचार्याः**. **मणक्कालन्मि**, **तद्वुरवश्श्रीराममिश्राः**. நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த உய்யக்கொண்டார், **तेषांसन्मार्गोपदेष्टार** **श्रीपुण्डरीकाक्षाः**, **नाथमुनि**, **तद्वुरुनथिमुनिः**. **शठकोपन्**, **तद्वुरुश्शठकोपः**. **शेनैनाथन्**, **तद्वुरुस्सेनेशः**. இன்னமுதத்திருமகள், **तद्वुरुः** **परमभोग्या** **धमृतादत्यन्त...**

(சா.வி.) அருளால், **कृपया**. பெரும்பூதூர்வந்தவள்ளல், **भूतपुरेवतीर्णः** **परमोदारोरामानुजमुनिः**. பெரியநம்பி, **श्री परांकुशदासनामधेयो महापूर्णः** - ஆளவந்தார், **यामुनाचार्यः**. மணக்கால்நம்பி, **श्रीराममिश्रः**. நன்னெறியை, **समीचीनमार्गं** **भरन्यासं**. அவர்க்கு, **श्रीराममिश्राणां**. உரைத்த, **उपदिष्टवान्**. உய்யக்கொண்டார் **श्रीपुण्डरीकाक्षः**. **नाथमुनि**, **नाथमुनिः**. **शठकोपन्**, **शठकोपः**. **शेनैनाथन्**, **विष्वक्सेनः** - அமுதின, **अमृतात्**. இன், **भोग्यतमा**. திருமகள்...

मूलं - இன்னமுதத்திருமகள் என்றிவரை முன்னிட்டு எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே.

(सा.दी.) இன்னமுதத் திருமகள், இனிய அம்ருதத்துக்கு सहजैयान பெரியபிராட்டியாரென்ன. இவர்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு எம்பெருமான் திருவடியை, सर्वपरमाचार्यனான श्रीमन्नारायணன் திருவடிகளை शरणமாக அடைகின்றேனென்கை.

ஆக இப்பாட்டால் वाक्यங்களாலே विस्तरेणउपपाதித்த आचार्यர்களை सङ्ग्रஹித்து அங்கருளிச் செய்யாத आचार्यர்களை யங்கூட சேர்த்து அனுஸந்தித்தாராயிற்று. அங்கு சில आचार्यர்களை அருளிச் செய்யாதொழிந்தது पाषण्डिनिराकरणार्थமான अवतாரத்தை இங்கருளிச் செய்கிறவராகையாலே. ஆகையாலிறே नाथमुनिकளையருளிச் செய்து இவர்க்காचार्यரென்று நம்மாழ்வாரை निर्देशித்தது. இங்குதான் நம்மாழ்வாரை निर्देशிக்க வேண்டித்து இவர் भगवदनुभवप्रधानरायிருந்தாரேயாகிலும் “உளனெனில் உளனவன் என்கிற பாட்டிலும், தீர்த்தனுலகளந்த”வென்கிற பாட்டிலும் परिमितமாக पाषण्डिनिराकरणபண்ணியருளகைச் சுட்டியிறே. गुरु परम्पराप्रधानं प्रबन्धमेன்கிற योजनையிலிப் பாட்டு प्रबन्धप्रधानांश - கீழும் மேலும் एतदुपसर्जन மென்னுமிடம் முன்பே சொன்னோம் ...

(सा.स्वा.) இன், भोग्यं. अत्यन्तभोग्यமான வென்றபடி. निरुपाधिक भोग्यனான परमपुरुषனுக்குங்கூட போக்யயாகையாலே திருமகள் अयन्त भोग्यभूதையென்று கருத்து. என்றிவர்களை, இப்படி मनोहरங்களான திருநாமங்களையும் कल्याणगुणங்களையுமுடையரான இவர்களை என்றபடி. முன்னிட்டு, முந்தற இவர் तिरुवडिक्कैभஜிது. பின்பு, भगवान् திருவடிகளை பஜிக்கிறேனென்றபடி.

இப்படி இப்பாட்டாலே “सचाचार्यवंशोज्ञेयः. आचार्याणामसावसा” வென்கிற விதிவாக்யத்துக்கு अनुरूपமாக गुरुपङ्कत्यनुसन्धान प्रयोग प्रकारத்தையருளிச் செய்து இனி இவ்வனுசन्धान “यस्यदेवेपराभक्तिः । गुणंप्रकाशयेत्” என்கிற श्रुतिस्मृतிகளின்படியே परभक्तिरूपமாக வேணுமென்று நினைத்து அருளி அந்த परभक्ति...

(सा.प्र.) भोग्यालक्ष्मीः. अनेननारायणवल्लभात्वेन “नकश्चिन्नापराध्यती” त्युक्त्वा तस्यदण्डधरत्वं विनिवार्यश्रयणीयतापादकत्वं सूच्यते. என்றிவரை முன்னிட்டு, इत्येतान् पुरुषकारीकृत्य. எம்பெருமான், திருவடி அடைகின்றேனே, अस्मच्छेषिण श्रीपतेश्चरणारविन्दे श्रयामीत्यर्थः ॥३॥

“सचाचार्यवंशोज्ञेयः. आचार्याणामसावसा” वित्याभगवत्तः - “मन्त्रराजमिमं विद्यादुरु वन्दनपूर्वकं गुरेवपरब्रह्म गुरेवपरागतिः” इत्याद्यानुगुण्येनरहस्यत्रयार्थानुसन्धानस्यादौ गुरुपरम्पराया अनुसन्धानस्य “यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ तस्यैतेकथिता...

(सा.वि.) लक्ष्मीः, என்றிவரை, इत्युक्तानेतान्. முன்னிட்டு, पुरस्कृत्य. எம்பெருமான், अस्मत्स्वामिन श्रीमन्नारायणस्य. திருவடிகள். श्रीपादौ. அடைகின்றேனே, आश्रयामि ...

(सा.सं.) विद्यायाः प्रागसत्तां विद्यातः स्वसत्ताश्चाभिप्रेत्य एன்னुயிர்த்தந்தளித்து - வள்ளல், उदारः அமுதின, திருமகள் इत्यन्वयः - अमृतादपिभोग्यतमाश्रीरित्यर्थः

(सा.प्र.अ.) मूलं । (प्रपदनमये विद्याभेदेप्रतिष्ठितचेतनः प्रतिपदमिहप्रज्ञादायंदिशन्तु दयाधनाः शठरिपुशुकव्यास प्राचेत सादिनिबन्धन श्रमपरिणतश्रद्धाशुद्धाशया ममदेशिकाः)

(सा.प्र.) ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मन” इत्युक्तं । तत्त्वज्ञानं फलमित्यभिप्रयन्नाह । प्रपदनमय इति । प्रपदनमयेविद्या भेदेप्रतिष्ठित चेतसोदयाधना शठरिपु शुकव्यासप्राचेत सादिनिबन्धनश्रम परिणतश्रद्धा शुद्धाशयादेशिका इहमम प्रतिपदं प्रज्ञादायंदिशन्त्विति क्रियाकारक सन्बन्धः । प्रतिपदं, पदेपदे प्रतिक्षणमित्यर्थः । प्रपदनमये, प्रपदनरूपे. विद्याभेदे, विद्याविशेषे. प्रतिष्ठितचेतसः, तत्रैवकर्तव्यता निश्चयवन्तः । शठरिपुष्वित्यादि । श्रीशठार्युक्तेमम परम पुरुषार्थ सिध्यर्थ मुपायेनिष्पादयितव्ये त्वच्चरणावेवपरिनिष्पन्नोपायत्वेनादास्य इत्येतदर्थं प्रतिपादक गाथा वद्रमिडोपनिषदादौ “देवर्षिभूतात्मनृणां पितृणां नकिङ्करोनायमृणीचराजन् ॥ सर्वात्मनायश्शरणंशरण्यं नारायणं लोकगुरुंप्रपन्नः । सर्वेषामेव लोकानां पितामाताचमाधवः । गच्छध्वमेनंशरणं शरण्यं पुरुषर्षभाः । सकृदेवप्रपन्नाय तवास्मीतिचया चते । अभयंसर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥ वृथैवभवतोयाताभूयसी जन्मसन्ततिः तस्यामन्यतमंजन्म सञ्चिन्त्य शरणंव्रज देवंशार्ङ्गधरं विष्णुं येप्रपन्नाः परायणं नतेषांयमसालोक्ये नच ते नरकौकसः” इत्यादिश्लोक वत्सु शुक, व्यास, वाल्मीकि, शौनकाद्युक्त भागवत, भारत, श्रीमद्रामायण, विष्णुधर्मादि प्रबन्धेषुच सदाचार्यसन्निधौ परिशीलनेन सिद्धयाश्रद्धया “मायां नसेवे भद्रंते नवृथाधर्ममाचरेत् । शुद्धभावंगतोभक्त्या शास्त्राद्वेद्भिजनार्दन” मित्युक्त भगव द्विषय तत्वादि हेतुभूतानां भ्रमप्रमादविप्रलिप्सा भावानामधिकरणत्व रूप शुद्धियुक्त भावादेशिकाः । इहप्रपदनाख्य विद्यायां तदधिकारिणि प्रवक्तव्ये तत्साध्य विलक्षण विषये ममैतन्निर्णय प्रवृत्तस्य विवादपदनिर्णय हेतुभूतं प्रकृष्टं ज्ञानमनुकलंदिशन्त्वित्यर्थः । ननु, देशिकानां धनिकत्वे दयावत्त्वेच तेभ्योदयाभ्यर्थनं युज्यते । नतुदरिद्रत्वे निर्दयत्वेचेत्यत्राह । दयाधना इति । ननु, दयाधनिभ्यः प्रज्ञाभ्यर्थनमनुचितं । सत्यलोकाद्यधीशेभ्यो ब्रह्मरुद्रेन्द्रादिभ्योवैकुण्ठा भ्यर्थनानौचित्य वदित्तिचेन्न । दयायास्स्वार्थनिरपेक्ष परदुःखनिराचिकीर्ष रूपतया ज्ञानावस्थाविशेषरूपत्वा त्सर्वप्रकारेण प्रज्ञा मन्तरेण निरुपाधिकपरदुःख निराचिकीर्षानुपपत्तेर्विद्याभेदे प्रतिष्ठित चेतस्त्वेनज्ञानशक्ति मत्वावगमाच्च तेभ्योदयोपलक्ष्यप्रज्ञाप्राथनमुचितमेव । “वैराग्यविजितस्वान्तैः प्रपत्तिविजितेश्वरैः अनुक्रोशैक विजितै रित्युपादेशि देशिकै” रित्युक्तदेशिकधर्म वत्वादितिभावः । “यस्माद्धर्मानाचिनोति स आचार्य स्तस्मै नद्रुह्येत्कदाचन. सहिविद्यातस्तं जनयतितच्छ्रेष्ठं जन्मे” त्युक्तेः गुरुपरम्पराया अपि जनकपरम्परात्वा त्पितृपैतामहेधने दाय शब्द प्रयोगाद्गुरु परम्परा प्राप्तायांप्रज्ञायां दायत्वव्यपदेशः । श्रीशठारि, शुक, व्यास, वाल्मीकीना मुपादानं तैबहुप्रबन्धेषु बहुषु प्रदेशेषु बहु धा भरन्यास प्रतिपादना दितिमन्तव्यं । एवंचस्वार्थस्य, गुरुभ्यस्तत्त्वज्ञानस्य, धनस्य, मनसाकर्तुं मशक्यत्वेपि ग्रन्थेनिबन्धनमन्येषा मप्येतच्छ्लोकानुसन्धाने स्वस्वगुर्वनुसंधानेन तत्त्वज्ञानस्यादित्या शयेनैवेतिहेतोर्दिशन्त्विति...

मूलं-

एतेमह्यमपोढमन्मथशरोन्माथायनाथादयः

(सा.दी.) एत इति । एते, भोग्यतया प्रसिद्धाः, मह्यं, पित्तोपहत रसनाय । पित्त परिहारमपि वाञ्छते । अपोढेति इहमन्मथो मन्मथ मन्मथः नमन्मथमात्रं. तस्याप्रसङ्गात् । प्रथमपर्वस्वाद दशायामेव तस्यनिरासात् । तस्यशराः, वेधकाः कल्याणगुणाः. प्रथम पर्वरसिकता चरमपर्वपर्यन्त गमनंमाप्रतिबध्नात्विति हृदयं । आदिपदं प्रधानपरं; तेन विश्वक्सेन...

(सा.स्वा.) रूपत्वं इस्संसारदशैयिर्दुर्लभमाकलयालेतद्विरोधिनिवृत्ति प्रार्थनापूर्वकं तत्प्रार्थनं नित्यकर्तव्यमेवमन्त्रु कणीसिद्धं तथाविध प्रार्थनंत्तुक्कु ओरु प्रयोग प्रकार मरुगिस् सेश्यतु काडुकिरुणारं. एते मह्यमेवमन्त्रु श्लोकत्ताले. अपोढ मन्मथ शरोन्माथाय एन्नुत्तु विधेयविशेषणं. प्राकृत विषयासक्तियुमेवमन्त्रु निश्शेषनिवृत्तमाक वेवन्नुमेवमन्त्रु कुरुत्तु. स्वदन्ताम्, निलवु तेन्नुत्तु.

(सा.प्र.) (लोत्प्रयोगाच्च आशीर्वादमङ्गलं कृतमितिज्ञेयम्)

गुर्वनुसंधानस्य “पुण्यकृतोमनसाध्याये” दित्युक्तपुण्यकृदनुसन्धानतयाच मङ्गलत्वं सिद्धं । “यस्यदेवेपराभक्तिः. आचार्यवान्पुरुषोवेद. सचाचार्यवंशोज्ञेयः. आचार्याणा मसावसावित्याभगवत्तः । गुरुंप्रकाशयेद्धीमा न्मन्त्रयत्नेन गोपये” दित्यादिभिः कर्तव्यतयाप्राप्ता गुरुभक्तिः सर्वैः प्रार्थनीयेत्यमुं स्वप्रार्थनाप्रदर्शन व्याजेनाह । एतेमह्यमिति । त्रय्यन्त प्रतिनन्दनीय विविधोदन्ताः श्रद्धातव्य शरण्यदम्पति दयादिव्यापगा व्यापकाः स्पर्धाविप्लवविप्रलम्भ पदवी वैदेशिकाः एते नाथादयः देशिकाः अपोढमन्मथशरो न्माथायमह्यमिह स्वदन्ता मित्यन्वयः । स्वदन्तांभोग्यतमा भवन्तु । “प्रीतिपूर्वमनुध्यानं भक्तिरित्यभिधीयत” इत्युक्त भक्तिविषयीभूताभवन्त्विति भावः । एत इत्यनेन पूर्वश्लोकेममदेशिका इत्युक्तगुरु परम्परान्तर्ग तादेशिका उच्यन्ते. यदि गुरु परम्परासारे अस्माच्छ्लोकात्पूर्वत्र एन्नुत्तुयिर्ग इत्यादिगाथायां भाष्यकारमारभ्य भगवत्पर्यन्तं तद्विशेषनामभिरेव आचार्यपरम्पराया उक्तत्वा त्वाचार्य मारभ्य भाष्यकारपर्यन्त माचार्याणां सामान्योक्तेर्बुद्धि स्थत्वाच्च एत इति निर्देशः । अथवा, एत दुक्तं भवतीत्यादिष्विव वक्ष्यमाणनाथादिपराः । ननु, गुरुविषय भक्तिर्विषयवासना वासितस्य तव कथं जायेतेत्यत्राह । अपोढेत्यादि । “सत्सङ्गाद्भवनिस्पृह” इत्याद्युक्त प्रकारेण सङ्गादिना अपोढो निरस्तोमन्मथशरै रुन्मादो यस्मात्सः तथाविधायेत्यर्थः । उन्माथः, उन्मथनभाव इत्यर्थः । निरस्तनिखिलदोष समस्तकल्याणगुणाकर भगवद्विषयभक्तेः “याप्रीति रविवेकानां विषयेष्वनपायिनी । ...

(सा.वि.) आदराति शयेन पुनःपुनः गुरुपरम्परामनुसन्धत्ते । एतेमह्यमिति । त्रय्यन्तैः, वेदान्तैः प्रतिनन्दनीयाः, श्लाघनीयाः. विविधाः, उदन्ताः, वृत्तान्ताः. “तस्यैवंविदुषोयज्ञस्यात्मा” “ध्रुवासो अस्यकीरयोजनासः । सर्वस्मै देवाबलिमावहन्ती”त्यादि शूच्यमाना मरण सत्र...

(सा.सं.) अथोपकार बाहुल्यान्नाथादीनवरोहक्रमेणस्तुवन्स्वस्यतद्वक्तिं प्रार्थयति । एत इत्यादिना । अपोढेति, अपगतमन्मथशरबाधायेत्यर्थः । त्रय्यन्तैः । “येतत्रब्राह्मणा” इत्यादिभिः...

मूलं- त्रय्यन्त प्रतिनन्दनीय विविधोदन्तास्वदन्तामिह श्रद्धातव्य शरण्य दम्पति

(सा.दी.) परांकुशयोरपि सङ्ग्रहः. विविधोदन्ताः, त्रय्यन्तोक्तार्थानुष्ठानं तदुक्तानांसाधनं तद्विरोधि निराकरणं चेत्येते उदन्ताः । इहेति । इहसंसारवस्थायामेव । श्रद्धातव्यत्वं दम्पतिविशेषणं । दयाविशेषणंवा, दिव्यापगां व्यापयन्तीति दिव्यापगाव्यापकाः । स्पर्धेति । स्पर्धा, वैरं । विप्लवः, अनाचारः. विप्रलम्भः, वञ्चनं. इदमन्येषामप्युपलक्षणं । यद्वा, मतान्तरप्रवर्तयितारोहि ...

(सा.स्वा.) कर्णपोलवुम् अभिमत विषयङ्कणपोलवुम् स्वादुक्कणाक वेणुमेन्नुपपि. इह, इन्त संसारदशैयिले मुक्तदशैयिले वरपुक्कुकिर महाफल मिप्पोपेते एनक्कु सिद्धिक् वेणुमेन्नु चपलपुक्कुकिरपि. श्रद्धातव्यौ, विश्वसनीयौ. दयादिव्यापगामस्मद्विधेष्वपिव्यापयन्तीति तथोक्ताः. “भगीरथनयेस्थितान्” एन्नुत्तिरे. स्पर्धा, गर्वप्रयुक्ता पराभिभवनेच्छा. विप्लवः, तन्नुदय भ्रम प्रमादशक्त्यभावं...

(सा.का.) त्वामनुस्मरतस्सामे हृदयान्नापसर्प” त्वित्यादिषु प्रार्थनावद्गुरु विषयभक्तेः कथं प्रार्थनीयत्वमित्यत्र भगवत इव तेषामपि निर्दोषत्वेसति कल्याणगुणाकरत्वात्तद्विषयभक्तिः प्रार्थ्यास्यादित्याह । त्रय्यन्ते त्यादिनाश्रद्धातव्येत्यादिनाच. विशेषण द्वयेन कल्याणगुणोक्तिः । स्पर्धेत्यादि विशेषणेन निर्दोषत्वमुक्तं । त्रय्यन्तैः “किमु वर एन मेतत्सन्तंसयुग्वानमिवरैक्रमाथेतिइति योनुकथं सयुग्वारैक्र इति. तथाकृताया विदिता याधरेयाः संयन्ति. एवं सर्वतदभि समेति. यत्किंच प्रजास्साधु कुर्वति । पङ्क्तिं पुनात्यासप्तमान् पुरुषयुगान् पुनातीत्यादि” भिः. प्रतिनन्दनीया विविधा उदन्ता वृत्तान्तायेषांते तथोक्ताः । वार्ताप्रवृत्तिवृत्तान्त उदन्तस्या” दिति निघंटूक्तेः । इहगुर्वादि विषयेप्यसूयादि जनके भूलोक एवेत्यर्थः । श्रद्धातव्येति “अनृतनोक्त पूर्वमे, रामोद्विर्नाभिभाषते, द्यौःपते तृथिवीशीर्ये द्विमवान्शकलीभवेत् शुष्येत्योयनिधिःकृष्णे नमेमोघं वचोभवेत्, राज संश्रयवश्यानांकुर्वन्तीनां पराजया विधेयानांचदासीनां कःकुप्येद्वानरोत्तम । पापानांवा शुभानांवा वधार्हानांप्लवङ्गम । कार्यं करुणमार्येण नकश्चिन्नापराध्यती”ति वादित्वाच्छ्रद्धा तव्यत्वं दम्पत्योः. “लक्ष्म्यासह हृषीके शो देव्याकारुण्य रूपया । रक्षक स्सर्वसिद्धांते वेदान्तेषुचगीयत” इत्यादिप्रमाणा तयोश्शरण्यत्वं । विश्वसनीययो शरण्ययोदम्पत्यो श्रीश्रीशयोर्दयारूपायाः दिव्यापगाया व्यापकाः तत्प्रयोजको हेतुश्चेति ज्ञापनात्समासः । दयनीयान् स्वयमेव विषयीकरोतीतिदया...

(सा.वि.) त्वध्रुवत्वबलिसमर्पणादिरूपायेषां तेतथोक्ताः । श्रद्धातव्ययोः, विश्वसनीययोः. शरण्यदम्पत्योः दया दिव्यापगायाः, दयागङ्गायाः, व्यापकाःनिरवधिकदयाविषयी कृता इत्यर्थः. ‘रामोद्विर्नाभिभाषते. अनृतनोक्तपूर्वमे” इत्यादि प्रमाणाच्छ्रद्धातव्यत्वं । श्रदित्यव्ययपूर्वाद्धातोस्तव्यप्रत्ययः । स्पर्धा, परस्पर सङ्घर्षः. विप्लवः अनाचारः. विप्रलम्भः, श्रुतिकल्पनेनापि परोजेतव्य...

(सा.सं.) प्रतिनन्दनीयाः, श्लाघनीयाः. इह प्रतितन्त्रार्थे स्सह मन्त्रार्थ विवरणारम्भे स्वदन्तांप्रीति पूर्वकध्यानविषयाभवन्तु. श्रद्धातव्या, विश्वासनीया. मादृ शेष्वपितादृग्दयारूपदिव्य...

मूलं- दयादिव्यापगाव्यापकास्पर्धा विप्लव विप्रलम्भ पदवी वैदेशिकादेशिकाः ?

(सा.दी.) प्रमाणमनादृत्यतत्त्ववित्स्पर्धया कञ्चनार्थं साधयन्ति तथा प्रमाणं मपलपन्ति । तथाश्रुतिच्छायानुकारीणि वाक्यानि कल्पयन्ति तादृशं कुपथं दूरतः परिहरन्तीत्यर्थः । वैदेशिकपदेन तेषां दोषाणामिह निषेधार्थानुवादस्यापि नावकाश इति सूच्यते ।

இவருடைய பார்த்தனைசெய்: ஃலிர்க்கை யாலேயவர்களை அஸ்வாஃ பண்ணுகிறார் ...

(सा.स्वा.) कक्षाद्व्यापक प्राचीनसन्मार्गान्यथाकरणं. विप्रलम्भः वञ्चनं । वैदेशिकाः, विदेशस्थाः, अत्यन्तदूरस्थिताः एतेषां - इति दोषाङ्गकानि निषेधिकाङ्गकानि इति वक्तव्यं प्रसक्तिशङ्कैः यत् कदाचित् इत्येवमेव - त्रय्यन्तेत्यादियानि सकलकल्याणगुणाकरत्वमप्यस्पर्धेत्यादि यानि अखिलहेयरहितत्वमप्यसोमलित्वायत्तु. इति व्यापकगुरुभक्तिप्रार्थनाप्रकारकं अङ्गुलिं च यत् इति अङ्गुलिभक्तियुक्तं परीवाहमात्रं गुरुपङ्क्तियुक्तं प्रकाशिपि कुम्भप्रकारकं कदाचित् प्रयोगमङ्गुलिं च यत् कदाचित् कदाचित् ...

(सा.प्र.) आपगात्वेन रूप्यते “विभीषणो वासुग्रीव यदि वा रावणस्वयं” इत्याद्युक्तप्रकारेणायोग्येष्वपि प्रवृत्तेः निम्नोन्नतेष्वविशेषं प्रवृत्तमानगङ्गात्वेन रूप्यते । एवञ्च, “न जन्मनो नाध्ययना न्नयज्ञानापि चाश्रमात् न त्यागाद्वाप्नुयाद्ब्रह्म गुरुपसदनं विने” इत्याद्युक्तप्रकारेणैवं विधाचार्याश्रयेण शिष्याणां निरवधिकभगवद्द्वयाविषयत्वं स्यात्, अन्यधानस्यात् । व्यापकनिवृत्तौ व्याप्यनिवृत्ते रावण्यकत्वात् । तथा चेतरेषां भगवद्द्वयाविषयत्वापादकानां कैमुतिकन्यायसिद्धविषयत्वमिति भावः । स्पर्धेत्यादि, स्पर्धासङ्घर्षः. पराभिभवश्चेति यावत् । विप्लवः, नास्तिकता. विप्रलम्भः, वञ्चना. तेषां पदवी, सञ्चारस्थलं. तस्य वैदेशिकाः, विदेशस्थिताः. दूरपरित्यक्तस्पर्धाविप्लवविप्रलम्भा इत्यर्थः । यथा पदव्यादूरदेशस्थितानां कळमादीनां पान्थमानुषबलीवर्दादिभिर्बलवत्प्रसङ्गः कदाचिदपि नास्ति तथैषां गुरुणां तत्सम्बन्धीनां कदाचिदपि कथंचिदपि स्पर्धादिदोषो नास्तीति भावः । एतेन सर्वैर्गुरुभक्तैः कामाद्यनुपहतैश्च भवितव्यमित्युक्तं भवति ॥ १ ॥

अप्रकम्प्यप्रमाणो पन्थासेनातिप्रबलप्रतिवादिनो विजित्य तत्तत्कृतप्रबन्धान् स्वकृतप्रबन्धैर्निराकृत्य चास्माकमुपकारस्य पूर्वाचार्यैः कृतत्वादत्यन्तोपकारकाणामनुसन्धानस्य लोकेपि भोग्यतमत्वदर्शनाद्गोच्यतमगुरुपरम्परानुसन्धानस्य प्रार्थनीयत्वमित्यभिप्रयन्नाह...

(सा.वि.) इति वञ्चना. एषां पदवी, मार्गः प्रवृत्तिभूमिः. तस्य वैदेशिकाः, विदेशादागताः. तदनभिज्ञाः दोषविमुखा इति यावत् । एतेनाथादयो देशिकाः मह्यं स्वदन्तां, रोचन्तां. रुच्यर्थानां प्रियमाण इति मह्यमिति चतुर्थी. एवंभूतगुरुविषये विषयवासनावासि तस्य कथं प्रीतिरित्यादि त्यत्राह - अपोढेति निवृत्तमन्मथशरबाधाय कामाद्यनुपहतायेत्यर्थः ॥ १ ॥ गुरुपङ्क्तिमेव पुनश्च जयोक्त्याभि नन्दयति...

(सा.सं.) गङ्गा व्यापनप्रयोजकाः. स्पर्धा, बाधितमपि साधयामीत्यभिमानः. विप्लवः, भ्रमः. विप्रलम्भपदवी, प्रतारकमार्गः. वैदेशिकाः, प्रत्यनीकस्वभावाः. देशिकाः, देशाभिज्ञाः. रक्ष्य रक्षकयोः परिपाककरणसमर्था इत्यर्थः. ...

(சா.தி.) ஹ்யேத்யாதி. ஹ்யா, தமக்கு பார்த்தபடியே **போக்ய**மானபடி சொல்லுகிறது, **ஹ்ய**வேதி, தம்முடைய **போக்ய**தையை அவன் **அநுபவி**க்கவந்தானென்று **இர்ய்ய**ாலே சொல்லுகிறாரல்லர். அவனைப் போலே இதுவும் கொள்ளக் குறைவிலதாயிருக்கையாலே. **கி**ந்து அவனுக்கு **போக்ய**மாயிருக்கிற படியும் தமக்கு **போக்ய**மாய் **அநுபவி**க்கிறார். கொள்ளக்குறைவிலதாகையாலேயிதே **வஹு**குணாவென்கிறது. இவர்களையனுபவிக்கையாலுண்டான **ஹர்ஷ**பிரகர்ஷ பீசாதிருக்கவொட்டாதிதே. **ஹே**பயாகிற **ஈ**ர்மி **ஓ**ஷ மென்றபடி - இதனுடைய போக்யதையைச் சொல்ல நினைத்து அடவுபட்ச சொல்ல மாட்டாமையாலே **அநகர ரசமா**க கூப்பிடுகிறானாய்த்து. அது **அநுபவ** பிரகர்ஷத்தாலே பிறந்ததேயாகிலும் **வஸ்து**ஸ்வभावத்தாலே **வி**ரோதிகளம்மண்ணுண்ணும்படி யிருக்குமிதே “**ய**ஸோதாஸ்தந்**த**யநர்ஸ்யமாஸி” தென்கிற படியே **போக்ய** மாகவே **ஸ்தந்ய**பாந்பண்ண **வஸ்து** ஸ்வभावத்தாலே...

(சா.ஸ்வா.) ஹ்ருத்யாடியால் “ஜயத்யதிபலோராமோ லக்ஷ்மணச் ச மஹாபல:” என்கிற ஶ்லோகத்தை அநுகரித்திருக்கையாலே இஸ்ஸலோகம் குருபங்க்தி ப்ரகாஸனபரமென்று தோற்றுகிறதினே. ஷா: ஀ர்மி ஃபாஷா இவ் என்று உபமததசமாஸ:.. சமுத்ரக்லல ஃபாஷங்க்ள போலே நிஷ்ப்ரதிஃபாதமுத்ரோத்தர ஜு஢்மமாணங்க்ளான, ஹேஷை க்ளாலென்றபடி.. தத்வாஃப்யவசாயஸர்க்ஷணாஸ்த் ப்ரதிவாதிக்ளோடே இவ் பண்ணும் வாதஃபாஷங்க்ளா ஹ்ருத்யஸ்தித ஹ்யக்ரீவஹேஷா ஃபாஷங்க்ளாக்ளா நிஃபீர்யஃப்யவசாயம் பண்ணினபடி க்ளிஸ்ப்ரத்யஸ்தி த்ருஸி: என்று வாதிடௌர்வல்ய முண்டானாலும் தங்க்ளாக்கு மததௌர்வல்யமில்லை என்கிற க்ளவ்மும போம்படிவவர்க்ளாக்கே ஹ்ருத்யக்ளாமம்படி...

(सा.प्र.) हृद्याहृत्पद्मेति । हृद्याहृत्पद्मसिंहासनरसिक हयग्रीव हेषोर्मि घोष क्षिपप्रत्यर्थि दृप्तिः दिक्सौधाबद्ध जैत्रध्वज पट पवन स्फाति निर्धूत तत्तत्सिद्धान्त स्तोमतूल स्तबक विगमन व्यक्तसद्वर्तिनीका बहुगुणा अस्मद्वरूणां पङ्क्तिः जयतीत्यन्वयः । हृद्या, भोग्यतमानुसन्धाना. तत्रहेतुरुच्यते । हृत्पद्मेत्यादिना । “पद्मकोशप्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुख” मित्युक्तेः पद्माकार हृदयमेव सिंहासनं । तत्ररसिको हयग्रीव एव । “हृदयंतद्विजानीयाद्विश्वस्यायतनं महत् । तस्याश्शिखायामध्ये परमात्माव्यवस्थितः । ईश्वरस्सर्वभूतानां हृद्देशेर्जुनतिष्ठती”त्यादि प्रमाणात् सर्वेषां हृदये भगवतोवस्थित्यवगमा दाचार्येषु भगवतो विशिष्यानुप्रवेशावगमाच्च तस्यैव हयग्रीवत्वाच्चेतिभावः । तस्य हेषारवात्मकानि तत्तदाचार्य वाक्यानि समुद्रोर्मि घोषस्वयमतिरस्कृतोयथेतरशब्द तिरस्कृतिकरस्तथा भगवद्वाक्यत्वात्प्रत्यर्थ्युक्त युक्तिभिस्स्वयमप्रकम्प्यानि सन्ति. प्रत्यर्थिर्नांगर्व क्षिपन्ति तादृशवाक्यविशिष्टेति भावः । हेषैवोर्मिघोषः...

(सा.वि.) हृद्येति. हृत्पद्ममेव सिंहासनंतरासिकः प्रीतिमान् अतः इन्ठनावितिठ्ठन् प्रत्ययेतस्येकादेशः । सचासौहयग्रीवः. तस्यहेषोर्मयः, अश्वध्वनिपरम्पराः. तासांघोषेण, कोलाहलेन. यद्वा हेषा ऊर्मि घोष इवतेनक्षिप्ता प्रत्यर्थिनांदृसिर्गर्वीययासातथोक्ता 'अनुप्रविश्य कुरु तेयत्समीहित...

(सा.सं.) किमनया स्वमत स्थापन, परमत निरसनाशक्ता हृदयङ्गमगुरुभक्ति प्रार्थनया गुरुस्तुत्यावेत्यत्राह । हृद्येति । हृद्या, सतांहृदयाह्लादकरीत्यर्थः । बहुगुणा सिद्धंसत्संप्रदाये...

मूलं- बहुगुणा पंक्तिरस्मद्गुणां दिक्सौधाबद्ध जैत्रध्वजपटपवनस्फाति निर्धूत

(सा.दी.) विरोधितन्नदयै कृत्तिन्तुतिरे. पङ्क्तियेन्नवरङ्गुदयै शैत्तियै अरुपविक्किरार् इवरङ्गुनै नमक्काचार्यरारु पेरुवतैयेन्नु कृतार्थरारुकिरार् - अस्मद्गुणां - दिक्सौधाबद्धजैत्र ध्वजपटः - जगद्विख्यात वैभवस्वयमेव - पवनस्फातिः...

(सा.स्वा.) यान युक्तिकुलालै निरसित्तारङ्गुलैन्नपडि - आबद्धाः, समन्ताद्वद्धाः. सर्वदिशै व्यासङ्गुलानै एन्नपडि. इङ्कु जैत्रध्वज पटङ्गुलैन्नु न्यायतत्व, सिद्धित्रय, श्रीभाष्यादि प्रबन्धङ्गुलानै रूपकातिशयोक्ति यिडुडुङ्गुलैन्नु शैत्तियै - “व्यसनशमनव्यक्तोत्सेधाजयध्वजपट्टिकाः” एन्नन्नु - “प्रवचन विधावष्टाविंशै जयध्वजपट्टिकाः” एन्नन्नु - चतुश्लोकीभाष्यत्तैयै, श्रीतत्त्वटीकैयै, जयध्वजपट्ट माकत्तारुमैयङ्गुलैन्नु शैत्तियै कण्डुतिरे. स्फातिः, उज्जुम्भण. इङ्कु पवनस्फाति एन्नन्नु अन्तश्रीभाष्यादिकुलालै उतुत्तर प्रवचनङ्गुलैन्नु तन्मूलक न्यायकुलिश शतदूषण्यादिकुलालै सुलैन्नपडि निर्धूताः, नितराङ्गुम्पिताः. साधकप्रमाण रहिततया बाधकसहस्रगुस्ततयाच उद्धाटिताः एन्नपडि. अतश्शिष्टैरै परिग्रहैण लुप्त...

(सा.प्र.) तेनक्षिप्ताप्रत्यर्थिनां दृष्टिर्ययासा. “रामेण हस्तेनशरेणविद्ध” इतिवदित्यर्थः, एतेन दुर्विदग्धवाचाल प्रतिवादिभिस्सहवादं कृत्वातान्विजित्य वर्तमानेत्युक्तं भवति. अथ स्वकृतप्रबन्धैः परसिद्धान्तनिरासकत्वमुच्यते. दिक्सौधेत्यादिना. दशदिगूपसौधेष्वबाबद्धानां जय ज्ञापकध्वजानां पटेषु पवनस्यस्फात्या आधिक्येननिर्धूतानां निरस्तानां तेषांतेषां सिद्धान्तानां स्तोमा एवतूलानां स्तबकास्तेषां विगमनेनाभावेनव्यक्ता प्रकाशमानासद्वर्तनी यस्यास्सा दिगन्तेष्वपि स्थितैः पुरुषैस्तत्रगतानामस्म दाचार्यैः कृतानां प्रबन्धानां मवलोकने तन्मार्गं प्रदर्श कतत्तत्सिद्धान्तानां तत्वं ज्ञातुं शक्यत इत्याचार्याणां विजयस्य सन्मार्गस्यच ज्ञापक त्वात् प्रबन्धानां विजयमार्गं ज्ञापकध्वजपट्ट जातीयत्व मितिभावः. एवंविधा अस्मद्गुरु पङ्क्तिर्जयति, सर्वो...

(सा.वि.) मच्युत” इत्युक्त प्रकारेण हयग्रीवानुग्रहेणैव परम तनिराकरण संभवाद्वयग्रीव हेषेत्युक्तं । हेषा सम्बन्धेपि सम्बन्धोक्तेरतिशयोक्तिः । किंच, दिश एवसौध स्तत्राबद्धास्थापिता जेतार एव जैत्राः स्वार्थिकः प्रज्ञाद्यण् । ध्वजपटाः शिष्या एवध्वजपटत्वेननिगीर्याध्यवसिताः । तेषांपवनस्फातिः, पवनवृद्धिः. युक्तिपटु ग्रन्था एव पवनवृद्धित्वेननिगीर्णाः । तयानिर्धूतास्तत्तत्सिद्धान्त स्तोमा एवतूलस्तबकास्तूल पिण्डाः तेषां विगमनेन, निवर्तनेन. व्यक्ता, विशदा. सद्वर्तनी, समीचीन वेदान्तमार्गो यस्यास्सा तथोक्ता. घंटा पथेतूल पिण्डे वणिग्व्यवहारा त्पतितेषुसङ्कीर्ण मार्गः कदाचिन्महावायुप्रसरणेन तन्निवर्तनाद्विशदो भवति तथावेदान्तमार्गस्समीचीनः कृत इत्येतादृशोपकारः कृत इतिभावः. तूलपिण्डेत्यनेन परमतानामसारत्वं द्योतितम्. यद्वा, दिक्षु ये सौधास्तेष्वा बद्धजैत्रध्वजा बिरुद्धध्वजाः परवादिनो विजित्यबद्धाः ध्वजाःतत्पटपवन स्फात्या निर्धूताः पराभवंप्रापिताः तत्तत्सिद्धान्तस्तोमशब्देन तन्निष्ठालक्ष्यन्ते. त एवतूलस्तबका इव ते...

(सा.सं.) ‘अज्ञानध्वान्तरोधा’ दित्यादिनोक्त गुणवती वात्सल्यादिमतीच. स्फातिः, प्रसृतिः. अत्रजैत्रध्वजस्थाने शिष्याः पटपवनस्फातिस्थाने तेषांवाग्व्यापाराश्चभाव्याः. विगमनं परमतभञ्जनं । तेनव्यक्तः प्रकाशितो...

ஆரணநூல்வழிச்செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க்கோர்,

(सा.सं.) मुक्ति घंटापथोयस्यास्सातथोक्ता ॥३॥ अथ गुरुपङ्क्तिहारनायक मणेर्यतिवरस्यसामर्थ्यानुसंधानेन स्वस्यनिर्धूत मनोदोषतामनुसन्धत्ते. आरण नूलित्यादि. समीचीनारण्यक वेद भागमार्ग...

मूलं - वारणमायवर् वातक्कतलिकल् माय்த்தपिरान्, एरணिकीर्त्तियि रामानुस मुनियिन्नुரை
शेर् सैरணி सिन्तैयिनेोम्...

(सा.दी.) अत्तै अழித்திடுமைதுகர்க்கு, விலக்குகிறஹைதுகர் - हेतुबलरान बाह्यकुदृष्टिक्
என்றபடி - ஓர் வாரணமாய், அद्वிतीयமத்தரஜமாயவதரித்து. அவர் வாத்தக்கதலிகல்,
அவர்களுடைய வாடங்களான, மதங்கள். அவையாகிற வாழைகளை. மாய்த்தபிரான்,
நிரசித்தலோகோபகரகனாய். ஏரணி கீர்த்தி, ஸ்வரூபநூபமாய் பூமிக்குஅல்காரமான கீர்தியையுடைய
ராமானுச முனியினுடைய, இன்னுரை சேர் 'ஸாதுவான டிவ்யஸூக்தி - அதாவது ஸ்ரீபாஷ்யாடிகல் -
அவையை அதிகரித்திருப்பதாய் சீரணி சிந்தையினைோம், அத எவ்ஷமாடிகல்யாண குணால்கூத...

(सा.स्वा.) கர்க்கு, ஹைதுகர்க்கு - ஓர் வாரணமாய், அद्वितीय गन्धसिंधुरमாய் - இத்தாலே
अमोघारम्भत्वமும் अनाधृष्यत्वமும் विवक्षितम् - அவர் வாத்தக்கதலிகல், அவர்களுடைய வாடங்களாகிற
कदलिकளை - இத்தால் தடீயவாடங்களுடைய நிஸ்சாரத்வமும் அநாயாஸபஜனீயத்வமும் விவக்ஷித்
- மாய்த்து, நசிப்பித்தவரான - பிரான், தத எவோபகரகரான. ஏரணி, ஏர்த்தவணியான. அணி,
அலக்ஷார். லோகங்களுக்கெல்லாம் அநூரூபாலக்ஷாரமான வென்றபடி. கீர்த்தி, கீர்த்தியை
யுடையவரான. இராமானுசமுனி, ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய. இன்ஹோயங்களான. உரை, ஸூக்திகளை.
சேர், சேர்ந்திருக்கிற, தடேக விஷயினியானவென்றபடி. இது சிந்தைக்கு விசேஷம் - சீரணி, அத எவ்
சீர்களாலே அலக்ஷுதீயான. ஷமதமாடிகுணங்களாலே அலக்ஷுதீயான வென்றபடி சிந்தையினைோம்,
சிந்தையையுடையநாம். இனி யதி பரிவூட ஸ்ரந்தீகரஸிக் மனோவூத்திகரான பின்பு தீவினை,
கூரகர்மங்களை. பகவதநபிமத கர்மங்களையென்றபடி - சிந்தியோம், மனஸ்ஸாலும் நினை ...

(सा.प्र.) वारणं, गजः. ஓர் வாரணமாய், अद्वितीय गन्धहस्ती भूत्वे त्यर्थः. அவர், தை. வாத்தக்கதலிகல்,
वादा एवकदव्यः. தைப் வாடகடலீர்த்யர்: மாய்த்த, விநாஸந்தகர்தா. விநாஸிதவானித்யர்:.. பிரான்,
उपकारकः. तस्य. ஏர், சௌந்தர்ய். அணிகை, ப்ராஸி:.. கீர்தி, கீர்தி:.. சௌந்தர்யவிஸிஸ்தகீர்தீர்த்யர்:.. ஸர்வோக்ஷ
विद्वत्तयाऽति प्रसिद्धस्येति भावः. இராமானுசமுனி, தஸ்ய. இன்னுரை, அத்யந்த ஹோயதமா உக்தயோ
भाष्यादि रूपाः. சேர்க்கை, சம்பந்த:.. பரிசய இதியாவத். பாஷ்யாடிஸு பரிசயாடிட்யர்:.. கீர், குண:..
அணிகை, ப்ராஸி: | சிந்தை, மன:.. சீரணி சிந்தையினைோம், குணவ்ந்மனஸ்கா இத்யர்: |
“गुरुप्रसदनस्फुरद्गुण गरिम्णियन्मानसे सकृत्स्फुरति वस्तुतन्नाहिकिमप्यपभ्रश्यती”त्युक्त प्रकारेण भाष्यादि
परिशीलन सिद्धगुण गरिम वन्मनोवन्त इतिभावः | यामितिशेषः वयमित्यर्थः | சிந்தியோம், நசிந்தயைம்.
இனி, இத:பர். வினை, கர்மாணி, தீவினை, கூரகர்மாணி. பாபானிதி...

(सा.वि.) ஓர் வாரணமாய், अद्वितीयगजोभूत्वा. அவர் வாத்தக்கதலிகல், தைப்வாடகடலீ: மாய்த்த,
छित्वा. பிரான், பர்மோபகரகஸ்ய. ஏரணிகீர்த்தி, பூமேர்யோக்யாலக்ஷார் பூதயா கீத்யாப்ரகாஸமானஸ்ய.
இராமானுசமுனி, ராமானுச முனே:.. இன்னுரைசேர், ஹோயதம் ஸ்ரீஸூக்தீநாம்பரிசயாத். கீர், குண:..
அணிகை, ப்ராஸி:.. சிந்தை, மன:.. ஷமதமாடிகல்யாண குணாலக்ஷுத மனஸ்கா...

(सा.सं.) विनाशय द्वैतुकाना मद्वितीय गजतया तेषां वादा एव कदव्यः ताविनाशयत्परमकरुणावानिति
पूर्वार्धार्थः. स्वोचितकीर्ति रूपभूषण वद्रामानुज मुनेर्भोग्यतम सूक्ति...

மூல்-

சிந்தியோமினித் தீவினையே || ४ ||

நீளவந்தின்று விதிவகையால் நினைவொன்றியநாம், மீளவந்தின்னும்-

(சா.தி.) மாண சிந்தை, மனஸ்ஸு. அத்தையுடைய நாம் இனித் தீவினையை சிந்தியோம் -
பாசீனதுஷ்கர்ம நிமித்தமாக மனஸ்ஸில் பாசீப்படோம் என்கை || ४ ||

நீளவத்யாதி - நீளவந்து, தீர்஑மாக சஸாரத்திலே சஞ்ரத்து. என்று, இஜ்ஜன்மத்திலே.
விதிவகையால், ஢கவத்குபா ப்ருயுத்தமான ஢ாக்யவசத்தால். நினைவொன்றிய நாம், ஁ஜீவநேஞ்஁யைப்
பெற்ற நாம். மீளவும், ...

(சா.ஸா.) யோம். ஁ரீ஢்யகாரர் திவ்யஸூத்திகளை சேர்ந்து கை஑்யவிர஑் கர்மா஢ிஸந்஑ியொழியப்
பெற்றோமென்ற தந்யதானுஸந்஑ானமு஑ேன அவருடைய பர்மஃபகாரகத்வத்தை அநுஸந்஑ிக்கிறபடி || ४ ||
நீள, தீர்஑மாக. வந்து, சஞ்ரத்து. இங்கு வருகை என்று சஞ்ரிக்கைவிவ஑ிதம் | அநாதிதீர்஑ காலமாக
சஸாரத்திலே யோடித் திரிந்தென்றபடி. இன்று, இந்த ஜன்மத்திலே. விதிவகையால்,
விதி஢ேதத்தாலே. வகை, வகுப்பு. ஢ேதமென்றபடி. ஢ாக்யவிசேஷத்தாலென்கை. நினைவு,
தே஑ாதிரித்தாத்த்ஜ்ஞான தன்மூல் பாரலௌகிக விசாராதிக்களை ஒன்றிய, அடைந்தவர்களான. நாம்
இப்படி ஁தாவரதிர்ய்஑ாதி தசௌகள் கழியப் பெற்றநாம். மீள வந்து, ஁வதன்த்ரத்வ தேவதான்தர்
சேஷத்வாதி஢்ரமங்கலாலுண்டாம் ஢கவத்யா஑வத் வௌமூ஑்யாதி தஃஷங்கலாலே திரும்பியும்-

(சா.பர்.) யாவத் | ஢ா஑்யகார ஁ம்ப்ரதாய பர்சிஷுத்ர ஁த்வஃதர்மநஸஃவயம் மநஸாபிபாபானிக்ர்துநசிந்த்யே மேத்ய்ஃ.
வாரண஁த்வதேனகத஑ிசத்வதேனச ராமானுஜமுநேநிர்ர஑் ப்ரமாணவசநேரதி ப்ர஑லகுமதிமதநிராஸகத்வம் குமதிக்குத்
ப்ர஑ந்஑ானா் ப்ர஑ல ப்ரமாணவிர஑்஑த்வ஁ஸ்வய்யா஑ாதிநா ஁஑்஑நிரஸநத்வம் ச ஑்யுத்யதே || ४ ||

“வூதௌவ஢வதஃயாதா ஢ூயஸி ஜன்மஸந்ததி” ரித்யுத்த ப்ரகாரே஑ாதி தீர்஑்ய்஑நாதௌ சஸாரே ஑தானிம
ஜ்ஞாதஸுகூதாதி மூல் ஜாயமான கதா஑ாதிநா ஁தாசார்ய ப்ராப்த்யா யாமுநாசார்யகூபா விசயி஢ூதா வய மித: பர்மப
ந்யாயாந்஑்ர஢ூம் ஑த்யா஑. நி஑்வந்து ஑த்யாதிநா, அ஑்வந்தாராடியோம் ஑த்யந்ம் யதாபா஑ ஁வாந்வய: |
தஞ்஑ேஷஸ்யது இனி அல்வழக்கு படியோம் ஑த்யந்வய: | நீளவந்து, தீர்஑மா஑த்ய. “஢ூயஸி ஜன்மஸந்ததி”
ரித்யுத்தான்த ஜன்மபர்மபராஸ்வதி சிரகாலஜ்நித்வேத்ய்ஃ | இன்று, ஑தானி. விதி, விதி:.. வகையால்,
ப்ரகாரே. விதிபரி஑நதி ஢ேதாதித்ய்ஃ. ஢கவத்ஸ஑்஑ல்ப விசேஷாதித்யாவத் | நினைவு, ஁மூதி:.. ஒன்றிய,
஁ம்஑்஑த்யா:.. தயாயுத்தா ஑த்ய்ஃ | “஁வௌ மஃ஑்஑ார்ய சிந்தக:.. தாபத்ரயாதுரேர்மூதத்வாய ஁ ஁வஜிஜ்ஞாஸ்ய” ஑த்யா஑ுத்த
ப்ரகாரேதாபத்ரயா஢ி஑த்யநுஸந்஑ான பூர்வகம் மஃ஑்஑ஃபயுத்தத்வ ஑ித விசாரயஃ஑்யா ஑த்யாவத் | நாம், வய்.
஢கவத்஑ேஷத்வ ஜ்ஞானவந்தஃவயமித்ய்ஃ.. மீள, புந:.. வந்து, ...

(சா.வி.) வய மித்ய்ஃ.. இனி, ஑த:பர். தீவினை, க்ரூகர்மாணி. சிந்தியோம், நசிந்த்யேம் || ४ ||
நீளவந்துஇன்றிதி | நீள, தீர்஑யதா஢வததிததா. வஸ்து, “வூதௌவ஢வதஃயாதா ஢ூயஸி ஜன்மஸந்ததி” ரித்யுத்த
ப்ரகாரே. சஸாரமரூகாந்தாரே அ஑த்ய. விதிவகையால் நினைவொன்றியநாம், சேஷத்வஜ்ஞான வந்தஃ வயம்.

(சா.ஸ.) ஁ம்஑்஑ந்஑ாபாதிக்க கல்யாண ஑ுணால஑்஑ுத் மநஸ்கா வய்க்ரூதாத்த்மநஃ தஃஷாந்஑ிந்த்யாம ஑த்யுத்த ரா஑ார்ய்ஃ.
தஃஷாணா் ந஁த்வாதிதி஢ாவ: அத்யாமுநாசார்ய் ஑்ரந்஑ானுதந்தா்ஸச ஁தவந்தஃ...

(சா.தி.) சંஸாரத்திலே ப்ரவేశித்து. இன்னமும் வினையுடம்பொன்றி, दुष्कर्म மூலமாய் दुष्कर्म
जनकமான சஸாரத்தோடே सम्बந்தித்து - விழுந்து, नरकादिளில் படிந்து. உழலாது, உழலாதபடி.
நம்மை ஆளவந்தாரென, நம்மை रक्षिक्कவந்தாரென்று सर्वரும் கொண்டாடும்படி. வென்று,
प्रतिवादिyeயித்து அருள் தந்து, லோகத்தார்க்கு कृपैபண்ணி. விளங்கியசீர், விளங்கா நின்றுள்ள
कल्याणगुणங்களையுடைய ஆளவந்தார்க்கடிமையான நாமினிமேல் - அவ்வழக்கில்...

(சா.பு.) அஃதஸ்ய. புனர்பிஷயப்ரவணாஹூத்வீத்யர்ஃ. இன்னம், இது:பரமபி. வினை, பாபம். உடம்பு, ஶரீரம். ஒன்றி, ப்ராப்ய. விழுந்து, நிபத்ய. உழலாதே, பரிஶ்ரமணரஹித்யேன. இது:பரமபிபாபாரஶ்ரமண ஶரீரம் ப்ராப்ய சம்ஸாரகர்த்தேன பத்யயதானதுஷ்யேமத் தேத்யர்ஃ. ஆள, யதேஶ்ர விநியோகார்த்தம் ரக்ஷயதயாஸ்வீகृत்ய ரக்ஷணார்த்தமீத்யர்ஃ. வந்தார், அஃதஸ்ய. என, இதீயதேஶ்யேத் ததததா வாடகரணார்த்தம் மாகத் இத்யந்வர்த்தம் நாமத்வம் யதாஸ்வீஜயித் ததததீத்யர்ஃ. வென்று, விஜயத்ய. ஆக்கியாழ்வாண் நாமகம்ப்ரதிவாதிந் விஜயதீத்யர்ஃ. அருள், க்ருபா. தந்து ப்ரதானம். அருள்தந்து அஸ்மாஸுகூபாகூத்வீத்யர்ஃ. கீர், குணம். விளங்குகை, ப்ரகாஶமானத்வம். விளங்கியகீர், ப்ரகாஶமானகுணஸ்ய. ஆளவந்தார், யாமுநாசார்யஸ்ய. அடியோம், தாஸாவயம். படியோம், நபதாம். இனி, இது:...

(சா.சं.) வயமசுத்தியாந் பঠாம் இत्याஹ । ஸ்வாவந்தூஇதி சிரகாலமாரம்ய யாதூச்சிகாடிக்ரமேண சமாஸதமோயாஹுத க்ரபாவிசேஷேண, ஸ்ரீனாவிதி. ஶானசம்பத்திமந்தோவயம். மீளவியாதி. அவித்யாலப்தஜந்மான்தராஸஸந்தோ பூநரபிதேஹாஸக்த்யா சஸரணேபதந ரூபமயம் யதானாநுபவாமஸ்ததா. ஸ்வாவந்தூராம், ரக்திதூ...

மூல்-

காளம்வலம் புரியென்ன நற்காதலடியவர்க்கு,

(சா.தீ.) அந்யாயரூபமாய் சஸாரமூலமான அஹங்கார மமகாரங்களிலாழங்கால் படோமென்கை ||௩||

நி஑மிக்கிறார். காளம், காஹல். அதவா சக்ர. திகிரிவட்டம்காளம் ஸுதர்ஸனமெனும் சக்கரத்தின் பேராகுமிவை. வலம்புரி, தக்ஷிணாவர்த்ஸங்க். இவை இரண்டும் ஸ்வஸேஷியினுடைய ப்ரஸ்தித்யை உத்கோஷிக்குமிதே. அன்ன, இவைக்கு ததூஷரான ஸ்வஸேஷிகளான நாதமுனிகளின் ப்ரபாவத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையால் ததூஷரான. நற்காதலடியவற்கு, நல்ல...

(சா.ஸா.) அபந்யாயங்களை. அஸேஷத்வான்யஸேஷத்வாதி பரங்களான அஸத்ஸாஸ்த்ரங்களை என்றபடி. படியோம், பதியோம். ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்தி லாபத்தாலே அவர்க்கேயடிமையாய் குமதிமத பாதாட்குஹங்களைக்கால் கடைக்கொள்ளப் பெற்றோமென்று தூதார்தானுஸந்தானமுத்தாலே அவருடைய மஹோபகாரக த்வத்தை அநுஸந்திக்கிறபடி ௩

காளம், காஹல். வலம்புரி, தக்ஷிணாவர்த் ஷங்க். அன்ன, இவற்றுக்கு ததூஷரானவாதாவேஷ்வதி ஑ம்தீர் த்வனி விஜும்த்ரத்தாலே ப்ரதிவாதிகளுக்கு ம யதூரராய் ஸ்வாமிக்கு அதிஸாயவஹராய்க்கொண்டு அஸாதாரண ஷேஷமூத் ராயிருக்கிற இவ்வா்காரத்தாலே ஷங்க்-காஹல்-ததூஷரான வென்றபடி. நற்காதல், நல்ல ப்ரேமத்தையுடையவரான. “யதா தேவ ததா஑ுரௌ” என்கிறபடியே அநவதிக ஑ுரம்தி ஷாலிகதான வென்றபடி - அடியவர்க்கு, தாஸ்த்ரங்களுக்கு கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானென்கிற மருமக்களான சத்ஸிஷ்யர் களுக்குக்கென்றபடி...

(சா.ப்ர.) பர். அவ்வழக்கை, அபந்யாயாந். யாமுநாசார்ய தாஸ்ய்லத்வந்த்வயம் குமதிவிஹித஑்ரந்த் ஑்ரந்தி ப்ரமூதமதான்த்ர ஑்ரஹிதமநஸௌ நமவாமேத்ய்ர்த்: ௩

ஸகல ரஹ்யார்த்தப்ரகாஸகஸ்ய நாத் முநேதாஸா நிஸஸமாம்த்யதிகா மவந்தித்யாஹ | காளம்வலம்புரி இதி | தோமுதேமுதோம் இத்யந்தஸ்ய யதாபாஸ ஁வாந்வய: | ஷேஸ்ய நமக்ருநானிலத்ஸே ஆந்திகர் இத்யந்வய: | காஹ், காஹல். விஜய சிஹ்மூதா-காஹலித்ய்ர்த்:.. வலம்புரி, ஷங்க்: ததாவித்ய்ர்த்:.. இன்ன இதிபதம் ததூஷவாசி. காதல்-ஸத்வோம்திவாசி | அடியவர் ஷத்வோதாஸவாசி. நற்காதலடியவர்க்கு | ஸமீசீந ம்தியுக்த தாஸயோர்விஜயசிஹ் ஷங்க்-காஹலிவதாசார்யகீர்தி ப்ரகாஸ கயோரத்யந்தம்தியுக்தயோ: மேலையகத்...

(சா.வி.) விஷ்ணும்தா ராஜபத்நி பத்யுஸ்ஸேவஸ்ய மதநிவர்த் நாய விஷ்ணுபரத்வம் க:ஸ்தாபயே திதி ப்ரதீக்ஷமாணா யாமுநார்யே வாதினம் நிர்ஜித்யபரத்வஸ்தாபயேஸதி ஆளவந்தார் இத்யுக்தவதீ. அதௌ ஸ்யாத்வந்தாரித்யந்வர்த் ஷங்க்-ராஜாதேதி ப்ரஸித்யி: ௩

காஹமிதி. காஹம் விஜயசிஹ்-மூதா காஹலி. வலம்புரி, ஷங்க்:.. இன்ன, இத்யுக்தயோ: விஜயகாஹலி-ஸங்க் ததூஷயோர்த்ய்ர்த்:, காதல் ஷத்வோம்திவாசி. நற்காதலடியவர்க்கு, ஸமீசீநம்தி...

(சா.ஸ.) மா஑தா இதி. வென்றருள்தந்து, ராஜபத்நி விஷயேப்ரபல தூபாப்ரஸரணே. விளங்கியஇத்யாதி, ப்ரஸித்யி விஜய ஷ்ரீமத்யாமுநாசார்யாணௌதாஸா ஸஸந்தௌ அஹம் மமேதிவிவாதாபாதகாந் ஑்ரந்தாந்நபாஸ இத்ய்ர்த்: ௩

அதநாத்முநி பதத்வத்வம் ஸமாஸ்தித்யோஜிவந ஷீலாவயம் மூவிநிஸஸமாம்த்யதிகா இத்யாஹ. காளம் இதி. ம஑வத்கத்யாண ஑ுணகீத்யோ: ப்ரகதநே ம஑வதிவ்யகாஹலி ஷங்க்ரூபா விமாவித்யுக்தி யோ஑்யஸமீசீந ம்திம...

(सा.सं.) दासयोःभद्राक्ष श्रीराममिश्रयोस्ताळ शास्त्ररूपान्देवगान विद्यान्दत्वादमिड वेदाश्रित भोग्य तमगान प्रदोदारस्य । ए०७५इत्यादि । तयोरेववर्धिष्णु प्रथम तरयोगमार्गोपदेष्ट नाथमुनेश्चरणावेव प्रतिदिनमाश्रित्योज्जीवन शीलानामस्माकश्चतुर्विधायाम्भुवि केवा सदृशा इत्यर्थः. इत्थंरहस्य तयार्थ विवरणोचितं गुरुस्तुति गुरुपसत्ति गुरुपडत्तचनुसन्धानादि रूपमङ्गलगुरु परम्परा...

मूलं-

நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री गुरुपरम्परासारस्सम्पूर्णः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी.) நானிலத்தில், இந்த நால்வகைப்பட்ட பூமியில். நமக்கார் நிகர், சதுர். நம் போலே
भाग्यवान्कगोत्रो वरुणमिल्लையென்கை ॥६॥

इति श्रीमद्वाधूलकुलतिलक श्रीलक्ष्मणार्य कृपापात्रस्य, श्री वेदान्ताचार्य पादारविन्दनिरतिशय भक्ति
युक्तस्य, श्रीवाधूलकुलतिलक श्री पेरियप्प देशिक कृपालब्धोभय वेदान्तस्य कौशिकान्वयस्य श्रीभाष्य
श्रीनिवासस्य कृतिषु सार दीपिकायां रहस्यत्रयसार व्याख्यायाम् गुरुपरम्परासारस्सम्पूर्णः ॥

(सा.स्वा.) என்றபடி. நமக்கு, एवंविधभाग्य शालिकளான நமக்கு. நானிலத்தே, நாலுவகைப்பட்ட
நிலத்திலே. கृத்த பூமியிலே யென்றபடி. ஆர்நிகர், ஆர்சதுர். நாதமுனிகள் திருவடிகளைத்
தொழப் பெற்ற நாம் சர்தோக்ரரானோ மென்றும் முகத்தாலே நாதமுனிகளே பரமபுரூஷனில்
காட்டில்அதிகமான பரதேவதையென்று அநுசந்திக்கிறபடி. இங்கு சிந்தியோமினித் தீவினை
என்று மங்றமனோவृत्ति லாபமும், படியோமினியல்வழக்கே என்று மங்றவாழ்வி லாபமும் தொழு
தெழுலோம் என்று மங்றகாய்வி லாபமுடையே சொல்லிற்றாயிற்று. இவையோரொன்று
ஓரோரிடத்திலே प्रधानமாகச் சொல்லியிருந்தாலும் மூன்று இடத்திலும் மூன்று மங்றசித்தியு
முண்டென்கைக்கு ப்ரதர்சனபரம்.

इति श्रीरङ्गनाथयति राजचरणारविन्दमकरन्द मधुव्रतस्य वेदान्तरामानुजमुनेः

कृतिषु गुरुपरम्परासारटीका सारास्वादिनी सम्पूर्णः

(प्र.) त्यर्थः.. नमस्कु, अस्माकं. एवंभूताना मस्माकमित्यर्थः. आर्, केवा. निका, तुल्याः.

நானிலத்தே, சதுர்விதாய் பூமீ பாலே, மருதம். நைதல், குர்ஜி. முலே, இதி த்ரமிட சமயசித்தாசு
पञ्चविधासुभूमिषु पालैनाम्नो भूभागस्य मरुकान्तरत्वेन प्राणिमत्वाभावात् चतुर्विधास्वित्युक्तं -६

इति भारद्वाजकुलतिलकस्य श्रीनिवासाचार्यस्य सूनोः श्रीनिवासाचार्यस्य

कृतिषु रहस्यत्रयसारव्याख्याने गुरुपरम्परासारस्सम्पूर्णः ॥

(सा.वि.) प्रणम्य. एतद्वे, अभिवृद्धाभवे. नमस्कु, एवं विधाना मस्माकं. नानिलत्ते, चतुर्विधभूमौ.
आर् निका, केसदृशाः. निस्समा वयमित्यर्थः. मरुदम्, नैतल्. कुर्जि, मुलै. इति द्त्रमिड समयसिद्धाश्चत
सोभूमयः. पालै इति पञ्चम प्रकारसत्वेपितस्यमरुकान्तरत्वेनप्राणिमत्वाभावात्चतुर्विधास्वित्युक्तं -६

इति श्रीशैलवंश तिलक श्रीवेङ्कटसोम सुत्वनसु तेनश्रीनिवासदेशिककृपा लब्धसाराथ ज्ञानेन श्रीनि
वासेन लिखितायां सारविवरण्यांगुरुपरं परासाराधिकारस्सम्पूर्णः ॥

(सा.सं.) सारेणआचरितम्भवति ६

इति श्रीपरकालयतिविरचिते सार प्रकाशिकासङ्गहे गुरु परम्परासारस्सम्पूर्णः..

श्रियै नमः

श्री रङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

व्याख्यानपञ्चकसहित श्रीमद्रहस्यत्रयसारे

॥ अथ उपोद्धाताधिकारः ॥

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किक केसरी । वेदान्ताचार्यवर्योमे सन्निधत्तां सदाहृदि ।

मूलं - आभगवत्तः प्रथिता...

(सा.दी.) तत्रादौ दुःख्यतः पुंसश्श्रीनिवासकृपा हरता । स्यात्कचित्कर्मणां पाकादित्युपोद्धात उच्यते
इप्रबन्धार्थंक्तीं जिज्ञासोत्पत्यर्थमाक मुमुक्षुज्ञातव्यार्थंङ्कल्ले सामान्येन निर्देशिकंकेयाले इन्त
अधिकारं प्रबन्धोपोद्धातमायिर्कुक्कीरुतु आकेयाले उपोद्धाताधिकारमेन्नु पेर् पेर्नुतु.
अन्तज्ञातव्यार्थंक्तींनुदेलय गौरवोपपादनं “तत्वेने” त्यादिवाक्यङ्कल्लेकुक्कं क्कूँ एल्लाम्. गौरव्यार्थ
माकीलिरे अतीले विशेषजिज्ञासे उदिप्पतु - निर्वेदं मुतलय...

(सा.स्वा.) वन्देश्रीरङ्गनाथार्यं श्रीरङ्गपतिदेशिकं । श्री वीरराघवाचार्यवेङ्कटेशं महागुरुम् रामानुजमनन्तार्यं
ताताचार्यपराङ्कुशौ । अहोबिलाचार्यं महादयाधीशगुरुत्तमान् । श्रीमद्वरदविष्णवार्यं वात्स्यंवरददेशिकं
ब्रह्मतन्त्रस्वतन्त्रार्यं श्रीमद्वेदान्तदेशिकं । वादिहंसाम्बुवाहार्यं रङ्गराजगुरुत्तमं । रामानुजार्यमात्रेयं
प्रणतार्तिहरङ्करं । श्रीमल्लक्ष्मण...

(सा.प्र.) एवंहस्यत्रयं व्याख्यातुकामो वेदान्ताचार्यः मङ्गलाचारत्वेन गुरुनमस्क्रियां प्रस्तुत्य रहस्यत्रयार्थं
व्याख्यानादौ वक्ष्यमाणस्यसाम्प्रदायिकत्व सूचनाय गुरुपरम्परानु...

(सा.वि.) पूर्वस्मिन्नधिकारे रहस्यार्थानु सन्धानादौ भक्ति पूर्वक गुरुपरम्परानु सन्धानस्य कर्तव्यतां प्रसाध्य
इदानीं स्वग्रन्थस्य साम्प्रदायिकत्व सिद्धये गुरुपरम्परामनुसन्धत्ते । आ भगवत्त...

(सा.सं.) अथोपोद्धातसङ्गत्या श्री रहस्यत्रय सारशास्त्रस्यारम्भणीयत्वाय किं विधोजीवः. किंविधो भगवान्
भगवत आत्मनश्चकस्सम्बन्धः कीदृग्भूत स्थानको भगवान् किमस्यात्मनः प्राप्यंकेन...

மூலம்- மனதாமாசார்ய சந்ததிவந்தே। மனசிமமயத்ரஸாடா஢்ஸதி ரஹஸ்யத்ரயஸ்யஸாரோயம் ॥ ௪ ॥

(சா.தீ.) பரபாஸி பர்யந்த்மாக உண்டாகக்கடவ சமூதிகளுக்கெல்லாம் ஂசார்யோபதேஸாதினவிகேக் மூலமாகையாலே ஂதுண்டாம் ப்ரகாரத்தை ப்ரதிபாடக்கையாலும்ஂது ஂபோதாதிஂகாரமென்றுபேர் பெற்றது. ஂனிவேத பரபாஸி பூத்டிமூல ப்ரதர்ஸனாது। ஜிஸாஸாஜனநாஂசாய முபோதாது ஂதிரித: ॥ ஂநுஸிஸ்ய சமீசோர்தா ஸ்திரீகூத்யோபபத்திபி:। மந்த்ரேஸுதாந்யோஜயிதவா ஸாஸ்த்ரமேதத்சமாபிதம் ॥ ஸாஸ்த்ரார஡்஡த்தில் ஂரூபர஡்பராஸாரத்தில் தா஡ருளிச் செய்தபடியே ஂரூபர஡்பரையத்திரஂஸுநித்க்கிறார் - ஂ஡஡வத்த: ப்ரதிதாமென்று - ஂ஡஡வத்த:, ஸ்வஂரூ஡ார஡்ய ஡஡வத்யர்யந்த்மாக ஂுளே:ப்ரஸித்யேவாஂ. ஂநதா, ஂயேஂுண ரஂதையாஂ. ஂ஡஡வத்த: ஂன்று ஸர்வேஸ்வரஂளோடு ச஡஡ிவ்யாஂரித்து ப்ரதிதா மனதாமென்று ஂவனுக்கு ஂஸாஂதாரண஡ாஂஂஂலஂயே ப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணஂுளே கதாநத்வங்களைச் சல்லுக்கையாலே ஂசார்யர்களுக்குஂவஂளோடே சா஡்யம் சல்னதாய்த்து - ச஡஡ிவ்யாஂரத்தாலே சா஡்யத்திலூற்றம் தோற்றுகிறது. ஂப்போதிவர்களைத் திருவடித் தோ஡ுகிறத்த்துக்கு நிவந்நமிவர்கள் செய்தருளின ஂபகாரமென்கிறார் - மனஸீதி - வஸதி ஂன்கிற வர்த஡ாஂ...

(சா.ஸ்வ.) யோஂீந்த்ர ஸ்ரீபூர்ண யா஡ுந் ஡ுநி். ஸ்ரீராமபுண்டரீகாஂஸு ஸ்ரீமந்நாஸ்தஸத்஢ிஷு। ஸேநேஸலக்ஷ்஡ி லக்ஷ்஡ிஸாநபியேஸா் ப்ரஸாதத:। ரஹஸ்யத்ரயஸாரே஡ே ச஡ுதத்யதிஸே஡ுபி। ஸ்ரீ ஡ாஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸார்ய ச஡்ப்ரதர்ஸிதயா திஸா। ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்ய ஂரூபஜ்ஞ் ப்ரபத்யதே ॥ ப்ராஸிபித ப்ரவந்நஸ்ய ரஹஸ்யத்ரய் ததர்ஸ்ச விஸய இதிஂயாபயந்ந வித்நேந பரிபூர்ய்ர்த் ப்ரத்யார்யஸ்த்ரஸித்க்ரீத ப்ரத்யூஂஸாந்த்யே ஸிஸ்டாசாராதி ஸித்஢மாசார்ய சந்ததி வந்தநரூபம் ஡ஜ்ஞ் ஸ்வாத்஡நாநுஸிதத஡பி ஸிஸ்யஸித்க்ஷார்ய் ஸ்வகூதாநுகீர்த்நேந தேஸா் ஡ஂஂஸ஡ஜ்ஞ்லாத்த் சாடௌநிவந்நாதி - ஂ஡஡வத்த இதி - ஂங்கு ஂஂ ஸ஢்஢஡ிவிதிர்பர் - மனசிவஸதி ஂன்கிறவித்தாலே “ஂரூப்ரஸதந...

(சா.ப்ர.) ஸந்நாந் கர்த்வய஡ிதி ச஡ர்யிதவாந்। இடாநீ “ஜாய஡ாந்ஂஂத்யா” ஡ௌசூசித் ரஹஸ்யார்யாநு ஸந்நாந் சா஡ஂரீ விஸேஸ் நிரூபயிதூ஡ாசார்ய ஡க்த்யதிஸயாத்த்ஸஜ்ஞ்ஂஂ ஂரூபர஡்பராநு ஸந்நாந்வ்யாஜேந சிகீர்ஸிதத்ய ப்ரவந்நார்யஸ்ய சா஡்ப்ரதாரிகத்வ஡ாஂ। ஂ஡஡வத்த இதி ॥௪॥ ஡ீ஡ா்ஸாதி ப்ரதானேநஂபகாரகாநாசார்ய கலீநா நபி...

(சா.வி.) இதி. ஡஡வந்த஡஡ிவ்யாப்யஸ்திதா஡நதா஡ாசார்ய சந்ததி வந்த இத்யந்வய:। ஂ஡஡வத்த இத்யநேந “ஂசார்யாணா஡ஸாவஸா” விதிஸ்த்ருதிஸ்த்஡ாரிதா। ஡஡வத்ய்஢்஢ாதி வித்யர்தா ஜ்யோஂப்ச஡்ய பாஂஂவரி஡ிரிதி பத்ய஡்யாஸ்தஸிலிதி பத்ய஡்யந்தாத்த்வார்தேதஸித்ரத்யயே தத்஢ிதாந்தத்வா த்ராதிபதிக ஸஜ்ஞாயா் ஸுபோதாது ப்ராதிபதிகயோரிதி பத்ய஡்யாலோப:। ததஸ்துபி ஂவ்யயாடாஸுப இதி ஸுபாலோப:। ஂஂய்யாதிர்யத்வே ஡஡வதௌ ஂரூபர஡்பரான்த஡்வோ ந ஸித்யேத்। ஂவரோஂண க்ர஡விவ ஂயா் “ஂசார்யாணா ஡ஸாவஸாவிதி” ஸ்த்ருதி஡்ர஡ாநு விதாந஡ஜ்ஞ:। தத்கூதோபகார் ஸ்த்ரதி஡நஸீதி ॥௪॥

(சா.ஸ்.) ஂதுநாஸ்ய ஸ்ஸரண் கதஸ்ததௌஸ்த்ரண் நிஸ்த்ரணேத்யாவாஸ்யகே? நிஸ்த்ரகாஸ்சகே? ஡ுதௌவா஡ுதஸ்ய கௌஸ்தஂகித்யர்த்வாதி ராஜ்ய்। ததாவிதாதி ராஜ்ய஡ாக்த்வ் வாஸ்யகூத: ? ஂரூபஸிஸ்யயோநிஸ்த்ரக நிஸ்தார்ய஡ாவஸ்சகேந த்ரூதாந்தேந? ப்ராப்யப்ரா஡்ரோ: ஸ்வரூபோபதேஸ க்ர஡ஸ்ச க இத்யேவ஡ாதி ப்ரஸ்த்ர ப்ரதிவதநரூபம் தததர்ஸ் ப்ர஡ாணோபபதி ஸ஡்஡ிதம் ஸாஸ்த்ரோபோதாதிஂகார ஡ார஢்஡ுபுநரப்யா ஡஡வத்த இதிஂரூபஜ்ஞ் ஡஡ி஡஡்ய கர்஡...

मूलं- कर्मब्रह्मात्मके शास्त्रे कौतस्कुत निवर्तकान् । वन्दे हस्तिगिरीशस्य वीथीशोधककिङ्करान् ॥५॥

(सा.दी.) निर्देशத்தாலே “गुरुप्रसदन स्फुरद्वृणगरिम्णियन्मानसे” என்றிவர் தாமருளிச் செய்தபடியே அப்ரத்யுத்யத்வ் தோற்றுகிறது - அயமென்று रहस्यार्थं स्पष्ट्यरस्यतातिशयाभिव्यञ्जनम् ॥ ५ ॥

कर्मेति - वीथीशोधक किङ्कररावार् திருப்பணி செய்வார். அவரிவருக்குத் திருவாய்மொழியும் சில அर्थ विशेषங்களையும் ப்ராதித்தாரென்று ப்ராசித்தம் । कौतस्कुतनिवर्तकान् वीथीशोधककिङ्कराநென்கையாலே विरोधि निरसनத்திலவர்க்குசெத்தைபோக்குமளவே यत्नமென்று அநாயாசமும் विरोधिकளுடைய तृणवत् क्षुद्रதையும் தோன்றுகிறது ॥ ५ ॥

(सा.स्वा.) स्फुरद्वृणगरिम्णियन्मानसे” என்றிவர் தாமேயருளிச் செய்தபடியே அப்ரத்யுத்யத்வ் தோன்று கிறது - सारः, सारार्थः. अयंशब्देन प्रारप्स्यमाणत्वं द्योत्यते - रस्यतातिशयोवा ॥४॥ இப்ரபந்தமர்த்தானு शासनं, स्थिरीकरणं, पदवाक्ययोजनै, सम्प्रदाय प्रक्रियै என்று भाग चतुष्टयात्मक मायிருக்கும் - रहस्यत्रयस्य सारोयमेன்கிற வித்தாலே भागचतुष्टय साधारणमान विषयं சொல்லிற்று. இனி இதில் ப்ராथம द्वितीय भागங்களுக்கு अर्थानुशासनமும்कुतर्क मूलविविध व्यामोहशमनमुखेन இந்தரहस्यत्रयार्थं स्थिरीकरणमुम् प्रत्येकं असाधारणमान विषयमेன்று सूचिப்பியா நின்று கொண்டு उपकारकत्वातिशयानु सन्धानपूर्वकं स्वाचार्यरान् அப்புள்ளாரை विशेषித்துவन्दனம் செய்தருளுகிறார் - कर्मेति - भागभेदेन कर्म प्रधानमायुम् ब्रह्मप्रधानमायुमिरुக்கிற மீமாंसाशास्त्रதிலு் कुतर्क निरसनम् பண்ணினவரென்கிற வித்தாலேதாம் கர்ம ब्रह्म विषयத்தில் अनुशासनमुम् कुतर्क मूलविविध व्यामोहशमनमुखेन स्थिरीकरणमुम् பண்ணும்படி தமக்கு இந்த शास्त्रतै उपदेशித்தவரென்று द्योतितமாகையாலே “यस्मादस्माभिः” என்று அப்புள்ளார் विषयமாக இவரருளிச் செய்த श्लोकமிங்கு प्रत्यभिज्ञातமாகையாலே இந்த श्लोकமும்அப்புள்ளார் विषयமென அருளிச் செய்வர்கள் - कौतस्कुत निवर्तकान्, वीथीशोधक किङ्कराநென்கையாலே विरोधि निरसनத்திலவர்க்குச்செத்தை போக்குமளவேयत्னமென்று अनायासमुम् विरोधिकளுடைய तृणकल्पत्वமும் தோன்றுகிறது - இங்கு वीथीशोधक किङ्कररावार् - அப்புள்ளார் தவிர மற்றொரு திருப்பணி செய்வாருண்டு - அவரிவர்க்கு திருவாய்மொழியும் சில அर्थविशेषமும் ப்ராதித்தாரென்று ப்ராசித்தமாகையாலே அவர் विषयमिச்சலோகமென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள் ॥ ५ ॥

(सा.प्र.) प्रणमति. कर्म ब्रह्मात्मक इति । कर्मब्रह्मणोः प्रत्येकमसाधारण्येन प्रतिपादकत्वात्तत्तात्मकत्व मित्यर्थः । आश्रय इतिवापाठः ॥५॥ एवंगुरुपरम्परामनुसन्धाय रहस्यत्रयानुसन्धाने...

(सा.वि.) तिरुवाय्मोळि ப்ரபந்த்ரகதிபயार्தாச்சி शिक्षित्वा उपकारकमाचार्य कुलीनं प्रणमति । कर्मब्रह्मात्मक इति । कर्मब्रह्मणोः प्रत्येकमसाधारण्येन प्रतिपादकत्वात्तादर्थ्येन तदात्मकत्वव्यपदेशः । कौतस्कुतनिवर्तकान्, कुतः कुत इत्याक्षेपूणां वादिनां निवर्तका नित्यर्थः । हस्तिगिरिनाथस्य वीथीशोधन कैङ्कर्य निरतानितीदं तेषां बिरुदनामधेयं ॥५॥

इतःपरं रहस्यत्रयार्थानुसन्धाने भगवत्कृपैव प्रधान कारणमित्यभिप्रेत्य स्वस्य तदर्थानु...

(सा.सं.) ब्रह्मात्मक” इति स्वाचार्य वादिहंसाम्बुदाचार्य वन्दनपूर्वकमस्य शास्त्रस्य विषयादि...

(சா.சं.) सूचनायश्लोकेनाधिकारार्थं सङ्ग्रहात्पूर्वमेव रहस्यत्रयार्थं निष्कर्षकरणं प्रयोजिकामाचार्य
कृपांभगवत्कृपाञ्चप्रस्तौति । ஆளும்தீர்தி । எம்மை, மா. ஆளுமடைக்கலம், ஫லோப...

மூல்

மவைவதந்ததகவுடையார்

மூலமிருட்கள் விள்ளமுயன்றோதிய மூன்றினுள்ளம் நாளுமுகக்க இங்கே நமக்கோர் விதி (சா.தி.) அவை தந்த அத்திருவடிகளை உபாயமாகக்காட்டிக் கொடுத்ததகவுடையார். காரணிக ரான ஆசார்யர்கள். நாளும் முயன்றோதிய, எப்போதும் சாடரமாக அநுசந்தித்து. மூன்றினுள்ளம், ரஹ்யத்யத்தினுடையதாப்யத்திதை - உரைக்க, பாகாசிப்பிக்கும்படி - இங்கே நமக்கு, இதுக்கு அயோகமான சாசாரிகள் நடுவேயிருக்கிற நமக்கு. ஓர் விதி, நமக்கே அசாடாரணமான பகவத்கூபா விசேஷம். ...

(சா.சுவ.) இத்தால் ப்ரபதந்தத்துக்கு அவாந்தரபயோகனமென்று த்யோதிதமாய்த்து - எமக்கும், தங்களை ஆச்யித்த நமக்கும். அவைவதந்த, அத்திருவடிகளையே உபாயமாகக் காட்டிக் கொடுத்த. தகவுடையார், கூபாசாலிகளான ஆசார்யர்களென்றபடி. இதுக்கு ஓதிய என்கிறத்தோடே அந்வயம். மூலம், ஜம்பணசீலங்களான. இருள்கள், அஜாநங்கள. விள்ள முயன்று, விட்டுப் போகைக்கு அபிநிவெசித்து. நிஷ்ஷே நிவூதங்களாக வேணுமென்று அபிநிவிஷ்டராயென்றபடி. இத்தால் அஜாநநிவூதியுமி ப்ரவந்தத்துக்கு அவாந்தரபயோகனமென்று தர்சிதமாயிற்று, ஓதிய, அநுசந்தித்ததான. உபதெசித்ததான வென்றபடி. மூன்றினுள்ளம், ரஹ்யத்யத்தினுடைய தாப்யத்திதை. இங்கே, பகவத்சுவரூபாதி திரோதாயகமான இந்த ப்ரகூதிமண்டலத்திலே. நாளும், சர்வகாலத்திலும். உகக்க, அநுபவித்து அநந்திக்கும்படி. ப்ரவந்தநிர்மாண ததநுசந்தானாதிர்வபரிவாஹயுத்தமாக அத்யர்ய ப்ரோதியோடே நாளும் அநுபவிக்கும்படி என்கை. நமக்கு, அந்த ஆசார்யர்களுடைய திருவடிகளை ஆச்யிதிருக்கிற நமக்கு. ஓர்விதி, விலகணமான பாக்யமானது பகவதநுக்ரஹாதிபி விலகணமான கூரூபத்கி ப்ரசாடமாகிற பாக்யமானதென்றபடி. ...

(சா.ப்ர.) பகவத்சுரணாரவிந்தயோசுவாத்மரகாபரம் விந்யச்யேத்யர்ய: | எமக்கும், அசுமாகமபி. அவை, தே பகவத்சுரணாரவிந்த எவேத்யர்ய: | தந்த, தாதார:.. அசுமாகமபி பகவத்சுரணாவேவோபாயத்வெனோபதிசந்த இத்யர்ய:.. உடை இதி, மதுபர்யவாதி. தகவுடையார், கூபாவந்த:.. தைரித்யர்ய: | மூலம், வர்தமானானி. இருள்கள், அஜானானி. விள்ள, யதாவிநய்யேயுஸ்ததா. முயன்று, அபிநிவிஷ்ய. ஓதிய, அத்யோதஸ்ய. உபதிஷ்யேத்யர்ய:.. மூன்றின், ரஹ்யத்யத்யஸ்ய. உள்ளம், தாப்யர்ய. நாளும், அநுதிநம். அநுசந்தாயேதி சேஷ: உகக்க, யதாஸநுப்யாமஸ்ததா. இங்கே, அத்வை. தத்வஜாந விரோதிகலியுகாவக்சிந்ந பூமாவேவ நமக்கு, அசுமாகம். அநாதிசாசாரிணா மசுமாகமதித்யர்ய: | ஓர், அதித்யோயம். விதி, விதி:.. பாக்யமதித்யர்ய: ...

(சா.வி.) எமக்கும், அசுமாகமபி. அவை, தே. பகவத்சுரணாரவிந்தே. தந்த, தாதூபி:.. தகவுடையார், கூபாவதி:.. மூலம், வர்தமானானி. இருள்கள், அஜானானி. விள்ள, யதாநய்யேயுஸ்ததா. முயன்று, அபிநிவிஷ்ய. ஓதிய, அத்யோதஸ்ய | உபதிஷ்யேத்யர்ய: | மூன்றின், ரஹ்யத்யத்யஸ்ய. உள்ளம், தாப்யர்ய. நாளும், அநுதிநம். அநுசந்திதிதிசேஷ:.. உகக்க, யதாஸநுப்யாமஸ்ததா. இங்கே, அத்வை. தத்வஜாநவிரோதி பூமாவேவ. நமக்கு, அநாதி சாசாரிணாமசுமாகம். ஓர், அதித்யோயம். விதி, பாக்யம். ...

(சா.சம்.) ஹிதானந்யாஹ் சேஷபாவெநஸ்வீகூர்விதி. பதாலயாவல்லபஸ்யபாதித்யோசுவாத்மானம் சமப்யர்ய | எமக்கும் இதி, அசுமாகமப்யூபாயத்வெநானுபாவ்யத்வெநத தசுரணத்வந்ந ப்ரதகூபாவந்த: தை:, மூலம்இத்யாதி,...

மூல்- வாய்க்கின்றதே ||௭||

(சா.தி.) வாய்க்கின்றது, வந்து கிட்டாநின்றது. இதுக்கு சதூஷமான हेतु, கண்டிலேன். ஫லமாகில் சித்தியாநின்றதென்று விஸ்திராகிறார். இத்தால் உள்ளமுரைக்கவென்கையாலே रहस्य तात्पर्यार्थி விஸயமென்றும் தாளிணைசேர்ந்து இருள்கள் விள்ள ஓதிய வென்கையாலே अज्ञाननिवृत्तिपूर्वक शरणवरणद्वारा ஆளுமென்று விவஸ்தித மானநித்யகைஹ்ய ஫லமென்றும் இருள்கள்விள்ள வென்கையாலே அத்தோடே யிருக்குமவனா யதுபோக்க வேணுமென்றஇச்சைய யுடையவன் அதிகாரியென்றும் சொல்லித்தாயிற்று - यद्वा, இங்கேநாளுமுரைக்க இங்குள்ளாரெல்லாரும்...

(சா.ஸா.) வாய்க்கின்றது, வந்துகிட்டாநின்றது. இதுக்கு சதூஷமான हेतु, கண்டிலேன். ஫லமாகில் சித்தியாநின்ற தென்றபடி. மூன்றினுள்ள மென்கிறவித்தாலேஇ஫்ரவந்தத்தில் தூதூயபா஑த்துக்கு ஫தவாக்யயோஜனை விஸயமென்று சூசித - எமக்கும் அவை தந்த வென்கிறவித்தாலே आचार्यकृत्य தோற்றுகையாலும் தகவுடையா ரித்யாதித்யாலே யவர்கள் விஸயத்தில் கृतज्ञतानुसन्धानமும் நித்யந்தது஫டிஸ்தரहस्यत्रयार्थानुसन्धानமுமாகிற சிஸ்யகூத்ய தோற்றுகையாலும் आचार्यशिष्योभय कृत्य सम्प्रदाय प्रक्रियाख्यमान चतुर्थभागத்துக்கு விஸயமென்று வ்யஜிதமாயிற்று ||௭||

இப்படி இவ்வாத்மாவுக்கு ஑கவத்டரணாரவிந்஑கைஹ்யரூ஫ ஫ரயோஜன சித்யர்த் சாஸ்த்ரமாரஸ்தி஑க்கை ஫஫஫ந்மோ? “सर्वपरवशं दुःखं” மென்கையாலே கைஹ்யர்த் ஫ரயோஜனமாகவற்றோ? ஆனாலுமிதுக்கு நித்யசூரிகள் யோ஑்யர்த்தனைபோக்கி அத்யந்நி஑ீனனான இவன் யோ஑்யனோ? யோ஑்யனாகிலிவனித்தனை...

(சா.஫்.) வாய்க்கின்றதே, ஫ரி஫஑்஑஑வதி. அநா஑ு சஸாரேஸ்த்ர஑ாதி விஸயைர஫஑ூத சித்தானாமஸ்தாக ஑ி஑ானீ஑கவத்கூ஫ா விஸேஷ ஫ா஑சார்ய ஫்ர஑஑சார்வகாலிக रहस्यत्रयानु सन्धानेनातिसन्तोषो भवतीत्यर्थः. ||௭|| “नन्वेष आत्मा अपहतपाप्मा विजरोविमृत्युर्विशोको विजिघत्सोपिपासस्सत्यकामस्सत्य सङ्कल्पः । नायं देवो न मर्त्यो वा न तिर्यक्स्थारोपिवा । ज्ञानानन्दमयस्त्वात्मा शेषो हि परमात्मनः ।। दासभूतास्स्व तस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः । आत्मानमस्य जगतो निर्लेपं कण्ठ भूषणं । बिभर्तिकौस्तुभमणः स्वरूपं भगवान्हरिः” இத்யாதி ஫்ரமாணைர஫஑த஫ா஫த்வாதி ஑ுணகதயா ஜ்ஞானாந்஑ா஑ிமயதயா ஑கவதோநித்யஸேஷ...

(சா.வி.) வாய்க்கின்றதே, ஫ரி஫஑்஑஑ வதி. அநா஑ுசஸாரேஸ்த்ர஑ாதி விஸயைர஫஑ூதசித்தானாமஸ்தாக ஑ி஑ானீ஑கவத்கூ஫ாவிஸேஷ ஫ா஑சார்ய ஫்ர஑ி஫ூர்வக சார்வகாலிக रहस्यत्रयार्थानु सन्धानेनाति सन्तोषोभवतीति ஑ாவ:. விஸய ஫்ரயோஜனா஑ிகாரிணஸ்சாந்஑ர்ஸிதா஑வந்நி । மூன்றினுள்ளநித்யனென रहस्यत्रय तात्पर्यार्थो விஸய இதி சூசித । இருள்கள் விள்ளஇத்யாதிநா஑ஜ்ஞானநிவூதி ஫ூர்வக ஫ரணவரணதூரா ஆளும்திதி விவஸ்தித நித்யகைஹ்யர்த் ஫்ரயோஜனநிதி சூசித । த்தகாமோ஑ிகாரித்யர்த். ||௭|| அநுசிஸ்யஸமீ஑ுர்த்யந் ஑்ஸ்திரோகூத்ய஫஫தி஑ி: । மந்நேஸுதான்யோஜயித்வா சாஸ்த்ரமெதஸமா஫ித, அதஸ்சாஸ்த்ரர்த் விஸேஷ ஜிஜ்ஞாஸோத்஫ா஑நாயா...

(சா.ஸ.) தத்வாவரக விவூ஑்஑ிம஑ஜ்ஞான விநாசாயமயி கூ஫ாவிஸேஷ ஜநிதவ்யாமோ஑வ஑்஑ி: ஑ு஑஑ிர்஑்யா஫ித रहस्यत्रयसारा र्थ भूतं सम्बन्धेनसहार्थ पञ्चकं विवरीतुं सर्वकालं विचिन्तयितुं च मयिपाप निबिडेकलियुगेपिकापि भगवत्कृपा फलितेत्यर्थः. ||௭||

(सा.सं.) अधिकारार्थं सङ्गृह्णाति. मणीति. कौस्तुभवच्चिह्नः पतेः नित्या इवचसम्प्रीणन स्वरूपयोग्योपि अनाद्यविद्यया (जीवभावा)त्तत्वादि विषयक यथावत्प्रकाश रहितः किङ्कुरत्वाधि राज्यरूपं स्व...

மூலம்- கலுஷமதிர்விந்ந் கிங்கரத்வாதிராஜ்யம்। விதிபரிணதிபேதா த்விக்ஷிதஸ்தேனகாலே குரு பரிஷ டுபஜ்னம்.

(சா.தி.) பாம்மத்வாதிகளாலேயவனுக்கு ஹ்ருதநாய் ஹ்ருதயஜ்ஞமநாய் பிரயதமநாயிருக்கும் - கௌஸ்துபபக்ஷத்தில் வக்ஷோகத மென்றாலும் குறையில்லை - அப்போது மணிவரம்போலே வக்ஷோகத நென்று சொல்லக்கூடாமையால் கௌஸ்து பவக்ஷரேநித்ய ஹ்ருத இத்யபிலபநீய: என்று அர்த்தம்கொள்ளுவது ஹ்ருதயஜ்ஞமத்வ பரஹ்ருதபதாபிலபநீய நாயிருக்குமிதே - அபிமான்ய பதோபசாரத்தாலே வக்ஷோகதத்வம் சொன்னாலும் குறையில்லை இப்படி இவன் பிரயதமநாகில் கௌக்ஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தில் விஷ்ணுவேமென்று அருளிச்செய்கிறார் - கலுஷமதி ரிதி । அநாத்வித்யாமூல டுஷ்கர்மஜனிட தேவாதி ஸ்ரீரப்ரவேஷ க்ருதாஜ்ஞாநாதிக்களையுடையனாய். அவிந்ந், அடையாம லிருந்து. விதி:, ப்ரஹ்மஸஹஜகாரூப்யம். அதிநுடைய பரிணதியாவது, தத்஫லமானஅஜ்ஞாத் சுக்ருதங்கள். அதனுடைய ப்ரேதமாவது, யாத்ருக்ஷிக ப்ரஸஜ்ஞாதிக்கள் - வக்ஷணமாவது, ஜாயமானகால கடாக்ஷம் । காலே,...

(சா.ஸ்வா.) வந்தேறினென்றும் ஜாபிதம். கலுஷமதி:, அநாதிமாயாதிருதானேநயதாவத்ப்ரகாஷ ரஹித:.. அதிராஜ்யஸத்வேன கௌக்ஷ்யஸ்யசுஜன சார்வபௌம விஷயே தத்ஸுத்ராதிர்வாத்யந்தாபிமதத்வதிபி மஹா புருஷார்த்தத்வம் வ்யஜ்ஜிதம் - இத்ததால் கௌக்ஷ்ய ஸ்யாபுருஷார்த்தத்வ சோத்யமும் அாத்யபதேன இவனுக்கு அயோக்யத்வ சோத்யமும் பரிஹதம் । காலே, ஒருகாலவிசேஷத்திலே. விதி:, அநாதிக்கர்மப்ரவாஹ:.. தஸ்ய பரிணதிபேத:, ஫லோத்நதி விசேஷ:.. அஜ்ஞாதயாத்ருக்ஷிகாதி சுக்ருதமதியாவத் । வக்ஷித:, ஜாயமானதஸாயா கடாக்ஷித:.. குருபரிஷ டுபஜ்னமிதி க்ருதியாவிசேஷணம் । குருபரிஷதாப்ரதம் ப்ரவர்த்திதத்வம் விவக்ஷிதம் । சம்ப்ரதாயா஑த குருபதேஷ பூர்வக மதியாவத் । ஸ்வம், ஸ்வாத்மாநம். ப்ராப்ய, ப்ரஹ்மக்ஷேபத்வம்...

(சா.ப்ர.) ஸ்வம்ப்ராப்ய ஑ோபாயதீத்யந்வய: - கலுஷமதி:, ஹேது஑ர்ம விசேஷணம் கலுஷமதிர்த்யாதிநா. அநாத்வித்யா “ஜாயமானஹி புருஷ ய்ப்ரஸ்யேந்ம஑ுஸூதன: - சாத்விக்கஸ்து விஜ்ஞேயஸ்சவீ மோக்ஷார்த்த சிந்தக்” இத்யுக்த ஜாயமானகால இத்யர்த்த: - குருபரிஷடுபஜ்னம், ஁பஜ்ஞா ஜ்ஞானமா஑்யம் ஸ்யாதித்யுக்தே குருபரிஷதஸ்சகாஷாடா஑்யஜ்ஞானம் யதாஸ்யாத்நதேதிக்ருதியா விசேஷணம். ஸ்ரீர: கௌஸ்துபவஜ்ஜீவோநித்யஹ்ருதோபி அநாதிக்கர்ம ப்ரவா஑பரவஸத்வேன சர்வஜ்ஞதாயா ஸ்சங்குசிதத்வாடாதி ராஜ்யானுபவவ த்ரீதிரூபாம் ஷேஷ வ்ருத்திமலபமானோயாத்ருக்ஷிகஸு க்ருதபரிபாகாஜ்ஞாய மானகாலே ப்ரஹ்மதா வக்ஷிதஸ்சந் ஸத்சம்ப்ரதாய சி஑்஑மாசார்ய மாஸ்திர்ய தந்மூலேந...

(சா.வி.) வக்ஷ: பரத்வம். தர்ஹிகௌக்ஷ்ய சாம்ராஜ்யானநுபவ: கத்யமத்யத்ரா஑ - கலுஷமதிர்த்யாதிநா. அநாத்வித்யா மூல டுஷ்கர்ம ஜனிடதேவாதி ஸ்ரீரப்ரவேஷஜனிடாத்ஜ்ஞானதயாகௌக்ஷ்யமவிந்ந் - விதே:, ப்ரஹ்மஸஹஜகாரூப்யஸ்ய. பரிணதி ப்ரேதாத், தத்஫லபூதயாத்ருக்ஷிக ப்ராஸஜ்ஞிகானுபஜ்ஞிக சுக்ருதப்ரேதாத் - தேந, ப்ரஹ்மதா வக்ஷித:, “ஜாயமானஹிபுருஷ” மத்யா஑ுக்த ப்ரகாரேந கடாக்ஷவிஷயீக்ருத:.. காலே, “இஸ்வரஸ்யச சௌஹர்த யத்ருக்ஷாஸுக்ருதம் ததா। விஷ்ணோ: கடாக்ஷ மத்ரேஷ அபிமுக்யஞ்சசாத்விக்கை:। சம்ப்ராபணம்...

(சா.ஸம்.) மவிந்ந் ஷேஷவ்ருத்தி விசேஷரூபஸ்வ சாம்ராஜ்யமலபமான:.. விதீதி, யாத்ருக்ஷிகாதிவ்யாஜ ஫லிடதக்ருபாபரிபாக விசேஷாத்நேந ஸ்திரய: பதிநாகாலே ஸ்வாவஸரே விசேஷ கடாக்ஷவிஷயீக்ருத:.. ஁பஜ்ஞகுரு பரிஷத்ப்ராப்ய ஸாக்ஷாத்ருத ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிக்கா ஑ுரபஜ்ஞிதம்பி஑ம்ய யத்ரா, குருபரிஷத: அதி஑ுருபூதா லக்ஷமீமாரப்ய...

மூல- ப்ராப்யகோபாயதிஸ்வ் ||௬||

(சா.தீ.) காலவிசேஷத்திலே. சாத்விக சம்பாஷணோத்தர காலத்திலே யென்றபடி - கुरुபரிஷதுபஜ், பரிஷத் என்கையாலே சம்ப்ராபாயாவிச்சேதம் சொன்னபடி - கुरुபரிஷத் ஜ்ஞானமூலமாக. ச்வ், ச்வாபாவிகமான கிஷ்கரத்வாதிராஜ்யம். ப்ராப்யகோபாயதி, உத்தப்ரகாரேணரக்ஷதி - கர்மசாபேக்ஷத்வா த்வமித்யநுபஜ்ஜ: - அவிந்நந் ப்ராப்ய என்கிற க்ரியைக்கு ஁கவிஷயத்வ ச்வாரஸ்யத்தாலே இந்தயோஜனே - ச்வப்ராப்ய ஁த்மானம்புத்வாயே என்று சொன்னாலும் விரோதமில்லை - ச்வதோநிர்மலனாய் தாசபூதனான ஜீவன் ஁நா஁யாஜ்ஞாதிலஜ்ஞந மடியாக ஁நாதி மாயாபரவசனாய் ச்ஞ்சாரத்திலுமுன்றவன் ஁ர்அவசரத்திலே ப்ரகவத்ஸ஁ஜ காருண்யாபாதிதாஜ்ஞாத சுகூதவிசேஷ ஜனிட சாத்விக சம்பாஷணபூர்வகா஁ர்ய சமாஸ்ரயணமடியாக ப்ரகவாணை பக்திப்ரபத்திகளொன்றால் வசீகரித்து க்ரமேண மோக்ஷம் பெறுமென்றதாயிற்று ||௬||

(சா.சுவா.) பாரதந்யாதி விசிஷ்டதயாஜ்ஞாத்வா. இதுமற்றுமுள்ள஁த்யாத்ம விஷயங்களையறிகைக்கும் உபலக்ஷணம். கோபாயதி - ஁திராஜ்யபா஁கின்குருதே - ததுபாயானுஷ்டாநாதிஷு ப்ரவர்தத இதயாவத் - பூர்வகாலவதுத்தர காலேபி மாயாசம்ப்ந்நமிருந்தாலும் யாதூக்ஷிகசுகூத ப்ரபூதி சதா஁ரயோபதேச பர்யந்தமான விசேஷ சாமக்ரீயொரு காலவிசேஷத்திலே சம்ப்ந்நவிக்குமாகையாலே யிது உத்தேஜகமாகையாலே இம்மாயா சம்ப்ந்நம் யதாவத்ப்ரகாசத்தை ப்ரதிபந்நிக்கமாட்டாது - தத ஁வ முமுகூத்வஸ்யாபி சம்ப்ந்நவாதிக்காரிலாபா஁க்ஷாஸ்ரமாரம்ப்ந்நியமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து ||௬||

(சா.ப்ர.) ச்வாத்மானம் ப்ராப்ய ப்ரகர்ஷணஜ்ஞாத்வா நந்யா஁ர்ஷேஷத்வா நந்யபொக்ஷத்வா஁கார விசிஷ்டதயா ஜ்ஞாத்வாகோபாயதி. உபாயானுஷ்டானேந ரக்ஷதீத்யர்த: - ப்ரதமபாதினஸ்ரய: பதீத்யாதி ப்ரதமவாக்யார்த் உத்த: . கலுஷமதிரித்யனேந “஁நாதிமாயயாசுப்த: . ஁நேக ஜந்நசா஁க்ஷீ ச்ஞ்சாரபதவீவ்ரஜந் | மொ஁஁க்ஷம்ப்ரயாதோசௌ வாசநா ரேணுகுணிடத:” இத்யாதிர்ர்த் உத்த: - அவிந்நந், கிஷ்கரத்வாதி ராஜ்யமித்யனேநதத்வ஁த பூரூஷார்த் விஷய யதாவத்ப்ரகாச ர஁தேத்யாதிர்ர்த் உத்த: தூதீயபாதின” ஁ஸ்வரஸ்யசௌ஁஁ர்த் யதூக்ஷாசுகூதம் ததா | விஷ்ணோ: கதாக்ஷமத்வேஷ மாபிமுகூய்ஞ்சசாத்விகை: | சம்ப்ந்நாஷணம்ஷேதானி ஁தா ஁ர்யப்ராபி஁தேதவ:” இத்யாதிர்ர்த் உத்த: - ஁தூர்த்யபாதின - ஁தேசகரித்யாதி வாக்யஸ்யார்த் உத்த: | ஁வ் தத்தக்ஷ்லோகஸ்ய தத்தததிக்காரார்த் சஜ்஁஁ரூபத்வம் தத்ர தத்ரத்வ஁ய் ||௭|| நநு நிசர்ஸு ஁஁திபரமகாரணிகே...

(சா.வி.) ஁ஷேதானி஁தா஁ர்ய ப்ராபி ஁தேதவ” இத்யுத்தசாத்விக சம்ப்ந்நாஷணோத்தர கால இத்யர்த: . கुरुபரிஷதுபஜ், ஁஁஁ர்யபரிஷதா ப்ரதமதோதூஷ். ச்வப்ராப்ய, ஁த்மானம்லக்ஷ்வா. ஁லக்ஷஸத்தாக இத்யர்த: . “஁சந்நேவ சபவதி. ஁சத்வ஁஁தேதிவேதேத். ஁ஸ்தித்வ஁஁தேதிவேதேத சந்நமேநததவிதூரதி.” ப்ர஁ஜ்ஞானாபாவே தஸ்யாஸத்ப்ராபத்வாத் - கோபாயதி, ரக்ஷதி. கிஷ்கரத்வாதி ராஜ்யமநு பவதீத்யர்த: ||௬||

(சா.சம்.) ச்வபூதம். கிஷ்கரத்வாதிராஜ்யம் ஁லக்ஷ்வாகோபாயதி. ஁புநர்விச்சேதம் சர்ரக்ஷதீத்யர்த: - ஁ஸ்ய...

(சா.ஸ்வ.) சர்வோக்ருஷ்ணான அவனுக்குஅத்யந்த ஹேயனானவிவன் செய்யும்கைடூர்யமனாடர் விஷயமாகையாலே இவனுக்கிது விரசமாயொழியாதோ? பரமாத்மாவுக்கு இவ்வாத்மகைடூர்யபண்ணத்தான் ப்ராஸனோ? லோகேபித்ராசாரியாதி விஷயே புத்ரசிஷ்யாதிக்களன்றோஅதுபண்ணக்கடவது - “சர்வ பர்வசு: டு:சு” மென்கையாலே...

(சா.ப்ர.) சர்வசேஷிணி சர்வசுக்ஷுத்ரஹ்மவதி ஜா஑்ரதி கதமேதஸ்ய ட்யந்த் காலம் பந்தஸ்சம்மஹவதி இதி ஸுக்ஷுயாப் பந்தம் சடூஷ்ணத் மஹாவாக்யேனோபபாசு தந்நிவர்தகசு நிவூத்திப்ரகாரசுசடூஷ்ணத் முப்பாடயதி ।

(சா.வி.) அத்ரான்த: புரஜனேன சஹ்மூக்யாசுக்தே ராஜனி வந்ரகதே வார்தா ஑்ரஹ்னயோக்யாவஸ்தாஸா: ப்ரா஑ேவபித்ரோ: ப்ரமாடாசுசு பரகூடீர் ப்ரவிஷ்ஸ்ய தடூஹேதஸ்ய ராஜஸூனோசுசபர சந்வர்திதஸ்ய தகூடீரேஸ்திதஸ்யா வித்யமான ஸபரத்வாதி ஜாதிஹ்மவதஸ்தடீயஹாஸயா வ்யவஹரத் ஸ்தஜாதிதாஹர் ஹக்ஷயத்: ஸ்வோத்பத்யநு஑ுண ராஜஹோஷு ஁பநயநாதி சந்ஸ்காரேஷு ஁காங்க்ஷாரஹிதஸ்ய ராஜஹோஷ விரூதூ ஜு஑ுஸ்தித விஷய லாஹாலாஹயோஹ்ரீஷ ஸோகவதஸ்ஸ்வோத்பதி ஜ்ஞானவதஸுகதிபயேஷு ஸூக்ஷ்மபூதூபிஷு சதஸ்வபி தேஷா் சமீபா஑மநமபிஜாதிப்ரயுக்த க்ரூயேணாசஹமானஸ்யகேஷு சிதூதூர்மிகேஷு ராஜலக்ஷ்ணாதிஹிஜாதிபூதூதூவா ததநுசரணோபாயேன ததஸமீபம் ப்ராப்ய஑்ராஹ்ய வசந்நகூத்வா கதசுசுதிடாரோபிததஜ்ஞாத்யஹிமானம் நிவர்த்யஸ்தானமல நிஹ்ரணோபநயநாதி தூஷாதுஷாதி சந்ஸ்காரேஸுத்ரோத்ர ஹோகததுபாயானா் யோக்ய்கூத்வா ஸ்வஜாத்யநுரூப் ஑ுணவூத்ராதிஷு ப்ரவேஸ்ய கூதஸ்யாஸபராதி ஹோக்யக்ஷுத்ர விஷயேஹ்யோ நிவர்த்ய ராஜஹோக்யாதிஸயித புரூஷார்த் விஷயஜ்ஞானவிசேஷ மூத்பாடயதஸுகதிபய ராஜான்தரஜ்ஞ புரூஷேஸ்தஸ்ய ராஜபுத்ரத்வம் ஜாதவதூஸ்ததபரி யூராஜ்ய ஹோகமஹாராஜ்ய ப்ராப்யாதிக்க் ஜாபயித்வா புத்ரஹ்நச நிஸூதஸுக ராஜமூக்ஷோஹ்லாஸாய ராஜாஸஹசந்ஸலேஷாக்கூஜா யதோத்ஹ்யதே । ஁வந்நிய: பதே ஸ்ஸ்வேஸுத்ரஸ்ய ஸிஷ்ய: ப்ரேஷ்யஹூதோ டாஸஹூத இதிஸாஸுத்ரேஷு ப்ரதிபாதிதஸ்ய ஜீவாத்மநசுசேஷி ஹூதமபரிசுசுசுந்ந ஜ்ஞானாநந்ர஑ுணகம் சர்வேஸுத்ரம் வகூணுதே ஸ்ரீயாஸார்த் ஸேஷபர்யக்ஷே: யுவராஜஸ்திதம் நித்ய மநுஹவதூநி நித்யஸூரிஹிஸ்சஹாநுஹவிதூம் யோக்யஸ்யாப்யநாதி மாயயாபஹூதஜ்ஞானஸ்ய ப்ரகூதி பர்வஸஸ்ய ஑்ரஹ்ஜந்மமரணாசுதவஸ்தாதோ யதாவ த்ப்ரகாசரஹிதஸ்யதேஹாத்மாஹிமானவத்: கதிபயதூர்மிகை: “பூமான்ததேவோநநர்” இத்யாதி ப்ரகாரேண ஸ்வரூபம் ஜாபயித்வா ஸ்வா஑ிகாரானு ரூப்புரூஷார்த்நவ்ய யோக்யதாஹி மூக்யவிஷயதயாஸிக்ஷிதஸ்ய ததூக்யதாடசநினாஸ்ய ஹ்மவத்ப்ராப்யாக்கூஜ்ஞோத்ஹ்மஹீயேதி கூபாவந்தோ ஹ்மவத்ப்ரேரிதா: கெசிதேசிகா: “நாயந்ததேவோந மத்யோவீ” த்யுத்தப்ரகாரேண சர்வேஸுத்ரேண சஹஜ சம்வந்நம் ப்ரகாஸ்ய தத்ப்ராப்யுபாயானுஷானேஹி நிவேசகூத்வா ஹ்மவத்சங்ரதந ஜநித ததுஹய புரூஷார்த்லாஹேன ஹ்மவானுஹய விஹூதிலாஹேன யதாதுஷோஹவேத் ததா ஸந்துஷாஸ்சந்த: அஜ்ஞானசந்ஸய விபர்யய விநாஸாய “தத்வேநயசுசிதததிதூஸுத்ரே” த்யாதிஹி ரோஸுத்ரே ஸிதவ்யஸ்வரூப் ஸ்வஹாவ சம்வந்நானு ஹோகபவ்ர஑்ரகாராஸ்ததுபாயாந்ரதி ப்ரகாரானுவிரோ஑ிநசுசு ஜாதவ்யார்த்நுபதிதிசு:..

(சா.சந்.) ஸாஸுத்ரஸ்யதேனேத்யுத்தம் ப்ரஹ்மஹாவிஷய: அவான்தர விஷயசுசு ப்ரதிதந்நார்த் ஸ்ஸ்ஹரஹஸ்யத்ரயம் ஁தசுசு஑ுரூசுஸுத ஸூசிதம். மஹாப்ரயோஜந்கிசுசுரத்வா஑ி ராஜ்யமேவ. அவான்தர ப்ரயோஜந்நம்ந்ரேண ப்ரதிதந்நார்த்...

(सा.सं.) विषयकं विशदज्ञानं. सम्बन्धः किङ्क रत्वादिरूपः. अधिकारीच मन्त्रेण यावत्प्रतितन्त्रार्थज्ञानकामो मुमुक्षुः. एतत्सूचकं स्वमविन्दन्निति पदद्वयं. इत्थं सङ्क्षिप्तमर्थं विवृणोति. श्रियः पतिर्वाणा वित्यादिना। जीवात्मेत्यनेन. कौस्तुभवदस्य भगवदभिमतत्वोक्त्या पुत्रत्वाद्युक्त्याच...

மூல்- ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஶ்ரீபத்ரனாயிருக்கும் ஜீவாத்மா - இவன் தனக்குவகுத்த சேஷியாய் “அயர்வறுமமரர்களுக்கதிபதியாய் உயர்வறு வுயர் நலமுடையவனாய்”...

(சா.வீ.) ஶேஷோஹி ஶ்ரமாத்மன: - “தாஸஶூதாஸ்வதஸ்சர்வே” இதுதாதி வாஶ்யத்தால் ந்த்யஹ்யோபி என்கிற அபிஶதத்தாலே சூசிதமான ஶ்வாமிகைஶ்யத்ததுக்கிட்டுப் பிறந்து வைத்தென்று வஶ்யமான மான அர்த்தத்ததுக்கு உபோதாதந்யாयेன ஹேதுசொல்லிற்றாயிற்று - ஹேதுவைஅநுவதித்ததுக்கொண்டு ஁ததாஸாஶ்யமான ஶ்வரூபயோஶ்யதையை உபபாதிக்கிறார் - இவன் தனக்கித்யாதி - இவனிட்டுப்பிறந்து வைத்தென்று அந்வய் - இவன் தனக்கு, உத்தகுணவிஶிஸ்டனான தனக்கு - இவன் ஶ்வதஸ்சேஷஶூதனாகையாலே ஶ்வாஶாவிக ஶேஷியானவனுக்கு ஶஹுதயனாயிருக்கிற விருப்பென்று சொல்லுகிற ஶஶ்யுத்ப முசிதமென்று தாத்பர்ய - “அயர்வறுமமரர்களதிபதி” அஶானரஹிதரான ந்த்யசூரிகளுக்கு ஶ்வாமியானவன். அயர், வறுகையாவது நிரந்தர ஶ்ரவதநுஶ்வம்பண்ணுகை. ந்த்ய சூரிகளுக்கு நிரந்தரஶ்வானுஶ்வத்தை ந்த்யேஶ்யையாலே யுண்டாக்கினவனாகையாலேததூல்யஸேஷவஸ்த்வந்தரவிஶயத்தில் ஶஹுதயனாயென்று சொல்லுகிற ஶஶ்யுத்பமுசிதமென்று தாத்பர்ய - உயர்வறு வுயர் நலமுடையவனாய், இதரோஶ்யாய்...

(சா.ஸ்வா.) ஶம்வந்தங்களமிருக்கையாலேயவன் கைஶ்யத்திலிவன் மிகவும் ஶ்ராதநாகையால் அஶ்ராத்வதோத ஶ்ராக்தியும்அத்மாஶிமானானுகுண ஶுரூபாஶ்யவஸ்த்யையாலே கைஶ்யமேயிவனுக்கு ஶ்வத: ஶுரூபாஶ்யமாகவற்றாகையாலே அஶுரூபாஶ்யத்வதோத ஶ்ராக்தியுமில்லை என்று கருத்து - இப்படி ஶேஷத்வ் கைஶ்ய் ஶ்ரயோஜகமென்றால் ஶ்ரபாபதி ஶ்ரபுத்யாதிக்களைப்பற்றவுமிவன் கைஶ்யம் பண்ண்ராத ஶாகாஶோ? ஶர்வேஸ்வரனைப்பற்ற ஶ்ரமபதத்திற்செய்யும் கைஶ்யத்ததுக்கு ந்த்யசூரிகளிட்டுப்பிறந்தவர்களா யிருக்க அதுக்கிவன் தான் அஹ்நாவாஶோ? இதுதாதிஶஶ்யை யில்உத்தர மருளிச்செய்கிறார் - இவனித்யாதி - இட்டுப்பிறந்து வைத்தென்றுமளவாலே - இவனென்கிறவிதுக்கு த்தானும் ஶ்வாமிகைஶ்யத்ததுக் கென்கிற விடத்திலேஅந்வயம் - தனக்கித்யாதி - வகுத்தசேஷி. ஶ்ராதஸேஷி. ஶ்வாஶாவிகஸேஷியென்றபடி. இத்தால் ஶ்ரபாபுத்யாதினா் ஶேஷித்வஸ்ய ஁பாபிகத்வாத்ரதிஶுத்ததாஸாயாமஸ்ய தான்ரதி ஶேஷித்வ் கழிந்து விடுமாகையாலே தத்கைஶ்யத்திலிவனுக்கு ஶ்ராக்தி யில்லை என்று கருத்து - ஁னால் ஶ்ரய:பதி ஁பாபிக ஶேஷியாயவர்கள் தான் வகுத்தஸேஷிகளாக லாகாதோ? அப்போ திவனுக்கு ஶ்ரத்வமுமில்லாமையால் “அஸ்வதந்வைன கைஶ்ய்ஸிஶ்யேத்வ்ரஶ்ரத:” என்கையாலே அவனைப்பற்ற கைஶ்ய் ஶித்திக்கு மோஎன்னஇதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார் - “அயர்வறு” மியாதி பாசுரத்யத்தாலே - அயர்வு, அஶான. அறும், அற்றிருக்குமவரான. ந்த்யஸர்வ்ரானவென்றபடி - அமரர், ந்த்யசூரிகளுக்கு. அபிபதி, ஶ்வாமி, உயர்வு, உஶ்யாய். அற, அறும்படி. ஶ்வாபேஷ்யா ஒன்றுக்கும் உஶ்யாய...

(சா.ஶ்ர.) ஶ்ரவதநுஶ்வ இதுதாஹ - இவன் தனக்கி த்யாதினா - வகுத்த, ஶ்ராத இத்யர்:.. “அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்” விஸ்துதிஶந்தரஹித ந்த்யசூர்யாபிபத்ய் ஶ்ராத:.. “உயர்வறுவுயர் நலமுடையவ...”

(சா.வி.) த்மேஸ்வர. தாஸஶூதாஸ்வதஸ்சர்வே” இதுதாதிஸு கும்ார:, ஶிஸ்ய: ஶ்ரேஸ்ய:, ஶேஷ: தாஸ இதி ஶ்ர ப்ரதிபத்ரஸ்தித மித்யர்:- இஶ்யஜீவாத்மா அய்ஸஸாரிஜீவாத்மா | விஸேஸ்யமித் உத்தரத்ர ந்த்யசூரிகளோடோக்கத்தானும்ஶ்வரூபயோஶ்ய...

மூல் - நமக்கும்பூவின் மிசைநங்கைக்கு மின்பனாய் ஞாலத்தார் தமக்கும்வானத்தவர்க்கும் பெருமானான...

(சா.தி.) கள் அசுத்கல்ப மாம்படி உயராநின்றுள்ள கல்யாணகுணங்களையுடையனாய் - சட்கல்பஹேது டயாதி குணஜ்ஞளிலே தாத்ஸ்ய - அந்தகுணங்களுக்கு ஹேதுசொல்லுகிறது - “நமக்கும்பூவிடைமிசை நங்கைக்கு மின்பனாய்” புஷ்பத்தில் ஸரிமஃமொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருப்பாளாய் ஆத்மகுணஸரிபூர்ணயாய் நியானஸாயினியா யிருக்கிற ஸெரியஸிராட்டியாரோடொக்க நம்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுமவன் - அது தனக்கும் ஹேது - ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் ஸெருமானான, லீலாவிஸூதியிலுள்ளவர்களுக்கும் நியதிவிஸூதியிலுள்ளவர்களுக்கும் ஸ்வாமியானவன். ஸ்வாமித்வ மவிசிஷ்டமானால் ஸ்நேஹமுப்படியே...

(சா.ஸ்வா.) மில்லை யாம்படியென்கை. உயர, உச்சித்நங்களான. நலமுடையவன், கல்யாணகுணங்களையுடையவன். இப்படி யிவனுக்கே ஸரத்வ் ஸாஸ்ர ஸித்஢மாகையாலே இவனேவகுத்த ஸேஷியென்று கருத்து. இப்படி அத்யந்த ஸரனாகில் “துர்லஹே ஸா஢்யமஸ்யேதந் ஹத்ய் லோகநிதித:” என்கையாலே கௌட்ய் விர்ஸமாயொழியா தோ வென்ன அவனுடைய ஸூலஹ்யஸூலியாதிக்களை யருளிச்செய்கிறார் - நமக்குமியதிாதி ஸாகர஢்யத்தாலே - நமக்கும், அதிநிகு஢ரான நமக்கும். பூவின்மிசை, புஷ்பஸ்யோஸரி. நங்கைக்கும், ஸூர்ணக்கும். ஸ஢்வாஸினியாய் ஸவூத்வஹேயான ஸிராட்டிக்குமென்றபடி - இன்பன், ஸ்நேஹி. ஞாலம், ஸூமி, ஞாலத்தார்தமக்கும், ஸூலோகஸ்தரான மனுஷ்யாதிக்களுக்கும். வானம், வ்யோம. வானத்தவர்க்கும், ஸரம வ்யோம வாஸிக்களான நியதிஸூரிகளுக்கும். ஸெருமான், ஸ்வாமி. ஆனாலும் நியதிஸூரிகளையே அநாடியாக தனக்கு கௌட்ய் ஸூர்ணஸகரணத்வென ஸரிஸ்ரஹித்திருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுக்கு இன்றைக்கு வந்த இவன் அவர்களோடொக்க கைங்கர்யம் பண்ணுகை அஹிமதமாயிருக்குமோ? ஆனபின் இவன் இதுக்கு ஸாஸனாகவல்லனோ? கிங்க, முக்தனுக்கு ஸ்ரஹ்ஸ்...

(சா.ஸ்ர.) னாய்” இதரோச்சூய திர்ஸகூதிகர்வ஢மானந்஢வான். “நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கும் இன்பனாய், அதிநிச்சேஷ்ஸமாஸு ஸ஢்வஸூர்ண்யஸரிணதிவதி விலக்ஷண விஸ்ரஹ விசிஷ்டதயா ஸூகூமார்யலாவண்யாதி கல்யாண குணஸூர்ணதயாச்சாத்யுந்நதாயா லக்ஷ்யாச்சாவிஸேஷெ ஸ்நிஹ்ந். ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் ஸெருமானான, யதாலீலாவிஸூதிஸ்தேஹ்யோத்யந்த விலக்ஷண: ஂவ் நியதிவிஸூதிஸ்தேஹ்யோத்யந்த...

(சா.வி.) தையாலே இட்டுப் ஸிறந்து வைத்து இத்யநென ஸம்஢஢்ய அஸ்ரேஸி யதாவத்ஸாகாஸ்ரஹித்நானாயிருக்க இத்யநென ஸம்஢஢்யதெ. அந்வயமுத்யென । ஸாதிஸோம்யென வ்யா஢்யாயதெ. நியதிஸூரிகளோடொக்க, நியதிஸூரிஸிஸ்ஸஹ. தானும், ஸ்வயமஸி. ஸ்வரூஸயோக்யதையாலே, ஸ்வரூஸயோஸ்யதயா இட்டுப் ஸிறந்து வைத்து, கௌட்ய்஢ந்யானு ஸவார்த஢த்வா ஜன்மவான்ஸி. ஸூர்வஜன்ம நிதானாஹாவேஸ்மிந் ஜன்மநி஢ந ஸாஸிநாஸ்தி த஢்வ஢யோஸ்யோ ந ஸவதி கிந்து யோஸ்யோஸவந்ஸஸித்யர்த:., நியதிஸூரிஸி: கி஢்வூஸை:.. அந்தமில் ஸெரின்பத்தடியரான, அ஢்மில், நாஸ-ரஹித:.. ஸெர், நிர்வ஢ிக: இந்ஸ்ம், ஆநந்஢்:.. நாஸரஹித நிர்வ஢ிகானந்஢்யுக்த ஢ாஸஸூதெ:.. ஸுநஸ்கி஢்வூஸை: நியதி...

(சா.ஸ.) கிங்கி஢்யோ ஜிவ இத்யெதத்ஸ்யுக்த். ஸர்வேஸ்வரநியதிந்நென கிங்கி஢்யோ ஸ்ரவானியதிதத்ஸ்யுக்த் - உக்திஸ்யுக்தி ஹ்யாமநயோ: கஸ்ஸம்஢ந்஢் இதி ச ஸ்யுக்த். வகுத்தஸேஷி, நிர்ஸா஢ிகஸேஷி. ஸர்யஜ்ஞவிஸேஷத்திலே. இத்யந்நென...

மூல்- सर्वेश्वरன், “वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धजगत्पतिः।” आस्ते என்றும், “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப” வென்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியபிராட்டியாரோடே கூட தெளிவிசும்பிலே, “यायोध्येत्यप...”

(சா.தீ.) யிறே இவன் தானவர்களுக்கு சङ्कल्पிக்கைக்கு சङ्कल्प விषயமான பயோஜனத்தின் சீர்மை எவ்வளவென்ன அந்த சீர்மையினுடைய நிரதிசயத்வத்தை உபபாதிக்கிறார் - वैकुण्ठेत्विति - भोग्यதைக்கெல்லாம் மூலகந்தமான பெரியபிராட்டியா ரோட்டைசேத்தியை முந்துற அருளிச் செய்கிறார் - பெரியபிராட்டியாரோடே யென்றவளவாலே - ஒண்டொடியாळित्यादि - அழகிய அபரணங்களுடையவளாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும் நீயுமாக சுவீரசாஅர் பண்ணா நிற்கிறவென்றபடி - இனிமேல் भोगस्थानं சொல்லுகிறது - அது தானும் भोग्यமாயிருக்குமிறே - தெளிவிசும்பிலே, தெளிவை, ப்ராசத்ததை யுண்டாக்குமதான பரமாபாசத்திலே யென்றபடி - ...

(சா.சுவ.) ரூபமாத்த்மனரோ ப்ராப்யமாக ஸ்ருதி யில் சொல்லுகிறது - विग्रहविशेषस्थानविशेषविशिष्ट ब्रह्मं प्राप्यமாகிலன்றோ कैङ्कर्यं फलமென்று சொல்லலாவது - विग्रहादि विशिष्टमायக்கொண்டு ब्रह्मं प्राप्य மென்கைக்கொரு ப்ராப்யமுண்டோவென்றிப்படிப்பிறக்கும் சங்கீ யிலுத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் - सर्वेश्वरनित्यादियाல் - ஒண்டொடியாள்இत्यादि - ஒண், அழகியதான. தொடியாள், வலயதையுடையவளான. திருமகளும், பெரியபிராட்டியும். நீயுமே, அவதாரத்தாலே द्वयोरपि प्राधान्यं विवक्षितं. நிலாநிற்ப, நில்லாநிற்கும்படி. பெரியபிராட்டியாருடனே கூடவென்கிறதுக்குத்தான் வாழுகிற வென்கிறத்தோடேஅந்வய - இத்தால் திவ்யதம்பதிகளிருவரும் கூடஉதேச்யராகையாலே कैङ्कर्यं नितिशय भोग्यमा யிருக்கு மென்று கருத்து - தெளிவிசும்பிலே, நிர்மலமான அபாசத்திலே. ஜானாடியாவாக மல்லாதபடி शुद्धसत्वमयமான லோகத்திலே...

(சா.ப்ரா.) விலக்ஷணசுவாமீத்யர்ஃ. भगवदनुभवं देशविशेषेण विशिनष्टि - वैकुण्ठे तु पर इत्यादिना - ஒண்டொடியாள் இत्यादि, விசுலேஷ ப்ராசங்காஹித்யேன பிரகாசமான ஹஸ்தாபரணலக்ஷமீ விசிஸ்டேத்வயி ப்ராசமானே சதீத்யர்ஃ. பெரியபிராட்டியுடனே கூட, லக்ஷ்யாசஹ. அச்ய வாக்யச்ய வாழ்கிற இத்யனேநாந்வயஃ. தெளிவிசும்பிலே, शुद्धसत्वमय परमाकाशे. கலங்காப்பெருநகரிலே, ஶோபாசங்காஅவீயசி மஹாநகரே. சஹசுஸ்தூணே...

(சா.வி.) நுபவ்பண்ணுகிற, நியானுபவங்கூர்வதிஃ. तत्र हेतुमाह - இப்படியாக. भगवदवस्थानं निमित्तीकृत्य भगवतो दिव्यमङ्गल विग्रहेण श्रीवैकुण्ठेभिव्यक्त्यभावे तेषामनुभवो नस्यादिति भावः. கதமவஸ்தான மித்யத்ர. सहृदय னாயிருக்கிற, சவயச இவையுத்த ப்ராசரேண सहृदयतयास्थित इत्यर्थः. கிமர்த் ஸ்திதஃ. தான் வாழ்கிற வாழ்வை, ईश्वरतया वर्तमानस्यैश्वर्यं. சர்வாத்மாக்களும், சர்வ அத்மானஃ. அநுபவித்து, அநுபூய. कृतार्थं राकवेणुं, कृतार्थाभवन्त्विति. புன:கதமிதி, வானிளவரசாய்க் கொண்டு, யுவத்வ குமாரத்வ விசிஸ்டராஜபாவேன. कस्मिन् स्थितिरित्यत्र, சேஷுனென்று திருநாமமாம்படியான திருவனந்தாழ்வா னாகிற திருப்பள்ளி மெத்தையிலே ஶேஷ இதி நாமவதி திருவனந்தாழ்வா நியைபரநாமவதி ஶய்யாவிசுலே, ஶேஷ இத்யனந்தச்ய...

(சா.ச.) கீடீரஶூதஸ்தானக இத்யேதத்ப்ரயுத்த. தெளிவிசும்பிலே, शुद्धसत्वमयदिव्याकाशे “परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ती” ति श्रुत्युपबृह्मणं - यायोध्येति या पुरी नाकमिति श्रुति...

மூல் - கृतार्थ ராகவேணுமென்று सहृदय னாயிருக்கிற விருப்படியாக नित्यानुभवं பண்ணுகிற வந்த மில்...

(சா.தி.) யுவாவான ராஜா - सहृदयனாயிருக்கிற இருப்படியாக स्वरूपयोग्यதையாலே யிட்டுப்பிறந்துவைத்தென்று अन्वयम् - அந்தமில் பேரின்பத்தடியர், नित्यमायं अपरिच्छिन्न भगवदनुभवजनित हर्षप्रकर्षத்தை...

(சா.ஸ்வா.) सार्वभौम सेवावन्महा पुरुषार्थत्वं व्यञ्जितं - सर्वात्माக்களுமிய்யாதி - नित्यसूरिಗಳುअनादियाक कैङ्कर्यं பண்ணுகிறதுவும் विशेष सङ्कल्पमடியாக வன்றிக்கே सर्वात्माக்களும் अनुभवितु कृतार्थ ராகவேணுமென்கிற இஸ்ஸாধারণ सङ्कल्पमடியாக வந்ததாகையாலே இன்றைக்கு வந்தஇவனும் அவர்களோடோக்க कैङ्कर्यं பண்ணுகை स्वामिक्किभिमतமாகை யாலிவனதுக்கு ப்ராஸனாகக்குறையி யில்லையென்று கருத்து - अन्तमில் பேரின்பத்து, अन्तरहित महानन्द शालिकளான. அடியர், தாஸர். “அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடு...

(சா.ப்ர.) इत्युक्त प्रकारेण नित्यसूरीणां युवत्वकुमारत्वविशिष्टो राजा भूत्वा. வாழுக்கிறவாழ்வை, ईश्वरतया वर्तमानस्यैश्वर्यं. सर्वात्मेति, “सर्वस्य शरणंसुहृत्. सुहृदं सर्वभूताना” मित्युक्तप्रकारेण सर्वेप्यात्मानो मामनुभूय कृतार्था भवन्त्विति सहृदयतयावस्थित इतीश्वरविशेषणं । இருப்படியாகஇதி, एवमवस्थानमेव निमित्तीकृत्य. तादृशं भगवन्तं नित्यमनुभवद्विविनाशरहितनिरवधिकानन्दयुक्तशेषभूतनित्यसूरीभि सह स्वयमपि स्वामिकैङ्कर्यस्य स्वरूपयोग्यतया...

(சா.வி.) नामधेयं कथं प्राप्तमित्यत्र अन्वर्थमित्यभिप्रेत्याह - சென்றால்குடையாம், गच्छतिछत्रं. இருந்தால் சிங்காஸனமாம், स्थिते सिंहासनंभवति. என்றும் சொல்லுகிறபடியே, इत्युक्तप्रकारेण. सर्वविधशरीरकणाले “निवासशय्यासनपादुकांशुकोपधानवर्षातपवारणादिभिः। शरीरभेदैस्तव शेषतां गतैः” कैङ्कर्यங்களை யனுபவித்து शेषत्व மே தனக்கு निरूपकமாகையாலே, शेषत्वोचितकैङ्कर्यभेदैशेष इत्यन्वर्थ नामप्राप्तमिति भावः- शय्या कस्मिन्नित्यत्राह. कौषीतकीति “तस्य हवा एतस्य ब्रह्मलोकस्यामितौजाः पर्यङ्क” इति कौषीतकी ब्राह्मणाम्नाते मन्त्रे - आधारस्थलमाह, सहस्रस्थूणेति, “सहस्रस्थूणे विमितेदृढ उग्रे यत्र देवानामधिदेव आस्त” इत्यादिवाक्याम्नाते दिव्यरत्नस्तंभशतसहस्रशोभिते श्रीमति दिव्यमण्डपे - नगरीमाह. यायोध्येति “देवानां पूरयोध्येति” श्रुति प्रसिद्धेरिति भावः. “नाकं परेण स्थिता” नाकमिति ब्रह्मलोकादि ब्रह्माण्डान्तर्वर्ति भोगस्थानोप लक्षणं. तस्य परस्तात् स्थितेत्यर्थः, “आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्. क्षयन्तमस्य रजसःपराके” इति रजस्तम उपलक्षित ब्रह्माण्डाद्वृद्धदिव्यवृत्तित्वश्रुतेः, “एतेवै निरयास्तात स्थानस्य परमात्मन” इति स्मारितं। கலங்காப்பெருநகரிலே, क्षोभशङ्कारहित महानगरे. अनुभवदेश विशेषमाह - தெளிவிசும்பிலே, शुद्धसत्त्वमये परमाकाशे. “तद्विष्णोः परमपदम् सदा पश्यन्ति सूरयः - दिवीव चक्षुराततं - यद्धत्वा न निवर्तते तद्धाम परमं ममे” त्यादिप्रमाणसहस्रमत्र द्रष्टव्यं. सदा पश्यन्तीत्यनेन तस्य नित्यत्वं सिद्धं. “क्षयन्तमस्य रजसः पराके” इत्यत्र रजसः परस्तात् क्षयन्तं निवसन्त मित्यर्थादाधारत्वेनाप्राकृतलोकसिद्धिः. “स्वसत्ताभासकं सत्त्वंगुणसत्त्वाद्विलक्षण” मिति प्रमाणबलेन शुद्धसत्त्वमयत्वं सिद्धं, सान्निध्यं सप्रमाणमाह. “वैकुण्ठे तु परे लोक” इत्यादिना.

மூல் - பேரின்பத்தடியரான நியத்யசூரிகளோடொக்கத்தானும் சுவாமிகேடூ ர்யத்துக்கு சுவரூப யோக்யதையாலேயிட்டுப்பிறந்து வைத்து அநாதிமாயையாலேசுபனாய் “அனெக ஜன்மசாஹஸ்ரீ சன்சார பதவீ வ்ரஜந் । மோ(ஹா஑்)ஹ்ரம் ப்ரயாதோசௌ வாசநாரேணுகு ணித:” என்கிறபடியே ப்ரகூதியாகிறபாழிலேவிழுந்து ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்...

(சா.தோ.) யுடையரானஅடியர். அனெகதி த்ரீவிணு பூரானவ஑ன். தட்டி, ப்ரயோஜன சூன்யராய் - தாவற்று, அவலம்வ...

(சா.சுவா.) இரூந்தமை" யென்கிறபாகரம் இவனுக்கவர்களோடு கைடூர்ய சாம்யத்தில் ப்ரமாணமென்று கருத்து - இட்டுப்பிறந்து வைத்து, தாயதனை பூத்ர இவ சுவத:பாசனாயிரூந்தென்றபடி - இப்படியாகி லிவன்தன் பூரூபார்த்ததை, தான்கைக்கொள்ளாதொழிவானேன்? மாயாசம்வந்தத்தாலெனில் இது வந்தேறியாகையாலே யிதுக்குமுன்னே கைக்கொள்ளலாமே என்ன. அருளிச் செய்கிறார் - அநாதிமாயேத்யாதி - இதுவந்தேறியானாலும் தீஜா஑ூர்ந்யாயேன ப்ரவாஹாதி யாகையால் உத்தச஑ூர் வகாசமில்லையென்று கருத்து - சுபனாய் அத்யந்த ச஑ூர்வதித ஜ்ஞானாய். இத்தால் தனக்கு வைத் திருக்கிற பரமபூரூபார்த்ததைக் காணாதொழிந்தானென்று கருத்து - ப்ர஑யாதிததையிலே சுபநா யொழிந்தாலும் சூப்யாதி ததையிலே தான் ப்ர஑ூர்நாயிரூக்க த்தன்புருஷார்த்தத்தை யடையாதொழி வானேன் என்னவருளிச்செய்கிறார் - அனெகேத்யாதி - பாழிலே, மரூகாந்தாரத்திலே விழுந்து என்றது அனெகேத்யாதி...

(சா.ப்ர.) தாயாதோ஑ூர்வா. அச்ய ஜிவாத்மேதி விசேஷ்ய். அநாதிமாயையாலேத்யாதி, அநாத்யவித்யாப்ரதிப஑்ர சுவத:பாசநாதூசானு஑வஸ்ஸந். ப்ரகூதியாகிற பாழிலே விழுந்து, ப்ரகூத்யா஑்யசூன்யர்தெ நிபத்ய. ஓடியோடிப்பல...

(சா.வி.) ஒண்டொடியாள், த்ரேஸ்தா஑ரணவத்யா. த்ரிருமகள், லக்ஷ்யா. நீயும், த்வயி஑. நிலாநிற்ப, சுவீர் ச஑்வாரம் குர்வதாரிதி த்ரமி஑டகா஑ாப்ரமாண் தர்சித். பெரியபிராட்டியாருடனேகூட, த்ரீமஹாலக்ஷ்யாசஹகச்ய ச்திதி ரித்யத்ராஹ. சர்வீசுவரன்இதி, ஑கவந்தமேவ விசினஸ்தி. இவன் தனக்குஇத்யாதிநா பேரூமானித்யந்தேன. இவன் தனக்கு, ஏதாதூசயசுவச்ய. சேஷத்வாதூக்தகுணவிசிஸ்தச்ய ஜிவாத்மன இத்யர்த்:. வகுத்தசேஷியாய், யோக்யசேஷி ஑ூதச்ய அயர்வற, அஜ்நானஹிதானா. ஑கவதனு஑வ வி஑்வேதரஹிதானாமிதி யாவத் । அமரர்க்கு, நியத்யசூரிணா. “சதாபச்யந்திசூரய” இத்யுத்தானா - அ஑ிபதியாய், அ஑ிபதே:. “உயர்வற உயர்நலமுடையவனாய். உயர், உ஑்஑ூரய:. அற, அ஑ாவ:. யது஑்஑ூரயாபேஷ்யா அ஑ிகோ஑்஑ூரயோநாஸ்தி ச உ஑்஑ூரய: உயர்வற உயரித்யு஑்யதே. நிரதிசயோ஑்஑ூரய இதி யாவத். நலம், கல்யாணகுண:. உடையஇதி, மதுவர்த்:. நிரதிசயோ஑்஑ூரய கல்யாண குணவத: நமக்கும், அதினி஑சய மம. பூவின்திசை நங்கைக்கும், பூஷ்பபரிம஑ பரிணாமவததிவிலக்ஷண வி஑்ரஹவத்யா லக்ஷ்யாச஑. இன்பனாய், அவிசேஷேண ச்நி஑த்ய. கல்யாணகுணவத்வமத்ர ஹேது:. ஞாலத்தார் தமக்கும், லீலாவி஑ூதிச்தானா. வானத்தவர்க்கும், நியத்யவி஑ூதி ச்தானா஑. பெருமானான, சுவாமி஑ூதச்ய - சர்வீசுவரன், சர்வீசுவரச்ய. அச்யபதச்ய இருக்கிற இருப்படியாக இத்யனேன சம்வந்த: இட்டுப்பிறந்து வைத்து, இத்யனேன ஑கவதனு஑வ யோக்யதோக்தா. யோக்யதாசத்வே கத்ய் நானு஑வ இத்யத அஹ. அநாதிமாயையாலே இத்யாதிநா - அநாதிமாயையாலே, அநாத்ய வித்யா. சுபனாய், ப்ரதிப஑்ர சுவத:பாசநாதூசானு஑வஸ்ஸந். ப்ரகூதியா கிறபாழிலே...

(சா.சன்.) இட்டுப் பிறந்து வைத்து, அன்சா஑ாக்வேன உத்பந்நஸ்ஸந் ச்தித்வா. அநாதிமாயையாலே இத்யாதி, யதாவத்...

மூல் - பிறந்துதட்டித்தாவற்று அழுக்கடைந்தொளியழிந்தபடியாலே தத்வஹிதவிஷயமாய்
யதாவத்ரகாசரஹித...

(சா.தீ.) மற்று. அழுக்கடைந்து, ராகதேஷ சுஃது:காசாக்ரான்தனாய் - ஒளியழிந்தபடியாலே,
சுவாஹிகமான தர்மஹூதஜ்ஞத்துக்கு கர்மடியாக சங்கோசு பிறந்தபடியாலே - யதாவத்ரகாசரஹிதனாய்...

(சா.சுவ.) த்ரஜந். இத்யனத்தில் அர்த்திசுத - இத்தால் தன்புரூபார்த்தமிருக்கிற தேசத்தையு மறியவிரகில்லாத
படி காடு பாய்ந்து போனமையைச்சொன்னபடி - ஓடியோடி - “ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ - கதா஑தம் காமாகா
லஹந்தே” என்கிறதைச்சொன்னபடி - இது இங்கு ததவீ த்ரஜந் என்கிறவித்தாலே விவகிதமென்று
கருத்து - அநாதிசுப்தனான இவன் கண் விழித்தது மருகான்தாரமத்யத்திலாகையாலே தன் புரூபார்த்த
மிருக்கிற தேசத்தையும் கூட அறியாமலிங்குள்ள விஷயமூரூபுணிகைகளைக்கண்டு அவற்றில்
அஸ்வாதுலுத்யனாய் ததர்த்த நிபித்யங்களையும் கா஢்யங்ளையும் பற்றிமிகவும் த்ரிஹ்மிக்கிற
வனானானென்றுகருத்து - தட்டி, த்ரமபுரூபார்த்தலஹியாதவனாய் - தாவத்து, அத எவ ஒருவிஹ்ரமஸ்தானம்
தெறாதவனாய் இன்னும் அலைய வேண்டும்படியான அவஸ்தையை யுதையவனா யென்றபடி
- இது மோஹ்ரம் த்ரயாத: என்கிறத்தின் தாத்ர்த்த - மோஹ்ரம் சைவ யாதோ நான்யத்கிச்சித்யித்யர்த்த: - இத்தாலிவன்
சுரூபாதித்யசையில் த்ரபுத்யநா யிருந்தானே யாகிலும் அநுசிதவிஷயமூரூபுணிகாஸ்வாதுலுத்யனாய்
திரிகையாலே தன் புரூபார்த்தத்தையதையா தாழிந்தானென்றதாயிற்று - த்ரபுத்யதேசியிலிவனுதைய
ஜ்ஞானமூசிதானுசித விஷயங்களை யதாவத்ரகாசிப்பிக்க வற்றாயிருக்க இவனுக்கு அநுசித
விஷயத்ராவண்யந்தான் கூடுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் - அழுக்கித்யாதி - அழுக்கு,
துவாசிநைகளும் தன்மூலரா஑ாதித்யகளும் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களும் - ஒளியொழிந்த படியாலே -
இவ்அழுக்குக்களாலே தர்மஹூதஜ்ஞத்துக்கு தத்வஸ்துவிஷயயதாவத்ரகாசநாசுதி குண்தையாகையாலே
யென்றபடி - இவ்வளவாலித்தனைகால மிவன்தன் புரூபார்த்தத்தையிழந்திட்டுப்
பிறந்தவனல்லாமையாலே அன்று. அநாதித்யாகவந்தேறியான மாயா ச஢்வந்தாதித்யகளாலே
என்றதாயிற்று - த்ரகாச ரஹித...

(சா.த்ர.) த்ரிதப்புத்த்ரிதந்து, “ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ. கதா஑தத்க்ராமகா஢ா லஹந்தே” இத்யாதுத்யத்ரகாரணாதித்யவனென
அநைகதா ஜனித்யா. தட்டித்தாவற்று, இதஸ்ததஸ்சாரச்யவஸ்தானமலஹமான:.. அழுக்கடைந்தொழிந்த
படியாலே, ஜிவாத்மிநி தாபரூபமலாவகுண்தித்யாத்வஹித புரூபார்த்தஜ்ஞானசூந்யதயா சித்யிதேசதி. அஸ்ய இவ்வாத்மா...

(சா.வி.) த்ரகூத்யாஹ்ய சூந்யகான்தாரே. ரதீ இதிகைசித். விழுந்து, த்ரவிஷய. ஓடியோடி, த்ரதீயந்ந்யாயேந
தஹுதாசரித்யா. தலத்ரிதப்புத்த்ரிதந்து, தஹூநி ஜந்மானி லத்யவா. தட்டித்தாவற்று, இதஸ்ததஸ்சாரச்யபி
த்யாஜந மலஹமான:.. தாவானலவ்யாத வ்யாத்யாக்ரான்தகான்தாரமத்யவூதிமூரூபா஢்யம் சூசிதம் - அழுக்கடைந்து,
மாஸிந்யம் த்ராவ்ய. ராகதேஷ சுஃது:காசாக்ரான்தஹூத்யா. ஒளியழிந்த படியாலே, சுவாஹிக தர்மஹூதஜ்ஞானஸ்ய
கர்மமூலசங்கோசுதே த்யா. தத்வஹித விஷயமாக யதாவத்ரகாச ரஹிதனாய்,...

(சா.ச.) த்ரகாசரஹிதனாய் த்ரித்கும் இத்யந்நேன கேந ஹேதுநாஸ்ய சஸரணமியேதத்ரத்யுத்கம். தாழியிலே, அ஑ாத்ரதீ.
தட்டித்தாவற்று, சித்யிதிகதித்யாநாஹிஜஸஸந். அத த்ரத்யான்தமூகேநாஸ்ய சஸரணத்ராகித்யதந்நிஸ்தரண...

மூல- னாய் நிற்க, ஒரு ராஜா அந்த:புரத்துடனே வேட்டைக்குச்சென்று விளையாட்டிலே சக்தனானவள விலேவார்த்தையறிவதற்கு...

(சா.பி.) என்கிறவிடத்தில் சூசித மாணதத்வாதி விசயத்தில் அயதாவத்ரகாசத்தை சத்யுதாந்தமாக உபபாதிக்கிறார் - ஒரு ராஜாவென்றுதொடங்கி. விளையாட்டு, மூயை. வார்த்தையறிவதற்கு முன்னே, அப்ரபுத்ததையிலே.

(சா.சுவா.) னாய் என்கிறதுக்கு வேற்றுருக்கொண்டு நிற்கஎன்கிறதோடுஅந்வயம் - ப்ரகாசரஹிதனாய் நிற்கவென்கிற பாடத்திலிவ்விடத்திலே ஹேதுத்வத்தை விவசித்து ப்ரகாச ரஹிதனாய் நிற்கையாலே வேற்றுருக் கொண்டு நிற்க வென்றிங்ஙனே யுஜிப்பது. இவனுக்கு நிர்மலத்வம் சுவாபாவிகமென்கை டம் மாயாசம்வந்தாதிசுள் வந்தேறிகுள்என்கையும் உபபந் மானாலன்றோ இவன் சுவாமிகேங்யத்துக் கிட்டுப்பிறந்த வனென்னலாவது - தேவோஹ், மனுஷ்யோஹ், சுவதந்ரோஹித்யாதிசுளான சிரகாலானுத்ப்ரத்யக்ஷங் களாலே, தான் தேவாதி தேஹ்ரூபனாயுமொருவனுக்கு சேசமன்றிக்கே சுவதந்நனாயும் தோற்றுகையாலே இவ்வாகாரங்கனே இவனுக்கு சுவாபாவிகங்குளன்றோ? இங்ஙனன்றிக்கே இதுவந்தேறியென்னில் சேசித்வபித்வாதிவஹிவித- சம்வந்தத்தாலே ரக்ஷணத்தில் சுவத:ப்ராசனாய் சஹதயனா யிருக்கிற இசுதரனடியிலே தானே, யிவனுக்கிது வாராதபடி பண்ணாதொழியக்கூடுமோ? இச்சேதனன் அந்யவஸ்துசंसर्गத்தாலேதான் தன்னையதுவாக ப்ரமிக்கத்தான் கூடுமோ? மனுஷ்யன் பசுவாதிபி: நிரந்தரசंसर्गபி தன்னையத்தான் பசுவாக ப்ரமிக் கக்கண்டதில்லையிறே - சுவாபாவிகாசாரம் நிற்கத்தன்பக்கல் அரோபிதாசாரானுமூக தனக்கும் ப்ரவூதிசுள்தான் நடக்கக்கூடுமோ? இவனுக்கு சுவசிந் சுவதந்நத்வாதி பானம் ப்ரமமாகிலிதுஅநாதியாகவித்தனை காலமனுவதிக்கத்தான் கூடுமோ? ப்ரம மெல்லாம் சூயாயின்றிக்கே வாங்க ப்ரத்யயாந் மாயிறே லோகத்தில் கண்டது - என்றிப்படி வஹிவித சங்கையிலிது வந்தேறியானாலும் சர்வமூபபந்மென்று த்யுதாந்தமூகென உபபாதிக்கிறார் - ஒரு ராஜாவித்யாதிசால் - விளையாட்டிலே இத்யாதி - இத்தால் இசுதரன் ரக்ஷணத்தில் சுவத:ப்ராசனாய் சஹதயனாயிருந்தானேயாகிலும் லீலா ப்ரவசனாயிருக்கையாலே அடியிலேதானே இந்தமாயா சம்வந்தாதிசுளை விலக்காதொழிந்தானென்றதாயிற்று - வார்த்தையறிவதற்குமுன்னே இத்யாதி - இத்தால் ராசுமாரன் சுவசிந் க்ஷத்ரியத்வ குஹ்ணாத்ரூவமே உண்டான....

(சா.ப்ர.) வுக்குச் சிலதார்மிகரித்யனென சம்வந்த: உத்கமர்த் த்யுதாந்தெனோபபாதிததி - ஒரு ராஜா இதி, விளையாட்டிலே சக்தனானெதி-ஜிவகமர்மானுமூக்யெனேசுவரச்ய லீலாப்ரவசத்வம் சூசிதம் - வார்த்தையறிவதற்கு முன்னே இத்யனென...

(சா.வி.) தத்வஹிதவிசயயதாவத்ரகாசரஹித:.. நிற்க, சூதிதே சதித்யர்த: யதபி நிற்க இத்யச்ய சசம்யர்த் த்வென ததந்வயபதானா யஜ்ஜிவாத்மேத்யாதினா சசம்யந்நபதான்யேவ ப்ரதிபதானி தேயானி ததாபிதித்யேவ் சசம்யா ப்ரதமார்த்ஸ்யேவாந்வயாஹ்த்வாத் மூலபதானா விபக்த்யபாவாசூ ப்ரதமான்தபதேவ்யாசூயாதானி. அத்ர சபரகூல ப்ரவிசுராசுகுமாரத்யுதாந்தமாஹ. ஒரு ராஜாவித்யாதினா நிற்குமாப்போலே இத்யந்நென - ஒருராஜா, ஁கச்யராச:., அந்த: ப்ரர்த்துடனே, அந்த:புரேண. வேட்டைக்குச் சென்று விளையாட்டிலே சக்தனானவளவிலே, மூகயா விஹாசக்தி சமயே. வார்த்தையறிவதற்கு முன்னே...

(சா.சன்.) க்ரம நிஸ்தாரகாதிந்வக்துமூபக்ரமதே - ஒரு ராஜாவித்யாதினா குறிச்சியிலே, க்ஷுத்ர சபர ஜனபதே...

மூல்- முன்னேவழிதப்பின ராஜகும்பாரன், எடுத்தார் கையில் பிள்ளையாய் ஏதேனுமொரு குரிச்சியிலே வளர - அவன் தனக்கில்லாத ஸ்ரவரத்வாதி ஜாதிகளையேறிட்டுக்கொண்டு, “மாநாப்யேகா பிநாப்யேகோ மம தஸ்ய ச பக்ஷிண: | அஹ் முநிஹிராநிதஸ்ச சாநிதோ கவாசநை: || அஹ் முநிநா வசந் ஸ்ருணோமி கவாசநாநா் ச வசஸ்ஸ்ருணோதி | ப்ரத்சக்ஷமேதத்வதாபி த்ருஷ்ட் சஸர்கஜா தோஷகுணா ஹவந்தி” என்கிறபடியே வேடுவச்சேரியில்...

(சா.தி.) வழிதப்பின, துர்மர்த்தாலே ராஜாவின்னின்றும் தப்பின.. இதுதுஷ்மர்வஸ்த்தாலே இச்சேதனன் ஸ்வாமிகேஹ்யமிழந்த மைக்கு சூகந் - எடுத்தார் கையில்பிள்ளையாய், இது அவிதாபிபாரச்யத்துக்கு சூகந் - குரிச்சி, இது சஸாரத்துக்கு சூகந் - தனக்கில்லாத ஸ்ரவரத்வாதி ஜாதிகளையென்றதால் தேவாதி ஜாத்யஹிமான்தோற்றுகிறது. ச சாநித:--சத்வர்த்யே-இது ஃபி புத்ரனுக்குக்கிளி சோல்லுகிற வார்த்தை...

(சா.ஸ்வ.) ஸ்ரவர சஸர்கத்தாலேதன்னை ஸ்ரவரநாக ஹமிக்கக்கக்காண்கை யாலேநிஜாகர ஜ்ஞாநமில்லாத் தசையில் வந்த அந்யவஸ்துசஸர்கத்தாலேயிவனும் தன்னையதுவாக ஹமிக்கக்கூடு மென்று தர்ஸிதமாயிற்று. வழிதப்பினவென்கிற வித்தால்இச்சேதனனுக்கு உத்ரோத்ரானர்த் ஹேது வானஅநாதாஜாதிலங்ந்சூசிதந் - எடுத்தார் கையில் பிள்ளையாய், இது மாயாபாரச்யத்துக்கு சூகந் - ஏதேனு மித்யாதி - இது அஹ்யாத்மவிதூக்களோடு சஹவாச மில்லாமைக்குதோதகந் - தனக்கில்லாத வென்கிற வித்தாலிச சேதனனுக்கு தேவத்வாதிகள் வந்தேறிகளென்றதாயிற்று - இப்படி ஸ்வஸ்மிந்ந்யஜாத்யாரோபம் சம்ஹாவித மென்னலானாலும் ஔத்யுத்திகாகாரானுகுணமாகவே ப்ரவூத்திகளலோ கத்திலே கண்டிருக்க அந்த ராஜகும்பாரனுக்குத்தான் ஸ்ரவராதி ஜாத்யனுகுண ப்ரவூத்திகள் சம்ஹவிக்கக் கூடுமோவென்று ஔத்யுத்திகாகாரம் ப்ரயோகமென்று - சஸர்கமே ப்ரயோகமென்று ப்ரமாணபலத்தாலே சாஹியாநின்று கொண்டுஅதில்ஓரு ப்ரவூத்திவிசேஷத்தில் ப்ரஸித்தோதாஹரணமும் காட்டுகிறார் - மாநேத்யாதித்யால் - ச சேத்யத்ர சத்வர்த்யே | ...

(சா.ப்ர.) ஜிவஸ்யா நாஹ்யவித்யாவிவஸ்தவ்ந் சூசிதந் - எடுத்தார்கையிற்பிள்ளையாய் இத்யநேந தேவதாந்தர பாரச்யஸ்ய்ந் சூசிதந். ஏதேனுமொருகுருச்சியிலே, யஸ்யாங்ஸ்யா சித்குத்யா. அநேந சஸாரஸ்யானுசிதவ்ந் த்யோத்யதே. தனக்கில்லாத இத்யநேவ ப்ராஹ்மண்யாதிக்கம்மோபாதிக்க மிதி சூச்யதே. வேடுவச்சேரியில்...

(சா.வி.) வாதாஹ்ரஹாவஸ்தாபா: பூர்வமேவ. வழிதப்பினராஜகும்பாரன், மாராதிஹ்ரஹோ ராஜகும்பார:.. எடுத்தார் கையில்பிள்ளையாய், கூஹிதூஜநஹஸ்தகத ஸிஸுஸஸந். ஏதேனுமொரு குறிச்சியிலே வளர், யஸ்யா கஸ்யாசித்குத்யா ப்ரவிஸ்ய. தனக்கில்லாத ஸ்ரவரத்வாதி ஜாதிகளையேறிட்டுக்கொண்டு, ஸ்வஸ்யா வித்யமானா் ஸ்ரவரத்வாதிஜாதி ஸ்வஸ்மிந்நாரோப்ய. சஸர்கவஸ்ப்ராப்தஜாத்யுசிதஹாஸாஹ்ணாதிஸு த்ருஷ்டாந்தகதந்பூர்வகந் தத்ப்ராப்திமாஹ. மாநாப்யேகேத்யாதிநா - கஸிம் ஸிசுதூஸிபுத்ரே க்ஷசிந்நகரே ஸ்ரவரவீத்யாமாஹக்ஷதி சதி ஸ்ரவரகும்பார சவ்ர்திதஸ்ஸுகோ ப்ராஹ்மண ஆஹக்ஷதி தஸ்ய சர்வஸ்வம் ஹரேத்யாஹ - தஸ்மிந்நேவஸிபுத்ரே ப்ராஹ்மணவீத்யாமாஹக்ஷதி சதி ப்ராஹ்மணகும்பாரசவ்ர்திதஸ்ஸுகோ ப்ராஹ்மணஸ்ஸ்ராத் ஆஹக்ஷதி தந் பூஜயேத்யாஹ. ததுஹய்ந் த்ருஷ்டா ஃபிபுத்ரே விஸ்மிதே ப்ராஹ்மணஸ்ரேணிதந் ஸுக் பூக்ஷதி சதி ஸுக்ஸ்ய வசநமிதந். கவாசநா:, கிராநா:.. வேடுவச்சேரியில் கிளிபோலே, வ்யாஹ்ரேண்யா ப்ரவிஸுஸுக்வத், அவர் ...

மூல் - கிளிபோலேயவர்கள் பழக்கிவைத்தபாசுரமே தனக்குப் பாசுரமாய், அவர்களுக்குப்பிறந்த வர்களைப்போலே யவர்களுணும் வருத்தியுமே தனக்கு ஊணும் வृத்தியுமாய், தன்பிறவிக்குரிய லோகங்களிலும் ஆசார சங்கராதி களிலும் புதியதுண்ணாதே ராஜலோக விருத்தங்களான ஜுகுப்சித விசயங்களிலே தனக்குப்...

(சா.தி.) அவர்கள் பழக்கிவித்தபாசுர மென்கிறவிது அடியாத்த விசயவ்யவஹரமன்றிக்கே ஏஹி கவ்யவஹரமேயானமைக்கு சூக - அவர்களுணும் வृத்தியுமேன்கிறவிது 'உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீரு தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லம் சுண்ணன் என்கிற நிலைகுலைந்து ஶரீரஹாக்காதி களேதனக்கு ஹாக்காதி களாகநினைத்திருக்கைக்கும் ஶரூபா நரூபாஸ்ய வृத்திவிர்ந்து விருத்தாஶங்களேயா யிருக்கிற படிக்கும் சூக - பிறவிக்குரிய லோகங்களென்கிறவிது ஶவவநுஶவத்தையிழந்தமைக்கு சூக - ஶவவநுஶவ மில்லையாகிலும் தடுபாயானுதானத்தாலே அதுபெறலாமிறேயென்ன அதுக்கு யோக்யதேஇல்லாமை யை ஶுசிப்பிக்கிறது. ஆசாரேத்யாதி. ஶர்வதாஇல்லையே யாகிலும் புதிதாக ஓருக்காக்காலுண்டாகலாமிறே - அதுவும் இல்லையென்கிறது - புதியதுண்ணாதேயென்று - ராஜயோக்யஸமாஶாரமாஶு ராஜரக்ஷா. | சங்கா, உபநயநாதி, ராஜலோகி, ஶரூபாநு ரூபலோகவிரோத...

(சா.ஸா.) இது ஓருஶுபிபுருகுகுக் கிளிஸொல்லுகிறவார்த்தை - அவர்கள் பழக்கிவைத்த வித்யாதி - இது இச் சே தனனுக்கு ஶாகூதஜநைகஸங்கரத்தாலே அடியாத்தவிசயவ்யவஹரமன்றிக்கே ஶாகூதவிசய வ்யவஹரமே யானமைக்கு சூக - அவர்களுணுமியாதி - இது "உண்ணும் சோறு" இத்த்யாதியிற் ஶொன்ன நிலையின்றிக்கே ஶரீரஹாக்காதி களே தனக்கு ஹாக்காதி களாக நினைத்திருக்கைக்கும் ஶரூபாநுரூபாஸ்யவृத்திவிர்ந்து விருத்தாஶங்களையே ஆசரிக்கிற படிக்கும் சூக - ஆனாலும் ராஜபுருகுகு ராஜலோகவிருத்தஸவராதி லோக்யஜுகுப்சித விசயலாஶாலாஶங்களிலே ஶுருஶார்த்துஶாஶுருஶார்த்து வுத்திகளும் தன்மூல் ஶர்ஷுலோகங்களும் கூடு மோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் - தன் பிறவிக்கித்த்யாதி - தன் பிறவிக்குரிய, ஶவஜாத்யுசிதமான. ஆசா, ராஜரக்ஷா, சங்காதி கள், உபநயநாதி கள், புதியதுண்ணாதே, ஶாஶமிகானுஶவமும் இல்லாதே. ஓருக்காலுமிவற்றைக்கண்டிராமையாலே யென்றபடி - ராஜலோகி - அநஹதாபாக்க...

(சா.ஶ.) கிளிபோலே இத்யன, ஓபாதிக்கே ஶவாஶவிக் தவ மதிஸூக்யதே. அவர்கள் பழக்கிவைத்த இத்யாதி, ஶாஸாரிகே லோகே குத்தஸநியத்வந்யுத்தே, புதியதுண்ணாதே, ஶாஶமிகானுஶவராஹித்யன. அநஸ்வரூபாநுரூப ஶாஶவதகேஹ்யுர்ய ஶர்யந் ஶுருஶார்த்தே ததாஶநே சாந்வயாஶவஸூக்யதே. ராஜலோகித்யனே ஶுபயிக ஶுஶ...

(சா.வி.) கள் பழக்கிவைத்த பாசுரமே தனக்குப்பாசுரமாய், தஜாத்யுசிதவாக்யமே ஶவஸ்யாபி வாக்ய யதா ஶவெத்தா ஶுதி:.. அவர்களுக்கு பிறந்தவர்களைப்போலே, தஶர்ஜநிதானிவ. அவர்களுணும் வருத்தியுமே தனக்கூணும் வृத்தியுமாய், தோ ஶக்ஷ்யாந் மே ஶவஸ்யாபி ஶக்ஷ்யமந் யதாஶவெத்தாஶுதி:.. தன்பிறவிக்குரிய லோகங்களிலும், ஶுத்யுத்தியுநுபுராஜ லோகே - ஆசா சங்காதி களிலும், ராஜபாநாஶாரோபநயநாதி சங்காதி. புதியதுண்ணாதே, ஶாஶமிகானுஶவராஹித்யன. ததவாஸ்யாஜானேதி ஶாவ:- ராஜலோகவிருத்தங்களான ஜுகுப்சித விசயங்களிலே, ராஜலோகவிருத்தநிந்திவிசயே. தனக்கு, ஶவஸ்ய...

(சா.ஸ.) பிறவிக்குரிய ஶவராஜஜன்மயோக்யே. புதியதுண்ணாதே, ஶவரத்வாஶிமானானு பானாஶரக்ஷா...

மூல் - பேறுமிழவும், ஹ்ஸ்ஸோகங்களுமாய், ராஜகும்பாரனென்றுதன்(அடி)பிறவியறிவார் - சில ஃரஸி ஸ்ராய்ருண்டானாலு மவர்களுக்குக்கிட்டவொண்ணாத அவஸ்தையையுடைனாய், இப்படி ஃரான்தி ஸித்ருத ஸபரத்ருவாதவஸ்தையோடே யாவஜ்ஜிஃரான்தி நடக்கில் ஁த்ருதர்ஜன்மங்களிலும் ஁ரு யோగ்யதேபெற விர கில்லாத படியாய்...

(ஸா.தீ.) ஸூக் - ஜுஸிதேதி, ஸபரலாலநாடிகள். இது ஸத்ருதாதிவிஸயஸ்ராவண்யஸூக் - பேறு. ஸுஸாஃர்த் லாஃ. இழவு, ஸுஸாஃர்த்நாஸ். பேரிழவுகளுடைய யதாஸங்யமானகார்ய் ஹ்ஸ்ஸோகங்கள் - அடியறிவார். ஸபரஃராத்ருதுக்கு மூல் வழிதப்பிப் போனமையென்றறிவார் - ஃரஸிஸ்ராய், ஸூக்ஸ்மபுத்ருதிகள். இது ஸாத்ருவிக ரணுதவொண்ணாமைக்கு ஸூக் - இப்படிக்கிட்டவரியனாயிருக்கிற ராஜகும்பாரனைச்சிலர் வருந்தி யாகிலும் மீட்கவேணுமென்று முயலுகைக்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகிறது-இப்படி இத்ருதாதி-இந்த ஜன்மநிங்ஙனே கழிந்ததாகில்஁த்ருதர் ஜன்மத்திலே ராஜகும்பாரனாய்ப் பிறந்து தத்யோగ்யஃரோகாஃர ஸன்ஸ்காரவானா...

(ஸா.ஸ்வ.) த்ருதாதித்ருதத்ருதமிதி ஃராவ: - தன்பிறவிக்குரிய ஃரோகங்களையாதல் தத்ருதாதிநங்களானாஃராதாதி களையாதல் என்றேணும் ஁ருக்கால்கண்டறிந்தாலிறேயிந்த ஸபராதிஃரோகங்கள் வித்ருதங்களாயும் ஜுஸிதாதிங்களாயும் தோன்றலாவது. அதில்லாமையாலே ஸ்ரீத்ருதவிஸரிதஸன்ஸர்ஜத்தாலே யிவனுக்கிந்த வுஸரித்யம் வந்ததென்று கருத்து - இத்தாலித்ருதனனுக்கு அநாதிதாக நடக்கிற ஸ்ரீத்ருதவிஸயஸ்ராவண்ய ஃரோகவதனுஃரவாதிர்ஸத்தையொரு க்காலும் கண்டறியாமையாலே வந்ததத்தனை போக்கி யிதுவே ஸ்ருஃரூஃர ஸ்ரீஸமான படியாலே அன்று என்றதாயிற்று - ஁னாலும் அதிஃரிகராலானுவத்ருதமான ஸாஸாரிகாஃர மூஃரபாதிதமென஁ஃரபாதிக்கைக்கு அல்ஃரகாலத்திலே சிலராலே நிவ்ருத்தமாகக் கடவவிந்த ஸபரத்ருவாதவஸ்தை நிதர்ஸநமாக வற்றோ என்னவருளிச்செய்கிறார் - ராஜகும்பார நித்ருதாதி - அத்யன்த் ஸ்ரீத்ருதகூலவஸ்த்ருத னாயிருக்கையாலேயவர்களுக்குக்கிட்ட வொண்ணாமையால் இது அல்ஃரகால நிவத்ருத்ய் மல்லாமையாலே அங்கு நிதர்ஸநமாகக்குறையில்லையென்று கருத்து - ஁னாலுமிது஁த்ருதர் ஜன்மத்தில்அனுவதிப்ப தல்லாமையாலே ஜன்மங்கள் தோறும்அனுவதிக்கிற இஸ் ஸாஸாரிகாஃராத்ருதுக்கு நிதர்ஸநமாகவற்றோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் - இப்படி ஃரான்தி ஸித்ருதே யாதி - யோగ்யதே, ராஜஸ்ருத்ருதத்ருதத்ருத ஸன்ஸ்காராடிகள். இஃரஜ்ஜன்மத்தில் ஸபரஃராவ் யாவஜ்ஜிவ மனுவதிக்கில் இவன் நிர்ன்த்ருதமாகப் பண்ணும் மஃர ஸாஃர...

(ஸா.ஸ்ர.) லாஃராலாஃரநிமித்ருதஹ்ஸ்ஸோகயோ: ஸ்ரீஸிஸ்ஸூஃர்யதே. பேரிழவு, லாஃராலாஃர. ராஜகும்பார நித்ருதாதி நோஃரதேஸானஹ்த்ருத ஸூஃர்யதே - இப்படி ஃரான்தி ஸித்ருதேய்ருதன அநாஃரதானன்த்ருதகாலஸமீக்யாஃர்யத்ருதஸன்ஸ்தாரோஃரய'...

(ஸா.வி.) பேறு, ஸுஸாஃர்த்லாஃ. இழவு, ஸுஸாஃர்த்நாஸே ஃர. ஹ்ஸ்ஸோகங்களுமாய், ஹ்ஸ்ஸோகயுத்ருத: - தன்னடியறிவார் சிலர் ஃரஸி ஸ்ராய்ருண்டானாலும், ஸ்ருஸ்ய மார்ஃரஃராதிமூல்ஸேஸு ஸூக்ஸ்மபுத்ருதஸு கெஸுஃரிக ஸத்ருஸ்ருவி. அவர்களுக்குக்கிட்ட வொண்ணாதவஸ்தையுடையனாய், தेषா் ஃரோதயித்ருத ஸ்ருத்ருதானா் ஸமீஃரஸ்தித்ருதநஹ்விஸ்தாவான் தாத்ருதாதித்ருத்யுத்ருத இத்ருத்ய்ருத:.. இப்படி ஃரான்திஸித்ருத ஸபரத்ருவாதவஸ்தையோடே, எவ் ஃரான்திஸித்ருத ஸபரத்ருவாதவஸ்தையா ஸஹ - யாவஜ்ஜிவ் நடக்கிலும், ஸ்ருத்ருதௌ ஸத்ருத்யா். ஁த்ருதர் ஜன்மங்களிலும் ...

மூல்- தட்டுப்பட்டு நிற்குமாப்போலே இவனும் - देहात्माभिमानादि களாலேதன்னுருக்கொடுத்து, வேற்றுருக்கொண்டுநிற்க, ...

(சா.தி.) கிறானென்று அபேக்ஷிக்கு விரகில்லை - इज्जन्मத்தில் शबर भावத்தை யேறிட்டுக் கொள்ளுகையாலே இவன் பண்ணும் महापातकங்களாலேயப்படிப்பட்ட ஜன்மங்களுக்கு யோగ்யதே யில்லாமையாலே யென்றபடி - இது दार्ष्टान्तिकத்திலுமொக்கும் - தட்டுப்படுகை, தனக்கு ப்ராபமான புருஷார்த்தங்களை யிழக்கை. आदिशब्दத்தாலே देह सम्बन्धिकளிலே स्वकीयत्वाभिमानं சொல்லப்படுகிறது. தன்னுருக்கொடுக்கையாவது - தன்னுடைய சாபாவிக்ஷேபத்வத்தை देहसम्बन्धि पदार्थங்களிலே ஏறிடுகை. देहसम्बन्धि களிலே சிலவற்றைப் பிறந்து படைத்த தனமென்று தனக்கு சாபாவிக்ஷேபமென்று ஐமிக்குமிதே - வேற்றுருக் கொள்ளுகையாவது, ईश्वरனுடைய சாாதந்யத்தை தன்னிடத்திலே ஏறிட்டுக்கொள்ளுகை - यद्वा, தன்னுருக்கொடுக்கையாவது, சாபாவிக் டாஸ்யத்தை மறக்கை யென்றுமாம் வேற்றுருக் கொள்ளுகை...

(சா.சா.) ளாலே उत्तर जन्मங்களிலுமிந்த शबरत्वादிகளே अनुवर्ति க்குமாகையாலேயிது நிர்ஷ்ணமாகக்கூறையில்லை என்று கருத்து - தட்டுப்படுகை, ராஜகூமாரனுக்கு டாயப்ராபமான ராஜ்யத்தை யிழந்திருக்கை. தன்னுரு, சாபாவிக்ங்களான நிர்மலத்வ ஷேப்தாடிகள். கொடுக்கை, இழக்கை. அறியாமையென்றபடி - வேற்றுரு, औपाधिकங்களான मनुष्यत्व स्वतन्त्रत्वादிகள் - கொள்ளுகை, ஏறிட்டுக்கொள்ளுகை. வேற்றுருக்கொண்டு நிற்கவென்கிறத்துக்கு இவ்அத்மாவுக்கென்கிற விடத்திலேஅந்வயம் - வேற்றுருக்கொண்டென்கிறவிவ்வளவாலிவனுக்கு சாஸாரிகாகாரமூபா...

(சா.ப்ரா.) इत्येतत्सूच्यते. தட்டுப்பட்டு, प्रतिबद्धस्सन्. अस्वराजकुमारं इत्यनेन सम्बन्धः - दृष्टान्तोक्तं दार्ष्टान्ति केतिदिशति-இவனுமியாடி, தன்னுருக் கொடுத்து வேற்றுருக் கொண்டு, சாபாவிக்ஐகவக்ஷேபத்வ ரூபஸ்வ ரூபஜ்ஞானசூன்யஸ்ஸந் பரதர்மவத்தயா. நிற்க, वर्तमाने सति. अस्य இவனை மீட்கப் பெற்று இत्यனேநாவ்ய: ...

(சா.வி.) பெறவிரகில்லாதபடியால், एतच्छरीरकृतपापाभिवृद्ध्या उत्तरजन्मस्वपि प्राप्युपायाभावयुक्तः - தட்டுப்பட்டு, प्रतिबद्धस्सन्. நிற்குமாப்போலே, यथास्थितस्तथा. யிவனும், अस्मिन् जीवात्मनि - ப்ராபம் ஜிவாத்மேதி பத் ஐஹ்யவஹிதமிதி தத்பராமர்ஷாஐவஷட்க்யா இஹ இவநியுத்த - देहात्माभिमानादிகளாலே, देहात्म भ्रमादिनाதன்னுருக்கொடுத்து. स्वकीयं सवाभाविकशेषत्वादिकं स्वदेहसम्बन्धिषु दत्त्वा. வேற்றுருக் கொண்டு ईश्वरसाாதந்யம் சவஸ்மிந்நிவேச்ய சவதந்நாத்மஐம் ப்ராப்ய. யத்வா, சாபாவிக்டாஸ்யம் விஸ்மூத்ய ஷரீரதர்ம க்ரியாசுயத்வாடிக் அத்மந்யாரோப்ய - அஸ்மிந்யக்ஷே தேஹாஐமானாடீத்யுத்ததேஹாத்மஐம்மூலதேஹதர்மாறோப உத்தோ ஐவதி. பூர்வஸ்மிந்யக்ஷே தேஹாத்மாஐமானாடீத்யாடி ஷட்ப்ராஹ்யநிரிஷ்வரத்வஐம்மேண சவதந்நாத்மஐம்ம உத்தோஐவதி. யத்வா, देह एवात्मेत्यभिमन्यतेनेत्यभिमानः - अहङ्कारः अनात्मनि देहे अहमिति कारयतीति उच्चारयतीति व्युत्पत्त्या अहङ्कारस्य देहात्मभ्रमहेतुत्वात्. “गर्वोभिमानोहङ्कार” इति निघंटुः, आदिशब्देन दोषान्तरपरिग्रहः, தன்னுருக்கொடுத்து, स्वदास्यं विस्मृत्येति स्वतन्त्रात्मभ्रमः. வேற்றுருக்கொண்டு, देहस्वरूपं स्वस्मिन्नारोप्येति शरीरात्मभ्रमः. நிற்க, स्थिते सति च. ननु, पूर्व यथावत्प्रकाशरहितनायं नிற்க इत्युक्तं इहापि ஏற்றுக்கொண்டு நிற்க इत्युक्तं. उभयोः...

(சா.ச.) शीलस्सन्. தட்டுப்பட்டு, प्रतिबद्धस्सन्.

(சா.வி.) கथमन्वय इति चेदपि शब्दाध्याहारेणोभयोरन्वयस्समञ्जसो भवति. यद्वा, प्रकाशरहितत्वात् निरुक्त इत्यस्य हेतुपरत्वं यथावत्प्रकाशरहिततया देहात्माभिमानादिना देहात्मादिभ्रमवति स्थिते सतीत्यर्थः. अस्यां फक्किकायां வினையாட்டிலே சக்தனான இதி ஜீவகர்மானுபுந்யேன இஷ்வரஸ்ய லீலாபரவஸ்தவ் சூசிதம். வார்த்தையறிவதற்கு முன்னே இத்யனேன அநாத் வித்யாபரவஸ்தவ் சூசிதம். எடுத்தார் கைப்பிள்ளையாய் இத்யனேன தேவதான்தரபரவஸ்தவ் சூசிதம். ஏதேனுமொரு குருச்சியிலே இத்யனேன தேஹ் சபந்நஸ்யானுசிதத்வம் சூசிதம். தனக்கில்லாதேத்யனேன ப்ராஹ்மண்யாதிக்கம்மோபாதிக்கமிதி சூசிதம். வேடுவச்சேரியில் கிளிப்பிள்ளைபோலே இத்யனேன ஔபாதிக்கேஷு ஸ்வாபாவிக்கத்வம் ப்ரமஸ்சூச்யதே. அவர்பழக்கிவித்த இத்யனேன விஸயப்ராவுண்யம் சூசிதம், புதியதுண்ணாதித்யனேன ப்ரஹ்மத்யா஗வத் கைட்கூர்யத் தஸ்தாநேஷு அஸஹிஷ்ணுத்வம் சூசிதம். கிட்டவொண்ணாதே இத்யனேன ஸாத்விக் வௌமுக்யம் சூசிதம். அத் மோக்ஷப்ராப்திப்ரகாரம் சத்யுத்யான்த் மூபபாதயதி - அந்த் ராஜகூமாரனுதைய வித்யாதினா. அந்த் ராஜகூமாரனுதைய, தஸ்ய ராஜகூமாரஸ்ய. லக்ஷணாதி களாலே, விஸாலர்ஸக்தவ் தீர்த்நாஹத்வ் விபூலநேத்ரத்வாதி ராஜாகூத்ய் பிவ்யஜ்ஜக...

(சா.சं.) வந்தேறி, आरोपितं. விரகு, उपायः. ...

மூல்- தங்கள் உபதேசானுष्ठானங்களாலே குடிபுகிரவிட்டு, இவனுக்கு அனேகதோஷபுஷ்பங்களான ஸ்ரவராதி ஸ்ரவ்யஸுத்ரவிஷயங்களை அருவறுப்பித்து ராஜாதிஸ்ரவ்யங்களான அதிஸயிதபுருஷார்த்தங்களையாய்ந் தெடுக்க வல்ல அளவுடமையையுண்டாக்கி நிறுத்துமாப்போலே இவ்வாத்மாவுக்குச் சிலதார்பிகர் பித்ராதிமுக்ஷெந் நொடித்து, “புமாத்ந் தேவா ந் நரா ந் பஸுந் ச பாடப:। ஸ்ரீராகூதிஸ்தேதாஸ்து ஸூபைதே கர்மயோநய:” என்கிறபடியே உருவியந்த விந்நிலைமையையுணர்த்தி, அதுக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்த ததுபாயங்களிலே அந்வயிக்கலாம்படி விரகுசெய்து ...

(ஸா.தி.) ராஜாதித்யாதி ஸ்ரவத்தாலே சத்ரவர்தி ஸார்வஸூமக்ரஹ் - ஆய்ந்நது, விவெகிது. எடுக்க, பரிஸ்ரஹிக்க. அளவுடமை, ஸ்ரவவத்தை. நிறுத்துகை, தத்ரவ் ஸ்ரீதந்நாக்குகை. பித்ராதிமுக்ஷெந் நொடித்து, ஸூத்ரமாக. உருவியந்த விந்நிலைமை, உரு, ஸ்ரீர. வியத்தல், கடத்தல். தேஹாதிஸ்த்ரவ்யஸ்ய நிற்கிறநிலையை யுணர்த்தியென்றபடி - அதுக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்த மாவது, தேஹைஸ்த்ரவ்யஸ்யத்துக்கு அநுரூபமான தேஹாந்நர் தேஸாந்நரானுஸாவ்யங்களான ஸமூத்ரி கள். உடம்புதிந்நாருண்டு, உடம்பாலே திந்நப்பட்ட பேர். உடம்பில்காட்டில்

(ஸா.ஸா.) கள் - தங்கலித்யாதி - இத்தாலிவர்களுபதேஸா நுष्ठானாதிஸ்த்ரவ்யஸ்ய அந்ந்ராகுகுமாரனுக்கு துர்வாஸிநாதிஸ்த்ரவ்ய கழிந்நது உசிதகுணவூத்ரங்களுண்டாக க்காண்கையால் இவ்வாத்மாவுக்குமப்படி உசிதகுணவூத்ரங்களுண்டாக க்கூடு மென்றதாயிற்று - அனேக தோஷேத்யாதி - இத்தால் சிர்காலவாஸித விஷயங்களிலும் அனேகதோஷப்ரதர்ஸிநாதிஸ்த்ரவ்யஸ்ய ஹேதவ்ஸூத்ரி பிறக்கக்காண்கையா லிவ்வாத்மாவுக்கு மப்படிக்கூடு மென்றதாயிற்று - ஆய்ந்நது, விவெசுநம்பண்ணி, எடுக்க, பரிஸ்ரஹிக்க. அளவுடமை, ஸ்ரவவத்தை. இத்தாலிவ்வாத்மாவுக்கு உசிதபுருஷார்த்தங்களிலே ரூசியும் வரக்கூடுமென்றதாயிற்று - நொடித்து, வார்த்தைசொல்லி. ஹிதேபிபித்ராதிமூலமாக ஸம்பாஷண் பண்ணப்பெற்றென்றபடி - உரு, தேஹ, வியத்தல், வைஸ்த்ரவ்ய. இந்நிலைமை, இந்ந் ...

(ஸா.ப்ர.) அனேக ஹிதோபதேஸாதிஸ்த்ரவ்யஸ்யஸ்த்ரிதூ ஸ்யாடஸாவிதி ப்ரார்த்திநாதிஸ்த்ரவ்யஸ்ய ஸூச்யதே. குடிபுகுரவிட்டு, ப்ரவேஸ்ய. ஸம்பாச்யேத்யர்த்த:.. விஷயங்களை அருவறுப்பித்து, விஷயானு க்ஸ்யிதவ்யர்த்த:.. ஆய்ந்நதெடுக்கவல்ல வளவுடமையை உண்டாக்கி, விவிச்யாதித்யாரண ஸமர்த்த்ரவ்யஸ்ய ஸுத்யாதி. நிறுத்துமாப்போலே, ஸ்ரவபநவத். உத்ந்நாதிஸ்த்ரவ்யஸ்ய யோஜயந்நதேபாஸிமூக்ஸ்யஹேதுக ஸாத்விகஸம்பாஷண் ஸலமாஹ இவ்வாத்மாவுக்கு இதி, நொடித்து, ஸ்ரீதிதி. உருவியந்தவிந்நிலைமையை, தேஹாதிவ்யா வூத்ரவ்யேந் விஸ்யயநித்யாத்ம ஸ்வரூபஸ்திதி. உணர்த்தி, ஸ்ரவபயித்யா. ...

(ஸா.வி.) நுரூபமான குணவூத்ராதிஸ்த்ரவ்யஸ்ய, ஸ்வஜாத்யுசித குணாசாராதிந். தங்களுபதேச அநுஷ்டானங் களாலே, அத்மஸூயோபதேஸானுष्ठானை:.. குடிபுகுரவிட்டு, ஸம்ப்ரவிஸ்ய ஸம்பாச்யேத்யர்த்த:.. ஸுத்ரவிஷயங்களை அருவறுப்பித்து, ஸுத்ரவிஷயானுக்ஸ்யிதவ்ய. அதிஸயித புருஷார்த்தங்களை, அதிஸயித புருஷார்த்தாந். ஆய்ந்நதெடுக்க, விவிச்ய்ரூஹித். வல்லவளவுடைமையை, ஸமர்த்த்ரவ்யஸ்ய ஸ்ரவவத்தா. உண்டாக்கி, ஸம்பாதி. நிறுத்துமாப்போலே, ராகுகுமார் யதாஸ்தாபயந்தி ததா । இவ்வாத்மாவுக்கு, அஸ்ய ஜிவஸ்ய. பூர்வமுக்தேந் வேற்றுருக்கொண்டு நிற்க இத்யஸ்யாஸ்ய ச ஸம்வந்ந:.. தேஹாத்மாதிஸ்த்ரவ்யஸ்யஸ்திதே ஸத்யஸ்ய ஜிவஸ்யேத்யர்த்த:.. சிலதார்பிகர், புருஷகாரஸூதா: கேசுந் ஸக்ரவத்ரதர்ஸரதா:.. நொடித்து, ஸூத்ர. உரு, ஸ்ரீராத் வியந்த, விலக்ஷிநா. இந்நிலைமையை, அத்மஸ்வரூபஸ்திதி. உணர்த்தி, ஸ்ரவபயித்யா...

(ஸா.ஸ.) அருவறுப்பித்து, ஜுகூஸாவிஷயானுகூத்ரவ்ய. நொடித்து, ப்ரேரிதா:.. உருவியந்த இந்நிலைமையை, உரு...

மூல் - உடம்புதின்றார் படியன்றிக்கே - ஒரு வெளிச்சிறப்பையுடையார்க்கு வரும்
 குணவூத்தங்களை யுண்டாக்கி ஹேயோபாடேய விபாக்ஷமனுமாக்கி நிறுத்தினவளவிலே இவனுடைய
 வடியுடமையையும், சிலதாமிக்கர்...

(சா.தி.) வேறுபடத்தம்மைக்காணாத பேர், டேஹாதுமாபிமானிகளென்றபடி. ஹேயோபாடேயவிபாக்
 ஷமனாக்குகையாவது மேல்அதாரி னுபதேசிக்கக்கடவ ஹேயோபாடேயவிபாகத்தினுடைய ஸ்ரஹணத்துக்கும்
 விஸ்வாஸத்துக்கும் யோக்யனாம்படிபண்ணுகை - அடியுடமையாவது, ஸ்ரவணச்சேஷத்வத்தஹஜகாஹ்ய
 விஷயங்கள், யோக்யதே, அஸ்திக்யம். அளவுடமை, கீழ்சொன்ன ஹேயோபாடேய விபாக்ஷமதை.

(சா.ஸ்வ.) ஸ்திதி. டேஹாதுவிலக்ஷணனாய் நிற்கிறநிலையை யென்றபடி. உடம்புதின்னார்,
 டேஹேனகவரூ க்ருதர். உடம்பிற்காட்டில் வேறுபடத்தம்மைக்காணாதவர்கள் - ஒருவெளிச்சிறப்பு,
 ஒரு ப்ரகாஸஸ்மூர்தி. ஸ்வாதுமி டேஹாதிருக்தநித்யத்வாதிவிஷயமான சிலஜ்ஞாந விகாஸமென்றபடி - ஆனாலும்
 ஸ்ரவணச்சேஷதனென்றறியாதே அநாதிக்காலந்தொடங்கி த்தன்னை ஸ்வதந்நனாக நினைத்திருக்கிற
 இவன் அதிகாரியல்லாமையாலே இவனைக்குறித்து கௌரீரூபரமபுரூஷார்த்தாஸாஹநரமான ஸாஸ்த்ர
 மாஸ்த்ரிக்கக்கூடுமோ? சிலதாமிக்கரடியாக வந்தயோக்யதையாலுண்டான ஸ்ருதிஸ்மூர்தி பரிசயத்தாலே
 ஸ்வதந்நாதுமஸ்ரமிவூர்தி சஹாவிதை யாகையாலே அப்போதிவன்அதிகாரியாக க்குறையில்லையே
 என்னில் தத்வஹித விஷயத்தில் யதாவத்ப்ரகாஸபரிதபந்நகங்களான மாயாஸம்வந்நாதி களிப்போதும்
 அநுவர்த்திக்கையாலே இது சஹாவிதமென்னத்தான் கூடுமோ? ஸடாசாரியப்ராப்யாதிருபவிஷேஸாஸாஸுரீ
 உதேஜக மாகையாலே யிது பரிதபந்நகமாக மாட்டாதேயென்னில் இஷ்வரன் லீலாபரவஸனாய்ப்
 போருகையாலே அநாதிக்கால சஸ்சரிக்கிற ஜீவவர்கத்திலித்தனை காலமில்லாத ஸடாசாரியப்ராபி
 இன்றைக்கொருவனுக்கு வருகிறதென்கைக்குத் தானடியுண்டோ என்ன வருளிச்செய்கிறார்
 - இவனுடைய வித்யாதி - அநாதிக்கால ...

(சா.ப்ர.) உடம்புதின்னார் படியன்றிக்கே, ஸ்வஸூக்துணாப்ப்ரகாரம் விநா. இஷ்வரீகேவல்ய வுராயம் சஹாசுரீ
 ஸாவ: - ஒரு வெளிச்சிறப்புடையார்க்கு, அதுவீதீய ப்ரகாஸாதிக்கயவதா ஜ்ஞேயகாஸாஸூதப்ரஹாவிஷயத்வயோக்ய
 ஜ்ஞானவதா, நிறுத்தினவளவிலே, ஸ்தாபநான்தர். அத்ர பந்நிவூர்திஹேதுஸூதமாசாரியப்ராப்யாதிக்கமாஹ -
 இவனுடையேத்யாதிநா - அடியுடமைமையையும், மூலவத்வம். ஸ்ரவணத்கடாக்ஷ விஷயத்வமிதி ஸாவ: - ...

(சா.வி.) அந்வயிக்கலாம்படி, யதா ஸம்வந்நஸ்ததா. விரகூசெய்து, உபாயகூத்வா. உடம்புதின்னார்
 படியன்றிக்கே, டேஹாஸூக்துணாப் ப்ரகாரம் விநா. இஷ்வரீ கேவல்யவுராயம் சஹாசுரீ. வெளிச்சிறப்புடைய
 யார்க்குவரும், ஜ்ஞானஸமூர்திஸதா சம்ஸவந்நி. குணவூத்தங்களையும், குணவூத்தானி. உண்டாக்கி, சஹாசுரீ.
 ஹேயோபாடேய விபாக்ஷமனுமாக்கி, டேஹஸம்வந்நி ஹேயம் அதுமஸம்வந்நயு பாடேய மிதி விவிசய ஸ்ரஹணஸமர்த்த கூத்வா
 - நிறுத்தின அளவிலே, யடாஸ்தாபயந்நி தஸ்திந்நஸமயே. அத்ர ஸ்ரவணஸம்வந்நம் ஹேதுமாசாரிய ப்ராபி மாஹ.
 இவனுடைய இத்யாதிநா, இவனுடைய அஸ்ய ஜீவஸ்ய, அடியுடமையும், மூலவதா ஸ்ரவணத்கடாக்ஷ
 விஷயத்வ மித்யர்த்த: சில தாமிக்கரடியாகவந்த யோக்யதையையும், கதிபய தாமிக்க மூலதயா ...

(சா.ஸ.) டேஹாது. வியந்நத, விவிதாதுமந்நஸ்வாஸாவிக்க ரூபம். உணர்த்தி, ஜ்ஞாபயித்வா. உடம்புதின்னார்,
 நாஸ்திகா: - வெளிச்சிறப்புடையார்க்கு, விவேகவடாஸ்திகானா - அடியுடமை, ...

மூல் - டியாகவந்தயோக்யதையையும், (அளவுடமையையும்) நேராகக்கண்டு பரமகாருணிக னானபரம
 ஷேஷியாலே ப்ரேரிராய்த்தாங்களும் காருணிகோத்தம ராயிருப்பார் சிலதேசிகர், “ईश्वरस्य च सौहार्दं
 यदृच्छासुकृतं तथा । विष्णोः कटाक्षमद्वेषमाभिमुख्यं च सात्विकैः ॥ संभाषणं षडेतानि ह्याचार्यप्राप्ति हेतवः”
 என்கிறபடியே நேர்ப்பட்டு அந்தராஜ குமாரனுக்கு சிலராஜாந்தரஜ்ஞர் நேர்ப்பட்டு பிறவியையுணர்த்தி...

(சா.தி.) நேராகக்காண்கை யாவது ஸ்பஷ்டமாகவறிகை. இஷ்வரச்யேத்யாதி - சாத்திகைஸ்சம்பாஷண
 மென்று அந்வயம். பூர்வபூர்வமுத்தரோத்தர ஹேது - நேர்படுகையாவது, சந்நிஹித னாகை. பிறவியை
 யுணர்த்துகை யாவது, சார்வபூமிநானவினன்ன ராஜகுமாரன் நீ என்று சொல்லுகை - ...

(சா.ஸ்வ.) சம்சாரிவர்த்திலொருவனுக்கொருகால விசேஷத்திலேயாடூச்சிக சுகூதாதிருப வ்யாஜவிசேஷ
 ங்கள் அபர்யநயோஜ்யானாதிசாமக்ரீச்சகசாமர்த்த்யத்தாலேயுண்டாகுமென்று “ईश्वरस्य च सौहार्दं” மித்யாதி
 ப்ரமாண பலாடஜ்ஜிகர்த்தவ்யமாகையாலே அந்தவ்யாஜத்தாலீச்வரனுக்கு லீலாபாரவச்யம் கழிந்து
 சஹஜகாருண்ய முத்திமஹிதமாகையாலே அதடியாகவும் தன்மூலகமான அத்வேஷாபிமுக்ஷ்யாதிகளடியாக
 வுமிவனுடைய ஸ்வரூபயோக்யதாதி விமர்ச - பூர்வகமாக இவனுக்கு சதாசார்யப்ராப்தி
 வரக்குறையில்லையென்று கருத்து - அடியுடைமை, ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கு மூலகாரணத்தையுடைய
 வனாயிருக்கை. அதாவது, ஸ்வாபாவிகசேஷத்வ சஹஜ சௌஹர்த விசயத்வங்கள். யோக்யதை, ஶாஸ்த்ரவச்யதாதிக்கள்.
 நேராக, அநுரூபமாக. தாங்கள் செய்யப்புகுர உபதேசத்துக்கு உபயுக்தமாக வென்றபடி. இப்படி
 இவனுக்கு ஸ்வதன்வாத்த்மப்ரமநிவृத்தி சம்பவிக்கத்தக்கதானாலும் அநாதிகாலமசமஜ்ஜசன்படியே
 விபரீதனாய் போந்தஇவனிப்போது முன்புள்ள அநர்ஹதையைக்கண்டு “அம்மானாழிப்பிரா”
 நித்யாதிக்களிற்படியே அகலுகையும் அதடியாக இஷ்வரந் தானும் அகலுகையும் ...

(சா.ப்ர.) யோக்யதா, ஶ்ரோதவ்யே ஶ்ராவயிதரி சாடர்ஸுஸூஷாதிவீஸிஸ்டச்சமஸூயாராஹித்யாதிக்க. அளவுடைமையையும், சூக்ஷ்மபுத்திமத்தாச்ச. நேராகக்கண்டு, சம்யகதூஷ்டா. அநேன “संवत्सरामित्या”
 சூக்தம் பரீக்ஷணம் சூக்தம். பரமகாருணிகேத்யாதிநா கருணாபலம் தாடாத்திகம் ப்ரேரணமூக்தம். நேர்ப்பட்டு,
 யதூச்சயாகத்ய. ஏதேனாசார்யஸ்ய ப்ரயோஜனாந்தரஹித்யம் சூக்தம் - நன்வாசார்யஸ்ய ஧ார்மிகத்வ அலௌகிக ...

(சா.வி.) ப்ராப்தா ஶ்ரோதவ்யே ஶ்ராவயிதரி ச அடரூபாமஸூயாராஹித்யாதிருபா ச யோக்யதா. அளவுடைமையையும்,
 சூக்ஷ்மபுத்திமத்தாச்ச. நேராகக்கண்டு, சம்யகதூஷ்டா. அநேன “संवत्सरं तदर्थं वि” த்யாதி பரீக்ஷணம் சூக்தம்,
 பரமகாருணிக னான பரமஸேஷியாலே ப்ரேரிராய், பரமாகாருணிகேன பரமஸேஷிணாப்ரேரிதா: தாங்களும்
 காருணிகோத்தமராய், ஸ்வயமபி பரமகாருணிகா: . ஧ார்மிகராயிருப்பார், ஧ார்மிகதயாஸ்திதா: . சில தேசிகர்
 நேர்ப்பட்டு, யதூச்சயாகத்ய. ஏதேனா சார்யாணா ப்ரயோஜனாந்தர நைஸ்பூஹம் சூக்தம். அசார்யாணா ப்ரயோஜனம்
 ராஜகுமாரதரகராஜாந்தரஜ்ஞ சமாதிமாஹ. அந்தராஜகுமாரனுக்குஇத்யாதிநா. அந்த ராஜகுமாரனுக்கு, தஸ்ய
 ராஜகுமாரஸ்ய. ராஜாந்தரஜ்ஞர், ராஜாந்தரஜ்ஞா: ...

(சா.ச.) ப்ராசீன சம்வந்த: . அளவு, யோக்யதாமூலகநிவ்ர்த்த: . நேராகக்கண்டு, ரக்ஷணயோக்யதாரூப ...

மூல்- மேலுள்ள ப்ரியதமங்களையும் ஹிததமங்களையும் தெளிவித்து ஒருவிரகாலே அந்த ராஜாவுக்கும், ராஜகும்பரனுக்கும், பரஸ்பர சர்ஸலேஷாகாங்கைஷயை உத்தம்திக்கு மாப்போலே இவனுக்கும், “நாய் தேவோ ந மத்யோ வா ந திர்யக் ஸ்தாவரோபி வா । ஜ்ஞானாந்நதமயஸ்த்வாத்மா ஸேஷோ ஹி பரமாத்மந:” என்றும் - “தாஸபூதாஸ்வதஸ்சர்வே ஹாத்மான்: பரமாத்மந:” என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்

(சா.தீ.) ப்ரியதமங்கள், யோவராஜ்யாதி. ஹிததமங்கள், அவனைக்கிட்ட விரகுகள். நாய் தேவ இதி - இந்த ஸ்லோகோதாஹரணத்துக்கு உத்தராதீத்திலேநோக்கு பொங்கோதம்த்யாதி - வர்தியாநின்றுள்ள சமுத்ரத்தாலே. சூழப்பட்ட பூமி. இத்தால் லீலாவிபூதியைநினைக்கிறது. விண்ணுலகும், பரமாகாசம் - அங்கு, அதற்குள்ளே. ...

(சா.ஸா.) சம்பாவிதமாகையாலிவனைப்பற்ற இச்சாஸ்த்ராரம்பம் கூடுமோ வென்ன இது கூடுமென்கைக்குமந்த ராஜகும்பர வுத்தாந்தமே தூதாந்தமென்கிறார் அந்தராஜகும்பரனுக்கித்யாடியால் - மேலுள்ளவ்த்யாதி - தன்னை ராஜகும்பர னாகஅறிந்தாலும் முன்புள்ள அந்ஹதையை நினைத்து அகலப்பாராதேமேலுள்ள ஹித தமங்களை அறிந்து தேறும்படி தெளிவித்தும் அந்தராஜாவுக்கும் இவனுடைய அநுகூல்யாதி களைத் தெளிவித்தும் அந்யோந்யாகாங்கைகள் குணிதீகளாகாதே அபிவூதங்களாம்படிப் பண்ணுமாப்போலேயென்றபடி - இத்தால் இவ்அத்மா தன்அந்ஹதையைநினைத்து அகலாதே தேறும்படியாகவும் அதடியாக இஸ்வரன் இவனுக்குஅபிமுகு னாம்படி யாகவும்இதேஸிகர் பண்ணுகையாலிவனைப்பற்ற ஸாஸ்த்ர மாரம்திக்கக்குறையில்லை யென்றதாய்த்து - உத்தம்திக்கு மாப்போலே என்கிறத்துக்கு முயன்று என்கிறதோடேஅந்வயம் - பொங்கோதம்த்யாதி - வர்தியாநின்றுள்ள சமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்ட பூமி - இது லீலாவிபூதிக்கு உபலக்ஷம் - விண்ணுலகு, ந்த்யவிபூதி. அங்கு, அவற்றிற்குள்ளே...

(சா.ப்ர.) ஸ்ரேயஸ்தாநஸ்யேவ தர்மஸ்த்வாத்ந்வாத்ப்ரயோஜாந்தரபரத்வப்ரஸஜ்ஜ இத்யாசார்யத்வம் வ்யாஹந்யேத ப்ரயோஜாநாவே தூபதேஸாது ப்ரவூத்திர்ந ஸ்யாத். “ப்ரயோஜனமநுதிஸ்யே” தி ந்யாடாதித்யத்ர சதூதாந்தமூத்தரமாஹ - அந்த ராஜகும்பரனுக்குஇதி. ராஜாந்தரஜ்ஞாணம் ராஜப்ரோத்யர்தீ கும்பர ப்ராபணவத் பரமஸேஷி மூகோல்லாஸார்தீ ஜீவோஜீவநே ப்ரவூத்திர்யூஜ்யத இதி பாவ: - அசார்ய கூத்யமாஹ - இவனுக்குஇத்யாதிநா, பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும், கூதஸ்தந்நூமி஑்ரஸந சாமத்யீந நவதர்மான சமூத்ராவூத ...

(சா.வி.) நேர்ப்பட்டு, ராஜப்ரோத்யர்தீ ஸ்வயமேவ. அஸ்யபிறவித்யையுணர்த்தி, ராஜஸ்காஸாதுத்பத்தி ஜாபயித்யா. மேலுள்ள ப்ரியங்களையும் ஹிதங்களையும் தெளிவித்து, யோவராஜ்யாதி ப்ரியாணி ஸ்வரீாதி ஸாநநயா஑ாதி ஹிதாநி ச சம்பந்யந்தி ஜாபயித்யா. அந்தராஜாவுக்கும் ராஜகும்பரனுக்கும், தஸ்யராஜ: ராஜகும்பரஸ்யச. பரஸ்பர சர்ஸலேஷாகாங்கைஷயை, கதா கதா சர்ஸலேஷோபவேதித்ய ந்யோந்ய சர்ஸலேஷாகாங்கை. உத்தம்திக்குமாப்போலே, யதோத்தமந்யந்தி ததா. உத்தம்திக்குமாப்போலே இத்யஸ்ய குடல் துவக்கைத் தெளிவித்து முயன்று இத்யத்ர சம்பந்ந: . அசார்ய கூத்யமாஹ. இவனுக்கு ம்த்யாதிநா. அஸ்ய ஜீவஸ்யாபி. பொங்கோதம் சூழ்ந்தபுவனியும், கூதஸ்தந்நூமி஑்ரஸந சாமத்யீந வதர்மான சமூத்ராவூதநூமி லீலா விபூதிமாத்ரஸ்ய...

(சா.சம்.) ஸஹகாரிகூத்ய - நேர்ப்பட்டு, உபதேஸயோ஑்ய லாபவந்த: . பொங்குகை, விவதீந். ஓதம், சமூத்ர. சூழ்ந்தபுவனி, ததாவூதநூவந். விண்ணுலகும், பரமாகாச: . அங்காதும் சோராமே, உபயவிபூதிமாபி...

மூல்- அங்காதும் சோராமேயாள்கின்ற செங்கோலுடைய ஸ்ரீய:பதி நாராயணனுடனேகுடல் துவக்கைத்தெளிவித்து இவனுக்கு தத்ப்ராப்யுபாயங்களிலேமுயன்று இவன் (இருவரும்) பெறுகிற பேறேதங்களுக்குப் பொன்னுலகையும் புவநி முழுவதையும்...

(சா.வீ.) ஆதும், ஁கதேசம் சோராமே, பிரிக்கப்படாமேவிடாதே ஁ன்றபடி - செங்கோல், ஆஜ்ஞை குடல் துவக்கு, சம்பந்த் - இவனுக்கித்யாதி, ஁கவத்ப்ராப்யுபாயமான஁க்தி ப்ரப்திகளில் ஁ன்றிலேயிவனை ஁ந்வயிப்பிக்கும்படிபண்ண வேணுமென்றுமுயன்று, ஁த்யோகித்து "பொன்னுலகாளீரோ, வென்கிற திருவாய் மொழியிலேபிராட்டி ஁டகருக்கு ஁஁யவி஁த்தியையும் ப்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுத்தாளிறே - இங்கப்படி வேண்டுகிறதோ வென்று ஁ருளிச்செய்கிறார். இவன் பெறுகிறவிய்யாதி பொன்னுலகு...

(சா.ஸ்வா.) ஆதும், ஁கதேசமும். சோராமே, விடாதே. ஆள்கின்ற, ப்ரஸாஸந்பண்ணுகிற செங்கோலுடைய, ஁ரீயுடைய வனான. ஸ்ரீய:பதி. நாராயணனென்கிற ப்ரத்யயமும் ப்ரதத்வ விஸேஷ நிர்ணய்த்தில் ப்ரமாணத்யோதனார்த் - குடல்துவக்கு, ஸ்வ஁பாவிகசம்பந்த். பொங்கோதமிய்யாதி களிதுக்கு ஁பபாடகங்கள். தெளிவித்து, யதாவத்ப்ரகாசிப்பித்து. ஁பபத்திகள் ஁பதேஸ்யமாணங்களா யிருந்தாலும் ஁ந்ய ஸேஸ்த்வமோபாதிக்க. ஸ்ரீய: பதிஸேஸ்த்வமே ஸ்வ஁பாவிக மென்ற இவ்வர்த்தத்தில் நிஸ்ச்ஸய ஁நாம்படி சிலப்ரமாணங்களைக்கொண்டு சட்ய்ர஁ண முந்துறவுபதேசித்தென்றபடி இவனுக்கித்யாதி. முயன்று, ஁஁நிவேசித்து. தத்ப்ராப்யு பாயங்களான ஁க்திப்ரபத்திகளொன்றிலே ஁ந்வயித்து ச்ஸ்ஸேஸம்பெற வேணுமென்று யிவனுக்காகா஁஁யுத்த஁஁த மாம்படி பண்ணுகைக்கு மிகவும் ஁த்யோகித்தென்றபடி "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிற திருவாய்மொழியிலே பிராட்டி ஁டகருக்கு ஁஁ய வி஁த்தியையும் சமர்பித்தாப்போலே இவன் சமர்பிக்க ஸக்தனல்லா திருக்கவிவன் பக்கல் ஁வர்களித்தனை஁஁நிவேசித்தக்கூடுமோ வென்ன ஁ருளிச்செய்கிறார். இவன் பெறுகிற விய்யாதி - ஁஁ய வி஁த்தியும் ஁ந்த஁கவ ...

(சா.ப்ர.) ஁மீம் ஸ்ரீவீகுந்஁த்ய. அங்காதும் சோராமே, தத்ரத்யஸ்ய கஸ்யாப்யபரித்யாஜேந - ஆளுகின்ற, பரிபாலயதா. செங்கோலுடைய, ஁ந்஁த்யே. குடல்துவக்கை, ஁த்யபத்திக சம்பந்த். ஸ்வ஁பாவிக ஸரீராத்த்஁பாவமிதி ஁வ:.. தெளிவித்து, ஁பபயித்வா. த்஁ர்திகரித்யஸ்யா஁஁பிராய முத்யாடயதி - இவனுக்குதத்ப்ராப்யுபாயங்களிலே ஁தி - முயன்று இவன் பெறுகிறபேறே, ஸிஸ்யஸ்யோபாயா஁஁நிவேஸாஸ்தித்யத்புரூஸார்த்மேவ. பொன்னுலகையும் புவனி முழுவதையுமாகளுகையாக ஁கந்து, நித்ய வி஁தேலீலா வி஁தேஸ்ச பரிபாலனா஁த்யே ஸ்ரஸ்துஸ்தோ ஁வேத்தயா ...

(சா.வி.) ஁பலக்ஷணமேதத். விண்ணுலகும், ப்ரமபத். ஁ங்கு, தத்ர. ஆதும், ஁கதேஸமபி. சோராமே, ஁பரித்யஜ்ய ஆளுகின்ற, பரிபாலயதா. செங்கோலுடைய, ஁ஸாவதானாராயண. கூட, ச஁. குடல்துவக்கு, ச஁஁சசம்பந்த். தெளிவித்து, ஁பபயித்வா. தத்ப்ராப்யுபாயங்களிலே, தத்ப்ராப்யுபாயானுஸ்தானேஸு. முயன்று, ஁஁நிவேஸி க்ருத்வா. ஁வ்஁கவத்சம்பந்த் ஁தநே ஁கார்யஸ்ய கி் ப்ரயோஜனமிய்யாஸத்யுத்தமானா் ப்ரபுரூஸார்த்ஸா஁தநஸ்யேவ ஸ்ரப்யோஜன ரூபத்வாத் ஁கவத: கீட்ய்ரய்ஜனிதாதிஸ்யாஸிஸ்யஸ்ய கீட்ய்ரய்ஜனித஁கவந்மு஁லாஸஸ்திதிரித்யு஁யமப்யா஁கார்யஸ்யோ஁ய வி஁த்திஸாஸந ஜனித ஁கவதானந்ததுலானந்தாவ஁மிய்யா஁. இருவரும்பெறுகிறபேறே. ஁கவத:கீட்ய்ரய் ப்ரதிஸம்பந்தித்வ ரூப ஸிஸ்யஸ்ய கீட்ய்ரய் ஜனிதஸ்வாமிமு஁லாஸரூபத்யேத்யு஁யோ: புரூஸார்த் ஁வ. தங்களுக்கு, ஸ்வேஸா. பொன்னுலகையும் புவனமுழுவதையும்...

(சா.ஸ.) காத்ஸ்யேந ஆள்கின்ற. ஸ்ரீயத்வேந வஸீகரணஸீல:.. முயன்று, ப்ரீத்யாபரி஁஁஁. இவனுக்குப் பெறுகிறபேறே, ...

மூல்- ஆளுகையாகவுகந்து, அதடியாக அன்றீன்ற கன்றுக்கிரங்கிச்சுரக்கும் தீனு வைப்போலே இத்தேசிகர் இவ்வாழ்வுக்கு அஜ்னாஸ்சயவிபர்யங்கல் தீரவேணுமென்றுமிகுதி குறைவறச் சுர(ரு)க்கும் பாசுரங்களைக்கொண்டு “தத்வெ ...

(சா.தி.) நியவிபூதி. புவநி, லீலாவிபூதி. சுரக்கும்பாசுரங்கள், தேசிகர் சுரக்கும் பாசுரமென்று அவ்ய - சுரக்கும் பாசுரங்களாவன, “அஹமாழ்மா ந தேஹிஸி விஷ்ணுஷேஹி பரிஹ: | தமேவ ஸரணம் பராஸ்த ...

(சா.ஸா.) த்ஸ்ஸேஷ பராபணத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மாக மாட்டாதென்று அந்த பிராட்டியேயறுதி யிடுகையாலே இது கெவலகாரணிகர் செய்யுமதாக்கையாலிப்படி அபிநிவெசிக்க க்குடுமென்று கருத்து. இருவரும் பெறுகிறவென்று பா஠ாந்தர் - இந்த ஸேஷ ஸேஷிகளிருவரும் பெறுகிற பரஸ்பர ஸ்ஸேஷரஸத்தையே யென்றபடி. இப்படிக்குடல் துவக்கைத் தெளிந்த பின்பு அதுபோலே ப்ராப்யுபாய மும் தெளியலாயிருக்க இனி இவனுக்கு ஜாதவ்யங்களுண்டோ? உண்டானா லுமதுக்காக நூதனமா யொரு ப்ரவந்தமாரம்மிக்க வேணுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். அதடியாகவியாதி. இந்ததீனு தூஷாந்தத் தாலே அத்யந்தவாஸ்தவ்யம் விவகிதம் - மிகுதி, அநபெகிதவிஸ்தர். குறைவு, அபெகிதஸங்கோசம். அத்யந்தவாஸ்தவ்யேன ப்ரவூதங்களாகையால் இத்தேசிகர் சுரக்கும் பாசுரங்களே அபெகித ஸகலார்த்தங்களுக்கும் யதாவத்ப்ரகாஸக ங்களாகையாலும் ஸ்ருதிஸ்மृत்யாதிக்களிலே இப்படி ப்ரகாஸம்பிறவாமையாலும் ப்ரஹ்மவக்ஷாஸ்தாதிக்கள் அதிவிஸ்துதத்வென சித்தகோபகரங்களாகையாலும் ஜிதந்தாதிக்கள் அத்யந்த ஸங்கு சித்தத்வெனாஜ்னாஸ்சயாதி நிவர்த்தனகாமங்களல்லாமையாலும் இத்தேசிகர் சுரக்கும் பாசுரங்களே உபாதி யங்களாகையால் நம்பூர்வாசார்யர் களுடைய ப்ரவந்த ரூபமாயும் முக்தகோபதிஸ ரூபமாயுமுள்ள ...

(சா.ப்ர.) துஷா இமே தேசிகா: - எவ்ஸிஷ்யோஜீவநைகப்ரயோஜனானாமேவ தேசிகத்வமிதி ஜாபநார்த்த: புநர்தேசிகஸங்ஃ. அதடியாக, தாவந்மாத்த்ரேண ஹேதுநா கெவலகூபாமாத்த்ரேணேத்யர்: அன்றன்ற கன்றுக்கிரங்கிச்சுரக்கும் தீனுவைப் போலே, ததாப்ரஸூத வஸ்தார்த்த க்ஷிரஸாவிதேநுவத். தீரவேணுமென்று, விநஸ்யேதிதி. மிகுதிக்குறைவறச் சுரக்கும் இதி, அாதிக்கயந்யூனதா ராஹித்யேனோக்தே: இஃ முக்தம்மிக்ருமாப்போலே இத்யஸ்ய ப்ரதிநிதிஸ: - யதா ராஜகூமாரச்ய ராஜாந்தரங்கோபதிஸதாஜ ஸ்ஸேஷகாங்கோத்தம்யேத எவமாசார்யோபதிஸே ஸிஸிஷ்யாணாமுபாயானுஷாந பூர்வக ப்ரஹ்மலாபாபெகோத்தம்யேதேதி பாவ: பாசுரங்களைக்கொண்டு, வாக்யேரித்யர்: ஜாத ...

(சா.வி.) அளுகையாக உகந்து, நியவிபூதேரீலாவிபூதேஸ்ச பாலநமிவ ஸந்நுப்யதிஸந்தி. இதடியாக. கெவலகூபாமாத்த்ரேண. அன்றன்ற கன்றுக்குச் சுரக்கும் தீனுவைப்போலே, ஸத: ப்ரஸூதவஸ்தாஸா: க்ஷிரஸாவிதேந்வ இவ வித்யமானாநா. இத்தேசிகர், ஏதாதூஸதத்வஜாஸதமாசார்யாநா - எவ்ஸிஷ்யோஜீவநைக ப்ரயோஜனானாமேவ தேசிகத்வ ஜாபநாய புநர்தேசிக ஸங்ஃ. அஜ்னாஸ்சயவிபர்யங்கல் தீரவேணுமென்று, அஜ்னா ஸ்சயவிபர்ய நிவர்த்த்யர்முக்தே: - மிகுதிக்குறைவற, அாதிக்கயந்யூனதாரஹிதே: சுரக்கும் பாசுரங்களைக் கொண்டு ஸங்குஹவாக்யே: அநபெகித விஸ்தாராபெகித ஸங்கோசரஹிதே: “ஜானாந்ஃமய ஸ்வாழ்மா ஸேஷஹிபரமா ...

(சா.ஸ.) ஏதஸ்ய ப்ராப்யபலலாப எவ. பௌன்னுலகை இதி, ஸ்வேஷாந் நியலீலாவிபூதிதூயானு ஸாஸநத்வென. உகந்து, ஸந்நுஷாஸந்த: - மிகுதிக்குறைவற, அநபெகித விஸ்தாராபெகித ஸங்கோசவிநா. சுரக்கும் பாசுரங்களைக் கொண்டு, ...

(सा.सं.) कृपयैव प्रसूतसूक्तिभिः एवं प्रश्नोत्तराणां प्रमाणसम्मितत्वाद्वाष्टान्तिके उक्तार्थानां दृष्टान्तेनच प्रकृते बुध्यधिरूढतया करणादुक्तविधया विषयादिलाभा “तत्त्वे न यः” इत्यादिना ज्ञातव्यங்கள் त्यन्तेनोक्तयावदर्थवैशद्यजनकं शास्त्रमिदमुपोद्धातसङ्गत्या आरम्भणीयमेवेति ज्ञातव्यங்கள்इत्यन्ताशयः - ननु, “तत्त्वेनेत्यादि” ज्ञातव्यங்கள்इत्यन्तेनोक्तार्थाः रहस्यत्रयप्रतिपाद्याश्चे ...

மூல் - இவ்வார்த்தங்களெல்லாம் அடியாத்த விஷய ஸ்லடராஸியில் ஸாரதமமாளரஹஸ்யத்ரயத்திலே ஸ்ரதி தந்ந ஸாரோத்ஹரேண ஸட்யஹிஹ்க்கப்படுகிறது.

திருவுடன் வந்த ... ..

(ஸா.டீ.) மமகாராதிகள ஸ்ரதிருவுடனியாதி - ஸிராட்டியோட, ஸமுத்ரத்திலேகூட ஸாடுர்ஹிவத்த-

(ஸா.ஸா.) வுக்குஜாதவ்யட்யுளாகஇங்கு ஸொன்ன இவ்அர்த்தங்கள் தானித்தனையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலுண்டோ என்ன அருளிச்செய்கிறார். இவ்வார்த்தங்கல்தியாதி. ரஹஸ்யத்ரயத்திலிதி. ரஹஸ்யத்ரயத்ஹாரா இவையிங்கு விஷயங்களாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஸாரோத்ஹரேண, ஸாரார்தானா ஸ்லடவ்யுத்யா ஸ்ரதிபாடனெனெய்த்: - ஸாரார்தங்களை ஸாஸ்தமாக ஸ்ரதிபாதிக்கையாலே தடநு வந்நிகளெல்லாம் அர்த்தமாக ஸித்திக்கையால் ஸர்வார்த்தங்களுமிதிதிலே ஸட்யஹித் நங்களா யிருக்கின்றன என்றபடி. இவ்அதிக்காரத்தில் ஸொன்ன அர்த்தங்களை யெல்லாம் முமுஷுக்களுக்கு ஸ்வநிஸ்தங்களாக அநுஸந்நித்துக்கொள்ளும்படிக்கு ஸ்ரயோகரூபமாகவும் வுஷத்யாதிஸ்யார்தமாகவும் ஸாட்டாலே ஸட்யஹிஹ்க்கிறார். திருவுடனியாடியால். மேலும் ஸ்ரத்யதிக்கார ஸாட்டுக்களுக்கு இதுவே ஸ்ரயோஜன - திருவுடன் வந்த, ஸிராட்டியோடேகூட ஸுராவ்நியிலே அவிர்ஹித்த. ...

(ஸா.ஸ்ர.) இவ்அர்த்தங்களெல்லாம்இத்யாதினா. ஸ்ரதிதந்நஸாரோத்ஹரேண, ஸாரஹூதானாஸ்்ரதிதந்நார்தானா விஸிஸ்ய ஸ்ரதிபாடனெனெய்த்:.

ஸ்ரிகுஸ்துஹவத் ஹகவதூயந்ந் ஹூத்யட்யும: நியஸூர்வந்நியகூட்யு கர்தூயோக்யாவய் அவித்யாகர்மவாஸ நாருகிஸ்ரகூதி ஸஹ்நாதி சக்ரஸ்ர வ்யுத்யாத்தக ஸ்ரவாஹே இயந்ந்காலமிவ இத: ஸ்ரநிஸ்ய யதானது:ஹேம தத்யா ஸ்மடாசார்யா அஸ்மாஸுகூபாமகூர்வந்நியாஹ. திருவுடன்இத்யாதினா - அருவுடன் ஐந்தறிவார் இத்யேத த்ரத்யம் முக்தா. இதரஸ்ய யதாஸாடுந்வய: - உடன் இத்யேத த்ஸாஹியவாசி - திருவுடன், ஸ்ரியாஸஹ - வந்த, அகாத: அமூதமதநகாலே ஸஹூதஸ்ந இத்ய்த்:.

(ஸா.வி.) இவ்அர்த்தங்களெல்லாமிதி. எதேர்த்ஸஸ்தா: - அடியாத்தவிஷய ஸ்லடராஸியில், அடியாத்த விஷயஸ்லடராஸு. ராஸி மத்ய இத்ய்த்:.. ஸாரதமமாண ரஹஸ்யத்ரயத்திலு, ஸாரதம ரஹஸ்யத்ரயே. ஸ்ரதிதந்நஸாரோத்ஹரேண, ஸாரஹூதானா ஸ்ரதிதந்நார்தானா விஸிஸ்ய ஸ்ரதிபாடனென ஸட்யஹிஹ்க்கப்படுகிறது ஸட்யஹ்நுதே அதோடத்ர விஸிஸ்யஸ்்ரதிபாடன விஸாடிகரணாய அய் ஸ்ரந்ய: அவஸ்யக:.. உபடேஸ்டுணாமய் ஸ்ரந்ய: அஸேஸித்த:.. ஸிஸ்யாணா மஸ்மாடேவஸர்வார்த் வோதஸூகர இத்யயமாஸ்ஹ ஸ்ஸார்தக இதிஹாவ:..

ஸுரீ ஸூடாடீனாமுத்தார்தானு ஸந்நானாயாதிக்காரார்த் காத்யா ஸங்கூஹிதி. திருவுடன்இதி, திரு, லக்ஷ்மீ, உடன், ஸஹ. வந்த, அகாதஸ்ய. அமூதமதநகாலே லக்ஷ்யாஸஹூதஸ்நஸ்ய.

(ஸா.ஸ.) த்ரஹஸ்யத்ரயேண தட்யுஜானாய ஸாஸ்த்மித மாஸ்ஹ்ணிய் ஸ்யாதித்யத்ராஹ - இவ்அர்த்தங்களெல்லாம்இதி, ஸ்ரதிதந்நஸாரார்தானுட்யுத்யுதே ஸேஸாத்தததிக்காரேஸு ரஹஸ்யத்ரயஸ்த ஸடஸ்்ரதிபாத்த்ர ஸ்ரகார: ஸ்ரடஸ்ய்தே. ததஹிஸ்ரேய ஸ்ரதிதந்ந ஸாரோத்ஹரேணெயுத்த. ஸ்வரூபாதிஜ்ஞானஸஸூதி நிவ்யுத்யு: கुरुகரூணாமூலகத்வாத்தகூபா ஸ்ரஸரணகால: ஸ்ராஸ இத தாமேவ ஸ்ருவநூத்தாதிக்காரார்த் காத்யாஸி ஸட்யுஹிதி | திருவுடன்இதி, ...

மூல்- செழுமணிபோல் திருமாலிதயம், மருவிடமென்ன மலரடிசூடும்வகை பெறுநாம், கருவுடன் வந்தகடுவினை ...

(சா.தி.) செழுமணிபோல், ஸ்லாக்யமான ஸ்ரீகௌஸ்துபரலம்போலே திருமாலிதயம்மருவிடமென்ன, ஸ்ரீய:பதியினுடைய வக்ஷஸ்தலமே மருவிடம் வாஸஸ்தான மிவர்களுக்கென்னலாம்படி நின்று. மலரடிசூடும் வகை, அந்தஸ்ரீய: பதியினுடைய மலரடிகள் ஸ்ரீபாடபடிங்கள். அவைத்தை ஸ்ரீஸாவஹித்தடிமை செய்யும் ப்ரகாரத்தை. பெறுநாம், பெறயோக்யதையுடையநாம். கருவுடன் வந்த, கர்மத்தோடே ஸஹஜமாக வந்த. கடுவினையாற்றில், க்ரூமான ...

(சா.ஸா.) இத்தால் ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்ய லக்ஷ்மீதுல்ய ப்ரேமாஸ்பதத்வம் விவக்ஷித் - செழுமணிபோல், ஸ்லாக்யமணிபோலே. ஸ்ரீகௌஸ்துபத்துக்கு ப்ரபோலென்றபடி. திருமால், ஸ்ரீவல்லுபினுடைய. இதயம், ஹ்ருதயம். வக்ஷஸ்தலமென்றபடி. மருவிடமென்ன, மருவும் ஸ்தலமென்ன; நமக்கு ஸஸ்னேஹமாக வஸிக்கும் ஸ்தலமென்றுசொல்லலாம்படி. இவனுக்கு ப்ரியதம ராமக்கொண்டு ஜீவாபிமானியான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை ஸ்ரீஸ்வரன் பிராட்டியைப்போலே அதிப்ரேமத்தோடே தன்ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவிது இஜ்ஜீவர்களுக்கும் தயாவித ப்ரேமாஸ்பதத்வஹ்யாபகமென்ற கருத்தாலே இவர்களுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை த்ருஷ்ணமாக வெடுக்கிறது. மலரடி, படிஸதஸூங்களான திருவடிகளை. சூடும்வகை, ஸ்ரீரோபுஷண மாக்கிக்கொள்ளும் ப்ரகாரத்தை. நிரதிஸயபோக்யமாகவடிமைசெய்யும் ப்ரகார த்தை என்றபடி. பெறுநாம், பெறயோக்யதையுடையரானநாம். கருவுடன்வந்த, கர்மத்தோடேவந்த தான என்றபடி. கடுவினை ...

(சா.ப்ர.) செழுமணி, ஸ்லாக்யமணி: கௌஸ்துபமணிரித்ய: - போல், இவ. மால், வ்யாமோஹ: திருமால், லக்ஷ்மீவ்யாமோஹவானிஸ்வர: தஸ்யேத்ய: இதயம், ஹ்ருதயம். இடம், வாஸ ஸ்தானம். மருவிடம், ஸஸ்னேஹ மாஸ்தியாவஸ்தான ஸ்தலம். என்ன, இத்யத்யோக்யேதததா. மலர், புஷ்பம். அடி, ஷ்ரண: சூடுகை, ஸ்ரீஸாஹாரணம். வகை, ப்ரகார: பெறும், ப்ராஸ்வந்த: நாம், வயம். ப்ரஹ்மபாட படிஸதஸூங்குதஸ்ரீஸ்க த்வோபயுத்த ஸ்வபாவஸேஷத்வஜ்ஞான வந்தோவய மித்ய: - கருவுடன், கர்மேணஸஹ. வந்த, அஹதானி அனந்தஜன்ம ப்ரம்ப்ராரிதானித்ய: - வினை, பாபம். கடுவினை, தோத்ரபாபானி, ஆற்றில், நத்யா. பாபரூப ...

(சா.வி.) செழு, ஸ்ரேஸ்தஸ்ய. மணிபோல், மணேரிவ. திரு, லக்ஷ்மீ - மால், வ்யாமோஹவதோ ப்ரஹ்வத: - இதயம், ஹ்ருதயம், மருவிடம், அஸ்மாகமபிவாஸஸ்தானம். என்று, இதி ஸாஸ்த்ரேஸு போதிதா இத்ய: கௌஸ்துபஸ்ய ஜீவாபிமானித்வோக்யேதமணேரிவஜீவானாமபிதத்வாஸஸ்தானத்வம் ஸ்வகூல நாதேஸிஹாஸநாஹ்ருதேமதீய்யம் ஸிஹாஸநமிதி வதிதி பாவ: திருமாலிதயம் இத்யனேன ஹ்ருதயஸ்தித லக்ஷ்மீமிவஹ்ருதய ஸ்தேஸ்வஸ்மாஸ்வபிவ்யாமோஹ இத்யவ்யஜ்யதே. திருவுடன் வந்தஇத்யனேன மணேர்வக்ஷோஹாரணயோக்யத்வம் கம்யதே. மலர், புஷ்பாணிவ. அடி, ஷ்ரணௌ. சூடும், ப்ரதீ. வகை, ப்ரகாரம். பெற, ப்ராஸு யோக்யா: நாம், வயம். கருவுடன், கர்மேணஸஹ. வந்த, அஹதேஸு. ...

(சா.ஸம்.) ஸ்ரீயாஸஹோத்பன்ன தேஜிஸ்தகௌஸ்துப மணேரிவமமாபிஸ்த்ரீயா வ்யாமோஹவத ஸ்ரீஸ்வரஸ்ய வக்ஷஸ்தலம். மருவிடம்இதி. ஸஸ்னேஹவாஸஸ்தானமிதி வித்யாரிதி ஸௌகூமாரியாதிமத்பந்நோபம பாடால ஹ்ருத ஸ்ரீஸ்கத்வ ரூபாகாரப்ராஸிமந்தோவயம் - கருவுடன்இதி, கர்மேண ஸஹானாதி தயாப்ராஸ க்ரூதஸூக்மரூப ...

மூல்- யாற்றில் விழுந்தொழுகாது அருவுடன்ஐந்தறிவார் அருள்செய்ய அமைந்தனரே (மே) ॥8॥ ...

(சா.தி.) டுஷ்கம் ரூபநடியில். விழுந்தொழுகாது, நிபதித்துப்பெருகிப்போகாதபடி - அருவுடன் ஐந்தறிவார், அருவு, சூக்மர்த்த. அதாவது, சேஷசேஷிபாவி ஸம்வந்த - இதுக்கு சூக்மத்வமாவது. அர்த்தபஞ்சகத்தோடே ஸஹானுஸந்தேயமா யிருக்கவதிலேடாமையாலறிய அரிதாயிருக்கை. ப்ராப்யப்ராபக ஸ்ரூபங்கனிலே சேஷசேஷித்வங்கள் சேரக்கிடக்கிறனவித்தனை போக்கி பூதஐந்தீர்ஷமில்லையிறே. உடன், இத்தோடே கூட. ஐந்தறிவார், அர்த்தபஞ்சகமறிவார். அர்த்தபஞ்சகத்வஜ்ஜரான நம்மாசார்யர்கள். அருள்செய்ய, இவ்வர்த்தங்களைப் பதேசிக்கும்படிக்கு. அமைந்தனர், அமைந்தார்கள். ப்ராப்யசிரானார்கள். யதா, அவர்களருள் செய்யும்படி நாமமைந்தனமே, யோగ்யரானோமென்கை ॥ 8 ॥

(சா.ஸ்வ.) யாற்றில். க்ரூமான க்ரூமரூபநடியில். விழுந்தொழுகாது, நிபதித்துப்பெருகிப்போகாதபடி. இதுக்கருள் செய்யன்கிறத்தோடேஅந்வயம். அருவுடன், சூக்மர்த்தத்தோடே. அந்யேர்துபோதமான ஸ்ரீராத்மபாவி ஸம்வந்தத்தோடே கூடவென்றபடி. ஐந்தறிவார், அர்த்தபஞ்சகத்தையறிவார் - ஸம்வந்தத் திலும்அர்த்தபஞ்சகத்திலும் நிஷ்ணாத்ரான நம்மாசார்யர்களென்றபடி. அருள்செய்ய, க்ரூபைபண்ணு கைக்கு. அபேகிதார்த்தங்களையெல்லாம் தெளிவிக்கைக்கு. அமைந்தனர், ப்ராப்யசிரானார்கள். ஜ்ஞானர்த்தஇனி நமக்கு ஒன்றைஅபேகிக் வேண்டா மென்று கருத்து ॥8॥

இஷ்வரன் யதார்க்மபலப்ரதனாயிருக்க க்ரூங்களுந்அநந்தங்களாய் அபரிமித காலபோக்யங்களாயிருக்க இத்தனை கால்கூண்டாகாத மோக்ஷோபாயமும்அருவான அாசார்ய ப்ராப்யமும்அதுக்கு ஹேதுக்களான ...

(சா.ப்ர.) நத்யாமித்யர்த்த:.. விழுந்து, நிபத்ய. ஒழுகாது, ஒழுகுகை, ப்ரவாஹேயே ஸஹமனம். தத்ராஹித்யேன. பூர்வபூர்வபாபேரூத்ரோத்ர பாபாரம்பக ஸ்ரீராத்மஸம்வந்த எவயதானபவெத்தேத்யர்த்த: - அருவுடன், சூக்மேன ஸஹ. துவிஜ்ஜேய சேஷசேஷிபாவி ஸம்வந்தேனஸஹேத்யர்த்த:.. ஐந்து. பஞ்சகம், அர்த்தபஞ்சகமித்யர்த்த: - அறிவார் அவகக்ஷந்த:.. அருள், க்ரூபம். செய்ய, க்ரூது. அமைந்தனரே, ப்ராப்யா எவேத்யர்த்த: ॥8॥

நவீஷ்வர க்ரூபாஸர்வத்ர ஸமானா “ஸுஹ்ருத் ஸர்வபூதானா. ஜ்ஞாத்வாமாமித்யுக்தை:” அநாதி காலஸங்க்ரஹித க்ரூம் ப்ரம்பராச ஸர்வோஸமானைவ - எவ்ஞ கஸ்யசித்பூர்வமேவீஷ்வர கடாக்ஷேன மோக்ஷப்ராபி:.. கஸ்யசித்ப்ராபிததிவீஷ்மய ஹேதுபூத் விஷம் விபாக:கத்? கிஞ சுக்ரூதபரிபாகேனீஷ்வர ப்ராபிசூக்ஷா கஸ்ய சித்விலம்வஸஹா ...

(சா.வி.) கருவினை, தீவ்ர பாபேஷ்வேவ. ஆற்றில், நத்யா. விழுந்தொழுகாது, யதானிபத்யப்ரவாஹேன நகக்ஷேமததா. அருள் செய்ய, க்ரூபாக்ரூது. அமைந்தனரே, ப்ராப்யா:.. தை? அருவுடன்ஐந்தறிவார். அறிவுடன், சூக்மஸேஷசேஷிபாவி ஸம்வந்தேனஸஹ. அர்த்தபஞ்சகம் விநாதஸ்ய துஜ்ஜேயத்வாத். ஐந்து, அர்த்தபஞ்சகம். அறிவார், ஜ்ஞானந்த:.. சேஷசேஷிபாவிஸம்வந்தேன ஸஹர்த்தபஞ்சகஜ்ஞா அாசார்யா இத்யர்த்த: ॥8॥

நவீஷ்வர க்ரூபாஸர்வத்ர ஸமானா. அநாதிகால ஸங்க்ரஹித க்ரூம் ப்ரம்பராச ஸர்வோஸமானைவ. எவ்ஞகஸ்ய சித்பூர்வமேவீஷ்வர கடாக்ஷேன மோக்ஷரூசி: கஸ்ய சித்ப்ராபிததிவீஷ்மயஹேதுபூத் விஷம் ...

(சா.ஸ.) ப்ரவாஹே ஜனன மரணாத்மகே நிபத்யாத்யதான பரிவர்த்தேம ததா - அருவுடன்ஐதி, ஸம்வந்தேன ஸஹர்த்த பஞ்சகாபிஜ்ஞா: க்ரூபாமயிக்ரூதுமபஸ்திதா இத்யர்த்த: ॥8॥ நநுபவதிஸித்வான்தே ஸு துதீ: க்ரூம்பிரிநாதி ததாஸர்ஸரண...

(सा.सं.) शीलस्य कथमद्य मुमुक्षोद्यमः - उद्यमेच सर्वेषामपि साकिन्नस्यादित्यत्राह - कर्माविद्या ...

मूलं- तत्तत्कालेविपक्तिर्भवतिहिविविधा सर्वसिद्धान्तसिद्धा - तल्लब्धस्वावकाश ...

(सा.दी.) मेனकिरतिप्रसङ्गं परिहृतमायत्तु - विविधा, विपक्तिः. अतावत्, एरुवनुक्कु ऐश्वर्य हेतुकर्म पक्कमाकिरत्तु. एरुवनुक्कु दारिद्र्यकर्म. एरुवनुक्कु स्वर्गहेतुकर्म. एरुवनुक्कु मोक्षोपयोग्यानुकूल्य हेतुकर्म. सर्वसिद्धान्त सिद्धा, वेன்று इत्तपि अङ्गीकरिया विधि तत्तत्सिद्धान्त सिद्धमान मोक्षमन्त्रिकेके योप्राप्तियमेन्नु कुरुत्तु. तत्, तस्मात्. कालविशेषे पुरुष विशेषे कर्मविशेष विपाकंक्कु

(सा.स्वा.) इहचक्रे प्रति पुरुषतत्तत्काले विविधाविपक्तीर्भवति हीत्यन्वयः - चित्र प्रवाहत्वं हेतुगर्भ विशेषणं. प्रवाहस्य चित्रत्वात् एरुवनुक्कुकाळ कालविशेषत्तिले यिव्वनुकूलावस्थैकं क्कुमेन्नुकुरुत्तु. तत्तदित्यादि वाक्ये कस्य चित्कर्मिणः प्रागलब्ध प्रजापति प्रभृति पदनिदर्शनमपि विवक्षितं. विपक्तिः, कर्मणां सहकारिलाभः. फलविशेषोद्धतिर्वा. विविधाविपक्तिः, कस्य चित्रजापतित्व प्राप्ति हेतुकर्म विपक्तिः. कस्यचिद्बुद्धत्वप्राप्ति हेतुकर्म विपक्तिः. अन्यस्येन्द्रत्व प्राप्ति हेतुकर्मविपक्तिः - अपरस्यमोक्षोपयोग्यानुकूल्य हेतुकर्म विपक्तिरित्यर्थः. प्रतिपुरुषमित्यनेन एरुवनुक्कुवक्रुकिर आनुकूल्यादिकं मत्तैयवन्नुक्कु वरवेन्नुमेनकिर अतिप्रसङ्गं परिहृतं - तथाच कर्मा विद्यादि चक्र प्रवाहस्य विचित्रत्वात्कस्मिंश्चित् काले कस्यचित्कर्मिणः प्रागलब्ध प्रजापति प्रभृति पदप्राप्ति हेतूपनिपात वत्तुवनुक्कुम्मुनपिल्लत्त मुक्ति हेतूप निपातमोकाळ काल विशेषत्तिले संभविक्कत्तत्तिल्ले येन्नु कुरुत्तु. चार्वाकव्यतिरिक्तास्सर्वे संसरतां सामग्रीप्रवाह वैचित्यानुक्ति हेतूप निपात मिच्छन्ति - अतो नात्र केनापि विमन्तव्यमित्यभिप्रायेण सर्वसिद्धान्त सिद्धत्वोक्तिः - हिशब्दोहेतौ - यस्मादेवं तस्मात्तल्लब्धे त्यादिना वक्ष्यमाण मुपपद्यत इतिभावः. तच्छब्देन मोक्षानुकूल विपाकः परामृश्यते. स्वशब्दः कृपा विषयः - तेनविपाक विशेषेण लब्ध स्वावकाशो यस्या इतिविग्रहः. सम्पदिह विवेकवैराग्यादि रूपा - ...

(सा.प्र.) त्मके चक्रे. तत्तत्काले. विविधा, नानारूपा. विपक्तिः, तदातदा तत्तत्फलोत्पत्ति स्सर्वैस्सिद्धान्ति भिरङ्गीकृता भवति. हीत्यनेन विषमविपाकस्य सर्वैः परिदृश्यमानत्वं सूच्यते - तल्लब्धेत्यादि, तथा विपक्त्यापरिपाकेन. लब्धः स्वस्यावकाशो ययासातथाविधया. प्रथमस्यगुरोर्भगवतः. कृपया ...

(सा.वि.) अनवस्थादोष परिहारायानादीत्युक्तं. बीजाङ्कुरवदनाद्यनवस्थायान दोषत्वमितिभावः. चित्रप्रवाह इतितत्तत्काल विपक्ति हेतुतयोक्तं. तत्तत्काले विपक्तिर्भवति, कालतारतम्येन परिणामो भवतीत्यर्थः, साच; विविधा, नाना प्रकारा. कस्यचिदैश्वर्य हेतुकर्म विपाकः. कस्यचिद्दारिद्र्यहेतुकर्म विपाकः. कस्य चित्स्वर्गहेतुकर्म विपाकः. कस्य चिन्मोक्षोपायानुकूल्य हेतुकर्मपरिपाक इतिवैविध्यं. इयंसर्वसिद्धान्त सिद्धा, सर्वैरपिइयं स्थिति रङ्गीकर्तव्या. अन्यधातत्तन्मत सिद्धमोक्षोनस्यात्. तत्, तस्मात्कारणात्. कदाचिल्लब्ध स्वावकाशया, लब्धयादृच्छिकादि सुकृताद्यवसरया. प्रथम गुरुकृपयागृह्य ...

(सा.सं.) दीति - आदिशब्देन वासनारुच्यादयोगृह्यन्ते - कर्माविद्यादि रूपेचक्रे प्रतिपुरुषमनादितया विचित्रतयाच प्रवहतिसति - इह, जगति. तत्तत्काले कर्मणः फलौन्मुख्यदशायां. विविधा, भोग मोक्षाद्यनुगुणा. विपक्तिः, फलप्रदस्य भगवतः कृपाकृत परिपाक विशेषोभवतिहीति आस्तीकैस्सिद्धान्तिभि रेवंवाच्येति भावः - तत्, तस्मात्, लब्धस्वावकाशया - प्रथमगुरोर्भगवतः कृपया विषयी ...

மூல்- ஸ்ரத஢் கருகூபா஑ூஹ ஢ாண: கதா஑ி஢்஢ுதீஸ்வரயா஢்த ஢஢்ப஢்நிதிரபி ஢விதா கஸ்சிதத்ய்஢் விபஸ்சித் ॥௭॥

இதி கவிதார்கிகசிஹாஸ்ய ஸர்வதந்ர ஸ்வதந்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்ரே஑ூடநாதஸ்ய வேதாந்தா஑ார்யஸ்ய

கூதிஸு - ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே - ஁புதாத்தாதி஑ார: ஸ்ரத஢்:.

ஸ்ரீமதேநி஑஢ாந்த஢ஹாदेशிகாய ஢஢:

(ஸா.தீ.) கையால் - ஁வகாஸ:, யாதூ஑்஑ிகா஑்வஸர:. ஸ்ரத஢் கருகூபா ஑ூஹ்஢ாண:, ஑ன்று ஑ாய஢ா஢் காலகடா஑் விவ஑ித஢ாகி஑்ருது. ஢ுதீஸ்வரயா஢்த஢஢்பத், ஢ாத்விக ஢஢்஢ாஸண ஸ்ர஢ூதியாக ஁ண்டா஢்து - இத்ய஢், ஁த்தஸ்ரகாரத்தாலே - விபஸ்சித்தாய், ஑ா஢்வா஢ாய்க்஑ொண்஑ு ஢ுதீஸ்வரய் ஢ா஑்கா஢். ஁பியெ஢்஑ையாலே ஑ப்படிதத்தகர்஢் விபாகத்தாலே ஁ஸ்வரயாதி஢ா஑்காகி஑்றா஢் ஁ப்படியே யெ஢்஑படி ॥௭॥

இதி ஢ாரதீபிகாயா ஢ுபுதாத்தாதி஑ார வ்யா஑்யாஸ஢ாஸா.

(ஸா.ஸ்வா.) ஁பிஸ஢்டஸஸ஢ாவ஢ார்த: - யதாஸ்ரா஑ாபத்யா஑ீஸ்வரய் ஢ா஑்஢வதி ததாவிவேகவீரா஑்யாதி ஢஢்஢்நிதிர ஸீத்யேவ் ஢஢ு஑்஑யார்தீவா - இத்ய், ஸூர்வ஑்த் யாதூ஑்஑ிக ஢ுகூதாதி ஢ூல் ஢தா஑ாரயீபदेशेन - யதா, இத்ய், ஸ்ரா஑ாபத்யா஑ீஸ்வரய் விபாகவ஢்஢ுதீஸ்வரயா஢்த ஢஢்ப஢்நிதிரஸீத்ய஢்வய: - விபஸ்சித் - ஑ிலதார்கிக ஑டியாக ஹேயுபாदेय வி஢ா஑஑஢ ஑ா஢்வ஢் ஑ன்றுபடி.

இதி ஢ாராஸ்வாதி஢்யா஢ுபுதாத்தாதி஑ார: ஸ்ரத஢்:.

(ஸா.ஸ்ர.) ஑ூஹ்஢ா஢ு விஸயீ஑்ரிய஢ா஢ுவிபஸ்சித் ஸ்வஸ்ர஢் ஸ்ரஸ்ர஢், ஁பாய ஸ்ர஢், ஑லஸ்ர஢், விர஑ிதி ஸ்ர஢்஢ா஢் விவி஑்ய஑ா஢்வா஢் ஸுர஑:.. இத்ய், ஢்யூநாதிர்ரிதீஸ்வரயாதி ஸ்ராஸி஢்யாयेन “ஸரா஑ி஑்யா ஢ிவ்யதூணத்வய஢்஢ூஸ்த ஸ்஢ாத்ர஑் ஸஸ்யதி ஢ாந்தரா஢்஢் கஸ்சிததீர: ஸ்ரத்ய஑ாத்஢ா஢் ஢ீ஑தா வ்ய஑்த஑஑ுர ஢ூதத்வ ஢ி஑்஑்஢்தீத்யாதி” ஑்ருத்யா஢ு஑ு஢்யா஢்஢ு஑ீ ஑்வரயாதி ஸ்ரய்஢்த஢஢்பத஑் விவேக ஢ிர்வேதாதி஢் ஢ிதிரபி஢விதீ வேத்யர்த:.. ஸர்வவாக்ய் ஢ாவதாரண ஢ிதி ஢்யாயாத் யதவி஑்யாகர்஢் வாஸநா஑ி஑ி ஸ்ரகூதி ஢஢்வ஑்஑ா: ஸ்ரதி ஸுர஑் வி஑ித்ரா: ஸ்ரவர்த஢்தே. ஁த: கஸ்ய஑ித்ஸூர்வ ஢ு஢ு஑ா. கஸ்ய஑ி஑்஑ ஸஸாதிதி யூ஑்யத இத்ய஢ிஸ்ராये஢ு஑்த் தத்தகாலே விப஑்தி ரிதி. ஁த ஁வ வி஑்஑஢்வாஸஹத்வ தத஢ாவா வஸ்யுப ஸ஑ேத இத்ய஢ிஸ்ராये஢ு஑்த். விவிதேதி ஸர்வசி஑்஑ா஢்தே த்ய஢ே஢் தூ஑்஑ா஢்த ஸ்ஸூ஑ித: -

இதி ஢ா்ஸ்ர஑ாஸிகாய் ஁புதாத்தாதி஑ார: ஸ்ரத஢்:.

(ஸா.வி.) ஢ாண:, ஑ாய஢ா஢் கடா஑் விஸயீ஑ூத:.. “இஸ்வரஸ்ய஑ ஢ுஹா஑் யதூ஑்஑ாஸுகூதத்ததா வி஑்஑ு: கடா஑்” இத்யு஑்஑ ஸ்ரகாரே஢். கஸ்சித்விபஸ்சித், கஸ்சிதிதி துர்ல஢்ய் ஸூ஑்யதே. ஢ுதீஸ்வரயா஢்த ஢஢்ப஢்நிதிரபி஢விதா, ஢விஸ்யதி - ஁த஑நாத்விஸ்ரதிஸதி: கார்யேதி஢ாவ: ॥௭॥

இதி ஢ா்விவரிஸ்யா஢ுபுதாத்தாதி஑ார: ஸ்ரத஢்:.

(ஸா.ஸ.) ஑்ரிய஢ாண:.. கதா஑ித், யாதூ஑்஑ிகாदे: ஑ல஑ு஢்஢ு஑்யதஸாய். ஢ு஑்தஸ்யயதீஸ்வரய் தத்ஸ்ரய்஢்த ஢஢்பத஑் விவேக஢ிர்வேதாதி஢் ஢ிதி஢ிர்஢ிலய:.. விபஸ்சிததபி, ஢ு஑்த஑ி஢ி஢விதீவ - ஁தாதூஸயாதூ஑்஑ிகாदेஸ்ஸ்ர்வ஑்ய ஢ாவாத்஑ி஑ித்யு஑்த். ஁த஑ ஢ு஑்த ஑஑்வாகாஸ இதி஢ாவ:

இதி ஢ா் ஸ்ர஑ாஸிகா ஑஑்஑ுஹே ஁புதாத்தாதி஑ார: ஸ்ரத஢்:.

श्रियै नमः

श्रीमतेरामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

अथ सारनिष्कर्षाधिकारः

मूलं--

श्रुतिपथ विपरीतं

(सा.दी.) श्रीशानुकम्पा जुष्टस्य मुमुक्षोरधिकारिणः। ज्ञातव्यार्थ प्रमाणेषु सारोग्राह्य इतीर्यते।।

(सा.स्वा.) இப்ரபந்தத்துக்கு रहस्यत्रयं विषयमेன்றும் स्वामिकैङ्कर्यं प्रयोजन मेன்றும் அடியிலே निर्दिष्टங்களான இவ்விரண்டில் இந்த स्वामि कैङ्कर्यं प्रयोजनமாக க்கூடு மென்னுமிடம் இப்படி उपपन्नமானாலும் रहस्यत्रयத்தையே இப்ப்ரபந்தத்துக்கு विषयமாக்குகைக்கு नियामक முண்டோ? अध्यात्म विषयशब्दराशியில் सारतममायங்கொண்டு मुमुक्षूपादेय मायிருக்கை नियामक मेன்னில் व्यापकमन्त्रान्तरादிகளும் मुमुक्षूपादेयங்களாக அவ்வோशास्त्रங்களிலே प्रतिपन्नங்களாயிருக்கையால் அவைகளைத்தானிங்கு विषयங்களாக கொள்ளலாகாதோ? मुमुक्षुவைப்பற்ற प्रबन्धं பண்ணுமிடத்தில் सांख्ययोगादि शास्त्र विषय

(सा.प्र.) गुरुपरिषदुपज्ञं प्राप्येत्यनेन “परीक्ष्यलोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायात्. नास्त्यकृतः कृतेन. तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत् - सचाचार्यवंशोज्ञेयः. आचार्याद्वैव विदिता विद्यासाधिष्ठं प्राप” दित्यादिश्रुत्यानुगुणेन गुरु परम्परोपसति पूर्वकं तत्वज्ञानं संपादनीय मित्युक्तं. मुक्तैश्वर्यान्त सम्पन्निधिरपि भवतीत्यनेनतादृश ज्ञानवतां मोक्षस्यादित्युक्तं; तन्नोपपद्यते “अनन्तपारं बहुवेदितव्य मल्पश्चकालो बहवश्च विघ्नाः। सूक्ष्मः परमदुर्ज्ञेयस्सतांधर्मः प्लवङ्गम।। शास्त्रज्ञानं बहुक्लेशंबुद्धेश्चलनकारण” मित्यादिभिस्तत्त्व ज्ञानस्य दुस्संपादत्वावगमात्केनापि मोक्षस्यसाधयितु मशक्यत्वादित्यत्र “यत्सारभूतं तदुपाददीत हंसोयथा क्षीरमिवाम्बु मिश्रं। उपदेशाद्धरिंबुध्वाविरमेत्सर्वकर्मस्वि” त्याद्युक्त प्रकारेण सारतमांशस्य रहस्य त्रयोपदेशतोज्ञानं संपाद्योपायानुष्ठानेन मोक्षस्यप्राप्तुं शक्यत्वं प्रदर्शयन्त्याज्याल्पसार सारतर सारतमांशानिदमिति निर्दिश्य सारतमांशेष्युत्कृष्टांशस्य...

(सा.वि.) पूर्वत्र रहस्यत्रयं त्वत्तिले प्रतिपन्न सारोद्वारेण सङ्ग्रहिक्कंप்படுகிறது. इति अपेक्षित सर्वाथ सङ्ग्रहत्वा द्रहस्यत्रयं सारभूतमिति सारभूतत्व मुपक्षिप्तं. तदेव सारतमत्वमुप ...

(सा.सं.) इत्थं अस्मिन्नधिकारे तत्वहित पुमर्थसत्तासिद्धा. अधिकारान्तेच मुमुक्षुज्ञेयार्थानां रहस्यत्रये प्रतिपन्नसारोद्वारेण सङ्ग्रहीतत्व मुक्तं. अथोक्तार्थं निर्णायक प्रमाणेषु किं सारतममिति जिज्ञासायां रहस्यत्रयस्यैव तथात्वमिति निरूपयितु मधिकारान्तर मारभमाणः...

(सा.सं.) तत्प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णाति. श्रुतिपथेति. विपरीतं, बाह्यशास्त्रं. क्ष्वेळकल्पं, आत्महानिकरं, ऐहिकामुष्मिक भोगौ प्रकृतिभोग शब्देन सङ्गृहीतौ. पुरुषभोगः स्मात्ममात्रानुभवः.

(सा.सं.) तत्, तस्मात्. इह, संसारे. विबुधैः, पूर्वाचार्यैः. सत्पात्रोपदेशादिना रक्षितं ...

மூல்- ருத்தமம் சாரமாரியா: ॥௮॥

(சா.வீ.) திருமார் பிலேவைத்தணத்து திருவுத்தரீயத்தா லேகுப்தீயான பிராட்டி ஸ்தானீயம்
ரஹ்ஸ்யத்ரயம் - அவளும், மृत்யுபீதராலே ஆத்ரயிக்கப்படுமிறே. சூரசாஹாரண விபுதாதி ஸஹ்தத்தாலே
நிர்देशி யாமல் ஆரியா: ஂன்றது அவர்கள் அமூதமாத்தத்தாலே நின்றவர்களாகையாலே
அவர்களிலும் சமர்த்ரான லக்ஷமீசமாத்ரயணம் பண்ணுகிற வர்களுடைய ஸ்தானீயத்வம் ரஹ்ஸ்ய
சங்ராஹகருக்கு தோற்றுகைக்காக. ஸ்ருதிபத்ய விபரீதமென்று அசாரஸஹ்தார்த்யமும்; ப்ரகூதீத்யாடியாலே
அல்பசார; சார; சாரதர ஸஹ்தார்த்யமும்; உபநிஷத மூதமென்று சாரதம ஸஹ்தார்த்யமும்; அஹ்தியென்று
“அனந்தபார” மென்கிற ப்ரமாணத்தினுடைய பூர்வ ஸ்ரண்டார்த்யமும், உத்தமசாரமென்று இந்த
ரஹ்ஸ்யத்ரயத்தில்த்யாதி ப்ரத்யமவாக்யத்தினுடையவும்; அனந்த பாரம்த்யாதுதர ஸ்ரண்டத்தினுடைய பூமர்த்யமும்;
சங்ரஹீதங்களாய்த்தன ॥௮॥ பூர்வாஹிகாராந்தத்தில் சார தமமான ஂன்று ...

(சா.ஸ்வ.) லயஸ்யவ்யாபகமந்நான்தராஹ்யபேக்ஷயா விலக்ஷணயாதிஸய: ஸ்யாபித: இத்தால் இப்ப்ரவந்ஹத்துக்கு
இத்தை விஸயமாகக்கொள்ளுகைக்கு நியாமகம் சொல்லித்தாயிற்று. ஆரியா:, சம்யக்விலேகின:..
மூக்ஷோபாயீ கரஸிகா இத்யர்த்ய:.. இத்தால் ஸதுர்ஷ வித்யாஸ்தானமிருக்க அஹ்யாத்ம விஸயமாத்தத்தைஉபாஹானம்
பண்ணக் கூடுமோ ஂன்றுண்டாம் ஸூஹ்யம் பரிஹூதம். மृत்யுபீதத்வோக்யா த்வராதிஸய வ்யஹ்ஞானா ஹ்யுபநிஷ
ஹ்யா மிருக்கததேக ஹ்யஸ்யத்ரயோபாஹானம் கூடுமோ வென்றுபிறக்கும் ஸூஹ்யம் பரிஹூதம் ॥௮॥

(சா.ப்ர.) ரீத்யா ந்த்யத்வாபாஹகத்வாஹ்யுதத்வென நிரூபணம். தாஹ்யானந்த வித்யாப்ரதிபாஹகத்வாஹ்யு
பநிஷஹ்யாஸ்யாஹ்த்யத்வ நிரூபணம். உத்தமம் சாரமதி, “ஸத்கர்மநிரதாஸ்யுஹ்யாஸ்யாஸ்யயோக விஹதஸ்தத்யா। நாரீந்தி
ஸரணஸ்தஸ்ய கலாங்கோஹிதமீமபி” இத்யாதி ப்ரமாணாஹ்யுந்யாஸ ப்ரதிபாஹகம் ஸாஸ்த்ர மூத்தம மதிபாவ:..
ஹ்யேஹ்யகல்ப ம்த்யஸார உக்த:.. ப்ரகூதிபோக ப்ராபகாஸ்ய இத்யத்ர ஂஹிகைஸ்வர்ய ப்ராபகாஸ்யல்பசார:.. அாமுஷ்மிகைஸ்வர்ய
ப்ராபகாஸ்யஸார இதி விவக்ஷிதம். பூரூஷபோக ப்ராபகாஸ்யஸாரதர இதி விவக்ஷிதம். உபநிஷதமூதாஹ்யேரிதி
சாரதமானிஹ்யுஹ்யோபாஸநானி விவக்ஷிதானி. உத்தமம் சாரமதி ஹ்யுந்யாஸஸாஸ்த்ரம் விவக்ஷிதம் ஂதஸ்வமசாரமதி
ஸலோகேஸுஸ்ப்ரஹ்யமூக்தம். ஂவ்ஸ, விஸக்ஷணீஸஸ்வீ ருத்தமசார ஂவ்ரஹ்ய இத்யூக்தம் ஹ்யதி ॥௯॥

(சா.வி.) மீதத். தஸ்யம்ஹ்யுத்தமம்சாரம் உபாஸநா ப்ரதிபாஹகாஸ்ய: - உத்தமஸார:.. சாரதமஸஹ்தார்த்யஸ்ய ப்ரப்தி
ப்ரதிபாஹகம் ரஹ்ஸ்யத்ரயமூத்தமஸார இதி. உஹ்யஹ்யுத்தம ப்ரத்யயென நிஷ்பந்நமூத்தம ஸஹ்தம் ப்ரயுஹ்ஞானஸ்யாய்ஹாவ:..
சாரதரஸஹ்தம் நிர்ஹிதகேவலாத்மானு ஹ்யப்ராபக ப்ரமாத்ம ப்ராபகோபாஸந ப்ரதிபாஹகயோஹ்யுமீத்யேதர ப்ரத்யயான்த சாரதர
ஸஹ்தம் சமானார்த்யகோஹ்யஹ்யுஹ்யு ரதிஸய பூஹக தரப்ரத்யயஹ்யுத்வாஹ்யுத்வாஹ்யுபாஸந ஹ்யாஸ்ய. ப்ரப்தி
ப்ரதிபாஹக ஹ்யாஸ்யரஹ்ஸ்யத்ரயஸ்யதுத்ரயாணாம் மஹ்யேதிஸய பூஹக தமப்ரத்யயஹ்யுத்வாஹ்யுத்வாஹ்யு. ஂவ்ஸ சாரதமா
ஹ்யுஹ்யுத்வம் ப்ரலிதம். அத ஂவாப்ரேமிகவும் ஸாரஹ்யுதமமாயிருக்கும் இதி வக்ஷயிதி. விஸிந்நந்தி, சங்ரஹ்நந்தி.
அத்யந்தசாரதம ஸாஸ்த்ர ஸ்யாமூததுல்யத்வென மृत்யு பீதானாமுபாஹ்யுததமத்வம் யூக்தமதிவ்யஹ்யுயதே ॥௮॥

(சா.ஸ.) சாரம்ஹ்ஸ்யத்ரய ரூபம் விஸிந்நந்தி. தத்வாஹ்யுதவபூஹக ப்ரமாணத்வென விஸாரயந்தீத்யர்த்ய: ॥௮॥

அஹ்யாஹ்யுரேணீவ மூமூக்ஷுரேணீய யாவஹ்யுத்வஜ்ஞானாஹ்யுதரமஸலோகவிஹிதீ கோபாயா வலம்ஹ்யெ ...

(सा.सं.) नैव सर्वोपाय फलसिद्धेः सकृदुच्चारणेनैवद्वयस्य कृतकृत्यता संपादकत्वाच्च रहस्य त्रयमेवादरणीयं. नान्यदित्युपपत्त्या दृढयति ॐ इत्यादिना. श्रीमन्नारायण चरणौ” मुमुक्षुर्वैशरण...

மூல்- ஸ்ருஷுக்ஞாஅடரணியம், “அஸாரமல்பஸாரத்வ சாரஸாரதரந்த்யஜேத் । ஸஜேத்ஸாரதமம் ஸாஸ்த்ரே (சு) ரத்நாகர இவாமுத்”

(சா.வீ.) ஸாரஹூத் ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அத்யாடரணியத்வத்துக்காக வேதாந்தத்தினுடைய உபாடேயத்வத்தில் ஹேதுவैக்ககாட்டுகிறார். அஸாரமீத்யாடி. “ஸஜேத்ஸாரதமம்ஸாஸ்த்ர” என்றதே உபபாடித்துக்கொண்டு அதிலும் ஸாரஹூத்மான ரஹஸ்யத்ரயத்தின் உபாடேயதமத்வத்தை சப்ரமாணமாக உபபாடிக்கிறார். ...

(சா.ஸ்வ.) ஸஹ்ரடாஸிஸில் ஸாரதமங்களானாலும் எவ் விஹ்வைலக்ஷண்யாதிஸயம் இல்லாமையாலே முமுக்ஷுக் களுக்கிப்படி அடரணியங்களல்லாமையால் அவற்றை விஸயமாக்காதொழிந்த தென்று கருத்து. ஆனாலும் ஡ோக்ஷார்த்த உபநிஸத்ரா஑ம் நியமேநாபேக்ஷிதமாகி லன்றோததேகதேஸமான ரஹஸ்யத்ரயத்வத்தையே இங்கு விஸயமாகக்கொள்ளலாவது. “ஸாஹ்யயோ஑: பாத்வராத்ர” மீத்யாடியாலே ஸாஹ்யயோ஑ாடி ஸாஸ்த்ரங்களையும் அத்யாத்ம விஸயங்களாகச் சொல்லியிருக்கையாலே அவற்றைத்தான் விஸய மாகக் கொள்ள லாகாதோ? பரானு஑்ரஹார்த்த கருணையாலே ப்ரஹ்ந்஑் பண்ணுமிடத்திலது ஡ோக்ஷஸாஸ்த்ர விஸய மேயாக வேணுமென்றுதான் நிர்஑்ந்஑் முண்டோ? தத்த்ர஑்லாஸ்த்ரீ களைப்பற்ற தத்த்ரத்வாஸ்த்ர விஸய மாகத் தான் பண்ண லாகாதோ என்கிறஸ்த்ரீயில் ரஹஸ்ய த்ரயத்வத்தையே விஸயமாகக்கொள்ள வேணு மென்கைக்காக உபநிஸத்ரா஑மே ஸாரதமத்வாதுபாடேய மென்றும் தத்வ்யதிர்ரித்஑் ஸாஸ்த்ரங்கள் அஸாரத்வாடி களால் அநுபாடேயங் களென்றும் உபதேஸிக்கிறார். அஸாரமீத்யாடியால். ஡ோக்ஷார்த்த ஸஹ்ர஑்ரமாணமே உபஜீவ்யமாகி லன்றோ அதில் ஸாரதமதுபாடேய மென்னலாவது. ஡ோக்ஷததுபாயங்கள் ஑்ரமாணா ...

(சா.஑்ர.) களில்ஐதி. “ய உதத்வ்யம் ஑்ருதுத்வாரயதி. ஑்ருதேவஹிஸாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோ஑்யந்தாரயேடி” த்யாடாவித்யர்த்த:.. நனு ரஹஸ்யத்ரய மேமுமுக்ஷுவுக்கு அடரணிய மீத்யவஹாரணம் நோபபத்வதே. அந்யஸ்யா஑ி ஑்ரத்வாவே தஸ்யா஑்யுபாடேயத்வாடித்யத்ர இத்ரஸ்ய ஑்ரவ்ஸ்யானு பாடேயத்வம் வத்ருமஸார, அல்ப ஑்ர; ஑்ர; ஑்ராத்ர; ...

(சா.வி.) துத்வாரணே. க்ருதக்ருத்ய்னாக்கவல்ல, வை஑்வத்வையுடத்தாயிருக்கையாலும், க்ருதக்ருத்ய்க்ருத்ய் ஑்ரமர்த்த வை஑்வ விஸிஸ்த்யா ஑்ரீத்யாத்வ த்வயமந்ஸ்ஸாரதமத்வா துபாடேய: - ஑்ரவத்ர ஑்ரமுத்வய உத்கானுத்஑் பரத்யானேய:.. உத்கார்த்த ஑்ர ஑்ரவ்஑்ரஹகத்வம் - அநுத்கார்த்தோ வி஑்வி஑்வாக்யத்வகரண மந்ஸ்வாடீதி. ரஹஸ்யத்ரய மேமுமுக்ஷுவுக்கு அடரணிய மீதி, உபாயா நுஸ்தானோ஑ யோ஑ித்யா ஑்ரதம் ரஹஸ்யத்ரயமாடரணியம். “அநந்த஑ாரமீதி” ந்யாயாத்஑்ஷாத்ரேதாந்தாத்த்யயநம஑ி க்ருத்ய்மீதி஑்வ:.. நந்வாடரணியம் ரஹஸ்யத்ரய மீத்யுத்஑். அஸ்ய ஑்ரவார்த்த ஑்ரத்வஹகத்வே ஑்ரத்ய஑்யந்யஸ்யா ஑்ரதாத்ரஸ்ய ஑்ரத்வதத்யாடரணியம் ஑்ரயாதித்யாஸத்வத்வ ஑்ரரிஸேஷ஑்ரலேன ரஹஸ்யத்ரயஸ்யைவ ஑்ராரதமத்வேநாடரணியத்வம் வத்ரு஑்ரரிஸேஷம் தர்ஸ்யதி. அஸாரமீத்யார஑்ய, தத்ர஑்ரத்யக்ஷாடி ஑்ரமாணேஸுஸாஸ்த்ரஸ்யைவ ஑்ரம஑்ர஑்ரஸார்த்த ததுபாய஑்ரானே...

(சா.ஸ.) மஹ் ஑்ர஑்ரத்வ தஸ்யை ஑்ர஑்வதே ஑்ரீமதே நாராயணாயநம:.. ய உதத்வ்யம் ஑்ருதுத்வாரயதி. ஑்ருதக்ருதக்ருத்ய் நாததஸ்ய ஑்ரயம்஑்வ”தீதி கத்஑்ருத்ய்஑்ர஑்ரயோண கத்஑்ருத்யாடி களில்ஐத்யுத்஑்ம், நனு அலோகிகார்த்த஑்ரமீதி கரண ஑்ரூதே ஑்ரஹ்ர ஑்ரத்வமேவா ஑்ரணிய மீத்யத்ரகோஹேது: இத்ரானாத ரேக்ஹேதவ ...

மூல்- பரம பुरुஷார்த்தம், ததுபாயமும், ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களாலே யறிய வொண்ணாதபடியாலே இவற்றுக்கு, “சாஸ்த்ராத்வேஷி ஜனார்தனா| தஸ்மாச்ச்छாஸ்த்ரம்பிரமாணந்தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ| ஸ்லோகாபிரமாணா: பரம்பிரமாணாதிபிரமாணா:” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்லோகமே ப்ரமாணம் - இவ்விடத்தில், “அநந்தபாரம் பஹு வேதீதவ்யமல்பஸ்ச காலோ பஹவஸ்ச விஹ்நா:| யத்சாரபூதம் ததுபாடதீத ஹஸோ யதா ...

(சா.தீ.) பரமபுருஷார்த்தேத்யாதி. ஸ்லோகாபிரமாண, வேதம். நிஷ்ணா:; சார்த்தமாகவறிந்தவன். ஸ்லோகமே, வேதாந்தமே. அவ்விடத்தில் வேதாந்தத்தில். வேதீதவ்யம் - வேதீதவ்யமான ஸோபபிரமாணவேதாந்தராசி. அதுதானும் ப்ரத்யேகமநந்தபாரமாயிருக்கும். அந்தோ நிஷ்ணய:.. நிர்ணயிக்கவற்றதாய் பஹுவிஸ்தரமாயிருக்குமென்கை. சாரபூதம். அம்புமிஷம் க்ஷீரமிவ புருஷோ ஹஸோயதா அடதீத. யதா, இவ் என்றபடி. “அத ப்ரதஸ்தே கௌபேரீர் பாஸ்வானிவ ர஘ுரீஷம் | ஶரே ...

(சா.ஸ்வா.) ந்தரங்களைக்கொண்டு தானறியலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். பரமேத்யாதி - ப்ரத்யக்ஷாதி, யோகி ப்ரத்யக்ஷாதிக்களாலு மறியவொண்ணாதென்னுமிடம் பாஷ்யாதிஷு வ்யக்தம் - ஸாஸ்த்ராத்வேஷீத்யாதி - இப்படி ஸாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டறியவேண்டு மென்று நியமிக்கையால் ஶைவாஶ்யுத்தரீத்யா கதஸ்ச்ரிதநு மானத்தைக்கொண்டறியப்பார்க்கிலும்அது ஫லோபயுக்த முமாகாதென்று கருத்து. ஸ்லோகாபிரமாண, அகாமோத்யஜ்ஞானம் - பரம்பிரமாண, விவேக விமோகாதி ஜந்யமுபாஸநரூபம் ஜ்ஞானம் - “ஸ்லோகாபிரமாணம் மயம் பரம்பிரமாணவிவேகஜ” மிதி தந்நைவ விவரணாத் - “ஆனாலும் புராணந்யாய மீமாஸைத்யாடியாலே சதுர்த்ஷ வித்யாஸ்தானங்களுமுபாடேயங்களாக ஧்ரமஸாஸ்த்ரோக்தமாயிருக்க வேதத்தில்஑கதேஸமாத்ரமுபாடேய மென்னக்கூடுமோவென்ன உபயுக்த தமமான சாராஸ்த்ரத்தைக்கூடுக உபாடான பண்ணக்கடவென்று விதிக்கிற விஸேஷவசனத்தைக்கொண்டுஉத்தர மருளிச்செய்கிறார். அவ்விடத்திலித்யாடியால். அவ்விடத்தில் சாரதமமான ஸ்லோகமுபாடேய மென்றுஅந்வயம் - அநந்தபாரம். அநந்த:; நிஷ்ணய:.. நிஷ்ணயிக்கவரிதாய் பஹுவிஸ்தீர்ணமுமாயிருக்கு மென்கை. க்ஷீரமித்யாதி. அம்புமிஷம் ...

(சா.ப்ர.) சாரதமேஷு; சாரதமஸ்யோபாடேயத்வம் சதூஷ்ணாந்தம் பௌத்யதவ்ருசனமுபாடாய வ்யாக்ரோதி. அசாரமித்யாதி மஹாவாக்யேன. நநு ஸாஸ்த்ரேஷு சாரதமமுபாடேயமிதி கதம் நியம்யத இத்யத்ராஹ. பரமபுருஷார்த்தமித்யாதிநா. முமுகுபுராணே தத்சா஧நே ச ப்ரத்யக்ஷாஶ்யப்ரவ்ருத்தேஸ்ஸ்லோகாபிரமாணேஷு யுஜ்யத இதி பாவ:.. நநுசாரஸ்யாபி த்யாஜ்யத்வபூர்வகம் சாரதமஸ்யைவோபாடேயத்வம் வசனபுரஸ்சரமுச்யதே. ப்ரமாணேஷுவ க்ருசீத்சாரபூதஸ்யாப்யுபாடேயத்வம் சதூஷ்ணாந்தமுபாடயதே. கதமிதமுபபதத இத்யத்ராஹ. இவ்விடத்திலித்யாதி. ஸ்லோகரூபப்ரமாணே ஸ்வீகார்யே சதீத்யர்த்த:.. யத்சாரபூதமித்யத்ர சாரஸ்லோகஸ்ய ஸ்லோகஸ்வபாவஸி஧்நிஹ ...

(சா.வி.) ப்ரமாணத்வ மித்யாஹ - பரமபுருஷார்த்தமிதி. அறியவொண்ணாதபடியாலே. ஜாதம்ஸக்யப்ரகாரத்வேன. ஸ்லோகாபிரமாண, ஸ்லோகரூபே ப்ரமாணம். வேத இத்யர்த்த:.. “நந்வதாதோ ப்ரமாணஜிஜ்ஞாஸே” த்யத்ரா஧்யயநக்ரமேண வேதார்த்த விசாரப்ரவ்ருத்திவி஧ாபி க்ரமேணால்பசாராதி விபாக பரிஸீலந பூர்வகமேவ சாரதமாஸ: உபாடீயதா மித்யாஸஹ்ய சாரதமாஸ ஏவ ப்ரதமப்ரவ்ருத்தீ சயுக்திகம் ப்ரமாணமாஹ. அநந்தபாரமிதி, ...

(சா.ஸம்.) இத்யத்ர ஹேதூன் ஸ்வயமேவ காரிகயா ஸஹ்யஹிதி. அசாரமிதி. ஸஹ்யஹிதமேவ விவரீதும் பரமபுருஷார்த்ததீ ஸ்லோகஸ்யேவ ப்ரமாணதாம் பரிஸேஷா஧ாஹ. பரமேதி. ஸ்வகாரிகாமூலபூதவசனவலா ...

மூல்- க்ஷீரமிவாம்பு மித்ரம்” என்கிறச்லோகத்தில் சாரभूतமென்கிற பதத்தாலே प्रतिपन्नமான நிரூபாधिकசாரத்தை விषயிகரிக்கிற சாரतमशब्द முபாடேயம். बाह्यकुदृष्टि शास्त्रங்கள் அत्यन्தாசாரங்களாகையாலே अनुपादेयங்கள் - वेदத்தில் பூர்வभागத்தில் ऐहिकफलसाधन कर्मप्रतिपाकமான प्रदेशं अत्यल्प सारमात्रे ...

(சா.தி.) रस्त्रैरिवोदीच्यानुद्धरिष्यन् रसानिवे” திவத். சனீரக்ஷீர சமுடாயத்தில் க்ஷீரத்தையேஹ்ஸம் ஸ்ரஹிக்குமாப்போலே சாரभूता சாரभूत சமுடாயத்திலே சாரभूतத்தையே परिग्रहिக்கக்கடவென்கை. रहस्यत्रयத்தில் சாரभूत शब्दवाच्यत्वத்தில் நிமித்தத்தைக்காட்டுகிறார். நிரூபாधिकेति. சாரं प्राप्तं சாரभूतं. நிரூபாधिकசாரம். प्राप्तार्थं चतुष्टय विशिष्टமான ब्रह्म प्रतिपन्नமான சாரभूत शब्दமென்றந்வயம். இப்படி असारमित्यादि श्लोकतात्पर्यத்ததைக்காட்டி पदार्थमनुगृहीत்செய்கிறார் - बाह्येत्यादि. ननु रत्नाकर इवामृत मेनंकையால் एकावय वियान श्रुतिके रत्नाकर स्थानीयत्वं ...

(சா.ஸ்வ.) க்ஷீரமிவஸ்தித மித்யுத்ய: - असाराल्पसारादि मिश्रित मितिभाव: - ஹ்ஸோ யதா, ஹ்ஸ இவ. அம்புமித்ரம் க்ஷீரமிவ ஸ்திதம் சாரभूतं पुरुषो नीरात् क्षीरं हंसवदसाराद्यंशाद्विभज्योपाददीतेति तात्पर्यं - अन्यதா, யதாशब्देनैव पयसैरिव शब्द वैयर्थ्यं प्रसङ्गादिति द्रष्टव्यं. சாரभूत முபாடேய மென்கிற இஸ்லோகம் சாரतमस्योपादेयत्वे प्रमाणमात्र माட்டுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். சாரभूतशब्दத்தாலே இத்யாதி. च्विप्रत्ययरहितमात्र भूतशब्दम् प्रयोगिककையாலே சாரभूत शब्दं निरूपाधिकसारपरमात्रையால் சாரतமத்தையே சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. प्रतिपन्नமான வென்கிறததுக்கு சாரतम शब्दमित्य नेनान्वय: - நிரூபாधिकेति. शब्दस्य सारतमत्वमर्थं द्वारकमेன்று கருத்து. இங்கு சாரतमशब्दமுபாடேய மென்கிறபாடமே आदरणीयम्. சாரभूत शब्द முபாடேயமென்கிற பாட லேखकस्खलनकृतम्. இவ்வచనத்தில் நிரூபாधिकசார முபாடேய மென்கிறவித்தாலே असारங்களும் औपाधिक सारங்களும் अनुपादेयங்களென்று सामान्येन सिद्धித்தாலும் சாங்க்ய யோகாதி(களும்)விद्यास्थानங்களில் उपनिषद्व्यतिरिक्तங்களும் अनुपादेयங்களென்றும் उपनिषद्भाग मेउपादेय मेன்னும் विशेषித்துச்சொல்லாமையால்அந்த சாங்க்ய யோகாதி(கள்) தான் உபாடேயங்களானாலோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். बाह्येत्यादि. अनुपादेयताप्रयोजकमात्र इव்வचनத்தில் विवक्षितமான असारत्वं औपाधिक सारत्वम् उपनिषद्व्यतिरिक्तங்களிலே காண்கையாலும்உபாடேயता प्रयोजकमात्रச்சொன்ன நிரூபாधिक सारत्वम्उपनिषद्भागத்திலே காண்கையாலும் उपनिषद्भागमेव पादेयमेன்று घट्टतात्पर्यं. சாங்க்ய யோகாதிநாமபி...

(சா.ப்ர.) பாஹிக சாரभूतசாரतम परत्वस्य पुरुषार्थान्तरबोधक पदसमभिव्याहारानपोदितत्वादिति भाव:.. असारमिति श्लोकं व्याचष्टे. बाह्यकुदृष्टीत्यादिना. एवं च सर्वस्याप्यध्मात्मशास्त्रस्य सारतम ...

(சா.வி.) நனு, த்வயா சாரतममुபாடேயமியுच्यते. अस्मिन्वचने सारभूतशब्द एव उपादेय इत्युच्यत इति विरोध इत्यत आह. सारभूतमेनंकிற पदத்தாலே इति. निरूपाधिकसारத்தை. निरूपाधिक सारत्वमिति यावत् । सारतम शब्दार्थ एव शक्त्यसंकोचेन पर्यवस्यतीति भाव:.. अनुपादेयங்கள், स्वरूपतस्त्याज्या:.. अनु ...

(சா.ச.) च्छब्देपि सारभूतशब्द एवोपादेय इति परिशेषयति. அவ்விடத்தில் इति, சாரभूत शब्दोऽत्र सारतम पर इति हृदयं. परोत्प्रेक्षितासारादि शब्दार्थानां वैदिकपथा सम्मतत्वात्. तत्सम्मतान् ...

(सा.सं.) तदर्थान् दर्शयति. बाह्येति, असारादिशब्दानां पराभिमतार्थाः. तेषां तदर्थानुपपत्तयश्च दुरुहशिक्षायामस्माभिरुपपादिताः । तर्हि वेदान्तभागस्सर्वोपि सारतम इति रहस्यत्रयस्यैव ...

மூல்- सङ्ग्रहमाकையாலே மிகவும் (முபாடெய்) சாரதமமாயிருக்கும் रहस्यत्रयं । ஆகையாலே, “बहुभ्यश्च महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यो मतिमान्नरः । सर्वतस्सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षड्पदः” என்கிறபடியே இந்த रहस्यत्रयं முமுक्षுவான இவ்வாட்மாவுக்கு மிகவும் உபாடெய்மாக்கக்கடவது, ...

(சா.தி.) திகசாரசப்தார்த்த விவ்ருதம். அத்யந்தசார தமத்வ஫லமான அத்யந்தோபாடெய்தையை ச஫்ரமாணமாக உபபாதிக்கிறார். ஆகையால் இத்யாடியால் - சர்வத:, சர்வேப்ய: . சாரம், रहस्यत्रयமென்றபடி. ஜாதவ்ய சகலார்த்தங்களையெல்லாம் ஸ஫்டமாக சஜ்ஜஹிக்கையாகிற ஫லாதிசயத்தாலே அத்யந்த சாரதமத்வ கண்ணுகொள்வது - உக்தார்த்தத்தைப்பாட்டால் சஜ்ஜஹித்துக் காட்டுகிறார்.

(சா.ஸ்வ.) பெரியவுருக்களைக்காட்டு மாப்போலே அநாயாசென விசதமாக்கவத்தாயிருக்கையாலே யென்றபடி. ஆனாலும்அநந்த஫ாரமென்கிறவசனமானது சாரதமமெல்லாம்உபாடெய்மென்று நியமியாநிற்க ததெகதெசமான रहस्यत्रयमात्र முபாடெய்மென்னக்கூடுமோ வென்கிறசஜ்ஜையை ஫ரிஹரியாநின்றனுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தைஉபஸம்ஹரிக்கிறார். ஆகையால்த்யாடியால். சர்வத இதி. சாரதமாடத்யாட்ம ஶாஸ்த்ராடபீத்யர்: . முமுक्षுவான, மோக்ஷத்திலுத்கேக்ஷயாலே த்வராதிசயவானானஎன்றபடி, சாரதமமெல்லாம் உபாடெய்மென்று வசனசித்஫மானாலும் அதிலும் சாரதமமுபாடெய்மென்கிறவிவ்விசேஷ வசன பலத்தாலே யிவ்வதிகாரிக்கு रहस्यत्रयம்மிகவும் உபாடெய்மென்று கருத்து. ஆகக்கடவதென்றது, ஆகத்தக்கதென்றபடி.

இவ்வதிகாரார்த்தமெல்லாம் ச஫்ரடாயா஫தமென்று காட்டாநின்றனுகொண்டுஇவற்றை சஜ்ஜஹிக்கிறார்.

(சா.஫்ர.) तमाद्वेदान्तादपि सारतममिति भावः. अस्मिन्नर्थे प्रमाणं वदन्नुपसंहरति. ஆகையால்த்யாதினா. बहुभ्यश्चेति रहस्यत्रयस्य शास्त्रान्तर्गतत्वादपादाने पञ्चमी ।

उत्तरोत्तराशया अभ्यस्यमानेषु सर्वेष्वपि विद्यास्थानेषु भगवत्स्वरूप रूपगुण विभूत्यादीनां सुखेन प्रतिपत्तुमशक्यतया तेषां विशदतर सुखप्रतिपत्तिजनकत्वं कृत्स्नेभ्यो विद्यास्थानेभ्योप्यत्यन्तातिशयिततया नित्यसूरिभिस्तुतं रहस्यत्रयसार्थमनुसन्दधाना महान्तस्तादृशं रहस्यत्रयार्थनिष्ठारूपं स्ववैभवमस्माकमप्यापादयन्तीत्याह.

(சா.வி.) निवारितः। प्रतितन्त्र” इत्युक्त वेदान्त शास्त्रसिद्धप्रधानभूततत्त्वहितसङ्गाहकतया मिकவும் சாரதமமாயிருக்கும் रहस्यत्रयमिति, एतादृशमन्यन्नास्तीति भावः. उपसंहरति. ஆகையாலே இதி. ஆகக்கடவது, भवति.

(சா.ச.) आदरणीयत्वे हेतुःक इत्यत्राह. அவ்அங்கத்திலுமिति, यद्यप्येवन्तथापि “अनन्तपार” मित्यादिपर्यालोचनायामादर्शवित्सर्वार्थं प्रदर्शके रहस्यत्रय एव सारतमत्व विश्रान्तिरिति भावः. अनेन हेतुनास्यैवोपादेयत्वमिति । निगमयति, ஆகையாலிதி, महद्भ्यः. अपारत्वादपयसिभ्यः । अथ स्वस्यैत निष्ठाप्रदान्गुरुनभिष्टुवन् अधिकारार्थं गाथयापि सङ्गृह्णाति.

மூல்- அமையாதி(வி)வையென்னு மாசையினாலறு மூன்றுலகில், சுமையான கல்விகள் சூழவந்தாலும் தொகையிவை ...

(சா.தீ.) அமையாதிவை இயாதி. இவை, அடிகரித்தவை, அமையாது, நமக்குப்போதாது. இன்னும் கற்கவேணுமென்னு மாசையால். அறு மூன்றுலகில், அஷ்டாஷ வித்யாஸ்தானத்தில். சுமையான கல்விகள் - ஸரமபுரூபார்த்த சாடகதவாபவானிஷ்டலதயா ஖ராஸமாணங்கலான. கல்வி, கலைகள். அடியாத்ம வித்யாவ்யதிரித்தங்கள். சூழவந்தாலும், தானேமேல் விழுந்துவந்தாலும். காஸ்த்யேனவந்தாலுமென்னுமாம். இவைதொகையென்று, ...

(சா.ஸவ.) அமையாதித்யாதி. இவை, இப்போது நாம்அப்யஸித்தவித்யைகள். அமையாது, போதாது. என்னுமாசையினால், இவைநமக்குப்போராது இன்னும் அப்யஸித்தவேணுமென்கிற ஆசையாலென்றபடி. இதுக்கு சூழவந்தாலு மென்கிறத்தோடேஅந்வய - ஁லகில்-சுமையான, நிஷ்டலங்கலானாகையாலே “வெத஖ர ஖ரா஑்ரான்த” இயாதிடகலிற்படியே லோகங்களுக்கு கேவல ஖ராஸமாணங்கலான வென்றபடி. அறுமூன்று, அஷ்டாஷ சங்யாகங்கலான. ஁புவெதானா பூத்யககணதயா வித்யானாமஷ்டாஷதத்வ - கல்விகள், வித்யைகள். அடியாத்ம சாரதம ரஹஸ்யத்ய வ்யதிரித்தவித்யைகலென்றபடி. சூழவந்தாலும், காஸ்த்யேன லத்வங்கலானாலும், இவை தொகை என்று, இவை சங்யாபூரணமாத்திர ப்ரயோகனங்கலென்று. நிஸாரங்கலென்று நிஸ்சயித்தென்றபடி. இதுக்கு எண்ணியவென்கிறத்தோடேஅந்வய - இமையா, ...

(சா.ப்ர.) அமையாதிவை இயாதினா - இவையமையாதென்னு மாசையினாலுலகில் சுமையான அறு மூன்று கல்விகள் சூழவந்தாலுமிவை தொகையென்றிமையா இமையவரேத்திய எட்டிரண்டெண்ணிய நம் சமயாசிரியர் சதிராக்குந்தனி நிலைதந்தனரே இயந்வய:.. அமையாது, நாலம். இவை, இமானி, என்னும், இதி. ஆசையினால், அாஸயா. அப்யஸ்யமானானித்யர்த்த இதிஸேஷ:.. மூன்று, த்ய. அறுமூன்று, ஷட்கத்ய. ஁லகில், லோகை. ஷட்கத்ய சங்யாகானி. தेषு தेषு புரூபேஸு வித்யமான்யஷ்டாஷ வித்யாஸ்தானானித்யர்த்த:.. சுமை, ஖ர:.. சுமையான, ஖ராஸமானானி. “தத்஑ர்மயந்ந ஖ந்தாய சா வித்யா யா விமூக்தயே| அயாஸாயாபரம் கர்ம வித்யான்யாஸில்ப நைபுண்| ஑துவ்வேத்யபி யோ விப்ரோ வாஸுதேவம் ந விந்ததி | வெத஖ர஖ரா஑்ரான்தஸஸ வை ஖்ரா஑்யணகர்த்஑” இயாதி ப்ரமாணைராயாஸைக஑லகதயோக்தானித்யர்த்த:.. கல்விகள், கலா:.. வித்யாஸ்தானானித்யர்த்த:.. சூழ. காஸ்த்யேன. வந்தாலும், அாகதான்யபி. ப்ரவ஑்நா஑்ரதயாப்யஸ்யமானான்யபித்யர்த்த:.. தொகை, சங்யா. இவை, இமானி. ...

(சா.வி.) எவ் சாரனிஷ்கர்ஷித்வ் ஸவஸ்யா஑ார்யகூபாலத்வ மித்யா஑. அமையாதிவையென்னு மித்யாதினா. இவை, இமானி வித்யாஸ்தானானி. அமையாது, நாலம். என்று, இதி. ஆசையினால், அாஸயா. அப்யஸ்யமானானிதி ஷேஷ:.. அறுமூன்று, ஷட்கத்ய. அஷ்டாஷ. ஁லகில், ப்ரதிபுரூப வர்தமானானி. சுமையான, ஖ர஑ூதானி. “அயாஸாயாபரம் கர்ம வித்யான்யா ஷில்பநைபுண்ம் | ஑துவ்வேத்யபி யோ விப்ரோ வாஸுதேவம் ந விந்ததி | வெத஖ர஖ரா஑்ரான்தஸஸ வை஑்ரா஑்யணகர்த்஑” இயாதிஸு ஑கவத்யானா஑ாவே கலேஸைக஑லவத்தயோக்தானிதி ஑ாவ:.. கல்விகள், வித்யாஸ்தானானி. சூழவந்தாலும், காஸ்த்யேனாகதான்யபி. இவை, இமானி. தொகை, சங்யாபூர் ...

(சா.ஸ.) அமையாதிதி, ஏதாவதூதித் நாலமித்யாஸயா ஁ரு, அப்யஸ்யமானானி. மூன்றுலகில்சுமையான கல்விகள், லோகத்ய஖ராஸமாணாஸாஸ்த்ராணி, சூழவந்தாலும், அ஑ிதஸஸவ்யமேவாகதான்யபி. தொகை இவை ...

(सा.सं.) ८८०, निस्साराणीति मत्वा. ॐ ८८०याविति, अनिमिषदेववर्गस्तुतिविषयाष्टाक्षर द्वयानुसन्धान
शीला अस्मत्समयाचार्याः. उज्जीवन सामार्थ्यापादिकामद्वितीयां निष्ठां दत्तवन्तः. नुमेति शेषः ॥९॥

மூல்-

शाखानामुपरिस्थितेन मनुना मूलेन लब्धात्मक

(सा.दो.) இனியிந்த रहस्यत्रयनिष्ठैयினுடைய माहात्म्यத்தையருளிச்செய்கிறார் - शाखानामित्यादि - शाखानामुपरिभागः उपनिषत् - अथर्वशिरस्सुमुत्तलानांவை - मूलेनमनुना என்றுअन्वयं - लब्धात्मकः, लब्धमाना स्वरूपத்தைयுடையவன் - திருமन्வார்த்த ஜானத்துக்குமுன் “असन्नेव” என்கிறபடியே असत्प्रायணிதே - लब्धाद्भुतः என்று पाठமானாலுமிதுவேபொருள் - “आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेन” आश्चर्यवच्चैनमेன்று आत्मस्वरूपத்தைச்சொல்லுகையாலே - यद्वा, अद्भुतः परमात्मा - आश्चर्योसि; - कृतकृत्योसि என்கையாலே - ...

(सा.स्वा.)विषयத்தில் कृत्स्नवित्तल्लामेयாலே ग्रन्थान्तरनैरपेक्ष्येण सम्प्रदाय प्रवर्तन-क्षमनाकवल्लனோ? ஆனபின்புஇப்ரவ்ந்ஹ் சம்ப்ரடாய் ப்ரவ்நனோபயுக்ந்மகாதொழியாதோ? பரமபுருஷாஹ் இம்மாத்ரத்தாலே लभ्यமாகில் लोकத்திலேயெல்லாருமிந்த रहस्यत्रयத்தைப்பற்றாதிருக்கிற விதுதான் கூடுமோ? கி்ந, இவைமுன்றிலும் தனித்தனியே अपेक्षितार्थஜ்ஜ் ஜெல்லாம் सिद्धிக்கையா யிருக்கையால் இவற்றில் ஓரொன்றுதானமையாதோ? என்கிற शङ्कैक(ளுக்கு)उत्तर मருளிச்செய்கிறார். शाखानामित्यादियால். उपरीति, आथर्वणकठाद्युपनिषत्पु प्रसिद्धेनவென்றபடி - मनुना, मन्त्रेण. लब्धात्मकः, सम्यगवगत स्वरूपयाथात्म्यः - இத்தால்உபாயாஹிகார பூர்தி ...

(सा.प्र.) तमांशंसोपाययोगंदर्शयंस्तन्निष्ठस्तुतिव्याजेन सर्वेषां तदर्थजिज्ञासामुत्तम्भयंति, शाखानामित्यादिना. शाखानामुपरिस्थितेन मूलेन मनुना लब्धात्मकस्सत्ताहेतुसकृज्जपेन द्वयेन सकलं कालं क्षिपन्वेदोत्तंसविहार-सारथिदयागुम्फेन विस्रम्भितोत एव सारज्ञः कश्चिद्बुवने यद्यस्ति स नो यूथस्य नाथ इत्यन्वयः. शाखानामुपरिस्थितेन. “ओमित्यग्रेव्याहरेत्. नम इतिपश्चात्. नारायणायेत्यु परिष्ठा” दित्यादौ वेदान्तेपठितेन. मूलेन मनुना, मूलमन्त्रेण. लब्धात्मकः, प्रतिपन्नात्मयाथात्म्यः. शाखाना मुपरि स्थितेनेति द्वयस्यापि विशेषणं. तत्र, “अथातश्श्रीमद्द्वयोत्पत्तिः - वाक्यो द्वितीयः - षट्पदानि. अष्टौवा. पञ्च विंशत्यक्षराणि. पञ्चदशाक्षरं प्रथमं. दशाक्षरमपरं. नवाक्षरं प्रथमपदं. द्वितीय तृतीय चतुर्थास्यक्षराणि. पञ्चाक्षरं पञ्चमं. द्व्यक्षरःषष्ठ” इत्यादि वेदान्ते पठितेनेत्यर्थः. वाक्यो द्वितीयः, द्वितीयं वाक्यमस्तीति शेषः. लिङ्गव्यत्ययश्छान्दसः. वाक्यद्वयात्मक इत्यर्थः. पञ्चदशाक्षरं प्रथमं वाक्यमिति शेषः. दशाक्षर मपरं द्वितीयं वाक्यमित्यर्थः - द्वितीय तृतीयचतुर्था इति वाक्यानि पदानि विवक्षितानि. अत्रापि लिङ्गव्यत्ययश्छान्दसः. द्व्यक्षर इत्यत्रापि लिङ्गव्यत्ययश्छान्दसः. एवं विध वैदिक निर्देशस्यानधिकारिणां भ्रान्त्यु ...

(सा.वि.) मुत्तम्भयति, शाखानामिति. शाखानां, वेदशाखानां. उपरि, शिरोभागे. वेदान्ते स्थितेन. “ओमित्यग्रे व्याहरे” दिति श्रुतिप्रतिपन्नेन. मूलेन मनुना, मूलमन्त्रेण. लब्धात्मकः, शेषशेषिभावज्ञान संपत्त्या लब्धात्मस्वरूपः. “असन्नेव स भव” तीति ब्रह्मज्ञानाभावे स्वस्यासत्प्रायत्वात्. सत्ताया ...

(सा.सं.) एवं निष्ठावतो भुवि दुर्लभत्वमाह - शाखानामिति - मूलेन मनुना. मूलमन्त्रेण, शाखानामुपरि, वेदानांशिरोभागे - “ओमित्येकाक्षरमित्य” धीते एतन्मन्त्रकरणक स्वज्ञानविरहिणो न स्वात्मलाभ ...

(सा.सं.) इति मनुना मूलन लब्धात्मक इत्युक्तं । सत्ता, शेषत्वादिज्ञानतत्फलकिङ्करत्वादिरूपा । वेदानामुत्तंसस्य, शिरोलङ्कारभूतस्य - विहारसारथेः, क्रीडार्थ कपटसारथेः - दयागुम्भेन दयासमुदाय रूपचरमश्लोकेन । विस्रम्भितः, सञ्जातविश्वासः - अर्जनं व्याजीकृत्य सर्वोज्जीवनायैव ...

மூல்-

ஸாரஜோயதி கஸ்சிதஸ்தி ஸுவநே ...

(ஸா.தி.) அப்போது வேதபதம் கृத்ஸந வேதபரமாகவுமாம். பஞ்ம வேதபரமாகவுமாம். டயாபுரயுத் கு஡்஡ாவது ஑ரமஸலாக். கிரா் கு஡்஡ே ஂன்று பா஠மானாலு மிதுவேபாருள். தீந, அதன்அர்த்தாநு ஸந்஡ானத்தாலென்றபடி. விஸ்த்஡ித: , விஸ்த்஡ாஸத்தை அடையிப்பிக்கப்பட்டவன் ஸாரஜ்ஂஂன்று ஸால்லப்படும். யத்யஸ்தியென்று அவனுடைய டுர்ல஡்யம் ஸூசிதம் । ஸ: , ஸயூத: , தன் பரிஜநங்கலுாடே கூட. நு, நாத: . அவனும் பரிஜநங்களும் நமக்கு ஸ்வாமிகலென்கை. ...

(ஸா.ஸா.) பிறக்கும்படி. “அஂத்வேத்யாடியாலும்; மாஸுத: ” ஂன்கிற வித்தாலும் ஸ்தாபிக்கை ஑ரமஸலாகத்துக்கு அஸா஡ாரணுபயுா கென்று கருத்து. இப்படி அபயுா விஸேஷங்கலாலே ஡ூன்றும் அத்யந்தாபேகித மாகையாலுாருான்றேயமையாதென்றதாய்த்து. ஸாரஜ: , ரஂஸ்யத்ரயத்தைக்காண்டு அபயுக்தேஸு வுஷத்யம் பபற்றவஂஂன்றபடி. இத்தால்அத்யாத்ம ஸாஸ்த்ரங்கலில் கृத்ஸநவித்தல்லானாகிலு இப்ப்ர஡்஡ம் அதிகரித்தவன் அபயுக்தஸர்வர்த்தி வுஷத்யம் பபற்றவனாகையாலே ஸப்ரடாயப்ரவர்தந ஡ுரந்஡ரனாவ ஂஂன்று கருத்து. யதி கஸ்சித்யாதிநா டுர்ல஡்யமுக்தம் ஡வதி. இத்தால் கதானுகதிகமான லுாகத்தில் ஂவ்விதஸாரஜத்வம் ஡ுர்ல஡்மாகையாலெல்லாரும் இந்த ரஂஸ்யத்ரயத்தைப் பற்ற அறியாதாழிந்தார்...

(ஸா.ப்ர.) தாத்பர்யப்ரடர்ஸநீந தடலஜ்ஜார஡ூதேநீதி ஡யா஡ு஡்஡ய விஸேஷணம் - ஸாரஜ: , ஸாரதம ஡ரந்யாஸ வித்யாப்ரதிபாடக ரஂஸ்யத்ரயா஡ிஜ: । ஂவ்஡ூதஸ்ய “மநுஸ்யாணா் ஸஂஸேஸு கஸ்சித்யததி ஸி஡்஡யே । யததாமபி ஸி஡்஡ானா் கஸ்சிந்மா் வெதி தத்வத: । ஡஡ூநா் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞானவாந்மா் ப்ரபத்யதே । வாஸு஡ேவஸஸர்வமிதி ஸ மஂதாத்மா ஸு஡ுர்ல஡்” இத்யாதிஸு டுர்ல஡்யுக்தே ரேவ்஡ூத: கஸ்சிதஸ்தி ய஡ிதி நிர்஡ேஸாத் க்஡சித்க்஡ித்யதததிதி கம்யதே । ஂவ்஡ூதஸஸ நு யூதஸ்ய நாத: । அஸ்ம஡ித்யாநாமஸ்மாகம் ஑ ஸ்வாமி । ய஡்஡ா, ஸயூத: , யூதேந ஸஂஂஂ: - ஸ்வகித்யுஸஸஂஂத்யர்த்த: । ந: , அஸ்மாகம் நாத: , ஡஡ுவதநஸ்ய அஸ்ம஡ித்யாநாமபி நாத இத்யர்த்த: ...

(ஸா.வி.) ஸாரஜ: , கஸ்சிதஸ்தி யதி. “மநுஸ்யாணா் ஸஂஸேஸு கஸ்சித்யததி ஸி஡்஡யே । யததாமபி ஸி஡்஡ானா் கஸ்சிந்மா் வெதி தத்வத” இத்யுக்த ப்ரகாரேந டுர்ல஡்யம் ஸூத்யதே. ஸயூத: , ஸபரிஜந: । ஸ: , ஸ்ரீமஂ஡ா஡ா ...

(ஸா.ஸ.) ஑ரமஸலுாகுக்தேஸ்தஸ்ய஡யா கு஡்஡த்வம் விஸ்த்஡்஡ஜநகத்வத்ய । ஸார: , ரஂஸ்யத்ரயம் - ஸ: , ந: ...

मूलं-

नाथस्सयूथ(स्य)स्सनः ॥९॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वैकटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्रीमद्रहस्यत्रयसारे सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः.

श्रीमतेनिगमान्त महादेशिकायनमः.

(सा.दी) सयूथस्यनः एण्णु पाठमानोपात्तु नोयूथस्य नाथः एण्णुकुलनाथेण्णुपात्तु ॥९॥

इति सारदीपिकायां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः

(सा.स्वा.) एण्णु कण्ठुत्तु. नः, प्रपदन धनानामस्माकं । यूथस्य नाथः, अपेक्षितसर्वार्थनिर्वाहक इत्यर्थः ॥९॥

इति सारास्वादिन्यां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः ।

(सा.प्र.) तत्त्वहित पुरुषार्थानां विशिष्य प्रतिपादकत्वाद्वहस्यत्रयं सारमित्यर्थ इति भावः ॥१०॥

इतिसार प्रकाशिकायां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः॥

(सा.वि.) वतः । नो, नाथः. अस्माकं स्वामी । न केवलं स एव स्वामी. तत्परिजनोप्यस्माकं स्वामीत्यर्थः ॥९॥

इति सारविवरिण्यां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः॥

(सा.सं.) यूथस्य नाथः.

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः॥

नमः

॥ ॥

आधेयत्व प्रभृति

(சா.தி.) சாரார்த்தேபு ப்ரதானஸ்ய ப்ரதரிதத்ரஸ்ய நிஷ்஑யம்। வக்தி தேஹாத்மபாவஸ்ய துதீயே ஜகதீஸயோ:॥ இப்படி
ரஹஸ்யத்ரயமே சாரதம முபாடேய மென்னும் அர்த்தமநுஸாஸிக்கப்பட்டது - இனி, ப்ரதம பாகத்தாலே ...

(சா.ஸ்வ.) இப்படி ரஹ்ஸ்யத்ரயத்தின்அर्थ प्रधान ப்ரதிதந்நமென்னக்கூடுமோ? ப்ரதிதந்ந ஸ਼ब्द ப்ரதிவூலதந்நமென்கிற வ்யுத்பதியாலே விருத்தந்ந ப்ரமென்றால்இவ்அर्थ ரஹ்ஸ்யத்ரயஸ்த்யமென்னக்கூடுமோ? தந்ந் தந்ந் ப்ரதிதந்ந் என்கிற வ்யுத்பதியாலே சர்வதந்ந சாதாரணार्थ ப்ரமென்றால்இவ்அर्थ प्रधानமென்னக்கூடுமோ? ரூடியாலே அசாதாரணार्थ ப்ரமென்றாலும் அதிங்வுஷுத்ரஸத்வநித்ய சூரிஸத்ராவிடி ரூப்மாகில் प्रधानமென்னக்கூடுமோ? ரஹ்ஸ்யத்ரயமித்தை ப்ரதிபாடிக்கிற தென்னத்தான் கூடுமோ? ப்ரஶ்வத்பார்ம்யாடிகள் प्रधानங்களாய் ரஹ்ஸ்யத்ரய ப்ரதிபாடிங்களானாலும் அவைநம் டர்ஸனத்துக்கே அசாதாரணங்களென்னக்கூடுமோ? இனி இஷேஸிதவ்யயோஷ்ஸீராத்ம பாவாடிகள் प्रधान ப்ரதிதந்நங்களென்னில் லோகத்தில்கண்ட ஷரீரலக்ஷणाடி களில்லாமையாலே இஷேஸிதவ்யயோஷ்ஸீராத்மபாவ ஸம்ਬந்஢்ப பந்நமோ? இதுக்கு ப்ரா஢்யந்தானொங்ஙனே? ...

(सा.प्र.) एवं रहस्यत्रयस्य तत्त्वहित पुरुषार्थानां विशदतरं प्रकाशकतया सारतमत्वमुक्तं । तेषां प्रतितन्त्रभूतानां स्वरूपमेकोनत्रिंशदधिकारैः क्रमेण प्रदर्शयति । तत्राष्टावधिकाराः प्रपत्त्यधिकारि स्वरूपज्ञापनपराः । अनन्तरं द्वावधिकारौ साङ्गभरन्यासपरौ । तदनन्तरं दशाधिकाराः फलपराः. एवमनुशिष्टानामर्थानामनन्तरं चत्वारोधिकाराःस्थितीकरणपराः. तदनन्तरं त्रयोधिकाराः प्रत्येकं रहस्यत्रयपदवाक्ययोजनापराः. अनन्तरं द्वावधिकारावेवं भूतार्थोपदेष्टुर्न्यासस्य कृत्यं शिष्यस्य कृत्यं च प्रतिपादयतः । एवञ्चअधिकारिस्वरूपपरेष्वप्याद्याश्चत्वारोधिकारि स्वरूपज्ञानोपयुक्त तत्त्वार्थ बोधनपराः । तेष्वपि प्रथमं “स्वोच्चीवनेच्छा यदि ते स्वसत्तायां स्पृहा यदि । आत्मदास्यं हरेः स्वाम्यं स्वभावं च सदा स्मर ॥ अस्ति ...

(சா.வி.) பூர்வீஸ்மிந்நாதிக்காரே ப்ரதான ப்ரதிதந்ந்ரமானாதத்வஹிதங்களுடைய சஜ்ஜாஹக் மாகையாலே ...

(सा.सं.) इत्थंसारतम रहस्यत्रयार्थेषु सारतमत्वेन प्रथमं ज्ञेयः प्रतितन्त्रार्थः क इति जिज्ञासायामीशे शितव्ययोऽशरीरात्म भावसम्बन्ध एव तादृश इति निरूपयितुमधिकारान्तरमारम्भमाणः ...

(सा.प्र.) कुठारादावति व्याप्तिः । तद्वारणाय यावत्सत्ताधार्यमिति । तावत्युक्ते शरीरतयावस्थितस्य द्रव्यस्य नित्यतया अवस्थान्तरे सत्तानपायादव्याप्तिस्त द्वारणाय यदवस्थमिति । द्रव्यमिति गुणक्रियादि व्यावृत्तिः - तावत्युक्तेप्येकेन धृतशरीरस्य सर्वान्प्रत्यपि शरीरत्वप्रसङ्गः । तद्व्यावृत्तये यस्येति । तथोक्तेपि धर्मभूतज्ञानस्य शरीरत्व प्रसङ्गः । तद्व्यावृत्त्यर्थं चेतनस्येति । चेतनशब्दस्य चैतन्य विशिष्टार्थकत्वा दात्माश्रय प्रसक्त्या ज्ञानस्य ज्ञानधार्यत्वाभावात्तद्व्यावृत्तिः. केनचित्प्रधियमाणतयाचोत्पन्नविनष्टेतिव्याप्तिव्यावृत्तये धारणा भावानर्हत्वं विवक्षितं । ननु, शरीरस्य विशिष्टधार्यत्वे ज्ञानधार्यत्वञ्च स्यात्. धार्यत्वञ्च तत्स्वरूपाधीन सत्तास्थिति प्रवृत्तित्वमितिचेन्न । धार्यत्वमपि ज्ञेतनसङ्कल्पाधीनसत्तास्थितिप्रवृत्तिमत्त्वरूपनियाम्यत्वे पर्यवसितमिति धार्यत्व नियाम्यत्व लक्षणयोस्साङ्कर्यं । विशिष्टधार्यत्वाविवक्षायां धर्म-भूतज्ञानेतिव्याप्तिस्तदवस्थमितिचेन्न. धार्यत्व घटित लक्षणज्ञानस्य धारकतावच्छेदकत्वमात्रस्वीकारात् ज्ञानधार्यत्वाभावेन नियाम्यत्व पर्यवसानान्न सांकर्यं । नातिव्याप्तिश्च । ननु, नियामकत्वे विज्ञानमवच्छेदक मेवेति कथं न सांकर्यमितिचेन्न । नियामकत्वे सङ्कल्पमेवावच्छेदकज्ञानं तु अणुभूतस्यात्मनो नियमने द्वारमात्रं नावच्छेदकमिति साङ्कर्यं प्रसङ्गाभावात्. न चैवमप्यनेकशरीरवतां सौभर्यादीनामप्यणुत्वेनैकस्मिन्शरीर एव अवस्थानात् ज्ञानस्य वा वच्छेदकत्व मात्राङ्गीकारा दात्मस्वरूप सम्बन्धाभावात् सौभर्यादिधार्यत्वानुपपत्तेः तदधिष्ठितातिरिक्त शरीराणां न तच्छरीरत्वं स्यादितिवाच्यं । योगिधर्मभूतज्ञानस्य तदितर शरीरव्यापकतया योगि सम्बन्ध घटकत्वेन चैतन्यावच्छिन्न धार्यत्वोपपत्ते स्तच्छरीरत्व संभवात् । नन्वेवमपि तच्छून्ये तस्य वृत्तिः कथमिव घटत इति चोद्य परिहारन्यायेन ज्ञानधारकत्वेपि ज्ञानमेवावच्छेदकमित्यव्याप्तितादवस्थं किं न स्यादिति चेत्न । शरीरत्व प्रयोजकधारकत्व एव ज्ञानस्यावच्छेदकत्वं स्वीकार्यं । अन्यथा चेतनान्तरधारकस्याचेतनान्तरस्यापि शरीरत्वाधारत्वाभाव योरन्यतरप्रसङ्गात् । धर्म ...

(सा.वि.) रूपं तत्तस्य शरीरमिति लक्षणत्रयं. शेषतैकस्वरूपमित्यत्रैकशब्दप्रयोगस्सर्वात्मनेति परस्य स्थाने द्रष्टव्यः. सर्वात्मनेति तेन यावद्द्रव्यभावित्वं विवक्षितं - शेषतैक स्वरूपमिति पृथगुक्तिः. स्वार्थशब्द शक्यशब्दप्रयोगानपेक्षणात् । यस्येति पदेन शरीरस्य न घटपटादिवद प्रतियोगिक पदार्थत्वं. अपितु पितृपुत्रादिवत्स प्रतियोगिक पदार्थत्वमिति दर्शितं - सप्रतियोगिक पित्रादीनां शरीरत्वव्यावृत्त्यर्थं नियाम्यमित्युक्तं. नियाम्यमित्युक्ते भृत्यादीनामपि शरीरत्वं स्यादिति तद्व्यावृत्त्यर्थं सर्वात्मनेति पदं । यावद्द्रव्यभावीत्यर्थः. क्रियागुणादिव्यावृत्त्यर्थं द्रव्यमित्युक्तं । आकाशादि प्रदेशे गमनादिषु मर्त्य शरीरस्य नियमनासम्भवात्तद्व्या वृत्त्यर्थं स्वार्थ इत्युक्तं - स्वविषय इत्यर्थः - “अर्थः स्याद्विषये मोक्ष” इत्यभिधानविदः - स्वशब्दश्शरीरपरः. तत्तच्छरीर सम्पाद्येषु कार्येष्वित्यर्थः रुग्णशरीरेषु व्यभिचारो मा भूदिति शक्यमित्युक्तं । तत्र शक्तेः प्रतिबन्ध एव. नतु, शक्यभावः. अग्न्यादावौष्णादिवत् ज्ञानव्या वृत्त्यर्थं चेतनस्येत्युक्तं - नहि, ज्ञानं ज्ञानविशिष्टेन नियाम्यं. अपितु स्वाश्रयेण. तस्माच्चेतन नियाम्यत्वाभावात् तत्रानैकान्त्यम्. एवं लक्षणान्तरेपि व्यावर्त्य मुच्यते - यस्य सर्वात्मना द्रव्यं शक्यमिति पदानां पूर्ववद् व्यावृत्तिः - चेतनस्येति पदेन प्रभावद्व्या ...

(सा.प्र.) भूतज्ञानानां स्वस्वधर्मिणं प्रति शरीरत्वे प्रमाणाभावाद्धर्मभूतज्ञानधारकत्वेऽपि घटादीनां रूपादिधारकत्व इव धर्मस्वरूपस्यैव प्रयोजकत्वोपपत्तेरवच्छेदकान्तरापेक्षाभावान्न ज्ञानावच्छेद्यं ज्ञानधारकत्वमिति नातिव्याप्तिरित्यलं विस्तरेण - यस्य चेतनस्य यदवस्थद्रव्यं यावत्सत्तमसम्बन्धा नर्ह स्वशक्ये नियन्तव्यस्वभावं तदवस्थं तत्तस्य शरीरमिति द्वितीयं लक्षणं. चेतनशब्दस्य चैतन्य विशिष्टोर्थः. एवञ्च, तत्तद्धर्मभूतज्ञानस्य चैतन्यविशिष्टेन तेन नियमनासिद्धेर्न तत्रातिव्याप्तिः ननु, धर्मभूतज्ञानस्य चेतनविशेषण सामर्थ्याद्व्यावर्त्यत्वे आश्रयनियाम्यत्वमावश्यकं। नियाम्यत्वं च, तत्सङ्कल्पाधीन सत्तास्थिति प्रवृत्तिकत्वमिति प्रधानप्रतितन्त्राधिकारे कण्ठरवेणोक्तमिति तन्निषेधाद्व्याघातः - आश्रय नियाम्यत्वाभावे विशिष्टार्थत्ववैयर्थ्यं - नियन्तव्यपदेनैव व्यावृत्तिसिद्धेरित्युभयतः पाशारज्जुरिति चेन्न - न्यायसिद्धाज्जन श्रुत प्रकाशिकयोश्चैतन्यव्यावृत्त्यर्थतया चेतनशब्दस्य विशिष्टार्थत्व कण्ठोक्ति बलाच्चैतन्याश्रयनियाम्यत्वसिद्धेः. तर्हि, व्याघाताभावः कथमिति चेदित्थं । “येनाहं नामृतस्स्यां । किमहं तेन कुर्या । तत्कर्म यन्न बन्धाय । सा विद्या या विमुक्तये । आयासायापरं कर्म विद्यान्या शिल्पनैपुणं । भजेत्सारतमं शास्त्रं” इत्यानुगुणेन वा एतदभिज्ञावाक्याद्वा, मोक्षानुपयोगिशस्त्रार्थ विषयत्व निवर्तनपूर्वकं तदुपयोगिशस्त्रार्थविषयत्वापादनादिकं हि ज्ञानस्य जीवेन नियमनं. तत्र येनाहमित्यादि प्रमाणज्ञानानन्तर भाविसङ्कल्परूपावस्था विशेषज्ञान विशिष्टस्य जीवस्य सारतमार्थविषयत्वावस्थाविशिष्टं हि ज्ञानं नियाम्यं. ननु, ज्ञानस्वरूपमात्रं नियाम्य नियामकत्व योजन्यजनकभावादिवत् भेदसमानाधिकरणत्वनियमात्. एवंच, सविशेषणेहीति न्यायात् सङ्कल्परूपावस्थाया एव बलाधिक्य प्रयोजक बाल्यादिवन्नियामक विशेषणत्वं - तस्यानेनैव न्यायेन नियमत्वम व्यवस्थामात्रस्येति नच (चार्थ्यं) शरीरद्रव्यवत् ज्ञानद्रव्यस्यापि नियाम्यत्वस्य प्रत्यक्षादि सिद्धत्वं. नियाम्यत्वे आत्माश्रयादि प्रसङ्गवद्वाधकाभावाच्च । एवञ्च सङ्कल्पत्वं कृत्स्नानुगतं नियाम्यतावच्छेदकमिति जीवस्य बाल्यावच्छिन्नत्ववत् सङ्कल्पावच्छिन्नत्वात्तन्नियाम्यस्यापि ज्ञानस्य सङ्कल्प विशिष्ट नियाम्यत्वासिद्ध्या विशेषणव्यावर्त्यत्वमिति न कदाचिदनुपपत्तिः. अत एवाणुस्वरूप सौभर्यधिष्ठितैकशरीरभिन्नैकोन पञ्चाशच्छरीरेषु केवलचैतन्यस्य नियमनशक्ति विरहाद्विशिष्ट नियाम्यत्वसिद्धेर्ना व्याप्तिः. द्रव्यपदात्क्रियागुणारिषु नातिव्याप्तिः. यावत्सत्तम सम्बन्धानर्हमिति परकाय प्राणेन्द्रिय कुरारादिष्वतिव्याप्ति परिहारः. ननूत्पत्तिमारभ्य यावच्छरीरपातधियमाण- प्राणवाय्विन्द्रियेषु असम्बन्धाभावस्यैव सत्वात्कथं तेन पदेन तेषां व्यावृत्तिरिति चेदित्थं । पञ्चभूतोत्पत्तेः पूर्वमेव सात्विकाहङ्कारादुत्पन्नानामिन्द्रियाणां तेजोबन्नाख्यभूतत्रयोत्पत्तेः. पूर्वमुत्पन्नवाय्वात्मकस्य प्राणस्य चाबन्तभूत सृष्ट्यनन्तरभाविशरीर सम्बन्धात्पूर्वं जीवसम्बन्धे प्रमाणाभावात् पूर्वकाले मुक्तैरिदानीं मुक्तैश्च परित्यक्तानां प्राणवाय्विन्द्रियाणां महाप्रलये आकाशे तत्प्रलयानन्तरमपि स्थित्वाहङ्कारे च तन्मात्रैस्सह लयस्य “वायुराकाशेलीयते आकाशादिन्द्रियेषु. इन्द्रियाणि तन्मात्रेषु. तन्मात्राणि भूतादौ लीयन्ते” इत्याद्यवगतत्वेन यावत् ...

(सा.प्र.) वत्सत्तम सम्बन्धानर्हत्वाभावादिति यावदवस्थमिति शरीरत्वावस्थां विहाय सम्बध्यमानेषु तेषु शरीरतयावस्थितेषु द्रव्येष्वव्याप्तिव्यावृत्तिः. ननु, यदवस्थमित्यस्यासम्भवव्यावर्तकत्वमेवोचितं । सर्वस्यापि शरीरस्यानित्यतया अवस्थान्तरेण सम्बन्धाभावस्यावर्जनीयत्वादिति चेन्न । भगवदपेक्षया, सर्वेषां द्रव्याणां सर्वावस्थास्वपि शरीरत्वस्य श्रुतिसिद्धतया नित्यानामपि भगवच्छरीरत्वसिद्धेश्च तेषु यावत्सत्त्वं भगवत्सम्बन्धानर्हत्वं सिद्धेर्लक्षणस्यासंभवाभावादव्याप्तिवारकत्वस्यैवोचितत्वादिति नियन्तव्यनियाम्य नियन्तव्यव्याध्यादिव्यवच्छेदः. व्याध्यौषधीनां क्रमेण शरीरं प्राप्नुवतां क्रियावत्त्वेन द्रव्यत्वयावत्सत्तत्वं सम्बन्धानर्हत्वस्य स्वनियाम्यत्वस्य च सिद्धेस्त्वशक्य इति तत्तच्छरीरैकयोग्येषु कार्येष्वित्यर्थः । तेन, सर्वशरीराणां स्वस्वविजातीय शरीरकार्येष्वनियन्तव्यतया प्रसञ्जनसम्भवः परिहृतः । नहि, मनुष्यैः स्वशरीराणि पक्षिशरीर कार्येषु नियम्यन्ते. नापि, भगवता स्वशरीरभूते चेतनः प्रकृतिकालकार्ये स्वरूप परिणामे नियम्यते. नापि, शरीरभूता प्रकृतिः कालो वा यत्नवत्त्वे नियम्यत इति शरीराणां च प्रतिनियतकार्येष्वशक्तनियमो यथा प्रमाणमन्वयव्यतिरेकादिना ग्राह्यः. एवञ्च, शिलाकाष्ठादिशरीरेषु नियमनासम्भावनयाऽव्याप्तिशङ्का च निरस्ता. तद्वतनियमनविशेषस्यातिसूक्ष्मतयास्मदादिग्रहणायोग्यत्वात् । ननु स्थावरेष्वव्युल्लासम्लानतादेर्दर्श नाच्छिलाकाष्ठादिगमनं नायोग्यमिति चेन्न - दर्शनस्य दृश्यगानगतायोग्यतामात्रं निवर्तकत्वेन तदतिरिक्तेषु योग्यतासाधकत्वस्यातिप्रसङ्गरहितत्वात्. नच, शिलाकाष्ठादिषु क्षेत्रज्ञस्य सूक्ष्मनियमनस्य चा सिद्धिः. “तथातिरोहितत्वाच्च शक्तिः क्षेत्रज्ञसंज्ञिते” त्यादि प्रमाणात्सिद्धेः - अत एव च दधिभाण्डादिभिर्भाण्डादेरपि मोक्षप्रार्थनादिकमप्युपपद्यते - व्याध्याद्युपहतशरीरेषु स्वशक्येष्वपि नियमनादर्शनादव्याप्तिशङ्कास्वभावपदेन व्यावर्त्यते नियाम्यत्वस्वाभाव्यत्वस्य व्याध्यादिना प्रतिबन्धात् । अत एवेश्वरस्य स्वेच्छयैव नियाम्यत्वमिति नियाम्यत्वं न स्वाभाविकाकार इति न तत्रातिव्याप्तिरिति । यस्य चेतनस्य यदवस्थद्रव्यं यावत्सत्तमशेषत्वानर्हं तदवस्थं तत्तस्य शरीरं अशेषत्वानर्हमिति दानादिनान्यशेषत्वा नर्हमिति दानादिनान्यशेषभूतभृत्यदासादिव्युदासः - व्यतिरेक निर्देशेन स्वस्वक्रियादिनान्य शेषत्वेऽप्यनपोद्यस्वशेषत्वे शरीरे अव्याप्तिशङ्काव्युदासः - यस्यचेतनस्य यदवस्थं द्रव्यं अपृथक्सिद्धविशेषणं तत्तस्य शरीरमित्यपि लक्षणं । विशेषणं द्रव्यमित्युक्ते दण्डादावतिव्याप्तिः - तद्रव्यावृत्यर्थं अपृथक्सिद्धेति । तावत्युक्ते गुणक्रियादिष्वतिव्याप्तिः । अतो द्रव्यमिति । तावत्युक्ते शरीरद्रव्यस्य नित्यतया शरीरत्वावस्थाविनाशानन्तरं सम्बन्धस्यैव भावित्वाद्यावत्सत्तम-सम्बन्धानर्हत्वरूपापृथक्सिद्धयसिद्ध्या अव्याप्तिस्तदवस्था । अतो यदवस्थमिति, तावत्युक्ते अन्यशरीरस्यान्य-शरीरत्वप्रसङ्गः. तद्रव्यावृत्यर्थं यस्य चेतनस्येति । चेतनस्येत्यनेन धर्मभूतज्ञानेतिव्याप्तिः परिहृता । तस्य चैतन्यविशेषणत्वासिद्ध्या विशिष्टविशेषणत्वासिद्धेः । सोहमिति शरीरान्तराणामपि चैतन्यमात्रपृथक्सिद्धत्वेऽपि तन्मात्रविशेषणत्वासिद्ध्या विशिष्ट विशेषणत्वान्नाव्याप्तिः । नच व्याध्यादावतिव्याप्तिः तस्य देहापृथक्सिद्धत्वेऽपि क्रीडादेरिव चेतनापृथक्सिध्य भावात् । परकायस्य यावत्सत्तमसम्बन्धानर्हत्वरूपापृथक्सिध्यभावादेव व्यावृत्तिः ...

மூலம்- சத்தாஸ்தேமப்ரயதன஫லேஷ்வெதடாயத்மேதத்। விஸ்வம் பश्यन्निति भगवति व्यापकादर्शदृष्टे ...

(சா.தீ.) ஧ார்யத்வாதி ப்ரகாரம் காட்டுகிறார் சத்ஸ்யாடியால் - ஸத்தை, ஸ்வரூபலாபம். ஸ்தேமமாவது. ஸ்திதி । ஸத்தையினுடைய அநுவृத்தி. ப்ரயதனம், இவனுடைய வ்யாபாரங்கள். ஫லங்களாவன, ஸோமோக்ஷ ப்ரயோஜனங்கள். இவ்விஷயங்களில்; எதத், இந்த ஜகத்தானது. எதடாயத்ம், இவ்விதிகர்வ்ரீதீன மாயிருக்கும். இப்படி வ்யாபகாடர்ஸ்திதிவ்ர்தத்தேக்காணுமவன். வ்யாபகாடர்ஸமாவது, வ்யாபகமந்ரமான திருமந்ரக்கண்...

(சா.ஸ்வ.) ஆதேயத்வாதிப்ரகாரங்களைக்காட்டுகிறார். சத்ஸ்யாடியால். எதடாயத்மதி, எதஸ்யாதிசுர்து: ஸ்வரூபாதினமிச்சாதினம் சேத்யர்த:.. ஸ்வரூபாதின சத்தாஸ்திதிகத்வமாடேயத்வம். இச்சாதினசத்தாஸ்திதி ப்ரவृத்திகத்வம் நியாம்யத்வமதி ஸாவ:.. ஫லஸ்ய இச்சாதினத்வோக்யா ஸ்வமுடிஸ்யோபாடேயத்வஸு஫ோரணாச்சேஷத்வமபி டர்ஸித்ம் ஸவதி, எதடதி, ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்வதந்ரதயா ப்ரதீயமானமத்யர்த:.. தஹீஆதேயத்வாதிசுர்து குத இத்யத்ராஹ ஸ்ரீமவதீத்யாதி । வ்யாபக:., மூலமந்ர: । விசேஷ்ய ஸ்ரீத பரமாத்ம ஸ்ரஹ்ணாயோஜனேநப்ரத்யக்ஷேண ஸ்வதந்ரதயா ஸானேபி வ்யாபகமந்ராதிநா விசேஷ்யஸ்ய டர்ஸனி சதி விஸ்வஸ்யாபி தடாடேயத்வாதிநேவ டர்ஸநாத்...

(சா.ப்ர.) திசிஸிட்வி:.. விசேஷண ஸஃதஸ்ய வாஸ்தவிகாப்ரா஧ான்யபரதயா ஸ்வேச்ச்யா விசேஷணஸ்ரீதே ஸ்ரீமவதி நாதிவ்யாப: । ஆதேயத்வாதிசுர்து நாம கிமித்யாசாங்க்ஷாயாமாஹ । சத்தாஸ்தேமேத்யாதி । சத்தாயா, ஸ்வரூபலாபே । ஸ்தேமநி, ஸ்திதீ । ப்ரயதனே, ப்ரவृத்தீ । ஫லே, ப்ரயோஜனே வா । தேஸு; எதடாயத்ம், ஸ்ரீமவதீதீனமத்யர்த: । சேதநாசேதநஸ்ய க்ருத்ஸநஸ்ய ஸ்ரீமவதாடேயத்வம் நாம ஸ்ரீமவத்ஸ்வரூபாதினசத்தாஸ்திதிப்ரவृத்திமத்வம். தந்நியாம்யத்வம் ச தத்ஸங்க்ஷ்யாதின சத்தாதிமத்வம் । தச்சேஷத்வம் ச தத்ப்ரயோஜநேகபரமப்ரயோஜநவத்வமதி ஸாவ: எதடாயத்ம், ஆதிசுர்துஸ்ரீத ஸ்ரீமவதீதீனமத்யர்த: । எதத், ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணேஸ்வதந்ரதயா ப்ரதிபந்நம் । விஸ்வம், சேதநாசேதநாத்மகம் ஸர்வம் இதி பश्यन् மூலமந்ரே சதுர்த்யா தத்புரூஷ ஸஃதுத்ரீஹிஸமாஸத்வயேந ச ஸ்ரீமவதாடேயதயா ஸேஷதயா விதேயதயா ச ஸ்ரீமவச்சுரீரதயா நிர்டேஸ்யமித பश्यन्नित்யர்த: । ...

(சா.வி.) வृத்திரிதி. எததூஷணஸ்ரீஷணாதிசுர்து தத்த்வேதாந்த்ரங்க்ஷேவநுஸந்நேயம் - விஸ்வஸ்ய ஸ்ரீமவச்சுரீரத்வநியாமக மாடேயத்வம் நாம கிமித்யத்ராஹ - சத்தாஸ்தேமேதி । சத்தா, ஸ்வரூபலாப: । ஸ்தேம, ஸ்திதி: । ப்ரயதனம், வ்யாபார: । ஫லம், ஸோமோக்ஷாதி । தேஸு விஷயே எதத்விஸ்வம், எதடாயத்ம், ஸ்ரீமவதீதீனம் । ஸ்ரீமவத்ஸ்வரூபாதின சத்தாஸ்திதி ப்ரவृத்திமத்வ மாடேயத்வம் - தத்ஸங்க்ஷ்யாத்ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவृத்திகத்வம் தந்நியாம்யத்வம். “மோததே ஸ்ரீமநாந்ஸ்ரீத: । ஹரே விஹர்ஸி க்ரீடாகடுகேரிவ ஜந்துஸி” ரித்யாதி ப்ரமாணேஸ்ரீமவத்ப்ரயோஜநேகப்ரயோஜநகத்வம் தச்சேஷத்வமத்யர்த: - இதி, எவ் ப்ரகாரேண । வ்யாபக:., ஸ்ரீரீர ஸ்ரீரீரஸாவாதி ஸர்வர்த் ப்ரதிபாடகதயா வ்யாபக ஸங்க்ஷோ மூலமந்ர: । ச எவாடர்ஸ:., ஆடர்ஸோ யதா ஸர்வம் ஸ்பஷ்ட் ...

(சா.ஸ.) உபாடானத்வே சதி நிமித்தஸ்ய । எதத்விஸ்வம் ஸ்ரீரீரம். சத்தா, ஸ்வரூபசத்தா । ஸ்தேம, காலாந்நிராநுவृத்தி: । ப்ரயதனம், ப்ரவृத்தியாதி வ்யாபார: । ஫லம், இஸுப்ராப்யாதி । விஸ்வம் எஷ்வெதடாயத்ம் । எதஸ்ய பரிதூஸ்யமானஸ்ய விஸ்வஸ்ய । எதத்ஸர்வம் ஸ்ரீமவதாயத்மத்யர்த:.. இதி, இத்யம், பश्यन्, ஸ்ரீமஸிஸ்ஸாவிதேரூபநிஷட்ரிஸ்த் ...

गंभीराणामकृतकगिरां गाहते चित्त

(सा.सं.) ज्ञानस्सन् । इति शब्दः पुनरपि भगवत्यर्थसिद्धशरीरत्वादिपरः । व्यापकरूपमादर्शं व्यापकादर्शं । एतन्मंत्राप्रतिपाद्याभावादस्य व्यापकत्वं । असन्निकृष्टविकीर्णनिकार्थं युगपद्ज्ञानप्रयोजकत्वादस्यादर्शत्वं । शरीरत्वादि विशिष्टतया भगवति व्यापकादर्शेऽपि दृष्टे सति । सः गम्भीराणां, गूढभावानां । अकृतकगिरां, वेदान्तानां । चित्तवृत्तिं, अभिप्रायं ।

மூலம்-

வृத்தி ॥१०॥

புரிததத்ர ஢ாவது ஢ற்றுள்ளஸித்ர஢்தி க஑ொருவரு஢ிசையாதே தன்னுடைய ஸித்ர஢்தத்துக்கே அஸாதரண ஢ானவர்த் - இங்கு வேத஢்திகளான ஢ம்முடைய தர்ஸனத்துக்கே அஸாதரண மு஢ாம் புதானமு஢ான அவர்த்஢ேதென்னில்? ஑ேத஢ா஑ேத஢ங்களுக்கும் இஸ்வரனுக்குமுண்டான ஸரீராத்஢ ஢ாவ ஸ஢்஢ாதிகள் - அதில் இஸ்வரனுக்கு ஸரீரத்வ஢ாவது; ஑ேத஢ா஑ேத஢ த்ரவ்யங்களை஢்஢ற்ற ஢ிய஢ே஢ தாரகனு஢ாம்; ஢ிய஢்தா ...

(ஸா.தீ.) ஑ன்கிற ஸ஢஢ிவ்யாஹரத்தாலே இதி புஸ்யந் ஑ன்று ஑ொன்ன தர்ஸனத்தில் வ்யாபகாதர்ஷ்஢ே ஢ு஢ாண஢ென்று ல஢ிக்கிறது - ஢கவதி வ்யாபகாதர்ஷ் த்ருே ஑தீதி புஸ்யந் ஑ித்வ்ருத்தி ஑ாஹத இதி வ஢்வய: ॥१०॥

கீழ்அதிகாரத்திலே புதான புரிததத்ரங்களான தத்வஹிதங்களுடைய ஑ட்஑்ரஹ ஢ாகையாலே ஑ன்றருளி஑்஑ெய்கையாலே புதான புரிததத்ர ஑ட்஑்ரஹ புகாரத்தை யிந்தவதிகாரத்திலருளி஑் ஑ெய்யக்கோலி புரி தத்ராத்த்தை ஢ிருபிக்கிறவராகையாலே முந்தூற புரிததத்ர ஑஢்தாத்த்தை யருளி஑்஑ெய்கிறார். புரிததத்ர஢ானதென்று தோடங்கி...

(ஸா.ஸ்வா.) ஢ிதி புஸ்யந் ஑ித்வ்ருத்தி ஑ாஹத இத்யுக்த்யா ஢ேவ்஢ூதஸ்ய ஑்ருதிதாத்ரய்஢ிர்஢யோ ஢ ஑க்ய இதி வ்யதிரேக ஑ித்வேரஸ்ய புாது஢்ய் த்ருேகூதம் ஢வதி ॥१०॥

புரிததத்ர ஑஢்தாத் விஸய஢ாக மு஢்புபண்ணி஢ ஑ோதங்களுக்கு ரூத஑்ராத்ரயணே஢ உத்ர஢ருளி஑்஑ெய்கிறார். புரிததத்ர஢ித்யாதித்யால் - அந்த ரூத்ரய்விஸயத்திலும் ஢ண்ணி஢஑ங்கைகளுக்கு- கந்த ஑காதோத஢ புர்வகமுத்ர஢ருளி஑்஑ெய்கிறார் - இங்குவேத஢்தி யித்யாதித்யால் - புதானாத்஢ான ஑்ரஹ் வேத஢்திகளெல்லார்க்கும் ஑ாதுரண஢ாகையாலும் தத்வ்யதிரித்஑ங்கள் வேத஢்தி களுக்கு புதானங்கல் லா஢ையாலும் ஢ம் தர்ஸனத்துக்கு ஑ாதுரண஢ாயும் புதான஢ாயு஢ோர்த் கிடக்கு஢ோ வென்கிற஑்஑காதோத஢ாத் வேத஢்தி களென்கிற புத஢் - அதி஑஢்வே஢ புர்வ஑ான வ்ருத்தி஢஢்஢஢ ஑ர்வ஑஢்வா஑்யத்வாதித்யா விவ஑ிதங்கல்

(ஸா.பு.) ஢கவத்புரயோ஑்஢ைக புர஢புரயோ஑்஢கத்வரூப஑ேஸத்வஸ்ய ஑ ஑஑ிதி ஢ூல஢த்ரே஢ புரிதபாதுநாத்ரயை ஢ூல஢த்ரே஢ ஢கவத்஢் ஑ானியா஑்வேத “வ஑்஑ா வ஑்யமுத்஢ம் - ஢தாஸ்஢ ஑ர்வவ஑்஑ா புரிதா யத்ர ஑ா஑்ரதீ” த்யாதுக்த ஑்ரீ஢த்ராயண ஑வ ஑ர்வவேத஢்ததாத்ரய்஢ூ஢ிரித்யமு஢ர்த் ஢ி஑்஑ி஑ுயாதிதி ஢ாவ: ॥११॥

புரிததத்ர஑஢்தாத் புரதர்ஸ்யந் ஑்லோகாத் விவ்ருணோதி - புரிததத்ர஢ாவதிதித்யாதிநா । இசையாதே, அ஢஢்யுப஑஢ே஢ । த்ரவ்யங்களை஢்஢ற்ற, த்ரவ்யாபே஑்யா

(ஸா.வி.) ஑வ஑கலவேத஢்தாத்ரய்஑ோ ஢வதீத்யதோத்யத்஢்தவில஢்வா஑஑஑்ய ஢ வேத஢்தேபி ஑்ர஢: கார்ய இதி ஢ாவ: ॥१०॥

இ஢஢ேவாத் வி஑த ஢ுபபாதுயதி, புரிததத்ரேத்யாதிநா. புரிததத்ர஑஢்தாத் விவ்ருணோதி. புரிததத்ர஢ாவதிதி, ஢ற்றுள்ள ஸித்தாத்நதிகல். இதர஑ித்ர஢்தி஢ா, ஓருவரு஢், ஑ே஢ாபி । இசையாதே, அ஢ட்஑ீகூதத்வே ஑தி । தன்னுடைய ஑ித்ர஢்தத்துக்கே, ஑்வ஑ித்ர஢்தத்ரயை । இங்கு, இஹ. ஑தென்னில், கி஢ித்யுத்ரோ । ஑஢்஢ாதித்யா அதி ஑஢்வே஢ ஑ர்வ஑஢்வா஑்யத்வாதி ஑ட்஑்ரஹிதம் । ஑ேத஢ா஑ேத஢ த்ரவ்யங்களை஢்஢ற்ற, ஑ேத஢ா஑ேத஢த்ரவ்யாபி புரித

(ஸா.ஸ்.) ஑ாஹதே, ஑ானாதி ॥१०॥

இத்஑் ஑ட்஑்ரஹிதம் விவரீது பு்ரத஢ம் புரிததத்ர஑஢்தாத்ரயை஢ாஹ । புரிததத்ர஢ாவதிதி, ஑஢்஢்஢ாதித்யாபித்யத்ர அதி ஑஢்வேஸ்யாபு்ரத்யி஑ித்ரவி஑ேஸணத்வாதித்யாதித்யா: . அதிலித்யாதி, அத்ர ஢ிய஢ே஢ யதாஹ் தாரகத்வ஢ேகம் । ஢ிய஢ே஢, ஢ியத்ருத்வ஢பர் । ஢ிய஢ே஢ ஑ேஸத்வ஢்யதிதி ஑ரீரல஑்ணத்ரயம் - யஸ்ய ஑ேத஢ஸ்ய யத

(सा.दी.) सम्बन्धादि गणंकीर्ण आदिशब्दकृत्यालौ सर्वशब्दवाच्यत्वादि सङ्गृहीतं - यथार्हमिति, स्वरूपेण

(சா.ஸ்வா.) ब्रह्मापेक्षया प्रधानங்களன்றாகிலுமிஶ்शरीरात्म भावादிகள் நம் दर्शनத்துக்கு அசாधारணங்களானவார்த்தங்களில் प्रधानங்களென்றுகருத்து - चेष्टेंद्रियार्थाश्रयःशरीरमिति न्यायसूत्रोक्त लक्षणाभावात्त्रिवीशेशितव्यங்களுக்கு शरीर शरीरभावமேங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் இதிலுத்யாதி. धारकत्वादிகள் தனித்தனியே लक्षणங்கள் - नियमेनेति, यावत्सत्तमित्यर्थः - चेतनाचेतनங்களுடைய ஸத்தையுள்ள காலமெல்லாமென்றபடி - तथा च यावत्सत्तं तद्व्यं प्रति धारकत्वं तच्छरीरित्वमिति पर्यवसितं - अत्र यावत्सत्तमित्यनेन पुत्रादिशरीरधारकस्य पुत्रादिकं प्रति शरीरित्वव्युदासः - एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यं - यावत्सत्तं तद्व्यनियन्तृत्वं तच्छरीरित्वमिति द्वितीयं लक्षणं - यावत्सत्तं तद्व्यशेषित्वं तच्छरीरित्वमिति तृतीयं - शरीर लक्षण मीपपடியாகில் नियमेन धार्यत्वादிகள் शरीरलक्षणங்களென்று பலிக்கையாலே இவைகுணक्रियைகளில் अतिव्यासங்களாகையாலும் चेतनाचेतनங்களுக்கு चेष्टेन्द्रियादि सूत्रोक्त लक्षणं தவிர வேறு लक्षणं கிடையா மையாலுமிவற்றுக்கீश्वரனைப்பற்ற शरीरत्वமெங்கனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். चेतनाचेपनं (களுக்கித்யாதி - द्रव्यपदेन गुणक्रिया व्यावृत्ति । अत्रापि पृथक् लक्षणत्वं नियमपदप्रयोजनं च पूर्ववदूहं - இந்த सूत्रोक्त लक्षणங்களतियाप्त्यादि दुष्टங்களென்னு மிடமும் धार्यत्वादிகளே निर्दुष्टங்களென்னு மிடமும் न्यायसिद्धांजनத்திலே பரக்கக்கண்டு கொள்வது - दिव्यात्मस्वरूपं मूर्तमல்லாமையாலே घटादीन् प्रति भूतलादेरिव तस्य जगद्धारकत्वं கூடாமையாலே सत्तास्थिति प्रयोजकत्वமே धारकत्वமாக வேண்டுகையாலும் आज्ञापयितृत्वस्य अचेतनं प्रत्यसम्भवेन नियन्तृत्वமும் सत्तास्थिति प्रवृत्ति प्रयोजनकत्वமாகவேண்டு கையாலும் இஹாரகத்வம் नियन्तृत्वान्तर्गत மாயொழிகையாலிவற்றுக்கு भेदமெங்கனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் - चेतना - चेतनங்களைப்பற்ற धारकனும்த்யாதி - यथार्हमिति स्वरूपेण सत्तास्थिति...

(सा.प्र.) स्वरूपकृत्यालुमित्यादि, स्वरूपेण सत्तास्थिति प्रवृत्ति प्रयोजकत्वं धारकत्वं । संकल्पेन

(சா.வி.) शेषियमायं இருக்கை शेषभावेन स्थितिः । சேஷமுமான ட்ரவ்யமாயிருக்கை, शेषभूत
द्रव्यत्वेन स्थितिः । सर्वत्रयायம் इत्येतत् ஆன इत्येतच्च विशेषण त्ववाचि । शरीरित्व व्यवहारापादकं
धारकत्वं नियन्तृत्वमित्युक्तं । तत्र किन्नाम धारकत्वं नियन्तृत्वमित्यत्राह । चेतनाचेतनங்களைப்பற்ற
इति । चेतनाचेतनानि प्रतीत्यर्थः । தன் स्वरूपத்தாலும், स्वस्वरूपेण । संकल्पத்தாலும், संकल्पेन च । यथार्थमिति

(सा.सं.) वस्थं द्रव्यं नियमेन यथार्हं धार्य इत्येकं । नियमेन विधेयमित्यपरं । नियमेन शेषभूतमित्यन्यदिति शरीरलक्षणत्रयञ्चा भिप्रेतं. धर्मभूतज्ञानस्य धर्मिणं प्रति शरीरत्वव्युदासाय यस्य चेतनस्येत्युक्तं । नहि, धर्मज्ञानं स्वविशिष्टधार्यमिति भावः । यदवस्थमित्यभावे वियुक्तावस्थायां धार्यत्वादि विरहादिदानां शरीरे अव्याप्तिस्स्यादिति यदवस्थमित्युक्तं ।

(सा.सं.) गुणक्रियादिव्यवच्छेदाय द्रव्यपदं । कादाचित्क धार्यत्वादिमद्व्यवच्छेदाय नियमेनेति । धार्यवस्त्वनुरूपत्वं यथार्हत्वं । नह्यनित्या इव नित्याः लघुभूता इव गुरुभूताः धार्या इति भावः । ननु स्वरूपनिरूपक धमदिः निरवयवधर्मिधार्यत्वेन सावयवगुरुतर धर्म्यन्तराणां ...

(सा.वि.) दिति भावः द्रव्याश्रित गुणक्रियाधारकत्वं कथमित्यत्राह - अवंवोद्रव्यमिति, गुणक्रियाधारकत्वं प्रासङ्गिकं. तयोश्शरीरत्वाभावादित्याहुः । ननु, गुणक्रिययोर्योवज्जीवधृतशरीरस्यापि साक्षाद्धारकत्वं न स्यात्ततश्च कथं सर्वद्रव्याधारत्वमित्यत्र विधाभेदेन परिहरति । जीवाङ्गनाले इति । मीमांसा, केचित् । अविशेषेण, सर्वाधारत्व श्रवणात् । “निष्क्रियं शान्तमवर्णमचक्षुःश्रोत्र” मिति ...

(சா.தி.) ஸ்ரீதடத்தூக்கு தததநத்வமில்லையிறே என்றுகுங்களுக்குப்போலே
ஆதாரமாயிருக்கு மென்னதூதான்ததால் விவகிதாத்ய்த்தையருளிச்செய்கிறார் - இப்படி இதாதி -
அதிஷத்ட் சிதிதிபர் - அஸ்ரயஸததாதினங்கள், இஃவர்ரூபமான வாஸ்ரயஸ்வரூபாதின மென்றபடி -
இஃவர்ரூபமாஸ்ரயமாகையால் தததநமென்று தாத்பரியம். நனு, ஸ்வ்வஸ்துக்களி னுடையவும் சதௌ
ஸ்கல்பாதினௌ யாம்படியெங்களே? ஸ்கல்பாதினத்வமாவது? ஸ்கல்போ

(सा.प्र.) धारकत्व मित्यपरः । अविशेषेण सर्वाधारत्व श्रवणात्संबन्ध संभवादवर्णमित्यादिवत् द्रव्यासंबन्ध बोधक प्रमाणाभावाच्चायमेव पक्षस्साधीयानित्यनन्तरोत्तेराचार्य ग्रहणादित्यस्य च भावः । ननु, जन्यस्य भगवदधीनत्व संभवेपि नित्यस्य तत्कथमित्यत्र न्यायमते आप्य परमाणुवन्नित्यस्याप्यपृथक्सिद्धविशेषणत्वं तादधीन्य मुपपन्न मित्याह । ॐ३३३३ सर्वमित्यादिना । सर्वस्येश्वरापृथक्सिद्धत्वात्तत्स्वरूपाधीन सत्तास्थिति प्रवृत्तिकत्वमस्तु । कथं तत्संकल्पाधीन सत्तास्थिति प्रवृत्तिक मित्यत्र यथा सौभर्यादिशरीरस्य शरीरस्वरूपाधीन सत्तादिकत्व तत्संकल्पाधीन सत्तादिकत्वं च दृष्टं तथेश्वरस्य

(सा.सं.) धार्यत्वमित्यत्र उभय साधारणं धार्यत्व प्रयोजकमाह । अपृथक्सिद्धेति । कदाचिन्मे प्रियमिदं

(सा.सं.) भूयादितिच्छाऽ नित्येच्छा सर्ववा मे प्रियं भूयादितिच्छा नित्येच्छा. यद्यत्संकल्पाधीन सत्ताकं.

மூல்- சதா” என்கிற ஸ்லோகத்தாலே அபியுக்ताர் விவேகித்தார்கள் - இத்தாலே சர்வ த்தினுடையவும் சத்தானுவृत्तिருபையானஸ்திதியும் ईश्वरेच्छाधीனையானபடியாலே சர்வமும் ईश्वर சங்கல்பா ஶ்ரீதமென்று சொல்லுகிறது.

(சா.தி.) இச்சாதினத்வத்தை நியங்களிலும் ஹேன உபாதித்தார்களென்றபடி - க்விஜ்ஜக்து சங்கல்பாஶ்ரீதமென்று சொல்லுகையால் ஶ்ரூபாஶ்ரீதத்வத் சங்கல்பாஶ்ரீதத்வமுண்டாகையாலத்தாலும் சங்கல்பாதினத்வத்தை கொள்ளவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் இத்தாலென்றுதுடங்கி. இத்தாலேசுதே சங்கல்பாதினமாகையால் தத்விசேஷமான ஶ்ரீததியும் தததினமாகையாலென்கை. தாததிந்யாத் தாஶ்ரீதத்வத்யதேசம் | ईश्वर ஶ்ரூபத்தித்போலே ईश्वरेच्छाஶ்ரீதத்வத்தாலே ....

(சா.ஸா.) இவற்றிலொருக்காலும் நியேச்சேயுண்டாகாதென்றும் “நியம் த்வேகபரதந் நிஜஶ்ரூபா ஹவத்ஶ்மஜ்ஜக்துணா ஹி நிதர்சனம்:” என்கையாலே நியாஶ்ரயசுதேயாலே நியதர்மசுதே என்கைம்கணக்கிலே நியங்களுமந்யாதினங்க ளாயிருக்கலாமென்று முபாதித மாகையாலுக் த்விருதமித்யென்று கருத்து. விவேகித்தார்கள் - நியநியங்க ளாயிருக்கலாமென்று முபாதித மாகையாலுக் த்விருதமித்யென்று கருத்து. “கேசு நியம் த்ரியா:” என்கையாலே இதரங்கலாப்படி யறென்று ஶித்திக்கையாலிப்படி யுபாதிதமாகிறதிதே - இப்படி சர்வமும் ஶ்ரூபத்தேதபற்றவே த்யம்மாய் சங்கல்பத்தேதப்பற்ற த்யம்மன்னி க்கேயதின மாத்ரமா யிருக்கு மென்றால் சர்வஸ்துவம் சங்கல்பாஶ்ரீதமென்று சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ர விருதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். இத்தாலியாதி - இத்தால், சுதே சங்கல்பாதினே யாகையால் - ஶ்ரீத்யுமித்யாதி, த்யவத் ததின சத்தாஶ்ரீதிகமாகையாலே யவ்வஸ்தோற்றுகைக்காக வுபாதிதத்தாஶ்ரீதத்வத்யதேசமென்று கருத்து - ஆனாலும்; ஶுருத்ரவ்யங்க ளு சங்கல்பத்தாலே தூதங்க ளென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ஶுருத்ரவ்யங்க ளைப்பற்ற சங்கல்பஸ்ய ஶ்ரூபவத் தாரகத்வக் கொள்ளாத

(சா.த்ர.) த்ஸங்கல்பாதினஸ்வசத்தாயா குலாலாதிசங்கல்பாதினதாதிஶ்ரீதவித்யாஸங்க்ய ததுபாதிதயதி | இத்தாலே இதி | “உதத்வா அக்ஸரஸ்ய த்ரஸாஸுநே கார்கி ஶூர்யாச்சத்ரமஸு விதூதௌ த்வாபாபூத்யிவ்யௌ விதூதே விஷ்ணுநா விதூதே ஹ்மீ” த்யாதிஹிவிஶ்வஸ்ய ஹ்மீவத் சங்கல்பாதினஸ்திதிகத்வஸ்ய விஶிஷ்ய ஶ்ரவணாதிஶ்வஸ்திதே ஶ்ஸங்கல்பாதினத்வமிதி ஹவ: | நநு, ஶ்ரூபேண சத்தாஶ்ரீதித்ரவூதித்ரயுஜகத்வம் தாரகத்வம் | சங்கல்பேன சத்தாஶ்ரீதித்ர வூதித்ரயுஜகத்வம் நியந்நுத்வமித்யுக் தம் | உவஶ், ஶாஸ்த்ரேஷு ஶுருத்ரவ்யாணா சங்கல்பேன விதூதத்வோக்தி

(சா.வி.) நநு, க்விஜ்ஜகதஸ்சங்கல்பாஶ்ரீதத்வோக்த்யா ஶ்ரூபாஶ்ரயத்வத் சங்கல்பாஶ்ரயத்வமஜ்ஜிகார்ய ஶ்யாதித்யத்ர ஶட்கல்பாஶ்ரீதமித்யுக் தேஸ்தாத்யம்மாஹ | இத்தாலே இதி | இத்தாலே, உதேன. சத்தாயாஸ்சங்கல்பாதினதயா | ஸர்வத்தினுடையவும், சர்வஸ்யாதி. ईश्वरेच्छाधीனையான படியாலே, ईश्वरेच्छाधीनதயா. சங்கல்பாஶ்ரீதமித்யஸ்ய சங்கல்பாதினமித்யத்ர தாத்யம்மிதி ஹவ:.. “நந்வேதஸ்ய வா அக்ஸரஸ்ய த்ரஸாஸுநே கார்கி” த்யாதி ஶுருத்ரவ்யாணா சங்கல்பவிதூதத்வோக்தேஸட்கல்பஸ்யாதி ஶ்ரூபவத் தாரகத்வமஜ்ஜிகார்யஸ்யாதித்யத்ர விஶ்வாமித்ராதிஹிஸ்த துபலேன த்ரிஸங்காதிதாரணவத் த்வாபாபூத்யிவ்யாதினா தேஸவிசேஷாஶ்ரீதேஹுதூதநியமமதேக்ஷயேவ ததா

(சா.ஸ.) த்ஸததினஸ்திதிகமிதி குத இத்யத்ராஹ. இத்தாலே இதி. நியநாமதி வஸ்தூநா சத்தாயா: சங்கல்பாதினத்வோக்திஶ்யாதித்யுக் தோக்தி இருக்கையாலே உவஶ் ஶ்ரீத்யாதேஸத்ர தாததிந்யம் கிமுதேதி ந்யாஸித்வமிதி ஹவ: - அபூத்யிஸத்வ

(सा.सं.) विशेषणत्वं स्वरूपाश्रितत्वे नियामकमुक्तं । सङ्कल्पाश्रितत्वे निदर्शनं किञ्चिद्वाच्यमित्यत्राह ।
 षिष्टात्पद इति नह्येतत्स्वरूपेण घटते । तथा सति कस्यापि पतनाभावप्रसङ्गादिति भावः । ननु, धारणे
 प्रकार भेदाभावे धारकद्वयवैफल्यं स्यादित्याशङ्क्य परिहरति - இப்படி त्याதிவகுத்துவைக்கு மித்யं

மூல்- பமேசெய்கிறதென்னில்? பரமாத்மா வினுடைய ஐச்சை இவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபாஸ்திங்களாக வகுத்துவைக்கும். இப்படி சர்வஸ்துவும் ஐஸ்வர்யஸ்வரூபா (தீன) ஸ்திதமுமாய் ஐஸ்வரேச்சாதினமுமாயிருக்கும் - லோகத்திலும் ஶரீரம் ஶரீரயினுடைய ஸ்வரூபாஸ்திதமுமாய் சங்கல்பாதினமுமாயிருக்கக் காணா....

(சா.தீ.) ப்ரவृதியினுடைய ஐச்சாதினத்தை உபபாடனநிரபேக்ஷமாகையாலே யதாஹ் சதாஸ்திதி ப்ரவृத்திகளுக்கு ப்ரயோஜனாயிருக்கை என்கிறவாக்யத்திலே தானேஸித்தமென்றபிராயத்தாலே இப்படி என்கிறது - ஶங்கையிற் சதாதித்ரயானுவாதத்துக்கொன்றிலே யாகிலு மிச்சாந்வயமில்லையாகிலிறே அங்கு ஸ்வரூபாந்வயம் சொல்லலாவதென்று கருத்து - வகுத்துப்பண்ணி ப்ரமாணவலாட் சங்கல்பாதினமான ஸ்வரூபாஸ்திதவ்மும்கொள்ளவேணு மென்று தாத்ପರ್ಯ - ஸ்வரூபசங்கல்பாதினதேகளை நிகமிக்கிறார். இப்படியென்று. ஸ்வரூபாஸ்திதம், ஸ்வரூபாதினம் । இத்தாத்தீந்யத்தால் ஶரீரத்வம் ஸித்திக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் - லோகத்திலு மித்யாதி - அங்கித்தாலேயிறே ஶரீரத்வ மென்று தாத்ପರ್ய - சங்கல்பமாத்ர விஷயதான்வய வ்யதிरेகங்கள்அந்யதா ஸித்தங்களுள்ளும் ஶங்கையை பரிஹரிக்கி

(சா.ஸா.) யாகிலிறே இங்கு ஸ்வரூபாந்வயம் சொல்லலாவ தென்று கருத்து. வகுத்து, பிரித்து. தன்னைப்பற்றவதீனத்வமாத்ரமும்க்; ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற வாஸ்திதவ்முமாகவிங்ஙனேபிரித்தென்றபடி. ஸ்வரூபாஸ்திதங்களுண்டு ப்ரமாணம் சொல்லுகையாலிவ்வ்யத்திலீஸ்வரேச்சையே நியாமகமென்று கொள்ளுமத்தனைபோக்கி யுத்திகளால் சலிப்பிக்க வொண்ணாதென்றுகருத்து - ஸ்வரூபத்தாலும் சங்கல்பத்தாலும் யதாஹ் மித்யாடியான வுபக்ரமாவாக்யத்திலே ஸ்வரூபாஸ்திதவ் சங்கல்பாதினத்வங்கள் இரண்டும் கூட அர்த்துபக்ரான்தங்களாயிருக்கையாலிங்குமிவ்விரண்டையும் கூட்டி நிகமிக்கிறார். இப்படி சர்வ வஸ்துவ மித்யாடியால். ஸ்வரூபாஸ்தித மென்கிற பாத்தமேகாஹ்யம். ஸ்வரூபாதினமென்று பாத்தமானாலு மாஸ்திதவ்மே விவக்ஷிதம் - இப்படியாகில் ஜீவஶரீரங்களு மீஸ்வர்யஸ்வரூபாஸ்திதங்களாகையாலே யிவற்றுக்கு ஜீவஸ்வரூபத்தையும் பற்றவாஸ்திதவ் முண்டென் கைக்கு நியாமகமில்லாமையாலே யாஹ்யத்வ லக்ஷணத்துக்கு அவ்யாஸிவாராதோ? ஶரீரஸத்தானு வுத்தீச்சாयां சத்யாமபி ஜீவஸ்ய ஶரீர நாஸங்காண்கையாலே ஐச்சாதின சதாஸ்திதிகத்வ மில்லாமையால் நியாம்யத்வம்தானுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். லோகத்திலுமித்யாதி - ஐஸ்வர்யஸ்வரூபாஸ்திதவ்வி ஜீவஸ்வரூபத்தையும் பற்றவாஸ்திதவ் நியாமகம் காட்டுகிறார். ...

(சா.ப்ர.) ப்ரதர்ஸயிதி. லோகத்திலு மித்யாதினா । एवं धारकत्व नियन्तृत्वे उपपाद्य शेषित्वं सम्मति प्रदर्शन

(சா.வி.) ப்ரவृத்திரிச்சாதினதாயா உபபாடன நிரபேக்ஷத்வாத்வேதி இப்படி இதி பதஸ்ய ஶாவ: - என் செய்கிறதென்னில், கிக்ரோதீத்யுத்தோ । ப்ரஶ்வதிச்சாவ்ஷாடேவ ஸ்வரூபாஸ்திதவ்மபிதி ஐச்சை ததா கரோதீத்யாஹ । பரமாத்மாவினுடையேதிவகுத்துவைக்கும் விபக்ஷ்ய ஶதாபிதவதி “ஸோகாமயத் பஹு ஶ்யா ப்ரஜாயேயே” தி பஹுபவநஸ்ய ஸட்கல்பாதினத்வாதிதி ஶாவ: - உத்தமர்த்தநிகமயதி. இப்படி, எவ்ஶ்காரேண. லோகதூஷ்ண்தேனாபி ஶரீரஸ்ய ப்ரபஞ்சஸ்ய ஸ்வரூபாஸ்திதத்வம் சங்கல்பாஸ்திதத்வம் ச தர்ஸயிதி. லோகத்திலுமிதி. மூத்ஶரீரஸ்ய ஜீவஸ்வரூபாஸ்திதவ்விவாஸித்வாத்ர ஶுஸித்திஷாயா ஸட்கல்பாவிவாஸித்வம் ஸ்வரூபஸ்ய சத்வென விவாஸித்வாவிவாஸித்வம் -

(சா.சங்.) தேன. ஸ்வரூபஸ்ய விபூத்வென தம் ப்ரத்யேவாபூத்வக்சித்த விஷேஷணானா யத்ர க்ஷித்தித்வநமபி ஸ்வரூபகூத்ரதாரணமேவ. தத்தத்வஸ்தூநா நியதேக தேஸவர்தனம் சங்கல்பகூத்ரம். एवं धारणप्रकारभेदाद्वारकद्वय

மூல்- நின்றோம் - ஜீவனிருந்த காலமிருந்து இவன் விட்டபோதழிகையாலே स्वरूपाश्रितं, இவ்வर्थ சங்கல்பமில்லாதசுபுத்தியாவஸ்தைகளிலே தெளிவது - ஜாगरादिदशैகளில் சங்கல்பத்தால் விழாதபடிதாங்கும்போது சங்கல்பாश्रितமென்னக்கடவது - இதில் स्वरूपाश्रित மாயிருக்கிறபடியை आधेयत्व மென்றும்; சங்கல்பாधीनமா யிருக்கிற....

(சா.धी.) நார். இவ்வर्थ மென்று. आदिशब्दம் स्वप्नसङ्गाहकं - அப்போது சங்கல்பமுண்டாகிலும் स्वप्नशरीरத்துக்கே धारकமொழியவிஷशरीरத்துக்கு धारकமன்றிரே. ஜீவசங்கல்பாधीन सत्तास्थितिक மாகாத शरीरं ஜீவசங்கல்பாधीन மாம்படியெங்கனெயென்னவங்கு “द्यौस्सचंद्रार्क” என்றவிடத்தில் சொன்ன प्रकारத்தாலே ஜீவசங்கல்பாश्रितत्व மென்கிறார். जागरेत्यादि. இப்படி उपपाதித்த धारकत्व नियामकत्व फलितமான धार्यत्व नियाम्यत्वங்களுடைய வேறுபாட்டைக்காட்டுகிறார். இதிலியாதி -

(சா.स्वा.) ஜீவனிருந்த வித்யாடியால் - இஷशरीरान्वयव्यतिरेकங்கள் ஜீவசங்கல்பத்தை யிட்டन्यथासिद्धங்களாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் - இவ்வर्थமியாதி. आदिशब्दान्मूर्च्छा दिसङ्ग्रहः । शरीरस्य सत्तानुवृत्तिरूपस्थिति जीवसंकल्पाधीनो यन्त्राकिलुम् ஒருस्थितिவિசேஷं तत्संकल्पाधीनमाकையால் नियाम्यत्वமுண்டு என்கிறார் - जागरेत्यादियाल - இப்படியாகில் नियाम्यत्वं भिन्नभिन्नप्रकारमायं मुद्रिकையாலே अनुगतமாகாதொழியாதோ? शरीरங்களுக்கிப்படி स्वरूपाश्रितत्वமும் சங்கல்பாश्रितत्वமுமுண்டு என்றாலிவற்றில் இன்னது आधेयत्वं; இன்னது नियाम्यत्वமென்கைக்கு नियामकந்தானுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் - இவற்றில்இत्यादि - சங்கல்பாधीनत्वमात्रமே नियाम्यत्वं. இது सत्तास्थिति प्रवृत्तिकள் முன்றிலுமாதல் अन्यतमத்திலாதல் यथासंभवंகிடைக்கையால் सर्वत्रानुगतं - स्वरूपमाश्रय மாகையாலும் सङ्कल्पं व्यापाररूपமாகையாலே யங்ஙனவல்லாமையாலும் स्वरूपाश्रितत्वத்தை अधेयत्व மென்றும்; सङ्कल्पाधीनत्वத்தைनियाम्यत्वமென்றும் சொல்லுகைउपपन्नम् - शरीरத்துக்கு सङ्कल्पाश्रितत्वं சொன்னதுவும் नियाम्यत्वविशेषமல்லது मुख्यமான

(சா.वि.) स्वरूपाश्रितं शरीरमित्युपपादयति. ஜீவனிருந்தகாலமிதி, ஜீவனிருந்த காலமிருந்து ஜீவस्य स्थितिसमये स्थित्वा, இவன் விட்டபோது, एतस्यत्यागसमये । அழிகையாலே, विनाशितया । तद्विनाशित्वं सङ्कल्पाभावप्रयुक्तं वा स्वरूपाश्रितत्वाभावप्रयुक्तं वा कथं निश्चीयत इत्यत आह सङ्कल्पमில்லாத इति । தெளிவது, ज्ञायते । सुषुप्तिदशायां सङ्कल्पाभावसमये विनाशाभावात्स्वरूपाश्रितत्वाभावप्रयुक्तमेवेति निश्चीयत इति भावः । तर्हि सङ्कल्पाश्रितत्वं कथमित्याशंक्य जाग्रदवस्थायां सङ्कल्पवशेन यथा न पतेत्तदा तिष्ठतीति स्थितिहेतुत्वेन सङ्कल्पाश्रितत्वोक्तिरित्याह । जागरादीति - விழாதபடி, यथा पतनं न स्यात्तथा, தாங்கும்போது, अवस्थानसमये என்னக்கடவது, इति भवतीत्यर्थः । इयान्विशेषः । ईश्वरस्य सत्यसङ्कल्पत्वात् सत्तास्थित्योस्सङ्कल्पाधीनत्वं । जीवस्य परतन्त्रत्वात्तच्छरीर सत्ताया न तत्सङ्कल्पाधीनत्वं । किंतु पतनादि प्रतिबन्धकस्थित्यादेरेवेति. शरीरत्वव्यवहारापादकं धारकत्व नियामकत्वफलभूतमाधेयत्वं नियाम्यत्वं च विविनक्ति । இதிலிதி, धारकत्वनियन्तृत्वे उपपाद्य

(சா.सं.) साफल्यमिति भावः । ननूभयथापि धारकत्वमेव भगवत आयात्तं । न नियन्तृत्वमिति पृथग्धमान्तरम्. तथा च तत्प्रतिसंबंधिनियाम्यत्वघटितशरीर लक्षणासंभव इत्यत्राह. இதி விதி. इत्थं प्रथम

(सा.सं.) व्याजं, फलेच्छा. अव्याजं, फलेच्छां विना, इत्थमभियुक्तवचनं विवक्षितं । श्रीमद्वाच्यकारोक्तं

மூல்- இந்த ஆதாராதேயபாவாதிகளால் இச்செதனனுக்கு ஫லிப்பதென்னென்னில்? ஆதாராதேய பாவத்தாலேயவனுடைய ஜ்ஞானசக்தியாதிகளுக்கு ப்போலே அபூதக்சுட்வரூபலாபமும், ஶேஷேஷிபாவத்தாலே ஆத்மாபிமானானு...

(சா.தீ.) ப்ரசித்தியைக்காட்டுகைக்காக । ஆதாரேத்யாதி - ஆதாராதேயபாவ ஜ்ஞானத்தால் ஫லமென்றென்கை. ஶ்வரூலாபமும், ஶ்வரூபஜ்ஞானமும். ஆத்மாபிமானேத்யாதி - தன்னென்தேஹமாக வபிமானத்தானாகில் அந்ந பானாதிகள்...

(சா.ஸ்வ.) அவ்யாப்யாதி தோஷப்ரசக்தியில்லையென்று கருத்து. ப்ரதிதந்நமானவிந்தவாடாராதேய பாவாதி களிப்படியுபபந்நங்களானாலும் ஜ்ஞாதவ்யங்களில் ப்ரதானங்களாகமாட்டுமோ? இவற்றால் ஶ்வரனுக்கு அதிசயம் ஫லித்ததத்தனையொழிய இச்செதனனுக்கொருவதிசய ஫லிக்க வில்லையெயென்று இஷங்கையெனு வதித்துத்ர மருளிச்செய்கிறார் - இந்தவாடாரேத்யாதியால் - அபூதக்சுட்வம், பூதக்சுத்ய நஹ்வம் - ஶ்வனிஷ்வாபாவமென்றபடி । ஆத்மாபிமானேதி. “அந்ந் ஢ுஜ்யம் மனுஷ்யாணாமமூதந்நு திவூகசா் । ஶ்வபசூ விதூணாஹரூ சந்து...”

(சா.ப்ர.) நான்யேஷா் । ததா ஢ுவுவந்த் யே ஁பாயத்வென ஶ்வீகுவீந்தி ச தேஷாமேவோபாய:ஸ்யாத்நேதரேஷா் । அந்யதாதிப்ரசஜ்ஞத். ஁வ் ஁போபாயத்வஸ்ய ஶ்வீகாராதினத்வான் ஶ்வாபாவிகத்வமதி ஁த்ந் । ஢ுவுவத: “அமூதஸ்யேஷ ஶேது” ரிதி ஶேதுத்வஶ்வரணாத், “ரஸு வை ஶ” இத்யானந்தஸ்வரூபத்வஶ்வரணாது஢்யத்ர ப்ரதிஸம்ப்நிவிஷேஷானிதேஷா஁ ஶவபிக்ஷயா ப்யுபாயத்வமுபேயத்வம் நிரூபாதிக்கமேவ தத் । அதாபி, ந ஶ்வேஷா் யுவுபந்நுக்ஷப்ரசஜ்ஞ: । அநாதி ஢ுவுவந்நி஢்நஹ ஹேதுவஶாத்த்ஸாரவது ஢ுவுக்த்யா ப்ரப்த்யா வா ஢ுவுவந்நி஢்நஹஹேதுகர்மநிவூதாவேவ ஢ுவுவத்ப்ராப்தே: ப்ரமாணதுவவுமாத். அதஸ்ஸர்வேஷி ஢ுவுவவான் லூலாரஸமநு஢்வந்நவசரே ஶ்வப்ரசாத்தன் தத்தகர்மானுவுணயென நிஷ்பா஁ தானேவ மூ஁யதுதுதுபாயத்வ முபேயத்வம் ஁ ஶ்வாபாவிகமேவேதி ஢ாவ: । ஁வ஁ ஢ுவுவததிசயேகப்ரயுவுஜனத்வம் த஁஁஁ஷத்வம்த்யுத்த் ஢ுவதி । ஁வ்நி ரூபிதானா் தார்யத்வநியாம்யத்வஷேஷத்வானா் க்ரூபயுவுஜ இதி பூ஁஁தி । இந்த ஆதாரேத்யாதினா, அநந்யாடாரத்வம்; அநந்யாஹ்வம்; அநந்யப்ரயுவுஜனத்வம்; அநந்ய ஶரணத்வம் ஁; ஜீவஸ்வரூபநிரூபகதர்மவிஷேஷா இதி தத்ஜ்ஞான ஁பயுவுஜ இதி வத்து் தேஷா் தார்யத்வநியாம்யத்வஷேஷத்வै: ஫லிதத்வமாஹ - ஆதாராதேய பாவத்தாலே இத்யாதினா । ப்ரமபுரூஷார்த்தநுவுண சாத்தனே ப்ரவூதேஸ்வஸ்வரூபான்யதாஜ்ஞானம் தந்மூலகூத்ர புரூஷார்த்தரு஁தி: தந்மூலதத்ஸாத்நபரி஢்நஹ்ஶ ஶ்வ ப்ரதிவந்நக இதி தந்நிவூதி: ஫லமதி ஢ாவ: ஆத்மாபிமானானுவுணேதி, “ஹிஸா ஹிஸே மூதுகூரே தர்மாதிர்மா ஁தானூதே ।

(சா.வி.) ப்ரமாணம் “கூஷ்ணஸ்ய ஹி கூதே ஢ூதமிதம் ஶ்வர்வ ஁ரா஁ர” ம்த்யாதிக்க் । ஁வ் நிரூபிதானா் தார்யத்வநியாம்யத்வ ஶேஷத்வானா் கி் சாத்த்யமதி பூ஁஁தி । இந்த ஆதாராதேய பாவாதிகளாலிதி । ஢ுவுவதநந்யாடாரத்வம், அநந்யாஹ்வம், ஜ்ஞானநந்தாஹ்வம், அநந்யப்ரயுவுஜனத்வம், அநந்யஶரணத்வம் ஁ ஜீவஸ்வரூபநிரூபகதர்மவிஷேஷா இதி தத்ஜ்ஞான ஁பயுவுஜ இதி வத்து் தேஷா் தார்யத்வநியாம்யத்வஷேஷத்வै: ஫லிதத்வமாஹ । ஆதாராதேயபாவத்தாலே இத்யாதினா । ஶ்வரூபலாபமும், ஶ்வரூபஜ்ஞானம் । ஆத்மாபிமானேத்யாதி, தேஹாத்மாபிமானஸத்வே அந்ந...

(சா.ஸ்.) ஶேஷிலக்ஷணமாஹ, தத்ப்ரயுவுஜனேதி । ஁த்தானாமாடாராதேயபாவாதினா் ப்ரதிதந்நப்ரதானத்வம் ப்ரபித்யுவிஷயே ஁பகாராதிசயாத்தாயகத்வகூதமதி வத்து் ப்ரஶ்ரமவதாரயதி. இந்தவிதி । பாவாதிகளால்இதி...

(सा.सं.) ज्ञा तैरित्यर्थः । अपृथक्सिद्धस्वरूपलाभः, स्वरूपमपृथक्सिद्धमिति ज्ञानलाभमित्यर्थः. “अन्नं भोज्यं मनुष्याणाममृतं तु दिवौकसां । श्वपशू विट्पृणाहारौ सन्तो दास्यैकजीवना” इत्यादिकमभिप्रेत्य आत्माभिमानानुगुणत्युक्तं. स्वरूपानुरूपः पुरुषार्थशेषभूतस्य शेष्येकार्थकिंकरभावः. उपायविशेषं कथयन्ति कथयन्ति मिति, स्वशेषभूतस्वनियाम्याकिञ्चनस्वीयसंरक्षणे स्वाम्येव...

மூலம்- நிரபேக்ஷமாயிருந்துள்ளவுபாய விசேஷத்தையறிகையும் ஫லிக்கும் - ஆகவிவற்றால் இச்சேதனந், அநந்யா஧ாரன், அநந்ய ஸ்ரயோஜனன், அநந்ய ஸரண னென்றதாயிற்று

(சா.஑ீ.) யலாம். நியந்துநியாம்ய஡ாவஜ்ஞானத்தாலேநிரபேக்ஷோபாயத்தையறியலா ஡ென்கை. நிரபேக்ஷோபாய ஡ாவதுஸ்வநியமநான஑ீனானபேக்ஷத்வம் - லோகத்திலொருவனொருகார்ய் ஡ெய்யும்போது ஸ்வான஑ீன ஡ஹகாயந்நரத்தை யபேக்ஷித்திறே ஡ெய்வது - இவனுக்கெல்லாம் ஸ்வா஑ீன ஡ாகையாலந்தவபேக்ஷை இல்லையென்கை. ஆகவித்யா஑ி. ஂ஑ாரத்வா஑ிகள் ஡ர்வ விஸ்ய஡ாகையால் அதில் அந்ய வ்யவ்஑ே஑் ஡ி஑்஑஡ென்று கருத்து. இவ்வர்த்தங்கள் ரஹஸ்யத்ரயத்தில்

(சா.ஸ்வ.) ஡காரிணமநபேக்ஷ்ய ரக்ஷணே ஡க்தத்வம் நிரபேக்ஷத்வம் । இத்தால், ஡ேஷத்வாந்நியாம்யத்வா஑் இச்சேதனார் ஸ்ர஡ஸ்தும் ஡க்தரூ஡ில்லையென்றுகருத்து. இவை ஫லித்தாலு஡ித்தாலிந்த ஸ்ரதிதந்ந் ஡்நாதவ்யங்கௌல்லாத்திலும் ஸ்ர஑ான ஡ாக஡ா஑்஑ு஡ோ? இச்சேதனனுக்கு ஡ஸ்வரணைப்பற்ற வா஑ேயத்வா஑ிகள்போலே அந்யசேதனனையும் பற்றவா஑ேயத்வா஑ி கௌண்டாயிருக்கிலங்கு ஡ிப்ப஑ி ஫லிக்கையாலவையும் ஸ்ர஑ானங்களாகாவோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் - ஆகவித்யா஑ி ஆகவிவற்றால், இப்ப஑ி ஫லித்த விவ்வர்த்தங்களோ஑ேகூட விவ்வா஑ாரா஑ேய஡ாவா஑ிகளாலென்றப஑ி - கீ஑்ரேயீஸ்வரனுக்கு ஡்஡ொன்னவா஑ாரத்வா஑ிகள் ஡ர்வவிஸ்யங்களாகையாலே யிவற்றால் ஫லித்த அர்த்தங்களும் ஡ர்வ விஸ்யங்களாகையாலவ னொருவனு஡ே ஡ர்வர்க்கும் அ஑ூதக்சி஑்஑ா஑ார஡ென்றும், ஡ரண஡ென்றும், ஸ்ரயோஜன஡ென்றும், ஡ி஑்஑ிக்கையாலே இச்சேதனந்யோந்ய ஡ிப்ப஑ியாக ஡ா஑்஑ாரென்று ஡ி஑்஑ிக்கை யாலென்றுதா஑்ரய் - அநந்யா஑ாரன், அந்யனோ஑ுஅ஑ூதக்சி஑்஑ி ரஹிதனென்றப஑ி - ஆனாலும் ஸ்ர஑ான ஸ்ரதிதந்ந் ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ஡஑்஑஑ீத஡ாயிருக்கு ஡ென்று ஡ுன்பு ஡ொன்னது கூ஑ு஡ோ? இந்த ஸ்ரதிதந்ந் ஡ு஡ிதுக்கு ஸ்ர஑ான்ய ஑டகங்களாக விப்போது ஡ொன்ன வர்த்தங்களும் ஡ு஡ுக்ஷோரூபாயா஑ிகார ஡ரீரான்த்ரீதங்களாகையாலே யிலை ஸ்ரத஡ரஹஸ்ய ஸ்ரதி஑ா஑்ங்களாகவேனு

(சா.ஸ்ர.) நிரபேக்ஷ஡ு஡ாய்஑ிதி, ஡க்திஸ்ர஑த்யோவ்யஜி஡ாத்ரத்வாத்ரபி ஡கவ஑஑ீனத்வா஑் ஡கவந்நிரபேக்ஷ்யஸ்யா஑ி ந ஡ா஑ ஑ிதி஡ாவ:. ஂதேன கி் வா ஡்ரூ஑நிரூ஑கம் ஫லித஡ித்யா஑ா்஑ாயா஡ா஑ । ஆகவிவத்தாலித்யா஑ிநா. அ஑ூதக்சி஑்஑த்வே ஡தி த஑்஑ார்யத்வா஑நந்யா஑ாரத்வ஡ி஑்஑ி: । ஡ேஷத்வா஑நந்யஸ்ரயோஜனத்வ஡ி஑்஑ி: । அ஑ூதக்சி஑்஑த்வே ஡தி நியாம்யத்வா஑நந்யஸ்ரணத்வ஡ி஑்஑ிரித்யர்த்த: । ஂவ் ஑ான்யா஑ாரத்வ஡சேதனவ்யாவூத் - ஜீவேஸ்வரோ஡யா஑்யத்வாத் । அநந்யஸ்ரயோஜனத்வம் ஡கவத்ஸ்ரீதிஸா஑ா்஑ாத்வே ஡தி த஑்வ்யதிரி஑்஑ே நிராஸ்யம் । ஑஑஡஑்யசேதனவ்யாவூத் । அநந்யஸ்ரணத்வம் ஑ோ஑ாயான்தரரக்ஷகான்தரராஹித்யவிஸிஸ்ட஡கவத்ரக்ஷ்யத்வஜ்ஞானா஑்஑்வம் । அநந்யேத்யத்ரா

(சா.வி.) அ஡க்தம் ஸ்ர஑஑ன ஑ிதி. நிரபேக்ஷ஡ா யிருந்துள்ள ஑ுபாய விசேஷத்தை, நிரபேக்ஷம் ஡தஸ்திதஸ்யோ ஑ாயவிசேஷஸ்ய । ஡க்திஸ்ர஑த்யோவ்யஜி஡ாத்ரத்வாத்ரபி஡கவ஑஑ீனத்வா஑் ஡கவ஑ாத்஡஑ோ஑ாயவிசேஷஸ்யேத்யர்த்த: - அறிகையும், ஜ்ஞானம் । ஫லிக்கும், ஫லேத் । நந்வேதேன கத்யம் ஡்ரூ஑நிரூ஑க஑஑஡ு஑்஑ிதிரித்யா஑்஑்஑ாயா஑ா஑ । ஆகவிவற்றாலிதி । ஂவ்஑்஑ானந்யா஑ாரத்வ஡சேதனவ்யாவூத் ஜீவஸ்வரூ஑நிரூ஑கதர்஡: । அசேதனஸ்ய ஜீவேஸ்வரோ஡யா஑்யத்வேநான்யா஑ாரத்வாத் । அநந்யஸ்ரயோஜனத்வம் ஑ ஡கவத்ஸ்ரீதிஸா஑ா்஑ாத்வே ஡தி த஑்வ்யதிரி஑்஑ே நிராஸ்யம் । ஑஑஡஑்யசேதனவ்யாவூத் । அநந்யஸ்ரணத்வம் ஑ ரக்ஷகான்தரராஹித்யவிஸிஸ்ட

(சா.ஸ.) ஸ்ர஡ ஑ிதி நிஸ்஑ய ஑த்யர்த்த: । ஑க்த ஡஑்஑ந்஑ ஫லிதார்த்தாந் சேதனநிஸ்ததயானுஸந்஑ேயத்வேன நி஑஡யதி. ஆகவிவற்றாலிதி.

மூல்- ஸிவ்வர்த்தீ புரதமரஹஸ்யத்தில் கிடைக்கிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்? நாராயண ஸஃதத்தில் தத்புரூப ஃஹுரீஹி ஸமாஸ ஃத்யத்தாலுண்டான ஃதாரகத்வ வ்யாபகத்வாஃதிகளாலே அனந்யாஃதாரத்வாஃதி விஸிஸ்த்ஸ்வரூபலாபமும்

(ஸா.ஃதி.) ஸஃத்யஃதீத மாணபடியைக்காட்டுகிறார். இவ்வர்த்த மித்யாஃதியாலே - இவ்வர்த்தமாவது ஃதாரகத்வ; நியதூத்வ; ஸேஸித்வ; ஸரீரரித்வ; ஸர்வஸஃதவாஃத்யத்வ; ஃதார்யத்வ; நியாம்யத்வ; ஸேஸத்வ, ஸரீரத்வானந்யாஃதாரத்வான ந்யோபாயத்வானந்யபுரயோஜனத்வங்ஙள் - தத்புரூபஸிஃதஃதாரகத்வத்தாலே அனந்யாஃதாரத்வ். ஃஹுரீஹி ஸிஃத்வ் வ்யாபகத்வ் । அது நியமநார்த்த மாஃதையாலே நியாம்யத்வ் ஸிஃதிக்கும் - இத்தால் நியாம்யத்வ் ஸிஃத்வ் - இது அனந்யாஃதாரத்வாஃதி ஂன்கிற அஃதிஸஃதார்த்த -

(ஸா.ஸ்வா.) மத்தனையொழிய அநுஸ்தானாஃதி புரங்ஙளான ஃதிரதீய ரஹஸ்யாஃதிகளில் புரிபாஃத்யங்ஙளாக வேண்டாவிதே. அநுஸ்தானாஃதிமாத்தரங்ஙளான விவையிவ்வர்த்தங்ஙளை புரிபாஃதிக்கத்தான் மாட்டுமோ? கிங்க்திரும்புப் புரணாமமாத்தர புரமாயிருக்கையாலே அதில் தானிவ்வர்த்தங்ஙளுண்டோ? நாராயண ஸஃதாஃதி களுக்கு யோகவ்யுத்புத்யாஃதிகளைக்கொண்டு கதங்கிஃதஃதாரகத்வாஃதிகள் ர்த்தங்ஙளா ஂனாலும் அனந்யாஃதாரத்வாஃதிகள் அர்த்தங்ஙளாகவற்றோ? இனி அஃதிகார ஸரீரான்தர்தங்ஙளான இவ்வர்த்தங்ஙளை புரிபாஃதியாதொழியிலிது புரதம ரஹஸ்யந்தானாமோ? அஃதிகார ஸரீரான்தர்த ஸர்வார்த்த ஸஃத்யஃதமென்று கருத்தாலேயிதேகீழ் ஃதிகாரத்திலே யித்தை புரதம் நிஃதிஸித்தது - இத்யாஃதிஸங்கைகளை ஃதோதிப்பியா நின்றுகொண்டுத்தர மருளிச்செய்கிறார் - இவ்வர்த்தமித்யாஃதி வகுப்புக்கள் கண்டுகொள்வது ஂன்னுமளவாலே - ஃஹுரீஹி ஸிஃத்வ் வ்யாபகத்வ் । இஃத்ய ஃதாரகத்வநியநூத்வோபயோகிதயோபாத்த - அத்ர அஃதிஸஃதவ்நே ஸ்விஸ்த்ஸ்வஃத்யஃதஃ - அனந்யாஃதாரத்வாஃதித்யத்ராஃதி ஸஃதேநானந்யவ்யாப்யத்வஸ்விஸ்த்ஸ்வாஃதயோஸ்ஸஃத்யஃதஃ -

(ஸா.புர.) ந்யஸஃதார்த்த புரிதயோகிலக்ஷ்மீவிஸிஸ்த இதி விவக்ஷித் । அதஸ்சைஸாங் ஜீவஸ்வரூப நிரூபகத்வமிதி ஃதாவ: । உத்தார்த்தஸ்ய ரஹஸ்யத்ரயபுரிபாஃத்யத்வ் ஃதர்ஸயிதி இவ்வர்த்தமித்யாஃதிநா । தத்ர பஃதத்ரயாத்மகே மூலம்புரே ஃதரமபஃதே அனந்யாஃதாரத்வாஃதி ஸ்ஸ்வரூபலாப: । அஃத்யபஃதேந அனந்யபுரயோஜனத்வ் புரதீயதே । ஃதிரதீயபஃதேநானந்யஸரணத்வலாப இத்யாஃத. நாராயண ஸஃதத்திலிதி । நியநூத்வ் வ்யாபகத்வாஃதித்யாஃதி ஸஃதார்த்த: । அனந்யாஃதாரத்வாஃதித்யாஃதி ஸஃதேநானந்ய வ்யாப்யத்வாஃதி கூஃத்யதே ।

(ஸா.வி.) ஃதகவஃத்யத்வ ஜ்ஞானாஃத்வ் । அனந்யேத்யத்ர அந்யஸஃதார்த்த புரிதயோகிலக்ஷ்மீவிஸிஸ்த இதி விவக்ஷித் । தேந லக்ஷ்மீ ஸரணத்வமாஃதாய நானந்யஸரணத்வஃத்யஃதஃ. ததஸ்சைதேஸாங் ஜீவஸ்வரூபநிரூபகத்வமக்ஷதமிதி ஃதாவ: . உத்தார்த்தஸ்ய ரஹஸ்யத்ரயபுரிபாஃத்யத்வ் ஃதர்ஸயிதி. இவ்வர்த்தமித்யாஃதிநா. கிடக்கிறபடி, க்ஷதநபுரகார: . புரிபாஃதநபுரகார இதி யாவத். வ்யாபகத்வாஃதித்யாஃதி ஸஃதேந ஸேஸித்வாஃதயோ கூஃத்யந்தே । அனந்யாஃதாரத்வாஃதித்யாஃதி ஸஃதேந வ்யாபகத்வாஃதி புரயுக்த நியாம்யத்வாஃதயோ கூஃத்யந்தே ।

(ஸா.ஸங்.) அத வ்யாபகாஃதர்ஸ்ய எதஃதர்ஜ்ஞாபகதாங் ஃதர்ஸயிதி இவ்வர்த்தமித்யாஃதிநா । தத்புரூபேண ஃதாரகத்வ ஸிஃதி: । ஃஹுரீஹ்யா வ்யாபகத்வஸிஃதி: । நஃதி ஸர்வாஃதாரஸ்ஸர்வவ்யாபக: அந்யாஃதாரோ ஃதவதீத்யநந்யாஃதாரத்வா

(சா.தீ.) பாரத்யுர்ப் ப்ரணவ் । பாரதந்யுர்ப் நமஸ்சு । உபயபாகத்தாலும் உபயபாகத நாராயண
 ஸ்வுத்தாலும் - இப்படி இயாதி - பூவர்த்திதில் அநந்யஸரணத்வ் ஸாஸ்வ - உத்தரார்த்திதிலநந்யப்யோஜனத்வமார்த்
 - உபயத்ரானந்யா஧ாரத்வமார்த் - ஸரமஸ்தோகத்தால்விதியும், த்வயத்தால்நுஷ்டானமும் ஸித்தித்தது ...

(சா.ஸ்வா.) பாராத்ரீயுர்ப் ப்ரணவம் - பாரதந்யுர்ப் நமஸு - அத்ர பாராத்ரீயஸ்ய ருபத்வாபிதானம் ததபிதாயி விபக்திலோபாத் பாரதந்யஸ்ய ததபிதானம் து ஶ்ரீயமாணாயா அபி விபக்தேரநேகாத்த் சாதாரண்யத் । ப்ரணவ ஓம் அக்ஷரமாய் ப்ரஹ்மவாக்ருமான அவ்யயமாகவும் நமஸுஸென்று ப்ரணாமவாக்ருயான வோம் அவ்யயமாகவும் வ்யாக்ரணாதி ப்ரசித்ருமாயிருந்தாலும் ப்ரணவத்ருதே பதத்ருயமாக்கியும் நமஸுஸை பதத்ருய மாக்கியும் தனித்தனியே வாக்யாத்த்ங்கல் நிருக்திசித்ருங்கலாயிருக்கையாலே திருமந்ரும் ப்ரணாமமாத்ரு ப்ரமந்ருென்று கருத்து. பலிக்கும், ஶத்ருவ்ருத்யாபுத்ய மாகிவிடிஓ மத்த்ரஸாமத்த்ரசித்ருமாய்க் குாண்டு தாத்ருயாத்த் மாமென்றபடி - ப்ரபத்யநுஸ்தானேதி. இந்த அநந்ய ஶரணத்ருவாதிகள் ஓபாயாதிகாரான்த்ருக்தி ங்கலானாலும் ப்ரபத்யங்கமான கா்ருப்யநுஸ்தானத்திலும் அங்ரியான யதாவஸ்திதாத்ருஸ்வ்ருபஸமர்ப்ருணத்திலும் யதாஸங்கவ மிவைகலெல்லாமனுஸந்தேயங்கலாகையாலேயிம்மந்ருத்தில் யதாஸங்கவ ஶத்ருதாத்த்ருதா்வாவுய் ப்ருகாவுயங்கலாக வேணுமென்று கருத்து. ஓபயபாகத்தாலும், ஓபயபாகஸ்த நாராயண ...

(सा.प्र.) उभयभागद्वयमिति, भागद्वयस्थनारायणशब्दाभ्यामित्यर्थः । शाब्दमात्रं व्युत्पत्तिमात्रं व्युत्पत्ति, अनन्य शरणत्वं शब्दात्प्रतीयते । अनन्य प्रयोजनत्वं च प्राप्यप्रापकैक्यपरैकशब्दात्प्रतीयते । अनन्याधारत्वं तु स्वशरीरपङ्कक्षाढनस्य स्वप्रयोजनत्वस्वभरत्वज्ञापकस्य मा शुच इत्यस्यार्थात्प्रतीयते इति भावः । व्युत्पत्ति, प्रकारः ।

(சா.வி.) கீழ்ப்படிபடியத்தாலே, பாக் படிபடியேன | பாராத்ரீயர்க்க: ப்ரணவ: | பாரதந்ரீயர்க்க நம: படிபடிதி விவேக: | பாராத்ரீய் கர்க்கேணானந்ரீயப்ரயோஜனத்வம் பாரதந்ரீயர்க்கேணானந்ரீயசரணத்வம் பாலிதபிதி பாவ: | இப்படி
சாப்தமாகவுபிதி | அநந்ரீயசரணத்வமேகசப்தாத்ரீயதே | அநந்ரீயப்ரயோஜனத்வம் ச ப்ராப்யப்ராபகபரேகசப்தாத்ரீயத
இத்யுபயம் சாப்தம் | அநந்ரீயாபாரத்வம் து சுவசரீரபக்ஷாழநச்ய சுவப்ரயோஜனத்வவத் | சுவபரத்வபாபகே மா சூச இதி
படி அர்த்தத்ரீயத இத்யார்த்தபிதி பாவ:.. இவ்வகுப்பு, எததிரிபாக: | ...

(सा.सं.) दिविशिष्टस्वरूपलाभमिति युक्तं । आयैवशेष इत्यर्थकत्वात्पारार्थ्यगर्भत्वं प्रणवस्य । नमस्त्वान्तन्व्यमित्यर्थकत्वात्पारतन्व्यगर्भत्वं नमस इति पारार्थ्येत्याद्युक्तं । पारार्थ्ये परप्रयोजनस्यैव स्वस्य परमप्रयोजनत्वाद नन्यप्रयोजनत्वं । पारतन्व्ये यपरतन्त्रो यस्तस्य स एव शरणमित्यनन्यशरणत्वं चेत्यभिप्रेत्यानन्यप्रयोजनत्वमनन्यशरणत्वमपि पणिकं मित्युक्तं । उभयेति । नारायणशब्दयोस्तत्पुरुषसमासादनन्याधारत्वं प्रकाशयत इति भावः । अर्थमाकलयामि ।

(सा.सं.) चरम अनन्यशरणत्वं शब्दात् । अनन्य प्रयोजनत्वं प्राप्यप्रापकैक्यपरैकशब्दात्प्रतीयते । अनन्याधारत्वन्तु स्वशरीरपङ्कक्षाळनस्य स्वप्रयोजनत्वस्वभरत्वज्ञापक मा शुच इत्यत्रार्थात् प्रतीयत इति भावः विधेय विशेष सामर्थ्याद्विधातृनियोज्ययोरधिकारोर्थसिद्ध इति भावः. இவ்வகுப்பு, அய் ஷேஷி அய் ஷேஷ इत्यादि विभागः, इत्थं रहस्यत्रयेणापि स्वरूपाद्यवधारणसाधारण्ये व्यापकस्यैवादर्शत्वनिरूपणस्य नियामकमाह । இப்படித்தி. विधायकस्य विधिनैव चारितार्थात्

மூல் - அர்த்தங்களையெல்லாம் சிறியகண்ணாடி பெரியவுருக்களைக்காட்டுமாப்போலே சுருங்கத்தெளிவிக்கும் திருமंत्र. இதில் ப்ரதம பதத்தில் அர்த்தங்ளை அர்ஜுநரதத்திலும், “அ஗்ரத:ப்ரயயௌ ராம:” என்கிற ஸ்லோகத்திலும் கண்டுக்கொள்வது -

(சா.தீ.) திருமंत्रார்த்தானுஸந்நான ஸௌகர்யத்துக்காக வப்புள்ளாறருளிச்செய்த குறிப்பை யருளிச்செய்கிறார் - இதிலித்யாதி யால் - ஸேஷிமுன்னாய், ஸேஷம் பின்னாய், நிற்கும் நிலைக்கு தூஷாந்ந் காட்டுகிறார் ப்ரதமேத்யாதி - யத்வா, அர்த்தப்ரா஑ான்ய் ஸேஷிக்கேயா யிருக்க ப்ராதிதிக மாநவப்ரா஑ான்ய் த்திலர்ஜுநரத தூஷாந்ந் - பூர்வயோஜனௌ “அபிரக்சிதும்஗்ரத: ஸ்திதம் த்வா் ப்ரணவௌ பார்த்தரதௌ ஑் ஑ாவயந்ந:” என்றிலவருடைய ஸூக்திக்கும் ஑ேரும் - ஑கார மவ஑ாரணார்த்த மாம்போதும் ஸ்ரீவா஑க மாம்போதும் க்ரமௌ தூஷாந்நத்வய் -

(சா.ஸ்வா.) இவ்வர்த்தங்கள் ப்ரணவ மனஸூக்களிலொழிய விஷத மாகத்தெளியா மையாலேததர்த்த திருமंत्रமவஸ்யாபௌகித மௌன்றுகருத்து. அஷ்டாக்ரமாயிருக்கிறவிது இவ்வர்த்தங்களித்தனையும் தெளிவிக்கவற்றோவௌன்ன வருளிச்செய்கிறார். சிறியவித்யாதி. சுருங்க, ப்ரயாஸா஑ிவ்ய மில்லாமலௌன்றபடி - ரஹஸ்யத்ரயத்திலிவ்வர்த்தங்கள் விவக்சிதங்கௌன்னகைக்கு ஑்ந்ந்ரடாயமுண்டோ வௌன்னவப்புள்ளாரருளிய குறிப்பையருளிச்செய்கிறார். இதி லித்யாதி யால் - ஸேஷிமுன்பும் ஸேஷன் பின்புமாய் நிற்கிற நிலைக்கு தூஷாந்நம்ர்ஜுநரதம். ஑காரம் ஸ்ரீவா஑கமாம்போது ஸேஷிகளிலுவரும் முன்பும், ஸேஷந் பின்புமாய்தோற்றுகிறபடிக்கு ஑டாஹரணம் “அ஗்ரத: ப்ரயயௌ” வௌன்கிற ஸ்லோகம் ।

(சா.ப்ர.) ஹரணம் ஑ர்ஸ்யந் வ்யுடஸ்யதி சிறியகண்ணாடி, அல்பாடர்ஸிதல். அஷ்டாக்ரஸ்யாவஸ்யாபௌகித ஑ர்வ ப்ரகாஸகத்வமா஑ார்த்தவ஑னௌ ஑ர்ஸ்யதி. இதில் ப்ரதம பதத்திலிதி. யதா வா “அ஗்ரத: ப்ரயயௌ ராமஸஸீதா ம஑்யௌ ஑ு ம஑்யமா ।। பூஷதஸ்து த்நுஷ்பாணிர்லக்ஷ்மணு ஜகாம ஹ” த்யத்ர ப்ரதம் ரக்சகஸ்ய; அநந்ந்ரம் ஑க்ஷ்ம்யா: அநந்ந்ரம் ஸேஷ஑ூதஸ்ய ஑க்ஷ்மணஸ்ய ப்ரதிதி: । ஑வமகாரௌகார மகாரௌ: க்ரமௌ ரக்சக பुरुஷகார ரக்யாணா் ப்ரதிபத்திரித்யர்த்த: . ஑தௌ ஑க்ஷ்மீ விஷிஷ்ட ஸேஷத்வதத்ர஑்யத்வ ரூபஸம்வந்நௌ ஑ூ஑ிதௌ.

(சா.வி.) வர்த்தங்களௌல்லாம், அவஸ்யாபௌகிதாஸஸர்வௌ அர்த்தா: . சிறியகண்ணாடி, அல்படர்ஸண: . பெரியவுருக்களை, அ஑ிகரூபாணி வஸ்தூனி, காட்டுமாப்போலே, யதா ஑ர்ஸ்யதி ததா. சுருங்க, ஑஑்ர஑்ரௌ । திருமந்நம், மூல்மந்ந: । தெளிவிக்கும் ப்ரகாஸ்யதி. ஸ்ரீமூல்மந்நார்த்தானுஸந்நானஸௌகர்ய ஸ்ரீவாதி஑்ஸா஑ுவா஑ௌதௌ ரூபடௌஸவ஑னௌர்஑ர்ஸ்யதி. இதிலிதி. அர்ஜுந ரதத்திலுமிதி, ஸேஷிணுௌரஸரத்வம். ஸேஷஸ்ய ப்ஷ஑ாத்திரித்யமித்யத்ரௌவார்த்த ப்ரா஑ான்யௌ ப்ராதிதிகாப்ரா஑ான்யமித்யத்ர வா தூஷாந்ந: - ஑காரஸ்ய ஸ்ரீவா஑கத்வ...

(சா.ஸம்.) கரண மந்நஸ்ய ஑் ஑்மாரகௌகார்த்தகத்வாத்தூபௌ த்வய஑ரமஸ்லோகௌ. ப்ரா஑மிகௌ விஷதானு஑வஸ்஑ வ்யாபகௌ ஑ா஑்ய இத்யாடர்ஸிதௌ வ்யாபகநிரூபணமித்ய஑ிப்ராய: . நநு மூல்மந்நஸ்ய ந யதாவதர்த்தப்ரகாஸத்வம் । ப்ரணவௌ; ம: ஑ாயௌ வௌத்யார்த்தானுஸந்நானக்ரமௌ ஑டௌஸ்யத்வௌ மகாரார்த்தஸ்யௌ ப்ரா஑ான்யௌ ஑கவதௌ ஑ப்ரா஑ானத்வலா஑ாதித்யத்ரா஑ - இதி லிதி. யதார்ஜுநரதௌ ஑ாபாத்தௌர்ஜுநஸ்ய ப்ரா஑ான்யாவ஑ாஸௌபி அர்ஜுநஸாமர்த்த்யப்ரிஸீலனௌ ஑கவதௌ ஑வ ப்ரா஑ான்யஸி஑்நி: ததௌ஑ாபி ஑துர்த்த்யப்ரிஸீலநா஑்ரகவத...

(सा.सं.) एव प्राधान्य सिद्धिरिति हृदयं अर्थक्रमे एव । शब्दक्रमे तु विचार्ये. “अग्रतः प्रययौ रामः सीता मध्ये सु मध्यमा । पृष्ठतश्च धनुष्पाणि” रित्यत्रेव अकार उकार वाच्यौ शेषिणावेव प्रधानावग्रतो भासेते. लक्ष्मणवत्पृष्ठत एव मकारवाच्योनन्तरमेव भासत इति च नोक्तशंकावकाश इत्याह अग्रत इति - नमश्शब्दस्य शाब्दोर्थो भगवदेक पारतन्त्र्यं आर्थस्त्वर्थो भागवतपारतन्त्र्यं. तदुभयाप्रसिद्ध्या अप्रसिद्धार्थं बोधको मंत्र इती मां शंकां परिहरति द्वितीय पदकृद्भिलिति । स्वाननुमते राज्ये पादुकाकपरतंत्रतया स्थितभरतवृत्तान्ते भगवदेक पारतन्त्र्यस्य “गच्छता मातुलकुलमित्यादि” ना भागवतोत्तम भरत पारतन्त्र्यस्य च शत्रुघ्नवृत्तान्ते अवगमान्न तदर्थप्रसिद्धिरिति भावः. अथ नाराणां सत्तास्थित्यादि निर्वाहकत्वरूपं तत्पुरुषार्थं । नारान्विना स्थित्यभाव रूपं बहुव्रीह्यर्थ - क्वचिदुदाहरणे तदुभयाप्रसिद्धिशंकांमपि परिहर्तुं दर्शयति. नान्नान्ना इति,

மூல்- நாராயண ஸ்லோகத்தை கோஸலஜன பதத்தில் ஜந்ருக்களையும், சக்ரவர்த்தி த்திருமகனையும், உடாஹரணமாக்கி க்கண்டுக்கொள்வது - பூர்வ பதத்ய த்தில் தோன்றின காஷாபாப பாரத்ய பாரதன்யங்கள் பேரணியாகத்ரதீய பதத்தில் சதுர்த்தி யில் கருத்திலே பார்த்த நியமான ஸேஷியுக்கந்த கைக்யத்தை

(ஸா.தீ.) யென்கை. நாராயண ஸ்லோகத்தை, தத்புரூப பஹுவிஹி ஸிதமானவீஸேஸிதவ்யங்களுடைய அந்யோந்யஸாபேததையை । கோஸலேத்யாதி - நானுன்னெ யன்றி யிலேனென்றதுக்கு தாஹரண கோஸல ஜனபத - சக்ரவர்த்தித்திருமகன் நீயென்னெ யன்றியிலையென்றதுக்கு தாஹரண - நியாம்யரான விளைய பெருமானுடைய விஸுலேபத்தில் பெருமாள் த்ரித்தாரில்லையிறே - இனி, வ்யக்தசதுர்த்தியினத்யுத்தக்கு தாஹரண காட்டுகிறார் - பூர்வபதத்யேத்யாதி - பதத்ய, ப்ரணவநமஸுக்கள் - காஷே, எல்லை. பேரணி, மூலபல - அவலமவந மாகவென்றபடி - கருத்தில், அபிப்ராயத்திலே - ப்ரார்த்தனியத்வெநாபிப்ரேதமானவென்கை - கைக்ய சதுர்த்தி

(ஸா.ஸா.) யொழியவுனக்கு ஸதாஸித்யில் லையென்றபடி. விருதபரிஹாரத்திலே இப்பாகர மிப்படியே வ்யாக்யாத்த “நாராஸாப்யயந தஸ்ய தைஸ்ததாவ நிரூபணா” என்று பஹுவிஹி பதத்தில் விபூதிநா நிரூபகத்வமஹிவ்யுத்தமிதே - நாராயண ஸ்லோகத்தையென்றது விபூதைஸ்தததீநஸ்திதிகத்வத்தையும் தஸ்ய விபூதி நிரூபத்வத்தையுமென்றபடி - அது கோஸலஸ்தஜந்ருக்களுதாஹரண - இவைகள் பெருமானைப்பிரிந்து த்ரிக்க மாட்டாமல் தன்னிடச்சோதிக்கெழுந்தருளும்போது கூடவே சென்றனவிதே - த்ரதீயே பெருமானு தாஹரண - இவரும் “தாஸோஹ கோஸலேத்ரஸ்ய” வென்னும்படி தமக்கு நிரூபக மாய்நின்றவிவற்றோடு கூடவெழுந்தருளினாறிறே. காஷா ப்ராஸேதி, பாகவத ப்ரயந்தமான வென்றபடி. பேரணி, மூலபல । மூல காரண மென்றபடி. கருத்திலே இத. தாதத்ய ப்ரணவத்திலே ஸிதமா கையாலே தத்பலமானகைக்யத்தில் இசுது ர்த்திக்கபிப்ராய மென்று கருத்து. ஸேஸிதி. இங்கு ஸேஸிகள் பகவானும் பாகவதரும் । பாகவத ப்ரயந்தபாரத்யபார

(ஸா.ப்ர.) அதேந தார்த்தத்வ வ்யாயத்வ ச ஸூசித. காஷாபாபபாரத்ய பாரதன்யங்களிதி. பாகவதப்ரயந்ததா । ப்ராஸே பாரத்ய பாரதன்யே. பேரணியாக, உபாத்தலதயா. சதுர்த்தியில் கருத்திலே இத, ...

(ஸா.வி.) அயந யஸ்ய ஸ ததூக்த: தஸ்ய ஸ்லுதி: । நீ, த்வ. என்னையன்றி, மா விநா. இலை, நாஸி । வ்யாபகதயா த்வமபி மா விநா ந பவஸித்யர்த்த: । மத்ரிஸுலேப ந ஸஹ இத தாத்பர்த்த । கோஸலஜனபதஜந்ருநா பகவதேகாதாரத்வ பகவதா ஸஹ நிர்யாணா । “அபி வூஷா: பரிமலானாஸஸ்புஷாங்குரகோகா” இத்யுத்தேசச த்ரப்ய - நியாம்யவிஸுலேபாஸஹத்வ ஸ்ரீராம உதாஹரண । ஸ ஹ லக்ஷணவிஸுலேப நாஸஹிப । காஷாப்ராஸேதி, உத்கர்ஷ ப்ராஸேத்யர்த்த: । பேரணி, மூலபல । சதுர்த்தியில், நாராயணபதாத்தரசதுர்த்தா । கருத்திலே, அபிப்ராஸே । ப்ரார்த்தனியமான ஸேஷியுக்கந்த கைக்யத்தை. சதுர்த்தி தாத்பர்த்தஸித்யப்ரார்த்தனியஸேஸிப்ரீத்யர்த்த

(ஸா.ஸ.) அய தத்புரூபார்த்த: । நீயென்னெயன்றியிலை இத, பஹுவிஹ்யர்த்த: । த்வத்யுயோகே மம ஸதீவ நாஸ்திதி நானுன்னெ இதஸ்யார்த்த: । த்வச மா விநா ந ஸதாதுமஹஸிதி நீயென்னெ இதஸ்யார்த்த: । கோஸலேதி, ராமே ஸ்வபத கக்ஷதி ஸர்வ ஜந்தவஸஸஹீவ கதா: । தாஸரதிரபி ஸ்வவிபூதி ஸ்வாஸக்தஜன விஸிஸ்ட எவ கத இத ராமாயணே ப்ரஸித்யா நாராயண ஸ்லோகாஸிஸ்வோபி நேத்யர்த்த: । அத சதுர்த்த்யர்த்த ஸேஷ்யபிமத கைக்யஸ்ய ஸேஷாபிமத பலத்வா ஸிஸ்வமபி க்ருசித்தத்ரத்யர்த்த பரிஹரதி பூர்வேதி । பேரணி, உத்தம்பக மூலபல । பாரத்ய

மூல் - இளைய பெருமாளுடையவும், இவருடைய அவதாரவிசேஷமான திருவடி நிலையாழ்வாருடையவும், ப்ருத்திநிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது - இது திருமந்நாத்நானுசந்நாதந்நதுக்குக் குறிப்பாக அப்புள்ளாரருளிச் செய்த விரகு...

(சா.தீ.) யில் அபிபுரேத மொழியவ்ருய்மந்நிறே - அதில் பாராத்ருய்மூல்ப்ருத்திரூபகேக்யந்நதுக்கு உதாஹரண மிளைய பெருமானித்யாதி - பாரதந்நய மூல்மான நிவ்ருத்திரூப கேக்யோதாஹரண திருவடிநிலையாழ்வார் - இவ்வளவு முதாஹரணமாக வப்புள்ளாரருளிச்செய்த தோதநாபாயவதநமெந்நகிறார் - இதுவெந்நறு. இந்த

(சா.சுவ.) ரதந்நயங்கல் மூலகாரணமாக வந்நததாகையாலே கேக்யமும் பாகவத ப்ருய்ந்நமாகவித்யுத்யுயிலே விவதிதமெந்நறு தாத்ருய் - ஸேபியுகந்நத வெந்நகிறவித்தால் ஸேபிக்கதிசய மாயிருந்நததுவு மவநாகப்பு புதானமாயிருந்நத தோழியதந்நாகப்பு புதானமானது கைக்யமாகா தெந்நறு கருத்து. இங்கு பாகவத்கே க்யந்நதுக்கு இளைய பெருமாளுடைய ப்ருத்தியும், பாகவதகேக்யந்நதுக்கு இவருடைய அவதாரமான ஸ்ரீபாதுகைகளுடைய நிவ்ருத்தியுமுதாஹரண மெந்நறபடி. - ஸ்ரீபரதாழ்வானாகப்புக்காகவிதேயிவர் பெருமானைவிட்டு நிவ்ருத்திரானது. இங்கு ப்ருத்யநியமான ஸேபியுகந்நத கேக்ய மெந்நகிறவித்தால் சவ்ருபானுரூபபுரூபாத்ருய்விசேஷமெந்நறு முந்நு சாமான்யெசொந்நது எவ்வித கேக்யரூபமெந்நறு தர்சித மாயிற்று. இவ்வளவும் சுவாத்யவாக்ய மெந்நகிறார், இதுவித்யாடியால். குறிப்பு, உதாஹரண. விரகு, உபாய. இதந்நபடி

(சா.பு.) நாராயணாயச்யாமித்யத்ருதாத்ருய் விஹித ததூத்யி தாத்ருய்யாதிஐகவதி கேக்யச்ய ப்ருத்யநியத்வந்ந சித்யமித்யுத்ய: . திருவடிநிலையாழ்வாருடைய, பாதுகாயா: . ப்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது இதி, ராமானுசய ரமேண சஹ ப்ருத்தூ பாகவதேக ப்ருயெகநதயா பாகவத்கேக்ய. பாதுகாத்ருநஸ்தச்யைவ பரதெந சஹ நிவ்ருத்தூ “யெகதேமந்ந விதாச்யத இத்யுத்ய” ப்ருகாரேண பாகவதேகப்ருயெகநதயா பாகவதகேக்ய த தாத்ருய்யமித்யுத்ய: . “நிவாசசய்யாசந பாதுகாந்நுதெபதானே” த்யுத்ய: பாதுகாயாஸ்ததவதார ரூபத்வமிதி பாவ: - இதுதிருமந்நாத்நானு சந்நாதந்நதுக்கு ரூப்பாகவப்புள்ளாரருளிச்செய்த விரகு, இத்யெதத் சுவாத்யாணாமதாசுதார்த்யச்யஸோதாஹரணந்ந ஸுத்யுத்யாஹிகதயா தாபநாபாய: -

(சா.வி.) கேக்யமித்யுத்ய: . இளைய பெருமாளுடையவும், லகத்யணச்ய . ப்ருத்திகளிலே, ப்ருத்திரூபகேக்யேபு. அவநுடைய, தச்ய லகத்யணச்ய. அவதாரவிசேஷமான, அவதாரவிசேஷதூதச்ய - திருவடிநிலையாழ்வாருடையவும், ஸ்ரீபாதுகாரூபதாரிண ஸ்ஷேபச்ய - நிவ்ருத்திகளிலே, நிவ்ருத்திரூப கேக்யேபு, பாகவதா சஹ ப்ருத்தி விஹய ராத்யரகதண கேக்யாய நிவ்ருத்தாவித்யுத்ய: . குறிப்பாக, லகத்யதயா . அப்புள்ளார், வாதிஹ்நாந்நுவாஹே . அருளிசெய்த, உத்ய: . விரகு, உபாய: இதின் படியிலே, அச்ய ப்ருகாரேண, ஸேபித்வந்ந தெதநா

(சா.சந்ந.) பாரதந்நயோபயமூலகதயெத்யுத்ய: . பாராத்ருய்நிதந்நதந்ந ஹ, “அஹ்ந்ந சர்வ கரிப்யாமிதி ஸேப்யபிதத கேக்ய. சஹஸ்ருத்திசாத்யந்ந ஸேபதூதலகத்யணெந த ப்ருதயா ப்ருத்யிதந்ந . பாரதந்நயநிதந்நதந்நஸேப்யபிததகேக்ய நிவ்ருத்திரூபந்ந பாதுகயா ப்ருத்வெநாதித்யுத்ய. . அதஸ்தச்ய ந ஸேபதூதாபிததப்ருத்வாசந்நதெபிதி பாவ: . காதா, ப்ருமாவதி: . தத்ருவெந ப்ருதத்ருவந்ந காதாப்ருதத்ருவந்ந. உருப்பாக, உபாயத்ருவெந. விரகு

மூல்। இதில்படி யிலேத்யத்திலும் ஷ்ரமஸ்லோகத்திலு முள்ளவ்ர்த்ங்களைத்தெளிந்து கொள்வது. இவற்றில் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்ரகாசித்த ஷேபித்வ், ஷேதனாஷேதனஸாஹரணத்ரம்மாகையாலே ஷேத நைகாந்தமான ஸ்வாமித்வமாகிற்.....

(ஸா.஢ி.) ரஹஸ்யங்களில் ஸ்வாமித்வ஢ாஸத்வா஢ிகள் ஸங்ஹீதமாம் ஸ்ர காரத்தையருளிச்செய் கிறார் - இவற்றிலித்வா஢ி....

(ஸா.ஸ்வா.) யிலே, அப்புள்ளாரருளிச்செய்த விரகின் படியிலே ஷேபிமுன்பாகவும் ஷேபி பின்பாகவுமித்வா஢ி ஸ்ரகாரேண வென்றபடி. இப்படி யிவ்ர்த்ங்களைல்லாம் ரஹஸ்யத்ரய ஸங்ஹீதங்களென்றுமிட முப்பா஢ித் மாநாலும் ஷேப ஷேபிஹாவுத்தாலே ஷேபியுக்ந்த கை்ர்யரூபமான ஸ்வரூபானுரூப ஸுரூபாத்தையறிகை ஢லிக்கு ஢ென்றுமுன்பு ஸொன்னது கூடு஢ோ? ஷேபஸ்துந: கார்ய கிங்கித்காரமாத்ர ஢த்தனையொழியவது கை்ர்யரூப஢ென்னும் ஷேபிஸ்துவுக்கு ஸுரூபாத்தைய யிருக்கு஢ென்னும் நிய஢஢ில்லையிறே. அது ஷேபியுக்ந்ததென்னத்தான் கூடு஢ோ? ஷேபஸ்துவாலே ஷேபிக்கிவரு திஸ்ய் ஷேபிக்கு ஸுரூபாத்தைய யிருக்கு ஢ென்று நிய஢஢ில்லையிறே. ஷேபத்வத்தாலே கிங்கித்கார ரூபமாகவும், ஷேபித்வத்தாலே ஷேபிக்கிதிஸ்ய ரூபமாகவும், ஸாமாந்யேந ஸ்ரஸமானவிது ஢ாஸத்வ ஸ்வாமித்வங்களாலே யப்படி விஸேரூபமாய் ஸி஢ி஢ிக்கு ஢ென்னிலப்போதித்தை ஷேபத்வா஢ிகார்யமாக முன்புஸொன்னது கூடாதுபாழியாதோ? இந்த ஢ாஸத்வ ஸ்வாமித்வங்களை இம்஢ந் ஸொல்லத்தான் ஢ாட்டு஢ோ இதிலே யிவைகளை விவக்ஷிக்க வேணு ஢ென்கைக்குத்தான் நியா஢க முண்டோவென்னவிதுக்குத்ர ஢ருளிச்செய்கிறார். இவற்றிலித்வா஢ி ஸுரூபாத்தைய ஢லிக்கிறதென்னு ஢ளவாலே. ஸாஹரண த்ரம்மாகையாலே யித்வா஢ி - அஷேதனஸாஹரண மாகையாலே யுத்ரூபாதிவஹ ஢ில்லா஢ையால் ஸ்வாமித்வத்திலே ஸுரூபாதிப்பிக்கையு஢ுசித் ஢ென்றபடி - ஷேபித்வ஢ாவது, ஷேபத்வெநா஢ி஢த் ஸ்ரதி ஸ்ர஢ஸ்ரயோஜந஢ூத்...

(ஸா.ஸ்ர.) இதில் படியிலே, ஂதத்ரகாரேண। த்யத்திலு஢ிதி, ஸ்ரத஢ ஸ்ரதேந ரக்ஷகஸ்ரதிதி:.. “லக்ஷ்மா ஸஹ ஹ்ரீ கేశோ ஢ேவ்யா காரூபரூபயா। ரக்ஷக ஸ்ரவ்ர்த்ஸி஢ி஢ாந்தே வே஢ாந்தேஸு ஷ்ர கீயத்” இதுக்தே:। ஂத஢ேந ரக்ஷ்யஸ்ரதிதி: - ஸ்ரத஢ஸ்ரதேந கை்ர்யஸ்ரதிதி: - ஷ்ரமஸ்லோகேந ஷ்ர ஢ா஢ிதி ஸ்ரத஢் ரக்ஷ்யகஸ்ய ஸ்ரதிதி:। அநந்தர் த்வா இதி ரக்ஷ்யஸ்ய ஸ்ரதிதி:। ஸ்ரவ்ரத஢ஸ்ரதேந கை்ர்யஸ்ரதிதி:। ஸேதூ ஢க்நே ஜலந்யாபாது ஸகல஢ந்நிவ்ரதுதூ ஸ்வத் ஂவ கை்ர்ய் ஸி஢்யதிதி ஜாதவ்ய஢ிதி ஢ாவ:। இக்நேஸு ஸ்ர஢ந்நேஸு ஷேப ஷேபிஹாவுஸ்ய ஸ்ரகாராந்தரேணாப்யா஢ிகார ஸ்வரூப நிர்ரூபகத்வ ஢஢ிஸ்ரேத்யாஹ. இவத்திலிஸ்வரனுக்கித்தயா஢ிநா - ஢஢ே஢஢ிதி ஸ்ரதிஸ்ரத்யஹ்ரத்வ் ஸ்வாமித்வ்। ஷேபஹ஢ிதி ஸ்ரதிஸ்ரத்யஹ்ரத்வ் - ஢ாஸத்வ஢ிதி விவக்: - ஷேபத்வ ஷேபித்வயோஸ்வாமித்வ஢ாஸத்வ ஸுரூபாதிஸாந ஹேதுத்வ் ஢ர்ஷயந் ஢ந்ரஸ்ரகாஸ்யத்வ ஢ய்யாஹ. இவற்றில்....

(ஸா.வி.) ஷேதனரூப வஸ்துஸா஢ாநஸ்ரஸாதிஸ்யகத்வ் - தத்ரேதனாஷேதனஸாஹரண்। தத்ரேவ ஷேதனகத்வ் ஷேத் ஸ்வாமித்வ஢ித்யுக்ந்யே. ஷேபத்வ் ஢ா஢ ஸாராத்த்ய்। தத்ரேதனாஷேதனஸாஹரண்। தத்ர ஷேதனகத்வ் ஷேத்஢ாஸத்வ ஢ித்யுக்ந்யே। இதி ஸாமாந்ய் விஸேபே ஸுரூபாதிஸத்வ் க்ருத்வாநுஸந்நேய஢ித்யாஹ. இவற்றிலிஸ்வரனுக்கித்தயா஢ிநா. ...

(ஸா.ஸ்.) ஸ்ரகார:। நநு ஸ்வேதரவ்யாவ்ரதுதா்காரேண ஹ ஷேபஸேபிணு அநுஸந்நேயு. ஷேபத்வஸேபித்வயோஸ்ஷ்ர ந தத்ரவ்யாவ்ரதுதா்காரதா। அதஸ்தா஢்யா ஷேதனே ஢லித்வத்ரத்ரேஸேப த்ரம்ரூப ஢ாஸத்வ - ஸ்வாமித்வா்காரேண ஷேப ஷேபிணாவநுஸந்நேயா வித்வாஹ. இவற்றிலிதி। ஢ாவஸ்ய ஢ந்நே க்ருத்ர ஸ்ரகாஸ்யத்வ இத்ரவாஹ. ...

மூல- வுஷெபத்திலே பரய்வஸத்பபித்து அநுஸந்திக்க பூபஸு - இப்படி தன்னுடைய ஷெபத்வமும் சாமானயுமாதையாலே டாஸத்வமாகிற வுஷெபத்திலே வுஷ்ரமப்பித்துஸந்திக்க வேணும் - இவற்றில் சாமானயுமான ஷெபஸெபிபாவ் ப்ரதமாஶரத்தில் ஸதுர்தியாலே ப்ரகாஸ்யம் - இதின் வுஷெபுமான டாஸத்வ ஸுாமதத்வங்களுருவரும் ...

(ஸா.ஸுா.) அதிஸயபாக்துவ் - ஸுாமதத்வமாவது, த் ப்ரத ப்ரமப்ரயுஜநபூத்ஸுபுருஷார்துரூபாதிஸயபாக்துவ் - இங்கு சாமானயுத்தை வுஷெபத்திலே பரய்வஸத்பபிக்கையாவது, அதிஸயபாக்துரூபசாமானயுத்தை ஷெபிண: ஸு புருஷார்து ரூபாதிஸய பாக்துரூப வுஷெபுமாக வரிக்கை. சாமானயு மாதையாலே இதாதி. அஸுதந ஸா஧ாரண மாதையாலே ஷெபத்வமாத்ர மிவ்வதிகாரிக்கு புருஷார்துவுஷெபரூபப்ரவூத்யுபயுரி யில்லாமையாலே ததர்த் டாஸத்வத்திலே வுஷ்ரமிப்பிக்கை யாவஸ்யக ஡ென்றபடி - ஷெபத்வ மாவது, ஸுபரமப்ரயுஜநபூத் பரக தாதிஸயா஧ாயக்துவ் - டாஸத்வமாவது, ஸுபரம ப்ரயுஜந பூத்ஸுப்ரததஸந்நாநாஹ் பரகதாதிஸயா ஧ாயக்துவ் - இங்கு வுஷ்ரமப்பி க்கையாவது, பரகதாதிஸயா஧ாயக்து ரூப சாமானயுத்தை ஸுப்ரததஸந்நாநாஹ் பரகதாதிஸயா ஧ாயக்துரூப வுஷெபுமாக நிஷ்கர்ஷிக்கை. இத்தால் ஷெபத்வாடேர்டாஸத்வா஧நதிபிந்நதயா இதன் கார்யுத்தை அதன் கார்யுமாகஸஸுுன்னது கூடு஡ென்று கருத்து. இவ்வர்த் கீழ்ஸஸுுன்னவப்பள்ளார் வாக்யத்திலே பூரணி யென்கிற பதத்திலே அபிப்ரேத - காரண ஡ென்னாதேயங்கு பூரணி ஷப்தத்தை யிட்டு மூலகாரணமாக ஸுுன்னது டாஸத்வவுஷ்ரமடுரா காரண஡ென்கிற வபிப்ராயத்தாலே யிநூ. ஆனாலுமிந்த ஸுாமதத்வ டாஸத்வங்களுக்கு ஡த்ரத்தில் வாககஸப்துமுண்டோ? ப்ரதமாஶரத்தில் ஸதுர்தி யென்னில் இது டாஸத்வாதி பரமாகில் சாமானயுமான ஷெபஸெபிபாவ் ப்ரகாஸியாதுாழிகையாலே ஈஸுரணைப்பற்ற வஸுதநங்களுக்கு ஷெபத்வமிங்கு ஸிடுரியாதுாழியாதோ? லக்ஷணாடுஷமும் வாராதோ? இனி ஷெப ஷெபிபாவுே ப்ரகாஸ்யுென்னிலிங்க பூஷிதமான டாஸத்வாதிஸிடுரி யல்லாதுாழியாதோ? ஁த்ரூரியா நாராயண ஷப்தத்தில் ஸதுர்தியும் ஷெபத்வமாத்ர வாகக மாதையாலே ததபுலுமாக கிங்கித்கார ஡ாத்ர ஸிடுரியுாழிய கீகர்யுஸிடுரி யில்லாமையாலிதில் கருத்திலே கீகர்யு ப்ரார்துநிய ஡ென்றுஸுுன்னதுதான் கூடு஡ுுாவென்ன வருளிஸஸுுய்கிறார் - இவற்றில் சாமானயு ஡ிதாதி. ஸதுர்தி தாதி, தாடுர்த்யு விஹித்வா டிதி பாவ: - ஆனால் டாஸத்வாதிக்கள் ஸிடுரிப்ப தெவ்விடத்திலே யென்ன வருளிஸஸுுய்கிறார். இதின் வுஷெபு஡ிதாதி. ஁த்ரடிவுஷெபரூபத்வாதி களுமிஸஸதுர்தியிலே தானேஸிடுரிக்கு ஡ென்றுகருத்து. தாடுர்த்யு விஹிதையான ஸதுர்திக்கு டாஸத்வாதிக்களில் ஷக்தியில்லாமையாலிவை இதிலே ஸிடுரிப்ப தெப்படியென்ன வருளிஸஸுுய்கிறார். இருவருமித்யாதி. ஸுதநத்வ...

(ஸா.பு்.) சாமானயுமான ஷெபஸெபிபாவ் ப்ரதமாஶரத்திலிதாதி. இப்படி நாராயண ஷப்தத்திலிதி. நாராயண ஷப்தஸுத ஸதுர்த்யு சாமானயுதூதிஸய ப்ரததஸுுபந்நிதத்வ் ஷப்தாதிஸுட். | கீகர்யு ப்ரததஸுுபந்நிதத்வ் ஸார்த்யு஡ித்யுர்த: | ஷெபத்வஸுய டாஸத்வ பரய்வஸதந புல஡ாஹ இதில் சாமானயுமான இதாதி. | ய஧பி தாடுர்த்யு விஹிதா ஸதுர்தி கிங்கித்கார஡ாத்ர ஶாபிகா நாகிங்கித்கூர்வத் ஷுஷெபத்வ஡ிதி ந்யாடாத் ததாபி தஸ்யை ...

(ஸா.வி.) இருவரும், ஁பயு: . ஸுதநராய் தூுற்றுக்கையாலே, ஸுதநதயா ப்ரதூரியா | ஸுதநத்வெநிதி பாவ: |

(ஸா.ஸ.) இவற்றிலிதி, தர்ஹி டாஸத்வ ஸுாமதத்வயு: கத்ய் ஸிடுரிருத்யாஹ. இதின் வுஷெபுமானவிதி, தயூரபி

மூல்-चेतनरायन्तதோற்றுகையಾಲேअर्थसिद्धम्. இப்படி நாராயணशब्दத்திலும் सामान्यமும், विशेषமும், கண்டு கொள்வது - இதில் सामान्यமான शेषत्वத்தாலே चेतनனுக்கு प्राप्तமான किंचित्कारं दासत्वமாகிற विशेषத்தாலே कैकर्य रूपமான पुरुषार्थ மாயிற்று - இப்படி शेषत्वத்தாலேவந்த ईश्वरனுடைய अतिशययोगமும், स्वामित्वமாகிற विशेषத்தாலே அவனுக்கு पुरुषार्थமாய் फलिக்கிறது.

(சா.தி.) யால் - இப்படி நாராயணेत्यादि - நரசம்பந்தினோ நாரா: என்று सामान्यत: தோற்றின சம்பந்த் “मातापिते” त्यादि प्रमाणத்தாலே சம்பந்தविशेषத்திலே पर्यवसितं - तत्पुरुषेणில்தோற்றின धारकत्वं चेतनत्वादस्त्रभूषणवत्स्वधीनधारकत्वத்தில் पर्यवஸிக்கும் - बहुव्रीहि सिद्धव्यापकत्वं अन्तर्यामित्वத்திலே पर्यवसितமென்றபடி - இப்படியிது बहुवाक्येयाலிப்படி यित्यादियाலே सङ्गहेण प्रदर्शिப்பித்தருளினார். ईश्वरனுடைய अतिशययोगமும் चेतन शेषियிப்போலன்றிக்கே पुरुषार्थமாக फलिத்ததென்கிறார். இப்படி शेषत्वத்தாலித்யாदि - இப்படி रहस्यத்தில் शेषित्वनियन्तृत्वங்கள் சொல்லுகையால் रक्षणोपयोगियाன சம்பந்தशक्तிகளும் चेतनருடைய नियाम्यत्वशेषत्वोक्तियाலே தனக்கு स्वरक्षणोपयोगिसंबन्ध ...

(சா.ஸ்வ.) शेषशेषिणोस्वामित्वदासत्वयोग्यतையாகையாலுமிच्चेतनत्वं प्रथमाक्षरத்திலும், मकारத்திலுமிருவருக்கும் தோற்றுகையாலும் दासत्वादிகளின்கேयर्थतस्सिद्धிக்கு மென்று கருத்து - இப்படி என்றது प्रथमाक्षरத்தில் போலே नारायणशब्दத்திலும் चतुर्थि யாலே सामान्यமும் சாமर्थ்யத்தாலே विशेषமுமாக வென்றபடி. இப்படி शेषशेषिभावத்தால் शेषियுக்கந்த कैकर्य पुरुषार्थ மென்னறிகை फலிக்கு மென்றதுகூடினாலும் शेषित्वनियन्तृत्वाभ्यां चेतन रक्षणத்தில் ईश्वरனேப्राप्तனும் शक्तனுமென்று முன்புசொன்னதுகூடுமோ? शेषित्वनियन्तृत्वங்களிच्चेतनं பக்கலதிप्रसक्तங்களன்றோ? இच्चेतनருக்கும் शेषित्वनियन्तृत्वங்கள் लोकवेदसिद्धங்களாயிருக்க இவற்றுக்கு முன்புசொன்ன अन्ययोगव्यवच्छेदந்தான் सिद्धிக்குமோ? ईश्वर னுக்கும் भागवत ரைப்பற்ற शेषत्वनियाम्यत्वங்க ளுண்டாயிருக்க இவைகளை रक्षणத்தில் चेतनं प्राप्तரशक्त ரென்கைக்கு निबन्धन...

(சா.ப்ர.) अतिशयहेतुभूतस्य दासत्वस्य व्यापाररूपत्वेन कैकर्यरूपत्वमिति भाव: । शेषित्वस्य स्वामित्व पर्यवसानफलमाह இப்படி शेषित्वத்தாலே इत्यादिना । एवञ्चेश्वरस्य निरुपाधिकशेषित्वेन, निरु

(சா.வி.) இப்படி नारायण शब्दத்திலுமிதி. नरसंबन्धिनो नारा इति प्रतीतसंबन्धो “माता पिते” त्यादि विशेषे पर्यवसाययितव्य: । तत्पुरुषप्रतीतधारकत्वमस्त्रभूषणत्वादिवत्स्वधीनधारकत्वे पर्यवसाययितव्यं । बहुव्रीहिप्रतीतव्यापकत्वमन्तर्यामित्वे पर्यवसाययितव्यमिति भाव: . सामान्यरूपशेषत्वप्राप्तकिंचित्कारो दासत्वरूपविशेषमादाय कैकर्यमित्युच्यत इत्याह - இதில் सामान्य மாணேதி. एवं शेषित्व प्राप्तातिशयस्वामित्वमादाय पुरुषार्थ इत्युच्यत इत्याह. இப்படி शेषित्व

(சா.ச.) तयैव चतुर्थ्या चेतनत्व सामर्थ्यात्सिद्धिरिति भाव: . இப்படி इति, சம்பந்தार्थக அणு प्रत्यय: . विशेष சம்பந்தமப्यर्थसामर्थ्याद्व्यञ्जयतीत्यर्थ: . इत्थं सामान्यं शेषत्वं शेषित्वञ्च विशेषे पर्यवसाययित्वा तदनुसन्धानस्य किं फलमित्यत्राह. இதிலிதி. இப்படி. दासस्य किल कैकर्य पुरुषार्थ: । स्वामिन: किलातिशययोग: पुरुषार्थ: । एवं जीवेश्वरयोर्दासत्व स्वामित्वाभ्यां अचिद् व्या...

மூல்- ஂதனருடைய ரக்ஷணத்தில் ஐ்ஷ்வரன் ப்ராப்தனுமாய், ஶக்ருனுமாய், தததீநப்ரவூத்யை யொழியஂதனரீ, அப்ராப்தருமாய் அஶக்ருமாய் ஐருக்கைக்கு நற்நதநம் - ஐ்ஷ்வரனுடைய நறுபாதிக ஶேபத்வமும், நறுபாதிக நயந்நத்வமும், ஐவர்களுடைய நறுபாதிக ஶேபத்வமும், நறுபாதிகநயாம்யத்வமும், ஁டையவனுடைமையை ரக்ஷிக்கையும், ஶமர்த்நன் அஶமர்த்நனை ரக்ஷிக்கையும், ப்ராப்தமீறே,

(ஶா.தீ.) ஶக்ருத்களில்லாமையும் ஶத்டமென்கிறார். ஂதனருடைய வத்யாதி - நற்நதநமாயிருக்கு மென்று வத்யேய - மேல்வாக்யமுதேஶ்ய ஶமர்ப்க - ஶேபத்வாத்மகஶ்ந்நதும் ஶக்ருத்யும் ரக்ஷணோபயோகி ஁ங்ஙஙனேயென்ன வருளிஶ்...

(ஶா.ஶ்வா.) நமாகஶ்ஶொன்னதுதான் கூடுமோ? வென்னவருளிஶ்ஶெய்கிறார் - ஂதனருடைய வத்யாதி - ஶேபத்வ ஶேபத்வாதிகளை ப்ராப்ய ப்ராப்யாதி களுக்கு நற்நதநமாக முன்புஶொன்னது நறுபாதிக விஷய மாகையாலும் ஂதனருக்குள்ள ஶேபத்வாதிகளும்ஐ்ஷ்வரனுக்கு பாகவதஶேபத்வாதிகளும் ஶோபாதிங்ஙகளாகையாலே ஐங்கதி ப்ரஶக்ருதியில்லாமையாலு முக்ருத்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து தததீநைதி. ஂதனருக்கும் ரக்ஷணத்தில் ப்ரவூததி லோகவேதஶத்டமாயிருந்தாலுமதில் ஶ்வத: ப்ராப்தஶக்ருதி களில்லையென்று கருத்து - ஶேபத்யெல்லாம் ஶேபரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தமென்று நயமமுண்டாகிலன்றோ நறுபாதிக ஶேபத்யானவனதில் ஶ்வத:ப்ராப்த னென்னலாவது. நயந்நாவானால் நயாம்யப்ரவூததிக்கு ப்ரயோகனாமத்தனைபோக்கி யிவனையவன் ரக்ஷிக்குமென்றுதான் நயமமுண்டோ வென்ன வருளிஶ்ஶெய்கிறார். ஁டையவனத்யாதி. லோகே ஶேபிணஶ்ஶர்வஶ்ய ரக்ஷகத்வநயமாபாவேபி ஶ்வாமிநஶ்ஶர்வஶ்ய தத்ட்நாதீஶ்வரன் நறுபாதிக ஶ்வாமியாகையாலே ரக்ஷணத்தில் ஶ்வத:ப்ராப்தனாக்குறையில்லை. நயந்நுஶ்ஶர்வஶ்ய ரக்ஷணப்ராப்தத்வநயமாபாவேபி ஶமர்த்நன்அ ஶமர்த்நநை ரக்ஷிக்கை லோகதூஶ்ட மாகையாலே நயந்நுத்வெந ஶமர்த்நான ஐ்ஷ்வரன் ரக்ஷண ப்ராப்தனாகைக்கும் குறையில்லை யென்று கருத்து. ஐப்படியாகில் லோகத்தில் ஶமர்த்நான வுடையவன் பஶுபு த்ராதிகளை ரக்ஷிக்குமாப்போலே ஐ்ஷ்வரனு மிவன் வ்யாபாரத்தைய

(ஶா.ப்ர.) பாதிங நயந்நுத்வெந, தத்யா ஜீவஶ்ய நறுபாதிங்ஷேபத்வெந, நறுபாதிஙநயாம்யத்வெந ஂ, ஜீவரக்ஷணே - ஐ்ஷ்வரஶ்யைவ ப்ராப்திர்ந ஜீவஶ்யைத்யா஁. ஂதன ருடையேத்யாதிநா. ஶேபத்வ நயந்நுத்வயோ ரக்ஷண ஁துத்வ லோகஶத்டமத்யா஁. ஁டையவனுடைமையை ரக்ஷிக்கையும் ஶமர்த்நன் அஶமர்த்நனை ரக்ஷிக்கையும் ப்ராப்த மீறே - யதி லோகந்யாயைந்ஷ்வரஶ்யைவ ரக்ஷணே ப்ராப்தி: - தஶ்யைவ ஶர்வரக்ஷணஶக்ருதிஶ்ஂ தர்஁ லோகந்யாயைநைவ

(ஶா.வி.) த்தாலே ஐதி. ஂதனருடையேதி. ஐ்ஷ்வரனுடைய நறுபாதிங் ஶேபத்வமும், நறுபாதிங நயந்நுத்வமும், ஐவர்களுடைய நறுபாதிங் ஶேபத்வமும் நறுபாதிங நயாம்யத்வமும், ஂதனருடைய ரக்ஷணத்தில் ஐ்ஷ்வரன் ப்ராப்தனுமாய் ஶக்ருனுமாயிருக்கைக்கும்; தததீந ப்ரவூத்யை யொழியஂதனரீ அப்ராப்தருமாய் அஶக்ருமாயிருக்கைக்கும் நற்நதநமத்யந்வய:। ஓழிய, த்யக்த்வைத்யர்த்:। ஶேபஶேபிபாவஶ்ந்நதஶக்த்யோ: கத்ய ரக்ஷணோபயோகித்வமத்யத்ரா஁ ஁டையவனததி. ஁டையவன், தநவான். ஁டைமையை, தந்। தர்஁

(ஶா.ஶ்.) வ்யாவூதா஁ரஶத்டாவபி லௌகிகஶ்வாமிதாஶ்வைலக்ஷணயாஶத்டைஶ்தஶ்தி஁த்ய ஆ஁ ஂதனருடைய ஐதி. ஐர்வரக்ஷணே ஶ்வயமப்ராப்தத்வாதி ஂதனத்வெந வறுத்யத ஐத்யாஶங்காய் லோகதூஶ்ட்யாபி பர஁ரததி. ஁டையவனததி.

மூல்- ரக்ஷிக்கும்போது கர்மவश्यரை ஒரு உபாயத்திலே மூட்டி ரக்ஷிக்கை இஷ்வரனுக்கு
स्वसंकल्पनियतम्. நிலைதந்ததாரகநாய் நியமிக்குமிறைவனுமாய்,

(சா.தி.) செய்கிறார். உடையவனென்றுதுடங்கி. ஆனால் பக்தி ப்ரபத்திகளை சேதனண் அநுஷிக்க
வேண்டித்தென்னென்னில ருளிச்செய்கிறார் ரக்ஷிக்கும் போதியாதி - கர்ம வश्य ராகையா
லென்று ஹேது கர்ம.

நிலைதந்தவியாதி - நிலை, சித்தி. | சர்வாரும். ஸ்திதியுண்டாக்கின தாரகனுமாய்.
இவர்களை நியமிக்குமிறைவனும்

(சா.ஸ்வ.) அபேகியாதே ரக்ஷிக்கை ப்ரஸங்கிக்கையாலுபாயவிதாயகசாஸ்ந் நிரய்கமாதாதோ?
வேன்னவருளிச்செய்கிறார் - ரக்ஷிக்கும்போதியாதி. லோகாபேகியா இஷ்வரனுக்கு இவ்வளவு விசேஷ
சாஸ்ந்நாபேகியாபேகியா -

இச்சரீராத்மாவை வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிறதோ? சொல்லப்படுகிற தாகிலும் மற்றுள்ள
சித்தாந்த களித்தை இசையாதொழிவானே னென்கிற சங்கையப்பரி ஹரியாநின்றகொண்டதி
காரியத்தை சங்கீகரிக்கிறார் - நிலை யியாதி யால் - நிலைசித்தி - இது சக்தைக்கு முபலக்ஷண -
நிலை தந்த தாரகநாய், தாதிந் ப்ரதி பூதலாதிவதன்றிக்கே தன் ஸ்வரூபாதிநங்களாக
சக்தாசித்திகளை சங்கீகரித்து தாரகனா யென்றபடி. நியமிக்கு மிறைவனு மாய், ஓபாதிந
நியந்தாக்களான ஜீவர்களைப்போலன்றிக்கே நியமனத்தை ஸ்வாப மாக

(சா.ப்ர.) ரக்ஷணே ஜீவவ்யாபாராநபேகித்வ ப்ரஸங்கீத்யத்ராஹ - ரக்ஷிக்கும்போது இत्यादिना | இஷ்வர
கர்த்தகரக்ஷணப்ராபகசாஸ்ந்நச்ய ந்யாயானுக்ரஹ உக்த: | ந து ந்யாயைநீவாயமர்யஸ்சாடியதே | ததா ச, ஜீவகர்மானு
குணலீலாபரவச இஷ்வரச்சேதனம் கர்மசிச்சிதுபாயே ப்ரவர்த்தியைவ ரக்ஷியதி “தமேவ விதவாநமூத இஹ பவதி |
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந் தரந்தி த” இत्यादिभि: ப்ரதிபந்நத்வாந் காப்யநுபபத்திரிதி பாவ:.

“விஷ்வாதாரம் யதா சேதததத்ரலோக்யம் சமவசித்தம் | வாஸுதேவச்ய விர்யேண விதூதாநி மஹாத்மந: || ப்ரசாசிதாரம்
சர்வேஷாந் | ஜ்ஞானாந்நமயஸ்த்வாத்மா சேஷோ ஹி பரமாத்மந” இत्यादि ப்ரமாணாந் சர்வாதாரதயா சர்வப்ரசாசிதூதயா
சர்வசேஷிதயா சாவகதச்ய “நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக: குதோந்ய” இत्यादि ப்ரிநிஸ்சமாப்யதிகதயா சாவகதச்ய
சர்வசரீரிரிணோ பகவத: சரீரபூதா நிரூபாதிகதாசா வயமிதி வேதாந்தார்தம்ஸமதாசார்யா அவோசந்நித்யபிப்ரயந்நாஹ
- நிலை தந்த தாரகனா யியாதிநா - நிலைதந்த தாரகனாய், நியமிக்கு மிறைவனுமாயிலதொன்றெ
னாவகை யல்லாந்தனதென்னு மெந்ததையுமாய் துலை யொன்னிலையென நின்றதுமாய்
முடியானுடம்பாய் விலை யின்றியடியோம் நாமென்றுவேதியர் மெய்ப்பொருளியந்வய: | நிலை.
சித்தி: - தந்த, தச்யா தாதா. சித்திகர்த்தேய: - தாரகன், தாரக: ஆய், பூதா | சர்வாதாரோ பூதேய:.. ...

(சா.வி.) சேதனச்யோபாயே ப்ரவூத்திரநபேகிதா ச்யாதித்யத்ராஹ - ரக்ஷிக்கும்போதிதி. மூட்டி, ப்ரவேசய.
ரக்ஷிக்கை, ரக்ஷணம் அந்யதா பக்திப்ரபத்திசாஸ்ந்நவீத்ய் ச்யாதிதி பாவ:.

உக்தார்த்நாஸ்யானுசந்ததே. நிலைதந்தேதி, நிலை சித்தி: | தந்த, தாது: | தாரகனாய், தாரகச்ய. நியமிக்கு

(சா.ச.) இஷ்வரச்யேவ ஜீவரக்ஷணே ப்ராபத்வே ந்யாஸோபாசநாதி விதிவீத்ய் மித்யத்ராஹ. ரக்ஷிக்கும்போதிதி.

லோகே தாஸ்யம் து:க்ரூபமபி எவ்விதேஷ்வரச்ய சரீரிரதயா தச்சரீரபூத சேதநானாந் ததாஸ்யமநதமிவேதி
வேதிவதாமமோதாமபிசந்திந் சூசயந்நதிகாரார்தம்மபி தாதயா சங்கீகரித்தி. நிலை தந்த தாரகனாயிதி.
சக்தாப்ரததாரகச்யாந்: ப்ரவிசய ப்ரவூதாதிநியமநசமர்யச்ய |

(सा.सं.) इलक्ष्मीत्यादि, शेषत्वनियाम्यत्वादिरहितं लोके किञ्चिदपि नास्तीति सर्वमपि मच्छेषमित्युक्ति-
मत्त्वामिनः । श्रूयते हि, “पतिं विश्वस्येति” उक्तं हि “मच्छेषभूता सर्वेषामीश्वरी मम बल्लभा । तस्याश्च
जगतश्चाहमीश्वरो लोकविश्रुत” इति । कुल्ल इत्यादि । निस्समोहमिति विचित्र सन्निवेशवद्विग्रह
विशिष्टतया स्थितिमतः । सर्वेश्वरत्वसुचकतुलसीमालालंकृतकिरीटिनश्च शरीरतया ।

மூல் -

விலையின்றி நாமடியோ மென்று வேதியர் மெய்ப்பொருளே ||10||

यद्येतं यतिसार्वभौमकथितं विद्यादविद्यातमःप्रत्यूषं प्रतितन्त्र

(சா.தி.) விலையின்றி. நாமடியோம் விலை, உபாதி விவக்ஷிதம் - நிரூபாதிமாத வென்றபடி - நாமெல்லோரும் ஷேஷ் பூதர். என்று, என்னு மிவ்வர்த்த. வேதியர் மெய்ப்பொருள், பரமவैதிகருடைய பரமார்த்தமென்கை ||110||

இந்த प्रधान प्रतितन्त्र भूतार्थ ங்களை யறிந்தவனுக்கு बाह्यकुदृष्टिविजयं சுகர மென்கிறார். यद्येतमिति - अविद्यारूपतमस्ஸुக்கு प्रभातकल्पं प्रतितन्त्रम् । जगदीश्वरयोश्शरीर शरीरिभाव सं

(சா.ஸ்வ.) மென்று கருத்து. விலை, क्रयं உபாதியென்றபடி. விலையின்றி, உபாதியொன்று மன்றிக்கே. நாமடியோ மென்று, நாம் दासभूतरென்று. வேதியர் மெய்ப்பொருள், वेदத்தை यथावத்தாக வறிந்தவருடைய सत्यभूतமான அர்த்த । “यस्य पृथिवी शरीरं यस्यात्मा शरीर” மித்யாதிடகளாலே வேதங்களிலே இशरीरात्मभावं சொல்லாநிற்கவிதில் मुख्यार्थத்துக்கு बाधक முமில்லா திருக்கவித்தை गौणமாக்கினவிவர்கள் वेदத்தை यथावத்தாகவறிந்தவர்களன்றென்றுகருத்து ||111||

இந்த प्रतितन्त्रं सम्प्रदायागतமென்று காட்டாநின்றனுகொண்டு सकल परवादि विजय प्रयोजकत्वेनापि யிது प्रधानமென்கிறார் - यद्येतमिति मित्यादियால் - एतं, शरीरात्मभावलक्षणं. अविद्याशब्दोत्र

(சா.ப்ர.) விலை, क्रयः. இன்றி. राहित्येनेत्यर्थः. நாம், वयं. அடியோம், दासाः. என்றே, इत्येव. வேதியர், वैदिकाः. தோமியர்த். மெய், सत्यभूतः. பொருள், अर्थः. सर्वोप्यात्मवर्गो भगवतो निरूपाधिक दास इति सर्ववेदान्त तात्पर्यार्थ इति भावः ||112||

ननु कैश्चिदत्यन्तभेदस्यैवेदानीमपि समर्थ्यमानत्वात् कैश्चिच्चात्यन्ताभेदस्यैव प्रतिपादनादन्यैश्च भेदाभेदप्रतिष्ठापनाच्च चिदचितोस्स्वातन्त्र्यस्यापि कैश्चित्प्रतिष्ठापनान्निरीश्वरस्य प्रतिष्ठापनाच्च सत्तास्थेमप्रयतन फलानां भगवदायत्तत्वज्ञानाधीन शरीरत्वव्यवहारो न संभाव्यत इत्यत्र सामान्यशब्दवतीनां विशेषवाचिशब्दवतीनां, भगवदसाधारण शब्दवतीनां, कारणवादिनीनां श्रुतीनां भेदश्रुतीनां मुख्यार्थत्व निर्वाहकं घटक श्रुतितया भाष्यकारैः प्रदर्शितं सर्वाज्ञाननिवर्तकं प्रधान प्रतितन्त्रभूतं शरीर शरीरिभावसंबन्धं कश्चिद्वाग्याधिक्यादस्मिन् युगेपि विद्याच्चेदितरेषां स्वमतप्रतिष्ठापनार्थमुपन्यस्यमानायुक्तयोव्याप्तिशून्यत्व सत्प्रति पक्षत्व स्वव्याघातक श्रुति विरुद्धत्वादि दूषणैश्च *तमः कश्चिदन्तिमयुगे विद्याद्यदि तत्रैकत्र तत्तन्मत स्थापनाहेवाकप्रथमानहैतुककथाकल्लोलकोलाहलो विलयं झडित्युपैतीत्यन्वयः. एवमुक्त प्रकारं

(சா.வி.) நாம், वयं. விலையின்றி, क्रयराहित्येन । அடியோம், दासाः । निरूपाधिकदासाः । என்று, इति வேதியர், वैदிகானா. மெய்ப்பொருள், सत्यभूतोर्थः. ||113||

यद्येतमिति. अविद्यातमःप्रत्यूषं, अज्ञानान्धकारप्रभातं । यतिसार्वभौमकथितं, तत्प्र

(சா.ச.) दास्य मनघमित्येव वेदविदां सत्या बुद्धिरित्यर्थः. ||114||

एवं सैद्धान्तिक प्रतितन्त्रार्थाभिज्ञेन दुस्सिद्धान्तिनां कोलाहलेन स्पर्धितुं क्षम इत्याह यद्येतमिति । एतं प्रतितन्त्रार्थं । तत्र वादे । एकत्र, शरीरित्वाद्यभावादिष्वेकैकविषये हेवाकेन

* இப்போ திருக்கப்பட்ட மாதூகைகளில் சில வாக்யங்களில்லை.

(सा.सं.) गर्वेण । प्रथमानाः, विजृम्भमाणाः । कल्लोलवत्सन्तन्यमानत्वात्कथायाः कल्लोलत्व

मूलं-

प्रथमान हैतुककथाकल्लोलकोलाहलः ॥११॥

इति कवितार्किकसिद्ध्यस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेकटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्रीमद्रहस्य त्रयसारे - प्रधान प्रतितन्त्राधिकारस्तृतीयः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ।

(सा.दी.) हे हेति वचनं - तेन प्रथमानां, कल्पकत्वेन प्रसिद्धराज हैतुककुल्लोल कथाकल्लोल कोलाहलमानतु. इत्तालवार्ककुल्लोल ध्वनिमात्रसारत्वं त्वां तुंरुकिरुतु. इति. शीघ्रं - विलयमुपैति, शाम्यति एनैक. ॥११॥

इति सारदीपिकायां प्रधान प्रतितन्त्राधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.स्वा.) वर्गिनी वृत्तिं कुं तुंरुपायिं कुं कुं - विपश्चित्तमना यिंरुन्तवन्तुं कुं परवादि विजयं कुं कुं कुं तुंरुपां मेन्नुं कुरुं तुं. तत्र, तस्मिन् पुरुषे. हेवाकः, कौतूहलं ॥११॥

इति सारास्वादिन्यां प्रधानप्रतितन्त्राधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.प्र.) रुच्चारितव्यं यत्किंचिदजानतापि पुरुषेण मुग्धा बहुमन्यन्ते विदुषामपिसंशयो भवतीत्युक्त प्रकारेण परभ्रमहेतुभूतजल्पवितण्डात्मककथानामुपर्युपरि विजृंभणतया कल्लोलकल्पानां कोलाहलोजनीत्यर्थः । भाष्य, श्रुतप्रकाशिका, वेदार्थ सङ्ग्रह, शतदूषणी, सर्वार्थसिद्ध्यादौ परिणामवतां समवधाने दुर्विदग्धवाचालकुतार्किकास्वयमेव मौनं भजन्त इति भावः. ॥१२॥

इति सार प्रकाशिकायां प्रधानप्रतितन्त्रनिश्चयाधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.वि.) क्येन पौनरुक्त्येन वा । प्रथमानानां, प्रवर्धमानानां । हैतुकानां, वादिनां, कथानामेव कल्लोलानां । तरङ्गाणां । कोलाहलः, आर्भटी । इति, शीघ्रं । विलयमुपैति, विशेषज्ञाने सति अज्ञानमूलककुवादा निवर्तन्त इति स्वसिद्धान्त निष्ठस्य स्तुतिः ॥११॥

इति सारविवरिण्यां प्रधानप्रतितन्त्रनिश्चयाधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.सं.) रूपणं । तज्जन्यशब्द विशेषः कोलाहलः ॥११॥

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे प्रधानप्रतितन्त्राधिकार स्तृतीयः ॥

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

अथ अर्थपञ्चकाधिकारः

मूलं-

आदौ प्राप्यं

(सा.दी.) जगदीश्वर देहात्मभावबन्धसहोदितं । शास्त्रे पञ्चकमर्थानां चतुर्थे साधु वर्ण्यते ॥

रहस्यत्रयத்தில் அर्थ பञ்ചகானுசन्धान स्थलங்களைக்காட்டா நின்றுகொண்டு அर्थ பञ்ചகத்தை....

(सा.स्वा.) இப்படி शरीरात्मभावादि सम्बन्धம் रहस्यत्रय प्रतिपाद्यमेன்றால் अर्थपञ्चकमेरहस्यत्रय प्रतिपाद्यमेன்கிற पूर्वाचार्य संप्रदायத்தோடு विरोधியாதோ? அவர்களிசंबन्धத்தை सिद्धவத்கரித்த அर्थ பञ்ചகத்தை மாத்ர விचारித்தார்களென்னில் அப்படி கल्पிக்கைக்கு நியாமகமாகவொரு પ્રमाण முண்டோ? அப்படி யொரு சंप्रदाय ந்தானுண்டோ? இசम्बन्धம் रहस्यत्रयप्रतिपाद्यमेன்றால் पूर्वाधिकारத்திலே उपपादिத்த படியே இத்தாலேதானே முமுகுஜ்ஜிதவ்ய மெல்லாம் ஜாதமாக ஃலிக்கையால் அर्थ பञ்ചகமென்று தனித்து ஜாதவ்யங்களாக சிலஅर्थங்கள் தானுண்டோ? सामान्यतो ஜாதங்களானாலும் विशेषाकारेण ஜாதங்களாக सिद्धியாமையாலே இவைதத்तद्विशेषाकार विशिष्ट तया ஜாதவ்யங்களாகலாமென்னில் அப்படி ஜாதவ்யமாக வொரு विशेषाकार முண்டோ? अव्विशिष्टाकारத்தை யிந்த்ரहस्यत्रयம் प्रतिपादिக்க த்தான்மாட்டுமோ? கத்ர சித்ரப்ரதிபாடித்தாலும் षडर्थ प्रतिपादकमान इन्द्रहस्य त्रयத்தினுடைய ஜானமாத்ர முமுகுவுக்கமையுமோ? “द्वे विद्ये वेदितव्य” इत्यादिश्रुति तदुपब्रह्मण...

(सा.प्र.) एवं प्रतितन्त्रभूतानर्थान् रहस्यत्रयप्रतिपाद्यान् प्रदर्शयित्वा प्रवृत्त संबन्धज्ञानेन लब्धसत्ताकेन वेतरस्य ज्ञातव्यत्वात्प्रधानप्रतितन्त्रभूतं नारायणशब्दार्थसंबन्धं प्रथमं प्रदर्श्यन् मुमुक्षुभिः प्राधान्येन ज्ञातव्य स्यार्थपञ्चकस्य संबन्धानुबन्धितया भगवतीति प्राप्यस्य प्रसक्तत्वात्; पश्यन्निति प्राप्तुः प्रसक्तत्वात्; फलेष्विति फलस्य प्रसक्तत्वात्; अविद्यातमःप्रत्यूषमित्युपायस्य प्रसक्तत्वात्; अविद्याशब्देन विरोधिस्वरूपस्यापि प्रसक्तत्वाच्च तेषां स्वरूपाणि...

(सा.वि.) पूर्वस्मिन्नधिकारे शरीर शरीरिभाव संबन्ध प्रतिपादकेन तदनुबन्धितया प्राप्यप्राप्तप्राप्त्युपाय फलतद्विरोधिनः प्रतिपन्नास्ते च मुमुक्षोरवश्यं ज्ञातव्या इति विशिष्य तान् प्रतिपिपादयिषुः प्रथमं रहस्यत्रये तदर्थानु सन्धानस्थल प्रदर्शन पूर्वकं तदर्थज्ञं सर्वज्ञत्वेन प्रशंसति...

(सा.सं.) प्रतितन्त्रार्थेषु प्रधानार्थे निरूपिते तदितरजातं निरूपणीयत्वेन प्राप्तावसरमिति ...

மூல்- பரமமனஞ் ப்ராபூரூபஞ் ச மாடாவிஷ்டோபாயந்த்வயந நமஸோ...

(சா.தீ.) ந்தவன் சர்வஜ்ஞனாமென்கிறார் - ஂடாவிதி. அ: ஂடரித்யஸ்ய தஸ்மிந் ஸஃத்சந்஡ோஹே அகார நர அயநநாராயண ஸஃதங்கலில். ப்ராப்ய், ப்ரஹ் । ப்ரமம், ஸ்ரேஸ்த் । அர்த்யபஞ்ചகேஸு, அநஞ், ஹேயப்ரதி஡்தம் । வ்யஜ்யந்த் மநு மித்யந்வய: - ம: ஂடரித்யஸ்ய ச: மாதி: மகாரநார அயநஸஃதங்கலில். ப்ராஸு:, ப்ரத்யகாட்மாவிணுடைய. ரூப், ஸ்வரூப் । வ்யஜ்யந்த், அயந நமஸோ:.. ஂஸ்த்ய, ஃலஸ்ய. ஁பாய் - அயந ஸஃதத்தில் ...

(சா.ஸ்வா.) ங்கலிலே சகலஸ்த்ருதி ஸ்மர்தீதிஹாஸ புராணாதி பரிஜ்ஞாந் வேணுமென்கையாலே சர்வஜ்ஞனல்லாதவர்கஃதிகாரபூர்தி ஸிஃதிக்ஞமோ? ஂத்யாதி ஃதேயபரிஹார பூர்வக மர்த்ய பஞ்ചக ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கிறபடியை யில்வஃதிகாரத்தாலே யருளிச் ஃசெய்யக்கோலி இவ்வஃதிகாரத்தின் அர்த்யத்தை ஸஃதஃதிக்ஞிறார். அதௌ ப்ராப்யமித்யாதிடால் - ப்ரமம், ஸ்வரூபகணவி஡்யாதி஡ிஸஸ்வோக்ருஸ்த் । அநஞ், அஃதிலஹேயப்ரத்யநீகம். அதௌ, அகாராதௌ । அகார நாராயண ஸஃதாவித்யர்த்ய: - மாதௌ, மகாரங்கலிலும் நாராயண ஸஃதாதிகலிலு மென்றபடி - அயநநமஸோ:, ஸிஃதோபாய மயந ஸஃதத்திலும் ஸிஃதஸாஃத்யோபாயங்கலிரண்டும் நமஸஸஃதத்திலு மென்றபடி...

(சா.ப்ர.) மூலமந்நே தத்யா ப்ரஃதர்ஸ்யந் ஃத்யே ஃசரமஸலோகே ஃச தத்யைவ ஃத்ரஸ்த்வமித்யாஹ ஡ாதௌ ப்ராப்யமித்யாதிநா । ப்ரமமனஞ் ப்ராப்யமாதௌ வ்யஜ்யந்த் ப்ராபூரூபஞ் ச மாதௌ வ்யஜ்யந்த்மிஸ்தோபாயந்த்வயநநமஸோவ்ய்ஜயந்த்மீஸ்திதார்த்ய ஃச துத்யர்த்ய வ்யஜ்யந்த் தஃத்யாஃதாத் மம க்ருதிகிரி வ்ய்ஜயந்த் மநு த் தத்ப்ராப்யஞ் ஃத்யமபி விஃதந் ஸர்வவிஃதீ ஸம்மத ஂத்யந்வய: - அதௌ, அ: ஂடரித்யஸ்ய தஸ்மிந் “அஸ்தாஃதர ஸரீராஃதாப்ரணவாஃத்யஸ்த்ரேண து । அகாரேணாஃதிலாஃதார: ப்ரமாட்மா஡ிஃதீயத்” ஂத்யுக்த ப்ரகாரேண ப்ரணவப்ரகூர்தி஡ூதே அகாரே நாராயண பஃதே ஃதேத்யர்த்ய: । ப்ரமமனஞ், ஸ்த்ரீய:பதி । அஃதிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைக தானானந்த்ஜ்ஞானானந்த ஸ்வரூப “ஸமஸ்த ஹேயரஃதத் விண்வாஃத்ய் ப்ரமம் பஃதம் - ப்ர: பராணா ஸகலா ந யத்ர கலேஸாஃதயஸஸந்தி பராவரேஸ” ஂத்யுக்தம் - ஸ்த்ரீய: பதித்வேன ஸமஸ்தகல்யாணகாணாகரத்வேன ஹேயப்ரத்யநீகதயா ஃச ப்ரம ப்ராப்ய஡ூத மித்யர்த்ய: । பஃதத் ஂதி பஃதம், விண்வாஃத்ய் ப்ராப்யமித்யர்த்ய: । ப்ராபூரூபஞ் ச ப்ராஸு: ப்ரத்யகாட்மந: ஸ்வரூபம். ஜாதூத்வ ஜ்ஞானஸ்வரூபத்வ ஸேஸத்வாதிஸ்வரூபநிர்ஃதகாந் ஃதர்மாந்நிர்ஃதபிதஸ்வரூபவிஸேஸகாநாகிஞ்ஞியாஃதாஃதாரவிஸேஸ ஃதேத்யர்த்ய: । மாதௌ, ம: ஂடரித்யஸ்ய தஸ்மிந் । ப்ரணவநமஸஸஃதயோஸ்திததமகாரயோ: நாரபஃதேஃதேத்யர்த்ய:.. ஂஸ்தோபாயந்து, ஸிஃதோபாய்; அநாயாஸேன தஃதஸூகரணஸாஃதந் ஸாஃத்யோபாய் ஃதேத்யர்த்ய:.. அயநநமஸோ:, ஂயதே அநேநேதி வ்யுத்பத்யா வாயந வாஃதினி நாராயண ஸஃதஸ்தே அயநஸஃதே ஸிஃதோபாய்...

(சா.வி.) ஸலோகேன - ஂடாவிதி । அ: அகார ஂடரித்யஸ்ய தஸ்மிந்நாதௌ அகாரநர அயந நாராயண ஸஃதேஸு - ப்ரம மனஞ், ப்ராப்ய் ப்ரஹ் ஸ்ரீமந்நாராயண: । ம் மகார ஂடரித்யஸ்ய தஸ்மிந் மாதௌ । மகாரநாராதி ஸஃதே । ப்ராபூரூபஞ் ப்ரத்யகாட்ம ஸ்வரூபம் । அயநநமஸோ:, நாராயண பஃதஸ்தாயநஸஃதே நமஸஸஃதே ஃச. ஂஸ்தோபாய், ஁பாயோ ஃத்விவிஃத: - ஸிஃதோபாயஸஸாஃத்யோபாயஸ்ஃதேதி । தத்ர ஂயதே அநேநேத்யயநமிதி கரணவ்யுத்பத்யா ப்ராஸி...

(சா.ஸம்.) ஸஃத்யாஃதிகாரான்த்ரமார஡மாண: ப்ரதிபாஃத்ய் ஸஃத்யுஹாதி - ஂடாவிதி । அகாராதௌ அகார நரபஃதநாராயண பஃதேஸ்தித்யர்த்ய: - மாதௌ மகார நரபஃதயோ: - அயநநமஸோ:, அயந பஃதநம: பஃதயோ: - ஃச துத்யர்த்ய

मूलं-

रीप्सितार्थं चतुर्थ्या। तद्व्याघातं ममकृतिगिरि

(सा.दी.) सिद्धोपायं तद्व्याघातं नमस्सिद्धं साध्योपायं तद्व्याघातं नमस्सिद्धं चतुर्थ्या, नारायण पदस्थ चतुर्थ्या। ईप्सितार्थं, पुरुषार्थं तद्व्याघातं ममकृतिगिरि, ममकार वाचिनि शब्दे. नमश्शब्दं ममस्सिद्धं

(सा.स्वा.) ईप्सितार्थं, कैकर्यपर्यन्त परिपूर्ण ब्रह्मानुभव रूपां प्राप्तिं - चतुर्थ्यामिति. नारायण शब्दस्थ चतुर्थ्या मित्यर्थः । तद्व्याघातं - प्राप्तिविरोधवर्ग । ममकृतिगिरि, ममकार वाचिनि...

(सा.प्र.) “नमस्कारात्मकं यस्मै विधायामनिवेदनं” मित्युक्ते नमश्शब्दे साध्योपायं चेत्यर्थः. न च नपुंसकत्वमाशङ्कनीयं - बहुलं छन्दसीति पुल्लिङ्गत्वसिद्धेः । ईप्सितार्थं, “कुरुष्व मामनुचरं । क्रियतामिति मां वद - अनवधिकातिशय प्रीतिकारिताशेषावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकिङ्करो भवानी” त्यादिभिः प्रार्थ्यमानं कैकर्यरूपार्थमित्यर्थः - चतुर्थ्या नारायण शब्दस्य चतुर्थ्या पारार्थ्यरूपतादर्थ्यवाचि चतुर्थ्या शेषत्व कार्यं कैकर्यं लक्षणया बोध्यत इति ज्ञेयमित्यर्थः. नन्वेवं सुबिभक्तेर्लक्षकत्वे लघुसंज्ञाया व्यवहारासिद्धावपि तान्येक वचन द्विवचनबहुवचनान्येकश इति गुरुसंज्ञाया अन्वर्थत्वस्यावश्यकत्वात्तेनैवैकत्वे एकवचनं; द्वित्वे द्विवचनं; बहुत्वे बहुवचन मित्यस्यापि सिद्धे द्वेकयो द्वि वचनैक वचने बहुषु बहुवचनमिति सूत्रयोस्सुबिभक्तिलक्षणाभावज्ञापनमन्तरेण प्रयोजनासिद्धेर्वैयर्थ्यमेव स्यादिति चेन्न. सुपो लक्षकत्वेपि एकवचनादीनां बहुत्वादिलक्षकत्वाभावज्ञापनरूपप्रयोजनसिद्धेः - द्वेकयोरित्यत्र वचनग्रहणस्वारस्यात् ग्रहैकत्व बहुत्वाद्यविवक्षोक्त्यानुगुण्यादापो दारा इत्यादौ विभक्तिनैरर्थ्य प्रसिद्धिस्वारस्या द्व्यैकवचनाद्वित्वादि लक्षणाभावज्ञापनमेव प्रयोजनमित्यकामेनापि स्वीकार्यमिति - नन्वेवमपि लक्षणयैव विभक्त्यन्तरार्थ बोधनोपपत्तौ “सुसिद्धुपग्रहलिङ्ग नाराणां कालहल स्वरकर्तृयङ्च “व्यत्ययमिच्छति शास्त्रकृदेषां सोपि च सिध्यति बाहुलकेने” त्यादिभिर्पत्ययानुशासनं व्यर्थं स्यादिति चेन्न । अनुशासनस्य साधुत्वज्ञापकत्वेनैव सुबिभक्तौ लक्षणाभावज्ञापनमेव प्रयोजनमित्यकामेनापि स्वीकार्यमित्यसिद्धे सुबिभक्तेर्लक्षकत्व एवलक्ष्य विशेषनियामकतया प्रयोजनवत्त्वस्य च वक्तुं शक्यत्वाच्च । तथाहि सुबिभक्तेस्सम्बन्धानुपपत्तिभ्यामेव विभक्त्यन्तरार्थलक्षकत्वे नियमानुशासनं । न च ज्ञानस्य करणत्वतात्पर्येण तस्य पश्यतीत्यादिप्रयोगे साधुत्वबुद्धेर्वा वर्तनीयत्वादित्यलं विस्तरेण - तद्व्याघातं, तस्य कैङ्कर्यस्य विहतिकारण मित्यर्थः । करणार्थघञन्तो व्याघातशब्दः. ममकृतिगिरि, ममकृतिर्ममकारः । तस्य वाचके शब्दे, “अनादिवासनारूढ मिथ्याज्ञान निबन्धना। आत्मात्मीय पदार्थस्था या स्वातन्त्र्यस्वता मतिः॥ मेनेत्येवं समीचीनबुद्ध्या सात्र निवार्यत” इत्युक्तप्रकारेण नम इति निषेध्यस्वस्वा तन्त्र्यवाचके म इति वद इत्यर्थः-

(सा.वि.) साधनं सिद्धोपायं । नमश्शब्दस्य शरणागतिपरत्वेन साध्योपायं । चतुर्थ्या, नारायण पदस्थ चतुर्थ्या । ईप्सितार्थं, कैकर्यं । ममकृतेः, ममकारस्य । गिरि, बोधकशब्दे । नम इत्यत्र नम इति

(सा.सं.) व्यक्तचतुर्थ्या तद्व्याघातं - प्राप्ति विरोधिनं । ममकृतिगिरि, ममकारार्थके पदे एवं प्राप्या

मूलं-

व्यञ्जयन्तं मनुं तं तत्प्रायं च द्वयमपि विदन्

(சா.தி.) அங்கத்தில். தவ்யா஘ாதம், இஃஸ்தார்த விரோ஢ியையும் - வ்யஜ்யந்தம் தம் மனம், ப்ரஸி஢் மானதிரு
மந்நத்தையும் - தத்ராயம், ப்ராயஸ஢் ப்ரகாரத்தில் வர்திக்கும். தஸ்ய ப்ரகார இவ, ப்ரகாரோ யஸ்ய தத்ஸ்தலே.
அர்தம் பஃஷ்டம் வ்யஜ்யந்தம் மென்றபடி - அபிஸ஢்டா தத்ராயமான சரம ஸ்லோகத்தையும்

(சா.சுவா.) நி ஸ்வே. நமஸ்ச்வேத்திலம் இத்யங்கத்திலேன்றபடி. வ்யங்க்யந்த், ஸ்வேதோர்த்தத்சு ப்ரகாஸ்யந்த். மனும், மன்தம். | த், “ஸர்வமஸ்தாஸ்தாஸ்த” மித்யாதி கஸிந்ர்படியே தன் அர்த்தத்தையறிய ஸகலஸ்துதிஸ்துதிஹாஸ ப்ராணாஸ்த்யங்ககளை யெல்லாமறிந்து த்ரவந்றாக ப்ரஸித்தமான வென்றபடி. | த்ராப்ய், த்ரவச்ச்வேதோர்த்தத்சு ப்ரகாஸ்யந்த் - அபிஸ்த்வேன ஸ்ரமஸ்தலோகஸ்துஹ: - வ்யங்க்யந்த்மித்யாதி பதங்களாலே அர்த்தபஸ்தகத்தின் விஸிஸ்தாஸ்தர்த்த ரஹஸ்யத்ரய் ப்ரதிபாதிக்கமாட்டுமோ வென்கிற ஸ்வேதம் ப்ரஹ் - ஸர்வவிதோ ஸம்மத:., ஸர்வஸ்த்வேன ஸர்வஸ்தா ஸம்மத இத்யர்த்த: - இத்தால் “த்வே வித்யே வெதிதவ்ய” இத்யாதி களில் ஸகலஸ்தாஸ்த ப்ரஸித்தம் வெணுமென்றது அர்த்தபஸ்தக ஜ்ஞானார்த்தமாகையாலே யிந்த்ரஹஸ்யத்ரயத்தில் அர்த்தபஸ்தக மறிந்தவன்..

(सा.प्र.) “द्व्यक्षरस्तु भवन्मृत्युः त्र्यक्षरं ब्रह्म शाश्वतं । ममेति द्व्यक्षरो मृत्युर्न ममेति च शाश्वतः” मित्यादि प्रमाणात् स्वस्वातन्त्र्य बुद्धिः कैकर्यव्याघातकरीति भावः - एवमर्थपञ्चक ज्ञापकं तं मनुं “भूत्वोर्ध्व बाहुरत्राद्य सत्यपूर्वं ब्रवीमि वः । हे पुत्रशिष्याश्शृणुत न मन्त्रोष्ठाक्षरात्परः । व्यक्तं हि भगवान् देवस्साक्षान्नारायण स्वयं । अष्टाक्षर स्वरूपेण मुखेषु परिवर्तत” इत्यादिषु भगवत्स्वरूपादिप्रतिपादकत्वेन सर्वोत्कृष्टत्वेन च प्रसिद्धं मूलमन्त्रम्. तत्प्रायञ्च द्वयं - मूलमन्त्रवदर्थपञ्चकबोधकं द्वयं च - चरमश्लोकमपीत्यर्थः. अपिशब्दश्चरमश्लोकं समुच्चिनोति - च शब्दस्तस्यार्थपञ्चकपरत्वं समुच्चिनोति - द्वये सविशेषण नारायण शब्दाभ्यां चरमश्लोके मामहं शब्दाभ्यां च प्राप्यस्वरूपं ज्ञेयं - प्राप्तृस्वरूपं च द्वये प्रपद्य इत्युत्तमपुरुषेण चरमश्लोके ब्रजेति मध्यम पुरुषेण त्वा इतिपदेन माशुच इति वाक्येन च ज्ञेयं-प्राप्त्युपायश्च द्वयेपूर्वखण्डे चरमश्लोके पूर्वार्धे च ज्ञेयः फलस्वरूपञ्चद्वये चतुर्था नमश्शब्दयोस्सर्ववापेभ्यो मोक्षयिष्यामीत्यत्रचज्ञेयम् । - विरोधिवर्गे च सर्वं वाक्यं सावधारणमिति न्यायाकृष्टेन चतुर्थ्यंताकारोपरिस्थितेनैवकारेण व्यवच्छेद्यतयान्य शेषत्वं मूलमन्त्रद्वययोः स्थित नमःपदगते व्यवच्छेद्योपस्थापके मकारे स्वातन्त्र्यादिकं न्यायाकृष्टेन चतुर्थ्यत नारायण पदयोरुपस्थितेनावधारणेनाव्यवच्छेद्यतया प्रयोजनान्तरमेकशब्देन व्यवच्छेद्यतया शरण्यान्तरं सर्वपापशब्देन भगवदनुभवतत्कैङ्कर्यादि प्राप्ति प्रतिबन्धकानाद्यविद्याकर्मवासना....

(सा.वि.) पदद्वयात्मक समुदाये म इति पदे - तद्व्याघातं, प्राप्तिविरोधिमतकार स्वरूपं । व्यञ्जयन्त, प्रकाशयन्तं । तं, प्रसिद्धं । मनुं, मन्त्रं । मूलमन्त्रं । तत्प्रायं, प्रायशब्दः प्रकारवाची...

(सा.सं.) दिक् व्यंजयन्तं, प्रकाशयन्तं । तत्प्रायं, प्राप्यादिबोधने मन्त्रसदृशं । अपिशब्दश्चरम श्लोक...

மூல்-

சம்மதஸ்ஸர்வவேதி || 12 ||

நாராயணாதி ஶ்வுதங்களிலே விவகித ஢ான ஶ்வுத விசேஷத்தே ஶித்யாந்தத்துக்கு தள஢ாக்கி இத்தையனு ஢ந்தித்திருக்கும் அர்த்த ஶஞ்சகத்தேசிலர் விசாரித்தார்த்கள் -

(சா.தீ.) விந், ஶு஢ாந், அறிந்தனு ஶந்திக்கு஢வன். ஶர்வஜ஢ென்று ஶர்வச஢்஢த ஢ா஢ென்கை || 12 ||

திரு ஢ந்தத்தில் சிலர் அர்த்த ஶஞ்சகத்தே ஢ுஶந்திஶ்ஶார்த்கள். வேறேசிலர் ஶ்வுதத்தையும் கூட்டிகோண்டு ஶத்யங்களாகவ஢ுஶந்திஶ்ஶார்த்கள். இவ்வுஶய ஶத்யத்துக்கும் விரோத஢ில்லை யென்கிறார். நாராயணாதீத்யாதித்யால். ஶ்வுதாதி அதிஶத்யா - தள஢், ஶதல் | அதார், அல்஢ன஢ென்கை. அநு஢ந்தித்து.

(சா.ஸ்வ.) ஢ுஶயுத்தேஶு ஶர்வஜ஢ாகையாலே யிவன் ஶக்கல் ஶண்ணி ஢வதிகாரஶூர்வஶவசுதாஶ்ஶரி஢் || 12 ||

இ஢ி கீழ்ச்சொன்ன சூதங்களில் ஶ்வுதாதி விரோதத்தே ஶரி஢ர்க்கிறார். நாராயணேத்யாதி யான ஶ்வுதஶவாக்யத்தாலே. அதிஶத்யேத ஶ்வுதாதி ஶத்யஃ - இவைகளில் ஶரீராத்஢ ஶவரூஶ ஶ்வுதத்ய ஶ்வுத: ஶ்வுதத்யஶவாஶி ஶாத்யவிசயத்வாத்விவகிதத்வோக்தி: . தள஢், அதார் | தள஢ாக்கி, ஶித்யாந்தார்த்தங்களெல்லாத்துக்கு ஢ுஶஜீவ்யத்வெத ஶத்யா ஢ாகையாலே ஶித்யிவத்கரித்தென்றஶடி. அநு஢ந்தித்திருக்கும், ஶ்வுததிக்கு ஶ்வுதஜ஢ாக ஶத்தி யிருக்கு ஢ென்றஶடி. ஶரீராத்஢ ஶவாந்ஶர்த்ஶங்களான ஶேஷசேஷிஶவாதி களாலே யிறே இஶ்வரன் ஶ்வுத஢ாயு஢் ஜீவன் ஶ்வுதாவாயு஢ிவ஢ுக்கு தத்ராஶி ஶுரூபார்த்த஢ாயு஢் ஶ்வாத்ந்யாஶி஢ான ஢஢காராதி கள் விரோத்யாயு஢் ஶித்யிஶ்ஶது. இஶ்வுதரீராத்஢ ஶவ ஶ்வுத ஶாராயணாதி ஶ்வுதங்களிலே விவகித ஢ாயிருக்கையாலே யர்த்தஶஞ்சக ஢ாத்ஶத்தே விசாரித்தவர்களுக்கு ஢ிஶ்வுதஶ்வுதாதி - ஶ்வுத஢வ்ரஜ்நீய ஢ாகையாலு ஢ிது ஶித்யாந்தார்த்தங்களுக்குெல்லா஢ுஶஜீவ்யத்வெத ஶத்யா ஢ாகையாலு ஢ிஶ்வுதஶ்வுத ஢ில்லாதஶோது தா஢ு஢ில்லை யா஢்ஶடி யித்தையநு஢ந்தித்திருக்கிற வர்த்தஶஞ்சகத்தையிவர்கள் விசாரித்தஶோதேயித்யுஶ்வுத ஢ென்னு஢ிட஢் ஶித்யிக்கையாலு ஢ிவர்களித்தே ஶித்யிவத்கரித்தே அர்த்தஶஞ்சக஢ாத்ஶத்தே விசாரித்தார்த்களென்கையு ஶ்வுத஢ாகையால் ஶ்வுதாதி விரோத஢ில்லை யென்று கருத்து. இத்தாலித்தே ஶித்யிவத்கரித்தார்த்கள்

(சா.ஶ்வு.) ருசி ஶ்வுத ஶ்வுதஶ்வுத விஜாநீயாதிதி ஶவ: - எவ் ரஶ்யத்வய் விதந் ஶர்வவிதீ ஶ்வுத: ஢ோகூஶ்வுதயுத்த ஶர்வ ஜாநாதிதி ஶவ: || 12 ||

஢ந்வுர்த்த ஶஞ்சகத்யைவ ஶ்வுதாதி ஢ு஢ுசூஜேயத்வ் ஶ்வுதயே - தத்வத்வ் ஶ்வுதஶ்வுத ஜாநவ்ய இதி ஶவத்யிஶுத்த஢ித்யத்வாஶ - நாராயணாதி ஶ்வுதங்களிலே, இத்யாதிநா | தள஢ாக்கி, அதார் க்ருத்யா. த்ந்நுத்யாத்வுர்த்தஶஞ்சகஜாநத்யைத்யர்த்த: - அர்த்த ஶஞ்சகஜாநத்யைத்யே ஜிஜாஸயா ஶூசுதி -

(சா.வி.) தத்ய ஢ூல்஢ந்நத்ய ஶ்வுதாதி இவ ஶ்வுதாதி தத்ய தத். த்வய், அஶிஶத்யாசுதர஢்வுதலாக஢ி | விதந், ஜாநந். ஶர்வவிதீ, ஶர்வஜ்வுதஸ்ஸந் | ஶ்வுத: , இஶ: || 12 ||

கேசிந்ந்நுத஢ந்நே அர்த்தஶஞ்சக஢ந்நுதந்நத்யே | கேசிந்ந்நுத ஶ்வுதஶ்வுத ஶஶ ஶத்யாந்நுதந்நத்யே | அஶயஶக்யோவி்வுதாதி ஶாஸ்தீத்யாஶ - நாராயணேத்யாதிநா - ஶ்வுதாதிஶித்யாந்தார்த்த: . தள஢ாக்கி, அவல்஢்வுதந்நுத க்ருத்யா | இத்தே. எதத்வ்வுதஶ்வுத அநு஢ந்தித்து - அஶித்ய | இருக்கும் - வித்ய஢ாந் | அர்த்த ஶஞ்சக, அர்த்த ஶஞ்சகத்தே ...

(சா.ஸ்வு.) த்யாஶி ஢ூல்஢ந்நத்யாதிஶ்வுத: - விதந்நித்ய஢ாந்: - ஶர்வவிதீ, ஶர்வவித்யாதிஶித்யாந்நுத இதி ஶ்வுதத்யைத்ய: || 12 ||

தள஢், ஶத்யாந், அநு஢ந்தித்து, ஶ்வுதத்ய | ஶ்வுதத்ய ஶ்வுத: , ஶ்வுத஢ாந் ஶ்வுதத்யாதிஶித்யாந்நுதத்யாதிதி. ஶா஢ா

மூல்- இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே கூட ஷட்யங்களென்று சிலர் அநுசந்தித்தார்கள் - இஸ்ஸம்பந்த் போலே முமுक्षுவுக்கு விசேஷித்தறிய வேண்டுவதாகச் சேர்த்த அर्थ பञ்ചകமெதென்னில்? “प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्नुश्च प्रत्यगात्मनः ।

(சா.தீ.) आश्रयित्तु. இத்தாலே சிद्धமானவென்றபடி - ஷேஷ ஷேஷிபாபாதி ஷரீர ஷரீரபாபாதி அந்தர்த் - அதில் ஷேஷித்தால் ஷேஷ ப்ராப்யத்வமும்; ஷேஷத்வாச்சேஷி ப்ராப்யத்வமும்; ஷேஷித்வ நியந்த்ரத்வங்களால் ஸ்வசங்கல்பாயத்வ வ்யாஜமாத்ர சாபேக்ஷோபாயத்வமும்; ஷேஷித்தால் தத்ராபித ஫லமாயும் ஷேஷத்வ விரூ஢்ரத்வாத்வா தந்யாபிமானாதி விரோத்யாயும் சித்திக்குமென்கை. இஸ்ஸம்பந்தமியாதி. ப்ரவாதிக்காரோக்த சம்பந்தத்தை

(சா.ஸ்வ.) ளென்கைக்கு நியாமகமாக ப்ரமாணமுண்டோ வென்கிற சோத்ய பரிஹத் - இனியிப்படி சம்ப்ரதாயாந்தர முண்டோ வென்கிற சோத்யத்தை பரிஹரிக்கிறார் - இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே யித்யாதி - இஸ்ஸம்ப்ரதாயங்க ளிரண்டுமாசங்களாகையாலே இவற்றுக்க விரோத கொள்ளவேண்டுகையால் அर्थ பञ்ചകத்தை விசாரித்தவர்களும் இஸ்ஸம்பந்தத்தை சித்தவத்கரித்தார்களென்கையே யுசிதமென்று கருத்து. ஷட்யங்களென்றனு சந்தித்தார்கள். அர்த்தாஸ்பதிதி சங்க்யாவிசேஷ நிர்ஹாரணம்பண்ணினார் களென்றபடி. அर्थ பञ்ചകத்தை விசாரித்தார் களென்று கீழ்வாக்யத்தில் சொன்னது அर्थபञ்ചകस्वरूप विचारमात्रं பண்ணினார் களத்தனையொழிய இவர்களைப்போலே சங்க்யா விசேஷ நிர்ஹாரண பண்ணினார்களால்ல ரென்றபடி. இத்தாலிஸ்ஸம்ப்ரதாயங்களுடையவ விரோதத்துக்கு யிதுவு மொருஹேதுவென்று சூசிப்பித்த தாய்த்து. ஆனாலும் ப்ரதானமான விஸ்ஸம்பந்தத்தை தததீனசித்திவேன வப்ரதான மாயிருக்கிற த்ர்பஞ்ചകத்தோடொக்க ஷட்யங்களென்றே கராசியாகச்சேர்க்கையுசிதமோ? இஸ்ஸம்பந்த் போலே யிதுவும் முமுक्षுவுக்கவச்ய மறிய வேண்டுவதாகையாலே விம்மாத்ர சாம்யத்தை யிப்படி சேர்க்கை யுபபத்ர மென்னிலிஸ்ஸம்பந்த ஜானத்தாலே தானேஜாதவ்ய மெல்லாம் ஜாதமாக ஫லிக்குமென்று ப்ரவாதிக்காரத்திலுபபாதிக்கையால் த்ர்பஞ்ചകமென்று தனித்து ஜாதவ்ய மாகச்சிலதுண்டோ? சாமான்யதோ ஜாதமானாலும் விசேஷித்தறிய வேண்டு மென்னிலு ப்யுத்தங்களான ஸ்வாமித்வ தாஸத்வாதி விசேஷங்களுமத்தாலேதானே ஜாதவ்யங்களாகையாலினி விசேஷித்தறிய வேண்டுவதானவ த்ரமெல்லாமென்று ப்ரஹ்விதானுபபத்யபிப்ராயத்தாலே சங்கித்து த்ரமருளிச்செய்கிறார் - இஸ்ஸம்பந்த் போலே இத்யாதித்யால் - ப்ரஹ்மணோ ரூபமியாதி - ரூபம், உபயுத்தாகார: - ஸ்வாமித்வதாஸத்வாதி விசேஷ ஜாத மானாலும் ப்ராப்யதைக்குறுப்பான நிரிதிசய ப்ரோக்யதைக்காக

(சா.ப்ர.) இஸ்ஸம்பந்தம்போலே இத்யாதிநா । அर्थபञ्चकस्य रहस्यत्रयप्रतिपाद्यत्वप्रदर्शनमुपयोगं दर्शयिष्यन् तत्स्वरूपमाह - प्राप्यस्य ब्रह्मण इत्यादिना । यथा संबन्धज्ञानस्य जीवस्वरूपज्ञानद्वारा मुमुक्षोपयोगस्तथार्थ पञ्चकज्ञानस्यापि हेयज्ञानपूर्वकं स्वरूपोपाय पुरुषार्थ ज्ञानद्वारा मुमुक्षायामुपयोग इति भावः प्राप्यस्य ब्रह्मणस्वरूप निरूपकैरेव ज्ञेयत्वात् सत्यत्वादि

(சா.வி.) केवलार्थ पञ्चकमनुसन्दधतामपि शेषशेषिभावसंबन्ध एव मूलमिति ज्ञानान्न विरोध इति भावः. அறியவேண்டுவதாக, ஜாதமபேகிதம் யதா பவதி ததா. சேர்த்த, ப்ராப்யமर्थ பञ்ചക । எது, கி. என்னில், இதி ப்ரதே ।

(சா.ச.) नाधिकरण्यात् प्राप्यत्व पर्याप्त्यधिकरणमेव ब्रह्मत्वपर्याप्त्यधिकरणमिति सिद्धं । कैकर्यं प्रति

(சா.தொ.) பராமர்சிக்கிறது. இத்தால் சஜ்ஜிதீ சூசிதம். சொல்லப்பட்டன, சொல்லப்பட்டவைகள். சவிசேஷணங்களான, ச்ரீ சப்த...

(सा.सं.) संबन्धित्वेन दंपत्योरेव प्राप्यत्वमिति ब्रह्मत्वमपि तदुभयविश्रान्तन्तयोरन्यतरबोधकोपि प्रवृत्ति निमित्तधर्ममुखेनोभयबोधकः । अपरिमितज्ञानानन्दमाय इत्यादि जगसृष्ट्यादि व्यापारलीलमायान्यन्तोक्त वाक्यप्रतिपन्नमनुसन्धेय विशेषण षट्कमप्युभय साधारणं. अतो दंपत्यो...

மூல்- பதங்களிலுமனுசந்தேய - அ(இ)வ்விடங்களிலுநு சந்திக்கும்போது - “श्रिया सार्धं जगत्पतिः - एष नारायणश्श्रीमान् - भवान्नारायणो देवश्श्रीमांश्चक्रायुधो विभुः - श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीर्विष्णोश्श्रीरनपायनी।

(சா.தி.) சஹிதங்களான. ப்ராயத்ததையனுசந்திக்கும் ப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார். அவ்விடங்களிலி த்யாதியால். ஸ்வரூப நிரூபகங்கள் ப்ரதான மாகையால் முதல் பிராட்டியோடு பிரிவில்லாமையையும், அபரிமித ஜ்ஞானந்நமயத்வத்தையும் சப்ரமாணமாக க்காட்டுகிறார். அவ்விடங்களிலித்யாதியால். அனுசந்திக்க வேணுமறுதியாக - ...

(சா.ஸ்வ.) இவையுண் டென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமுண்டோ? அபிச, இவளை யிட்டு ஔயத்வ் சித்தித்தாலும் ப்ராயத்துக்கு ஸ்வரூபதௌ ஔயத்வ் தான் சித்திக்குமோ வென்ன இதுக்குத்ர மருளிச்செய்கிறார். அவ்விடங்களித்யாதி ஜ்ஞான ஸ்வரூபமாக வனுசந்திக்க வேணு மென்னு மளவாலே. இவ்விசேஷங்கள் ப்ரமாணாத்ர சித்தங்களாயிருக்கையாலே இந்த்ரஹ்ஸ்யத்ரயத்தில் சிலவிசேஷங்களுக்கு வாசகஸத்வ்மில்லாத விடங்களிலும் ஔயத்வ்ஔயுக்த விசிஷ்டாகார சித்த்ய் இவ்விசேஷங்களை தாத்ரய் விசயங்களாக்கி இவைகளாலே விசிஷ்டமாகவு மனுசந்திக்க வேணுமென்று கருத்து. ஸ்ரீயா சாத்ர மென்கிற சாஹ்ய் நிய்யயௌ ரூப மென்கைக்காக. அந்ந்ர மதுப்ரத்யயயுக்த வசனமும் மதுப்ரத்யயஸ்யானைகா்ர சாதாரணத்வாத்ந்யப ரத்வவ்யவக்ஷேதா்ர நிய்யயௌகண்தௌய்யும யௌயவ்யவக்ஷேதென த்ரூதீகரணமு மிந்த்நிய்யயௌ மாஸ்ரயிப்பார்க்கு நினைத்தபோது பुरुசகார க்ருத்யகரணா்ர விசேஷணத்வெனௌயத்வப்ராயத்வா்ர ச என்கைக்காக வந்ந்ர தத்தத்வசனௌத களுமென்றிங்கு ப்ரமாணவிந்யாசக்ரமத்துக்கு நிபந்நன கண்டுகோள்வது. யத்வா ஸ்ரீயா சாத்ர । ஔ நாராயண: । ஔவாந் நாராயண இத்யாதிஔ: க்ரமாத்ரபர்வஹ்விஔவாஸ்தாஸு ஸ்ரீஸம்பந்ந உச்யதே। விஷ்ணௌஸ்ஸ்ரீரநபாயினித்யநென து திவ்யாத்மஸ்வரூபெ பர்வஹ்ஹாஔவஸ்தாஸு ஸர்வத்ராவிசேஷெ நிய்யயௌ உச்யதே...

(சா.ப்ர.) ப்ரூதக்சித்வாத்ரதஹ் தெயுக்தெர்லக்ஷ்மீ விஹாய ஸர்வெஸ்வரஸ்ய ஜ்ஞாதுமஸக்யத்வாசு சேதநத்வெபி ஸ்வரூபநிரூபகத்வ முபபந்நமிய்யஔப்ராயெனௌக்த - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வவிஸ்த்ஔயிலும் ஸஹத்ரம் சாரிணியானேதி. பர்வஹ்ஹாதி ப்ரகாரெத்ய்ர: । “க்ருஷ்ணாஜிநென சம்வ்ருஷ்வந்நவ்ஹ் வக்ஷ ஸ்தலாலயா” மிய்யுக்தப்ரகாரென ஔஹ்ஹாச்யாஔநிய்யாஸ்தாஸாமபி தத்ஔவ நிரூபணியத்வாதிதி ஔாஔ: । ஜ்ஞானஸக்யாதிௌணானா து ந ஸ்வரூபநிரூபகத்வ், தத்ப்ரா஑பி ஸ்ரீய: பதித்வஸத்யத்வ ஜ்ஞானத்வான்நத்வான்நத்வாதிஔிஔ்ரஹ்ணௌ ஜ்ஞாத்ர ஸக்யத்வாதிதி ஔாவ: । தத்ர பர்த்வரூபப்ரகாரெ லக்ஷ்மீவ்விசிஷ்டசே ப்ரமாணம் । வ்ஔகுண்டெ த்வித்யஸ்யைகதேச: ஸ்ரீயா சாத்ரமிதி வ்யஹே ஸ்ரீசாந்நித்யெ ப்ரமாணம் । ஔ நாராயண இதி. க்ஷீரார்ணவிநிகேதந இத்யுக்தெ: ஔவாந்நாராயண இதி விஔவரூபப்ரகாரெ ஸ்ரீசாந்நித்யபர் । ராமவிசயத்வாத்நஸ்ய ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நிய்யஸ்ரீ வ்விஷ்ணௌஸ்ஸ்ரீரநபாயினித்யாஔ்யா ஸர்வகால ஸர்வதேச சாந்நித்ய பராஔ்யாமந்நத்யாம்யர்சா வதாரரூபயௌரபி ஸ்ரீசாந்நித்யம் ஸூசிதம் । ஔவ் ஸர்வப்ரகாரெஸு ஸ்ரீசாந்நித்யம் தர்சிதம் । அத்ர ஸர்வாஸ்தாஸு ஸ்ரீசாந்நித்யம் தர்சியிஷ்யந்...

(சா.வி.) ஸ்ரீயா சாத்ரமிதி ஸத்யத்வாதினாமிவ “அஹ்ந்தா ஔஹ்ணஸ்தஸ்ய நாஹமஸ்மி ஸநாதநி” த்யாதி ப்ரமாண வஸாஹ்லக்ஷ்யா அபி ஸ்வரூப நிரூபக த்ரம்த்வாத்நயா ஸ்வரூபமனுசந்தேயமிதி ஔஹ்நி ப்ரமாணானி உபந்யஸ்தானி. அத்ர விஷ்ணௌஸ்ஸ்ரீரநபாயினித்யந்நென பர்வஹ்ஹ விஔவாதி ஸர்வப்ரகாரெஸு ஸ்ரீசாந்நித்யம் தர்சிதம்...

(சா.ஸம்.) ரேவ ப்ராய ஔஹ்ஹத்வ். ந தயௌரந்யத்ரஸ்யெத்யஔிப்ரெத்ய் இவ்விடங்களிலுநு சந்திக்கும்போத்யாரஔ்ய

மூல்- சீதாசமக்ஷ் கா஢ுஸ்த்மிதம் வ஢னம஢்ரவீத் - சீதாமுவா஢ாதிதயஸா ரா஢வம் ஢ மஹாவ்ரதம் - அலமேஸா ஢ரித்ராது
ரா஢வாட்ராக்ஷஸீகணம் - ஢வேயம் ஷரணம் ஢ி வ: - ஢வாஸ்து ஸஹ வுதே஢்யா - ததா ஸஹாஸீனமனந்த஢ு஢ினி - கான்தஸ்து
புருஸுத்தம: - ஸ்வ஢ரி஢ரண஢ு஢ு ஷ்ரீமதி ஢்ரீயமாணு - ஷ்ரீமதெநிர்மலானந்துதந்வதெ விஷ்ணுவெ நம: - ஷ்ரீத: கான்துனந்து
வர஢ுண஢ுணைகாஸ்பதவபு: - ஢்ரஹ்ணி ஷ்ரீநிவாஸெ - ஷ்ரீத: ஢திநிர்஢ில஢ேதத்யநிககல்யாணைகதானானந்தஜ்ஞானானந்தை
ஸ்வரூ஢: ஸ்ரீயம் திருமகளுதம் ...

(ஸா.தீ.) ஸ்வரூ஢ நிரூ஢கங்கலில் ஢்ரதாநதயாகையாலே ஷ்ரீதயமுன்னுன யருளிச்செய்திருா஢். ஷ்ரீதா
ஸா஢் ஜ஢த்பதிரித்யாதிதயாலே. “அலமேஸெதி.” அலமேஸா ஂன்றுதம் ஢வேயம் ஷரண மென்று மீஸ்வரணு
மருதலெத்த்துதம் ரக்ஷிக்கைசுால்லுதையாலவன் ரக்ஷிக்குதம் ஢ுாது ஸஹகரிக்கை கைமுதிக
ஸி஢்஢ாகையாலே ஢்ர஢க தசையிலு ஸ஢்஢்ம ஢ாரிணி ஂன்று வம்ஸத்திலிது ஢்ரமாணம் - வுைுதெ து. லுைவ஢னம்
஢ாரதெ- ஂஸ நாராயண:; ஷ்ரீமத்ராமாயணு - ஢வாந்நாராயண:; ஷ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:; சீதாஸமக்ஷ மித்யாதிக்கள்.
ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணு. விஷ்ணுஸ்ரீரந஢ாயினி. ஸ்வ஢ரி஢ரண ஢ு஢ுரைத்மஸி஢்஢ு. ஷ்ரீ஢ாஸ்யகாரஸூக்தி: - ஷ்ரீமதெ நிர்மலானந்தெதி -

(ஸா.ஸ்வா.) சீதெதி, புருஸகாரத்வெ । சீதாமித்யாதிக்கம், ஂபாயத்வெ ஢வாஸ்திததி, ஢்ர஢்யத்வெ ஢ ஢்ரமாணம் - வஸ்துதஸ்து
இந்த யுஜனாத்வயஸி஢்஢தாத்தப்யமிரண்டு மிங்கு விவக்ஷிதம் । ததா ஸ஢ெதி ஢்ர஢்யத்வெ । ஸ்வ஢ரி஢ரணெதி.
கைகயுதேஸ்யத்வெ ஢ ஸ்஢்ரதாயுக்தி: । கான்தஸ்த இத்யு஢யு஢யுக்தஸுஷித்வஸ்தா஢க விஷ்ணு஢்நித்வெ ஸ்஢்ரதாயுக்தி: -
ததா, ததா ஸ஢ெதி ஢்ராவஸ்தாயா ஷ்ரீஸ஢்஢்஢ு ஸ்஢்ரதாயுக்தி: - கான்தஸ்த இத்யநென ஢துஸுலுக்கி ஸங்஢்யதெ. தென
ஸ்வாமித்வு ஢ாயத்வ ஢்ர஢்யத்வாதிஸு ஷாந்தானந்தெத்யுக்த஢்ரகாரண திவ்யாத்மஸ்வரூ஢ு ஢்ரவ்யூ஢ா஢்வஸ்தாஸு ஢ தேவ்யா நித்யயு஢ு
ஸ்஢்ரதாயுக்தி: । ஸ்வ஢ரி஢ரணெதி ஢்ர஢்யத்வுக்்தி: - ஷ்ரீமதெ நிர்மலெத்யாதி ஷ்ரீதயஸ஢் ஜ்ஞானத்வானந்தத்வாதினா ஢
ஸ்வரூ஢நிரூ஢கத்வுக்்தி: - ஸ்ரீயமித்யாதி...

(ஸா.஢்ர.) புருஸகாரத்வெனு஢ாயத்வாஸ்தாயா லக்ஷ்மீஸ஢்஢்஢்ம஢ி஢்ரெத்யுக்தம் சீதாஸமக்ஷமித்யாதி, ஂபாயத்வென தத்ஸ஢்஢்஢்
ம஢ி஢்ரெத்யுக்தம் । அலமேஸெத்யாதி, ஢்ர஢்யத்வாவஸ்தாயா தத்ஸ஢்஢்஢்ம஢ி஢்ரெத்யுக்தம் ஢வாஸ்தித்யார஢்ய ஷ்ரீமதி ஢்ரீயமாண
இத்யந்தம். ஸ்வுக்தம் ஢்ரீதய ஸ்வரூ஢ நிரூ஢கத்வம் ஢ாஸ்ய காரஸ்ய஢்ய஢ி஢்ரெத மித்யாஸயெனுக்தம். ஷ்ரீமதெ நிர்மலானந்துதந்வத
இத்யாதி । அத்ரு஢ாத்த஢ாஸ்யகாரவாக்யெஸு ஸர்வத்ர லக்ஷ்மா அ஢ி ஸ்வரூ஢நிரூ஢கைஸஸு஢ா஢ானாத்தஸ்யா அ஢ி ஸ்வரூ஢
நிரூ஢கத்வம் தத஢ிமதமிதி ஢ாவ: . ஸ்ரீயம் திரு...

(ஸா.வி.) அத ஸர்வவிஸ்தாஸு ஷ்ரீஸாந்நித்யம் தர்ஸ்யதா ஂபாயாவஸ்தாயா லக்ஷ்மீ ஸ஢்஢்஢்ம஢ி஢்ரெத்யுக்தம் । சீதாஸமக்ஷம்
கா஢ுஸ்த்மமிதி விஸிஸு஢ாயத்வம஢ி஢்ரெத்யுக்தம் । சீதாமுவா஢ாதிதயஸா இத - ஂபாயத்வென தத்ஸ஢்஢்஢்ம஢ி஢்ரெத்யுக்தம்
அலமேஸெதி । ஢்ர஢்யத்வாவஸ்தாயா தத்ஸ஢்஢்஢்ம஢ி஢்ரெத்யுக்தம் ஢வாஸ்திததி । ஸ்வுக்தம் ஷ்ரீத: ஸ்வரூ஢நிரூ஢கத்வம்
஢ாஸ்யகார஢ிமதமித்ய஢ி஢்ரெத்யுக்தம் - ஷ்ரீமதெ நிர்மலானந்துதந்வத இத்யாதி. அத்ரு஢ாத்த ஢ாஸ்யகாரவாக்யெஸு லக்ஷ்ம்யா:
ஸ்வரூ஢நிரூ஢கத்வம்ஸஸு஢ா஢ானாத் ஸ்வரூ஢நிரூ஢கத்வம் தத஢ிமதமிதி ஢ாவ: । ஸர்வவிஸ்தாஸு ஷ்ரீஸாந்நித்யு
த்ரமிடா஢ார்ய ஷ்ரீஸூக்தி ஢்ரணானி தர்ஸ்யதி...

மூல் - நின்றாயால் - ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்ப - கோலத் திருமாமகளோடுன்னை - நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் - உன் தாமரை மங்கையும் நீயும் - அகலகில்லேனென்றிறையும் - உணர் முழுநலம் - ...

(சா.தி.) அகலகில்லேனியாதி । இறையுமகலகில்லேன், ஶ்ணகாலமும் பிரியமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு. அலர்மேல்மங்கையான பிராட்டி நியவாசம்பண்ணும் மார்பையுடையவனே யென்கை. இனி அபரிமத ஜானானந்தமயத்வத்தில் ப்மாண காட்டுகிறார். உணர் முழுநலமியாதி. “கூத்னோ ரசதன ஁வ கூத்ன: ப்ஜானதன” ...

(சா.ஸ்வா.) தாமரைமங்கையும் நீயுமியுந்ந் ப்ராப்யத்வ ட்ரமிடோபநிஷத்ப்ரமாண சொன்னபடி. கோலத்திருமாமகளோடு, சௌந்தர்யசாலினியான பெரிய பிராட்டியாரோடு. அகல கில்லேனென்கிறது ஁பாயத்வ ப்ரமாண । இறையும், ஶ்ணமாத்ரமபி । அகலகில்லேன், பிரியமாட்டேன். உணர் முழு நலம். உணர், ஜான । நலம் ஆனந்த । க்ரகாஷின்யை முழுவுணர் முழுநலமென்றன்வயிப்பது. ப்ரிபூர்ண ஜானானந்தஸ்வரூபமென்றபடி. நந்தாவிளக்கே, நசியாத்ரகாஷமே. நந்துகை

(சா.ப்ர.) மகளும் நின்றாயாலியத்ரகுன்றெடுத்துப்பாயும் பனிமறைத்திதி. த்வ லக்ஷ்யா சஹ சர்வ்வாவூத்ததயா ஁த்யா யோபாந்ஹ்நுமாபதத்வ்ர ஁ லமுத்வ நியாரிதவானியுக்தே ரக்ஷக்தாவஸ்தாயா: ஁ரீ சம்பந்தோ ஜாதவ்ய ஁தி பாவ: - ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப. ப்ரகவத்வ்ரஸேஷ ப்ரஸ஁ராஹியேந சர்வதா ப்ரகாஷமான சர்வாபரண பூஷிதா லக்ஷ்மீஸ்வத்ர “நானயோர்வித்யே ப்ர” மியுக்தப்ரகாரேந யுவயோரேவ சர்வமந்த்ர஁தமிதி யதா ஜாயேத ததாவ்வாவூத்ததயா ஁த்யதயோஸ்ஸதோ:.. கோலத்திருமாமகளோடுன்னை, ப்ரவத்வ்ரஸீகரணயோய சௌந்தர்ய விஸிஷ்டலக்ஷ்யா சஹ ப்ரவந்த். நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும். அகலகில்லேனிறையும், ஶ்ணமபி விஸிஷ்டா ந ப்ரவேய் । அத்ரோபாயத்வாவஸ்தாயாந த்யஜேயமிதி வாத஁துபூதத்வத்ரூபா “ந கஷித்ரநாபரா஁த்யதீ” தி வாத஁துபூதப்஁தாலயா க்ரூபா ச. உன்தாமரைமங்கையும் நீயும், த்வதனய்யா ப்஁தாலயா த்வ் ச. ஁தீ: ப்ராப்யத்வாவஸ்தாயா லக்ஷ்மீசம்பந்தோ பூரூஷகாரத்வேந ஁ரீசம்பந்தோவகம்யதே. உணர் முழுநலம், கூத்னோ ரசதன ஁வ - “கூத்ன: ப்ஜானதன ஁வ”

(சா.வி.) நீயுமியாதிநா. நீயும், த்வயி ச - திருமகளும், லக்ஷ்யா ச. நின்றாயால், ஁த்யதயோ:.. ஒண்டொடியாள், ஁ரேஷாபரணவ்யா லக்ஷ்யா । த்வயி ச, ஁வீரஸத்ரார் க்ரூவ்தோ: கோலத்திருமா மகளோடுன்னை, ப்ரவத்வ்ரஸீகரண யோயசௌந்தர்ய விஸிஷ்டலக்ஷ்யா சஹ ப்ரவந்த். நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும். ந த்யஜேயமியுக்தி஁துபூதத்வத்ரூபா ந கஷித்ரநாபரா஁த்யதீயுக்தி஁துபூதலக்ஷ்மீகூபா ச । உன்தாமரைமங்கையும் நீயும், த்வதனய்யா ப்஁தாலயா த்வ் ச. அகல கில்லேனிறையும். இறையும், ஶ்ணகால । அகலகில்லேன், விஸிஷ்டா ந ப்ரவேய். பிராட்டியாரோடு, லக்ஷ்யா சஹ । ப்ரிவிவில்தாத, விஸ்ரேஷரஹிதேத்ய்ர: । ஜானானந்தரூபே ப்ரமாணான்யாஹ. உணர்முழுநலமியத்யாதி । முழு ‘ப்ரிபூர்ண । உணர்’ ஜான । நலம், ஆனந்த:.. ...

(சா.ஸ.) அநுஸந்திக்க வேணுமியுக்த, திருமகள் - ஁ரீ:.. ஒண்டொடி - ஁லா஁ய்வலயாபரண - கோல - ஁ந்ரடா । திருவருள் - ஁ரீகரகூபா । பங்கயத்தாள் - கமலவாஸினி । இறையும், ஁ஷதபி । அகல் - விஸ்ரேஷ । கில்லேன், ந ஁மர்தா । நந்தாவிளக்கு - நாஸரஹிதப்ரகாஷ: அளத்தற்கரியாய் - ப்ரித்ரேத்ரமஸக்ய । உன்தாமரை மங்கையும் நீயும், த்வதீயகமலாலயா வனிதா த்வ் ச - உணர் - ஜான । முழு - காத்ந்ர்யம் । நலம் - ஆனந்த:

மூல் - நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கரியாய்'' - என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே - சர்வப்ரகாரத்தாலும், சர்வாவஸ்தையிலும், சஹதர்மசாரணியான பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத முழு நலமான அனந்தஜ்ஞானநடைகஸ்வரூபமாக...

(சா.தீ.) இதி ஸ்ருதி: । முழு - பரிபூர்ண । உணர்வுக்கும் நலத்துக்கும் நடுவேகிடக்கிறவிது இரண்டுக்கும் விசேஷண - உணர், ஜ்ஞான - நலம், அனந்த - பரிபூர்ணமான ஜ்ஞானநந்த ஸ்வரூபமென்கை. நந்தாவிளக்கே இத்யாதி. அளத்தற்கரியாய், அளவிடப்போகாதவென்கை. நந்தாவிளக்கே - நியத்யஜ்ஞானஸ்வரூபணே. நந்துகை - நசிக்கை. சர்வப்ரகாரத்தாலும், சங்கல்பிக்கில், சங்கல்பிக்கை. அவனவதரிக்கில், அவதரிக்கை இத்யாதி ப்ரகாரங்களால் சர்வாவஸ்தை ப்ராப்யப்ராபகாவஸ்தையில், ப்ராப்யாவஸ்தையில் கைர்க்யம் கொள்ளுகை. சஹதர்ம சாரிதவ் ...

(சா.ஸ்வா.) நசிக்கை. சதிகரூபமான ஜ்ஞானஸ்வரூபமே யென்றபடி. அளத்தற்கு - பரிசுசு. அரியாய் - ஸக்யனல்லாதவனே. இத்தாலநந்தத்வ் சொல்லிற்று. சர்வப்ரகாரத்தாலும், ஸாந்தானந்தேதி ஸ்லோகூதரித்யானு ரூபமானதன் ஸ்வரூபாதி சர்வப்ரகாரத்தாலு மென்றபடி. சர்வாவஸ்தையிலும் அவன் ஸ்வரூபத்துக்குள்ள ஸபூதா஁வஸ்தைகளிலும் பரவூஹாதிவிஃரஹவஸ்தை களிலுமுபாயத்வ ப்ராப்யத்வா஁வஸ்தைகளிலுமென்றபடி - அவன் ஸ்வரூபம் சர்வப்ரகாரத்தாலும் சர்வாவஸ்தையிலும் சஹதர்ம சாரிணியான விவளோடுபி யாதிருக்கையாவது அவன் ஸ்வரூபம் சூச்யாதி சங்கல்பம் பண்ணும்போது தானுங்கூட சூச்யாதி சங்கல்பம் பண்ணும் ஸ்வரூபமுடைய வளாய். இது பரூபவிசிஸ்டமானாப்போலே தானும் பரூபவிசிஸ்ட ஸ்வரூபமுடைய வளாயவதரிக்கும் போது தானுங்கூட வதரிக்கு மவளாய் உபாயமும் ப்ராப்யமுமாம்போது தானுங்கூட வுபாயமும் ப்ராப்யமுமாகக்கடவளான இவளோடு ஜ்ஞானத்வானந்தத்யாதி ஸ்வரூபநிரூபகாந்தரங்கள்போல் ஒரு காலத்திலும் பிரியாதே நியயுத்மாபிருக்கை. இப்படி யானந்தரூபமானாலுமிந்த ப்ராப்யஸ்வரூபம்போலே ப்ராப்யஸ்வரூபமும் ஹேய்கலசி யிருக்கில் ஃஃயமாகாதொழியாதோ? இது ஹேய ப்ரத்யநிகமென்றால் அதுக்கு

(சா.ப்ர.) த்யுத்தப்ரகாரேண காத்தர்யேன ஜ்ஞானநந்தஸ்வரூப: . நந்தாவிளக்கே, அளத்தற்கரியாய் அவினாசிஜ்ஞான ஸ்வரூபாபரிசுசுதஸ்வரூபாப்யா ஸ்வரூபநிரூபககுணா உத்தா: . எவ் ஸ்வரூபானுச...

(சா.வி.) நந்தாவிளக்கே அளத்தற்கரியாய், பரிசுசுத்யுமயோய். நந்தாவிளக்கே, அவினாசி ஜ்ஞானஸ்வரூபம் । ஸ்வரூபானுசந்தானப்ரகார முக்தவா ஹேயப்ரிதஃபடகல்யாணகுணானுசந்தானப்ரகாரம் ...

(சா.ச.) காத்தர்யேன ஜ்ஞானம் காத்தர்யேனானந்தரூபம் ச ஃஃஹேத்யர்த: । உஃஃயவிஃஃதிநிர்வஃஃகத்வரூபே பதிதர்மே பத்யா அபி லக்ஷ்யா: கர்வூத்வாத்தஸ்யாஸஃஃஃஃதர்மசாரிணித்வம். பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத, முக்யநாயக்யா ஸஃஃ வ்யாபகாவிதி பரஸ்பரம் ஸ்வரூபத: விஃஃரஃஃதஸ்ச நியத்யஸங்க்ஷிப்தம் । சர்வப்ரகாரத்தாலும் சர்வாவஸ்தையிலு மியுத்த்யா யேன யேன ப்ரகாரேண யதா யதா ச விஃஃஃதித்வயம் பதிநிர்வஃஃகதி சத்தாஸ்தேமப்ரயதநஃஃஃஸ்தேன தீனானுகுணப்ரகாரேண ததா ததா ஸஃஃஃ விஃஃஃதித்வயநிர்வஃஃகேதி ஸித்தம் ।

மூல்- அநுஸந்நிஃக்கவேணும் - இப்படி “சமஸ்தஹேரஹிதம் விஷ்ணவாக்ஸ்யம் பரம் பதம் - பர:பராணா் சகலா ந யத்ர க்லேசாடயஸ்சஸ்தி பராவேரே” - என்கிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாக அநுஸந்நேயம் - “தேயுக்தஸ்ச்ரூயதா் நர: - தமேவம் குணஸ்பந்நமப்ரத்யுபபராக்ரம் | ஜ்யேஸ்த்ர ஸ்ரேஸ்த்ரகுறேயுக்தம் | எவம் ஸ்ரேஸ்த்ரகுறேயுக்தம் - குறேயுர்விரூக்ஷே ராம: - பஹவோ நृப கல்யாண குணா: புத்ரஸ்ய சஸ்தி தே - அநுஸந்நமநுக்ரோஸ ஸ்சுத்ரம் ஸீலம் தமஸ்சம்: | ரா஘வம் ஸோபயந்நயேதே ஷட்ருணா: புருஷோத்தமம் | விததஸ்ச ஹி த்மஜ்ஜஸ்சரணாகத...”

(சா.தீ.) ஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தேசப்ரமாணமாகவருளிச்செய்கிறார். சமஸ்தஹேயேத்யாதி | விஷ்ணவாக்ஸ்யம் பரம் பதம், திவ்யாத்மஸ்வரூபம் | சகலா: க்லேசாடயோ யத்ர ந சஸ்தி | அாதிஸத்வம் கர்மவிபாகாதி சஜ்ஜாஹகம் | நிரூபிதஸ்வரூப விஸேஷணமான அநந்தகல்யாணகுணவிஸிஸ்ததயானுஸந்நேயமென்கிறார். தேயுக்த இத்யாதி | அநுஸந்நம் - அஸ்திரதஸ்சரக்ஷண ஸீலத்வம் | அநுக்ரோஸ: - க்ருபை ஸ்சுத்ரம் - ஸாஸ்த்ரம் | ஸீலம் - சதாசார: | ...

(சா.ஸ்வ.) ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். இப்படியேத்யாதி, இப்படியென்றது அநந்தத்வாதி விஸிஸ்த மானாப்போலே யென்றபடி. ஹேயப்ரத்யநீகம், ஹேயஸ்பந்நானஹம் - இத்தாலமலத்வம் சொன்னபடி - அநந்தத்வாதி விஸிஸ்தமானாப்போலே அமலத்வரூபநிரூபகாந்நரவிஸிஸ்தமாகவுமநுஸந்நேய மென்று வாக்யதாத்யம் - பதம், திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் - க்லேசாடய:, அவித்யாஸ்சஸ்திராகத்ரேஸாபிநிவேஸா: பஞ்சக்லேஸா: - அாதிஸத்வதேன புண்யபாபரூபம் கர்மஜாத்யாயுர்ஹோகானுரூபா: ஸ்தத்ரிபாகாஸ்ச க்ருஹ்ந்தே. இப்படிச்சொன்ன அநந்த ஸ்வரூபத்வாதி மாத்ரமமையுமோ? லோகத்தில் ஸ்வரூபேண வநுகூலமாயிருக்குமதுவும குணவத்வஸ்து வாகிலன்றோ அதுக்கு ஹோக்ஸ்யதாதிஸ்ய முண்டாவது. இங்கு அப்படி குணமுண்டென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? உண்டானாலுமந்நத குணம் பரிமித மாகில் நிரதிஸ்ய ஹோக்ஸ்யத்வ மில்லாதொழியாதோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். தேயுக்த இத்யாதி | அநுஸந்நம் - அஸ்திரதஸ்சரக்ஷணஸீலத்வம் | அநுக்ரோஸ: - க்ருபா | ஸ்சுத்ரம், “வேத விதேவ சாஹ” மித்யுக்தோ குண: | ஸீலம் - ஸோஸீல்யம் -

(சா.ப.) தானான்தரம் நிரூபிதஸ்வரூபானுஸந்நானே ப்ராப்தே ஹேயப்ரத்யநீகத்வஸ்யாபி ஸ்வரூபநிரூபகத்வாத் குணேஸு ஸத்வபி யத்ரிச்சித்ரோஸ்பந்நவஸ்யோபாயத்வப்ரதிபந்நகத்வாத்நதஹாவ: ப்ரதமமநுஸந்நேய இதி குணத: பூர்வ தோஸாஹமாஹ | இப்படி சமஸ்த ஹேரஹிதமித்யாதிநா | விஐஹாபேக்ஸ்யா குணானா் ஸ்வரூபவ்யாபகத்வாத்ரிஐஹகுணநியாம்யத்வாத் விஐஹாபூர்வ குணாநாஹ தேயுக்தஸ்ச்ரூயதாமித்யாதிநா | தத்ர ஸாமான்யேன குணவத்வே ப்ரமாணதயோக்தம் | தேயுக்த இத்யாதி | ஸர்வேஸ்வரஸ்யானந்தகுணாகரத்வாத்ஸர்வேஸா் விஸிஸ்ய கதநமஸக்யமிதி காஸ்சித்ரஹாந் விஸிஸ்ய தர்ஸயிதி | அநுஸந்நமநுக்ரோஸ இத்யாதிநா | அநுஸந்நம் | அஸ்திரதவிஸயே க்ரோயாஹாவ: | அநுக்ரோஸ: - க்ருபா | ஸ்சுத்ரம் - ஸாஸ்த்ரோய ஸர்வவிஸயஜ்ஞானம் | ஸீலம் - மஹதோ மந்நுஸ்சஹ நோர்நத்ரேண ஸஸ்லேஸ: | தம:, இத்ரியநிஐஹ: | ஸம்: | சித்தப்ரஸாந்தி: ஸமோ, பாத்ரேத்ரிய நிஐஹ: | தம:-சித்தநிஐஹ இதிவா | த்மஜ்ஜ: - ஸரணா கதித்மஜ்ஜ: | வாஸ்த்யம்

(சா.வி.) சப்ரமாணமாஹ. இப்படியேத்யாதிநா...

(சா.ஸ.) அப்ரத்யுபாய: ச, அப்ரகம்ய: - நுஸந்நம்: அஸந்நேஸு வ்யாஐாதிவத்கூரகர்மா | தத்ரிபரோதஸ்வஹாவ: அநுஸந்நம் | அநுக்ரோஸ:, ஸர்வஹூததயா, ஸ்சுத்ரம், ஸ்வணம். ஸர்வத்மஸாஸ்த்ராபிஜ்ஞத்வமித்யர்த: ...

मूलं- वत्सलः। शरण्यं शरणं च त्वामाहुर्दिव्या महर्षयः। निवासवृक्षस्साधूनां । तेजोबलैश्वर्य महावबोध सुवीर्यशक्त्यादिगुणैकराशिः । सर्वभूतात्मभूतस्य विष्णोः को वेदितुं गुणान् । यथारत्नानि जलधरे सङ्ख्येयानि पुत्रक । तथागुणाश्च देवस्य त्वसंख्येया हि चक्रिणः । वर्षायुतैर्यस्य गुणा न शक्या वक्तुं समेतैरपि सर्वदेवैः। चतुर्मुखायुर्यदि कोटिवक्त्रो भवेन्नरः कापि विशुद्धचेताः । स ते गुणा नामयुतैकमंशं वदेन्नवा देववर प्रसीद। तवानन्त गुणस्यापि षडेव प्रथमे गुणाः । यैस्त्वयैव जगत्कुक्षावन्येप्यन्तर्निवेशिताः । इषुक्षयान्निवर्तन्ते नान्तरिक्षक्षितिक्षयात् । मतिक्षयात् ...

(सा.दी.) शरण्यं शरणञ्च त्वामिति । युद्धकाण्डे. निवास वृक्ष इति । यथा रत्नानीति शिवगुहसंवादे - चतुर्मुखायुरिति श्री नारसिंहपुराणे । तवानन्तगुणास्यापीति । प्रधानगुणाष् षडेव यैर्गुणैः । अन्ये कारुण्यादयः । अन्तर्निवेशिताः - गर्भीकृतङ्गकः. किमिव. यथा त्वया जगत्सर्वं कुक्षौ तव निवेशितं - इषुक्षयादिति - बाणप्रयोक्ताङ्ककः बाणङ्गकः त्रुण्डेय क्षयक्तालौ निवर्तिपंभाङ्कः - आकाशक्तीनुण्डेय क्षयक्तालन्ध्रे. अप्पडियेगोविन्देनस्तुतिपंभाङ्कः मतिक्षयक्तालौ स्तोत्रान्निवर्तिपंभाङ्कः. गोविन्देन गुणपरिच्छेदक्तालन्ध्रेणैकः ...

(सा.स्वा.) को वेदितुं गुणानित्यत्र “शक्तो महेश्वरादन्य” इति वाक्यशेषः - गुणानामनन्तत्वे षड्गुणकत्वादि प्रसिद्धिः । सहस्रनामाध्यायादिभिस्सहस्रगुणकत्वाद्युक्तिश्च कथमित्यत्राह - तवानन्तेति । षडेव, ज्ञानबलादय एव । प्रथमे - प्रधाना इत्यर्थः - तदेवोपपादयति यैरिति - कुक्षौ - स्वदेहैकदेशे । जगत् त्वयेव । यैरन्येपि सर्वे गुणा अन्तर्निवेशिताः - स्वेष्वन्तर्भाविताः - सर्वे गुणाः ज्ञानशक्त्यादीनामवान्तरभेदरूपा इति भावः - एवंविधं प्राधान्यात् षाड्गुण्यप्रसिद्धिरिति भावः - मतिक्षयादिति । तथा च सहस्रनामाध्यायादिभिः परिमितगुणवर्णनमपि पुरुषबुद्धिसामर्थ्यानुसारः...

(सा.प्र.) दोषादर्शित्वं । तच्चाश्रितदोषमवलोक्य संसारे क्षेपाभावः. “आपन्नानां परा गति” रित्या पत्सखत्वमुक्तं । भगवद्गुणानन्त्ये प्रमाणानि दर्शयति - तेजोबलैश्वर्येत्यारभ्य प्रसीदेत्यन्तेन । “अजडं स्वात्म सम्बोधि नित्यं सर्वाविगाहनं। ज्ञानं नाम गुणं प्राहुः प्रथमं गुणचिन्तकाः। जगत्प्रकृति भावो यस्सा शक्तिः परिकीर्तिता। श्रमहानिस्तु या तस्य सततं कुर्वतो जगत्। बलन्नामगुणस्तस्य कथितो गुणचिन्तकैः। कर्तृत्वन्नाम यत्तस्य स्वातन्त्र्यपरिबृंहितं। ऐश्वर्यन्नाम तत्प्रोक्तं गुणतत्त्वार्थचिन्तकैः । तस्योपादानभावेपि विकारविरहो हि यः । वीर्यन्नाम गुणं प्राहुरच्युतत्वापराह्वयं। सहकार्यनपेक्षाया ततेजस्समुदाहृत” मित्युक्ता ज्ञानशक्त्यादयस्तेजोबलेत्यादिना विवक्षिताः - आदिशब्देन वात्सल्यादिर्गृह्यते - एवमसङ्ख्येयगुणवत्त्वे “षाड्गुण्याद्वासुदेव” इत्यादिभिर्गुणषट्कवत्त्वव्यवहारः कथमित्यत्र प्राधान्यविवक्षयेत्याह. तवानन्तगुणस्यापीति. ...

(सा.सं.) पराभिभवन सामर्थ्यं तेजः । बलं - अशेष जगद्गुणेष्वकलितश्रमत्वं - ऐश्वर्यं - अनन्यप्रेर्यस्य स्वातन्त्र्यं - महावबोधः, युगपत्सर्वार्थसाक्षात्कारः । वीर्यं - अतिसाहसकरणेष्वश्रमत्वं । शक्तिर्नाम सुकरदुष्कर विभागमन्तरेण कृत्स्नकार्यकर्तृत्वं...

(சா.தி.) வல்வினையேனை இत्यादि । வலிய பாபங்களையுடையவடியேனை. ஈர்க்கின்ற, உனக்கு स्मारकங்களாய் பாதிக்கின்ற குணங்களையுடைய வனே என்கை. உயர் வறவுயர் நலம்-கீழே व्याख्यातं - இனி விग्रहविशिष्टत्वे ப்ரமாணங்கள். சदैக ...

(சா.பு.) வல்வினையேனை, குணेषு भोग्यताज्ञानेपि तदननुभवहेतुमतो मम. நார்க்கின்ற
குணங்களையுடையாய், பாடககுணயுக்த: . एवं गुणानामनुसन्धेयत्वमुक्त्वा गुणनियाम्यत्वा
द्विभूत्याश्रयत्वाच्चानन्तरं विग्रहस्यानुसन्धेयत्वमाह. சடைகரூபரூபாயேत्याதினா - அனேன भगवद्विग्रह ...

(சா.சं.) வல்வினையே னையீர்க்கின்ற குணங்களையுடையாய், தद्विग्रहानुभव विश्लेषकर प्रबलपातकयुक्तं मां विश्लिष्यावस्थानेपत्यन्तबाधाकुर्वद्गुण निराकरः. உயர்வற உயர்நலமுடையவன், इतरानन्दोच्छ्रायभञ्जकोच्छ्रायवदानन्दगुणकः - रूपस्य, सदैक रूपत्वमवतारदशायामप्यप्राकृतत्वं. ...

मूलं- रूपरूपाय. नित्यसिद्धे तदाकारे तत्परत्वे च पौष्कर। यस्यास्ति सत्ता हृदये तस्यासौ सन्निधिं ब्रजेत् । समस्ताशक्तयश्चैता नृप यत्र प्रतिष्ठिताः। तद्विश्वरूपवैरूप्यं रूपमन्यद्धरेर्महत्। इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः ।

(सा.दी.) रूपरूपेत्यादि. सदा एकरूपं । वृद्धिक्षयरहितं - रूपं विग्रहो यस्य सः - नित्यसिद्धेतिपौष्कर संहितावचनं । हे पौष्कर! पुष्करे जात ब्रह्मन्! नित्यसिद्धे नित्यं विद्यमाने । तस्य भगवतः । आकारे दिव्यविग्रहे । तस्य परदेवतात्वे च यस्य पुंसः । हृदये मनसि सत्तास्ति अस्तीति मतिरस्ति । तस्य अङ्ग अधिकारिकं भगवान् प्रत्यक्षमात्मैक - समस्ता इति - भोनृप! एताः पूर्वोक्तास्समस्ताशक्तयः चेतन रूपाचेतन रूपा, पुण्यपाप रूपा, कर्म शक्तिश्चेति तिस्रशक्तयः - यत्र विग्रहे अस्त्रभूषण रूपेण प्रतिष्ठिताः - तत् हरेः रूपं. विग्रहः विश्वरूपवैरूप्यं - स्वार्थे ष्यङ् । लौकिकसमस्त रूपविलक्षणं - यद्वा वैरूप्यं अर्शाद्यच् । लोकविलक्षण संस्थान विशिष्टमेन्द्रपद्म - अन्यत् अप्राकृतं । महत् सर्वाकारतोपि महत् । इच्छेति इच्छया - सङ्कल्पेन, गृहीताः, अभिमताः, भक्तानामिष्टाः. उरवो, महान्तः - देहाः, परव्यूहादयो यस्य सः - ...

(सा.स्वा.) स्वभावं. वृद्धिक्षयादिरहितमित्यर्थः । तदाकारे तस्य भगवतो विग्रहे । तत्परत्वेच, तस्यपरदेवतात्वे च । सत्ता अस्तीति मतिः । सन्निधिं ब्रजेत्, “विज्ञेयश्च तदन्तिक” इत्याद्युत्तरीत्या झडिति प्राप्यणात्मैक. शक्तयः, “विष्णुशक्तिः परा प्रोक्ते” त्यादिना प्रकारेणोक्ता ब्रह्मणः कार्योपयुक्त विशेषणतया शक्तिशब्दवाच्या मुक्तो बद्धस्तदीयपुण्यपापरूप कर्मचेत्येतेर्थाः यत्र विग्रहे प्रतिष्ठिताः । भूषणादि रूपेण स्थिताः । विश्वरूपवैरूप्यं. स्वार्थे ष्यङ्. सन्निवेशादिभिस्स्वेतरसमस्तरूपविलक्षणमित्यर्थः । यद्वा आर्शाद्यच् । लोकोत्तरसन्निवेशादिमित्यर्थः - अन्यत्, अप्राकृत द्रव्यात्मकं । महत् अत्यन्तं बृहत् । गुणतोपि महत्वं विवक्षितं । इच्छा गृहीताः न तु कर्मापादिताः । अभिमताः भक्तानामिष्टाः । उरवः महान्तः. देहाः परव्यूहादयो यस्य सः - ...

(सा.प्र.) नित्यसिद्ध इत्यनेन विग्रहनित्यत्व सर्वोत्कृष्टत्वे उक्ते । समस्ता इत्यत्र जगत्कारणत्वोपयुक्त सर्ववस्त्वाश्रयत्वमुक्तं । विश्वरूपवैरूप्यमित्यनेन परविग्रहस्याप्राकृतत्वमुक्तं - तत्प्रकरणस्थत्वात्तस्य - इच्छागृहीतेत्यनेन व्यूह विभवादि विग्रहाणां भगवदपेक्षया ...

(सा.वि.) जगत्कारणत्वोपयुक्त सर्वशक्त्याश्रयत्वबोधक प्रमाणमाह समस्ताशक्तय इति - अस्त्रभूषणा ध्यायप्रक्रियया पञ्चविंशति तत्वानि यत्र प्रतिष्ठितानि तद्विश्वरूपवैरूप्यं जगद्रूपापेक्षया विलक्षणं । अप्राकृतमिति यावत् - हरेरन्यन्महद्रूपं विग्रह इत्यर्थः । यद्वा लोकाद्भुतसौन्दर्यशालितया लोकविलक्षणसंस्थानं अन्यदप्राकृत मित्यर्थः - वैरूप्यमिति स्वार्थे ष्यङ् - इच्छागृहीतेत्यादिना व्यूहविभवादिविग्रहाणां भोग्यत्व मुक्तं - ...

(सा.सं.) तदाकारे - तद्विग्रहे । तत्परत्वेच - तदवताररहस्ये च । सत्ता पारमार्थिकताबुद्धिः । समस्ताशक्तयः पञ्चोपनिषन्मन्त्रबोध्याः पञ्च शक्तयः - वैरूप्यं विलक्षणं । उरुदेहः पृथुदेहः. ....

मूलं- न भूतसङ्घसंस्थातो देहोस्य परमात्मनः। न तस्य प्राकृता मूर्तिर्मांसमेदोस्थिसंभवा। भुजैश्चतुर्भिस्समुपेत मेतद्रूपं विशिष्टं दिवि संस्थितं च । रुक्माभं स्वप्नधीगम्यं - तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं । पश्यामि देवांस्तवदेव देहे - अस्त्रभूषण संस्थान स्वरूपं - भूषणास्त्रस्वरूपस्थं यथेदमखिलं जगत् । तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः”

इत्यादि कर्णीर्पुष्प ...

(सा.दी.) न भूतेत्यादि । परमात्मनोस्य देहः भूतसङ्घसंस्थानो न भवति । प्राकृतपृथिव्यादिपञ्चभूतसङ्घातरूप संस्थानं यस्य तन्न भवति । भुजैरिति । विशिष्टं लोकविलक्षणं । स्वप्नधीगम्यं स्वप्न सदृश्या उपासनरूप याधिया ध्येयं । गीतायां तत्रैकस्थमित्यादि. अस्त्रभूषण विशिष्टसंस्थानवत् स्वरूपं विग्रहो यस्य तं । भूषणास्त्रेति - इदमखिलं जगत् । यत्र भूषणास्त्र स्वरूपेण स्थितं तत् । तमस इति युद्धकाण्डे । तमसः प्रकृतिमण्डलात् - परतःस्थितः । धाता भगवान् । शङ्ख ...

(सा.स्वा.) न भूतेति. प्राकृतपृथिव्यादि पञ्चभूत सङ्घातः संस्थानमाकृतिर्यस्य स न भवतीत्यर्थः । न तस्येत्यादि । இத்தால் ब्रह्मणश्शरीरनिषेधवाक्यங்கள் कर्ममूल प्राकृतशरीर निषेध परங்கणाकैक्यालै विरोधமில்லையென்று கருத்து. विशिष्टं, सर्वोत्कृष्टं । दिवि - परमव्योमनि । स्वप्नधीगम्यं - स्वप्न समानया धिया ज्ञेयं । प्रत्यक्षसमानाकारोपासना विषयमेतन्पुष्प. अनेन शुभाश्रयत्वं विवक्षितं । एकस्थं एकदेशस्थं । अनन्त भूषणानां संस्थानं आस्पदं । स्वरूपं विग्रहं । हरिर्बिभर्तीति वाक्यशेषः । भूषणास्त्रस्वरूपस्थमिति । पुरुषाव्याकृतादिमयं जगत्स्वस्वाभिमानि देवतारूप सूक्ष्मरूपेण भूषणास्त्रस्वरूपे श्रीकौस्तुभसुदर्शनादि सन्निवेशे स्थित मित्यर्थः । तमसः प्रकृतिमण्डलात् - परमः, ...

(सा.प्र.) भोग्यतमत्वमुक्तं - न भूत सङ्घसंस्थानं, न तस्य प्राकृता मूर्तिरित्याभ्यां तेषामप्राकृतत्वमुक्तं । भुजैश्चतुर्भिरीत्यनेन व्यूहविभवविग्रहाणामनाविर्भाववेद्यायां परमाकाशस्थितत्वेन नित्यत्वमुक्तं - रुक्माभमिति शुभाश्रयत्वमुक्तं । तत्रैकस्थं पश्यामीत्याभ्यां भगवद्विग्रहस्य सर्वाधारत्वमुक्तं - अस्त्रभूषणेत्यादिभिः “आत्मानमस्य जगतो निर्लेपमगुणामलं । बिभर्ति कौस्तुभमणिस्वरूपं भगवान्हरिः । श्रीवत्ससंस्थानधरमनन्ते च समाश्रितं । प्रधानं बुद्धिरप्यास्ते गदा रूपेण माधवे । भूतादिश्चेन्द्रियादिश्च द्विधाहङ्कारमीश्वरः । बिभर्ति शङ्खरूपेण शार्ङ्ग रूपेण च स्थितं । पञ्चरूपा तु या माला वैजयन्ती गदाभृतः । सा भूत हेतुसङ्घातो भूतमाला च वै द्विज । चलस्वरूपमत्यन्तजवेनान्तरितानिलं । चक्रस्वरूपं च मनो धत्ते विष्णु करे स्थितं । यानीन्द्रियाण्यशेषाणि बुद्धिकर्मात्मकानि वै । शररूपाण्यशेषाणि तानि धत्ते जनार्दनः । बिभर्ति यच्चासीरलमच्युतोत्यन्तनिर्मलं । विद्यामयं तु तदज्ञानमविद्याचर्मसंस्थिते” त्यादिषूक्तप्रकारेण परविग्रहस्य पञ्चविंशतितत्त्वात्मकास्त्रभूषण वैशिष्ट्यमुक्तं - विग्रहप्रकार विशेषाणामत्रोक्ता ग्रन्थ ...

(सा.वि.) न भूतसङ्घसंस्थान इत्यादिना तेषामप्राकृतत्वमुक्तं - भुजैश्चतुर्भिरीति व्यूहविभवादिविग्रहाणां अनाविर्भाववेद्यायां परमाकाश स्थितत्वेन नित्यत्वमुक्तं । तत्रैकस्थमित्यारभ्य ...

(सा.सं.) एकस्थं एकांशस्थं ।

மூல்- சர்வஜகதாश्रयமான அபாக்ரூததவ்யமங்லவிக்ரஹவிசிஷ்ட மாகஅநுசந்஢ேயம் । இவ்விக்ரஹம் பரவ்யூஹ வி஢்வஹா஢்சர்வதார ரூபேண பஞ்஢காரமா யிருக்கும்படியு மிவந்நிலுள்ள விசேஷங்களும்...

(சா.தீ.) ங்ரகதா஢்ரஃபவதி. ஹா஢்ச: , அந்நயாமி. ஸரீர஢ூத வி஢ூதித்யயுக்தவ்நத்தில் ஢்மாணங்கள். ...

(சா.ஸ்வா.) பரத:ஸ்தித: . சர்வஜகதாश्रयेत्यादि. தந்நைகஸ்த மென்கிற படியே ஜகத்துக்குஅவ்யவஹித மாக வும்அஸ்ர஢ூஷணா஢்யாயா஢ிகளின் படியேஅஸ்ர஢ூஷணா஢ித்வாரகமாகவும்அश्रयமென்த்நபடி. அபாக்ரூதத்வம் ஸு஢்நசத்வ த்ரவ்யரூபத்வம் । திவ்யத்வம் அத்யுத சந்நிவేశத்வம் மங்லத்வம் ஸு஢ாश्रयत्वादிகம் - இப்படி அபாக்ரூத மாகையாலே வு஢்நி஢்நயா஢ி ஢ிஷம்஢்நசந்நியாதென்தும் நித்யரு஢ைய விக்ரஹஸூவர்ணுக்கும் விக்ரஹமானாலும் சர்வஜகதாश्रयமான விக்ரஹே ஸூவர்ணுக்கு ஸா஢ாரண மாகையாலவர்களு஢ைய விக்ரஹம் கௌ஢்ந்யஸ்ய ஢்நா஢ி஢்நேயமாகாதென்தும் அ஢ி஢்நாயம் - திவி ஸஸ்திதத்வமும், சர்வஜகத்தையும்஢்ந்ந த்நைகஸ்தமித்யா஢ுக்ந்நமான வ்யவஹிதாश्रयத்வமும், பரஸ்பர விரு஢்நமாகையாலேஇவ்விக்ரஹத்திலிரண்டு மிருக்கக்கூ஢ுமோ? இவ்விக்ரஹம் ராமகூஷ்ணா஢ி ரூபேண பரிணாமியாகக்காண்கையாலே யிதுக்கு நித்யஸி஢்நத்வந்நாந் கூ஢ுமோ? விக்ரஹங்கள் அநைகங்களாகையாலிதெல்லாம் ஢்பபந்நமென்னிலதில் ஢்மாணமுண்டோ? அவந்நுக்கு அந்ய஢்நம் விசேஷங்களறியும்படி தானெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவ்விக்ரஹமித்யா஢ி - ஢்நவஞ்ஞாஸ்த்ரேதி - ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்ந ஸாத்வதா஢ிகளில் “அ஢்நே நரரூபேண வ்யூஹரூபேண ங்நாப்யத। ததா வி஢்வரூபேண - தவ்ஷிபிதூஸி஢்நா஢்நீ ஸ்வயாபிஜகதாந்நி ஹிதே । நிர்மிதம் ஢்நவதூபமர்ங்நா ஸா ஸு஢்நஞ்நியம் । யஃகிநாமி஢்நிகாரஸ்யயா தைகஸ்திந்ந ஹுதயேஸ்யே” இத்யா஢ிகளான ப்நகரணங்கள் விவக்ஷிதங்கள் - ஸ்வயா ஸ்வாத்நமேந்நய்ந: - ஸ்வயவ்யக்தத்தைச் ஸொன்னபடி. ஸந்நதாயம் “பரஃ வாவ்யூஹஃ” இத்யா஢ி ஢்நாசூக்திகள். ஆனாலும்ஸூவர்ணிவனைக் கொண்டு கௌ஢்ந்ய கொள்ளுகைக்கு ஢்நக்ய஢்நக்யஃபகரண஢்நக்யஸ்தானா஢ிவிசிஷ்டனாயிருக்க வேண்டாவோ? வி஢ூதி விசிஷ்டனல்லாத஢்நாது ஢்நக்யதாதிஸயந்நாந் ஸி஢்நிக்குமோ? அப்படி யிவன் வி஢ூதிவிசிஷ்டனாயிருக்கு மென்கைக்கு ஢்மாணந்நாநுண்டோ? உண்டா ...

(சா.஢்ந.) விஸ்தரஸ்யா஢ிதி ஢ித்யா ஢்நவஞ்ஞாஸ்த்ர எவ் வெதிதவ்யமித்யாஹ - இவ்விக்ரஹமித்யா஢ிநா। விக்ரஹதே஢்நதக் ஢்நவஞ்ஞாஸ்த்ரவங்நானி தத்வத்நயா஢ிகாரை - மு஢்நபத்துச்ச்கின்ன மித்யத்ந லி஢்ந்யந்நை “காரணம் து஢்நேய: யஃ ஢்நஹ்யாணம் விததாதி ஢்நவ் - யஃ வௌ் வெதாந்ந ப்நஹிநிதி தஸுை - தந்ந ஹ தைவமாத்ந஢ு஢்நி஢்நஸா஢்ந - முமு஢ூவௌ் ஸரணமஹம் ஢்நபத” இத்யா஢ி நி஢ிலஜகத்காரண஢ூதஸுைவ ஸமாश्रयणीயத்வ஢்நஸி஢்நை: “஢்நஹ்ய வெத ஢்நஹுைவ ஢்நவதி - ஢்நஹ்யவிதாந்நிதி பர” மித்யா஢ி஢ிஸ்தஸுைவ ஢்நாப்யத்வாத்நாப்யஸ்ய ஢்நஹ்யாண: “஢்நஹ்யா தக்ஷா஢்ந: காலஸ்துைவா஢ிலஜந்நவ: । வி஢ூதயஃ ஹரேரதா ஜகதஸுை஢்நிஹேதவ: । விஷ்ணுர்ந்வா஢்ந: காலஸுைவ஢ூதானி வௌ் த்நிஜ। ஸ்திதேந்நிர்மித஢ூதஸ்ய விஷ்ணுரதா வி஢ூதய: । ருத்ந: காலாந்நதகா஢்யாந்ந ஸமஸ்தாஸுைவ ஜந்நவ: । ங்நதூர்஢்ந ஢்நத்யாயௌ்தா ஜநா஢்நவி஢ூதய:” இத்யா஢ுக்ந்ந ஜந்நமா஢ி லக்ஷணயஃகநிர்வாஹகவி஢ூதியஃக லீலாவி஢ூதே஢்நவஞ்ஞேஷத்வா஢ாவ஢்நமான்யஸேஷத்வ஢்நயஃகிநி ராஸா்ந்நமாஹ ...

(சா.வி.) ஢்நவத்நிவிக்ரஹஸ்ய ஸர்வா஢ாரத்வமுக்தம் - ...

மூல்- ளும் பகவச்சாஸ்ர சம்பரடயத்தாலே யறியப்படும் - “விஷ்ணுரெதா விஹூதய: - மஹாவிஹூதி சன்ஸ்தான:। நான்துஸ்தி மம திவ்யானாं விஹூதீநாं பரந்தப” இத்யாதி களுடைய சங்ரஹமான, “யதண்டமண்டாந்தரகோசரம் ச யத்” என்கிற ஸ்லாகத்தின்படியே - அனந்த விஹூதி விசிஷ்டமாக அநுசந்தேயம் - இவ்விஹூதிகளில் சேதனங்களாய்மசேதனங்களாய் முள்ள இரண்டு வகையும், லீலார்த்தங்களாய், பகார்த்தங் களாய், விஹூதங்களாய் மிருக்கும். அநுகூல்ய் மாத்ரம் பபாதுவாயிருக்க ரசவैषम्यத்தாலே லீலாபகாவிபாகம் ...

(சா.தீ.) விஷ்ணுரெதா விஹூதய இத்யாதிக்கள். ஏதா: “ப்ரஹ்மாதக்ஷாதய:கால” இதுக்தா: । யதண்டமிதி । இந்த அண்டமும் அண்டாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தஜாதமும் । த்ஷுத்தராணி, த்ஷகுணிதத்தரங்களான பூதிவ்யாதி சபாண்டாவரணங்கள் । குணா: சத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் । ப்ரதானம் மூல்ப்ரகூதி । பुरुष: ஜிவ: । பரம் பதம் நித்யவிஹூதி । பராத்பரம் - நித்யமுக்தாத்மஸ்வரூபம் । ப்ரஹ்ம “மூர்த் ப்ரஹ்” என்று சால்லப்பட்ட திவ்யவிஶ்ரஹ் । என்றிவையெல்லாம் தேவரீருடைய விஹூதிகளென்கை. விஹூதித்யயுக்த மாயென்று வக்ஷ்யமாணத்துக்கு உபயோகியாய் விஹூதித்வைத்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். இவ்விஹூதிகளிலித்யாதி । சர்வமு ம்அநுகூல்மாயிருக்க லீலாபகா விபாகத்தில் ஹேதுஅருளிச்செய்கிறார். அநுகூல்யமாத்ர மித்யாதி । லாகத்திலும் ராஜாவுக்கு அராமாதி க ...

(சா.ஸ்வா.) நாலுமவ்விஹூதி பரிச்சித்ந மாகில்அநுபவபரிவாஹ ரூபமான கைக்ஹ்யம்மும் பரிச்சித்நமாயொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். விஷ்ணுரித்யாதி - மஹாவிஹூதிதி - த்ரிபாதிவிஹூதீ சன்ஸ்தானம் ஸ்திதிர்த்யஸ்ய ச இத்யர்த்த: । யதண்டமிதி । குணா: சத்வரஜஸ்தமாஸி । பुरुष: பத்வ: । பராத்பரம் நித்யமுக்தாத்ம ஸ்வரூபம் । ப்ரஹ்ம “மூர்த் ப்ரஹ்” என்று சால்லப்பட்ட திவ்யவிஶ்ரஹ் । இப்படிசேதனாசேதன ரூபவிஹூதியெல்லாம் கைக்ஹ்யம்மாகில் த்ரிபாதிவிஹூதியில்போலே யிங்கிவையெல்லாவற்றையும் காண்டு சர்வதா கைக்ஹ்யம் காள்ளாதொழிகைக்குநிபந்தனமே தென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவ்விஹூதி களிலித்யாதி. லீலார்த்தமிதுக்கு நிபந்தனமென்றுகருத்து. விஹூதியாய்க்காண்டுஇஸ்வரனுக்கு சர்வமும் நிரதிசாயானுகூல்மாயிருக்க விவற்றில் லீலாபகா விபாகம் சால்லக்கூடுமோ? வஸ்துக்களிலானுகூல்ய தாரதம்யத்தாலே யன்றோலீலா பகா விபாகம் லாகத்தில் காண்கிற தென்னவருளிச்செய்கிறார். அநுகூல்யமாத்ர மித்யாதி । இவ்விபாகத்துக்கு வஸ்துஸ்வரூபத்தில் அநுகூல்யதாரதம்யம் ...

(சா.ப்ர.) விஷ்ணுரெதா விஹூதய இத்யாதிநா - உக்தானாமநந்தானாं விஹூதீநாं சுஶ்ரஹத்வாய் ப்ரயோஜகாகாரேண சட்ஶ்ரஹ்ம தர்ஷயதி - இவ்விஹூதி களிலித்யாதிநா. ப்ரகூதிதத்வரவ்ஷானா லீலார்த்தத்வம் । பரமாகாசதத்வம்நிபந்தனா பகார்த்தத்வமிதி பாவ: - நநு பகவச்சேஷதயா தத்விசேஷணபூதஸ்ய விஹூதித்யஸ்யானுகூல்யே சமானேபி கேஷாதிஶ்ரீலா பரிக்கரத்வம் கேஷாதிஶ்ரீபரிக்கரத்வமிதி விபாக: கதமித்யத்ராஹ அநுகூல்யமாத்ரமித்யாதிநா - யதா லாகமிதி - லாகே யதா சந்தநாதி: கந்தூகாதிசானுகூல்யேவிசிஷ்டேபி ரச விசேஷாத்ஸயசிஶ்ரீலார்த்தத்வம் கஸ்யதிஶ்ரீபரிக்கரத்வம்நிபந்தனம் நிதயத்வயவஹாரபலாதிஶ்ரீபரிக்கரத்வம் நிபந்தனம் நிபந்தனம் நிபந்தனம் ...

(சா.வி.) அறியப்படும் ஜாயதே । இரண்டுவகையுமிதி - உபயம் உபயார்த்தம் ந யதாசன்ஸ்யமிதி பாவ: - நநு பகவச்சேஷதயா பகவத்விசேஷணபூதஸ்ய விஹூதித்யஸ்யானுகூல்யே சமானேபி கேஷாதிஶ்ரீலாபரிக்கரத்வம் கேஷாதிஶ்ரீபரிக்கரத்வமிதி விபாக: கதமித்யத்ராஹ. அநுகூல்யமாத்ரமிதி - பபாதுவாயிருக்க, சாதாரணே ...

மூல- யதாலோகங்கண்டுகொள்வது. அப்படியே - “ஜ்ந்மாद्यस्य यतः - க்ரீडा हरेरिदं सर्वं - க்ரீडतो बालकस्येव - बालः क्रीडनकैरिव - हरे विहरसि क्रीडाकन्तुकैरिव जन्तुभिः। लोकवत्तु लीलाकैवल्यं” என்கிறபடியே, லீலாரூப ...

(சா.தி.) எல்லாம் அநுகூலமாயிருக்க, அதில் சிலலீலாரசு ப்ரதானமாயிருக்கும் லீலோத்யானமண்டபாதிகள் । இனி ஜகத்சூட்சுதாதி வ்யாபார லீலத்வத்தில் ப்ரமாணங்கள் அப்படியே ஜ்ந்மாद्यस्ययत इत्यादियால் - அச்ய, ஜகத: ஜ்ந்மாதி சூட்சுதிலயங்கள். யதோ பவதி । தத்வஹ் என்கை. க்ரீடார்க்யகந்துகைரிவ ஸ்திதையுஜ்ந்நுதி: । கந்துக, 'வஸ்து. ப்ரஹ்மதூதூக்கு சூட்சுதாதிகள் லீலாகைவல்ய் கைவலலீலா । லோகவத் லோகத்தில் கந்துக க்ரீடாதிகள் கைவல் லீலாரூபமாயிருக்கு மாப்போலே ஜகத்வ்யாபாரமே லக்ஷணமாகவுடைத்தானதாகவைன்கை

(சா.ஸா) ப்ரயோஜகமன்று. புருஷனுடைய ரஸவैஷம்யமே ப்ரயோஜகம் । ரஸிகனான ராஜாதனக்குஅத்யந்தானுகூல- ரா ன அந்த:புரஜனங்களைக்கொண்டும் கதாசில்லீலாரசு மனுபவிப்பதுண்டிதே. ஆகையாலொரு வனுக்கில்லாத வேதத்தை கட்டி யவனைஎல்லாரும் வேறொன்றாக பாவிக்஑ும்படிபண்ணுகை லீலையாக நாட்டிலும் ப்ரதாதி ஸாஸ்த்ரங்ஜதிலும் ப்ரஸித்஑மாகையாலே யிங்கும் ஜ்நானந்நாதி ரூபனான ஆத்மாவைதேவாதி ரூபனாக்கி, யத்தாலும் ததுசித வ்யாபாரங்களாலும் பரவ்யாமோஹ ரஸத்தூக்குறுப்பாய் நிற்குமவற்றை இஷ்வரனுக்கு லீலாவிபூதியென்றும்; மற்றுள்ள வைபோகவிபூதியென்றும் விபஜிக்கக்குறை யில்லையென்றுகருத்து - இப்படி குண வி஑்ரஹாதி விசிஷ்டமாக ரஹஸ்யத்ரயத்தில்அநுஸந்தைய மானாலுமிந்தஅகார நாராயணாதி ஸத்வதாச்யன் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மென்கைகூடுமோ? ப்ரஹ் லக்ஷண முண்டாயிருக்கிலன்றோ யிவனை ப்ரஹ்மென்ன லாவது? சூட்சுதாதி வ்யாபாரங்களிருக்கையால துண்டென்னில் அதுப்ரஹ் லக்ஷணமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோ? அதிவனுக்குண்டென்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ? பரிபூர்ணாயிருக்கிற விவனுக்கு இவ்வ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜனமில்லாமையாலி வ்யாபாரந்தான் கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். அப்படியே இत्याதியால். அப்படியே என்றது. லோகதூஷமானபடியே என்றபடி. இதுக்கு லீலாரூப என்கிறத்தோடே அந்வய் - லோகத்திலே பரிபூர்ணாயிருக்கிற ஸார்வபூமனுக்கு ப்ரயோஜனார்க் மன்றிக்கே கைவல் லீலாரூபமாக கந்துக வ்யாபாராதிகள் காண்கையாலிங்கும்ப்படிக்கூடு மென்றுகருத்து. அச்ய ஜகத: । ஜ்ந்மாதி உத்யுதிஸ்திதிலயஸமுதாய: । யதோ பவதி, தத்வஹேத்யர்க்: । ஜகத்வ்யாபார ப்ரஹ்லக்ஷண மென்கைக்கு சூத்ர் நியாமக மென்றதாயிற்று. லோகவதிதி । லீலாயா: கைவல்ய் கைவலத்வ் ஸம்பவதி । கைவலத்வ் ப்ரயோஜனார்க்த்வ் ராஹ்ய் । லீலாயாஸ்வயமேவ ப்ரயோஜனத்வென ஸ்வநிர்வர்க்யதயா ப்ரயோஜனாந்ரானபேக்ஷணாத் । லோகவத், லோகதூஷ ஸார்வபூம கந்துகவ்யாபாரவதித்யர்க்: । ததா ச லீலாரூபத்வென ப்ரமாணஸித்஑த்வா ஜ்நத்வ்யாபார: பரிபூர்ணஸ்யா வ்யுப ...

(சா.ப்ர.) வ்யவஹாரவலாஸ்தித்஑மிதி பாவ: - அநந்யபரவாக்ஷேபு ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்யைவ காரணத்வாவகமாஜ்நக்தகாரணத்வ மப்யநுஸந்தையமித்யாஹ - அப்படியே ஜ்ந்மாद्यस्य यत इत्यादिना - உத்ந் ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணுஸந்தானப்ரகார ஸங்஑்ரஹேண ப்ரதர்ஸ்யந் ப்ராஸு: ப்ரத்யகாத்மனோ ஜ்நாத்வல்ய் ப்ரஸ்துதி. ...

(சா.வி.) ஸதி - மாத்ர஑்ரஹ்ண ரஸவैஷம்யத்யோதனார்க் யதாலோகமிதி । லோகே யதா சந்நதாடே: கந்துகாடேஸ்ச அநுகூல்யை அவிசிஷ்டேபி ரஸவிஷோத்கஸ்யசில்லீலார்க்த்வ் கஸ்யசிட்஑ோகார்க்த்வ் நியதவ்யவஹாரவலா ...

(சா.தி.) ப்ரத்யகாட்மாவினுடைய வித்யாதி । நிட்யரைச்சொல்லுகிறது அவர்களைப்போலே தானும்
 ஃகவத்ஃகீர்த்த்யுத்தகிட்டுப்பிறந்துவைத்து யிழந்தமைதோன்றுகைக்காக - அவர்ஃகவ்ஷ்யரானவர்களுக்குப்
 போலே கர்ஃகவ்ஷ்யனானதனக்கு ஃகவத்ஃகீர்த்த்யுத்ஃகர்ய் ஃகரூபாயோக்ய மென்கிற ஃக்ரான்திநிவ்ர்த்யர்த்த் ஃகுத்ஃக்ரஃகஃக
 உபாயேத்யாதி । ஃகருகர்ஃகம்த்தில் ஃகவ்ர்த்திக்கு மவனதில் ஃகவாதிஃகாரத்தைக்கண்டிறே ஃகவ்ர்த்திப்பது.
 ஃகாஃகாரணாகாரஃகானத்துக்கு ஃகல் யோக்யதாஃகானமும் ஃகாஃகாஃகாரணாகாரஃகானத்துக்கு உபாயானுஃகானயோக்யதாஃகானமும்
 ஃகல்மென்றதாய்த்து. வஃகடலஃகாணத்துக்கு ...

(सा.प्र.) ॐपप लक्ष्मी सहायमाश्रित्यादिना - बद्धमुक्तनित्यानां साधारणा साधारणाश्चाकारा ज्ञातव्या इत्युक्तं - ते के? तेषां साधारणाकाराश्च के इत्यपेक्षायामाह ।

(सा.सं.) लक्ष्मीविशिष्टमायित्यनुक्त्वा लक्ष्मीसहायमायित्युक्तिः तस्यास्सर्वव्यापारान्वयसूचनाय - ...

(சா.தி.) சுவாதிசார ங்ளா ஢்ரயோங்ளா ஢்ரத்ய ஢ுக்ளலக்ஷண கதனத்துக்ளு ஢்ரலத் தத்ஸா஢்ரணய்ளாநா஢்ருசிக்ளனத் - ஢்ருவூத்ஸத்ஸாஸா஢்ரத்வத் ஢்ரு஢்ருலக்ஷணத் । ஢்ருவூத்ஸா஢்ருக்ளா ஢்ருதூ஢்ரு஢்ருணகதனத் - ஢்ருத்ய஢்ருந்஢்ருவூத்ஸத்ஸாஸா஢்ரத்வத்஢ுக்ளலக்ஷணத் - ஢்ருவூத்ஸா஢்ருக்ளா த஢்ருதூ ஢்ருலக்ளா. ஢்ருத்ய஢்ருந்஢்ரு஢்ருணத் கைவலவ்யாவர்தகத் । ஢்ருஸ்஢்ரு஢்ருத்ஸாஸா஢்ரத்வத் ...

(சா.பு.) இவர்களில் **புராவார்**இத்யாதிநா । ...

(सा.सं.) स्तंभः कीटः ।

மூல்- நிரதிசயானந்தராயிருக்கு மவர்கள் - நித்யராவார்! இஷ்வரனைப்போலே அநாடியாக ஜ்ஞான சங்கோசமில்லாமையாலே “சவயச இவ யே நியநிநிர்ஷங்கா:” என்கிறபடியே அஸ்பृஷ சંஸார ராய்க்கொண்டுநிய கைக்ஷ்ய பண்ணுகிற அநந்தரூட விஷ்வக்சேனாடிகள் - இவர்களெல்லார்க்கும் - சாடாரண மானரூபம், அணுத்வஜ்ஞானத்வானந்தத்வாமலத்வாடிகளும், ஸகவக்ஷேஷத்வபாரதந்யாடிகளும் - முமுக்ஷுவான தனக்கு அசாடாரணமாக வறியவேண்டும்அகாரங்கள் உபோஹாதத்திலேசொன்னோம் - மேலுங்கண்டுக்கொள்வது - ...

(சா.டீ.) நியல்ஷணம் - பூர்வோத்ரம் தத்வெதுததுடாஹரணபரம் - சவயச:, சமானவயஸ்கரானதோமூர். நியம் டோஷங்காஸ்ப்ருஷரென்கை அணுத்வெத்யாடி. ஜ்ஞானத்வானந்தத்வாமலத்வங்களென்கை. அாடிஸஹ்தத்தால் ஜ்ஞானாடி சங்க்ரஹ: | பாரதந்யாடீத்யாடி ஸஹ்தத்தால் நியாம்யத்வாடி | உபோஹாதேதி. அங்கு ஸகராஹிமானிராஜகூமாரவஸ்தைகள்

(சா.ஸா.) ஜாடீயரானவிவர்களுக்குத்தான்கூடுமோ? இப்படி சிலருண்டென்கைக்கு சப்ரடாய ந்தானுண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். நியரீத்யாடி. இவர்கள் ஸஹாடி சஜாடீயரானாலு மிவர்களுக்கு அநாடியாக ஜ்ஞானஸஹ்கோசாஹ்யம் இஷ்வரனுக்குப்போலே டர்மிஸாஹகமான ஸிஹமானையாலே அஸ்ப்ருஷசஸாரத்வம் கூடுமென்று இஷ்வர ட்ரூஷாந்தோக்திக்குக்கருத்து. சவயச இதி | இஸ்ஸம்ப்ரடாய க்ரந்தத்துக்கு “தே ஸாஹ்யாஸஸ்தி டேவா” இதி வாக்யஸேஷ: - ஆனாலும் ப்ராபாவான தனக்கு ஸகவத்ப்ராப்யஹ்தே யுண்டென்றறிகைக்காக சாஹாரணாகார மறியவேணுமென்றது கூடுமோ? அகாரஸாஹாரணையுநாஹ ஸஹ்குசித ஜ்ஞானத்வாடிகள்போலே ஸகவடநுஸாடி யோக்யத்வமும் சிலர்க்கே வ்யவஸ்திதமாயிருந்தாலோ? ஸகவடநுஸாடியோக்யதைக்குஉபயுக்தமான அகாரம் சாஹாரணமாகையாலிந்த யோக்யதையத்தைப்போலே வ்யவஸ்திதமாகாதென்னிலல் அவ்அகாரமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவர்களெல்லார்க்குமித்யாடி. அமலத்வாடித்யாடிஸஹ்தேன ஸத்யகாமத்வாடி ஸஹ்ரஹ: | பாரதந்யாடீத்யாடிஸஹ்தேன கிஹ்ரத்வாடி ஸஹ்ரஹ: - இங்கு ஸேஷத்வ பாரதந்யாடிகள் ப்ராஸிக்கு ஸாஹாடுபயுக்தங்கள் | ஜ்ஞானந்டாமலத்வாடிகளிவன் ஸவ்ரூபத்தில் அநஹ்தானிவாரணடாராஉபயுக்தங்கள். இவ்வாசிதோற்றுக்கைக்காக இங்கே இவ்வ்ரஹ்ரஹ்யத்தைத்தனித்தனியே நிர்ஹித்தது. ஸத்யகாமத்வாடி கள் கைக்ஷ்யத்தில் பரிச்சிந்ந தைக்குஉபயுக்தங்கள். அணுத்வம் ஸஹ்ரிதவிஸு சேதனத்வ ப்ரயுக்த ஸ்வாதந்ய நிவ்ரத்தியைப்பண்ணிக்கொண்டு பாரதந்யடாரா ஸேஷவ்ரத்திக்குஉபயுக்தம் | ஆனாலும்உபாயத்தில் ப்ரவ்ரத்திஸிஹ்யர்த் தனக்கு அ சாஹாரணாகார மறியவேணு மென்றதுகூடுமோ? சஸாரஸந்ட மன்றோயிவனுக்கு அசாஹாரணாகாரம் - இத்தைஎல்லோருமறிந் திருக்கச்செய்தேயு மிவ்வுபாயத்தில் ப்ரவ்ரத்தி க்ககாணோமிறே. இதில் ப்ரவ்ரத்தி ஸிஹ்ரிக்கும்படி விஸேஷித்தறியவேண்டின அசாஹாரணாகாரங்களுண்டென்னில் அவைஎவையென்ன வருளிச்செய்கிறார். முமுக்ஷுவித்யாடி | ராஜகூமாரஸோப்ரதிஸந்டக ஸகர சஸஸாஹ்ரடிகள்போலே யிவனுக்குமாயா சஸஸா்மும், தந்மூலமான ...

(சா.ப்ர.) அமலத்வாடீத்யாடி ஸஹ்தேன ஸத்யகாமத்வாடி க்ரஹ்யதே | பாரதந்யாடீத்யாடி ஸஹ்தேனானந்யாஹாரத்வாடி க்ரஹ்யதே | முமுக்ஷுவானதனக்கு அசாஹாரணமாகஇதி - த்யாஜ்யோபாடேயவிவேகஸாமர்த்ய தந்மூலஸூத ஜாயமானகாலீன ஸகவத்கடாஹ விஸயத்வமுமுக்ஷுத்வாஸக்தத்வாடயோ முமுக்ஷோஸாஹாரணா: - தேஸு ச விவே ...

(சா.வி.) த்திலே, ராஜகூமார ட்ரூஷாந்தேனேதி ஸாவ: | மேலும், முமுக்ஷுத்வாஹிகாரே இதி ஸாவ: - ப்ராப்யப்ராஸாராவுதோ

(சா.ஸ.) உபோஹாதத்திலேசொன்னோ மித்யுக்திர்ஹ்ரிஹ்ரிஷணத்வ ஸகவந்நிஸாஹ்யத்வகலுஷமதித்வதநு ...

(सा.सं.) ग्रह विषयतायोग्यत्वादि धर्माभिप्राया - मा शुच इत्यस्य परोक्तरीत्या एकपदत्वभ्रम निरासाय वाक्यकृत्वा मित्युक्तं.

மூல்- अनुसन्धेयम् - प्राप्युपायமும், அதின் परिकरங்களும், फलस्वरूपமிருக்கும்படியையும், மேலே प्राप्त स्थलங்களிலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம். இவற்றில் उपाय ! திருமन्त्रத்தில் நமஸ்சிலும், अयन शब्दத்திலும், द्वयத்தில் पूर्वखण्डத்திலும், चरमश्लोकத்தில் पूर्वार्धத்திலும், अनुसन्धेयम् - फलस्वरूपं चतुर्थ्यन्तपदங்களிலும், द्वयத்தில் நமஸ்ஸிலும், सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि என்கிறவிடத்திலும் अनुसन्धेयम् - ...

(சா.தி.) सन्धेयम् - चतुर्थ्यन्त பதங்கள், व्यक्तचतुर्थ्यन्त पदங்கள்.

(சா.ஸ்வ.) னுண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். प्राप्युपायமுமீत्यादि. பரக்க, विस्तृतமாக - उपायத்தில், न्यासोपासनात्मकत्व भेदங்களு மவற்றுக்கு प्रत्येकं परिकरभेदங்களும் फलத்தில் जीवदशाभाविक ளான कर्माश्लेष विनाशकृतकृत्यत्वादிகளும், निराण विशेषமும், गति विशेषமும், कैङ्कर्यपर्यन्त परिपूर्णब्रह्मानुभवமுமாகிற भेदங்களுமீவையெல்லாத்துக்கும் प्रमाणங்களு மென்றிப்படி वक्तव्यங்கள் बहुக்களாயிருக்கையாலும், மேலிவற்றுக்கு सङ्गतிகள் संभावितங்களாகையாலு மங்கே சொல்லுகிறோமென்றபடி. இத்தால் प्राप्यप्राप्नोः प्राप्तिविरोधिनश्च स्वरूपங்களிலிப்படி बहुवक्तव्य மாமையாலும் இவற்றுக்கிப்படி सङ्गतिமேலே सम्भविद्यामையாலு மிவைகளிங்கே विशेषित்துச் சொல்லப்படுகின்றனவென்றதாய்த்து. ஆனாலு மிங்குउद्देश्य क्रमத்தைअतिक्रमिक्के अनुचितமன்றோ? अर्थ पञ्चकं रहस्यत्रयத்தில் கிடக்கிற படியை प्रतिपादिक्कிற मात्रमिव अधिकारத்துக்கு प्रधानकृत्यமாகையாலும் तन्मात्रार्थ மாகையாலும் अनौचित्य மில்லையென்னில் ஆனாலவ்उपाय फलங்கள் रहस्यत्रयத்திலே अनुसन्धेयங்களாவது தானெவ்விடங்களிலே யென்னவருளிச்செய்கிறார். இவற்றிலுपायமீत्यादि । चतुर्थ्यन्तेति । திருமन्त्रதிலும் द्वयத்திலுமுள்ள चतुर्थ्यन्तपदங்களிலென்றபடி. अनुभवத்துக்குपरी वाहमान कैङ्कर्यं चतुर्थ्यं शத்தில் தோற்றுகையாலும் இவ்अनुभवத்துக்கு विषयமான ब्रह्मं प्रकृत्यंशத்தில் சொல்லப்படுகையாலும்अनुभव रूपமான फलस्वरूपमिश्चतुर्थ्यंत पदங்களிலே अर्थतस्सिद्धिக்குமென்று கருத்து. द्वयத்தில் நமஸ்சிலுமீत्यादि । திருமन्त्रத்தில் நமஸ்சுப்போலே उपायத்துக்கும் साधारणமன்றிக்கேயிது फलमात्र परமென்று स्वपक्षाभिप्रायத்தாலே சொன்னபடி इष्टप्राप्त्यंशं चतुर्थ्यन्त पदங்களிலும். अनिष्टनिवृत्त्यंशं நமஸ்ஸிலும், मोक्षयिष्यामि என்கிறவிடத்திலும், प्राधान्येन सिद्धिक्कிறதென்று கருத்து. இப்படிअर्थचतुष्टयं ज्ञातव्यமாகउपपन्न மானாலும் प्राप्ति विरोधियென்றென்றுண்டோ? உண்டாகில் विरोध्याक्रान्त னானவிவன் பக்கல் गोत्वाधिकरणத்தில்अश्वत्वம்போலே प्राप्ति யொருகாலத்திலும் सम्भविद्याதொழிய प्रसङ्गियाதோ? இங்குविरोधित्वं सहानवस्थान् नियमरूपமன்றிக்கே प्रतिबन्धकत्वमात्रமாகையாலே யிதுக்கொருக்கால் निवृत्ति सम्भावितமாகையால்उक्तदोषमில்லை யென்னில் அப்படி प्रतिबन्धकமாயிருப்பதெது? अविचैयென்னில் कर्मादिकளுமிப்படி प्रतिबन्धिक्कத்தக்கவையாயிருக்க अविचै ...

(சா.ப்ர.) नोच्यत इतिवद्रहस्यत्रये तयोः प्रतिपादकांशानाह प्राप्युपायमீत्यादिना । चतुर्थ्यन्त पदங்களிலுமिति - मूलमन्त्रस्थ नारायणशब्दे चद्वयस्थ श्रीमच्छब्दनारायण शब्दयोश्चेत्यर्थः ...

(சா.வி.) म इत्याह - प्राप्युपायमिति. उपाय फलयोः रहस्यत्रये प्रतिपादकानंशानाह - இவற்றிலிதி ...

மூல்- ப்ராபி விரோதியாவது! அவித்யா கர்மவாஸனாதி ரூபமான மோக்ஷப்ரதிபந்தக வர்஑ம் - அதில் ப்ரதான அநாதியாக ஸந்தந்யமான ஂஜாதிலங்஑நமடியாகப் பிறந்த ப்ர஑வந்நி஑்ர஑ம் । ...

(ஸா.தி.) அவித்யாவது, த்ரிவிதாஜ்நானம் । கர்ம புண்யபாபரூபம் । வாஸனா, கர்மஸஸ்காரம். ஂதிஷத், ப்ரகூதி ஸம்வந்தாதி ஑்ர஑கம் । இப்ப்ரதிபந்தகங்களில் ப்ரதானமெதென்ன? துஷ்கர்மமே என்கிறார் - அதிலித்யாதி । ஂஜாதிலங்஑நம் । ப்ர஑வதாஜ்நாரூபவிதிநிஷேதாஸாஸ்தாதி஑்ரம் । ப்ர஑வந்நி஑்ர஑த்தினுடைய ஸதா ப஑ு மு஑ ...

(ஸா.ஸ்வா.) யென்று நிர்யமிக்கக்கூடுமோ? கிங் அவித்யாதி஑்ரம் ப்ராபிக்கு ப்ரதிபந்தகங்களென்னத்தான் கூடுமோ? இவை இருக்கஸ்செய்தேயும் ஸாலோக்ய ஸாமீப்யாதி ரூபப்ராபியுண்டாகவில்லையோ வென்னவருளிஸ்செய்கிறார். ப்ராபிவிரோதீத்யாதி - அவித்யாவது தத்வத்ரய விஷயமான ஂஜ்நானமும் விபரீத ஜ்நானமும் । கர்மமாவது, ஂகூத்யகரணகூத்யாகரணங்களாலும் காம்யங்களாலு முண்டான ப்ர஑வத்ப்ரீதிகோபங்கள். வாஸனா ஸஸ்கார: । அவித்யாகர்மோபய ஸஸ்கார மிங்கு விவக்ஷிதம் । ஂதிஷதென ருசிப்ரகூதிஸம்வந்தயோ஑்ர஑ம் । மோக்ஷ: ஸாயுஜ்யம் । இங்கு ப்ராபியென்றிதுவே விவக்ஷித மாகையாலே ஸாலோக்ய ஸாமீப்யாதி ப்ராப்யந்தர் ப்ரத்யவித்யாதி: ப்ரதிபந்தகத்வாபாவேபி இத்ததைக்குறித்து ப்ரதிபந்தகத்வம் கிடைக்கையால் ஂகூத விரோதமில்லை யென்றுகருத்து. அவித்யாகர்ம வாஸனாதி பரஸ்பரே஑்ரம் கார்யரூபங்களாயும் காரணரூபங்களாயும் ஂநந்தங்களாகையாலிது இவனுக்கு ஜ்நாதுஸக்யமாமோ? அறியாதபோது ததந்நிவர்தகமின்னதென்று அறியத்தான் கூடுமோ? இந்த ப்ரதிபந்தகங்களில் ப்ரதான ஜ்நாதமானாலமையுமென்னில் ப்ரதிபந்தகத்வமெல்லாத்துக்கும் துத்யமாயிருக்கவிவற்றிலின்னது ப்ரதானமென்னக்கூடுமோ? கர்மஸந்தவிவக்ஷித மான ப்ர஑வந்நி஑்ர஑மென்னில் ஂகூத்யகரணாதி ரூபகர்மங்களாலே இவனுக்கு ஂயோ஑்யதாதி஑்ரம் பிறக்குமத்தனைபோக்கி ப்ர஑வானுக்கிவன் பக்கல் நி஑்ர஑முதிக்கைக்கு நிவந்தநமுண்டோ? வென்னவருளிஸ்செய்கிறார். இதில் ப்ரதானமித்யாதி । இது ஸ்வதந்ந நிஸ்வ்யாபாரமாகையாலும் ஂ வித்யாதி஑்ரம் தததீநங்களாய்க்கொண்டு வந்தகமாகையாலு மிதுப்ரதான மென்று கருத்து - “ஸூதிஸுமூதிர்மமீவாஜ்நா” என்கையாலே இவ்ஂகூத்யகரணாதி஑்ரம் ஂஜாதிலங்஑ந ரூபங்ளாகையாலிது நி஑்ர஑முதிக்கைக்கு நிவந்தநமென்று கருத்து. நி஑்ர஑ாஜ்நாதிலங்஑நயோர்ந்யோஸூய ஸங்஑ாவாரணாயானாதீத்யுதி:.. ...

(ஸா.ப்ர.) விரோதி ஸ்வரூபமா஑ - ப்ராபிவிரோதியாவதித்யாதிநா - தத்ரகர்மஸந்தார்ய் தர்ஷயந் தஸ்ய ப்ராதான்யமா஑ - அதில் ப்ரதானமித்யாதிநா । நநு ப்ர஑வந்நி஑்ர஑ஸ்யாஜ்நாதிலங்஑நம் மூலமாஜ்நாதிலங்஑நஸ்ய ப்ர஑வந்நி஑்ர஑ஓ மூல மித்யந்யோஸூயஸ்யாதித்யத்ரா஑ - ஂநாதிதி. பீஜாங்஑ூர்ந்யாயேந ...

(ஸா.வி.) விரோதிஸ்வரூபமா஑ - ப்ராபிவிரோதியாவதிதி । அவித்யா த்ரிவிதாஜ்நானம் । கர்ம புண்யபாபரூபம் - வாஸனா ஸஸ்கார: ஂதிஷதென ப்ரகூதி ஸம்வந்தாதி ஸங்஑்ர஑: । ஂஜாதிலங்஑நமடியாக, ஂகூத்யகரணாதி ரூபாஜ்நாதிலங்஑நமூலகத்வென । பிறந்த ஂத்பந்ந: । ப்ர஑வந்நி஑்ர஑ம் ப்ர஑வதூதததீநஸஸ்கல்ப: - நநு ப்ர஑வந்நி ஑்ர஑ஸ்யாஜ்நாதிலங்஑நம் மூல் ஂஜாதிலங்஑நஸ்ய ப்ர஑வந்நி஑்ர஑ஓ மூலமித்யந்யோஸூய ஂத்யத ஂகூதமநாதிதி - பீஜாங்஑ூர்ந்யாயேந வ்யக்திபேதாந் தோஷ ஂதி பாவ:.. அத ஂவ ஸந்தந்யமானேத்யுதி. । நநுப்ரகூதி ஸம்வந்தஸ்யானாதித்யாங்஑வந்நி஑்ர஑ாதிநத்வம் கதமிதி ஑ேந்ந - நித்யபதார்ய் ஸ்வரூபஸ்யாபி ப்ர஑வததீநத்வெ ...

(சா.தொ.) பகவத்ப்ராப்தி விரோதத்வத்தைக்காட்டுகிறார். இது த்வேஜ்ஜாங்க்தியாதி மகாவாக்யத்தாலே. இது க்ரமேண த்வேய்யம் க்ருத்யங்களையருளித் த்வேய்க்கிறார். ஜ்ஞான த்வேகோத்யாதித்யால்.

(சா.ஸ்வ.) तथाचोभयोरपि बीजाङ्कुरन्यायेनानादितया सन्तन्यमानत्वान्नोक्तदोष इति भावः.. இப்படி
ஆஜாதிலிங்கம் மடியாக வந்தநிग्रहं ப்ராபிக்குப் ப்ரதிबन्धகமென்னக்கூடுமோ? இது ஆஜாதிலிங்கம் ப்லபூத்
நரகாதி஑ு:ப்ரபடான சங்கல்பரூப மாகையாலே அந்தநரகாதி஑ு:ப்ரங்களை யுண்டாக்குகிற மாத்ர
மத்தனையன்றோ? அந்த ஑ு:ப்ரானுபவங்களாலே ப்ராபிக்குஅனவசர மாகையால்அம்முபத்தாலே
இந்தநிग्रह மய்தாப்ரதிबन्धக மாகிறதென்னிலிந்த ஑ு:ப்ரானுபவமில்லாத ப்ரஸ்யாதி஑ு:களிலும்,
நரகாதி ப்ரசங்மில்லாதபடி உத்கூஸுகூத் ராயிருப்பாரைப்பற்றவும், நிग्रहं ப்ரதிबन्धக
மாகாதொழிய ப்ரசங்ரியாதோ? கிங் நரகாதிப்ரடானேன தத்பலமாய்க்கொண்டிந்த நிग्रहं
சமித்தபோது உபாய நிரபேக்மாக ப்ராபியுண்டாக ப்ரசங்ரியாதோ? இதாதி ஑ு:ப்ரங்களுக்குஉத்ர
மருளிச்செய்கிறார். இது கேத்ரங்ளர்க்கித்யாதி மஹாவாக்யத்தாலே । ஜ்ஞானசங்குக்வேதி. சங்குக்வே
வைவி஑்ய஑்யாபநார்த்த்ரிங்ணாத்மகேதி விசேஷங். நித்யமுக்ஷேவதி ப்ரசங்ரிவாரணார்த்த்ரிஷேஷபட் । சங்ஸர்ଗस्य विशेषो
नाम क्षेत्रज्ञमात्र विषये भगवत्संकल्पाहित बन्धकत्व शक्तियुक्तत्वं । இத்தால் ப்ரஸ்யாதி த்ரிகளிலும்
ஜ்ஞானசங்குமுபத்தாலே ப்ரதிबन्धகत्व முண்டென்று சொன்னபடி. ஆஜாதிலிங்கம்மடி ...

(सा.प्र.) व्यक्तिभेदान्न दोष इति भावः. भगवन्निग्रहफलमाह ॐक्षेत्रज्ञांककीत्यादिना । ननु, प्रकृति सम्बन्धस्यानादित्वा द्वगवन्निग्रहाधीनत्वं कथमिति चेन्न - नित्यपदार्थस्वरूपवत् प्रकृतिसम्बन्धस्य ...

(सा.वि.) प्रवाहानादिरूपप्रकृतिसंबन्धस्य कैमुतिकन्यायेन भगवदधीनत्वात् - स च दंडनसंकल्पः क्षेत्रज्ञानज्ञानसंकोचकप्रकृतिसंसर्गविशेषं संपाद्य, शरीरेन्द्रियादिभिन्नं बन्धं घटयित्वा, देहेन्द्रियादि किङ्करान् कृत्वा, विष्ठाक्रिमिप्रभृतिकीटपशुपक्षिसरीसृपादितिर्यग्जातिषु पातयित्वा, शास्त्रज्ञानयोग्यमनुष्य जन्म स्ववस्थितानपि बाह्यकुदृष्टिमतैस्च्छास्त्रमार्गविरुद्धान् कृत्वापि, बाह्यकुदृष्टिमतेष्वप्रविष्टानपि तत्त्वज्ञानविपरीतज्ञानविषयप्रावण्यवतः कृत्वा, सुखलवार्थं पुनराज्ञातिलङ्घनं कारयित्वा, अपराधपरंपरां संपाद्य, पुनर्जन्म परंपरायां प्रवेश्य च, क्षुद्रैश्वर्याद्यर्थं प्रेतभूतनाथाद्युपासनं कारयित्वा, जुगुप्सावहक्षुद्रपुरुषार्थैः कृतार्थमन्यान्विधायच, योगप्रवृत्तानपि क्षुद्रदेवतायोगेषु नामाद्यचेतनोपासनेषु वा प्रवेश्य, किञ्चित् क्षुद्रपुरुषार्थैर्योगं सफलं कृत्वाप्यात्मप्रवणानपि अचित्संसृष्टस्वात्मनि ब्रह्मादृष्ट्युपासकानचित्संसृष्टकेवलस्वात्मोपासकानचिद्वियुक्तस्वात्मनि ब्रह्मादृष्ट्युपासकानचिद्वियुक्त केवल स्वात्मोपासकांश्च कृत्वा, अल्पफलैस्सन्तुष्टान् कृत्वा, पुनरावृत्तिमतः कृत्वा, अपुनरावृत्तिमार्गाभिमुखान् ब्रह्मात्मकस्वात्मचिंतनप्रवृत्तान् स्वात्मशरीरक परमात्मचिंतन प्रवृत्तानपि स्वात्मानुभवेन वा, अष्टैश्वर्यादि सिद्धिभिर्वा, वस्वादि पदप्राप्त्या वा, ब्रह्माकायनिषेवणादिभिर्वा, सापेक्षान् कृत्वापि सुकृततारतम्येन बहुप्रकारैर्भगवत्प्राप्तेर्विरोधितया तिष्ठतीत्याह - ॐ क्षेत्रज्ञां कुरु इत्यादिना. मत्तानामपि ...

(சா.சं.) துவக்கி, சயோஜ்ய | திண்ணமியாதி, தூடமருந்துதயா பத்வா - பஹுதாஶுத பாபரூப ...

(சா.தி.) நிரந்தரமாகச்சூழ்ந்து. என்னைப்போர. உன்பக்கலில் நின்றும் புறம்பேபோம்படி பண்ணினாயென்கை. அந்நாள். சृஷ்டிகாலத்திலே நீகொடுத்த. ஆக்கை, ஶரீரம்! அதின் வழியிலே, சંசாரமार्஑த்திலென்கை. உழல்வேன், நிஷ்஑யோஜனமாக ஑ரி஑்மிக்கின்றேனென்கை. அவ்வஸ்தையில், ஑்ருதி஑ாவஸ்தாவஸ்தையில்.

[illegible]

(सा.सं.) प्रबलपाशेन व्रणरूपं शरीरं मोहेनाच्छाद्य भोग्यं कृत्वा मां अनादितया त्वद्विमुखतया स्थापितवानसि - अण्णान्णानीक्री, आदिकाले त्वद्वत्तशरीरसुखापादकमार्गाकृष्टः परिभ्रमामि - ...

(சா.வி.) நிறுத்தியும், ஸ்தாபயித்யபி। மனுஷ்யாதி ஜன்மங்களில், மனுஷ்யாதி ஜன்மஸு. அந்நியஜன்மவதோபித்யத் தாத்பர்யம் । கலக்கியும் நிரஸ்யாபி। அவற்றில், பாஹ்யகூடூழிமதேஷு. இழியாதவர்களுையுமுள்பட, அப்ரவிஷ்டானாமபி. பண்ணியும் க்ருத்யாபி। இவையடியாக, தத்வஜ்ஞானாதிமூலகதயா ।

(सा.सं.) आर्षादि, स्वस्यैव स्वविषये विस्मयो यथा भवति तथा - इन्द्रियपञ्चकव्यापारफलान्यति क्षूद्राणि पापिनो मम दर्शयित्वा नाशयसि किं मामित्यर्थः - ...

மூல- யதின் பலமாக “क्षिपाम्यजस्र” மித்யாதி களின்படியே, गर्भं जन्मजरामरणनरकादि चक्र परिवृत्तिയിலே परिभ्रमिप्पித்தும் क्षुद्रसुखादிகளுக்கு சாधனமான राजसतामस शास्त्रार्थங்களைக்கொண்டு “यक्षरक्षांसि राजसाः - प्रेतान्भूतगणाश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः” என்கிறபடியே - தன்னோடொக்கவொழுகுசங்கிலியிலே கட்டுண்டுமுலுகிற சேஷத்ராஜ்ஞர் காலிலேவிழப்பண்ணியும் அவர்கள் கொடுத்த जुगुप्सावह क्षुद्रपुरुषार्थங்களாலே ...

(சா.தொ.) क्षुद्रसुखं, शब्दादि विषय सुखं। आदिशब्द मामुष्मिक स्वर्गादि ग्राहकं। शास्त्रार्थங்களை, शास्त्र विहितोपायங்களை. ஒழுகுசங்கிலி, दीर्घமான साधारण कर्म शृङ्खलै.

(சா.சுவ.) இதின் பலமாகவியாதி. இப்படி आज्ञातिलङ्घनமுடையார்க்கு निग्रहं விலக்காகைக்கு देहेंद्रिय संबन्धं தூர மானாலுமிதில்லாதே शास्त्रार्थनुष्ठानத்திலுற்றமுடைய வராயிருப்பாருக்கு இது தூரமென்னக்கூடுமோ? அவர்களுக்கும் स्वरूपानुचितமான देवतान्तर भजनத்தில் उपक्षीणமாகையாலே கூடுமென்னில் अनुचितமான தெங்ஙனே? अनुचितமாகிலிவனதிலிழியத் தான் கூடுமோ? வென்ன அதுகூடு மென்று प्रमाणத்தைக்கொண்டு उपपादிக்கிறார். क्षुद्रेत्यादियाல்। आदिशब्देन स्वर्गादि सङ्ग्रहः। राजसतामसेति। राजसशास्त्रार्थங்கள், दुःखसंभिन्नाल्पसुखरूपस्वर्गादिसाधनकर्मங்கள். तामसशास्त्रार्थங்கள், दुःखप्रायात्यल्पसुखरूपமான पशुपुत्राद्यैहिकफलத்துக்கு साधनமான कर्मங்கள். यक्षादि ग्रहणमिन्द्रादिदेवतैகளுக்கு மூபலक्षणம்। राजसा इति। रजस्तमोभिभूत तयाऽनुचितत्वं தோற்றாமையாலும் क्षुद्रसुखाद्यासक्ति यालுமிதிலிழியக்கூடு மென்று கருத்து. भूताः, रुद्रपारिषदादयः। ஒழுகுசங்கிலி, பலரைக்கூட்டிலிவங்கிடத்தக்கதான வொற்றைச்சங்கிலி. देवतान्तरங்களும் தன்னோடொக்க कर्मपाशबद्धராயிருக்கையாலே तद्भजन மிவன் स्वरूपத்துக்கு अनुचित மென்று கருத்து. कालिलே यित्यादि। இத்தால் सार्वभौमकुमारனுக்கு क्षुद्रர் கள்காலிலே விழுகை போலअनुचित மென்று सूचितं। அவர்கள் पुरुषार्थप्रदरாயிருக்க तद्भजन மிவனுக்குअनुचित மென்னக்கூடுமோ? அந்த पुरुषार्थमत्यन्तहेयமாகையாலேயது கூடு மென்னில்போதிவனுக்கதில் वैराग्यं பிறவாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். அவர்கள் கொடுத்தவியாதி.

(சா.பு.) क्त देहस्य निग्रहफलत्वमस्तु । विहितयागाद्यनुष्ठानानुगुणस्य कथं निग्रहफलत्वमित्यत्राह । क्षुद्र सुखादिकளுக்கியாதினா । विध्यनुमतस्याप्यप्राप्तपुरुषाराधनसाध्यत्वात्परतन्त्रस्वरूपानुरुपत्वाच्च त्याज्यत्वमिति भावः.. ஒழுகுசங்கிலியிலே, सञ्चारयोग्यतया पुरुषद्वयपादबन्धलघुशृङ्खलायां । यथाकथंचित्सुखलाभान्न दोष इत्यत्राह । அவர்கள் கொடுத்தே त्यादिना - “मांसा सूक्ष्मविण्मूत्रस्नायुमज्जास्थिसंहतौ । देहे चेत्प्रीतिमान्मूढो भविता नरकेपि सः । महेन्द्रप्रतिनद्यानां ...

(சா.வி.) परिभ्रमिப்பித்தும் सञ्चार्य। ओदनपाकं पचतीतिवत् परिवृत्तियிலே परिभ्रमिப்பித்துइति प्रयोगः। தன்னோடு स्वेन साकं। ஒழுகுசங்கிலியிலே, पादसञ्चारयोग्यदीर्घशृङ्खलायां। कर्मबन्ध इति यावत्। கட்டுண்டு बन्धनवतां । स्वसमानकर्मबन्धानामित्यर्थः.. உழல்கிற, सञ्चरतां। क्षेत्रज्ञा जीवानां ब्रह्मरुद्रादीनां । காலிலே पादे । விழப்பண்ணியும் पातयित्वापि। देवतान्तरभक्तान् कृत्वेत्यर्थः ...

(சா.ச.) ஒழுகு சங்கிலி, अनेकपुरुषनिगठनकरी एका शृंखला - ...

மூல்- க்ரிகுமிகளையுப்போலே கृतார்த்தராகமயக்கியும் - யோக ப்ரவृத்திரானவர்களுயும் - க்ஷுத்திரவதேவதாயோ
கங்களிலேயாதல், நாமாத்தேதனோபாசனங்களிலே யாதல், மூளப்பண்ணிசில்வானங்களான
பலங்களாலே யோகத்தைத்தலைசாய்ப்பித்தும், ஆத்மப்ரவணரையும் ப்ரகृதி சஸ்சுத் ப்ரகृ
தவியுத்தமென்கிற விரண்டு படியிலும் ப்ரஹ்மதூஷ்டி ...

(சா.தி.) க்ரிகுமி, விக்ரிகுமி, யோகப்ரவृத்தர், உபாசனப்ரவृத்தர். நாமாத்தேதனோபாசனங்களாவன, “நாம ப்ரஹ்மேயுபாசீதே”
த்யாடியில் விதித்த அதேதனவித்யப்ரஹ்மதூஷ்டியுபாசனங்கள். தலைசாய்ப்பிக்கை, சபல மாக்குகை.
இவ்விபத்துக்களெல்லாம் தப்பினவன் திறத்தில் ப்ரதிபந்திக்கும் ப்ரகாரத்தைக் காட்டுகிறார்.
ஆத்மப்ரவணரையு மித்யாடியால். ப்ரகृतிசஸ்சுத்யத்மஸ்வரூப ப்ரகृதிவியுத்தாத்ம ஸ்வரூபமென்றி வ்வுபயத்திலும் ...

(சா.ஸ்வ.) க்ருகூப்சாவஹி. “மஹேத்ர ப்ரதிநத்யானா வபுரஸ்சரஸாமபி | த்வகஸூத்மாஸமேதோஸ்தி மஜ்ஜா ஸுக்லமயம்
ந கிம் | மாஸாஸூக்ஸய” இத்யாத்தூத்ரீத்யா ஸ்வர்கிதஸுக்லங்களும் க்ருகூப்சாவஹங்களென்று கருத்து. க்ரிகுமிகளிங்கு
விதூக்ரிகுமிகள் - க்ருகூப்சனிய மென்றுதோற்றாதபடிபண்ணி க்ரிகுமிகளையதிலே கृतார்த்தங்களாக
தூக்ரிகுமத்தாலே மயக்கினாப்போலே இதோதிக பூரூபார்த்தத்தில் ருசியும், அதில் வோக்யமும், பிறவாதபடி
யிவனையும் மயக்கக்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலும் “கலேசானா க்ஷயகர்யோகாதந்யத்ர வித்த”
இத்யாதி களிற்படியே அத்யூக்ரிகுஸூகூதரூபமான யோகத்திலிழிந்தவர்களுக்கு நிக்ரஹ் விலக்காக
மாட்டுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் யோகேத்யாதி. யோக ஸ்வரூபதஸ்சர்வோக்ரிகுமமானாலுமித்தை
க்ஷுத்திரவித்யங்களிலே மூட்டியத்தாலே நிக்ரிகுமாக்கி அத்யல்ப பலங்களிலேதானே
உபக்ஷிணமாக்குகையாலே விலக்காகமாட்டு மென்று கருத்து. ஆனாலும் ஹேயங்களான
வித்யபலங்களன்றிக்கே ஆத்மவித்யமான உபாசனத்திலிழிந்த வர்களுக்கிது விலக்காக
மாட்டுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஆத்ம ப்ரவணரையுமித்யாதி. ப்ரஹ்மதூஷ்டித்யாதி ...

(சா.ப்ர.) வபுரஸ்சரஸாமபி. த்வகஸூத்மாஸமேதோஸ்திமஜ்ஜாஸுக்லமயம் ந கி” மித்யாத்தூத்ரப்ரகாரேணாத்யந்தஹேயு
பூக்யதாபுத்திரமதா ஜந்மனோ நிக்ரஹ் கார்யத்வமிதி பாவ: | நவ்வம்பூர்வபூகோதிகேவலகாம்யயஜ்நாதிதத்பராணா
ஜந்மநிக்ரஹ்கார்யமஸ்து. யோகிநா ஜந்மானுக்ரஹ்கார்ய கிம் நஸ்யாதித்யத்யோகிஷ்வபி பகவத்வ்யதிரித்தவித்யயோகநித்யானா
ஜந்மநிக்ரஹ்கார்யமேவேத்யபிப்ரேத்யாஹ் யோகப்ரவृத்த ரானவர்களுயு மித்யாதிநா. அநித்யதேவதாவித்ய
யோகஜந்யத்வாதநித்யத்வென பாவிநாஸப்ரதிரஸந்நானஜநிதமூதிரூபதூ:கமித்யத்வாத்நிக்ரஹ்கார்யத்வம் யுத்தமிதி பாவ:..
தலைசாய்ப்பித்தும், சபல க்ருத்வா - ஸ்வாத்மயோகப்ரவृத்தேஷ்வபி. ப்ரகृतிசஸ்சுத்ய ப்ரகृதிவியுத்தத்வ-
பேதபிந்நமாத்மான ப்ரஹ்மதூஷ்ட்யா ஸ்வரூபேணவோபாசீநானாமபி பகவத்நுபவ்யதிரித்த பலகத்வென
நிக்ரஹ்வித்யத்வமேவேத்யாஹ். ஆத்மப்ரவண ரையுமித்யாதிநா. ...

(சா.வி.) மயக்கியும், வ்யாமோஹயித்வா - நாமாத்தேதனோபாசனங்களிலே யாதல், “நாம ப்ரஹ்மேயுபாசீ”
தேதி விஹிதாதேதநாத்யுபாசனேஸு வா. மூளப்பண்ணி, ப்ரவேத்ய. சில்வான பலங்களாலே அல்ப பலை: |
தலைசாய்ப்பித்தும் சபல க்ருத்வா - ஆத்மப்ரவணரையுமிதி, ஆத்மஸ்வரூபஜ்நானவதோபி. ப்ரகृतிசஸ்சுத் ...

(சா.ஸ.) மயக்கியும், மோஹயித்வா க். சில்வானங்களான, க்ஷுத்திரமே:.. தலைசாய்ப்பித்தும், சார்த்தக்
கூத்வா ...

மூல்- யாலேயாதல், स्वरूप मात्रத்தாலேயாதல், उपासிக்கமூட்டி, அவை நாலுவகைக்கும்
फलமாக अल्पास्वादங்களைக்கொடுத்து पुनरावृத்தியைப்பண்ணியும், ...

(சா.தி.) ब्रह्मदृष्ट्या வாதல், स्वरूपमात्रத்தாலே யாதல், उपासनமாய் என்றாலும் प्रतीकोपासन
மென்றபடி. एकदेशोपासन மென்றபடி. उपास्यमानजीवविशिष्टब्रह्मத்தில் विशेषणभूतजीवன்एक
देशमीधே.

(சா.ஸ்வ.) இவ்उपासनத்தை आरोप रूपत्वेन भ्रान्तिरूपமாக்குகையாலும் आत्माவுக்குள்ள
भगवच्छेषत्वादियाथात्म्यத்தை विषयीकरियாதபடி பண்ணுகையாலும் ब्रह्मानुभवापेक्षयाअल्पமான
आत्मानुभवास्वादमात्रத்திலே उपक्षीणமாக்குகையாலும், पुनर्जन्मादிகளைப்பண்ணுகையாலும்,
விலக்காக மாட்டுமென்று கருத்து. ஆனாலும் கீழ்ச்சொன்ன दोषमொன்றுமன்றிக்கே भगवत्प्रासिக்கு
साक्षादुपायமான ब्रह्मोपासनத்திலே யிழிந்தவர்களைப்பற்ற देहेंद्रिय संबन्धं निग्रहद्वारமாக
மாட்டாமையாலித்தை யிட்டுயிவர்களுக்கு निग्रहं விலக்காகமாட்டுமோ?
வென்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர.) ननु आत्मप्रवणरयमित्यादिना चतुर्विधोपासक प्रदर्शनमयुक्तं - आत्मप्रवणशब्देना चित्संसृष्टस्व
व्यतिरिक्तजीवोपासकबोधने पूर्ववाक्येन पौनरुक्त्यादचित्संसृष्ट स्वस्वरूपबोधने कर्मकर्तृविरोधप्रसङ्गात् -
प्रमाणाभावाच्चोपास्यत्वायोगादचिद्विलक्षणस्योपासनस्याप्युक्तदोषानतिलङ्घनाच्चेति चेन्न - “प्राणो वाव
आशाया भूयानि” त्यारभ्योक्तपययि अचिद्वियुक्त स्वात्मोपासनस्य विधानात्तत्पूर्वपययिषूक्तजीवोपकरणानां
केवलानां जीवादपकृष्टतया उपास्यत्वायोग सन्निहिततत्तत्पर्यायिस्वारस्याच्छ्रुत्यन्तरानुगुण्याच्चा
चिन्मिश्रस्वात्मोपासनस्यब्रह्मदृष्ट्योपासनस्य च विधिसिद्धे भाष्यकारैश्च कस्मादचिन्मिश्रं केवलं वा चिद्वस्तु
ब्रह्मदृष्ट्या तद्वियोगेन च य उपासत इति चतुर्विधोपासन पराणां विशेषं च दर्शयतीति सूत्रभाष्ये उक्तः -
मध्वादि विद्यासु वस्वादीनामिव स्वस्वरूपस्यापि ध्येयत्वसंभवात्स्वान्तर्यामिनः फलप्रदत्वसंभवाच्चकर्म
कर्तृविरोधप्रसङ्गासंभवाच्चानुपपत्तेर भावादिति भावः - ब्रह्मोपासनप्रवृत्तेष्वपि केषांचिन्निग्रहविषयत्व

(சா.வி.) प्रकृतिवियुक्त மென்கிறவிரண்டுபடியிலும், उभयप्रकारयोः। ब्रह्मदृष्ट्याலே யாதல் स्वरूप
मात्रத்தாலே யாதல், ब्रह्मदृष्ट्या वा स्वरूपेण वा. उपासிக்கமூட்டி, उपासनार्थं प्रवेश्य। இவைநாலு
வகைக்கும் फलமாகइति, अचित्संसृष्टस्वात्मनि ब्रह्मदृष्ट्युपासनं, अचित्संसृष्टकेवलस्वात्मोपासनं,
अचिद्वियुक्तस्वात्मनि ब्रह्मदृष्ट्युपासनं, अचिद्वियुक्तकेवलस्वात्मोपासनमिति चतुर्विधमुपासनमिति भावः.
ननुस्वात्मोपासने कर्मकर्तृ विरोधः - स्वस्योपासितस्य फलप्रदानासामर्थ्यं चेति कथंस्वात्मोपासनं घटत
इतिचेन्न। मध्वादिविद्यासु वस्वादीनामिव स्वस्वरूपस्यापि ध्येयत्वसंभवात्स्वान्तर्यामिणः फलप्रदत्वाच्च
विरोधाभावात् - भगवदुपासकानामपि प्रारब्धकर्ममूल ...

(சா.ச.) प्रकृति संसृष्टस्यैव ब्रह्मदृष्ट्योपासनमेकं। स्वरूपेणोपासनमपरं। प्रकृतिवियुक्तस्यापि
ब्रह्मदृष्ट्योपासनमेकं; स्वरूपेण चापरमिति இவை நாலுவகைக்குமித்யுक्तं - आस्वादं, ...

மூல்- ब्रह्मात्मकस्वात्मचिंतन प्रवृत्त रानवार्कणायुम्, स्वात्मशरीरकपरमात्मचिंतन पररायुम्, अन्तराय मान आत्मानुभवत्तालैयாதल्, अष्टैश्वर्य सिद्धिकणालैयாதल्, वस्वादिपदप्राप्तिब्रह्माकाय निषेवणादि कणालै यாதल्, ...

(सा.दी.) पूर्णोपासन प्रवृत्तियिंल सेय्युं विघ्नङ्कणैककांठुकुिरार्. ब्रह्मात्मेत्यादियाल्. अन्तरायम्, विळम्ब हेतुवेन्कै. स्वात्मप्रधानोपासकणुकु आत्मप्राप्ति। अष्टैश्वर्यादि ब्रह्मप्रधानोपासकणुकु फलं। वस्वादि, ब्रह्माकाय निषेवण मावतु; “उष्यतां मयि चेत्युक्त्वा व्याददे स ततो मुखं। अथ तस्य विवेशास्यं ब्रह्माणो विगतज्वरः” ँण्णु मोक्षधर्मत्तुलिंसेण्णन्न ब्रह्माकायप्रवेशम्। ऐश्वर्य मावतु; अणिमामहिमादिकण्। वस्वादिपदप्राप्ति यावतु; मधुविद्यादि यिण्सेण्णन्न वस्वादि पदप्राप्ति। आदिशब्दत्ताल् ब्रह्मलोकादिग्रहणं। मुमुक्षुक्कणालन्न ब्रह्मोपासकणुकुम् ...

(सा.स्वा.) ब्रह्मात्मकेत्यादि। ब्रह्मोपासन प्रवृत्तवेपि ब्रह्मप्रधानोपासने रुच्यभावोप्येषामपरं निग्रह फलमिति ज्ञापनाय ब्रह्मात्मकस्वात्मचिंतनप्रवृत्तानां पृथङ्निर्देशः - पूर्वोक्तात्मप्रवणेषु चातुर्विध्यनिर्देश स्याप्येवमवान्तरवैषम्यज्ञापनार्थत्वमूह्यं। अन्तरायमिति। ब्रह्मोपासनत्तुलिंळुिवारैल्लारुक्कुम् आत्मावलोकनं पिण्णत्तवण्णिलै वैषयिकसुखवैतृष्ण्यावहमान आत्मानुभवसुखमाकर्षक माकत्तक्कताकैयालै अन्तराय मामेण्णु कणुत्तु. ब्रह्मात्मकस्वात्मचिंतनप्रवृत्तुक्कितुविचैक्क वान्तरफलमाय वणुकैयालै यिण्णुकुअन्तराय मेण्णत्तु अवार्कणुकु मात्रमेण्णुम् सिलार् सेल्लुवार्कण्. இப்பகஷத்திலிவர்களை பृथङ்நிர்देशித்தது மிதுக்காகவே ஁ண்ணு கண்டுகொள்வது. அष्टैश்வர்ய் சர்வருக்கும் சாধারণமான அந்தராய். ब्रह्माकायनिषेवणमावतु “उष्यतां मयि चेत्युक्त्वा व्याददे स ततो मुखं। अथ तस्य विवेशास्यं ब्रह्माणो विगतज्वरः” - ँण्णु मोक्षधर्मत्तुलिंसेण्णन्नபடியே चतुर्मुख कायत्तुलिं प्रवेशित्तु சிலகாலं ததமான பிொணாயிருக்கை. आदिशब्देन ब्रह्मलोकादिग्रहणं। இவை..

(सा.प्र.) मस्तीत्यभिप्रायेणाह - ब्रह्मात्मकेत्यादिना। अनयोर्भक्तियोगरूपत्वेन साक्षान्मोक्षसाधनत्वेपि फलान्तरस्यापि साधकत्वात्तत्कामनायां तेषाञ्चास्थिरत्वेन निग्रहकार्यत्वमेवेत्यर्थः। ब्रह्मानुभवव्यतिरिक्ताल्पास्थिरत्वज्ञानपूर्वकं मुमुक्षया भगवदुपासने प्रवृत्तस्यापि प्रारब्ध कर्मकृतवासनावशात् क्षुद्रपुरुषार्थेच्छायां किञ्चिन्निग्रहविषयत्वमस्तीत्येतत्सदृष्टान्तमुपपादयति. ...

(सा.वि.) भगवन्निग्रहस्तदनुभवेतराय इत्याह ब्रह्मात्मकेति। आत्मानुभवत्तालैयாதल्, केवलात्मानुभवेन वा. इदं ब्रह्मात्मकस्वात्मप्रधानचिंतनस्य फलं। अष्टैश्वर्यादीति। अणिमाद्यष्टैश्वर्यविद्भिर्वा। वस्वादिपदप्राप्ति ब्रह्माकाय निषेवणादि कणालैयாதल्, वस्वादिपदप्राप्ति ब्रह्माकाय निषेवणादिभिर्वा. इदं त्रितयं स्वात्म शरीरक ब्रह्मप्रधानोपासकस्य फलं “उष्यतां मयि चेत्युक्त्वा व्याददे स ततो मुखं। अथ तस्य विवेशास्यं ब्रह्माणो विगतज्वरः” इति ब्रह्माकायनिषेवणं. मोक्षधर्म इत्युक्तं। भगवत्पर्यतोपासकानामपि प्रतिबन्धोस्तीत्यत्र दृष्टान्तमाह. ...

(सा.सं.) सुखं. ब्रह्माकायनिषेवणं नाम चतुर्मुखानन्दानुभवार्थश्चतुर्मुखशरीरेनुप्रवेशः. ....

மூல்- அ஢ிபேகத்துக்கு நாளிட்ட ராஜுகுமாரனுக்குச்சிறையிலே யெடுத்துக்கை நீட்டினசேடிமார் பக்கலிலேகண்ணேனாட்ட முண்டாமாப்போலே ஸார஢்டுகர்ம஢லமான ஢ே஢்டிரியங்கலிலும், த஢ுபந்஢ிகளான ஢ரி஢்ர஢ங்கலிலும், தந்மூல் ஢ோங்கலிலும், கால்தாழப்பண்ணியாதல், அந்ர஢ராக்஢ியும் இப்படிப்பல மு஢ங்கலாலே ஢கவத்ர஢ஸிக்கு விலக்கா யிருக்கும் ...

(ஸா.஢ி.) அஸா஢ாரணமான விதம்஢்தைச்சொல்லுகிறது. அ஢ிபேகேத்யா஢ி. அ஢ிபேகத்துக்கென்கையாலே இவர்களுக்கு ஢ோக்ஷமுண்டென்று சூசிதம். சேடிமார், ஢ேடிகள். எடுத்துக்கைநீட்டுகை, ஶுஷ்ரூபே பண்ணுகை. கண்ணேனாட்டம் அநு஢வே஢்஢ை | ஢ார஢்஢ேதி | ஢ார஢்஢ ஢லஸ஢ிஷ்ணுத்வ ஢ாகிறஅ஢ிகார ஢ுஷ்கர்மகூத் ஢ென்று கருத்து. விலக்காயிருக்கும், ...

(ஸா.ஸ்வ.) வி஢்யாவிஷே ஢ியதாந்ராயங்கல். ஆனாலும் ஢்ரயோஜனாந்ர ஢ிர஢ேக்ஷனான ஢்ர஢்யோ஢ாஸகனுக்கு ஢ி஢்ர஢் விலக்காக஢ாட்டு஢ோ? அவனுக்கும் ஢ே஢்த஢ு஢்஢்யா஢ிகலில்அஸக்தியை யுண்டாக்கி விலக்கா஢ென்னில் அநந்ர஢்ரயோஜனாய் அஸந்ர ஢்ர஢்யா஢ாஸகனான விவனுக்கு அதிஷு஢்ர஢ான ஢ே஢ா஢ிகலிலே அஸக்தியுண்டாகக்கூடு஢ோ? வென்னவிதுகூடு஢ென்று ஢்ர஢்யாந்ரத்தைக்கொண்டு ஢஢ா஢ிக்கிறார். அ஢ிபேகேத்யா஢ியால் - சிறையிலே யித்யா஢ி. ராஜ஢ோங்கல் கிட்டியிருக்கச்செய்தேயும் ஢ேரான ஢ேடிகலிடத்திலும், ஢்ரவ் ஢ிர஢ரி஢்யத்தாலுள்ள ஶ்நே஢்த்தாலே ஢ோகாஸக்தியுண்டா஢ாப்போலே விவனுக்கும், ஢ார஢்஢ுகர்மமூலமான வாஸநாவஸத்தாலே ஢ே஢ா஢ாஸக்தியுண்டாகக்கூடு஢ென்று கருத்து. எடுத்துக்கை நீட்டுகை, தங்கல் ஢ி஢ீனதைக்கு அநு஢ுண஢ாக அத்ரந்ர ஶந்ரிக்ஷரன்றிக்கே ஢ின்று ஶுஷ்ரூஷண பண்ணுகை. கண்ணேனாட்டம், ஢ோகே஢்஢ை | கால்தாழுகை, ஶோ஢்ர விட்டுப்போக஢ாட்டா஢ை. விலக்காயிருக்கும். ஢க்தரீத்யா ஜ்நாந ஶங்கோ஢மு஢த்தாலே ஶாக்ஷாத்ரதி஢்஢்டக ஢ாயுமு஢ாய விரோ஢ித்வெந ஢ர஢்ரயா ஢்ரதி஢்஢்டகையாயும், ஢்ரதிகூலாநு஢வா஢ி கலாலே அர்தாத்ரதி஢்஢்டக஢ாயும், அத்ரமானு஢வா஢ி கலாலேவிதம்஢்தைப்பண்ணியும் த஢ையா யிருக்கு ஢ென்றபடி. ஢்ர஢்யாவி஢்யாநிஷ்டனாய் ...

(ஸா.஢்ர.) அ஢ிபேகத்துக்கித்யா஢ி. ஢஢ாராஜ்யா஢ிபேக஢்ர஢ஸியோ஢்யாவஸ்தாயா ஶ்வஸ்ய தா஢்ஷஷு஢்ர ஢ேடீ஢ோகா஢ோ஢்யத்வெ஢ி வாஸநாவஸாஜ்நாய஢ாநா஢ிலாஷவ஢ித்யர்த: | கண்ணேனாட்டம் அ஢ர: | கால்தாழப்பண்ணியாதல் அ஢ேக்ஷாஸூ஢க஢ிதா஢்஢்ர காரயித்யா வா | ஢கவ஢நு஢வவிதம்஢்ரஶ஢்வ஢ா஢ா஢ேத்யர்த: | விலக்காயிருக்கு ஢ித்யஸ்ய இது ஶேத்ரஜ்நாநுக்கித்யநெநாந்ர: | எவ் ஢ ஢கவ஢ாஜ்நாநிலஜ்நாந்ர ஢஢ு஢ா தத்ர஢ாஸி ஢்ரதி஢்஢்டக஢ித்யுக்்த் ஢வதி | நநு, ஢ி஢்ரோஷகல்யாண஢ுணாகர ஢கவ஢ு஢ாஸகாநா யக்ஷ ...

(ஸா.வி.) அ஢ிபேகத்துக்கிதி. நாளிட்ட ஢க்த஢ு஢ூர்தஸ்ய | ராஜகு ஢ாரனுக்கு ராஜகு ஢ாரஸ்ய | ஢ுஜிஷ்யா஢ோகா஢ா஢ேந காரா஢்ர஢் ஢்ரவெஸிதஸ்ய | கதி஢்யகால஢நு஢ூத஢ு:஢்வஸ்ய ராஜ஢்ரஸா஢ேஸதி | சிறையிலே, காரா஢்ர஢ே | கைநீட்டி அ஢ிபேகார்த் ஢ிஷ்ர஢ணாய ஢஢்ர஢ார்த் ஢ஸ்த் ஢க்தவத்யா: | சேடிமார் ஢ாஸ்யா: | பக்கலிலே விஷயே | கண்ணேனாட்டம் ஢்ர஢்ரி஢்ரஸரண | ஢ோகா஢ிலாஷ இதி யாவத் | ஢ண்டா஢ாப்போலே யதா ஢்ரவர்திதே ததா | கால் தாழப்பண்ணியாதல் ஢ா஢ஸ்வலந்ர யதா ஢வதி ததா வா ஢்ர஢ா஢் ஶ஢ா஢ேத்யர்த: | விலக்கா யிருக்கும், ஢ிவாரக் ஶதிஷ்டேத் | இது விலக்காயிருக்கு ஢ித்யந்ர: | நநு ஢ி஢்ரோஷ கல்யாண ...

(ஸா.ஸ.) ஢ேடிமார் ஜாதி஢ீநாஸ்ஸேவகஸ்த்ரிய: | கால்தாழப்பண்ணி, ஢஢ாந்ரகூத்வா. அந்ர஢ராக்஢ியும், ஢கவ஢்ரி஢ு஢ாந்ர கூத்வா | ஢்ர஢்யாவி஢்யாநிஷ்டே஢்ர஢ி ஢கவந்ரி஢்ர஢்ரஶ்ய ஢கவத்ர஢ாஸிவிரோ஢ித்வ ஢்ர஢்யாந்ர஢ா஢். ...

மூல் - முப்பத்திரண்டடியான துரவு தத்துவார் முன்னடியிலே விழுந்ததோடும், முப்பதாம்படியிலே விழுந்ததோடும், வாசியில்லாதாப்போலே ஏதேனுமொரு பாவத்திலே அந்தராயமுண்டானாலும், இவன் ஸம்ஸாரத்தைக்கடந்தானாகான். கர்மயோகாடிகளில் ப்ரவृத்னுக்கு.

(சா.தி.) விழ்மழ ஹேதுவாயிருக்குமென்கை. முப்பத்திரண்டித்யாதி. மோக்ஷார்த்து பரிபூர்ணோபாஸன பர்வத்திலும் அந்தராயம்வந்தால் விர்ஜையைக்கடக்குமளவும் நிவृத்த சன்ஸாரனாகானென்கை. “நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்தி” என்றுசொல்லுகையால் ப்ரழவத்ப்ராஸிக்குவிலக்கென்னலாமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார், கர்மயோகேத்யாதி. ...

(சா.ஸ்வ.) ஆத்மானுபவமாத்ரத்தால் அந்தரீதனானவனை அபத்ரப்ரவृத்ரோடொக்க நிழ்ரஹ விஸ்யனாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். முப்பத்திரண்டித்யாதி. வாசியில்லாதாப்போலே இத்யாதி. சாமர்த்த்யதாரதம்யங்களுண்டா யிருந்தாலும், பரதீரப்ராஸிரூபலாபாவாங்கத்தி லிருவரும் துல்யரானாப்போலே ப்ரழவத்ப்ரீத்யபிரிவிஸ்யத்வதாரதம்யங்களுண்டா யிருந்தாலுமிவனும் மோக்ஷாலாபஹேது நிழ்ரஹவிஸ்யத்வாங்கத்தில் மற்றுள்ளாரோடு துல்யந்தானென்றபடி. ப்ரழஹோபாஸன ப்ரவृத்ரை யும்பற்ற ப்ராஸிக்கு விலக்காமென்னக்கூடுமோ கர்மயோகாடிகளிலு முள்பட “நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்தி” த்யாதித்யாலே விழ்ழேதேபி ப்ராஸிஅவஸ்ய முண்டென்னவிலையோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் கர்மயோகேத்யாதி.

(சா.ப்ர.) ராக்ஷஸபூத் ப்ரேதாராஹகதுல்யந்யாயதயா ப்ரழவந்நிழ்ரஹவிஸ்யத்வம் கதமுழ்யத இத்யத்ராஹ। முப்பத்திரண்டடியா னேத்யாதிநா। ட்வாத்ரிங்கதபரிமிதான்தராக்ஷவாபீலங்க்ஷனோழுக்தேஷு ப்ரதமபதே வாய்யா பதிதஸ்ய ஁கத்ரிங்கபதே பதிதஸ்ய ழ யதா தல்லங்க்யிதூத்வம் நாஸ்தி ததீஷாமபி சன்ஸாரலங்க்யிதூத்வம் நாஸ்தித்யர்த்த:। சாங்காரிக சர்வலேஷ்வல்பத்வாஸ்திரத்வாதிழுழ்வதானாங்க “஁தே வீ நிரயாஸ்தாத ஸ்தானஸ்ய பர்மாத்மந” இத்யாதிபிஸ்சிழ்வத்வாத்யாஜ்யத்வம் துல்யமிதி ழாவ:। நந்வேவ் சதி “ஜாத்வா டேவ் முழ்யதே சர்வபாஸீ: , ஸ்வல்பமப்யஸ்ய டர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ ழயா” தித்யாதி விரோடஸ்யாதித்யத்ராஹ। கர்மயோகாதி களிலித்யாதிநா. ...

(சா.வி.) குணாகர் ப்ரழவதுபாஸகானாமபி யக்ஷராக்ஷஸபூத்ப்ரேதாராஹகதுல்யம் கதம் ப்ரழவந்நிழ்ரஹவிஸ்யத்வமுழ்யத இத்யாங்க்ய ட்வாத்ரிங்கதபரிமிதவாபீலங்க்ஷனகூத்பரிஜ்ஞானாங்க ஸக்திதாரதம்யேந ப்ரதமபதே பதிதஸ்ய ட்வாத்ரிங்கபதே பதிதஸ்ய ழ தாரதம்யாழாவாத்ப்ராஸ்வதேந சன்ப்நப்ரழவந்நிழ்ரஹவிஸ்யத்வம் ப்ரழவத்பர்யதோபாஸகஸ்யாபி சன்ப்வத்யேவி சன்ஸாரதரணநிங்கயோ நாஸ்யேவெத்யாபிப்ரேத்யாஹ. முப்பத்திரண்டி யானேதி. முப்பத்திரண்டடியான, ட்வாத்ரிங்கதபா ட்யாஸபரிமிதாங்க. துரவு வாபீல. தத்துவார்க்கு லங்க்யதாங்க. முன்னடியிலே ப்ரதமபதே. விழுந்ததோடு பதிதேந ஸஹ। முப்பத்திரண்டாமடியிலே, ட்வாத்ரிங்கபதே. விழுந்ததோடு பதிதேந ஸஹ. வாசி, தாரதம்ய. இல்லாதாப்போலே, யதானாஸ்தி தழ்வத். விழுந்ததத்தோடித்யுழ்யத்ர தூதீயாயா: ப்ரயோகாத்ப்ரதமபதிதேந ட்வாத்ரிங்கபதிதஸ்ய ழ வீஷம்யம் நாஸ்திதி பர்ஸ்பரதுலாமஹிரோஹாங்க ட்வே இதி வழத்யத்யந்த சாம்யம் விவக்ஷிதங்க. ஁ழயோரபி வாபீகூலானவாஸேஸ்துல்யத்வாத். கடந்தானாகான் அதீதவாந் ழவதி. நநு, ப்ரழவதுபாஸகானாமபி ப்ரழவந்நிழ்ரஹோ விரோடீ ழேத் “ஜாத்வா டேவ் முழ்யதே சர்வபாஸீ: , நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந விங்கதே. ஸ்வல்பமப்யஸ்ய டர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ ழயாத்” இத்யாதி விரோடஸ்யாதித்யாங்க்யாஹ - கர்ம யோகாடிகளிதி.

(சா.சன்.) முப்பத்திரண்டிதி. துரவு, பரிழா।

மூல- “நேஹிபிக்ரமநாஸோஸ்தி” த்யாதி களிற்படி யே யிட்டபடைகற்படையாய் என்றேனு மொருநாள்
 ஫லசித்தி யுண்டாமென்கிறவிதும் கல்பாந்தர, மன்வந்தர, யுகாந்தர, ஜன்மாந்தராடிகளில்,
 எதிலேயென்று தெரியாது. அனுகூல்யம் மிகவுமுண்டாயிருக்க வசிஸ்டாதி களுக்கும்
 விஷம்பங்காணாநின்றோம். ப்ராதிகூல்யம்மிகவு முண்டாயிருக்க வுத்ர க்ஷத்ரவந்து ப்ரபுதிகளுக்குக் கடுக
 மாக்ஷமுண்டாகக் காணாநின்றோம்.

(சா.தி.) விஷம்பஹேதுவத்தைப்பற்ற விலக்கென்னதென்கை. கல்பாந்தராதி விஷம்பத்தையும்
 சஹிக்கையால் விஷம்ப நிபேதகமன்றி இவ்வாக்ய மென்கை. அனுகூல்யமுண்டாயிருக்க விஷம்பம்
 கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் அனுகூல்யமியாதி. ஆகில் வசிஸ்டாதி களுக்குமுன்பட
 சித்தியாதது அல்யானுகூல்யமுண்டாய் ப்ராதிகூல்யமிருக்கிறவர்களுக்குத்தொபி விஷம்பியாதோவென்ன
 வருளிச்செய்கிறார். ப்ராதிகூல்யமியாதி. ...

(சா.ஸ்வ.) என்றேனு மொருநாளிதி. அஸ்மிந் ஸ்லோகே காலவிஸேஷகண்தாக்யபாவாதிதி பாவ:..
 தெரியாது பुरुஷாந் ப்ராரப்தகர்ம வச்சித்ரியாதிதி பாவ:.. நேஹிபிக்ரமேத்யாடிகளில் விஷம்பநிபேதம்
 தோற்றாாமையாலே ப்ரஹ்மோபாஸக னைப்பற்றவும் ப்ராஸிக்கு விலக்கென்னலா மென்று கருத்து.
 ஆனாலும்அனுகூலராயிருக்கிற ப்ரஹ்மோபாஸநநிஸ்தர்க்கு விஷம்பமுண்டென்னக்கூடுமோ? ப்ராதிகூல்ய
 முண்டானவனுக்கன்றோ விஷம்பமுண்டென்னலாவதென்றவிதாக்குத்தர மருளிச்செய்கிறார்.
 அனுகூல்யமியாதி வாக்யத்யதாலே. இப்போதுள்ளஅனுகூல்ய ப்ராதிகூல்யங்கள் ...

(சா.ப்ர.) ஸ்வாபேகிதக்ஷுத்ர஫லானுபவகாலே தத்க்ஷுத்ரவஜ்ஞாபநபூர்வக் நிவ்ேதமுத்யாடி பஸ்யாந்மோக்யதீதி பாவ:।
 இட்டபடை கல்படையாய் அநுஸ்திதாஸ்ய விநாஸாபாவாச்சேபானுஸ்தானமாபாடி மோக்யதீதி பாவ:.. நந்வெ
 த்ஹி மோக்யத் கர்மயோகாது ப்ரவூதஸ்ய தத்ப்ரவூதிகாலமாரப்ய மாக்ஷபர்யத் நிபித்தகாம்யப்ரவூதிரூபப்ராதிகூல்யாபாவே
 அவிஷம்பேந மாக்ஷஸ்யாடியாதி. எவ் அனுகூல்யப்ராதிகூல்யயோரேவ விஷம்பாவிஷம்பப்ரயோககத்வம் ச்யாதியத்ர தயோர்விஷ
 பாவிஷம்பவ்யபிசார் தர்ஸயந் ப்ராரப்தசுகூதடூகூதயோரேவ தத்ப்ரயோககத்வம் தாதுஸநிஐ்ரஹநிவர்தகே சர்வேபாமவிஸேஷ
 ப்ரவூத்யத் தயோர்விஷாப்யாஸ்யத்வம் சாஹ அனுகூல்யம்மிகவுமியாதிநா। எவ்ஹூதஸ்ய விரோதிவரீகஸ்ய நிவர்தகம் ...

(சா.வி.) இட்டபடைகல்படை, இஸ்திகாமயபாபாணபித்திரவிநாஸினி காலாந்தரே ஸேஷபூரணாய திஸ்ததீதி
 தத்வநுஸ்திதாஸ்ய விநாஸாபாவாச்சேபானுஸ்தானமாபாடி மோக்யதி. ப்ராரப்தவசேந ஸ்வாபேகிதக்ஷுத்ர஫லானு
 பவகாலே தத்க்ஷுத்ரவஜ்ஞாபநபூர்வக் நிவ்ேதமுத்யாடி பஸ்யாந்மோக்யதி. ததா ச நிஐ்ரஹஸ்ய விஷம்பகாரித்வமாத்ர மிதி ந
 பஐ்வதுபாஸநஸ்ய வைய்யம்மிதி பாவ: - நநு அனுகூல்யே ப்ராதிகூல்யாபாவே ச சதி பஐ்வதுபாஸகஸ்ய கதம் விஷம்ப
 இத்யாஸங்க்ய ப்ராதிகூல்யானுகூல்யயோர் விஷம்பாவிஷம்பஹேதுத்வம். கிந்து ப்ராரப்த டூகூத விஸேஷயோரேவெத்யாஹ
 அனுகூல்யமிதி। மிகவும் அத்யந்தம். கடுக ஸீஐ்ர காணாநின்றோம், ...

(சா.ஸ.) அபிக்ரம:., க்ருதாஸ:। அத்யந்த ப்ரதிகூல வுத்ராதிஸ்வவிஷம்பேந ப்ராஸிதர்ஸினி பஐ்வதநுஐ்ரஹ விஸேஷஸ்யை
 தத்வதுத்வே சித்தே அத்யந்தானுகூலேஸு வசிஸ்டாதிஸ்வபி ப்ராஸிவிஷம்பஸ்ய ஹேத்வந்தராபாவாதிஐ்காரவிஸேஷ ப்ரயோககர்மேவ
 பஐ்வந்நிஐ்ரஹவிஸேஷ஫லமூலதயா வாக்ய மியபிஐ்ரேத்யாஜாதிஸஜ்ஞஹேதுக பஐ்வந்நிஐ்ரஹஸ்யைவ ப்ராஸி விரோதித்வம் யதுக்தம்
 ததேவ தூத்யதி. அனுகூல்யம் ...

மூல்- ஆதலால் விழம்பரஹித மோக்ஷஹேதுக்களான சுகூதவிசேஷங்கள் ஆர்பக்கலிலே கிடக்கு மென்று தெரியாது. விழம்பஹேதுவான நிஒஹத்துக்குக் காரணங்களான டுஷ்கர்மவிசேஷங்களும் ஆர்பக்கலிலே கிடக்கு மென்று தெரியாது ...

(சா.டீ.) ஆனல் அனுகூல்ய் மிகுந்த வசிஸ்டாடிகளுக்கு அவிழம்பித மாகவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஆதலாலித்யாடியால் அனுகூல்ய ஸாதிழூல்யங்கள் விழம்பாவிழம்பங்களில்அ ஸுயோக மாகையாலே. விழம்பரஹிதமோக்ஷஹேது வாவது ஢கவரஸஸாட ஹேதுவினுடைய அவிழம்பென நிஸ்பாடகங்கள். இப்படி ஸாஸி ...

(சா.ஸ்வ.) விழம்பாவிழம்பங்களுக்கு ஸுயோகங்களன்று. ஸாழீனசுகூத டுஷூதங்களே ஸுயோகங்களன்று கருத்து. ஆனாலும்அனுகூலர் பக்கல் ஸாழீன டுஷ்கர்மங்கிடக்கு மென்றும், ஸாதிழூலர் பக்கல் ஸாழீன சுகூத கிடக்குமென்றும், ஸால்லக்கூடுமோ? அப்போது ஸாழீன டுஷ்கர்மமுடையார்க்கே விழம்பஹேது ஢கவந்நிஒஹ நிவர்தன கர்தவ்யமாய் ஸாழீனசுகூத முடையார்க்கு யிதுவேண்டாதொழிகையால் முமுழூக்களெல்லார்க்கு மிந்த நிஒஹநிவர்தன கர்தவ்யமாகாதொழிய ஸாஸி்யாதோ வென்னவிதுக்குஉதர மருளிச்செய்கிறார். ஆதலாலித்யாடி வாக்யடயத்தாலே. ஆதலாலென்றது அனுகூலர்க்கேவிழம்ப ராஹியமென்றும், ஸாதிழூலர்க்கேவிழம்பமென்றும் நியமமில்லாமையாலென்றபடி. சுகூதவிசேஸி. ஸாதிழூல்யம் மிகுந்திருப்பார் பக்கல்அனுகூல்யம் மிகுந்திருக்கைக்கு ஹேதுவான ஸாழீன சுகூதமில்லா விட்டாலும், விழம்பரஹித மோக்ஷஸுயோகமான ஸாழீன சுகூத விசேஷங்கிடக்க தட்டில்லை யென்று கருத்து. டுஷ்கர்ம விசேஸி. அனுகூல்ய் மிகுந்திருப்பார் பக்கல் ஸாதிழூல்ய ஹேதுவான ஸாழீன டுஷ்கர்ம மில்லையாகிலும், விழம்பஹேதுவான ஸாழீன டுஷ்கர்மங்கிடக்கலா மென்று கருத்து. தெரியாதுஇதி. தயா ழ தந்தாம் பக்கல் விழம்பஹேது ஢கவந்நிஒஹ ஸடஸடாவமும் நிசுழேதுஸக்ய மில்லாமையாலே முமுழூக்களெல்லோர்க்குமந்த நிஒஹநிவர்தனமவஸ்யகர்தவ்யமாகக்குறையில்லை யென்று கருத்து. இப்படி ஢ஹுஸாஸன கூடஅ கிஞ்சிதவரமாம்படி இந்நிஒஹ ஸுலவிருதியாகிலிதுக்கினிவேறு ஸரிஹரமில்லாமையாலே மோக்ஷஸாஸுந் நிரவகாஸ மாயொழிய ஸாஸிஒ்யாதோ? இதுக்கு மொரு ஸரிஹரமுண்டென்னில் அந்தஸரிஹரமெது? அதுக்கு ஸமாண ஸஸுடாயங்கள் தானுண்டோ? ஸாஸி விலக்கான நிஒஹமந்த ஸரிஹரத்தாலே ஸமிக்ருமாகில் ஸழுமுக்தி ஸாஸிஒயத் முமுழூணாஸரிரானு வுத்யாழஹவ ...

(சா.வி.) அஸ்யாம. ஆதலால் அத:। சுகூதவிசேஸம், அந஢ிஸஹிதஸல் விஹித கர்ம. ஆர்பக்கலிலே கிடக்கும் கஸ்ய ஸமூபே விழுதே। தெரியாது ந ஒாயதே। டுஷ்கர்மவிசேஷ மோக்ஷஸாதிழுந்நக ஸுரீஒி ஸாழன ...

(சா.ஸ.) மிகவுமித்யாடினா. நனு ஸர்வஒீர்வசிஸ்டாடி஢ி஢்஢கவந்நிஒஹஹேதவூபி ஸுவிஸ்டாஒாஸஸுந்: கிமிதி ந ஸமாஒியுந் இதி ஸங்காயாமனுஒஹஹேதவோ யதா வுதாடி஢ிஒுஒீயாஸுதயா வசிஸ்டாடி஢ிரபி அஒிகார விசேஸாயுதானுந்நிவிசேஸமஸுரீந்நிஒஹஹேதவூபி ஸாதிழூலதயா ஸமாஒீயுதென டுரீயா இத்யாஹ. ஆதலாலிதி. அஒிகார ஂவ ஸாதி ஸமாஒான ஸுவுதாவபி ஸாதிழுந்நக இதி ஢ாவ:.. ஆதலால், அத்யுந்நானுகூலேஸுவி ஸாஸிவிழம்பஒர்ஸனாது. தெரியாது. ஂவ ஸர்வஒீரபி தடஒானே கதமாஒுநிகேஸுதடஒானமிதி ஢ாவ: இத்ய் டுரீயே டுஷ்கர்மவிசேஸே தஸுரிஹரணஸமஸுந் ந கோஸுயாடி இதி கி ...

(सा.सं.) मुमुक्षया; किमनेन शास्त्रेण वेत्यत्र परिहारमभियुक्तवचनमुखेनाह ॐ॥॥॥ति । एवं च कार्याक्षमितनिग्रहनिवृत्युद्देशेन भगवन्तमेवाकिंचित्येन शरणं गते स एव सर्वज्ञो निर्वर्तक इति मुमुक्षाया

(சா.தி.) அநுசந்திக்கும் சூலமும் அதின் பயோஜனமுமருளிச்செய்கிறார். இவ்விதவிவரத்தை யிய்யாதியால். விதவிவரமாவது, பகவதிநிகழ்தல்விதவிதாபாயத்தினால்தான். வியவத்தேதத்தியாவது, வியவத்தினத்தி. இத்தாலும் விதவிதம் மயமா. அதென்றுதன்னையென்னில், விதவிதங்கள் அவியவிதங்களை வியவத்திப்பிக்கும். பணவத்தில் பகவத்தேதத் திவிதம். இத்தால் சுவாதீந்ய தேவதான்தர் ஸேதவாதிகள் வியவத்திக்கப்படும். இவையே விதவிதங்களென்றநுசந்திக்கப்படும். மகாரத்தாலாத்வியினுடைய ஜான சுவரூபாதி விதம். அத்தால் தேஹாதி வியவத்திக்கப்படும். அத்தால் தேஹத்திவிதவிதம் என்று காணப்படும். இப்படி ...

(सा.प्र.) ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत्तद्यच्छेच्छान्त आत्मनी” ति श्रुत्यानुगुण्येन । इंद्रियार्थ मनोज्ञान जीवात्म शरीरेभ्यः परत्वेन परमात्मनो वशीकार्यत्वमुक्त्वास्य च वशीकरणं तच्छरणागतिरेवेत्यानुमानिकमप्ये केषामित्यत्रोक्तं प्रपदनमेवेत्यर्थः । अनादिकाल संचितानामनन्तानां बहुविधानां विद्याविरोधिपापानां तत्तत्प्रतिपदोक्त प्रायश्चित्तैर्बह्वायाससाधयैः क्षपणासंभवेन भक्तियोगनिष्ठेनाप्यवश्यं शरणागतेः कर्तव्यत्वात्तन्मात्रस्य भगवद्वशीकरणसाधनत्वमिति तस्य भाष्यस्य भावः. एवमवश्यज्ञातव्यं विरोधिस्वरूपं रहस्यत्रये कुत्र प्रतीयत इत्यत्राह ॐ ब्रह्मविरोधिर्वर्गकृत्तद्व्येयं लोभमित्यादिना । सर्वं वाक्यं सावधारणमिति न्यायादष्टाक्षरद्वयस्थयोस्सावधारणचतुर्थ्यन्त पदयोर्व्यवच्छेद्यं प्रयोजनान्तरं प्रणवे चतुर्थ्यन्त सावधारणपदे व्यवच्छेद्यमन्यशेषत्वं नमःपद ...

(सा.सं.) स्तच्छरणागति परशास्त्रस्यच नवैयर्थ्यमिति भावः. वसिष्ठादेस्तु कार्यमपि न तदनुमापकं नाप्याकिंचन्यमपीति बोध्यं। इत्थं प्रबलविरोधिवर्गोपदेशजनितशिष्यव्यामोहशमनाय रहस्यत्रये विरोधिव्यवच्छेदशक्तिमत्सिद्धसाध्योपायविधायके तच्छक्तिव्यवच्छेद्यतयैव विरोधिन अनुसन्धेयत्वं संसार स्यात्यन्तबाधकत्वाच्छीघ्रमेव विरोधिनिवर्तने प्रवर्तितव्यत्वं चाह ॐ विरोधि वर्गं कृते इति । ...

மூல் - நமஸ்சுக்களில் மகாரங்களில் ஷடிகளாலும் சர்வபாப ஷப்தத்தாலும், அநுசந்நித்து சம்சாரத்திலடிச்சுட்டாலே பெற்றாருக்குறுப்பான வழிகளிலே த்விர்க்கபாபம்.

பொருளொன்றென நின்ற

(சா.தி.) மற்றும் கண்டுகொள்வது. மகாரங்களில் ஷடிகளாலும், ஷடிகளால் மமகார காட்டப்படும். அடிச்சுட்டு, ஸ்ரீஷ் பாஸ்சுக்களில் பாடதாஹம்போலே.

பொருளினியாதி. பொருளொன்றென, ஜகத்தில் ப்ரதானதத்வ மிவனே யென்னும்படி நின்ற.

(சா.ஸ்வ.) கிறதென்று கருத்து. மகாரங்களில் ஷடிகளாலே மமகாராதி ரூபவிருதிக்கள் ஶாதங்களாகிறன வென்று கருத்து. அடிச்சுட்டு, ஸ்ரீஷ்த்திலுர்ப் புமுதியிலே கால்குமாப்போலே தரிக்கவொண்ணாதபடி தோத்ரதாபத்ரயமாயிருக்கை. சம்சாரத்தில் உத்ரேகபூர்வக் மோக்ஷோபாயத்தில் த்விர்பிறக்கை இவ்விருதிவர்க்குநு சந்நாநத்துக்கு ப்ரயோஜனமென்று கருத்து. பாபம், உசிதம். இப்படித் த்விர்யாதொழியுமாகில் “நாச்சாடயதி கோபீந” மித்யாதிக்கிற்படியே ஹாஸ்யனாமென்று கருத்து.

அर्थ पञ्चकस्य सदाचार्य संप्रदायादेव सम्यग्वगतत्वख्यापनार्थमाकव्यम्, तथा त्वेन सर्वेषामनु सन्धानार्थमाकव्य मितेत्तப்பாட்டாலே சஜ்ஜஹிக்கிறார் பொருளினியாதி. பொருள் பुरुஷார். ஒன்றென, ஒன்றேயென்று சொல்லும்படி. நின்ற இவனொருவனுமே பரம பुरुஷார் ...

(சா.ப்ர.) யோர்வ்யவச்சேதோபஸ்தாபக மகாரயோஸ்ஸாத்ந்யம் - மாமேகமித்யத்ரவ்யவச்சேத்ய்ஷரண்யான்தரம் - சர்வபாபஸ்த்வி பகவதனுபவ தத்ப்ராபி ப்ரதிபந்நகானாடி வித்யாக்ரமவாஸனாருசி ப்ரகூதி சபந்நாந்ஷ விஜானியாதிதி பாவ: - உபாயானுஸ்தானே உத்கடேச்சாஜனகத்வாபிப்ராபேனோக்தம். சம்சாரத்திலடிச்சுட்டாலே இதி. பாடதாபே நேத்யர்த: . தாபத்ரயாபிபாதேநேதி பாவ: .

அर्थपञ्चकतत्त्वज्ञा आचार्यास्तद्विषये संदिहानमस्मन्मनो यथा निस्संशयं स्यात्तथार्थपञ्चक मुपादिशन्नित्याह। பொருளொன்றெனநின்றஇத்யாதிநா - யதா பாட ஂவாந்வய: . பொருள், பुरुஷா ...

(சா.வி.) நமஸ்ஸுக்களில், மூல்மத்ரத்ரவ்யஸ்தநம:பதயோ: . மகாரங்களில் ஷடிகளாலும், மகாரஸ்த்வி ஷடீப்யா. மாமேகமித்யத்ர வ்யவச்சேத்யதயா ஶரண்யான்தரமித்யாதி விருதிவர்க்கம். அநுசந்நித்து, அநுசந்நாபாய. அடிச்சுட்டாலே, பாடதாபேந. தாபத்ரயாபிபாதேநேத்யர்த: . ஂதேந சம்சாரஸ்ய துஷானலரூபத்வம் கம்யதே. ப்ரேற்றுக்கு, ப்ராபே: . உறுப்பான, உபாயபூதே. வழிகளிலே, மாரீ, த்விர்க்க ப்ராபம், த்விர்து யோக்யம்.

उक्तमर्थं गाधया सङ्गृह्णाति பொருளொன்றென இதி. பொருள், பुरुஷார்: . ஒன்று, ஂக: . அத்ரதித்ய: .

(சா.ச.) வ்யவச்சேதஸ்தித்வ மாமஹ்ஸ்த்வித்யாப்யா “ஸாத்யபக்திஸ்து ஶா ஹ்நீ” த்யாதிபித்வ சித்ரேதி பாவ: . ப்ரேற்றுக்கு, அவித்ரபித்வபகவத்ப்ராபே: .

मद्वारवो ममाविटंबितप्राप्त्युपायपरिग्रहप्रतिबन्धकाज्ञाननिवृत्तये निस्संशयं मच्चित्तारूढतयैव इमानर्थानुपदिदिशुरित्युपकारं स्मरन्नधिकारार्थं गाधया सङ्गृह्णाति - பொருள் இதி, ...

மூல் - பூமகணாதனவனடிசேர். ந்தருளொன்றுமன்பனவன்கொளுபாயமமைந்த பயன், மருளொன்றியவினைவல் விலங்கென்றிவைந்தறிவார். ...

(சா.தீ.) பூமகள்நாதன், ஸ்ரீய:பதி. அவனடிசேர்ந்து. அவன்திருவடிகளைசரணம்புகுந்து. அருளொன்றுமன்பன். அவனருளைப்பெறுமவனானவன்பன். ஸ்வாபாவிகமாகவுடைய ப்ராஸாவானஜீவந். அவன்கொளுபாயம், ப்ராஸாவானஅவன் பரிஐஹிக்கும்உபாயம் - அமைந்தபயன், அவ்வுபாயத்துக்கு ஸா஑்யத்வென வமைந்த பூரூபார்த்த - மருளொன்றியவினை, அஜ்நாத்தோடே கார்யகாரண ஸாவென சேர்ந்த பாயங்களாகிற - வலியவிலங்கு, ஸூ஑்லை. விரோ஑ியென்றபடி - இவை யைந்தறிவார், உத்தமானவிவ்ர்த்த பञ்ചகத்தையறியும் ...

(சா.ஸ்வா.) மென்று ஸர்வஸாஸ்த்ரங்களும் ஸொல்லும்படியானஅ஑ிக கல்யாண ஸ்வரூபுண விஐரஹவி஑ூதிசேஸ்தி ஸாலியாய்க்கொண்டு நிய்தமாக நிலைநின்றவனான வென்றுதாத்பர்ய. பூமகள் நாதன், ப஑ாலயா நாயகந். அவனடி, தத்பா஑ங்களை. சேர்ந்து. ஸரணம்புகுந்து. அருளொன்றும், க்ரூபையோடே ஁கீ஑விக்கும்வனான. நிய்தம் க்ரூபா விஸயனாய்க்கொண்டு நிய்தவீகர்ய பண்ணுகைக்கு ஸ்வரூபு஑்யனான வென்றபடி. அன்பன். ஸ்நே஑ி, ஑ர஑வ஑நு஑வ ரஸிகத்வ ஸ்வ஑ாவனான ஜீவன். அவன்கொள், அவன்கொள்ளுமதான. அந்தஜீவன்தனக்கு ஑ோ஑ஸா஑நமாக ஸ்வீகரிக்கும்படி யிருக்கிறவென்றபடி. உபாயம், ஸி஑்஑ஸா஑்யரூபங்களானஉபாயங்கள். அமைந்த, அந்த ஜீவஸ்வரூபத்துக்குஅநு ரூபமான. பயன், ஑ல். மருளொன்றிய, அவிசூயோடே கூடியிருக்கிற. வினை, கர்மங்களாகிற. வல்விலங்கு, ஑ூ஑்லை. ஁ன்றிவையென்று, இப்படி஑ொல்லப்பட்ட இந்த அர்த்த பञ்ചகத்தை. அறிவார், ...

(சா.ப்ர.) த்:.. ஁ன்னு, ஁க:.. அ஑்விதீய ஁தி யாவத். ஁ன, ஁தி யதூசூயத் ததா. நின்ற, ஸ்தித:.. பூ, பூஷ். மகள், பூத்ரி. ஑க்ஷ்மீ ரித்யர்த்த:.. தஸ்யா:, நாதன், நாத:.. அ஑்விதீய பூரூபார்த்தயா வெ஑ான்தேஸு ப்ரதிபந் ஸ்ரீபதி ரித்யர்த்த:.. ஁தென ப்ராப்யஸ்ய ஑்ர஑்஑ுணு ரூபமுத்த. அவன், ஑:.. அடி, சரண. சேர்ந்து, ப்ராஸி:.. அருள், க்ரூபா. ஁ன்றுகை, ஁கீ஑ாவ:.. அன்பன், ஑க்த: தஸ்ய சரணாவாஸ்தித்ய தத்கூபா விஸயி஑ூத் ஑஑்஑ிதமானு சேதன ஁த்யர்த்த:.. ஁தென ப்ரத்ய஑ாஸ்த் ஸ்வரூபமுத்த. அவன், ஑:, தென த்யர்த்த:.. கொள், ஸ்வீக்ரியமாண:.. உபாயம், உபாய:.. தெனாஸூயே ஑க்திப்ரபத்திரூபாய ஁த்யர்த்த:.. ஁தென ப்ராப்யுபாய உத்த:.. அமைந்த, பரிபூர்ண:.. பயன், ஑ல். பரிபூர்ண஑்ர஑ானு஑வ ஁த்யர்த்த:.. ஁தென ப்ராஸே: ஑லமுத்த. மருள், அஜ்நான். ஁ன்றிய, ஁கீ஑ூத். வினை, பாய், வன், ஑ூ஑ா. விலங்கு, ஸூ஑்லா. அஜ்நானாவினா஑ூத் பாயரூபாசூசே஑்ஸூ஑்லேத்யர்த்த:.. ஁தென ப்ராஸி விரோ஑ி நிர்஑ிஸ்த. ஁ன்றவை, ஁த்யேதான. ...

(சா.வி.) ஁ன, ஁தி யதூசூயத் ததா, நின்ன, ஸ்தித:.. பூமகள்நாதன், பூஷ்வாஸிந்யா: ஸ்ரீய:பதி:.. ஁஑் ப்ராப்ய. அவன், தஸ்ய ஑ர஑வத்:.. அடி, பா஑ீ. சேர்ந்து, ப்ராப்ய, அருள், க்ரூபயா. ஁ன்றும், ஁கீ஑ூத்:.. விஸயி஑ூத் ஁த்யர்த்த:.. அன்பன், ஑க்த:.. அய் ப்ராஸா. அவன், ஑க்தென. கொள்ளும், ஸ்வீக்ரிய மாண:.. உபாயம், உபாய:.. அய் ப்ராப்யுபாய:.. அமைந்த, பரிபூர்ண. பயன், ஑ல். ப்ராஸி஑லமேதத். மருள், அஜ்நானென, ஁ன்றிய, ஁கீ஑ூத். த஑வினா஑ூத்மித்யர்த்த:.. வினை, பாயமேவ. வல், ஑ூ஑ா. விலங்கு, ஸூ஑்லா, ஁஑் ப்ராஸிவிரோ஑ி. ஁ன்றிவை, ஁தான. ஐந்து, பञ்ചார்த்ந. அறிவார், ...

(சா.ஸ.) பௌருளொன்றெனஅ஑்விதீய ப்ராப்யமிதி. அருளொன்றுமன்பன்:.. க்ரூபாவிஸய஑க்த:.. அவன்கொள், தெனஸ்வீ ...

अथ प्राप्यप्राप्तृ प्राप्तीनांस्वरूप विचारेण मम प्राप्तिविळं बावकाशः। धिक् धिङ्मां मति विशेषायतो हि मे प्राप्तिविळंब इति निर्वेदपूर्वकमतिप्रबलविरोधिनोपि निवर्तकमकिंचनस्य मम शेषिदंपतिभरन्यसनमद्वितीयमविळंबितफलायालमवशिष्यत इति स्वस्य समाहितमनस्कतामुपाय सामर्थ्य सूचयन्नाह प्राप्यमिति। प्राप्यं, अनुभाव्यं - ...

मूलं- प्राप्ताहमस्योचितः प्राप्तिर्दायधनक्रमादिह मम प्राप्तास्वतस्सूरिवत् ।

(सा.दी.) संबंधित्वेन प्राप्यं - अस्य, इन्द्रप्राप्यं कृत्वा - अहमुचितः प्राप्ता, योग्योनुभविता - कैकर्य कर्ताव्यमाका निन्देण - प्राप्तिरिति - इन्द्रप्राप्यं कृत्वा प्राप्तिरिति - मम दायधनक्रमात्, पुत्रानुक्तपितृधन न्यायकृताले सूरिकणां नित्यमुक्तां कृत्वा - स्वतः प्राप्ता, सिद्धैर्येनैक - ...

(सा.स्वा.) युक्तस्तद्विरह इत्याह। समस्तशेषि परममिति। निरुपाधिक सर्वशेषी। निखिलहेय प्रत्यनीकतया कल्याणैकतानतया सर्वोत्कृष्टं चेत्यर्थः। प्राप्यवस्तु यदि दोषयुक्तं वा, गुणविकलं वा, निरुपाधिक संबन्धरहितं वा भवेत्तदा प्राप्तिविरहस्तत्प्रयुक्तस्स्यादपि, तद्वस्तु न तथेत्यभिप्रायः। प्राप्तिस्वरूपे विचार्यमाणे न तत्प्रयुक्तोपीत्याह प्राप्ताहमिति। अस्योचितः, अमलत्वादिभिर्निरुपाधिकशेषत्वादिभिश्च प्राप्यानुभवयोग्य इत्यर्थः। प्राप्तिस्वरूपं यदि दोषयुक्तं वा, निरुपाधिकशेषत्वादिरहितं वा भवेत्तदा प्राप्तिविरहस्तत्प्रयुक्तस्स्यादपि, तत्स्वरूपं न तथेति भावः.. एवमप्यस्य पुरुषार्थस्य स्वर्गादिपुरुषार्थांतरवद्यागादिनिष्पाद्यत्वे यागाद्यन्वय व्यतिरेकानुविधायितया स्वस्य कदाचित्तद्विरहस्स्यादपि न चायं तथेत्याह प्राप्तिरित्यादि। धनस्वामि संबन्धादेव यत्परस्यापि संभवति तद्दायधनमित्युच्यते। यथा पुत्रादीनां पित्रादिधनं हेत्वन्तरमनपेक्ष्य संबन्धादेव संभवति तद्वदित्यर्थः। इह स्वर्गादिविलक्षणे प्राप्ये। स्वतः प्राप्ता, स्वरूपानुबन्धिनीत्यर्थः.. सूरिवत्, सूरिणामिव। दायदृष्टान्ते सत्यपि सूरिदृष्टान्तोपादानं स्वर्गाद्यलौकिकपुरुषार्थेषु दायतुल्यत्वं न दृष्टमिति शंकावारणार्थं। एवं तर्हि किंप्रयुक्तः प्राप्तिविरह ...

(सा.प्र.) जगतः.. स ईशोस्य जगतो नित्यमेव नान्यो सेतुर्विद्यत ईशनाय. ईश्वरस्सर्वभूतानां - ज्ञानानन्दमयस्त्वात्मा शेषो हि परमात्मनः। दासभूतास्स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः। व्यक्तं विष्णुस्तथा व्यक्तं पुरुषः काल एवच। सर्वगस्सर्वभूतेः शस्सर्वात्मा परमेश्वरः..” “इति विविधमजस्य यस्य रूपं प्रकृतिपरात्ममयं सनातनस्ये” त्यादिभिर्भगवतो निरुपाधिकसर्वशेषित्वात्सर्वेषां परमप्राप्यभूत इत्यर्थः - प्राप्तेत्यादि। अहमस्योचितः प्राप्ता। स्वाभाविक दासत्वादेव मम प्राप्तिमुचितमित्यर्थः। प्राप्तेत्यजन्तपदं। प्राप्तिः परिपूर्ण भगवदनुभव कैकर्यादिः। दायधनक्रमात्, पितृपैतामहधनन्यायेन। इह, ब्रह्मविषये। मम, शेषशेषिभावादि संबन्धज्ञानवतः। स्वतः प्राप्ता, उचिता। इदं तु दृष्टान्तं नतूपाधिना। सूरिवत्, नित्यसूरिवत्. बद्धानामपि ...

(सा.वि.) प्राप्तिः, परिपूर्णब्रह्मानुभवः स्वच्छन्दकैकर्यपर्यंतः। दायधनक्रमात्, पुत्रस्य पितृधन न्यायेन। सूरिवत्, सूरिणामिव - स्वतः प्राप्ता, योग्यास्तीत्यर्थः - प्रतिबन्धकवशान्नानु ...

(सा.सं.) क्रिय प्राप्ता, प्राप्यवस्त्वनुभविता। अस्य, प्राप्यस्य। उचितः, योग्यः - उचितत्वमन न्यार्ह शेषत्वानन्य शरणत्वानन्यभोग्यत्वैः - दायधनं, दायानन्तरपितृधनं। प्राप्तिः, देशविशेषावच्छिन्नानुभवविशेषरूपा। इह, अनुभवितृवर्गे। मम, पुत्रत्वादि संबन्धवतः.. सूरिवत् स्वतः प्राप्तायां ...

मूलं- हन्तैनामिति वृत्तवानहमहंमत्या विमत्याश्रयः, सेतुस्सम्प्रति

(सा.दी.) हन्तेत्यादि - एनां, स्वतस्सिद्धां प्राप्तिं। विमत्याश्रयोहं, अज्ञानाश्रयोहं। अहंमत्या, अहंकारकृत्यालौ। अतिवृत्तवान्, अतिक्रमिकृत्यव णाकात्तिन्नेण्. हन्तेति खेदे। सेतुरित्यादि। संप्रति, ...

(सा.स्वा.) इति शंकायां परिशेषात्स्वापराधप्रयुक्त इत्याह। हन्तेत्यादिना - प्राप्यप्राप्तप्राप्ति स्वरूप परामर्श मूलनिर्वेदसूचनं। एनां, परमप्राप्यविषयां शेषत्वादिना स्वतुल्येषु सूरिषु स्वरूपानुबन्धितया दृष्टां प्राप्तिं। अहं, सूरिवत्तद्योग्योपीत्यर्थः। अहंमत्या, “त्वं मेहं म” इत्याद्युक्ताहमभिमानेन। अविद्याद्यपराधेनेति यावत्। विमत्याश्रयः, विपरीतज्ञानाश्रयः। तर्हि स्वापराधेनातिवृत्ता प्राप्तिरिदानीमप्यनिवृत्तापराधेन त्वया कथं लभ्येत्यत्राह। सेतुरिति। संप्रति, सदाचार्यानुग्रहाधीनसम्यक्ज्ञानेनाहंमत्यादिनिवृत्तिदशायां ...

(सा.प्र.) स्वतःशेषत्वाज्जीवानां सर्वेषामप्यपहतपाप्मत्वादि गुणाष्टकस्य प्रजापतिवाक्ये श्रवणाच्चेतिभावः.. नन्वनाद्यविद्यां प्राप्तस्य मुक्त्यनन्तरं प्राप्यस्य परिपूर्णानुभवकैक्यदिस्तत्तच्छरीरादेरिवौपाधिकत्वमेव युक्तमिति चेन्न. बहुपुत्रस्य कस्यचिदुत्पत्तिमारभ्य पित्तोपहतेन केनचित्पुत्रेण कंचित्कालमननुभूतेपि दाये पित्तापगमनान्तरं तेनानुभूयमाने औपाधिकत्वरहित्येनौत्पत्तिकत्व पदस्यापि स्वाभाविकत्वोपपत्तेरिति भावः। नन्वेवं जीवानां कैक्यस्य स्वाभाविकत्वे एतावन्तं कालं भगवदनुभवाभावो नोपपद्यत इत्यत्र “अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति यामतिः। अविद्ये” त्युक्तदेहात्मभ्रमस्वतंत्रात्मभ्रमपरवशतयेयन्तं कालं तदभाव इहन्तैनामित्यादिना-हन्तेतिखेदे. एनां.प्राप्तिं. अतिवृत्तवान् अतिक्रान्तः कर्तृरिक्तवत् । अनवधिकातिशय सुखरूप परिपूर्णानुभव जनितकैक्यकरणं विहाय प्राकृतानुभव परोभूवमिति भावः। अहं, अनन्यशेषत्वानन्यशरणत्वानन्यप्रयोजनत्वादि रूप स्वस्वरूपतदनुरूप पुरुषार्थ तदुपायज्ञानवानहमित्यर्थः। एवंभूतस्वरूपज्ञानमियन्तं कालं कैक्यालाभे खेदजनकमित्यभिसन्धाय हन्तशब्दप्रयोगः। अनात्मन्यात्मेत्याद्युक्तया स्थूलोहं स्वतंत्रोहमिति बुध्या विमत्याश्रयः, “त्वं मेहं मे कुतस्तत्त दपि कुत इदं वेदमूलप्रमाणादेतच्चानादिसिद्धादनुभवविभवात्तर्हि साक्रोश एव। क्राक्रोशः कस्य गीतादिषु मम विदितः कोत्र साक्षी सुधीस्स्याद्वन्त त्वत्पक्षपाती सइति नृकलहे मृग्यमध्यस्थवत्त्व” मित्युक्तं कलहं कुर्वाणः। एवं विपरीतवृत्तेश्चेतनस्येतः परं भगवत्प्राप्त्यर्थं किं कर्तव्य मित्यत्राह । सेतुरित्यादि । सेतुः, सेतुवत्प्रापकः । ...

(सा.वि.) भव इत्याह - हन्तेति। विमत्याश्रयः, अज्ञानाश्रयः - अहंमत्या, अहंकारेण - एनां, प्राप्तिं - अतिवृत्तवान्, अतिक्रान्तवान्, अप्राप्तवानस्मि - हन्तेति खेदे - सम्प्रति, इदानीं - शेषिदंपति भरन्यासो मे सेतुः - तरणोपायशिशिष्यते - अविलंबेन प्राप्तिहेतुरवलंबनमस्ति - ...

(सा.सं.) प्राप्तौ। किमद्य भवतो गतं ? अत एव प्राप्तिर्भविष्यतीत्यत्राह। हन्तैनामिति, अनादिप्राप्तिमन्त स्सूरयः.. अनादि तदलाभवानहमिति हन्तेति निर्वेदः। तदधीन एता तदलाभ इति। एव मतिवृत्तिवानह मित्युक्तिः.. केन हेतुनेत्यत्राह। अहंमत्येति। स्वातन्त्र्यभ्रमेणेत्यर्थः.. ...

मूलं-

(शेषसंपदि) शेषिदंपतिभरन्यासस्तु मे शिष्यते ॥११॥

इति कवितार्किकसिद्ध्यस्य सर्वतंत्रस्वतंत्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्रीमद्रहस्यत्रयसारे अर्थ पञ्चकाधिकारश्चतुर्थः.

(सा.दी.) एवं स्थिते अस्मिन्नवसरे। मम शेषसंपदि, परब्रह्म परिपूर्णानुभव पूर्वक कैर्करूपशेषैश्वर्य विषये। सेतुः, अव्यवहितोपायं। भरन्यासस्तु, तच्छरणागतिरेवावशिष्यते नान्यत्, विळंबाक्षमत्वादिति भावः। इत्यनुसन्धानक्रमः। இவ்வधिकாரத்தில் प्राप्यन्नाना ईश्वरानुसन्धिकं प्रकारम् प्रसाक्तं (சா. दी.) साधारणा साधारणाकारम् उपायफलங்கं (சா. दी.) प्राप्तिविरोधिकं (சா. दी.) அதில் प्रधानமின்னதென்றும் அதின்கூறும் இதுக்குச்செய்யும் परिहारम् சொல்லித்தாய்த்து.

इति सारदीपिकायां अर्थ पञ्चकाधिकारश्चतुर्थः।

(सा.स्वा.) शेषिदंपतिभरन्यास इत्येव पाठः। शेषसंपदीति पाठस्त्वनपेक्षितार्थत्वाद्भरन्यासस्य प्रतिसंबन्धय पेक्षयाध्याहारादि दोष प्रसङ्गाच्चादरणीयः। मे, इदानीमहं मत्यादिनिवृत्तावपि प्राचीनापराधमूलनिग्रह विषयस्य मे. सेतुशिष्यते, संसार जलधिनिस्तारोपायतया परिशिष्यते। सद्धारकतयाद्वारकतया वा यथार्हं भरन्यास एव कर्तव्यतया परिशिष्यत इत्यर्थः।

इति सारास्वादिन्यां अर्थपञ्चकाधिकारश्चतुर्थः।

(सा.प्र.) संप्रति, उपायान्तररहिततया अकिंचनत्वावस्थायां। शेष संपदि, परस्यातिशयकरत्वैकवेष्टस्य शेषभूतस्य। संपत् अतिशयोत्पादहेतु व्यापारात्मककैर्कर्यं। तस्यां विषये। भरन्यासशिष्यते, परिशेषाद्भरन्यास एवेत्यर्थः। तुशब्द आशुकारित्वादिरूपस्य भरन्यासगतस्य भक्त्यात्यादिभ्यो विशेषस्य द्योतकः। एतेनानाद्य विद्याकर्मवासनारुचिप्रकृतिसंबन्धात्तिरोहितस्वाभाविकाकारैश्श्रेयस्कैः। “समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नोनीशया शोचति मुह्यमानः। जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोक” इत्यादौ अन्यमीशमिति प्राप्यस्य, पुरुष इति प्राप्तुः। पश्यतीत्युपायस्य वीतशोक इति फललस्य वृक्षे निमग्न इति विरोधिनश्च प्रतिपादनात्तदानुगुण्येनार्थपञ्चकं विविच्य ज्ञात्वा स्वाधिकारोचितं भरन्यासमनुष्ठाय स्वरूपानु रूपपुरुषार्थः प्राप्तव्य इत्युक्तं भवति।

इति सारप्रकाशिकायामर्थपञ्चकाधिकारश्चतुर्थः.

(सा.वि.) पूर्व हन्तेति निर्वेदः - इह उपायस्मरणेन हर्षश्च व्यंजितः - अनेन “वृथैव भवतो याता भूयसी जन्मसन्ततिः। तस्यामन्यतमं जन्म संचित्य शरणं ब्रजे” ति स्मारितं ॥१२॥

इति सारविवरिण्यां अर्थपञ्चकाधिकारश्चतुर्थः।

(सा.सं.) विमतिः, अननुभाव्ये अनुभाव्यत्वबुद्धिः. तर्हीतः परं तद्भाभोपायःक इत्यत्राह सेतुरिति। दंपतिविषयको भरन्यास एव उपायतयावशिष्यत इत्यर्थः।

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे अर्थ पञ्चकाधिकारश्चतुर्थः.

श्रीमते निगमान्त महादेशिकायनमः

तत्त्वत्रयाधिकारः ॥

मूलं-

प्रकृत्यात्म

(सा.दी.) प्रकृत्यात्म भ्रमस्याथ स्वतंत्रात्म भ्रमस्य च । विरोधिना निवृत्यर्थं तत्त्वत्रयनिरूपणं ।

அর্থ பञ்ചகமும் அனುசந்ಧேய மாயிருக்கஅதில் ப்ராப்யப்ராப்து விரோಧி ரூபசித்சிதீஸ்வரரா ...

(சா.ஸ்வா.) இப்படி முமுक्षுவுக்கு रहस्यत्रयத்திலே संबन्धமும் अर्थ पञ्चकமுங்கூறுவார்அறிய வேண்டின தாக நிரூபித்தது கூடுமோ? तत्वत्रयमात्रத்தை उपदेशித்துப்போகிற சंप्रदायத்தோடு विरोधியாதோ? तत्वत्रयத்தை विशेषித்தறிய வேணுமென்ற கருத்தாலே उपदेशிக்கிற மாத்திரமாகையாலே विरोधமில்லை எனில்இந்த षडर्थ निरूपणादेव त देकदेशமானஇத்தत्वत्रयமும் विशेषித்து ज्ञातமாக வற்றாயிருக்க இத்தत्वत्रयमात्रத்தை தனித்தறியவேணுமென்றுउपदेशிக்கைக்கு प्रयोजनமுண்டோ? प्राप्यत्वप्राप्त्याद्याकारங்களாலே निरूपितமானாலு மிச்சिदचिदीश्वरர்களைअन्योन्यविभाजकोपाधि विशेषங்களாலும் तदवान्तरभेदங்களாலுமறிகை प्रयोजनமென்னில் அவ்வுபாधिविशेषங்களெவைகள் तदवान्तर भेदங்களிருக்கும்படி ...

(सा.प्र.) पूर्वाधिकारे तत्पूर्वाधिकारे चार्थपञ्चकस्य संबन्धस्य च मुमुक्षुभिः प्राधान्येन ज्ञातव्यत्वमुक्तं। तन्मुमुक्षुभिरवश्यज्ञातव्यतया तत्त्वत्रय प्रतिपादकानां “पृथगात्मानं प्रेरितारं च मत्वा, भोक्ता भोग्यं प्रेरितारं च मत्वा जुष्टस्ततस्तेनामृतत्वमेती”त्यादि श्रुतीनां तदनुरोधिनां संप्रदायप्रवर्तकाचार्य वाक्यानां च विरुद्धमित्यत्रालौकिकश्रेयस्साधनेषु क्वाचित्कप्रवृत्ते रपि प्रतिबन्धकतया देहात्मभ्रमस्यातिक्रूरत्वात्स्वतंत्रात्मभ्रमस्य निरीश्वर भ्रमस्य च “योन्यथासन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते। किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा। विद्याचोरो गुरुद्रोही वेदेश्वरविदूषकः। त एते बहुपाप्मानस्सद्यो दण्ड्या इति श्रुतिः” रित्यादिभिरत्यन्त बाधकत्वोक्तेश्च भोक्तेत्यादि ...

(सा.वि.) ननु अर्थपञ्चकं शेषशेषिभावेन सह ज्ञातव्यं चेत्पूर्वाचार्यैस्तत्त्वत्रयस्य ज्ञातव्यत्वोपदेशकथनं श्रुतिषु तत्त्वत्रयमात्रविभागकथनं च विरुध्यत इत्याशंक्य प्रकृत्यात्मभ्रमादि निवृत्तिः ...

(सा.सं.) इत्थं संबन्धेन सह ज्ञातव्येऽप्यर्थषट्के भोक्तृभोग्यमित्यादिरूपतत्त्वत्रयविवेकादमृतत्वप्राप्तिपरश्रुतेः को विषयः तथा विवेकस्य वा किंफलमिति जिज्ञासायामधिकारांतर मारभमाणः

मूलं- अतो भोक्ता भोग्यं तदुभयनियन्तेति निगमैर्विभक्तं

(சா.தி.) அத:, எதஸ்தித்யர்த். நிர்மல: , உபநிஷத்துக்களால். ஸுக்மா ஸுக்மா ததுமய நியந்திதி. “ஸுக்மா ஸுக்மா ப்ரேரிதாரம் ச மத்வா” என்று விஸ்தம். அர்த்தபஞ்சகத்தில் விஸ்தித்துச்சொல்லப்பட்டது. இத்தவநயத்தை ...

(சா.ஸ்வ.) கதநாத் - ப஢்டிதம்ந்யகதத்வெந வுஷம்யஸத்வெபி தூ஢்டதரபுமாணுஜுவீஷையுவுவீதர்ம்யநி஢்டுபுணெ சதி
 ஢ுமமூல்: ப஢்டிதம்ந்யகலஹுபி பாமர஢ுமநிர்விஷெஷஜ்ஜலதீதி ஢ாவ: - அத:, ஁தஸ்தித்யுர்த் - ஁க்த஢ுந்யாதி
 நிவூத்யுர்த்மிதி யாவத் - புயுஜுநெஹெதுத்வவிவக்யா தஸித் புத்யய: - ஢ுக்தெத்யாதி - இங்஑ு “஢ுக்தா ஢ுக்யம்
 புரெரிதாரம் ஑ மத்வா” ஁த்யாதி ஃருதி஑்ள விவகிதங்஑்ள - இத்தூல் தத்வத்ய ரூ ...

(सा.प्र.) सम्बन्धानां तथैक्यभ्रमवत्त्वाच्चैवमादि नानाविध भ्रम विषयाणां सर्वेषां च प्राकृतत्वात्सर्वसङ्ग्रहार्थं प्रकृतिशब्देन देहात्मभ्रमविषयस्य निर्देशः। गच्छति, नश्यति। चिल्लक्षणधिया ज्ञानाश्रयत्वं स्वस्मै भासमानत्व मित्यादि - अचिल्लक्षणधिया ज्ञानानाश्रयत्वं परस्मा एव भासमानत्वं, बन्धकसत्त्वाश्रयत्वं, प्रकृतित्वं, प्रथम विषमविकारत्वं, महत्वं, इन्द्रियोपादानत्वं, सात्विकाहङ्कारत्वं, शब्दतन्मात्रोपादानत्वं, भूतादित्वं, सात्विकतामसव्यतिरिक्ताव्यवहितमहद्विकारत्वं, राजसाहङ्कारत्वं, रूपादिषु पञ्चसुमध्ये शब्दमात्राश्रयत्वमाकाशत्वं, शब्दस्पर्शमात्राश्रयत्वं, वायुत्वं, उष्णस्पर्शवत्त्वं तेजस्त्वं, शीतस्पर्शवत्त्वं अप्त्वं, गन्धवत्त्वं पृथिवीत्वं. तत्तद्भूतसूक्ष्मावस्थात्वं तत्तन्मात्रत्वं, कलाद्याकृतित्वं कालत्वमित्याद्यपि लक्षणधिया वेत्यर्थः। तथेत्यादि। जीवस्येशस्य चैक्यविषयः। कलहः, विवादः। जीवो ब्रह्मणो भिन्नाभिन्न इति विवादो जीवेशवैपरीत्यविवादादिश्च प्रभृति शब्दार्थः। तद्विभजनात्. एते विवादा जीवेश्वरयोर्विभागेन लक्षणानां प्रदर्शनात्तथा गच्छन्तीत्यर्थः। स्वतो लक्ष्मीशेषत्वे सति चेतनत्वं, अणुत्वे सति चेतनत्वं, चेतनत्वे सति स्वतोलक्ष्मीनियाम्यत्वमित्यादीनि जीवलक्षणानि। कर्मवश्यत्वं दुःखित्वं सङ्कुचितज्ञानत्वमित्यादीनि बद्धलक्षणानि। सुकृत दुष्कृतयोर्निश्शेष निवृत्तावाविर्भूत स्वरूपत्वं, प्रकृतिपरवशत्वे सति निश्शेषतन्निवृत्तिमत्त्वमित्यादीनि मुक्तलक्षणानि। अनाद्याविर्भूतस्वरूपत्वे सति लक्ष्मीपरतपन्त्रत्वं, अणुत्वेसत्यनाद्याविर्भूत भगवदनुभवत्वमित्यादीनि नित्यलक्षणानि। विभुत्वे सति चेतनत्वं, अनन्याधीनत्वं, निरुपाधिकशेषित्वं, निरुपाधिकनियन्तृत्व मित्यादीनीश्वरलक्षणानि। एवंरूपाणि लक्षणान्यूह्यानीति भावः। एवंविधलक्षणलक्षिततया चेतनाना मीश्वरस्यच ज्ञाने अतस्मिंस्तद्बुद्ध्यात्मकप्रकृत्यात्मभ्रमस्वतन्त्रात्मभ्रमो निरीश्वरात्मभ्रमश्च कदापि न स्या द्विशेषदर्शनस्य स्थितत्वादिति भावः। अतः, यतो विभज्य लक्षणोक्त्या संसर्गाग्रहमूलभ्रमस्सर्वोपि निवर्तते. अतो, हेतोः, भोक्तेत्यादिना “भोक्ता भोग्यं ...

(सा.वि.) अतः, देहात्मभ्रमनिवृत्त्यादिरूपप्रयोजनवशात्, भोक्ता जीवः. भोग्यं प्रकृतिः. तदुभयनियन्ता, जीवप्रकृतिप्रेरक ईश्वर इति निगमैर्विभक्तं “भोक्ता भोग्यं प्रेरितारं च मत्वे” त्यादि श्रुतिभिर्विभज्य ...

(सा.सं.) भ्रमो निवर्तते। तत्र चिच्च जीव ईश्वरश्चेति लक्षणतो विभज्य ज्ञाते तयोरैक्यभ्रमोपि निव ...

மூல்- நஸ்த்வத்ரயமுபदिशन्त्यक्षतधियः ॥११॥

सम्बन्धमும் अर्थपञ्चकमूढकूड आहुअर्थ अहियवेण्णडियिणुक्क इवहन्हिल एक्देशमान तत्वत्रयत्तेत

(सा.दी.) अक्षतधियः, सयज्ञराननमआचार्यरूकन. नः, नमक्कु. उपदेसिक्तारूकनैक ॥१४॥

இஸலோகாभिப्रायத்தை சப்ரமமாகவெளியிடுகிறார். சம்பந்தமியாதியால்.

(सा.स्वा.) पेणापि विभागत्तुक्कु प्रमाणं काट्ठिणपडि - नः, என்கிறவித்தால்अर्थ पञ्चक सम्प्रदायंபோலே तत्वत्रयसम्प्रदायमும் नमक्कुअवश्योपादेयमेன்று कருத்து - अक्षतधियः, ஒன்றாலும் क्षोभ्यமல்லாத ज्ञानமுடைய நம்आचार्यरूकन ॥१४॥

இனி கீழ்ச்சொன்ன சூத்திரங்களில் ஷட்யஸம்ப்ரதாயஸ்ய தத்வத்ரயஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதசூத்திரத் தை சோபபத்திகமாகக்காட்டாநின்று கொண்டுஅதுக்குஅதர் மருளிச்செய்கிறார். சம்பந்தமியாதியால். எகதேசமிதி. இதுஉபபத்திசூਚனம். எகதேசமானவித்தை விசேஷித்தறியவேணுமென்னவே இதரங்கள்அநாவச்யகங்களென்று தோற்றுகையால்இஸ்ஸம்ப்ரதாயங்களிரண்டுக்கும் அந்யோந்ய விரோதமாய்த்தென்று கருத்து. விசேஷித்து என்றது சிட்சிடீசுவரர்களை ...

(सा.प्र.) प्रेरितारं च मत्वे” त्यादिश्रुतिः स्मारिता। प्रेरितारमिति पदं तदुभयनियन्तेति व्याख्यातं। अणुत्वे सति भोक्तृत्वं जीवलक्षणं। भोग्यतैकशेषत्व मचिल्लक्षणं। निरुपाधिकनियन्तृत्वमीश्वरलक्षणञ्चास्यां श्रुतौ विवक्षितं। अक्षतधियः, तादृशभ्रमानाघ्रातबुद्धयः। भोक्तृभोग्य नियन्तृरूपेण वेदान्तैर्विभक्तं चिदचिदीश्वर रूपं तत्वत्रयं। स्वयमेतादृशज्ञानवत्तया भ्रमादिगन्धरहिता आचार्या अस्माकमपि पूर्वोक्तभ्रमनिवृत्तये उपदिशन्ति. एवंविध भ्रमोत्पत्तिप्रतिबन्धकत्वशक्तियुक्तभेदनिर्णयो यथा भवेत्तथोपदिशन्तीत्यर्थः ॥१५॥

षडर्थ सङ्क्षेपादिष्वर्थपञ्चकेन सह सम्बन्धस्य ज्ञातव्यत्वसमर्थनात्तदनुसारेण स्वयमपि तेषां ज्ञातव्यत्वमुक्त्वा तत्वत्रयमात्र निरूपणस्याप्यामुष्मिक पुरुषार्थसाधन प्रवृत्ति प्रतिबन्धक देहात्म भ्रमस्यात्यन्त बाधकत्वात्स्वतन्त्रात्मभ्रमस्य निरीश्वरत्वभ्रमस्य च “योन्यथासन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते। किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा। विद्याचोरो गुरुद्रोही वेदेश्वरविदूषकः। त एते बहुपाप्मानस्सद्योदण्ड्या इति श्रुति” रित्यादिभिरत्यन्तबाधकत्वोक्तेश्च तेषां भ्रमाणां झडिति निवर्तनं प्रयोजनमित्येतत्प्रश्नपूर्वकमाह. सम्बन्धमूमर्थ

(सा.वि.) प्रतिपादितं तत्वत्रयं अक्षतधियः कुतर्काप्रतिहतमतयोस्मदाचार्या उपदिशन्ति यद्यपि पूर्वत्रेश्वर शेषत्वादयो निरूपिताः - तथापि तेषां चिदचिदीश्वर स्वरूपानिरूपणे असिद्धि शङ्काग्रस्ततया भ्रम निरासकत्वानुपपत्तेः लक्षणप्रमाणाभ्यां तत्वत्रय निरूपणे सति विशेष दर्शनाद्भ्रमनिवृत्तिसंभवाद्विशिष्योपदेश आवश्यक इति भावः ॥११॥

श्लोकार्थमेव प्रश्न पूर्वकमुपपादयति। सम्बन्धमूमइत्यादिना. आहुअर्थ अहियवेण्णडियிணுक्क ...

(सा.सं.) तन्ते - अतः इत्थं भ्रम निवृत्तये - तत्वानां लक्षणतो विभज्य ज्ञेयत्वात्। अक्षतधियः, उक्तभ्रमाभिहित रहितबुद्धयः ॥१४॥

மூல்- முமுक्षுவுக்கு விசேஷித்தறிய வேனுமென்று ஂாசார்யர்கள் ஁பதேசித்துப்போருகைக்கடியென்னென்னில், ஁துக்கடி ப்ரகृत்யாத்மப்ரமமும் ஁்வத்ந்ராத்மப்ரமமும் ஁துக்குநிடானமான ஁நீஸ்வரவாடரூசியுமாகிற ம஁விரோதிகளைமுற்படக்கழிக்க ப்ராப்தமாகை. ஁த்தைநினைத்து ஁கூ஁஁ய நியந் ரூபத்தாலே ...

(ஸா.டீ.) ஁துக்கு, ஁்வத்ந்ராத்மப்ரமத்துக்கு முற்பட, மற்றை஁்ரான்திகளுடைய ப்ரி஁ரத்துக்கு முன்னேயென்கை. ...

(ஸா.ஸ்வ.) ஁ந்யோந்யவி஁ாஜகோபாதிவிசேஷங்களாலும் தடவாந்ர஁தங்களாலும் விசேஷித்தென்றபடி. ஁பதேசித்துப்போரு கைக்கித்யாடி. ஁ணாமவச்யஜாதவ்யத்வாவிரோதெ஁துக்கடியசொல்லாவிட்டால்஁த்தத்வத்ரயத்தை விசேஷித்தறிகிறது. மாத்ரப்ரயோஜன மாகமாட்டாமையாலிவ்விரோத்ப்ரி஁த மாகாதென்று கருத்து. ஁த்தாலிவ்஁திகாரத்துக்கு஁க்ஷேப ஁ஜ்ஜிதி யென்றதாய்த்து. ஁்வத்ந்ரேதி - ஁லோகப்ரமதின்படியே யங்கு ஜீவீசீக்ய ப்ரமமுமென்னவேண்டியிருக்க ஁ப்படிய்ச்சொல்லுவானே ஁ென்றால்? ஁த்மநஸ்வத்ந்ரத்வ் ஁்விவிதீ ஁ஷா஁வாடீசீநீக்யாடா. ஁வ்விரண்டு மி஁லோகத்திலே ஜீவீசீக்ய படத்தாலும் ப்ர஁தி ஁வ்஁த்தாலும் ஁ூசிதங்கள். ஁வைகளை வ்யக்தங்களாக்குகைக்காக ஁ங்கு ஁்வத்ந்ராத்ம ப்ரமமென்றபடி நிர்஁சித்தது. ஁துக்கு, ஁்வத்ந்ராத்மப்ரமத்துக்கு. ஁நீஸ்வரவாட ஜீவாதிரிதீஸ்வரா஁வபக்ஷ:. ஁தாவது ஁ஸ்வரனில்லையென்கிற ஁ங்க்யமதமும்; ஁வனுண்டானாலும் ஜீவனோடு ஁கனென்கிற ஁஁க்ராடிமதமும்; ஁வைகள் ப்ரவோக்த ஁்விவித ஁்வாதந்யத்துக்கும் நிடானமாகையாலே ஁ப்பக்ஷங்களில் பிறக்கும் ரூசியும், ம஁விரோதி யென்று கருத்து. ஁து ஁லோகத்தில் கண்கூதமாகாவிட்டாலும் கல஁ஷவ்஁த்தாலே ஁ூசித. ம஁விரோதி. ஁஁த்மப்ரமஸ்ய பாரலூகிக ஁ர்வபுரூஷாத்ப்ரவூதிப்ரிதி஁ந்஁கத்வாஸ்வ-த்ந்ராத்மப்ரமாடேசக் ஁ஷத்வாடிஜ்ஜானவிரோதித்வெநாஸத்ப்ராப்தாபாடகத்வாந்ம஁ா விரோதித்வமிதி஁வ:. முற்பட, ஁஁ர்த் ஜ்ஜானத்தைக்கொண்டு மோக்ஷவ்யதிரித்புரூஷாத்தடுபாயாடிகளிலே ஁வானுரூபத்வாடி ஁்ரான்திகளைக் கழிப்பதற்கு முற்படவென்றபடி. ப்ராப்தமாகை, ஁சிதமாகை. ஁ந்த஁்ரான்திகளைக்கழிக்க ப்ராப்தமாகையிதுக்கு நி஁ந்நமானாகையாலிந்த தத்வத்ரயத்தை யிப்படி விசேஷித்தறிகை ப்ரயோஜனமாக மாட்டுமென்று கருத்து. ஁த்தால் ப்ராப்யத்வ ப்ராப்த்வா஁யாகாரேண ஁஁ர்த்ங்களை யறிகைக்காகவே஁த்தத்வத்ரயத்தை ஁்வஸ்வவி஁ாஜகோபாதிகளாலே விசேஷித்து முற்படவறியவேண்டுகையால் ஁ஸ்ஸ்ப்ரடாயங்களிரண்டும் ஁பஜீவ்யோப-ஜீவக்ங்களாகையாலே விரோதமில்லை யென்றதாய்த்து. ஁த்தத்வத்ரய வி஁ாஜத்துக்கு ப்ரமாணமாகச் சொன்ன ஁ூதிகளிலே “஁மூத்த்வமேதி” என்கையாலே ஁மூத்த்வ ஁ா஁நத்வ் சொல்லுகிறதொழிய ப்ரதமம் ஁஁த்ம ப்ரமாடி நிவர்தன கர்த்வயமென்கிற஁ர்த் சொல்லவில்லையேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். ஁த்தைநினைத்தித்யாடி. ஁ங்கு ஁஁ய்஁கூநிய ...

(ஸா.ப்ர.) ப்ந்஁கமு ம்஁த்யாடிநா. முற்படக்கழிக்க ப்ராப்தமாகை, ப்ரதம நிரஸநியத்வூசித்யாடித்யர்த். ஁த்மத்வ

(ஸா.வி.) ஁஁ஸ்வர்தேஷு ஜ்ஜாதவ்யதயா விவக்ஷிதேஷு ஁ஸ்து. ஁ாசார்யர்கள், ஁ாசார்யாணா. ஁பதேசித்துப்போருகைக்கு, ஁பதே஁் ப்ரவூதெ: - ஁டி, மூல். என்னென்னில், கிமிதி ஁ேத். ம஁விரோதிகளை, ம஁விரோதிநா. முற்பட, ப்ரதம. கழிக்கை, நிரஸந. ப்ராப்தமாகை, ஁சிதத்வாடித்யர்த். ப்ரதமம் ம஁விரோதிநிரஸநமேவ வி஁ிஷ்ய தத்வத்ரயோபதேஸ்ய மூல்மிதி ஁வ:. ஁த்தைநினைத்து, ஁த்ந்ம஁விரோதிப்ரதமநிரஸநம஁ப்ரித்ய.

(ஸா.ஸ.) ஁டி, நிடான. ஁துக்கு, தத்வத்ரய வி஁ிஷ்ய ஜ்ஜேயமித்யுபதேஸ்ய. ஁துக்கு஁டி஁த்யஸ்ய முற்படக்கழிக்க, ப்ராப்த மாகை ஁த்யநேநாந்வய:. ஁த்தை நினைத்து, ப்ரகृत்யாத்ம ப்ரமாடி நிவூதிம஁ப்ரித்ய.

(சா.வி.) தத்வ விவேகம் பண்ணுகிறது, தத்வவிவேகம் க்ரியதே। சாஸ்த்ரதத்வவிபாககதனஸ்ய இதமேவ ப்ரயோகநமதி பாவ:। இவற்றில் வைத்தூக்கொண்டு, தத்வத்ரயமத்யே, ப்ருகதி சத்ராவே ப்ரமாணம் அகேதநா பராத்ர

मूलं- त्रिगुणा कर्मिणां क्षेत्रं प्रकृते रूपं मुच्यते॥ अनादि भगवान्कालो नान्तोस्य द्विज विद्यते। कला मुहूर्तादि मयश्चकालो न यद्विभूतेः परिणामहेतुः.

(सा.दी.) प्रयोजनैकप्रयोजना। कर्मिणां कर्मवश्यानां। क्षेत्रं भोगभूमिः। शरीरादिरूपं।

(सा.स्वा.) क्षेत्रं शरीरं। कर्मवश्यानां महदादिपरिणाममुखेन शरीरभूतमित्यर्थः। क्षेत्रं मित्यन्तानां विशेषणानां प्रकृतिरिति विशेष्यपदमध्याहर्तव्यं। प्रकृते रूपमिति वाक्यान्तरं - रूपं। स्वभावः। एवं प्रकृतेस्वभावस्तत्र तत्र शास्त्रेषूच्यत इत्यर्थः। अनादिरिति। कालस्यापि जगत्कारणत्वे कारणद्वित्वप्रसङ्गपरिहारार्थं भगवान्काल इति सामानाधिकरण्येन कालशरीरकत्वोक्तिः। तथाप्ययं श्लोकश्शरीरभूत कालपरः। नान्तो विद्यते। प्रकृतलयो नास्तीति श्री विष्णुचित्ताचार्यैर्व्याख्यातं। तथा च कालो महदादिवत्प्रकृति परिणामरूपो न भवतीति भावः। कला मुहूर्तेति। अनेन शुद्धसत्त्वस्य त्रिगुणवत्कालकाल्यत्वं नेत्युच्यते. यद्विभूतेः, यस्य भगवतश्शुद्धसत्त्व रूप

(सा.प्र.) भूतभाविनी। सितासिता च रक्ता च सर्वकामदुघा विभोः - पिबन्त्येनामविषमामविज्ञाताः कुमारकाः - अजामेका” मित्यादिश्रुतिरत्र विवक्षिता। अचेतनेति चेतनव्यावृत्तिः - त्रिगुणेति नित्यविभूति कालव्यावृत्तिः - परार्थेति प्रयोजनोक्तिः - सततविक्रियेति, व्यापारोक्तिः - कारणावस्थायां सदृशा विकाराः कार्यावस्थायां विसदृशा महदादयः। नित्यायाः प्रकृतेर्महदादिरूपेण विकारवचनादसत्कार्यवादनिरासोऽप्यभिप्रेतः। कर्मिणां क्षेत्रमिति जीवानां देहरूपेणोपयोगविशेषो दर्शितः, “इदंशरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयत” इत्युक्तेः। एतेन बन्धकसत्त्वाश्रयत्वं, रजोगुणाश्रयत्वं, तमोगुणाश्रयत्वमित्यादीनि लक्षणान्यभिप्रेतानि। अथ विशेषणतया प्रतीयमानकाल लक्षण सूचकं प्रमाणमाह - अनादिर्भगवानित्यादिना। कालस्यापि कारणत्वे कारणद्वित्वप्रसङ्गपरिहारार्थं भगवानित्युक्तं - शरीरत्वेन विशेषणत्वाद्विशिष्टमेकमित्यर्थः “अप्युच्छिन्नास्त तस्त्वेते सर्गस्थित्यन्तसंयमा” इत्युत्तरार्धेन कालानवच्छिन्नत्वरूप कालनित्यत्वस्य सृष्टिस्थिति संहारविच्छेदहेतुत्वोक्तेः। कालस्य सर्वकार्यपिषया कारणत्वमर्थसिद्धमिति भावः - जडत्वे सति प्रकृति परिणामनिमित्तद्रव्यं कालः - कलाकाष्ठादिव्यवहारासाधारणकारणं काल इत्यादि.

(सा.वि.) चेत्याद्युक्तं - कालसद्भावे प्रमाण मनादिर्भगवान्काल इति - कालस्य सर्वकारणत्वे कारणद्वित्वं स्यादित्याशङ्क्यपरिहाराय भगवानिति - कालशरीरको भगवान्कारणमिति न कारणद्वित्वमिति भावः. नित्यविभूतिसद्भावे प्रमाणमुक्तं। कलामुहूर्तादिमयश्च काल इति। तत्र नित्यविभूतौ सः, परमात्मा। कालं पचते नियमयति। तत्र, कालो न प्रभुः, कार्यभूत परिपाकं कर्तुं न क्षमते. किन्तु कालस्य स्थितिमात्र मिति भावः. स्वभावं சொல்லிற்று, स्वभाव उक्तः। तत्र अविषम सत्ताश्रयत्वमविषमरजोगुणाश्रयत्वमित्यादि प्रकृतिलक्षणानि। तत्कार्येति व्याप्तिवारणायाविषमेति। तेषां विषमसत्ताद्याश्रयत्वात्। जडत्वे सति परिणाम निमित्त द्रव्यत्वमित्यादि काललक्षणं। परिणाम ...

(सा.सं.) यद्विभूतेः नित्यविभूतेः, परिणामहेतुर्न स कालः। कलामुहूर्तादिमयश्चेत्यन्वयः. ...

மூல- ஜ்ஞானந்நமயா லோகா: காலம் சபததே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வஃ ப்ரஹ்:” இத்யாதிகளிலேத்ர த்ரிகுணகால ஸுத்ர ஸத்வரூப ங்களானத்ர த்ரிகவிதாத்தேதந்ங்களுடைய ஸ்வபாவம் ஸோல்லிற்று. “புமானத்ர தேவோ ந நர: | நாயத்ர தேவோ ந மத்யோவா. ஶ்ரஸஸர்வாணி ப்ரூதானி கூடஸ்தோக்ஷர உத்தேதே |

(ஸா.தீ.) “மஹாப்ரூதான்யஹக்ஷார” இத்யாஸ்ய எத்ரத்ரக்ஷேத்ரம் ஸமாஸேந ஸவிகாரமுதாஹத்” மிதி கீதாயாமுத்தே: - காலமிதி, இத்ர மோக்ஷதர்மவத்தனம் | ஸ: பரமாத்மா - தத்ர ந்த்யவிக்ரூதியில் - காலம் பததே - ந்த்யமயதி - ஆகையால் - தத்ர காலோ ந ப்ரஹ்: , ஸ்வகார்யமானபாகத்தேதப்பண்ணமாட்டாத்ர - தேவலம் ஸத்யாவர்திக்கு மென்றபடி. புமான்த்யாதி | ஸ்வதோ தேவத்வாதி விஸிஸ்தென்ற்த்ர - இத்ரஜீவரங்களுடைய ஸாமான்ய ரூபம். “க்ஷரஸஸர்வாணிப்ரூதானி” என்ற்த்ர வத்ர விஸயம் | ஸர்வாணி ப்ரூதானி, ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவரான்த்ரங்கள் - ப்ரகூதி ஸம்வத்ரங்களானவைக்ஷர ஸத்ரவாத்ய்ங்கள். ஜ்ஞானக்ஷரிக்ரகையால். கூடஸ்த்ர இத்யாதிமுத்தவிஸயம் |

(ஸா.ஸ்வா.) விப்ரூதே: | அந்நம்மயா: அந்நம் ஸ்வரூபா: | ஸ: - பரமாத்மா | தத்ர - ந்த்யவிக்ரூதீ | பததே - கலாமுஹூதிதி விகாரயுத்தம் கரோத்யேவ | ததாபி தத்ரகாலோ ந ப்ரஹ்: | தத்ரத்ரவிகாராணாம் பரஸக்ஷ்ரூபவிஸேஷமாத்ராதிநதயா லீலாவிப்ரூதிவிகாரவத்ரகாலவிஸேஷந்த்யமஸாபேக்ஷத்வம் நாஸ்தீத்யர்த்: | த்ரிகவிதா தேதநேதி | அதேதநத்ர வித்ரயோத்தியால் அதேதநத்வ ரூபேகோபாதித்யாலே ப்ரகூதிகாலாதிக்கள் மூன்ற்த்ரமேகத்ரத்வ மென்ற்த்ர ஜ்ஞாபிதமாயிற்று. புமான்த்யாதி. ஸ்வதோ தேவத்வாதிவிஸிஸ்தேனேவ்த்யர்த்: | தேவோஹ் ஸுக்ரீத்யாதி ப்ரத்யக்ஷத்தாலே தேஹே மோத்தாவாகத்தேதாற்றாந்நித்ரக் அதேதநத்வ ப்ரிந்நமாக ஜீவனென்றதோருத்ரத்வமூண்டோ? வென்ற்த்ர ஸக்ஷியா மைக்காக புமானத்ர தேவ: | நாயத்ர தேவ: | என்கிறவத்தனங்கள் | தேவோஹ்மத்யாதிப்ரத்யக்ஷம் லோஹித்: பிண்த்ர இத்யாதி ப்ரத்யக்ஷம் போலே ஸம்ஸர்ગவிஸேஷ ரூபதோஷ மூலமாய்வந்ததத்தனை. இப்படி தோஷமூலத்வேநான்யதாஸித்ர ஸம்பாவநையுள்ளதாகையாலே தீபைய்ரப்ரத்யபிஜ்ஞானாதிக்கள்போலே அந்ந்யதா ஸித்ரப்ரமாணத்தாலே வாதிதமாமென்ற்த்ர கருத்த்ர. க்ஷரஸஸர்வாணி ப்ரூதானிதி வத்ரவிஸயம் | க்ஷரஸத்ரந்நிர்திஸ்த்ர புரூஷன் க்ஷரண ஸ்வபாவப்ரகூதி ஸம்ஸுத்ரப்ரஹ்மாதி ஸத்ரம்வபர்யந்த்ர ஸர்வப்ரூத்ரங்களு மென்றபடி. அக்ஷரஸத்ரந்நிர்திஸ்த்ர: புரூஷ: கூடஸ்த்ர: - அதித்ரஸம்ஸர்ଗவியுத்த்ர: முத்தாத்மா. ஸ க்ரதித்ரஸம்ஸர்ଗபா ...

(ஸா.ப்ர.) காலலக்ஷணமிதி பாவ: | அத்ர ந்த்யவிக்ரூதே லக்ஷணமபிப்ரேத்யாஹ - ஜ்ஞானந்நம்மயா இத்யாதிநா - ஜ்ஞானந்நம் ஸ்வரூபலோகத்வம் காலநிர்பேக்ஷ பரிணாமித்ரம்மத்யாதி ந்த்யவிக்ரூதிலக்ஷணமிதி பாவ: | எவ்லக்ஷிதா தேத நைய்ரப்ரமவிஸயப்ரூதம் ஜீவமாஹ | புமானத்ர தேவ இத்யாதிநா - அாத்வத்தனாப்யாம் தேதநஸாமான்யாகார உத்த்: | க்ஷர இதி கர்மகூதஸ்வபாவவிகாரவத்ரம் வத்ர லக்ஷணம் - கர்மாதிநஜ்ஞானஸக்ஷோத்தவிகாஸவத்ரம்மத்யர்த்: - நிஸ்ஸேஷ நிவூத்தகர்மத்வம் முத்தலக்ஷணம் கூடஸ்த்ர இத்யத்ர விவக்ஷிதம் | லக்ஷ்மீஸேஷத்வே ஸதி ந்த்யாஸக்ஷுத்திஜ்ஞான

(ஸா.வி.) நிமித்தத்ரவ்யத்வமீஸ்வரேதிவ்யாஸிமிதி ஜடத்வே ஸதீதி - பரிணாமோபாதானேதிவ்யாஸிவாரணாய நிமித்தேதி - ந்த்யவிக்ரூதிலக்ஷணான்யாஹ - ஜ்ஞானந்நம்மயா இதி | காலநிர்பேக்ஷத்வே ஸதி லோகத்வம் த்ரஹ்லக்ஷணம் - அத்ரம்மத்யாதிவ்யாஸி - வாரணாய லோகத்வமிதி - ப்ராகூதேதிவ்யாஸிவாரணாய காலநிர்பேக்ஷேதி | த்ரிகவிதஜீவஸ்வரூப மாஹ - புமானத்ரதேவ இத்யாதிநா | நாயத்ர தேவ இதி தேதநஸாமான்யாகார உத்த்: | க்ஷரஸஸர்வாணி ப்ரூதானிதி வத்ர லக்ஷணம் | கர்மாதிநஜ்ஞானஸக்ஷோத்த - விகாஸவத்ரம்மத்யர்த்: | கூடஸ்த்ர இதி முத்தவிஸயம் | நிஸ்ஸேஷ நிவூத்த ...

(ஸா.ஸம்.)

கூடஸ்த்ர: , முத்த்: -

क्लमः, श्रमः - तन्द्री, निद्रा.

மூல்- களாலே இஷ்வேரஸ்வभाव (स्वरूप) मुपदिष्टमायிற்று. இவ்ஐ ஷேஸிதவ்ய ரூபமான தத்வத்ரயம் நிற்கும் நிலையை “स्वाधीनत्रिविधचेतनाचेतनस्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभेद” மென்று சுருங்கவருளிச்செய்தார் - த்ரிவித சேதனரென்றது! बद्धरையும், मुक्तரையும், नित्यरையும், ...

(सा.दी.) अरुளிச்செய்தார். श्रीभाष्यकार ரென்று ஷேஷ். स्वरूपस्थिति प्रवृत्तीनां भेदः स्वरूपस्थिति प्रवृत्तिभेदः. भेदशब्दं प्रत्येकं स्वरूपादिकलौ सन्बन्धं क्कிறது. त्रिविधचेतनाचेतनानां स्वरूपस्थिति प्रवृत्तिभेदः त्रिविधचेतनाचेतनस्वरूपस्थिति प्रवृत्तिभेदः. स्वाधीनः त्रिविधचेतनाचेतनस्वरूपस्थिति प्रवृत्तिभेदो यस्य सस्वाधीनत्रिविधचेतनाचेतनस्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभेदः என்று विग्रहं. இவ்வாக்யத்தில்

(सा.स्वा.) शून्य इत्यर्थः. இந்த தத்வத்ரயமும் ததவாந்தரभेदाங்களும் தद्वैधर्म्यங்களும் बहुवादिविप्रति पन्नங்களா யிருக்கையாலே तीर्थवरसम्प्रदायமன்றிக்கே प्रमाणमात्रத்தைக்கொண்டு யிவற்றை निश्चयிக்கக் கூடுமோ? இப்படி தத்வங்கள் மூன்றென்று கொள்ளும்போது सेश्वर सांख्य என்படியுமாகாதோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார் - இவ்ஐஸேஸிதவ்யேதி. सेश्वरसांख्यன்ஐ ஷேஸிதவ்ய भावமன்றிக்கே தத்வத்ரயத்தை சுவதந்ந்மாகச்சொல்லுகையாலிங்கவன் படியாகாதென்றுஐ ஷேஸிதவ்ய ரூபத்வோக்திக்குக்கருத்து. நிற்கும்நிலை, तत्तल्लक्षणप्रमाणங்களாலே परस्पर वैधर्म्येण व्यवस्थित स्वभाव मायிருக்கிற மர्याதை. இஸேஸிதவ்யங்களுக்குள்ள நானாப்கார भेदமும் இஸேஸிதவ்யங்களில் சேதனாசேதன भेदமும்அவைதன்னில் आवान्तर भेदமும் धर्मधर्मि भेदமுமென்றபடி. तत्तद्वैधर्म्यங்களை विशेषித்துச் சொல்லியிராமையாலிங்கு சுரங்கமென்கிறது. அருளிச்செய்தாரென்கிறவிடத்தில்அன்னாரென்று विशेषியாதது श्रीभाष्यकारர் श्रीयामुनाचार्य ரிருவரும் स्वाधीनेत्यादि वाक्यத்தை யருளிச்செய் திருக்கையாலே “द्वाविमौ पुरुषौ लोके - उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः” என்றுசொன்ன त्रिविधचेतनगिर्ஐஸ்வேரனு ம்அந்நரீத னாகையாலே இங்கு स्वाधीनஎன்றது கூடாதொழிகையாலே त्रिविधचेतन ரென்றதுயாரையென்ன வருளிச்செய்கிறார். त्रिविधेति. இங்கு சேதனशब्दं गोबलीवर्द न्यायेन जीवविषयमेன்று கருத்து. त्रिविधाचेतन ...

(सा.प्र.) लक्षणञ्च सूचितं. नन्वेवं लक्षण प्रमाणाभ्यां चिदचिदोश्वर निरूपणेप्यपहतपाप्मत्वाद्यष्ट गुणानां जीवेपि श्रवणाज्जीवेश्वरलक्षणानां परस्परासङ्कीर्णवृत्तित्वानिश्चयाद्देदो न निर्णीतस्स्यदिति शङ्कायां तत्तदवान्तरविशेषाणां सङ्ग्रहेण प्रतिपादक श्रीभाष्यकार सूक्तिव्याख्यानमुखेन तत्तद्विशेषानस्फुटमाह. இவ்ஐஸேஸித வ்யரூபமானேत्याதி महावाक्येन. एतेन वक्ष्यमाणार्थानां साम्प्रदायिकत्वं दर्शितं - स्वाधीनेत्यादि वाक्यं क्रमेण व्याकरोति. त्रिविधचेतन रென்றது इत्यादिना. ...

(सा.वि.) परमं पदंसदा पश्यन्ति सूरय” इति प्रत्यभिज्ञापितं. ईश्वरभिन्नत्वे सति नित्यासङ्कुचितज्ञानत्वं नित्यलक्षणं. श्रीश्रीपत्योरतिव्याप्तिवारणाय ईश्वरभिन्नत्वे सतीति - मुक्तेतिव्याप्तिवारणाय. नित्येति. बद्धेतिव्याप्तिवारणायसङ्कोचेतेति. जडेतिव्याप्तिवारणाय ज्ञानेति. நிற்கும் நிலையை, तत्त्वस्य स्थिति प्रकारं. சுருங்க, सङ्ग्रहेण. स्वाधीनत्रिविधचेतनेत्यादि भाष्यकार श्रीसूक्ति व्याख्यानमुखेन तत्त्वत्रयं सावान्तर विभागं स्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभिस्सह विशदयति. त्रिविधेत्यादिना. அதினுடைய ...

(सा.सं.) நிற்கும் நிலையை, लक्षणतस्सत्तां. சுருங்க, सङ्ग्रहेण. इमामेव भाष्यकारसूक्तिं विवृणुते. त्रिविधचेतनगित्यादिना.

மூல்-த்ரிவிதாதேதந மென்றதுத்ரிகுணத்ருவ்யத்தைத்யம், காலத்தைத்யம், ஸுத்ருதஸத்வமானத்ருவ்யத்தைத்யம். ஸ்வரூபமென்றது! ஸ்வாஸாதாரணத்ருதம்தத்தாலே நிரூபித மானத்ருதமியை. ஸ்திதித்யாவது! இதின்னுடைய காலான்த்ரானு வுத்தி. இதுததான் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நித்யையா திருக்கும். அநித்ய வஸ்துக்களுக்கு ...

(ஸா.தீ.) க்ரமேண பதார்த மருளிச்செய்கிறார். இப்ப்ரமாணங்களுென்னு மளவால்.

(ஸா.ஸா.) மென்றது. “மூல்ப்ருகூதிர்விபூதி” ரித்யாதி ஸாங்க்யோத்தரீத்யா ப்ருகூதிரூபம் விபூதிரூபமு ஖யரூபமென்கிறத்ரிவிதாதேதந மானாலும் தத்வஸந்देशுத்தஸ்ப்ரதாயான்த்ரரீத்யா வ்யக்தாவ்யக்த காலங்களுானாலுதிரங்கு ஸுத்ருதஸத்வம் ஸத்ருதஹீத மாகாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார்.த்ரிவிதாதேதநமித்யாதி.த்ரிவிதஸத்வம் ட்வந்தாத்தூர்வமாகையாலே அதேதந ஸத்வத்தோடும் அந்வயிக்கிறதென்று கருத்து. தேதநாதேதநங்களுிற்காட்டில் ஖ிந்நமாக ஸ்வரூப மென்றொன்றில்லாமையாலிங்கு ஸ்வரூபமென்று சொன்னதெதை? தேதநாதேதநஸத்வாத்ர்த்தில் த்ருத்ய்ஸ மாத்ரத்தை தென்னில் நிர்விஸேஷ ப்ரதீதி தில்லாமையாலே தாவந்மாத்ரம் ஖ுத்ருதிஸ்தமாக மாட்டுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் - ஸ்வரூபமித்யாதி - த்ருத்ய்ஸமாத்ரம் ஖ுத்ருதிஸ்த மாகாவிட்டாலும் த்ருதங்களுாலே நிரூபித மாய்க்கொண்டு ஖ுத்ருதிஸ்தமாகையாலந்த த்ருத்ய்ஸத்தை ஸ்வரூபமென்று சொல்லலாமென்று கருத்து - இங்கு த்ருதங்களுை ஸ்வாஸாதாரண வென்று விஸேஷிக்கையாலே ஸ்வாஸாதாரண த்ருத நிரூபணீயத்வம் ஸ்வரூபஸத்வஸ்ய ப்ருவூத்திநிமித்தமென்று த்ருதி மாயிற்று - ஆகையாலேதிறே ஸ்வாஸாதாரண த்ருதத்தாலே நிரூபணீய மென்றும், நிரூப்யமென்றும், தத்வஸந்देशத்திலும், மிதகத்யாதிகாரத்திலு மிந்த ஸ்வாதீனேத்யாதிவாக்யஸ்த- ஸ்வரூபஸத்வாத்ர்த்த வ்யாக்யாத மாயிற்று. ஏதேனேயமபி ஸத்ருதாபாஸ்தா. ஸ்வரூபஸத்வஸ்ய த்ருத்ய்ஸமாத்ரவாக்ருதே நிர்விஸேஷ஖ுதகத்வப்ரஸத்ருத:.. தத்ததஸாதாரணத்ருதவிஸிஸ்ட வாக்ருதே தेषா் த்ருதாணாமபி ஸ்வரூபஸத்வாத்ர்த்தத்வாத்த்ஸ்வரூப- நிரூபகத்வம் ந ஸ்யாதிதி. ஸ்திதித்யாவது, கதிநிவூத்தியென்றால் ப்ருவூத்தி ஸத்வாத்ர்த்தாதி஖ூதமாகையாலும், மயாதேதென்னில் ஖ேதஸத்வாத்ர்த்தாதி஖ூதமாகையாலுதிரங்குத்தனித்துச் சொல்ல வேண்டாதொழியாதோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். ஸ்திதி ஸ்த்யாதி. இவற்றின்னுடைய,த்ரிவிததேதநாதேதநங்களுடைய. இத்தால்த்ரிவிததேதநாதேதநானா் ஸ்வரூபம் த்ருத ஸ்திதித்யா ப்ருவூத்தித்யேதி வித்ருதஸ்ஸூத்தி:.. காலான்த்ரானு வுத்தித்யாவது, காலான்த்ரஸம்஖ந்நதஸந்தி:.. காலான்த்ர ஸம்஖ந்நதஸ்த்ருத காலவ்யதிர்ரித்தானா் தத்தத்வகாலஸ்யோகரூப:.. காலஸ்ய து தத்தத்வகால஖ேதரூப ஸ்தி த்யேயம். இங்கு ஸ்திதி; காலான்த்ரானு வுத்தியென்னக்கூடுமோ? அப்போதிது காலான்த்ரானு வுத்தித்வரூபாகார மொன்றொழியத்ருவ்யஸ்வரூபங்களுிலே தேதநத்வாதேதநத்வ,த்ரிகுணத்வ, காலத்வாதிக்கன்போலவும்; வ்யாபாரங்களுில் ப்ருவூத்தித்வ, நிவூத்தித்வ, பாகத்வ, யாகத்வாதிக்கன்போலவும்; ப்ரஸ்ப்ர வி்ருத்ருதாக்காரங்களுில்லாமையாலிந்த ஸ்திதிக்களுக்கு அந்யோந்யம் ஖ேதம் சொல்லக்கூடா தொழியாதோ? வென்னவிதுக்குத்ருதார மருளிச்செய்கிறார். இதுததாநித்யாதி திருக்குமென்னு மளவாலே. இந்த ஸ்திதிக்களுில் வேறொரு வி்ருத்ருதாக்காரதில்லாவிட்டாலும் ப்ரரித்திந்நத்வா ப்ரரித்திந்நத்வங்களுாலும் ப்ரரித்திந்நத்வேபி தாரதம்யங்களுாலும் ஖ேதம் சொல்லலாமென்று கருத்து. நித்யையா திருக்கும், வித்தேதரஹிதை ...

(ஸா.வி.) ஏதஸ்ய த்ருதமிண: - அநித்யவஸ்துக்களுக்கு, ஸ்திதிரித்யநுஷயதே.

(ஸா.ஸ.) ஸ்வரூபஸத்வஸ்ய வ்யாவர்த்தகாகாரமாத்ரபராமர்சித்வ஖்ரம் வாரயதி. ஸ்வாஸாதாரணேதி.

மூல்- இஷ்வர சङ்கல்பத்துக்கீடாக ஏறியும், சுருங்கியுமிருக்கும், இங்கு, ப்ரவृத்தியாவது! ப்ரவृத்தி நிவृத்திரூபமான வ்யாபாரம். இவையெல்லாம் வஸ்துக்கள்தோறும் ப்ரமாண ப்ரதிநியதமா யிருக்கும். ...

(சா.தி.) இங்கு இவ்வாக்யத்தில் - நிவृத்தியுமீஸ்வராதினமாகையாலென்று அபிபிராயம். இவையெல்லாம், ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகள். ப்ரமாண ப்ரதிநியதம், ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள் காட்டும்படியிலே வேறுபட்டிருக்கு மென்கை. அசாபாரண ஧்ரமத்தாலே நிரூபிதமான ஧்ரமியை ஸ்வரூபமென்னதென்றார். இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபபேதம் ...

(சா.ஸ்வ.) யாயிருக்கும். வஸ்துக்களெல்லாம் நியதமான காலத்தோடு ஸம்வந்தித்திருக்க சிலவற்றின் காலாந்தரானுவृத்தியில் ஏற்றச்சுருக்கத்துக்கு நியாமகமென்கிற ஷட்காவரணாஸ்தீஸ்வரேத்யாபூத்தி:.. ஸர்வஸ்ய தாத்தீயந்யம் சொல்லவந்தவிவ்விடத்தில் நிவृத்தியையு மெடுக்கவேண்டி யிருக்க ப்ரவृத்திமாத்ததை யெடுத்தது கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இங்கு ப்ரவृத்தி இத்யாதி. ப்ரவृத்தி ஷப்தோ வ்யாபார ஸாமான்யேபி ஷக்த:.. நிவृத்திரப்யகரணசङ்கல்பரூபத்வென வ்யாபார எவ. யதோக்தம் மிதகத்யாதிஶகாரே. “ப்ரவृத்தி வ்யாபார:.. நிவृத்திரப்யகரணசङ்கல்பரூபப்ரவृத்திவிஸேஷ” இதி - இங்கு ப்ரேதஸஶப்தம் ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृத்திகளுடைய வ்யாவृத்தியையாதல் வ்யாவர்தக ஧்ரமத்தையாதல் சொல்லுகிறதென்றால் இந்த ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவृத்திகளுக்கு தததினத்வம் சொல்லித்தாகாதொழியாதோ? பரஸ்பரவ்யாவூத்தத்வென வ்யவஸ்திதங்களான ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதி களிலே ப்ரேத ஷப்தத்துக்கு தாத்பர்யமென்னிலிவையிப்படி வ்யவஸ்திதங்களென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இவை யெல்லாமிதி. வஸ்துக்கள் தோறுமென்கிறவித்தால் ஶேதநாஶேதநங்களுக்கு வர்தமாத்ர மன்றிக்கே வ்யக்திதோபி வ்யவஸ்திதத்வ முண்டென்கைக்காக இந்த ஸ்வாதீனேத்யாதி வாக்யத்தில் ஸ்வரூபஸஶப்தமென்று கருத்து. ப்ரமாணேதி. ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகள் வ்யவஸ்திதங்களென்கைக்காக ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள் நியாமகங்களென்றபடி. பரஸ்பர வ்யாவூத்தத்வென வ்யவஸ்திதங்களான ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृத்திகளிலே ப்ரேதஸஶப்தத்துக்கு தாத்பர்ய மென்னுமிடம் ப்ரதிநியத ஷப்தத்தாலே ஶாபித மாகிறது - இத்தால் ஸ்வாதீன:த்ரிவிதஶேதநாஶேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவृத்தீநாம் ப்ரேத: பரஸ்பர வ்யாவூத்தஸ்வரூபம் யஸ்ய என்று லபிக்கையால் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவृத்தீநாம் தததினத்வாபாவஶோத்யம் பரிஶுதமாயிற்று - ப்ரமாணங்களிவற்றுக்கு வ்யவஸ்தாபகங்களென்கைக்கூடுமோ? தத்தத்வஸ்துக்களை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறவத்தனையொழிய யிலைகளுக்கு ப்ரதிவ்யக்தி வ்யவஸ்திதத்வத்தை ப்ரமாணங்கள் ப்ரகாஸிப்பிக்க வில்லையே? அவ்வோவஸ்துக்களையு மவற்றின் வ்யாவர்தக ஧்ரமங்களையு ம ப்ரகாஸிப்பிக்கையாலே அர்தாவ்யவஸ்தாபகங்களாகின்றனவென்னில் ப்ரமாணங்களாலே வஸ்து மாத்ரம் ...

(சா.ப்ர.) தத்ர ஜீவீஸ்வரயோஸ்ஸ்வரூபநிரூபகதர்மாணாம் ப்ரதர்ஸநி தेषாம் ஶ பரஸ்ஸராஸङ்கீர்ணவூத்தித்வாத்ஶ்ந ப்ரமநிவூத்திஸ்யாதிதி தயோஸ்ஸ்வரூபநிரூபகதர்மாந் தர்ஸயிஷ்யந் ப்ரதம் ஸ்வரூபநிரூபக தர்மம் ...

(சா.வி.) சङ்கல்பத்துக்கீடாக, சङ்கல்பானுபூண். ஏறியும், அதிகம். சுருங்கியும், சङ்கோஶம் ப்ராப்ய ஶ. கேஸா ஶ்விததிககாலஸ்திதி:.. கேஸாஶ்விதல்பகாலஸ்திதி ரிதி பாவ:.. இங்கு, ஸ்வாதீனேத்யாதிவாக்யே. வஸ்துக்கள் தோறும், ப்ரதிவஸ்து. இவையெல்லாம், எதா:ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவூத்தய:.. ப்ரமாணப்ரதிநியதமா யிருக்கும், ...

(சா.ஸ.) ஏறியும் சுருங்கியு மிதி. அநுவூத்தீதீர்ண காலத்வால்ப காலத்வே உக்தே. இவையெல்லாம், ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவூத்தயாதிகம். வஸ்துக்கள்தோறும், தத்தத்வஸ்துநி. ப்ரமாண ப்ரதிநியதம், நியமென ஧்ரமிஸாஶக ப்ரமாண ...

(சா.சं.) விஷயம். ப்ரமாணப்ரதிநியதத்வமேவ சொல்லவொண்ணாத்யந்தெனோபபாடியதி.
②ப்ரமாணங்களித்தாதினா ...

மூல் - அதில் स्वरूपத்தை स्वरूप निरूपकधर्मங்களாலே விசிஷ்டமாகவேகாட்டும். அந்த स्वरूपத்தைச்சொல்லும்போது அவ்வோதர்மங்களை யிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது - அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கில் சசிவிஷாண ...

(சா.தி.) தர்மயோகத்தை சாதித்து அசாதாரணநிரூபகதர்மயோகமுமப்படியே வேணுமென்கிறார். அதிலியாடியால். அந்தவியாதி. நிரூபகதர்மவிசிஷ்டமாகவே அறியவேணும், வ்யவஹிர்க்கும்போது மப்படியே ...

(சா.ஸ்வ.) காரத்திலே சொல்லப்படுகிறதிறே. ஆனாலும் பூதவியாதி தர்ம ஸ்ரூபம் பூதவீதவாதி தர்ம நிசிஷ்டமாகவே ப்ராசிர்க்குமென்று நியமமுண்டாகிலன்றோ இந்த பூதவீதவாதிசஸ்ரூப நிரூபகங்களென்னலாவது. ஸ்யமத்வாதிசளைத்தவிர்ந்து ப்ராசிர்க்கிறாப்போலே கதாசித்பூதவீதவாதி களையும் தவிர்ந்து ஸ்ரூபமாத்ரம் ப்ராசிர்க்கலாமே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். அதிலியாதி. விசிஷ்டமாகவே இதி. ஸ்ரூபமாத்ர ப்ரதிபத்ரெனுபலப்தி பாதிதத்வாத்தல்பகாபாவாத்ரெதி பாவு:. ஆனாலும், சர்வப்ராமாணங்களும் விசிஷ்டமாகவேகாட்டுமென்னக்கூடுமோ? ப்ரத்யக்ஷாதிசஸ்ரூபத்தில் தர்ம தர்மிகளிரண்டுக்கும் ப்ராசாண சாமக்ரீ யொன்றாகையாலே யங்கு விசிஷ்ட விஷயத்வ நியம முண்டாகிலும் ஸப்த்ஸ்ரூபத்தில்ப்படி நியமமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். அந்தஸ்ரூபத்தை இயாதி. காதிகுண க்ரீயாஸ்ரூப தர்மங்களில்ஏதேனு மொன்றாலே விசிஷ்டமான ஸ்ரூபத்திலே ஸப்தானா ஸக்திக்ரஹண மாகையாலிங்கும் விசிஷ்டவிஷயத்வநியமமுண்டென்று கருத்து. லாஹவாத்ஸ்ரூபமாத்ரத்திலே ஸப்தாஸக்தியாகலாகாதோ? விசிஷ்டாஸக்தியானாலும் வாக்யாத்தர்ம போததையில் ஸ்ரூபமாத்ர ப்ரந்தா னாகலாகாதோ? கீவாதிவாசகங்களான மகராதிசகள் ஸ்ரூபமாத்ரப்ரங்களென்று ஸங்க்ராதிசகள் சொல்லவில்லயோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். அவற்றை இயாதி. நிர்விசேஷப்ரதீதி அனுப லப்திபாதிதையாகையால் லாஹவமாத்ர அகிசுத்திக்ரமென்று கருத்து. மகராதிசகளுக்கு ஸங்க்ராதி கடுதிகள் சொல்லும்அத்தர்ம பஹுப்ராமாண விருத்தமென்று மூல்மன்த்ராதிசகரித்திலே சொல்லப்படுகிறது.

(சா.ப்ரா.) ரூபம் க்ராதுமேவ ந ஸக்யதே தத்தஸ்ய ஸ்ரூபநிரூபகமதி பாவு:, அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கிலிதி, ஸ்ரூபநிரூபகம் விஹாய க்ரானேசுச்யாஸம் ஸசிவிஷாணவத்க்ராதுமேவ ந ஸக்யமதித்தர்ம: - நனு ஸசிவிஷாண துல்யத்வோக்தி ச்ஸ்வசித்தான்தவிருத்தா. அயோக்யபதசமபிவ்யாஹாஸ்ரூபத்வென ஸசிவிஷாணஸப்தஸ்யாத்தர்மபோதகத்வானங்கீகாராதிசதி சேத்ர. ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ஸ்ரூபநிரூபகதர்மவிசிஷ்டதயா நிரூபிதஸ்ரூபவிசேஷணே பூ யோக்யதர்மவ்யாபாராதி விசிஷ்டதயா ச ச்வாத்தர்மபோதகத்வஸ்ய சர்வலோகசித்தத்வாத்ரமாதிசசுதர்மத்வ ...

(சா.வி.) அதிலிதி. விசிஷ்டமாகவே, விசிஷ்டமேவ. காட்டும், ப்ரதஸ்யித். ப்ராமாணமதி சேஷ:. வ்யவஹாரோபி ததேவேத்யாஹ. அந்தஸ்ரூபத்தை இதி. அவ்வோதர்மங்களை யிட்டல்லது, தத்ததர்மக்ரஹணம் வினா. சொல்லவொண்ணாது, வத்து மஸக்யம். இவற்றை, ஸ்ரூப நிரூபகதர்மான்த். கழித்து, ப்ரஹித்த. பார்த்தில், தஸநிசுச்யாஸம். ஸசிவிஷாணதுல்யமதி சித்தான்தே கதத்வாதிசவ்யவஸஸ்தான ரூபத்வாத்ரபரித்த்யாஹ ...

(சா.சம்.) தேஸம் தர்மிக்ரஹகவிஷயத்வாபாவே பாதிசகமாஹ. அவற்றை இதி ...

(சா.தி.) வேணுமென்கை. स्वरूपभेदं காட்டுகிறார். ஆகையால்தியாதி. धर्म विशिष्ट மாகவே வஸுக்களை ...

(सा.प्र.) शुक्ल भास्वरत्वादि धर्म विशिष्टतयैव ग्राहकत्वान्नैय्यायिकाद्यभिमत निर्विकल्पकस्य च सार्वलौकिकस्वानुभवविरुद्धत्वेनासिद्धेरनुमानस्य च व्यापकतावच्छेदकवैशिष्ट्येनैव ग्राहकत्वस्य सर्वसम्मतत्वाद्वाचक शब्दस्यापि शक्यतावच्छेदक धर्मपुरस्कारेण बोधकत्वान्नाक्षणिकादेश्च मुख्यार्थ सम्बन्धादिविशिष्टतयैव बोधकत्वात् - पटस्य शौक्ल्यमित्यादि निष्कर्ष शब्दानां च धर्मिविशिष्टतयैव बोधकत्वात्सर्वेषां प्रमाणानां विशिष्टबोधकत्वमेवेति तदव्यतिरिक्तानां निर्विशेषस्वरूपं निर्विशेषवस्त्वित्यादि शब्दानामर्थावबोधकत्वं शशविषाणतुल्यमित्यभिप्रेतमिति न विरोधः - स्वाधीनेत्यत्र प्रथमं चेतनोपादानात्सर्वविषयज्ञानानामाश्रयत्वेन ज्ञानेभ्यस्तद्विषयत्वेन तदुपसर्जनभूतेभ्यो विषयेभ्यश्च जीवस्य प्राधान्याच्चिदचिदोश्वरज्ञानानामपि चेतनार्थत्वेन च तत्स्वरूपनिरूपकं प्रथममाह - ஆகையால் जीवस्वरूपஞ்ஞை इत्यादिना. “विज्ञानं यज्ञं तनुते - एषोणुरात्मापहतपाप्मे” त्यादि ...

(सा.सं.) ஆகையால், धर्ममुखेनैव धर्मिणः प्रमाणैरपि निरूपणीयत्वात्. ज्ञानत्वं कस्यचित्प्रकाशत्वं - अनुकूलत्वविशेषितज्ञानत्वमानन्दत्वं - अमलत्वं, स्वतो मलरहितत्वं - जीवस्य ...

மூல்- இஜ்ஜீவதத்வ் சர்வீசுவரனுக்கு ஸேஷமாயே யிருக்குமென்றும், அவனுக்கே நிரூபாபிக ஸேஷமென்றும், அயோக்யயோகவ்யவக்ஷேதங்களாலே ப்ரதம பதத்தில் தோற்றின இஸ்சேஷத்வம் சம்பந்தரூபமாகையாலே சம்பந்திஸ்வரூப் நிரூபித மானாலல்லது அறியவொண்ணாமையாலே ஜீவனுக்கு இது நிரூபித ஸ்வரூப் விசேஷமென்னலாம். ...

(சா.தீ.) யறியவும் வ்யவஹரிக்கவும் வேண்டுமையால். ஸேஷமாயே யென்று ஸ்விஸ்மிந் ஸேஷ்வாயோகவ்யவக்ஷேதம். அவனுக்கே யென்று ஸேஷத்வத்துக்கு பகவதிரப்தியோகித்வம் வ்யவக்ஷேதிக்கிறது. சம்பந்தி, ஜீவன்.

(சா.ஸ்வ.) ப்ரதிபத்னங்களான ஜ்ஞானத்வாதிகளைச்சொல்லி ப்ரதம ப்ரதிபத்னமான ஸேஷத்வத்தைச் சொல்லாதொழிவானேன்? இது ஸ்வரூபநிரூபகமென்ன வொண்ணாமல் நிரூபித ஸ்வரூப் விசேஷமென்ன வேண்டினதாகையாலே யென்றில் ஜ்ஞானத்வாதிகளைப்போலெ யாவதாத்மபாவியா யிருக்கிறவித்தை ஸ்வரூப் நிரூபகமென்னாதே நிரூபித ஸ்வரூப் விசேஷமென்னப்போமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். இஜ்ஜீவதத்வமியாதி. ஸேஷமாயே யிருக்குமிதி. இத்தாலிஸ்சேஷத்வ் ஸ்வரூப் நிரூபக மாகாதொழிவானேனென்கிற ஸாஹீக்கு பீஜமிஸ்சேஷத்வத்தினுடைய யாவதாத்ம பாவித்வமென்று தர்சிதமாயிற்று. அவனுக்கே நிரூபாபிக ஸேஷமென்றது யாவதாத்மபாவிஸேஷத்வஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகத்வாஹீகாரே நியதஸூரிந்ப்ரதி ஸேஷத்வஸ்யாபி ததாத்வேந தஸ்யாபி ஜீவஸ்வரூபநிரூபகத்வ் ஸ்யாதியதிப்ரஸஹ்வாரணாத். தஸ்ய பாகவதத்வோபாபிகத்வேந நிரூபாபிகத்வாபாவானாதிப்ரஸஹ்வ இதி பாவஃ. இத்தாலிந்த நிரூபாபிகத்வமும், ஸேஷத்வஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகஸாஹீகாபீஜமென்ற தாயிற்று. ப்ரதமபதத்திலே, ப்ரணவத்திலே யென்றபடி. இத்தால் யாவதாத்மபாவித்வ நிரூபாபிகத்வரூப் ஸாஹீகாபீஜங்களை ப்ரணவத்தாலே தூடீகரித்த படி. சம்பந்தியாதி. ததா ச ஸ்வரூப்ப்ரதிபத்யத்வாபாவான ஸ்வரூபநிரூபகமிதி பாவஃ. ஆனால் பூர்வ ...

(சா.ப்ர.) ஸ்ருத்யானு஑ுண்யேந “ஜ்ஞானநந்தமயஸ்த்வாத்மா - நிர்வாணமய எவாய” மியதாதிஸ்த்ருத்யானு஑ுண்யேந அஹமியநுகூலதயா ஸ்வானுபவானு஑ுண்யேந ச ப்ரணவஸ்தமகாரே மந ஜ்ஞான இத்யாதி வ்யுத்பத்யா ஜ்ஞானத்வாணுத்வாதி ஸ்வரூப் நிரூபகேஸஸஹ ஜீவஸ்வரூப்ப்ரதீதிரிதி பாவஃ. ப்ரணவெ அகாரே லுப்சசதுத்யா ப்ரதிபத்னம் ஜீவஸ்ய ஸேஷத்வம் கிம் ஜ்ஞானத்வாதிவத்ஸ்வரூப்நிரூபகம்; உத நிரூபிதஸ்வரூப்விசேஷமியதாஹ்வாயாமுபயதாபி நிர்வாஹிஸ்தீத்யாஹ - இஜ்ஜீவதத்வ மியதாதிநா - ஸேஷத்வஸ்ய நிரூபாபிகத்வ மூபா஑்யநு ...

(சா.வி.) “விஜ்ஞானம் யஜ்ஞம் தநுதே - எஸோணுராத்மே” த்யாதிபிஜ்ஞானத்வாதி ப்ரகாரேந வாவ஑ாஹ்ய ததேவ வ்யவஹாரஃ க்ரியதே அதஃப்திநியததர்மவத்தயா ஸித்யா ப்ரகூத்யாத்மப்ரான்த்யாதி நிர்வர்தத இதி ப்ர஑தூகாபிப்ராயஃ - ஜீவஸ்யேஸ்வர ஸேஷத்வ் சம்பந்த ரூப்நி ரூபித ஸ்வரூப் விசேஷ மியதாஹ. இஜ்ஜீவதத்வமிதி. ஸேஷமாயே இத்யநேந அயோக வ்யவக்ஷேதஃ. அவனுக்கே இத்யந்யயோகவ்யவக்ஷேதஃ - சம்பந்தரூப் பவதீதி ஸேஷஃ. ஆகையாலே, சம்பந்தரூப் தயா. சம்பந்தி ஸ்வரூப் நிரூபித மானாலல்லது, சம்பந்தி ஸ்வரூப் நிரூபிதம் ந சேத். அறியவொண்ணா மையாலே, ஜ்ஞானஸக்யதயா. இது, சம்பந்த ரூப் ஸேஷத்வம். நிரூபித ஸ்வரூப் விசேஷம். என்னலாம், இதி வத்தும் ஸக்யம் - கம் ப்ரதி கஸ்ய ஸேஷத்வமியத்ர ஈஸ்வரம் ப்ரதி ஜீவஸ்யேதி ...

(சா.ஸம்.) ஜ்ஞானத்வாதிவக்ஷேஷத்வாதி ச கிம் ஸ்வரூப்நிரூபகதர்மஃ; உத நிரூபிதஸ்வரூப்விசேஷமமிதி விஸயே த்வேதாபி ஑தத இதி ஸோபபத்திகமாஹ. இஜ்ஜீவேதி. அய ஸேஷ எவேத்யயோக வ்யவக்ஷேதஃ. அயேவேத்யந்ய யோக ...

(सा.सं.) व्यवच्छेदः. सम्बन्धत्वं निरूपितस्वरूपविशेषणताप्रयोजकं. लक्षणत्वं स्वनिरूप निरूपकताप्रयोजकमित्युभयाकार योगादुभय विधत्वमिति $\frac{6}{7} \times \frac{8}{9}$ मा मीत्यस्याभिप्रायः. ब्रह्मणश्शेषत्वम् ...

(சா.ஸ்வா.) வ்யாவர்த்த்ய னாம்போது அவனை இஜீவலக்ஷணபிரதிகோடிலக்ஷணயுக்தனாகவறிய வேண்டுகையால் அந்த லக்ஷணமெது? விभुத்வே சதி சேதனத்வமும் நிரூபாதிச சேஷித்வாதிச (ஐ)மென்னி் இவனுக்கு விभுத்வாதிசகக் கூடுமோ? ஜீவனுக்கும் இசீசுவரனுக்கு மொக்க அணுத்வமும், வ்யாபித்வமும், சாசுத்ரசித்தமாயிருக்க ஜீவனுக்கு வ்யாபித்வவசனமந்யாசித்தமாய் அணுத்வமேநிலைநி்நறாப்போலே இசீசுவரனுக்கும் அணுத்வமேநிலைநி்நல்லாதோ? இசீசுவரன் ஜ்ஞானமாத்ர சுவரூபனென்று சிலர் சொல்லுகையால் இவனுக்கு சேதனத்வந்தான் கூடுமோ? இசீசுவரஸ்ய சேஷித்வேந்யாதிநாதி சயவத்வங்கொள்ள வேண்டுகையாலே அநந்யாதிநத்வம் பங்ஙபரசங்ஙாதிவனுக்கு சேஷித்வந்தான் கூடுமோ? வென்னவருளிச் சேய்கிறார். இப்படி இத்யாதி. அணுத்வே சதி சேதனத்வாதிசகள் ஜீவலக்ஷணங்கலானாப்போலே ம்ரமாணோபபதி பலத்தாலே யிவையும் இசீசுவரலக்ஷணங்கலென்றபடி. இசீசுவரனுக்கும் அணுத்வ வ்யபதேசமிருந்தாலும் அணுத்வ விभுத்வங்கலையிட்டு ஜீவபரவிபாங் சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யம் ப்ரபலமாகையாலும் இசீசுவரனுக்கு விசேஷித்து சுவரூபவ்யாசி சொல்லுகையாலும் அணுத்வவ்யபதேசம் ப்ரகாராந்தரேண நிர்வாஹ்ய மாகையால் அணுத்வங்கூடாது. அப்படியே சர்வஜ்ஞத்வாதி ஸ்ருதி பலத்தாலும் ஜ்ஞானசுவரூபஸ்யாபி ஜ்ஞானாஸ்ரயத்வம் ப்ரதீபம் ப்ரமாந்யாடாதுபபந்ந மாகையாலும் சேதனத்வமும் கூடும். சுவசேஷ ப்ரஹ்மவஸ்துக்கலாலே தனக்கு அதிசய முண்டானாலும் “சுவயா தீப்த்யா ரத்” மென்கிறந்யாயத்தாலே அவ் அதிசய மநந்யாதிநத்வம் ப்ரஜ்ஜகமல்லாமையால் அநந்யாதிநத்வமும், நிரூபாதிச சேஷித்வமும், லக்ஷணமாகக்குறையில்லை யென்று கருத்து. இவ்வர்த்தங்கள் விரோத பரிஹாரஸ்ய ப்ரபந்ந்தி்லே கானலாம். ஆதிசத்வநே நிரூபாதிச நியந்நுத்வாதிசக் கூஹ்யதே. விभுத்வே சதி சேதனத்வமிசீசுவரனுக்கு லக்ஷணமென்னக்கூடுமோ? “மஹாந் விभுமாத்மா” நமித்யாதிசகளிலே இசீசுவரனென்று சொல்லாதே ஆத்மா வென்றொன்றை சொல்லி அதுக்கு விभுத்வம் சொல்லுகையாலே இந்த லக்ஷணத்துக்கு அதி வ்யாசிவாராதோ? ஆத்மா இசீசுவரரூபமாகையாலே ...

(सा.प्र.) प्रसक्तस्य परमचेतनस्येश्वरस्यासाधारणधर्मानाह. ॐ३३३३ विभुत्वे सतीत्यादिना - अनन्याधीनत्वमिति अभावघटितत्वाद्भुत्वमिति तत्परित्यागेन स्वतन्त्रत्वमित्युक्तौ ईश्वरेच्छाधीन स्वातन्त्र्यस्य जीवेष्वपि सद्भावात्स्वत इति विशेषणे तस्यापि तदर्थकत्वस्यावश्यकत्वाद्विशेष्यस्य वैयर्थ्यं स्यादित्यनन्याधीनत्वमित्येवोक्तं - स्वतस्सर्वज्ञत्वसर्वकारणत्वादीन्यादिशब्दार्थः - ननु, स्वाधीनेत्यत्र चेतनशब्दस्य जीवमात्रविषयतया प्रयोगात्प्रसिद्धिप्राचुर्याच्च तत्प्रवृत्तिनिमित्तं चेतनत्वं जीवस्यैवेति जीवलक्षणे ...

(सा.वि.) प्रमाणानुसारेण लक्ष्म्या अपि विभुत्वस्येष्टत्वान्नातिव्याप्तिः. अनन्याधीनत्वमित्यत्र लक्ष्यतावच्छेदकेश्वरत्वावच्छिन्नान्यानधीनत्वमर्थः. तथा च लक्ष्म्या भगवदधीनत्वेऽपि नातिव्याप्तिरिति भावः.

(सा.सं.) प्युक्तद्व्याकारयोगीति सिद्धं. विभुत्वे सतीति जीवव्यावृत्त्यर्थ. पित्रादिव्यावृत्तये निरुपाधिक

மூல்- ஜிவீஸ்வரரூபமான ஆத்மவர்த்துக்கெல்லாம் பபாதுவான லக்ஷணம் ஑ேதனத்வமும் ப்ரத்யக்த்வமும் - ஑ேதனத்வமாவது - ஜ்ஞானாஸ்ரயமாகை. ப்ரத்யக்த்வமாவது! தனக்குத்தான் தோற்றுகை. அப்போது தர்மபூத ஜ்ஞான நிரபேக்ஷமாக நானென்றுதோற்றும் - இப்படி ஑ேதனத்வாதிகல் ஈஸ்வரனுக்கும் ஜிவனுக்கும் பபாதுவாகை ...

(ஸா.ஸ்வா.) வாராதென்னில் அப்போது “ஔஸுபுராத்மா” வென்று ஆத்மாவுக்குஅஸுத்வம் ஑ொல்லுகிற ஸ்ருதியோடு விரோத்யாதோ? அங்கு஑ொன்ன ஆத்மா ஜிவரூபனாகையால் விரோதமில்லை யென்னிலிப்படி ஜிவீஸ்வரர் கனிருவருக்கும் ஆத்மத்வ முண்டாகிலிந்தஆத்ம வர்த்தங்களுக்குப்பபாதுவான லக்ஷணம் ஑ொல்லாதபோதிவர்களுக்குஆத்மத்வம் ஑ித்திக்குமோ வென்னவருளி஑்஑ெய்கிறார். ஜிவீஸ்வரேத்யாதி. ஜிவீஸ்வரரூபமான வென்கிறவித்தால் மதான்தரத்தில்போலேநம் தர்ஸனத்திலஆத்மத்வம் ஜிவீஸ்வர பிந்நமல்லாமையால்அதிவ்யாப்த்யாதிதொஷமில்லையென்று தர்ஸிதமாயிற்று. ஆத்மாக்களெல்லார்க்கு மென்றிவ்வளவே ஑ொல்லவமைந்திருக்கமிகுதியான வர்ஸஸ்வத்வம் ப்ரயோகித்தது ஜிவத்வத்தில் போலே ஈஸ்வரத்வத்திலும் அவான்தர ப்ரேதமுண்டென்னும்கருத்தாலே. இத்தால் பிராட்டியும்ஈஸ்வர தத்வான்தரத்தை யாகையாலே விபுத்வே ஑தி ஑ேதனத்வ மென்கிறஈஸ்வர லக்ஷணத்துக்கிவளும் லக்ஷ்யமாகையாலிதுக்குஅதி வ்யாபி தொஷமில்லை யென்றதாயிற்று. ஑ேதனென்னும், ப்ரத்யக்கென்றும், லொகத்திலே ஑மானார்த்தமாக ப்ரயோகிக்கையால் ஑ேதனத்வமும் ப்ரத்யக்த்வமும் ஁கமன்றோவென்னவருளி஑்஑ெய்கிறார் - ஑ேதனத்வ மித்யாதி. ஑மானார்த்தங்களானாலும் ப்யாயிங்களல்லாமையால் ப்ரவृத்தி நிமித்தங்கள் பிந்நங்களாகலாமென்று கருத்து. தனக்குத்தான் தோற்றுகையாவது ஑்வவிஸய ஜ்ஞானாஸ்ரயத்வமன்றோ? ஆகையாலிது ஑ேதனத்வான்தரத்தி மாகாதோவென்ன வருளி஑்஑ெய்கிறார் - அப்போதித்யாதி - அப்போது, நித்யத்வாஸுத்வாதிதர்மமன்றிக்கே அஹத்வமாத்ரேண ஑்வரூபத்தோற்றும்போதென்றபடி. அஹமர்த்தஸ்ய ஑்வயம்ப்ரகாஸ்த்வாத்தர்மபூதஜ்ஞானமநபேக்ஷ ஑்வரூபேணாஹ்மிதி ப்ரகாஸமானத்வரூபம் ப்ரத்யக்த்வமத்ர லக்ஷணத்வென விவக்ஷிதமிதி பாவ: - ஑ேதனத்வமாத்மவர்த்துக்கெல்லாம் லக்ஷணமானபோதே ஜிவனுக்கும் லக்ஷணமாகையால் ஜிவலக்ஷணத்தில் ஑்வதஸ்ஸேஷத்வாதிவிஸேஷங்களுக்குக் கென்ன வருளி஑்஑ெய்கிறார். இப்படி ஑ேதனத்வேத்யாதி. ஑ாமான்ய லக்ஷணத்திலிவற்றுக்கு ப்ரயொஜனமில்லாவிட்டாலும் விஸேஷலக்ஷணத்தில் ப்ரயொஜனமுண்டென்று கருத்து - ...

(ஸா.ப்ர.) ஸுத்வே஑திதி விஸேஷவீயத்ய்மித்யத்ராஹ. ஜிவீஸ்வரரூபமானேத்யாதிநா - ஑ேதனஸ஑்வத்ப்ரவृத்திநிமித்த பூதஜ்ஞானவத்வஸா஑ாரண்யாத். “஑ேதனஸ்஑ேதனானா” மிதி ப்ரயொகஸா஑ாரண்யா஑்஑ ஑ேதனத்வம் ஜிவீஸ்வர ஑ா஑ாரணமேவ. பாவ்யகாரப்ரயொகஸ்து காமானயேதிவத்விஸேஷகடாக்ஷணேதி மன்தவ்யம். ஑ேதனத்வதடிதஸ்வா ...

(ஸா.வி.) ஜ்ஞானாஸ்ரயமாகை, ஜ்ஞானாஸ்ரயத்வம். தனக்குத்தான் தோன்றுகை, ஑்வஸ்மீ ஑்வயம்ப்ரகாஸமானத்வம். நானென்றுதோற்றும், நானென்ற இதி ஑்வரூபப்ரதர்ஸனார்த்தமுத்தம். ஑்வஸ஑்வதொல்லே஑ேபி தாத்ப்யம். அஹமிதி பாவஸத இத்யர்த்த:.. பபாதுவாகையாலே. ஑ா஑ாரணதயா. ஁வம் ஑ ஑்வா஑ிநத்ரிவித஑ேதனேத்யத்ர஑ேதனஸ஑்வதொ ...

(ஸா.ஸம்.) பதம் - ஆதிஸ஑்வத்யந்மொக்ஷப்ரதத்வாதி ஑ஜ்஑ஹ: - ஜ்ஞானாஸ்ரயமாகை இத்யுக்த்யா ஜ்ஞானகரியாகர்த்தத்வம் ஑ேதனத்வம் ஑ேதி ஑லிதம். ஑ித்தான்தே ஜ்ஞானஸ்யாபி த்ரவ்யத்வகூதா ததொக்தி:.. கீஸ்஑ிதாத்மநொ ஜடஸ்யீவ ஑்வவிஸய திஷணாகாரத்வரூபம் ப்ரத்யக்த்வமித்யப்யுபகதம். ததுத்தம் ஑ ந தத்விதம். கிந்து, ஑்வஸ்மீ ஑்வேநீவ பாவரூபமித்யாஹ. அப்போதிதி. ஑்வவிஸயதிஷணாபாவதஸாயாமித்யர்த்த:.. அந்யஜ்ஞானதஸாயாமபி ...

மூல்- யாலே அவனிற்காட்டில் வ்யாவ்ர்த்தோற்றுகைக்காக ஜீவலக்ஷணத்தில் ஸ்வதர்ஸனத்தாதிக்கள் சொல்லுகிறது. ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்தி யில்தோற்றின தாத்ர்த்த்யத்துக்கு உபாதி இல்லாமையாலே ஸர்வரக்ஷகன்னா ஸ்ரீய:பதிக்கு ஜீவாத்மா நிரூபாதிக்க ஸேஷமாயே யிருக்குமென்று இப்படி யாவத்ஸ்வரூப் சம்வந்த் சொல்லுகை அயோக வ்யவக்ஷேதம் ...

(சா.தி.) ஜீவலக்ஷணத்தில் விசேஷணங்களாகவென்று ஸேஷம். கீழ் ப்ரஸ்துதமான அயோகான்யயோக வ்யவக்ஷேதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார். ப்ரதமாக்ஷரத்தி லித்யாதி யால். உபாதி இல்லாமையால், உபாதிசொல்லாமையாலதில்லெயென்று கருத்து - நிரூபாதிக்க மாகையால் உபாதி நிவ்ருத்தி ஸேஷத்வ நிவ்ருத்தியில்லாமையால் நியத்வம் சித்தமென்று கருத்து - ...

(சா.ஸ்வ.) இஸ்வரஸ்ய ஸாகவதாதி விசயே ஸ்வேக்ஷ்யா ஸேஷத்வசத்வாத்வாத்வ: பதாபாவே ஸேஷத்வமாத்ரேணேஸ்வர வ்யாவ்ர்த்திந் சித்தேதி ததர்த்த ஸ்வத:பதம். ஸ்வத:, ஸ்வரூபத: ஸ்வேக்ஷரூபாதிந் விநேதி யாவத். இஜீவத்வம் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸேஷமாயே யிருக்கு மென்றிப்படி அயோகவ்யவக்ஷேதம் ப்ரணவத்திலுள்ளதாக கீழேசொன்னது கூடுமோ? ப்ரணவத்தில் அக்ஷரத்ரயத்தி லேதேனு மொன்றாலே ஸேஷத்வம் சொல்லிலிறே யிதுக்கு அயோக வ்யவக்ஷேதம் சொல்லலாவது. அதுவே யொன்றாலும் சொல்லவில்லையே? அதுதான் சொன்னாலும் ஜீவஸேஷ எவன்றாப்போலே இப்படி விசேஷண சத்வாத்வமான எவ் காரமில்லாமையால் இங்கு அயோக வ்யவக்ஷேதமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். ப்ரதமாக்ஷரத்திலித்யாதி. சதுர்த்தி. இங்கு தாத்ர்த்த்ய சதுர்த்தி யேறிலோபித்திருக்கையாலத்தாலே ஸேஷத்வம் சொல்லித்தாமென்று கருத்து. உபாதித்யாதி. இஸேஷத்வத்துக்கு கர்மாஹுயாதிக்கத்வம் முண்டாகிலன்றோ தந்நிவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரவச்யம் ஸாவிநியாகையாலிஸேஷத்வம் காடாதிக்க மாயொழிவது. இங்கப்படி ஒரு உபாதி யில்லாமையால் விசேஷண சத்வாத்வேகாராபாவேபி தத்வாத்வமான யாவத்ஸ்வரூப் சம்வந்த் சித்தியானது ஸத்வத்யாஸத்வ: சித்திவ்ருத்தி ஸ்வாபாவ்யத்தாலே யுண்டாகையாலிப்படி யாவத்ஸ்வரூப் சம்வந்த் சொல்லுகையே இங்கு அயோக வ்யவக்ஷேத மாகிறதென்று கருத்து. ஸர்வரக்ஷகேதி. ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரதிபத்னமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு வக்ஷேதமில்லா ...

(சா.ப்ர.) ஸாவிக ஸேஷத்வஸ்யான்யூநானதிருக்த வ்ருத்திதர்மத்வாத்வேன ஸ்வரூப் நிரூபயிதும்பி ஸக்யமிதி ஸாவ: - எவ் ஜீவலக்ஷணதத்வத்ய நிரூபாதிக்க ஸேஷத்வத்ய மத்ரே குத்ர ப்ரதீதிருக்யத்ராத் - ப்ரதமாக்ஷரத்திலித்யாதிநா. ப்ரதமாக்ஷர ப்ரதிபத்னத்ய ஸேஷத்வத்ய உபாஹ்யந்தரானுக்தேஸ்வரூபாதிக்கத்வமிதி யாவத்ஸத்வம் ஸேஷத்வம் சித்தியதி ...

(சா.வி.) ஸோஷத்வ இவ் ஸ்ரீவ்யத்வதீ ப்ரஸித்தி ப்ராசூர்யஜீவே ப்ரயுக்த இதி த்யேயம். அவனிற்காட்டில், ததபேக்ஷ்யா. அந்ய ...

(சா.ஸ.) ஸ்வாபாதிஷ்விவ நியத்யத்ய தர்மிஸ்புரணஸ்யானபாயாத்வவிசயதிஷணாபாவதஸாயாமபி ஸ்வஸ்மே ஸ்வே நைவாஹமியஹமர்த்தோ ஸாஸத இதி ஹ்ருத்யம். ஸ்வதஸ்ஸேஷ த்வாதிக்களிதி. ந ச ஜீவலக்ஷணமிதம் லக்ஷ்மீஸ்வரூபேதிவ்யாஸி. ஸேஷத்வபர்யாப்யதிக்கரணம் ப்ரதி ஸ்வத இத்யேவ ததர்த்தம். “அஸ்யா மம ச ஸேஷம் ஹி விஹீதரூஹயாத்விகே”தி ஸாகவதோக்தம். அதஸ்தத்பர்யாப்யதிக்கரணத்வம் த்மப்யத்யேவ. யத்வா, மக்ஷேஷதத்வா ஸர்வேஸாமீஸ்வரோப்யுக்தஸேஷத்வத்ய ஸாகவத்மாநிஷ்ட ஸேஷத்வநிரூபிதத்வேன எகவ்யக்திமாநிஷ்டதயா ஜீவத்வமாநிஷ்டகதா. ஜீவத்வநிஷ்டகதேவ ஸேஷத்வம் ஜீவலக்ஷணே ப்ரவிஷ்டமிதி லக்ஷ்மீஸ்வரூபே ததபாவாதேவ நாதிவ்யாஸி: ஸ்வத இத்யத்ய ஸ்வரூபகூத்வம் தர்த்த: - ததபதம் ச எக்ஷேஷஸேஷத்வவதி ஸாகவத்யதிவ்யாஸிவாரணாய அஸ்ய லக்ஷணத்யஜீவே ப்ரணவேநைவ சித்திம் தேநைவ ஸேஷத்வத்ய அயோகான்யயோகவ்யவக்ஷேதசித்திப்ரகாரம் சாத். ப்ரதமாக்ஷரத்திலிதி. யாவத்ஸ்வரூப் சம்வந்தமிதி. கதாபி ஸேஷோ நேதி ந இதி ஸேஷத்வா ...

மூல்- ம஢்யமா஢்ரத்தில்த் அவதாரண சாமத்ய்த்தாலே அவனுக்கே நிரூபாதி஢்ரஷத் வேறொருவருக்கு நிரூபாதி஢்ரஷமன்றென்கை அந்யயோக வ்யவத்த்ரெதம் - இஷ்ஷேத்வத் ஢ா஢்வதஷேத்வத் பர்யந்தமா஢் வளரும்படி மேலே சொல்லக்கடவோம் - இப்படி யிருக்கிற ஢ேதனருடைய ப்ரவृத்தியாவது! பராதினமுமாய் பராத்முமான கர்த் ...

(சா.தி.) அந்யயோகத்தை வ்யவத்த்ரெதிக்கில் ஢ா஢்வத ஷேத்வத்மெங்ஙனேயேன்னச் சொல்லுகிறார். இஷ்ஷேத்வத்மென்று. மேலே, பூரூபாத் காஷாதி஢்ரகாரத்திலென்றபடி, ஢ேதனருடைய ப்ரவृத்தி ஢ேதத்தை நிரூபிக்கிறார். இப்படி யித்யாடியால். ...

(சா.ஸ்வ.) மையாலே யிது சர்வவிஷய்மென்று கருத்து. இத்தால் முன்பு அயோகான்யயோகவ்யவத்த்ரெத் சொன்னவிடத்திலுத்தமான சர்வேஸ்வரத்வத்தை உபாதித்தபடி. த்ரிய: பதிக்கென்றது, பதிஷேத்வத்மெல்லாம் பதிக்கும் ஷேத்வத்மென்கிற லோகவேதசித்த்வந்யாயஸூநார்த். பத்யு: பத்யா அபிதி லோகசித்த்வத். “உ஢்யாதிஷ்டானத் ஢ேகத் ஷேத்வத்” மித்யாதி஢்ரளாலே யிவ்அர்த் பல்விடங்களிலே உபாதிக்கப்படுகிறதிதே. இப்படி அயோக வ்யவத்த்ரெத் கூடினாலும் அந்யயோக வ்யவத்த்ரெத் சொன்னதுகூடுமோ? ப்ரணவத்தில் அந்யயோக வ்யவத்த்ரெத் க ஷத்மில்லையே? உண்டானாலு மிங்குஅந்ய யோகத்தை வ்யவத்த்ரெதிக்கக்கூடுமோ? ஜிவனுக்கு பித்ராதிந்ரபதி ஷேத்வத் லோகவேத சித்த்வமன்றோ? ஆகையாலிங்குஅந்யயோக வ்யவத்த்ரெத்மெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். ம஢்யமேத்யாதி. அவதாரணேதி. உகாரமநேகார்த்஢்ர மானாலும் த்ரூதப்ரயோகத்தாலே யிதுக்கு அவதாரணத்திலும் சாமத்ய் முண்டாகையா லிங்கேயிது அந்யயோக வ்யவத்த்ரெத் மென்றுகருத்து. நிரூபாதி஢்ரகேதி. பித்ராதிந்ர பதி ஷேத்வத் ஸோபாதி஢்ர மாகையாலே அந்யரைப்பற்ற நிரூபாதி஢்ரஷேத்வத்தை வ்யவத்த்ரெதிக்கையில் விரோத்மில்லையென்றுகருத்து. இப்படி யாகில் ஢ா஢்வத்த்ரெத்வத் மாத்ரமே உபாதிே மாகையாலே ஢ா஢்வதஷேத்வத்முத்இதர ஷேத்வத்ம்தோலே அநுபாதிே மாகாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். இஷ்ஷேத்வத்மித்யாதி. வளரும்படி இதி | இதரஷேத்வத்ம்தோலன்றிக்கே யிந்த ஢ா஢்வத ஷேத்வத் ஢ா஢்வத்த்ரெத்வத் பரிவாஹ் ரூபமாகையாலே மிகவு ம்துபாதிே மென்றுகருத்து. தத்வத்ரயத்தில் ஜிவதத்வத்துக்கிப்படி இதரதத்வாபேக்ஷயா வ்யாவृத் தான ஸ்வரூபந்தான் சொன்னாலு மிதுக்குததாவிதமான ஸ்திதியும் ப்ரவृத்தியுமெது? இதுதானத் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நித்யை யா யிருக்கு மென்று முன்பேபொதுவிலே சொல்லித்தாகையாலும் நித்யங்களுக்குள்ளே அவாந்ரஸ்திதி஢ேத்மில்லாமையாலு மிங்கு ஸ்திதி஢ேத் சொல்லவேண்டுமேதில்லை என்றாலும் வ்யாபாரமாத்ரமத்தித்துக்கும் பொது வாகையாலும் கர்த்ரத்வத் ஢ோக்த்ரத்வத்ங்கன்இஸ்வரனுக்கும்பொது வாகையாலு இஜிவர்களுக்கு வ்யாவृத்மான ப்ரவृத்தியாவதே தென்னவருளிச்செய்கிறார். இப்படி யிருக்கிறவித்யாதி. ...

(சா.ப்ர.) த்யநுபாதி஢்ரகத்வாதிேவாயோகவ்யவத்த்ரெத்சித்த்வ இத்யர்த்: - முமூக்ஷாரேகாத்யஸ்யாவஸ்யகத்வாந்ம஢்யமா஢்ரரேஜை வான்யயோகவ்யவத்த்ரெதேநைகாந்யசித்த்விரித்யாஹ் - ம஢்யமா஢்ரத்திலித்யாதிநா - நந்வந்யயோகவ்யவத்த்ரெதேநான்யஷேத்வ வ்யாவृத் து ஢ா஢்வதஷேத்வம்பி வ்யாவர்த்யேதேத்யத்ராஹ் - இஷ்ஷேத்வத் மித்யாதிநா - எவ் ஢ேதன ஸ்வரூபமுகத்வா ஸத்தானுவृத்திலக்ஷணஸ்திதே: - ஸ்திதியாவது, காலாந்ரானுவृத்தித்யத்ரோக்தத்வாத்ப்ரவृத்தி நிரூபயதி - இப்படி யிருக்கிறேத்யாதிநா - ஢த்த்வமுக்தநித்ய஢ேதன ப்ரவृத்ரே லக்ஷணத்வம்த்ரா஢ிப்ரேத் - ...

(சா.வி.) யோகவ்யவத்த்ரெத்஢த்த்வமா஢்ரத்த்வாஹ். இஷ்ஷேத்வத் ஢ா஢்வதேதி. வளரும்படி, யதா வர்தேதத் தத்ப்ரகாரத். மேலே, அத்ரே. பூரூபாத் காஷாதி஢்ரகாரே. சொல்லக்கடவோம், வக்ஷ்யாம்: . எவ் ஢ேதனசாமான்யஸ்வரூ ...

(सा.सं.) भिधानमित्यर्थः. कर्तृत्व भोक्तृत्वयोः परार्थताविरोधं परिहरति. ईश्वरान्नं कृत्वांणीति. युद्धादिकर्तारि शस्त्रक्षतादिजनितदुःखादिभोक्तारि च भटे राजदत्तकर्तृत्वभोक्तृत्वयोः राजार्थ ...

மூல்- பुरुஷார்த்ததுபாயானுஸ்தானங்களுக்கும் கृतோபாயனான பரமௌகாந்திக்கு ப஗வதனுபவ கௌர்யங்களுக்கும் உபயுக்தமா யிருக்கும். பாப க்ருத்துக்களுக்கு இஷ்ரீரதாரணம் விபரிதபலத்துக்கு ஹேதுவா யிருக்கும். இஐீவாங்கள் இஷ்ரீரத்தை விட்டால் இதின் ஸஐ்வாத் குலையுமித்தனை.

(ஸா.தீ.) பुरुஷார்த்தேதாதி. ராஐாதிஸ்வரீயாதிதேஹதாரணம் ஸஐ்வாதிஸ்வரீயாதிநுபவோபயுக்தம் மனுஷ்யாதி௧ளில் ஸில தேஹதாரணம் த்ரிவரீயாதிபவரீயரூபபுருஷார்த்தானுஸ்தானோபயுக்தம். க்ருதமோஶோபாய னுடைய தேஹதாரணம் ப஗வதௌர்யாதிபயுக்தமீத்யாதி. ஸ்வரூபேண ஧ாரீயத்வபரீகாரத்தை வ்யதிரேகபரீதர்ஷனத்தாலே ஸ்திரீரீகரீக்கிராரம். இஐீவாங்களீத்யாதித்யால். ஸஐ்வாத், ஸம்ஸரீய விஷேயம். ஸரீர ம்போனால் ததம்ஷங்க ளிருக்கும்படி ஂங்ஙனே? அவைகளும் ஐீவ஧ாரீயமீறே யென்னிலருளிச்செய்கிராரம்.

(ஸா.ஸ்வ.) மாட்டாதென்றும் ஐாபித மாகிரது. க்ருதோபாய னாகையாலேஉபாயநிரபேஷனாய் பரமௌ காந்தியாகையாலே தனக்கொரு பुरुஷார்த்த மில்லாதவனா யிருக்கும்வன்திரத்தில்உக்தபரீயோன மில்லாமையாலே இஷ்ரீர தாரண மில்லாதொழிய பரீஸஐ்வாதோ? ஂன்கிர ஸஐ்வாரணார்த்த க்ருதோபாயேத்யாதிஐுதிஃ. இப்படி ஸரீர தாரணம் பुरुஷார்த்தோபயுக்த மாகில்இஷ்ரீர தாரண முடையார்க்கு வ்ய஧்யாதி துஃஐானுபவ மில்லாதொழிய பரீஸஐ்வாதோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிராரம். பாபேத்யாதி. பரணதாரணார்த்தமான பஓனம்விஷம்ஸரீயத்தாலே மாரணமாம்போலே யென்று கருத்து. இப்படி ஸதௌக்கிர பரீயோக மென்றாலிஐீவாங்கள் விடும்போது ஸரீரரூப த்ருவ்யத்துக்கு ஸதௌ யில்லை யென்றதாகையால் அவய விவாதத்தின் படியே த்ருவ்ய ஸ்வரூபோஐ்ஐிதி ஸொன்னதாகாதோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிராரம். இஐீவாங்களீத்யாதி. ஸஐ்வாத்ஃ. ஸம்ஸரீய விஷேயம். பரீரஸமவாயிர காரணதயாப்யுபஓதவயவானா ஸயோக விஷேய இதி யாவத். குலையுமித்தனை, ந து த்ருவ்யஸ்வரூபோஐ்ஐிதிரிதி பாவஃ. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸதா பரீயோகத்வ மீத்ருவ்ய ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற வன்றிக்கே ஸஐ்வாத விஷிஷத்தைப்பற்ற வென்று ஐாபிதமாகிரது. ததா ஐ த்ருவ்யஸ்வரூபம் நீத்யமாக பரமணஸித்தமாய் தததவஸ்தானாஸமே ஸர்வத்ர த்ருவ்யாஸ மாகையாலிங்கு ஸஐ்வாதநாஸமே ஸரீரநாஸ மென்று கருத்து. இப்படி ஸஐ்வாத் குலையிர மாத்ர மொழிய த்ருவ்யஸ்வரூபம் குலையா தென்னக்கூடுமோ? ஐீவாங்கள் விட்டாலிதுக்கு ஸதா ...

(ஸா.பரீ.) நாஸ இத்யந்வயவ்யதிரேகஸித்தம் ஐீவஸ்ய ஧ாரகத்வமபி நாபஹோது ஸக்யம் - “ஸா஧ுகாரி ஸா஧ுர்ஐவதி - பாபகாரி பாபோ ஐவதி” த்யாதிஸ்துத்யந்வயானுபபத்யா ஐாஓதவஸ்தாஸு ஸ்வேஐ்ஐானுஓுண்யேநாபதனேன ஧ாரணஸ்ய ஸ்வானுபவஸித்தத்வாஐ்ஐ ஐீவஸ்வரூபஸஐ்வால்பாப்யா ஧ாரீயத்வம் ஸித்தமீதி பாவஃ - நநு ஸரீரஸ்யோபய஧ாரீயத்வே ஐீவஸ்ய நிரீயணேபி நிரபேஷதாரகேஸ்வரநிரீயாணாபாவாஐ்ஐரீர நாஸோ ந ஸ்யாத் - நாஸே வா பஓவஐ்ஐரீரநாஸோபி ஸ்யாதீத்யத்ராஹ - இஐீவாங்களீஷ்ரீரத்தை இத்யாதிநா - நஹி வயம் ந்யாயமத இவ ஐீவஸரீரஐூதத்ருவ்யநாஸம் வதாமஃ. கிந்விவஸ்தாஸாஃ. ததாஐைத்ஐ்ஐரீரஸ்யைத்ஐ்ஐரீரத்வேன ஸ்திதிரீவீஸ்வரோபயா஧ீனேதி ஂகாப ...

(ஸா.வி.) விட்டால், த்யஐந்தி ஐைத். இதின் ஸஐ்வாத், ஂதத்ரஐரணாதி ஸமூதயஃ. குலையுமித்தனை, ...

(ஸா.ஸம்.) பாபக்ருத்துக்களுக்கிரிதி. ஐாஓதாஐீவஸ்யையில் இதி ஸேஷஃ - ஸரீரஸ்ய த்ரமீகூததாரணே நியாமகமாஹ. இஐீவாங்களிரிதி. தஹி வியுக்தாவஸ்தாஸா ஸரீரோபாதான த்ருவ்யஸ்ய ...

(सा.सं.) किंकृतं धारणमित्यत्राह. श्रीरक्तुक्(क) इति.

(சா.சं.) முன்பற்றவேற்றச்சுருக்கமிதி. காலகृतपूर्वाविधितारम्यमात्रमित्यर्थः. शेषितत्वानुभवमिति. ३

மூல்- இவர்களுக்கு நீக்குள்ளாரில் (காட்டில்) ஸ்திதிபெதம். அநாதனுவூத்மான ஸேபித்வானுபவம். இது நிய்தர்க்கெல்லாம் பபாதுவானபடியாலே இவர்களுக்கு அந்யோந்யம் ஸ்திதியில் வுேபம்யமில்லை. இவர்களுக்கு ப்ருதிபெதம் அநாதி ப்ருவாஹநியங்களான கைட்க்ய வுேஸேபங்கள். அநந் தரூடாதிக்கு அதிகார வுேஸேபங்களும் ...

(சா.தி.) வுேஸேப த்ருயத்தால் முக்தபகவத்வ்யாவூதி. அநாதித்யாதி. ததனுபவவிசிஷ்டமான சதூயின் அநாதனுவூதி ஸ்திதிபெத மென்கை. அநாதிதி. அநாதிப்ருவாஹரூபேந நிய்தங்களானவென்கை. அநந்தரூடேத்யாதி ப்ராசட்கிக். அதிகார வுேஸேபங்கள், ப்யட்கூபாவவஹநகந்ரிவ்ஹாதிக்கள். ததுகித் கைட்க்ய ...

(சா.ஸ்வ.) த்ருமித்ராஹகப்ராணத்தாலே பஹுக்களாயே சித்திக்கையாலே இங்கு ஁க்யஸஹூயூண்டாக ப்ராஸக்தியில்லாமையாலிவர்களுக்கு அவாந்ர ஸ்ரூபபெதம் ஸொல்லவேண்டு வதில்லை யென்று கருத்தாலே. ப்ருஹானுபவமநாதி யாகஅநுவர்திக்கை ப்ருஹுத்துக்கும்பபாதுவாகையால் நிய்தர்க்கு நீக்கியுள்ளாரில் காட்டில் ஸ்திதிபெதமேது? ஸ்ரவேஸ்யநுபவமநாதியாக அநுவர்திக்கை யென்னிலது பிராட்டிக்கும்பபாது வன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். இவர்களுக்கித்யாதி. ஸேபியென்றிவ்வளவு மாத்ர ஸொல்லாதே அதிகமாக தத்வஸஹ் ப்ருயோகித்தது பதிமாத்ர ஸேபித்வமன்று. “அபயாதிஷ்டாந் சூக் ஸேபித்வ” மித்யாதி களின்படியே த்ருந்ருமே ஸேபித்வமென்றுகருத்தாலே. ததா ச, இத்ருந்ரு நமக்கு நிரூபாதிச ஸேபி என்றிப்பிடி ஸம்பந்ருதகர்மமானஅநுபவமநாதியாக அநுவர்திக்கை யிவர்களுக்கு ஸ்திதிபெதமென்றுகருத்து. முக்தரைப்போலே ஸ்திதியில் முன்புற்ற ஏற்றச்சருக்க மில்லாமையாலும்பின்புமதில்லாமையாலும் இவர்களுக்குஅந்யோந்யம் ஸ்திதிபெத மேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். இது நிய்தர்க்கெல்லாமித்யாதி. இழந்து பபற்றவென்று முக்தருடைய ப்ருவூதிக்களைஅகந்ருகமாகச்சொன்னவித்தால் நிய்தருடைய ப்ருவூதிக்களானால் நியூகளென்றும் தோற்றுகிறது. அதுகூடுமோ? ப்ருவூதிக்களெல்லாம் க்ருயாரூப்த்வாத நிய்தங்களன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். இவர்களுக்கு ப்ருவூதிபெதமநாதிப்ருவாஹேத்யாதி - ஸ்ரூபேந நிய்த்வாபாவேபி ப்ருவாஹரூபேந நிய்தங்களாகலாமென்று கருத்து. கைட்க்யஸஹ்வேந ஁ஸ்வரப்ருவூதிவ்யாவூதி: - இங்குகைட்க்யங்களுக்கு வுேஸேபமாவது, ப்ராண சித்ததததிக்காரோகித்வம் - இத்தால் நிய்தானாமவாந்ர ப்ருவூதி பெதமும் ஸஹூஹித்ம் - இப்படி கைட்க்ய வுேஸேபங்களிவர்களுக்கு வ்யவஸ்தித்ங்களைன்னக்கூடுமோ? அதிகாரங்கள் வ்யவஸ்தித்ங்க ளாகையாலே கூடுமென்னி லப்போது நிய்தரையும், முக்தரையும் பற்ற “அஸேஸேஸதூகரதிரூபே” த்யாதியாகவருளிச்செய்கிற கத்யத்தோடு விரோதியாதோ? என்கிறஅபிப்ராயத்தாலேஸஹ்ஹிக்கிறார் - அநந்தரூடேத்யாதி. அாதிஸஹ்வேந விஷ்வக்சேநாதி ஸர்வநிய்த ஸூரிஸஹ்ஹ:.. நிய்தரெல்லார்க்கும் வ்யவஸ்தித்மாக ஏதேனு மொருஅதிகார முண்டிதே. அதிகார வுேஸேபங்கள், ஸய்யாவஹஸேநாபதித்வாதிக்கள். ...

(சா.ப்ரா.) ஸ்திதி பெதமாஹ - இவர்களுக்கு நீக்கியுள்ளாரிலித்யாதிநா - நிய்தானா ஸர்வேஸாமவாந்ரஸ்ரூப பெதஸ்ய துர்வதத்வாதவாந்ரஸ்திதிபெததந்மாத்ராஸாஹாரணப்ருவூத்யரஹாவாஹ்யோந்யாஸாஹாரண ப்ருவூதிபெதமாஹ - இவர்களுக்கு ப்ருவூதி பெதமித்யாதிநா - நிய்தானாமநந்தரூடாதிநா கைட்க்யரூபப்ருவூதிபெதஸ்ய வ்யவஸ்தித்வதே “ஸுஸூந்ரு ஸர்வாந்காமா” நிய்தாதிஸூத்ருத்யத்ரதயா ஸர்வேஸா ஸர்வவிதகைட்க்யவோதகாஸேஸேஸதூகரதிரூபேத்யாதிபாஸ்யகார வகந விரோத இத்யபிப்ராபேந ஸஹூதே - ...

மூல- தடுচিত கைட்யங்களும் வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்க, நியர்க்கும், முகர்க்கும், சர்வவிதகைட்ய சித்தியுண்டென்கிற அர்த்தம் கூடுமோ வென்னில்! சுவாமி யினுடைய அபிபிராயத்துக்கீடாக தனக்கு அபிமதங்களான கைட்யங்களிலே கிடையாதவை யென்றுமில்லாமையாலும், ஓரொருத்தர்க்கு வ்யவஸ்திதங்களான கைட்யங்களைத் தாங்களனுஷி ...

(சா.தி.) நிவாஸஸ்யாஸந டாஸஸஸகா பரிஜநநியமாடிகள். “சடூல்பமாத்ராவக்லூபஜகஜ்ஞம்ஸ்திதித்வஸாதி கேஸ்ரீமதி விஷ்வக்சேநே” தடுচিতகைட்ய, இவர்க்கு பகவத்ப்ரீதிஹேதுவான கைட்ய. தர்மபூதஜ்ஞமும் த்ரவ்யமா

(சா.ஸா.) தடுচিত கைட்யங்கள், ஸ்யநானுகூலவृத்திவஹ ஸேநாநிர்வஹாடிகள். நியர்க்குமித்யாதி, கைட்ய விசேஷங்கள் வ்யவஸ்திதங்களென்னவே யிவைகள் முகர்க்கில்லையென்றும் நியர் தன்னிலு மொருவர்செய்யும் கைட்ய மொருவர்க்கில்லையென்றும் சித்திக்கையாலென்று கருத்து. சுவாமியினுடைய இத்யாதி. ஒருவர்க்கு யுகபத்சர்வகைட்யகரண முண்டென்கை அநுபபந்மாகையாலே தான் இச்சித்த கைட்யத்தில் கிடையாததொன்றில்லையென்கையிலே கத்யவாக்யத்துக்கு தாத்பர்ய கொள்ளவேண்டுகையாலும், தததவ்யவஸ்தித கைட்யத்தைத்தான்இச்சிக்கை சுவாமியபிபிராயத்துக்கநுஸு மல்லாமையாலே தான்பபடி இச்சியாமையாலு மிங்கு விரோதமில்லை யென்று கருத்து. ஓரொருத்தர்க்கித்யாதி. வ்யவஸ்திதகைட்யத்தை தங்களுக்குஇச்சியாதது சுவாமியபிபிராயானுஸுமல்லாத மாத்ரத்தை யிட்டன்று “நியாபிவாஸ்திதபரஸ்பரநிவஹை: யாபிஸ்த்வஸ்தநவாஹுதூஷிபிரிவே” த்யாதி ந்யாயத்தாலே ஓரொருவரனுஷிக்கிறதே தங்களுக்கு பரமபுருஷார்யமாயிருக்கையாலும் இச்சியார்களென்று கருத்து. இப்படி கத்யவாக்ய கைட்யத்தினுடைய அநுஸான பரமானாலும் விரோதமில்லையென்று காட்டியினி யிது ஸ்வபரகூதசர்வவிதகைட்யேஸு ப்ரீத்யவிசேஷமாத்ர பரமத்தனையொழிய ...

(சா.ப்ர.) அநந்தகரூடாடிகளுக்கித்யாதிநா பரிஹரதி | சுவாமியுடையேத்யாதிநா - யத்யபிஸ்வரேஸ்சா கृतம் நியமுத்தானா கைட்யவீஸம்யம் ப்ராமாணிகம் ததாபி நியானா முத்தானா சாவிசேஷேண சர்வவிதகைட்யசித்திஸ்சா விருதா - சர்வவிதகைட்யஸ்த்வேன சுவாமியபிமதசர்வவிதகைட்யஸ்ய விவகிஸ்தத்வாத் சகலகர்மநிவ்ருத்த்யா பகவத்சேஸ்த்வாவிபிவபூர்வகம் சர்வஜதாப்ராப்தானாஹி சுவாமியபிமதமேவ சுவாபிமதம்பவதி - நது, ததநபிமதமபி - எவ் ச சுவாமியபிமதம் சர்வவிதகைட்யம் ததிஸ்தித்யதிதி ந விரோத இதி - நநவநந்தகரூடாதிபி: க்ரியமாணஸ்ய கைட்யஸ்ய முக்தை: கரணேஸ்சாநா தஸ்ய வ்யவஸ்திதத்வாத்ரகாஸாஸ்வாந்முத்தஸ்ய ந சர்வவிதகைட்யசித்திரிதி வதந்தம் ப்ரதி கிமுத்தரமியத்ராஹ - ஓரொருத்தர்க்கு வ்யவஸ்திதங்களைனேத்யாதிநா - வ்யவஸ்திதவிஸய - கைட்யேஸ்சாநா: கர்மஹேதுவாந்முத்தானா ச நிஸ்சேஸகர்மநிவ்ருத்தை: ...

(சா.வி.) கிடையாதவை ஒன்றுமில்லாமையாலும், துர்லபஸ்யைகஸ்யாப்யபாவாஸ்தேத்யர்ய: ஒருத்தருக்கு, ஃகஸ்ய. வ்யவஸ்திதங்களைன கைட்யங்களை, வ்யவஸ்திதகைட்யாணி. தாங்கள்அனுஷிக்க வேணும், ஸ்வயமநுஸாதவ்யானி என்கிற அபிஸந்நி, இத்யுத்தாபிஸந்நி: வேறொருத்தருக்கு, அந்யஸ்ய. பிறவாமையாலும், அநுத்ப ...

(சா.ஸ.) பராயததஸேஸிதத்வாநுபவமியத்யர்ய: - அநந்தேத்யாதி கூடுமோவென்னில் இத்யந்தே “சர்வவிஸ்தோசிதா ஸேஸஸேஸதேகரதிரூபே” த்யாதி கத்யவிரோதமாஸதூத்யசுவாமி யுடையவியத்யாதி விரோதமில்லை இத்யந்தே த்ரேதா விரோதபரிஹார: கृत: தத்ர முக்தௌ கஸ்யாபிஸுவாமியபிஸந்நிவிருதாபிஸந்ந்யபாவாஸ்வாமியபிஸந்ந்யநு

மூல் - க்கவேணுமென்கிற அபிசந்நி வேறொருத்தர்க்குப்பிறவாமையாலும் ஆரேனு மொருவாநுஷிக்கும் கைங்க்யமும் சுவாமிக்கு ப்ரியமான படியாலே தடுதிகைங்க்யங்களும் சர்வர்க்கும் ப்ரியமாய் கைங்க்யபலமான ப்ரீதியில் வாசியில்லாமையாலும் சர்வர்க்கும் சர்வவிதகைங்க்ய சித்தியுண்டென்கையில் விருதில்லை.

(சா.தி.) யிருக்கஇத்தை சுவாதிநத்ரிவிதததுர்விதாதெதனன்று தனித்திங்கெடாததுக்குஅபிபாய் காட்டுகிறார். ...

(சா.சுவ.) அநுபாந பரமல்லாமையாலும் விருதில்லையென்றுகாட்டுகிறார். ஆரேனு மித்யாதித்யால். சுவாமிக்கித்யாதி. சுவரூபம் தெளிந்தவனுக்கு கைங்க்யப்ரியமாவது சுவாநுஷிதத்வப்ருயுத்தமன்றிக்கே சுவாமி ப்ரியத்வப்ருயுத்தமாகையால் பரானுஷிதகைங்க்யமும் சுவாநுஷித கைங்க்யம்போலே ப்ரியமாமென்று கருத்து. ப்ரீதியில்வாசி இத்யாதி. வாசியுண்டானாலன்றோதான்அநுஷிக்க வேண்டுவது. அதில்லாமையாலே, தான் அநுஷிக்க வேணுமென்று நிர்வந்தில்லை என்று கருத்து. சித்திஇத்யாதி. இங்கு சித்திசத்வம் “அசேசசேசதேகரதிரூபநித்யகைங்க்யப்ராப்த்யபேக்யா” என்கிறகத்யவாக்யத்தில் ப்ராசிசத்வஸ்தானே ப்ருயோகித்தது. இத்தால் கத்யவாக்யத்திலே கைங்க்யானுபாந சத்வமன்றிக்கே கைங்க்யப்ராசிசத்வமாத்ரு மிருக்கையாலது சுவய் கைங்க்யானுபாநத்துக்கும் சுவபரானுஷித கைங்க்யாநா சுவாமிப்ரியத்வெநானுபவத்துக்கும் பபாதுவாகையாலங்குபாந பரத்வ நிர்வந்தில்லையென்று ங்ாபித மாயிற்று. சித்திசத்வம் அநுபாநத்துக்கும் அநுபவத்துக்கும் சாதாரண மிதே. கீழே யிவ்வாத்தாக்களுக்கு தர்மபூதமாக ங்ானமென்றொரு வஸ்துவுண்டென்று சௌன்னதுவ மிது த்ருவ்யமாம்படி இத்தை சரீர தாரக மாகச்சௌன்னதுவ ங்கூடுமோ? இப்படி அத்ம தர்மத்வெநாதெதன மாய் ங்ானமென்றொரு த்ருவ்யமுண்டாகில் சுவாதிநெத்யாதி ...

(சா.ப்ர.) சுவாம்யநபிமததாதுசகைங்க்யேக்சா ந ங்ாயத இத்யர்த: - நந்வேவ் தத்ரஹ்நந்தகருடாதிபிசஸ்வீசஸ்வீ: ப்ருத்யேக வ்யஸ்தயா க்ரியமாநகைங்க்யேங்நிதபகவத்ப்ரீத்யா தேசாமபி ப்ரீத்யாதிக்யம் ச்யாதிதி பூநவீஷம்யம் ததவஸ்தமித்யத்ராஹ - ஆரேனுமொரு வர்அநுஷிக்கு மித்யாதிநா - சர்வசுவாமிவிஷயே ஏகெநாபி க்ரியமாநஸ்ய கைங்க்யஸ்ய சுவகர்தூக ப்ரீதிங்நகத்வம் சுவங்நிதசுவாமிப்ரீதிசாங்ாத்காரதூராவேதி விங்நதவந்தஸ்ய சுவாமிமுகூலாசேகப்ருயோங்நஸ்ய சர்வஸ்யாபி ப்ரீதி ங்நயேதேவ. எவ் ச கெநசிக்க்ரியமாநம் கிங்கிதபி கைங்க்ய சுவாமிப்ரீதிரூபபூரூபர்த் சாதகத்வாத்தர்வேசா ப்ரீதிகரமேவதி சர்வேசா சர்வவிதகைங்க்ய பலசித்யவிருத இத்யர்த: - எவ் ச கர்மவஸ்யத்வம் வத்த்வம். அவித்யாந்வயே சதி நிசுசேசநிவூத்தாவித்யத்வம் முத்த்வம் - சுவதூ லக்ஷமீசேசத்வே சதி கர்மரஹிதத்வம் - நித்யத்வமிதி லக்ஷாநி சூசிதானி - எவ் த்ரிவிததெதநம் நிரூப்ய த்ரிவிதா ...

(சா.வி.) த்யாச. ஆரேனு மொருவர்அநுஷிக்கும் கைங்க்யம், யெநகெநாப்யநுஷிதம் கைங்க்யம். த்ரிவிததெதநாந் சுவரூபஸ்திதிப்ருவூதிபேதேசஹ் நிரூப்ய த்ரிவிதாதெதநானி நிரூபயிப்யந் ப்ருதம் தர்மபூதங்ானஸ்யாப்யதெதநத்ருவ்யதயா சதூர்த்யாசெதநபதார்த்யஸ்ய வித்யமாநத்வாத்கத்யம் பாப்யகாரை: த்ரிவிதாதெதநெத்யுத்தமித்யாசத்யுத்ய தெதந இத்யத்ரு சேதந்யவாசதெதந இத்யாத்மவிசேசநதயா சித்தத்வாந் பூத்யக்பரிங்நிதமதூ ...

(சா.சம்.) ன சுவாபிசந்நாவலப்யகைங்க்யாபாவாத். அசூயாகூதான்யகைங்க்யாசாயா: அந்யஸ்யாபாவெந ச தத்ததநுபேய கைங்க்யாநா ததேவ சுவாமிந: ப்ரியத்வெந சர்வப்ரியதயா கைங்க்யபலபகவத்ப்ரீதூ தாரதம்யாபாவாசு சர்வேசாமபி சர்வவிதகைங்க்யசித்திரஸ்தூதி பரிஹாரங்நத்யர்த: . த்ரிவிததெதநா தெதநெத்யத்ரு ...

மூல்- இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்கும், ஧ர்மி ஸ்வரூபம்போலே ஧ர்மபூதஜ்ஞானமும், ட்ரவ்யமாயிருக்க இதின ஸ்வரூபத்தைத்தனித்து இங்கருளிச்செய்யாதொழிந்தது. ஷெதனரென்றெடுத்த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாய்ச்சொருகிநிற்கையடியாக. இஃடர்ம பூதஜ்ஞானம் விசய ப்ரகாஸதஸீயிலே ஸ்வாஸ்யத்துக்கு ...

(ஸா.டீ.) இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்கு மித்யாடி. ஷெதனா பூடிரேஸாமஸ்தீதி ஷெதனா: ஂன்று மத்வர்த்தீயாஷ் ப்ரத்யயான்தமான விசிஷ்ட ப்ரயோகத்தில் விசேஷணத்வெனாந்த்ரீத மாய் ஧ர்மபூத ஜ்ஞானம் சிட்டிக்கையாலென்கை. இஃடர்ம பூதஜ்ஞான ...

(ஸா.ஸா.) வாக்யத்திலே யிதையுங்காட்டி ஷதூர்விதாஷெதன மென்றருளிச்செய்யாதொழிவாரோ? ஆகையால் ஧ர்மபூத ஜ்ஞானமில்லையென்னாதல் இது ட்ரவ்யமன்றென்னாதல் கொள்ளவேண்டாவோ? இங்ஙனல்லாதபோதித்தைச் சொல்லாதொழிந்ததுக்கு வேறு நிவ்஧ன முண்டோ? ஂன்கிற விஸிஷ்டானுவாட பூர்வக முத்ர மருளிச்செய்கிறார். இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்கு மித்யாடி. ஆட்மாக்களுக்கு ஧ர்மபூத மென்கையாலே அஃ ஜானாமித்யாடி ப்ரத்யக்ஷமே யிதுண்டென்றுமிடத்துக்கு ப்ரமாண மென்றும் இதுஷெதன பித்ரமென்றும் ஜாபிதமாகிறது. எல்லார்க்குமென்றது ப்ட்ரவ்யதிரித்நானா ஧ர்மபூத ஜ்ஞானம் நாஸ்தி ஂன்கிற பக்ஷயுடாஸார்த்த. ஧ர்மிஸ்வரூபம் போலென்றது ந்யாய சிட்டாஜ்நாடிகளிலே ஧ர்மபூதஜ்ஞானம் ட்ரவ்ய - “ஜ்ஞானத்வாடாத்மவத்” ஂன்று சொல்லுகிற ட்ரவ்யத்வஸாடகானுமானஸூஷனார்த்த. ஸ்வரூபத்தை, ஸ்வாஸாடாரண ஧ர்மநிரூப்யமான ஧ர்மியை. தனித்தென்கிறவித்தால் பூத்யக்காகவருளிச்செய்யாதவத்தனை யொழிய வருளிச்செய்ய வேயில்லையென்ன வொண்ணாதென்றபடி. ஷெதன ரென்றெடுத்தவித்யாடி. ஸ்வாஸாடாரண஧ர்மவிசிஷ்ட஧ர்மிஸிஃட்யர்த்தமாக வன்றோவிங்குத்தனித்துச்சொல்லவேண்டுவது. விசேஷணமாகச்சொருகின வித்தாலே தானே அர்த்தாஸ்வாஸாடாரண஧ர்மவிசிஷ்டமாக சிட்டிக்கையால் தனித்துச்சொல்லவேண்டு வதில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வாடிநேத்யாடி வாக்யத்திலே யிதுவும்ஃபாத்தமாகில் ஷெதனருக்குச்சொன்னாப்போலே இதுக்கும் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவூத்தி ப்஢ெ஢் விசிஷித்ததுச்சொல்லவேண்டாவோ? ஂன்னவத்தைச்சொல்லக்கோலிமுற்பட ஸ்வரூப ப்஢ெ஢்த்தை விசேஷித்தருளிச்செய்கிறார். இஃடர்மபூத ஜ்ஞானமித்யாடி. விசயப்ரகாஸத்யநென ஸுட்டஸத்வவ்யாவூத்தி:.. ஸ்வாஸ்யத்துக்கித்யநெனாத்ம் ...

(ஸா.ப்ர.) ஷெதனம் நிரூபயித்ஃ ஧ர்மபூத ஜ்ஞானஸ்யாப்யஷெதனட்ரவ்யத்வெனாஷெதன த்ரீவிட்யோக்தி விரோடமாஸிஷ்ய ப்ரஹ்ரந் ஷெதனவிசேஷணதயீவ லஃட்஢்ஸ்வரூபஸ்ய ஧ர்மபூதஜ்ஞானஸ்ய விசேஷ்யவாஷிஷெதனஸ஢்டப்ரவூத்திநிமித்தத்வென தெநீவோபாத்த்வாஃடர்மபூதஜ்ஞானம் ப்ரத்யம் நிரூபயதி - இவ்வாட்மாக்களெல்லாருக்கு மித்யாடிநா - தஸ்ய ஸ்வரூபம் நிரூபயதி - இஃடர்மபூத ஜ்ஞானமித்யாடிநா - அநென வாக்யென ஸகர்மகாவபாஸத்வம் ஸகர்த்ருகாவபாஸ ...

(ஸா.வி.) ந விரோட இத்யாஃ. இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்குமிதி. இதன் ஸ்வரூபத்தை, ஂதஃடர்மபூதஜ்ஞானஸ்வரூபஸ்ய. தனித்து, ப்ரத்யேகஸி:.. இங்கு ஸ்வாடிநேதி வாக்யே. அருளிச்செய்யாது, அநபிடாய. ஒழிந்தது, வர்ஜயித்வா. ஷெதனரென்றெடுத்த விசிஷ்டத்திலே, ஷெதன இத்யுக்ந விசிஷ்டார்த்த. விசேஷணமாய் சொருகிநிற்கையடியாக, விசேஷணதயான்த்ரீயஸ்திதிமூலக. ஷெதன இத்யத்ர விசேஷணதயா ஧ர்மபூத ஜ்ஞானஸ்ய சிட்டத்வாத்பூத்யகநுக்நிரிதி பாவ:.. ஧ர்மபூதஜ்ஞானஸ்வரூப மாஃ. இஃடர்மபூதஜ்ஞானம் விசயப்ரகாஸ தஸீயிலே ஸ்வாஸ்யத்துக்கு ...

(ஸா.ஸ.) ஧ர்மபூதஜ்ஞானஸ்ய பூத்யகநுக்நௌ நியாமகமாஃ. சொருகிநிற்கையடியாகவிதி. ஷைதந்யம். ஜ்ஞானம். தடாஸ்யஸ்ஷெதன இதி ஷெதனப஢் விசேஷணத்வென தஸ்யபூட்யடிரோஃதாத்தூத்யகநுக்நிரிதி பாவ:.. இத்யம் நிரூப்யத்வென ஸஜ்஢த் ஧ர்மபூதஜ்ஞானஸ்வரூபம் நிரூபயதி - இஃடர்மபூதேதி. விசய ப்ரகாஸநதஸீயிலே, விசய வ்யவஹாரானு ...

மூல்- ஸ்வய்஢்ரகாஸமா஢ி஢ுக்கும் - இது இஸ்வரனுக்கும், ஢்த்யார்க்கும், ஢்த்யவி஢ுவா஢ி஢ுக்கும் - ஢ற்றுள்ளார்க்கு ஢்ஸாராவஸ்தையில் கர்மா஢ு ரூ஢்மாக ஢ஹிவ஢ ஢க்ஷோச வி஢ாஸவத்தா஢், ஢ு஢்ாவஸ்தை ...

(ஸா.஢ி.) ஢்த்யா஢ி வா஢்யத்தால் ஢ா஢ாரண ஸ்வரூ஢் ஢ொல்லிற்று. இஸ்வரனுக்கு ஢்த்யா஢ியால் ஢்த்ய஢ு஢ையவும் ஢ற்றுள்ளார்க்கு ஢்த்யா஢ியால் ஢஢்஢ு஢ையவும், ஢ு஢்ாவஸ்தை ஢ிலித்யா஢ியால் ஢ு஢்஢ு஢ையவும்; ...

(ஸா.ஸா.) வ்யாவுத்தி:.. ஸ்வய் ஢்ரகாஸ஢்த்யநே஢் த்ரி஢ுண காலவ்யாவுத்தி:.. ஆனாலு ஢ிதுக்கு அவா஢்தர ஸ்வரூ஢் ஢ே஢்஢ெது? விஸய ஢்ரகாஸகத்வா஢ிகள் இஸ்வர ஢்த்ய஢ு஢்ா஢ி க஢ு஢ைய ஢ர்஢்஢ூத ஢்ா஢்ங் களெல்லாத்துக்கும் ஢ொது வ஢்஢்றாவெ஢்஢் விதுக்கு ஢ுத்தர ஢்ரு஢ி஢்஢ெய்கிறார். இது இஸ்வரனுக்கு ஢்த்யா஢ி வா஢்ய ஢்யத்தாலே. ஢்த்ய்வி஢ுவா஢், ஓருகாலத்திலு஢் ஢க்ஷோச஢்஢்஢ில்லா஢் ஢்த்ய்வி஢ுவா஢ெ஢்஢்஢டி. ஆனாலு஢் ஢ற்றுள்ளார்க்கு க஢ாசி஢்஢ி஢ுவெ஢்஢்஢ாதாகையால் ஢஢்ர்க்கு ஢்஢்஢டியாக வேண்டாவோ? ஢ு஢்ாவஸ்தையில் ஢ாத்ர஢்஢்஢டியா஢் ஢்ஸாராவஸ்தையில் தாரத஢்ய ஢ு஢்஢ா஢ி஢ுக்கு ஢ெ஢்஢ிலிதுக்கு ஢ிய஢ாக ஢ே஢ெ஢்஢் வ்ரு஢ி஢்஢ெய்கிறார். ஢ற்றுள்ளார்க்கித்யா஢ி. தாரத஢்யே கர்஢்விஸேஷ் ஢ியா஢க ஢ெ஢்஢் க்ருத்தது. ஢ஹிவ஢்த்வ் வி஢ாஸஸ்யா஢ி விஸேஷ். ஢ஹிவ஢்த்யநே஢் ஢஢்஢ா஢் ஢ர்஢்஢ூத஢்ா஢ேஷ்வா஢்தரஸ்வரூ஢்஢ே஢ி஢ி ஢்ர஢்ஸித:.. ...

(ஸா.஢்.) த்வ் ஢ேதி ஢க்ஷண஢்ய஢ஸ்ய விவக்ஷிதம் - ஢க்ஷண஢்யே஢ி ஢கர்஢்஢கஸகர்த்ரக ஢஢ா஢்யா஢் ஢்த்ய்வி஢ூதி ஢ேதநேஸ்வரா஢ா஢் வ்யாவுத்தி: - அவ஢ாஸஸ஢்஢ே஢் ஢்ருதிகாலயோ: - ஸ்வாஸ்ரயத்தூக்ஷிதி ஢கர்த்ரகத்வ் விவக்ஷிதம் - விஸய஢்ரகாஸஸ஢்஢ே஢் ஢கர்஢்஢கத்வ் விவக்ஷிதம் - ஸ்வய்஢்ரகாஸஸ஢்஢ே஢ாவ஢ாஸத்வ் விவக்ஷித஢ிதி - ஢ர்஢்஢ூத ஢்ா஢்ஸ்யாவா஢்தரஸ்வரூ஢்஢ே஢஢ா஢ - இது இஸ்வரனுக்கு ஢்த்யா஢ி஢ா - ஢஢ு ஢்ஸுதௌ ஢ஹிவ஢ஸக்ஷோசவி஢ாஸவத்வ் ஢ு஢்ௌ வி஢ூத்வ்஢ா஢ு஢்஢் - வி஢்஢்஢ாஸ஢த்வாத் - ததா஢ி - கி஢ி஢் ஢ர்஢்஢ூத஢்ா஢் ஢ாவயவ்? ஢த ஢ிர்வயவ்? ஢ா஢: - வி஢ூத்வ்விர்஢ாத் - ஢ா஢ி ஢்விதீய: - வி஢ூநிர்஢ிர்வயவத்வேக்ஷரண்விர்஢ா஢ிதி ஢ே஢். ஢்ருத்யேக ஢஢஢ி஢்யே யதாஸ்ருதி ஸ்வி஢ார்யத்வாத் - “அ஢ூதே஢் ஢ி ஢் ...

(ஸா.வி.) ஸ்வய்஢்ரகாஸமா ஢ி஢ுக்கு஢ிதி. ஂவ்ஸ்வரூ஢் ஸ்திதாவூ஢்ய஢ா஢ாயா஢் விஸய஢்ரகாஸ஢்ையிலே இத்யநே஢் ஸ்வஸ்த்யேவ ஸ்வாஸ்ரய் ஢்ரதி கஸ்ய஢ி஢்விஸயஸ்ய வ்யவ஢ாரா஢ு஢ுண்யா஢ா஢கத்வ் ஸ்வாஸ்ரயத்தூக்கு ஸ்வய்஢்ரகாஸமா ஢ி஢ுக்கு ஢்த்யநே஢் ஸ்வஸ்த்யேவ ஸ்வாஸ்ரயா஢் ஢்ரகாஸ஢ா஢்வ஢ிதி ஢ா஢்யூ஢்஢் ஢க்ஷண஢்ய் ஢ூ஢ிதம். ததா ஢் ஢ா஢்ய். “அ஢ூ஢ூதித்வ் ஢ா஢்வர்த஢ா஢்஢ா஢ா஢் ஸ்வஸ்த்யேவ ஸ்வாஸ்ரய் ஢்ரதி ஢்ரகாஸ஢ா஢்வ் ஸ்வஸ்த்யேவ விஸயஸா஢்஢்வ் வேதி” ஢்ருத஢்ரகாஸிகா. “அ஢ூ஢ூதிஸ஢்஢ோ ஢்ா஢்஢ாத்ர஢்:” ஢் து, ஢்ருதிவிலக்ஷண஢்:.. ஢்ரகாஸ஢ா஢்வ஢்த்யு஢்஢ே ஢டா஢ேர஢்ய஢ூ஢ித்வ் ஸ்யா஢ிதி த஢்வ்யாவூத்ய்஢் ஸ்வாஸ்ரய் ஢்ரதித்யு஢்஢். அ஢ூத்வ஢்த்ய்஢்வா஢்஢்஢்஢ா஢் ஢்ா஢்஢ா஢்வ் ஢்ரகாஸ்யத்வாத்த஢்வ்யாவூத்ய்஢் ஸ்வஸ்த்யேவேத்யு஢்஢். அதீதா஢ூ஢்வே அஸ்஢்வவ்யாவூத்ய்஢் வர்த஢ா஢்஢ா஢ாம்த்யு஢்஢். ய஢்ய஢ிதீதா஢ூ஢்வஸ்ய ஢்ா஢்஢ா஢்வ஢்஢்ரே஢் ஢்ரகாஸ஢ு஢்஢்஢்ரே஢்஢்஢்஢்வவ்யவ஢்஢ே஢்: ...

(ஸா.ஸ்.) ஢ுண்யா஢ா஢்஢்஢ா஢ா஢். ஸ்வய்஢்ரகாஸமா ஢ி஢ுக்கும், ஢்ா஢்஢ா஢்வ் ஢ிர்஢ேக்ஷதயா ஸ்வய்஢ேவ ஸ்வவ்யவ஢ாரா஢ு஢் ஢஢்வர்தத இத்ய்஢்:.. ஸ்வய்஢்ரகாஸத்வே விஸய஢்ரகாஸா஢ாவ ஢்ா஢ாம஢ி ஸ்வாஸ்ரய ...

மூல்- இதுக்கு ப்ரவृத்தி யாவது! விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கையும் ப்ரயத்னாவஸ்தையாலே ஶரீராதிகளை ப்ரேரிக்஑ையும், ப஢்஢தஸீயில் ஸங்஑ோ஑விகாஸங்களு஢் ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யப்ரகாஸநுகூலத்தாலே ப்ரோகமென்கிற அவஸ்தையை யடையு஑், ப்ரோகமாவது! தனக்கனு஑்஑ுலமாகவாதல் ப்ரதிகூலமாக வாதலொன்றை அநுபவிக்கை, ...

(ஸா.ஸா.) வென்னவருளிச்செய்கிறார். இதுக்கு ப்ரவृத்தி இயாதி. விஷயங்களை இதி. இங்கு விஷயமாவது தன்னை யொழிந்ததொன்று. ஢ர்மிஸ்வரூபத்ன்னை மாத்ரப்ரகாசிப்பிக்குமத்தனைபோக்கித் தன்னை யொழிந்ததொன்றை ப்ரகாசிப்பியாமை யால்அதுக்கு விஷய ப்ரகாஸகத்வ மில்லையென்று கருத்து. ப்ரயத்னேதி. தான் ப்ரயத்ன ரூபமாக ப்ரணமித்து ப்ரேரிக்஑ை யென்றபடி. இது ஢ர்மிக்கில்லையென்று கருத்து. ஶரீராதித்யத்ராதிஸ஢்஢ேநேந்஢்ரியாதிக் கு஑்யதே. ப஢்஢தஸீயிலிதி. இது ப஢்஢ருடைய ஢ர்மபூத்ஜ்ஞானங்களுக்குஇத்ர ஜ்ஞானாபே஑்யா ப்ரவृத்திபே஢் ஑ொன்னபடி. ப஢்஢தஸீயிலித்யேநேநைவ ஸங்஑ோ஑ விகாஸங்களுக்கு அந்:கரணகதகுணத்ரயவேஷம்யா஢ீநத்வமும் விவ஑்ஷித் மாகையால் ப்ரபாதிஸங்஑ோ஑விகாஸ வ்யாவृத்தி:.. ஆநுகூல்யாதிப்ரகாஸத்தாலே ஜ்ஞானத்துக்கு ப்ரோகரூபத்வ் வருகிற தென்னக்கூடுமோ? அந்யனுக்கநுகூல் மென்றும் ப்ரதி கூல்மென்றும் ஑ிலவஸ்துக்களை ஑்஢ிக்஑ிற போதந்த ஜ்ஞானமும் தனக்கு ப்ரோகமாக ப்ரஸங்஑ியாதோ? தனக்குஅநுகூல் மாகவு஢் ப்ரதிகூல் மாகவு அநுபவிக்கை ப்ரோகமென்னிலப்போது தங்களுக்கு ப்ரதிகூல்மாக வொன்றையும் அநுபவியாதீஸ்வராதி ஜ்ஞானத்துக்கு ப்ரோகரூபத்வ மில்லாதொழியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். ப்ரோகமாவதித்யாதி. தன்னைப்பற்ற அந்யத்ரானுபவ் ப்ரோகஸ஢்஢்யத்ர மாகையாலுத்தஸங்஑ாவகாஸில்லையென்று கருத்து. அநுகூல்மாக வாதல் ப்ரதிகூல்மாக வாதலொன்றை அநுபவிக்கை ப்ரோகமென்றது கூடுமோ? வஸ்துக்களுக்குஆநுகூல்ய் பாரமார்திக் மாகில் ப்ராதிகூல்ய் மில்லாதொழியாதோ? ப்ராதிகூல்ய் பாரமார்திக் மாகில்ஆநுகூல்ய் ...

(ஸா.ப்ர.) இதுக்கு ப்ரவृத்தியாவதித்யாதிநா - விஷய ப்ரகாஸகத்வ் ஶரீரேந்஢்ரியாதி ப்ரேரகத்வ்஑ ஑ாமாந்யப்ரவृத்திரிதி பாவ:.. நந்வாநுகூல்யப்ராதிகூல்யப்ரகாஸந் ப்ரோக இத்யநுபபந்ந் - ஆநுகூல்ய ப்ராதிகூல்யயோர்விஷயகதத்வே க஢ா஑ி஢நுகூல்தயா ப்ரதிகூல்தயா ஑ ப்ரதீதயோ: காலாந்தரே ஢ேஸாந்தரே த஢்஢ேஸதத்வாலயோ: பुरुஷாந்தரே ஑ விபரிதானுபவாபாவப்ரஸங்காத் - ஑ர்வேஸ்வர நித்யமுகூதேஸ஑ ஑ர்வஸ்ய ஑ர்வ஢ானுகூல்தயானுபவபோ஑கப்ரமாண விரோ஑ப்ரஸங்஑ா஑ விஷயகதத்வாபாவே ஑ தத்ரபகாஸஸ்ய ப்ரமரூபத்வப்ரஸங்஑ேந் கு஢்஢்஢ிமதப்ரஸங்஑ இத்யுபயத: பாஸார஑்஑ுரித்யத்ர ஑ர்வஸ்யாப்யத்யந்தானுகூல்யஸ்ய ஑்வாபாவிகா஑ாரத்வேபீஸ்வரநித்யமுகூதேஸ்ததேவானுபவேப்யு஑்஑்ணாந் நிந்வே ஑்வா஢ுதமத்வவத்வபநதநயவாலவ஢்஢ிநித்யா ஑ பुरुஷபே஢ேந் தேஸாமேவ கால஢ேஸபே஢ேந் ஑ தத்தத்வமாநுகுண்யே நா஑்பாநுகூல்யப்ராதிகூல்யா ...

(ஸா.வி.) ப்ரேரிக்஑ை, ப்ரேரண். அநுகூல்மாகவாதல், அநுகூல் வா. ப்ரதிகூல்மாகவாதல், ப்ரதிகூல் வா. ஒன்றை, அநுபவிக்கை. ஑கஸ்யாத்யஸ்யானுபவ:.. அநுகூலானுபவஸஸு஑். ப்ரதிகூலானுபவோ ஢ு:஑மிதி பாவ:.. ...

(ஸா.ஸ.) இதி பாவ: - ப்ரயத்னாவஸ்தைகளிலே இதி - அவிஸரணானுகுண஢ாரணஸ்யைவ ஑்வரூபாயத்வத்வ் - பதநா஑்஑பாவமுகேந் ஶரீர஢ாரணத்வ் து ப்ரயத்னாதி஢்஑ாஸு஢்஢ர்மபூத்ஜ்ஞானகூதமேவேதி பாவ: - தனக்கநுகூல் மாகவாதல்இதி. ஜ்ஞானஸ்ய ஑்வவிஷயகதானுகூல்த்வாதிவிஷயகதயாபி ஑்வய்ப்ரகாஸோ஢ுநுவृத்தஸ்஑ேத்஑்஑்ஜ்ஞானத்வ் ...

(சா.தீ.) இஷ்வர விஹீதியானவியாதி ஸாசங்கி஑் - இப்படி அநுகூலமாக சித்வஸ்துனில் விசேஷண விசேஷ்யங்களை ...

(सा.प्र.) नुभयरूपत्वानां भगवतैवोत्पादनात्स्वाभाविकाकारस्यात्यन्तानुकूलस्य तिरोहितत्वाच्च बद्धानां तथा तथानुभव इति न काचिदनुपपत्तिरित्यभिप्रेत्याह - ईश्वर विभूतियानां सर्ववस्तुक्कण्ठकं मित्यादिना - नन्वेनं तर्हि रुमाक्षिप्तकाष्ठादावुत्पन्नलवणत्वादेस्सर्वैरनुभववदौ ...

(சா.வி.) ईश्वर विभूतियाण सर्ववस्तुषुக்ஞம், ईश्वर विभूतिभूतस्य सर्वस्यवस्तुनः. आनुकूल्यं स्वभावमायं, आनुकूल्यं यथा भवति तथा. இப்படி, எதற்காரே. சர்வவஸ்துபுரகாரதயா. ईश्वरं, ईश्वरे, नित्यं मुक्तं, नित्येषु मुक्तेषु च. अनुभविष्यादிற்க, अनुभवत्सु सत्सु. சர்வவஸ்துபுரகாரகईश्वரானுभवे सर्वेषा मनुकूलतया भासमाने सतीति भावः विभागङ्गकल्लலாம், विभागास्सर्वे. ...

(सा.सं.) भोगावस्थ मित्यर्थः - एवं ब्रह्मे धर्मज्ञानस्यावस्थाभेदमापादयत्कर्मस्वरूपमपि क ...

மூல்- இஷ்வராஹிமத விபரிதானுஸ்தான மில்லாஹையாலே சஹகாரியோ஑்ய தையில்லை. இஷ்வரன் சர்வப்ராசாஸிதாவாய்த்தானொருத்தருக்கு ஸாசனீயனன்றிக்கேநிற்கையாலே பரதந்ரதேதனத்வமாகிற ஸ்வரூபயோ஑்யதையுமில்லை. ஸ்வதந்ரனாகையாலே ஸ்வதந்ராஜாதிலஜ்ஜனமாகிற சஹகாரியோ஑்யதையுமில்லை. ஜீவீஷ்வரரூபரா ன ...

(சா.தீ.) சா஧ாரணா சா஧ாரணாகாரங்களாலே விவேகிக்கிறார். ஜீவீஷ்வரேத்யாதி. ஸ்வஸ்மீ ஸ்வய்ப்ராசாஸ ...

(சா.ஸ்வா.) இஷ்வரேதி. ஁ந்த பரானிஸ்டகரணமீஷ்வராஹிமத மாகையால்அபரா஧மன்றென்று கருத்து. இத்தாலிங்கு அபரா஧மென்றது பரானிஸ்டகரணமாத்ர மன்று. கி்ந்து, ஸ்வநியந்துரநஹிமதானுஸ்தானமென்ற தாய்த்து. இஷ்வர ஸ்யாபிஹா஑வதா஑தீநத யாபரதந்ர தேதனத்வரூப ஸ்வரூபயோ஑்யதையும் ப்ராஸ்த் கர்ம஑லப்ராடானேததவி ஷயத்தில் சாபரா஧தயா சஹகாரியோ஑்யதையு முண்டாகையாலே கர்ம஑லானுஹவ்ப்ராசஜ்ஜியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். இஷ்வரநித்யாதி. சர்வப்ராசாஸிதாவாயென்றது தானொருவனுக்கு ஸாசனீயனல்லாஹைக்கு ஹேதுவாகச்சொன்னபடி. இத்தாலீஷ்வர னொருவனுமே ஸ்வதந்ரன். ததவ்யதிரி஑்ரெல்லாரும் பரதந்ரரென்று கருத்து. ஸாசனீயத்வ், ஸ்வாஹவிகநியாம்யத்வ். இஷ்வரனுக்கு ஹா஑வதா஑ தீநத்வ்஁஑்஑ிக மாகையாலே ஸ்வாஹவிக மன்றென்று கருத்து. இத்தாலிங்கு ஸ்வரூப யோ஑்யதானுபவிஸ்டமான பரதந்ரத்வ், சர்வப்ராசாஸிதத்வ். இத்தாலீஷ்வராஹிமத ஁ன்கிற விடத்தில்சொன்ன இஷ்வரத்வ் நியந்துத்வமாத்ர மன்று. கி்ந்து, சர்வப்ராசாஸிதத்வ மென்று கருத்து. ஁ஜாதிலஜ்ஜனேதி. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன விபரிதானுஸ்தானமும் அநஹிமதானுஸ்தான மாத்ரமன்று. கி்ந்தாஜாதிலஜ்ஜனரூபமென்று கருத்து. ததா ஑ ப்ராஸ்த் கர்ம஑லப்ராடானாதிஹி:. இஷ்வரனுக்கு ஹா஑வதாதி விஸயத்தில்அநஹிமதானுஸ்தான முண்டானாலுமது ஁ஜாதிலஜ்ஜனரூபமல்லாஹையாலு மவர்கன் சர்வப்ராசாஸிதாக்களல்லாஹையாலே ஸ்வதந்ரரல்லாஹையாலு மிவனுக்கு ஸ்வதந்ராஜாதிலஜ்ஜனமாகிற சாபரா஧த்வரூபசஹகாரியோ஑்யதையிலையென்றபடி. இப்படி ஁நுகூல்யஸ்வஹவங்களான வஸ்துக்களுக்கு பாதி஑ூல்ய் கர்மோபா஑ிக மென்றது஁பபந்ர மாகையாலே ஁நுகூலமாக வாதல் ப்ரதி஑ூலமாக வாதலொன்றை யநுஹவிக்஑ை ஹோ஑மென்றதுக்கு விரோ஧மில்லாஹையால் ஹோ஑மென்கிற அவஸ்தீ ஧ர்மஹூத ஜ்நானத்துக்கு ப்ரவூதிஹேதமென்றது ஑ூடு மென்றிந்த ஑டூத்துக்கு தாத்பர்ய். கீழே஁தூமாக்களுக்கு ஜ்நான் ஸ்வரூபமென்று சொல்லியிருக்க இங்கதை யவர்களுக்கு ஧ர்மமாக்கி யதுக்கிப்படி தனித்து ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவூதிஹேத் சொன்னது ஑ூடுமோ? ப்ராஹபஹவரூபமான தைஜஸ்ஸு஁ப்போலே விரு஑் ஸ்வஹவ தீயாலே ஜ்நானமும் திவிவி஧ மாகையாலிது ஑ூடுமென்றிலிந்த விரு஑் ஸ்வஹவமெதென்னவத்தை விவேகிக்கிறார். ஜீவீஷ்வரேத்யாதி வா஑்யத்ரயத்தாலே. ஜீவனுக்கு ஧ர்மஹூதஜ்நானவிகாஸ ...

(பா.ப்ரா.) தத்ஸ்வய்ப்ராசாஸத்வ் நிர்வ஑்த் ஧ர்மஹூதஜ்நானல஑ணே ஑கர்த்஑்ரத்வ ஑கர்ம஑்ரத்வ பதவ்யாவூத்யா ப்ராஸி஑்ரி ஸஜ்ஜானிராஸா்ரீ஑் ஜீவீஷ்வர ஸ்வரூப் ஸ்வஸ்மீ ஸ்வய்ப்ராசாஸமித்யாஹ - ஜீவீஷ்வரரூப ரானை ...

(சா.வி.) அத்ராய் புரூஷஸ்வய்ஜ்யோதி'' ரித்யாதிஸு ஁தூமநோபி விஜ்நானத்வஸ்வய்ப்ராசாஸத்வோ஑்஑ை: கத் ஹேத இத்யா ஸஜ்ஜ்ய ஧ர்மஹூத ஜ்நானாபே஑்யா ஧ர்மிஹூதாதூமநோ வீல஑்ஷண்யமுபபாடயதி. ஜீவீஷ்வரரூப ரானேதி. ...

(சா.ஸ.) தா஑ிதஸ்வப்ராசாஸ் காரயதி கிமிதி ப்ராஸேனேத்யாஹ. ஜீவீஷ்வர ரூபமானேதி. ஁வ் ஧ர்மஜ்நானஸ்ய ஸ்வய் ...

மூல்- ஆத்மாக்களெல்லாருடையவும் ஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்மீ ஸ்வயंप்ரகாசம் - இஹ்மி ஸ்வரூப ப்ரகாசத்துக்கு வஹ்ருக்கு முன்பு வொருகாலத்திலும் ஸங்கோச விகாஸங்களில்லை. ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் ஧்மபூத் (ஸா.஧ி.) மாவது, ஧்மபூத்ஜ்ஞானத்தையொழியவும் தனக்குத்தான் தோற்றுகை. ஧்ம ஧்மிஜ்ஞானங்களுக்கு அஸா

(ஸா.ஸா.) மில்லாதஸுஸுப்த்யா஧ி஧சீ யிலும் ப்ரகாஸிக்கையாலே இவனுக்கு ஸ்வஸ்வரூபம் ஸ்வயंप்ரகாஸமென்னலானாலும் “யோ வெத்தி யு஑பத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸ஧ா ஸ்வத:” என்கிறபடியே ஧்மபூத்ஜ்ஞானத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபம்முதலான ஸர்வத்தையும் ஸ஧ா ஸாஶாத்ஶுக்ரித்துக்கொண்டு இருக்கிற இஸ்வர்னுக்கு ஸ்வஸ்வரூபம் ஸ்வயंप்ரகாஸமென்னக்கூடுமோ? வென்கிற ஶங்காபரிஶாரய் ஜிவீஸ்வரேத்யா஧ுக்தி:.. ஆத்மாவுக்கு ஸ்வயंप்ரகாஸத்வம் ஶ்ருத்யா஧ி ஸி஧்஧மாகையால்ஆத்மத்வா விஸேஸா஧ிஸ்வர் ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வயंप்ரகாஸத்வம் முண்டென்கைக்காக இங்குஆத்மஸஶ்஧ப்ரயோ஑ம். இப்படி ஸ்வயंप்ரகாஸத்வம் கொள்ளவேண்டின பின்பு இஸ்வர்னுக்கும் ஸ்வஸ்வரூபம் நியதத்வம் விஶுத்வா஧ி ஧்மவிஸேஸ விஸிஸ்ட ரூபத்தாலே ஸ஧ா ஧்மபூத்ஜ்ஞான வே஧மாநாலும் ப்ரத்யக்த்வகைத்வா஧ி விஸிஸ்ட ரூபத்தாலே ஸ்வயंप்ரகாஸம் மாகலாமென்று கருத்து. இவ்வுத்ததை மேலே இஹ்மி ஧்மிகளிரண்டும் இத்யா஧ி வாக்யத்தாலே தாமே வெளியிடப்புகுகிறார். ஧்மிஸ்வரூபத்துக்கு ஧்மபூத்ஜ்ஞானாபேக்ஷயா விரு஧்஧ாகாரம் ஸ்வஸ்மீஸ்வயंप்ரகாஸத்வமாத்ரமன்று. க஧ா஧ி஧பி ஶங்கோசவிகாஸராஶித்யமும் விரு஧்஧ாகாரம் மென்கிறார். இஹ்மி ஸ்வரூபேத்யா஧ியால். வ஧்஧ ஧்மபூத்ஜ்ஞான வ஧்஧ி ஸ்வரூபப்ரகாஸத்யாபி ஶங்கோசவிகாஸங்கள் ஸம்ஶாவிதங்களாகையாலே தத்ராஶித்யமும் விரு஧்஧ாகாரமாக மாட்டுமோ? வென்கிற ஶங்காபரிஶாரய் வ஧்஧ர்க்கு முன்புடயென்கிறது. ஒரு காலத்திலும், ஶுஸுப்த்யா஧ி ஧சாயாமபி. த஧ானிமபி ஧்மிஸ்புரணத்யானுஶ்வஸி஧்஧த்வா஧ிதி ஶாவ:.. இப்படி வாக்யத்வத்தாலே ஧்மிக்குஶ்ஶொன்னஆகாரத்வாபேக்ஷயா ப்ரத்யநிகமாக ஧்மபூத்ஜ்ஞானத்துக்கு முள்ள ஆகாரத்வத்தை ஁க வாக்யத்தாலே காட்டுகிறார். ஸர்வாத்மாக்களுடையவு மித்யா஧ி - ஧்மபூத்ஜ்ஞானம் ஸ்வயंप்ரகாஸம் மென்றால் வ஧்஧ருக்கு மப்படியாகையாலே நியத

(ஸா.ப்ர.) த்யா஧ிநா - நனு வ஧்஧ானாம் ஸ்வரூபம் ஸ்வயंप்ரகாஸமிதி வத்தும் ததா ஸதி ஶுஸுப்த்யா஧ி த஧வஶாஸப்ரஸங்கா஧ித்யாஸங்க்ய ஸ்வயंप்யோதிஸ்ட்஧ ஶ்ருதிவலாத்ஸுஶ்஧மஶ்ஶாப்ஸமிதி பராமஸ்ஶ்வலா த஧ாப்யாத்மஸ்வரூபப்ரகாஸஸி஧்஧ இத்யாஶ. இஹ்மி ஸ்வரூபேத்யா஧ிநா - நன்வெம் தஶி ஶுஸுப்தி ஧்மபூத்ஜ்ஞானத்ய ப்ரஸரணாஶாவாத்ஸகர்மகத்வஸகர்த் கத்வயோரஸி஧்஧யா஧்வாஸிரித்யத்ர க஧ா஧ி஧ிஸயப்ரகாஸகத்வத்யைவ லக்ஷணத்வாத்ர ஧ோஸ இத்யாபிப்ரேத்யாஶ - ஸர்வாத்மாக்களுடைய வுமித்யா஧ிநா. நனு ஜ்ஞானத்வம் வா

(ஸா.வி.) பூர்வ ஜிவீஸ்வரரூபமான ஆத்மவர்கத்துக்கெல்லாம் பௌதுவான லக்ஷணம் ஶேதனத்வமும் ப்ரத்யக்த்வமுமிதி ஸ்வஸ்மீ ப்ரகாஸமானத்வலக்ஷணப்ரத்யக்த்வேஶிஶிதேபிஶ ஧்மபூத்ஜ்ஞானவீலக்ஷணய ப்ரதிபா஧நார்த்முபாத்நத்வாத்ர பௌநரூக்த்யம். ஧்மபூத்ஜ்ஞானவ஧்஧ானாம் வா ஸ்வரூபபூத்ஜ்ஞானே கிம் ஶங்கோசவிகாஸா வி஧ேதே நே த்யாஶ. இஹ்மிதி. அ஑ஸ்வரூபத்ய ஶங்கோசவிகாஸி ந ஶவத இதி ஶாவ:.. வ஧்஧ு முன்புட, வ஧்஧ானாமபி த்ய:.. ஧்மபூத்ஜ்ஞானம் கி஧்஧ுஸ மித்யத்ராஶ. ஸர்வாத்மாக்களுடையவு மிதி. ஸ்வஸ்மீ ப்ரகாஸ

(ஸா.ஸ.) ப்ரகாஸத்வமபி ஸர்வாத்மஸா஧ாரணமிதி நிஸ்க்ஷயி ப்ரா஑ுத்மேவ ஧்மஜ்ஞான லக்ஷணம் ஶ்மாஸயதி. ஸர்வ

(சா.தி.) ஧ாரணாகாரம் காட்டுகிறார். ஧ர்மஐூத்யாடியால், பராக்வபரதிகொடியாகையால் சுவஸ்மீ ப்ரகாசமான்த்வமே ப்ரத்யக்த்வம். சுவஸ்மீ சுவயம்ப்ரகாசமான மன்று. ஆகையால் பௌரக்யமில்லை. விஷயித்வம்

(सा.प्र.) स्वयंप्रकाशत्वं वा लक्षणमस्तु - लाघवात्. न च प्रत्यगात्मव्यावृत्त्यर्थं विशेषणं देयमिति वाच्यं - अहं जानामीति ज्ञानधर्मितया प्रतीतेर्ज्ञानभिन्नत्वेन ज्ञानत्वासिद्धेः स्वयंप्रकाशत्वस्य दूरापास्तत्वादित्यत्राह - ज्ञानत्वमुमीत्यादिना - अहं जानामीति ज्ञानधर्मितया प्रतीतस्य धर्मिणोपि तेजोभूतप्रभाश्रयवह्यादित्यादेस्ते जस्त्ववत् ज्ञानस्वरूपत्वे विरोधाभावात् “अत्रायं पुरुषस्स्वयंज्योतिर्बोद्धा विज्ञानात्मा पुरुषः अनन्तरो बाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानघन एव - विज्ञानं यज्ञं तनुत” इत्यादिभिर्धर्मिणः प्रत्यगात्मनोपि ज्ञानत्वं सिद्धमिति भावः. ननु धर्मधर्मिणोर्ज्ञानत्वसाम्ये धर्मधर्मिणोर्वैलक्षण्यासिद्धेः - धर्मधर्मिभाववैपरीत्यव्यवहारः किं न स्यादित्यत्राह - धर्मभूतज्ञानकृत्कृत्कीत्यादिना. ज्ञानत्वसाम्येपि विषयप्रकाशकं धर्मभूतज्ञानमित्युच्यते -

(சா.சं.) த்மாக்களுடைய வுமிதி. த்மர்மிணு விஸயித்வாபாவே ஜ்நானத்வம் கதமித்யத்ராஹ.

மூல்- ஸ்வய்ந்நகாஸத்வமாவது! தன்னை விஸயீகரிப்பதொரு ஜ்நானாந்நரத்தால் அபேக்ஷயறத்தானே ந்நகாஸி஑்க்கை ...

(ஸா.ஸ்வா.) மாகையால்அத்மாஸ்நயதோஷமு மில்லையென்றுகருத்து. வ்யவஹாரானு஑ுந்ய ஹேதுத்வமாந்நமே ஜ்நானத்வம் ஏதேனு மொன்றினுடைய வென்னது இந்தஜ்நானத்வம் தர்மதர்மிகளுக்கு ஸா஑ாரண மென்றுதோற்றுவிக்கைக்காக வல்லது ஜ்நானத்வ ஸரீரானு ந்நவிஸ்டமாக ஑்ஸொன்னபடியன்று. ஏதேனு மொன்றினுடைய வென்று ஁தாஸீந்ய் தோத்துகிறதிதே. வ்யவஹாரானு ஑ுந்ய், வ்யவஹாராந்நதா நிவ்ருத்தி:.. வ்யவஹாரா ந்நதாந் வ்யவஹாவிஸேஷகாரண ஸாமான்யா஑ாவ:.. வ்யவஹா விஸேஷ காரணாநிந் வ்யவஹ்ரவ்யஜ்நான் வ்யவஜிஹீர்ஷா வ்யவஹாரானுகூல ந்நயத்நஸந். ததாந் விஸயஸ்ய ஑தாந்நிவிஸயிணஸந் தர்மதூத ஜ்நானஸ்ய தர்மிக ரூப ஜ்நானஸ்ய ஑ானு஑தம் வ்யவஹாரானு ஑ுந்ய் வ்யவஹா விஸேஷ காரண ஸாமான்யா ஑ாவ ரூபாயா வ்யவஹாராந்நதயானிவ்ருத்தி:.. தர்மரூபஸ்ய தர்மிகரூபஸ்ய஑ஜ்நானஸ்யதத்நுத்வம் நாமததா ந்நாந்ந ஸ்வ஑ாவத்வம் - ஜ்நானே விந்ந மானேஹி வ்யவஹா விஸேஷகாரண ஸாமான்யா஑ாவோ நிவ்ருத்தி - தர்மிக்஑ும ஜ்நானத்வம் ந்நமாண ஸிந்நமாநிந்நுக்கையாலே ஸகர்மக ந்நகாஸத்வாந்நிகள ஜ்நானலக்ஷண மென்னும் ஑ோதுஅவ்யாந்யாந்நிதோஷம் வருகையாலே ஜ்நானத்வம் ஸா஑ாரண மாம்படி இப்படி நிவ்ருத்திக்க வேனுமென்று கருத்து. இவ்வ்ருத்திமெல்லாம் ந்யாயஸிந்நாஜ்நான தத்வதீகாந்நிகளிலே காணலாம். இப்படி ஜ்நானத்வம் ஸா஑ாரண மானாலும் ஸ்வய்ந்நகாஸத்வம் ஸா஑ாரண மென்னது ஑ுந்நுமோ? ஸ்வாஸ்நயதூத தர்மிக ரூபஜ்நான ஸாந்நேஷ மாகவே ந்நகாஸி஑்க்கிற தர்மதூதஜ்நானத்துக்கு ஜ்நானாந்நர நிந்நேஷ ந்நகாஸத்வ ரூபஸ்வய்ந்நகாஸத்வமில்லையே யென்னவருளி஑்ஸெய்கிறார். ஸ்வயமிந்யாந்நி. தன்னையிந்யாந்நி. தர்மதூதஜ்நானம் தர்மிக ஸாந்நேஷமாக ந்நகாஸி஑்த்தாலு மிந்நததர்மிகயத்ததை விஸயீகரியா மையால்அத்ந்ந ஸஜ்நாவகாஸமில்லையென்றுகருத்து. ஁னாலும் ...

(ஸா.ந்நா.) ரூபஸ்யதஸ்யதர்ம தர்மிகளாவிஸேஷேண ஸத்வாந்நு஑்யத்வே ஸம்஑வதி ஑ுணத்வஸ்யாந்யாய்யத்வா஑்நு஑்யமே வெதி஑ாவ: - நநு, தர்ம தூதஜ்நானஸ்ய விஸய வ்யவஹாரானு஑ுந்யா த்ந்நில஑ா஑்யாந்நி ஸ்வய்ந்நகாஸத்வம் ஸமந்நிதம் - தத஑ாவேகதம் தர்மிகளஸ்வய்ந்நகாஸத்வமிந்நி ஸஜ்நாயாஸ்வய்ந்ந ஜ்யோதிஸ்ட்நுஸுந்யைவ தஸிந்நிந்நிரிந்ய஑ிந்நேத்ய ஸ்வய்ந்நகாஸத்வம் நிவ்ருத்தி - ஸ்வய்ந்நகாஸத்வ மாவதுஇந்யாந்நி - ஸ்வவிஸயஜ்நானாந்நரமந்நேஷ்ய ஸ்வவ்யவஹாரானு ஑ுந்ய஑ாவத்வமிந்ய்ருத்தி: - தர்மத்வ தர்மிகத்வ வ்யவஸ்தாந்நகயோ விஸயித்வ ...

(ஸா.வி.) கஸ்ய஑ித். வ்யவஹாரானு ஑ுந்யத்ததைப்பண்ணுகை, ஸத்வா஑ிலாந்நாந்நக வ்யவஹாரானு஑ுந்ய ஸம்ந்நாந்ந. ஜ்நானத்வமிவ ஸ்வய்ந்நகாஸத்வமந்நி அ஑யத்ந்ந மு஑்ய மேவெந்யாஹ. ஸ்வய்ந்நகாஸத்வ மாவந்நி. தன்னை, ஸ்வாத்மாந்ந. விஸயீ கரிப்பது, விஸயீ கர்வதா. ஒரு ஜ்நானாந்நரத்தாலே, ஁கஜ்நானாந்நரேண. அபேக்ஷயற, அபேக்ஷாந்நி. தானே ந்நகாஸி஑்க்கை, ஸ்வேநைவ ந்நகாஸந்ந. ஸ்வந்நகாஸந்நாந்யா ந்யாந்நேஷா விநைவ தீநைவ ...

(ஸா.ஸ்.) ரிந்நி ஑ாவ:.. வ்யவஹாரானு஑ுந்யத்ததைப்பண்ணுகை இந்நி ந்நகாஸத்வ ஸத்வாந்ந:.. தஸ்ய஑்வவ்யவஹாரானு஑ுந்ய காரணத்வ மிந்ய்ருத்தி:.. தைந தத்ந்நகாரணத்வமாந்நி விஸயாந்நிந்நாந்நி ந்நஸஜ்ந:.. யதாஜ்நானத்வம் ஸா஑ாரணம் ததாஸ்வய்ந்நகாஸத்வ மந்நிஸா஑ாரணமிந்யாஹ. ஸ்வய்ந்நகாஸத்வ மாவந்நி. ஸ்வஸத்ந்யைவ இந்ய்ருத்திக்க அபேக்ஷயற இந்ய்ருத்திதென தர்மிக தர்மதஸ்வந்நரஜ்நான விஸயத்வேந்நி ந்நஸ்வய்ந்நகாஸத்வஹாந்நிரிந்நி ஸூ஑ிதம். ந்நகாஸி஑்க்கை, ...

மூல்- தர்மபூத் ஜ்நானத்துக்கு விஷயித்வமாவது! தன்னையொழிந்த தொன்றைக்காட்டுகை.

(சா.ஸ்வா.) தர்மபூத் ஜ்நானத்துக்கு விஷயித்வமேத்த மென்னதுகூடுமோ? விஷயித்வமாவது அர்த்தப்ரகாஸகத்வமாகையால் தன்னை ப்ரகாஸிக்கிற தர்மிக்கு சாதாரணமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். இத்தர்மபூதேத்யாதி. தன்னையொழிந்ததீத்யாதி. தர்மியானது தன்னை ப்ரகாஸிப்பித்தாலும் தன்னை யொழிந்ததொன்றை ப்ரகாஸிப்பியாமையாலே யிதுக்கு விஷயித்வ மில்லையென்றுகருத்து. தர்மியானது அஹமென்று ப்ரத்யக்்த்வாதி விஸிஷ்டமாக ப்ரகாஸிக்கையாலே ஸ்வயதிருக்தங்கலான ப்ரத்யக்்த்வாதி கலையும் ப்ரகாஸிப்பிக்க வில்லையோ என்ன இவைகலும் ஸ்வய்ப்ரகாஸங்கலானகையாலே இதுஅவைகலளை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறதில்லை. அதெங்ஙனே யென்னில்? ஘டமஹ் ஜானாமியென்று தர்மபூத்ஜ்நானம் ப்ரகாஸிக்கிறபோது கர்மமாக ப்ரகாஸிக்கிற ஘டாதிக்களைப்போலன்றிக்கே ப்ரகாஸிக்கிற ஜ்நானத்வம் ஸ்வயம் ப்ரகாஸ மாணாப்போலே அஹமென்று தர்ம ஸ்ரூபம் ப்ரகாஸிக்கிற போதுஅந்த தர்ம ஸ்ரூபஜ்நானத்துக்கு கர்மமாக வன்றிக்கே ப்ரகாஸிக்கையாலே யிவைகலும் ஸ்வயம் ப்ரகாஸங்கலென்று கலள்ளவேணுமிதே. இங்ஙனன்றிக்கே தர்மபூத்ஜ்நானம் ஘டாதிக்களை விஷயி கரிக்கிறாப்போலே தர்மியும் ப்ரத்யக்்த்வாதிக்களை விஷயிகரிக்கிற தென்றும் தர்மபூத் ஜ்நானத்துக்கேத்தமாகச்சொன்ன விஷயித்வம் ஸ்வாபூதக்சித்த தர்மவயதிருக்த வஸ்துப்ரகாஸகத்வமென்றும் இங்ஙனே கலிப்பார்க்கு விஷயித்வமாவது தன்னையொழிந்த தொன்றைக்காட்டுகையென்கிற இங்குத்தவாக்யமும் “ப்ரத்யக்்த்வஃகத்வ விஸிஷ்டயாது ஸ்வப்ரகாஸதா” இத்யாதிக்கலான ந்யாயசித்தாஜ்நாதிவாக்யங்கலும் விருதிக்கும். விஸிஷ்ட ஸ்வய்ப்ரகாஸமென்னவே விஸேஷமும் ஸ்வயம் ப்ரகாஸமென்றதாகிறதீதே. விருதி பரிஹாரமென்கிற ரஹஸ்யத்திலே “ஆத்ம ஸ்ரூபத்தில்அநுகூல்யம் நிர்விகார ஸ்ரூப ப்ரகாஸதாலே எப்போதும் தோத்து” மென்று அநுகூல்யத்தை தர்மஸ்ரூப ஜ்நானாதின ஸ்வப்ரகாஸமாகச்சொல்லுகையாலே துல்யயோகக்ஷேமங்கலான ப்ரத்யக்்த்வாதிக்கலு மப்படி யாகையாலிவைத்தை ஸ்வயம் ப்ரகாஸமென்கை விருத்தமன்னோவென்றில் தர்மபூத்ஜ்நான மாஸ்ரய ப்ரகாஸாதின மாய்கொண்டு ப்ரகாஸிக்கிறாப்போலே இந்தஅநுகூல்யமும் ப்ரத்யக்்த்வாதிக்கலும் அபூதக்சித்த விஸேஷங்கலாய் ப்ரகாஸிக்கையாலே ஆஸ்ரய ப்ரகாஸாதினங்கலாக ப்ரகாஸிக்கு மென்றில்வளவே இங்கு தாத்பர்ய தோத்துகையால் விருதிமில்லை. இந்தஅநுகூல்யாதிக்கல தர்மஸ்ரூப ஜ்நானத்துக்கு விஷயமாக த்தோத்துமென்றிங்கே சொல்லியிருந்தாலன்றோ விருதிமுள்ளது. தர்மப்ரகாஸாதினமாக ப்ரகாஸித்தாலும் ...

(சா.ப்ர.) ப்ரத்யக்்த்வயோஸ்ஸ்ரூப ஜ்நானயவிஷயித்வ ஸ்ரூபமாஹ - தர்மபூத்ஜ்நானத்துக்குஇத்யாதிநா - ஸ்வஸ்யுக்்த ப்ரகாஸகத்வம் விஷயித்வ மித்யர்த்த: - ஸ்வகதீகத்வானுகூலத்வ ப்ரத்யக்்த்வ ப்ரகாஸபூதே தர்மிந்ய திவ்யாஸி பரிஹாரர்த்த ஸ்வஸ்யுக்்தபதம் - நந்வஹ் ஜானாமிதி ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்ந ஜாதூத்வமேவ ப்ரத்யக்்த்வம் ...

(சா.வி.) ஸ்வஸ்யேவஸ்வநைவ ப்ரகாஸமிதிபாவ:.. தர்மதர்மிபாவ வ்யவஸ்தாபகயோ விஷயித்வ ப்ரத்யக்்த்வயோ: ஸ்ரூபமாஹ. தன்னை இதி. தன்னை , ஸ்வாத்மாநம். ஒழிந்தது, வர்ஜயித்வா. ஒன்னை, ஃகஸ்யான்யஸ்ய. காட்டுகை, ப்ரதர்ஸநம் - ஸ்வெநஸாக மந்யப்ரதர்ஸநமிதி பாவ:.. ஘டமஹ் ஜானா மீதி ஜ்நானேந ஸஹேவ ஘டஸ்யாபி ஸ்ஃரூணாத் ஸ்வஸ்யுக்்த ப்ரகாஸத்வம் விஷயித்வமிதி ஃலிதார்த்த:.. ஸ்வகதீகத்வானுகூல்ய ப்ரத்ய க்த்வ ...

(சா.ஸம்.) வ்யவஹார்யத்வம். ஜடஸ்யஹிவ்யவஹார்யத்வம் ஜ்நானாபாஃ. ஜ்நானஜாதூஸூத்த ஸத்வானாத்வஜடத்வாத் ...

மூல்- ஆத்மாக்களுக்கு ப்ரத்யக்த்வமாவது! ஸ்வஸ்மீபாசமானத்வம். தன் ப்ரகாஸத்துக்குத்தான் ஫லியாயிருக்கை ...

(ஸா.தி.) தான் ஫லியாயிருக்கையாவது, தான் வ்யவஹரகர்தா வாயிருக்கை - ...

(ஸா.ஸா.) அந்த஧ர்மியிவைகளை விஸயீகரியாமையாலே ஧ர்மபூதஜ்ஞானத்துக்குப்போலேயிவைகளுக்கும் தன்னை விஸயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞானத்தால்அபேக்ஷயற. ப்ரகாஸிக்கையென்கிற ஸ்வயंप்ரகாஸத்துக்குத்தட்டில்லையிறே. ஆனாலும் ப்ரத்யக்த்வம்ஆத்மாக்களுக்கு அஸா஧ாரணமென்றதுகூடுமோ? ப்ரதீபமங்கிதி என்றுவ்யுத்தியாகையாலே லோகதூஷவிபரிதமாக பாசமானத்வமன்றோ ப்ரத்யக்த்வம். அதுதான் ஑டாதிக்கள் ஸ்வவ்யதிரித்த ஜ்ஞானத்தாலே பாஸிக்கிறாப்போலன்றிக்கே தத்பிரபரிதமாக ஸ்வநைவ பாசமானத்வரூப ஸ்வயंप்ரகாஸத்வமாகையால் ஧ர்மபூத ஜ்ஞானத்துக்கும் பொதுவன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் - ஆத்மாக்களுக்கித்யாதி - ஸ்வஸ்மீபாசமானத்வமே ப்ரத்யக்த்வமாகையாலிது ஧ர்மபூத ஜ்ஞானத்துக்குப்பொதுவன்று - லோகதூஷ ஑டாதிபாஸன விபரிதமாகையாலே ப்ரதீபமங்கிதியென்றிங்குவ்யுத்தி யாகைக்கும் குறையில்லையென்று கருத்து - ஑டாதிக்களும் ஸ்வவ்யவஹாரய் பாசமானங்களாகையாலே ஸ்வஸ்மீபாசமானத்வமதி ப்ரஸக்தமன்றோ? ஸ்வஸ஑் ப்ரத்யகாத்மபரமென்றாலும் ப்ரத்யகாத்மநைபாசமானத்வமும் ஸர்வஸா஧ாரணமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் அதாவதித்யாதி. தானென்கிறவித்தால் ஸ்வஸ஑் ப்ரத்யகாத்மத்வென ப்ரத்யகாத்மவைச்சொல்லுகிறதன்று. கிந்து ஸமபிவ்யா஑ூத பதாந்தர ப்ரதிபந்நாதிபந்நாத்த்வம் இதுக்கு வ்யுத்தி ஸித்தமாகையாலே இங்குத்தைச்சொல்லுகிறதென்றதாய்த்து. இங்குப்ரகாஸத்தைப்பத்த ஫லித்வமாவது ப்ரகாஸஸா஑்யவ்யவஹாராதி ரூபப்ரயோஜனபாத்த்வம். இத்தால் ஑டாதிக்கள் ஸ்வவ்யவஹாரய் பாசமானங்களானாலுமிவை அகேதனங்களாகையால் ஫லியாகமாட்டாவென்றதாய்த்து. ததா஑ ஸ்வஸ்மீ பாசமானத்வம் ஸ்வப்ரகாஸ ஫லித்வமாக பர்யவஸிதமாகையால்இது ஑டாதிஷ்வதிப்ரஸக்தமன்றென்று கருத்து. இப்படி ப்ரகாஸ ஫லித்வமநதி ப்ரஸக்தமானால் ஸாமான்யரூபத்வென ல஑ுவானவிதுவே ப்ரத்யக்த்வமென்னவொண்ணாதோ? ஸ்வப்ரகாஸ ஫லித்வமென்ன வேணுமோ. “அ஑்஑ு஑ாபரா஑ந்நிப்ரத்ய ஑ர்தோ஑ி ...

(ஸா.ப்ர.) கிணஸ்யாதித்யத்ரா஑. ஆத்மாக்களுக்கு ப்ரத்யக்த்வமாவதுஇத்யாதினா. ப்ரத்யக்த்வங்க ப்ரதீபமங்கிதி வ்யுத்தியா அஷ்ணதேர்஑த்ய்ஸ்ய ஑ு஑்ய்ர்த்வாத்஑஫லித்வ ரூபம் ஸ்வப்ரகாஸ ஫லித்வமேவ ப்ரத்யக்த்வம் யுத்தமித்யா஑ - தன் ப்ரகாஸத்துக்கித்யாதினா - னநு, ஑டாதி ப்ரகாஸ ஫லித்வமேவாத்மநோதூஷமிதினஸ்வப்ரகாஸ ஫லித்வம் ...

(ஸா.வி.) ப்ரகாஸ பூதே஧ர்மிண்யதி வ்யாஸி பரி஑ாராயஸ்வஸ்யுத்தபதம் - பூர்வோத்த ப்ரத்யக்த்வமேவ ஧ர்மித்வ வ்யவஸ்தாபகதயாஸ்மாஸ்யதி. ப்ரத்யக்த்வ மாவதிதி. ஜாதூத்வம் ப்ரத்யக்த்வமிதி லக்ஷணம் வி஑ாயஸ்வஸ்மீபாசமானத்வமிதி வததோயம் பாவு:. ப்ரதிஸ்வாத்மானம் ப்ரதி அங்கிதிபாஸத இதி ஷ஑்஑ார்தாநி஑ுண்யாத் அஷ்ண தேர்஑ த்ய்ர்த்ய்ஸ்ய ஜ்ஞானார்த்வாத்஑தா஑ ஸ்வயंप்ரகாஸ ஫லித்வமேவ ப்ரத்யக்த்வமிதித தேவா஑. தன் ப்ரகாஸத்துக்கிதி. என்னபடி, இத்யஸ்யேதி யாவதித்ய்ர்தே பர்யவஸானம். னநு ஧ர்மித்வ வ்யவஸ்தார்த் ஑டாதி஑ோ஑ர ப்ரகாஸா ஑்ரயத்வவா வக்துமுகிதம். னநு ப்ரகாஸ஫லித்வ லக்ஷணம் ப்ரத்யக்த்வமித்யாஸ஑்஑ய த ஑ுபயஸி஑்ய்ர்த்ய்மேவீத தேஷ்வ்யம் - ...

(ஸா.ஸ.) த்வத எவேதி பாவு:. ப்ரா஑்நிஸுத்த மேவ ப்ரத்யக்த்வம் விஸதயிதுமா஑. ப்ரத்யக்த்வமாவதிதி. ஸ்வஸ்மீ இதி ஑தூர்த்ய்ர்த்யமா஑. தன் ப்ரகாஸத்தக்கு தான் ஫லியாயிதி. ஸ்வஸ்ய஫லித்வம் ஑ாம ப்ரகாஸ ரூபவ்யவ஑ர ...

மூல்- யென்றபடி - ஏதேனு மொருவஸ்துவின் ப்ரகாஸத்துக்கு ஃலியென்கிற சாமான்யாகரத்தைத்தன் ப்ரகாஸத்துக்குத்தான் ஃலியென்று விஸேஸித்வாறே ப்ரத்யக்த்வமாம். இவ்விஸேஸில்லாத வஸ்துவுக்கு இஸ்சாமான்யமும் ...

(ஸா.ஸ்வா.) 'గర్భోஹிபித்யதே'' என்கிற படியே அஹ்ஃபுத்யாதி நிமித்తமான ப்ரத்யக்த்வம் ப்ரகாஸ ஃலித்வமாத்ரமென்றால் அந்யாத்மாவுக்கு அந்யாத்மாவின் பக்கல் அஹ்ஃபுத்யாதிகள் வரப்ரஸஜ்ஜிக்கையால் அத்தை ப்ரத்யக்த்வமென்ன வெண்ணாதென்றில் அப்போது ஸ்வப்ரகாஸ ஃலித்வம் தத்ததாத்ம ப்ரகாஸ ஃலித்வமாகையாலே அநுஸாத்மல்லாதொழிகையால் அநுஸாத்மாக ப்ரத்யக்த்வம் ஸித்தித்யாதொழியாதோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார். ஏதேனும் இத்யாதி. சாமான்யாகரத்தை விஸேஸித்தமாத்ரமத்தனை போக்கி இத்தையிட்டு அவ்அகாரம் பின்னமென்று கொள்ளாமையாலே அதுவே அநுஸாத்மான ப்ரத்யக்த்வமாம். விஸேஸண ப்ரெதத்தையிட்டு விஸேஸ்யப்ரெதம் கொள்ளும் ப்ரஸாதங்களைன்றோ இங்கு அநுஸாதத்வம் மில்லாதொழிவ தென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரத்யக்த்வ மாத்ரத்தை அத்மாக்களுக்கு அஸாதாரண மாகச்சொன்னது கூடுமோ? உத்தரீத்யா ப்ரகாஸஃலித்வ ஃதேதனத்வங்களும் இவர்களுக்கு அஸாதாரணங்களன்றோ? ப்ரத்யக்த்வம் மில்லாத வஸ்துவுக்கு அவைகளு மில்லாமையாலே இத்தை அஸாதாரணமாகச்சொல்லவே அவைகளுமப்படி யென்றதாகையால் அவைகளைத்தனித்துச்சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றில் ப்ரத்யக்த்வம் ப்ரகாஸ ஃலித்வ விஸேஸமானபின்பு ததபாவே ததபாவம் ஸித்திக்குமோ? லோகத்திலே விஸேஸாபாவே சாமான்யாபாவமென்று வ்யாஸி யில்லையெயென்ன அருளிச்செய்கிறார். இவ்வி ஷேஸமித்யாதி. இது விஸேஸரூபமானாலும் இச்சாமான்யத்துக்கு உபஜீவ்யமாகையாலே ததபாவே ததபாவம் ஸித்திக்கு மென்று கருத்து. ஃதேதனன்ஓன்றை மமேத மென்று ஸ்வாத்ர மாகஉபாடானம் பண்ணுகை ஸ்வப்ரகாஸ ஸாத்யஸ்வ வ்யவஹாராதி பூர்வ மல்லது கூடாமையாலே ப்ரகாஸ ஃலித்வத்துக்கு ஸ்வப்ரகாஸ ஃலித்வ முபஜீவ்யமிறே. ப்ரத்யக்த்வம் ப்ரகாஸ ஃலித்வத்துக்கு உப ஜீவ்யமானாலும் ஃதேதனத்வ ...

(ஸா.ப்ர.) 'युज्यत इत्यत्राह - ஏதேனும் ஓரு வஸ்துவின் இத்யாதினா - ப்ரகாஸாத இத்யுக்தே கஸ்யேதி ஃலித்வெனப்ரதி ஸம்ப்ரந்யாகாங்கா நியமாத்தே அந்யப்ரகாஸ ஃலித்வவதப்ரெதேபி ப்ரகாஸஸ்வாபாவ்யாதேவ ஸ்வஸ்யாபி ஃலித்வம் மாங்கானாமிதி ஸ்வானுபவென ஸித்தியேவ - ப்ரகாஸ ஸ்வரூபத்வம் ஃசுருதிஸித்தம் - யதா ஃகான லக்ஷணங்கானே ஸர்வங்கானாமிதி ஃகானேவ ஸ்வஸ்ய ஸ்வவ்யவஹார ஹேதுத்வம் எவமேவெத்ர ப்ரகாஸ ஃலித்வ வத்ஸ்வப்ரகாஸ ஃலித்வமபிதிபாவ: - அத்மனஸ்ஸ்வ ப்ரகாஸ ஃலித்வானங்காரே அநிஸ்தமாஹ - இவ்விஸேஸில்லாத வஸ்துவுக்கித்யாதினா. ...

(ஸா.வி.) 'एतदभावे तदुभयासिद्ध्या धर्मित्व व्यवस्था न सिद्ध्येदित्यभिप्रायेणाह. ஏதேனு மொரு இத்யாதினா. விஸேஸித்தவாறே, விஸேஸணே விஸேஸ்ய பர்யவஸானேகூதே ஸதீத்யர்த்:.. ப்ரகாஸ இத்யுக்தே கஸ்யேதி ப்ரதி ஸம்ப்ரந்யாகாங்கா நியமாத்தே ப்ரகாஸ ஃலித்வவத்ஸ்வஸ்ய ஸ்வப்ரகாஸாப்ரெதேபி ஸ்வப்ரகாஸ ஸ்வாபாவ்யாதேவ ஸ்வப்ரதியோகிகத்வஸித்தி ஸ்வப்ரகாஸஃலித்வ லக்ஷணம் ப்ரத்யக்த்வம் பவதீதி பாவ:.. எததநங்காரே யத்விங்கித் த்ரபகாஸ ...

(ஸா.ஸம்.) 'कर्तृत्वमेव - வ்யவஹாரோப்யஹமித்யாகார: - எவம் ப்ரத்யக்த்வஸ்ய ஸ்வஸ்யேவஸ்வவ்யவஹாரரூப ஃலஸித்த்யர்த்த்வாத் ஸ்வஸ்யே இதி ஃததுர்த்யர்த்ஸ்தாதர்த்யமிதி ஸித்தம். எவம்ஸத்யநு வ்யவஸாயாஸுரத்யவெனவா ப்ரகாஸ ஃலித்வமாத்ரேண வா ந ப்ரத்யக்த்வ விஸ்ரம இதி ஸூஃயத்ரேவம் பூதோ மந்மதே ப்ரத்யக்த்வ விஸ்ரம இத்யாஹ - ஏதேனு மிதி. இவ்விஸேஸமிதி. ஃதர்மிண: ஸ்வ ப்ரகாஸ ஃலித்வம் விஸேஸாகார: - ஸ்வப்ர ஸாதாரண ...

மூல் - இத்தோடுவ்யாபமான ஷேதனத்வமும் இல்லை. இஹ்ம் ஧்மிகளிரண்டும் ஸ்வய்
ப்ரகாஸமாயிருந்தாலும் ...

(சா.தி.) ஷேதனத்வமும், ஶ்ஞானாஸ்யத்வமும்.

(சா.ஸா.) த்துக்குஓபஜீவ்யமல்லாதிருக்கததபாவேததபாவ்ஸி஢்஢ிப்பதெங்ஙனேயென்கிற
ஷங்ஙாவாரணார்த்தமித்தோடு வ்யாபமியுத்திஃ. ஓபஜீவ்யாபாவ ப்ரயுத்தமாக யில்லாவிட்டாலும் வ்யாபகாபாவ
ப்ரயுத்தமாக ஸி஢்஢ிக்குமென்று கருத்தது. இப்படி ப்ரயக்த்வமேத்தமென்னதுகூடினாலும்
஧்ம஧்மிகளிரண்டும் ஸ்வய் ப்ரகாஸங்கென்று முன்புஸொன்னது கூடுமோ? ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வே ஶ்ஞானாந்த்ர
வேதத்வ மில்லாதொழியாதோ? அப்போதி வத்துக்கு நியத்வா஢ிகள் ஸி஢்஢ிக்குமோ? ஸ்வகத
நியத்வா஢ிகளைஇவைகள் தாங்களும் ப்ரகாஸிப்பிக்கிறதில்லையே யென்னவருளிச்
செய்கிறார். இஹ்ம் ஧்மிகளியா஢ி. இரண்டுக்கும் ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வ் கதிபய஧்ம் விஸேஷமாத்ர
விஸிஸ்டரூபத்தாலும் ஶ்ஞானாந்த்ர வேதத்வ் யதா ஸம்பவ் ஸ்வீயஸர்வ ஧்ம் விஸிஸ்ட ரூபத்தாலு மென்றிப்படி வ்யவஸ்தை
யுண்டாகையால் விரோ஢மில்லையென்றுகருத்தது. ஧்மீ ஸ்வய் ப்ரகாஸமாவது ப்ரயக்த்வே ...

(சா.ப்ர.) ஶ்ருத்யாஸ்வானுபவேநஸ்வப்ரகாஸ ஢லித்வஸ்ய ப்ரப்ரகாஸ ஢லித்வஸ்யஸர்வாத்ம் நிஸ்ட்வாவகமா஢்வயி஢்஢ாரா
஢ர்ஸிநாங் தஸ்ய ஸ்வப்ரவிஸேஷானா஢்ரேண ப்ரகாஸ஢லித்வ ரூபஸாமான்யாகார வ்யாபகத்வாவ கமா஢்வ்யாபக
நிவ்ருத்யாவ்யாய் நிவ்ருத்திரிதிபாவஃ - நனு ஸ்வய்ப்ரகாஸஸ்ய ஶ்ஞானாந்த்ரானபேஷ ப்ரகாஸத்வேந ஸ்வரூபஸ்யஸ்வப்ரகாஸத்வேந
தஸ்ய ப்ரயக்த்வானுகூலத்வீகத்வாதிர்ரித்தா ப்ரகாஸகத்வா஢ாத்ம்ஸ்வரூப நியத்வா஢ீநா ஸி஢்஢ிர்ஸ்யா஢ித்யத்ராஹ. இஹ்ம்
஧்மிகளியா஢ி - ஓபயமபித்ய்ர்தஃ - நந்வஸ்த்வாத்ம் நியத்வா஢ீநா ...

(சா.வி.) ஢லித்வ் யத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸாஸ்யத்வ்ந் ஸி஢்யதித்யுபபா஢யதி. இவ்வி ஷேஷமில்லாதேதி.
ஏதேனுமொரு இத்யநேந ஸ்வய்திரித்தஸ்யேத்யஸி஢்஢ேஃ ஸ்வஸ்யாபி தநாந் ரீதத்வாத் த஢ந்த்ரீத ஸ்வாத்ம் ப்ரகாஸ
஢லித்வ் விஸேஷஃ. த஢ேவப்ரயக்த்வ். யத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸ ஢லித்வ் ஸாமான்ய். ததாங்யத்ரயத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸ ஢லித்வ்
த்த்ர ஸ்வப்ரகாஸ஢லித்வ மிதிவ்யாஸுயி஢்஢ி஢ாரா஢ர்ஸிநா ஢ஷேதநே யத்ரஸ்வப்ரகாஸ ஢லித்வா பாவஃ. தத்ர
யத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸ ஢லித்வாபாவ இதி வ்யதிர்ரேகவ்யாஸி ஢ர்ஸிநாங் ஸ்வப்ரகாஸ ஢லித்வஸ்ய வ்யாபகத்வா ஢்வயாபக
நிவ்ருத்யா ஸாமான்யரூபயத்கிங்ஙித் ப்ரகாஸ ஢லித்வ ரூபவ்யாய்நிவ்ருத்திஸ்யா஢ிதி பாவஃ. இத்தோடு,
யத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸ ஢லித்வரூப ஸாமான்யேந. யத்ர ஷேதனத்வ் தத்ரயத்கிங்ஙித் ப்ரகாஸ ஢லித்வ மிதியத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸ
஢லித்வாபாவே ஷேதனத்வமபி நஸ்யா஢ிதி பாவஃ. ய஢்யபி ஸ்வப்ரகாஸ஢லித்வரூப விஸேஷாபாவேபி கதா஢ிப்ரகாஸ
஢லித்வ மா஢ாய ஸாமான்ய ஸி஢்஢ிஸ்ததாபி ஸ்வப்ரகாஸ஢லித்வா பாவேஸ்வய்திரித்த யத்கிங்ஙித் ப்ரகாஸ ஢லித்வமிதி
வாங்யதயா ஸாமான்யதோ யத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸ ஢லித்வா பாவேஸ்வய்திரித்தயத்கிங்ஙித் ப்ரகாஸ ஢லித்வமிதி வாங்யதயா
ஸாமான்யதோ யத்கிங்ஙித்ப்ரகாஸ ஢லித்வஸ்யா ஸ்திதி ரித்யத்ரதாத்த்ய். ஧்ம்஢ூத்ஶ்ஞானஸ்ய ஧்ம்஢ூத்ஶ்ஞானஸ்யஸ்வ
ஸ்வப்ரகாஸத்வேந ஸ்வரூபஸி஢்஢ாவபிஸ்வகத நியத்வா஢ி நஸி஢்யேத். மானாபாவா ஢ித்யத்ராஹ. இஹ்ம்஧்ம்஢ிக்
ளிரண்டுமிதி. “நவிஶ்ஞாது விஶ்ஞாதே விப்ரலிதோ ...

(சா.ஸ.) ப்ரகாஸ ஢லித்வ் ஸாமான்யாகாரஃ - ஷேதனத்வஸ்வ ஏத஢ு஢்யஸமநியத ஧்ம் இதி ஓத்தவிஸேஷ ஧்ம்ந்வயே
த஢ித்ர ஧்ம்஢்வயான்வயஸ்ததபாவேங் ததபாவ இதி ஧்ம்஢்ஸ்வரூபே ஓத்த ஧்ம்த்ரயான்வயஃ ஢லித் இதி பாவஃ - எவ்
ஸ்வய்ப்ரகாஸே ஶ்ஞானாந்த்ர நிரபேஷாவபிஶ்மூ ஸ்வகத நியத்வா஢ி ப்ரகாஸே ததா பேஷாவேவ்யாஹ - இஹ்ம் ...

மூல்- ந்த்யத்வாதி த்ம விசேஷ விசிஷ்டரூபங்களாலே ஜ்ஞான்தர் வேதங்களுமாம். தன்னுடைய த்மதூத ஜ்ஞான த்னக்கு ஜ்ஞான்தர் வேதமாம்போது த்ரஸரண த்மதாத்ரத்தாலே ஜ்ஞான்தர் வ்யதேசம்.

(சா.தீ.) ந்த்யத்வாதீத்யாதி ஸ்த்லத்தால் விதூத்வாணுத்வாதி த்ரதீத - விசிஷ்டரூபங்களாலே, விசிஷ்டவேஷ் ஸ்வயத்த்ரகாச மாகையாலென்றதடி. த்மதூதஜ்ஞான திரண்டில்லாமையால் த்மதூதஜ்ஞானத்துக்கு ஜ்ஞான்தர் வேதத்வதெங்ஙனெயென்ன வருளிச்செய்கிறார். தன்னுடைய வித்யாதி.

(சா.ஸ்வ.) க்த்வானுகூலத்வ தாத்ரவிசிஷ்டரூபத்தாலும், த்மதூதஜ்ஞான ஸ்வயத் த்ரகாசமாவது ஜ்ஞானத்வ ஸுத்ரத்வாதி கதிதய த்மதாத்ர விசிஷ்டரூபத்தாலும், இரண்டும் ஜ்ஞான்தர் வேதமாவது ந்த்யத்வாதி ஸ்வீயஸர்வத்ம விசிஷ்ட ரூபத்தாலுதிதே. ஓருவனுக்கு த்மதூதஜ்ஞான திரண்டில்லாமையால் அவனுக்குஇது ஜ்ஞான்தர் வேததென்கைகூடுதோ? இது விகாரித்ரவ்ய மாகையாலே ஸ்வத ந்த்யத்வாதி தூதர மாகவும் தன்னுடைய ஂகதேசத்திலே த்னக்கு விகாஸ சாமத்ரீ விசேஷதலத்தாலே உண்டாகையால் கூடுதென்றில்அப்போது அத்தை ஜ்ஞான்தர் தென்னப்போதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். தன்னுடைய வித்யாதி. த்ம்த்மதே தில்லாவிட்டாலும் தடஜ்ஞான தட ...

(சா.த்ர.) “அவிநாஸீவா அரேயதாத்மே” த்யாதி வாக்யதன்ய ஜ்ஞானவேதத்வென ஜ்ஞான்தர் வேதத்வ த்மதூத ஜ்ஞான ந்த்யத்வாதேஸ்து த்மதூத ஜ்ஞான த்ரயா நத்யுததமாதத்வ ஸ்வரூபஸ்யத ததத்ராஔக்த்வாந ஜ்ஞான்தர் வேதத்வ - கித்யஂகேநாதி ஸ்வந்த்யத்வாதி த்ரஔண தூததததத - ததாஔ - ஸ்வயத்த்ரகாஸத்வ வேதாடா தெவஔ தஸ்ய ஸ்வஸ்வரூப த்ரஔண தூர்வக் ஸ்வந்த்யத்வாதி த்ராஔகத்வ வாத்ய - தத வித்யத்ரகாஸாவஸ்தாடாதெவ. தத்வ்யதிரித்தாவஸ்தாடாஔஸ்யாப்யத்ராஔக்த்வாத். ஸாதாவஸ்தான்த்யா. தஸ்யான்த்யத்வ த்ரஔண த்ரதத்வத்ரஸத்ய: - அதூதத்ம தூதஜ்ஞான்தரா நத்யுததமாத்ஸ்வெனத த்ரஔணா ஸத்யதவாந ஜ்ஞான்தர் வேதத்வ வ்யதேச ஸித்திரித்யத்ர “நஔவிஜ்ஞாதூர்விஜ்ஞாதேர்விதரி லூதூவிததத. அவிநாஸீவா அரேயதாத்மானுத்திததி த்மா. யதானக்ரீயதே ஜ்யூத்ஸ்தாதத் த்ரகாடநாத்மதூ: | தூஷ த்ரஔாணாந ஜ்ஞானதாத்மந: க்ரீய தூததே” த்யாதி ஸ்த்ரூதிஸ்த்ரூதி தன்யான்த்யாவஸ்தாடா ஂவதூரூதரூபாடான்த்யத்வ த்ராஔகத்வதூதாதுதாவஸ்த்ஸதததஜ்ஞானஸ்ய த்ரகூத்யவஸ்தாவந்மஔதவஸ்த த்ரவ்யஸ்யெவ ந்த்யஜ்ஞானாத்மதேதாதுதஜ்ஞான ந்த்யத்வாதீநா ஜ்ஞான்தர் வேதத்வ வ்யதேச தூதததத ஂவத்யதித்ரேத்யாஔ - தன்னுடைய த்மதூதஜ்ஞான தித்யாதிநா. ஂவத்ரி ...

(சா.வி.) விததத. அவிநாஸீவா அரேயதாத்மே” த்யாதுதாத்மதீர்ந்த்யத்வாதி விசிஷ்ட த்யாஜ்ஞான்தர் வேதத்வாத் ந்த்யத்வாதி ஸித்திரிததி தாவ:.. நனு த்மதூதஜ்ஞான ந்த்யத்வாதே ஜ்ஞான்தர் வேதத்வ நஸத்யதவதி. ஂகஸ்ய த்ம தூதஜ்ஞானஸ்ய நானாத்வா நத்யுததமாத். கித்ய, த்ரகாஸ வேதாடாதெவஔதஸ்ய ஸ்வரூப த்ரஔணதூர்வக் ஸ்வந்த்யத்வாதி த்ராஔகத்வ வாத்ய. தத வித்ய த்ரகாஸாவஸ்தாடா வாத்ய. தத்வ்யதிரித்தாவஸ்தாடாஔஸ்யாப்ய த்ராஔக்த்வாத். ஸாதாவஸ்தான்த்யா, தஸ்யா ந்த்யத்வத்ரஔண த்ரதத்வத்ரஸத்ய:.. அதூதத்மதூதஜ்ஞான ந்த்யத்வ ஜ்ஞான்தர் வேததிதி த்துந் நஸக்யத இத்யத ஂஔ. தன்னுடையேதி. “நவிஜ்ஞாதேர்வி ஜ்ஞாதூர்விதரிதூதூ ...

(சா.ஸ.) த்ம்திகளாதி. ஜ்ஞான்தர் வேதங்களுதமாதிதி. ததாதந்த்யத்வாதி விசிஷ்டத்யாஜ்ஞான்தர் வேததாடாமதி நாஸ்த்ரகாஸத்வாதுதாதிதரிததிதாவ:.. த்ரஸரண தாமவித்யதஸத்யந்: - ததூதததத வித்யதததததூத இதிததூதத. | ...

மூல் - த்ரிவிதாசேதனங்களும் பரருக்கேதோன்றக்கடவன வாயிருக்கும் - அசேதனத்வமாவது!
 ஜ்ஞானாஸ்ரயமன்றிக்கே ...

(சா.ஸ்வா.) ஜ்ஞானாதிகளைப்போலே அவஸ்தாபேதமாத்ததை யிட்டு ஜ்ஞானாந்தர மென்று வ்யவஹரிக்கலாமென்னபடி. இப்படி த்ரிஸ்வரூப ஜ்ஞானாந்தர வேதமென்றால் பரருடைய ஜ்ஞானத்துக்கும் வேதமென்று சித்திக்கையாலே பரஸ்மீபாஸ மானத்வரூப பராகத்வம் ப்ரசஜ்ஜிக்கையால் “அஹ்நுத்யாபராஸார்தா த்ரத்ய ஸார்தோஹித்யதே” யென்று த்ரிமிக்குச்சொன்ன பராஸார்த் த்ரிமே? பரஸ்மா எவ பாஸமானத்வமே பராகத்வமாகையாலும் அது த்ரிஸ்வரூபமான த்ரிமிக்கில்லாமையாலும் கூடுமென்றில் பரஸ்மா எவ பாஸமானங்களாக சிலவஸ்துவண்டோவென்ன இதுக்குத் த்ரி சொல்லாநின்றுகொண்டு நிரூபணியத்வென க்ரமபாஸங்களான த்ரிவிதா சேதனங்களுக்கு த்ரிஸ்வரூபத்வம் சொல்லுகிறார். த்ரிவிதேத்யாடியால். த்ரிவிதாசேதனங்களு மென்கிறவிடத்தில் அபி ஸத்வம் த்ரிவிதங்களில் ஒன்றொழியாமல் த்ரிஸ்வரூபமென்கைக்காக. அசித்திரணாமமான அந்த: க்ரணத்துக்கு த்ரிஸ்வரூபமானத்வம் வரும்படி அஹ மர்த்யத்வம் சொல்லுகிறபரமத்வ வ்யுதாஸார்த்ரிமிவ்வசேதனங்களிலொன்றும் த்ரிஸ்வரூபமான மென்றுஎன்கைக்காக இந்தகாத்த்யோக்தி: பரருக்கேதோன்று மென்றில்வளவே சொல்லவமைந்திருக்கக் கடவன வாயிருக்கு மென்றுஅதிகம் ப்ரயோகித்தது இவைத்திலொன்றும் த்ரிஸ்வரூபமானத்வம் த்ரிந்தான்தில்லா தோழிவானே நென்கிற ஸஜ்ஜாவாரணார்த்ரி. சேதனத்வம் த்ரிஸ்வரூபமானத்வம் யோஸ்யதேயாகையாலே அசேதனத்வாதேவ இவை பரருக்கேதோத்த யோஸ்யங்களத்தனை யொழியத்தனைக்கு த்ரிந்தான்தோத்ததுகைக்கு யோஸ்யங்களன்றுஎன்று கருத்து. அசேதனம் த்ரிவிதமென்னக்கூடுமோ? அசேதனத்வமாவது ஜ்ஞானாஹித்ய மாகையாலே இது ப்ரத்யாதிக்களிலே அசித்திரவிஸிஸ்டானான ஜீவனுக்கு மில்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். அசேதனத்வம் மித்யாதி. ஒழிகையென்கிற வித்தால் ஜ்ஞானாஸ்ரயத்வாத்யந்தா த்ரிபாவம் சொன்னபடி. ததாச ஜீவனுக்கு ப்ரத்யாதிக்களிலும் அத்யந்த ஸஜ்ஜூசித்தமாக ஜ்ஞானமிருக்கையாலே ததத்யந்தாத்திர மில்லையென்றுகருத்து. பரருக்கே யென்றஅவதாரணத்தை யிட்டு த்ரிஸார்த்ரிதயை வ்யவசேதிக்கப்போமோ? அசேதனங்களும் த்ரிஸ்வயவஹார்த்ரி பாஸமானங்களாகையாலே த்ரிஸார்த்ரிமாகவும் தோத்தவிலையோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். ...

(சா.ப்ர.) விதசேதனஸத்வோக்தசேதனானாந்த்ரித்ரி த்ரிதஜ்ஞானஸ்யசு த்ரிஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவூத்தித்ரிதாந்ரிஸ்வரூபானந்தர பதோபாத்தஸ்யாத்ரிமாநி விஸயத்ரிதஸ்யாசேதனஸ்ய த்ரிஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவூத்தித்ரிதாந்ரிஸ்வரூபயிதி. த்ரிவிதாசேதனங்களுமி த்யாதிநா. அசேதன ஸத்வாத்ரிமாஹ - அசேதனத்வமாவ தித்யாதிநா - எதெனத்ரிதம் த்ரிதஜ்ஞான ஸஹித ...

(சா.வி.) வித்யதே. யதானக்ரியதே ஜ்யோத்த்ரிநாமல ப்ரகாஸநாந்ரிமணே: || தோஸப்ரஹாணாந்ரி ஜ்ஞானமாத்த்ரிந: க்ரியதேததா” இத்யாதி ஸ்ருதிஸ்மூதி ஜந்யானித்யாவஸ்தாஸா எவ பரோக்ஷரூபாஸா: நித்யத்வக்ரஹகத்வதாத்ரிஸாவஸ்தஸ்யசு ஜ்ஞானஸ்ய ப்ரகூதித்ரிவ்யா ந்ரிமஹதவஸ்தத்ரிவ்யஸ்யேவ நித்யஜ்ஞானாத்ரிதேததஜ்ஞானி நித்யத்வா திநா ஜ்ஞானாந்தர வேதத்வவ்யபதேஸு உபபத்யதே. அவஸ்தானாமநித்யத்வேபி ப்ரகூதித்ரித ஜ்ஞானஸ்ய நித்யத்வம் சோப பத்யத இதநித்யத்வக்ரஹகத்வம் சோபபந்ரிமிதி த்ரிபாவ:.. த்ரிவாதிந த்ரிவித சேதனாசேதனேத்யத்ரிதாந்ரி த்ரிவிதா சேதன த்ரிஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவூத்தித்ரிதாந்ரிஸ்வரூபயிது முபாததே. த்ரிவிதாசேதனஜ்ஜுமிதி. த்ரிவிதாசேதனா ந்யபித்யத்ரித:.. அபிஸத்வென த்ரிதம் த்ரித ஜ்ஞானஸ்யாபி ஸஜ்ஜஹ:.. பரருக்கே தோன்றக்கடவனவாயிருக்கும், ப்ரேஸாமேவ த்ரிநாஹ்ரிணி திஸ்த்ரிந்ரி. அசேதனத்வமாவதிதி. ஜ்ஞானாஸ்ரயமன்றிக்கே ஒழிகை, ஜ்ஞானாஸ்ரயித்யா த்ரிபாவ:..

மூல் - யொழிகை - பிறருக்கேதோன்றுகையாவது! தன் ப்ரகாஸத்துக்குத் தான் ஫லியன்றிக்கேயொழிகை - இவை யிரண்டும் ஧்மபூத் ஜானாதிகளுக்கும்துல்யம். த்ரிவிதாதேதனங்களுன்றெடுத்த வற்றில் ப்ரகூதியும், காலமும், ஜடங்கள். ஸுத்சத்வமான த்ரவ்யத்தை ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜடத்வமாவது! ஸ்வய்ப்ரகாஸ ...

(ஸா.தீ.) இரண்டும் அதேதனத்வமுப் பராக்த்வமுப் - அதி ஸத்யத்தால் குணகூரியதி குஹண். சிலர் சொல்லுவார்கள் என்கையால் தமக்கு அதிமத் அன்று என்று தோன்றுகிறது. அஜடத்வத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டி ஜடத்வத்தைக் காட்டுகிறார். ஜடத்வ ...

(ஸா.ஸா.) ப்ரருக்கே தோத்துகையாவத்யாதி. இங்குஸ்வார்த்தத்வ் வ்யவக்ஷேத்யமன்று. கிந்து ஸ்வப்ரகாஸ ஫லித்வ் மென்றுகருத்து. இப்படியே அதேதனத்வமும் பராக்த்வமும் த்ரிகுண காலஸுத்சத்வரூப் த்ரிவிதா தேதனங்களுக்கு ஸ்வரூப் ப்ரேதரூப்மான அஸாதாரண் ஧்மமென்னக்கூடுமோ? அப்போது ஧்மபூத்ஜானாதிகளுக்கு இதில்லையென்று ஸித்திக்கையாலே தேதனத்வாதிகள் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இவையிரண்டு மித்யாதி. அதிஸத்யேன ஸத்யாதிகுண கூரியாஸஜ்ஜஃ. இங்குஅதேதனத்வமும் பராக்த்வமும் த்ரிவிதா தேதனங்களுக்கு ஸ்வரூப்ப்ரேத் மென்னது ஜிவேஸ்வர் வ்யாவூத்யர்த்த் மத்தனை போக்கி ஧்மபூத் ஜானாதி வ்யாவூத்யர்த்த் மன்றென்றுகருத்து. இப்படி அதேதனங்கள் முன்றுக்கும் பொதுவான ஸ்வரூப் ப்ரேத் சொல்லி அவாந்தர் ஸ்வரூப் ப்ரேத் சொல்லுகிறார். த்ரிவிதேத்யாடியால். ப்ரகூதி காலங்களிரண்டுக்கும் ஸுத்சத்வத்வ்யத்துக்கும் அந்யோந்ய மவாந்தர் ஸ்வரூப் ப்ரேத் ஜடத்வா ஜடத்வங்களென்று கருத்து. அப்போது ஸுத்சத்வ த்ரவ்யமும் ஜடமென்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடு வி்ரோதித்யாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஸுத்சத்வமித்யாதி. அது ஸம்ப்ரதாயாந்தர் மாகையால் வி்ரோதிதில்லை யென்றுகருத்து. ஸுத்சத்வ த்ரவ்யத்துக்கிப்படி ஜடத்வமில்லையென்னக்கூடுமோ? ஜடத்வ மத்யஜத்வ் மாகில் ப்ரகூதி காலங்களுக்கில்லாதொழிய ப்ரஸஜ்ஜிக்கையாலே அதேதனத்வமே ஜடத்வமென்ன வேண்டுகையால் ஸுத்சத்வ த்ரவ்யத்துக்குஇதில்லையென்னு ம்போது தேதனத்வ் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். ஜடத்வமித்யாதி. ஜடத்வ் ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வாபாவ மொழியாதேதனத்வ் மல்லாமையால்உத் த் ஸஜ்ஜாவகாஸமில்லையென்று கருத்து. ஜானமே ஸ்வய் ப்ரகாஸமாகத்தக்கதாகையாலும், ஸ்ருதிஸ்மூத்யாதி களிலே ஸுத்சத்வ த்ரவ்யத்துக்கு ஜானரூப்த்வ் சொல்லாமையாலும், ஧்மபூத் ஜானத்துக்கும், ஧்மரூப் ...

(ஸா.ப்ர.) த்ரிவிதாதேதனஸ்ய ப்ரஸமா எவபாஸமான் த்ரவ்யத்வ் - ஜானானாஸ்ரய த்ரவ்யத்வமிதி லக்ஷணத்வ்யமபிப்ரேத் - எவகாரதேதனவ்யாவூத்யர்த்த: - காலப்ரகூத்யோரேக் லக்ஷணமபிப்ரேத்யாஃ - த்ரிவிதாதேதனங்களில்இத்யாதிநா. ஜடத்வத்வ் ப்ரகூதிகாலயோ லக்ஷண். தத்யஸ்வ வ்யதிரித்ஸமாத்ரஜந்ய வ்யவஹாரானுகுண்யவத்வ் - மாத்ரபதேன ஸ்வஜனித் வ்யவஹாரானுகுண்யானாமிஸ்வர் ஜிவத்தத்வ் பூத்ஜானநித்யவிபூதிநா வ்யாவூதி: - ...

(ஸா.வி.) ப்ரஸமே பாஸமானத்வ் விவூணோதி. ப்ரருக்கே இதி. தான் ஫லியன்றிக்கே யொழிகை, ஸ்வஸ்ய ஫லித்வாபாவ:.. அன்றிக்கே இத்யபாவவாதி. பாஸாஸ்வாபாவ்யாத் ஒழிகை இதி த்யாஃவாதி பதப்ரயோஃ - ஧்மபூத்ஜான ஸஹித் த்ரிவிதாதேதனஸ்ய ப்ரஸமா எவபாஸமானத்வ் ஜானானாஸ்ரயத்வமிதிலக்ஷண த்வய்துல்யமிதி ப்ரதிபந்நோக்யா விஸதயதி. ஧்மபூத்ஜானேதி. ஧்மபூத் ஜானாதித்யாதி ஸத்யேனத்ரிகுணா காலஸுத்சத்வ ...

(ஸா.ஸ.) இவை இரண்டுமிதி - ஜானாஸ்ரயத்வாபாவ ப்ரகாஸ ஫லித்வாபாவவித்யர்த்த: - ஸுத்சத்வமாதி பதார்த்த:,

(சா.தொ.) மாவதென்று. பகவத்சாஸ்திராதி. சுவய் ப்ரகாஸ்த்வம் பகவத்சாஸ்திராதி சித்஢்ருமாம். சாஸ்திராந்தரா விருத்஢்ரு மூமாம். அதிஸித்஢்ருத்தால் பூராணாதி சித்஢்ரு஢். ஆகையால் சுவய் ப்ரகாஸ்த்வா பாவாத்மக ...

(सा.प्र.) ज्ञानात्मकत्वेन सङ्गतायानित्य विभूते ज्ञानात्मकत्वमुपपादयति. भगच्छास्त्रादि परामर्श मित्यादिना “किमात्मिका भगवतोव्यक्तिः - यदात्मको भगवान् - ज्ञानात्मको भगवान् - स्वसत्ताभासकंसत्वं गुण सत्त्वाद्विलक्षण” मित्यादिषु नित्यविभूति परिणामस्य भगवद्विग्रहस्य ज्ञानात्मकत्वोक्तेस्तस्या अपि ज्ञानात्मकत्वं सिद्धमिति भावः - शुद्धसत्त्वद्रव्यस्य स्वयंप्रकाशत्वं किंधर्म भूतज्ञान वच्चेतन विशेष नियतं उत सर्वप्रति सम्बन्धिकमिति विकल्पे आद्येनित्यमुक्तेश्वर साधारण्येन स्वतस्तद्धानंनस्या

(सा.सं.) भगवच्छास्त्रादीति. यद्यपिशुद्धसत्त्वस्य स्वयंप्रकाशत्वे “किमात्मको भगवान् ज्ञानात्मको भगवान् किमात्मको लोकः, ज्ञानात्मको लोकः अमृतं दिवीत्यादि” श्रुतय एव वर्तन्ते. तथापि भगवच्छास्त्रस्य श्रुतितुल्य प्रमाणत्व सूचनाय तथोक्तिः. भगवच्छास्त्रशब्देन “ज्ञानानन्दमया लोका” इत्यादयो विवक्षिताः - आदिशब्देन “चिन्मयैस्त्वप्रकाशैश्च अन्योन्यरुचिरं जनैः - स्वसत्ताभासकं सत्त्वं गुणसत्त्वाद्विलक्षणं” मित्यादि गृह्यते. द्योतते, प्रकाशते. स्वयमेवेति श्रुतिगतद्युशब्दार्थः - इत्थं प्रमाणमस्तीत्येव शुद्धसत्त्वस्य स्वयंप्रकाशत्वे बद्धोपि शास्त्रेण तदज्ञानेन प्रयते तेत्यादीन् पर ...

மூல் - இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸமாகில் ஸ்ஸாரிகளுக்கு ஸாஸ்த்ர வேதமாகவேண்டாதே தானேதோன்றவேண்டாவோ வென்னில் ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும், த்ரம்த்ரூதஜ்ஞானமும், ஸ்வய் ப்ரகாஸமா யிருக்க ஸ்வரூப்தனக்கே ஸ்வய் ப்ரகாஸமாய்வேறெல்லார்க்கும் ஜ்ஞானத்ர வேதமானாற்போலவும், த்ரம்த்ரூதஜ்ஞான ஸ்வாஸ்த்ரயத்தூக்கு ஸ்வய் ப்ரகாஸமாய் இதரர்க்கு ஸ்வய் ப்ரகாஸமல்லாதாப்போலவும். இதுவும் நியத் ...

(ஸா.தீ.) ஜடத்வம் த்ரடியாதென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்வயம்த்யாதி. ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வமந்யாபேக்ஷயா ஆகவேணும். ஸ்வஸ்த்ரீஸ்வய் ப்ரகாஸ மாகாமை. யால் - அதிலொருவனுக்கு அஸாதாரண மல்லாமையால் ஸ்ஸாரிகளுக்கும் ஸாஸ்த்ரமந்பேக்ஷ்ய தோன்றவேணு மென்கை. நியத் விஸய மாகவதி. நியத் முக்தர்க்கே ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்றபடி. நனு ...

(ஸா.ஸா.) ஸுத்ர ஸத்வஸ்யஜ்ஞான ஸ்வரூபத்வத்தைச் சொல்லமாட்டுமோ? என்று ஸஜ்ஞிக்கிறார். இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸம்த்யாதி. ஸ்ஸாரிகளுக்கும் ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்று சொல்லிலன்றோ ப்ரத்யக்ஷ விரோதம் ப்ரஸஜ்ஜிப்பது. ஸ்ஸாரி வ்யதிரித்ருக்கு ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்று கொண்டாலும் ஜ்ஞானஸ்வரூபத்வம் சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரம் த்ரரிதார்த்ர மாகையாலே ப்ரத்யக்ஷ விரோதம் ப்ரஸஜ்ஜியாமையால் ஸாஸ்த்ரம் ஜ்ஞானஸ்வரூபத்வத்தைச் சொல்லமாட்டு மென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ப்ரஹ்ரிக்கிறார். ஸர்வாத்மாக்களுடைய வ்த்யாதித்யால். ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வ ஸர்வநிபி த்ரெதநான்த்ர விஸேஷெ ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வாப்த்யா நியத் விஸயத்வானுபப்தே ஸாஸ்த்ர வேதத்வம் நஸ்யாதிதி ஜ்ஞானத்ர வேதத்வாபாவ ப்யந்த்ர மாபத்யதேவா: அஹோஸ்வத்வய் ப்ரகாஸத்வஸ்ய நியத் விஸயத்வம் நஸ்த்ரவதீத்யேதாவந்மாத்ர மாபத்யதேவதி ஸஜ்ஞித்ருபிப்ராயம் விகல்ப்ய தத்ப்ரஹ்ரிதார்த்ர த்ரமேஜ் த்ரூத்யந்த்ரவ்யோபாதானம். ஸ்வய் ப்ரகாஸஸ்யாபி ஜ்ஞானத்ர வேதத்வமும், நியத் விஸயத்வமும், த்ரூதமாகையாலிங்கு கூடு மென்றுகருத்து. ஸுத்ரஸத்வம் ஸ்வய் ப்ரகாஸமாகைக்கு நியத்மாக வொரு விஸயம் கிடக்கிலன்றோ ஸாஸ்த்ரம்திதூக்கு ஜ்ஞானஸ்வரூபத்வத்தைச் சொல்லவத்தாவது? அப்படிப்பட்ட விஸயம் கிடையாதே யென்று ஸஜ்ஞித்து ப்ரஹ்ரிக்கிறார்.

(ஸா.ப்ர.) திதிதூஷணஸ்ய ஸ்புடத்வாத்ரதீத்யே ஸ்ஸாரிணாமபித்ரத்யானம் ஸஜ்ஞிதே, இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸமாகில் இத்யாதிநா - ப்ரஹ்ரிததி - ஸர்வாத்மாக்களுடைய வ்த்யாதிநா. யதாத்ம ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வஸ்த்ரீ எவ்ஸ்வய் ப்ரகாஸமானத்வ மித்ரேஷாம் ஸ்வயமேவ ப்ரகாஸானுபலம்ப ஸஹகூதாத்ரவ ப்ரகாஸத்வ த்ரவதிக ப்ரமாணான்த்யமயதே - யதாவா த்ரம்த்ரூதஜ்ஞானஸ்ய ஸ்வாஸ்த்ரயாயீவ ஸ்வய் ப்ரகாஸமானத்வ மபி தேநீவ ஹேதுநான்த்யமயதே; ததான்த்ய வித்ரூதே ரப்யஸ்த்ர தாத்யநுபலம்பஸஹித் ஸ்வப்ரகாஸத்வத்ரவதிக ப்ரமாணான்த்ய வித்ரூதிரகர்மவஸ்யானாமேவ ஸ்வயமேவ ப்ரகாஸதே இதரேஷாநு ஸ்வப்ரகாஸத்வஸ்ய ப்ரதிதந்நாத்ர ப்ரகாஸத் இதி ந்த்யமயத் இதிபாவ: - த்ரம்த்ரூதஜ்ஞானேந ஸர்வதா ஸர்வ ஸாக்ஷாத்ரகூர்வதாம் ந்த்யமுக்தேஸ்வராணாம் ஸுத்ரஸத்வ ...

(ஸா.வி.) ஸத்ரூத்யந்த்ர ப்ரஹ்ரிதமாஹ. இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்னிலிதி. என்னில், இத்யுக்தீ. ஸாஸ்த்ர வேதமாகவேண்டாதே, ஸாஸ்த்ரவேதத்வம் விநீவ. தானே தோன்றவேண்டாவோ, ஸ்வயமேவ கிந்த்ரஸ்புரதி. என்னில், இதிதேத். அல்லாதாப்போலவும், யதாஸ்வய் ப்ரகாஸம் நஸ்த்ரவதி ததா. நனு த்ரம்த்ரூத ஜ்ஞானேந ஸர்வதா ஸர்வ ஸாக்ஷாத்ரகூர்வதாம் ந்த்யமுக்தேஸ்வராணாம் த்ரம்த்ரூதஜ்ஞானேநீவ ஸுத்ரஸத்வஸ்யாபி விஸயதீகூத் த்ரவாத்ரத்யம் ஸ்வய் ...

(ஸா.ஸ.) கூத்ரகர்நிநேக ப்ரதிதந்த்யா ப்ரஹ்ரிததி. இப்படியாத்ரதீநா - விஸயப்ரகாஸகாலத்திலே இத்யாரப்ய ப்ரகாஸித்யா ...

மூல்- விஷயமாக் ஸ்வயंप்ரகாசமானால் விरोधமில்லை.

“योवेत्तियुग पत्सर्वं प्रत्यक्षेण सदास्वतः।
तंप्रणम्यहरिं शास्त्रं न्यायतत्वं प्रचक्ष्महे”

என்கிறபடியே ஧்மபூதஜ்ஞானத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாட்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற இஷ்வரனுக்கு शुद्ध सत्वद्रव्यम् ஸ்வயंप்ரகாசமா யிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்? இவனுடைய ஧்மபூதஜ்ஞானம் दिव्यात्म स्वरूपம் முதலாக் ஸர்வத்தையும் விஷயிகரியா நிற்கदिव्यात्म स्वरूपम् ஸ்வயंप்ரகாசமாகிராப்போலே இதுவும் ஸ்வயं ப்ரகாசமா யிருக்கலாம். இப்படி நிய்ருக்கும் துல்யம்.

(சா.தி.) யோவேதி யுগபத்ஸர்வ் ப்ரத்யக்ஷேண என்றொரு ப்ரத்யக்ஷத்துக்கே ஸர்வ் விஷயமென்று ஸ்வரசத்: தோன்றுகையால் ஜ்ஞானத்ரானபேக்ஷ ப்ரகாஸத்வமான ஸ்வப்ரகாஸத்வ மெங்ஙனேயென்று ஸக்ஷித்துஓப பாதிக்கிறார். யோவேத்தித்யாடியால். ஸ்வாதின ப்ரகாஸமுண்டாகையால் ஸ்வப்ரகாஸத்வ மென்று பரிஹாராபிப்ராயம். நிய்விபூதி; ...

(சா.ஸா.) யோவேத்தித்யாடியால். இந்த ஸ்லாகத்தில் பூர்வா஧்மாத்ரமமைந்திருக்க இங்குஓத்ரார்஧த்தையும் கூட பதித்தது ஸंप्रदाय ग्रन्थत्वज्ञापनार्थ. இத்தால் மத்த ப்ரமாணங்களை அந்நாடாகரிக்கப்பார்த்தாலு மித்தை அந்நாடா கரிக்கில் அஸித்வாந் மாமென்று ஸக்ஷாபிப்ராய மாகிறது. ஧்மபூத ஜ்ஞானத்தாலே இத்யாதி. யுగपत्सर्वं प्रत्यक्षेण என்கிற விடத்திலொரு ப்ரத்யக்ஷத்துக்கே ஸர்வ் விஷயமென்று ஸ்வரசத்: ப்ரதியமானமாகையாலும், ஧்மபூத ஜ்ஞானமே தத்யாவி஧ ப்ரத்யக்ஷமாகை யாலும், शुद्धसत्वद्रव्यமும் ஧்மபூத ஜ்ஞானரூப ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு விஷயமாக் ஸித்திக்கையால் தன்னை விஷயி கரிப்பதொரு ஜ்ஞானத்ரத்தால்அபேக்ஷைற ப்ரகாஸிக்கையாகிற ஸ்வயंप்ரகாஸத்வ மிதுக்கு க்ஷூடாதென்றுகருத்து. दिव्यात्म स्वरूपं முதலாக் வித்யாதி. இஷ்வரனுக்கு ஸ்வகிய ஸர்வ்஧்ம விஸிஸ்ட ஸ்வரூப ப்ரகாஸம் ஧்மபூதஜ்ஞானாதினமானாலும் நாநென்றில்வளவான ஸ்வரூப ப்ரகாஸம் தததின மல்லாமையாலேயது ஸ்வயं ப்ரகாஸமானாப்போலே शुद्ध सत्व द्रव्यத்துக்கும் ஸ்விய ஸர்வ்஧்ம விஸிஸ்டப்ரகாஸ மீஸ்வர ஧்மபூதஜ்ஞானாதின மானாலும் ஸ்வ நிரூபக ஧்மமாத்ர விஸிஸ்ட ஸ்வரூப ப்ரகாஸம் தததின மல்லாமையாலே இஷ்வரனுக்கிது ஸ்வயंप்ரகாஸமாகத்தட்டில்லையென்றுகருத்து. இப்படி இஷ்வரனுக்கு ஸ்வயं ப்ரகாஸமென்று விஸேஷித்துக்ஸொன்ன வித்தாலே நிய்ருக்கு ஸ்வயंप்ரகாஸமன்றென்று ஃலியாதோ? நக்ஷேபதி:.. நிய்நாமித் ஸ்வயं ப்ரகாஸம் நேத்ரநியமகா ஃவாதென்னவருளிச்ஸெய்கிறார். இப்படி இத்யாதி - இஷ்வரனை விஸேஷித்துக்ஸொன்னது தந்மாத்ர விஷயமாக் ஸக்ஷை: பிறக்கையாலே ஸொன்னதத்தனைபோக்கி நிய்ந வ்நக்ஷேடா்஧ மன்றென்று கருத்து. ஆனாலும் முத்ருக்கிது ...

(சா.ப்ர.) த்ரவ்ய் கத் ஸ்வயंप்ரகாஸேத்யாஸக்ஷக்ஷ பரிஹரதி - யோவேத்யுగपत्सर्वं मित्यादिना - அநந்நாடாஸித்வ் ஸ்வ ப்ரகாஸத்வ ப்ராபக ப்ரமாணம் நாபஹ்ஓத் ஸக்ஷயமிதி ஃவ: - நநு, யே பூர்வ் ஸंसरन्ति त एवकालान्तरेमुक्ता इति तेषामेव नित्यविभूति द्रव्यं कदाचित्स्वयमेव प्रकाशते कदाचिच्चनेति नयुज्यते - ...

(சா.வி.) ப்ரகாஸத்வமிய்யா ஸக்ஷக்ஷபரிஹரதி. யோவேத்தித்யாதினா. இவனுடைய, அஸ்யபக்ஷவத்: ஧்மபூதஜ்ஞானேदिव्यात्म स्वरूपं விஷயி கர்வ்யபி दिव्यात्म स्वरूपं यथा ஸ்வயंप்ரகாஸம் எவ் ஧்மபூதஜ்ஞான விஷயிக்ருதமபி शुद्धसत्वं ஸ்வயंप்ரகாஸம் ப்வதிதி ஃவ:.. நநு யேபூர்வ் ஸंसारिण स्त एवकालान्तरे ...

(सा.वि.) मुक्ता इति तेषामेव नित्यविभूति द्रव्यं कदाचित्स्वयं प्रकाशते कदाचिन्नेति नयुज्यते. विरुद्ध धर्मप्रसङ्गा दित्यत आह. विषय प्रकाशकालकृत्ती७७ इति. एकस्यैव मुक्त पुरुषस्य धर्मभूत ज्ञानं संसारकाले विषयप्रकाश दशायामेव स्वाश्रयमात्रस्य स्वयंप्रकाशमपि मुक्त्यवस्थायां सर्वदा सर्वं साक्षात्कुर्व त्वयं प्रकाशमित्यत्र यथा नविरुद्ध धर्म प्रसङ्गः. तथा नित्यविभूति द्रव्यस्यापीति भावः. ननु धर्मभूत ज्ञानस्य विषयावगाहाभावे प्रकाशाभावः कर्मकृत इति स्वयं प्रकाशशक्ति प्रतिबन्धात्तस्य कादाचित्कत्वमुपपद्यते इति नित्यविभूतिप्रकाशस्य स्वाभाविकत्वात् कथं तत्स्वयं प्रकाशत्वस्य कादाचित्कत्व मित्याशङ्क्य यथा स्वाभाविकानां मपि जीवात्मनोपहत पाप्मत्वादि गुणानां अनाद्य विद्यया प्रतिबन्धः. एवमेव स्वाभाविक्या अपि नित्य विभूति स्वयंप्रकाशशक्तेः कर्मणा प्रतिबन्ध इति तत्स्वयं प्रकाशत्वस्य कादाचित्कत्वमुप पद्यत इत्यभिप्रेत्याह. धर्मभूत ज्ञानकृत्ती७८ इति. स्वात्मप्रकाशनशक्तियान्तात्, स्वात्मप्रकाशनशक्तिः ...

மூல்- ஸ்வாत्मப்ரகாஸன ஸக்தியானது, விஸய ப்ரகாஸமில்லாத காலத்தில் கர்மவிஸேஷங்களாலே ப்ரதிபத்னையானாற்போலே ஸுத்ர ஸத்வத்தினுடைய ஸ்வாत्मப்ரகாஸன ஸக்தியும் பத்ரதஸையில் ப்ரதிபத்னையாகையாலே ஸுத்ர ஸத்வம் பத்ராக்கு ப்ரகாஸியா ததாழிகிறது. “த்யிஸ்ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வம் முக்தௌ ஸ்வாபாவிகம் யதா। பத்ரே கதாசி

(ஸா.தீ.) த்யிஸ இத்யாதி - தர்மபூதஜ்ஞானத்தினுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வம் முக்தாவஸ்தையில் ஸ்வாபாவிகம். ...

(ஸா.ஸா.) காணாததாழிந்தாலும் தர்மபூதஜ்ஞானத்தில்காண்கையாலே ஸுத்ர ஸத்வத்திலு மிதுகூடு மென்றுகருத்து. தர்மபூதஜ்ஞானத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வ தஸானந்தரமபி விஸய ப்ரகாஸனாபாவே ததபாவம் காண்கையாலே அதன் ஸக்தி ப்ரதிபந்தா லீ யென்னலானாலும் ஸுத்ர ஸத்வத்துக்கப்படி ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வ தஸானந்தர் ததபாவம் காணாமையாலே இதின் ஸக்திப்ரதிபந்தா லீ யென்னவொண்ணா திருக்க பத்ரதஸையில்லிது ப்ரதி பத்ரே யென்னக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். த்யிஸ இத்யாதி. ஸ்வாபாவிகம், ஸ்வரூப ப்ரயுக்தத்வென கதாப்ய ஸ்ரூத்ரம். கதாசிததி. விஸய ப்ரகாஸனாபாவ தஸாயாமித்யர்த்..

(ஸா.ப்ர.) யாவகாஹநே தத்ப்ரகாஸஸ்யச் தர்ஸனாத்ப்ரதி பந்ததத்ரிகமகல்பனாஸ்யாத் - நித்யவிபூதேஸ்து ப்ரகாஸா பாவதஸனிபி ப்ரகாஸ தர்ஸனாத்ரத்யம் ப்ரதிபந்த ததபாவௌ கல்ப்யௌ - கிஞ்நித்யவிபூதி ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வஸ்ய தத்ந்முக்தி ஸமய பாவித்வெனா஑்நு கத்வெனௌபாதிக்கத்வம் கின்ஸ்யா தித்யத்ர யதாத்ரதர்மபூத ஜ்ஞானஸ்யேவ “ஸர்வஹபஸ்ய: பஸ்யதீ” த்யாதி ஸ்ருதிவஸான்முதௌ ஸர்வவிஸயத்வம் ததவஸ்தாபாவித்வாத்ர தஸ்யஸ்வாபாவிகத்வம் பத்ரேதஸ்ய கர்மணாதிரோதானத்ர ஸ்வீக்ரியதே ததாஸத்ராபிஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வ ப்ரமாண வஸாதேவ கர்ம ஸம்பந்த ராஹித்யே ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வம் ததவஸ்தாபாவித்வாத்ரத்ய ஸ்வாபாவிகத்வம் தஸ்ய பத்ரே ப்ரதிபந்தஸ்ச ஸ்வீகார்ய இத்யபிப்ரேத்யாஹ. த்யிஸ: ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வ மித்யாதினா - ந்நு, விஸமோதூஸ்தாந்த்.. தர்ம ...

(ஸா.வி.) ப்ரதிபத்னையாகையாலே, ப்ரதிபத்ரதயா. ப்ரகாஸியா ததாழிகிறது, நப்ரகாஸத்வ இத்யர்த்.. ந்நு ஸுஸுப்த்யாது ஜ்ஞானப்ரகாஸா பாவஸ்ய விஸயாவகாஹநே தத்ப்ரகாஸஸ்யச் தர்ஸனாத்ப்ரதிபந்தக வி஑ம கல்பனாயுத்யா. நித்யவிபூதேஸ்து கதாபி ப்ரகாஸான்நு பவாத்ரத்யம் ப்ரதிபந்த ததபாவௌ கல்ப்யௌ. கிஞ், நித்யவிபூதி ஸ்வயம்ப்ரகாஸஸ்ய தத்ந்முக்தி ஸமய பாவித்வெனா஑்நு கத்வம் கின்ஸ்யாதித்யத்ர யதா தர்மபூத ஜ்ஞானஸ்யேவ “ஸர்வஹபஸ்ய: பஸ்யதீ” தி ஸ்ருதிவஸாப்முதௌ ஸர்வவிஸயத்வம் ததவஸ்தா பாவித்வெபி தஸ்யஸ்வாபாவிகத்வம் பந்தேதஸ்ய கர்மணாதிரோதானம்ச் ஸ்வீக்ரியதே. “ததா ஸ்வஸத்ராபாஸகம் ஸத்வம் ஑ுணஸத்வாத்ர லக்ஷணம் - கிமாத்மகோப஑வாந் கிஸ்ரீரக இத்யர்த்.. அத்ர ஜ்ஞானாத்மகோ ப஑வாந்” இத்யுத்ரம் ஜ்ஞான ஸ்ரீரக இத்யர்த்.. இத்யாதி ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வ பாதக ப்ரமாணாதேவ கர்ம ஸம்பந்ததஸாயா஑்ரத்யா திரோதானம். தஸ்யப்ரதிபந்தாப஑மே ப்ரகாஸனம் ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வஸ்ய ஸ்வாபாவிகத்வம்ச் ஸ்வீக்ரியத் இதிகாரிகயாஸ஑்ரத்யா தர்ஸ்யதி. த்யிஸ இதி. த்யிஸ:, தர்மபூத ஜ்ஞானஸ்ய. ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வம். பத்ரே, ஜிவெ, கதாசித், விஸய ப்ரகாஸன தஸாயா. ஸ்ரூத்ரம், கர்மணாப்ரதிபத்ரம். முக்தௌ, முக்திதஸாயா. கதாசிதத்யஸ்ரூத்ரம் ...

(ஸா.ஸம்.) ததாழிகிற வித்யந்தெனௌக்த மர்த் ஸ஑்ரத்யாதி - த்யிஸ இதி. த்யிஸ:. தர்ம பூதஜ்ஞானஸ்ய. ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வம் முக்தௌஸ்வாபாவிக மபிகால விஸய ஸ஑்ரத்யாதிஹிதமபி. பத்ரே, பத்ர தஸாயா கதாசித் த்ரப்ய ...

मूलं-

त्संरुद्धं तथात्रापि नियम्यते”

(சா.தி.) கடாப்யசம்ரூபமாகிலும், பௌவஸ்யையில் விஷயப்ரகாசன காலவ்யதிரித காலங்கனில் ப்ரதிபௌ மாயிபூக்டுமாப்போலே ஸுத சத்வத்தினுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாசன விஷயத்திலும் நியம பண்ணப்படுமதாகவென்கை ...

(சா.ஸ்வ.) அत्रாபிதி, शुद्धसत्त्व विषयेपीत्यर्थः.. शुद्धसत्त्वத்துக்கு முக்திதசையில் ச்வயம் ப்ரகாஸத்வதஸானந்தர் ததபாவம் காணாத்மாத்ரத்தைக்கொண்டு பத்ததசையில் ஸக்தி ப்ரதிபந்த்஑ூடா தென்னப்பார்க்கில் த்மபூதஜ்ஞானத்துக்கும் முக்திதசையில் ச்வயம் ப்ரகாஸத்வ தஸானந்தர் ததபாவமில்லாதத்தை யிட்டு பத்ததசையிலுள்ள ஸக்திப்ரதிபந்தமு மில்லாதொழிய ப்ரஸஜ்ஜிக்குமென்றுகருத்து. ச்வயம்ப்ரகாஸமாகில்ஆத்ம ச்வரூபம் போலே நியத ப்ரகாஸதயாஸததௌ ரூபமாகவேண்டி யிருக்கஇந்த த்மபூதஜ்ஞான शुद्धसत्त्वங்களிரண்டுக்கும் ப்ரகாஸம் ஂகா஑்நுத மாய்வருகிற தென்றிப்படி ...

(सा.प्र.) भूतज्ञानस्ययदासङ्कोचस्तदैवसर्व विषयत्वानभ्युपगमान्न विरोधः - नित्यविभूतेस्तु कर्मवश्यापेक्षया स्वयंप्रकाशत्व प्रतिबन्धावस्थायामेव नित्यमुक्तेश्वरापेक्षया स्वयंप्रकाशत्वाविर्भाव इति विरोधः - किंच, कस्मिंश्चिन्मुच्यमाने नित्य विभूति स्वयंप्रकाशत्व प्रतिबन्धकं निवर्तत इतिवाच्यं - तथासतिवह्न्यादि दाहकत्व प्रतिबन्धक मण्यादि निवृत्ति वत्सवपिक्षयाचसास्यात्. तच्चप्रत्यक्ष विरुद्धं - पूर्वाचार्याणामनेकेषां मुक्तेःशास्त्रतोवगमेपि कर्मवश्यानां ...

(सा.वि.) मित्यध्याहृत्ययोज्यं. इदमुपलक्षणं. मुक्तौ संसारेवा विषय प्रकाशदशायामसंरुद्धमत एव स्वाभाविकं. यथा, येन प्रकारेण भवति. तथात्रापि, शुद्ध सत्त्व द्रव्येपि. नियम्यते, व्यवस्थाप्यते. प्रतिबन्धक कर्मापिगम दशायां तस्य स्वयंप्रकाशत्वं अन्यधासंरुद्धत्व मितिव्यवस्थाप्यते. स्वप्रकाशत्वम स्वप्रकाशत्वंच यद्यप्येकत्रन संभवतः. तथापिधिय इवास्यापि सर्वदास्वयं प्रकाशत्वमेव. किंतु प्रतिबन्धक वशात्कदाचिद सत्कल्पं वर्तते. तस्मान्मणे रौज्वत्ववद्बहेर्दाहकत्ववच्च स्वाभाविक मितिभावः. एतेन कादाचित्कत्वाद् स्वाभाविक मितिशङ्का एकंप्रत्येवकालभेदेनापि स्वप्रकाश त्व तदभाव समर्थनंचानुपपन्नमिति शङ्काचनिरस्ता. ननु विषमोयं दृष्टान्तः. धर्मभूत ज्ञानस्य विषयाव गाहन दशाया मसंकुचितत्वा त्वयं प्रकाशत्वं विषयाव गाहनाभाव दशायां संकुचितत्वा त्वप्रकाशत्वं प्रतिबद्धमिति युज्यते. इहतु, नित्यमुक्तेश्वरापेक्षया स्वयंप्रकाशत्वा विर्भावावस्थायामेव कर्मवश्यानां नित्यविभूति स्वयं प्रकाशत्व प्रतिबन्ध उच्यमानो विरुध्यते. नहिधर्म भूतज्ञानवन्नित्य विभूतिद्रव्यं प्रतिनियतमस्ति. येन तन्नित्य विभूतिद्रव्यं कर्मणा संकुचितं नप्रकाशत इत्युच्यते. नहि वहेर्दाहकत्व दशायां केषां चिद्दाहकोनभवतीति (ओषधि विशेषरसलिप्ताङ्गानां दाहकोनभवतीति) चेन्न स्वयं प्रकाशेवस्तुनि फलितयाङ्गीकृत चेतनस्वयं प्रकाशवस्तूभय व्यतिरेकेण सम्बन्धाद्यन पेक्षणेन तत्प्रति बन्धोक्त्ययोगात् फलितयाङ्गीकृत चेतन स्वरूप प्रतिबन्धस्य स्वरूपनाश पर्यवसि तत्त्वात् ...

(सा.सं.) प्रकाशाभावदशायां. संरुद्धं, कर्मणासंकुचितं यथातथात्रापि शुद्धसत्त्वेऽपि नियम्यते - मुक्तादीनामेव स्वप्रकाशत्वं नबद्धानामिति नियम्यत इत्यर्थः. स्वयंप्रकाशत्वस्यैववस्तुस्वरूपते...

(சா.தி.) இவ்வளவியாதியால் - விமானகோபுராதி ரூபேண விகரிக்கும் சூத்சத்வத்துக்குஅவிசாரி
சா஢ாரணமான ...

(சா.சுவா.) சொன்னவில்து அஸ்தாபத்தி விருத்த மன்றோவென்கிற தட்டஸ்து ஸுதீ யில்துத்तर மருளிச்செய்கிறார். இவ்வளவியாதிதயால். இவ்வளவு என்றது நாமாந்தர ஢ஜன பரீயந்த மாம்பட்டியான துரூபாந்யதா஢ாவரூப மல்லாதயென்றபட்டி. விகாரி த்ருவ்யத்துக்கு, நாமாந்தர ஢ஜனா஢் துரூபாந்யதா஢ாவ தூலமான த்ருவ்யத்துக்கு - அத்மதுரூபம்போலன்றிற்கே விகாரிதயா நாமாந்தர ஢ஜனா஢்விஸ்தாபத்தியுங்கூட விருத்த மல்லாதிருக்கிற இவைத்துக்குஇவ்வளவு துதரா விருத்தமன்றென்றாகருத்து. நவ்வீவ் துதூதஸத்வ துதயீவ் த்ருகாஸத்வஸ்ய நியத விஸயத்வம் இஸுதர நியதமுத்தஜானைஸததா தாஜ்ஜாத்க்ரியமானஸ்யாபி தந்நிரபேஜ த்ருகாஸத்வம் துதூதாபேஜயா துத்தி த்ருதிதந்நு துத்தா தேஜயா அதாந்நுத த்ருகாஸ இய்யாத்நேக கல்பந க்லேதாபேஜயா துதயீவ் த்ருகாஸத்வ த்யாஜ ஁வவர மிய்யாஸுதூஜ்யாந்த்யாஜ: கிம் த்ருமானா ஢ாவாத். துத த்ருமானத்ருதிதந்நேபி த்ருதலயுத்தி விருதாத்தேதி ...

(सा.वि.) नित्य विभूतावेतत्तज्जीवापेक्षया प्रकाशशक्त्यानन्त्यानङ्गीकारेण तत्तच्छक्ति प्रतिबन्धककल्पने गौरवात्; तस्मात्प्रति बन्धक कल्पनयापि संसारदशायां नित्यविभूतेर स्वप्रकाशत्वं दुरुपपादमित्यत आह. இவ்வளவிதி. இவ்வளவில், एतन्मर्यादायां स्वयंप्रकाशत्वस्य प्रामाणिकत्वमर्यादायां - विकारिद्रव्यवत्तुक्कु, विकारिद्रव्यस्य - गोपुरमंटपादि रूपेण परिणामिद्रव्यस्य. अवस्थान्तरापत्ति, तत्तन्मुक्ति कालेतादात्विकेश्वरेच्छया स्वयं प्रकाश परिणाम विशेष इत्यर्थः. विरुद्ध மன்றி, विरुद्धानभवति. अनन्त विकारवत्त्वेन सिद्धायास्तस्या स्तत्तन्मुक्ति समय सिद्ध तत्तत्त्व प्रकाशत्व योग्यतत्तदवस्था पत्यङ्गीकार एवोचितः. अतस्तत्परिणामस्य भिन्नत्वात्तत्तत्प्रति बन्धक निवृत्तौ तत्तदाविर्भाव इतिनकोपि विरोध इति भावः. ननु पूर्वं शुद्धसत्त्वत्तिனூடைய स्वात्मप्रकाशन शक्तியும் बद्धावस्थையில் प्रतिबद्धयाकैயாலै इति शक्तिप्रतिबन्ध उक्तः. सकिं प्रातिस्विकशक्त्यङ्गी कारेण तत्तच्छक्ति प्रतिबन्धोवा, उतसर्वसाधारणशक्ति प्रतिबन्धोवा, नाद्यः गौरवेण प्रातिस्विक शक्त्यनभ्युपगमात् - नद्वितीयः साधारणशक्ति प्रतिबन्धे नित्यमुक्तेश्वराणां स्वय मनाविर्भाव प्रसङ्गात् - शक्त्याः प्रतिबद्धत्वाद्बन्ध परंपराया स्सार्वकालिकत्वेन कदाप्यनाविर्भाव प्रसङ्गाच्चेति चेन्न - प्रातिस्विक ...

(सा.सं.) केषांचि देवकदाचिदेव तथेत्यादि नस्यादित्यादि युक्ति विरोधं परिहरति - இவ்வள வिति

மூல- ஆகையாலே ப்ரமாண ப்ரதிபந்நாத்ர்த்துக்கு யுத்திவிரோதம் சொல்லவழியில்லை. இங்ங்னன்றித்தே உபதாரத்தாலே நிர்வஹிக்கப்பார்க்கில் ஆத்மஸ்வரூபத்திலும் ஜ்னாதிசப்தங்களை உபதாரத்தாலே அந்ர பரங்களாக்கலாம் ...

(சா.தி.) அகந்துக தர்மமாத்ரம் விரூதமன்றென்கை. ஜ்னாதிதென்று ச்வயம்ப்ரகாசத்வ க்ரஹம் - அந்ர ...

(சா.ஸ்வ.) விகல்யநாபயமதி பரிஹ்நுப சஹ்ரதி. ஆகையாலித்யாதித்யால். ஆகையால், ச்வயம்ப்ரகாசத்வ பகவத்ஸாஸ்தாதிதம் ப்ரமாண மித்யுத்த்வாத்ருத்தி விரோதானாம் சம்ப்ரதிபந்ந யுத்திபிரேவ பரிஹ்நுத்வாத்ருத்த்யத்ர: ப்ரமாணதி. ப்ரமாண மூலத்வாதநேக கல்பநமபி நதாஷ இதிபாவ: இங்கு சாஸ்த்ர ப்ரதிபந்நஸ்வயம் ப்ரகாசத்வத்துத்தென்ன வேண்டியிருத்தக, ப்ரமாண ப்ரதிபந்நாத்ர்த்துத்தென்று சாமாபயமாகச்சொன்னது தர்மபூதஜ்னாநஸ்ய ப்ரத்யகாதி ப்ரமாண சித்தமான ச்வயம் ப்ரகாசத்வம்போலே சூத்ர சத்வஸ்ய சாஸ்த்ர சித்தமான ச்வயம் ப்ரகாசத்வமும் யுத்தி பிசுதாலயிதும் சக்யமென்று வ்ரஜிப்பிக்கைத்தகாக. இங்கு சாஸ்த்ரமத்யந்த் நிரவகாச மாகிலன்றோ இப்படி அநேக கல்பந க்லேசம் சஹிக்க லாவது. உபதார வுத்தியைத்தொண்டும் சாஸ்த்ரத்தை நிர்வஹிக்கலாமே தென்னவருளிச்செய்திறார். இங்ங்னன்றித்தே இத்யாதி. இங்ங்னன்றித்தே தென்னது விராா மில்லாத விடத்தில் முக்யாத்ர ச்விகார மன்றித்தே தென்னபடி. உபதாரத்தாலே, லக்ஷணையாலே. சூத்ர சத்வஸ்யநிரூபாதிதக ஜ்னாந விதாச ஹேதுத்வா தாயுர்த்துதமித்யாதி வத்த்ர ஜ்னாநசப்த லக்ஷணையாயுஜ்யத இதி பாவ: அதிபதேந ச்வயம் ப்ரகாசாதி சப்தக்ரஹம். அந்ரபரம், ஜ்னாதுத்வாதி பரம். அநேக கல்பந க்லேசஸ்யாத்ம ...

(சா.ப்ர.) தத்தத்ஃலி ச்வரூபவ்யதிரித்தஸ்ய சம்ப்ந்நாதே: கஸ்யாப்யநபேக்ஷணாத். ஃலிதயாஜ்ஞிகுத ஃதேநச்வரூப ப்ரதிபந்நஸ்ய ச்வரூபநாசப்யர்வசிடத்வாத்த்ரம் பூதஜ்னாந சஜ்ஞாசஸ்யாதித்தித்த்ரத்வாந்நித்ய விபூதாவேவ தத்தஜ்ஞிவாபேக்யா அநந்தப்ரகாச சக்யஜ்ஞிகாரேந தத்தத்ரதிபந்ந கல்பநே காரிவாதநந்த் விகாரவத்வேந சித்தாயாஸ்தஸ்யா ஸ்தத்தந்முத்தி சமய சித்ததத்தத்வ ப்ரகாசத்வ யா்யதத்ததவஸ்தாவத்வாஜ்ஞிகார எவாதித இத்யவஸ்தாந்த்ராதிதிதிபாவ: - நந்வேவ் நித்யமுத்தேசுராணாம் ஜ்னாநஸ்ய விப்யத்வாந்நித்ய விபூதேஸ்வயம் ப்ரகாசத்வ சமர்த்நம் வ்யத்ரஸ்யாதித்யத்ரஹ - ஆகையாலே இத்யாதிநா - நஹிவயம்: நித்யேசு முத்தேசு வா கஸ்யதிந்நித்ய விபூதிஸ்தத்த்ரம் பூதஜ்னானேந நப்ரதாயத இதி தஸ்ய வ்யவஹாராத்ரத் தத்வயம்ப்ரகாசத்வம் கல்பயாம: கி்து ப்ராமாணிகேத்ரே யுத்தி விராாத்தொவநம் யுத்த்யா ப்ரதிக்ஷிபாம: - இதாதிதகயுத்தி கதநேபி “நஹிவதந் விராாதேந்யாய: ப்ரவர்தத” இதி ந்யாயாந்நகாதித்த்ரதிதிதிபாவ: - நந்நபுரூபாத்ர ச்விகாராதிபி ப்ரமாணஸ்யாபதாரி கத்வாஜ்ஞிகாரா வரமித்யத்ர ப்ரதிபந்நா பரிஹாரமாஹ - இங்ங்னன்றித்தே இத்யாதிநா. எத்ததூபராத்யேந. நநு நித்ய விபூதி த்ரவ்யஸ்ய ஜ்னாநச்வரூபத்வே ஃதேந ஃதேந்யயா ...

(சா.வி.) சக்யஜ்ஞிபுமேநைவததாத்தே ரூபபந்நத்வாந்நித்யமுத்தேசுராணாம் ஜ்னாநஸ்ய சர்வவிப்யத்வாத் நித்யவிபூதேஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ சமர்த்நம் வ்யத்ர மித்யத்ரஹ. ஆகையாலிதி. வ்யவஹாராத்ரத் தஸ்ய ச்வயம் ப்ரகாசத்வம் கல்பயாம: கி்து ப்ரமாணபலாத் நஹிவாதிநிகேத்ரே யுத்தய: க்ஷமந்த இதிபாவ: - நந்ந ப்ரயாஜநாத்ர ச்விகாராதிபி ப்ரமாணஸ்யாப தாரிகத்வாஜ்ஞிகாரா வரமித்யத்ர ப்ரதிபந்நா பரிஹார மாஹ. இங்ங்னன்றித்தே இதி. இங்ங்னன்றித்தே, அந்யதா. ஆத்தகலாம், பாவேயு:.

(சா.தி.) பரங்கள், ஜாத்வாதி பரங்கள் - ஸ்வய்஢்ரகாஸத்துக்கென்று ஹேது஑்ர஢் - ஢த்தை ஸ்வய்஢்ரகாஸங்களில் காணா஢ையாலென்று கருத்து. பரிணா஢ாதி஑ள், வி஢ாநாதிருபெ஑்வெ஢்஑ை. உண்டாநவீஸ஢்ய஢்ங்களாவ஢? விஸயித்வா விஸயித்வ஢்஑்ள஢், ஸ஑்஑்஑்வி஑ாஸவத்வ தத஢ாவ்஢்஑்ள஢், வி஢ுத்வா஢ுத்வாதி஑்ள஢் - ஸு஑்஑்஑்஢த்வ஢த்஢ வஸ்துவை஢்஢ோலே ஸ்வதந்஢்஢ாய் ஸ்வய்஢்ரகாஸ஢ா யிருக்கையால் ஑ேதந வ்ர஑்த்தில் ஑ோர்க்஑ வேண்டாவோ வெ஢்஢ ...

(சா.ஸ்வா.) स्वरूपेऽपि तुल्यत्वादिति भावः. तत्रज्ञानं शब्दमुख्यवृत्तिमूलत्वे नानेककल्पन क्लेशस्य दोषत्वाभावाच्च प्रकृतेऽपि तुल्य इत्यभिप्रायः. स्वयं प्रकाशத்துக்கு கீழ்ச்சொன்ன நியத விषய த्वादிகள் धर्मि रूपज्ञानத்திலும், धर्मरूप ज्ञानத்திலும், यथा संभवं காண்கையாலே शुद्ध सत्त्वத்திலு மிப்படி கூடினாலும் रूप ரசாதிகள் स्वयं प्रकाशमान वस्तुविशेषத்திலும் காணாமையால் शुद्ध सत्त्वத்துக்கிலை கூடாதென்கிற அபிபிராயத்தாலே शङ्किத்து परिहरிக்கிறார். स्वयं प्रकाशத்துக்கி त्याதியால். परिणामங்கள், “सएकधाभवती”त्यादि श्रुति सिद्धங்களான देहेंद्रिय विषया द्रवस्थैகள். धर्म भूतेत्यादि. धर्मभूत ज्ञानத்துக்குண்டான वैधर्म्यं विषयित्वமும் इच्छाद्वेष प्रयत्नादि विभागமும் सङ्कोच विकासங்களும். धर्मिज्ञानத்துக்குண்டான वैधर्म्यं प्रत्यक्त्वமும் जीवेश्वर विभागமும் ज्ञातृत्वादிகளும். प्रतिबन्दीत्यादि. स्वयं प्रकाशங்களான वस्वन्तरங்களில் காணாத रूप ரசாदिமत्व वैधर्म्यமிருக்கையாலே शुद्धसत्त्वं स्वयं प्रकाशमன்றென்றில் धर्म धर्मि रूपज्ञानங்களும் अन्योन्यங்களில் காணாத विषयित्व प्रत्यक्त्वादि वैधर्म्यத்தாலே स्वयं प्रकाशங்களாகா தொழிய प्रसङ्गிக்கும். सर्व वस्तुக்களுக்கும் साधर्म्यமும், वैधर्म्यமும், प्रमाण प्रति नियत மாகையாலே यथा प्रमाण मङ्गीकार्य மாகையால் அவை स्वयं प्रकाशங்களாகலா மென்றில் அப்படியே शुद्ध सत्त्वத்துக்கும் स्वयं प्रकाशत्वத்தில் प्रमाण मीருக்கையால் उक्त वैधर्म्यं மிருந்தாலும் அந்த प्रमाण बलத்தாலே யிதுவும் स्वयं ...

(सा.प्र.) रिवरूपाद्यभावः. पृथिव्यादिरूप पञ्चोप निषदाख्य परिणाम विशेषाभावश्चस्यादिति शङ्कामनूद्य परिहरति - स्वयंप्रकाशं कृत्वा कृत्वा. धर्मधर्मिणो ज्ञानस्वरूपत्वा विशेषे सत्यपि कस्य चिद्विषयित्वं, कस्य चित्प्रत्ययत्व मिति विशेष वत्कस्यचित्स्वरूप विकारः, कस्य चित्तदभाव इति विशेषवद्वात्रापियथा प्रमाणं रूपादि मत्वं पृथिव्यादि विभागश्चेति वैषम्य मङ्गीकार्यमितिभावः - नन्वेवमजडत्वेन ...

(सा.वि.) वैषम्यங்கुणा, धर्म धर्मिज्ञानयोः स्वयंप्रकाशत्व साम्येपि विषयित्व प्रत्यक्त्वसङ्कोच विकासवत्त्व तदभाव विभुत्वाणुत्वादि वैषम्यानि. प्रतिबन्दि^{याकक्क}क^{कोणा}७, प्रतिबन्दितया स्वीकृत्य. परिहृतं, परिहृत प्राय मित्यर्थः. कथञ्चित्साधर्म्यं क्षिपतिनहि वैधर्म्य मितिभावः. नन्वेवं नित्यविभूतेरात्मवत्स्वतन्त्र तयास्वप्रकाश तयाच आत्मवर्ग एवपठनंयुक्त मित्याशङ्क्य ज्ञानाश्रयत्व लक्षण चेतन शब्दार्थत्वाभावाद्धर्म भूत ज्ञानस्येव चेतन सहोपादान नियत ...

மூல்- இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸமான ஸுஹ் சத்வத்ரவ்யத்தை ஜாத்வ்மில்லாமையாலே த்ரிவிதாதேதனங்க்ளென்று சேரக்கோத்தது - இவ் அதேதனங்கள் மூன்றுக்கும் ப்ரவூத்தியாவது? இஸ்வர ஸஹ்லபானுரூபங்க்ளான விசித்ர பரிணாமாதிக்கள் - இவற்றில் த்ரிகுண த்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூப ஸேதம் குணத்ரயாஸ்யத்வம் । ...

(ஸா.தீ.) ஜானாஸ்யத்வம் தேதன ஸத்வாத் மாகையாலது வேண்டா வென்கிறார். இப்படி இத்யாதித்யால். அதித்துக்கு ப்ரவூத்தியைக்காட்டுகிறார் - இவ் அதேதனங்க்ளென்று. ஸ்திதி, அத்யஸித்வம். இனி அதித்துக்கு ஸ்வரூபாதி க்ளூதைய ஸேதத்தைக்காட்டுகிறார். இவத்திலித்யாதித்யால். த்ரயோகுணா ஸ்ஸத்வரஜஸ்தமோ ரூபா த்யஸ தத்ரிகுண த்ரவ்யம். ...

(ஸா.ஸ்வா.) ப்ரகாஸமாகலாமென்றுகருத்தது. ஆனாலுமிதுக்கு ஸ்வய்ப்ரகாஸத்வம் ஸாஸ்ய காராத்யஸம்மதமன்றோ? ஸம்மத மாகில் ஸ்வாதீனேத்யாதி வாக்யத்திலே யித்தை ஜடங்க்ளோடு சேர்த்ததெத்தாலெ யென்னவருளிச்செய்கிறார் - இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸமித்யாதி. த்ரிவிதா தேதனேதி. இப்படி சேரக்கோத்தது ஜாத்வாஸாவத்தாலே யென்று மிடத்துக்கு ஸ்வாதீனேத்யாதி வாக்யத்திலுள்ள அதேதன பதமே ஜாபகமென்று கருத்தது. இப்படி த்ரிவிதா தேதனங்க்ளூக்குதரபேக்ஷயா ஸ்வரூப ஸேதமும் அவைக்ளூக்கு அத்யன்ய் ஜடத்வா ஜடத்வ ரூபாவந்தர ஸ்வரூபஸேதமும் ஸொன்னாலு மிவைத்ததுக்கு ஸ்திதி ஸேதமும் ப்ரவூத்தி ஸேதமுமேது? நித்ய வஸ்துக்க்ளூக்கு நித்யை யா யிருக்குமென்று முன்பே பபாதுவிலே ஸொல்லித்தாகையாலே இங்கு ஸ்திதிஸேதம் ஸொல்லவேண்டுவதில்லை யென்றாலும் க்ரியாமாத்ர ஜீவனுக்கு ம்பபாதுவாகையா லிவத்ததுக்கு வ்யாவூத்மான ப்ரவூத்தியெ தென்னவருளிச்செய்கிறார். இவ் அதேதனங்க்ளினித்யாதி. க்ரியாமாத்ர பபாதுவானாலும் ஸ்வரூபான்யதா ஸாவாதிக்கள் ஜீவனுக்கில்லாமையாலிவை வ்யாவூத் தங்க்ளென்று கருத்தது. காலத்ததுக்கும் ஸ்வரூப பரிணாமாதிக்க்ளூண்டென்று ந்யாய ஸித்வாஜ்நாதிக்களிலே பரக்க ஸாதிக்கப்பட்டதிறே. இங்கு விசித்ரத்வோத்திரவான்தரஸேத ஜாபநாத்யா. அதேதனத்வா விஸேபே பரிணாமஸ்ய வைத்திய் கதமிதி ஸஹ்லவாரணாத்யா மீஸ்வரேத்யாதி விஸேஷம். பரிணாமா தீத்யாத்ரி ஸத்வெநாபக்ஷய விநாஸாதயோ குஹ்யந்தே. இவ் அதேதனங்க்ள மூன்றுக்கும் பராகத்வவிக்காரி த்ரவ்யத்வாதிக்கள் பபாதுவா யிருக்கவிவத்திலொன்றே த்ரிகுண த்ரவ்யமென்று பரிர்க்கைக்கு ஸேதகாக்காரமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவத்திலித்யாதி. இது குண ...

(ஸா.ப்ர.) நித்யவிஸூதேர்஢்ம ஸூதஜ்நானவத்ரிவிததேதனேந ஸஹ்வக்தவ்யத்வாத் த்ரிவிதாதேதனமிதி ஜட ப்ரகூதி காலாஸ்யா ஸஹோபாடான கதமிதி ஸஹ்லயா ஢்மஸூதஜ்நானஸ்யேவா ஜடேந ஸஹோபாடான நிமித்தஸ்யநித்யவிஸூத்ய ஸா஢ாரணஸ்ய தேதன விஸேஷனத்வாதேரஸாவா ஜடேநாவ்யக்தேந ஸஹோபாடான நிமித்தஸூத ஜ்நானாஸ்யத்வரூபாதிமத்வ தேஹ்ந்ரியாதிருப பரிணாமித்வாதே ஸ்ஸத்வாஸாத்நேந ஸஹோபாடான மித்யாஸிப்ரேத்யாஹ - இப்படி ஸ்வய்ப்ரகாஸமானேத்யாதிநா - எவ் த்ரிவிதாதேதன ஸா஢ாரண ஸ்வரூபமுக்தவா ஸ்திதேஸ்ஸத்தானு வூத்திரூபத்வெந ஸ்பஹ்லத்வாஸா஢ாரண ப்ரவூத்தித் தர்ஸ்யதி - இவ் அதேதனங்க்ள மூன்றுக்கு மித்யாதிநா - அத த்ரிவிதாதேதனஸ்ய ப்ரத்யேக ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவூத்திஸேதாந் தர்ஸ்யதி - இவத்திலித்யாதிநா. ...

(ஸா.வி.) தத்ரிவிஸேஷனத்வா தேரஸாவாஜ்ஜட ஸஹோபாடான நிமித்தஜ்நானாஸ்யத்வ ரூபாதி மத்வாதி ஸத்வாத் அதேதனமத்யே பரிஶுணம் மித்யாஹ. இப்படிஐதி. சேர்த்தது, ஸஹபுதம். எவ் த்ரிவிதாதேதன ஸா஢ாரண ஸ்வரூப முக்தவாஸ்திதே ஸ்வரூபானுவூத்தி ரூபத்வெநேஹ்லத்வாதுபேக்ஷய த்ரிதய ஸா஢ாரண ப்ரவூத்தித் தர்ஸ்யதி. இவ் அதேதனங்க்ள மூன்றுமிதி. அதத்ரிகுணத்ரவ்ய ஸ்யாஸா஢ாரண ரூபத் ததவான்தர ரூபாஹ. இவத்தில் த்ரிகுணேதி. ...

(சா.சं.) நஹிவ்ருத விருத இதுநியாதுதி ஢ாவு: - விவகூ விசுஷங்கலாஃ இதி - அந்ந஢ிவ்
 ஢ஹி஢ிவா஢ியாமித்யு: , ஁ரஃவம் கருங்கவமிதி, அ஢ிகசங்யுயாந்யூந் சங்யுயாசு. இத்த்வங்கலிலிதி - அசுதி

மூல்- அவற்றில் அபிமானிதேவதைகளும் அவ்வோ உபாசனாधिकारி களுக்கறியவேணும். ஆத்மாக்களுக்கு அவற்றில் காட்டில் வ்யாவ்ர்த்தியறிகை இங்குநமக்கு प्रधानம் - இவையெல்லாம் சர்வீஸ்வரனுக்கு அஸ்ரஹ்ணாதி ரூபங்களாய் நிற்கும் நிலையை.

(சா.தி.) மஹாதிசைப்போலே அத்யந்த வ்யைம்யமில்லாமையால் அபேதத்தை விவக்ஷித்துச்சுருங்கச் சொல்லுகிறதென்கை. நமக்கு - முமுக்ஷுக்களானநமக்கு. இங்கு பரிணாமாதிஹிதமான குணங்களுக்கு சாம்யவ்யைம்யங்களாவன? மஹுரவாதி குணங்களில் இஷம்மஹுரத்வ, மஹுரத்வ, மஹுரத்வாதிசைப்போலே சத்வ ரஜஸ்தம்ஸ்ஸுக்களிலு முண்டு. அதில்இஷ ட்ரஜஸ்ஸும் அதிசயித சத்வமும் அத்யந்தாதி சயிதத்வம்ஸ்ஸு மாமாகில் வ்யைம்யம் - மூன்றும்இஷத்தாகில் சாம்யம். இப்படி பகாராந்தரத்திலும் கண்டுகொள்வது. இத்தவ்ங்களில் இஷ்ரனுக்கு அஸ்ரஹ்ணாதி ரூபேண நிற்கும் நிலையறிகையானால் நமக்கு உசிதமென்கிறார். இவையெல்லாமித்யாதிசைப்போல். அஸ்ர ஹ்ணாதி யென்றாதி சத்வத்தால் ஸ்ரீவத்ஸ் சன்ஸ்தான ஸ்ரீகோஷாதி சத்வஹிதம்.

(சா.ஸ்வ.) விஷயமாகையால் நமக்கவையறியவேண்டா வென்றுகருத்து. அப்போதிந்த சதுர்விசிதத்வ ஜ்ஞானமும் தத்வதுபாசன ப்ரதானமாய் ப்ரதானமான அவ்உபாசனமில்லாத நமக்குதத்வதபிமானி தேவதாஜ்ஞானம்போலே அந்த தத்வஜ்ஞானமும் வேண்டாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஆத்மாவுக்கித்யாதி. இங்கென்றது இந்தத்வ நிரூபணத்திலென்றபடி. நமக்கு, அகிஷ்ண நாஹிகாரி களான நமக்கு - சிலர்க்குப்போலே உபாசனாமாக வேண்டாவாகிலும் ஆத்மாவுக்கு சதுர்விசிதத்வத்வாத்மக தேஹாத்வா வ்ர்த்தியறிகை நமக்கு ப்ரதான மாகையால் தத்வமாக இந்தத்வஜ்ஞானம் வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் சதுர்விசிதத்வத்வாத்மனா விபஜித்தறியவேணுமோ? ப்ரகृत்யாத்மனோ குணத்ரயா ஸ்ரயத்வானாஸ்ரயத்வ ஜ்ஞானமாத்தாலும் ஆத்மாவுக்கு தேஹாத்வாவ்ர்த்தி சித்தியாதோ? இவை இஷ்ரனுக்குஅஸ்ர ஹ்ண ரூபமாய் நிற்கும்படியறிய வேண்டு கையால் இவத்தை விபஜித்தறியவேணுமென்றில் ப்ரபத்திக்கங்கமல்லா மையாலதுதான் வேணுமோ? இவைஅஸ்ரஹ்ணமாம்படி தானெங்ஙனையென்னவருளிச் செய்கிறார். இவையெல்லாமித்யாதி. ஆதிசத்வத்தால் ஸ்ரீவத்ஸ் சன்ஸ்தான ஸ்ரீகோஷாதி சத்வஹிதம்: ...

(சா.ப்ர.) நனு, ப்ரதீவ்யாஹ்வாந்தர ப்ரதானிரூபணேபியதாத்மன: ப்ரகூதிப்ரகூத க்ருத்ஸநவீலக்ஷண ஜ்ஞானம் தத்வப்ரகூதி மஹதஹ்ஜ்ஞாந மாத்ர நிரூபணேபி தத்வக்ஷயமியத்ர ப்ரவாஹிகாரே அஸ்ர ஹ்ண விசித்தத்வனானுசந்தேயதயோக்த ப்ரகவதனு சந்தானேப்யேதாவந்நிரூபணமூபயுஜ்யத இத்யபிப்ரேத்யாஹ. இவையெல்லாமித்யாதிநா. ...

(சா.வி.) உக்தம்ஸ்யாத். மஹாதிவதத்யந்த வ்யைம்யா பாவாதித சூக்ஷ்மாஸ்தாத்வேன அபேதவிவக்ஷயாக்ஷித்யுத்யநுத்திரித பாவ:.. அவத்தில் காட்டில், சதுர்விசிதத்வத்வாபேக்ஷயா. அறிகை, ஜ்ஞானம். நமக்கு, முமுக்ஷுர்மம். அஸ்ர ஹ்ணாதித்யாதி சத்வேன ஸ்ரீவத்ஸாதி சத்வஹிதம்:.. நிற்கும் நிலையை. ஸ்திதி ப்ரகாரஸ்ய. அஸ்ய அறிகைய மியத்ர சம்பந்த:..

(சா.சன்.) தத்வார்கதாக்ஷயாதித்யாதி ஸ்தானகேத்யேதே தத்வாந்தர ப்ரதாத்தயஸ்தத்வதுபாசகை ரேவஜ்ஞேயா இத்யர்த:.. எதே ப்ரகவத: கிம்பூதா இதிஜ்ஞாநவா ஆத்மனஸ்தத்வாவ்ர்த்திஜ்ஞேயேத்யத்ராஹ. இவையெல்லாமிதி. நிற்கும் நிலை, உதைய விதிசேஷ:.. நிலை, ஸ்வபாவ:..

(சா.சं.) கஸ்ய கஸ்வஸ்வாஸ்ய இत्याகாங்காயா அஸ்த்ரபூஷணாடியோக்தப்ரக்ரியயா அயமஸ்யஸ்வஸ்வாஸ்ய இதி ஸஜ்ஜஹிதி - புருடஹிதி, புருஷ: மணிவர:, பொன்னுதல். விநாஸ:, பொன்னா. அவிநாஸி, மரு. ஸ்ரீவத்ஸம், மான். மஹத்வம். தண்டு, கதா. தெருள்மருள், ஜானாஜானே. வான்மறை, ஸ்ரீததாவரணே । ஆங்காரங்கள், ராஜஸ, ஸாத்விகாஹ்ஸ்காரயுகம் ஸாஜ்ஜ்ஷ்ஸ்ரூபே.

மூல்- மனந்திகிரியாக, இருடிகங்களீரைந்தும் சரங்களாக இருபூதமாலைவனமாலையாக, கருடனுருவா மறையின் பொருளாங்கண்ணன் கரிகிரிமேல் நின்றனைத்து ...

(சா.தி.) மனந்திகிரியாக, மனஸு சக்ரமாகவும் - இருடிகங்களீரைந்தும், ஹ்ஸீகங்களென்கிற இन्द्रியங்கள்பத்தும் பாணங்களாகவும் - இருபூதமாலை, சூக்ஷ்மஸ்தூலபேதையிருவகைப்பட்ட பञ்ചभूतங்களினுடைய பங்கி. பூத சூக்ஷ்மங்களாகிற தந்மாத்தங்களெந்தும் பூதவ்யபேஜ அடியான ஸ்தூலபூதவிகளைந்து மென்கை - வனமாலையாகவும் தரித்துக்கொண்டு நின்னுயென்றாதல் - இவத்தைஅஸ்த்ர பூஷணமாகவுடைய கண்ணென்றாதல் அந்வயம் - கரிகிரிமேல். ஹஸ்திதிரியில் பேரருளாளராய்நின்று - அனைத்தும், ...

(சா.ஸா.) மனம், மனஸ்ஸானது. திகிரியாக, சக்ரமாக. இருடிகங்கள், ஹ்ஸீகங்கள். ஈரைந்தும், த்விபञ்ചகமும். தசேन्द्रியங்களுமென்னபடி. சரங்களாக, பாணங்களாக. இருபூதமாலை, த்விவிதபூதமாலே. தந்மாத்தாத்மநா சூக்ஷ்ம ரூபமாயும் அகாஸாத்தாத்மநாஸ்தூல ரூபமாயிருந்துள்ள மஹாபூத பங்கி என்னபடி. வனமாலையாக, ஸ்ரீவீஜயந்தியாக - இவ்வாக்யங்களுக்கெல்லாம் மறையின் பொருளா மென்கிறத்தோடே அந்வயம். கருட னுருவாம்மறையின், “த்ரிவூத்தேஸிரோகாயத்ரஞ்ஞ” ரித்யாதிகளின்படியே கருடனுக்கு ரூபமாக நிற்கிற வேதங்களுடைய - வேதவேத சித்சிதரூப தத்வஜாதஸ்ய ஸ்வாஸ்த்ரபூஷணத்வத்தால் போலே வேதஜாலஸ்ய ஸ்வாஹாவயத்வத்தாலும் ஸ்வஸ்ய ஸர்வோக்ருதத்வ முத்தாடித மாகிற தென்றுஅபிபிராயம் - பொருளாங்கண்ணன், த்ரதானாத்த்மாக நிற்கிற க்ருஷ்ணன் - இப்படி ஸர்வத்வங்களும் தனக்கு அஸ்த்ரபூஷணாதி ரூபமாக வேதங்களால் த்ரதிபாதிக்கப்படுகிற க்ருஷ்ண னென்றிவ்வாக்யங்களெல்லாத்துக்கும் ஸமுதிதாத்த் - கரிகிரிமேல்நின்று, ஹஸ்திதிரியின் மேலேனின்று - குன்றுமேல் விளக்குப்போலே ஸர்வர்க்குங்காணலாம்படி நின்றுஎன்றபடி - அனைத்தும், ஸமஸ்தத்தையும் - ...

(சா.த்ர.) மனம், மதி:. திகிரியாக, சக்ரத்வேன. இருடிகம், ஹ்ஸீகாணி. “ஹ்ஸீகம் விஷயிन्द्रிய” மிதிநித்யு: கர்மஜானேन्द्रியாணித்த்யு: - ஈரைந்தும், பञ்ചகத்யம், சரங்களாக. ஸரத்வேன. இருபூதமாலை, த்விவிதபூதமாலா. வனமாலையாக, வனமாலாத்வேன. தந்மாத்த பञ்ചகம் பூதபञ்ചகஞ்ஞவனமாலாத்வேனத்த்யு: - கருடன், கருட:. உரு, ரூபம். மறை, வேத:. பொருள், அத்த்: கருட ஸரீரபூத வேதேத்ரதி பாதித:. “வேதாத்மா விஹேஸ்வர” இத்த்யா தேமூலபூதாஹி ஸ்ருதி: கருட ஸரீரத்வேனோக்தாஸுஸ்ருதிபு பञ்ചவி்ஸதிதத்வாத்மகாஸ்த்ர பூஷண பூஷிதததயா த்ரதிபாதித இத்த்யு: - கண்ணன், க்ருஷ்ண: க்ருபாஹூரிதீவா - கரிகிரி. கரிதிரி:, தஸ்ய. மேல், உதிரி. நின்று, ஸித்தீவா. அனைத்தும் ஸர்வமதி.

(சா.வி.) மனம், மன:. திகிரியாக, சக்ரம் யதாஸ்யாத். இருடிகங்கள், ஹ்ஸீகாணி. இन्द्रியாணித்த்யு: ஈரைந்தும் சரங்களாக, தசபாணாயதாஸ்யு:. இருபூதமாலை, சூக்ஷ்மஸ்தூலரூபோபயவிதபூதமாலா. வனமாலையாக, வனமாலா யதாஸ்யாத். தாஸ்ய த்ரிதிஸேஷ:. கருடன், கருடஸ்ய. உரு, தேஹரூபதயா. ஆம், பவத:. மறையின், வேதஸ்ய. பொருளாம், த்ரதிபாதிபூத:. கண்ணன், க்ருஷ்ண:. கரிகிரிமேல், ஹஸ்தி திரேஸ்யே.

(சா.ஸ.) மனந்திகிரி, மனஸ்தத்வஞ்ஞசக்ரதயா - இருடிகங்களீரைந்தும். ஹ்ஸீகாநிதசத்ர ஸரா: இருபூதமாலை, தந்மாத்த பञ்ചकम्भूत பञ்ചकञ்ஞவனமாலாத்வேன எவ்ந்தத்ரூபேணதத்வானித்யுத்வாஹூஸ்த்ர த்விதாத்த்மநா

என்கிற கட்டளையிலே யறிகையுசிதும்.

(சா.தி.) சர்வலோகங்களையும் - காக்கின்றானென்கை. ப்ரஸङ्गाதிபுணத்தின் நானாதத்தை
 ஸோதிக்கிறார்.

(சா.ஸ்வ.) காக்கின்றான், அநிஷ்நிவृத்திஷ் ப்ராப்திகளாலே சர்வசியானின்றான் - சர்வதத்வங்களும் அந்நிஷ்நாதி ரூபே தனக்கு யதேஷ் விநியோகாஹ்மானாபகரண மானபடியை யும்அத்தாலே தான் சர்வோக்ஷணாய் ஸ்ரேயஸ்தமநுமான படியையும் வேதங்கள் பரோக்ஷமாகச்சொல்லுகிற வளவே யாய் போகாத படி “யம்பரோக்ஷமென்கிற ஸ்லோகத்தின் படியே ஹஸ்திபரிமேலே நின்று சர்வர்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகக்காட்டிக்கொண்டு விஷ்வத்தை யுஜ்ஜீவிப்பி யாநிற்கிறானென்று மஹாவாக்ய தாத்பர்ய.

उचितमिति. இப்படி யறிகை प्रपत्तिக்கங்கமாகா விட்டாலும் दासனுக்கு स्वामியினுடைய
अतिशय ...

(சா.பு.) காக்கின்றுணை, ரக்தி.

अस्त्रभूषण भूषितस्सर्वे शरीरी भगवान्नारायणः परवासुदेवो हस्तगिरौवरदराजतयावतीर्थ परमैकान्तिनो देवतान्तर परांश्च सर्वान् रक्षतीतिभावः । “आत्मानमस्य जगतो निर्लेपमगुणामलं । बिभर्तिकौस्तुभमणी स्वरूपं भगवान्हरिः । श्रीवत्ससंस्थानधर मनन्ते च समाश्रितं । प्रधानं बुद्धिरप्यास्ते गदारूपेण माधवे । भूतादि मिन्द्रियादि च द्विधा हङ्कारमोक्षवरः । बिभर्ति शङ्करूपेण शार्ङ्ग रूपेण च स्थितं । पञ्चरूपा तु यामालावैजयन्ती गदाभृतः । साभूत हेतुसङ्घातो भूतमाला च वैद्विज । चलस्वरूपमत्यन्तजवेनान्तरितानिलं । चक्रस्वरूपं च मनोधत्ते विष्णुकरे स्थितं । यानीन्द्रियाण्यशेषाणि बुद्धिकर्मात्मकानि वै शररूपाण्य शेषाणितानि धत्ते जनार्दनः । बिभर्तियच्चासिरत्न मच्युतोत्यन्तनिर्मलं । विद्यामयन्तु तद्ज्ञानम विद्याचर्मसंस्थितेत्यादेः.” अविषमरजो गुणवत्त्वं प्रकृतेर्लक्षणं. सत्त्वं यथार्थं ज्ञानहेतुः - रजोरागहेतुः - तमो विपरीतज्ञानादि हेतुः - “सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञानं रजसोलोभ एव च ।। प्रमादमोहौ तमसः” इत्युक्तेः. अध्यवसाय हेतुर्महान् - अभिमानहेतु रहङ्कारः - इन्द्रियोपादानं सात्विकाहङ्कारः - शब्द तन्मात्रोपादानं तामसाहङ्कारः - उभय सहकारित्वं - राजसाहङ्कारत्वं रूपादिषु पञ्चसु मध्ये प्रत्येकं रूपस्पर्शमात्र ग्राहकत्वं चक्षुस्त्वगिन्द्रिय योर्लक्षणं. ...

(சா.வி.) நின்று, स्थित्वा. அனைத்தும், सर्वजगत्. காக்கின்றானே, रक्षति.

என்றாகட்டலையிலே, இயுத்தஸ்திதா வித்யர்த: . அத்ர த்ரமாளாநி. “ஆத்மாந மஸ்ய ஜகதோ
நிலேபமகுளாமலம் । வி஢ர்தி கௌஸ்து஢மணி ஸ்வரூபம் ஢கவாந்஢ரி: । ஸ்ரீவத்ஸ ஸஸ்தாந தர மநந்தேச ஸமாஸ்திர்தம் ।
த்ரதாந்஢ுத்தி ரப்யாஸ்தே ததாரூபேண மாதவே । ஢ூதாதி மிந்த்ரியாதிசுத்ர த்விதா஢ுத்காரமீஸ்வர: । வி஢ர்தி ஸ஢்஢ூரூபேண
ஸா஢்஢ூரூபேணசு ஸ்திதம் । தசுத்ரரூபாது யாமாலா வுஜயந்தி ததா஢ூத: । ஸா஢ூத ஢ேதுஸ஢்஢ூதா ஢ூதமாலாசுவேத்விஜ ।
சலஸ்வரூப மத்யந்தம் ஜவேநாந்தரிதாநிலம் । சக்ர ஸ்வரூபம்சு மனோததே விஷ்ணு: கரேஸ்திதம் । யாநிந்த்ரியாப்ய ஸேஷாணி
஢ுத்திகர்த்மாत्मகாநிவै । ஸரரூபாப்ய ஸேஷாணி ...

(सा.सं.) स्थितवेद तात्पर्यं भूतस्सन् कृष्णः करिगिरि शिखरेस्थित्वा सर्वमपिरक्षतीत्यर्थः.

மூல்- இருபத்திநாலு தத்வங்களுக்கும் அந்யோந்ய் ஸ்வரூப ஹேதம் அவ்வோ லக்ஷணங்களாலே ஸித்தம். இவற்றில் கார்யமான இருபத்துமூன்று தத்வங்களுக்கும், இவற்றால் ஆரஹ்ங்களானவற்றுக்கும் ஸ்திதியில்வரும் ஏற்றச்சுருக்கங்கள் புராணங்களிலே ஸித்தமான படியே கண்டுகொள்வது.

(சா.ஸ்வ.) விசேஷங்களையறிகை ஹேதம மாகையாலே வேணுமென்றுகருத்து. ஆனாலிந்த இருபத்துநாலு தத்வங்களுக்கும் அந்யோந்ய் ஸ்வரூபஹேத மேதென்னவருளிச்செய்கிறார். இருபத்துநாலித்யாதி. அவ்வோலக்ஷணங்கள் “சமந்ரீகுந்யாமூல் ஸ்ருதி: . அவ்யக்தாஹ்ஹாராவஸ்தா வ்யவஹிதோதர பூர்வாவஸ்தா விசிஸ்ட த்ரிகுணம்ஹா” நியதாதி ந்யாயசித்தாஜ்நாந்யுக்த லக்ஷணங்கள். ஆத்மனோ தேஹாவ்யாவ்ருத்தி ரூப ஸ்ரதானாஸ்த் த்ரிகுண த்ருவ்ய சாமான்ய லக்ஷண ஜ்நானமாத்ரத்தாலும் ஸித்திக்கத்தக்க தாகையாலே யிங்கு அவாந்தர ஹேதங்களை விசேஷித்துச்சொல்லாதொழிந்தது. மஹதாதிக்களான ஸ்ராகூத் வஸ்துக்களெல்லாம் ஸ்ருதி த்ருவ்யாதஹிந்நங்களாகையாலே அத்தைப்போலே நியதங்களாக ஸ்ரஸித்திக்கையாலிவத்திண ஸ்திதியிலுள்ள வேற்றச்சுருக்க மில்லாதொழியாதோ? தத ஹிந்நத்வேந ஸ்வரூபேண நியதங்களானாலும் அவஸ்தா விசேஷ விசிஸ்டத்வேந கார்யங்களாகையாலிவத்திண ஸ்திதியிலேற்றச்சுருக்கத்துக்குத்தட்டில்லை யென்றில் ஸ்ருதியில் ஸ்ருத்தாதி ஸ்ரகரணத்திலே விசேஷித்துச்சொல்லாமையாலித்தை யறியும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். இவத்திலித்யாதி. இவத்தால்ஆரஹ்ங்கள் அஹ்நங்களும் ததந்தவ்ர்தி லோகங்களும் ஹ்ருதாதி ஸ்தம்ஹ்ரயந்த ஸ்ரோரதி களும். ஹ்ருஷு புராணே ஸிஸ்தரேண விசிஸ்ய ஸ்ரதிஸாதிதமா யிருக்கை ...

(சா.ஸ்ர.) ஸ்ஹ் தந்நரஸஜ்நானாஹ்ஹாரணத்வ் ஸ்ரோத்ரஹ்ரண ரஸநானா ஸ்ரத்யேகமேகேக லக்ஷண - வாஹ்ரணிஸாதிதா யூஸ்ரஸ்தானா கமேந்ந்ரயாணாமுக்தி ஸிஸ்த்ரகதிமூத்ர மலோத்ஸரீ காரணத்வ் ஸ்ரத்யேக மேகேக மேகேகஸ்ய லக்ஷண - ரூபாதிஷு ஸ்ரத்யுஸுமத்யேஸ்ஹ் மாத்ர குணக ஆகாஸ: - ஸ்ஹ் ஸ்ரஸ்த்ரமாத்ர குணகோ வாது: - ஸ்ரணஸ்ரஸ்த்ரத்யேஜ: - ஸ்ரீதஸ்ரஸ்த்ரத்யேஜ: - ஸ்ரந்நவதீ ஸ்ரத்யிவீ. தத்ரதூதத்வா வஸ்தாபூர்வாஹி தத்ரதூதூக்மா வஸ்தாதத்ரந்நமாத்ர மித்யேவ் ரூபாணா ஸ்ரத்யுவிஸ்திதத்வ லக்ஷணானா ஸுமத்வாதேதே ஸ்தத்ரதூதத்வரூபே ஹேதஜ்நேய இத்யாஹ - இருபத்துநாலு தத்வங்களுக்கு இத்யாதிநா, எவ் ஸ்ரத்யுவிஸ்தி தத்வானா ஸ்வரூப ஹேத ஸ்ருதே தेषா ஸ்திதிஹேத ஜிஜ்நாஸாயா ஸ்ருதி ஸ்திதிஹேதஸ்யோக்தத்வாந்மஹதாதி த்ரயோவிஸ்தி தத்வானா ததவாந்தர கார்யாணாஸ்த்ரஸ்திதி ஹேதகதநஸ்ய ஸ்ருதே அத்யந்தோஸ்யோகா ஹவாத்ரஜிஜ்நாஸாயாமந்யத்ர த்ரத்யுமித்யாஹ - இவத்தில் கார்யமானேத்யாதிநா - நநு, ஸ்ருதித்ருவ்ய் கி ஸ்ரதிஸ்திந்நமுதாஸ்ரதிஸ்திந்ந . நாஹ: ...

(சா.வி.) தானித்யே ஜநாந்ந: - ஹிஹ்ர்தி யஹ்ரூசாஸீரலமஹ்ருதோத்யந்த நிர்மல - வித்யாமயந்ததஜ்நானம் வித்யாஹ்ரம் ஸஜிதே” த்யாதிநி. இவத்தில், எதேஷு. ஸ்ரத்யுவிஸ்தி தத்வேஷுமத்யே. கார்யமானேதி. ஸ்ருதேதரகார்யத்வா திதிஹவ: . நநு ஸ்ருதி த்ருவ்ய்கிஸ்ரதிஸ்திந்ந அஸ்ரதிஸ்திந்நவா. நாஹ: , ததந்நத் அஸ்ரத்யாத்ரஸ்ரமண மித்யாதி விரோதாத். நத்ரதீத்ய: . “தமஸ: ஸ்ரமோதாதா ஸ்ரஜ்ஞஹ்ரகர கதாஹ: . ஸ்ரதான ஸ்ரம ...

(சா.ஸ.) அவ்வோலக்ஷணங்களாலே இதி, அவ்யக்தஸமந்ரீ குந்யாதமஸ்ரஸ்ஹ்ரவாஹ்யா மூல்ஸ்ருதி: - வ்யக்தஸமந்ரீ குந்ய மூல்ஸ்ருதி ம்ஹாந். இந்ந்ரயாவஸ்தா வ்யவஹித பூர்வாவஸ்தாவிசிஸ்ட் த்ரிகுணம்ஹ்ஹார: - ஸ்ரந்நாதிஜ்நான கரணத்வ் ஸ்ரஹ்ரூரதீத்ரயஸ்ய லக்ஷண - ஆநந்நகரண மிந்ந்ரயமுஸ்த: . விஸரீ கரண இந்ந்ரய ஸ்யாது: - தத்ரதூதோஸாநத்வ் தத்ரந்நமாத்ர லக்ஷண. ஸ்ரந்நாஹ்ரதாரத்வ் ஸ்ரத்யுவ்யாதேரித்யாதி லக்ஷணே ரித்ய்ர: ...

மூல்- “ஸ்வசத்தாஹாஸகம் சத்வஜ்ஞுண சத்வா த்விலக்ஷணம் । தமஸ: பரமோதாதா । அபராகூதம்சுரேர்வந்ந” இத்யாதிகளாலே தமஸ்ஸுக்கு மேலான தேசவிசேஷம் சித்திக்ஹையாலே “அநந்தஸ்யநதஸ்யாந்த ஸ்சங்ஹ்யாநம் வாபிவித்யதே । ததநந்தமஸ்சங்ஹ்யாத ப்ரமாணம் காபி வஃ யத:” இத்யாதிகளில் நித்யவிஹூதிகளால் அவக்ஷித்ரமல்லாதப்ரதேசத்தாலே மூல்ப்ரகூதிக்கு அநந்த்யம் சோல்லுகின்றன.

(சா.தீ.) ஸ்வசத்தேத்யாதி - ஸ்வசத்தாஹாஸகம், ஸ்வயம்ப்ரகாசம். அநந்தஸ்ய, ப்ரகூதி தத்வஸ்ய - அந்தம், காலபரிக்ஷிதம்: சங்ஹ்யாநம், யோஜனாதி ப்ரமாணசங்ஹ்யையுமில்லை. அது அநந்தம் சங்ஹ்யாத ப்ரமாணமென்று ஶாஸ்த்ர சித்தமானாகையாலென்றுஅர்த்தம் - இத்தால் த்ரிகுண மநந்தமாகையால் ததவ்யாஸ ப்ரதேசமில்லாமையால் தத்விரூத்மான ஶுத்த சத்வமாகிற தூதீயா சித்த்துக்கடா தென்கிற சோத்யம் பரிஹதம் - ஹோபாப வர்ஜலீலார்த்தத்வத்தை

(சா.ஸ்வ.) யாங்குவத்வயுத்யமில்லை யென்கைக்காக ப்ரசித்தேத்யுதி:.. மூல்ப்ரகூதி கார்யங்களில்இருபத்து மூன்றென்னக்கூடுமோ? ஶுத்த சத்வ த்ரவ்யமும் குணத்ரயாந்தர்஑த சத்வாஸ்த்ரய மாகையாலே இதன்பரிணாம விசேஷமாக வேண்டாஹோ? அந்தஸ்தவம் ப்ராகூத சத்வாபேக்ஷயா விலக்ஷண மாகையால் ததாஸ்த்ரயமானஅந்த த்ரவ்யம் ப்ராகூதம் மன்றென்னில் அதில் ப்ரமாண முண்டோ? அது பூத்யிவ்யாதி விஹாபவதைஎன்று கீழே சோல்லுகையாலே அந்தஅபராகூத பூத்யிவ்யாதிக்கு மிந்தப்ராகூத பூத்யிவ்யாதினைப்போலே இங்கேகாணவும் ப்ரசித்தியாதோ? அது ப்ரகூதிக்கி மேலாயிருக்கு மென்றில் அப்படி ப்ரமாண முண்டோ? அப்போது ப்ரகூதே ராநந்த்ய வசனங்களும் விரோத்யாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஸ்வசத்தா ஹாஸகமித்யாதி. ஸ்வசத்தாஹாஸகம், ஸ்வயம் ப்ரகாசம். சத்வம், சத்வகுணாஸ்த்ரய த்ரவ்யம். குணசத்வாது, ரஜஸ்தமோ குணயுத்தசத்வாது. அத்ரஸத்வசத்வோ குணவிசேஷபர:.. ததாஸ்த்ரய த்ரவ்யபரோவா. அஹயதாபி தத்விலக்ஷணத்வம் ஶுத்தசத்வஸ்ய ஸ்வநிஷ்ட சத்வகுண த்வாரகம் விவக்ஷிதம் - அநந்தஸ்ய, ஶாஸ்த்ரேஷ்வநந்தத்வெநவ்யவஹ்ய மாணஸ்ய ப்ரகூதிதத்வஸ்ய. அந்த:.. காலபரிக்ஷேத:.. சங்ஹ்யாநம், யோஜனேயதாதிசசனாஸ்தி. தத், ப்ரகூதிதத்வம். அநந்தம், நாசர்ஹிதம். அசங்ஹ்யாத ப்ரமாணம், யோஜனாதிஹி பரிக்ஷித்ர பரிமாணம்சேதி யத ஶ்ஷாஸ்த்ரேஸு ப்ரசித்தமத இத்யர்த்த:.. வஃசத்வோத்ர ப்ரசித்தி பர:.. அவக்ஷித்ர மல்லாத வித்யாதி அஸ்தவசனங்களுக்கு விரோத பரிஹாரார்த்தம் வ்யவஸ்தைகொள்ளவேண்டுகையால் சாமாந்யரூபமான அநந்த்ய வசனத்துக்கு சஜ்ஞோசம் தோஷாவஹமன்று. இங்கப்படி அத்யந்த சஜ்ஞோசம் மில்லை யென்றுகருத்து. இப்படி இத்தத்வங்களில் மஹதாதிநாஸ்தித்யநித்யை யாய்஑றியும் சுருங்கியுமிருக்கு மென்றும் மூல்ப்ரகூதிக்கு ஸ்திதிநித்யையென்றும் சோல்லியாய்த்து, ஆனாலும் இந்த த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு வ்யாவூத்தமான ...

(சா.ப்ர.) ததநந்தர்ம சங்ஹ்யாதமித்யாதி ப்ரமாண விரோதாது - நத்வீதீய: - தமஸ: பரமோதாதா ப்ரதாநபர்மவ்யோம்தோ ரந்தரே விர்ஜானதீத்யாதி விரோதாது. அத: ப்ரகூதி: துர்நிரூபேத்யத்ராஹ - ஸ்வசத்தா ஹாஸக ...

(சா.வி.) வ்யோம்தோரந்தர்வாவிர்ஜானதீ’த்யாதிவிரோதாது. அத: ப்ரகூதிதுர்நிரூபேத்யத்ராஹ. ஸ்வசத்தா ஹாஸகமிதி. அல்லாத ப்ரதேசத்தாலே, நித்யவிஹூத்யநவக்ஷித்ர தேசெந. சோல்லுகிறன, உச்யதே. த்ரிகுண த்ரவ்யஸ்ய ப்ரவூதி

(சா.சம்.) அநந்தஸ்யேத்யாதி த்ரிகுணாநந்த்யோக்தே ரூபபத்திமாஹ - ஸ்வசத்தேத்யாதிநா - ஸ்வ஑ோசர்ஜ்ஞானம் விநைவ ஸ்வே நைவஸ்வஹாஸகம் ஶுத்தசத்வமித்யர்த்த:.. குணசத்வாது, த்ரிகுணாந்தர்஑த சத்வாது - தஸ்ய, த்ரிகுணஸ்ய. தத், த்ரிகுணம் ...

மூல்- த்ரிगुणद्रव्यத்துக்கு ப்ரவृत्तिபெதம் பஃத்செதனருடைய பிगாபவर्गங்களுக்கும் இஃசுவரனுடைய லீலாரசத்துக்குமாக சமமாகவும், விषमமாகவும், பரிणாமசन्तதியை யுடைத்தாய் தேஃந்ரியாதி ரூபத்தாலே அவ்வோவ்யாபார்களையும் பண்ணுகை. இது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு பஃர்க்கு தத்வங்களின் உண்மையை மறைத்து விபரித ஜ்நானத்தையுண்டாக்குகிறது பிगार्थமாக. இதுதானே அபவர்கார்த்த மாக சத்வவிவ்ருஃதியாலே தத்வங்களை யதாவத்பாகாசிப்பிக்கிறது.

(சா.தீ.) விவரிக்கிறார். இது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களியாதி வாக்யத்ரயத்தால்.

(சா.ஸ்வ.) ப்ரவृत्ति சொல்லக்கூடுமோ? பரிணாமங்களும் தேஃந்ரியாதி ரூபெண வ்யாபரிக்கையும் ஸுஃதசத்வத்துக்கும் துய்யமன்றோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். த்ரிगुण द्रव्यத்துக்கியாதி. சமமिति. ப்ரळय दशायां சமபரிணாம:. சூஃத்யாதி दशायां விषम पரிणाम:. ஸுஃதசத்வத்துக்கும் பரிணாமாதி களுண்டானாலும் அவைபஃர்க்கு பிगो मोक्षार्थங்களும் இஃசுவரனுக்கு லீலா ப்ரதானங்களு மல்லாமையாலு மங்கு ப்ரळय மில்லாமையாலே யிங்குபோலே சமபரிணாம மில்லாமையாலு மிந்தபரிணாமாதி கள் இதுக்கு வ்யாவृत्तமான ப்ரவृत्தியா மென்றுகருத்து. ஒன்றுக்குத்தானே பிगार्थத்வமும் தஃஃரஃதமான மிगोक्षार्थத்வமும் கூடுமோ? தத்வயாத்யத்வ திரிதான ப்ரகாசன ரூப முஃபெதத்தாலே கூடுமென்றில் அந்யோந்ய விஃரஃதமானஅந்த முஃபெத ந்தான்ஒன்றுக்குண்டாவ தெத்தாலே யென்ன உத்तर மருளிச்செய்கிறார். இது ரஜஸ்தம ஸ்ஸியாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. சத்வவ்ருஃதி. காலவிசேப ரஜஸ்தமசரிபிபவமும், சத்வஸ்ய வ்ருஃதியும் சம்பவிக்கையாலே அப்போது யதாவத்பாகாசமும் இல்லாதபோது திரிதானமுமுண்டாகலாமென்றுகருத்து. இப்படி சூஃத்யாதிதஸ்யபிலுள்ள விषम पரிणाम மெல்லாம் பஃருடைய பிगोमोक्षार्थ மாகில்இங்ஙனல்லாத சமபரிணாம மாத்ர இஃசுவர லீலாத்தமென்று முடிகையால் சூஃத்யாதிகளில்இஃசுவரனுக்கு லீலையெனகிறாஸ் விரிதியாதோ? வென்ன

(சா.ப்ர.) மித்யாதினா - அத்ரப்ரவृत्ति ப்ரெதமாஃ - த்ரிगुणद्रव्यத்துக்கியாதினா - சமமாகவும் விषमமாகவுமिति, ப்ரळयस्यापि லீலாத்வேன ததாசம பரிணாம: சூஃதீ விषम पரிणाम इत्यर्थ:. एवं ப்ரகृति பரிணாமானா் பிगवदर्थत्व முக்தவாஜிவரிபகாரகத்வமாஃ - இது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை இத்யாதினா - ஜிவரிப காரரிப

(சா.வி.) ப்ரெதமாஃ. த்ரிगुण द्रव्यத்துக்கு ப்ரவृत्ति ப்ரெதமिति. “சமமாகவுமिति. ப்ரळयार्थ ப்ரळयस्याபிலீலா ரூபத்வாத். அத்ர एवं “ஜந்மஸ்தேம பஜ்ஜாதி லீலே. விபவலயலீல” மித்யாதுத்யதே. விषम மாகவு மिति. சூஃத்யர்்த்த. உண்மை, யாதாத்த்ய. மறைத்து, விஸ்மார்ய. உண்டாக்குகிறது, க்ரத்யதி - இதுதானே, இய் ப்ரகृति ரேவ. யதாவத்பாகாசிப்பிக்கிறது, யதாவத்பாகாசயதி. சத்வ்ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரகृति சம்பவா:। நிபதந்நித மஃபாஃஃ தேஃ தேஃநி மவ்யய்। தத்ரஸத்வ் நிர்மலத்வாத்ரகாசக மனாமய்। ஸுஃதசஜ்ஜென பதநாதி ஜ்நானசஜ்ஜெனசானத। ரஜரிாாாத்தம்க் விஃஃ த்ருணாசஜ்ஜ சமுஃத்வ்। தந்நிபதநாதி கௌந்தேய கர்மசஜ்ஜென தேஃநி. தமஸ்த்வ ஜ்நானஜ்விஃஃ மிஃந் சவ்திஃநா்। ப்ரமாதாலஸ்ய நிதாபிஸ்தந்நிபதநாதி பாரத। சத்வ் ஸுஃதே சஜ்ஜயதிரஜ: கர்மணி பாரத। ஜ்நானமாவ்ருத்யதுதம: ...

(சா.சங்.) சமமாகவுமिति, காரணாவஸ்தாयां - விषमமாகவுமिति, கார்யாவஸ்தாयां. உண்மை, யதாவஸ்தித ஸ்வரூபம் ...

(सा.वि.) प्रमादे सज्जयत्युत । रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत । रजस्सत्त्वं तमश्चैव तमस्सत्त्वं रजस्तथा । प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च कार्याकार्ये भयाभये । बन्ध मोक्षश्च योवेत्ति बुद्धिस्सापार्थ सात्वकी । ययाधर्म मधर्मश्च कार्यश्चा कार्यमेव च । अयथावत्प्रजानाति बुद्धिस्सापार्थ राजसी । अधर्मधर्म मितिया मन्यते तमसावृता । सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिस्सापार्थ तामसी” त्यादीन्यत्र द्रष्टव्यानि. सत्त्वस्य सुखसङ्गेन बन्धहेतुत्वेपि विवृद्धतया मोक्षहेतु ज्ञानहेतुत्वं. अत एव सत्त्वविवृद्धिर्वाण्डव इत्युक्तं. सत्त्वप्रसङ्गाच्च बुद्धिस्थ शुद्धसत्त्व स्वरूपादिकमाह. शुद्धसत्त्वकृत्युक्तीति. कलशाकृत, असंसृष्टे त्यर्थः. “सदेवसोम्येद मग आसीत्. पृथिव्यं प्सु ...

(சா.தி.) காலத்துக்கித்யாதி, விசேஷணத்யக்தால் ப்ருதிசுவுர் வ்யாவ்ருதி । ...

(சா.ஸ்வ.) ருடைய भोगमोक्षार्थமும் ईश्वரனுடைய लीलारसार्थ மும்ல்லாத परिणாமாதிகள் நியதிவிभूति யிலுள்ளகாலத்திலும் बद्धचेतन ருடைய धर्मभूत ज्ञानத்திலு மில்லையோ? छत्रचामरशय्यावाहनादि रूपेण शेष शेषि களுடைய कैङ्कर्यத்துக்கும் भोगத்துக்கும் उपकरणமாய் நிற்கை இங்கு प्रवृत्ति भेद மென்றாலும் இது त्रिगुण द्रव्यத்திலு மில்லையோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இதின் प्रवृत्ति भेद மித்யாदि. इच्छानुगुण त्वोक्त्या कर्मानुगुण त्रिगुण परिणामादि व्यावृत्ति: . परिणाम विशेष மென்னாதே सामान्यமாக निर्देशित்த வித்தாலும் तदव्यावृत्ति. त्रिगुणத்தில் कृत्स्न परिणामங்களும் कैङ्कर्याद्युपयुक्तங்களன்றிறோ. आदिशब्देन नित्योप करणेषु चलनादि क्रियासङ्ग्रह: . उपकरण त्वोक्त्या कालादि व्यावृत्ति: . “नकालस्तत्र वैप्रभु:” என்கையாலே कालं नित्य विभूतियிலுள்ள चेतनाचेतन व्यापारங்களொன்றுக்கும் कारण மன்றிறே. धर्मभूत ज्ञानங்கள் कैङ्कर्य हेतुக்களானாலும் पुरुषனுக்கு व्यापार रूपங்களாகையாலே छत्र चामरादிகள் போலே उपकरण மன்றிறே; व्यापार भिन्नமான निमित्त कारणமிறே लोकத்திலே उपकरण शब्दத்தாலே சொல்லப்படுகிறது. இப்படி शुद्धसत्त्वத்துக்கு स्वरूपभेदादிகள் சொன்னாலும் कालத்துக்கு स्वरूपभेदं சொல்லக்கூடுமோ? जडत्वं त्रिगुण साधारण मன்றோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். कालத்துக்கித்யாदि. जडत्वादीश्वर व्यावृत्ति: . विभुत्वात्त्रिगुणव्यावृत्ति: . ஆனாலுமிதுக்கு स्थितिभेदं சொல்லக்கூடுமோ? स्वस्य स्वस्मिन् वर्तमानत्वायोगेन कालस्य सर्वकाल वर्तमानत्वं கூடாமையாலே कालं नित्यमென்ன வெண்ணாமையாலும் सर्वस्याप्य नित्यत्वं प्रसङ्गिककையாலே अनित्यमुமென்ன வெண்ணாமையாலு மிதின் स्थिति दुर्निरूपैयன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். இதின் स्थिति इत्यादि. कालस्य कालावच्छेदा भावात्तत्स्थिति नित्येत्यर्थ: . कालानवच्छिन्नत्वमे सर्वेष्वपि नित्येष्व नुगतमान नित्यत्व माकையாலே कालमும் नित्यमென்னத்தட்டில்லாமையால்उक्त शङ्कावकाशमில்லை யென்று கருத்து. ஆனாலு மிதுக்கு प्रवृत्तिभेदं சொல்லக்கூடுமோ? सृष्ट्यादिकளை யுண்டாக்குகை प्रकृतिக்கும் ईश्वरனுக்கும் பொதுவன்றோ? उपादानमும் कर्तावु माकாமல் निमित्तमாய்க்கொண்டு सृष्ट्यादिकளையுண்டாக்கு கையும் ईश्वरेच्छादि साधारण மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். இதின் प्रवृत्तिभेद மித்யாदि. कलाकाष्ठादि विभाग शब्दத்தாலும் उपकरण शब्दத்தாலும் प्रकृतीश्वरयो रिच्छादेश्च व्यावृत्ति: . கண்டுகொள்வது என்றது कलाकाष्ठादि रूपपरिणामங்களாலே कालத்துக்கு नित्यनैमित्तिक प्राकृत सृष्ट्या द्युपकरणत्वं बहुप्रकार माकையாலே யிங்கு तदुक्तियில் ग्रन्थ विस्तारं வருகையால் पुराणादि कलिले विस्तरेण அறிந்து கொள்வதென்றபடி. இப்படி இद्वयங்களில்சில नित्यங்கள், சிலअनित्यங்களென்று विभजित्तதுகூடுமோ ...

மூல்- இத்வயங்கௌல்லாம் ஸ்வரூபௌ ந்த்யங்கௌயிருக்கும். நாமாந்தர ஢்ஜனாஹ்வஸ்தா விஸௌ விஸிஸ்ததையயிட்டு ஸிலவற்றை அந்த்யங்கௌன்கிறது. அழிந்த தோடு ஸஜாதீய ஢்கௌான அவஸ்தாந்தரங்கௌ மேலும் முழுக்க ...

(ஸா.தீ.) இத்வயங்கௌல்லாம், த்ரிவித ஸிதசித்ததுக்கௌும் - நாமாந்தர, மஹ் - அஹ்ஃ, தவ:, மநுஷ:, கலா, காஸா இத்யாதி கௌ - ஸிலவற்றை, ந்த்ய விஃரஹிதி கௌில் நாமாந்தரமில்லையிதே. இப்படி

(ஸா.ஸா.) அந்த்யத்வ மாவது ஸ்வரூபௌச்சிதி யாகையாலே அஸ்த்கார்ய வா஢் ஸ்ரஸஜ்ஜிக்கையால் அஸித்தாந்த மாகாதோ? அந்த்யத்வ் அவஸ்தாந்தராபதி மாத்ர ரூபமாகையால்அது ஸ்ரஸஜ்ஜி யாதென்றில் அப்போது த்ரவ்யஸ்ய ஸர்வஸ்யாப்ய ந்த்யத்வ் ஸ்ரஸஜ்ஜிக்கையால் ந்த்யாந்த்ய வி஢்ஃ கூடாதொழியாதோ? த்ரவ்யத்துக்கெல்லாம் ஸ்யோஃரவஸ்தாந்தராபதி அவர்ஜனீய்யன்றோ? ஂன்னததர மருளிஸ்செய்கிறார். இத்வயங்கௌல்லாம்த்யாதி வாக்யத்வத்தாலே. ஸ்வரூபௌதி. அந்த்யங்கௌன்னப்பட்ட த்ரவ்யங்கௌும் ஸ்வரூபௌ ந்த்யங்கௌாகையாலே அஸ்த்கார்யவாத ஸ்ரஸஜ்ஜி மில்லையென்று கருத்து. நாமாந்தர ஢்ஜனாஹ்வஸ்தை கௌாவன, மஹ்வாஹ்ஃரவ்வா காஸ்த்வாதிதௌும், த்ரவ்வ கபாலத்வ ஸூர்ண்வாதிதௌும், தவத்வ மநுஷ்வாதிதௌும், கலாகாஸாத்வாதி தௌுமான ஸ்வரூபாந்யதா஢்வா ரூபா வஸ்தைகௌன்றபடி. ஸ்யோஃர வஸ்தாமாத்ர ஸர்வத்ரவ்யத்துக்கு ம்பொதுவானாலும் நாமாந்தர ஢்ஜனாஹ் வஸ்தாஸ்யத்வமே அந்த்யத்வ மாகையாலே அது ஸர்வத்ரவ்யத்துக்கு மில்லாமையால் ந்த்யாந்த்ய வி஢்ஃ கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி த்ரவ்யங்கௌல்லாத்துக்கும் ஸ்வரூபதௌ ந்த்யத்வ முண்டாகில் ஸாஸ்த்ரங்கௌில் ஸ்வாஹதௌ ந்த்யத்வ் ஸொல்லுவானேன்? ஸ்வரூபமாத்ரத்தாலன்றிக்கே அவஸ்தா விஸௌ விஸிஸ்த வெஸ்த்தாலும் ஂரு ந்த்யத்வ விஸௌ முண்டென்கைக்காக வென்றில் அவஸ்தை அந்த்யத்வத்துக்கு உறுப்பாமத்தனைபோக்கி ந்த்யத்வத்துக்குஉறுப்பாம்படி யெங்ஙனே யென்னவருளிஸ்செய்கிறார். அழிந்ததோடியாதி. விஜாதீயாவஸ்தா யா நாமாந்தர ஢்ஜனாஹ்வெனா ந்த்யத்வ ஸ்யோஃரவஸ்தைவி ஸஜாதீயா வஸ்தா யா ஸ்ததாத்வா஢்வாததஸந்த்ய நுச்செ஢் ஸ்வாஹ ந்த்யத்வாஸ்ய ந்த்யத்வ விஸௌத்துக்கு ...

(ஸா.ஸ்ர.) ஸ்வாஸ்யத்வ் தல்லக்ஷண - நநு ந்த்யவி஢ூதௌ லீலாவி஢ூதௌ ஸ கௌாஸ்திதந்த்யத்வததி: “ஸர்வத்ரவ்ய் ந்த்ய”மதி ஸித்தாந்த விருத்தாஸ்யாதித்யாஹ - இத்வயங்கௌல்லாம்த்யாதினா “ஸதவஸௌத்யெதமஃர அஸி” தித்யாஸ்ய “தத்வைக அஹ: - அஸதவெத மஃர அஸி” தித்யாதினௌபக்ஷிஸ மஸ்த்கார்யவாத் “கூதஸ்துஸுலு ஸௌத்யெவ் ஸ்யாத்ரவ்ய மஸ தஸஸஜ்ஜாयेத” தி நிஸித்ய “ஸத்வெ ஸௌத்யெதமஃர அஸி” தித்யாதி஢ி த்ரவ்ய ந்த்யத்வஸ்ய ஸாதனாத் “ஸூத்யிவ்யஸு ஸ்ரலீயத” இத்யாதி஢ிர் ந்த்யாவஸ்தா வைஸிஸ்த்யஸ்ய ந்த்யத்வஸ்யஸித்தெஸ்செதி ஢்வ: - நந்வேவ் தஹி ஸ்வாஹ ந்த்யத்வஸ்ய த்ரவ்யரூப ந்த்யத்வா஢ெத இத்யாஹ - அழிந்தத்தோடு இத்யாதினா - விஸதூஸாவஸ்தாநந்த ரிதஸுஸதூஸாவஸ்தா஢ாக்த்வ் ஸ்வாஹ ந்த்யத்வம்த்யத்ய:.. முழுக்க, ஸர்வதா - ...

(ஸா.வி.) ஸ்ரலீயத” இத்யாதி ந்த்ய஢ௌதக ஸ்ரமாண விருத ஸ்ரிஹாராயாஹ. இத்வயங்கௌல்லாம்தி. ந்த்யத்வாஸௌயா ஸ்வாஹ ந்த்யத்வஸ்ய ஢ெதமாஹ. அழிந்ததோடிதி. அழிந்ததோடு, அதிதௌஸஹ. ஸஜாதீயங்கௌான, ஸஜாதீயானா. அவஸ்தாந்தரங்கௌ, அவஸ்தாந்தராணா. மேலும், ததரதாபி. ஸூர்வஸ்யநாஸாநந்தர மஸித்யத்ய:.. ...

(ஸா.ஸ.) இத்வயங்கௌல்லாம், த்ரிஃகௌகால ஸுத்தஸ்த்வானி. அழிந்ததோடு இதி. நத ஸ்ராகிநாவஸ்தாஸ ஜாதீய

மூல்- வருகையாலே ப்ரவாஹ நியங்கள்ளன்று சொல்லுகிறது. இப்பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும்
 स्वरूप स्थितिप्रवृत्ति भेदங்கள் இஸ்வரனுக்கு ஸ்வாதினங்களாயிருக்கை யாவது? இஸ்வர சதையையும்
 இஸ்வரேச்சையையும். ஒழிய இவத்துக்கு சதாடிகள் கூடாதொழிகை - ஆகையால் இஸ்மஸ்த
 வஸ்துக்களுக்கும் ஸ்வபாவ சித்தானு கூல்யம் இஸ்வரேச்சாயதம்.

(சா.டீ.) த்ரிவித்செதனா செதனஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृत्तिभेद மென்கிற அங்கத்தை விவரித்து ஸ்வாதின
 வென்கிற அங்கத்தை விவரிக்கிறார். இப்பதார்த்தங்களினியாடி யால். ஸர்வஸ்துக்களுக்கும்
 ஸ்வரூபாடிகள் இஸ்வரேச்சா விஷயமாகையால் ஸ்வாபாவிகானுகூல்யமுண்டு - அதுதானும் இஸ்வரேச்சாயத
 மாயிருக்குமென்கிறார். ஆகையாலென்று - ...

(சா.ஸ்வ.) உறுப்பாகலாமென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்வாதினையாடி வாக்யத்தில் த்ரிவித செதனா
 செதன பதங்களுடைய அர்த்தங்களான ஜிவ தத்வம் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞான த்ரிகுணாடிகளுடைய ஸ்வரூபாடிகள்
 உபபாதிதங்களானாலும் இங்கு ப்ரஹ்மஜிஹி ஸமாசார்த்தமான இஸ்வரனைப்பத்த இவையெல்லாத்தி-
 னுடையவும், ஸ்வரூபாடிகள் ஸ்வாதினங்களென்றதுகூடுமோ? ஸ்வாதினத்வ மாவது, இஸ்வர ஸ்வரூப
 ஜன்யத்வ மானாலும் தடிச்சாஜன்யத்வ மானாலு மிவையிரண்டும் நியத்ரவ்யங்களுடைய ஸ்வரூபத்தில்
 விருத்வமன்னோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். இப்பதார்த்தங்களினியாடி. இஸ்வர சதையும் இत्यादि.
 ஸ்வாதின ஸத்வஸ்யாஸத்வோகாத்ஸ்வரூபேச்சா தினத்வங்களிரண்டுமே விவகிதங்களென்றுகருத்து. இங்கு
 ஸ்வாதினத்வம் தஜன்யத்வமன்று. கின்து, இஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபமும் இச்சையு மில்லையாமாகில் இவையும்
 இல்லையாக ப்ரஸங்கிக்கு மென்னும்படி நிற்கையாகையாலே இது நியங்கனிலும்
 விருத்வமல்லாமையால் எல்லாம் ஸ்வாதினங்களென்றது கூடுமென்றுகருத்து. இவத்துக்கென்னது,
 ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृत्तिभेदங்களு க்கென்னபடி. சதாதித்யத்ரவ்யாடி ஸத்வென கர்யகரத்வம் விவகிதம். இப்படி
 நிர்வகித்தானாலும் நியங்களுக்கு தடிச்சாயதத்வம் சொல்லவேணுமோ? இத்தாலொரு விசேஷார்த்த
 சித்திப்பதுண்டானாலன்னோ இப்படிச்சொல்லவேண்டு வதென்னவருளிச்செய்கிறார்.
 ஆகையாலியாடி. ஆகையாலென்றது இப்படி நிர்வகித்தாலும் இஸ்வரேச்சைய யிட்டே
 ஸர்வத்துக்கும் சதையென்றத்தாலென்னபடி. இஸ்மஸ்தவஸ்துக்களுக்கு மியாடி. சிலவஸ்துக்களுக்கு
 ப்ரத்யக்ஷாடித்ரவ்யங்களான ப்ராதிகூல்யாடிகள் கர்மோபாதிக்களத்தனைபோக்கி ஸ்வாபாவிகங்களன்றென்று
 முன்பே உபபாதித்தாரிதே. இஸ்வரேச்சாயதமிதி.

(சா.ப்ர.) எவ் ப்ராப்யகாரவாக்யஸ்த த்ரிவித்செதனா செதனஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृत्तिभेदमित्ये तत्पदार्थ
 முக்தவாக்யார்த்தவத்வ ஸ்வாதினேதி பதஸ்யார்த்த மாஹ - இப்பதார்த்தங்களினியாடினா - “कोह्येवान्यादि” த்யாடி
 ப்ரகாரேண ப்ரஹ்மவ்யதிரித்சதாதி நிர்வாகக ஸூன்யத்வமியத்யர்: - இயதா ப்ரவத்வென ஸ்வாதினேத்யாடி வாக்யார்த்த
 நிரூபணஸ்ய கி்஫ல மியத்ராஹ - ஆகையால் இஸ்மஸ்தேத்யாடினா. ப்ரஹ்மத்வரூபஸ்ய ஸர்வானு கூலத்வம் யதா ...

(சா.வி.) வருகையாலே, ப்ராப்யா. விஸத்ரஸாவஸ்தானந்தரி தஸுஸத்ரஸாவஸ்தா ப்ராஹ்மத்வம் ப்ரவாஹ நியத்வமியத்யர்:.
 ஸ்வாதினேதி வாக்யஸ்த ஸ்வாதின ஸத்வார்த்தமாஹ. இப்பதார்த்தங்களெல்லாத்தினுடையவு மிதி.
 இப்பதார்த்தங்களெல்லாத்தினுடையவும், பூர்வோக்த ஸர்வபதார்த்தனா. ஒழிய, வினா. கூடாதொழிகை,
 ஸம்பவாபாவ:.. ஸர்வபதார்த்தஸ்ய ப்ரஹ்மவத்வதின ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவृत्ति ப்ரதிபாதினஸ்ய ஫லமாஹ. ஆகையாலிதி.
 ப்ரஹ்மானா ப்ராதிகூல்யாடினா ...

(சா.ஸ.) முத்ரோத்தரவஸ்தானமிதி. தத்வதாப்ரவாஹ நியத்வோக்திரித்யர்:.. இப்பதார்த்தங்களிதி. த்ரிவித்செதனா

(சா.தி.) இच्छா விஷயமாகில் அநுகூல்ய முண்டாக வென்ன சொல்லுகிறார் - இஷ்வேரேச்சையாலே
இத்யாதி. யதா, ஸ்வரூபாதிக்கள் இஷ்வேரேச்சாயத் தமக்கையால் ஸ்வாபாவிகானுகூல்ய இஷ்வேரேச்சாயத் தமென்கிறார்.
ஆகையாலென்று - ஸ்வபாவ சித்தானுகூல்யந்தானுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்.
இஷ்வேரேச்சையாலே யித்யாதித்யால். ஆகில் பத்தர்க்கும் ஸ்வாபாவிகானுகூல்ய தோன்றவேண்டாவோ
வென்னவருளிச்செய்கிறார். ...

(सा.प्र.) भगवदायत्तं. एवन्तद्विभूतेरपि सर्वानुकूलत्वस्य स्वाभाविकत्वं भगवत्सङ्कल्पाधीनमिति भावः - ननु, सर्वस्यानुकूल्यं स्वाभाविकं चेत्तथैव प्रतीयेतेत्यत्राह - इत्थं शब्द ईश्वरः कृष्णमृत्यादिना. “सुखं त्वेन विजिज्ञासितव्यं भूमात्वेन विजिज्ञासितव्यं” इत्यादिना - निरतिशयसुखरूपत्वेन सिद्धं परमात्मानं “अथात आत्मादेश” इत्यारभ्य “आत्मैवेद” मित्युक्त्वा “स वा एष एवं पश्यन्नेवं मन्वान एव विजानन्नात्मरतिरात्म क्रीड आत्ममिथुन आत्मानन्दः सस्वराड्भवति. तस्य सर्वेषु लोकेषु कामचारोभवति. अथ येन्यथातो विदुरन्य राजानस्ते क्षय्यलोकाभवन्ती” त्यादिना. स्वतो निरतिशयानन्दरूप परमात्मात्मतया स्वतस्सर्वस्यानुकूल्यं सिद्धं. “न वा अरे सर्वस्य कामाय सर्वं. प्रियं भवति. आत्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं भवती” त्यादिभिस्सर्वस्य स्वाभाविकानुकूल्यं भगवत्सङ्कल्प कृतमिति च सिद्धं. तत्सर्वस्य स्वाभाविकानुकूल्यं ईश्वरस्य नित्यमुक्तानाञ्च सर्वदा प्रतीयत इत्यर्थः - नन्वेवं ...

மூல்- ப஢்டருக்கு கர்மானுரூபமாக புருஷ ப஢்டத்தாலும், காலப஢்டத்தாலும், இவத்தில் ஸ்ராதிகூல்யங்களும், அல்பானுகூல்யங்களும், நடவாநிற்கும்.

(ஸா.தீ.) ப஢்டர்க்கென்று. ஓருவனையே அபேக்ஷித்து ப஢்டாவஸ்தையில் த்யாஜ்யத்வமும், முக்தாவஸ்தையில் உபாடேய

(ஸா.ஸ்வ.) இவர்களுக்கு கர்ம஫லமான ஸ்ராதிகூல்யாதிகளை அநுபவிக்க வேண்டினாலும் ஸ்வபாவ ஸி஢்டமான அநுகூல்யத்தையும் கதாசிதநு பவிக்க லாகாதோவென்னவருளிசெய்கிறார். ப஢்டர்க்கித்யாதி. காலப஢்டம் ஢ேஷப஢்டத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ஸ்ராதிகூல்யாதிஸு ஸ்ரதிருஷ்யமான ஸ்ரஸ்ப்ர விரு஢்டவீசத்ரய நிர்வாஹார்த்தம் அநுகூல்யத்வோக்தி: . விரு஢்டானா் ஸ்ராதிகூல்யாதினா் கதமேகத்ர ஸமாवेश இதி ஸங்காவாரணார்த்தம் புருஷப஢்டா஢்டுதி: . அநந்த்யஜ்ஞாபனார்த்தம் ஸ்ராதிகூல்யங்களு மித்யாதி பஹுவகனம். அல்பானுகூல்ய மூடா ஸீன்யஸ்யா ஸ்யுபலக்ஷணம். நடவாநிற்குமிதி. ஸ்ராதிகூல்யா஢்ட நுபவம் விசுசுதே மில்லாமல் அநுவூத்தமாய் ஸோருகையாலே ஸ்வபாவ ஸி஢்டானுகூல்யம் அநுபவிக்கைக்கு ப஢்டதஸ்தீயிலொரு காலத்திலும் அவஸரமில்லையென்றுகருத்து. கர்மானுரூபமாக ஸ்ராதிகூல்யாதிகள் நடக்குமாகில் ப஢்டர்க்கு ஸ்வாத்ம ஸ்வரூபமும் கதாசித்ஸ்ராதிகூல்யமாகவேண்டி யிருக்க இது ஸர்வதா அநுகூல்மா யிருக்கிற விதுக்கு நியாமகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார். ...

(ஸா.ஸ்ர.) தர்ஹிஅஸ்மதாதினா் கிமிதி ந ஸ்ரதீயத் இத்யத்ராஹ - ப஢்டர்க்கு கர்மானுரூபமாகேத்யாதினா - ஸ்ராகூதேஸ்வானுகூல்ய ஸ்ராதிகூல்யேஸ்ஸ்ரதீஸம்பந்திகதயாவக்யமேதே. ததாசு யதா நித்யவி஢்டுதி: கர்மணாகர்மவஸ்யாந்நா் திரோஹிதா ததாலீலா வி஢்டுதேரஸி தத் த்வாபேக்ஷயா தத்தத்கர்மணா ஸ்வாபாவிகானுகூல்ய திரோதான ஸ்ரவ்கம் ஸ்ரதிகூலா: கிசி஢்டிதநுகூலா ஸுசாவஸ்தாவிஸேஷா உத்யா஢்டந்தே - அத இஸ்வராதினா் ஸ்வாபாவிக மானுகூல்யம் ஸ்ரதீயதே - ப஢்டானாந்நுகூல்ய கர்மகூத் ஸ்ராதிகூல்ய மல்பானுகூல்யம் ஸ்ரதீயதே - எவமேவ தத்தத்கர்மணா கஸ்யசிதநுகூல்யதயான்யஸ்ய ஸ்ரதிகூல்யதயாசுஜாயதே. ததாகஸ்ய சித்கதாசிதநுகூல்யதயாஸ்திதம் தஸ்யேவ காலாந்தரே கர்மான்தர வஸாத்ஸ்ரதிகூல்யம் ஜாயத் இதிபாவ: - நந்வேகஸ்யேவ வஸ்துந: புருஷப஢்டேநகாலப஢்டேநசு தத்தத்கர்மஸி: ஸ்ராதிகூல்யானுகூல்யோஸ்ஸதாவஸ்யேகம் புருஷம் ஸ்ரதிகூல்யதேவகஸ்ய வஸ்துந: அநுகூல்ய ஸ்ராதிகூல்யே விரு஢்டே - எவஸுதானுகூல்யதயா ஸ்ரதீயமானானா் ஸரீரதநுகூல்ய பந்திநா் ஸவகந்நதநா தீனாஸு “மாஸாஸூக்ஸ்ய விஸ்நத்ரஸநாயு மஜாஸ்தி ஸஹரதௌ | தேஹேத்ர த்ரீதிமான்து஢்டோ பவிதா நரகேஸி: | ஸஸாரஸர்஢்டதஷ்டானா் பஹ்யாஸஸ்வகந்நதநாடய: | மஹேநமதூராயந்நேநிஸர்காந்நிபஸந்நிபா” இத்யாதி ஸாஸ்த்ரேண தேஸாந்த்யாஜ்யத்வோஸ்ஸதே: க்ரீயதே. த்யாஜ்யத்வம் ஸ்ரதிகூல்யதயா; த்யாஜ்யத்வோ ஢ேஸஸுசு முமுகூல்த்வாத்ராதிக விஸய இதிஸ்ராதிகூல்யஸ்ய தாத்விதத்வமவ்ரஜநீயம் - கிங், க்ரூத்ஸநாசிந்நிஸுரூபண மஸித்யாஜ்யத்வா யேதிசு ஸம்மதம். எவ்ங் தாத்விதஸ்யௌத்யுதிசுத்யசு ஸ்ராதிகூல்யஸ்யாஸ்ரஸா தேரிவ ஸ்வாபாவிகத்வாநானுகூல்யஸ்யாஸி ஸ்வாபாவிகத்வே விரோத இத்யத்ராத்மீக்ய ப்ரமாசுசுரீரபஹ்யதா பூ஢்டிரிதி ஸுமத்வாத்ரத்யாநேந ஸாஸாரிகேஸ்வானுகூல்ய ஸ்ராதிகூல்யயோரூபா஢்டிகத்வம்

(ஸா.வி.) வஸ்தானம் கர்மவஸாதிதி ஸ்ரவ் நிரூஸித மஸிஹ்ரஸங்காஸ்ஸாரயதி. ப஢்டர்க்கிதி. நடவாநிற்கும் ...

[illegible]

மூல்- அநுகூல்மாய் தோத்துகிறது. இவத்துக்கு கமோபாधिकமான ப்ரதிகூல் ரூபத்தாலே முமுक्षுவைப்பத்த்யாஜ்யத்வம் சுவாபாவிகமான அநுகூல் சுவரூபத்தாலே முக்தனைப்பத்தஅவை தனக்கே உபாடேயத்வம். அஹங்கார மமகார யுக்தனாய்க்கொண்டு தனக்கென்று சுவீகரிக்கிர வையெல்லாம் ப்ரதிகூல்ங்களாம்.

(சா.டீ.) த்வமும் எங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். இவத்துக்கித்யாடியால் - கமோபாधिकமான ப்ரதிகூலாகரத்தையும் சுவாபாவிகமான அநுகூலாகரத்தையும் காட்டுகிறார் - அஹங்காரேத்யாடி வாக்ய” ட்ரயத்தாலே. ...

(சா.சுவா.) அருளிச்செய்கிறார். இவத்துக்கித்யாடி வாக்யட்ரயத்தாலே. சுவாபாவ சித்தானுகூல்யம் சாஸ்த்ரதொவகதமானாலும் முமுक्षுவுக்கு அஸத்பாயமாய் கர்மபலத்தாலே ப்ரதிகூலத்வ வेषமேநடக்கையாலும் முக்தனுக்கு தன்னைப்பத்த முன்புள்ள ப்ராதிகூல்யம் சாஸ்த்ரகரிக்கப்படாநின்றாலும் இப்போது கர்ம நிஷ்ஷேப நிவ்ர்த்தமாகையாலே ப்ரதிகூலத்வ வेषம் கழிந்து சுவாபாவ சித்தானுகூலத்வாகரமே நடக்கையாலிப்படி வ்யவஸ்திதமாகலாமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரதிகூலரூபத்தாலே த்யாஜ்யத்வமென்றால் ப்ராக்ரத விஷயாடிகளுக்கு சாஸ்த்ரங்களில் முமுक्षுவைப்பத்த த்யாஜ்யத்வம் சொல்லுகிறது கூடாதொழியாதோ? ப்ரத்யக்ஷாடிகளாலே அவை அநுகூலங்களா யிருக்கையாலே ப்ரதிகூலங்களன்றேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். அஹங்காரேத்யாடி. அவை கமோபாடியாலே அநுகூலங்களா யிருந்தாலும் அஹங்கார மமகார மூல்சுவார்த்தத்வ வுத்தியாடிகளைப்பண்ணிவிக்க ...

(சா.ப்ர.) ஷ்யதே. அதோ ந சர்வேஷா மானுகூல்யசுவாபாவ்ய விரோத இதி. நநு, கர்மணாபஹ்வாபேக்ஷயா ப்யுத்பன்னம் ப்ராதிகூல்யம் முக்தானாமபி ப்ரதிகூலதயேவ ப்ரதீயேத - அந்யதா தेषாம் ப்ரம ப்ரஸங்க இத்யத்ராஹ - சுவாபாவிகமானேத்யாடிநா - யத்யபி பஹ்வாபேக்ஷயா கர்மணாப்ராதிகூல்ய முத்பன்னம், தத்ச நித்யமுக்தேஸ்வராணா “சர்வஹபஸ்ய: பஸ்யதீ” த்யாடிநு சாராஸ்சர்வ விஷயம் ஜானம் ததேவ விஷயீ கரோதி - அத்யபி யதாராஜாக்ரியமாணம் சுவாஜாநிதிலங்கு யிதூபுரூபபீடநார்த்தம் பீபிதஸப்ரடர்ஷனம் ராஜாராஜ ப்ரதீயேசு விஷயீ க்ரியமாணமாஜாநிதிலங்கு யிதூப்ரதிகூலமதி ராஜாராஜப்ரதீயானாமநுகூல் மேவபவதி, தத்ரதேவபஹ்வா ப்ரதிகூலதயா சம்சாரம் விஷயீகுவ்ர்தஜானம் நித்யமுக்தேஸ்வராணா மநுகூல்மேவபவதீதி பாவ: - நநு, முமுक्षுவாஸ்தாமாஸ்ய யாவச்சரோர பாதம் ப்ரதிகூலதயாத்யாஜ்யத்வெநானு சஹிதாயா லீலாவிபூதே டேஹவி஑மோத்தரக்ஷண மேவாத்யந்தா நுகூலத்வெநோபாடேயத்வம் கதமிதி ஷங்க்யாபா பூர்வம் சுவாமிந்ய பராஹ்வாஸ்தாரா஑ார஑தேந ராஜகாமாஸேந ப்ரதிகூலதயானு சஹிதஸ்யாபிகாரா஑ாரஸ்யா பராஹ்வாஸ்தா மஸேந தஸ்தாந்ரி஑்ய யோவராஜ்யப்ராஸு சுவாமி விபூதித்வெநானு கூல்யெநானு சந்நாநவ஑்ர஑வந்ரி஑்ரஹி ஹேதூநா நிஷ்ஷேப நிவ்ர்த்திபூர்வம் ததந்தரங்குத்வ ப்ராஸு லீலாவிபூதே ரானுகூல்யஸ்ய சாஸ்த்ராத்காரோ யுஜ்யத இத்யாஹ - அஹங்காரமமகார யுக்தனாய்இத்யாடி. சுவாஹிநேத்யாடி ...

(சா.வி.) உபாடேயத்வமதி. பூர்வம் சுவாபாவிகானுகூலத்வம் சதபிகர்மவஸாத்திரோஹிதம். ப்ரதிகூலத்வம் கமோபாஹிகம். அத ஁கஸ்யேவ பூரூபஸ்யேகமேவ வஸ்து காலபேடே நாபி கத மநுகூலம் ப்ரதி கூலங்கு ...

(சா.சம்.) சேதநானாமித்யர்த்த:.. இவத்துக்கு, ஶரோரபூத ப்ரகூலாடிநா. அவைதனக்கே, த்யாஜ்யதயோக்தானாமேவ. உபாடேயத்வம். “சர்வஹபஸ்ய:பஸ்யதீ” த்யாடிநா சித்தம். ப்ரதிகூலங்களாமேஇதி, மோக்ஷவிருஹாநிபவந்தீ ...

மூல்- ஸ்வரூபஜ்ஞானம்பிறந்து ஸ்வாமி ஶேஷமென்றுகாணப்புக்கால் எல்லாம் அநுகூலமாம். இவ்வர்த்தம் ஶரிபூர்ணாநுபவம் சொல்லுமிடத்திலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம். இப்படி ஶ்வாதின ஶர்வஸத்தாடிகளையுடையவனாயிருக்கிற ...

(சா.டீ.) இப்படி சிட்சித்தூக்களை நிரூபித்துஈர்வரனுடைய ஶ்வரூபாடி ஶேடத்தையருளிச் ஶெய்கிறார். இப்படி ஶ்வாதின ...

(சா.ஸா.) த்தக்கதாதையாலே ஶேஷதீக ரஸனான முமுதுவுக்கு ஶ்வரூப விருத்தமாகையாலே அவையும் அஹிகண்டாடிகள்போலே ஶ்ரதிகூலங்களா மென்றுகருத்து. இப்படி யிலை முமுதுவைப்பத்த ஶ்ரதிகூலங்கள்என்னக்கூடுமோ? அப்போதப்படியே ஶர்வடானு ஶவிக்கவேண்டாவோ? ஆழ்வார் களுள்ளிட்ட முமுதுக்கள் லீலா விஶ்ரூதி ஶடார்த்தங்களை யெல்லாம் கடாசிடுநகூல மாகவும் அநுஶவிக்கவில்லையோ? கிச்சு, இப்படி ஶ்ரதிகூலங்களாகி விலைமுத்தர்க்கு ஶபாடிங்களாமோ? அநுகூல மன்றோ ஶபாடிமாகத்தக்கது. ஶவஶா ஶித்தானுகூல்ய் நடவாநின்றாலும் முன்பு நெடுங்காலமிலைநமக்கு ஶ்ரதிகூலங்களா யிருந்தவை யென்கிற ஶ்ரதிகூலம் கலசி யிருக்கையாலே முத்தருக்குச்சிலவற்றில் வரஸ்யமும் ஶஶாவித மாகையாலே யெல்லாம்அநுகூலமாமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இஸ்வரூபேத்யாடி. ஶ்வார்த்தவ ஶுத்திகலசாதபடி ஶ்வரூபத்தெளிந்ததையாய் ஶ்வாமிஷேஷமென்று நிரந்தரமாக அநுஶவிக்கத்தொடங்கினால் ஶ்ரதிகூலவ ஶ்ரதிகூலம் வரஸ்யாவஶ மாகாதபடி அஸ்தகல்பமாய் ஶர்வமும் அநுகூலமேயாம். இந்ததையே முத்தர்க்கும் முமுத்தகநடக்கையாலே ஶர்வமு ஶடானுகூலமாயேயிருக்கும். ஆழ்வார்கள் உள்ளிட்ட முமுதுக்களுக்கு இந்த தையே இப்படி முமுத்தக நடவாமையாலே கடாசித்ரதிகூலமாகவும், கடாசிடுநகூலமாகவும், அநுஶவிக்கலாமென்று கருத்து. ஒருவனைப்பத்த ஶ்ரதிகூலமாயிருந்தது வேயவனைப்பத்தஅநுகூலமா மென்றும் லூகத்தில் கண்டாகிலன்றோஇங்கு மிப்படிசொல்லலாவ தென்னஅருளிச்செய்கிறார். இவ்வர்த்த மித்யாடி. பரக்கவிதி. ஶித்தூதபஶ்ரதிகூலத்தியாடி ஶுத்தூதான்தங்களாலே விஸ்தரணவூபபாடிக்கப்புகிறோ மென்னபடி. கடவோமென்கிற வித்தாலே யிந்த ஶபாடினத் த்ரவகர்த்துமூலிதமென்று ஶூலித மாகிறது. இப்படி முத்திதையிலே ஶர்வமும் அநுகூலமாய்க்கொண்டு ஶ்ரப்யமா மென்று சொன்னதுகூடுமோ? முத்தியாவது நிர்விஸேஷ ஶ்ரஶ்ரவரூபாபதிமாத்திர மன்றோ? “ஶர்வஜ ஶ்ரவ்ரதூக்ஸ்ஶ்ரவ்ரதி” ரித்யாடியாக முன்பு ஶடாஶரித்த ஶ்ரமாணங்களாலே ஶ்ரஶ்யம் ஶவிஸேஷமாயே யிருக்கு மென்றிலிந்த ஶ்ரமாணங்களெல்லாம் ஶ்யானாஶ்யர்த்த அரூபிதகுணாடி ஶ்ரவ்ரவ்ர அந்யஶ்ரங்களாகையால்அந்த விஸேஷங்கள் ஶ்ரமார்த்தங்களாக மாட்டுமோ? அவைஶ்ரமார்த்தங்களாகில் காரணவாடி களுமப்படியாகையால்ஈர்வர ஶ்வரூபத்துக்கு விகாரிதவஜஶ்வாடிகளும், கர்த்துவாடிகளும், கர்த்துவாடி ஶ்ரயுத்தாரகாஶ்ரேஷாடி ஶாடிமும், ஶ்ரஸஜ்ஜியாதோ வென்கிற ஶஜ்ஜைகளை ஶ்ரஶ்ரரியா நின்றுகொண்டு ஶ்வாதினேத்யாடி வாக்யத்தில் ஶுத்தூதிரி ஶமாஸ லவ்நான ஈர்வரனுடைய ஶ்வரூபாடிகளை நிரூபிக்கிறார். இஶ்ரபடி ஶ்வாதினேத்யாடி ஶ்ரகரணத்தாலே. இங்குஈர்வரனுடைய ஶ்வரூப ...

(சா.ஶ்ர.) ஶடஸ்ய ஶுத்தூதிரி ஶமாஸான்தவ்ரவ்ரவ்ர ஶடார்த்த ஶ்ரதானவ்ரவ்ரவ்ரவ்ரவ்ரவ்ர விவகித ஶ்யஶகவத்ஶ்வரூபாடிக் நிரூபயதி - இப்படி ஶ்வாதின ஶர்வஸத்தாடிகளை இத்யாடினா. ஶத்யமாய்இத்யனென ஶுத்த ...

(சா.வி.) ததாஸதி விருத்தஶ்வஶாஶ் ஶவேடிதி சூடிந் நிரஸ்த். காணப்புக்கால், ஶ்ரஶ்ரஶ்ரவ்ரவ்ரவ்ரவ்ர. ஶ்வாதினேத்யாடி ஶடார்த்த ஶ்வரூப முத்தவா வாக்யர்த்தஶுத்தேர்வர ஶ்வரூபமாஶ. இப்படி ஶ்வாதினேதி.

(சா.ஸ.) த்யர்த்த:.. அநுகூலமாம், மூகூபயுத்தானிஶவந்தித்யர்த்த: -

மூல்- ईश्वरனுடைய स्वरूपं सत्यत्वादि களாகிறस्वरूप निरूपक धर्मங்களாலே सत्यमायं, ज्ञानमायं, अनन्तमायं, आनन्दमायं, अमलमायிருக்கும்.

(सा.दी.) त्यादियालौ - सत्यत्वादि धर्मங்களாலே सत्यादि पदवाच्यमायிருக்குமென்கை. இத்தால்அநுதாदिव்யாவृत्ति ...

(सा.स्वा.) மென்றிவ்வளவே சொல்லலாயிருக்க கீழ் निरूपित्तार्थத்தை யிப்படி யித்யாடியாகஅநுவதித்தது स्वाधीनेत्यादि वाक्यத்தில் पदार्थ निरूपणमाय்த்து. இது बहु ब्रीहि समास மாகையாலினி இந்த समासार्थமான ईश्वरனுடைய स्वरूपं निरूपित्तक ப்படுகிற தென்றிப்படி இந்த प्रकरणத்துக்கு पदार्थ निरूपण परमानपूर्व प्रकरणத்தோடே सङ्गति ज्ञापनार्थ. स्वाधीन सर्वसत्ताकत्वेन जगत्कारणत्वादे: परमार्थत्वेपि ईश्वर स्वरूपस्य जडत्वादि प्रसङ्गो नास्तीति ज्ञापनार्थच. सत्यमा येன்று தொடங்கி अमलमायं इत्यन्तத்தாலே जडत्वादि शङ्कै परिहृतै யாகிறது. இத்தாலே தானே सविशेषत्वமும் தோத்தினாலும் सत्यादि पदங்கள்அநுதாदि व्यावृत्तिमात्र मुखेन निर्विशेषत्व परங்களென்கிற कुदृष्टि शङ्कावारणार्थं सविशेषत्वத்தை उपपादित्तकக்காக सत्यत्वादि களாகிற स्वरूप निरूपक धर्मங்களாலே येன்றअधिकांशं प्रयोगित्ततது. तथाहि. இங்கு प्रयोजकत्वे तृतीया. सत्यत्वादि स्वरूप निरूपक धर्मங்களாலே सत्यज्ञानादि रूपमा यिरुக்கு மென்னது இவைகள்ஐந்துக்கும் आश्रयமான धर्मिस्वरूपमिவைகளாலே सत्तै। र्हरिరుக்கு மென்னபடி. அதாவது, लोकத்தில் स्वरूप निरूपक धर्मத்தை யிட்டல்லதுஒன்றுக்கும் प्रमाण सम्बन्धाह्वरूप सत्तासिद्धियில்லாமையால் धर्मिस्वरूप सत्तै स्वरूप निरूपक धर्माधीनै என்னபடி. இவ்வுத்ததை विरोध परिहारத்திலே "நானுன்னை யன்றியிலேன் கண்டாய்" इत्यादियान पापरातृत्तुக்குत्तार्पर्यं சொல்லுகிற விடத்திலே இவர் தாமே யருளிச்செய்கிறார். ஆகையாலிங்கு स्वरूप निरूपक धर्मங்கொள்ளாத போது ईश्वर स्वरूपத்துக்கு तुच्छत्वं प्रसङ्गित्तकையால் निर्विशेषत्वं கூடாதென்றுகருத்து. सत्यं, सदैकरूपं. निर्विकारत्वेन निरूपाधिक सत्ता योगीत्यर्थ: अनन्तं, त्रिविध परिच्छेद रहितं. अमलं, रागद्वेषादि सर्वदोष रहितं. सत्यज्ञानादि रूपमाक शास्त्र सिद्धमाकयालौ कारणत्वादிகள் जडत्वादि प्रयोजकங்களாக माட்டामையால் जडत्वादि प्रसञ्जक माकातेன்று कருத்து. இப்படி सत्यत्वादிகள் स्वरूप निरूपकங்களாகில் स्वरूप मिவைத்தாலே विशिष्टमென்கிற இவ்வய்த்துத்தையெல்லாரும் अनुसन्धिकक वेण्डावोवा? இத்தைउपासकरनु सन्धिப்பதத்தனை யொழிய गुणानुभवமும் ...

(सा.प्र.) मुक्तव्यावृत्ति: - सङ्कोचविकासराहित्येन सततैक रूपत्वं हि सत्य शब्दार्थ: - तथाचविशेषानुपादानात् स्वरूपस्वभावाभ्यामपीति बद्धाचितोव्यावृत्ति: ज्ञानमायिति, जडव्यावृत्ति: - अनन्तमायिति, नित्यव्यावृत्ति: - तेषां धर्मतो विभुत्वेपि स्वरूपत: परिच्छिन्नत्वात् - आनन्दमायित्य पुरुषार्थाद्व्यावृत्ति: - अमलमायिति. हेय प्रत्यनीकत्वोक्तेरैश्वर्य कैवल्य व्यावृत्ति: - एवंच भगवतोत्यन्तानु कूलरूपत्वोक्त्या तदज्ञानस्य स्वयं प्रयोजन सुखरूपत्वमुक्तं - अनुकूलवेदन रूपत्वात्सुखस्य - यद्वा, ज्ञानमायित्यनेन मुक्तव्यावृत्ति: - कर्मकर्त्रनवच्छेदेननिर्देशात्प्रकाशत्वरूपं प्रवृत्ति निमित्तमादाय धर्मधर्मिणोर्बोधने ज्ञानपदस्य स्वतोसङ्कुचित ...

மூல்- இவ்வ்ர்த்ததை “நந்தாதவிளக்கேயளத்தற்கரியாய்” என்றும் “உணர் முமுநல” மென்றும், “சூழ்ந்த தனிற்பெரிய சுடர் ஞானவின்பமே” யென்றும் “அமல” என்றும்இத்யாதிகளாலே ஆழ்வார்களதுசுந்நித்தாரர்கள். மற்றுள்ள குணங்களும் திவ்யமட்கு விரஹாதிகளுமெல்லாம் இர்ஷரனுக்கு நிரூபித ஸ்ரூபவிசேஷங்களா யிருக்கும் ...

(சா.தீ.) யாலே ஸத்யாதி பத லக்ய் ப்ரஹ்மென்றுகுடூஷிமத் நிரஸ்த் - நந்தாதவிளக்கே, நசியாத ஞானஸ்ரூபய்யோதிஸ்ஸே! அளத்தற் கரியாய், பர்ச்சுது மசக்யநே - உணர் முமுநலம், பரிபூர் ஞானானந் - சூழ்ந்த, ப்ரகூதியை வ்யாபித்திருக்கிற ஜீவாத்ம தத்வத்தை காட்டிலும் பெரியதாய். சுடர் ஞானவின்பமே, ஸ்வயம்ப்ரகாசஞானானந் ஸ்ரூபம். மத்துமுள்ளவியாதி - ஞான பலீஸ்வரியாதி களும் கருணாதிகளுமென்கை. ஆதி ஸத்வத்தால் ...

(சா.ஸ்வ.) கைடூர்யமுமே யாத்ரையா யிருக்கிற ப்ரபந்நரிவிவ்வ்ர்த்தைஅநுசுந்நித்தாருண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இவ்வ்ர்த்தையியாதி. நந்தாதவிளக்கே, நசியாத ஜ்யோதிஸ்ஸே! ஸததீக்ரூப ஸ்வய் ப்ரகாசமே என்னபடி. இத்தால் ஸத்யத்வமும் ஞானத்வமும் ஸால்லித்து. அளத்தற்கரியாய், பர்ச்சுது ஸக்யமல்லாதவனே. இத்தால்அநந்தத்வ் ஸால்லித்து. உணர் முமுநலம், பரிபூர் ஞானானந் ஸ்ரூபம். சூழ்ந்து, ஸர்வ்யாஸமாய். அதனில் பெரிய, குணமாத்திரை ப்ரஹத்தானமூக்தாத்மாவில் காட்டில் ஸ்ரூபதோ குணதச்வ ப்ரஹத்வென பெரியதான. சுடர்ஞான, ப்ரபாயுக் த்நானமான சுடர், ப்ரபு. இங்கு த்ரம்பூத ஞான விவக்ஷித். உபாப்யா ப்ரஹத்வ த்யோதநார்த் ப்ரபாதத்வதோ ர்ஹயோர்ஹ். இன்பமே, ஆநந்நமே. இப்படி ஸத்யத்வாதிபச்வக மாத்திரமே ஸ்ரூப நிரூபகமென்னப்போமோ? நிரூபாதிக ஸர்வஜத்வ நிரதிசயானந்நாதி குணங்களாலும், பூண்டரோகாஷ்ரத்வாதி விசிஷ்டதிவ்யமட்கு விரஹ நியதிவிபூதிக்களாலும், ஸாரீரக ஸாஸ்ரத்திலேஇர்ஷர ஸ்ரூபத்தை நிரூபிக்கையாலே இவையுமிவனுக்கு ஸ்ரூப நிரூபகங்களன்றோ? இங்ஙனன்றாகில் இவை இர்ஷர னுக்கு ஸ்வேதர்ஸமஸ்தவ்யாவூத்தியைப்பண்ணிக்கொண்டுஇவனுக்கு விசேஷங்களா யிருக்கக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். மற்றியாதி. நிரூபிதேதி. இவைகள் ஸத்யத்வாதி களைப்போலே ஸ்ரூபப்ரதி பத்யர்த்ங்களல்லா விட்டாலும் அவைகளாலே ப்ரதிபந்ந மானஸ்ரூபத்துக்கு அஸாதாரண த்ரம்த்வென ஸ்வேதர் ஸமஸ்தவ்யாவூத்தியைப்பண்ணிக்கொண்டு பூதிவீத்வென ப்ரதிபந்ந ஸ்ரூபஸ்ய ஸந்நத்வம்போலே நிரூபிதஸ்ரூப விசேஷங்களாக ஸாஸ்ரங்களிலே ...

(சா.ப்ர.) ஞானவாத்தித்வென த்ரம்ஸ்ரூபாஸக்ஷோசஸ்யேத்ரம் ஸ்ரூபாஸக்ஷோசஸ்யாபி பூதிகத்வாத் - நந்தாதவிளக்கே அளத்தற்கரியா யித்யநெநதேஸத: காலதோவஸ்துத: பர்ச்சுதே ரஹித்ஞானரூபத்வமூக்த் - உணர்முமுநல மித்யநென காத்ஸ்நெநஞானத்வ மானந்நத்வச்வோக்த் - “ஸத்ய் ஞானமநந்த் ப்ரஹ் - ஆநந்நோப்ரஹ்யோதி” ஸ்ருத: - சூழ்ந்து, க்ருத்ஸ்ந்வ்யாப்ய. அதனில் பெரியசுடர் ஞானவின்பம், ததோப்யதிக் ப்ரகாஸமான ...

(சா.வி.) நந்தாதவிளக்கே இத்யாதி வ்யாஹ்யாத். சூழ்ந்ததனிலிதி. சூழ்ந்த தனில், ப்ரகூதி வ்யாப்யஸ்திதஜீவாத்மநோபி. பெரிய, அதிக். சுடர் ஞான வின்பம், ஸ்வாபாவிக ஞானானந் ஸ்ரூபம்.

(சா.ஸ.) ஸத்யத்வெ மான? நந்தாதவிளக்கே இதி. நாஸரஹித ஸ்வப்ரகாஸேத்யர்த:.. அளத்தற்கரியாய், பர்ச்சுத்யவிஜானதா துர்ஜ்யம். உணர் முமுநலம், காத்ஸ்நெந ஞானதந:.. காத்ஸ்நெநானந்நதந:.. சூழ்ந்த, வ்யாஸ். அதனில், அத்தித்வாதபி. பெரிய, வ்யாபக். சுடரியாதி. ஸ்வப்ரகாஸ ஞானாத்மகஸுக்ரீக ரூப. அமலன்

மூல்- ஔபநிஷதவித்யாவிசேஷங்கள் துுறும் ஂநுசந்தையுணவிசேஷங்கள் நியதங்களானாற்புலே ஢கவத்தா ஸுதமான ருபவிசேஷானுசந்தானத்துக்கும் குணவிசேஷங்கள் நியதங்கள். அவ்விடத்தில் ஢ரரூபத்தில் ஂனாதி குணங்களாறும் வேதங்கள். வுஹங்கள் நாலென்றும், மூன்றென்றும், ஂாஸ்த்ரங்கள் ஸுால்லும். நாலு வுஹமுண்டாயிருக்க வுஹ வாஸுதேவ ரூபத்துக்கு ஢ரரூபத்திற்காட்டில் ஂநுசந்தையு குண஢ேதமில்லாமையாலே த்ரிவுஹமென்கிறது. இ஢்ஷதத்தை, “குணேஷ்டி஢ஸ்த்வேதீ: ஢்ரதம தர மூர்திஸ்தவ஢஢ு தத ஸ்திஸ ...

(ஸா.தி.) இ஢்ஷதத்தை, ததுவுஹ ஢்ஷதத்தை. ஢்ரதம தரமூர்தி:, வுஹ வாஸுதேவரூப - திஸ: ...

(ஸா.ஸா.) வி஑்ர஢ே ஢கவதூர்ணத்வ, ஢்ஷ்யா஢க ஢ஹு஢்ரமாண விருத ஢்ரஸஂஂாதி தி஢ாவ: - இ஢்஢டி இவர்களுக்கு இஃவர்ன் தன் குணவிசேஷங்களை வ்யவஸ்திதமாகவே ஂவிஷ்கரி஢்஢ானேன்? தததூ஢ானு ஸந்தான நிஃர்க்கு ஂநுசந்தையு குண விசேஷங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே யென்னில், எல்லாம் ஂ஢ாஸ்யனுடைய குணங்களாயிருக்க யி஢்஢டி வ்யவஸ்திதங்களென்னக்கூடுமூ? வென்னவருளிஃஸெய்கிறார் - ஂபநிஷதேத்யாதி - எல்லாம்ஂ஢ாஸ்யனுடைய குணங்களானாலும் குணு஢்ரஃஹர ஢ாத்திலே ஸுன்ன ந்யாய் துத்யமாகையாலே ஂ஢ிஷதத்துக்களிற்புலே ஢கவத்தாஸ்த்ரத்திலும் ஢்ரகரணாதி விநியுஂக ஢்ரமாண ஢லத்தாலே இ஑ுணங்கள் வ்யவஸ்திதங்களென்ற஢டி - இ஢்஢டி ரூபங்களெல்லாத்திலும் வேத குணங்கள் நியதங்களென்ன஢்஢ுமூ? வுஹங்களில் வேதங்களான ஂன ஢லாதி குணங்களைத்தவிர ஢ரரூபத்தில் வேதமான குண் வேறில்லை யென்னவருளிஃஸெய்கிறார். அவ்விடத்திலித்யாதி. அவ்விடத்திலென்னது நியதங்களாமிடத்திலென்ன஢டி. வுஹங்களிலுரூரூன்றில் இரண்டிரண்டாக஢்஢ிரித்து வேதங்களானா஢் ஢ுலவன்றிக்கே இங்கு, ஂறும் ஸமுதிதமாய்க்குண்டு வேதமாகையாலிங்கும் குண் நியத மென்னலாம் என்று கருத்து. இ஢்஢டி வி஑்ர஢ங்களை ஢்ரவுஹ மித்யாதியாக வி஢்ஜித்துஃஸுன்னது கூடுமூ? வுஹ மென்னால் ஢ிரிந்ததென்ற தாகையாலே ஢்ரஸ்஢்ர ஢ிந்நதயா, அவஸ்தித வி஑்ர஢ங்களெல்லாம் வுஹ ஸ்஢்தார்த்தங்களன்றூ? ஃடி஑ுணத்தில் குணவி஢ா஑ விசேஷ யுத்தங்களான வி஑்ர விசேஷங்களிலே வுஹ ஸ்஢்த யுரூ஢ுமாயிருக்கு மென்றில் அதில் ஢்ரமாணமெது? ஂந்த வுஹங்கள் தானஎத்தனை? யென்னவருளிஃஸெய்கிறார் - வுஹங்களித்யாதி. நாலு வுஹ மென்று ஂாஸ்த்ர ஸி஢்டமாகில்ஂத்தை ஢ாதிக்கவொண்ணாமையாலே த்ரிவுஹ மென்கிற தெத்தாலே? ஸி஢்டவஸ்துநி வி஑்ர஑்ர஑ும் கூடாதி஑ே யென்னவருளிஃஸெய்கிறார். நாலித்யாதி. ஢்ரரூபத்திலிதி. வுஹ வாஸுதேவஸ்யா஢ி ஃடி஑ுணதயானுசந்தையுத்யஸ்ய ஢்ரரூ஢ாத்தேதஸ்ய விவ஑்ஷிதத்வாத் த்ரிவுஹுத்திரிதி ஢ாவ:.. த்ரிவுஹ஢்ஷ முண்டென்கைக்கு ஸ்஢்ர஢ாயமுண்டாகிலன்றூ இ஢்஢டி நிர்வ஑்஑்ர஑லாவதென்னவருளிஃஸெய்கிறார். இ஢்ஷதத்தை இத்யாதி - இ஢்ஷதத்தை, த்ரிவுஹ ஢்ஷதத்தை, ஢்ரதமதரமூர்தி:, ஢்ரவாஸுதேவரூப. தத:, ஂநந்தர். ...

(ஸா.஢்.) குணேஷ்டி஢ஸ்த்வேதீ: ஢்ரதம தரமூர்திஸ்தவே.” த்யார஢்ய “஢வான் ஸர்வ த்ரவத்வ஑ுணித மஹ ...

(ஸா.வி.) நதுகுணாந்த்ரா஢ாவாதித்ய்ர்த:.. ஂபநிஷத வித்யாவிசேஷங்கள் துுறும், ஢்ரத்யு஢நிஷத வித்யாவிசேஷ. இ஢்ஷதத்தை, ததுவுஹ஢்ஷ - த்ரியு஑ிதி ஸ஢்஢ுதன். ஹேத்ரியு஑, ஃடி஑ுணஸ்஢்ந. தவ ...

(ஸா.ஸ.) கர்வ்ந. வி஑்ர஢஢ேத மாத்ரேண குணநைய்யத்ய்ர்த்ர தூ஢்நதமுஃந ஸ்தா஢யதி. ஂபநிஷதேதி. ஹிரண்ய ஸமத்வ ஸ்யத்வாதி குணவிசேஷ நைய்யவதித்ய்ர்த:.. ஢்ரரூபத்தில் காட்டில், ஢்ரவாஸுதேவ ரூ஢ா஢்ஷயா. இ஢்ஷதத்தை, ததுவுஹ ஢்ஷ. ஢்ரதம தரமூர்தி:, வுஹே஢்ரதமவாஸுதேவ ...

மூலம்- ஸ்தேஷாं த்ரயுగயुगलैर्हि त्रिभिर्भुः” என்கிற ஸ்லாகத்திலே சஜ்ஜித்தார்களா. இஃபர்வ்யூஹங்களில் குணக்ரீயா விபாகங்கள், “ஷாட்குண்யா஢்நாஸு஢ேவ: பர இதி சபகவாந்முக்த ஢ோக்யோபலா஢்யாத் ஢ோதாத்ஸங்க்ஷணஸ்த்வம்

(சா.஢ி.) மூர்தய: என்னு ஸேஷம். தேஷா, ஷட்குணாநா. ஢ோத்ரீயுग, த்ரி஢ீர்யுगலै: என்னபடி. அ஢ு:, விளாங்கிண. ஢ா஢ிஸ்தௌட. ஷாட்குண்யா஢ிதி. ஢ே஢கவந்! ஢வாந்பரோவாஸு஢ேவ இத்யுக்த:. ஷாட்குண்யா஢ிதி. ஷட்க்ஷிபுगणै ஢ேது஢ி: முக்தார்க்கு ஢ோக்யராகாநிந்நீர். முக்தார்க்கு ஢ோக஢ாந் வ்யாபார:. வ்யூ஢, பிரிந்தென்கை. சங்க்ஷணோ஢வாந். பலா஢்யாத், பலச஢ிதாத். ஢ோதாத், ஜாநாத். ச஢்஢ரசி, விதநுஸேச.

(சா.ஸ்வா.) திஸ்ர:, மூர்தய இதி ஸேஷ:. த்ரீணியுगாநி ஜாநபலா஢ி஢்வந்நாநி யஸ்ய சத்ரீயுग:. தஸ்ய ச஢்஢ு஢்நி:. தேஷா, ஷணாங்குணாநா த்ரி஢ீர்யுगலैரீத்யந்வய: - அ஢ு:, ஢ாந்திஸ்ம. “஢ா஢ிஸ்தௌ” த்ரி஢ீர்யுगலैரென்று சாமாந்யெந அந்ந ரூபங்களுக்கு ப்ரதி நியதமாசக்ஸொன்ன குण஢்வந்நங்களெவை? மத்யகூமா஢ி மூர்திகளில் வே஢ா஢்ரணா஢ி களைப்போலே இஃபர் வ்யூஹங்களிலும் ப்ரதிநியத க்ரீயா விஸேஷமில்லாத போது இவைததுக்கு வைய்ரீய் ப்ரஸங்கிசுக்கையால் அந்ந க்ரீயா விஸேஷங்கள் தானெவை? ஢்யாநாலம்வநமாய் நிற்கை சர்வமூர்தி சா஢ாரணமிதே யென்னவருளிச்செய்கிறார். இஃபரேத்யா஢ி. ஷாட்குண்யா஢ிதி. ச஢வாந், சர்வோத்க்ஷ ஸ்வரூப ஸ்வ஢ாவ யுக்தோ஢வாந், பரோ வாஸு஢ேவ இதி, இதிஸ஢்வோத்ர ப்ரகார வசந:. பரவாஸு ஢ேவா஢்ய ப்ரகாரேணேத்யர்த:. பரவாஸு஢ேவ விగ்ர஢ விஸிஸ்ததயேதி யாவத். ஷாட்குண்யாந்முக்த ஢ோக்ய:, ஷட்குண சமு஢ாயோஸ்ய குணவிபாக:. முக்தாநா ஢ோக ப்ரதிஸம்வந்நிததயா நியத மவஸ்தாநமஸ்ய வ்யாபார இத்யுக்த்஢வதி. வ்யூ஢, பிரிந்தென்கை. ததத்வ்யூ஢ விग்ர஢விஸிஸ்ததயாபுத்ர஢ுயேதியாவத். த்வம்சங்க்ஷணஸ்த்வம் ...

(சா.வி.) ப்ரதம தரமூர்தி:, வ்யூ஢ வாஸு஢ேவமூர்தி:. எதௌஷ்ஷட்க்ஷிபுगणै: உபாஸகாநாமநுஸந்நேயैரீதி ஸேஷ:. ஢஢ு, ஢ாதிஸ்ம. தத:, அநந்தரம். தேஷா, ஷட்குணாநா ம஢்யே. த்ரி஢ீர்யுगலै:, ஜாந்நபல மித்யேக்யுगலம். எஸ்வரீய் விரீயமித்யபரம் யுगலம். ஸக்திஸ்தேஜ இத்யந்யத்யுगல மித்யேவ் ப்ரகாரே ஸ்ததந்நமூர்த்யுபாஸகாநு ஸந்நேய ஢ுதௌஸ஢ிதாஸ்திஸ்ரஸ்த்ங்க்ஷண ப்ரத்யுமநா நிரூ஢்மமூர்தய:. அ஢ு:, ஢ாந்திஸ்ம. ஢ா஢ிஸ்தாவித்யஸ்த்஢ாஸ்திங்க்ஷி ப்ரதம புரூஷ:. ஷாட்குண்யா஢ிதி. ஢ேரங்கா஢ி ராஜ - பர இதி கதீதோ வாஸு஢ேவஸ்த்வம் ஷாட்குண்யாந்முக்த ஢ோக்யோ஢வஸித்யர்த: - முக்தாநா ஢ோகப்ர஢ாந் வாஸு஢ேவவ்யாபார:. ததா வ்யூ஢, வ்யூ஢ ரூபேண ஸ்திதவா. பலா஢்யாத் பலச஢ிதாத் - ஢ோதாத், ஜாநாத் - த்வம் சங்க்ஷண ஸ்த்஢்஢ரசி, ச஢்஢ாரம்

(சா.சம்.) மூர்தி: - தத: பரவாஸு஢ேவாத். திஸ்ரோமூர்தய:. தேஷா, ஜாநா஢ிஷட்குணாநா ம஢்யே. ஢ேத்ரீயுग. “அம்வஸ்யபாரே ஢ுவநஸ்ய ம஢்யேநாகஸ்யபுதே ம஢தோம஢ீயா” நியதூக்த த்ரிஸ்தாநக. ய஢்நா, ஜாநா஢ித்யுगல த்ரயபரிபூர்ண. அஸ்யாஸ்த்ருதே:. ஢ீரோ஢்நி ஸ்ரீஸீல பரமப஢்ரூபஸ்தாநாநி க்ரமேணார்த இதி கேசீத். “அபோநாரா” இத்யுக்த விதேஜலே, கார்யாவிஸ்த ப்ரபஞ்சம஢்யே பரமப஢்ரூப இதி க்ரமேணார்தஇதி ஢஢வ: - யுगலைஸ்தி஢ி஢ீர், எகேக யுगலாவிஷ்கரண கரணகேகமூர்திஸ்த்ந த்ரிதா அ஢ு:, அ஢ூரீத்யர்த:. ஷாட்குண்யா஢ிதி த்ரிவ்யூ஢ பக்ஷா஢ிப்ராய:. தத்ரமுக்த஢ோக்ய இத்யந்தோக்த: பரவாஸு஢ேவ:. பலா஢்யா஢ித்யா஢ிநா வ்யூ஢த்ரய முச்யதே. பலா஢்யா஢்நோதாத், ஜாந பலா஢்யா. ச஢்஢ாரக ஸ்த்ங்க்ஷண: ...

(सा.सं.) अयश्चरुद्राधिष्ठाता. ऐश्वर्यं वीर्याभ्यां सृष्टिकर्ता; धर्मप्रवर्तकश्च प्रद्युम्नः अयंचतुर्मुखाधिष्ठाता. तेजश्शक्तिभ्यामनिरुद्धः. पासि, स्थिति कर्तासि. तत्त्वानिप्रवर्तयसिच. तथा, व्यूहा. इत्थमात्मानं विभज्य - यद्वातत्वं, परमार्थं मोक्षं गमयसि, प्रापयसि. एवं प्रधानव्यूहा नुक्त्वातदवान्तर व्यूहान् प्रदर्शयति. जाग्रदिति.

मूलं-

“जाग्रत्स्वप्नात्यलसतुरीय प्राय

(सा.दी.) जाग्रदित्यादि. जाग्रत्, जागरावस्थै. स्वप्नः, स्वप्नावस्थै. अत्यलस, सुषुप्त्यवस्थै. तुरीय, तुरीयावस्थै. अथावा मूर्छावस्थै. इमाः अवस्था येषां ते तथोक्ताः. जाग्रत्प्रायास्स्वप्नाद्यवस्था प्राया ये ध्यातार उपासकास्ते स्वात्मानन्तत्तदवस्था विशिष्टत्वेन ध्यायन्ति - ...

(सा.स्वा.) वासुदेवादिकं शक्र प्रादुर्भवति वैक्रमात्।। तुर्यादि जाग्रदन्तं यत्प्रोक्तं पदचतुष्टयं। वासुदेवादिना प्रोक्तमनि रुद्धान्तिमेनतु।। तत्र तत्र पदेचैव चातुरात्म्यं तथा तथा। व्यूहाद्व्यूह समुत्पत्तौ पदाद्यावत्पदान्तरं” मित्यादि. अत्र विशाख यूपाग्र स्थिततुर्य व्यूहस्थान स्यादित्वं विवक्षित्वा जाग्रत्स्थान स्यान्त त्वोक्तिः. श्री सात्वते. तुर्य व्यूहस्य विशाख यूपाग्रस्थानकत्वेन विशिष्योक्तेः. एषां विशेषास्तु श्री सात्वतोक्ताः. यथा “सर्व क्रिया विनिर्मुक्त ममूर्त परमार्थतः। चातुरात्म्यं तदाद्यं वै शुद्धं संविन्मयं महत्।। वह्यर्केन्दु सहस्राभ मानन्द स्पन्दलक्षणं। चातुरात्म्यन्तु तद्विद्धि द्वितीय ममलेक्षणं।। भिन्नं सितादि भेदेन ऊर्ध्वाधसंस्थितेन च। चातुरात्म्यं तृतीयन्तु सुधा सन्दोहसुन्दरं।। स्थित्युत्पत्ति प्रलय कृत्सर्वोप करणान्वितं। चतुर्थं विद्धि तद्यस्य विश्वं तिष्ठतिशासना” दिति “अनुज्जित स्वरूपस्तु प्राग्भागे षड्गुणात्मना। बलसंवलितेतैन ज्ञानेनास्तेथदक्षिणे।। ऐश्वर्येण तु वीर्येण प्रत्यग्भागे प्रतिष्ठिते। तेजश्शक्त्यात्मना सौम्ये सुस्थितः परमेश्वरः।। किंतु द्वितीय मूर्तेर्वैशुभ पाणि तलद्वये। स्फुटोरेखा मयश्शङ्ख स्सुव्यक्तं लाङ्गलं मह” दित्यादिच. अस्य सर्वस्य श्रीसात्वतोक्तं हृदये ध्यान प्रकारं सङ्गृहीतुं प्रवृत्त श्रीवरदराज पञ्चाशद्गतो “रूढस्य चिन्मय तये”ति श्लोकश्चात्रानु सन्धेयः. प्रकृते जाग्रत्स्वप्नेत्यादि श्लोके स्वप्न शब्दस्य अर्थ आद्यजन्तत्वमभिमतं. तेन जाग्रदादि पदस्यापि धर्मि परत्वसिद्धिः. अत्यलसोत्र सुषुप्तः. तुरीयो मूर्छितः. तत्प्रायाः, तत्सदृशाः. ध्यातारः, उपासकाः. अत्र जाग्रत्प्रायत्वं नाम ध्याने प्रवृत्तस्यापि जाग्रत्पुरुषवद्विषयेषु बाह्येन्द्रिय व्यापार बाहुल्यं. स्वप्न प्रायत्वं नाम ध्यान परिपाकेन बहिरिन्द्रिय व्यापार निरोधेपि स्वप्न दृक्पुरुष वद्विषयेष्वन्त रिन्द्रियमात्र व्यापारवत्त्वं. अत्यलसप्रायत्वं नाम ततोऽधिक परिपाकवत्सुषुप्तवद्विषयेष्वन्त रिन्द्रिय स्यापि व्यापारराहित्यं. ...

(सा.प्र.) इत्यत्रोक्ता विशेषा इत्यर्थः - जाग्रत्स्वप्नेत्यादि “तस्मादपि विनिर्मुक्ता” इत्यारभ्य निर्याणाधिकारोक्त मार्गगामिनामुपासकानां - जाग्रत्प्रायत्वं नामविषयान्तर सञ्चारबाहुल्येपि भगवत्स्म

(सा.वि.) जाग्रदित्यादि - हेस्वामिन् चातुर्व्यूहं स्वार्थेऽप्यङ्. चतुर्व्यूहान्, वासुदेव सङ्कर्षण प्रद्युम्ना निरुद्धान् - जाग्रत्स्वप्नात्यलस तुरीयप्रायध्यातृक्रमवदुपास्यः. अत्यलसशब्देन सुषुप्त उच्यते - तुरीयशब्देन मूर्छित उच्यते - जाग्रत्प्राय, स्वप्नप्राय, सुषुप्तप्राय ...

(सा.सं.) पदशब्दोवस्थार्थकः. प्रायशब्द स्सादृश्यवाची. प्रत्येक मभि सम्बन्ध्यते. उपासकानां जाग्रत्प्रायत्वं नामविषयान्तर सञ्चारबाहुल्येपि भगवत्स्मृतिमत्त्वं - स्वप्न प्रायत्वं नाम ...

मूलं-

ध्यातृक्रमवदुपास्यः। स्वामिस्तत्तद्गुण परिबर्ह

(सा.दी.) तैरुपासकैः क्रमेणोपास्योभवति. भगवान् व्यूहावस्थः. तत्रजाग्रदादिस्थान विशिष्टध्यातृभिरुपास्यो व्यूहवासुदेवः क्रमेण जाग्रत्. स्वप्नः, सुषुप्तः. मूर्च्छ इतिव्यपदिश्यते. एवं सङ्कर्षणादिष्वपि ॐ अर्थं सोमलब्धत्वा पूर्वार्धकृत्यालौ. उत्तरार्धकृतीं हेस्वामिन् तत्तद्गुण परिबर्हः. परिबर्हः, परिच्छदः. तत्त ...

(सा.स्वा.) तुरीयप्रायत्वं नाम पुष्कलध्यान परिपाक महिमवतो मूर्च्छित पुरुषवद्विषयव्यापाराहृत्य चिह्नस्याप्यभावः. नहि सुषुप्त इव व्यापाराहृत्य चिह्न मुच्छिन्नास निश्वासादिकं मूर्च्छिते दृश्यते. एवं चतुर्विधा वस्थाध्यातारः. तेषां क्रमवत्, रीतिवत्. अस्य चतुर्धावहसीत्यनेनान्वयः. अयंभावः. यथोपासका स्स्वावस्थां जाग्रत्प्रायत्वादि रूपेण चतुर्धावहनति तद्रीतिवदुपास्यस्त्वमपि चातुर्व्यूह रूपां स्वावस्थां जाग्रद्व्यूहत्वादि रूपेण चतुर्धावहसीति. अत्र आश्रिताकारानुकरण वर्णनेनाश्रितेषु भगवतः प्रेमातिशयो व्यज्यते. तत्क्रतुन्याय विपरीतं किमिदं चित्रमिति विस्मयश्च. तत्तद्गुणेति, तेते प्रतिव्यूह भिन्नभिन्ना गुणाः विग्रह कान्तयः परिबर्हाः आयुधादि परिच्छदाश्चयस्य सतथोक्तः इदम् विधेय विशेषणं. व्यूहाः ...

(सा.प्र.) रणवत्त्वं - स्वप्न प्रायत्वं नामाल्पाल्प विषयान्तर सञ्चारेपि परिचयाधिक्येन भगवत्स्मरण बाहुल्यं. अत्यलसप्रायत्वं नाम सुषुप्तौप्रहारेवेदना द्यनुभववद्विषयान्तर सञ्चाराभावेपि स्वप्नसुखदुःखादिभिरीषदन्तरित भगवत्स्मरण वत्त्वं - तुरीय प्रायत्वंनाम मूर्च्छायां केवल ...

(सा.वि.) मूर्च्छितप्राय, ध्यातृक्रमवानुपास्यस्सन् चतुर्धावहसि - एकैकं व्यूहंचतुर्भेदभिन्नंकरोषि. ध्यातृक्रमवांश्चासावुपास्यश्चेतिकर्मधारय समासः - अयंभावः; जाग्रत्प्रायत्वं नाम विषयान्तर सञ्चारबाहुल्येपि भगवत्स्मरणवत्त्वं - स्वप्नप्रायत्वंनाम; अल्पाल्प विषयान्तर सञ्चारेपि परिचयाधिक्येन भगवत्स्मरण बाहुल्यं. अत्यलसप्रायत्वंनाम; सुषुप्तौ विषयान्तर सञ्चाराभावेपि प्रहारेवेद नाद्यनुभववत्स्व सुखदुःखादिभिरीषदन्तरित भगवत्स्मरण वत्त्वं. तुरीयप्रायत्वं नाम; मूर्च्छायां केवलस्वानुभववत्तैल धारावदविच्छिन्न स्मृति सन्ततिमत्त्वं. एतादृशध्यातृक्रमेण उपास्योवासुदेवादिपि जाग्रत्स्वप्नः सुषुप्तः मूर्च्छित इति व्यपदिश्यत इत्येकैकस्य चातुर्विध्यमिति. अबन्धुर्गुणान्तेत्युक्त विशेषमाह - तत्तद्गुण परिबर्ह इति - परिबर्हः, परिच्छदः ...

(सा.सं.) अल्पाल्प विषय सञ्चारेपि परिचयाधिक्येन भगवत्स्मरण बाहुल्यं. अत्यलसप्रायत्वं नाम सुषुप्तौ वेदनाद्यनुभववद्विषयान्तर सञ्चाराभावेपिस्व सुखदुःखादिभिरीषदन्तरित भगवत्स्मरणवत्त्वं. तुरीय प्रायत्वं नाम मूर्च्छायां केवलस्वानुभव वत्तैलधारा वदविच्छिन्नस्मृति सन्ततिमत्त्वं. एवंविध ध्यातृक्रम वद्विरुपास्य इत्यर्थः. परिबर्हः, परिच्छदः. आयुधवर्ण भूषणादयः. सहशब्दः. अविनाभावार्थः. तत्तत्सह परिबर्हः. तत्तद्व्यूहा विनाभूत परिच्छदस्सन्निति बहुव्रीहिः. चतुर्धातत्तदुपास्य क्रमभेदेन चतुर्धा व्यवस्थितं. चातुर्व्यूहं, चतुर्व्यूहभावं। वहसीत्यर्थः - चतुर्धा चातुर्व्यूहमित्युक्त्या चतुर्व्यूहष्वेकैक व्यूहस्यचत्वारो वान्तर ...

(सा.सं.) व्यूहाः - केशवादयः. तानपिभेदान्वहसीत्यभिप्रेतं, अभिप्रेतमेवार्थमाह. केशवादि कृणाणां इति - प्रयोजन वशं कृता इति. मत्स्याद्यवतारदशकस्य “परित्राणाय साधूना” मित्युक्त प्रयोजनत्रयैदं पर्यमस्तीति सर्वलोक प्रसिद्धिकरण रूप प्रयोजन वशेनेत्यर्थः, पद्मनाभादि ...

மூல்- பத்னாபாடிகளானமுப்பத்துச்சி (ச்சின்னம்) ல்வானம் ரூபடிங்.

(சா.ஸ்வ.) கபிலோ விஸ்வரூபோவிஹ்ஜம்:। க்ரோடாட்மாபடபாவக்ரோதமோ வாஸீஸ்வரஸ்ததா। டேவ ஁காஸ்வஸய: க்ரூம்: பாடாட டாரக:। வராஹோ நாரஸஹ்யஸ்சா பய்மூதா ஹரணஸ்சவீ। ஸ்ரீபாதி டீவ்ய டேஹ்ய கான்தாட்மா மூதடாரக:। ராஹுஜித்கால நேமி஢்ந: பாரசீஜாத ஹரோமஹாந்। லோகநாதஸ்து ஸான்தாட்மா டத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு:। ந்யக்ரோத ஸாயீ ப்ரஹ்மணேக ஸுஜ்ஜ தநஸ்தத:। டேவோ வாமந டேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:। நரோநாராயணஸ்சவீ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததீவச:। ஜவலத்பரஸுதூக்ராமோராமஸ்சான்யோ தநுதீர்:। வேடவிட்ஜவாந் கல்கீ பாடாட ஸயந: ப்ரபு”ரீதி. முப்பத்துச்சின்னம், முப்பத்துச்சில்வாநம். தத்தத்ச்ஹிதேதகளிலே முப்பதுக்கு மேல் ஁ஹேந்நம், எட்டெந்நம், ஒன்பதெந்நம் ஸோல்லி யிருக்கையால் இப்படிச்சில்வாந மேந்நு பௌதுவாகச்சோன்னது. விபவம்முப்பத்துச்சின்னமானால் இவத்தில்஁க டேஸ ...

(சா.ப்ர.) சீவஹி। பத்னாபோதூவோநந்தஸ்சக்த்யாட்மா மதூஸூதந:। விட்யாதிடேவ: கபிலோவிஸ்வரூபோவிஹ்ஜம்: க்ரோடாட்மா படபாவக்ரோ தமோவாஸீஸ்வரஸ்ததா। ஁காம்போநிதிஸாயீச ப்ரஹ்மண்கமலேஸ்வர:। வராஹோநாரஸஹ்யஸ்ச பீயூஸாஹரணஸ்ததா। ஸ்ரீபாதிப்ரஹ்மண்க்ரோத: கான்தாட்மா மூதடாரக:। ராஹுஜித்காலநேமி஢்ந: பாரசீஜாதஹஸ்ததா। லோகநாதஸ்துஸான்தாட்மா டத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு:। ந்யக்ரோதஸாயீப்ரஹ்மணேக ஸுஜ்ஜதநஸ்ததா। டேவோவாமநடேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:। நரோநாராயணஸ்சவீ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததீவச:। ஜவலத்பரஸுதூக்ராமோ ராமஸ்சான்யஸ்சதூர்தி:। வேடவிட்ஜவாந்கல்கீ பாடாடஸயித: ப்ரபு:। த்ரிஸத்சநவசீவீதே பத்னாபாடயோமதா” இதி ஸங்யா ப்ரேதப்ரிபாடநா தூபயோப்ரிந்ந ப்ரிந்ந ஸங்யாபோதகதேபி ஸங்யாபேதநிர்டேஸ்ய ப்ரமாணதமதேவ தத்வத்ரயமர்த் பஞ்ஞக மித்யாதிவதூவிக்ஷா விஸேஸேணோபபதே வீரோதா பாவாஸ்சங்யாடூய ஸஜ்ஜஹர்த் ஸாமான்யதோ முப்பத்துச்சின்ன ரூபமிதி. த்ரிஸத ஁பரிக்கிச்சுடஸ்ய பயயிண சிந்நஸுடேநநிர்டேஸ: - யதூ, கிந்ந, சிபஹமித்யர்த: - ஁வஞ் சிந்நஸுடஸ்யக்கிச்சுடஸ்யச ஸங்யாடூய ஸங்க்ரஹகதவ மபூர்தி ஸூகததேதிஜேய்-

(சா.வி.) அயம்பாவ: விஷ்வக்சேந ஸஹிதாயா “பத்னாபாடிகாஸ்சர்வே வீபவீயாஸ்ததீவச:। ஷத்த்ரிஸதஸ்சங்யாஸங்யாடா: ப்ராடான்யேந கணேஸ்வரே”த்யுக்தம்। அஹிபூத்ய ஸஹிதாயா “விபவா: பத்னாபாடாஸ்த்ரிஸத்சநவசீவஹி”தி. ஁வ ஸங்யாபேதஸதி அர்த் பஞ்ஞக தத்வத்ரயமிதி வத்கிச்சி தூவிக்ஷாபேதனோபய ஸங்யோபபதேரூபயோப லக்ஷணதயா முப்பத்துச்சின்ன மித்யுக்தம்। சிந்நஸுட: கிஸ்திதூவி த்ரிஸத ஁பரிக்கிச்சி. ஷட்வாநவேதி “பத்னாபோதூவோநந்த ஸ்சக்த்யாட்மா மதூஸூதந:। விட்யாதிடேவ: கபிலோ விஸ்வரூபோ விஹ்ஜம்: க்ரோடாட்மா படபாவக்ரோ தமோ வாஸீஸ்வரஸ்ததா। ஁காம்போ நிதிஸாயீச ப்ரஹ்மண்கமலேஸ்வர:। வராஹோநாரஸஹ்யஸ்ச விஸாஹரணகஸ்ததா। ஸ்ரீபாதி ப்ரஹ்மண்க்ரோத: கான்தாட்மா மூத டாரக:। ராஹு ஜித்காலநேமி஢்ந: பாரசீஜாத ஹஸ்ததா। லோகநாதஸ்து ஸான்தாட்மா டத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு:

(சா.ஸ.) விபவாநாமபி ப்ரஹ்மண்கதவதாரதவமேவ குண வ்யாபாராப்யா மபிவ்யஜ்யத இதி கிந்நம் ரூபங்களித்யுக்தம்

மூல்- இவற்றில் மத்யகூர்மாதிதளான அவதாரங்கள் ஒரு திரயனவதத்தாலே விதேதித்துச் சொல்லப்பட்டன. இவ்விதவங்களில் இவர்ன் அவ்வோகாரிய விதேதங்களுக்கீடாக, தான் வேண்டின குணங்களை வேண்டினபோது மறைத்தும், வேண்டின போது திரகாதிப்பித்தும் நடத்தும்.

(சா.தி.) முப்பத்தாறா திரருக்க ததாவதாரமென்று விதேதித்துச்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவைக்காட்டுகிறார். இவத்திலித்யாதிதால். “மத்ய: கூர்மோவராஹத்ச நாரசிஹுத வாமன: | ராமோ ராமத்ச ராமத்ச கृஷ்ண: கல்கீதிதேதத” என்றுசொல்லப்பட்ட விதவாவத்யைகளில் வ்யூதங்களிற்றோலே குணவிதேதா விஷ்கார நியமமில்லை த்யென்கிறார். இவ்விதவங்களித்யாதி தால். வேண்டின போதுமறைத்தும், ராமாவதாரத்தில் திராயிகமாக தானதலாதி களைமறைத்தான். க்ஷ்ணாவதாரத்தில் திராசநதாதி துத்தங்களில் ஒளித்துப்போனானிதே. திரகாதிப்பித்தும், தடாதுவுக்கு திரகதி திரதான தண்ணினான். “தாபமானாதுசுமிதிரே. திரகத்ச தீலே ...

(சா.தவா.) மாநததாவதாரமாத்ததை விதவமென்று தாத்தங்களில் விதேதித்துச்சொன்னதெத்தாலே த்யென்னவருளிச்செய்கிறார். இவத்திலித்யாதி. அத ததாதி த்ரீசாத்தவாதி வதனேது மத்யரூபம் விதேதிதநதிரதீதே. ததாதி தகதூதநுததநே ததூபம் விவதித மிதிவா த்ஹிதான்திரேது விதேதிதூதிதர தீதிதிவா அதிதிரேத இவத்திலித்யூத்த. ஒரு திரயன வதத்தாலே, சூலத்யாதி தததந்மூலா த்ரதண சூகரியாதி ரூபமான ததேனு மொரு திரயனவதத்தாலென்னதடி. ஆனாலும் ராமக்ஷ்ணாதி ரூபங்களை சாதிாதிதவதவதாரங்களென்று சொல்லக்கூடுமோ? இவத்தில் தானதக்யாதிதகளுக்கு ஒருக்காலுண்டா த்யொருக்காலில்லை தாகக்காண்கையாலே திவைகர்மவத்ய ரூபங்களா மத்தனைதயன்னோ? தனக்குள்ள குணங்களை திவன்தானே த்யொருக்கால் மறைத்தொருக்கால் திரகாதிப்பிக்கு மத்தனைதோக்கி திவை துண்டாவதும் நதிப்பது மில்லையென்னிலஅப்போதிந்த மறைதும், திரகாதிதும், கர்மவத்யருக்குப்போலே ததத்காலங்களிலே விதிரதமாக நடப்பானேன்? கர்ம வைதித்யத்தாலே தானாலன்றோ திப்படி நடக்கலாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவ்விதவங்களித்யாதி. அவ்வோகாரிய விதேதங்களென்னது அந்தந்த விதிரத காரியங்களென்னதடி. நடத்த வேண்டின அந்தந்த காரியங்கள் விதிரதங்களாகையால் ததநுகுணமாக குணங்களுக்கு மறைதும், திரகாதிதும், விதிரதமாய் நடக்கிறதத்தனைதோக்கி ...

(சா.வி.) நதிரதே தாதி திரகவானேக தூதி தநுதததா. தேவோவாமன தேஹத்ச சர்வத்யாதி திரவிதிரம: | நரோநாராணத்சவைஹரி: க்ஷ்ணதூததீவத | த்வலதிரதசு தூதிராமோ ராமத்சானத்யத்சதூதி: | வேதிவிதிதவான்கல்கீ தாத்தாதித: திரதூ: | திரிதத நவதீவைதி ததநாதாதிதோதா:” இத்யேதா தாமானிதிேதானி. நவதவதாராணாதிதிதிதாதி ரூபதேகதம் ததாவதாரதவ திரசிதிதிரித்யதிராஹ. மத்யகூர்மாதிதி. சொல்லப்பட்டன, தூதா: . விதவேதுவ்யூத ததூண விதேதாவிஷ்காரநியமோ நாதிதீதவதிதிரேத்யாஹ. இவ்விதவங்களிதி. வேண்டாதபோது, அநதேதித தமதே. மறைத்தும், அதிரகாதி. வேண்டினபோது, அதேதித காலே. திரகாதிப்பித்தும், திரகாதி. நடத்தும், திரவதி. ராமாவதாரே திராயேண தான தலதோ: திரததாநாதிதடாதுத: திரகதி திரதானாது. “தாபமானதசுமிதிரே. திரகத்சதீலே திரவதிதா த்யஹ” ...

(சா.த.) ததூ, திரயன வதத்தாலே இத்யத்யமத்யாதி தரீரதிரிதே த்யதஹதவ தவதாவ இத ...

மூலம்- இவற்றில் அவாந்தர ஸெதங்கள் “கூஷ்ணரூபாண்ய சங்஁யாநீ” த்யாதி களிற்படியே அநந்தங்கள். இப்படி விஸவாந்தரங்களும் கண்டுகொள்வது. சிலஜீவர்களை விஸ்ரஹ விசேஷத்தாலும், ஸக்தி விசேஷத்தாலும், அ஢ிஷ்டித்து அதிசயித கார்யங்களை நடத்துகிறதும் விஸவ ஸெதம்.

(சா.தி.) பரிவர்தயாம்யஹ” மென்றானிறே. அவாந்தர ஸெதங்கள், லக்ஷ்மீநூசிஹ்யன், யோகாநந்நூசிஹ்யன், சதுர்ஸுஜாஸ்ட ஸுஜாதி நூசிஹ்ய நியதாதி ரூபேண்யவும், மதந கோபாலந், சதுர்ஸுஜ கோபாலநியதாதி ரூபத்தாலும் அநந்தங்கள். இனி அவேசாவதார ஸெதங்களைக்காட்டுகிறார். சிலஜீவர்களை இத்யாதி. வ்யாசஜாமத்யாதிக்களை ...

(சா.ஸ்வா.) கர்மவீசித்ரி யாலே நடக்கிறதன்றென்று கருத்து. வ்யூஹங்களில்போலே இவ்வி ஸவங்களிலும்அவாந்தர ஸெதமுண்டோ? உண்டாகில் அவைவத்தனை என்ன வருளிச்செய்கிறார். இவத்திலித்யாதி. அந்ராதிசத்வெந்நூசிஹ்யாதி ரூப வாஹ்ய்ய ப்ரதிபாடக ப்ரமாண் சங்஁ஹ:.. கேசவாதிக்கள் வ்யூஹாந்தரங்களென்று கீழ்ச்சொன்னாப்போலே இங்கும் விஸவாந்தரங்களென்று சிலவுண்டோ? உண்டாகில்அவைகளைத்தனை யென்னவருளிச்செய்கிறார். இப்படியே இத்யாதி. இப்படியே யென்னது அநந்தங்களாகவே யென்னபடி. கண்டுகொள்வது, கேசவாதி களைப்போலே சுப்ரஸித்தங்களன்றாகிலும் ஸ்ரீ சாத்வதாதிக்களில் ஸக்திசாதி சங்ஜிகங்களான விஸவங்களுக்கு த்விஸுஜத்வ சதுர்ஸுஜத்வாத்தாக்கார ஸெதம் சொல்லுமிடங்களிலே காணலா மென்றுகருத்து. ஸ்ரீமத்ப்ராது ஸ்ரீமத்விங்களாக ஸாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட ஹிரண்ய கர்ஸ ருத்ரவூத்தாதி ரூபங்களெந்த அவதாரங்கள்? ஜீவாதிஷ்டாந மிஸ்த்ரங்களா யிருக்கிற இவத்தை வ்யூஹ விஸவாதி களில்அந்தர்஘் தங்களென்ன வொண்ணாதிதே? யென்னவருளிச்செய்கிறார். சில ஜீவர்களை இத்யாதி. ஹிரண்ய கர்ஸாதி ரூபங்கள் முக்ய ப்ராதுஸ்ரீமத்விங்களன்றாகிலும் கோண் ப்ராதுஸ்ரீமத்விங்களென்று ஸ்ரீ பௌக்ரத்திலே அறுதி யிட்டதென்று ப்ரமத் ஸங்கத்திலே இவருளிச்செய்த படியே யிவையும் விஸவஸெதமாகையால்உத் த்ஷட்காவகாசமில்லை யென்றுகருத்து. விஸ்ரஹ விசேஷத்தால்அ஢ிஷ்டிக்கை யாவது தத்தஜீவ ஸ்ரீரானு ப்ரவிஸ்தமுக்ய விஸவ விஸ்ரஹ விசேஷயுக்தனாய்க்கொண்டு தத்தஜீவர்களை நியமிக்கை. இங்ஙனன்றிக்கே ஸக்தி மாத்ரத்தாலே நியமிக்கை ஸக்தி விசேஷாதிஷ்டாந மென்றுகண்டு கொள்வது. விஸ்ரஹ விசேஷத்தாலே அ஢ிஷ்டித்ர ஹிரண்யகர்ஸ ருத்ராதிக்கள். ப்ரமத் ஸங்஁ஹத்திலே “ஹிரண்யகர்ஸ ருத்ரவூத்தாதி க்ஷேத்ரஜர்கள் வித்யாதி தேவாதி ப்ராதுஸ்ரீமத்விங்களாலே அ஢ிஷ்டித்ரெ” ன்றுதாமேயறுதி யிட்டாரிறே. இவை விஸவங்களிலே அந்தர்஘் தங்களானாலும் ஸ்ரீரூத்ராதி ஸ்தாநங்களில் நிற்கும் ரூபங்களெதிடிலே அந்தர்஘் தங்கள்? இது அச்சையென்று தனித்துலூர்அவதார ப்ரகார ...

(சா.ப்ர.) சில ஜீவர்களை இதி, “ஸூத்ரீத: கரிஷ்யாமித்வாமாவிச்ய ப்ராபதே. விஷ்ணுராத்மா ஸ்ரீமத்ஸுவஸ்யாமி ததேஜஸ” இத்யாதுக்த ப்ரகாரேண் ஸ்ரீமத்ஸுவாதிநாதிஷ்டாயேத்ய: - ஸர்வாந்த்யாமி ஸ்ரீமத்ஸுவநுப்ரவேசேநைவ லக்ஷ்ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவூத்திகேசதுர்ஸுக்ஷே புநரநு ப்ரவேசோநாமஸக்தி விசேஷா விஷ்ணுரண் மிதிஜேயம் - அர்ச்சா ...

(சா.வி.) மித்யாதுக்தேசச் சக்ஷ்ணாவதாரே ஜராஸந்ந் யூத்தாதிஷ்டு ப்ரலாயநாதிசச் சேதத்ரஸ்த்யம். இப்படி விஸவாந்தரங்களுமிதி, நூசிஹ்யாவதாரேஷு யோகாநந்நூசிஹ்யசச் சதுர்ஸுஜநூசிஹ்ய இத்யாத்தாஸ்த்யா இதிஸாவ:.. சிலஜீவரிதி. நடத்து கிறதும், ப்ரவர்தயதி. எதே ஸக்த்யாவேசாவதாரா ஸ்ரீமத் ருத்ர வ்யாச ஜாமத்யாதிக்கள்: ...

(சா.சங்.) சதாமவதார ரஹஸ்யஜாநசித்த்ய இத்ய: - சிலஜீவர்களை இதி. அாதித்யாதி ஜீவவிஸ்ரஹ விசேஷ:.. வ்யாசாதி ...

மூல்- பரவ்யூஹாதி ரூபங்கள் தானே ஆஸ்திதார்க்காக அவர்கள் அபேகித்த படியிலே. “பிம்பாகூத்யாத்ம நாபிம்பே சமாஸத்யாவதிஸ்தே” என்கிறபடியே நிற்கிறநிலை அர்சாவதாரம். சர்வருடையவும் ஹதயங்களிலே சூக்ஷ்ம மாயிருப்பதொரு ரூப விஸேஸத்தைக்கொண்டு நிற்கிற நிலை அந்தர்யாமியவதாரம்.

(சா.தீ.) யென்கை பரவ்யூஹாதி யென்றாதி ஸஃத் விபவ ஸாஹக். பிம்பேசமாஸத்ய, இவர்களுடைய பார்த்தையாலே அர்சா பிம்பத்தில் எழுந்தருளி. பிம்பாகூத்யாத்மநா. பிம்பம், அர்சை. தஸ்யேவாகூதிர்த்யஸ்ய ததாத்மநா. அவதிஸ்தே, சாந்நித்யம் கரோத்யென்கை. சர்வருடையவு மித்யாதி. அந்தர்யாமித்வம், த்விவிதம். ...

(சா.ஸ்வா.) மென்றிலப்போது பரவ்யூஹ விபவாதி ரூபேணத்ரிபகாரமே பஃகவதூபமென்கிற ஸாஸ்த்ர விரோத்யாதோ? இது பரவ்யூஹாதி களுடைய பரிணாம விஸேஸமென்று விவகித மாகையாலே விரோத்யாதென்றிலப்போதிதுவும் பரவ்யூஹத்யந்தரீத மாயொழிகையாலே பஃகவதூபம் பஃத்யபகார மென்கிற ஸாஸ்த்ரான்தரம் விரோத்யாதோ? கிஸ்த், இப்படி பரிணமிக்கைஎதற்காக? அதிலும்஁கரூப மன்றிக்஁கே விசித்ரமாயிருக்கைக்கு நியாமகம்தான்஁தென்ன வருளிச்செய்கிறார். பரவ்யூஹேத்யாதி. அாதிஸஃதென விபவஸஃத்யஃ. பிம்பம், அராஃதக்ரீத்யாருசி ஸுவரீ ரஜதாதி நிர்மிதா ப்ரிதமா. தஸ்யாகூதிரிவாகூதிர்த்யஸ்ய சபிம்பாகூதி. சதாஸா வாத்மா ஁தெதிகர்மதாரய. அாத்ராத்ம ஸஃத்யோவிஃகரஃ. பிம்பஸதூஸ விஃகரே஁த்யர்த: . பிம்பே, ப்ரிதமாயா. சமாஸத்ய, சமியே கீகாரே. நாரகூரவத விபா஁னே சஸ்த்லேஸ ப்ரித்யேத்யர்த: . இது பரவ்யூஹாதி பரிணாமமானாலும் அவத்தைப்போலன்றிக்஁கே ஁தேஸகாலாதி விபகரீஸ்஁தற மாஸ சக்யுஸஸுக்களுக்கும் அநுபவிக்கும்படி தோத்திநிற்கிற நிலையாகிற ஏற்றத்தை யிட்டுஇத்தை தனித்ததோர்அவதார பகார மாகசில ஸாஸ்த்ர சால்லுகிறத்துக்கு விரோத்யமில்லை யென்றுஇவ்வாக்ய தாத்பர்ய. ஆனாலும் அந்தர்யாமி ரூபம் பரவ்யூஹாதிகளில் அந்த ரீதமென்று கொள்ளாவிட்டால் பஃகவதூபம் த்ரிபகார மென்கிறத்தோடு விரோத்யாதோ? இது பரரூபத்தின் பரிணாம விஸேஸமாகையாலே விரோத்யாதென்னில்அப்போது பரரூபான்தரீத மாயொழிகையாலே ஸாஸ்த்ரேஸு பஃகவதூபாணா பஃத்ய பகாரத்வோக்தி விரோத்யாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். சர்வருடையவு மித்யாதி. இங்கு சர்வத்தினுடைய வென்னாதே சர்வருடைய வென்கிற வித்தால் ஁பாஸன யோ஁யதீயில்லாத திரிய்குகளின் ஹதயத்திலிந்த ரூபமில்லையென்ற தாகிறது. சூக்ஷ்மேதி. பரரூபஸ்யாதி பூஹத்வாத்ததாடாய ஹுதேஸே சந்நிதானா ...

(சா.ப்ரி.) வதார ஸ்வரூப மாஹ - பரவ்யூஹாதி ரூபங்கள் தானே இதி “பராவஸ்தாபரேஸத்ய வ்யூஹாஸ஁ விபவாடய: . ஸக்த்யாவேஸாவதாராஸ்து விஸ்ணோஸ்தாத்ராலிகாஸ்த்ரமூதா” இதிபா஁தே வ்யூஹ விபவயோ: பரவிஃகரஹதுத்யாவஸ்தத்வோக்தே: - பஃத்யராத்ரே஁ “஁வோ வோகூஸ்தநாதஸ்து அநந்தாஸன சஸ்தித: . ஸேவ்யஸ்த்ரீபூமிநோ஁பி: ப்ரிதூபவிஸ்ததா஁லிலை: . பிம்பாகூத்யாத்மநாபிம்பே சமாஸத்யாவதிஸ்த” இத்யாதிபி: பரவிஃகரஹவதவ்யூஹ விபவ விஃகரஹாணாமப்யர்சா விஃகரஹப்ரிதேஸோக்தே: பரவிஃகரஹ சமோபவர்தித்வோக்தேஸ஁தேஸா நியத்யத்வமேவிதாபவ: - அந்தர்யாமி ஸ்வரூபமாஹ - சர்வருடையவுமிதி - நநுவேதான்தேஸு. “தஸ்யாஸிஸ஁த்யாமத்யே பரமாத்மாவ்யவஸ்தித” ...

(சா.வி.) அர்சாவதார ரூபமாஹ. பரவ்யூஹாதி. அாதிஸஃத்யோவிபவ ஸஃத்யஃ. அந்தர்யாமியவதாரமாஹ. சர்வருடையவுமிதி. ரூபவிஸேஸத்தை, விஃகரஹ விஸேஸம். கொண்டு, ரூஹித்வா. நநு, ...

மூல்- இது சர்வாந்தர்யாமியான டிவ்யாட்ம ஸ்வரூபத்தையனு சந்திக்க இழிவார்க்குத்துறையாக “அஷ்டாங் யோக சித்தானா ஹ்யாநிரதாட்மநா | யோகிநாமிஹிகாரஸ்யாடேகஸ்மிந் ஹ்ருதயேஷயே” இதுயாடி களிலேசொல்லுகை

(சா.டீ.) ஸ்வரூபாந்தர்யாமித்ஹாடந்தர்யாமித்வமும். அதிலிதுஹாடந்தர்யாமி ரூப. ஸ்வரூபமந்றோ வேடாந்தங்களில் “ய ஂட்மநிதிஷ்” ந்திதுயாடிகளில் சர்வாந்தர்யாமியாகச்சொல்லப்பட்டது. ஹாடந்தர்யாமித்வ மெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். இது சர்வாந்தர்யாமியான விதுயாடியால். துறை, ட்வர. அஷ்டாங்ஜேதி. அஷ்டாங் யோகேந சித்தானா - ஹ்யாந: , ஹ்ருத்யாந. யோகிநா, ஹ்ருத யோக வதா. ஂகஸ்மிந் ஹ்ருதயேஷயே அந்தர்யாமிணி. இங்கு ஹ்ருதயஷ்டத்தால்ஂட்ம ஸ்வரூபம் விவக்ஷிதம் - ...

(சா.ஸ்வ.) நுபப்தே ரிதிஹவ: . ததுய, இது பரரூபத்தின் பரிணாமிநானாலும்அத்தைப்போலன்றிக்கே டேஷவிபரக்ஷம்ற சர்வருடையவும் ஹ்ருதேஷத்திலே சந்நிஹிதமாய் நிற்கிறநிலையாகிற ஏற்றத்தை யிட்டுஇத்தைத்தனித்ததோர்அவதார பரகரமாகச்சொல்லுகிறதாகையால்உத் திரோதமில்லையென்று கருத்து. இந்தஅவதாரத்தை அந்தர்யாமியென்னக்கூடுமோ? டிவ்யாட்ம ஸ்வரூபத்தையன்றோ வேடாந்தங்கள் அந்தர்யாமியென்று சொல்லுகிறது. அந்தஅந்தர்யாமி யோடு ஂரு சம்வந்஢ விசேஷத்தை யிட்டுஇதுக்கும் அந்தர்யாமி சந்ஜை யுண்டாகையா லிதுவும் அந்தர்யாமி யென்று ஸாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தென்றில், அந்த சம்வந்஢ விசேஷ்஑து? அதில் பரமாணந்தான் ஏதென்னவருளிச் செய்கிறார். இது சர்வாந்தர்யாமிதுயாடி. அகா஢மான தடாகாடி களில்இழிவார்க்குத்துறையொழிய வேறுவழிகிடையாதாப்போலே இங்கு வேறுவழிகிடையா தென்கைக்காக வித்தைத்துறை யென்கிறது. அஷ்டாங்ஜேதி. அஷ்டாங்யோகேந சித்தானா ஂட்மாவுலகநம் ப்ராஸானா - ஹ்யாந: , மானஸபூஜா - யோகிநா, ப்ரஹ்மோபாஸகானா ஹ்ருதயேஷயே, ஹ்ருதயகூஹர் வர்தினி அந்தர்யாமி வி஑்ரஹே - ஂகஸ்மிந், ஂகமூர்திதயாவஸ்திதே. ஸ்ரீஸாத்வதே ஂதக்ஷ்஑ோகாவ்யவஹித ஑்ந்தே “வ்யாமிசுரயா஑மூக்தானா விப்ராணா்வேடவாடிநா | சமந்நேது சதுவ்யூஹ்வஹிகாரோந சான்யதே” துயாடி நா சாதுவ்யூஹ்யூபாஸநாஹிகாரிணா வக்ஷ்யமாணத்வாத்தடேக்ஷயா ...

(சா.ப்ர.) இதி சர்வாந்தர்யாமிதயாவ஑தம் ப்ர஑வஹ்ருத்யாட்ம ஸ்வரூபமேவ “அதயடிடமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரேடஹர் பூந்஢ரீகம் வேஷ்மடஹரோஸ்மிந்நந்தர் ஂகாஷ” இதுயாடிபி ரூபாஸ்ய தயா஑ோ஢்யதே. ஂவசுத்ர வி஑்ரஹாந்தர்யாமித்வோப டேஷோவ்யர்த் இதுயாஷக்ஷ்யஂஹ - இது சர்வாந்தர்யாமியானேஇதி. துறையாய், ஸு஑ாசுரயோ஑ூய. அந்தர்யாமி வி஑்ரஹஸ்ய ஸு஑ாசுரயத்வே ப்ரமாணமாஹ. அஷ்டாங்யோக சித்தானாமிதி. ஹ்ருதயேஷய இதிவி஑்ரஹஸ்ய ஹ்ருதய ஑ுஹாந்தர்வர்தித்வம் விவக்ஷிதம். நநு, சர்வடா ஸ்வதஸ்சர்வஜஸ்ய ஹேயப்ரத்யநீகஸ்ய கர்ம வஸ்யஸ்யாகால ...

(சா.வி.) வேடாந்தேஸு சர்வாந்தர்யாமி தயாவ஑தம் டிவ்யாட்ம ஸ்வரூபமேவ “யடிடமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரேடஹர் பூந்஢ரீகம் வேஷ்ம. டஹரோஸ்மிந்நந்தர் ஂகாஷ” இதுயாடிபி ரூபாஸ்யதயா ஑ோ஢்யதே. கி்வி஑்ரஹாந்தர்யாமி த்வோபடேசேநேத்யத்ராஹ. இது சர்வாந்தர்யாமி யானேஇதி. அநுசந்஢ிக்க, அநுசந்஢ாதும். இழிவார்க்கு, ப்ரவிசதா. துறையாக, ட்வரத்வேந. சித்தாலம்வ நார்த்த்வாந்நவ்யேர்த்ய மிதி ஹவ: . நநு சர்வடா ...

(சா.சம்.) ஸக்தி விசேஷ: . டிவ்யாட்ம ஸ்வரூபஸ்யேவ சர்வாந்தர்யாமித்வேபிஹ்ருத ரூபஸ்ய அந்தர்யாமியவதார த்வோக்தேநிதயாமகமாஹ. இது சர்வாந்தர்யாமியானவிதி. அவதார ரஹஸ்யத்தையுமிதி - பரத்வேஸத்யப்யாசுரயணா ...

மூல்- யாலே அந்தரியாமி ரூபமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி அவதரிக்கிற ரூபங்களில் வகைகளெல்லாம் शुद्ध सत्वद्रव्यमयங்களாய் கர்மதத்பலங்களோடு துவக்கற வருகையாலே शुद्ध सृष्टियென்று பெயர் பெற்றிருக்கும் ...

(சா.தி.) கர்ம தத்பலங்களோடு துவக்கற, கர்மஹேதுக மன்றியே - அத எவதத்பலங்களான சுஃது:கானுபவ

(சா.சுவா.) एकमूर्त्युपासनाधिकारिणो भिन्ना इति ज्ञापनार्थं मन्त्रैकस्मिन्नित्युक्तं. आदिशब्देन “मन्त्रं स्समाधि विषयेनाना भूमिजयेषुच। निराकारो निरङ्गश्च स्मर्तव्यो ब्रह्मलक्षणः। तत्प्राप्त्युपाये प्रथमे यागहोमादिकेतुवै। साकारं संस्मरेत्साङ्ग” मित्यादि कलाना तत्प्रकरणस्थ वचनங்கள் विवक्षितங்கள். இங்கு “निराकारो निरङ्गश्चस्मर्तव्यो ब्रह्म लक्षणः” என்று दिव्यात्म स्वरूप विषय समाधियைச்சொல்லி “तत्प्राप्त्युपाये साकारं संस्मरे” தென்கையாலே இந்த த்ரகரணத்திலே இதுதுறையாகச்சொல்லப்படுகிற தென்று கருத்து. இந்த வ்யூஹ விஹாதி ரூபங்கள் दिव्यात्म स्वरूपाद भिन्न द्रव्यங்களோ? भिन्न द्रव्यங்களோ? आद्ये दिव्यात्म स्वरूपस्य परिणामापत्या निर्विकारत्व श्रुति विरोधिக்கும். द्वितिये श्रीलक्ष्मी तन्त्रादि शास्त्रங்களிலே இத்தை शुद्ध सृष्टियென்று சொன்னதுகூடா தொழியும். शुद्धमान दिव्यात्म स्वरूपம்தானே नानाविध विग्रहरूपமாகிறதென்னும் பக்தத்திலன்றோ இத்தை शुद्ध सृष्टियென்னலாவது. இந்த வ்யூஹாதிகள் शुद्ध सृष्टिकளா யிருக்க இவத்தை जगत्सृष्ट्यादि व्यापार युक्तங்களாகவும், சில த்ரயோஜன வத்துக்களாகவும், சொன்னது தான் கூடுமோ? व्यापारादிகள் கலசாதிருக்கிலன்றோ இத்தை शुद्धसृष्टि யென்னலாவது. देव मनुष्यादि रूपै यानाशुद्ध सृष्टियिற் போலே இதிலும் दिव्यात्म स्वरूपातिरिक्तமான उपादान द्रव्यமும், चतुर्मुखादि शरीरத்தில்போலே सृष्ट्यादि व्यापारादि களுமுண்டாகில்இது शुद्ध सृष्टि என்று சொல்லப்படுகிறது எத்தாலே யென்னவருளிச்செய்கிறார். இப்படி அவதரிக்கிற வित्यादि. வகைகளெல்லாம், व्यूहम् विभवमित्यादियாகச்சொன்ன राशிகள் நாலு மென்றபடி. शुद्धसत्वेति. दिव्यात्म स्वरूपभिन्न द्रव्यत्वेपि त्रिगुणद्रव्य मयत्वा भावाद्व्यापारादि सत्वेपि ...

(சா.த்ர.) वश्यस्य नित्यपरिपूर्णस्येश्वरस्यरामाकृष्णादि रूपेणोत्पत्तिर्न तात्विकी. शरीर सम्बन्धस्यज्ञानसङ्कोचापादकत्वक्चर्म मांसादिमयत्वेन हेयत्व, कर्ममूलत्व, कालवश्यत्व, सुखदुःखानुभव साधनत्व, प्रसङ्गाद्विभवाद्य सिध्यातन्निरूपणमयुक्त मित्यत्र सप्रमाण मुत्तरमाह - இப்படி அவதரிக்கிறேத்யாதினா. “बहूनिमेव्यतीतानि जन्मानितवचार्जुन”ति जीवेनसमं शरीरात्ययस्योक्तत्वात्सत्यत्वं सिद्धं. “तान्यहं वेदसर्वाणि नत्वं वेत्थपरन्तपे” तिज्ञान सङ्कोचकरत्वाभाव उक्तः “प्रकृतिं स्वामधिष्ठायै”ति विग्रहस्यशुद्ध सत्वमयत्वेनचर्म मांसादिहेय प्रत्यनीकत्वमुक्तं “सम्भवाम्यात्म ...

(சா.வி.) स्वतः सर्वज्ञस्य हेयप्रत्यनीकस्याकर्मवश्यस्याकाल वश्यस्य रामकृष्णादि रूपेणोत्पत्तिर्न तात्विकी. तात्विक शरीर सम्बन्धस्य दुःखहेतोरसम्भवा दतो मिथ्याभूतेति वाच्य मित्यत अह। இப்படி அவதரிக்கிறேதி. बहूनीति. “बहूनिमे व्यतीतानि जन्मानि तवचार्जुन। तान्यहं वेदसर्वाणि नत्वंवेत्थ परन्तप। अजोपिसन्न व्ययात्मा भूताना मोश्वरोपिसन्॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय सम्भवाम्यात्म मायया” अजत्वाव्ययत्व सर्वेश्वरत्वादि सर्व पार मैश्वरंप्रकार ...

மூல் - இவ் அவதாரங்களெல்லாம் சத்யங்களென்றும், இவற்றில் இஷ்வரனுக்கு ஜ்ஞாநாதிசங்கோசமில்லையென்றும், ...

(சா.தி.) த்தோடு ஸ்பர்சமற்றவென்னபடி. இவ்வதாரங்களெல்லாமியாதி. “பஹீநிமேவ்யதீதானி” யென்ற ஸ்லோகத்தில் தவச என்று ஜந்மங்களிருவருக்கும் துல்யமென்கையால் ஂந்ர ஜாலிகம்போலே மித்யாவன்று; சத்யங்களென்றும் “அஜோபிசந்” என்கிற ஸ்லோகத்தில் அஜோவ்ய இஷ்வரோபியென்கையால் அவதார தசீயில் அஜஹ த்வஸ்வபாவத்வத்தையும் ...

(சா.ஸ்வ.) தத்ய கர்மாதி சம்வந்நாபாவாசு ஸுதத ஸுஸ்திவ்முபபதத இதி பாவ:.. இப்படியிவத்தெ யொரு ஸுஸ்தி விஸேஷமாகச்சொன்னது கூடுமோ? நிஃல ஹேய த்ரத்யநீக னானீஷ்வரன் தரிஃரஹிக்கிற இந்தரூபங்களெல்லாம் ஂந்ர ஜாலிக வந்மித்யா பூதங்களன்றோ? இங்ஙனன்றிக்கே சத்யங்களாகில் ஸரீர சம்வந்ந த்ரத்யுக்தமாக க்ஷேத்ரஜ்வதததவ்லாபு ஸக்தித்வாதி தோஷ த்ரதத்க்கையாலே இஷ்வர ஸ்வபாவ த்ரத்யுதி வாராதோ? இவத்தில் சில ரூபங்கள் பூத ஸஜ்ஜாதாத்தகங்களாகக்காணப்படாநிற்க இவையெல்லாம் ஸுதத ஸத்வமயங்களென்றது தான்கூடுமோ? இவைகர்ம தத்தலங்களோடு துவக்கற்றவை யென்றது தான் உபபந்நமோ? ஸரீரமெல்லாம் கர்மமூலத்வ, கர்மதரிபாக காலநியதோத்ததித்வ, தத்தல பஹார்தத்வ வ்யாஸமன்றோ? கிசு, சித்தாலம்வந்நததுக்கு தரரூப மமைந்நதிருக்க வ்யூஹதவதாரங்களை இங்ஙு நிரூதித்தது நிஸ்த்ரயோஜநமன்றோ? இவைகளுமத்தெதப்போலே ஸுபாஸ்த்யங்களாகையாலே நிரூதித்ததென்றில்இது ஸுபாஸ்த்யங்களானாலு மிவத்தெதப்பற்றுவார்க்கும் நித்ய ஸித்தததாகாரே இத்யாதிதகிற்படியே தரரூப மவஸ்ய ஜ்ஞாதவ்ய மாகையால் அதுவேயமையாதோ? இவ்வதாரங்களையெல்லா மிங்ஙு நிரூதித்ததுக்கு அதிக த்ரயோஜந முண்டோ? வென்னஇஸுசுத்க்களுக்கு த்ரமாண வலத்தெ யிட்டுஉத்தர மருளிச்செய்கிறார். இவ்வதாரங்களெல்லாமியாதி. ஜந்மநஸத்யத்வாபாவே “பஹீநிமேவ்யதீதானி” யென்கிற ஸ்லோகத்தில் பஹுவாதீதத்வ வசந் ஸ்வஸமல்லாமையாலும் தவச என்றது தூஸ்தாந் ரூபேண பஹவஜ்நம் சத்யத்வ ஸமர்தந தரமல்லாதபோது நிஸ்த்ரயோஜந மாக த்ரதத்க்கையாலும் இஜ்நம்ங்களை ஂந்ரஜாலிக ம்போலே மித்யாவன்றிக்கே சத்யங்களென்றும் “அஜோபிசந்” என்கிற அநந்நர ஸ்லோகத்தில் “அஜோபிசந்”. அவ்யாதாபிசந். இஷ்வரோபிசந்” என்கையால் அஸ்மதாதிவதஜ்ஞாநாதி ஸங்கோசமன்றிக்கே அவதாரதசீயில் அஜஹத்வ ஸ்வபாவத்வத்தையும் “த்ரகூதி ...

(சா.த்ர.) மாயயே” திமாயாவயுந்ஜ்ஞாநமித்யேத தானு஑ுந்யேந பஹவதிசுசுதா மூலத்வோக்தே: கர்மவஸ்யத்வா பாவ உக்த:.. “யதாயதாஹி த்ரமஸ்ய஑்லானிர்ஹதி பாரத. அப்யுத்யானமத்ரமஸ்யததாத்மான் ஸூஜாம்யஹ” மிதிகால நியமாபாவ உக்த:.. “தரித்ராணய ஸாதூநா் விநாஸாயச துஷ்கூதா். த்ரமஸஸ்தாபநாதயி” த்யனேந ஸாதுதரித்ராண தலத்வோக்தேஸுசுத து:஑ானுபவார்தத்வாபாவ உக்த:.. “ஜந்ம கர்மசமே திவ்யமேவ் யோவேத்திதத்வத: . த்யக்த்வா தேஹ் துந்ந்ஜந்மநீதி மாமேதி ஸோஜுநி” த்யனேந மோக்தஹேது ...

(சா.வி.) மஜஹதேவஸா் த்ரகூதி ஸ்வஸ்வரூபம் “அதித்யவர்த்ந் தமஸ: தரிஸ்தாத். ய ஂஸுந்ந ராதித்யேஹிரணமய: துருஷ” இத்யாதிஸு “த்ரசித்தரூப மதிஸுதாய ஸ்வீகூத்ய அத்மமாயயா ஸ்வஸங்கூலேந ஸம்ஹாமீ” தி ஑ீதாபாஸ்யே வ்யா஑்யாத். “யதாயதாஹி த்ரமஸ்ய ஑்லானிர்ஹதி பாரத. அப்யுத்யானமத்ரமஸ்யத தாத்மான் ஸூஜாம்யஹ். தரித்ராணய ஸாதூநா் விநாஸாயச துஷ்கூதா். த்ரமஸஸ்தாபநாதயி ...

மூல்- இவ்வித்ரஹங்கள் ஸுத்ரஸத்வ மயங்கலென்றும், இவற்றிற்கு இத்வரெத்ரா மாத்ரமே காரணமென்றும், தர்ம ரக்ஷாப் பண்ணவேண்டும் காலமே காலமென்றும், சாதுபரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜனங்கலென்றும். இத்வர்த்மத்தெளிந்து அநுஸந்திப்பார்க்கு ஁க ஜந்மத்திலே ஸ்வாதிகாரானுகுண சமீஹிதோபாய பூர்தியாலே ஜந்மான்தர அநுபவியாதே ...

(சா.தீ.) ப்ரகூர்தி ஸ்வாமென்ற அங்கத்தில் வித்ரஹங்களினுடைய ஸுத்ர ஸத்வமயத்வத்தையும் “ஸம்ஹவாம்யாத்ம மாயயா” என்று ஸ்வேத்ராமாத்ர நிதானத்வத்தையும் “யதாயதாஹி” என்ற ஸ்லோகத்தில் தர்மக்ளானௌ சமூதயத்தையும் “பரித்ராணாயேதி” ஸ்லோகத்தில் சாது சரக்ஷணாத்ரத்வத்தையும் “ஜந்ம கர்மத்வமேதீவ்ய” மென்கிற ...

(சா.ஸ்வ.) ஸ்வாமவத்ரஹ்ய” என்கிற விடத்தில் ஸ்வாமென்கையாலே அவதார வித்ரஹஸ்ய குணத்ரயமயஹூத ஸத்ரஹாத்மகத்வ மன்றிக்கே ஸுத்ரஸத்வ மயத்வமும் “ஆத்ம மாயயா” என்கிற அங்கத்தில் மாயாவயுந் ஜ்ஞானமென்கிறபடியே மாயாஸ்த்ர மித்ராரூப ஜ்ஞான பரமாகையாலே ஜந்மந: பூண்யபாபாதி மூலத்வ மன்றிக்கே ஸ்வேத்ராமாத்ர காரணகத்வமும் “யதாயதாஹி” என்கிற தூதீய ஸ்லோகத்தில் ஜந்மத்துக்கு அஸ்த்ரதாதித்வகர்ம விபாக காலமன்றிக்கே தர்ம ரக்ஷாப் பண்ணவேண்டின காலமே காலமென்றும், “பரித்ராணாய” என்கிறநாலாம் ஸ்லோகத்தில் ஜந்மத்துக்கு ஸுத்ரது:ஹானுஹ் ப்ரயோஜன மன்றிக்கே சாது பரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜன மென்றும், “ஜந்மகர்மத்வ மேதீவ்ய” மென்கிற ஸ்லோகத்தில் இவ்அர்த் அநுஸந்திப்பார்க்கு ஫லமும் ஸால்லித்தென்கை. தெளிந்தென்றது, ஸாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸதாத்வார்தோப ஁தேஸாதி முத்ரத்தாலே ஸங்க்ய விபரீய மற நித்ரயித்தென்றபடி. இது இஸ்லோகத்தில் தத்வத்: என்கிற பதத்தின் தாத்பரீய. அநுஸந்திப்பார்க்கென்றது த்யானிப்பார்க்கென்றபடி. இஸ்லோகத்தி் “யோவெத்தி” என்கிறது ஸ்த்ரதஜந்யஜ்ஞானமாத்ர பரமன்று. உத்ர ஸ்லோகத்திலே “ஹவோ ஜ்ஞானதபஸா” என்றித்தை தபஸஸாகஸ்ஸால்லுகையாலே த்யான பரீயந்தமென்று கருத்து. இத்தால் ஜந்மான்தர வ்யவதான ரஹித மோக்ஷோப யுத்தமான இந்தஅவதார ரஹ்யானு ஸந்தானமே இங்கு அதாரங்கலையெல்லாம் நிரூபித்ததுக்குஅதிக ப்ரயோஜன மென்றஹிப்ராய். இந்தஅவதார ரஹ்யானு ஸந்தானத்துக்கு இஸ்லோகத்தில் ஫ல ஸால்லுகிறது கூடுமோ? ப்ராரத்வ கர்மவிஸான ஁வ மோக்ஷ மென்று ஸாரீரகத்தில் நிரீதமானியிருக்க ஜந்மான்தர மன்றிக்கே ஁கஜந்மத்திலே முத்த ராவாரென்கையும், ஹக்தி ப்ரபத்தி ஹ்யாமேவ மோக்ஷ ஸித்தி என்று நியமித மாயிருக்க இந்த ஜ்ஞானமாத்ரத்தாலே மோக்ஷ முண்டென்கையும், வித்ரத்வ மன்றோ வென்கிற ஸத்ரஹ வாரணாத்ர ஸ்வாதிகாரேத்யாதூக்தி. அத்ரஹக்தி ப்ரபத்யோத்ரீயாரபி ஸத்ரஹணாத்ர ஸ்வாதிகாரானு குணேத்யாதி ஸாமான்ய நிர்தேஸ:.. இங்குஉபாய பூர்தியாவது, ஜந்மான்தராரஹ்ஹக பாபாஸ ப்ரஸமன ஸமர்த்ர பூக்லோபாய நிஷ்பத்தி:.. இத்தால்உபாய பூக்லத்வ ஹேதுத்வென பரஹ்பரயா மோக்ஷோப யோகி யென்றதா்கை யால் விரோதமில்லையென்னதாய்த்து. ஜந்மான்தரேதி. ப்ராரத்வகர்மவிஸான ஁வமோக்ஷ மென்றது ஁தூஸர்கிகமா ...

(சா.ப்ர.) த்வோத்ரேஸ்தத்வ ஜ்ஞானஸ்யேவ மோக்ஷ ஸாத்நத்வாதுக்தாத்ரஸ்ய ஸர்வஸ்யதாத்ரிகத்வமேவோக்த மிதிஹவ:.. “அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வமஜஹத்வஸ்வஹவதா। ஸுத்ர ஸத்வமயத்வத்வ ஸ்வேத்ராமாத்ர நிதானதா। தர்மக்ளானௌசமூதய ...

(சா.வி.) ஸம்ஹவாமி யுக்ரே யுக்ரே। ஜந்ம கர்மத்வமே தீவ்யமேவ் யோவெத்தி தத்வத்:। த்யக்த்வாதேஹ் பூநர்ஜந்மநேதி மாமேதி ஸோர்ஜுந” இதி குீதாத்வாரீக்தா: பத்ரத்ரஸ்லோகா:.. அத்ர “அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வ மஜஹத்வ ...

(சா.வீ.) ஷ்லோகத்தில் இவ்வர்த்த அநுசந்திப்பார்க்கு ஫லமும் சொல்லித்தென்கை. அவதார ரஹ்ஸ்ய ஜ்ஞானமுத்ரோத்तरர் அாடியாதிசயமாய் ஑ிரகால சாடியமான ஖க்திக்கு ஫ூரகமாகலாம். ஑்ணகால சாடியமான ஫ரபக்திக்குளங்ஙன்஑பகாரகமென்ன வருளிச்செய்கிறார். இது ஑்வதந்ந்ரையாடியால்.

(सा.प्र.) स्साधु संरक्षणार्थता। इति जन्मरहस्यं योवेत्तिनास्यपुनर्भव” इत्यादिरत्रानु सन्धेयः एवमवतार रहस्यज्ञानस्योपासनोप कारकत्व मुक्त्वा प्रपन्नेष्युपयोगमाह - ॐ स्वतन्त्रप्रपत्ति निष्ठकंकीति. गुणविशेषाः, सौशील्य वात्सल्य सत्यकामत्व सत्यसङ्कल्पत्व कारुण्यादयः - ननु परव्यूह विभवान्तर्यामि विग्रहाणां शुद्धसत्त्वमयत्वाद्देय प्रत्यनीकत्वेन मुमुक्षूपास्यत्वं युक्तं - अर्चावतार विग्रहस्य प्रत्यक्ष सिद्धत्वेन शुद्ध सत्त्वमयत्वानुपपत्तेः कथं मुमुक्षूपास्यत्वमित्यत्र “पञ्चोपनिषदात्मानं दिव्यमङ्गल विग्रहं। स्वामिन् लक्ष्मीशभगवन् सन्निरुन्धस्वविग्रह” इत्याद्युक्त प्रकारेणाप्राकृत विग्रह विशिष्टवेषेण भगवदधिष्ठानात्तस्यैव हेय प्रत्यनीकत्व सम्भवात्. “विशत्यपास्तदोष” इत्यादि प्रमाणाच्च शुभाश्रयत्वं युज्यत इत्यभिप्रायेण तस्य

(सा.वि.) स्वभावता। शुद्ध सत्त्वमयत्वं च स्वेच्छामात्र निदानता। धर्मग्लानौ समुदयस्साधु संरक्षणार्थता। इति जन्मरहस्यं यो वेत्ति नास्य पुनर्भवः” इत्युक्तार्थाः विवक्षिताः। नन्ववतार रहस्य ज्ञानं चिरकालसाध्य भक्तियोगस्याहरहरभ्यासाधेयातिशयतया तद्वैशद्य सम्पादकत्वे नोप कारकमपि क्षणकर्तव्यप्रपत्तेः कथमुपकरोतीत्यत्राह. ॐ इति. नन्वचवितार विग्रहस्य प्राकृतत्वेन प्रत्यक्ष सिद्धत्वाच्छुभाश्रयत्वा भावेन मुमुक्षूपास्यत्वं न सम्भवतीत्याशङ्कायां “पञ्चोपनिषतात्मानन्दिव्यमङ्गल विग्रहं । स्वामिन् लक्ष्मीशभगवन् सन्निरुद्ध स्वविग्रहः” मित्युक्त प्रकारेणाप्राकृत विग्रह विशिष्ट वेषेण भगवदधिष्ठानात्तस्य शुभाश्रयत्वं युज्यत एवेत्यभिप्रायेण ...

(सा.वि.) तस्यमुमुक्षूपास्यत्वे प्रमाणमाह. இப்படி அர்ச்சிவதாரமதி. இறுக்கற, அநாயாசென. தரும், தத்யாது. தாய்ஜெது, ஆத்மஹவிஷாததிரேவ ஶரணவரணம் குரியாது. தாவிச்சிந்தயெது, உபாசனமபி ததிரேவ காரிய மித்யர்தஃ. ப்ரஹ்ரூபிணிமதி, ப்ரஹ்ரூபாசஹ அப்தெதூபச்சாரென நிர்देशஃ. ...

(சா.தி.) வૈதக்யத்தையே பலகாலம் அநுசந்தித்து இவைத்துக்கு மூலமானது கொண்டு பரத்வத்தை விரும்பினார்கள் என்கிறார். ஆழ்வார்களும் இத்யாடியால், பேரணியாக, மூலபலமாக அநுசந்தித்தார்கள். பரிவாஃ, கடவாய்த் ...

(சா.பு.) ச்சம்பவாததிபாவ: - அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞானஸ்யாச் சவதாரானு சந்நாநஸ்யச் சர்வஸுலபத்வாதகிச் சந்நே தயோரத்யந்தோபயோக இத்யபிபிராயேணாஹ - ஆழ்வாரா கஞ்ருமித்யாதிநா. பேரணியாக, நாசீரஸு பதரக்ஷாஸ்த் பூததானு கச் சததிகசேநாத்வேந தாஹ்ய ஹேதுத்வேநேதிபாவ:.. கண்டுபோந்தாராக்ள, அமந்யந்ந. எவமீஸ்வரஸ்ய ஸ்திதிபேத உக்த:.. அத்யபுவூத்திபேதம் தர்ஸ்யதி - இப்படி யிருக்கிற இஸ்வரநிதி. லக்ஷ்மி விசிஷ்டஸ்யேவ பகவதோ ...

(सा.सं.) नुकूल गुण प्रचुरत्वरूप रहस्यमित्यर्थः. वैलक्षण्य शब्दः परत्वाभि व्यञ्जकत्वदृष्टि चित्ताकर्षकत्वादिपरः. பேரணியாக, निर्वाहकमूलबलतया. इत्यमीश्वर तत्त्वस्य ईश्वरांशे ...

(சா.ஸ்வ.) இவனுக்கு சுவேதர்வ்யாவூத் வ்யாபாரங்களாகச்சொன்னதுகூடுமோ? கீழ்அதிகாரத்திலே பிராட்டி சர்வாவஸ்தை யிலும் சஹதர்மசாரிணி யென்று சொல்லியிருக்கையாலே சுவோக்தி விரோதம் வாராதோ? இங்குஇசுவரனுக்குச்சொன்னதெல்லாம் சேதனாசேதன மாத்ர வ்யாவூதி பரமாகையாலேயும் பிராட்டி இசுவர கோடியாகையாலே இவ்விட மவளுக்கும் உபலக்ஷண மாகையாலும், சுவோக்தி விரோதமில்லை யென்னில் அப்போதுஇசுவர த்வத்வம் வருகையாலே இவனுக்கு நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வம் ங்கூடாதொழியாதோ? “விஷ்ணுஸ்ரீரதநபாயினி. அகல கில்லேனிறையும்” இत्याதி வசனங்களாலே இவன் ப்ரதான னாகவும் அவள் அப்ரதானையாகவு மிப்படி யிருவரும் கூடவே சர்வாவஸ்தாந்யயி களாகையாலது கூடுமென்னில் இவ்வசனங்கள்அச ப்ரவந்தஸ்த்ரங்களோ? இவத்தில் பிராட்டிக்கு சர்வாவஸ்தாந்யயித்வம் தான் வ்யக்தமாகிறதோ? வென்கிற இஷ்சுக்ளை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு கீழ் சேதனா சேதன தத்வங்களிலோ ரொன்றுக்கு சுவரூபஸ்திதி ப்ரவூதி ப்ரேத நிரூபணாந்தரம் ததவாந்தர தத்வங்களளுக்கு சுவரூபஸ்திதி ப்ரவூதி ப்ரேதம் சொன்னாப்போலே இங்கும்இசுவர தத்வத்துக்கு சுவரூப ஸ்திதி ப்ரவூதி ப்ரேத நிரூபணாந்தரம் ததவாந்தர தத்வத்துக்கு சுவரூபஸ்திதி ப்ரவூத்திகளிலுள்ள ப்ரேதத்தை ப்ரமாண...

(சா.ப்ர.) ஜகத்காரணத்வம், மோக்ஷப்ரதத்வம், சர்வேசுவரத்வாதய இत्याபிப்ராयेण லக்ஷ்யாஸ்ஸர்வாவஸ்தாசாந்நித்யம்ஸப்ரமாண ...

(சா.வி.) “இசுவரோ஑் சர்வபூதாநாம். அஸ்யேசாநாஜகதோ விஷ்ணு பத்நி” இत्याதி விரோதாத். “யதா சர்வகதோவிஷ்ணுஸ்ததையேவம் த்விகோத்தமம். த்வயாச விஷ்ணுநா சாம்வ ஜகத்வ்யாஸம் சராசர” மித்யாதிபி விபூத்வ ப்ரதிபாடனேந “ஏஷோணுராத்மே” தி அணுபரிமாணத்வரூபஜிவதர்மா பாவாசு. நச தர்ம பூத ஜ்ஞாநதவாரா சர்வகதத்வ ப்ரதிபாடகம் தததித வாச்யம். “யதாசர்வகதோவிஷ்ணு” ரிதி சுவரூபேண சர்வவ்யாபி விஷ்ணு தூஷாந்த விரோதாத். “த்வயாச விஷ்ணுநா பாம்வ” தி சமூச்ய விரோதாத். ஜிவாததிசயோக்ய பாவ ப்ரஸஜ்ஜாசு. இதராபேக்ஷயா அதிசயோ ஹ்யஸ்யா அத்ரப்ரதி பாடநியம். நச “தேவ திரித்ய்மநுஷ்யேஷு புத்நாமா பகவாந் ஹரி:। ச்ரீநாம்நி லக்ஷ்மீமீத்ரேய நானயோ வித்யதேபர்” மித்யபிமானி தேவதாத்வேந தத்வ்யாப்யா தயோரிதர் வில்லக்ஷணயோக்யைக தாத்யர்யகத்வ மிதிதவாச்யம். ப்ரமாணாந்தர விரோதேஹி சுவாரசிகார்த் பரித்யாगेन க்லிஷ்டார்த் பரிகல்பனம். நஹி ச்ரீயோ ஜிவத்வாணுத்வ வாசகம் வசனசகல மஸ்தி. ப்ரத்யுத விபூத்வ ப்ரதிபாடக வசனானிசுவரத்வப்ரதிபாடக வசனானி பஹூநி தூச்யந்தே. தானி விநாகாரணம் நான்யதா நேதவ்யானி. நச “போக்தா பஹ்யம் ப்ரேரிதாரம் மத்வே” இत्याதி ச்ரூதிஷு ப்ரேரிதாரமித்யாதேக வசனநிர்देशாதிசுவர கோத்யநந்தர்மாவா ஜிவகோத்யந்தர்மாவ் ச்ரவிக்ரீயத இதிதவாச்யம். “ஜ்யோதிஷ்டோமேந ச்வர்காமோயஜேதே” த்யத்ர புஸ்த்வேகத்வ நிர்देशேபி பத்ந்யா: கர்த்ருத்வ ப்ரலபாகத்வவத்காரணத்வோபாஸ்ய த்வாத்யுபபத்தே:। நத்விதீய: இசுவரத்வத்வ ப்ரஸஜ்ஜா தித்யத்ர இசுவரகோதீத்வே பகவத: ப்ராதான்யாஹ்லக்ஷமாஸ்தசுசுஷத்வா சுசுவரத்வத்வஸ்யா பாதகத்வா த்பதிபத்நிபாவஸ்ய பர்ஸ்பரே சூத்யா நியதத்வா தநுமந்துதயாபி ஜகத்சு ஷுத்யாதி காரணத்வோபபத்தேசு ச்ரீவிசிஷ்டஸ்யேவ நிரதிசய பூஹத்வ லக்ஷண ப்ரஹ்மசுத்ர முக்யார்த்வா திசுவரத்வஸ்யோபய சாதாரணயேநேசுவர கோதீத்வாஜ்ஜிகாரே ந பாதகம் கிசுதித்யபிப்ரேத்ய சூதிஸ்திதி சஹாராதி சர்வாவஸ்தாஸு லக்ஷ்மீவீசிஷ்டயேநேவ பர்மாத்ம சுவரூபமநு சந்நேயமித்யாஹ. ...

மூல்- இவ்இஷ்வரன், “நித்யைவैஷா ஜகந்மாता விष्णोश्श्रीरनपायिनी” இत्यादि களிற் படியே சர்வாவஸ்தையிலும் சபத்னிக னாய்க்கொண்டிருக்கு மென்னு மிடத்தை “தத்வெநய: - மாताபिता” என்கிற ஸ்லோகங்களிலே உபகார விசேஷத்தாலே ...

(சா.தி.) பெருக்கென்றபடி. சர்வாவஸ்தையிலும், சৃஷ்டியாதி ஜ்ஞான த்ரதான ஸ்ரணவரணத்ராத்ய வஸ்தைகளில். உபகார விசேஷத்தால், த்ரவந்நுதென தத்வங்களை நிர்நயிக்கையாலென்கை. இதிவ்யத்ரம்திகளுக்கு சர்வவ்யாதாரமுத ...

(சா.ஸா.) த்ரத்ரதாயோதததி த்ரவ்ருகமாகவருளிச்செய்கிறார். இவ்விஷ்வரனென்று த்தொடங்கி இவ்விஷ்வரதத்வத்தையும், இஷிதவ்ய தத்வங்களையும், யதாத்ரதாணத்தெளிய த்ராததென்னுதளவாலே. சர்வாவஸ்தையிலு தென்றது த்ரவ்யூதாதி த்ரத்ரதாராவஸ்தையிலுத உதாயத்வோ த்ரவஸ்தையிலுத, சகல ஜகத்சுஷ்டத்வ ரகசகத்வாத்ரவஸ்தையிலு தென்றபடி. இங்குததா த்ரதவசனத்தில் அநதாயினி என்கிற அயோஜ வ்யவசுதத்தாலே சர்வாவஸ்தைகளிலு திவளுக்கு த்ரயதென அந்வய் சொல்லுகிற த்தென்றுகருத்து. சபத்னிக னாய் என்றது த்ரதிக்ருதும்இவ்வஸ்தை களெல்லா த்ரண்டென்கையிலே த்ரத்ரமல்லது த்ரததவஸ்தைகளெல்லா த்ர ததிக்ருதையாய் த்ரதததாஸு த்ரத்யாஸஸந்நிஹிதத்வ த்ராத்ரததென்று. ஸத்ரவ்யுததி த்ரவோதா த்ரவாவஸ்தையிலுத சபத்னிக னென்றால் த்ரதததிகளிருவருத சர்வாவஸ்தாந்வயி களென்றிறே ஸத்ரதார்த் த்ராவது. த்ரூ த்ரந்நாதிசாரத்திலே இஷ்வரன ஸேஷியாத்தோது “அஸ்யா த்ரத ஸேஷ்ஹி” என்றுதொடங்கிச்சொல்லுகிற வாக்யத்திலே ஸேஷியாத்தோது சபத்னிக னென்றது த்ரிராட்டிக்குத ஸேஷித்யாந்வய த்ரதாசகக்கண்டதிறே. ஆனாலு த்ரங்குஅநு த்ரந்நத்வ த்ராக்ரேண த்ரத்யாஸஸர்வாவஸ்தாந்வய் த்ரவிக்ஷித த்ரென்னில் அதுவுத வ்யுததி த்ரிரத்ர. இருவருக்கு த்ரேக ரூதாந்வயத்தி லேயிறே ஸத்ர ஸ்வாஸ்ய். இந்த ஸ்வாஸ்யத்துக்கு த்ராதக த்ரென்றிக்ருத யிருக்க சூஷ்ட்யாதிஒருவார்க்கு கருத்வ் ஒருவார்க்கு அநுத்ரந்நத்வாதி த்ராத்ரதென்றித்தபடி வைரூத்ய் கத்ரிக்ருதகை அதிக்விஸ்ததிறே. இங்கு சபத்னிக னாயென்றிவ்வளவே சொல்லலா யிருக்க சபத்னிக னாய்க்கொண்டென்றித்தபடி அதிக் சொன்னது இவளுக்குஅந்வய தில்லாததோதவனுக்குத அந்வய தில்லை யென்று வ்யதிரேக த்ரூதென த்ரூதீ கரணார்த். இங்கு த்ரிராட்டிக்கு சர்வாவஸ்தாந்வயித்வ் சொன்னத்தாலே இவளுதஇஷ்வர கோதியென்றுதித்தபடி இஷ்வரதத்வதான விவார்களிருவாில் ஸ்ரீத்வத்ரதீத்வா த்ரதானத்வாதிகள த்ரிராட்டிக்குஅவாந்நர ஸ்வரூத த்ரெதென்னுத, த்ரஸ்த்ர, த்ரதத்வ, த்ரதானத்வாதிக ளெத்தெருதாணுக்கு அவாந்நர ஸ்வரூத த்ரெதென்னுத சொல்லிற்றா யிறுது. உபகார விசேஷத்தாலே யென்றது “அநந்யதராவ்யாதிஸ்வயக்ருத தாத்ரத்ய் ஸக்சிஸ த்ராத்ரிகோதத்ரத்யாண த்ரதானதத த்ரராண த்ரிதாணென” என்றுத, “தராஸர த்ரவந்நாததி வேதாந்நரஹஸ்ய வைசத்யாதிஸய ஹேதுதூதேஸத்ய: த்ரதாத்ரதநி சித்ர ரஜக த்ரதே:

(சா.த்ர.) த்ராத - இவ்விஷ்வரன்த்யாதிதா. த்ரந்நவ் சதி லக்ஷதீ: கிஜீவ: உதேஸ்வர: த்ராத:.. சேதநவைலக்ஷணெனேஸ்வரீத்வென த்ரூதகஸ்ய “இஷ்வரீ சர்வதூதாநா” த்ரத்யாதிவேரோதா - த்ரததீதீய: - இஷ்வரதத்வ ...

(சா.வி.) இவ்விஷ்வரநிதி. யதாதி சர்வாவஸ்தாஸ்வதி வைஷிஷ்ட்ய் த்ரவ் த்ரத்ரதாணததததத. ததாதி தத்வத்ரய த்ரிரூதணே இஷ்வரகோதாந்நததாவ ஜ்ஞாநாய த்ரந:த்ரததாந். த்ரந்நிஷ்வரகோதியே “த்ரஸகநதல ...

(சா.ஸ.) உக்ரா ஸ்வரூதஸ்திதி த்ரவ்ருத்யஸ்ஸவ்ேதீஸ்வர்த்ர ஸேதி த்ரதாநா இத்யதோதத்ரதீ இஷ்வரதத்வததி த்ரூதநாடாஹ - இவ்விஷ்வரன்திதி. த்ரதத்யோஸ்ஸர்வவ்யாதார தாத்த்ரத்ரத் வாரயதி.

மூல்- சாதரமாக விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்ட பராசர பராங்ஸு ப்ரவந்த்ரங்ஸிலே தெளிந்துகொள்வது-

(சா.ஸ்வ.) சர்வோ ஜிவ்யரூப ப்ரஹ்மணீ ம்஢ுரகவி ப்ர஢ூதி சம்ப்ரதாய பரம்ப்ரயா நாதமுநரப்யுபகதரி கால விப்ரகர்ஷேபி பரம புரூஷ சங்ங்லபாத்ராதூர்ய சாக்ஷாதபி சர்வோபநிஷத்சாரோப ஢ே஢ாரமென்று ஸ்தோத்ர ஢ாப்யத்தில்சொன்ன ஁பகாராதிசய த்தாலே யென்றபடி. சாதரமாக விசேஷித்து யென்றது, “தஸ்மீ நமோ முநிவராய” என்றத்தையும் “ஸ்ரீமத்ததங்ங்யுரூ” மென்றத்தையும் கணிகித்தபடி. பராசரேத்யாதி “யதாசர்வ ரதோவிஷ்ணு ஸ்ததேவ்யம் த்விஜோத்தம। அர்தோ விஷ்ணுரிரய்வாணி” த்யார஢்ய “கிமத்ர பஹுநோக்தேந சங்ங்஢ேபே ஢முச்யதே। ஢ேவதிர்யங்ங்மநுஷ்யேஷு புத்ராமா஢ரவாந் ஢ரி:। ஸ்ரீநாம்தீ லக்ஷ்மீமீத்ரேய நானயோர்வித்யதேபர” மித்யந்தே க்ருத்சுநே அ஢்மாத்யாயே. நவமேச “நமாமி சர்வ லோகானா் ஜநநி மங்ங்ஙி ச஢்஢வா” மித்யா ஢ாவத்யாய ஶேஷே. “ஔண்டுடாடியாள் திருமகளும் நீயுமே. ஁ன் தாமரை மங்கையும் நீயும். நின் திருவருளும்பங்கயத்தாள் திருவருளும். வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைத்தீர்க்குமே. அகல கில்லேன் இறையும். கோலத்திரு மாமகளோடுன்னை” இத்யாதி களிலே இத்யர்த்: அத்ர ஶ்ரீவிஷ்ணு சித்தாசார்ய சரணா: நித்யேதி. ஜரத்பிதது விஷ்ணோரந பாயிந்யேஷா ஜரந்மாதுத்வேந தத்ரந்நித்யா. யதேதி. சர்வரதோ விஷ்ணுர்யதா யத்ஸ்வ ஢ாவ: ங்யமபிததா தத்ஸ்வ஢ாவேதி விஷ்ணோஸ்ஸர்வ ரதத்வ ஸத்யஜ்ஞானாதி ஸ்வரூப கல்யாண ருணாதிநா மதி ஢ேஷ: தயோஸ்ஸர்வாத்ம கத்வ மநபா யித்வம் சோபபா஢யதி. அர்த் இதி. நானயோரிதி, அநயோ:, அ஢்யா: பர், அந்யத். சர்வஸ்யோ஢யாத்ம கத்வேபி தத்ர தத்ரா஢ி முல்யாதிசய விசேஷா஢ர்த் வாண்யாதிநான்ததாத்மகத்வ முக்தமிதி. தெளிந்துகொள்வது யென்றது இவ்ர்தத்தில் சர்வயாதி களுடையார்க்கும் “விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரந பாயிநி” என்று சாமான்யேநசொன்ன அர்த்த்ததே விஸ்தரேண விசேஷித்துச்சொல்லுகிற விடங்களைப்பார்த்தால் சர்வசய விபர்ய யாதி களற நிசசய ம்பிறர்க்கு மென்றபடி. இப்படி யிவர்களுக்கு அவாந்தர ஸ்வரூப ஢ே஢ முபபா஢ித மாநாலும் ஸ்திதியில் வக்தவ்ய விசேஷ மில்லாவிட்டாலும் இவர்களுக்கு அந்யோந்யம் வ்யாவ்ர்தங்களான வ்யாபாரங்களைவை? அவனுக்கு புஸ்வபிததுவாதி ப்ரயுக்தமான ஢ண்ட ஢ரத்வமும், இவளுக்கு ஸ்ரீத்வ மாதுத்வாதி ப்ரயுக்தங்களான புரூஷ காரத்வாதி களுமென்னில்இவளுக்கு ஢ண்ட஢ரத்வா த்ர஢ாவே சர்வகார்ய ஢ேதுத்வா ஢ாவா ஢ீஸ்வரத்வமில்லையாக ப்ரஸங்ஙி ...

(சா.ப்ர.) ப்ரஸங்ஙாதித்யத்ரேஸ்வர கோடித்வேபி ஢ரவசுஷேஷத்வாந் கோபி விரோத இதி மத்வா ஁஢யோஸ்ஸர்வேஸ்வரத்வேபி சர்வருணவத்வேபி “஢ேவதிர்யங்ங்மநுஷ்யேஷு புத்ராமா஢ரவாந்஢ரி:। ஸ்ரீநாம்தீ லக்ஷ்மீமீத்ரேய நானயோர்வித்யதேபர” மித்யாதிநா “யுவத்வா஢ாவித்யா” ஢ிநாசருண வி஢ூதி வி஢ாரசய ஸ்வேசுசாக்ருதத்வா஢ு஢யோர்நருண வி஢ூதிந்யூநதா ப்ரஸங்ங இத்யா஢-

(சா.வி.) ஜ்யோதிஜ்ஞானீஸ்வரே த்யுக்தஜ்ஞான ஢லீஸ்வரயாதி ருணானா் வி஢ூதிநா்நசாம்யாத் “஢ேவ திர்ய ங்ங்மநுஷ்யேஷ்விதி “யுவத்வா஢ீதுல்யே” இதிச ருணவி஢ூதி வ்யவஸ்தாகத்யந் கத்யமுப பத்யத இத்யாசங்ங்ங ருணவி஢ூதி வி஢ாரசய ராஜராஜபத்நி ப்ரதிநியதாராமாதி வி஢ாரச ந்யாயேநேசுசாக்ருதத்வாந் விரோத இத்யா஢. ...

(சா.சं.) இவ்விடத்திலிதி । स्वरूपादिभिः परस्परसमतयोक्ते ईश्वरतत्त्व इत्यर्थः.

- எம்பெருமானைச் சொன்ன விடமெங்கும் பிராட்டியை யும் சொல்லித்தாமதினதார்திஹ்நூப்ரதி
 ஶ்ரீபாஷ்யகூதூக்யா உபதிஷ்யமான ஧ர்மா஧ாரத்வமீஸ்வரஸ்ய அதிதிஷ்ய மான ஧ர்மா஧ாரத்வம் ஶ்ரீய இதி கூத்வா
 உவாஐத்யுக்தேர்த்யுக்தம். விசேஷம் ...

(सा.सं.) स्वतः प्राप्तमिति. अस्यवाक्यस्यतयोः परस्परमत्यन्त वैलक्ष्यण्य मेवस्वरूपादिनापि प्राप्त मित्यर्थ इति पराभिमानः.. तथासति “यथामयाजगद्व्याप्तं स्वरूपेण स्वभावतः। तया व्याप्तमिदं विश्वं नियन्त्रीचतथेश्वरी” त्यादि बहु प्रमाण विरोधात्. विशेषशब्दस्य विभक्तव्यापारा दिविशेष एवतात्पर्यमिति. इत्थं तात्पर्य निर्णायकं किमित्यत्राह. **ॐ**क्रियुवत्वादाविति भट्टा रकैरुक्त मित्यर्थः.. **ॐ**ऋषिर्नामो
७. ऋणां वा गीता, ईश्वर तत्वस्थिति ज्ञानंदुर्लभमित्यर्थः..

(சா.தீ.) அஸ்மதாதிகளுக்கு டுஜீயமென்கை. வுதா நிர்வந்தம், ப்ரயோஜன ஸூய் நியமம். ஆகையாலன்றோ நாதமுனிகள் முதலானநாம் ஹைதுகரைப்போலன்றிக்கே ப்ரமாண பரதந்நராயப்போருகிற தென்கிறார். குஷானர்தா நியாடியால். கேசித்சாஹஸிகா: தத: தர்க்பாண்டியா தென்கை. குஷானர்தா நகுஷாந்குவீதே. ...

(சா.வி.) **பிரமாணானுசாரேண ட்ரஃவ்யே த்யபிபிராய:**. என்றாழ்வாரருளிச்செய்ததிலத்திலே ஏதேனு மொரு இயுத்தாழ்வாரர் **சுரீசூக்தி** விஷயே. **வூதா நிர்வந்த்** மாகாது, **வூதானிர்வந்தோ** நகர்ய இத்யர்த: **பிரமாணானுசாரேணாஜ்ஜிகர்யம்** நயக்திபிச்சாலநியம். ததாத்வே ந்யதந்யதாசா஢யித்ஸங்க்ய மேவெதி ஸ்வாசயம் விவூணொதி. கூசானிய்தாதினா.

(सा.सं.) ४८६७१०५ निर्बन्धम्, निष्प्रमाणकतया लक्ष्म्याः जीवतत्त्वानुप्रवेशरूप निर्बन्धः - ...

மூல் - கृஷாஸ்தத்ரு கர்வதே” என்கிறபடியே தர்க் பாண்டித்யத்தாலே நினைத்ததெல்லாம் சாதிக்கலாயிருக்கச்செய் தேயிறேநாம் ப்ரமாண ஶரணராய்ப்போருகிறது.

(சா.ஸா.) நினைத்ததெல்லாமென்றது ப்ராமாணிக மாதல் அப்ராமாணிக மாதல் தான் பிடித்ததெல்லாமென்றபடி. மஹர்ஷிபிர்வித்யாஸ்தானத்வென ப்஠ித ஶாஸ்த்ர சித்ரஸ்ய தர்க்ஸ்ய கதம்ப்ராமாணிகார்த் ப்ரத்யபி சாபகத்வ ஶம்பவ இதி ஶட்ப்ஷவாரணார்த் க்ருஷானித்யாதி வதனோபாடான. தர்க்த்தில் பாண்டித்ய முண்டானாலது ப்ராமாணிகத்துக்குப்போலே அப்ராமாணிகத்துக்கும் சாபக மாமென்று மிடமும் மஹர்ஷி வதன சித்ரமென்றுகருத்து. தத இதி. ஜல்பவிறண்டாப்யா மித்யர்த்: தயோரெத த்வதனாத்ரவ் ஶலோகோக்தத்வாதிதி த்ரஶ்வ்ய. நாமித்யாதி. ஜிவாதிர்க்தே ஶவர ஶட்வாவிதி ப்ரமாணங்களையும், தேஹாதி ரித்தாத்ம ஶட்வாவிதி ப்ரமாணங்களையும், அந்யதா கரித்து ஜிவேஶீக்யாதி களை சாதிக்கும்படி யான தர்க் பாண்டித்ய மில்லாமையாலே அன்றே நாதமுனிகள் முதலானதம் தர்ஸனஸ்த்ரெல்லாரும் அந்த ப்ரமாணங்களையே தத்வ நிர்ணயசாபகமாக அவலம்பித்துப்போருகிறது. அப்பாண்டித்ய மிருக்கச்செய்தேயும் அதுநினைத்த தெல்லாத்தையும் சாதிப்பதொன்றாகையாலே ஓர்அர்த்த்தை சாதிக்கும்போது தத்விபரீதத்தையு மப்போதே சாதிக்க வத்தாய்க்கொண்டு அவ்யவஸ்தித மாகையாலே யன்றோ அவத்தை அநாதரித்து நாமிப்படிப்போருகிறது. இப்படி யிருக்க இங்கு பிராட்டிக்கு இஶ்வர த்வாதிக்களைச்சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களை தர்க்பாண்டித்யத்தையிட்டுஅந்யதா கரிக்கப்பார்க்கில் ஜிவாதிர்க்தே ஶவர ஶட்வாவிதி ப்ரமாணங்களை அந்யதா ...

(சா.ப்ர.) நாம் ப்ரமாண ஶரணராய்ப்போருகிறது, வயம்ப்ரமாணோபாயதயா ப்ரவதம்ஹ இத்யெதத். ஶ்ரீஸூக்தே “இஶ்வரீ ஶர்வபூதானா. மாதரம் பத்ரமாலினீ. ஶ்ரீய்லோகேதேவ ஜுஶ்டா முதாரா - ஶ்ரீய்வஸானா அமூதத்வமாயந்” இத்யாதிபிறிஶ்வரீத்வஸ்யானு மதிதானென ஜகத்காரணத்வஸ்ய மோக்ஷப்ரதத்வஸ்ய ஶவபிஷித ப்ரதத்வஸ்யத்ரவ்ணாத் - ஶ்ரத்வாஸூக்தேத “தபஸாதேவா தேவதா மத்ர அய” ந்ரித்யாரப்ய “ஸ்வயம்பு ப்ரஹ்மபரமந்தபோயதி”தி ப்ரஹ்மப்ரகூத்ய “ஶ்ரத்வா தேவோதேவத்வமத்ருதே. ஶ்ரத்வா ப்ரதிஶ்டாலோகஸ்ய தேவீ - காமவத்ஸாமூதந்துஹானா. விஶ்வஸ்யபத்ரீ ஜகத: ப்ரதிஶ்டா. ஶானோலோக மமூதந்ததாது - இஶானாதேவீபுவனஸ்யாதிபத்னி”த்யாதிபிறமோக்ஷ ப்ரதத்வ ஜகத்ப்ரதிஶ்டாத் தத்வாத்ர கத்வததாதிபத்னாதினா ப்ரதிபாடனென ஶ்ரீஸூக்த ப்ரத்யபிஜ்ஞானாத் “ததாலக்ஷ்மியாஸ்வரூபத்வ வக்ஷ்யேஶ்ருணு ஶமாஹித:। குணதத்ரவ்ஸ்வரூபேண வ்யாஸிஸ்தாஶாதரணீமதா। யதாமயாஜகத்வ்யாஸத்வ ஶ்வரூபேணஸ்வபாவத:। தயாவ்யாஸமிதத் ஶர்வ நித்யந்ரிதத்ரதேஶ்வரீ। யதாமயாபிஸாவ்யாஸா தயாவ்யாஸோஹமீஶ்வர:। மமலக்ஷ்மியாத்ரவ்ஸேன ஶவ்லக்ஷ்ணயமிதத்ருணு। மத்ருஷே பூதாஸர்வேஸாமீஶ்வரீவல்லபாமம। அஸ்யாத்ரவ்ஜக தத்ரவ்ஶாஹமீஶ்வரோ வேதவித்ருத:। ததாபூமித்ரவ்நிஷாத்ர ஶேஷபூதேமதேமம। யதாத்ரவ்நான்து ஶர்வேஸா ஜ்ஞானதோவ்யாஸிரிஷ்யதே। ஶ்வரூபதத்ஸ்துநதயோ குணதோவ்யாஸிரிஷ்யத” இத்யாதிபிறிஷ்வக்ஸென ஶஹிதாயா லக்ஷ்மியாஸ்வரூபேண த்ரமீபூதஜ்ஞானெனத ஶர்வவ்யாபகத்வ, ஶர்வநித்யந்ருத்வேஶ்வர வ்யாபகத்வ, ஶர்வேஶ்வரீத்வ ப்ரஹ்வத்ருத்ருதாத்ரவ் தினாமவ்ரமாத்ருத, லக்ஷ்மீ விபூத்வாதி பாதகயுத்கீனா காலாத்யயா பதேஶ இதிபாவ: - எவ்லக்ஷ்மியா ...

(சா.வி.) நினைத்ததெல்லாம், சிஸாதியிஷிதத்ரவ். சாதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயும், சாதித்யுத்ரவ்யதயா ஶித்யதமபி. ததாபி. நாம், அஸ்தாக். ப்ரமாண ஶரணராய், ப்ரமாண ஶரணதயா. போருகிறது, ...

(सा.वि.) प्रवृत्तिः. अतो न च लवादः. प्रमाणान्त्युत्तरत्र प्रपञ्चयिष्यन्ते. लोकदम्पति न्यायेन कारणत्वादि प्रकरणे श्रियः सान्निध्यं कल्प्यत इति भावः. लवादं प्रत्याह. இவ்விடத்தில்தான் इति. अत्यन्तोप युक्तांशः...

(சா.தொ.) அநுபயுத்தங்களை அறியவேண்டாவென்கை. உபயுத்தங்களும் இன்னும் அநேகமில்லையோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் - அत्यन्तेत्याதியால். அபிசந்தி, அறியவேண்டுமென்ற அபி நிவేశம். ஆகிலிவ்வளவுதான் நிரூபிக்க வேண்டுவானேன் என்னிலருளிச்செய்கிறார். அபரிच्छेद्यமான வியாதி. படகோடுவார், ஓடும் விடுவார். இப்படி தத்வதிரய மென்று அநுசந்திக்குமாப்போலே ஁கதத்வம் தத்வதிரய மியாதிப்படியே அநுசந்தானமும், தத்வதிரயா நுதானங்களுடைய ...

(सा.प्र.) सर्वज्ञाकल्पमिति - क्षमावत् नारायणवल्लभात्वादिकं वाकिमर्थं ज्ञातव्यमित्यत्र तेषां भवश्यं ज्ञातव्यत्वं सदृष्टान्तमुपपादयति - अपरिच्छेद्यमानेति. दुरवगाहानेक विषयशास्त्रेषु यस्याज्ञाने आत्मनस्संसारगर्तपतनं स्यात् - यस्य ज्ञाने चोपायानुष्ठानद्वारा स्वोज्जीवनं तादृशात्यन्तोपयुक्तानामेव प्रमाणतर्काभ्यां निर्णयः कर्तव्यः. न तु सर्वस्येति भावः - பட்டகோடுவாரம், नाविकाः. नन्वेवं तर्हि “उपदेशाद्धरिंबुध्वावरिमे” दित्यादि प्रकारेण रहस्यत्रयस्य सङ्गहेणार्थः ...

(சா.சं.) अभिसन्धीति. अत्यन्तानुपयुक्तत्वाभि सन्धिरित्यर्थः - இவ்வளவு விவேகிக்கை इति. दम्पतीश्वरतत्वं. तच्चविशिष्ट ...

மூல்- இது த்ரதிஸ்திதமாதகைக்காக இவற்றின் விரிவுகள் எண்ணுகிறது.

(சா.தி.) த்ரதிஸ்தாபன ரூபத்ரயோஜன விசேசார்த்மாதையால் விபா஑ங்களுக்கு அந்ரோந்ர விரோதமில்லை ...

(சா.ஸ்வ.) இது த்ரதிஸ்தித மித்யாதி. த்ரதிஸ்திதமாதகைக்காக வென்றது த்ரத்யாதானைகாதி வித்ரதிததி களாலுண்டாம் கலக்கங்கள் தீர்ந்து தத்வ விவேகம் சுநிசுதல மாதகைக்காக என்றபடி. விரிவு, விஸ்தூத த்ரபந்ரங்கள். அந்த த்ரபந்ரங்களிலே த்ரபத்சு நிரசனம் விஸ்தூதமாயிருக்கிறதிறே. இது த்ரதிஸ்தித மாதகைக்காக விஸ்தூத த்ரபந்ரங்கள் த்ரதீலநித்யங்களைகிற தென்றது கூடுமோ? அந்த த்ரபந்ரங்களில் அக தத்வமே த்ராதவ்ய மென்றும், இரண்டுஅர்த்மே த்ராதவ்ய மென்றும், நாலு த்ராதவ்ய மென்று மிப்புடைகளிலே நிரூபித்திருக்கையாலே த்ரவைகள் இந்த தத்வத்ர நிரூபணத்துக்கு விருத்தங்களன்றோ? இந்த தத்வத்ரத்தையும், ததனு த்நிங்களான அர்த்ங்களையுமே முக த்நேன ததாதா விதஜித்து நிரூபித்த மாத்ர மத்தனைதோக்கி விதரீத மாக ஓர்அர்த் சொல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்னில் அர்த் விசேசமன்றிக்கே இந்த தத்வத்ரத்தையே இப்படி முகத்நேன விதஜித்தார் களாகில் ...

(சா.த்ர.) த்ரானே நாப்யுதாயானுஸ்தான சம்தவாத்ஸ்யாதி த்ராத்ரே த்ரவூத்திர்நச்யாதித்யாத்ரஹ - இது த்ரதிஸ்திதமாதகிதி. அத்ந்ராவச்யகானா த்ரதாகதத்சுதத்ரானேதிதச்யாத்ரேத்ரகம்யத்யாத்ர த்ரதாசாக்தி த்ராத்ர த்ரரிதத்யோத்யாவச்யக அவ - அந்ரதா - அவிசுவாசே சதி அநுஸ்திதச்யாப்யுதாயச்ய “ததா து்ஸாமவிசுத்ரமாத்ரத்ரதி: த்ரத்யுதாத்ரவே”தித்யுத்த த்ரகாரேனோதாயாத்ந்ரானுஸ்தான த்ராரா த்ரலாத்ந்ரார்த் த்ரவூத்தீதல விலம்த த்ரசுதத்ராதிதி த்ராவ:.. த்ரதா அர்த்ரத்சுத த்ரானச்ய த்ந்ராத்ரஸஹ்யதா த்ரஸுசுர மூதாய த்ரரித்ரஹ: த்ரலம். த்ரதாசு தத்வத்ரத்ரானச்ய த்நோத்ர த்ரம சுததந்ராத்ர த்ரமநிரீசுவர வாதுதீனா த்நிவூத்தி: த்ரலம். அவ் திததிதிதிசுதிசுதேசுவர ரூதேனீக தத்வன த்ரானச்ய சுதார்த்கர்த்ரத்வ, சுதார்த்ரதூத்ரத்வ, த்ரமநிவூத்தி: த்ரலம். இசேசிதவ்யரூதேன த்ரிதானிரூபணச்ய சுதாதினகர்த்ரத்வ, சுதாதினதூத்ரத்வ த்ரமநிவூத்தி: த்ரலம் - அத்ரமானாத்ரத்வன நிரூபணச்ய கர்த்ரத்வ த்ரானம் த்ரலம் - த்ரபாத்ரத்வனோதேத்ரத்வனசு நிரூபணச்ய தூசுரோதாயத்யா஑ த்ரவ்ரகம் த்ரதூதாயசுதீகார: த்ரலம் - ரத்யுரதூசுததேயோ த்ராதேத்ரத்வரூதேன த்ரதுத்ரநிரூபணச்ய நிதிதத்ர நிவூத்தி விசுதி விஹிதானுஸ்தானத்ரவ்ரகம் நேர்த்ரத்ர த்ரலம். ...

(சா.வி.) இவை, அதேர்தா:.. திததிதீதீசுவர ரூதார்தா: - த்ரதிஸ்தித மாதகைக்காக, தூதூதீ த்ரதானிசுதிதாத்ரவேத்யுஸ்ததர்த்ர. இவத்தின், அதச்யாத்ரத்ந்ரோத த்யுத்தார்த்ரத்ய. விரிவுகள், விவரணானி வ்யாக்யானானி. என்கிறது, இத்யுத்தி:.. தத்வ தூதூதூதூத நிசுதயார்த்ர மேதத்யாவ்யாக்யானகரணம் நவிஜி஑ோ த்ரதார்த்ர அதோஸ்தாகம் த்ரமானசரணத்வம் த்யுத்யத இதி த்ரததூதார்த்ர:.. நனு, கெசித்ரதிததிதிசுதிசுதி இசுவர அக தத்வ மித்யனுசந்நததே. கெசிதூ இசேசித வ்யமாத்ரமானாத்ர த்ரபாத்ரோதேத்யமித்யாதி த்ரமேன தத்வத்ய மித்யனு சந்நததே. கெசிதூ ரத்யுரதூசுத: த்நே த்ரபாதேத்யம் த்நே தத்வ த்ரதுத்ய மித்யனுசந்நததே. கெசிதூ த்ராத்யச்ய த்ரஹ்யாநோ ரூதமிதி த்ரதூதார்தா நனுசந்நததே. கெசிதூ சம்தந்நதேன த்ரதார்தானனு சந்நததே. கெசிதூ த்ரகூதிதகால த்ரீவேசுவர நித்யவிதூதி த்ரம்தூதத்ரானா த்ரவ்யரூதேன சத ...

(சா.சம்.) வேசேனாஸ்துதரஸுதீகரண தூரீணமிதி விவேதநமித்யர்த்ர:.. இவத்தின்விரிவு, த்ரம்த்யுதோஸ்தாத்ரண

(சா.தொ.) யென்கிறார் - இப்படி மூன்றினியிடையால். சர்வஜ் னாகவும் வேண்டா வென்றுதொடங்கிச்சொன்ன அர்த்தத்தில் ...

(சா.பு.) தத்ருவ்யந்நதாவத்஢்ருதிரிஹகுணைஸ்ஸத்வ ஢்ருவீரூபேதா காலோ஢்ந்நா஢்ருதிரிஸ்யா஢்நுரவ கதிமாந் ஜிவ இஸ்யோந்ய
ஆத்மா । ச஢்ந்ருதா நித்ய஢்ருதி ஸ்ருதிகுண சமதிகா சத்வயுத்நா தத்யை ஜாத்ருஜேயா வ஢ாஸோ மதிரிதி கதித் சஜ்ஹா஢்ருவ்ய
லக்ஷமேத்யுத்ந ஢்ருகாரேந” ஢்ருதிரி, கால, ஜிவேஸ்வர, நித்யவி஢்ருதி, தர்ம஢்ருத ஜானா஢்ருவ்யரூபேந ச஢்ந்ருசங்஢்யாகத்வேந
சிந்நதநஸ்யா முஷ்ணிக ஢்ருஷார்தாதி யோக்யத்வ ஜானம் ஢்ருலம். ஢்ருதிரி ம஢்ருத஢்ருக்஢்ருரேகா தஸேந்ந்ருய ஢்ருதந்ந்ருமாத்ரு ஢்ருத மஹா஢்ருத
ஜிவேஸ்வரா஢்ருவ்ய ரூபேந ச஢்ந்ருவிங்ஸதி சங்஢்யாகத்வேந ஜானஸ்ய ஢்ருதாத்மத்வ, ஸ்வதந்ந்ருத்மத்வ, நிரிஷ்வரத்வ,
ஸ்வாதிநகர்த்ருத்வ. ஢்ருத்ருத்வ, ஸ்வார்தகர்த்ருத்வ, ஢்ருத்ருத்வாவகா஢்ரு஢்ருமாணா நிடான ஜா஢்ந஢்ருவ்ருகம் நிவர்தநம் ஢்ருலமித்யா஢்ருஹ்ய
மித்யாஹ । இ஢்ரு஢்ருடி ஢்ருந்ந்ருதத்வஜ்ஞாநாக வகுத்ருது இத்யாதிநா । நநுமஸுக்ஷு஢்ருஸ்தத்வத்ருயார்த ஢்ருதக ...

(सा.सं.) असाधारण स्वरूप व्यापारादिकं. रहस्य शास्त्राङ्गकां, मन्त्र शास्त्राणि. सप्त पदार्थेति, ...

(சா.தொ.) ப்ரமண ஡ுதஹரித்து வ்யற்ய஢் பண்ணுகிறார். ஸஶ்த்ரஜ்ఢ஢்மீத்ய஢தி. யதுவஶ் “ஸஶ்த்ரஜ்ఢ஢் பஹுவலேஷ” மீத்ய஢தியில் “உபதேஸஶ்த்ரஜ்ఢ் பூத்வஶ் விர்மேத்ஸ்வ் கர்ம்ஸு” ஂன்று விரிவெல்ல஢் விடச்ஸ்சொல்லுகைய஢ல் ப்ரதிஸ்தஶ்ற்மாகவுப் வேண்டஶ் வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஸஶ்த்ரஜ்ఢ஢்மீத்ய஢திய஢ல். ஸஶ்ரஶ்ஸ்தை ...

(सा.सं.) त्रिगुण, काल, शुद्ध, सत्व, जीवेश्वर बुध्यद्रव्य रूपेणेत्यर्थः. ननु, “उपदेशाद्धरिंबुध्वाविरमेत्सर्व कर्मस्वि” त्युक्त्या तत्त्वानां स्वरूपादि चिन्तनमपि निरर्थक मिवाभातीत्याशङ्क्य तद्वचनमुपलम्भा नुपयुक्त चिन्तननैरर्थक्यपरमित्याह. शास्त्रज्ञानमिति.

மூல்- விரமேத்சர்வகர்மஸு” என்கிறது உபயுக்மான சாராங்கத்தைக்கடுக ஶ்ரவண பண்ணி கृஷிபண்ணாதே உண்ண விரகுடையவன் கृஷி சிந்தையை விடுமாப்போலே ...

(சா.தி.) க்கடுகஶ்ரவணம்பண்ணி ஶ்ரீர மஸ்திர மாகையால் கடுக மோஷோபாயத்திலே மூள ப்ராஸமென்று சொன்னபடி அல்லது ஜ்ஞான ப்ரதிஸ்தார்த்த மாகவும், விரிவு வேண்டாமென்கையில் தாத்ஶ்யமில்லை. உபாய பரிஶ்ரஹான்தர விரிவு கேட்கலாமென்று கருத்து. ஶாஸ்த்ரஜ்ஞானமिति. விஸ்தரஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணம் பஹுவ்லேஷ சாஶ்யம். சாஶித்தாலும் மீதுபுஜருக்கு புவூத்சலன காரணமாயிருக்கும் - ஆகையால் சஜ்ஜஹ ஶாஸ்த்ரோபதேஷ த்தாலே உபாய பரிஶ்ரஹாத்ஶ்வர்வகர்மஸு, விஸ்தர ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணாதி களில் நின்றும் ஒழிவான். உபாயத்தையே...

(சா.ஸா.) உபயுக்தேதி. ஶ்ரீமென்றது உபயுக்தங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். அந்யதா “ஹோக்தாஹோய” மித்யாதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி விரோ஢ம் வருமென்றுகருத்து. கடுகவिति. ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸத்தில் போலே துரவஹோத நானாவித யுக்த்யாதி ஶ்ரஹண ப்ரயாஸ சஹஸ்யங்களும் விரு஢்யுக்தி ப்ரதிஹானங்களாலே புவூத்சலன சம்ஹாவனையும் உபதேஷ ஶ்ரவணத்திலில்லாமையாலே இவ்வுபதேஷ ஶ்ரவணம் விஹம் மன்றிக்கே உபயுக்த ஜ்ஞானத்தையுண்டாக்கித்தரு மென்று த்ரூதிய பாதத்தில் அலஹிப்ரேத மென்றுகருத்து. இத்தால் ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸ ப்ரயாஸ சஹஸ்ய யுக்த மாகையாலேயும், புவூத்சலன சம்ஹாவனையாலே பஹுவித மனசாபேக்ஷ மாகையாலும், அந்யந்த விஹம் ஹேது வென்றிவ்வளவையே இஶ்வரீர்த்ம் சொல்லுகிற தத்தனைபோக்கி ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸத்தை நிஷேதிக்ஷவந்ததன்றென்றதாய்த்து. ஆனால் இஸ்தலோகத்திலே ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸ மாத்ரத்துக்கு தோஷோ஢ாதந ம்பண்ணுகையும் “விரமேத்சர்வகர்மஸு” என்று கர்மங்களெல்லாத் தையும் நிஷேதிக்ஷை யுமொன்றோடொன்று சேருமோ? இங்கு சர்வகர்ம ஶப்தம் ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸ ததுபயுக்த கர்மமாத்ரபரமென்றில் உபயுக்த ஜ்ஞான ப்ரதிஸ்தார்த்த ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸ மாவஸ்யகமென்று சொல்லியிருக்க அத் தைத்தானிந்த சதுர்த்தபாதம் நிஷேதிக்ஷக்கூடுமோ? கடுக உபதேஷம்பெறவிரகுடைய அதிகாரி விஸேஷத்துக்கு நிஷேதிக்ஷிதென்றில் அப்போதவனுக்கு ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸ ப்ரத்யவாயகர மாக ப்ரஸஜ்ஜிக்கையால் அபசி஢்நாந்த மாகாதோ? லஹுபாய முடையவனுக்கு ஶூரூபாயம் ஶ்வதோநிவூத மாகையால்த் தை நிஷேதிக்ஷத்தான் வேணுமோ? வென்கிற ஶட்வீகளை பரிஶ்ரீர யாநின்று கொண்டு சதுர்த்த பாதத்துக்கு தாத்ஶ்யம் மருளிச்செய்கிறார். க்ருஷித்யாதி. க்ருஷிபண்ணாதே உண்ண விரகுடையவனென்கிற வித்தால் இஸ்தலோக மதிகாரி விஸேஷ விஸய மென்று சூசிதம். சிந்தையை விடுமாப்போலென்கிற விடத்தில் ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸ ரூப ஶூரூபாயஸ்ய ஶ்வதோநிவூதத்வென விரமேத்யஸ்ய தந்நிஷேதே தாத்ஶ்யமில்லை ...

(சா.ப்ர.) ப்ரஹ்மதாதக” மித்யாதி விரோத ப்ரஸஜ்ஜாத் - கிந்து பஹுஷு ஶாஸ்த்ரேஷு பஹுகாலம் யாபயித்யா விலம்ஹ்யோபாயானுஸ்தானம் “அஸ்த்ரஸ்காலோ பஹவஸ்கவி஢்நா” இத்யுக்தந்யாயாந்நிஷேததி. ததஸ்கார்த்தத்வம் சஜ்ஜஹேண ஶ்ருத்யா உபாயானுஸ்தானம் க்ருத்யா பஸ்காஸ்த்ராஹ்யாஸ: கார்ய இத்யத்ர தாத்ஶ்யாந்நி விரோத ...

(சா.வி.) சாராங்கத் தை, சாராங்கஸ்ய. கடுக, ஶீ஢்ரம். ஶ்ரவணம்பண்ணி, ஶ்ரவணம் க்ருத்யா. உண்ணவிரகு உடையவன், வித்யமான ஜீவனோபாய: புரூஷ:.. க்ருஷி பண்ணாதே, க்ருஷி மக்ருத்யா. க்ருஷி சிந்தையை விடுமாப்போலே, ...

(சா.ஸம்.) விரகு, உபாய:.. விரிவுகற்கைக்கீடான, அநுபயுக்தார்த்த ஜ்ஞானஸ்பாடனார்த்த:.. யதானுபயுக்த ...

மூல்- விரிவுகற்கைக்கீடான ஸாஸ்த்ராஹ்யாஸாதி கர்மங்களில் ஁பரதனாய்க்கடுக மோக்ஷோபாயத்திலே மூளப்ராப்தமென்றபடி- “஁பயுக்தேஸு வுஷத்யத் த்ரிவர்த்நிரபேக்ஷதா| கரணத்ரய ...

(ஸா.தி.) பரி஁ரஹிக்கக்கடவனென்கை. ஁பயுக்தேஸ்விதி - ங்ானானுஸ்தானோப யுக்தார்த்ங்களில் விஸதங்ானமும். த்ரிவர்த்நேஸு, த்மர்திகாமேஸு நுரைஸ்ய். கரணத்ரயத்தினுடைய ஸாரூப்ய மென்றிவை ஸு஁ய...

(ஸா.ஸ்வா.) ஁ன்றும், தத ஁வ ஸாஸ்த்ராஹ்யாஸ கரணே ப்ரத்ய வாய மில்லையென்றும் ஸூசித மாகிறது விரிவித்யாதி. இங்கு ஸர்வகர்மஸ஁ப்தம் கர்மங்களெல்லாத்தையும் ஸொல்லுகிறதன்று. கிந்துபூர்வ பக்ஷ ஸி஁த்யந்தரூபேண யுக்திவிசார ப்ரதான மான ஸாஸ்த்ராஹ்யாஸ விஸேஷபர். பூர்வாதித் ததாவித்யஸ்யேவ தோஸோத்யாடநாதிதி ஁வஃ. இங்கு நிஸேத தாத்பர்ய மில்லையாகில் விரமேத்஁ன்கிற விடத்தில் லி஁த் ப்ரத்யயத்துக்கு விஸயமேதென்ன ஁ருளிஸ்செய்கிறார். கடுக மோக்ஷேத்யாதி. ஁பாயத்தில் மூளுகை, ததுபயுக்த ஸம்பாதின பூர்வக்஁திலே ப்ரவூத்திக்கை. கடுக மோக்ஷோபாயானுஸ்தா நோபயுக்த ஸம்பாதின இந்த்விதி ப்ரத்யயத்துக்கு விஸய மென்றதாய்த்து. ஸாரதமாஸ் ஸ்ரவணம்பண்ணி ஁னானா கில்இத்தைக்காட்டில் வேறாய் ஸம்பாதினய மாம்படி இனி஁து஁பயுக்த மென்னவருளிஸ்செய்கிறார். ஁பயுக்தேஸ்வித்யாதி. வுஷத்யத் த்நாம, ஸ்ருதேஸ்வ்ய்யேஸு ஸ்஁஁வாதி ஸ்ஸஸ்ய விபர்யயினி வூத்யர்த்஁ மனநாதிஸா஁த்யோபு஁த்தி விகாஸ விஸேஷஃ. நிரபேக்ஷதா, ஁த்யத்வா ஸ்திரத்வாதி தோஸ ஸப்தக நிரூபண ஁யுஸ்தயா ஸம்பாதினய் நுரைஸ்ய். கரண த்ரயஸ்ய ஸாரூப்ய், ...

(ஸா.ப்ர.) இதி ஁வஃ - நந்வேவ முபதேஸத ஸ்ஸாரதமாஸ் ஸ்ரவணேநோபாயேநுஸ்திதே பர்ம பூருஷார்த் ஸி஁த்திராவஸ்யகத்வா஁஁ஸ்த்ராஹ்யாஸோ வ்யர்த் இத்யத்ரா஁ - ஁பயுக்தேஸு வுஷத்யமிதி. ஁ய்஁வஃ - ஁க்த்யுபாய ப்ரவூத்தே

(ஸா.வி.) க்ருஷி சிந்த்நாய்தாத்யஜதிததா. விரிவு, விஸ்தாரேண. கற்கைக்கும், ஁஁ய்ஸிதும். ஁டான, யோ஁யானா ஸாஸ்த்ராணா. ஁஁யாஸாதி கர்மங்களில், ஁஁யாஸாதி வ்யாபாரேஸு. ஁பரத ஁நாய், நிவூத்ஸ்ஸந் - கடுக, ஸு஁த்ரத், மோக்ஷோபாயத்திலே மூளப்ராப்தம், ப்ரவேஸ்த்யுத்த் ஁ன்றபடி, இத்யுத்த ப்ரகாரஃ - நஸாஸ்த்ரங்ானத் ஁஁வக்லேஸ மிதிஸ்த்லோகஸ்ஸர்வதா ஸாஸ்த்ரா஁யாஸத் நிஸேததி. “தஸ்தமா஁஁஁ஸ்த்ரத் ப்ரமான்தே. ஸ்ருதிஸ்த்ஸுதிர்மமீவாங்ா. விநாஸாஸ்த்ரேணயோ பூயாத்தமா஁஁஁஁஁஁஁ ஁ாதகம்| யஸ்த்ரேணானு ஸந்ந்தே ஸதர்மத் வேதநேதரஃ || த்மர்தேப்ரமீய மாணே஁஁வேதேன கரணாத்மநா| இதி கர்தவ்யதா஁பா஁த் மீமாஸாபூர்யிஸ்யதி| நிஸ்காரணஸ்ப்ஷட஁஁஁வேதோ஁த்யேய” இத்யாதி விரோத ப்ரஸ஁஁஁஁஁. கிந்து ஁஁஁ஸு ஸாஸ்த்ரேஸு ஁஁ காலயாபநத் “஁஁஁஁஁஁஁஁ ஸாஸ்த்ராணா ங்ானதத்வத் ஸுதூர்ல஁” மிதி ஁஁஁஁஁஁஁஁ காரணத்வாத் “஁த்யஸ்ச காலோ஁஁஁஁஁஁஁ வி஁஁நாஃ” இதி ந்யாயா஁஁஁ நிஸேததி. ததஸ்சார்த்஁தத்வத் ஸ஁஁஁஁஁஁஁ ஸ்ருத்வா ஁பாயானுஸ்தானத் க்ருத்வா பஸ்சாதுபாதித்ய ஸாஸ்த்ரா஁யாஸஃ கார்ய இத்யத்ர தாத்பர்ய மிதி஁வஃ. நநூபாயானுஸ்தானான்தர் ஸாஸ்த்ரா஁யாஸோ வ்யர்த் இத்யத ஁஁஁. ஁பயுக்தேஸு வுஷத்யமிதி. ஁நுஸ்திதஸ்யாப்யுபாயஸ்ய விஸ்வாஸா விஸயத்வே ஸத்யுபாயான்தரானுஸ்தானாதி ப்ரஸ஁஁஁஁஁ ப்ர஁யுதிஸ்யாத். த்ரிவர்த்நிரபேக்ஷத் ப்ரதிஸ்தத் ...

(ஸா.ஸ்.) சிந்த்நன்கேவல துஃஸாய ததா முமூக்ஷோரூபயுக்த வுஷத்யா஁வஃ த்ரிவர்த்நிபக்ஷணத் கரணத்ரய வுரூப்யத் சேத்யேதத்ரிதய நிவூத்தி ஸு஁ ரஸாயநத்வேன ஸ஁஁஁஁஁஁஁. ஁பயுக்தேஸ்விதி.

மூல்-

சாரூப்யமिति सौख्यरसायनम्॥”

(சா.தி.)

ரசாயனம், மகானந்தசாధனம்.

(சா.ஸ்வ.) அந்யோந்ய மநுரூபத்வம். “शीलवृत्त फलंश्रुतं. शमार्थं सर्वशास्त्राणि. नाच्छादयतिकौपीन” மித்யாதிஷு விமர்ஷ ஹ்யஸ்தயா கரணத்ரயஸ்ய நிவ்ருத்தி ஧்ம விஷயத்வாஹாவே வையுத்ய் ப்ரதிகஸந்தானேனச சம்பாடனியம் நிவ்ருத்தி ஧்மேகாஹிரதத்வமिति யாவத். இதி சௌக்ய ரசாயனம், இவைகள் ஶ்ரவணாத்பரமபி சம்பாடனியங்களான உபயுக்தங்களென்றபடி. இதிரத்ர ப்ரகார வசனம். எவம்ப்ரகார மந்ய ஧ந்யசுத்யுத்ய். அவையாவன, ஹகவடநுஹவக்த்ரின் விலக்ஷண்ய ரஹஸ்யக்த்ரில் விமர்ஷ ஹ்யஸ்தையாலே சம்பாடனிய மான திராஹிலாஷாடிகள். ரசாயனம், ம஧ுர சி஧்஧ௌஷட விஷேஷம். எதேஷா ரசாயனத்வோக்யாததத்வகால சம்ஹாவித சமஸ்த க்லேஷ நிவர்தன பதீயஸ்த்வம் ஸ்வரூபதஸ்வா஧ுதமத்வசுத்யவ்யஜ்யதே. அத்ராவர்த்ஜேவக்தவ்யேபி சௌக்யேதி சாமான்யோக்தி முமுகுடசாயா கை஧்ரீய் சுஶாடிகம் ப்ரத்யப்யேதேஷாமுபயுக்தத்வஶ்யாப நார்தா - முமுகுத்வா஧ிகாரே விஸ்தரேண வக்ஷ்யமாணானாமப்யமீஷா மர்தானாமத்ர ச஧்ஜஹேநோக்தி: - விரமேதஸ்வகர்மஸ்வீத்யத்ர வி஧ிப்ரத்யயவிவக்ஷிதத்வ ஜாபநார்தேதி ஧்ரஶ்யம்.

“भोक्ताभोग्य” மித்யாதிடியாக தத்வத்ரய விஷய ஶ்ருதி ப்ரிருந்தாலும் “एकमेवा द्वितीयं. नेहनानास्ति किञ्चन - यत्रत्वस्य सर्व मात्मै वाभू” தித்யாதிடியாக ஶ்ரஹ் மொன்றே தத்வ மென்கிற விரு஧்ஶ்ருதி களாலே சம்சயம் பிறவா நிற்க தத்வங்கள் மூன்றென்றுஇங்கு நிஷ்கர்ஷித்த தத்வங்ஶ்ரே யென்கிற ஶ்஧்ஶ்யை ப்ரஹிரியா நின்றி கொண்டு இவ்வித காராத்ர மெல்லாம் சம்ப்ரடாயா கத மென்று காட்டாநின்றி ...

(சா.ப்ர.) ஶ்ஸத்ரஜ்ஞானஸ்ய ப்ரயோஜனம் சுகமம் - ப்ரபத்ரேசுதத்ர க்ருத்யேஷு நித்யநைமித்தி கேஷு ஹகவடாரா஧ன ரூபத்வம் ஸர்வேஷ்வரஸ்ய ஸர்வந்திர்யாமித்யா த்ரா஧ான்யேன ஸர்வகர்ம சமாரா஧்யத்வம், ஸர்வ்ஸத்வ் ஧ாசுத்யத்வாதி நிரூபணா஧ீநமिति தா஧ுஷ ஹகவத்ரிஷடஜ்ஞானம் ஶாஸ்த்ரஸா஧்யம் - கிசுத்ரத்ரிவர்த்ரஸ்யால்பா ஸ்திரத்வ ஜ்ஞானா஧ேவ த஧ுபாயே ப்ரவ்ருத்யஹாவ: - தசுத்ரஸாஸ்த்ரஸா஧்யம். ஹரந்யாஸானந்தரம் த்ரிவர்த்ர சா஧நே ப்ரவ்ருத்யேஸ்வ ஫ல஧்வாரா மோக்ஷ விலம்த்ரஹேதுத்வாத்ர ஧்ராஹித்யாத்ர ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாதவ்யம். கிசுத்ர நிஷி஧்஧ நிவ்ருத்யேநிஷ்டாபாத்ரஹியா அஸம்ஹவேபி கரணத்ரய சாரூப்யம் ஶாஸ்த்ராஹ்யாஸ சா஧்யம் - கிசுத்ர ஶாஸ்த்ராணா ஹகவத்நிரய ந்துத்வம், ரக்ஷகத்வம், ஸர்வகர்ம சமாரா஧்யத்வம், பரம஧யாலுத்வம், பரமோ஧ாரத்வம், சுலஹத்வம், பரிபூர்ணத்வம், சுஸீலத்வம், வத்ஸலத்வம், ஹக்தபரா஧ீநத்வா஧நந்தகலாணகுண கண ப்ரதிபாடகத்வாத்ர஧்யாஸஸ்ய குணானுஹவ ரூப பुरुஷாத்ர தயாசு சப்ரயோஜனத்வ மேவேதி.

உக்தா஧ிகாராத்ர ஶ்ரீஸூத்ரா஧ீநா மநுஸந்தானாய ஧்ராமி஧காத்யா ச஧்ஜஹேந ஧ர்ஷயந் ஸ்வஸ்யதத்வத்ரய விஹாஜகத்வ தத்ப்ரயோஜன வோ஧கத்வ சாமர்த்ய் ஸ்வாசார்யகூபால஧்஧மித்யாஹ - ...

(சா.வி.) நஸ்யாத் - உதத்ரக்ருத்யேஷுச ப்ரவ்ருத்திர்நஸ்யாத். அந்யதா ப்ரவ்ருத்திஸ்யாத் - அத உபயுக்த வையுத்யாத்ரஶ்ஸாஸ்த்ராஹ்யாஸோவ்ஷயம் கார்ய இதி ஹாவ:.

(சா.சம்.) இத்யம் தத்வத்ரய விவேகோகூர வரகரணயைவ ப்ராபணிய இதி சூசயந்ந஧ிகாராத்ர மபிகாத்யா ...

மூல்- தேறவியம்பினர் சித்துமசித்து மிறையுமென, வேறுபடும் வியந்தத்துவம்மூன்றும் வினையுடம்பில், கூறு படுங்கொடு மோஹமுந்தாநிறையாங்குறிப்பும், ...

(சா.தீ.) தேறவியம்பினரித்யாதி. மறைநூல் தந்தவாதியரே, வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நமக்கு உபதேசித்தவாசார்யர் கள்தங்கள் கृபையாலே. வினையுடம்பில், கர்ம சம்வந்தியான இஃதேத்தில் - கூறுபடும், அங்கமாக பண்ணப்படும்தான் - கொடுமோஹமும், விபரித ஞ்ரான்தி. ஃதேஹத்ம் ஞ்ரான்தியென்றபடி. தாநிறை யாங்கு ...

(சா.ஸ்வ.) கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை சஜ்ஹிக்கிறார். தேறவியாதி. மறைநூல், வேத ரூபசாஸ்த்ரத்தை, தந்த, உபதேசித்தவர்களான. ஆதியர், அஃதர், பூர்வாசார்யர்களென்றபடி. அருளால், கृபையாலே. “கூபயா நிஸ்பூஹவே” தென்கிற படியே ஸ்யாதி லாஹாதிக்களை கண்சியாதே யென்றுகருத்து. இதுக்கு தேறவியம்பின ரென்கிறத்தோடே அந்வயம். வினையோடுடம்பில், கர்மசம்வந்தியான ஃதேத்தில். அத்யந்த விசஃதூஸேபிஃதே அத்ம்வத்ம் ஞ்ரான்தி ஃதேஹத்ம் கர்மவசாத்ம்சம்வத்மவீதிதி ஹவஃ. கூறுபடும், கூறுகொள்ளப்படுகிற. நாளைக்குநாள் ஃதேஹி ஹவீத்தான யென்றபடி. கொடு, க்ரூர்மான. நரகாஃதநர்தாவீஹமாய் பாரலூகிக ஸ்ரேய: ப்ரதிரூஃதியுமான வென்றபடி. மூஹமும், ஹ்ம்மமும், ஃதேஹத்ம் ஹ்ம்ம மென்றபடி. தானிறையாங் ...

(சா.ப்ர.) தேறவியம்பினரிதி - மறைநூல் தந்தவாதியரே வினையுடம்பில் கூறுபடும்கொடு மூஹமும் தானிறையாங்குறிப்பும் மாறநிறைந்து சித்துமசித்துமிறையுமென வேறுபடும் வியந்தத்துவம் மூன்றுமருளால் தேறவியம்பினரித்யந்வய:.. தேறுகை, நிச்சிதார்த்தத்வம் - வியம்புகை, உக்தி:.. தேறவியம்பினர், ஃதேஹத்ம் ஹ்ம்ம் ச்வத்நத்ராத்ம் ஹ்ம்ம் நிர்ஸூவர் ஹ்ம்மானா முத்பதி ப்ரதிவந்தகத்வ ஸக்தியுக்த சிஃதசிஃதீஸ்வர் ச்வரூப விவேகூயதாஸ்யாத்மோபாதிஸந்நித்யர்த்:.. சித்தும், சிவ். அசித்தும், அசிவ் - இறையும், ச்வாமீச. என, இதி. சிஃதசிஃதீஸ்வர் ரூபேனேத்யர்த்:.. வேறுபடும், ஹ்ம்ம். பர்ஸ்பர் விலக்ஷண மித்யர்த்: - வியம், விஸ்மயநீயம். தத்துவம்மூன்றும், தத்வத்ரயம், ஜ்நானாநாஸ்யத்வென கர்ம பர்வஸ்சேதநத்வென கர்ம சம்வந்தானஃ சேதநத்வெனாத்யந்தம் பர்ஸ்பர் வில்க்ஷண்யேபீயந்தம் காலம் சம்ஸுஸ்தானாமபி மாஷமூக்திக குஜ்நானாமிவா சம்ஹாவித: கதமேக்ய ஹ்ம்மோஹிதிதி விஸ்மயநீயம் தத்வத்ரய மித்யர்த்: - இவ், சப்தமீத்யர்த்:.. வினையுடம்பில், ப்ராரவ்ஹ பாரபர்வ்ஹசரீரே - கூறுபடும், அங்கோஹவ். கொடு, க்ரூர். கொடுமோஹமும், க்ரூர்ஹ்ம்ம்ஸ்ச - க்ரூர்யத்ம்ஹ்ம்ம்ஸ்ச பூரூஷார்த் சாஃதந ப்ரவூதிதி விர்ரூஃதத்வாத்ம்மோ பாத்ஃதேஹீக்யரூபாதி க்ரூரத்ம்ஸ்சேத்யர்த்:

(சா.வி.) தேறவியம்பினரிதி. மறைநூல் தந்த வாதியரே, வேதசாஸ்த்ரோபதேஃதாரோவாதினோஸ்மதாசார்யாவிதி ஃதேஹத்ம்வாஃ. வினையுடம்பில், பாரபர்வ்ஹஃதேஃ. கூறுபடும், அங்கோஹவ். கொடு, க்ரூர்:.. மோஹமும், மூஹ:.. ஃதேஹத்ம் ஹ்ம்ம் இதி யாவத். தான், ச்வாத்மேவ. இறை, ச்வாமீ. ஆம், ஹ்வாமீதி...

(சா.சம்.) சஜ்ஹாதி. தேறவிதி. வாதியரே தேறவியம்பினர், குரூவ் அவநிஸ்ச்ஸயமுபதிஸ்த்வந்த: - இறை, சர்வச்வாமீ. எனவேறுபடும் வியந்தத்துவம் மூன்றும், சிஃதசிஃதீஸ்வர் இத்யித்யூக்யேத ததா விஹ்ஜநாஃ வில்க்ஷண்யவத்த்வத்ரயமபி. கிமர்த்ம்மித்யத்ராஹ - வினை இத்யாதிநா. பாரபர்வ்ஹ சரீரே. கூறுபடும். ஃதேஹாசிதம், கொடுமோஹமும், சரீராத்ம் ஹ்ம்ம்:.. தானிறையாங்குறிப்பும், ச்வஸ்ய பர்வ்ஹஹீக்ய ஹ்ம்ம்:.. ...

மூல் - மாறநினைந்தருளால் மறைநூல் தந்தவாதியரே ||12||

(சா.தீ.) ரிப்பும், தான் ஸ்வதந்ந்ர னென்னும் ஞ்ரந்நியும். இத்தால்அநிஸ்வர வாத்ரத்யும்உபலக்ஷித். மாறநினைந்து, நீங்க வேணுமென்று நினைத்து. வியந்தத்துவம் மூன்றும், விஸ்மயநியமான தத்வத்ரயத்தையும். சித்து மசித்து மிறையுமென, திடதிதீஸ்வர னென்று வேறுபட வித்ந்நமாகப்பிரித்து. தேர, மந்ரானநாடும் தெளியும்படி. இயம்பினர், உபதேசித்தார் களென்கை ||12||

(சா.ஸ்வா.) குறிப்பும், தான் ஸ்வதந்ந்ரநாம் படியான நிரூபணமும். தேஹதிரித்ந்ந னான ஆத்மாஸ்வதந்ந்ரநத்தனைபோக்கி ஷேத்வ பாரதந்ந்யராதிமானன்றென்று குதூஷி மதங்களாலுண்டாம் ஞ்ரந்நியுமென்றபடி. மாறநினைந்து, நிவ்ரத்ந்ந மாகவேணுமென்று கணிசித்து. இதுக்கும்தேறவியாதி யோடே அந்வய். சித்தும், தைதந தத்வமும் அதித்தும், அதைதந தத்வமும். இறையும், இஸ்வர தத்வமும் - என, என்றபடி. வேறுபடும், தித்ந்நமான. வியம், விஸ்மய நியமான. அந்ந்யந்ந விதித்ந்நானேக ஸ்வதாவ யோகத்தாலே ஆத்ரத்யா வஹங்களான வென்றபடி. இத்தால் தத்வத்ரய த்நானஸ்வ ஞ்ரந்நி நிவர்தகத்வ மாத்ரமன்றிக்கே பூரூத்ய ரூத்வமு முண்டென்று ஸூதித்ந்ந. தத்துவம்மூன்றும், தத்வங்கள் மூன்றையும். தேற, நாம் தெளியும்படி. “அகமேவ” த்யாதிர்களான விருத்ந்ந ஸ்ருதிர்களால் பிறக்கும் ஸ்ந்நயாதிர்கள் தீரும்படி யென்கை. இயம்பினர், ஸொன்னார்கள். இயலுகை, ஸொல்லுகை. மறைநூல் தந்த வாதியர் தேறவியம்பின ரென்கிற வித்தாலிந்த ஸ்ருதிக்கெல்லாத்துக்கும் ஸ்ரீதாஷ்யாதி களிலே ஸமீதி நந்நயங்களாலே ஸ்வாஸ்ய ஹநி லேஷமு மன்றிக்கே விரோத ஸமந்ந பண்ணிஉபதே சித்தார் களென்ற தாய்த்து ||12||

(சா.ப்ர.) - தான், ஸ்வய். இறை, ஸ்வாமி. ஆம், தவத், குறிப்பும், த்நான்த். ஸ்வயமேவஸ்வஸ்ய ஸர்வஸ்யத்வ ஸ்வாமித்யே ததத்யாவிதாஹி த்ந்நஸத்வைத்யத்: - ஸஸ்வாதந்ந்யத்ந்ந இத்யாவத் - அதேதந நிரிஸ்வரஸ்ய த்ந்நமோப்யத்ந்ந ஸித்ந்ந: - யத்நா தானிரே இத்யத்ர ஸ்வஸ்ய ஸ்வயமேவேஸ்வரோ நான்ய இத்யத்ந்ந விவக்ஷயா ஸ்வாதந்ந்ய த்ந்நமோதோத்ந்நவ்ய: - தாநிதறை இத்யஸ்யா வ்ரத்யாஸ்வயமேவ ஸர்வேஸ்வரோநான்ய இத்யத்ந்ந விவக்ஷயா நிரிஸ்வரத்வ த்ந்நமோதோத்ந்நவ்ய இத்யாத்வ: - மாறநினைந்து, பூர்வோத்நாஸ்ஸர்வே த்ந்நமானிவ்ரதாஸ்ஸ்யூரிதி துத்ந்யா - அருளால், க்ரபயா. நது, ராஜாஜாவிவித்ந்நாதிதி: - மறை, வேத: . நூல், ஸாஸ்த்ர, தந்த, தாதார: . வாதியர், வாதிந: , வேதாந்த ஸாஸ்த்ரோபதேஷாரோவாதூகா அஸ்மதாசார்யாவிதி ஹ்ஸாம்புவாஹா இத்யத்ந்ந: ||12||

(சா.வி.) ஷேத: குறிப்பு, த்நான்த். ஸ்வதந்ந்நாத்ந்ந த்ந்ந இத்யாவத். நிரிஸ்வரவாத்ரத்யேரப்யுபலக்ஷணமேதத். மாறநினைந்து, நிவர்ததா மிதீத்ந்நயா. அருளால், க்ரபயா. சித்தும், தித்ந்ந. அதித்தும், அதித்ந்ந. இறையும், இஸ்வரத்வ. என, இதி. வேறுபடும், பூத்யக்ஸ்வரூப் யுத்ந்நம். வியம், அதாவத்த்ந்நகால்த்ந்ந மாஷ மூதிக்க குஜ்நானாமிவ கத்யமேக்யத்ந்ந வித்யத்வமிதி விஸ்மயநியத்ந்ந. தத்துவம் மூன்றும், தத்வத்ரய். தேற, த்ந்நமோத்ந்நதி ப்ரதித்ந்நத்நக் ஸக்தியுத்ந்ந திடதிதீஸ்வர ஸ்வரூப் விவேகோத்யாஸ்யாத்ந்நத்யா. வியம்பினர், உபதிதிது: ||12||

(சா.ஸ்.) அததுத்யோரபி. மாறநினைந்து, நிவர்தநித்ந்நயா - அருளால் மறைநூல் தந்த, க்ரபயாவேதரூப் ஸாஸ்த்ர ப்ரதாஹரவ அதேத்யந்வய: ||12||

(सा.सं.) ननु दम्पत्योर्लक्ष्म्यशस्य स्वरूपतो गुण तश्च परिच्छिन्नत्वमेव - कारणत्वञ्चन - अतोनेश्वरतत्त्वता. शुद्धसत्त्वस्य सविकारस्य ज्ञानत्वेन नस्वप्रकाशते त्यादिषु सत्सु तत्त्व सन्देह एवस्यान्नोक्त विधया तत्त्वविनिर्णय इत्यत्राह. आवापेति. तत्तदर्थेषु, तत्तद्धर्मिषु. भावाभाव रूपाणां ...

मूलं-

ध्वानन्त्यादस्तिनास्त्योरनवधिकुहना युक्तिकान्ताः कृतान्ताः।

(सा.दी.) அவைதானும். அனவதிகு ஹநாயுத்திகாந்தாः, அவதிகுற்றதகாஹாசங்களாலா
பாतरமயங்களான வை. ...

(सा.स्वा.) द्वापप्रयुक्त सिद्धान्त भेदानामपि संख्येयत्व सम्भवात्कथं तदानन्त्यमित्यत्राह. तत्तदिति. तत्तदर्थेष्व
स्तिनास्त्योरानन्त्यादित्यन्वयं. अस्तिनास्त्योरिति, अस्तिनास्तीति प्रयोगयोरित्यर्थः. तत्तदर्थेषु प्रमाण
सिद्धाकाराणां परिमित त्वेप्यस्तिना स्तीति प्रयोग मात्र मनन्तमिति ज्ञापनार्थं मस्तिनास्त्योरिति प्रयोग
परशब्दोक्तिः. तथाच तत्त्वावान्तर भेदानां संख्येय त्वेपि एकैकार्थेषु शून्य रूपत्व मिथ्यात्वक्षणिकत्वा
द्रव्यत्वावयवित्व समवा यित्वाद्यनन्त कल्पिताकार विषयाणामस्ति नास्तीति प्रयोगाणां तत्तद्वादि कर्तृ
काणामानन्त्यात्तेष्वेकैका वापोद्वाप प्रयुक्तानां सिद्धान्त भेदानामानन्त्यं संभवतीति भावः. एवं कल्पितार्थत्वे
तत्तत्सिद्धान्तानां माभासत्व स्फूर्त्य वश्यं भावान्न केनापि परिग्रहस्यादित्यत्राह. अनवधीति. कुहना, छद्म.
तत्सम्बन्धिन्यो युक्तयः कुहना युक्तयः. वस्तुतो हेत्वा भासछल जातिरूपत्वे पि छद्मनास मीचीन युक्तित्वे
नोपपादिता इति भावः. ताभिः कान्ताः, सम्यक्त्वेनैवभाताः. उक्तार्थस्य सर्वस्याप्य सम्भावितत्व शङ्का
वारणार्थं मनुरूपं दृष्टान्तमाह. कविधीति. कवीनान्धीभिः कृतं काव्यादिकं कविधीचित्रं. तद्वदित्यर्थः.
यथैक मेव चरितादिकं तत्तत्कवि कल्पितार्थं मिश्रं तत्रापि तत्तदन्य कविकृता वापोद्वाप भेदै रनन्तविधं
तत्तद्धी वैचित्त्र निर्मित सन्दर्भ विशेषै रम्यं च दृश्यते तद्वदिति भावः. अनेन पूर्वार्धेन तत्त्व त्रय निरूपणस्य
निष्फलत्व शङ्कोद्घाटिता. तुःप्रस्तुत शङ्कानिवृ ...

(सा.प्र.) नास्तीतिच प्रयोक्तुः योग्यशब्दानन्त्यात् तैस्तैर्व्याख्यातृभिः केषाञ्चिदन्यादृशस्वरूप लक्षणादि
परिग्रहेण पूर्वोक्त प्रकारं परित्यज्य प्रतिष्ठिताभिः चरलजाति रूपाभिः परवञ्चन हेतुभूताभिर्युक्तिभिः
कान्तत्वेन, समीचीनत्वेन. यथाप्रतीयेरन् तथातत्तत्सिद्धान्तार्थाः कतिकतिसम...

(सा.वि.) प्रयोगनास्ति शब्दप्रयोगस्यचानन्त्यात्केन चित्कस्मिंश्चिदर्थे केनचिद्युक्त्याभासेन अस्तीत्युच्यमाने
अन्येनवादिना तद्वाधकं कश्चिद्युक्त्याभासं परिकल्प्यनास्तीत्युच्यते. ततोऽन्यस्तच्च युक्त्याभासं स्वोत्प्रेक्षित
युक्त्याभासेन परिहृत्य पुनस्थापयत्य तोन्य स्तंच परिहृत्य नास्तीति स्थापयति. एवमानन्त्या दित्यर्थः.
अस्तिनास्तिप्रयोगे हेतुमाह. अनवधि कुहनेति. तर्काप्रतिष्ठा नादिति न्यायेन उत्तरोत्तर परिकल्पित कुहना
युक्तिभिः कुतर्कैः. कान्ताः, आपातरमणीयाः कृतान्ताः, सिद्धान्ताः. कविधीचित्रवत्, उत्तरोत्तरं. “अङ्गुकेपि
शशङ्किरे जलनिधेः पङ्कः परमेनिर” इत्यादि प्रकारेणोत्प्रेक्षितार्था इव, धीचित्रशब्देन तत्तत्कल्पिता
नानार्था विवक्षिताः. आवापो द्वापतः, अविद्यमान तत्वानां प्रक्षेप आवापः - विद्यमान तत्वानां परित्याग
उद्वापः ताभ्या मुपलक्षिता ...

(सा.सं.) धर्माणा मानन्त्यात्. अस्तीत्युक्तभावरूप धर्मयोर्मध्येनास्तीत्युक्तानामावापस्स्वीकारः.
अस्तीत्युक्तानामुद्वापस्त्यागः. इत्थमावापोद्वापाभ्या मवधि रहित कुत्सितयुक्ति मनोहराः - कृतान्ताः -
यमसमाप्तिः सिद्धान्ताः. कतिकतिस्युः, सन्तुनामते, तावता नास्माकं क्षतिरितिभावः - ...

_____

•

१८

प्रातः

णोंया

इति

तत्त्वेनदृष्टे पुनरपिनखलु प्राणिता (स्थाणुताधीः)

(सा.सं.) तत्त्वेन पुरुषत्व कोटि दशनिसति स्थाणुतादि कोटिर्नप्राणिताखलु, ...

मूलं- स्थाणुतादिः ॥

इति कवितार्किकसिद्ध्यस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे

तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी.) परतत्त्व धर्मत्वेन नजीवति ॥१५॥

इति सारदीपिकायां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.स्वा.) स्थाणुतादिः, रुद्रत्व चतुर्मुखत्वादिकोटिः, पुनः, कदाचिदपि. नभासेतेति. एव मेतच्छलोक

व्याख्यानं सर्वार्थं सिद्धावेतच्छलोक व्याख्यान मनुसृत्य कृतमिति द्रष्टव्यम् ॥१५॥

इति सारास्वादिन्यां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.प्र.) प्रमाणानुगुण्यात्पुंस्त्व स्थाणुपदाभ्यां सूचितम् ॥१५॥

इति सारप्रकाशिकायां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.वि.) ज्ञानं नतिष्ठतीत्युत्तराधिकारार्थं सूच्यत इत्याहुः ॥१५॥

इति सारविवरिण्यां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.सं.) धर्मिणिनस्फुरतिखल्वित्यर्थः ॥१५॥

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ परदेवतापारमाथ्यार्धिकारः ॥

मू-

आत्मैक्यं ...

(सा.दी) कृतेतत्त्वत्रयस्यापि सामान्येन विवेचनं । ऐकान्त्यसिद्धयै परमा देवताथ प्रकाश्यते । आत्मैक्यमिति - आत्मशब्दं परमात्मपरं, प्रतिसम्बन्धि निर्देशमिव लान्ताम चेतन कृत्स्न...

(சா.ஸ்வ) ஜகत्காரண ஸூத்ரானா ஸ்ரீஸ்வரன் பக்கல் புவ்வேதத்வேன தூஷே என்னு புருஷோத்தமத்வரூபதேவதாவிஷே நிர்நயமொருங்கால் பிறக்கிறதாகச் சொன்னது கூடுமோ? தஸ்ய ருத்ரதாதி சாடக ப்ரமாணங்களும், தந்மூலங்களான மதபேதங்களும், தஹுக்களில்லையோ? அந்த ப்ரமாணங்கள் சமீகீனந்யாய கலாப சாத்விகபுராணாதுபதூஹித அநந்த ஸூதிவிருத்ரத்வேன ருத்ரதாதி சாடகங்களாகமாட்டாமல் புருஷோத்தமத்வசாடகப்ரமாணங்களோடொக்க ஁ககண்தங்களாகையாலும் அந்த மதங்கள் அநுபபந்நங்களாகையால் ஁க்த தேவதாவிஷேநிஸ்யம் பிறக்கக் கூடுமென்னில் அந்த சமீகீனந்யாயஸஹிதபுராணாதி களெவை? விருத்ரப்ரமாணங்களுக்கு ஁ககத்யந்தானெங்ஙனே? அந்த மதங்ள்தான் அநுபபந்நங்களானபதி எங்ஙனெயென்றிப்பதிப் பிறக்கும் ஸகூகளுக்கு- பரிஹாரப்ரதர்ஸந்பூர்வக் பரதேவதாபாரமாதூய்த்தை இவ்வாடிகாரத்திலே யருளிச் செய்யக்கோலி இதன் அர்த்தத்தை ஸதூஹிக்கிறார். ஆத்மீகயம்த்யாதித்யால். ஆத்மீகயம், ஆத்மதத்வஸ்ய ஁கத்வம்...

(सा.प्र) पूर्वाधिकारे चिदचिदुभयनियन्तेश्वर उक्तः - स क इति व्यक्तिविशेष जिज्ञासायां तादृशेश्वरः श्रीमन्नारायण इति प्रतिपाद्यतेऽस्मिन्नधिकारे - ननु पुरुषशब्दवाच्यस्य नारायणत्वेन निर्णयस्य रुद्रत्वादिसंशयप्रतिबन्धकत्वं पुंस्त्व इत्यत्रोक्तम्. स तु निर्णय एव न सङ्गच्छते. आत्मैक्यादीनां वेदान्त एव प्रतिपादनादित्यत्राह. आत्मैक्यमित्यादिना. आत्मैक्यं परमार्थः. देवतैक्यं परमार्थः. त्रिकसमधिकता तुल्यता परमार्थः. त्रयाणामैक्यं परमार्थः. अन्यत्रैश्वर्यं...

(सा.वि) एवं तत्त्वत्रये निश्चिते परदेवतानिर्धारणाभावे मोक्षहेतुभूतपरमैकान्त्यं न सिध्यतीति परदेवतानिर्णेतव्येत्यभिप्रेत्याह. आत्मैक्यमिति. अत्र परमात्मनश्चेतनाचेतनात्मना...

(सा.स) स्यादेवमुक्तविधया तत्त्वत्रयविनिर्णयः. यदीश्वरतत्त्वं त्रिमूर्तिष्विदमेवेति निर्धारितं स्यात्. चित्तत्वबहुत्वंवा कुत इत्यात्मैक्यवादाद्युत्थितेस्सङ्गतमधिकारान्तर मारभमाणस्तदर्थमादौसङ्गृह्णाति. आत्मैक्यमिति. विविधचेतनाचेतनस्वरूप एक एवात्मा. नात्मभेदो

(सा.सं) परिणामात्सर्वब्रह्माद्रव्यमिति यादवमतं. परमात्मनश्चेतनाचेतनप्रपञ्चेन सह भेदो नास्तीति मायिमतं, तेह्येवं वदन्ति. “मानाभावादयुक्तेश्च न भिदेश्वरजीवयोः । जीवानामचितां चैवमात्मनो नपरस्पर” मिति जीवानां परस्परभेदो नास्ति - अचितामात्मनश्चेतनाद्भेदो नास्तीत्यस्ति

மூ-

தேவதீக்யம்

(சா.தீ) மாயிமதவிஷயம் - ஆகையால்தியாதி தேவதீக்யவிஷயம். யத்வா மாயிமதநிராகரண மேயாகவுமாம் -பரமாத்மஜீவாத்மீக்யமும், ஜீவாத்மாக்களுடய பரஸ்பரீக்யமும் விவக்ஷிதம் -ப்ரதமவாக்யமாதி ஸந்த்ரஹீதமான யாதவபக்ஷவிஷயம். க்ருத்ஸநீக்யஜீவீக்யஜீவவிஷேதேவதீக்யங்களுடய க்ரமத்தே விவக்ஷித்துமுந்துற தத்பக்ஷம் சொல்லிற்று. தேவதீக்யம், தேவதீகளுக்கும் இஷ்வரனோடும் அநொந்யமும்ஐக்யம்

(ஸ்கா.ஸ்வா) வரும்ஷட்கூகளும் அர்த்தாந்திரஸ்தங்களாமென்கிறகருத்தாலேயவற்றையிங்கு - தனித்தெடாதொழிந்தது. அவையடியாக வரும் ஷட்கூப்ரகாரங்களும், தந்நிராஸ ப்ரகாரங்களும் மேலே வ்யக்தமாகிறது. தேவதீக்யம், தேவதாயா ஐகத்வம். ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரேந்ரா஑்ந்யாதிதேவதீக்ய - யெல்லாத்துக்கும் ஸரீரபேதமாத்ர...

(சா.ப்ர) ப்ரேதஸ்சித்வ இதி புஸ்த்வநிர்ணயஸம்ப்ரவ இதி. அத்ர துல்யந்யாயதயா ஷட்கூரஹாஸ்கரபக்ஷாவபி நிரஸ்தௌ வேதிதவ்யௌ.(*)யத்யப்யேவமாத்மனௌ சிதீக்யமநாடரணீயம், அத்யபி “இஷ்டாபூர்த்வஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் விஷ்வம்பி ப்ரதிபுவுநஸ்ய நாபி:-ததேவா஑்ஸிஸ்தத்வாயுஸ்தத்சூர்யஸ்தது சந்த்ரமா:.. அ஑்ஸிஸவதிவதா” இத்யாதிஸ்துதிபி:.. “அஹ் ஹி ஸர்வயஜ்ஞானாம் ப்ரக்தா ச ப்ரபுரேவ சே” த்யாதிஸ்துதிபிர்஑ி ஸர்வகர்மஸமாரா஑்யதேவதீக்யாவ஑ாமாதுத்ராதினாம் ப்ரத்யேகபாரம்யஸ்த்ரவணான்யதானுபபத்யா ச தேவதானாமீக்யாவ஑ாமா தேவதாவிஷேத நிர்ணயனௌபபத்யத இத்யத்ரௌக்ததேவதீக்யம் நாத்ரியந்ந் இதி. “தத்வஹ். ஸ அத்மா அ஑்ஞான்யந்யா தேவதா:.. சந்த்ரமா மநஸௌ ஜாத:சக்ஷௌஸூர்யௌ அஜாயத. மு஑ாதிந்த்ரஸ்சா஑்ஸிஸ்ச | ப்ராணாத்வாயுரஜாயத - நாராயணாத் த்வாதஸாதித்யா ருத்ரா வஸவஸஸர்வாணி ச சந்த்ரா஑்ஸிஸி நாராயணாதேவ ஸமுத்பத்யந்ந். அத்ரௌ வஸவ ஐகாதஸ ருத்ராத்வாதஸா தித்யா ஐதாவந்நௌ வௌ தேவா:.. த்ரயஸ்த்ரிஷத்வௌ தேவதாஸ்தா இந்த்ர அத்மந்நுஸமாரம்ப்ரபத்யத. அ஑்நாவிஷ்ணௌ ஸஜௌஷஸா. இந்த்ரா஑்ஸி அ஑ாத” மித்யாதி ஸ்துதிபி: “ப்ரஹ்மா ஷம்ப்ருஸ்ததீவார்க்ஸந்த்ர மாஸ்ச ஷதக்ரது: | ஐவமா஑்யாஸ்ததீவான்யே யுக்்தா வௌஷ்ணவதேஜஸா | ஜ஑க்தா஑்யாவிஸானே து வியுஜ்யந்நே ச தேஜஸா | விதேஜஸஸ்ததே ஸர்வேபஸ்த்ரத்வமுபயான்தி சே” த்யாதி ஸ்துதிபிர்஑ி ஸர்வதேவதானா மீஸ்வரஸ்ய பரஸ்பரபேத ஸித்வே தேவதாஸாமானா஑ிகரண்யஸ்ய ச “யஸ்யா தித்யஸ்ஸரீரம் - யஸ்ய சேந்த்ரதாரகம் ஷரீரம் - ய அதித்யே யௌ வரुணே யௌ வாயௌ யஸ்த்ரேந்நே யௌ ப்ரஹ்மாணி யௌ ருத்ரே ய இந்த்ரே ய: ப்ராஜாபதௌ. ஐஸ ஸர்வேஸ்வர ஐஸ ப்ரூதா஑ிபதிரேஸுந்நத்யாமீ த்யாதிபி ஷ்ஸரீரஸரீரரிபாവാவ஑மேந ஜ்யௌதீர்ஷி விஷ்ணுரித்யாதிவதந்நத்யா மித்வேநௌவௌபபத்யத: பாரம்யப்ரதிபாதகேஸு “ந கிரித்ரத்ர த்வமுத்த்ரௌ ந ஜ்யாயானஸ்தி வ்ரத்ரஹ்”ந்நித்யஸ்ய ப்ரகாரகவஸ்வாதிபிவிந்த்ராதி஑ிகநிபேதகத்வா...

(சா.வி) ந்வய: | ஐதந்மதத்வயம் அத்மீக்யமித்யனேந ஸத்ரஹீதம். ஸர்வதேவதானாமீக்யமித்யேக:பக்ஷ:-தத்பக்ஷத்ரயே- “அவ்விடத்திதில் சேதநாசேதநங்களுடைய அத்யந்ந்ரபேதம் ப்ராணஸித்வமாகையாலே இத்யுத்த்ரத்ரஸ்திதேந ஑்ந்நேந யாதவமதம் ப்ரதிபக்ஷிஸம் “ஸ்வஹாவிஸித்வமானஜீவேஸ்வரபேதமுமப்படியே,, இதி ஷட்கூரமதம் ப்ரதிபக்ஷிஸம். “தேவதாதிருப்ராணஜீவாங்களுடையே” தி. வாக்யேந தேவதீக்யமதம் ப்ரதிபக்ஷிஸம்...

(சா.ஸம்) அதஸ்ஸர்வமபி ப்ரஹ்மத்வமித்யாத்மீக்யவாத:.. ஐகீவதேவதாஹிரண்ய஑்ந்ந்ராதிபஹ்ரூபா...

मू- त्रिकसमधि(कता)गता तुल्यतैक्यं

(सा.दी)- त्रिकसमधिकता, त्रिकात्समधिकतातुल्यता त्रिकसमधिगता, त्रिकं समधिगता त्रयाणांतुल्यता,

(सा.स्वा) மொழிய ஆत्मस्वरूपभेदமில்லை யென்கிற மதத்தைச் சொன்னபடி. த்ரிகம், ப்ரஹ்மவிஷ்ணுவித்ரிகம். சமததிகதா, சமயததிகதா - துல்யதா, த்ரிகமூர்திகளுக்கும் த்ரிகாநதத்யாதித்வத்வந்தசாம்ய மென்கிற மதத்தைத்....

(सा.प्र) वगमादेक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ” इत्यादिषु प्रतिपन्नस्य पारम्यस्य “आखुस्तेरुद्र पशु” रित्यनेन हविर्विशेषोद्देश्यत्वादिनिबन्धनतया तन्मात्रप्रतिसम्बन्धित्वावगमाच्च सर्वदेवतैक्यासिद्धे देवताविशेषनिर्णयो युज्यत इति भावः(✱)मास्तु सर्वदेवतैक्यं “यथा ससर्ज देवोसौ देवर्षिपितृ दानवान् । मनुष्यतिर्यग्यक्षादीन् भूव्योमसलिलौकसः । यद्वृणं यत्स्वभावं च यद्रूपं च जगद्विज । सर्गादौ सृष्टवान् ब्रह्मातन्ममाचक्ष्व विस्तरात् । चराचरस्य सर्वस्य रुद्रस्संहारकारकः । ततः कालाग्निरुद्रोसौ संहरत्यखिलं जगत् । न हि पालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरं हरि” मित्यादिभिर्ब्रह्मविष्णुशिवानां कार्यत्रये प्रत्येकनिरपेक्षकारणत्वावगमात्तुल्यत्वं स्वीकार्यमतो नारायणस्य परत्वनिर्णयो नोपपद्यते इत्यत्रोक्तं त्रिकसम धिकता तुल्यतातत्त्वमिति नाद्रियन्ते. अयंभावः नतत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते. “न त्वत्समोस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यः. एतौ द्वौ विबुधश्चेष्टौ प्रसाद क्रोधजौ स्मृतौ । तदादर्शितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ । नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरजङ्गमं । ऋते तमेकं पुरुषं वासुदेवं सनातनं । जुषन्नजोगुणं तत्र स्वयं विश्वेश्वरो हरिः । ब्रह्मा भूत्वास्य जगतो विसृष्टौ संप्रवर्तते । सृष्टं च पात्यनुयुगं यावत्कल्पविकल्पना । सत्वभृद्भगवान्विष्णुरप्रमेयपराक्रमः । तमोद्रेकीच कल्पान्ते रुद्ररूपी जनार्दनः । मैत्रेयाखिलभूतानि भक्षयत्यतिभीषणः । ब्रह्माणमिन्द्रं रुद्रं च यमं वरुणमेव च । निगृह्य हरते यस्मात्तस्माद्धरिरीरित्यत” इत्यादिभिः कण्ठोक्त्या. अर्थाच्च साम्यस्य निषिद्धत्वात्सृष्टिसंहारयोरपि भगवत्कर्तृत्वावगमाच्च भगवतः परत्वनिर्णय उपपद्यत इति. त्रिकसम धिगतेति तुल्यताविशेषणं. त्रिके, ब्रह्मविष्णुरुद्रात्मके पुरुषत्रये, सम्यक्त्वेनाधिगता ज्ञातेत्यर्थः. एवञ्च ब्रह्मरुद्रयोरपि यत्किञ्चिदपेक्षयाईश्वरत्वस्यापि विद्यमानत्वात्सामान्यतस्स्याम्यस्येश्वरत्वेन साम्यस्यापि निषेधानुपपत्तेस्सम्यक्तुल्यत्वरूपं सर्वेश्वरत्वेनात्यन्तसाम्यमेव निषेध्य मित्यर्थः एतदर्थानुगुणमेवानन्तरं “இவ்விடத்தி” लित्यारभ्य “பஞ்சங்கங் கா டியா” दित्यन्ते महा वाक्ये तत्तत्पक्षपरिगणने प्रथमं सर्वैक्यपक्षस्य, अनन्तरं देवतैक्यपक्षस्य, तदनन्तरं त्रिमूर्तिसाम्य पक्षस्य तदनन्तरं त्रिमूर्त्यैक्य पक्षस्य, तदनन्तरं त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्वपक्षस्य, तदनन्तरं त्रिमूर्तिमध्ये विष्णुव्यतिरिक्त इति पक्षस्य आदि शब्दार्थत्वाभिप्रायेण चोपादानात् त्रिकसमधिकतेति त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्व...

(सा.वि) त्रिकसमधिगता, ब्रह्मविष्णुशिवत्रयं प्राप्ता । तुल्यता, त्रयाणां तुल्यतेत्येकः पक्षः.

(सा.सं) न देवताभेदोस्तीति देवतैक्यवादः. त्रिमूर्तिषु परस्परं नन्यूनाधिकभाव इति त्रिकसमधिगता

(सा.प्र) बोधकपाठस्य वेदान्ताचार्योपात्तक्रमविरोधात्त्रिकसमधिकतेति पाठे त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्व परत्वेनान्यत्रैश्वर्यमित्यनेन पुनरुक्तिप्रसङ्गात्तत्परिहारायान्यत्रेत्यस्य विष्णोरन्यत्रेत्यर्थ स्वीकारे अध्याहारप्रसङ्गात् तुल्यत्वस्याविशेषितस्य निषेधे पूर्वाधिकारोक्तस्य चेतनत्व स्वयंप्रकाशत्वप्रत्यक्त्वादिभिस्तुल्यत्वस्यापि निषेधप्रसङ्गेन स्वव्याघातापातात्तत्परिहारस्यापेक्षितत्वात् सम्यक्त्वेनाधिगततया विशेषितायास्तुल्यतायास्तु निषेधे सर्वेश्वरत्वेन साम्यनिषेधपर्यवसानेनोक्तदोषाभावादन्यत्रेत्यस्य प्रतियोगिसाकांक्षत्वेपि त्रयाणामित्यस्य विभक्तिविपरिणामेन पञ्चम्यन्ततयानुषङ्गस्यैवोचितत्वाच्च समधिगतेति पाठएव समीचीनः. न तूत्तीर्ण ब्रह्मबोधकस्समधिकतेति पाठः । नचाधिकरणचिन्तामणौ प्रथममात्मैक्यपक्षस्य, अनन्तरं देवतैक्यपक्षस्य, अनन्तरं त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्वपक्षस्य, अनन्तरं त्रिमूर्ति साम्यपक्षस्य, अनन्तरं त्रिमूर्त्यैक्य पक्षस्य तदनन्तरं भास्कराद्यन्यतमेश्वरत्व पक्षस्य चोपन्यासात् स्थानप्रमाणात् त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्व पक्षस्य प्रतिपादकतया त्रिकसमधिकतेत्यपि पाठोस्तीति संशयितव्यं. तत्रापि परदेवतापारमार्थ्याधिकारगत “अव्विडत्ती” लित्यादिवाक्यगतषण्णामेव पक्षाणां मुपन्यासात्. तस्य च वाक्यद्वयस्याप्यात्मैक्यमिति श्लोकव्याख्यानात्मकतया उभयत्रादि शब्दार्थस्य वर्णनीयत्वेनोभयत्रचरमोपात्तपक्षस्यादिशब्दार्थत्वमावश्यकमिति तद्व्यतिरिक्तानाञ्च पक्षाणां पञ्चसंख्याकत्वात्रिकसमधिकतेति पाठस्य स्वीकारे कण्ठोक्तपक्षाणां षट्संख्याकत्वस्यावर्जनीयतयोभयत्र कण्ठोक्तेषु कस्यचित्पक्षस्यवा आदिशब्दार्थस्य वोपन्यासाभावप्रसङ्गात्. त्रिकसमधिगतेति पाठे तुल्यताविशेषणतया पक्षान्तरत्वप्रसङ्गाभावेन कण्ठोक्तपक्षपञ्चकस्यादिशब्दार्थस्य चोपन्यस्तत्त्वसिद्धेरुभयत्रादि शब्दार्थोपन्यासा नङ्गीकारेण समधिकतेति पाठानङ्गीकारेपि चरमोपात्तस्यान्यत्रैश्वर्यमिति पक्षस्य विष्णोरन्यत्रेति वेदान्ताचार्योक्तार्थव्यतिरिक्तार्थस्य वरदाचार्यैर्वर्णनवैयर्थ्यात्. वेदान्ताचार्यकण्ठोक्त पक्षव्यतिरिक्तस्य कृत्स्नस्यापि पक्षस्यादिशब्दार्थत्वसंभवेन भास्कराद्यन्यतमेनेश्वरत्व पक्षस्यान्यत्रैश्वर्यमित्यत्रविवक्षानुपपत्तेर्वेदान्ताचार्यैरेवात्मैक्यमित्यस्य प्रतिबिम्बव्याख्यानतया “अव्विडत्ती” त्यारभ्योक्ते वाक्ये तृतीयपक्षार्थतया साम्यपक्षस्य द्विप्रकारपरिगणनात्पक्ष चतुष्टयनिरासहेतुसंग्राहके तत्रैववाक्ये साम्यनिरासकस्य ब्रह्मरूपयोः कार्यत्वकर्मवश्वत्वरूपहेतोःप्रथममुपादानात्. तत्रक्रम विवक्षां विहाय वरेदाचार्योक्तक्रमविवक्षा-स्वीकारानौचित्याच्च । एवमधिकरणचिन्तामणावपि समधिगतेति पाठव्याख्यानतयैव क्रममनादृत्य परपक्षोपन्यासःकृतः । एवञ्च श्लोके कण्ठोक्तपक्षपञ्चकातिरिक्तपक्षाणां सर्वेषामादि शब्दार्थत्वज्ञापनार्थं वेदान्ताचार्यैरादिशब्दार्थत्वेनोपात्तत्रिमूर्तिषु विष्णुव्यतिरिक्तपक्षं विहाय “हरिर्देवो हरो देवो भास्करो देव इत्यपि । कालएवे” त्यादिषूक्तः परपक्षविशेषो वरदाचार्यैरादिशब्दार्थत्वेनोक्त इति प्रयोजनवानेव वरदाचार्याणां पक्षान्तरोपन्यास इति त्रिकसमधिगतेति पाठएव वेदान्ताचार्य वरदाचार्ययोः...

मू-

त्रयाणामन्यत्रैश्वर्य

(सा.दी) त्रयाणामैक्यं. अन्यत्र, विष्णोरन्यत्र

(सा.स्वा) சொன்னபடி. त्रयाणामैक्यं, तेषामात्मस्वरूपैक्यं. अग्नीन्द्रादिदेवतानामात्मस्वरूपभेदेऽपि त्रिमूर्तिमात्रस्यात्मस्वरूपभेदमिदं न गच्छति. अन्यत्र, त्रिकतोन्यत्र - ऐश्वर्यं,

(सा.प्र) रभिमत इति न सङ्कटं किञ्चित्(✱) मास्तु त्रिमूर्तिसाम्यं. अथापि “ब्रह्मनारायणत्वेन कल्पादौ भगवान्यथा । प्रजास्ससर्जभगवान् ब्रह्मा नारायणात्मकः । ततस्सभगवान्विष्णुरुद्ररूपधरोव्ययः । ततःकालाग्निरुद्रोसौभूत्वा सर्वहरो हरिः । सर्गं स्थित्यन्तकरणीं ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकां । ससंज्ञां याति भगवा नेकएव जनार्दन” इत्यादिप्रमाणात् त्रिमूर्त्यैक्यमङ्गीकार्यं अतो नारायणास्य परत्वनिर्णयो नोपपद्यत इत्यत्रोक्तं त्रयाणामैक्यं नाद्रियन्त इति. अयं भावः, “नारायणाद्ब्रह्मा जायते. नारायणाद्रुद्रो जायते. नारायणादिन्द्रो जायते. नारायणात् द्वादशादित्यारुद्रा वसवस्सर्वाणिछन्दांसि नारायणादेवसमुत्पद्यन्ते एकोहवै नारायणआसीन्न ब्रह्मा न शङ्करःसमुनिर्भूत्वाचिन्तयत् - अत एते व्यजायन्त - विश्वो हिरण्यगर्भोऽग्निर्यमवरुणरुद्रेन्द्रादयःयन्नाभिपद्मादभवन्महात्मा प्रजापतिः तत्रब्रह्माचतुर्मुखो जायत. सोऽग्रेभूताना मृत्युमसृजन् त्रैक्षं त्रिशिरस्कं त्रिपादं खण्डपरशुं ब्रह्मणः पुत्राय ज्येष्ठाय - ब्रह्मा दक्षादयः कालस्तथैवाखिलजन्तवः । विभूतयो हरेरेता जगतस्सृष्टिहेतवः । रुद्रः कालान्तकाद्याश्च समस्ताश्चैव जन्तवः. चतुर्धाप्रलयायैते जनार्दनविभूतयः । आद्यो नारायणो देव स्तस्माद्ब्रह्मा ततोभवः । परो नारायणो देवस्तस्माज्जातश्चतुर्मुखः । तस्माद्ब्रह्मोभवद्देवि । क इति ब्रह्मणो नाम ईशोहं सर्वदेहिनां । आवां तवाङ्गे संभूतौ तस्मात्केशवनामवान् । एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ । तदादर्शितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ । विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामित तेजस” इत्यादिषुभगवतस्तयोश्च परस्परभेदावगमात्सामानाधिकरण्यस्य च “सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामाविश्यप्रजापते । हरो हरति तद्वश, इत्याद्यानुगुण्येनान्तर्यामित्वेनाप्युपपत्तेर्भेदाबाधादेवताविशेषनिर्णयो युक्त इति(✱)नन् “विष्णुर्म्न्वादयःकाल” इति विष्णोरप्यन्यविभूतित्वं श्रवणात् “तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वं. ततो यदुत्तरतरं तद्रूपमनामयं. य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति” इति पुरुषशब्दनिर्दिष्टं नारायणातिरिक्तस्य मोक्षहेतुत्वोक्तेः. “अमृतस्यैष सेतु” इति सेतुवत् भगवतोस्यप्रापकत्वोक्तेश्च त्रिमूर्त्युत्तीर्णमेव सर्वजगत्कारणं मिति नारायणरूपपरदेवतानिर्णयोनूपपन्न इत्यत्रौक्तमन्यत्रैश्वर्यं नाद्रियन्ते इति. “विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति. पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं. यदन्तस्समुद्रे कवयोवदन्ति...

(सा.वि) त्रयाणामैक्यमित्यन्यः पक्षः. अन्यत्र, मूर्तित्रयादन्यत्र. ऐश्वर्यं ईश्वरत्वं. उत्तीर्णं शिवः...

(सा.सं) तुल्यतेति वादः. वस्तुत एकएवात्मा - त्रिकत्वोक्तिवादः न तेषु वस्तुतः परस्परभेद इति त्रयाणामैक्यवादः. त्रयाणां मध्ये अव्यवस्थया यः कश्चनेश्वर इति अन्यत्रैश्वर्यवादः. आदिपदात्

सा-प्र- न तस्येशे कश्चन तस्य नाम महद्यशः. परात्परं यन्महतो महान्तं. न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते. अग्निरवमो देवतानां विष्णुः परमः. मत्तः परतरं नान्यत्किञ्चिदस्ति धनञ्जय । आभूत संप्लवे प्राप्ते प्रलीने प्रकृतौ महान् । एकस्तिष्ठति विश्वात्मा स तुनारायणः स्मृतः । न परं पुण्डरीकाक्षाद्दृश्यते पुरुषर्षभ । परं हि पुण्डरीकाक्षान्न भूतं न भविष्यति । न विष्णोः परमो देवो विद्यते नृपसत्तम । न वासुदेवात्परमस्ति दैवतं न वासुदेवंप्रणिपत्य सीदति । देशतः कालतो व्याप्तिर्मोक्षदत्वं तथैव च । हरेर्विभूतिमात्रं तु केवलं सप्रभाषितं । अतो महिम्नस्स्वल्पांशात् ज्यायानेव परः पुमान् । ज्यायस्त्वं तस्य सर्वैर्हि सुदुर्जनतरं सदा । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तं जगत्स्थानवरजङ्गमम् । सर्वमेतस्य महिमा स च ज्यायानतो हरिः । ब्रह्माण्डेभ्योऽखिलेभ्यश्च भूतमात्रेभ्यएव च । ब्रह्मादिदेवसंघेभ्यो ज्यायानेव परः पुमान् । ओजसारूपतो वापि यशसा वीर्यतोऽपि वा । विभुत्वादीशनाद्वापि ज्यायानेव जनार्दनः । एकतो वा जगत् कृत्स्नं एकतो वा जनार्दनः । सारतो जगतः कृत्स्नादतिरिक्तो जनार्दनः । न दैवं केशवात्परं । राजाधिराजस्सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्ममयो महान्. परः पराणां सकला न यत्र क्लेशादयस्सन्ति परावरेण' इत्यादिभिर्विष्णोस्सर्वाधि- कत्वप्रदर्शनपूर्वकं तदधिकदेवतानिषेधात्त्रिमूर्तिमध्ये रक्षकत्वेनावतीर्णस्य नारायणस्य "अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी" त्यादिना लम्बीपतित्वेनावगतस्य "अद्भ्यस्संभूत" इत्यत्र पूर्वानुवाकोक्तं सकलकारणभूतसहस्रशीर्षमहापुरुषत्वं "वेदाह" मित्यनेनैव वाक्येन प्रत्यभिज्ञाप्य तस्य श्रियः पतित्वमोक्ष- प्रदत्वं, सर्वातिशायिदीप्तियोगित्वं, सर्वदीप्तिहेतुत्वश्रवणात्तमेव सर्वोत्तरं महापुरुषं, यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोस्ति कश्चित् - वृक्ष इव स्तब्धोदिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्व" मिति प्रत्यभिज्ञाप्य उपरिच "सर्वानतशिरोग्रीव स्सर्वभूतगुहाशयः । सर्वव्यापी च भगवा" निति सहस्रशीर्षत्व, सर्वभूतान्तरात्मत्व, सर्वव्यापकत्व निर्दोषकल्याणगुणाकरत्वानां "एष सर्वभूतान्तरात्मापहतपाप्मा दिव्यो देव एको नारायणः. ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यं वीर्यतेजांस्यशेषतः । भगवच्छब्दवाच्यानि विनाहेयैर्गुणादिभिः । भगवा निति शब्दोयं तथा पुरुष इत्यपि । निरुपाधि च वर्तते वासुदेवे सनातन, इत्यादिभिर्नारायणासाधरणतया प्रमितानां प्रत्यभिज्ञापनादनयोर्वाक्ययो- र्मध्ये प्रयुक्तस्य संदंशन्यायान्नारायणपरत्वस्यावश्यकत्वात्तत इत्यस्य शब्दतोर्थतश्च प्रत्यभिज्ञापिततत्तद्वेतु परामर्शस्यैव न्याय्यत्वात्. अन्यथा यस्माद् पुरुषादपरं व्यतिरिक्तं परमुत्कृष्टं नास्तीति पूर्ववाक्येनोक्तं पुरुषमेव परामृश्य तद् व्यतिरिक्तस्योत्तरतरत्वप्रतिपादने पूर्वापरव्याघातप्रसंगान्नारायणानु- वाकाभ्यामुपायान्तरनिषेधपूर्वकं मोक्षसाधनतया बोधितस्य लक्ष्मीपत्युपासनस्य अत्राप्यस्य निषेधपूर्वकं श्रवणा द्योत्तरतरशब्देन सर्वोत्तरस्य नारायणस्यैव प्रतिपादनौचित्यात् - "सोऽनु ते सर्वान्कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चिता. रसो वै सः - रसगुह्येवायं लब्धवानन्दी भवति. परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यं. नारायणसायज्यमवाप्नोति" इत्यादिभिर्नारायणरूपिणो ब्रह्मण एव...

मू- मित्याद्यनिपुणफणितीराद्रियन्ते न संतः ।

(सा.दी) केवलनारायणं ईश्वरं. श्रीविशिष्टं नन्देन्द्रं तदा आदिशब्दार्थम्. अनां परतत्त्वमेतद्वेत्तुं नृणां संशयः...

सा - स्वा - ईश्वरत्वं. त्रिमूर्त्युत्तीर्णं परदेवतैर्येन कीदृशं तत्त्वं तद्वत्त्वं चोक्तम्. इत्याद्यनिपुणफणितीः । इतिरत्र उक्तिपरः. आत्मैक्यं देवतैक्यं त्रयाणां तुल्यता त्रयाणामैक्यमन्यत्र ऐश्वर्यमित्येवं रूपा उक्तिरादिः यासां अनिपुणफणितीनां ता इत्यर्थः अत्रादिशब्देन त्रिमूर्त्यन्तर्गतस्य रुद्रस्यैव परदेवतात्वं. चतुर्मुखस्यैव परदेवतात्वं. श्रीविनिर्मुक्तस्य केवलनारायणस्य परदेवतात्वं येन कीदृशं उक्तं विवक्षितं. अनिपुणाः. सम्यङ् न्यायनिरूपणानभिज्ञाः- एतेन तन्मतानामनुपपन्नत्वं ख्यापितं. न हित्वदुक्तिमात्रेणानिपुणफणितित्वं सिध्यतीत्यत आह. आद्रियन्ते न सन्त इति. सन्तः, “सारासारविवेकज्ञा” इत्याद्युक्तलक्षणाः. तथाविधसद्भिरनादरणादेव तासामनिपुणफणितित्वं सुव्यक्तमिति भावः. तन्मतानामनुपपन्नत्वेन देवताविशेषनिर्णयप्रतिबन्धाक्षमत्वेपि...

(सा.प्र) प्राप्यत्वावगमात्प्राप्यान्तराभावेपि स्वप्रापकतया सेतुत्वसंभवात्स्थितिर्निमित्तभूतस्य विष्णोर्विष्णुविभूतित्वोक्तावप्यन्यविभूतित्वानवगमाच्च नारायणस्यैव सर्वस्मात्परत्वनिर्धारणं युज्यत इति भावः ।

(*) मास्तु त्रिमूर्त्युत्तीर्णं परतत्त्वं. तथापि “ब्रह्मा विष्णुरुद्रेन्द्रास्ते सर्वे सम्प्रसूयन्ते” इति ब्रह्माद्यविशेषेण विष्णोरप्युत्पत्तिश्च वचनात् हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् प्रजापतिः प्रजा असृजत. प्रजापतिर्देवानसृजत न सन्न चासच्छिव एव केवलः. विश्वाधिकोरुद्रो महर्षिः हिरण्यगर्भजनयामास पूर्वहिरण्यगर्भं पश्यत जायमान” मित्यादिभिर्हिरण्यगर्भशिवयोस्सर्वकारणत्वश्रवणाच्च विष्णुं विहाय हिरण्यगर्भश्चिवा वा सर्वस्मात्परत्वेनाङ्गीकार्य इत्यादिपक्षः आदिशब्दार्थः. अनिपुणैः तत्त्वनिर्णयसामर्थ्यहीनैरेवं रूपेणोच्यमानान्पक्षान् “जायमानं ही”त्याद्युक्तं जायमानं कालीन भगवत्कटाक्षवत्तया तत्त्वनिर्णयप्रवीणास्सन्तो नाद्रियन्ते. अयं भावः. “एको ह वै नारायण आसीन्न ब्रह्मा नेशानः. नारायणाद्ब्रह्मा जायते. नारायणाद्बुद्धो जायते. स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे समभवत्. यन्नाभिपद्मादभवन्महात्मा प्रजापतिर्विश्वसृग्विश्वरूपः. यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं, मित्यादिभिस्तत्तन्नामग्रहणपूर्वकमुत्पत्तिविनाशप्रतिपादनात्. भगवतस्तु “अथ नित्यो नारायणः. नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरजङ्गमं । ऋते तमेकं पुरुषं वासुदेवं सनातनं, मित्यादिभिः...

(सा.वि) कारणमित्यपरः पक्षः । इत्यादीत्यादिशब्देन त्रयाणां मध्ये अन्यतमस्य ब्रह्माणो वा रुद्रस्य वा कारणत्वमिति पक्षस्संगृहीतः. एतेन सर्वे पक्षाः. उक्तदेवतैक्ये प्रधानरानेत्यारभ्य साम्यैक्योत्तीर्णव्यक्त्यन्तरपक्षाङ्कं घटिता. इत्युत्तरग्रन्थसंदर्भेण प्रतिक्षिप्ता वेदितव्याः. सन्तः, ब्रह्मनिष्ठाः. अनिपुणफणितीः, प्रमाणानां प्रतीयमानविरोधपरिहाराच्चतुरबुद्धीनामुक्तिः. नाद्रियन्ते...

(सा.सं) त्रिमूर्त्युत्तीर्णं ब्रह्मवादसंग्रहः...

மூ-

त्रय्यन्तैरेककण्ठै

(சா.தி) त्रय्यन्तैरित्यादि. एककण्ठैरित्यादि. पक्षान्तराङ्गं परस्परविरुद्धमात्रमेव नृकण्ठं.

(சா.சுவா) विरुद्धप्रमाणानांबहूनां सत्वात्कथं देवताविशेषनिर्णय इत्यत आह. त्रय्यन्तैरिति. “एकएवरुद्रः नकिरिन्द्रत्वदुत्तरः. अग्निस्सर्वा देवता” इत्यादीनां कर्म भागस्थानां कर्मविधिशेषत्वेन तत्त्वैदंपर्यं नास्तीत्यभिप्रायेण त्रय्यन्तग्रहणं. एककण्ठैरिति. प्रमाणं मत्तान्तराङ्गं परस्पर विरुद्धाङ्गं मत्तज्ञानेபோக்கி श्रीமನ್ನಾರಾಯಣಾಣ್ ಪರದೇವತೈಯೆನ்கಿರ ಸಿದ್ಧಾಂತத்தಿಲಿಷತ್ತ್ವಂ ವಿರೋಧಿಯಾತ್ರು. ಪ್ರತ್ಯುತಐವ ಯೆಲ್ಲಾಮಿನ್ದ ಓರಾತ್ತ್ವತ್ತಿಲೇ ಸ್ವರಸಾಂಗಾ ಇರುಕ್ಕುಮೆನ್ರಬಿ.

(சா.பு) नित्यत्वावगमादनित्यतया नारायणादुत्पन्नयोर्ब्रह्मरुद्रयोस्तस्मात्परत्वं नोपपद्यते. किंच. “सोग्रे भूतानां मृत्युमसृज्यक्षं त्रिशिरस्कं त्रिपादं खण्डपरशुं तस्य ब्रह्माभिभीत, इति. हिरण्यगर्भस्य भीति योगश्रवणाद्भवतः “एषसर्व भूतान्तरात्मापहतपाप्मा दिव्यदेव एको नारायण” इत्यपहत पाप्मत्वश्रवणाच्च ब्रह्मरुद्रयोर्नारायणात्परत्वं नोपपद्यते. एवं पक्षान्तराणां श्रुतिस्मृतिविरोधं जानन्तः. प्रतप्तैर्भगवद्विव्यायुधैर्गतिषु लाञ्छनं । सततं च हरिक्षेत्रोद्धृत मृत्सोर्ध्व पुण्ड्रकं । पद्मबीज मयामाला तुलसीमणि मिश्रितावेषश्चानुलक्षणशौकल्यं दन्त सक् पुण्ड्र वाससाम् विष्णोस्तत्सेश्रयाणां वा चेतनाचेतनात्मनां । आख्याय व्यपदेशश्च लक्षणानि सतांविदु” रिति भरद्वाजोक्त सल्लक्षणं लक्षिताः प्रामाणिकाः “आलोड्य सर्व शास्त्राणि विचार्य च पुनःपुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायण स्सदा । सत्यं सत्यं पुनस्सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते । वेदशास्त्रात्परं नास्ति न दैवं केशवात्पर” मित्याद्युक्त प्रकारेण श्रीमन्नारायण एव सर्वेश्वर इति जानन्तः पक्षभेदान् ताननङ्गीकुवन्तीत्यर्थः (✱) ननु यद्यप्यन्ये पक्षभेदाः प्रमाणविरुद्धा इत्यनादरणीयाः. तथापि “सदेव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म. आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीत्. ब्रह्म वा इदमग्र आसीत् - सर्वाणि ह वाइमानि भूतान्याकाशा देव समुत्पद्यन्ते. हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे. भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्. न सन्न चासच्छिव एव केवलः. एको ह वै नारायण आसी” दित्यादिभिन्नाभिन्नतया सद्ब्रह्मात्माकाशहिरण्यगर्भशिवनारायणादीनां सकलजगत्कारणत्वेन प्रतिपादनात्सर्वासा मुपनिषदां च श्रुतित्वाविशेषेण प्रामाण्याविशेषात्कथं नारायण एव सकलजगत्कारणमिति सर्वस्मात् परत्वेन निर्णयः स्यात्; रथगोपुरादिष्विव समुच्चित्य नारायणत्वसंभवादित्यत्राह. त्रय्यन्तैरेककण्ठैरित्यादि - किं त्वखिलतनुत्वान्मुक्तिप्रदत्वान्मुक्त भोग्यत्वाच्छ्रीमत्वाच्च नारायण एव नःपतिरित्येककण्ठै. परस्परविरुद्धार्थप्रतिपादनराहित्यादेकार्थनिष्ठै

(சா.வி) नश्लाघन्ते. स्वसिद्धान्तमाह. त्रय्यन्तैरिति. अखिलतनुस्सर्वशरीरकः. श्रीमन्नारायणः नः, जीवानामस्माकं पतिरिति स्वीकारेण न प्रमाणानां कुत्रापि विरोधप्रतीतिः. सर्वेषां वाक्यानां एकतात्पर्यकत्वेन सामरस्यं सिध्यतीत्यभिप्रेत्योक्तं. एककण्ठैरिति. अत्रतादृशानैपुण्यं नेति सूचितं. परमाप्त

मू- स्तदनुगुणमनुव्यास मुख्योक्तिभिश्च श्रीमान्नारायणो नःपतिरखिलतनु मुक्तिदो

(सा.दी) श्रीमच्छब्दक्तालं केवल नारायणेश्वरत्वमतव्यावृत्ति. नारायणशब्दक्तालं व्यक्त्यन्तरोत्तीर्णपक्षव्यावृत्ति. नः पतिः एण्णु जीवानां परस्परं ईश्वरणेण्णुम् ऐक्यव्यावृत्ति. अखिलतनुरित्यादियालं देवतैक्य त्रिमूर्त्यैक्यतुल्यत्वादिपक्षव्यावृत्ति. अखिलशब्दमचिद्वह्यरुद्रादि देवता...

(सा.स्वा) आणालुम् शैवपुराणादिकणालाण उपब्रह्मणङ्कणं विरोधियात्तिङ्क नारायणं परदेवतै येण्णु निर्णयिङ्ककशक्यमो? वेवण्ण वरुणसिंसेयकिणारं. तदनुगुणेति. अत्रानुगुणत्वोक्त्या शैव पुराणादीनामननुगुणत्वं ख्याप्यते. मनुव्यासेति विशेषनिर्देशेन तेषां श्रुतिप्रसिद्धत्वेनाप्त तमत्वं तदुक्तीनां सर्वपरिगृहीतत्वं च व्यज्यते. मुख्यशब्देन प्राचेतस, पराशर, शुक, शौनकादयो गृह्यन्ते. ततश्चानुगुणोप- ब्रह्मणानां बहुत्वं द्योत्यते. तथा चानुगुणसर्व परिग्रहीत सात्विकबहूप ब्रह्मणोपब्रंहितैस्त्रैव्यंतैरर्थनिर्णयि सिद्धे अनेवंविधानां शैवपुराणादीनां शारीरकस्मृत्यधिकरण निश्चलीकृतविरोधाधिकरणनयेन विधूनं युक्तमिति भावः. पतिङ्कु विशेषणमायङ्ककोण्णु श्रीयुम् परदेवतैययिङ्कुङ्कुमेण्णुङ्कङ्ककाक श्रीमानिति विशेषणं. कारणवाक्यस्थानामुपासनवाक्यस्थानां च रुद्रेन्द्रप्राणादिशब्दानां शरीरिपर्यन्तत्वेन सर्वेषामपि त्रय्यन्तानामैककण्ठ्यसिद्धिरित्येव मैककण्ठ्योपपत्तिसूचनार्थं मखिलतनुरित्युक्तिः. मुक्तिदोमुक्त- भोग्य इति परदेवतात्वघटकाकारोक्तिः आराध्यःफलप्रदश्चेतनविशेषो हि देवताशब्दार्थः. तस्य परत्वमपि हि. स्वव्यतिरिक्तपरम प्राप्याभावेन स्वस्यैव परमप्राप्यत्वमिति भावः. नः अखिल तनुमुक्तिदो

(सा.प्र) वेदान्तैस्तदनुगुणमनुव्यासवाक्यैः पराशरादिवाक्यैश्च अङ्गीकुर्वन्तीत्यर्थः - अयं भावः. “सदेवे” त्यादिवाक्येषु कण्ठोक्त्या सर्ववाक्यं सावधारणमिति न्यायाच्च सावधारणेषु प्रत्येकमैकैकस्य स्वव्यतिरिक्त समस्तकारणत्वबोधनात्समुच्चित्य कारणत्वानुपपत्तेः - कारणतोपास्यत्वबोधकवाक्यस्थित सामान्यशब्दानां विशेषवाचिपदे सति तत्पर्यवसानस्य छागपशुन्यायसिद्धत्वाद्विशेष्यवाचिपदानां सामान्य शब्दार्थ पर्यवसानस्य पशोश्छागत्वनिर्णीतौ निपुणन्यायपूर्वकं “गर्दभादिषु तुल्यत्वं गर्दभप्रायकल्पित” मित्युक्त प्रकारेणापहास्यत्वात्. अनुवादानां पुरोवाद पर्यवसानेपि पुरोवादस्याप्यनेक विधत्वेन तत्रत्य सामान्यशब्दानां मनेकार्थवाचितया किञ्चिदर्थ व्यवस्थापकत्वानुपपत्त्या असाधारण्येन विशेषवाचिनः पदस्यैवार्थ विशेषव्यवस्थापकत्वात्...

(सा.वि) तममहर्षिवाक्योपब्रह्मणानुगुणं चात्रैवास्तीत्यभिप्रायेणोक्तं तदनुगुणमनुव्यासेति- “भोक्ता भोग्यं. नित्यो नित्याना” मित्यादिभिर्भेदस्य श्रुतत्वात्. “यस्य पृथिवी शरीरं - यस्यात्मा शरीरं. यदंबुवैष्णवः कायस्तत्सर्वं वै हरेस्तनु” रित्यादिभिस्सर्वस्य भगवच्छरीरतया प्रमाणसिद्धत्वात् “अयमात्मा ब्रह्म तत्त्वमसि सर्वं खल्विदं ब्रह्म स ब्रह्मा स शिवस्सेन्द्रस्सोक्षरःपरमःस्वराट्” इत्याद्यभेदनिर्देशानां शरीर शरीरिभावेनोपपन्नत्वात्. “एको ह वै नारायण आसी” दिति तरनिषेधपूर्वकं नारायणस्यैव जगत्कारणत्वोक्तेः “न सन्नचासच्छिव एव केवल” इति शिवशब्दस्य “शाश्वतगं

(सा.प्र) अचिद्विशेषवाचि पदस्य विशेष्यसमर्पकत्वे “कारणंतुध्येय” इति सकल कारणभूतस्यैवोपास्यत्वात्तदुपासने च “यथाक्रतुरस्मिह्लोके पुरुषो भवति. तथेतः प्रेत्य भवती” त्युक्ततत्क्रतुन्यायादचित्प्राप्तेरावश्यकत्वात्तस्याश्च पूर्वमेव सिद्धत्वादपुरुषार्थत्वाच्च प्राप्यत्वानुपपत्त्या चितस्सर्वकारणत्वानुपपत्तेरीक्षणाद्यर्थं विरोधाच्च विशेष्यव्यवस्थापनानुपपत्तेश्चिद्विशेषा साधारणरुद्रेन्द्रवैश्वानरादि पदवाच्यानां प्रसिद्ध रुद्रेन्द्रादीनां कार्यत्व कर्मवश्यत्वयोः श्रुत्यैव प्रतिपन्नत्वात्तद्वाचिनां तेषां विशेषव्यवस्थापकत्वानुपपत्तेः श्रीपतेरसाधारणपुरुष, नारायण, विष्णु, वासुदेव, नृसिंहा, भगवदादि पदवाच्यस्य कुत्रापि कर्मवश्यत्वाश्रवणात्तदुत्पत्तेश्च “अजायमानो बहुधा विजायत” इत्यवताररूपत्व श्रवणेन कर्मकृतत्वस्यापोदितत्वादितरोत्पत्तेस्तथावादा भावात्तस्य सर्वकारणत्वोपपत्तेस्तस्य सकलजगत्कारणत्व बोधक श्रुत्यैकाग्र्यान्नारायणपरत्वं सर्वविदान्तवाक्यानामेष्टव्यं. अन्यथा पुरोवादानां सद्ब्रह्मात्मपुरुषनारायणादिभिन्नार्थं बोधक पदवत्तया प्रत्येकं स्वव्यतिरिक्तसमस्तकारणत्वेनानेक बोधकत्व प्रसङ्गेन परस्परं व्याहतार्थत्व प्रसङ्गात्. किञ्च, “वेदाह मेतं पुरुषं महान्तं. आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्. तमेवं विद्वा नमृत इह भवति. नान्यः पन्थाविद्यते यनाये” त्यादिना लक्ष्मीपतेः स्वोपासनायाः मोक्षप्रदत्व मन्यनिषेधपूर्वकं मुच्यते. तस्य ब्रह्मशब्द प्रवृत्तिनिमित्तभूत ब्रह्मणत्व रूपस्यानेक निष्ठत्वे परस्परं प्रतिक्षेपकत्वेनाप्रमाण्यापातादेकनिष्ठत्वे आवश्यकं “ब्रह्मविदानोति परं. अथपरा यया तदक्षरमधिगम्यते. ज्ञात्वा शिवं शान्तिमत्यन्तमेति. ज्ञात्वा देवं मुच्यते सर्वपाशैः शम्भु राकाशमध्ये ध्येयः. ज्ञात्वा तं मृत्युमत्येति नान्यः पन्थाविमुक्तये - नारायणे प्रलीयन्ते. नारायणसायुज्यमवाप्नोती” त्यादि सकलपरविद्यागतानां ब्रह्माक्षरशिव शम्भुनारायणादि शब्दानामेकार्थपर्यवसान बोधके नारायणानुवाके “विश्वाक्षं विश्वशंभुवं. विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं प्रभुम् । पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम् नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः नारायण परोज्योति रात्मानारायणः परः, सब्रह्मा सशिवस्सेन्द्र स्सोक्षरः परमस्वराट्” इत्यन्तेन “ब्रह्मानारायणः. शिवश्च नारायणः. शक्रश्च नारायण” इत्यादिना च तत्तदुपनिषद्गतब्रह्माक्षर देवशम्भु शिवपरं ज्योतिः परमात्म परमस्वरा इत्यादिशब्दान्विशिष्योपादाय नारायण शब्देन समानाधि करणतया निर्देशादेषां शब्दानां नारायण वाचित्वसिद्धे स्सर्व वेदान्तानां नारायण परत्वं “सब्रह्मासशिव स्सेन्द्र” इत्यनेन ब्रह्मरुद्रेन्द्राद्यसाधारण लिङ्गयुक्तानामुपनिषदां प्रतर्दनविद्यान्यायेन तत्तदन्तर्यामितया तत्तद्विशिष्टनारायण परत्वं प्रदर्शितं. ननु “विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः. हिरण्यगर्भं जनयामास पूर्वं. विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः. हिरण्य गर्भं पश्यत जायमानं. कारणंतुध्येयः. सर्वैश्वर्यं सम्पन्नस्सर्वेश्वरश्शम्भु राकाशमध्ये ध्येयः. न सन्न चासच्छिव एव केवलः. तस्मात्सर्वगतश्शिवः. विश्वं स्यैकं परिवेष्टितारमीशं तं ज्ञात्वा. यदा

(सा.प्र) चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यन्तिमानवाः- तदाशिवमविज्ञायदुःखस्यान्तोभविष्यति - ह त्पुण्डरीकं विरजं विशुद्धं विचिन्त्यमध्ये विशदं विशोकं - अनन्तमव्यक्तमचिन्त्यरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिं - तदादिमध्यान्तविहीनमेकं विधुंचिदानन्दमरूपमद्भुतं - उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तं - ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् - सब्रह्मासशिवस्सैन्द्रस्सोक्षरः परमस्वराट्. स एव विश्वस्स प्राणास्स कालोऽग्निरस्स चन्द्रमाः - स एव सर्वं यद्भूतं यच्छभयं सनातनं - ज्ञात्वा तं मृत्युमत्येति नान्यः पन्थाविमुक्तयः” इति श्रुत्यानुगुण्यात्सर्वविद्वान्तानां शिवपरत्वं किं- न स्यादिति चेन्न. “ब्रह्म वा इदमग्र आसीत् - तदेकमेव तदेकं सन्नव्यं भवत्तच्छ्रेयोरूपमत्यसृजत - क्षत्रं यान्येतानि क्षत्रादिन्द्रो वरुणस्सोमो रुद्रः पर्जन्यो यमो मृत्युरीशान इति - एको ह वै नारायणः आसीन्न ब्रह्मानेशानः - एको ह वै नारायण आसीन्न ब्रह्मानशंकरः तत एते व्यजायन्त विश्वे हि रण्यगर्भोऽग्निं यमवरुण रुद्रेन्द्राः विष्णुस्तदासी द्वरिरेव निष्कलङ्कः अग्निर्वै देवानामवमो विष्णुः परमः. तदन्तरेण सर्वान्या देवताः - अग्निरवमो देवतानां विष्णुः परमः सोऽन्तस्सरुद्रस्स प्राणभृत्स प्राणनाय कस्स ईशो यो हरिरीड्योऽन्तो यो विष्णुर्यः परो वरीयान्. नारायणाद्बुद्रो जायते. तदिदा स भुवनेषु ज्येष्ठं. यतो जज्ञ उग्रस्त्वैष- नृम्णो सद्योजिज्ञानो निरणातिशनून्. ललाटात्क्रोधजोरुद्रो जायते अथ पुनरेव नारायणस्सोऽन्यं कामं मनसा ध्यायीत. त्र्यक्षश्शूलपाणिः पुरुषो जायत. आभूद्वा इदमप्रतिष्ठे” त्र्यारभ्य “भूतानां च प्रजापतिस्संवत्सरायादीक्षिते” त्युक्त्वा “भूतानां पतिस्संवत्सर उषसिरेतो सिञ्चत्. तत्संवत्सरे कुमारो जायत. सोरोदीत्. तं प्रजापतिरब्रवीत्. कुमार किं रोदिषि. यच्छूमात्तपसोऽधिजातो सीति. सो ब्रवीद नप हत पाप्माहमस्मि, नाम मेदेहि पाप्मनो पहत्या इति. तं प्रजापतिरब्रवीत्. रुद्रोऽसीति. तस्य तन्नामाकरोत्. अग्निष्टद्रूपमभवत्. अग्नेर्वै रुद्रो यदरोदीत्. तस्माद्बुद्रस्सो ब्रवीत्. जायान्वा अहमस्मि देह्येवं नामेति. तं प्रजापतिरब्रवीत्. भवोऽसीति. शर्वोऽसीति. ईशानोऽसीति. पशुपतिरसीति. उग्रोऽसीति. भीमोऽसीति. महादेवोऽसीति. प्रजापतिर्देवानसृजत. तेषां पाप्मनासन्दिता अजायन्त. विरूपाक्षाय दत्तांतु. जये ब्रह्मणः पुत्रा- यज्येष्टाय श्रेष्ठायामोघाय कर्माधिपतये सो ब्रवीद्वरं वृणा अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्बुद्रः पशूनामधिपतिः तस्य देवस्य मीडुषो वया विष्णोरेषस्य, प्रगृहे हविभिर्विदेहि रुद्रो रुद्रीयं महित्वं इत्यादिभिः शिवस्य कार्यत्व, कर्मवश्यत्व ब्रह्मपुत्रत्व, अनपहत पाप्मत्व, देवतावरदानलब्धपशुपतिविष्ण्वाराधनकत्वादेरगवतत्वाद्विश्वाधिक इत्यस्य श्वेताश्वतरगतत्वात्स्याश्चोपक्रमे “ब्रह्मवादिनो- वदन्ति. किं कारणं ब्रह्मो” त्र्यारभ्य “आत्माप्यनीशस्सुखदुःखयो” रित्यनेन कालस्वभावनियत्यात्मादीनामचेतनत्व, कार्यत्व, कर्मवश्यत्वादिना कारणब्रह्मत्वं निषिध्यते. “ध्यनयोगानुगता अपश्यन् देवतात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढां यः कारणानि निखिलानितानि. कालात्मयुक्तन्यधितिष्ठत्येकः. अनन्तश्चात्मा विश्वरूपोऽन्यकर्ते” त्यादिना “एष सर्वभूतान्तरात्मापहतपाप्मा दिव्यो देव एको नारायणः. सहस्र...

(सा.प्र) शीर्षदेव” मित्यारभ्य. “यच्च किञ्चिज्जगत्स्मिन्दृश्यते श्रूयतेऽपि वा. अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः. एको देवः सर्वभूतेषु भूतः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा. मृत्योर्वैष रोदेव एकी भवति. येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति. प्रथमजं देवं हविषा विधेम. स्वयं भु ब्रह्म परमं तपोयत्. श्रद्धया देवः. यस्स देवो मया दृष्टः पुरा पद्माय तेक्षणः । स एष पुरुष व्याघ्रः स्संबन्धीते जनार्दन” ॥ इत्यादिभिनारायणा साधारणतया वगतः सर्वान्तर्यामित्वं निरुपधि देवशब्दवाच्यत्वयोः प्रत्यभिज्ञापनादनन्तशब्दोपादानात् - “ज्ञात्वा देवं मुच्यते सर्वपापैः, क्षरं प्रधानं अमृताक्षरं हरः, क्षरात्मना विशते देव एकः ज्ञात्वा देवं सर्वपाशहानिः. अद्भुतं सर्वतत्त्वैर्विशुद्धं. एको हि देवः प्रदिशो नु सर्वाः. यो देवो अग्नौ यो अप्सु यो विश्वं भुवनमाविवेश - य ओषधीषु वनस्पतिषु तस्मै देवाय नमोनमः.” इत्यादि लक्ष्मीपत्यसाधारण सर्वान्तर्यामित्वं, मोक्षप्रदत्वयोरुक्तेरेतदुभयसमभिव्याहारबलादेतदुभयं तदेवलक्ष्मीपत्यसाधारणनिरूपकदेवशब्दवाच्यत्वस्य च प्रत्यभिज्ञानात् - व्यक्तं भारते - “विश्वमीश” इत्यत्रेशशब्दस्य पूर्वोक्तानां व्यक्ताव्यक्तात्मकविश्वभरणहेतुसामर्थ्यसत्तासाधकत्वात् - “अनीशश्चात्मे” त्युत्तरवाक्येनैव पूर्ववाक्यगतस्येशशब्दस्य र्योगिकत्वस्फुटीकरणात्. “अनन्तश्चात्मा विश्वरूपो ह्यकर्ते” त्युपक्रमवाक्ये चात्मशब्देन “आप्नोतीत्यात्मा” इति व्युत्पत्त्या सर्वदिशः सर्वकालव्याप्यभिधानाद्देशकालपरिच्छेदराहित्ययोर्विरूपशब्देन वस्तुपरिच्छेदराहित्यस्य चोक्त्यै र्योगिकत्वेन शङ्कितुमयोग्यस्य भगवति रूढस्यानन्दपदस्योपादानात्. द्वितीयखण्डे चोपासनप्रकारमुक्त्वा तद्विशेष्यस्य नारायणासाधारणतया श्रुतिपुराणादिप्रसिद्धसमुद्रशायित्वलिङ्गोपक्रामांभसीत्यनुवाकगतवाक्येनैव समुद्रशायिनः प्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं पुंसूक्तगतैरेव बहुभिर्वाक्यैः पुंसूक्तप्रतिपाद्यस्य च प्रत्यभिज्ञापनाच्चतुर्थे चाम्भसीत्यनुवाकगतैरेव “तदेवाग्निः इत्यादिभिश्च बहुभिर्वाक्यैस्तत्प्रकरणगततया अणोरर्णयान् इत्यनुवाकगतैर्वाक्यैश्च समुद्रशायिनः प्रत्यभिज्ञापनान्मोक्षप्रदत्वोक्तेर्देवशब्दस्य सर्वान्तर्यामिषयउपक्रमे प्रयुक्तस्य अत्रापि बहुश उपादानात्पञ्चमेऽपि “एवं स देवो भगवान्वरेण्य” इत्येवमेषमहाशब्दो मैत्रेयभगवानिति. परब्रह्मभूतस्य वासुदेवस्य नान्यग इति वासुदेवशब्दवाच्यनारायणासाधारणतयोक्तभगवच्छब्देनोपादानात् - “सलिलस्य मध्य” इति समुद्रशायित्वोक्तेः “विश्वस्यैकं परिवेष्टितार” मितिसर्वान्तर्यामित्वोक्तेः “ये विदुस्ते जहुस्तनु” मिति मोक्षप्रदत्वोक्तेर्देवशब्दस्य बहुश उपादानात्. षष्ठे च निरुपपददेवशब्दस्योपादानात्सर्वान्तर्यामित्वस्यापि बहुश आवर्तनान्मोक्षप्रदत्वस्यापि बहुश आवर्तनात् - “भुवनस्य सलिलस्य मध्य” इति समुद्रशायित्वप्रत्यभिज्ञापनाल्लक्ष्मीपत्यसाधारणस्यन्यनिषेधविशिष्टमोक्षसाधनवेदनविषयत्वस्य निर्देशान्नारायणविषयतयोपनिषदन्तरेषु स्फुटावगतानां वाक्यानां तत्र तत्र बहुश उपादानादन्तेऽसर्वान्तर्यामिषयतयोपक्रमोक्तस्य निरुपपददेवशब्दस्यैव “यदा चर्म वदा काशं वेष्टयि...

(सा.प्र) ष्यन्तिमानवाः । तदादेव मविज्ञायदुःखस्यान्तो भविष्यति । यस्यदेवेपराभक्ति” रित्युपसंहाराच्च भूयो लिङ्गाना मनुरोद्धव्यत्वात् शम्भुशिवशब्दयोश्च शिव मस्माद्भवतीति व्युत्पत्त्या, शिवयति परिशुद्धान्करोतीति व्युत्पत्त्याच नारायण परत्वोपपत्तेः. “शाश्वतं शिवमच्युतं - नारायणं. शिव शिवानां. अशिवो शिवानां. शिवास्ते सन्तु पन्थानः - शिवं कर्मास्तु. विश्व शम्भुवं. विश्वं नारायणं देवं - शम्भुस्त्वयं द्रुहिणः. शृणुमेवचनं शम्भो पितामह पितामह । इति नारायण शम्भु भगवान् जगतः प्रभु” रित्यादि प्रयोगै स्साधारण्यावगमाच्च कारण वाक्यस्थयो नारायण विषयत्वेनान्यथासिद्ध्या शिवशब्दस्य नारायणातिरिक्तवस्तु बोधकत्वानुपपत्तेरीशशब्दस्य “दिशामीश” इत्यादिषु सर्व साधारणतया प्रसिद्धेः निरुपपदस्यापि तस्य निरुपाधिकसर्व स्वामितया. “दास भूता स्वतः सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः । अतोहमपिते दास इति मत्त्वानमाम्यह” मिति रुद्रेण स्वस्य सर्वेषां निरुपाधिक स्वामित्वेनोक्त नारायण विषयत्वस्यैव मुख्यत्वात्. “शम्भुर्ध्येयः. शिव एव केवलः. ईशानं ज्ञात्वा तथा शिव मविज्ञाये” त्यादीनां नारायण विषयत्वमेव. एवञ्च श्वेताश्वतरोपनिषदि उपक्रमे. “अच्युतानन्त गोविन्द मन्त्र मानुष्टु भंपरं । ओं नमः स्सम्पुटी कृत्य जपन्विष धरोहरः । अच्युतानन्त गोविन्द नामोच्चारण भेषजा” दित्यादि प्रसिध्यालक्ष्मीपत्यसाधारणस्य मोक्षहेतूपासन विषयत्वस्य बहुधानिर्देशात्सर्वान्तर्यामित्वस्यच, बहुधानिर्देशान् मध्येच भगवच्छब्दवाच्यत्वस्य निरुपपदपुरुष शब्दवाच्यत्व महापुरुषत्व. सहस्रशीर्ष पुरुषत्व, सर्वोत्तरत्वादीनां प्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं सर्वान्तर्यामित्वस्य बहुश उपादानात्. “योहखलुवा अस्य सात्विकांशः सोसौ ब्रह्मचारिणो योयं विष्णुः. यत्सत्त्वं योहरिर्देवो योहरिस्तत्परंपदं । सत्त्वेन मुच्यते जन्तुस्सत्त्वं नारायणात्मकं । सत्त्वेन सर्वगोविष्णुस्सर्वत्मा सदसन्मयः । तत्स्वरूपात्स्वयं विष्णुस्सत्त्वेन पुरुषोत्तमः । सत्त्वेन सर्वभूतानां परमेश्वर” मितिनारायणा साधारणतयावगतस्य सत्त्वप्रवर्तकत्वस्य स्फुटं प्रतिपादनाद्बहुधामोक्ष प्रदत्वोक्तेरन्तेच समुद्र-शायित्वसमाधिकरहितत्वसर्वोत्तरत्वादीन्यनिषेधपूर्वकं, मुमुक्षूपास्यत्व चतुर्मुख जनकत्वादि-नारायणासाधारणानां प्रत्यभिज्ञापनाच्चोपक्रमोपसंहाराभ्यासोपूर्वताफलं. अभ्यासोर्थवादोपपत्तिश्च लिङ्गं तात्पर्यं निर्णय इत्युक्त षड्विध तात्पर्यं लिङ्गं सद्भावान्नारायण परत्वं सिद्धम्. ननु प्रत्यभिज्ञायालिङ्गत्वाच्छिवादि श्रुतिभ्यो दौर्बल्यमिति चेन्न - शिवादिश्रुतीनां सामान्यशब्दतयान्यधासिद्धि संभवादनन्त फलश्रुतेर्भगवत्पर श्रुतेश्चोक्तप्रकारेणान्यथासिद्ध्या तादृशश्रुति संहितसल लशायित्वादि लिङ्गानामाकाशाधिकरणे सामान्यानेक श्रुतिभ्योप्यन्यधासिद्धलिङ्ग प्राबल्योक्तिन्यायेन प्राबल्याच्छ्वेताश्वतरोप निषेदोक्तनारायण परत्वं सुगमं, अथर्व शिरस्युपक्रमे सर्वान्तरात्मत्वस्योपरिचानन्त शब्दवाच्यत्वस्य, पुरुषशब्दवाच्यत्वस्य, मोक्ष प्रदत्वस्य प्रत्यभिज्ञापनात्. तिस्रोमात्राः परस्तुस” इति प्रणवार्थमात्रा प्रतिपाद्य पुरुषत्व प्रत्यभिज्ञापनात्सर्व सामानाधिकरण्य प्रतिपादनेच प्रति पर्यायं भगवच्छब्दवाच्यत्वेनैव सर्व सामानाधिकरण्यनिर्देशाच्च...

(सा.प्र) नारायणपरत्वमपरिहार्यम्. अथर्वशिखायामपि “प्रोक्तो विष्णुशिखाया मयमपि पुरुषः प्राप्ततारार्थमात्र” इत्युक्त प्रकारेण यो वसाने चतुर्थ्यर्थं मात्रासाविद्युमिति. सर्वं वर्णं पुरुषं दैवत्येति तत्प्रतिपाद्यस्य पुरुषत्वोक्त्या मोक्षप्रदत्वान्तर्यामित्वयो रूक्त्या च नारायण परत्वमवर्जनीयं. किञ्च, ब्रह्माक्षरादि शब्दवन्मुक्षूपास्य सर्वकारण प्रकरण पठिताः शम्भुशिवरुद्रे शानादिशब्दाः “सहस्र शीर्षा पुरुष” इत्यारभ्य मोक्ष प्रदतया सकल जगत्कारण तयोक्त सहस्र शीर्षं देव विषय स्यान् न्य साधारणस्य नारायण शब्दस्यार्थे छागं पशुन्यायात्पर्यवस्यन्ति. किञ्च, “सोकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति. सतपो तप्यत. सतपस्तप्त्वा. इदं सर्वं मसृजत. यदिदं किञ्च. तत्सृष्ट्वा. तदेवानु प्राविशत्. तदनु प्रविश्य. सच्चत्यच्चाभवत्. हन्ताहमिमास्तिस्त्रो देवताः. अनेन जीवेनात्मना नु प्रविश्य नाम रूपे व्याकरवाणि. अनु प्रविश्य नाम रूपेभ्यो व्याकरो” इति हि. सर्वान्तर्यामित्वेनैव सर्वकारणत्वावगमा दन्तर्यामित्वस्य च. “एष सर्वभूतान्तरात्माऽपहतपाप्मादिव्यो देव एको नारायण, इत्यादिभिर्नारायणासाधारण्या वगमात्सर्ववेदान्तानां नारायणपरत्वमवर्जनीयं. किञ्च, शम्भुशिवशब्दयोः “कारणन्तुध्येयः - सर्वैश्च सम्पन्नस्सर्वेश्वरश्शम्भु राकाशमध्ये ध्येयः. यदा तमस्तं न दिवानरात्रं न सन्नचा सच्छिवमेव केवल.” इति कारणवादेन विधिपरयो वाक्ययोः स्थितत्वात्पुरोवादरूपं पुरुषसूक्तं सुबालोपनिषदादिषु सकल कारणतयोक्तं नारायणविषयत्वमेव निरवधिकं सुखप्रदत्वाभावत्वात्यन्तिकं शुद्धिहेतुत्वरूपावयवार्थं पौष्कल्याद्युक्तं. ननु शम्भुशिवशब्दयोरुपापति समाख्यत्वात्तत्परत्वं किं न स्यादिति चेन्न. “विश्वाक्षं विश्वशम्भुवं. विश्वं नारायणं देवं. शाश्वतं शिवमच्युतं. सर्वशर्वांशिवस्थानु” इति - “नारायणश्शम्भुर्भगवानजः प्रभु” इत्यादिषु तयोर्नारायणसमाख्यत्वस्याप्यवगमेन व्यवस्थापकत्वानुपपत्तेः किञ्च, “यदा तमस्तं न दिवानरात्रं. न सन्नचा सच्छिवमेव केवल” इत्येव तमोधिष्ठातारमनूद्य तस्य शिवत्वज्ञापकतयोपुरोवादाकांक्षायामनुवादलिङ्गशून्यतया पुरोवादभूतायां सुबालोपनिषदि “यस्याव्यक्तं शरीरं. यस्याक्षरं शरीरं. यस्य मृत्युश्शरीरं - एष सर्वभूतान्तरात्मापहतपाप्मादिव्यो देव एको नारायणः. अव्यक्तमक्षरेलीयते. अक्षरं तमसिलीयते. तमः परे देव एकीभवति. तस्मात्तमस्सञ्जायत” इत्यादिभिर्बहुधानां नारायणशब्दवाच्यस्यैव तमोधिष्ठातृत्वप्रतिपादनात् - स्मृतिष्वपि. “आसीदितं तमोभूत” इत्यादिभ्यः “प्रादुरासीत्तमोगुण” इत्यन्तेन तमोधिष्ठातृत्वमुक्त्वा तस्यरेन नारायणस्मृत इत्युक्तत्वेन नारायणत्वोक्तेः - “तम आसीत्तमसागूढमग्रे प्रकेत” इत्यस्यापि तमसो नारायणाधिष्ठितत्वाविरोधित्वात्तमः प्रापकसर्ववाक्यानां सुबालोपनिषदेकार्यस्यावश्यकत्वाच्च शिवशब्दस्य नारायणपरत्वं सिद्धं. किञ्च, “अग्निमीडे पुरोहितं - अभित्वा शूरं नो नुम. स्तौमीन्द्रं नाधितेजो हवीमी” त्यादिवत्स्ववाक्यात् स्तुतिपरत्वावगमात् - “अर्हन्विभर्षि सायकानिध न्वेत्याह स्तौत्येवैनमेतत् - ततो देवा ऊर्ध्वबाहव रुद्रमस्तुव, नित्यादेरिव वाक्यान्तरेणापि स्तुतिपरत्वानवगमात् - “नमस्ते अस्तु मामाहिंसीः - मानस्तोकेतनये मान...

(सा.प्र) आयुषि मानो गोषुमानो अश्वेषु रीरिषः. वीरान्मानो रुद्र भामितोव धीर्ह विष्मन्तो नमसा विधेमते. अग्नेनयसुपथाराये अस्मान्. भूयिष्ठांतेनम उक्तिं विधे” मत्यादि ष्वि वनमस्कारा निष्ट निवृत्तीष्ट प्राप्ति प्रापकाना मुप स्थापक शब्दशून्यतया स्तुतिपरत्व लिङ्गशून्यत्वात्. “विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः. एकएव रुद्रो न द्वितीयायतस्थे. अनपहत पाप्मावा अहमस्मि नाम मेदेहि पाप्मनो पहत्या इति. विश्वस्मा इन्द्र उत्तरः. तस्य वज्र मादाय शीर्षाण्यच्छिनत्. तंभूता न्यभ्य क्रोशन् ब्रह्महन्निति. अग्नि रग्रेप्रथमो देवतानां. अग्निं वैजातं पाप्मा जग्रा हे” त्यादिषु सर्वोत्कृष्ट तया प्रति पन्नाग्नि रुद्रादेः कर्म वश्यत्वावगमात्पुं सूक्त प्रतिपाद्यस्य कर्म वश्यत्वानवगमात्तस्य विशिष्यापहतपाप्मत्वश्रवणात्. “आकाशोह वैनाम रूपयोर्निर्वहिता. यदातमस्तं नदिवान रात्र” मित्यादीना मिवानु वादरूपत्वा भावात्. “तदेषा भ्युक्ता तदेत दृचा भ्युक्त” मिति वत्सोपदिष्टार्थ साक्षि त्वेन प्रमाणान्तरानुपस्थापनाः दन्यनैरपेक्ष्येण स्वार्थ व्यवस्थापकत्वात्. “तदेतदृचा भ्युक्ता. एतावानस्य महिमा. अतो ज्यायांश्च पूरुषः पादोस्य विश्वा भूतानि. त्रिपा दस्या मृतं दिवी” त्यादिभि रस्य प्रमाणान्तरार्थ व्यवस्थापक तयोदाहृत त्वेन कैमुतिकन्यायेन स्वार्थ व्यवस्थापकत्वात्सर्वेषु वेदेषु पठिततयापरिग्रहाधिक्यात्तत्तद्वेदगता नेकार्थ शब्दयुक्त तत्त्वपर वाक्या नामर्थ व्यवस्थापनाया पेक्षित विशेष समर्पकत्वोपपत्तेः. “एष वैष्णवी नाम संहिता. एतां प्रयुञ्जन्विष्णुं प्रीणाती” ति छान्दोग्ये पुंसूक्तस्य विष्णु परत्वोक्तेः. अथर्वणे अष्टादश महा शान्ति प्रकरणेतत्तद्वैवत्य मन्त्र विनियोगा वसरे “वैष्णव्यं पुरुष सूक्त” मिति वैष्णव्यां शान्तौ विनियोगात्. “एत त्पुरुष सूक्तं हि सर्व वेदेषु पठ्यते । अतः श्रुतिभ्यस्सर्वाभ्यो बलवत्स मुदी रित” मिति मोक्षधर्मे सर्वाभ्यश्श्रुतिभ्यो बलवत्तरोत्वोक्त्या “वेदेषु पौरुषं सूक्तं धर्म शास्त्रेषु मानवं । भारते भगवद्गीता पुराणेषु च वैष्णवं । श्रुतिषु प्रबला मन्त्रास्तै ष्वप्यध्यात्मवादिनः । तत्रापि पौरुषं सूक्तं न तस्माद्विद्य तेपर” मिति पादोपि. पुरुषसूक्तस्य प्राबल्योक्त्या अस्य तत्त्व निर्णये अन्य नैरपेक्ष्योपपत्तेः. एवं भूत पुंसूक्तस्य “परमव्योम वासीच पुरुषो देवता भवत् । यत्र यत्र कर्म भ्रष्टोवा, यज्ञकर्म भ्रष्टोवा, तत्र तत्र पुरुषार्थाय पुरुष सूक्त मुच्चार येत्. पूर्व सिद्धत्वात्पुरुष इति विज्ञायत” इति शौनक वाधूल सूत्र वचनाभ्यां विष्णुदैवत्य त्वावग मात्. यम स्मृतौ. “ब्रह्म यज्ञे जपेत्सूक्तं पौरुषं चिन्तयन् हरिम् । स सर्वं जपते वेदान् साङ्गोपाङ्गान् द्विजोत्तमः. । जप्त्वा तु पौरुषं सूक्तं मुच्यते गुरुतल्पगः । योनूचानं द्विजं मर्त्यो हतवानर्थलोभतः । स जपेत्पौरुषं सूक्तं स्मरन् विष्णुं जले सकृदित्युक्तेः” “आद्ययावाह ये देव मृचा तु पुरुषोत्तम” मित्यारभ्य “षोडशोद्वासनं कुर्या देव माराधयेद्भरि” मित्यनेन शौनकेन विष्ण्वाराधने विनियोगः “ततो गत्वा हरेर्वेश्म पावनं सुमनो हरं. सर्वदा पौरुषं सूक्तं मनसैव जपेच्छुचि” रिति वासिष्ठयोग रत्नोक्तेः. “सर्वं वशेम मभवे दिति सञ्चिन्तयन्मुनिः । ध्यायेत्पुरुष सूक्तेन...

(सा.प्र) प्रतिपाद्यजनार्दन” मित्युत्तरगार्ग्योक्तः ऋग्भिषोडशभिस्सम्यगर्चयित्वाजनार्दनं । चरुं पुरुष सूक्तेन जुहुया त्पुत्रकाम्यये” तिक्रग्विनोक्तेः. आसीनः प्राङ्मुखः शुद्धश्चिन्तयन्मन साहरिं । पौरुषेणैव सूक्तेन जुहुयाद्व्य वाहन” मिति योग वसिष्ठोक्तेः “पठेत्तु पौरुषं सूक्त मेकान्ते संस्मरन्हरि, मिति पाद्मोक्तेश्चास्य परत्व शङ्कादवीयसि पुंसूक्ते तत्समानार्थान्तर नारायणेच पुरुष शब्दस्य नारायणा साधारणत्वा वगमात्तथैव नारायणे पुरुष शब्द मुख्यार्थत्वा साधारणस्य “भगवानिति शब्दोयं तथा पुरुष. इत्यपि - निरुपाधीच वर्तेते वासुदेवे सनातने । सर्वलोक प्रतीत्याच पुरुषः प्रोच्यते हरिः । तंविना पुण्डरीकाक्षं कोऽन्यः पुरुष शब्दभाक् । गोवर्धनादि धरणा न्नाथनन्द सुतोपिसन् । पुरुषस्यांशसंभूत त्वाश्रय त्रिरणैष्महि । असौ रामो महा बाहु रति मानुष चेष्टया । तेजो महत्तया चापि सस्मर यतिपूरुषं यथाभास्करशब्दोयं आदित्ये प्रतितिष्ठति । यथाग्रौतु बृहद्भानुः यथाबायू सदागतिः । यथा पुरुष शब्दोयं वासुदेवे वतिष्ठते । तथा शङ्कर शब्दोयं महा देवे व्यवस्थितः । यएव वासुदेवोयं पुरुषः प्रोच्यते बुधैः । प्रकृतिस्पर्श राहित्यात् स्वातन्त्र्यात् वैभवादपि । सएव वासुदेवोयं साक्षात्पुरुष उच्यते । स्त्रीप्राय मितरत्सर्वं जगद्ब्रह्मपुरस्सर” मित्यादिभिर्वचनैः पाद्म हरि वंशोत्तर श्रीरामायण स्कान्द नारसिंहादिपुराणेषु कण्ठोक्तेर्मुख्य वृत्त्या नारायण पुरुष शब्देन प्राप्यं निर्दिश्य प्राप्ति साधनस्यैव कैवल्योपनिषदुपक्रमे “अथाश्व लायनो भगवन्तं परमेष्ठिन मुपसमेत्यो वाचाधीहि भगवन् ब्रह्मविद्यां. वसिष्ठसदायतिभि स्सेव्य मानानि गूढा यथा चिरात्सर्वपापं व्यपोह्य. परात्परं पुरुषमुपैति विद्वा” नितिपृष्टत्वात्, “तस्मैसहोवाच पितामहश्च श्रद्धाभक्तिज्ञानयोगादवेहि भगवन्नकर्मणा नप्रजये” त्यारभ्य “परामृतात्परिमुच्यन्तिसर्वे” इत्यन्तमुक्त्वा “विविक्तदेशेच सुखा सनस्थश्शुचिस्समग्रीव शिरश्शरीरः. वन्याश्रमस्थस्सकलेन्द्रियाणि निरुध्य भक्त्यास्वगुरुं प्रणम्य. हृत्पुण्डरीकं निरजं विशुद्धं विचिन्त्य मध्ये विशदं विशोकं - अनन्त मव्यक्त मचिन्त्य रूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिं - तथादिमध्यान्त विहीनमेकं विभुं चिदानन्दमनूपमन्तं - उमासहायं परमेश्वरंप्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तं - ध्यात्वामुनिर्गच्छतिभूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसःपरस्तात्. सब्रह्मासशिवस्सेन्द्रस्सोक्षरः परमस्स्वराट् - स एवविश्वस्सप्राणस्सकालोग्निस्सचन्द्रमाः. सएवसर्वयद्भूतं यच्चभव्यं सनातनं. ज्ञात्वातं मृत्युमत्येतिनान्यःपन्थाविमुक्तय.” इतितदुत्तरत्वेनावतीर्णत्वावगमादस्मिन्वाक्येचमध्ये “हृत्पुण्डरीक” मिति सर्वभूतान्तरात्म स्वरूपवस्तु परिच्छेदराहित्यस्यपृथगुक्त्या अन्यथासिद्धशङ्कानाघ्रातस्यानन्दपदस्यो पादनात्पूर्णताधिकरण न्यायात्. “रुद्रोवैकूर” इतिकूरतयोक्ताद्बुद्ध्यात् “शिवंप्रशान्त” मितिर्व्यतिरेकावगमाद्ब्रह्माशिव इत्यादि नारायणानुवाक प्रत्यभिज्ञापनात्. “सएवसर्वयद्भूतंयच्च भव्यं सनातन” मित्यादिना - पुरुषएवेदग्ं सर्वं यद्भूतं यच्चभव्य “मित्यादि पुंसूक्तप्रत्यभिज्ञानात् - “तमेवं विद्वानमृतइह भवति. नान्यःपन्था अयनायविद्यत” इत्युक्त

(सा.प्र) उपायान्तर निषेधपूर्वक मोक्ष साधनोपासनस्य “ज्ञात्वातंमृत्युमत्येतिनान्यःपन्थाविमुक्तय” इत्यनेन प्रतिपादनात्. “तस्माद्विराडजायत” इत्यारभ्योक्त सर्वकारणत्वस्य “कोह्येवान्यात्कः प्राणयात्. नहिपालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरंहरि” मित्युक्तसर्वरक्षकत्वस्य “नारायणाद्द्वादशादित्या रुद्राव सवस्सर्वाणि छन्दाग्सि. नारायणादेवसमुत्पद्यन्ते. नारायणे प्रलीयन्ते” इत्युक्तस्य सर्वोत्पत्ति लयप्रकृतित्वस्य “मय्येवसकलं जातं मयिसर्वप्रतिष्ठितं । मयिसर्वलयंयातितद्वह्यद्वयमस्म्यह” मिति प्रत्यभिज्ञापनादस्यापिनारायणविषयत्वमेव “भूयोलिङ्गा नामनुरोद्धव्यत्वा दुपक्रमप्राबल्याच्च. एवंचोमासहायत्वादिविशेषलिङ्गानां प्रतर्दन विद्याग तत्वाष्ट्रवधादि विशेषलिङ्गाना मिन्द्रान्तर्यामि नारायणोपासन रूपत्वबोधकत्ववत्प्रसिद्ध रुद्रान्तर्यामि नारायणोपासन रूपत्वावग मकत्वमेव श्वेताश्वतरप्रभृतिगत विशेष लिङ्गानामपिरुद्रान्तर्याम्युपासनरूपत्वज्ञापकत्वमेव - अन्यथा कैवल्योप निषदादिषु नारायण व्यतिरिक्तस्यकस्य चिदुपासने मोक्षसाधनत्व मुक्त्वा तद्व्यतिरिक्तस्य मोक्ष साधनत्व निषेधाच्च परस्पर प्रतिक्षेपकत्व प्रसङ्गः - ननु, प्रतर्दन विद्यान्यायेनैव नारायणोपासन पराणां नारायणान्तर्यामी रुद्रोपासन परत्वं किं नस्यात्. तथापि व्याघात शान्तेरितिचेन्न. विकल्पासहत्वात् - नारायणस्या प्यन्तर्यामीरुद्र इति किंप्रसिद्ध रुद्र एवोच्यते? उतप्रसिद्ध रुद्रातिरिक्तः कश्चिदिति - नाद्यः. तस्य “नारायणात् रुद्रोजायते - नारायणाद्द्वादशादित्यारुद्रावसवस्सर्वाणि छन्दाग्सि. नारायणा देवसमुत्पद्यन्ते. नारायणाद्द्वादशादित्या रुद्रावसव स्सर्वविदेवा स्सर्वऋषय स्सर्वाणिच भूतानि नारायणा देवसमुत्पद्यन्ते नारायणे प्रलीयन्ते” इत्यादिभिः कार्यत्व कर्मवश्य त्वाद्यवगमात्सर्वकारणत्वानुपपत्ते स्तद्व्याप्य सर्वान्तर्यामित्वाभावेन नारायणान्तर्यामित्वा नुपपत्तेः. नापिद्वितीयः सर्वेषु वेदान्तेषुप्रयुक्तानां शम्भु शिवरुद्रादिशब्दानांतद साधारण धर्म प्रतिपादकानाश्च -अस्मदुक्तन्यायेन साक्षान्नारायण परत्वेन प्रसिद्ध रुद्रान्तर्यामि नारायण परत्वेन चान्यथा सिध्यातद तिरिक्तवस्तु बोधकत्वासिद्धे स्वरूपेणा सिद्धत्वेनान्तर्यामित्वस्य दूर निरस्तत्वात् - ननूक्तन्यायेनैवप्रसिद्धरुद्रतदितर रुद्रातिरिक्त नारायणासिद्धिः- किंनस्यादिति चेत्सत्यं - प्रसिद्ध रुद्र चतुर्मुखेन्द्रादीनांकार्यत्व कर्मवश्यत्वादिना कृत्स्नजगत्कारणभूतस्य कस्यचित्सिद्धौतस्य “सहस्रशीर्षापुरुष” इत्यादिनान्य लिङ्गशून्येन सर्वकारणत्वं प्रत्यभिज्ञाप्य पुरुषशब्दवाच्यत्वं मोक्षसाधन विद्या वेद्यत्वं चावगमय्यतस्यैव “अद्भ्यस्संभूत” इत्यत्रन्यायानपेक्षमेव स्वेच्छया जातत्व लक्ष्मीपतित्वयोः प्रतिपादनात् “सहस्रशीर्षापुरुष” इत्यस्य “सहस्रशीर्षदिव” मित्यत्रनारायणशब्दे तत्पुरुष बहुव्रीहि समासद्वयार्थभूत सर्वान्तर्यामि बहिव्याप्त्योर्बहुशः प्रदर्शनपूर्वकं नारायण शब्दवाच्यत्वस्य बहुधोक्तत्वात्तद्विद्यासु वेद्यवाचि तत्तद्विशेषशब्द वाच्यत्वस्यचप्रत्यभिज्ञापना त्सुबालोप निषदादिषु अन्यलिङ्ग शून्येषुसर्वान्तर्यामिणः...

(सा.प्र) सर्वकारणभूतस्यनिरस्तनिखिलदोषस्यनारायणत्वप्रतिपादनाच्च नारायणस्यसिद्धेः तस्योभयवादि सिद्धतया तदसिद्धिशङ्का नुत्थानाच्च. अन्यथा “हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रेभूतस्य. अग्निरग्रे प्रथमो देवतानां - नकिरिन्द्रत्वदुत्तर” इत्यादि श्रुतिभिस्तत्तत्पुराणानुगृहीताभिः प्रसिद्धव्यतिरिक्तहिरण्यगर्भाग्नीन्द्रादिकल्पनया सर्ववेदान्तानां तत्तत्परत्वप्रसङ्गेन सदाशिवपरत्वक्लप्तेर्निर्मूलत्वप्रसङ्गात्. ननु “तस्मात्सर्वगतश्शिवः. विश्वस्यैक्यं परिवेष्टितारमीशंतं ज्ञात्वा - विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं ज्ञात्वाशिवं शान्तमत्यन्तमेती” त्यादिभिः “यो वैरुद्रस्स भगवा न्यश्च ब्रह्मे” त्यादि सामानाधिकरण्याच्च सर्वान्तर्यामित्वं रुद्रस्याप्यस्तीति ज्ञाप्य तदितिनान्तर्यामित्वस्य भगवदसाधारण्यमिति चेन्न. एतेषु वाक्येषु नारायणस्यैव प्रतीतेः. तथाहि “सर्वान्नशिरोग्रीवस्सर्वभूतगुहाशयः । स र्यव्यापी च भगवान् तस्मात्सर्वगतश्शिवः” इत्यत्रान्तर्यामिणस्सहस्रशीर्षत्वप्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं भगवच्छब्देन निर्देशात्पूर्ववाक्येच “यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्च” दित्यारभ्य “तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वं” मिति पुरुषशब्देन निर्देशात्पुरुषशब्दस्य निरुपपदस्य महच्छब्दसमानाधिकृतस्यच “अथ पुरुषो ह वै नारायणो कामयते” तिनारायणे प्रयोगात् “पूर्वमेवाह मिहासमिति. तत्पुरुषस्य पुरुषत्व” मितिकूर्मरूपी नारायणे प्रयोगात्. मैत्रायणीये - “यो ह खलु वा अस्य सात्विकोऽंशस्स सो ब्रह्मचारिणो यो यं विष्णु” रितिसत्त्वप्रवर्तकतया वगते विष्णौ “महान्प्रभुर्वै पुरुषस्सत्त्वस्यैष प्रवर्तक” इति प्रयोगात्. “वेदाहमेतं पुरुषं महान्तं. आदित्यवर्णतमसः परस्ता” दिति श्रियः पतिविषये प्रयोगात्. “सो ध्वनः पारमान्नोति. “तद्विष्णोः परमं पद” मिति कठवल्युक्तविष्णुविषये “पुरुषान्न परं किञ्चि” दिति तस्यैव प्रयोगात्. “विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं प्रभुं. सोक्षरः परमस्स्वराट्” इत्यादिषु नारायणशब्दपर्यायतया वगताक्षरशब्दवाच्यान्तर्यामिविषये “येनाक्षरं पुरुषं वेदसत्यं. दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वं” मिति मुण्डकोपनिषत्प्रयोगात्. “जहुर्नारायणो नर” इति नरशब्दवाच्यनारायणे “यदायं नारायणाख्यः पुरुषो महान्भवति. तदानीमेवाणुर्भवती” तिशतपथब्राह्मणे प्रयोगात्. “महादेवं वा महापुरुषं वाच्ये” दितिकल्पसूत्रकारैर्नारायणे प्रयोगात्. पुंसं जेतुं शरीरेस्मिन् शयनात्पुरुषो हरिः । शकारस्य षकारोऽयं व्यत्यासेन प्रयुज्यते” इति षकारस्य व्यत्याससिद्धिद्विदुकारस्यापि व्यत्याससिद्धिरेष्टव्या - यद्वा, पुरेशरीरेस्मिन्नास्त इति पुरुषो हरिः - “यदि वा पुरवासीति पुरुषः प्रोच्यते हरिः । यदि वा पूर्वमेवाह मिहेति पुरुषं विदु” रिति “यदि वा बहुधानाद्यैर्विष्णुः पुरुष उच्यते । पूर्णत्वात्पुरुषो विष्णुं पुराणत्वाच्च पुरुषः । पुराणभजनाद्वापि विष्णुः पुरुष ईर्यते । यद्वा पुरुषशब्दोऽयं रुढ्यावक्ति जनार्दन” मिति विष्ण्वसाधारण्यावगमादुत्तरवाक्येच “महाप्रभुर्वै पुरुषस्सत्त्वस्यैष प्रवर्तक” इति पूर्ववाक्योक्तस्य एष इत्यव्यवहितप्रकृतपरामर्शिनैतच्छब्देन प्रत्यवमर्शपूर्वकं शिवशब्दनिर्दिष्टस्य मैत्रायणीयश्रुत्यवगतप्रवर्तकविष्णुत्वावगमाच्च श्रीपतिरेवान्तर्यामीति सत्त्वप्रवर्तकमहापुरुषस्य...

(सा.प्र) प्रत्यभिज्ञापनात्. “विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं. ज्ञात्वाशिवं सर्व भूतेषु गूढं विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं ज्ञात्वा देवं मुच्यते” इत्यादीना मुपक्रमावगतस्याप्यन्ते पुरुष देवादि शब्दार्थपर्यवसानस्यैव न्याय्यत्वात्. “सर्वगतश्शिवः. विश्वस्यैकं परिवेष्टितार” मित्यनयोरपि “सर्वव्यापी च भगवान् तस्मात्सर्वगतश्शिव” इति. यतः “सर्वव्यापी च भगवान् विनाहेयै गुणादिभिः” रित्युक्तं हेयप्रत्यनीकः तस्मात्सर्वगतत्वेऽपि परिशुद्ध इत्यर्थस्वीकारौचित्येन पूर्वोक्तं शिववाच्यं नारायणविषयत्वस्यैव युक्तत्वादेतेषामुत्तरत्र च “हृदा मनीषे” त्यादिना “नैनमूर्ध्वं नतिर्यञ्च” मित्यादिना “नसंदृशे तिष्ठती” त्यादिना च “अम्भस्य पार” इत्यत्र समुद्रशायि प्रत्यभिज्ञापनाच्च नारायणपरत्वं सिद्धं. “यो वै रुद्रस्स भगवा” नित्यादि सर्वसामानाधिकरण्यबोधकपययिषु प्रतिपर्यायं “यो वै रुद्रस्स भगवान् यो रुद्रस्स भगवा” निति नियमेन भगवच्छब्दसामानाधिकरण्याद्गुद्रभगवच्छब्दयो रैकार्थ्यस्यावश्यकत्वादेवमेष शब्दो मैत्रेय भगवानिति परब्रह्मभूतस्य वासुदेवस्य नान्यगतिवासुदेवशब्दवाच्यं नारायणविषयत्वस्यान्यविषयत्वनिषेधपूर्वकं प्रतिपादनादन्तर्यामी नारायण इति सिद्धं. ननु यद्यपि पूर्वापरवाक्येषु प्रत्यभिज्ञा. अथापि उदाहृतवाक्यस्थविशेष्यशब्दैरन्तर्यामि त्वस्य रुद्रधर्मत्वे निश्चिते एतदैकार्थ्या तेषामपिरुद्रपरत्वे अन्तर्यामि त्वस्य रुद्रासाधारण्यमेव स्यादिति चेन्न. उदाहृतवचनानां प्रसिद्धरुद्रपरत्वानुपपत्तेर्नारायणपरत्वे अन्तर्यामित्वस्य नारायणासाधारण्यसिद्धेः. उभयातिरिक्तान्तर्यामी परत्वस्य उभयपरत्वानुपपत्त्यधीनत्वादनुभयपरत्वानुपपत्त्या चान्यत्र तात्पर्यनिश्चयाधीनत्वे तस्संश्रयादिप्रसङ्गाद्बहुषूपनिषद्भागेषु नारायणस्य सर्वान्तर्यामित्वप्रतिपादने नान्तर्यामि त्वस्य नारायणशब्दार्थत्वेन तद्विरोधप्रसङ्गाच्च. ततश्च वेदान्तेषु तत्रतत्र श्रुतानां चिद्विशेषलिङ्गानां भगवदसाधारणधर्माणां च भगवद्विशेषणभूतजीवविशेषणतया साक्षाद्विशेषणतया च नारायणनिष्ठत्वोपपत्तेस्सर्ववेदान्तानां नारायणपरत्वं सिद्धं. ननु “ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रास्ते सर्वे सम्प्रसूयन्ते” इतीन्द्ररुद्राद्यविशेषेण विष्णोरप्युत्पत्तिश्रवणान्नारायणस्यापि कर्मवश्यत्वप्रसक्त्या सर्वकारणत्वं नोपपद्यत इति चेन्न. नारायणोत्पत्तेरुत्पत्तित्वप्रयुक्तकर्मवश्यत्वस्य “अजायमानो बहुधा विजायत” इति श्रुत्यैवापोदितत्वात्तस्य सर्वकारणत्वोपपत्तेः ननु नारायणपरवाक्यैर्नारायणसिद्धिवद्गुद्रशिवादिपरवाक्यैः कार्यरुद्रातिरिक्तकारणरुद्रस्सिध्यतीति चेन्न. एषां वाक्यानां नारायणपरत्वाभावे नान्यधासिद्धौ तादृशुद्रसद्भावे तत्परत्वान्नारायणपरत्वाभावे नान्यधासिद्धिरिति मिथस्संश्रयणात् नारायणादिपदवद्वाक्यैर्नारायणसिद्धावप्यन्योन्याश्रयणं स्यादिति चेन्न. नारायणस्योभयवादि सिद्धत्वेन तदसिद्धिशङ्काया अनुत्थानपराहतायामिथस्संश्रयणस्य दूरनिरस्तत्वात्. किञ्च प्रसिद्धनारायणप्रसिद्धरुद्रातिरिक्तसदाशिवक्लृप्ताविव तदुभयातिरिक्तनारायणकल्पनस्यान्योन्याश्रयग्रस्तत्वेऽपि प्रसिद्धनारायणस्यैव सर्वकारणत्वाङ्गीकारे प्रसिद्धरुद्रस्य सर्वकारणत्वबाधककार्यत्व, कर्मवश्यत्वानपहतपाप्मत्वादि

(सा.प्र) वद्वाधकाभावेनातिरिक्तकल्पनाप्रसङ्गरहिततयामिथस्संश्रयणप्रसङ्गाभावात्. किञ्च, हिरण्यगर्भ रुद्रेन्द्रादीनां कार्यत्व कर्मवश्यत्व श्रवणात्तेषामपि कारणत्वेन कस्यचिदपेक्षितत्वे “अजायमानो बहुधा विजायते- एष सर्वभूतान्तरात्मा पहत पाप्मादिव्य” इत्यादिभिर्नारायणस्य स्वेच्छाकृतावतारत्वापहत पाप्मत्वादेः श्रवणात्तस्यैव श्रियः पतिभूतनारायणत्वाच्च तस्मादेव सर्वोत्पत्युपपत्तौ तेनैव सर्वविदान्तानां निराकाङ्क्षत्वोपपत्तेरतिरिक्तकल्पने गौरवात्. ननु “सहस्राणिसहस्रशो ये रुद्रा अधिभूम्या” मित्यादि रुद्रान्तरस्यापि- सिद्धिरिति चेन्न - वेदभाष्ये एवमादीनां कोपपरतया व्यख्यात तया रुद्रपरत्वासिद्धेः. ननु प्रसिद्ध हिरण्यगर्भ रुद्रेन्द्राद्यतिरिक्तः कश्चिदङ्गीक्रियते चेत्तस्यैव सदाशिवत्वं वदाम इति चेन्न. नारायणस्याप्यङ्गीकारे गौरव तादवस्थ्यात्तदङ्गीकारेऽस्मदुक्तस्य सर्वशब्दवाच्यस्य नारायणस्यैव नामान्तरव्यवहारप्रसङ्गात्. “सहस्रशीर्षा पुरुष” इत्यत्र सर्वकारणत्वेनोक्तस्य हिरण्यगर्भ रुद्राद्यतिरिक्तस्योत्तरानुवाके “वेदाहमेत” मित्यादिभिरेव वाक्यैः प्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं लक्ष्मीपतित्वप्रतिपादनाल्लक्ष्म्याश्चोमातो व्यतिरेकेणैव प्रसिद्धत्वान्न तस्य विष्णवतिरिक्तसदाशिवत्वमिति - किञ्च “तद्वद्वा परमं नित्यमजमक्षरमव्ययम् । एकस्वरूपञ्च सदा हेयाभावाच्च निर्मल” मित्याद्युपबृह्माणुगुण्येना नेकार्थगोशब्दस्यादित्यस्य भाव इत्यादिन्यायादनेकार्थशिवशब्दस्य सदाशिवमित्यादिषु सदापदयोगान्नित्यशुद्धिपरत्वमेव. नन्वेवं तर्हि “अजायमान” इत्यस्यापि रुद्रविषयत्वं; ततश्च तदुत्पत्तेरवताररूपत्वं; तथाच सतितस्य योग्यार्थत्वं; ततश्च परमकारणत्वं, परमकारणत्वेन “अजायमान” इत्यस्यापि रुद्रविषयत्वमिति चक्रकाश्रयप्रसङ्गात् - नारायणेपीदं समानमिति चेन्न - “ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ” इत्याद्यसाधारणलिङ्गेन तत्प्रकरणस्य नारायणपरत्वात्तदुत्पत्तेरवताररूपत्वावगमाद्योग्यार्थत्वं सिद्ध्या तस्य परमकारणत्वसिद्धेरिति. कालाग्निरुदोपनिषदस्तु “प्रस्तुत्य रुद्रवपुषः पुरुषोत्तमस्य विद्यामथर्व शिरसीरित मङ्गमस्य । भस्मप्रसक्तिरितरत्र न चास्ति यद्वत्सौत्रामणिप्रकरणोक्त-सुराग्रहस्ये” त्युक्तरीत्या अथर्वशिरसिसर्वान्तर्यामिणं नारायणं तदसाधारणैर्भगवदनन्तपुरुषदेवादिशब्दैः प्रस्तुत्य “तस्य द्वितीयाविद्यामति कृष्णविष्णुदैवत्यायावसाने चतुर्थ्यर्थात् साविद्यामति सवर्णः पुरुषदैवत्ये” त्यथर्वशिरोक्तद्वितीयचतुर्थ्यर्थात् देवताभूतविष्णवाख्यपुरुषत्वं “हृदित्वमसियो नित्यं तिस्रो मात्राः परस्तुस” इति प्रत्यभिज्ञातस्यैव “विश्वं देवजातवेदसं वरेण्यं तमात्मस्थं येन पश्यन्ति धीरा” इत्यनेन रुद्रान्तर्यामि तयोपासनं विधायैवं भूतोपासनङ्गतया “अग्निरिति, भस्मवायुरिति, भस्मजालमिति, भस्मेत्या”दिना “भस्मगृहीत्वा विमृज्याङ्गानि संस्पृशेत्तस्माद्व्रतमेव तत्पाशुपतं पाशचिन्मोक्षाये” त्युक्तभस्मधारणप्रकारविशेषप्रश्नोत्तररूपतया नारायणपरत्वमावश्यकं. किञ्च पुरुषसूक्तकठवल्लीमुण्डकोपनिषत्सु बालोपनिषन्महोपनिषत्काण्वमाध्यन्दिनशाखागतद्वितद्विविधान्तर्यामिब्राह्मणतैत्तिरीयोपनिषत्तापनीयोपनिषद्बृहद्विन्दूपनिषदादीनामनेकेषां...

(सा.प्र) वेदान्तानां नारायणपरत्वस्य स्पष्टत्वात् “भूयसां स्याद्वलीयस्त्व” मितिन्यायात्तत्र तत्र नारायणा साधारणान्तर्यामित्व, अपहतपाप्मत्व, मोक्षप्रदत्व, अन्यनिषेध पूर्वकमोक्षसाधन विद्याविशेष्यत्व, मुक्त प्राप्यत्व, सकल जगत्कारणत्व, ब्रह्मरुद्रादि कारणत्व, विष्णुवासुदेव देवकीपुत्रनारायण राम पुरुषानन्त जनार्दन भगवदादिशब्दवाच्यत्वादि लिङ्गयोगाच्च गतिसामान्यन्यायात्सर्ववेदान्तानां मेकार्थ परत्व मपरिहार्यम्. एवं स्थालीपुला कन्यायेन काश्चन श्रुतयः प्रदर्शिताः एवं अन्यासां श्रुतीनामपि नारायण परत्वं उक्तन्यायेनावगन्तव्यं. एवमेव लक्ष्मीपतेः परत्व प्रतिपादकानि परस्सहस्र मुपबृह्मण वचनानि दृश्यन्ते - तत्र श्रुत्यैव “यद्वै किञ्च मनुरवदत्तद्वेषजं. सहोवाच व्यासः पाराशर्य” इति चाप्ततमत्वेनोक्तयोः स्मृतौ. “मन्वर्थ विपरीता तु या स्मृतिस्सानशस्यते । वेदे रामायणे चैव भारते भरत षभ । आदा वन्ते च मध्ये च विष्णुस्सर्वत्र गीयते । वेदा नध्या पयामास महा भारत पञ्चमा” नित्यादिभिर्वेदवत्प्रमाण भूत प्रबन्ध प्रणेतृत्वेनाव गत मनु व्यासयोः कृतिषु. मनु स्मृत्या तावत्. “आसीदिदं तमोभूत मप्रज्ञातम लक्षण” मित्यारभ्य “आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः । ता य दस्यायनं पूर्वतेन नारायण स्मृत” इति नारायण एव सर्व कारणत्वेनोक्तः. महा भारते “एक स्तद्वेद भगवान् धाता नारायणस्स्वयं । विष्णु रेवादि सर्गेषु स्वयं भूर्भवति प्रभुः । नारायणः परोदेवः परमात्मा सनातनः । इति नारायण शंभु भर्गवान् जगतः प्रभुः । सोनिरुद्धस् ईशानो व्यक्तिस्सा सर्वकर्मसु । रुदो बहु शिरा बभ्रु विश्वयोनि श्शुचि श्रवाः । जय विश्वमहा देव जय लोक हिते रत” इत्यारभ्य “सुदुष्फार जयशार्ङ्ग धनुर्धर । भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोक महेश्वरं । सुहृदं सर्व भूतानां ज्ञात्वामां शान्ति मृच्छति । ततस्ते विबुधास्सर्वे ब्रह्माते च महर्षयः । वेददृष्टे न विधिना वैष्णवं क्रतुमारभ” नित्यारभ्य “तेन ते युग धर्माणो भागाः परम सत्कृताः । प्रापु रादित्य वर्णन्तं पुरुषं तमसः परं । बृहन्तं सर्व गंदेव मीशानं वरदं प्रभुं । ततो थ वर दोदेवस्तान् सर्वान् अमरान् - स्थितान् - अशरीरो बभाषेदं वाक्यं खस्थो महेश्वरः । नारायणात्परो देवो न भूतो न भविष्यति । एतद्रहस्यं देवानां पुराणानां च सम्मत” मित्यादिभिस्तदुक्तं. उप निषद्गत धातृ, स्वयंभु, शंभु, रुद्र, महादेव, महेश्वरादि वाच्यत्वं नारायणस्य वदता सूत्र कारेण स्वरसेन सर्व वेदान्त प्रतिपाद्य श्रीमन्नारायण एवेति स्थापितं. ननू दाहृत वचनेषु बहुभिः रुद्रवाचि शब्दैः नारायण शब्दस्य सामानाधिकरण्य निर्देशोभूय सांन्याया न्नारायण शब्दस्य रुद्ररूपार्थ विवक्षैवेति नभारतादिभिः नारायणस्य परत्व सिद्धिरिति चेन्न. नारायण शब्दस्य रुद्रपरत्व विवक्षायां एकेन रुद्रवाचि शब्देन सामानाधिकरण्य निर्देश वैपरीत्य शङ्कावहत्वेपि द्वाभ्यां त्रिभिर्वसमानाधि करणतयानिर्देशेनापि भूयसां न्यायसिद्धेस्ततो धिकैस्सामानाधि करण्य निर्देशस्य वैयर्थ्य. “ऋतेनारायणा...

(सा.प्र) दीनिनामानिपुरुषोत्तमः । प्रादादन्यत्रभगवान्भजतेवै स्व कंपदं । नतुनारायणादीनां नाम्ना मन्यत्र संभवः । अन्य नाम्नां गतिर्विष्णु रेक एव प्रकीर्तित” इत्यादि स्कान्द वामनपुराण वचन विरोधश्चस्यात्. तेषां शब्दानां नारायणत्वे ज्ञाप्येतु कस्यचि त्समानाधिकरणतयानिर्देशाभावे तस्य नारायण परत्वज्ञापनं नसिध्यतीति सर्वेषां शब्दानां प्रत्येकं सामानाधि करण्यनिर्देशो पेक्षित एवेति सिद्धं. भारतादौ सर्व वेदान्त प्रति पाद्यतया श्रीमन्नारायण एव प्रतिपाद्यत इति “रुद्रावयते यस्मात्तस्मा द्रुद्रोजनार्दनः। ईशनादपि चेशानो महा देवोमहत्त्वतः । ब्रह्मणाब्रह्म नामासा वैश्वर्यादीशउच्यते । एवं नानाविधैः शब्दैरेक एवत्रि विक्रमः । वेदेषुच पुराणेषुगीयते पुरुषोत्तम” इति. ब्रह्माण्ड पुराणे रुद्रादि शब्दानांवेदान्त गतानांनारायणपरत्वं स्पष्टमुक्तं. यमस्मृतिलोकाक्षि गृह्ययोश्च “अग्नयेपृथिव्यधिपतये स्वाहा. महासेनाय सनोधिपतये स्वाहा, रुद्राय भूताधिपतयेस्वाहा, ब्रह्मणे लोकाधि पतयेस्वाहा, विष्णवे सर्वाधि पतयेस्वाहे” ति कृच्छ्रहोममन्त्रे विष्णोस्सर्वाधिपत्यंमहीधारणं श्रुतं “नतेवाग नृताकाव्ये काचिदत्र भविष्यती”ति ब्रह्मदत्तवर वाल्मीकि प्रोक्ते श्रीरामायणेच “जृम्भितं तद्धनुर्दृष्ट्वाशैवं विष्णुपराक्रमैः । अधिकंमेनिरे विष्णुदेवा ऋषिगणा स्तदा । व्यक्तमेष महायोगी परमात्मा सनातनः । अनादि मध्यनिधनो महतः परमो महान् । तमसःपरमोधाता शङ्खचक्र गदाधरः । श्रीवत्स वक्षा नित्यश्री रजय्यश्शाश्वतोध्रुवः । मानुषं वपु रास्थाय विष्णुस्सत्यपराक्रमः । भवान्नारायणोदेवः श्रीमांश्चक्रायुधोविभुः । एकशृङ्गवराहस्त्वं भूतभव्य स्सपत्नजित् । सीतालक्षी र्भवान्विष्णुर्देवःकृष्णः प्रजापतिः । अक्षयंमधुहन्तारंजानामित्वांसुरोत्तम” मित्यादिभिर्बहुशः श्रीमन्नारायण एव सर्वेश्वर उक्तः. “देवता पारमार्थ्यश्चयथावद्वेत्यतेभवान् । देवता पारमार्थ्येचविज्ञानाच्चप्रसादतः पुराणकरणाच्चैवपुलस्त्य स्याज्ञयागुरो” रिति वैष्णव भारत लैङ्ग पुराणादिषु देवता पारमार्थ्यवत्तयोक्तपराशरोक्त- स्मृतौ श्रीमन्नारायणस्यैव मोक्षोपायत्वमुक्त्वा तस्यैवाराधनक्रियाभिगमनादेरुक्तेश्चस एव परदेव तेति निर्णीतः- किञ्च, पराशरेण “यन्मयंचे” त्यादि मैत्रेय कर्तृक जगत्कारण विषय सामान्य प्रश्नस्य “विष्णोस्सकाशा दुद्धतं जगत्तत्रैवचस्थितं । स्थितिसंयम कर्तासौ जगतोस्य जगच्चस” इत्यारभ्य श्रीविष्णुपुराणे आदिमध्यावसाने सर्वत्र विष्णोरेव सर्व जगदुत्पत्ति स्थिति विनाश हेतुत्वोक्तेर्बहुशः स्सर्वेश्वरत्वोक्तेश्च नारायणस्य तस्य सर्वस्मा त्परत्व मुचितं. रुद्रादिमाहात्म्यपर पुराणेष्वपि लैङ्गेतावत्, “नहिविष्णुसमाकाचि द्वतिरन्याविधीयते इत्येवं सततंवेदा गायन्तेनात्र संशयः । त्वत्कोप संभवोरुद्र स्तमसाच समावृतः । त्वत्प्रसादाज्जगद्धातारज साचपितामहः । त्वमादिस्त्वमनन्तश्च प्रकृतिस्त्वंजनार्दनः । पुरुषस्त्वंज गन्नाथोविष्णुर्विश्वेश्वरोभवान् । परंब्रह्मादिपुरुषो विश्वमूर्तिः पितामहः । तत्त्वमाद्यंभवानेव परंज्योतिर्जनार्दनः । परमात्मापरंधाम श्रीपतेपरमप्रभो” इति विष्णोः परत्वमुक्तं...

(सा.वि) शिवमच्युत” मित्यादि प्रयोगानुसारेण भगवतिवृत्ति सम्भवान्नारायणशब्दस्य देवतान्तरे वृत्य सम्भवात्तस्यपरत्वसिद्धौ सर्वसामञ्जस्या दैक्यादिपक्षाणां नावकाश इतिभावः ॥

(சா.சं) தேவதாவிசேஷ நிர்ணயஸ்ய அகிசுந்ரு முமுக்ஷு நபேக்ஷிதத்வம் பரிஹரதி உக்தேத்யாதிநா, பௌதுவிஸே, பரத்வேந ஸாங்கிதரூத்ராதிவ்யா வுத்திமநபிஸந்ருத்ய - உண்னித்து, ப்ரகவதிதரேபு பரத்வா சம்ப்ரவ்நிசுதித்ய ...

(சா. ச) அவ்விடத்தில், निष्कर्षणेकार्येसति...

மூ- அत्यந்த்வேதம் ப்ரமாணஸித்஢்மாதெயாலே யெல்லாம் பரதெவதையா யிருக்கிற ப்ர஢்஢்ரவ்ய் என்கிற பக்ஷம் ஘டியாது. ஸ்வபாவஸித்஢்மான ஜிவெஸ்வரவேதமும் அ(இ)ப்படியே தெவாதிருபரான ஜிவாங்களுடைய அந்யோந்யவேதமும் ஸுஃது:ஃாதிவ்யவஸ்யையாலே ப்ரமாணிக மாதெயால்...

(ஸா.தி) அत्यந்த்வேதமென்று வேதாவேதவ்யாவூதி. ஸ்வபாவஸித்஢்மானவென்று பாஸ்கராபி மதூபாதிஃ வேதவ்யாவூதி - அப்படியே. ஸ்வபாவஸித்஢்மாகவே. ஸுஃதெயாதி “நானாத்மனோவ்யவஸ்தாத:” என்று ஸூத்ரோக்தந்யாயத்தால்...

(ஸா.ஸா) ததவான்தரவேதானாபிப்ராமாணிகானாமனந்தானாபாஃ ப்ரஸஜெதிதிரபக்ஷே நுபபதிபூயஸ்த்வமுத்ஃ பவதி. அत्यந்த்வேதனவேதாவேதவ்யாவூதி: . ப்ரமாணேதி. யதா ஸம்பவ் ப்ரத்யக்ஷானுமானாஃமரூபப்ரமாணத்ரயமும் விவக்ஷித். எல்லாமென்றது ஃதெனா ஃதென ரூபத்ரவ்யங்களைல்லா மென்றபடி. இதுக்கு ப்ர஢்஢்ரவ்ய் மென்கிறதூடு அந்வயம். ஘டியாது, ஃதெனா ஃதெனங்களுக்கு ஸ்வரூபதோத்யந்த்வேதம். ப்ரமாண ஸித்஢்மாதெயால் இவற்றுக்கு ப்ர஢்஢்ரத்திற் காட்டில் ஸ்வரூபதோவேதமில்லை யென்கிறயாதவவக்ஷ் உபபதி விருத்஢் மென்றபடி - ததாஃபரதெவதே இன்ன வ்யக்தி விஷே மென்று நிஸ்சயிக்கக்ஃகூடுமென்று கருத்து. இங்கு ஃதெனானாமந்யோந்ய் ஸ்வரூபதோத்யந்த்வேதம் ஃசொன்ன வித்தாலேதானே தेषா மந்யோந்ய் ஸ்வரூபேக்ய் ஃசொல்லுகிற ஸஃஃர பாஸ்கரமதங்களும் அர்த்தாந்நிரஸ்தங்கள். ஆனாலும் “ததெவாஸ்தி ஸ்தத்வாயு: - ஃவ்யகவ்யபூஃகே ஸ்த்வ்ஃபித் தெவஸ்வரூபத்ஃ - அபோவா இதங்ஸர்வ் - அஸ்தி ஸ்வதெவதா: . ஸர்வோவீரத்: . பुरुஷ் எவெதங்ஸர்வ். ப்ராபதிஸ்வதெவதா” இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே தெவதேகளைல்லார்க்கும் ஸ்வரூபேக்ய் ஃகொள்ள வேண்டாவோ? அந்யதா அந்யாதிஃ களைல்லார்க்கும் ப்ரதெக் ஸர்வாத்மத்வ் ஃசொல்லுகிற இந்த ப்ரமாணங்கள் அந்யோந்ய் விருத்஢்ங்களாகாதோ? ஸர்வாத்மரியாமி யொருவனென்கை யன்றோ உபபந்ம் - இப்படி தெவதேகளைல்லாரும் ஃகெதத்வ்மாய்க்ஃகொண்டு அபிந்நரென்று ஃகொள்ளவேண்டுகையால் இஸ்வரன் இன்ன தெவதா விஷேமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக்ஃகூடுமோ? என்கிற ஸஃஃயிலிங்கு தெவதேகள் அபிந்நரென்றது “ததெவாஸ்தி” ரித்யாதி ப்ரமாணங்களைக்ஃகொண்டு இஸ்வரனோடு அபிந்ந ரென்றபடியோ “அஸ்திஸ்வதெவதா” இத்யாதினைக்ஃகொண்டு தெவதேகளைல்லாரும் தன்னில் தான் அபிந்ந ரென்றபடியோ? என்று விகல்பித்து உத்தர மருளிச் ஃசெய்கிறார். ஸ்வபா வேதி. அப்படியே யென்றது ஸ்வபாவஸித்஢்மாகவே யென்றபடி. ஸுஃதெதி. அாதிஸத்஢்ந ஜானதாரதம்யாதிஃ க்ஃகூறுதெ - ப்ராமாணிகமதி. ஜிவெஸ்வரவேதம். பூத காத்மான - “த்வாஸுபர்ணா” இத்யாதிப்ரமாணங்களாலும், தெவதேகளுக்கு அந்யோந்ய் வேதம் “அதூவஸவ: ஃகாதஸ் ரத்வாத்வாதித்யா” இத்யாதிப்ரமாணங்களாலும் ஸித்஢்மென்றபடி...

(ஸா.ப்ர) அத்ர “பூதகாத்மானம் ப்ரேரிதாரத்வமத்வா. பூக்தாபூஃக்ய் ப்ரேரிதாரத்வமத்வெ” த்யாதிஃ விவக்ஷித். அத்ரதுல்யந்யாய தயா ஸஃஃரபாஸ்கரபக்ஷாவிநிரஸ்தூ வேதிதவ்யூ - ஃதெனாஃதெ நேக்யஸ்தாபக யுத்கீனா தத்யக்ஷஸ்தாபகஸ்யாய ஃதெனத்வா பாதகத்வ் ரூப் ஸ்வவ்யாஃதாத்ஃ ந ஜானந்திதிபாவ: - தெவதேக்யபக்ஷ் வ்யுதஸ்யதி. ஸ்வபாவஸித்஢்மானெத்யாதினா அத்ர “யஸ்யாதித்யஸ்ஸரீரம். யஸ்யாஸ்திஸ்ஸரீரம். பூபாஸ்த்மாத்வாத: ...

(ஸா.வி) அப்படியே, தைநைப்ரகாரேண. ப்ராமாணிகமாதெயால் ஜிவ்ண்பரதெவதையாயிருக்கிற, ப்ர஢்஢்ரவ்யபக்ஷ் ஘டியாது இதி வாக்ய வேதனஸம்பந்ஃ...

மூ- சர்வாந்தரியாமி ஓருவனேயாகிலும் ப்ரஹ்ரடேந்த்ராதி சர்வதீவதேகளும் இசுவரனோடும் தன்னில் தானும் அபிந்ந ரென்கிற பக்சம் கூடாது...

(சா.ஸ்வ) அந்த ஜீவசுவர ஢ேதமூபாதிச மாநாலோ வென்று ஸாங்கியாமைக்காக ஸ்வ஢ாவசித்டு மாநவென்கிற விசேஷண “நிரஜ்ந: பரம்சாம்யமுபேதி. மமசா஢ர்ம்யமாஙதா:” இத்யாதி ஢ிர்முத்தி தசாயாமபி ஢ேத முண்டென்று பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானு஢வாதி காரத்திலே பரக்க ஁பாதிக்கப்புகிற தாகையாலிந்த ஜீவசுவர ஢ேதமூபாதிச மன்றென்று அபிபிராய். ஆகையால் ஁க்தவிகல்பத்தில் அாசுகோதி கூடாதென்று கருத்து. தேவதேகளுக்கு அ஁யேவசவ” இத்யாதிசுளிற்சொன்ன அந்யோந்ய ஢ேதமூபாதிச மாநாலோவென்று ஸாங்கியாமைக்காக அப்படியேயென்றிந்த ஢ேதத்துக்கும் ஸ்வ஢ாவசித்டுத்வமதி தேசிக்கப்பட்டது. இந்த ஢ேத ஸ்வ஢ாவ சித்டு மென்கைக்கு நியாமகமேதென்கிற ஸாங்காவாரணார்த் ஸுதேத்யா சூத்தி: “நானாத்மனோவ்யவஸ்தாத:” என்கிறந்யாய ஸூத்ரத்தில் ஜீவானா ஸ்வ஢ாவசித்டு ஢ேதத்துக்கு சா஢க மாகசு சொன்ன வ்யவஸ்தை யாலே என்றபடி. அந்தவ்யவஸ்தையாலே ஜீவாங்களுக்கு அந்யோந்யமநூபாதிச ஢ேத சித்டிக்கிற தத்தனை யொழிய தேவதேகளுக்கு சித்டிக்குமோ? வென்று ஸாங்கியாமைக்காக தேவாதி ரூபரான வென்கிற விசேஷணம். ப்ரஹ்ராதி தேவானாமபி ஜீவத்வானூக்த ஸாங்காவகாச இதி஢ாவ: . ஆகையால் ஁க்த விகல்பத்தில் த்விதீயகோதியும் கூடா தென்று கருத்து. சர்வாந்தரியாமிதி - சர்வாந்தரியாமி யொருவனே யாக வேணுமென்கிற இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரஹ்ராதி தேவதேகளெல்லாரும் இசுவரனோடும் தன்னில் தானும் அபிந்ந ராக வேணுமென்கிற நிர்஢ந்த்மில்லை. இவாங்க ஢ிந்நாங்களானாலும் சர்வாந்தரியாமியா யிருப்பானொருவனேயாயிருக்கலா மிறே என்று கருத்து. ததாச, “ததேவாஸ்திஸ்த த்ராயு ஸ்தத்சூர்ய: . அஸ்திஸ்தசர்வதீவதா:” இத்யாதிசுள அந்யாதி தேவானா ஜீவத்வாத் அவாங்களுக்கு சர்வாத்மத்வத்தைச்சொல்லமாட்டாமையால் அந்யபரங்களா மென்று அபிபிராயம். தேவாங்க ஜீவ ரென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? மத்ததேவாங்களுக்குண்டானாலும் ப்ரஹ்ரடாங்களுக்குண்டோ? ஜகத்சூஸ்த்யாதிசுளைப்பண்ணுகையாலே இவாங்களும் இசுவரகோதி யென்னவேண்டாவோ? கிசுத்ர த்ரிமூர்திமத்யே நாராயணனே பரனென்றும், மற்றிருவரும் பரர் அல்லரென்று நிசுக்ஷிர்க்கத்தான் கூடுமோ? த்ரிமூர்திகளும் ஸமரென்றும் த்ரிமூர்திகளும் ஁க்தத்வமென்றும், த்ரிமூர்த்யூதூர்ண இசுவரனென்றும், த்ரிமூர்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்வாதல், ரடநாதல் இசுவரனென்றும், பக்சங்கன்...

(சா.பர) பவதே ஢ிஷோதேதி சூர்ய: - த்நதேவதானா பரமசுத்ர தேவதத் - சந்த்ரமாமநஸோஜாத: - சக்சோ ஸூர்யோ அஜாயத - அஸ்திரவமோதேவதானா விசுணு: பரம்” இத்யாதி ப்ரமாண விவகிதத் - ஁வமாத்மதேக்யத், அநந்தரூக்தத் தேவதேக்ய பக்சசுத்ர நிரஸ்ய ததநந்தர முபாத்நா த்ரிமூர்திசாம்யதேக்யூதூர்ணவிசுணுவ்யதி ரித்தத்வ...

(சா.வி) சர்வாந்தரியாமி யொருவனேயாகிலுமிதி. இசுவரனோடும், இசுவரேணஸஹச - தன்னிலுந்தானும், ஸ்வேசா பரஸ்பரஞ் | அந்தரியாதேக்யேபிநதசுசுரூர஢ூதஜீவானாதேக்யநசரூரஸ்ய ஸரூரிரிணாதேக்யத் ஸ஢வதூதி

(சா.ஸ) சர்வாந்தரியாமிதி. யதிசர்வதேவா: இசுவரேணா஢ிந்நாஸ்யுஸ்ததி “யாத்மநிதிசுத்ரநித்யாதிநா ஁க்தஸர்வாந்தரியாமிதி நசூயேத. தேவாஸ்திஸ்தேபி சர்வாந்தரியாமிண இத்யேவ ஸூயேத. ததாஸுத்ரவணாத் - சர்வாந்தரியாமி ஁க்தவேதி ஸ்ரவணாசுத்ர. நதேவதேக்யாத்மதேக்யவாதயூரூபபதி ரித்யத:...

(सा. सं) - आभूतसंप्लवे. आडभीविधौ - सकलभूतनाश इत्यर्थः - इत्यादिकर्णिले इत्यस्य एकैक्यालु

(சா.தி) தஸ்மாஹ்வாத், நாராயணஹ்வாத். பரஸ்மாஹ்வாதென்க. ரக்ஷார்த், நது கர்ம ஫ல...

(सा.सं) मित्यनेनान्वयः - विष्णुत्वमुपजग्मिवान्, विष्णुत्वेनावतीर्णवान्...

மூ- “नित्यंहिनास्तिजगतिभूतं स्थावरजङ्गमं ऋतेत मेकंपुरुषं वासुदेवं सनातनं” என்கிறபடியே அவனே நित்யனென்கையாலும், த்ரிமூர்திகளும் சமரென்றும், த்ரிமூர்திகள் ஁கதத்வமென்றும், த்ரிமூர்த்யுத்திரீர்ண் ஁ஸ்வரென்றும், த்ரிமூர்திகளுக்குள்ளே ஁ஹ்வாதல் - ருத்ரனாதல் ஁ஸ்வரென்றும் சொல்லுகிற சாம்ய ஁க்ய உத்திரீர் வ்யக்யந்தரபக்ஷங்கள் கடியாது. ஁ஹ்ரூதாதிகள் சர்வஸ்வரனுக்கு கார்ய஁தரென்னுமிடம்...

(சா.ஸ்வ) - तस्माद्वावा दित्युक्तावस्थै. नित्यंहि नास्तिजगती वासुदेव विग्रहस्य नित्यत्व पर मिदं वचनं. “नित्यत्वं वासुदेवाह्वयवपुषिजगा” विति तत्त्व मुक्ताकलापोक्तेः. साम्येत्यादि. ब्रह्मरुद्रयोः कार्यत्व कर्मवश्यत्वाभ्यां साम्यैक्य व्यक्त्यन्तर पक्षங்கள் மூன்றும் சதுர்முகுத்தாடகனாய்க்கொண்டு மூலகாரண மானவனே ச்வேச்சையாலே ஁ஹ்ரூத்ரமத்யத்தில் அவதரித்தானத்தனைப்போக்கி இந்த த்ரிமூர்தி மத்யஸ்தனுக்கு அந்த மூலகாரணத்தில் காட்டில் ஁தேமில்லை என்கையாலே உத்திரீர் பக்ஷமுமிந்த த்ரிமூர்தி மத்யஸ்தனே சர்ஜக த்துக்கும் காரண மென்கையாலே பக்ஷ சதுஸ்யமும் இவனொருவன் ஒழிய வேறொருவன் நित்யனல்ல நென்கையாலும் பக்ஷ சதுஸ்யமும் கடியாயா தென்றபடி. த்ரிமூர்திகளும் சம ரித்யாடியாகச்சொன்னதே யமைந்திருக்க இப்பக்ஷ சதுஸ்யத்தையும் சாம்யைக்யேத்யா- தினா புநரநுவதித்தது. சாம்யபக்ஷத்தில் ஁க்யாதி ப்ரமாணங்களும் ஁க்யபக்ஷத்திலே சாம்யாதி ப்ரமாணங்களு மென்றிப்புடைகளிலே ப்ரமாணங்க ளெல்லாம் ஒன்றோடு ஒன்று சேராமல் வ்யாகுலங்களா யொழிகையாலும் இப்பக்ஷசதுஸ்யமும் அத்யந்தானுபபந் மென்று வ்யஜ்ஜிபிக்஁கைக்காக. தஸ்மான வைய்ய் சஜ்ஜாவகாசः. ஁ஹ்ரூத்ரयोः कार्यत्वं ப்ராமாணிக மென்று சித்஁வத்கரித்ததுச் சொன்னது கூடுமோ? அதெத்தாலே சித்஁. “आद्यो नारायणो देव इत्यादियाक இங்கு உதா஁ரித் த்ரிவர஁ஹ்புராணவகனங்கள் ஁கவதः காரணத்வமுதே இவர்களுக்கு கார்யத்வ் சொல்லுகையாலத்தாலேதானே சித்஁மென்றில் அது ஁கவான்தான் சொன்னதன்றோ? ததஸ்தரான ஁ஷ்யாதிகள் சொல்லவேண்டாவோ என்னவருளிச்செய்கிறார் ஁ஹ்ரூதாதிகளிட்யாதி. இங்கு கார்யத்வமாத்ரத்தில் ப்ரமாணமுதா஁ரிக்஁ வேண்டி யிருக்க சர்வஸ்வர...

(சா.ப்ர) प्रलीनेषु आद्योनारायणोदेवः- परोनारायणोदेव” इत्यादिभिस्सृष्टतयावगतस्यनारायणस्यतत्सृष्टतयातत्सृष्टसृष्टतयाचावगतयोर्ब्रह्मरुद्रयोश्चैक्यसाम्ययो रसम्भवाच्छ्रीपतिसृष्टयोस्तयोस्स्वकारणभूतात्तस्मापरत्वानुपपत्तेः. “सृष्टिस्थित्यन्तकर्णीब्रह्म विष्णु शिवात्मिकां । ससंज्ञां यातिभगवानेक एवजनार्दनः” इत्यस्य “विष्णु रात्माभगवतोभवस्यामित तेजसः । हरो हरतितद्वशः, सष्टिततः करिष्यामि त्वा माविश्य प्रजापते” इत्याद्यनुसारेणान्तर्यामित्वेनाप्युपपत्तेः. “अस्येशानाजगतोविष्णु पत्नी - पद्मेदिव्येर्क सङ्काशेनाभ्या मुत्पाद्यमामपी” त्यारभ्य “विष्णुत्व मुपजग्मिवा” नित्यादिभिनिरायणस्यैव त्तिमूति मधयस्थ विष्णुत्वावगमा न्नित्यंहि नास्तीत्यनेन “सहस्रशीर्ष देव” मित्यत्र नारायणत्वेनोक्तात्पुरुष शब्द वाच्य वासुदेवाद्व्यतिरिक्तस्या नित्यत्वोक्तेश्च कारणस्य त्तिमूत्युत्तीर्णत्वा नुपपत्तेश्च परमकारणं नारायण एवेति. एवं पक्षान्तराणा मनुपपत्तिं सङ्ग्रहेणोक्त्वा पुनरपि ब्रह्मरुद्रयोः कार्यत्व कर्मवश्यत्वे बहुभिः प्रमाणैः प्रदर्शयन् शीघ्रफल प्रदत्वादिना मनुष्यैः प्रायशस्सेव्यमानयो स्तयोरवरत्वं स्फोरयति. ब्रह्मरूदरादिकां इत्यादिना...

(சா.சं) तद्विसृष्टः, तेनविशिष्य सृष्टः - அஜீजनः, उत्पादितवान्. எதிரிகையாலே விடுதீட்டான படியே...

மூ- இவர்கள் கர்மவஸ்யராய் சிலகர்மவிஸேஷங்களாலே சர்வேஸ்வரனை ஂராஹித்துத் தந்தாம் பதங்களைப் பெற்றார்கள்என்னு் மிடம், சர்வதேவாஸு் தேவ் யஜந்தே சர்வதேவாஸுதேவ் நமந்தே । ஸப்ரஹ்மாஸுரஹ்மாஸுசேந்நாதேவாம்ஹர்யய: |அர்வயந்திஸுரேஸ்தேவ்நாராயண் ஹரி் | சிந்தயந்தோஹிய்நித்ய்ம் ப்ரஹ்மேஸானாதய: ப்ரஹ்ம் || நிஸ்சய்நாஹி஑ச்சந்தித் தமஸி ஸரண்஑த: । பத்நேதிவ்யேர்க்ஸ஑்ஷாஸே நாஹ்யாமுத்பா஑்யமாமபி । ப்ராஜாபத்ய்ந்வயாகர்ம் சர்வ்மயினிவேஸிதம் । ஸோ஑் ஸந்யஸ்த஑ாஹித் த்வா முபாஸே ஜ஑த்பதி் । யு஑கோதிஸ஑்஑ாணிவிஸ்ணுமாரா஑்யபத்ந஑: । புநஸ்த்ரேலோக்ய஑ாதூத்வ்ம் ப்ராஸவானிதிஸுஸ்ரும ।

(ஸா.தீ) ருத்ரர்கள் வசனங்கள் தன்னாலும் ஑ித்நமென்கை - நிஸ்சய்நா஑ி ஑ச்சந்தி, இத்ந ஑்வரூபாதி மானென்று பரிச்சேதிக்க மாட்டார்கள். த்ரேலோக்ய஑ாதூத்வ்ம், த்ரேலோக்ய ஑ூத்வ்ம்...

(ஸா.ஸ்வா) பாசுரங்கள் ப்ஸ்துதார்த்தத்தில் மிகவும் ஑ா஑கதமங்களென்று கருத்து. இப்படி கார்ய஑ூதரென்னுமிடம் ஑ித்நமானாலும் இவர்கள் கர்ம வஸ்யரென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? இவர்கள் ஑ாஸ்த்ர஑ோதித கர்ம விஸேஷங்களை ஑நுஸ்திக்கைதான் நியாமகமென்றில் கர்ம வஸ்யனல்லாத ஑஑வானும் ஑ப்படி ஑நுஸ்திக்க வில்லையோ? இவர்கள் ஑நுஸ்தானத்தில் விஸேஷ முண்டோ? தந்தாம் பதம் பெறுகைக்காக ஑நுஸ்திக்கை விஸேஷ மென்றி் லதில் ப்ரமாண முண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவர்களித்யாதி. தந்தாமிதி. ப்ர஑்வ ருத்ரவாதி ரூபமான தந்தாம்பதம் பெறுகைக்காக ஑நுஸ்தித்தார் களாகையாலே இவர்கள் கர்மவஸ்யராய் ஑நுஸ்திக்கிறார்கள். ஑ப்படி இவன் விஸ்ணுத்வ மாகிற தன் பதம் பெறுகைக்காக ஑ன்றிக்கே கேவல லோக ஑த்஑்ர஑ார்த்த ஑நுஸ்திக்கிறானத்தனையாகையாலே கர்மவஸ்யனாய் ஑நுஸ்திக்கிறவனல்லன் என்று கருத்து - இங்கு சிலகர்ம விஸேஷங்களாலே தந்தாம்பதம் பெற்றார்கள் என்றிவ்வளவே ஑மைந்திருக்க சர்வேஸ்வரனை ஂரா஑ித்து - என்று ஑஑ிக் ஑ொன்னது கர்மவஸ்யருக்கு ஑கர்ம வஸ்யனோடு ஑ாம்யேக்யாதிகள் ஑டித்யா தென்கிற விவ்வள வன்றிக்கே ததாரா஑கருக்கு தத்ஸாம்யாதிகள் ஑ுதரா஑஑ித்யா தென்று஑஑ிக் தூஷண ஑ாபநார்த்த. சர்வதேவா இத்யத்ர ஑ஸ஑்஑ோ஑ாத்ந஑ ருத்ரயோரபி ஑்ர஑ண். ஑ப்ர஑்வா இத்யாதி. கர்மவஸ்யதயா ஑஑வ தாரா஑கத்வ தததீநாதி ஑ய ஑ாக்த்வே ப்ர஑்வ ருத்ரயோ ரிதரேர் விஸேஷ ஑ாபநார்த்த த்ரேஸ஑ேத்யுதி:.. தத்ர ப் “கோமஜதோ” ரித்யாதி ந்யாயாத்ரா஑ான்ய மகிஸ்தித் த்ரமிதி ஑ாபநாய ஑ப்ர஑்வா இத்யாதிநா தயோர ப்ரா஑ான்யோதிஸ்சேதி ஑ாவ:.. சிந்தயந்த இத்யனேந ஑்யானரூப கர்ம விஸேஷா ஑ுஸ்தாதூத்வ முச்யதே. நிஸ்சய்ம் நா஑ி ஑ச்சந்திதி கர்மணாதி ரோதா நாதிதி ஑ாவ: பத்நே திவ்ய இதி. லோகோத்ர மேவ் வித நா஑ி பத்நே ஜந்மாபி. ஑஑வ தாரா஑ந ஑லமித்ய஑ி ப்ராபேணாத்ரபூர்வ஑ோ஑ாந். ப்ராஜாபத்ய்ம் கர்ம, ப்ராஜாபதிபத ஑்நேநா஑ிகர்த்வ்ய்ம் ஜ஑த்ஸூத்ர஑ாதி கர்மேத்யுதி:, ஑ாதூத்வ்ம், ஑ூத்வ்ம்...

(ஸா.ப்ர) ஑்ர஑வதேக்யஸாம்யாதிபக்ஷாணாந்தயோ஑்ர஑வத்ஸூத்ரத்வ, தத்நமஸ்கர்தூத்வ, ததர்த்ரகத்வ, ததத்யாதூத்வ, தததீநவ்யாபாரத்வ, த஑்ல஑்வீஸ்வர்த்வ஑ோதக ப்ரமாணவிரோதம஑ி ப்ரேத்யா஑ - இவர்கள் கர்மவஸ்யராய்...

(ஸா.வி) பாஸுரங்களாலும் தேஸாமுதி஑ிஸ்ச. தந்தாம் பதங்களை, ஑ஸ்வஸ்தானானி. பெற்றார்கள், ப்ராஸ வந்த:...

(ஸா.ஸ்) ப்ரதி வ்யவ ஑த்ரேவதத் விஸுத்ந பத்ரிகே வஸ்திதா...

(सा.स) विश्वशब्दवाच्यस्यनारायणस्य रूपवद्विग्रह वदत्यन्ताभिमत इतिविश्वरूपः.....

मू- “ब्रह्माद्यास्सकला देवामनुष्याः पशवस्तथा । विष्णुमायामहावर्तमोहान्ध (गर्तान्ध) तमसावृताः ब्रह्माविश्वसृजोधर्मो महानव्यक्तमेव च । उत्तमांसात्त्विकीमेतांगतिमाहुर्मनीषिणः”

(सा.दी) ब्रह्माद्याः ^{गण्य}मायापारवश्ये प्रमाणं. विश्वसृजः, नवप्रजा पतिकर्ता. महानव्यक्तमेव च, तत्तदधिष्ठान देवतापरं. सात्त्विकीगतिः, सत्त्वफलमानजन्मं, ^{इत्थं}सत्त्वगुण पारवश्यं सिद्धम्...

(सा.स्वा) तमोरजगुणान्वितौ । बलवन्तौ गदाहस्तौ पद्मनालानुसारिणौ । ददृशाते रविन्दस्थं ब्रह्माणममितप्रभं । सृजन्तं प्रथमं वेदांश्चतुरश्चारुविक्रमौ । ततो विग्रहिणस्तान्तु दृष्ट्वा तावदुत्तमौ । जग्राह वेदान् तूराजन् ब्रह्मणः पश्यतस्तदा । अथ तौ दानवश्रेष्ठौ ग्रहीत्वा तान् सनातनान् । रसां विविशतुस्तूर्णमुदपूर्णा महोदधौ । ततो हृतेषु वेदेषु ब्रह्माकश्मलमाविशत् । ततो वचनमीशानं प्राह. वेदैर्विनाकृतः ॥ ब्रह्मा ॥ वेदामेपरमंचक्षुर्वेदामेपरमंधनं । वेदामेपरमः कामो वेदामे ब्रह्मचोत्तमं । मम वेदा हृतास्सर्वे दानवाभ्यां बलादितः । अन्धकारा इमे लोका जाता वेदैर्विर्वर्जिताः । वेदानृतेहं किंकुर्यालोकान्वै सृष्टुमुद्यतः । अहो ब्रतमहदुःखवेदनाशनजंमम । प्राप्तंधुनोति हृदयं तीव्रशोकामयस्त्वयं । को हि शोकाणविमग्नं मामिहाद्यसमुद्धरे” दित्यादि । गुरुपातकवृत्तान्तोपि मात्स्यपुराणस्थस्तोत्रभाष्ये दर्शितः. “ततः क्रोधपरीतेन संरक्तनयनेन च । वामाङ्गुष्ठनखाग्रेण च्छिन्नंतस्य शिरोमया ॥ ब्रह्मा ॥ यस्मादनपराधस्य शिरश्छिन्नं त्वयामम । तस्माच्छापसमायुक्तः कपाली त्वं भविष्यसि ॥ रुद्रः ॥ ब्रह्महाकुलितो भूत्वा चरं स्तीर्थानि भूतले । ततो हंगतवान् देवि हिमवन्तं शिलोच्चयं । तत्र नारायणः श्रीमान्मया भिक्षां प्रयाचितः । ततस्तेन स्वकं पार्श्वनखाग्रेण विदारितं । महती स्रवती धारा तस्य रक्तस्य निस्सृता । विष्णुप्रसादात्सुश्रोणिकपालंतत्सहस्रधा । स्फुटितं - बहुधायातं स्वप्नलब्धधनं यथे”ति. ब्रह्माविश्वसृज इत्येतद्वृणवश्यत्वे प्रमाणं - मनुस्मृतौ द्वादशेऽध्याये “येन येन गुणेनेमान् संसारान् प्रतिपद्यते । तान्समासेन वक्ष्यामि सर्वस्य च यथाक्रमं” मित्युपक्रम्य रजस्तमोगुणवश्यान् प्रपञ्च्य सत्त्वगुणवश्यं प्रपञ्चने एतद्वचनपाठात्. अत्र मायापारतन्त्र्यादिकमप्यर्थं सिद्धम्. एवं विष्णुमायामहावर्तेत्यत्र गुणवश्यत्वमप्यर्थिकं. विश्वसृजः, नवप्रजापतयः धर्मः महानव्यक्तमेव च, तत्तदधिष्ठान देवतापरं. सात्त्विकीं, सत्त्वगुणप्रचुरां. गतिं, गम्यत इति गतिः. प्राप्यमित्यर्थः. “देवत्वं सात्त्विकायान्तिमनुष्यत्वं तु राजसाः । तिर्यक्त्वं तामसानित्यमित्येषा त्रिविधा गति” रितितत्रत्यपूर्ववचनानुसारात्. अव्यक्तमेव चेत्यत्र इति शब्दोऽध्याहर्तव्यः. “ब्रह्मा, विश्वसृजो...

(सा.प्र) सात्त्विकीं गतिमित्याहु रिति त्रिगुणवश्यत्वमुक्तं - तुल्यत्वादिपक्षेषु ब्रह्मरूपो...

(सा.वि) सूत्रे च. विश्वसृजः, नवब्रह्मणः. सात्त्विकीगतिः, सत्त्वफलभूतजन्म. अनेन सात्त्विकगुण...

(सा.सं) बहुवचनं ब्रह्माणं विशेषयति - विश्वसृज इति - धर्मः, यमः, महान्, महत्तत्त्वाभिमानि - अव्यक्तं, अव्यक्ताभिमानि. सात्त्विकीं, सत्त्वगुणप्रवर्तिकां. एतां, नारायणाख्यां देवतां. गतिं, मोक्षप्रदोपायमाहुः...

மூ- இத்யாதிகளிலும் சுவ்யக்தம் - இவர்கள் தங்களுக்கு அந்தராத்மாவான அவன் கொடுத்த ஜானாதிகளைக் கொண்டு அவனுக்கு ஏவல் தேவைசெய்கிறாரென்னுமிடம் “ஏதௌ- விபுதரேஷு ப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்மூதௌ । ததாதர்ஸித பந்யானௌ சூப்சிஹாரகாரகௌ” என்று சொல்லப்பட்டது...

(சா.தௌ) ஏவல் - வேலை, பூத்யகூத்ய மென்றபடி...

(சா.ஸ்வா) தமோமஹானவ்யக்தமேவசே” த்யேதா மூக்தமாஸாத்விகீ கதி மாஹுரித்யந்வய: . ஏதா மிதி ஸ்ரீலிங்கத்வ மேகவசனசு கதிசஃத்பேக்யாப்ரயூக்தம். “சேத்ய்ஹித்யாப்ரகூதி” ரிதிந்யாடாதிதி த்ரஃத்யம். பூர்வஜந்மத்திலே சத்வகுண யூக்தராய் உக்த டஸூகூதங்களைப்பண்ணினவர்களுக்கு உத மஸத்வ மயப்ரஹ் ஶரீரவிசிஷ்டத்வா த்வஸ்தேகள் ப்ராப்யங்களென்று மனூபிகள் சொல்லுவர்களென்றிவ்வசனத்துக்குத் தாத்யர்யம். இவர்களிப்படி கர்மவஸ்யத்வென அநீஸ்வரராகில் இஸ்வரன்செய்யத்தக்கதான சூப்சி ஸஹரங்களைச்செய்யத்தான் கூடுமோ? ஜகத்ஸ்வாமி யாயிருக்கு மவனுக்கன்றோ அது செய்ய ப்ராஸம். இவர்கள் ஜானஸக்த்யாதி சங்கோசவான்களாகில் சூப்யாதிக்களைச் செய்யும்படிதான் எங்ஙனே? அஸங்கூசிதஜானாதிமான்களுக்கு -கன்றோ அது செய்யலாவது? சூப்யாதி களை இவர்கள் தாமே செய்தார்களாகில் அவனுக்கு இஸ்வரத்வம் தான் விகல்மாகாதோ? வென்ன இதுக்கு சப்ரமாணமாக உதரமருளிச்செய்கிறார். இவர்கள் தங்களுக்கித்யாதி. அந்தராத்மத்வென அவன் சூப்யாதிபு ப்ரதானகர்நா வாகையால் இஸ்வரத்வம் விகல்மாகாது. இவர்கள் ஜானாதி சங்கோசவான்களானாலும் சூப்யாதி விப்யத்திலே அவன் ஜானாதி களைக்கொடுக்கையால் அதைக்கொண்டிவர்கள் செய்யக்குறையில்லை, இவர்கள் ஜகத்ஸ்வாமிகளல்லராகிலும் லோகத்தில் ஸ்வாமி கூத்யத்தை ததாஜை யாலே பூத்யன் செய்யங்கணக்கிலே ஜகத்ஸூப்யாதிக்களை யவனுக்கு ஏவல்தேவையாகச் செய்கிறார்களாகையால் அதிலும் விரோதமில்லை யென்று கருத்து. ததா தர்ஸித பந்யானௌ என்கிற விடத்திலே அந்தராத்ம தயா ஸ்தித்வா ஸ்வார்த் சூப்யாதி ஜானாதி ப்ரதானம் விவக்சிதம். திரு நாராயணி யத்திலே ஏதத்வசன பூர்வபர பர்யாலோசனாயா அப்படி தாத்யர்ய தோத்துகையா லென்று கருத்து. கர்ம வஸ்யத்வம் கொள்ளில் பூராணங்களிலே இவர்களுக்கு ஶுபாஸ்ரயத்வம் சொல்லுகிறது விரோத்யாதோ? ஶுபாஸ்ரயத்வம் அவனுக்கொழிய இவர்களுக்கு யில்லை யென்று சில ஃபிகள் சொல்லுகையாலிவர்களுக்கு ஶுபாஸ்ரயத்வம் சொல்லுகிறது அந்ய பரமென்றில் இங்கு வுபரீத்யம் தான் ஆகலாகாதோ? வென்ன ப்ரஹ் ருத்யோ ஶ்ஷுபா ஶ்யத்வாபாவத்தை ஂஸதமத்வென ஶ்ருதி ஸ்மூத்யாதிபு ப்ரஃத்யாதராய் பஹுக்களான ஶ்ரீ பராஸராதி ப்ரஹ்மர்ஷிகள் ஸோபபதிக்கமா கனிஷ்கர்ஷிக்கையால் இவர்களுக்கு ஶுபாஸ்ரயத்வம் மில்லையென்கிறதே ப்ராமாணிக மென்கிறார்...

(சா.ப்ர) ப்ரீகவது த்யாத்த்வ, ததாஜஸகார்ய கர்த்வ பூதக ப்ரமாண விரோதமபி ப்ரேத்யாஹ - இவர்கள் தங்களுக்கிதி - ஸாமயீக்ய வ்யக்யந்தரபகேஷு ஸ்வீகரியமா ணேஷுப்ரஹ்மருத்யோ மும்புஷ்வநுபாஸ்யத்வ...

(சா.வி) பாரவஸ்யமூக்தம். இவர், ஏதே. தங்களுக்கு, ஸ்வாத்மானா. அவன் கொடுத்த, தைநதானி. ஜானாதிகளை, ஜானாதினி. கொண்டு, ஸ்வீகூத்ய. ஏவல் தேவை, தாஸகூத்யம். செய்கிறார், கர்வந்தி...

(சா.ஸ) ஏவல்தேவை, நியமிதோத்யோகம்...

மூ- இவர்களுக்கு शुभाश्रयत्वமில்லை யென்னுமிடத்தை “हिरण्यगर्भोभगवा न्वासवोथ प्रजापतिः” என்று தொடங்கி “अशुद्धास्तेसमस्तास्तु देवाद्याःकर्मयोनयः” என்றும் “आ ब्रह्मास्तम्बपर्यन्ता जग दन्तर्व्यवस्थिताः । प्राणिनः कर्मजनित संसार वशवर्तिनः” என்றும் “कर्मणां परिपाकत्वा दाविरिश्चा दमङ्गलं । इतिमत्वा विरक्तस्य वासुदेवः परा गतिः” என்றும் “पराशरशौनकशुकादிகள் प्रतिपादिத்தார்கள். இவர்களுக்கு भगवानाश्रयणीயனென்னுமிடத்தையும், भगवानுக்கோர் आश्रयणीயரில்லை யென்னுமிடத்தையும், “रुद्रं समाश्रिता देवा रुद्रो ब्रह्माण माश्रितः । ब्रह्मामामाश्रितो

(சா.தீ) शुभश्चासावाश्रयश्च शुभाश्रयः. शुभत्वमावतु; संसारहरत्वं. आश्रयत्व मावतु, ध्यानालम्बनत्वं. हिरण्यगर्भ इत्यादि. प्रजापतिः, नवप्रजापतिकள். जात्येक वचनं. कर्मयोनयः இது हेतुगर्थ, कर्मयोनित्वा दशुद्धाः. आब्रह्म, ब्रह्माणमारभ्य

(சா.ஸ்வ) இவர்களுக்கு शुभाश्रयत्वமیت्याடியால். शुभश्चासावाश्रयश्चशुभाश्रयः. शुभत्वमावतु संसारनिवर्तकत्वं. आश्रयत्व मावतु चित्तालम्बनत्वं. प्रजापतिः, नवप्रजापतिकள். जात्येकवचनं. தொடங்கி யென்றது “मरुतो वसवो रुद्रा” इत्येतेसङ्ग्रहणार्थ. अशुद्धाः, शुभत्व रहिता इत्यर्थः. कर्मयोनय इति हेतु गर्भ. कर्मयो नित्वाद शुद्धा इत्यर्थः. आब्रह्मेति पदच्छेदः. ब्रह्माण मारभ्ये त्यर्थः कर्मणां परिपाकत्वादेன்கிற श्लोकத்தில் இங்கு उत्तरार्धத்தையுங்கூட எடுத்தது शुभाशुभयोरैक्य साम्यादிகள் घटिया தென்று அதிக दूषण द्योतनार्थ. शुकादிகள் என்றதில் आदि शब्द प्रयोगित्त வித்தால் இந்த வచனமே ऋष्यन्तर प्रणीत प्रबन्धान्तरத்திலு முண்டென்னாதல் இந்த வచனங்களை யெடுத்தது ऋष्यन्तर வచனங்களுக்கும் உப லக்ஷண மென்னாதல் கொள்ளவேணும். अन्यथा இங்கு आदि शब्दं अन्वयाதிरे. ब्रह्म रुद्रர்கள் सर्वेश्वरனுக்கு कार्यभूत ரென்னுமிட மித்யாரभ्य தங்கள் பாசுரங்களாலும் सिद्ध मित्यन्तेन कार्यत्वं प्रामाणिक மென்று உபபாதித். இவர்கள் கர்ம வश्य ராய் இத்யாரभ्य शुकादிகள் प्रति पादिத்தார்கள் इत्यन्तेन कर्म वश्यत्वं प्रामाणिक மென்று உபபாதித். ஆக இவ்வளவால் ब्रह्म रुद्रयोः कार्यत्व कर्म वश्यत्वங்களாலும், सर्वेश्वरனுக்கு அவை யில்லாமையாலும்வனே सर्व जगत्तुக்கும் कारणமாய் नित्य विग्रह विशिष्टனுமாய் இருக்கையாலும், त्रिमूर्ति साम्यैक्योत्तीर्ण व्यक्त्यन्तर पक्षங்கள் घटियाதென்று உபபாதித்மாயிற்று. இத்தால் नारायणன் समाधिक दरिद्रनாகையாலே அவனே परदेवतै யென்றும் சொல்லித்தாயிற்று. மத்து மிவர்களுக்கும் அவனுக்கும் பலவகையாக வுள்ள विशेषान्तरங் ளாலும் அவன் समाधिक दरिद्रனென்கைக்காக அவ்விசேஷங்களை प्रमाणங்களாலே साधिक்கிறார். இவர்களுக்கு भगवा நென்று தொடங்கி रुद्रன்தானே சொன்னா நென்று மளவாலே. இங்கு “रुद्रो ब्रह्माण माश्रितः” என்கிற விடத்திலே रुद्रனுக்கு ब्रह्माவே आश्रयणीय னாகச்சொல்லு...

(சா. ப்ர) बोधक प्रमाण विरोधमभि प्रेत्याह. இவர்களுக்கு शुभाश्रयत्वமیت्यादिना ब्रह्मरुद्रयोरीश्वरत्व, तदनन्यत्व, तत्साम्यत्व रूप पक्षाः नारायणस्या नन्याश्रितत्वस्य तयोर न्याश्रितत्वस्यचबोधक प्रमाणबाधिता इत्यभिप्रायेणाह. இவர்களுக்கு भगवानित्यादिना - पक्षत्रयस्यापि ...

மூ- ராஜந்நாஹ்ஞ்சிதுபாஸ்தி: || மமாஸ்யோநகஸ்சிததுஸர்வோமாமாஸ்யோஹ்” என்று தானே அருளிச் செய்தான். இவர்கள் உபயவி஢ூதி நாத்நான ஸர்வோஸ்த்ரனுக்கு வி஢ூதி ஢ூதரென்னுமிடம் “஢்஢ா ஢காடய: கால: ருத்ர: காலாந்தகாடாஸ்ச” இத்யாடிகளிலே மத்துள்ளாரோடு துல்யமாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்படி வஸ்த்வந்தரங்கள் ஢ோல இவர்களும் ஸர்வஸரீரியான ஸர்வோஸ்த்ரனுக்கு ஢கார஢ூதரென்னுமிடம்...

ஸா - ஸ்வா - கிறதத்தனையொழிய ஢கவானைச்சொல்லுகிறதில்லையாகிலும் அந்த ஢்஢ாவுக்கும் கூட ஢கவானாஸ்யணியனென்கையாலும், ஸர்வோமாமாஸ்யோஹ் மென்கிறவித்தாலும், ருத்ரனுக்கு ஢கவானாஸ்யணியனென்றதாகிற தென்று கருத்து. ஢கவானுக்கோர் ஆஸ்யணியரில்லையென்கிற இது ஢்஢ா ருத்ரயோ ரவரத்வேபி தட்வ்யதிரித்தன் ஒருவன் ஢கவானுக்கு அதிக மாயிருந்தாலோ வென்கிற ஷக்ஷாவாரணார்த்த - மமாஸ்ய - இத்யாட்ய மூக்தஸ்திரோ கரணார்த்த. ஹிஹேதௌ. மட்வ்யதிரித்தஸ்ய க்ருத்ஸநஸ்ய மடாஸ்தித்வாகஸ்சிதடி மமாஸ்யயோ ஢விது நார்த்தீதி஢ாவ: . தானே யருளிச்செய்தா நென்றது உடாஹ்த வகநங்களில் மாமஹ மித்யாடி ஸாடாரண ஷட்தமாத்ர மிருந்தாலும் அது ஢கவத்பரமிதி ஜாபநார்த்த. இவர்களித்யாடி. ஸர்வோஸ்த்ரனுக்கென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க உபய வி஢ூதி நாத்நான என்று அதிக ஢்ரயோகித்தது ஢்஢ா ருத்ரயோ ரேதத்வி஢ூதித்வேநாவரத்வேபி ஢்஢ா ருத்ர வ்யதிரித்தஸ்ய கஸ்ய சித்ரஃ வானும் வி஢ூதியானாலோ வென்கிற ஷக்ஷா வாரணார்த்த. வி஢ூதி: , நியந்தவ்ய வஸ்து. ஢்஢ா ஢கா ஢ய இத்யாடௌ வி஢ூதயோ ஹேரேதா இத்யாடி வாக்யஸேஷோ ஢்ரஸ்ய: . ஢்஢ா ஢காடய: என்று தோடங்கி வி஢ூதித்வ் சொல்லுகிற விஷ்ணு ஢ுராண ஢்ரகரணத்திலே “விஷ்ணு ம்ந்வாடய:” என்கிற ஷலோகத்தில் விஷ்ணுவுக்குச்சொன்ன வி஢ூதித்வ் ஢ோலே இவர்களுக்குும் வி஢ூதித்வ் ஃபாபகாரிக மாநாலோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். மத்துள்ளாரோடு துல்யமிதி. விஷ்ணு ம்ந்வாடய: என்கிற வகநத்திலே விஷ்ணுரேதா வி஢ூதய: என்கையாலே தனக்கு தன்னைப்பத்த வி஢ூதித்வ் ஢ா஢ித மாகையால் மத்துள்ளாரோடு துல்யமாகாவிட்டாலும் இங்கிப்படி ஢ா஢க மில்லாமையால் இவர்களுக்கு வி஢ூதித்வ் ஃபாபகாரிக மன்றிக்கேமத்துள்ளாரோடு துல்யமாக வேகொள்ளவேணும். அந்யதா மத்துள்ளாருக்கும் வி஢ூதித்வ் ஃபாபகாரிக மாக ஢்ரஸஜ்ஜிக்கு மென்று கருத்து. இப்படி வஸ்த்வந்தரங்களித்யாடி. இப்படியென்றது மத்துள்ளாரோடு ஸஃபா஢்த்தையிட்டு ததுல்யமாக வி஢ூதித்வ் ஸித்தித்தகணக்கிலே யென்றபடி. இதுக்கு ஸித்தமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஸர்வோஸ்த்ரனுக்கென்றிவ்வளவேயமைந்திருக்க ஸர்வஸரீரியான என்று அதிக ஢்ரயோகித்தது ஢்஢ா ருத்ரயோ ரேதத்஢்ரகாரத்வேநாவரத்வேபி ஢்஢ா ருத்ரவ்யதிரித்தஸ்யகஸ்யசித்ரஃ வானும் ஢்ரகார஢ூதநானாலோ வென்கிற ஷக்ஷாவாரணார்த்த. அ஢்஢ோது ஸர்வ ஢்ரகாரியென்று நிர்டேஸிக்க வேண்டியிருக்க ஸர்வஸரீரியென்று நிர்டேஸி஢்஢ானென்றில் தத்ரட்வ்யங்களுக்கு தத்ரடூண க்ரியா மாத்ர ஢்ரகாரமாகவேண்டி யிருக்க ஃபுண க்ரியாத்மகரல்லாதவிவர்கள் ஢்ரகார஢ூத ராகிறது எங்ஙனே யென்கிற ஷக்ஷாவாரணார்த்த இப்படி நிர்டேஸித்தது. அவன்ஸர்வத்தையு஢்஢த்த ஷரீரியாகையாலே இவர்களு மவனுக்கு ஷரீர மாகையாலே ஢்ரகார ஢ூதராகலாம்...

(ஸா.஢்) ஢காந்தக காலாடிவத்஢்஢ா ருத்ரயோரபி ஢கவத்வி஢ூதித்வ ஢்ராக ஢்ரமாண஢ா஢ இத்யா஢ி ஢்ரேத்யாஹ இவர்கள் உபய வி஢ூதிநாத்நானேத்யாடிநா, நநு, ஸ்திதி ஹேது஢ூத விஷ்ணுர்யதாவி஢ூதித்வ் ஃபாபகாரிக்...

மூ- வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும், இவர்களுக்கும் சேர நாராயணாதிசப்த சாமானாஹிகரண்யத்தாலே சித்தம். இவர்கள் ஸரீரமாய் அவன் ஆத்மாவாயிருக்கிற படியை. “தவாந்த ராத்மா மமச யேசான்யேதேஹிஸஞ்ஜிதா: | சர்வேஷா் ஸாக்ஷிபூதஸௌ ந஗்ராஹ்: கேநசித்கசித்” என்று ப்ரஹ்மரூ஢னைக் குறித்துச் சொன்னான்...

(ஸா.தீ) நாராயணாதி ஸப்தசாமானாஹிகரண்யத்தாலே இத்யாதி- “விஸ்வநாராயணம் தேவம். சப்ரஹ்மாஸசிவ: , விஸ்வமேவேதம் புருஷ: - ப்ரஹ்மானாராயண: . ஸிவஸ்சநாராயண: - திஸஸ்சநாராயண:” இத்யாதிநிர்देशத்தாலென்கை...

(ஸா.ஸவா) லோகத்திலே குணகிரியாரூபமல்லாதிருக்கச்செய்தேயும் ஸரீரம் ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாரமாயிருக்கக்கண்டதிறே யென்று கருத்து. ப்ரகாரபூதரென்றது அபூதகிஸித்தவிஸேஷணபூத ரென்றபடி. இவர்களுக்கு ப்ரகாரத்வம் முக்யமேவ நத்வஐப சாரிக மென்கைக்காக வஸ்த்வந்தரங்கள் போலே யென்கிற தூஷாந்தோக்தி. இப்படி வஸ்த்வந்தரங்களுக்குப் போலே யிவர்களுக்கும் ப்ரகாரத்வம் முக்யமென்னப்போமோ? ஒரு வஸ்துவுக்கொன்று முக்யமானால் இதரனுக்கும் அது முக்யமாக வேண்டுமென்று நிர்வந்த முண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும் இவர்களுக்கும் சேரவியாதி. “விஸ்வநாராயணந்தேவம். விஸ்வமேவேதம் புருஷ: . சப்ரஹ்மாஸசிவ: . ப்ரஹ்மானாராயண: . ஸிவஸ்ச நாராயண: . திஸஸ்ச நாராயண: . ஜ்யோதீஸி விஷ்ணுபூவநானி விஷ்ணு” ரித்யாதி சாமானாஹி கரண்யத்தாலே யென்றபடி. இப்படி, சேர சாமானாஹி கரண்ய மிருக்கையாலே ப்ரகாரத்வம் வஸ்த்வந்தரங்களுக்குப் போலே இவர்களுக்கும் முக்ய மென்றே கொள்ளவேணும். அந்யதா வரூப்யம் வருகையாலே அந்த வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும் ஐபசாரிகமென்று கொள்ள ப்ரஸங்கிக்கு மென்று கருத்து. இவர்களவனுக்கு ஸரீரபூதத்வாப்ரகாரபூத ரென்றது கூடுமோ? “யஸ்ய பூதீவீஸரீர” மித்யாதி களிலே வஸ்த்வந்தரங்கள் ஸரீர பூதங்களென்றாப்போலே ப்ரஹ்மரூபங்களவனுக்கு ஸரீரபூத ரென்கைக்கு விஸேஷித்து ப்ரமாணமுண்டோ? இவர்களுக்கு அவன் அந்தராத்மாவென்று விஸேஷித்துச் சொன்னதே ப்ரமாணமென்றில் அதுதானுண்டோ? வென்ன வருளிச் செய்கிறார். இவர்கள் ஸரீரமாயித்யாதி அஸாவிதி, நாராயண இத்யர்த்த: . ஸ்ரீநாராயணீயே எதச்ச்லோகப்ரகரணே “தத்ரய:...

(ஸா.ப்ர) எவ்ஸூஷி ஸஹாரகரீரீப்ரஹ்ம ரூத்ரயோரபி விபூதித்வமஐபசாரிக கினஸ்யாதித்யத்ராஹ - இப்படி வஸ்த்வந்தரங்கள் போலே இத்யாதிநா “ப்ரஹ்மானாராயண: - ஸிவஸ்சநாராயண: - ஸக்ரஸ்சநாராயண: - ஆதீத்யா மருதோவஸவோஸ்திநௌ ஃரூகோயஜூக்ஷி சாமானிமந்த்ரோக்ஷி ராஜ்யமாஹுதி நாராயண: . விஸ்வமேவேதம் புருஷ: . சப்ரஹ்மாஸசிவஸ்சேந்த்ரஸ்சோக்ஷர: - பூதானி விஷ்ணுபூவநானி விஷ்ணுர்வநானி விஷ்ணுர்கிரியோ திஸஸ்சே” த்யாதிநா் சாமானாஹிகரண்யானா் “யஸ்ய பூதீவீ ஸரீர” மித்யாதிபிஸ்சரீராத்மபாவோ நிவந்தநமிதி பௌதநாத்தத்ரிஹய ப்ரஹ்மரூப வியதிரித்த சாமானாஹிகரண்யே ஸரீர ஸரீரீரபாவோ நிவந்தநம் தயோஸ்வரூபீக்யம் நிவந்தநமிதி விபூதித்வஸ்யௌ பசாரிகத்வாங்ஜிகாரே வரூப்யம் ஸ்ருதஹானமஸ்ருதகல்பனம் முக்யே ஸம்பவத்ய முக்யஸ்வீகாரோஹஸ்த: கரஇத்யத்ரேவ சாமானாஹி கரண்யா சித்திரிந்தாதிபு நிர்நிவந்தந ப்ரதேஸஸ்சேத்யேவ மாதிதௌஸா ஸஸ்யுரிதிபாவ: . சாமானாஹிகரண்யஸ்ய ஸரீராத்மபாவநி வந்தநத்வா நங்ஜிகாரேசத்ருமுக்ய வாக்யவிரௌதமாஹ. இவர்கள் ஸரீரமித்யாதிநா - ப்ரஹ்மரூபயோர்ம கவச்சேஸ்தவாத்தானிஸ்வரத்வம்...

(ஸா.வி) அவர்களுக்கும் வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும், சேர, ஸஹ, ரூ஢னைக்குறித்து, ரூத்ரப்ரதி...

மூ- இவர்கள் ஸேஷபூதர். அவன் ஸேஷி யென்னுமிடத்தை “தாஸபூதாஸ்வதஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மான்: பரமாத்மன்: | அதோஹமபிதேதாஸ இதிமத்வானாமாய்” என்று மன்த் ராஜபதஸ்தோத்ரத்திலே ஸர்வஜ்ஞான ருத்ரன்தானே ஸொன்னான். இப்படி ஸர்வப்காரத்தாலும் நாராயணன் ஸமாதிததரித்ர னென்னுமிடத்தை “நபர் புண்டரீகாஷா ட்ஷயதே...

(ஸா.தீ) மன்த்ராஜ:, ஸ்ரீநৃஸிंह்யானுஸ்டுபமன்த்: . “தஸ்யபதடஸ்தோத்ரேமृत்யு மृत்யுந்மாமி” யென்னு மிடத்தில் நமாமியென்றதுக்கு அர்த்தமாக் ஸொன்னான் ஸர்வப்காரத்தாலும், ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதி ஑ேஸ்திங்...

(ஸா.ஸ்வ) பரமாத்மாதுஸனியோ நிர்஑ுஸஸ்மृत: | ஸஹிநாராயணஜேயஸ்ஸர்வாத்மாபுரூஹிஸ” இத்யுத்தவாத். ப்ரஹ்மரூத்ர னைக்குறித்து் ஸொன்னானென்றது தவாந்தராத்மாவென்கிற ஸ்லோகத்தில் தவமம என்று ஸாதாரண ஸப்தமாத் மிருந்தாலும் ப்ரஹ்மரூத்ர ஸ்வாதப்கரணாத் இது ப்ரஹ்மரூத்ரபரமதிஜாபநார்த்த. எதிரிகையாலே விடுதீட்டு இதி ஜாபநார்த்தத். - ஸேஷமல்லாதது ஸரீரமாக மாட்டாதிருக்க இங்கிவர்கள் ஸரீரபூத்ரென்றது கூடுமோ? இவர்களும் ஸேஷபூதர் தானென்றில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோ? வென்னவருளி் ஸெய்கிறார். இவர்கள் ஸேஷபூத்ரத்யாதி. தாஸபூதாஸ்ஸதததி தாஸத்வே ஸேஷத்வமந்த்ரீத மாகையால் இது ஸேஷத்வேப்ரமாணமா மென்றுகருத்து. மன்த் ராஜ:, ஸ்ரீநৃஸிंह்யானுஸ்டுபமன்த்: தத்பதவ்யாஹ்யான ரூபதயா இத்ர ஸஹிதாயா ருத்ரேண ப்ரணீதம் ப்ர஑வத் ஸ்தோத்ரம்மன்த்ராஜபதஸ்தோத்ரம். இங்கு மன்த்ராஜ பதஸ்தோத்ரத்திலே யென்று அதிகத்தையெடுத்தது கீழ் ததாஹரித்த பாரதாதி வ஑னம்போலன்றி்க்கே இது ஸஹிதாவ஑னமானாலு அந்த ஸஹிதையில் இந்த மன்த் ராஜபதஸ்தோத்ரம் ஸங்க்ராதி மதாந்தரஸ்த் ஸர்வபரி஑ூஹீதமாகையால் இந்த வ஑னமும், பாரதாதி வ஑னம்போலே பரரைப்பத்த ஸாதகமாகமாட்டுமென்கைக்காக. ந கேவல் பரி஑்ரஹாதிஸயதஸ்ஸாதகத்வம். வக்துவேலக்ஷண்யாதபீதி ஜாபநார்த்த ஸர்வஜ்ஞவோக்தி: . ருத்ரன் தானே ஸொன்னான். பரத்வேநாஷங்க்஑்கப்படுகிறவன் யாவனொருவன் அவன் தானே ஸொன்னானென்றபடி - இந்த வாதிகள் கலங்குகிறமாத்ர மொழிய அவன் இவர்களைப் போலேகலங்குவதில்லை யென்று கருத்து. இப்படி நாராயணன் ஸமாதித தரித்ரனென்னுமிடத்தை துத்த விஸேஷ ங்களாகிற லிங்க்ளையிட்டு ஸாதித்த மாத்ரம் அமையுமோ? இத்தை கண்தரவேண ப்ரதிபாதிப்பதொரு வ஑னம் வேண்டாவோ? என்ன இத்தை ஒரு படிமாத்ர மன்றி்க்கே பலபடியும் ஸொன்னார்களைன்கிறார். இப்படி ஸர்வ ப்காரத்தாலு மித்யாதி. கீழ்஑்஑ொன்ன ஸர்வ ஜகத்காரணத்வ, நியத்வி஑்ரஹ விஸிஸ்தத்வ, ப்ரஹ்ம ரூத்ர ஜனகத்வ, தத்பத ப்ரதத்வ, தந்மோஹாபாதக மாயாவத்வ, ததஜ்ஞானாதி ப்ரதத்வ, ததா ஸ்ரயணியத்வோ ப்ரய விபூதி நாத் த்வாதிகளில் ஏதேனு மொரு ப்காரத்தாலும் இவனுக்கு அதிக ராதல் ஸமராதல் இல்லாமையால் இவன் ஸர்வ ப்கார த்தாலும் ஸமாதித தரித்ர னென்றபடி...

(ஸா.ப்ர) வதம் ஸ்தயோரீத்ரத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வேநா஑்ஜீகூத்ரருத்ரவாக்ய விருத்வம் ஑ேத்யபி ப்ரேத்யாஹ - இவர்களித்யாதிநா. எவ் ப்ரஹ்மரூத்ராப்யாமபி ஸ்வநியந்துதயாஸ்வாபேக்ஷயா தேவதாத்வேநா஑்ஜீகூத்ரஸ்ய ஸ்ரீபதேஸ்ஸர்வேத்ரத்வஸ்யேதரே நப்யுப஑ம:தேஷா ப்ராரப்த் பாபகூத் இதிபாவ: துத்தப்ரமாணேத்ரீத்ரபதேப்ரஹ்ம ரூத்ரா஑்யபேக்ஷயா ஸ஑்ரத்வ, அகர்மவ்ஸ்யத்வ, மோக்ஷப்ரதத்வ, ஸர்வஸமாஸ்ரயணியத்வ, ஸர்வஸரீரத்வ, ஸர்வ ஸேஷித்வாதிபி ஸ்ஸர்வேத்ரத்வ மர்த்தாதித்தம். இதானி் நாராயணா ஸாதாரணவிஷ்ணுவாஸுதேவாதி ஸப்தோபாதான பூர்வம் வ஑நேரேவ ஸ்ரீபதேஸ்ஸர்வேத்ரத்வ மூக்தமித்யாஹ - இப்படி ஸர்வப்காரத்தாலு மித்யாதிநா...

மூ- புருஷர்ஷம் । பரஹிபுண்டரீகாக்ஷாந்நபூதந்நபவிஷ்யதி । நவிஷ்ணோ:பரமோதேவோவித்யதேநூபசத்தம॥ நவாஸுதேவா
 த்ரமஸ்திமஜ்ஜலம் நவாஸுதேவாத்ரமஸ்திபாவனம் । நவாஸுதேவாத்ரமஸ்திதேவதம் நவாஸுதேவம் ப்ரணிபத்யஸீததி ।
 த்ரீலோக்யேதாதுஷ: கஸ்சிந்நஜாதோநஜநிஷ்யதே । நதேவம் கேஷவாத்ரம் - ராஜாடிராஜஸ்சர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ஹ்மயமோமஹாந்
 இஷ்வரந்த்விஜானீமஸ்சபிதாஸப்ராஜபதி:” இத்யாதி-களிலே பலபடியும் சொன்னார்கள் - கருவிலே
 திருவுடையார்களாய் - ஜாயமானதசையிலே ரஜஸ்தம: ப்ரஸமஹேதுவான மதுஸூதன...

(சா.தீ) களாலென்கை. மஜ்ஜலம் । ஸ்ரேய:பதம் - பாவனம், அநிஷ்டநிவர்தகம். ராஜாடிராஜ: ஹ்மயாதிநா மதிராஜ:.
 கருவிலே திருவுடையார்களாய், கர்மதசையிலே தோடங்கி ஹ்மயவாந்ளா யென்கை...

(சா.ஸ்வா) இவ்அநுவாத் “நபரம் புண்டரீகாக்ஷா” தித்யாதித்யாக இங்கெடுக்கப்படுகிற வத்சநங்ளில் -
 சட்குத்சித வுத்திவ ஸட்கா வாரணாத்தி. பரத்வோப யுத்தாகாரங்ளில் ஏதேனு மொன்றி வனுக்கில்லை
 யாகிலன்றோ யவை சட்குத்சித வுத்திகளாக வேண்டுதென்று கருத்து. மடல், ஸ்ரேய: பதம். பாவனம்,
 அநிஷ்ட நிவர்தகம். சர்வேஷாம் ராஜானோஹ்ம ருதாத்த: தेषாமப்யதி ராஜ: . ராஜாந்ர ரஹிதோராஜேத்யத்த: ஹ்மய: , ஸ்வாத்தி
 மயட். இஷ்வரந்த் விஜானீம: , யதோ ராஜாதி ராஜஸ்ததஸ்தமீஷ்வர ஸத வாத்யம் நிஷ்சினுமஇத்யத்த: . பலபடியும்
 சொன்னார்களென்றது அதிகனில்லை யென்றும் காலத்ரயத்திலும் அவனக்கு அதிகனில்லை
 யென்றும், தேவர்களிலே யொருவனு மிவ னிற் காட்டிலும் இஷ்ட ப்ராபகத்வானிஷ்ட நிவர்தகத்வா
 ராத்யத்வட்களில் அதிகரில்லையென்றும், காலத்ரயத்திலும் அவனுக்கு ஸமரில்லை யென்றும்
 ராஜாதி ராஜ த்வேந ஸிஸ மாஹ்யதிகனாகையாலே இவனே இஷ்வர னென்று மிப்படி பலவகையாலும்
 வ்யாஸ ஸூனகாதி மஹிர்கள்க்ளரவே ப்ரதிபாதித்தார்களென்றபடி. ஏதேனு மொரு ப்ரகாரத்தாலும்
 நாராயணனுக்கு ஸமரில்லை யென்றதுகூடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன ஂகாரங்ளாலே அவனுக்கு
 ஹ்ம ருத்ரர்கள்க்ள ஸமரல்ல ராகிலுமவர்க்ளுக்கும் மோஷ ஹேதுத்வம் ஸாஸ்த்ரட்களிலே சொல்லியிருக்கையாலே
 இவ்வாகாரத்தாலே யிவர்கள்க்ள அவனுக்கு ஸமரல்லரோ வென்ன? மோஷ ஹேதுத்வ மாவது
 ஹ்மவானைப்போலே இவர்கள்க்ள ஜந்துக்களை ஜாய மானதசையில் கடாக்ஷ விஸேஷத்தாலே
 முமுஷுக்களாக்குகையா? அன்றிக்கே முமுஷுக்களானவர்க்ளுக்கு ஂபாஸ்யராகுகையோவென்று
 விகல்பத்தில் ப்ரதம பதம் கூடாதென்கைக்காக ஜாயமானதசையில் ஹ்மவானாலே கடாக்ஷிக்கப்பட்ட
 வர்கள்க்ள முமுஷுக்களாவர்களென்றும், ஹ்மருத்ரதூத்ர ரஜ ஸ்தம: பர தந்நத்ரதயா ஸம்ஸாரிக்ள
 யாவர்களென்றும் வ்யவஸ்திதமென்று ஸப்ராணமாக ஂபாதிக்கிறார். கருவிலே இத்யாதித்யால்.
 கருவிலே திருவுடையார்களாய், கர்மதசையிலேதானே ஸ்ரீமான்களாய்ஜாயமானதசையில் அயத்நமாக
 ஹ்மவத்கடாக்ஷம் லஹிக்கும்படி. தத:பூர்வமேதுஷதலிபி க்ரமா...

(சா.ப்ரா) எவ்லக்ஷமீபதே:பரத்வம் யுத்திஹிவ்ருநேஸ்சோபபாட ஹ்மருத்ரயோ: பரத்வேபாதக தர்கமஹிப்ரேத்யாஹ - கருவிலே
 திருவுடையார்களாயித்யாதிநா. கர்ம ஹ்மயவந்தோ ஹ்மத்வா - ப்ராணிநாம் ஸ்வகடாக்ஷேண...

(சா.வி) பலபடியும், ஹ்மப்ரகாரேரபி. கருவிலே, கர்ம. திருவுடையார்களாய். ஹ்மயவந்தோஹ்மத்வா...

(சா.ஸ) கருவிலே, கர்மத்திரு, ஸ்வபரஸ்வரூபயாதாத்யஜ்ஞாநஸ்ரீ:...

सा स उपास्योयमिति, हरिरेवायमुपास्यः अहंचहरेस्मृतौतद्वक्त्युत्पत्तौ उपायोस्मीति रुद्र ...

மூ- ஹேஸ்மृतौ” என்றும் சொல்லப்பட்டது - இத்தாலேயிவர்களை மோக்ஷோபகாரகராகச் சொன்ன விடங்களும் ஆசார்யாடிகளைப் போலே ஜானாதிஹேதுக்களாகையாலே என்றுநிர்ணீதம். இவ்வர்த்த சூர்யச்யைவதுயோபக்த:சபஜன்மான்தரன்ர: தச்யைவதுபுரஸாடெந்ருத்ரபக்த: புரஜாயதே । ஷட்கூரஸ்யதுயோபக்தஸ்சபஜன்மான்தரன்...

(சா.டீ) சாமான்யோக்தி யால் தங்களுக்கும் முமுகூக்களுக்குமென்றதாய்த்து. ப்ரஹ்மரூபாதி மோக்ஷபுரதத்வ வகநத்துக்கும். “உபாயோஸ்மிஹே:ஸ்மृतौ” என்று சொன்ன அர்த்தத்திலே தாத்பர்யம் । “இஷ்வராஜ்ஞானமந்விசுதேந்மோக்ஷ மிசுதேஜ்நாநாநா” என்றதிதே, ஜானாதிதென்று பக்திவிரோக்யாதி சட்கூரஃ.. இவ்வர்த்த ஜ்ஞானதூரா மோக்ஷோபகாரகரென்கிற அர்த்த.

சா- ஸ்வா- ப்ரஹ்மரூபங்களுக்கும் உபாஸ்ய நென்றுகருத்து. ஆனால் பாகவதாதிபுராணங்களிலேரூப்ரஸ்துத்ய “த்வமேகஸ்சர்வ ஜகதா மீஷ்வரோ பந்ந மோக்ஷயோ: । தத்வா அர்சுந்தி குஷலா: புரபந்நாதி - ஹ்ரங்கூர” மித்யாதி களாலே இவர்களை - மோக்ஷோபகாரகராகச்சில விடங்களில்சொன்ன தெத்தாலெ தெயன்ன அருளிச்செய்கிறார். இத்தாலே இத்யாதி. இத்தாலே தெயன்றது மோக்ஷார்த்த முபாஸ்ய ரல்லர் என்று நிபேதிக்கையாலே தெயன்றபடி. இதுக்கு நிர்ணீத மென்கிறத்தோடே அந்வயம். ததாச மோக்ஷார்த்த முபாஸ்யரல்லரென்று நிபேதிக்கையாலே இவர்களை - மோக்ஷோபகாரகராகச் சொன்ன விடம் புரம்புரயா மோக்ஷோபகாரகத்வமாத்த புரமென்று வகநான்தர மநபேக்ஷ இந்நிபேத பலத்தைக்கொண்டு ந்யாயத்தாலே தானே நிசுசித மாய்த்தென்றபடி.. ஆசார்யா டீத்யத்ராதி ஷத்டென பித்ராதி சட்கூரஃ.. ஜ்ஞானா டீத்யத்ராதி ஷத்டென விரோக்யாதி சட்கூரஃ.. மோக்ஷோபயுக்த ஜ்ஞானாதி ஹேதுத்வத்தையிட்நுதான்சாம்யம் வாராதோதெவென்று - ஷட்கூரயா மைக்காக இங்கு ஆசார்யாதி தூஷ்நாந்நிவந்த:.. ஜ்ஞானாதி ஹேதுத்வம் ஆசார்யாதிசாடாரணத்வாடீஷ்வரத்வ வ்யாஸமல்லாமையாலே அத்தால் இஷ்வரத்வ சித்டி யில்லாமையால் அத்தைக்கொண்டு சாம்யதீதீ ஷட்கூர்த்து புரயோஜனமில்லை தெயன்று கருத்து. இப்படி புரம்புரயோபகாரக ரென்றுநிர்ணயிக்கைக்கு ந்யாயமாத்த அமையுமோ? ஒரு வகநம் வேன்டாலோ? “சூர்யச்யை வதுயோபக்த” இத்யாதியாக வகநமும் உண்டெனில் இவ்விடத்திலே தச்யைவ தெயன்கிற அவதாரண த்தாலே விஷ்ணு பக்திக்குரூபநொழிய வேறொரு காரணமில்லை தெயன்றும் ததூக்திக்கு சூர்யன் ஒழிய வேறு காரண மில்லை தெயன்றும் தோத்துகையாலே சூயதிநியமென முமுகூ பாஸ்யத்வாபாதென தேவதான்தரோபாசனம் விநைவ மோக்ஷசித்டி உண்டு என்கிற சித்டான்தம் குலையாதோ? தெயன்ன அருளிச்செய்கிறார். இவ்வர்த்த மித்யாதி. இவ்வர்த்த மென்றது -- ஜ்ஞானாதி தூராமோக்ஷோபகாரக ரென்கிற அர்த்த மென்றபடி.

(சா.பு) மோக்ஷோபாயத்வநிபேதயோஸ்சாமர்த்த்யா தநயோரபி மோக்ஷார்த்த சபுவ ஆசுரயணிய இதி சித்டம் - நத்வெவ் தர்ஹி க்ஷகித்யயோமோக்ஷ ஹேதுத்வோக்திவ்யாடாதித்யத்ராஹ. இத்தாலே இவர்களை இத்யாதிநா - மோக்ஷஹேதுத்வோக்தி: புரம்புரயா ஹேதுத்வெநாப்யுபபுத்தி: ரூபேண பகவதுபாசனே உபாயோஸ்மீத்யுத்தேஷ் நவ்யாடாத இதி பாவ: । ரூபஸ்யமோக்ஷ ஹேதுத்வம் பகவதூக்தி ஹேதுத்வெநைத்யே ததஸ்புஷ்யதி. இவர்த்த சூர்யச்யைவ

(சா.வி) புரபத்யாதி புரவெசனமபிபகவதாஸஹ இதர தேவதாஸ்த்வைக்ய சாம்யாதிபூதூதிரஹிதானாமசுரஸ்வபாவநியத தூஷாதிர்ஹிதானாம் சதா மெவ சூர்யாதி பக்தானாமபி:, “யேதுசாமான்யபாவெந” த்யாதிவகநபலாடூஜாயதே

மூ- நர: | தச்யைவதுபுராடெனவிஷ்ணுபக்த: புராபயதெ | வாசுதேவச்யயோபக்தஸ்சபுஜந்மந்தரம் நர: | தச்யைவதுபுராடென வாசுதேவபுரலீயதெ” என்கிற விடத்திலும் விவிஷிதம். இப்படி சூர்யபக்த்யாடிகளா பரம்புரயாபகவபூக்த்யாடிகளிலே மூட்டுவதும் பராபரததவங்கனில் ஂக்யபுட்பியும், வ்யத்யயபுட்பியும், சமதவபுட்பியும், ம஢்றுமிப்புடைகளில் வரும் மதிமயக்குகளும், ஂசூர்ஸ்வபாவத்தாலே ஒரு விஷயத்தில் ப்ரதேஷாடிகளு...

(சா.டீ) புரலீயதெ, புராகுத நாமரூப புரா஢ெநாப஢த பாபும்தவாடி கு஢ைஸ்சமான தமாபிவதீத்யர்த: | புரதவ பூட்பியும் அபரெபரதவ பூட்பியும். தேவதாந்தரோபாசனத்தால் தந்தத்யாஸ்தோக தூபுலசிடி...

(சா.ஸ்வ) விவிஷிதமதி. தச்யைவ என்கிற அவதாரண மிருந்தாலும் இவ் அர்த மாத்ரமே இங்குதாத்புரயவிஷயம். விஷ்ணுபக்திக்கு ருத்ரநொழிய வேறொரு காரணமில்லையென்கை புராணாந்தர விருதமாக்கையாலே அதிங்கு விவிஷித மன்று. தச்யைவ என்கிற அவதாரணமும், ருத்ரனைப்பத்தின அதிகாரி விசேஷத்துக்கு விஷ்ணுபக்த்யர்த் இனி ஸ்புரயதன் வேண்டாவென்கிறது அத்தனை. இது சூர்யபக்தனுக்கும் துல்யம், ஂகையா லிவர்களுக்கு நியமென முபூகூ பாஸ்யதவ் வருவ தில்லாமையால்உக்த ஸங்காவகாஸ மில்லையென்று கருத்து. ருதாடி பக்தருக்கு புரம்புரயாவாகிலும் மூக்புமுண்டென்றில் அப சிடிதாந்தமாகாதோ? தேவதாந்தரபக்தருக்கு மூக்பமில்லையென்றன்றோ சிடிதாந்த: புரதவாடி பூத்யா தேவதாந்தரங்களை பகிப்பார்க்கு மூக்பமில்லையென்றில்வளவே சிடிதாந்த மென்னில் இதுதான் கூடுமோ? “சூர்யஸ்யைவதுயோபக்த” இத்யாடி வகநம் புரம்புரயோபகாரகதவ மாத்ரம் சொல்லுகிற தத்தனை போக்கி இன்னார்க்கென்று விசேஷிக்க வில்லையே யென்ன இவ்வகநம் பொதுவாக த்தோத்தினாலுமிதில் சொன்னது தேவதாந்தரேஸு புரதவாடி பூடி ரஹிதர்க்கே யென்று வகநாந்தர பலத்தாலே நிஷ்கர்ஷிக்க வேணு மென்கிறார். இப்படி சூர்யத்யாடி. வ்யத்யய பூடியும் என்றது புரததவத்தில் அவரததவ புத்தியும், அவரததவத்தில் புரததவ பூடியும் என்றபடி. இங்கு புராபரததவங்கனில் ஂக்யபுட்பியும், வ்யத்யயபுட்பியும் அவரததவத்தில் புரததவபூடியும் என்றபடி. சமதவ பூடியு மென்று, புராசீந ஸ்ரீ கோஸங்கனில் காண்கிற பா஠மே உபாடெயம். மத்துள்ள பா஠ங்களெல்லாமந்த ஸ்ரீகோஸங்கனில் காணாமையாலும் அநநவ யாடி தூஷ தூபங்களாகையாலும் லேககஸ்தலந கூதங்களென்று கண்டு கொள்வது. மத்துமித்யாடி. மத்தும், ஂவ் புரகாரமாக வுண்டாம் மூஹங்களு மென்றபடி. அதாவது: த்ரிமூர்த்யுதீர்ணம் ஒன்று உண்டென்கிற பூடியும், ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸவிகாரதவாடி பூடியு மென்றபடி. ஒரு, விஷயத்தி லென்றது; புராபர ததவங்கனிலே ஏதேனு மொரு விஷயத்திலென்றபடி. ப்ரதேஷா டீத்யாடி...

(சா.பு) த்யாடிநா. ஂவ் தேவதாந்தர பகனஸ்யாபி பகவபூக்தி த்வா மூக்ப஢ேதுதவ இடாநீ மநுஷ்யேஸு புராயஸூரூபக்தி தர்ஸிநாடெவமேவ புர்வமப்யநந்தகந்ம் புரம்புராஸு ருத்ரபக்தி ஸம்பவாதஸர்வேஸா் முக்திஸ்யாடித்யத்ராஹ இப்படி சூர்யபக்த்யாடிகளிட்யாடிநா. பகவபூக்த்யாடி களிலேமூட்டுவதும், பக்தி புரபுத்யோரந்யதரஸ்யா் புரவர்தன்ச இப்புடைகளிலே வரும் மயக்கங்களும், ஂவமாடி...

(சா.வி) இத்யாஹ. இப்படி சூர்யபக்தாடிகளிதி சூர்யபக்த்யாடிகளா, சூர்யபக்த்யாடீநா - பகவபூக்த்யாடிகளிலே மூட்டுவதும், பகவபூக்த்யாடிபுபுரவேஸநமபி. இப்புடைகளிலே ஂவமாடிபுரகாரேஸு வரும், புராஸாநா். மயக்கங்களும் அகாநஸஸ்யாடீநா் ஂக்யஸாம்யாடி ப்ரமஸஸ்யாடீநாமித்யர்த: ப்ரதேஷாடிகடூம்...

(சா.வி) ப்ரத்வேஷாதிநாந் அந்நிக்஑ே, ராஹித்யேந. சூர்யாதி஑ளைப் பத்துமவர்களுக்஑ே சூர்யாதிநா
ஸ்ரிதானாமேவ. எந்நுமிடம் இயேதத். யேதுசாமான்ய ஖வேநேத்யா஑ு கண்஑ுகொள்வது, ஑்஑வ்ய மித்யந்வய:
சூர்யாதி஑க்தி: ஑கவத்பரத்வ ஑ு஑்யா஑ே஑திசயாய஑வதி. சாம்ய஑ு஑்யா ஑ே஑நர்தாய ஑வதீத்யர்த: மாறா஑்ட....

(सा.सं) वाक्यं. कोलीनालं, सङ्कल्पितवांश्चेत्...

(சா. ச) நலிய நினைத்தால், வாழிதுமுத்யுக்ताश्चेत्...

(सा.वि) सर्वेश्वरणां रक्षिकं कृमिति- भगवानां रक्षिष्यामीति सङ्कल्प वांश्चे देते प्रति बन्धं कर्तुं । ...

மூ- யுष्மாகச்சுபிதாமஃ । மயானுசிஷ்டோஹிதாஸர்வஹூதவரப்ரத: । அஸ்யசைவானுஜோரூட்ரோலலாடாசுஸுமூ-
 த்வித: । ப்ரஹ்மானுசிஷ்டோஹிதா ஸர்வஸத்வ வரப்ரத:” இதுயாதிசுளிற்஑படிதே ஹகவததீநாங்க்ள.
 “யஸ்மாத்஑ரிமிதம் ஑லம், ஑ாத்திகேஸுதுகல்பேஸு மாஹாத்மயமதிகஹ்ரே: । தேஸுவேவயோகஸंसिद्धाग-
 मिष्यन्तिपरांगतिं”

(ஸா.தீ) ஑்ருதத்வாத். யஸ்மாதிதி. யஸ்மாத்஑ரிமிதமேவ஑லம் ப்ரஹ்மாதி஑்யஸ்சித்யதி நத்வ஑ரிமிதம் ஑ோகரூ஑஑லம்
 தஸ்மாத்தான்஑்ரிதபுத்தானஸேவந்தே இத்யர்த்: . ஑ாத்திகேஸுவித்யாதி. ஑ாத்திககல்஑ ஑்ரணீத஑ுராணங்க்ளிலும்
 ஹரிமாஹாத்மயமதிகமாபிருக்தும். தேஸுவே, அந்த ஑ுராணங்க்ளிலே. மற்றகல்஑ ஑்ரணீத஑ுராணங்க்ளில் ஑ோக

(ஸா.ஸ்வா) இதம் தேவான்஑்ரித஑கவததவ்னம். ஑ஸ்சதுர்஑ு஑ இத்யர்த்: . ஑ஸுலோக ஑ுரூப்ரஹ்மேதி ஑்ருதத்வாத். இ஑்஑படி
 யிவர்க்ளாங்கு ஑கவ ததீநமா஑ ஑ல ஑்ரதத்வ ஑ுண்டாகில் ஑்வரீதி க்ளாங்க்ளாங்கு஑ு஑மா஑்஑ோலே
 ஑கவ ததீந ராய்க்ளாங்க்ளாங்கு இவர்க்ளாதானே ஑ோக த்தைத்யும் ஑ாங்குக்கலாகாதோ? ஑்வரீதிக்ள
 ஑ரிமித ஑ங்க்ளாங்கையாலே அவை கிடைத்தாலும் ஑ோக ஑ரிமித மல்லாமையாலே அது இவர்க்ள
 ஑க்கல் கிடையா தேன்னில் அவத்தை஑்஑ோலே ஑ோ஑்ர மா஑க்கிடையா விட்டாலும் வி஑்ர஑்வித்தா
 ஑ாலும் கிடையாதோ? இவர்க்ளாங்கு ஑ோக ஑்ரதான ஑்வரூ஑ யோக்யதே யில்லாமையாலே
 வி஑்ர஑்வித்தாங்கிடையா தேன்றில் அதில் ஑ுரு வ்னம் ஑ுண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார்.
 யஸ்மாதித்யாதி. யஸ்மாத்஑ரிமித மேவ஑லம் ப்ரஹ்மாதி஑்யஸ்சித்யதி, நத்வ ஑ரிமிதம் ஑ோகரூ஑ ஑லம். தஸ்மாத்தான்஑்ரிதபுத்தான
 ஑ேவந்தே இதி ஹேத தவ்னார்த்: . அந்யதா யஸ்மாதிதி ஹேத்வ நந்வய ஑்ரஸஜ்ஜாத். ததாசு ப்ரஹ்மாதினா ஑ோக ரூ஑஑ரிமித
 ஑ல ஑்ரதான ஑்வரூ஑ யோக்யதானாஸ்தீத்யத்ரேதம் வ்னம் ஑்ரமாணமிதி ஑ாவ: . ஑ாத்தி கேஸுவிதி. யேஸு கல்பேஸு சதுர்஑ு஑ஸ்ய
 ஑த்வ஑ுணமாத்ர ஑ுதூத஑்஑வதி தேஸாத்திகா: கல்பா: . அஸ்மிந் ஑்ரகரணே. “கல்பாஸ்சதுர்விதா: ஑்ரோக்தா ப்ரஹ்மணோ
 திவஸாஸ்சதே” இதுயாதி கல்பானாஸ்சதுர்஑ு஑ ஑ுணோத்வா஑ி஑வ஑ு஑ேந ஑ாத்திகத்வாதி ஑்ரித஑ாதனாத். மாஹாத்மய மதிக
 மித்யத்ர நி஑த்யத இதி க்ரிதா஑தமநுஸஜ்யதே. “ஸஜ்ஜீரீணேஸுஸர்ஸத்வ்யா: ஑ித்ரீணாஸ்ச நி஑த்யத” இதி ஑்ருதத்வாத்.
 “யஸ்மிந்கல்பேது யத்்ரோக்தம் ஑ுராணம் ப்ரஹ்மாணா஑ுரா. தஸ்ய தஸ்யது மாஹாத்மயம் தத்ஸ்வரூ஑ேந வர்ண்யத” இதி ஑்ர஑்ரம
 ஑ுலோகஸ்த்஑்ரஹ்மாணேதி ஑தம் தத்ஸ்வரூ஑ேநேதி ஑தசுதாத்ரானு வர்ததி. தத்ஸ்வரூ஑ேந யஸ்மிந்கல்஑ இதி ஑ூர்வ நிர்தி஑்ர கல்஑ ஑்வரூ஑ேந
 தத்தல்஑ு஑ுதூத ஑ாத்திகத்வ ராஜஸத்வாதி ஑்வ஑ாவேநே த்யர்த்: . ததுக்தம் ஑்ருத஑்ரகாஸிகாயா. “தத்தத்ரண மயேந ப்ரஹ்மாணே”தி.
 ததாசு ஑ாத்திகேஸு கல்பேஸு தத்ஸ்வரூ஑ேநுதூத ஑ாத்திக ஑்வ஑ாவேந...

(ஸா.஑்ர) தானித்யுக்தே: - அத:சுத்ர஑ல஑்ரதத்வம் யா஑ா தேஸித்தமிதி஑ாவ: நந்வேவந்த்ஹிதத்ரக்தானா ஑ுத்ர஑ல ஑ித்திவ
 த்ர஑வத்ஸஜ்ஜல்பாதிநதத்ஸஜ்ஜல்பாதேவ஑ோக ஑ித்தி: ஑்ரதர்ந வித்யாதி஑்விவஸ்யாதித்யத்ராஹ - யஸ்மாத்஑ரிமிதம்
 ஑லமித்யாதிநா - “நான்ய: ஑ந்யா அயநாய வித்யதே । நாஹம் வேதேர்ந த஑ஸா - தேஸுவேவயோக ஑ंसिद्धाग-”
 இதுயாதி஑ி:ஸ்ரீ஑த்யு஑ாஸநஸ்யைவ஑ோக ஑ாதநத்வோக்தே஑்ர஑வதூே஑ு஑்யேந தேவதான்தரார்சநேநரக஑்ராஸிரேவ - நது வில்஑்ய்யா஑ி
 ஑ோகஸித்திரித்யர்த்: - ஑வம் ஑ோகோதேசேந தேவதான்தர ஑கநே஑ி...

(ஸா.வி.) ஑மர்தாந஑வந்தீதி நி஑்ரஹஸஜ்ஜல்஑வாஸ்சே த்ர஑ிதும் ஑மர்தா ந஑வந்தீதி ஑ாவ: .

(சா.வி) அவர்கள் பக்கல், தெभ्यः. विळम्बित्तुम्கிடையாது, विळंब्यापि दुर्लभं. सर्वेश्वरன் பக்கல், सर्वेश्वरात्. आराधनादिनेति शेषः. விடாய்தீர, श्रमनिवृत्त्यर्थ...

மூ- பிறந்து ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலை சாய்ந்து சத்வோன்மேஷமுண்டாய் ஜனகாம்பரோஷ
கேகயாதிகளுக்குப்போலே க்ரமேண மோக்ஷபர்யந்தமாய் விடும். மோக்ஷோபாயநிஷ்டனாம்போது “**வஹூநாம்
ஜன்மநா மந்தே ஜ்ஞானவாநாம்...**

(சா.ஸ்வா) விடுமென்கிறத்தோடு அந்வயம். மோக்ஷபர்யந்த மாய்விடுமிதி. **ऐश्वर्याद्यर्थं** பண்ணின
பகவதாஸ்ரயணமिति ஷேஷ: - **ऐश्वर्यार्थं** கர்ம ப்ராக்ரூத விஷயானுபவ முகேன ரஜஸ்தமோ வுத்தி ஹேதுவாயிருக்க இது
க்ரமேண தான் மோக்ஷ பர்யந்த மாகத்தான் கூடுமோ? இந்த பகவதாஸ்ரயணத்தில் அநு ஷ்டி கமாக பாப
க்ஷயாதி கள் பிறக்கை யாலிது ரஜஸ்தமோ வுத்திஹேது அன்று என்னில் **देवतान्तराश्रयण**த்திலன்றிக்கே
யிங்கே **मात्र** மானுஷ்டிக மாக பாப க்ஷயாதிகள் பிறக்கு மென்கைக்கு **नियामक** முண்டோ? வென்கிற
இஷ்டாங்க வாரணார்த்த - விஷயஸ்வபாவேத்யாதுக்தி: . **देवतान्तर**ங்கள் கர்ம வஸ்யதையாலே அஸுத்திராகை-
யால் அங்கில்லாதொழிந்தாலும் இவன் பாவநத்வைக ஸ்வபாவனாகையாலே யிங்கு அநு ஷ்டிகமாக
பாபக்ஷயாதி கள் அவஸ்யம் பிறக்கு மென்று கருத்து - தான் செய்கிற கர்ம அந்யோதேஷமாயிருக்க உதேஷியாத
பலமுங்கூட விஷய ஸ்வபாவ மாத்ரத்தாலே பிறக்கக் கண்டதுண்டோ வென்கிற **शङ्का**வாரணார்த்த
கஜ்ஞாஸ்தான துஷ்டாந்தோக்தி: - பாவந ஸ்வபாவங்களல்லாத வாபிகூபாதி களில் பாப க்ஷய
கண்டதில்லையாகிலும் பாவநைக ஸ்வபாவமான கஜ்ஞையில் கண்டதிறே யென்று கருத்து -
அநுஷ்டிகமாக பாபக்ஷயமாத்ரம் கண்டதுண்டானாலும் **ऐश्वर्यार्थ**மான பகவதாஸ்ரயணம் மோக்ஷபர்யந்த மானது
கண்டதுண்டோ வென்று **शङ्क्या**மைக்காக ஜனகாதி துஷ்டாந்தோக்தி: . இப்படி ப்ரவூத்திதர்மமான இதுவும்
மோக்ஷபர்யந்த மாகில் இந்த ப்ரவூத்திதர்மநிஷ்டனுக்கும் கர்மயோகஜ்ஞான யோகரூபநிவூத்திதர்மநிஷ்டனுக்கும்
வாசியில்லாதொழியாதோ? அவனைப்போலன்றிக்கே இவனுக்கு மோக்ஷோபாய நிஷ்டனாம்போது
விஷம்பமுண்டாகையா லிருவருக்கும் வாசியுண்டென்றில் அப்படி விஷம்பமுண்டென்கைக்கு
ப்ரமாணமுண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். மோக்ஷோபாயேத்யாதி. மோக்ஷோபாயநிஷ்டனாம்போது
யென்றது அநந்யப்ரயோஜனபக்தி ப்ரபத்திரூப மோக்ஷோபாயங்களில் ஒன்றை அநுஸ்திக்க முளும் -
போதென்றபடி. **वहूनामिति**. நாத்ரவஹுஜன்ம சத்வாவமாத்ரம் விவக்ஷிதம். அநுபயுக்தத்வாத், நசு வஹுஜன்மமாத்ரஸ்ய
ஜ்ஞானஹேதுத்வம், சர்வேஷா மயல் தோஜ்ஞானத்வ ப்ரஸங்காத். அதோ ஜன்ம ஸத்வேன புண்யஜன்ம ஸத்வம் விவக்ஷிதம். ஜ்ஞானவான், வாஸுதேவ
ஷேஷதேவ ரஸோஹம். ச **एवममपरमप्राप्य** இதிஜ்ஞானவானித்யர்த்த:...

(சா.ப்ர) பின்பு, அநந்தர்- **नन्वेवं** தஹிப்ரயோஜனான்தரார்த்தபகவதஜ்ஞானஸ்யாபிமோக்ஷேக்ஷா விరోஹிபாபக்ஷய கரத்வே
ததேவ பகஜன் ப்லான்தரானு பவாத்பூர்வமேவ மோக்ஷேக்ஷா முத்பாத்திகமிதி முக்தானாகரோதித்யத்ராஹ -
மோக்ஷோபாயநிஷ்டனாம்போது- “**पुण्यं प्रज्ञावर्धयति क्रियमाणं पुनःपुनः । वृद्ध प्रज्ञः पुण्यमेव नित्यमारभतेनर**”
இத்யுக்த ப்ரகாரேண ததத்வபல ஸாத்தானுஸ்தான பூர்வகம் க்ஷுத்திரபலபோகஸ்ய “**नजातुकामः कामानामुपभोगेन
शाम्यती**” த்யாதி ந்யாயா துபநஸ்சதாத்ரூபபலேக்ஷாஜனகத்வேனாதி சிரகாலம் ப்லான்தரே து:கமிஸ்ரத்வாபாவ ஸத்வானுபவ
தேஸுதேஸு ப்லேஸு து:கமிஸ்ரதா...

(சா.வி) தலைசாய்த்து, நிவர்த்ய. பிறந்து, உத்பாத்த. சத்வோன்மேஷமுண்டாய், சத்வோன்மேஷம்ஸம்பாத்தேத்யர்த்த: .
பகவதாராத்நா திகமிதி கர்த்துபத மத்த்யாஹ்ரத்யம். விடும், சரிதார்த்தம் பவதீதி பாவ:...

(சா.வி) வல்லது, சமर्थ. ஓர் உபாயத்திலே, एकस्मिन्ருபாயே. மூண்டால், प्रविशतिचेत्. ...

மூ- நவிராத்யார்த்தமய்யாவேசித்சேதஸா” என்கிறபடியே மோக்சஸித்திக்கு விஷம்பமில்லை. ஸ்வதந்ந்ர ப்ரப்தி நிஷ னுக்குத், தான்கோலினதேயளவு, வேறு விஷம்பவிஷம்பங்களுக்குக் குறியில்லை. இந்நியமங்களெல்லாம் “ஸ்வாதந்யமேஷ்வர மபர்யநுயோஜ்ய மாஹு:”, என்கிற நிரங்ஷ ஸ்வச்சந்நதையாலே சித்தங்கென்று ப்ரமாண...

(சா.தி) கோலினதேயித்யாதி. கோலின காலமே மோக்சாவதியென்கை. குறி, அவதி. இந்நியமங்கள், ஸ்வதந்ந்ர ப்ரப்தி நிஷனுக்கு இஷ்டாவதி விஷம்பம்; இतरனுக்கப்படியன்று மோக்சோபாய சித்தியில் விஷம்பம்; மோக்சத்திலதில்லை; இत्याதிநியமங்கள். தேவதாந்तर ப்ரஜந்ஷாஸ்தோக்தமாகையால் த்யாஜ்யமென்றது எங்ஙனே யென்ன...

(சா.ஸ்வா) லக்ஷண மென்று கருத்து. இங்கு விஷம்பமில்லை யென்றது ஶாரீரகத்திலறுதியிட்ட-படியே ப்ராரब्धகர்மவிஸாநத்திலே யென்றபடி யன்றோ? இது அங்ஜ ப்ரப்தி நிஷ னான பக்தியோகாதிக்காரிக்கு நியத மான அவதியானாலும், ஸ்வதந்ந்ர ப்ரப்தி நிஷனுக்கப்படியாக மாட்டுமோ? ஸ்வதந்ந்ர ப்ரப்தி நிஷனில் அர்தனுக்கு ப்ராரब्ध கர்மத்துக்குள்ளே இஷ்டவிஷம்பம் மில்லாமையும் தூஸனுக்கு தூஸிதார தம்யாநு குணமாக பஹு விதவிஷம்பா விஷம்பங்களும் காணவில்லையோ? என்ன உதர மருளிச்செய்கிறார். ஸ்வதந்ந்ர ப்ரப்தித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே. குறி. அவதி. லஹூபாய நிஷ னான ப்ரபந்நனுக்கு தான் கோலின தேயள, வென்றும், ஶூரூபாய நிஷ னான உபாஸகனுக்கப்படி அன்றென்றும், ப்ரஜவாநைப்பற்றியிருக்கச்செய்தேயும் மோக்சோபாயசித்தியில் விஷம்பம் உண்டென்றும், தத்பல சித்தி யிலானால் அதில்லையென்றும், பரதந்ந்ரரான தேவதாந்तरங்கள் ஶீघ்ர ஫ல ப்ரதரென்றும், ஸ்வதந்ந்ர னான இஷ்வர னப்படி யன்றென்றும் இत्याதி யாகச்சில நிய மங்கள் சொன்னது கூடுமோ? அநியம மாதல், உக்தநிய மவैபரீத்யேந நியமங்களாதல் உண்டாக லாகாதோ? ப்ரமாணங்களில் அப்படி நியமம்தோற்றினாலுமிதுலோக தூஷி விருத்த மாகையால் அந்த ப்ரமாணங்கள் அந்யபரங்களாக வேண்டாவோ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார். இந்நிய மங்களெல்லா மித்யாதி - ऐश्वर्यमिति. हेतुगर्भं. अपर्यनु योज्यं, पर्यनु योगानर्हं. पर्यनु योग:, प्रश्नः. ईश्वर स्वातन्त्र्यमेव कुत: प्रवर्तते प्रकारान्तरेणवाकुतो...

(சா.ப்ர) சாஹயித்யா அவிலம்பென மோக்சஷ்வுததாதிதி “தேஸா் சததயுக்தாநா் ப்ரஜதா்ப்ரீதி பூர்வக் । ததாமிபுத்தியோகத் யெநமாமுபயாந்நித” இत्याதி ப்ரமாண ப்ரதிபந்நத்வாந் காசித நுபப்திரிதிபாவ: - நநு முமுக்ஷயாபக்தியோக நிஷஸ்யாப்ய விலம்பென மோக்சப்ராப்தி ஶ்சேத்ப்ரப்திர விலம்பென ஫லசாஹந் பக்திர்விலம்பென஫லசாஹந மிதிவ்யவஹார: கதமித்யத்ராஹ - ஸ்வதந்ந்ரப்ரப்தி நிஷனுக்கிதி - ப்ரந்யாஸோபாஸநயோ: ப்ராரब्ध ப்ரஜ்ஜகத்வ, ப்ராரब्धान்த ஫ல ஜநகத்வாப்யா் விஷம்பா விஷம்ப வ்யவஹார இத்யர்த: - ப்ரப்திர விலம்பென ஫லசாஹநமிதி வ்யவஹாரஸ்ய ப்ராரब्ध्ये சத்யபி ப்ரபந்நேஷ்டா சமகாலத் தத்பல ஜநகத்வ் நியாமக மிதி பாவ: - குறி, நியாமக: . நந்வீஷ்வரோதேவதாந்तर பக்தாந் ச்ஸாஸரேக்ஷிபேத் - ஫லாந்तरார்த்மபிஸ்வபக்தாந் க்ரமேண மோக்யதி. அநந்ய ப்ரயோஜநாநு பாஸகாந்ப்ராரब्धान்தமோக்யதி - ப்ரபந்நாஸ்து ததிஷ்டாசமகாலத் மோக்யதீத்யேவ் தாரதம்யே கோ ஹேது ரித்யத்ராஹ. இந்நியமங்களெல்லாம் இதி. எவ்ரூப வ்யவஸ்தாஸ்சர்வா: - இஷ்வரஸ்ய கேஷாஸ்தித்ச் சாரஹேதுத்வ்; கேஷாஸ்திதரதமபாவென மோக்சப்ரதத்வஷ் சர்வ ...

(சா.வி) அளவு, மர்யாதி. சத்யோமுக்திர பௌகிதாசேத்சத்ய: . நோசேதேஹாந்த இதிபாவ: . குறி, நியாமக. அவதி:-

மூ- பரதந்ருக்கு சித்தம். இவ்வர்த்தங்களிப்படி தெளியாதார்க்கே தேவதாந்தரங்கள் தேவ்யஜ்ஞளன்னுமிடம் “புதிபுத்தவர்த்த” ஂன்று வ்யவஸ்துை பண்ணப்பட்டது. இதேவதாந்தரங்களை பகவத்ச்சரீரமென்றறியாதே பற்றினார்க்கு தார்வாகினாயிருப்பானொரு தேவகன் ராஜாவினுடம்பிலே தந்நாதிக்களை புயோகிக்க ராஜசரீரத்திலு அதுமா புரிதனாமா..

(சா.தி) வருளிச் தேய்கிறார் இவ்வர்த்தங்களியாடியால்...

(சா.சுவா) புரவர்த்த இதிகேநாபி புருது மனறா. இசுவரஸ்ய கேந தித்ச்சாசனியதுவா தாவாதிதி தாவ:.. லுைகிகேசுவரர்களுக்கும் உன்பட சில கார்யங்களில் சுவாதந்யந்தத்புருதரே புர்யநுயுஜ்யமாகக்காண்கையால் லுைகிதூபிதி விருத மில்லையென்றிங்கு சூதித மாகிறது. புராண புரதந்ருேதி. தர்க்பாண்டித்யத்தையிட்டு புராண சுவரஸ்யத்தையழிக்கப்பார்க்கில் அநிசுவர வாத புரதஜ்ஞிக்கையால் இசுவர விசேஷ விதாரமேயடியற்றதாம். இனி புராண புரதந்ருனாய் தத்சுவரஸ்யத்தை அநுசரிக்க வேண்டில் கேவல தர்க்கங்கள் அநாதரணியங்களாகையால் இந் நியமங்களெல்லாம் உத்கரீதுவா சித்தங்களென்னு மிடம் நிர்விதாத மென்று கருத்து. ஆனாலும் தேவதாந்தரங்கள் முமுதுக்களுக்கு அநுபாஸ்ய ரென்றது கூடுமோ? மூக்சார்த்தமுபாஸ்ய ராகாதொழிந்தாலும் “அதித்யமத்பிகா” மித்யாதி களிலே ததாராதந் நித்யம் கர்தவ்யமாக தர்ம சாஸ்திர சித்தமா யிருக்க அத்தை விடுகை இவனுக்கு புரத்யவாய கரமாகாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இவ்வர்த்துங்களியாதி - இவ்வர்த்தங்கள், சர்வேசுவரனுக்கும் த்ருத்ய ருதாதி களுக்கும் உண்டான விசேஷங்களாகிறகீழ்ச்சொன்ன அர்த்தங்கள் புதிபுத்தனாவான், “புதிபுத்தஸ்துமூக்சாதாக்” ஂன்கிற அநந்ய புரயுஜனன். வ்யவஸ்துேதி. விசேஷ வதநத்தாலே இப்படி வ்யவஸ்திதமாகையால் இத்தை விடுகை இவனுக்கு புரத்யவாய கரமாகாது. இப்படி வ்யவஸ்திததுவாத் தேவததவஜ்ஞானாதி புலசித்யர்த்து மாகவு மிவனுக்கு தேவதாந்தர புரதர்சு கதாதித்புரதசுதமானால் புரத்யுத புரத்யவாய கரமு மாமென்று கருத்து. இப்படி தேவதாந்தராணா் தேவ்யதவ வதந்புதிபுத்தேதர விபயமென்றாலவர்களில் தேவதாந்தரங்களை பகவத்ச்சரீர மென்றறிந்து உபாசித்திற ததவவி த்துக்களுக்கும், இப்படி யறியாதே உபாசித்திர அஜ்ஞானிகளுக்கும் புலசித்தித்யுமென்றதாகையால் அநுைதித்ய புரதஜ்ஞியாதோ? புலத்தில் விகலதுவா விகலதவ ருபதாரதம்யம் கௌள்ளுகையால் அது புரதஜ்ஞியா தேன்னில் சாஸ்திர விதிதங்களான அஜ்ஞாஜ்ஞிகளுடைய அநுபாந் இருவருக்கும் ஂகரூபமாயிருக்க ததவவிதூக்களல்லாதார்க்கும் வஸ்து வுதிதியில் சர்வேசுவரனே அராத்யநுமாயிருக்க புலவீபம்யங்கௌள்ளுவ தேங்ஙனே? யென்ன இதுக்கு உத்கரமருளிச் தேய்கிறார். இத்தேவதாந்தரங்களை யித்யாதி வாக்யதூயத்தாலே. இவர்கள் உதேசியாதிருக்க விவர்களுக்கு சர்வேசுவரன் அராத்ய...

(சா.பு) ததத்புராணாவகத் - புராணானிதார்புர்யநுயுஜ்யதததத்கர்ம சஂகூதஇசுவரேத்ச்சாயதததவன துத்யந்நிதிதி கி் நியாமகாந்தரகவேஷண யேத்யர்த்த:.. நந்வேவ் தேவதாந்தரதகனஸ்ய புரத்யவாயகரதவ ததுபாசக: குபிநஸ்யாதித்யதூாஂ - இவ்வர்த்தங்களிப்படி இதிகே - நநு “அஂஂஂ சர்வயஜ்ஞானா் துதூகாத புதூரேவதே” த்யாதி புராணேஸ்ததத்ச்சரீரக பகவத அவ சர்வகர்ம சமாராத்யதுவாகமாதி புதிபுத்தூசுவ பகவததவரூபா புரிஜ்ஞானாததநுபிதயஜ்ஞாதினா் புலகனகதவ் நுபபதத இத்யதூர ததூபாந்ந் புரிஂரதி. இதேவதாந்தரங்களை இத்யாதிநா. யத்யபி சர்வகர்ம புராணதூ பகவதாராதந ருபமவகம்யதே - அபுதிபுத்தாசுவ...

(सा.दी) तद्विधिपूर्वकं न भवति, शास्त्र विहितपूर्तिमन्नभवति. शास्त्रविधिस्तु परमात्म शरीरभूत...

(सा.प्र) भगवन्तं न जानन्ति. अथापि वस्तुतो विशिष्टाराधन रूपत्वादाराधकस्य, तादृशज्ञानाभावेऽपि भगवता स्वाराधन रूपत्वावगमात्फलप्रदानमुपपद्यते - नच ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालेनाग्न्याराधने इन्द्राराधनेवा तत्फला सिद्धेरत्रापि फलसिद्धिर्नोपपद्यत इति वाच्यं. सर्वस्यापि कर्मणस्तत्तदाराध्यदेवताद्वारा भगवदाराधनरूपत्वात् - द्वार्यज्ञानेऽपि द्वारभूतदेवताज्ञानसद्भावात्तत्प्रीत्या भगवत्प्रीतेरपि सिद्धेः फलसिद्धिर्युज्यते. ऐन्द्राग्रे तु द्वारद्वारिभावाभावाद्यागस्यच देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागरूपत्वेन तत्रोभयोद्देशेन द्रव्यत्यागस्यच विहितत्वा ऐन्द्राग्रपदेनानुद्देशे इन्द्रस्याग्निशब्दार्थत्वाभावादग्रेऽपीन्द्रशब्दार्थत्वाभावाच्च शास्त्रार्थेनानुष्ठित इति न फलसिद्धिः - प्रकृते तु “वचसां वाच्यमुत्तमं । किंपुनस्सर्ववचसां प्रतिष्ठायत्र शाश्वती । वेदाक्षराणि यावन्ति पठितानि द्विजातिभिः । तावन्ति हरिनामानि कीर्तितानि संशयः । सर्वे वेदाय त्पदमामनन्ति - सर्वे वेदाय त्रैकं भवन्ति - पृच्छामि वाचः परमं व्योमेति प्रश्नोत्तरभूत ब्रह्मैव वाचः परमव्योमे” त्यादिप्रमाणैरग्नौ इन्द्रादिशब्दानां वस्तुवृत्त्या भगवतोऽपि वाचकत्वावगमात्तदज्ञानेऽपि तैः पदैरुद्देशेन भगवद्यजनसिद्धमेवेति फलसिद्धये देवेति. विशिष्टार्चनरूपत्वमात्रानवगमादपूर्णफलत्वमेव - भगवच्छरीरत्वज्ञानपूर्वकमनुष्ठाने तु पूर्णफलं भवति - यथाराजोपज्ञं राजोपज्ञताभावे च न राजान्तरङ्गाराधने फलतारतम्यं तद्वत्, एवंच प्रतिबुद्धस्सर्वोऽपि फलान्तरार्थमपि भगवन्तमेवाराधयेदित्यपि ननियमः - शीघ्रफलप्राप्तीच्छया तदाराधनोपपत्तेरिति भावः...

(சா.வி) இப்படியறிந்தால், எவ்ஜாத். பகவான் தன்னையே, பகவந்த்மேவ. பற்றினாலும்
அத்ரித்யாபி...

மூ- அநந்ய ப்ரயோஜன ராய்பற்றினார்க்கும் “शरीरारोग्यमर्थाश्च भोगांश्चैवानु षङ्गि कान् । ददाति ध्यायिनां नित्य मपवर्ग प्रदोहरिः” என்கிறபடியே फलान्तरங்கள் आनुषङ्गिकமாக வரும். இவ் வர்த்ததை अनुषङ्ग सिद्धैश्वर्यरान श्री कुलशेखरं பெருமானும் ‘நின்னையேதான் வேண்டி நீள் செல்வம் வேண்டாதான்...

(சா.தி) நின்னையேத்யாதி. உன்னுடைய परिपूर्णநுभवத்தையே பார்த்து தீர்மான ऐहिकसम्पत्तதை

(சா.ஸ்வா) फलप्रदமென்று இம்முஃத்தாலே भगवदाश्रयणத்துக்கு उत्कर्षசொல்லித்து. இனிமுஃभेदेन उत्कर्षान्तरं சொல்லுகிறார். अनन्येयादियால், பற்றினார்க்கு மென்கிற விடத்தில் अपिशब्द विरोध द्योतकं. फल विशेषத்தைக்கோலாதே साधनानुष्ठानம் பண்ணுகிறவனுக்கு அந்த फलம் வருமென்கை न्यायविरुद्धमिதே. शरीरारोग्य मित्यादि. கோலாத फलं प्रधान மாக வருகை न्याय विरुद्धமானாலும் आनुषङ्गिकமாக வருகை विरुद्धமன்றென்று वचन बलादङ्गी कार्य மென்று கருத்து. அநந்ய ப்ரயோஜனருக்கு இப்படிவரக்கண்டதுண்டோ? இவ்வచనத்தில் அநந்ய ப்ரயோஜனருக்கென்று विशेषித்து தோற்றவுமில்லையே யென்ன उत्तर மருளிச் செய்கிறார் இவ்வர்த்ததை யித்யாதி वाक्यद्वयத்தாலே. அநந்ய ப்ரயோஜன ரான कुलशेखरं பெருமானை अनुषङ्गसिद्धैश्वर्यரென்று சொன்ன வித்தால் आद्यशङ्कै परिहृतैयாயிற்று. நீள் செல்வம், வேண்டாதா னென்றும். आविशन्ति स्वयन्नः என்று சொல்லுகிற வித்தாலே அநந்ய ப்ரயோஜன ருக்கென்று विशेषித்து தோற்றுகையாலே இதுக்கு மூலமான शरीरारोग्य मर्थाश्च என்கிற वचनத்துக்கும் இப்படியே तात्पर्य கொள்ளவேண்டுகை- யால் द्वितीय शङ्कैயும் परिहृतै யாயிற்று. நின்னையே இத்யாதி. நின்னையேதான் வேண்டி, निरति शयान न्दरूपனான உன்னையே प्राप्यமாக பார்த்து. நீள் செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையே, दीर्घ कालानु भाव्यமான ब्रह्माद्यैश्वर्यத்தை अपेक्षियात அநந்யப்ரயோஜனனையே. தான் வேண்டும் செல்வம் போல் स्वयमेव...

(சா.ப்ர) सर्वेषां “हरिर्हरतिपापानी” त्याद्युक्त विषयस्वभावकृतानुषङ्गिक पापक्षयवत्तासुतासु विद्यासुच ‘भातिचतपतिचकीर्त्यायशसाम्ब्रह्मवर्चसेन. अन्नवानन्नादोभवति. महान्भवति - नास्या ब्रह्मावित्कुले भवती’ त्यादिना श्रुतानां आनुषङ्गिकाणां सर्वेषां फलानां किमविशेषेण सर्व विद्यानिष्ठेष्वन्वयः उत तत्तद्विद्या निष्ठेष्वेवेति विशये तत्प्रकरण गृहीतं तदङ्ग मिति न्यायात्तत्तद्विद्या विशेष निष्ठतत्तत्पुरुष विशेषमात्रान्वयित्वं तेषामप्य निष्ठत्वे असिद्धिश्चानुषङ्गिक बोधक प्रमाणोपन्यास पूर्वकमाह - अन्नय प्प्रयोजन रायित्यादिना - तत्तद्विद्या विशेषाणां यथावस्थि तस्वरूपज्ञप्ति पूर्वक मुपासने प्रवृत्तस्यानुषङ्गिक विषये जिहा सायामानुषङ्गिक फलरहित विद्यासु प्रवृत्ति सम्भवात्तद्वितीषु प्रवृत्तावानुषङ्गिक फलजिहासाभावेनापि भवितव्यं, एवञ्च कस्य चिदानुषङ्गिक फलवद्विद्यामात्रोपदेशवत् स्तस्य यथावस्थित स्वरूपज्ञाने चानुषङ्गिक वैराग्ये सति तदभावश्चेति भावः. न्निन्नையேதான்வேண்டி, त्वामेव प्राप्यं प्रार्थ्य. நீள்செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையே, अति

(சா.வி) நின்னையே इति. நின்னையே, त्वामेव. வேண்டி, सर्वपुरुषार्थभूतம்த்வா. நீள் செல்வம், अतिदीर्घ कालानुभाव्य ब्रह्मरुद्रैश्वर्य. வேண்டாதான் தன்னையே, अनपेक्षितत्वेपि. தான்வேண்டும் செல்வம், स्वय...

(சா.ச) நின்னையே இத்யாதி त्वामेव ப்ரயோஜனதயா पेक्ष्यमहदैश्वर्येप्यन पेक्षावन्तं स्वयमेव...

(सा.वि) मेवा पेक्ष्यागच्छत्संपदिवसम्पद्भवतीतिकुलशेखरवाक्यस्यार्थः. विद्याविशेषेति, मधुविद्यादिषुव स्वादिपदप्राप्तिरूपानुषङ्गिकफलानन्तरं पश्चान्मोक्षप्राप्तिरित्युक्तं. इतरेषां तु प्रारब्धकर्मविशेषप्रयुक्तरागविशेषादपि भवतीत्यर्थः. अत्र ब्रह्मरुद्रयोः कारणत्वाभावसाधकयुक्तिनिकरमेवं सज्जगृहुः” कार्यत्वकर्मवश्यत्वश्रवणाद्ब्रह्मरुद्रयोः । मायापरवशत्वाच्च “भगवत्प्रेष्यभावतः । शुभाश्रयत्वाहत्यात्तथा सापाश्रयत्वतः ।। विभूतिवाच्छरीरत्वाच्छेषत्वाच्छ्रीपतिंप्रति । प्रकारत्वाज्जायमानसंसारप्रददृक्त्वतः । अनुपास्यत्वतो मोक्षे विलंब्याप्यपटुत्वतः - भगवद्बोहिसन्त्राणा शक्त्या क्षुद्रार्थदत्वतः । तत्रापि विष्ण्वधीनत्वात्सेव्यत्वादप्रबुद्धकैः

மூ- இப்படி சர்வீஸ்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மரூபிகளுக்கு முண்டான விசேஷங்களை “எம்பெருமானுண்டு மிழ்ந்த எச்சில் தேவரல்லாதார் தாமுளரே” என்றும் “நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான். நான்முகனும் தான்முகமாய் சங்கரனைத் தான்படைத்தா” னென்றும்...

(சா.தி) நஸர்வத்ர. இப்படி ப்ரதிபாதித் ப்ரஹ்மத்ர தர வ்யைம்யம் ஆழ்வார்கள் திவ்யசூக்திகளில் பஹுவாகக் காணலாமென்கிறார் - இப்படி சர்வீஸ்வரனுக்கு மித்யாதித்யால். எம்பெருமானித்யாதி - எம்பெருமானாலே ப்ரத்யகாலத்திலே விழுங்கப்பட்டு சூழிகாலம் வந்தவாறே உமிழப்பட்ட. நான்முகனை இத்யாதி - படைத்தான், சூழித்தான், முகமாய், ப்ரதானமாய்...

(சா.ஸா) களிலே த்ரிமூர்திகளுக்கும் சாம்யைக்யாதி களும் தோற்றுகிறதில்லையோ? அவர்கள் தானே இவ்விசேஷங்களைப்பலமு ரவங்களாலே யருளிச்செய்திருக்கையால் ப்ரஹ்மனுக்ரஹ ந்யாயத்தாலே முனியே யித்யாதி. சாமானாதி கரண்ய மன்யபர மென்றில் அப்படி பலமுகங்களாலே யருளிச்செய்ததுண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். இப்படி சர்வீஸ்வரனுக்கு மித்யாதித்யால். எம்பெருமா நித்யாதி. சர்வீஸ்வரனாலே ப்ரத்யதத்யைலே நிகரீய சூழிகாலே புநரூரீர்ப்பாய் தத எவோக்ஷிஸ்த வதனுபாதி ரான தவதீகளல்லாதே தாங்களும் உபாதி ராம்படி ஸ்வதந்ந்ராயிருப்பார் ப்ரஹ்ம ரூபாதி களிலாரேனு மொருவனுண்டோ வென்றபடி. நான் முகனை, சதுமுகனை - படைத்தான், சூழித்தான். நான்முகனும், அந்த சதுமுகனும். தான் முகமாய், ஸ்வய் நாராயணஸ்ய ஷட்காராதி சூழி த்ரபூதனாய் - சங்கரனைத்தான் படைத்தான், ரூபனை ஸ்வய்சூழித்தான்...

(சா.ப்ர) தவதா பாரமத்ய்ஸாஸாக்ரூபிக்ரபாவரததவதிவ்யஸூரி வசநஸித்ததவாதுரபஹவ மித்யபிப்ராயேணாஹ - இப்படி சர்வீஸ்வரனுக்கு மித்யாதித்யா. எம்பெருமானுண்டு மிழ்ந்த எச்சில் தேவர், அஸ்த்ஸ்வாமிநா ஸ்ரீமந்நாராயணேநஸ்ப்ரத்யை ஸ்வோதி ருதாபயித்யா ப்ரத்யாபக மாதிநந்நரீ உரூரீர்ப்பா, அதஎவோக்ஷிஸ்த வதனுபாதித்யாதித்யா: . அல்லாதார் தாமுளரே, எவமுக்ஷிஸ்ததவதாவிதிரித்யாஸ்வரூபஸத்யாலபந்நைகி. தாதுரூப வஸ்துஸ்வரூபந சித்யதி ப்ரமாணா பாவாதிதி பாவ: - நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், சதுமுகம் நாராயணோஸ சூஜத் - நான்முகனும் தான் முகமாய் சங்கரனைத்தான் படைத்தான் சதுமுகஸ்ச ஸ்வய் நாராயணானு ப்ரவிஸ்தஸ்தஸ்ய ஷட்காராதி சூழித்ரபூதஸ்ஸட்காரம் ஸ்வயமசூஜத்...

(சா.வி) நானயாரைக்ய சாம்யாதிவிஷ்ணுநாஸர்வஜிஷ்ணுநீ’தி. உக்தபர தவதா பாரமத்ய்ஸாஸாக்ரூபிக்ரபாவரததவதிவ்யஸூரி வசநஸித்ததவா துரபஹவ மித்யாஹ. இப்படி சர்வீஸ்வரனுக்குமிதி. எம்பெருமானுண்டு மிழ்ந்த எச்சில் தேவரல்லாதார் தாமுளரே இதி. எம்பெருமான், அஸ்த்ஸ்வாமிநா ஸ்ரீமந்நாராயணே. உண்டு, ப்ரத்யைஸித்யா. உமிழ்ந்த, உரூரீர்ப்பா ஸூழி: அதஎவ. தேவர், தவா: . எச்சில், உக்ஷிஸ்த தூதா: அதனுபாதித்யா இதிபாவ: . அல்லாதார், உக்ஷிஸ்ததவதாவிதிரித்யா: . தாமுளரே, ஸந்நிகி? தாதுரதவதாஸத்யை ப்ரமாணா பாவாதிதி பாவ: . நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், நான்முகனை, சதுமுகம். நாராயணன், நாராயண: . படைத்தான், ஸத்யானு. நான்முகனும் தான்முகமாய் சங்கரனைப்படைத்தான்...

(சா.ஸ) வரய தைர்வ்யவத். எம்பெருமானித்யாதி- மஹாப்ரத்யைமத்ஸ்வாமிநாதித்யானு ரகித்யுஸ்வகுகிஸ்ப்ராயித்யா- ஸ்வகாலேபுநரூரீயசஸிதிமந்நோ தவாஸர்வையூக்ஷிஸ்தா எவ. ததிதிராஸஸந்நிகி? தான்முகமாய், ஸ்வய்...

மூ- “மேவித்தொழும் பரிமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம் நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கே” என்றும் “தீர்த்தனுலகளந்த செவ்வடிமேல் பூந்தாமம் சேத்தியவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு பார்த்தன்...

(சா.தி) மேவியித்யாதி. மேவி. பொருந்தி. ஁ககண ராயென்றபடி. தொழும்வரான ப்ரஹ்ஷிவேந்த்ரயமாதிக்கெல்லாம் காரணமான நாபிகமலத்துக்கு மூலபூதகந்தமானவனே யென்கை. தீர்த்த நியாதி. தீர்த்த பூதனான ப்ரஹ்ஷானுடைய ஁லகளந்த. செவ்வடிமேல். சிவந்த திருவடிகள் மேல். பூந்தாமம். பூமாலையை. சேத்தி, சமர்பித்து. ஁வையே, ஁ந்த பூமாலை பூஷங்களையே. சிவனுடைய ஁ரஸ்ஸின்மேலேதானேகண்டு பார்த்தன்...

(சா.ஸ்வ) வ்யவதானமஹஸ்வசரிரா தேவஜனிப்பித்தானென்றிப்படி. மேவி, பொருந்தி. ஁ககணராயென்றபடி. தொழும், செவிக்கு மவரான. பரிமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம், ப்ரஹ்ஷிவேந்த்ராதிகளெல்லாருக்கும் காரணமான வென்றபடி - நாபிக்கமல நாபி கமலத்துக்கு. முதற்கிழங்கே, மூலபூத கந்தமானவனே. மூல பூதகந்தவது பாடானமானவனே யென்றபடி. தீர்த்தனியாதி. தீர்த்தபூதனான ப்ரஹ்ஷானுடைய. ஁லகளந்த செவ்வடி மேல், த்ரிவிக்ரமதசையில் ஁லகவிக்ரமண பண்ணின சிவந்ததிருவடிமேல். பூந்தாமம். புஷ்ப மாலையைச் சேத்தி, சமர்பிவித்து - ஁வையே, ஁ந்த மாலையில் புஷ்பங்களையே. சிவன்முடிமேல் தான் கண்டு, “தூயேன மூர்ணி விதூதே” நேயாதி களிற்படியே ஁வனென்று பேர் பெற்றவனான ருத்ர ஁னுடைய ஁ரஸ்ஸிலே. தான் தானே கண்டு. பார்த்தன்...

(சா.ப்ர) மேவித்தொழும் பரிமன் சிவன் இந்திரனாதிக்கெல்லாம், கஸ்யா஁த்ரிதாபதி சத்யாநிர்ஹத்காரவ்னேசம் பூயாபி நிவிஷ்யபஜமானானாந் ப்ரஹ்ருத்ரேந்த்ராதிநாந் - நாபிக்கமல முதல்கிழங்கே, காரண பூத நாபிகமலஸ்ய கந்தவது பாடானபூத - தீர்த்தனுலகளந்த செவ்வடிமேல் பூந்தாமம் சேத்தி-யவையே சிவன் முடிமேல் தான் கண்டுபார்த்தன் தெளிந்தொழிந்தபைந்துழாயான் பெருமை, “பார்த்தோ விஜேதா மதூசூதனஸ்ய பாடாரவிந்தார்பித சித்ரபூஷம் | ததர்ஷ கஜ்ஜா஁தரமூலிமதூயே பஹ்ஹூய: க்ருதநிஷ்யார்த்த” இதுக்த ப்ரகாரேண ஁வசரணவிநி ஁சூத கஜ்ஜாஜலேந ஁த்கரஸ்ய த்ரீலோக்யஸ்யசு பரிஸுத்ரி஁தேதுவ்னேதீர்த்த பூதஸ்ய...

(சா.வி) நான்குமுகனும் சதுர்முகஸ்ச. தான்குமுகமாய், தத்ப்ரதானஸ்சந் நாராயணஸ்ய த்வாரபூதஸ்சந்நித்யர்த்த: சங்கரணை, ருத்ர. தான், ஁வய். படைத்தான், சூஷ்வான் மேவித்தொழும் பரிமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம் நாபிக்கமல முதல்கிழங்கு. மேவி, கஸ்யா஁த்ரிதாபதி சம்பூயைக கதூயேநஸ்துவதாந். தொழும், ஁ரா஁தயதாந். பரிமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம், ப்ரஜாபதி ஁வ ருத்ரேந்த்ராதிநாந். நாபிக்கமல முதல்கிழங்கு, காரணபூத நாபிகமலஸ்ய கந்தவதுபாடானபூத: தீர்த்தனுலகளந்த செவ்வடிமேல் பூந்தாமம் சேத்தியவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை. தீர்த்தன், ஁வத: பவித்ரபூதஸ்ய. ஁லகளந்த, ஁லகாந்விக்காந்நவத: ப்ரஹ்ஷத ஁த்ரிவிக்ரமா பிந்நஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்யேத்யர்த்த: செவ்வடிமேல், ஁ந்தர ஁திரிபாதஸ்யோபரி. பார்த்தன், பார்த்தன். பூந்தாமம் சேத்தி, பூஷ மாலா சமர்த்த...

(சா.ச) ஜந்மத்வாரவதஸ்திதஸ்சந். ஁த்கர சூஷ்வாபி நாராயண ஁வ ப்ரதான கர்த்தேதிபாவ:-மேவீத்யாதி, மனோபுத்யபிமானேந பரத்வபுத்யாதொழும், சரண சமா஁ரயண க்ருத்ர஁த்ரிதா஁த்யுதாபதகநாபி கமலமூல கந்தபூத - தீர்த்த நியாதி, தீர்த்தபூதஸ்ய த்ரிலோகி மானார்த்த க்ருமண ஜனித ரக்திமவத்யத...

மூ- தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்-பெருமை” என்றும் “வானவர் தம்மையாளு-
பவனும், நான்முகனும், சடைமுடியண்ணலும் செம்மையாலவன்-பாதபங்கயம்
சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே” என்றும்...

(சா.தி) தெளிந்தொழிந்து இவனே பரதேவதையென்று நிச்சயித்து அந்நயனாயொழிந்தா
னென்கை. இப்படிப்பட்ட ஸ்யாமலசுரிதுஸி கண்தான ஢கவானுடைய பாரமயம் - பேர்ததும்,
மீளவு மென்கை. வானவரித்யாதி - வானவர் தம்மையாளுமவன், இந்ந் நான்முகன் ஑துமுகன்-
சடைகளையுடைய முடியனான அண்ணல், ஸவாமி - ஸவனத்துக்கு ஸவாமியானசிவன்.
இவரெல்லாரும் - செம்மையால், அர்ஜவத்தால் - ஢க்தியா லென்கை - அவனுடைய
பாடபங்கயத்தை - சிந்தித்து, ஸமரித்து - ஏத்தி ஸுதித்துக்கொண்டு. திரியாநிற்பார்களைன்கை...

(சா.ஸவ) அர்ஜுனன் தெளிந்து கृஷ்ணனை பரதேவதையென்று நிச்சயித்து. ஒழிந்த, தீர்ந்ததான - அர்ஜு
னாலே அன்றே நிச்சயித்து தீர்ந்ததான என்றபடி. இது பெருமைக்கு விசேஷன்.
பைந்துழாயான். பச்சைத்துழாயுடையவன் திருமேனி ஸபர்ஸ்த்தாலே கான்திமிகுத்து வருகிற
திருத்துழாயையுடையவனான ஢கவானுடைய வென்றபடி. பெருமை, பாரமய். வானவரித்யாதி.
வானவர் தம்மையாளுமவனும், தேவதையை ப்ராஸன் பண்ணுகிற இந்த்ரனும். நான்முகனும்
஑துமுகனும். சடைமுடியண்ணலும், ஸாடகத்வ வேஸ்தோற்றும்படி ஜடாஸிரஸ்கனாயிருந்தும்
இஸ்வரத்வா஢ிமானியான ருத்ரனும். செம்மையால், அர்ஜவத்தால். ப்ராஜனான்தர பரான்யப்ராஜன-
ரூபாடிகாரிஷ்வவிசேஷன் கृபாவத்வ ரூப ஢கவ டார்ஜ வத்தாலே யென்றபடி. அவன் பாடபங்கயம்,
ஸ்த்ரிய:பதியினுடைய பாடபங்கயத்தை. சிந்தித்து, ட்யானித்து. ஏத்தி, ஸுதித்துக் கொண்டு. திரிவர்,
ஸ஑்ரரியானிற்பார்கள்...

(சா.ப்ரா) லோகக்ரமணஸாட நக்ரஜுதர஑ரணோபரி புஷ்பமாலாஸமர்ப்யித்வாதாமேவமாலா஢கவ஑்஑ரணாரவிந்
டகலிதஜலேன பரிஸுத்ரதயா ஸிவஸ஑்நிர்டிஸ்தஸ்ய ஸிரஸிஸ்வயமேவ துஷ்டாபார்த்தேனாராயண எவ ஸர்வேஸ்வர இதி ஸு஑ுடதூஷ்தஸ்ய
஢கவதஸ்தாதுஸ பரத்வ ஸூ஑க துலஸிடாம யுக்தஸ்யபரத்வ். வானவர் தம்மையாளுமவனும், தேவானா் நியந்தா
இந்ந்ர஑். நான்முகனும், ஑துமுகஸ். சடைமுடியண்ணலும், ஸாடகத்வ஑ுதக ஜடா
ஸிரஸ்கத்வேபிஸ்வரத்வா஢ிமானி ருத்ரஸ் - செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே,
ப்ராஜனான்தரபரான்ய ப்ராஜன ரூபாடிகாரிஷ்வ விசேஷன் கृபாவத்வரூப ஢கவடார்ஜவின் தத்பாடாரவிந்
மேதே஑்யாத்வாஸுத்வா ஸ஑்ரந்நித்யர்஑்...

(சா.வி) அவையே, தாமேவ - சிவன்முடிமேல், ஸிவஸ்யஸிரஸி. தான், ஸ்வய். கண்டு, துஷ்டா.
தெளிந்து, அயமேவபரதேவதேதிவிஸயிகுதஸ்ய. பைந்துழாயான், ஑்ரேஸ்துலஸிமாலஸ்ய. பெருமை,
பாரமயமித்யர்஑். வானவர் தம்மையாளுமவனும், நான்முகனும், சடைமுடியண்ணலும்
செம்மையால் அவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே - வானவர்
தம்மையாளுமவனும், தேவானா் நியந்தா இந்ந்ரஸ் நான்முகனும், ஑துமுகஸ். சடைமுடி, ஜடாஸிரஸ்க:
அண்ணலும், இஸ்வரத்வேனா஢ிமானவான் ருத்ரஸ் - செம்மையால், அர்ஜவின். அவன்பாதபங்கயம் தஸ்ய...

(சா.ஸ) துவார்பித குஸும மாலாஸந்நிவேஸிவிசேஷன்ஸமர்பிதரித்யேவ ஸிவஸிரஸிதுஷ்டா பார்த்தன் கृஷ்ணஸ்யபரத்வ்
நிஸி஑்த்ய அந்யபரத்வவ்யாமோஹ் த்யக்தவான் - எவ் ஸ்வமாஹாத்மய ப்ராடர்ஸ்கவிகஸத்ர ஸுகுமார துலஸிடாமவதோ மஹத்வ்.
வானவரித்யாதி, தேவானா் நியந்தா இந்ந்ர஑்துமுகஸ் ஜடாஸிரஸ்கோ ஢ூத்...

மூ-“பேசநின்று சிவனுக்கும் பரிமன்தனக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே” என்றும் ஒற்றை விடையனும் நான்முகனுமுன்னையறியாப் பெருமையோனே” என்றும் “எருதுக் கொடியுடையானும் பரிமனுமிந்திரனும் மற்று...

சா- பேசநின்று வித்யாதி - பேசநின்று “சுப்ரஹ்மாசசிவ:” என்று ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்ட. பிறர்க்கும், இந்ராடிகளுக்கும் - ஒத்தையித்யாதி - ஒத்தை, ப்ரஹ்மானத்தால் அ஁திரித்யன் விடையன், வுஷப வாகனன் உன்னையறியப் போக்காதபடி யிருக்கும் பெருமையையுடையவ னென்கை. எருத்துக்கொடியாதி. எருத்துக் கொடியுடையான்...

(சா.ஸ்வா) பேசன்ற சர்வேஸ்வரனென்றும் சிலர் சொல்லும்படி அதிசயித ஸக்திகளாய் நின்று. சிவனுக்கும், ருத்ரனுக்கும், பரிமன்தனக்கும், ப்ரஹ்மாவுக்கும். பிறர்க்கும். மற்றுமுள்ள இந்ராட்ரி ஁வதீகளோடும் மனுஷ்யாடிகளோடும் வாசியற சர்வர்க்கு மென்றபடி. நாயகனவனே, அந்த நாராயணனே நாயகன் ஁கடதிரபதிகளான ப்ரஹ்மா ஸிவாடிகளோடு த஁த்யரான மனுஷ்யாடிகளோடு வாசியற சர்வர்க்கும் நிரூபாதி கேஸ்வரன் நாராயண னே என்று கருத்து - ஒத்தை விடையனும், அ஁திரித்யனான வுஷப வாகனனும். நான்முகனும், ஁துமூ்லனும். உன்னையறியாப் பெருமையோனே, உன்னையறியமாட்டாதே போம்படியான மாஹாத்மயத்தை யுடையவனே, எருத்துக்கொடியுடையானும், வுஷபத்வஜமுடைய ருத்ரனும், பரிமனும் ப்ரஹ்மாவும் இந்திரனும் - இந்ரத்வ மற்று மொருத்தரும், மற்றுள்ள ஁வதீகளில் த஁வ்யதிரித்ரான ஁ரேனு மொருவனும்...

(சா.ப்ர) பேசனின்று சிவனுக்கும், ஁னானுந்யைஸ்ஸைவாதி஁ஸ்ச்ஹார கர்துவாடயமேவ சர்வேஸ்வர இதிரித்ருத்ரு யோ஁யதயாஸ்திதஸ்ய ருத்ரஸ்ய - பரிமன் தனக்கும் த஁஁னகஸ்ய ஁துமூ்லஸ்ய஁. பிறர்க்கும் நாயகனானவனே, த஁து஁யாதிரித்ரானா மிந்ராடிரான ஸ்தாவர ஁஁஁மானா஁ நாயகஸ்சைவ பரஸ்பர ஸ்வாமி஁ருத்ய ஁வைன கர்மணாபரி கல்திரதானா சர்வேஸா நிரூபாதி஁ஸ்வாமி ஸ்ரிமந்நாராயண எவெதி஁வா:.. ஒத்தைவிடையனும், அ஁திரித்யவுஷப வாகனஸ்ச. நான்முகனும் ஁துமூ்லஸ்ச. உன்னையறியாப் பெருமையோனே, எதுவ்வா யதான஁னானிதஸ்ததா மாஹாத்மயயுத்:.. எருத்துக் கொடியுடையானும் வுஷபத்வஜஸ்ச பரிமனும் ப்ரஹ்மா஁ இந்திரனும் இந்ரஸ்ச. மற்றுமொருத்தரும் அந்யோபி த஁வ்யதிரித்ர:...

(சா.வி) பாடப஁஁஁ - சிந்தித்து, ஁யாத்வா. ஏத்தி, ஸ்துத்வா. திரிவரே, ஸ஁஁ரந்தி. பேசனின்று சிவனுக்கும் தனக்கும் நாயகனானவனே - பேசனின்று, “சுப்ரஹ்மாசசிவ” இதிரித்ருதி ப்ரதிபா஁யஸ்ய சிவனுக்கும், ஸிவஸ்ய- பரிமன்தனக்கும், ப்ரா஁பதேஸ்ச பிறர்க்கும், பரேஸாமபி நாயகன், நாயக: - அவனே ஸைவ. ஒத்தைவிடையனும் நான்முகனும் உன்னையறியாப்பெருமையோனே - ஒத்தைவிடையனும், அ஁திரித்யவுஷப ஸிஸிவ:.. நான்முகனும் ஁துமூ்லஸ்ச உன்னைய, த்வா - அறியாப்பெருமையோனே யதான஁னானிதஸ்தாத்ரஸமாஹாத்மய யுத்இத்யர்த:.. எருத்துக்கொடியுடையானும் பரிமனு மிந்திரனும் மற்றுமொருவரு மிப்பிறவி யென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை. எருத்துக்கொடியுடையானும், வுஷபத்வஜ: பரிமனும் ப்ரா஁பதி:.. இந்திரனும் இந்ர: மற்றுமொருவரும்...

(சா.ஸ) ஁ணஸ்வாமி஁. எதே, ஸெம்மையால் நிரதிஸய஁஁க்த்யா. ஏத்தி, ஸ்துத்வா, பேசனின்று, அத்ரவ்ஸிஸ:ப்ர஁ருதிஸ்வாபாதத: பரத்வோத்தி விஸய தயாஸ்தித:.. ஒத்தப்பொறை (பிறை) இத்யாதி, ஁ககலா ஁ந்ரஸே஁ர ஁துமூ்லா஁யா:...

மூ- மொருத்தருமிப் பிறவி என்றும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை, என்றும். பல முகங்களாலே - யருளிச் செய்தார்கள். இப்பரதேவாதாரமார்த்த திரு மந்திரத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்திலும், நாராயணசப்தத்திலும், த்ரயத்தில் சவியசேஷணங்களுளான நாராயண-சப்தங்களிலும், சரமஸ்தலாகத்தில் “மா. அஹ்” என்கிற சப்தங்களிலும் அநுசந்தேயம்...

(சா. தி) வுஷப த்வஜன். இப்பிறவி யென்னும் நோய்க்கு, சஸார வ்யாதிக்கு - மருந்து, மாகனோபாயத்தை அறிவாரில்லை - ஸ்ரீவியசிஸ்ட மேசேஷி யாகையால் சவியசேஷண மானவென்றது...

(சா.ஸ்வ) இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு, இந்த சஸாரமாகிற வ்யாதிக்கு மருந்து மாகனோபாயத்தை. அறிவாரில்லை, சஸார மாகன த்ரமரல்ல ரென்றபடி. ரஹ்ஸ்ய த்ரயநிஸ்டனுக்கு மிப்படியறியவேண்டு மென்றது கூடுமோ? இவ்யிசேஷங்களுல்லாம் ரஹ்ஸ்ய த்ரயத்தில் தோற்றவியல்லையே யென்ன அருளிச் செய்கிறார். இப்பரதேவதேயாதி. இங்கு பாரமார்த்த ப்ரஹ்ம ருதாதி ஜனகதாதி ரூபங்களான ஁க்த வியசேஷங்களுள். பாரமார்த்தமு மென்றிங்கு சசப்தம் ப்ரயோகித்தது அகாரநாராயண சப்தாதிருளிலே ப்ராய் ப்ரஹ்ம ஸ்ரூப மநுசந்தேயமாகிறாப்போலே. இவ்யிசேஷங்களுள் அங்கேதானே அநுசந்தேயங்களுள் என்கைக்காக. ஸ்ரீவியசிஸ்டஸ்யை பரதேவதாத்வமதி ஜ்ஞாபநார்த்த சவியசேஷணேதுக்தி: | அநுசந்தேயமதி | அகார நாராயண சப்தாதிருளிலே ப்ரஹ்ம ருத ஜனகதாதிருளில் வியசேஷித்ததுத் தோற்றாவிட்டாலும் சாமான்யைன் ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வ ரக்ஷகதாதிருளைச் சூல் லுகிற இஸ்சப்தங்களுள் அநுசந்தித்கொள்ள வேணுமென்றபடி. ஸர்வஸ்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மரூதாதிருள்க்கு முண்டான வியசேஷங்களுள்...

(சா.ப்ர) கஸ்சிதபி. இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை, ஁தாதுஸ ஜன்மரூபவ்யாதி ப்ரேஷஜ் நஜானந்தி. அஸ்ய ப்ரவந்தஸ்ய ரஹ்ஸ்ய த்ரய வ்யா஁யான ரூபத்வா துக்தஸ்ய பரதேவதா பாரமார்த்தஸ்ய ரஹ்ஸ்யத்ரய பதிவியசேஷே ப்ரதிபந்நதா் ஸ்பஸ்டயதி. இப்பர தேவதா பாரமார்த்தம் மிதி. திருமந்திரத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்திலுமிதி. “அகாரைணோக்யதே விஸ்டு: அகாரோ விஸ்டுவாகக: - ஸமஸ்தசப்தமூலத்வா தகாரஸ்ய ஸ்வபாவத: | ஸமஸ்தவாக்யமூலத்வாப்ரஹ்மணோபி ஸ்வபாவத: | வாக்யவாககஸம்பந்த ஸ்தயோர்த்தாதிப்ரதீயதே” ஁த்யாதி ப்ரமாணசித்தே ப்ரணவஸ்தாஅகாரே ஸர்வகாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஸர்வசேஷித்வம் பரதேவதா யா அஸாதாரண த்ரமா விஸ்டுசப்தவாக்ய நாராயணஸ்யை வேத்யநுசந்தேயமதித்யர்த்த: - நாராயண சப்தத்திலுமிதி. யோகரூதிப்யா் லக்ஷ்மீபத்ய ஸாதாரணதயா ப்ரசித்தே நாராயண சப்தே ஸர்வாந்தரியாமித்வம், ஸர்வாதாரத்வம், ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வம், முக்தப்ராய்யத்வாதிபிஸ்த்ஸ ஁வஸர்வஸ்வர ஁திப்ரதிபாதித ஁த்யர்த்த: - சவியசேஷணேத்யைனேநது லக்ஷ்மீபதிர்ஸ்வர ஁திஸ்பூட - மாமஹ் சப்தங்களிலு மிதி “஁ஸநாராயண ஁ஸ்ரீமானுக்ஷீராணிவநி கைதன: | நாபர்ப்யக்ஷ்முஸ்த்யுஜ்ய஁த்யாபதோமதூராபுரி” மித்யுக்தப்ரகாரேண க்ருஷ்ணதயா வதீர்ணஸ்யதஸ்ய ப்ராய்யத்வம் ப்ராயகத்வோபயுக்த ஸமஸ்த கல்யாணகுணாகரத்வஸ்ய, ஁த்யப்ரத்யநீகத்வஸ்ய, ப்ரந்யாஸஸம்வர்த்தித காருண்ய ஸ஁கூத நிரக்ஷுஸ ஸ்வாதந்யவத்வஸ்யச ப்ராகரணிகஸ்யவியவக்ஷிதத்வாஸ்த்ஸ ஁வஸர்வஸ்வர ஁த்யர்த்த:...

(சா.விய) அந்யோபி பிறவியென்னும் நோய்க்கு, ஜன்மா஁ய்யவ்யாதி: மருந்து ஁பூஸதம் அறிவாரும், ஜானந்த: இல்லை நஸந்தி. பல முகங்களாலே, ப஁ப்ரகாரை: சவியசேஷணங்களுளானேதி. ஸ்ரீமச்சப்த ஸ஁தி தேத்யர்த்த:...

(சா.ஸ) துஜ்யை ஸ்ரூப மா஁தம்ய. இந்நோய்க்கு, சஸாரவ்யாதி:...

மூ- இதேவதாவிசேஷ நிசுசய முடையவனுக்கல்லது “கண்ணன் - கண்ணல்லதில்லை யோர் கண்ணே” ஂன்றும் “களையாய்துன்பம் களையாதொழிவாய் களையகண் மற்றிலேன்” ஂன்றும்...

(சா.தீ) கண்ணனித்யாதி கண்ணன்கண், கृஷ்ணஜகதூஷ்டி அவனை யல்லது வேறு ஜகத்துக்கு தூஷ்டி யில்லை யென்கை - களையாய் இத்யாதி - களையாய் துன்பம், சஸார து:ஸுத்தை - களையாய், களையந்து தோகடக்கடவாய் அன்றியேகளையாதொழிவாய், களையந்து தோகடாதிருப்பாய் - மற்று, வேறு - களையகணிலேன், நீயன்றி நிர்வ஑கரை...

(சா.ஸா) யெல்லாம் அவச்ய மறியவேணுமென்றது கூடுமோ? பரதேவதாவிசேஷநிசுசயார்த் ஜகத்காரணத்வ, மோஷபரதத்வ, தத஑ாவாதிருபகதிபயவிசேஷங்கன் அறிய வேண்டினாலும், ஑்஑ ஃத்ரா தீனா஑மோ஑ ஑ாஸ்த்ர ப்ரவர்த் கத்வ, சுத்ர஑ல ப்ரதத்வ, விகல ஑ல ப்ரதத்வ, தेषா் சர்வேஸ்த்ரேண சாம்யேக்யாதி ஑ுத்தா வநர்தா வ஑த்வ மித்யாதித்யாக ச்சொன்ன நிசுசகர்பாந்நரங்க ஂறிய வேண்டாவே? யென்ன அருளிச்செய்கிறார். இத் தேவதாவிசேஷேத்யாதி. இதேவதா விசேஷ மென்றது பரதேவதீக்கும் அவர தேவதீ களுக்கும் இங்கு ஁பாதித்த விசேஷங்க ஂல்லா மென்றபடி. அநந்யேத்யாதி - அநந்ய ஑ரணத்வாவஸ்தே யாவது; ஑ு஑ிக வுதிக சகல கார்யங்களிலும் சர்வதேஸர்வகாலர்வாவஸ்தேகளிலும், ஑்஑வத்யுதிரித்குஷு ரகாகத்வ ஑ுத்தி யறும்படியான ததேக ரகாகத்வா஑யவசாயம். இங்கு அநந்ய ஑ரணத்வாவஸ்தே ஁வ வி஑ுயென்றுவெளி யிடுகைக்காக கண்ணன் கண்ணித்யாதி பாசுரங்களை ஁தா஑ரித்தது. கிடையா தென்றது. தேவதாந்நரங்களுக்குள்ள அத்யந்நநிகர்ப்ஷங்களை நிசுசயயியாதவனுக்கு மோஷ்யுதிரித்கங்களான சிலகார்யங்களிலே யாகிலும் ஁ருகால விசேஷாதி களிலே தேவதாந்நரான்வய் ச஑்஑விக்கத்தக்க தாகையால் இவ் அநந்ய ஑ரணத்வாவஸ்தே கிடையா தென்றபடி. ததாச பரதேவதா விசேஷ நிசுச யார்த் மிலை யறிய வேண்டாவிட்டாலும் அந்தபர தேவதா விசேஷ நிசுசய ம்தோலே இவ்வி஑ி காரிக்கு அத்யந்நதோதேயமான இவ்அநந்ய ஑ரணத்வாவஸ்தே சித்திக்கைக்காக விலையெல்லாம் அவச்ய மறிய வேணு மென்று கருத்தது. கண்ணனித்யாதி. கண்ணன்தான், கृஷ்ணஜேரககன். அல்லதோர் கண்ணில்லை, தத்யுதிரித்கமாகவொரு ரகாகவஸ்து இல்லை. களையாயித்யாதி. துன்பம், சஸாரது:ஸுத்தை. களையாய், நிர்வர்திப்பித்தருளுவாய். களையாதொழிவாய், நிர்வர்திப்பியாதேதானிருந்தொழிவாய் - களையகண்மத்திலேன், நிர்வ஑கர் வேறுடையே ஂல்லேன். த்வத்வுதிரித்க நிர்வ஑கர் ஂனக்கு...

(சா.ப்ர) ஁வ் தேவதாவிசேஷஸ்ய பரத்வ் ப்ரதிபா஑ தத஑லத்வே ஁பக்ரமோக்த ஁கான்யே விசேஷ் வக்துமீகான்யஸ்யாவச்யகத்வ் திவ்யஸூர்வகனே ஑்ஸித்தமித்யா஑ - இதேவதாவிசேஷ நிசுசயமித்யாதினா - கண்ணன் கண்ணல்லது, கृஷ்ண க்ரபா஑ந்நரேண. இல்லையோர்கண்ணே - நகோபிரகஸகோஸ்தீத்யர்த்: களையாய்துன்பம் த்வு:ஸுநிர்வர்தயவா. களையாதொழிவாய், நநிர்வர்தயவா களையகண் மற்றிலேன் து:ஸுநிர்வர்த் நே ஑ேத்வந்நர ர஑ிது஑஑்...

(சா.வி) இப்பர தேவதா பாரமார்த்த்ய் சவிசேஷணங்களானேத்யுக்த்யா ஑்ரீயஸச பரதேவதாந்நர஑ிவ ஁க்த஑ிதஸு஑ரித். கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே கண்ணன் கண்ணுள்ளது, கृஷ்ண஁வஜகதூஷ்டி: க்ரஷ்ணாஸ்யஜகதூஷ்டி வினா. இல்லையோர்கண்ணே, ஁காதூஷ்டிநா ஑்தீத்யர்த்: யதூ, கண்ணன் கண்ணல்லது க்ரஷ்ணஸ்ய க்ரபா் வினா. இல்லையோர்கண்ணே, ரகாகாந்நரநாஸ்தீத்யர்த்: களையாய்துன்பம்களையா-தொழிவாய் களையகண்மத்திலேன். துன்பம்...

சா - ச - கண், ஑்஑ான. கண்ணனித்யாதி. க்ரஷ்ணவிஷயக஑்஑ானாத்யத த்விதீய் ஑்஑ானநாஸ்தி “தத்஑ானம஑்஑ான மதுந்ய” திதி ஑்யுத்கமிதி஑ாவ: களையாய் இத்யாதி. துன்பம் சஸார஁ப்து:ஸு. நிர்வர்தயசிவா஑...

மூ- “ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்” என்றும் “த(வ)ரு-
துயரம்தடாயேலுன் சரணல்லால்சரணில்லை” என்கிற திருமொழி முதலான வற்றிலும்
சொல்லும் அநன்யசரணத்வாவஸ்யை கிடையாது. இந்த பரதேவதா பாரமார்த்தத்ததைத் திரு
மன்த்ரத்திலே கண்டு ததீய பர்யந்தமாக ததேவதாந்தர த்யாகமும்...

(சா.தீ) தடையே னல்லே னென்கை. ஆவிக்கித்யாதி - என்னாத்மாவுக்கு சன்சார த்திலே
பெருகிவருகிற வெனக்கு. ஓர் பற்றுக்கொம்பும், ஓர் அவலம்தவன ஶாஷ் - ஶரண மென்றபடி -
நின்னலால், “அமृत த்யைஸது: விஷ்ணு பதத் தினானாத்யத்” என்று சொல்லப்பட்ட ததேவாரை யொழிய
அறியமாட்டு கிரிலே னென்கை - தருது யரம்த்யாதி - கர்மானுண மாக தன்னாலே தரப்பட்ட
து:தத்ததை அகர்மத்ததைப்போக்கி நீதே போக்கவேணும் - நீ நிவா ரியாயாகிலும் ததேவாரீர்
திருவடிகளையொழிய வேறு ஶரண மில்லை - முதலானவை யென்றதால் கொண்டபெண்டிர்

(சா.தவா) ஒருவருமில்லை யென்றபடி. ஆவிக்கு, அத்மாவுக்கு. சன்சாரசாஶரத்திலே
பெருகிப்போகிற-என் அத்மாவுக்கென்றபடி. ஓர் பற்றுக்கொம்பு, ஓர் அவலம்தவன ஶாஷ்ஶரண
மென்றபடி. நின்னலால், தன்னையொழிய. அறிகின்றிலேன், அறிய மாட்டு கிறிலேன்.
தருவித்யாதி. தருது யரம், கர்மானுணமாக நீ தருகிற து:தத்ததை. தடாயேல். நீ
நிவாரணம்பண்ணாதொழிந்தாலும். தன் சரணல்லால் சரணில்லை, த்வத்சரண வினாதெனக்கு
ஶரணமில்லை. பரதேவதைக்குதபாதித்த இவ் விதேஷங்களாகிற பாரமார்த்த திருமன்த்ரத்திலே விவதித
மென்கைக்கு தபபதி யைக்காட்டா, நின்று கொண்டு அநன்ய ஶரணத்வா த்யவசாயம்போலே
இவ்விதிகாரிக்கு அவத்யா பதிதங்களான ததீய பர்யந்த ததேவதாந்தர த்யாக பதிதாதி களு மிந்த பாரமார்த்த
நித்சத்யத்ததுக்கு தபயோதனமென்று திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிறார். இந்த
பரதேவதையாதி. திரு மன்த்ரதி. ஆழ்வாரித்ததைதிரு ...

(சா.தர) ஆவிக்கோர் பத்துக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் நான், அஹ் மமாலம்தவன்த்வா
வினானகித்சிதபிதானாமித்யர்த: தருதுயரம் தடாயேலுன் சரணல்லால் சரணில்லை, து:தத்பரதபாப
நநிவர்தய தியத்யபி ததாபித்வத்சரணாரவிந் தவிதிரேகேண ரகாகாந்தர் நாதி - என்கிற திருமொழி முதலான
வற்றிலும், தருதுயரமதி காதுபகரம் ததாபாது தபுதித்பவ தித்யர்த: - தைகாந்த்யமாவத்யகேன விதேஷணே
தரமானோதந்யாச தூர்வக் விதேஷயதி - இந்த பரதேவதா பாரமார்த்தத்ததை இத்யாதினா ...

(சா.வி) து:த: களைவாய், நிவர்தய. களையாதொழிவாய், மானிவர்தயவா. களைகண்மத்திலேன்,
து:தநிவர்தகதேத்வந்தரஹிதஹ். ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்.
ஆவிக்கு, அத்மன: . ஓர் பற்றுக்கொம்பு, தகமவலம்தவன. நின்னலால், த்வாவினா. நான் அஹ்.
அறிகின்றிலேன் நதானாமி. தருதுயரந்தடாயேல் தன் சரணல்லால் சரணில்லை, தராசது:த
நநிவாரயதிதேத். ததாபி ஶரணல்லால் சரணில்லை, த்வத்சரணாரவிந் தவிதிரேகேண ரகாகாந்தர்நாதி.
என்கிற திருமொழிமுதலான, வருந்துயர மித்யுத கரம்த தகததாபாது தபுதித்பு. கிடையாது இத
ததேவதாவிதேஷ நித்சத்ய முதையவனுக்கல்லது அநன்ய ஶரண...

(சா.த) மா நிவர்தயதிவா. களைகண், தபா: . சன்சார நிவர்த நெத்வாவினாதபாயாந்தர தூந்யஹ்.
ஆவிக்கித்யாதி, மதுதானாவலம்தவன ஶாஷாத்வாவினாத்ய தவலம்தவன நதாதவாநஹ். தருஇத்யாதி. தலதரதான
தபாத்மக து:தானி நவினாதயதிதேத்...

(सा.सं) மற்றுமோர் இத்யாதி. த்வா் விநாயுபாஸ்யா தேவதாஸ்தீதிபுத்தி மஹிஸ்சஹ ந சம்பந்தவாந்...

மூ- ஆழ்வா ருளிச்செய்தார் - இவர் பாருருவில்நீர் எரிகால் என்கிற பாட்டிலே
 பரிசேஷக்ரமத்தாலே விவாதவிஷயரான மூவரை நிறுத்தி அவர்கள் மூவரிலும்
 ப்ரமானுசந்நானத் தாலே யிருவரைக் கழித்து...

(சா.தி) கிறது - இவ்வாழ்வார் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் பரதத்வத்தை நிர்ணயித்தார் என்கிறார்
 - இவர் பாருருவிலித்யாதியால் || மூவரை நிறுத்தி, மூவருமே என நின்ற இமையரை என்று
 ப்ரஹ் விஷ்ணு ருத்ராகிற த்ரிமூர்த்தி...

(சா.ஸ்வ) தாத்பர்ய மென்று காட்டுகிறார். இவரி த்யாதி யால். அந்தபாட்டாவது திருநெடுந்தாண்ட
 கத்திலே. பாருருவில் நீ ரெரிகால் விசம்பு மாகி ப்பலவேறு சமயமுமாய்ப்பரந்து நின்ற.
 ஏருருவில் மூவருமேயென நின்றவிமை யவர்தம் திருவுருவம் வேறெண்ணும்போது,
 ஒருருவம்பொன்னுருவ மொன்றுசெந்தீயொன்றுமாகடலுருவமொத்து நின்ற, மூவுரு
 வங்கண்ட போதொன்றாம் சோதி முகிலுருவ எம்மடிகள் உருவம்தானே யென்றருளிச்செய்த
 பாட்டு. அஸ்யாதி: உருவில், அண்ட காரணங்களான பதார்த்தங்களிலே. பார் பூமி: நீர், ஜல. எரி தீஜஸு.
 கால் வாயு: விசம்பும், அகாசமும், ஆகி பூத்வா. தான் உபாந காரணமாய் பஞ்சபூதங்களையும்
 சூழி த்தென்றபடி - இத்தால் சமஸ்தி சூழி சொல்லித்து - பல்வேறு, பஹுவித ப்ரத யுத்தங்களான
 சமயமுமாய் சமயங்களு மாய் - இங்கு சமயமாவது, வ்யவஸ்தை - அராஹ்யா ராஹகத்வாதி ரூபேண வ்யவஸ்தித
 சுவபாவங்களான தேவ மனுஷ்யாதி வ்யஸ்தி பதார்த்தங்களையும் சூழித்து யென்றபடி. பரந்து நின்ற
 வ்யாபித்துநின்ற - இதுக்கு ஆம்சோதி என்கிறத்தோடே அந்வயம் - ஏருருவில், அழகிய ரூபத்தில்.
 ப்ரஹ்மச்சூரிரத்வென உதேயமான ஜகத்திலென்றபடி. மூவருமேயென நின்ற, மூன்று பேரே
 ப்ரதானரென்றும்படி நின்ற ஜகத்திலே. அராஹ்யரான தேவதைகளில் அஸ்மிந்ராதித்யாதித்களைக் கழித்து
 பரிசேஷக்ரமத்தாலே மூவரே ப்ரதானரென்று வாதிக்க சொல்லும்படி நின்றவர்களான வென்றபடி.
 இமையவர்தம், அநிமிஷருடைய. ப்ரஹ் விஷ்ணு ருத்ரர்களுடைய என்றபடி திருவுரு. ஸ்லாக்யங்களான
 சுவபாவங்களை. இங்குதமக்கு நிஷேத்யரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய சுவபாவத்தை திருவுருவென்று
 ஸ்லாகித்து நிர்देशித்தது அவர்களும் ப்ரஹ்மபூதகார பூத ரென்கிற இவ்வாகாரத்தை
 நினைத்துச்சொன்னபடி. வேறு, தனித்தனியே. எண்ணும்போது, அநுசந்திக்கும்போது. ஸ்ரீராம
 பாவம் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்ளைப்பாராதே இவர்களைத்தனித்தனியே சுவதந்த்ரராக
 அநுசந்திக்கும்போதென்றபடி. ஒருருவும், ஒரு...

(சா.ப்ர) நிர்ணய ப்ரகார ஸ்ஸாம்ப்ரதாயிக இத்யபிப்ரேத்யாஹ. இவர் பாருருவிலித்யாதிநா -
 பாருருவிலிதித்யாதிநா அயமர்த்த: உருவில், அண்டரூபே பதார்த்தவிஷயே - பார், பூமி: - நீர், ஜல. எரி
 தீஜ: கால், வாயு: விசம்பும், அகாசசு. ஆகி பூத்வா. பஞ்சபூதானி சூழ் தேத்ய: பல்வேறு
 சமயமுமாய், பஹுவித்யாந்ரஸ்பர விலக்ஷணத்வென காலவிசேஷே தேவா தீந் சூழ் பரந்து நின்ற, அந்ரயாமி த்யா
 க்ருஸ்த்வ்யாப்யஸ்தி தஸ்ய ஏருருவில், அதிசுந்ர விஹ்வத்வெ. மூவருமே என நின்ற த்ரய எவெதி வக்து
 யோக்யத்யாஸ்திதானா. இமையவர்தம் அநிமிஷாணா. திருவுரு ஸ்லாக்யரூபாணி...

(சா.வி) சுவீகாரம். பண்ணின க்ருதவந்: ஆழ்வார், க்ருபாவந்: பரகாலா: அருளிச் செய்தார்,
 த்யாமகூர்ந்ரபூவந்ரத்ய: நிறுத்தி ஸ்தாபயித்வா. இருவரைக் கழித்து, த்வீநிரஸ்ய...

(சா.ச) பார், பூமி: பாருருவிலே, பூமிஸ்தவஸ்துநி. நீர், ஜல. எரி அஸி: கால், வாயு:...

மூ- பரிசேஷித்த பரஜ்யோதிஸ்ஸான ஒருவனை “முகிலுருவம் எம்மடி களுருவ” மென்று நிஷ்கர்ஷித்தார்...

(சா.தி) களைநிறுத்தி. தன் திருவுரு, இவர்கள் தங்களுடைய ரூபங்களை விபஜித்து அனுசந்தித்து. ஒருருவம்பொன்னுருவம், ப்ரஹ்மாவான ஒருவனுடைய ரூப்பொன்னுத்தொத்த ரூப; ஒன்று செந்தீ ருட்ருடைய அகார சிவந்த அக்ரிபோன்ற ரூப. ஒன்றுமாகடலுருவமொத்து நின்ற விஷ்ணுவினுடைய ரூபம்ஹோததிரூபத்துக் கொத்து நின்றது - இப்படிப்பட்ட முவ்வுருவம் கண்டபோது, இம்முன்று ரூபத்தையும் பராமர்சிக்கும் போது - தத்த்ரமரணானு சந்தானத்தாலே யிருவரைக் கழித்து பரிசேஷகரமத்தாலே பரிசேஷித்துப்பார்க்கும்போது என்றபடி - ஒன்றாம்சோதி, அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றேயாம் சோதியொருவனே. “நாராயண பரஜ்யோதி: ஜ்யோதிஷா...”

(சா.ஸ்வ) சுவாவம். பொன்னுருவம், பொன்னின் சுவாவம். சுவர்த்தின் சுவாவம் சர்வாபரணங்களும்பண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கிறாப்போலே ப்ரஹ்மவினுடைய சுவாவம் சர்வ சூர்தி யோக்ய மாயிருக்கு மென்றபடி. ஒன்று செந்தீ, ஒரு சுவாவம் சிவந்த அக்ரி போலே யிருக்கும். அக்ரிசர்வ டாஹக மாயிருக்கிறாப்போலே ருட்ருடைய சுவாவம் சர்வ சந்தார யோக்யமாயிருக்கு மென்றபடி. ஒன்று மாகடலுருவம். ஒரு சுவாவம்ஹர்ணவ சுவாவ மாயிருக்கும். சமுத்ரம்போலே சர்வசுரனுடைய சுவாவம் ஸ்ரமஹரமாய் சர்வாபாசுரமாய்க்கொண்டு ரக்ஷணோப யுத்தமாயிருக்கு மென்றபடி. ஒத்து நின்ற, சேர்ந்து நின்ற. அவர்களுடைய சூர்தியாதி வ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்து நின்ற வென்றபடி. இவ்விடங்களுக்கிப்படி அர்த்த மென்னுமிடம் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யானத்திலே காணலாம். முவ்வுருவம், முன்று சுவாவங்களையும் கண்டபோது, ஸ்ரீராத்ம லாவாதி பரங்களான ப்ரமரணங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரமரணங்களெல்லாத்தாலும் அனுசந்திக்கும் போதென்றபடி. ஆம் சோதி ஒன்று, சமீகீனமான ஜ்யோதி ஸ் ஒன்று. சர்வத்துக்கும் உத்பாடகமும் ஸ்ரீராயும் ஸேஷியுமான ஜ்யோதிஸ் ஒன்றே. மற்றிரண்டும் அன்றென்றபடி. முகிலுருவந்தானே, மெகசதூச ரூபமே. எம்மடிகளுருவம், அஸ்ம த்வாமினோ திவ்யரூபம். அந்த பரிசேஷித்த பரஜ்யோதிஸ்ஸானது நீல மெக வர்ணான ஸ்ரீய: பதியென்றபடி. முவ்வுருவங்கண்ட போதொன்றாம் சோதியென்கிற வாக்யத்தின் சுவாஸ்யத்தாலே இப்பாட்டு த்ரிமூர்த்தியுபரமாக வேண்டாவோ என்று ஸ்ரீகீத்து அது ஆழ்வார்க்கு தர்ஷன மல்லாமையாலும் ப்ரகரண விருத்தத்தாலுங்கூடாமையால் உத்த ரீத்யா இப்பாட்டு பரதேவதா நிதாரண...

(சா.ப்ர) வேறெண்ணும்போது, ப்ரத்யேகம் ப்யாலிசுநே - ஒருருவம் அகஸ்ய சதுர்முகஸ்யரூபம். பொன்னுருவம் சுவர்த்த சதூசரூபம். ஒன்றுசெந்தீ அக்காலாக்ரிரூபம் - ஒன்றுமாகடலுருவம் அகம் ஹாவிஷ்ணுரூபம், ஹா சமுத்ர சதூசம் - அ தேன சூர்தி ஸ்திதி சந்தாரரூபா வ்யாபாராஸ்ததூபயுத்தா குணாசுசுவிவதிதா: . ஒத்துநின்ற முவ்வுருவம் கண்டபோது, சூர்தி ஸ்தித்சந்தாரேஷ்வேகை கர்த்தயாதூத்யவ்யாபாரதயா ப்ரதீதானா மெஷாந்த்ரயாணாம் சுவரூபஸ்ய ப்ரமரணை: பரிசோதனைஸதி - ஒன்றாம்சோதி “நித்யஹிநாஸ்தி ககதிஹூதம் ஸ்தாவர கஜ்ஜம் | க்ருதேதமேகம் பூரூஷம் வாஸுதேவம்சனாதன” மித்யுத்தப்ரகாரேன நித்யஜ்யோதி...

(சா.வி) எம்மடிகளுருவம் அஸ்ம த்வாமின ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்யரூபம் முகிலுருவம், மெகஸ்யாமத்...

(சா.ஸம்) எம்மடிகளுருவம் மத்வாமினோ வித்ரஹ: . முகிலு ருவம் நீலமெகாக்கார சதூசம்...

மூ- இந்தரூப விசேஷத்தை உடைய பரமபுருஷனே சர்வவேத ப்ரதிபாடிமான பரதத்வ மென்னுமிடத்தை சர்வவேதசாரபூத ப்ரணவ ப்ரதிபாடிதையாலே “மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்திரை யுள்ளெழு ...

(சா.தி) ஜ்யோதி. என்றஜ்யோதிஸ் ஒன்றே பரிசேஷிக்குமென்கை பர்ஜ்யோதிஸ்ஸானஎம்மடிகளா - னவனுடைய ரூபம்மு கிலுருவந்தானே, இங்ஙனம் காஷ்மேஷ்யாமலென்று நிஷ்கர்ஷித்தாராய்த்து - இந்த ஷ்யாமலரூப தேவதையே சர்வ வேதசார ப்ரணவப்ரதிபாடி னென்னுமிடத்தைப்பெரியாழ்வாரும் அருளிச்செய்தாரென்கிறார் இந்த ரூபேத்யாடியால். ரூபவிசேஷ, ஷ்யாமலரூப. சர்வவேத ப்ரதிபாடிமான பரதத்வ ப்ரணவப்ரதிபாடினென்கையாலென்கை - மூலமாகிய வித்யாதி. சகலவேதமூலமாகிய ஒற்றையெழுத்து, கிராமஸ்யேக மக்சரமென்ற ப்ரணவ மூன்று மாத்திரையுள்ளெழு, த்ரிமாத்திரையுக்குள்ளேயாம்படி - “ஓமீத்யேதம் த்ரிமாத்திர” மென்கிறபடியே த்ரி...

(சா.ஸ்வ) பரமென்று பெரிய வாச்சான்பிள்ளையு மருளிச்செய்தார். ப்ரமானு சந்நாந்தாலே யென்றது நாராயணனு வாக்கி ப்ரமாண பராமர்ஷித்தாலே யென்றபடி. நீல மேக வர்ணான பூருஷனை பரதேவதையாக ப்ரமானுசந்நாந்தாலே நிஷ்கர்ஷித்தா ரென்றது கூடுமோ? அथர்வ ஸிஷாதி ப்ரமாணங்கள் ருத்ராதிக்களையும் பரதத்வ மாகச்சொல்ல வில்லையோ? இந்தரூப முடையவனே சர்வ வேத ப்ரதிபாடிமான பரதத்வமாகையாலந்த ப்ரமாண ஸகலங்கள் அந்யபரங்க ளென்றில் இவனே சர்வவேத ப்ரதிபாடின என்கைக்கு நியாமக மெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். இந்த ரூபேத்யாதி. இங்கு பரம பூருஷ ஸப்த நிர்देशத்தாலே “யு:புநரேதம் த்ரிமாத்திரேண மீத்யனே நைவாக்ஷரேண பரம பூருஷ மபித்யாயீத” என்கிற ஸ்ருதி விவக்ஷிதை. சர்வவேத சாரபூதமான வென்றது பாட்டில் மூலமாகிய வென்கிறத்துக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்தபடி. “ய:புநரேதம்” மென்கிற ஸ்ருதியில் பரம பூருஷன் ப்ரணவ ப்ரதிபாடின என்றில்வளவு ஸித்தித்தாலும் அவன் பாருருவில் என்கிற பாட்டில் சொன்ன நீலமேக வர்ணான ஸித்திக்க வில்லையே யென்று ஸித்தியாமைக்காக இங்கு பெரியாழ்வார் பாசுரம் உதாஹரித்தது. இதுஅந்த ஸ்ருதிக்கு உபபூரணமிதே. இப்படி இந்த ஸ்ருதியாலும் பெரியாழ்வார் பாசுரத்தாலும் நீலமேக வர்ணான பரம பூருஷனுக்கு ப்ரணவ ப்ரதிபாடித்வம் ஸித்திக்கையாலிதுவே இவன் சர்வ வேத ப்ரதிபாடி ன் என்கைக்கு நியாமக மென்று கருத்து. மூலமீத்யாதி. மூல மாகிய. “யத்வேதா தௌஸ் ர: ப்ரோக்த:” என்கிறபடியே சகல வேத மூலமான. ஒற்றை யெழுத்தை, “கிராமஸ்யேக மக்சரம்”...

(சா.ப்ர) ரூபமேகம் எம்மடிகளுருவந்தானே அஸ்மத்ஸ்வமின ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்யைரூபம். முகிலுருவம், காஷ்மேஷ்யாமலம். ஸாஸாரிக ஸ்ரமஹ மீத்யர்வ:.. இருவரைக்கழித்து, உபநைத்யுக்த்வா.மூலமாகிய ஒற்றை யெழுத்து, “யத்வேதா தௌஸ்ர:ப்ரோக்த:” இத்யுக்தஸ்ய வேதமூல பூதஸ்ய ப்ரணவஸ்ய.மூன்று மாத்திரையுள்ளெழு- வாங்கி “ய: புநரேதம் த்ரிமாத்திரேண ஓமீத்யனே நைவாக்ஷரேண பரமபூருஷமபித்யாயீத” த்யுக்த ப்ரகாரே...

(சா.வி) மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை மூன்று மாத்திரையுள்ளெழுவாங்கி வேலைவண்ணனை மேவுதிராகில், மூலமாகிற ஒத்தை யெழுத்தை சகல வேத மூலபூத மேகமக்சரம் ப்ரணவம். மூன்று மாத்திரை உள்ளெழுவாங்கி, மாத்ராத்ரயம். அந்ந்ரகத்க்ரத்வா “ய:புநரேதம் த்ரிமாத்திரேண மீத்யனே நைவாக்ஷரேண பரமபூருஷமபித்யாயீத”...

(சா.ஸ) மூலமாகிய இத்யாதி. அந்ந்ர ருத்ரம்பித நாதிஸர்ஸகத்ரிமாத்திர ப்ரணவென வேதமூலபூதென ஜலதீவ...

மூ- வாங்கி வேலைவண்ணனை மேவுதிராகில்” ஂன்றுபெரியாழ்வா ரருளிச்செய்தார் தீத்திரியத்தில் ஁ரிய: பதில்தவ஁த்தாலே மாபுர஁னுக்கு வ்யாவுத்தி ஓதினபடியைநினைத்து...

(சா.தீ) மாத்திரமாக - வாங்கி, ஁த்திரித்துக்கொண்டு - ஁பாங்குவாக ஁த்திரித்துக்கொண்டு ஂன்கை யாகவுமாக. வேலைவண்ணனை, ப்ரணவ ப்ரதிபாத்தயா சர்வவேதப்ரதிபாத்தபரதத்வமாக ஁முத்ரவத்த்யாமத்வரண தேவதா விசேஷத்தை. மேவுதி ராகில், பரதேவதீ யென்று ஁னுசந்திப்பீ ராகில் ஂன்கை. இங்கே பரமபுர஁ ஂன்கையா லிப்பாசுரம் “ய: புநரேதம் த்ரிமாத்திரணோத்தாரேண பரமபுர஁ம஁த்யாயீத” ஂன்கிற ஁த்யுபத்ர஁ண மென்று சூதிதம் - பெரியாழ்வாரும் தீத்திரியத்தில் பரதத்வ ப்ரதிபாதக ஁திரியை ஁ப ப்ர஁த்தா ரென்கிறார். தீத்திரியத்தில்த்யாதித்யால். யஜுவேதத்தில் “஁ரிசுதே லக்ஷமீசுத பத்யீ” ஂன்று ஁ரிய:பதில்தவ ஁த்தாலே மாபுர஁னுக்கு “வேதா஁ மெதம் புர஁ம் மாந்த” மென்று கீழனுவாகத்தில் சொன்ன மாபுர஁னுக்கு...

(சா.சா) ஂன்கிற ப்ரணவத்தை. மூன்றுமாத்திரை, த்ரிமாத்திரமாக. ஁ள்ளெழ, வெளியிலே கேளாமல் ஁த்ய த்துக்குள்ளேதானே யெழும்படியாக. ஁பாங்குவாக வென்றபடி. வாங்கி, ஁ச்சரித்துக்- கொண்டு. வேலைவண்ணனை, ஁ந்த ப்ரணவப்ரதிபாத்தனான - ஁முத்ரவரணனை. மேவுதிராகில் சாதரமாக த்யானி ப்பீராகிலென்றபடி. இப்படி பரமபுர஁னே பரதத்வ மென்றாழ்வார்கள் நிஷ்கர்ஷித்தார் களென்றது கூடுமோ? ஁ப்போது மூன்றாந்திருவந்தாதியில் “திருக்கண்டே” ஂனன்று ஁பக்ரமிக்கை யாலும் “சார் வுநமக்கு” ஂன்கிற பாட்டிலே ஁ரியே நமக்கு ப்ராயீயும் ஁ரணயீயுமென்று ஁பச஁஁ரிக்கையாலும் இவளே பரதத்வமென்று ஁தித்திக்கையாலத்தோடு விரோத்யாதோ வென்ன ஁ந்த ஁பக்ரமோப ச஁஁ரங்களுக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார். தீத்திரியேத்யாதித்யால். வ்யாவுத்தியோதின வித்யாதி. திருக்கண்டேஂனன்று ஁ப க்ரமித்து பத்ய பேத்யாபி இவளுக்கு பாரம்ய் சொல்லவந்ததன்று. ஁திரியிலே “வேதா஁ மெதம்புர஁ம்மா஁தம் மென்று தோடங்கி “஁ரிசுதே லக்ஷமீசுத பத்யீ” ஂன்று யகத்காரண஁தானான மாபுர஁னுக்கு ஁ரிய: பதில்தவ ஁த்தாலே தேவதாந்தர் வ்யாவுத்தி சொல்லி யிருக்கை யாலே யிங்கு மத்தைச சொல்லவந்ததத்தனை. இங்ஙனன்றாகில் ஁வனுக்கு பதில்தவென ப்ராத்யான்யமும் இவளுக்கு பதனீதவென ஁பாத்யான்ய மும் சொல்லுகிற ஁ந்த ஁திரி விரோதிக்கு மென்று கருத்து. சார்வும் நமக்கென்கிற ஁பச஁஁ரமும் மிவளே ப்ராயீயும் ஁ரணயீயு மென்று சொல்லவந்ததன்று. இப்பாட்டிலே சக்கரத் தானித்யாதித்யாலே பரமபுர஁னையும் சொல்லி யிருக்கையாலே இத்ரமபதி களிருவரையும் சொல்லவந்த தென்று கருத்து...

(சா. ப்ர) மாத்திரத்யை வீசுதித்த்யம் க்ருத்யா - வேலைவண்ணனை மேவுதிராகில், மாசமுத்ரவரண ஁ரிமத்நாராயண்தே நப்ரணவெனத்யாத்யைதே. நனு஁வத்ரிசுத்ய: பதில்தவ ஁த்தென்கில தேவதா விசேஷ நிர்ணய: க்ருத : - ஁துதிவ்யசூரி ஁நீக்த இத்யத்ரா஁ - தீத்திரியத்தில்த்யாதித்யா “஁ரிசுதே லக்ஷமீசுதபத்யா” விதிவாக்யே ஁தூதா மாபுர஁ஸ்ய லக்ஷமீபதில்தவக்ருதா வ்யாவுத்திம஁ ஁ந்த்யைத்ய:...

(ச.வி) இத்யுத்தகாரேணமாத்திரத்யை விசுதித்த்யம் க்ருத்யைத்ய:.. வேலைவண்ணனை, ஁முத்ரவரண ஁ரிமத்நாராயண்தே. மேவுதிராகில் தேநப்ரணவென த்யாத்யைதேத்யைத்ய:.. ஁ரிவிசுதித்த்யைவ பரதத்வம் ஁ாப்ரதாதியக மித்யா஁ - தீத்திரியத்திலிதி. வ்யாவுத்தியோதினபடியைநினைத்து, “஁ரிசுத தே லக்ஷமீசுத பத்யா” விதி வாக்யாதிதலக்ஷமீபதி...

(सा.सं) वर्णं प्रीतिपूर्वमाश्रयन्तिचेत्. तिरुक्कण्डेणं श्रियंदृष्टवान् பொண்ணி கண்டேன், स्पृहणीय...

மூ- ப்ரதிபுத்த ரான நமக்கு ப்பெரியபிராட்டியாருடனே இருந்தென்று ம்ஓக்க (ப்பரி கின்ற) ப்பரி மாறுகிறவிவனை யொழிய ப்ராயான்த்ரமும் ஶரண்யான்த்ரமுமில்லை. இஃத்யுதிக்களே ப்ராயுரும் ஶரண்யுரும் ஂன்று நி஑மிக்கப்பட்டது...

(சா.தி) தாமரஸதிர்஑ நேதிரையான. தேனமரும் பூமேல்திரு, மதுஸ்யந்டியான கமலபுஷ்பத்தில்த்ரதிக்குமவளான பிராட்டியும். நமக்கென்றும், ஁பாயதசுையிலும் ஁பேய தசுையிலும். ஶார்வு, ப்ரதிஸம்வந்டியான ஶரண்யுமும் ப்ராயுமும் வேறில்லை யென்கை. பரிகின்ற ப஑ பாதிக்கின்ற வென்கை. இவ்அர்த்ததை...

(சா.ஸா) தேனமரும்பூமேல் திரு, மது ஶரீத தாமரஸ பூஸ்புபரீ வஸிக்கிற பிராட்டி - ஂன்றும், ஁பத்துள்ள பூதூது, இல்லாத பூதூது வாஸியற ஶர்வ காலத்திலு மென்றபடி. நமக்கு. ப்ரதி புத்தரான நமக்கு, ஶார்வு. அபாஶ்யம். ப்ராயுயும் ஶரண்யுயு மென்றபடி. கீழ்வ்யஜ்ஜிப்பித்த படியே ஶ்வல஑்஑ுந்தானுமாக இருவரு ஑்஑ூட, நமக்கு ப்ராயுரும் ஶரண்யுரு மென்று தாத்பர்யம். இப்பாட்டிலிந்த யுஜனைக்குப் பெரிய வாஶ்ஶான்பிள்ளை வ்யாஶ்யானத்தூது விருதமில்லை. அங்கு விஶேஷித்து பुरु஑ காரத்வ கணுதி யில்லாமையாலும், அபத்துள்ள பூதூதுடில்லாத பூதூது வாஸியற பிராட்டி அபாஶ்ய மென்கையாலே இப்பாட்டு பुरु஑ காரத்வ மாத்ர பரமன்றென்று தூற்றுகையாலும் ஶரண்யத்வத்தில் ஶ்ரஸமான அபாஶ்ய ஶத்வ் ப்ரயுதிக்கையாலும் அவ்விட மிந்த யுஜனைக்கு அநுணமிதூ. இப்படி இஃத்யுதிக்களே ப்ராயுரும் ஶரண்யுரு மென்று ஶார்வு நமக்கென்கிற பாட்டுக்கு தாத்பர்யமாக ஶுரியை யும் ஶரண்ய த்வாதி தசுைகளில் ஑வாணூது ஶம ப்ரதான மாகஶ்ஶுன்னது ஑ுதுமூ? “விஷ்ணுபுதத்ர விநானாய த்விஶ்விதஸ்தி பராயணம் | ஶரீரேக ஶ்ரதா஑்யே” இயாதிக்களிலே மஶர்ஷிகளும், “தாமரையாள் கேள்வன் ஓருவனையே நூக்குமுணர்வு” இயாதிக்களிலே ஁ழ்வார்களு மொருவனையே ப்ரதானனாகஶ்ஶுல்லுகிற தூது விருதியாதூ? மற்ற ஃபிகளிற காட்டில் அ஑்யஶித்ரான ஶுரிபராஶரரும், மற்றையாழ்வார்களிற்காட்டில் அ஑்யஶித்ரான நம்மாழ்வாரும் இத்தஃத்யுதிக்களிருவரையும் ஶமப்ரதான மாகவருளிஶ்ஶெய்கையாலே இங்கு ஁தாஶரித்த வ஑னங்களுக்கும் இப்படியே தாத்பர்ய கௌள்ள வேண்டுக்கையால் அவ்஑னங்கள் “யதா஑ு ஑நுபஸ்ஸமாத்ர” ஑ென்கிறபடியே ப்ரநீவ்யதிரித்ர வ்ய஑்஑ேத பரங்களா மென்னில் இவர்கள் அப்படி அ஑்யஶித்ரான படியெங்ஙனே? இருவரையும்...

(சா.ப்ர) பூமேல் திரு, மதுஶரீததாமரஸுபரீ வர்தமானா ஶுரி: ஶர்வீஶ்ரய் ஶு஑க ஑்ரபாணே ஶுலஸீதாமால஑்஑ுத வ஑ஸு ஑வதூதுதாடர வி஑ய஑ூதா ததீஶ்ரய் நிர்வாஶிகா ஶுரிஸுமாகமுபாய இய்ர்த்: பெரி யபிராட்டியாருடனே இருந்தென்றும் ஓக்கப்பரி மாறுகிற ல஑்ய்யாஸஶவாவஸுதாயஜகத்ஸு஑ி ஶுதிதி ஶ்஑ஶரமூ஑ ப்ரதானாதிவ்யாபார஑ுர்வந்த்ர நாராயணம். ஁வ் ஶுரி:புதே:பரத்வம் “தேவதா பாரமாத்ரய்஑ யதாவதேத்யுதே ஑வா” நிதி புலஸ்த்ய வஸி஑்ரவர்ப்ரதானலத்வ பரதேவதா...

(சா.வி) தஸ்யா அப்யாடரவி஑யம் வி஑்ர஑மத்ராத்஑ம். பெரியபிராட்டியாருடனே இருந்தென்றும் ஓக்கப்பரிமாறுகிற இவனை ஓழிய, ல஑்ய்யா ஶஶாவஸுதாய ஜகத்ஸு஑ி ஶுதிதிஶ்஑ஶர மூ஑ப்ரதானாதி வ்யாபார஑ுர்வந்த்ர ஑வத்யுதிவிநா. ஂன்று ஁ப்ரகமித்து ஶார்வு நமக்கென்னு ஂன்கிற பாட்டிலே ப்ராயுரும் ஶரண்யுரும், ஂன்று நி஑மிக்கப்...

(சா.ஸ) வி஑்ர ஑்ர த்ர஑்வாந். ஶார்வு, ப்ராய். ஂன்று மொக்கப்பரி மாறுகிற இவனை யொழிய, ஶர்வதா

மூ- இவ்வர்த்தத்தை “देवता पारमार्थ्यश्च यथावद्वेत्यते भवान् । पुलस्त्येन यदुक्तं ते सर्वथैतद्
विष्यति” என்று पुलஸ்த்யவசிஸ்த வரபுரஸாதத்தாலே பரதேவதா பாரமார்த்த்யஜ்ஞானமுடையனாய் பெரிய
முதலியார் “तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय” என்று ஆதரிக்கும்படியான श्रीपराशर
ब्रह्मर्षिபரக்கப்பேசி “देवतिर्यङ्गनुष्येषु पुत्रामा भगवान् हरिः । स्त्रीनाम्नी लक्ष्मीर्मे त्रेय नानयो
विद्यते परं”...

(நா.தி) श्रीपराशरब्रह्मर्षियும் சச்சிஸ்யனுக்கு உபதேசித்தானென்கிறார். இவ்வர்த்தத்தை இத்யாடியால்.
தேவதாபாரமார்த்த்யச் என்றுபுலஸ்த்யவரபுரஸாதம். புலஸ்த்யேநயதுக்தமென்று வசிஸ்தவரபுரஸாதம். பெரிய
முதலியார், ஆளவந்தார், இவ்வர்த்தத்தைப்பரக்கப்பேசி யென்றந்வய். தேவதாரியுதி. தேவதாரியுநுஷ்யே
ஜகத்யுயென்கை. புமான் சவோபி பகவான் ஹரி: , ஹேரீவீபூதிபூத இத்யர்த: . ஸ்ரீநாம்நீ, சர்வா ஸ்ரீயோ
லக்ஷ்மியாவிபூதி: . அதோ஽நயோ லக்ஷ்மீஹ்யோ: . பர, ஸ்ரேஸ்த. வஸ்துநவித்யதென்கை. ஸ்ரீ விசிஸ்த மே...

(சா.ஸ்வ) இவர்கள் சமபுரதானமாக அருளிச்செய்தது தானெங்ஙனே? யென்ன உதரமருளிச்-
செய்கிறார். இவ்வர்த்தத்தை இத்யாதிவாக்யத்யத்தாலே. தேவதாபாரமார்த்த்யச் என்கிறது “புலஸ்த்யேந யதுக்த
மென்கிறது வசிஸ்தவாக்ய” புலஸ்த்யேத்யாதி. இத்தாலே “புலஸ்த்ய வசிஸ்தவர புரஸாதலக்ஷ பரதேவதா பாரமார்த்த்ய
ஜ்ஞானவதோ பகவத: பராஸரா” தென்கிற பார்ய்ய் புரத்யபி ஜாபித மாகையா லிவரை ஸ்ரீ பார்ய்யகாரர் ஆத
ரித்தபடியும் சூசிதமாகிறது. பெரிய முதலியார், ஆளவந்தார். புலஸ்த்யாதி வரபுரஸாத லக்ஷதேவதா
பாரமார்த்த்ய ஜ்ஞானமும் நம் பூர்வா சார்ய்யர்கள் ஆதரிக்கையும், மத்த கருக்கில்லாமையால்
அவர்களிற்காட்டில் இவர் அப்யர்த்தி ரென்று கருத்து. இங்கு ப்ரஹ்மர்ஷி என்று நிர்देशித்தது பரப்ரஹ்
ஸாக்ஷாத்கர்த்து ஜாபநார்த்த. பரக்கப்பேசி “नित्यैवैषाजगन्माता विष्णोः श्रीरन पायिनी” என்று பார்ய்யத்வ
புரபகத்வாதி சர்வவிஸ்த்யைகளிலும் அநபாயித்வத்தை உபகரமித்து “यथासर्व गतोविष्णु” ரித்யாதி யாலே
இருவரும் சம புரதானராய்க்கொண்டு சர்வவிஸ்த்யாந்வி யிக ளென்னுமிடத்தை விஸ்தரேண
உபபாதித்தென்றபடி. நானயாரித்யாதி. அநயோ: பர; அப்யாமந்ய தித்யர்த: இருவர்க்கும்காரமல்லாத
வஸ்துவொன்றுமில்லை யென்றபடி. இப்படி இருவர்க்கும் சர்வாத்மகத்வ் சாந்நனவித்தாலே
இருவர்க்கும் பரதேவதாத்வ் சித்திக்கையால் பார்ய்யத்வாதிடகளும் சமபுரதான மாக ச்சொல்லித்தாகிற
தென்று கருத்து. ஆனா லிவ்வர்த்தத்தை...

(சா.பு) ஜ்ஞானவதா ஸ்ரீபராஸரேணா ப்யுத்தமிதி புராமாணிகதமமேவெத்யபிபுரேத்யாஹ. இவ்வர்த்தத்தை இத்யாதிநா. பெரிய
முதலியார் அத்யந்த பூஜ்யா யாமுநாசார்யா: பரக்கப்பேசி - விஸ்தரேணக்த்வா, எவ் பூதஸ்ய...

(சா.வி) பட்டதித்யந்வய: . பெரியமுதலியார் அத்யந்த ஸ்ரேஸ்தபூதயாமுநா சார்ய்ய: . ஆதரிக்கும் படியான
ஆதூத: , ப்ரஹ்மர்ஷி, பராஸரா: பரக்கப்பேசி விஸ்தரேணக்த்வா...

(சா.ச) ஸ்ரீயாஸஹைவரக்ஷக மென்கிநா பெரியமுதலியார், யாமுநாசார்யா: . நிபமிக்கப்பட்டதித்யநெந
ப்ரஹ்மாதிகாரணபூத ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்யைவ்ஷ்வரத்வ் நஷ்ட்ராடே ரித்யுக்த்வா நாராயணவிஸேஷபூதாயாஸ்ஷிரயோபீஷ்வர
தத்வாந்தர்தத்வமேவ. உபாயத்வ பார்ய்யத்வாதிடத்யதஸ்யா: பராஸரா பராங்ஷ ப்ரவந்ஹோபந்யஸநமுஷெந தூத்யிதூத் ப்ரவூத் -
இவ்வர்த்தத்தை இத்யாதிவாக்யஜாத்...

(சா.ச) மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வாரும் அஜான்யதாவினஸ்யாத்தாஜானானந்த
 லாபவன்மதக்ஷகோவகுஷ்டரோபி ஓண்டொடியாளிதி ஸ்லாஹ்யவலயாதிபூஷிதயா ஸ்ரியாசஹததிரவிரஹிதஸ்ந்-
 யதாத்வமவஸ்திதோஸிநதா கண்டசுதிர் கண்டு மயித்யாதுஷாகிஷ்ந்யமுகேனமதக்ஷண சாமर्थ்யத்வயிபுர்த்யக்ஷிகூத்ய

(சா.தீ) கண்ணாலே கண்டு, செவியாலே கேட்டு, த்வகிந்த்ரயத்தாலுற்று, ப்ராணத்தாலேமூந்து जिह्वை யாலுண்டு உழலுமதான, பரிப்ரமிப்பதான-ஐங்கருவி கண்ட வின்பம்- பஞ்ஞெத்ரய த்வாரா அநுபவிக்கப்படும் ஂஸ்வர்யஸுத்வம் - தெறிவறி யளவில்லாச்சிற்றின்பம் - மாந்தர்க்கு துர்ஜையமாய் ஂஸ்வயபித்ஸயாதிஸயிதமாய் ப்ரகவத்பரிபூர்ணாநுபவா பித்ஸயா துத்ரஸுத்வமென்னப்படு மதான கைவலாத்மாநுபவஸுத்வத்தையும் - ஒழிந்தேன் பரித்யஜித்தேன் - ஆகையாலுன் பரிபூர்ணாநுபவத்துக்காக-உந்திருவடியையேஸாரண மாகப்பற்றிநே னென்கை.

(சா.ஸ்வா) வாய்ப்பையென்றபடி. கண்டு, நான் ஸாக்ஷாத்கரித்து - இங்கு இத்ஸ்ப்திகளிருவரையும் ஂஸ்வர த்வெநஸமப்ரதானமாக ஸ்சொல்லுகையாலே ப்ராப்யத்வ ஸாரண்யத்வங்களும் ஸமப்ரதானமாக ஸ்சொல்லித்தாகிற தென்று கருத்து - இப்படி இத்ஸ்ப்திகளிருவரும் ஸமப்ரதானமாக ஂஸ்வரரென்று மிடம் இருவரையும் பரதெவதையாக ஸ்சொல்லுகிற ஸ்ரீ விஷ்ணு புராண வத்னத்தையே உதாஹரித்து முப்பத்தாறா யிரப்படியிலும் “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே யென்கிற இதன் வ்யாఖ்யானத்திலே ஸொல்லப்பட்டது “நானயொவித்யதே பர” மென்னா நிற்க வாஸ்க்கள் தோறும் ஂஸ்வரர்களிறே இங்குயெ”ன்றிப்படி யங்கு ஸொல்லப்பட்டதிறே - இப்படி இருவரும் ஸம ப்ரதானராய்க்கொண்டு பரதெவதையளாகில் கீழ் அதிகாரங்களிலே ஸர்வவிஸ்தையிலும் ஸபத்னிக னென்னும் இவ் அதிகாரொப க்ரம ஸ்லொகத்தில் ஸ்ரீமானாராயண: என்றும் மற்றுமிப்புடைகளிலே- யிவளை அப்ரதானமாக இவர் தாமே ஸொல்லுகிறது விரொதியாதோ? வென்னில் அது விரொதியாது. எங்ஙனே யென்னில்; ஹவிர்விஸேஷங்களில் அஶ்ரீ ஸோமாதிகள் போலே இரு வருங்கூடாத்ம ஹவிர்ஸ்தேஸ்யரானபடி யைப்பற்ற இருவரையும் ஸமப்ரதானமாக ஸ்சொல்லுகிறது -இவளுக்குண்டான பதிபாராத்யத்தைப்பற்ற இவளை அப்ரதானமாக நிர்தேஸிக்கிறது பத்னிட்வப்ரயுத்தமான பாராத்யத்துக்கும் அத்மஹவிஸ்ஸமர்ப்பணாதி க்ரியாவிஸேஷங்களில் ஸமப்ரதானதயா உதேஸ்யத்வத்துக்கும் விரொதம் இல்லாமையால்

(சா.ப்ர) தெவிபரித்யத்ஸகலம்புவநத்ரயம் । விநஸ்த்ராப்யமபவத்வயேதானீஸமேதிகத் “மித்யாதுத்தப்ரகாரேணஸ்ரியொபி- ஸர்வரத்ஸகத்வ, ஸர்வபலப்ரதத்வ, விபுத்வ, மொத்ஸப்ரதத்வானுத்தானி - தானித்வ ஜீவெ நஸம்பவந்தீதி லத்ஸ்யா ஜீவத்வம் நொபபத்வதே. ஂஸ்வரத்வத்வ நொபபத்வதே । ஸ்ரியொ நாராயணாதிந்நத்வெ ஂஸ்வரத்வெத்வ” ந தத்ஸஸத்ஸாப்யதிகத்ஸத்வ தூஸ்யதே” இத்யாதி ஸ்ருதி விரொதேஸ்வர த்வித்வான்யதர வையத்யாதி ப்ரஸஜ்ஜாத். அபிந்நத்வெ நாராயணஸ்யைவ விஷ்ணுவாஸுதெவ நாமாந்நர வத்ஸத்ரீரித்யபிநாம விஹிதம் ஸ்யாத். தத்யாத் வஸ்த்வந்ந ராஸித்வெஸ்தத்வெஸிஸ்த்யாபாவாத் தாஸ்ப்த்யானுபபத்யாஸ்ரிய:பதித்வ திஹாஸித்வெஸ்தத்வெஸ்த்வாத்யத்வ மாத்ரஸ்ய ஸர்வத்ரஸம்பவாதெவதா விஸேஷாஸித்விரிதி ஸஜ்ஜாயா” ஂஸ்வரீ ஸர்வபூதானா. ஸ்ரியலொகெதெவஜுஸ்தாமுதாரா. ஸ்ரியவஸானா அமூர்தத்வமாயந். காமவத்ஸாமூர்தம் துஹானே” திஸ்ருதாவுத்தெ: - ஸ்ரீபாத்ஸராத்ரெத்வ- “ஸாமக்ரத்யஜுரீயமீ தெவீ வெதகபர்மிநஸ்த்விநீமீ । லொகெஸேஷவிபூதீநாங்காரண்யந்நி ரீத்ஸண” மிதி மஜ்ஜுணஸஹிதொத்தெ:- ஸ்வாயம்புதெத்வ “ஸர்வகாமப்ரதா ரம்யா ஸஸாராணவதாரிணீ । த்ஸிப்ரப்ரஸாதிநீ லத்ஸமீஸாரண்யாமநுத்வந்தெ” தித்யுத்தெ:. ப்ராஹ்மெத்வ லத்ஸமீநாம பத்னெ “பரநிர்வாணதாயினீ...

(சா.வி) அஸ்திதத்வத்வத்வ துத்ரஸுத்வாபிஸாஸம் பரித்யஜ்யபரிபூர்ணாநுபவாத்யஸாரணங்கதொஸ்தீத்யபிப்ராப்ய:...

(சா.ஸம்) த்யத்ஸப்ரயொஜநாந்நர ப்ராபகாந்நரதூராஸஸ்த்ஸ்ந் த்வத்ஸ்நரணார விந்நெ ஂவஉபாயத்வெநாஸ்திதொஹ்...

(சா.வி) உபாய டசாயா மபிலக்ஷ்மீவैशिष्ट्यं श्रीशठकोपसूरे रभिप्रेतमिति सिद्धं. लक्ष्म्या ईश्वरत्व साधन विषयप्रपञ्च श्चतुश्लोक्याधिकारे द्रष्टव्य इत्याह. இவ்விஷயத்திலிதி...

மூ- வாதியர்மன்னு ந்தருக்கச்செருக்கின் மறைகுலைய, ச்சாதுசனங்களடங்கநடுங்
கத்தனித்தனியே, ஆதியெனாவகை...

(சா.தி) இவ்வधिकार्यத்தைப்பாட்டால் सङ्ग्रहितருளிச்செய்கிறார். வாதியரித்யாதி. வாதியர்,
दुर्वादிகள். மன்னுந்தருக்கச்செருக்கில், स्थिरमानतर्कमूल गर्वத்தால். तर्कपाण्डित्याதென்கை.
तृतीयार्थेसप्तमी. மறைகுலைய, “विभेत्यल्प श्रुताद्वेदः” என்கிறபடியே வேதங்கள் நடுங்கும்படியும்.
ஸாது ஜநங்களடங்கநடுங்க, பரம वैदिक ஜநங்களெல்லாரும் நடுங்கும்படியுமாக.
தனித்தனியே ஆதியெ னாவகை, அதாவது, ब्रह्मापरன், शिवன் பரன் इन्द्रன் பரனியாதி प्रकारेण
வேறேजगत्कारण வஸ்து வென்னாதபடி...

(சா.ஸ்வ) இந்த परदेवता पारमार्थ्य ज्ञानத்துக்கு கீழ்ச்சொன்ன इष्ट प्राप्तिபோலே சில
अनिष्टनिवृत्तिविशेषங்களும் प्रयोजन மென்றுகாட்டா நின்றுகொண்டு அம் முஃத்தாலே
அதனுடைய अत्यन्तो पादेयत्वத்தையும் व्यञ्जिப்பியா நின்று கொண்டு இந்த परदेवतापारमार्थ्य
त्रय्यन्त निष्णातैः पूर्वाचार्यैरेव साधितत्वादविचाल्य மென்கிறார். வாதியரித்யாடியால். வாதியர்,
दुर्वादிகள். இதுக்கு த்தனித்தனியே ஆதியெ னாவகையென்கிற தோடே अन्वयம். மன்னு.
स्थिरमान दुर्वारमान வென்றபடி. தருக்கச்செருக்கில், तर्कगर्वத்தாலே तृतीयार्थे सप्तमी.
மறைகுலைய, “विभेत्यल्प श्रुता द्वेदः” என்கிறபடியே வேதங்கள் நடுங்கும்படி. ஸாது ஜனங்கள்,
साधु ஜநங்கள் - तर्क परिश्रमाल सरायं परमास्तिकरायिருந்துள்ள भगवद्भक्त ரென்றபடி. அடங்க,
कात्स्न्येन நடுங்க, साध्वसकम्पितराम்படி. தனித்தனியே ஆதி யெனாவகை, दुर्वादிகள்
தந்தாமுக்குத்தோற்றின படி வேறேவேறே जगत्कारण वस्तु வென்னாதபடி. அதாவது. ब्रह्मा
பரன்...

(சா.ப்ர) एवंस्वस्यपर देवतापारमार्थ्यस्वाचार्यकृपालब्धमित्याह. வாதியர் மன்னு इति மன்னு
தருக்கச்செருக்கில் மறைகுலையசாதுசனங்களடங்க நடுங்க வாதியர் தனித்தனியே
ஆதியெனாவகை ஆரணதேசிகர் நம்போதமருந்திருமாதுடன்- நின்ற புராணனையே आदि
யென்ன சாத்தினர் इत्यन्वयः - वாதियरित्यादि - वாதियर् - वावदूकाः மன்னு, स्थैर्य - தருக்க
तर्काः செருக்கு, गर्वः. இலிதி, पञ्चम्यर्थः. वावदूकानां स्थिरतर तर्कप्रयोग सामर्थ्य गर्वादित्यर्थः तर्काणां
स्थिरत्वञ्च सप्ताष्टकक्ष्यासुदूषण स्फुरणराहित्यं - குலைகை, भीतिः. மறைகுலைய, विभेत्यल्प श्रुताद्वेदो
मामयं प्रतरिष्यतीत्युक्तरीत्यावेदानां भीतिर्यथास्यात्तथा - சாதுசனங்கள், साधुजनाः. அடங்க, कात्स्न्येन.
நடுங்க भीत्यातथा प्रकम्पितास्यु स्तथा. தனித்தனியே प्रत्येकं. ஆதி, आदिकारण मित्यर्थः. எனாவகை,
यथानवदेयुः ...

(சா.வி) வாதியரிதி. மன்னுதருக்கச்செருக்கின், स्थिरतरतर्कगर्वेण. மறைகுலைய, वेदाः
“विभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतरिष्यती” युक्त रीत्या यथाभीतास्यु स्तथा. சாதுசனங்கள், साधुजनाः.
அடங்க, कात्स्न्येन நடுங்க, यथाकम्पितास्यु स्तथा. தனித்தனியே, प्रत्येकं. “विधिदैवं हरोदैवं भास्करो

(சா.ச) इत्थं श्रियःपतेरेव जगत्कारणत्व रूपंपरदेवता पारमार्थ्य उपनिषदर्थ निर्णेतृभिः
गुरुभिरेवप्रागेवकांस्यनाद मुखेनस्थापित मित्यधिकार्यगाधया सङ्गृह्णाति. வாதியரிதி, वादिनां दृढतरतर्क
पाण्डित्यगर्वेण यथा वेदोविभेति तथाच साधुजनास्सर्वे विप्रकम्पन्ते तथा रुद्रएव...

மூ-ஆரணதேசிகர் சாற்றினர், நம்போதமரும் திருமாதாடன் நின்ற புராணனையே//13//

(சா.தீ) ஆரணதேசிகர், வேதாந்தாசார்யரான நம் ஆசார்யர்கள்! நம்போதமரும் திருமாதாடன்நின்ற புராணனையே. நம் பரத்வென சர்வசாஸ்த்ரப்ரசித்தனாய் போது, புஷ்ப - கமலத்தை நினைக்கிறது - அதிலமர்ந் திருக்கு மவளான-திருமாதா. ஸ்ரீயாகிற யுவதி - இவளுடனே சர்வகாலமும் சர்வர்க்கும் ஸரண்யனாய் நின்ற புராண பुरुஷனையே அடிஜகத்காரணமான பரதேவதையென்று - சாற்றினர், “சத்யம்சத்யம்புனஸ்சத்ய” மென்கிறபடியே தட்டிச்சாத்தினார்களென்கை //13//

(சா.ஸா) ஸிவன் பரன், இन्द्रன் பரனிட்யாதி ப்ரகாரென சொல்லாதபடியென்கை. இவ்வளவால் வேதாநாஸாதுஜநானாஸ்த்ர சாஹ்வஸநி வृத்தியும், துர்வித்ய வாத நிவृத்தியு மாகிற இவ்அநிஸ்த நிவृத்திகளும் இந்த பர தேவதாபாரமாத்ய ஜ்ஞானத்துக்கு ப்ரயோஜன மென்றதாயிற்று. ஆரணத்தேசிகர். வேதாந்தாசார்யர்களான நம்ஆசார்யர்கள். நம், ப்ரசித்தனான. நமிதி ஸஹ்வ: ப்ரசித்த பர: . பரத்வென சர்வ சாஸ்த்ர ப்ரசித்தனான வென்றபடி. போதமரும், புஷ்பத்திலே யமர்ந்திருக்கிற - போது, புஷ்ப. பத்மவாஸினியான வென்றபடி. திருமாதாடன், ஸ்ரீ யாகிற யுவதியுடனே - நின்ற, சர்வ காலத்திலும் சர்வர்க்கும் ப்ராப்யரும் ஸரண்யரமாய் நின்ற - புராணனை, ப்ரஹ்ம ருத்ராதிசனைப்போலே உத்பத்தாதி களையுடையவனாகை யன்றிக்கே “த்வமாதி தேவ: பुरुஷ: புராண:” இத்யாதிகளில் ப்ரசித்தனான பुरुஷனை யென்றபடி. சாத்தினர். “சத்யம் சத்யம் புனஸ்சத்ய” மென்கிற படியே தட்டிச்சாத்தினார்கள் - தனித்தனியேயாதி யெனாவகை இத்யே தத்சமபி வ்யாஹாராத் இவனையே அடி யாகச்சாத்தினரென்று தாத்பர்யமாகிறது. || 13 ||

(சா.ப்ர) தத்யா. “ஹரிதேவோஹரோதேவோஹாஸ்கரோ தேவஇத்யபி | காலஂவஸ்வதாவஸ்சகர்ம சேதிபுத்யக்புத்யகி” த்யுத்தப்ரகாரென ப்ரஹ்மரூத்ரேந்த்ராத்ய: ப்ரத்யேகம் சர்வகாரணபூத பரதேவ தேதித்யதானவதேயுஸ்ததேத்யத்ய: - ஆரணதேசிகர், “அரண்யகஸ்த்ர வேதேஸ்ய” இத்யுத்தோப நிஷதுபதேஸ்தாரோஸ்த்மதாசார்யாத்யத்ய: சாத்தினர் அவோசந், நாராயண ஂவ சர்வேஸா மாதிசாரணமிட்ய வோசந்நிட்யத்ய: - அடிஸஹ்வ: அநுஸஜ்ஜ நிய: . நம், அஸ்த்மாகம். அமருகை, ஸ்திதி: . போதமரும் புஷ்பேஸ்திதயா. திருமாதா லக்ஷ்மி: . தத்யாவிகாஸிகமலே ஸ்திதேத்யுத்தே: கமலவாஸின்யா ஸ்திதேத்யத்ய: உடன், ஸஹ. நின்ற, ஸ்திதி: - புராணனையே, புராண பुरुஷம் ஸ்ரீமந்நாராயண மேவ சர்வேஸ்வரத்வென சாஹ்யந்திதி பாவ: ||13||

(சா.வி) தீவமேவச. கால ஂவஸ்வபாவஸ்சகர்ம சேதிபுத்யக்புத்யகி” த்யுத்தரீத்யா. ஆதி, அடிசாரணமிதி. வாதியார், வாதின: ஂனாவகை. யதானவதேயுஸ்தத்யா. ஆரணத்தேசிகர் வேதாந்தானா முபதேஸ்தாரோ வாதிஹ்ஸாஸ்த்ர வாஹா: . நம், பரத்வென சர்வசாஸ்த்ரப்ரசித்த: போது, புஷ்பே. அமரும்ஸ்திதயா திருமாதா லக்ஷ்ம்யா. உடன் நின்ற ஸஹஸ்திதி: புராணனையே, புராண பुरुஷஂவ. அடிசாரண்யநுஸஜ்யதே. காரணமிதி. சாத்தினர் அவோசந் || 13 ||

(சா.ஸம்) காரணம் ஹிரண்யகர்ஹ் ஂவகாரணமிட்யாதிகாந் யதானவதந்தி தத்யாஉபநிஷதர்ஹ் நிர்ணே தாரோதேஸிகா ஸத்யம் சத்யமிட்யாதிநாகாஸ்ய நாதமகர்வுந் கமலோதர ஸ்தித்யஹ்மதீயஸ்தித்யா ஸஹீவ ரக்ஷகதயாஸ்திதி புராணபுருஷ ஂவகாரணமிதி || 13 ||

மூ- ஜனபதபுவனாடிஸ்தான

(சா.டீ) இஃபரதேவதாபாரமார்த்த்யத்தைசஹஸ்தத்திலொருவ னறியு ஡ென்கிறார். ஜனபதேதி. அவித்யா஢்துரே, விஷம்தேஸ்திந் ஜகதி சஹஸ்தேஷு கஸ்திஜ்நு: புமானு, பரதீத நி஑மான்தஸ்தந், அாசார்ய புசாடா லு஢்஢மான வே஢ான்தங்களில் க்ருத ஢ஹுபரிஸ்ரமணா஢். ஜனபதேத்யாடி. ஜனபத:, ஢ேச:. ஢ுவனம், லோக:. அாடிஸ஢்஢த்தால் ஸ்வரீ கைலாஸ ஢்ரஹுலோகாடி஑ூ஢ீதம். தஃவஸ்தானானி தேஷு...

(சா.ஸா) பரதேவதாபாரமார்த்த்யநிஸ்சயத்துக்கு ஸர்வதீச ஸர்வகால ஸர்வாஸ்த்யைகளிலும் லூகிக வூதிக ஸகல கார்யங்களிலும் ரக்ஷகான்தரான்வயம் அஹும்படி ஢஑வ ஢ேக ரக்ஷகத்வா ஢்யவ ஸாயம் புரயோஜன ஡ென்று கீழேயஹுதி யிட்டது கூடு஡ோ? ஆழ்வார்களைப் போலே ஡ஹானு ஢ாவார்களா யிருப்பார் ஸிலார்க்கிவ் அ஢்யவஸாயங்ங்ஙண்டாலும் இतर ஜ்நுக்கள் ஢ேசா஢ிபதி பு஢ூதி களையே தங்ஙளுக்கு ரக்ஷகராகப்பத்திப் பொருகையால் அந்த ஜ்நுக்களுக்கு இவ் அ஢்யவஸாயங்ங்ஙண்டதில்லையே? அவார்களிலே ஸிலா் வே஢ான்த ஸ்ரவணம் பெற்றிருக்கச்செய்தேயும் அந்த ஢ேசா஢ிபதி பு஢ூதிகளையே யன்றோ தங்ஙளுக்கு ரக்ஷகராக ப்பற்றிப்போருகிறார்களென்ன, அந்த ஜ்நுக்களிலே இவ் அ஢்யவஸாய முடையவனாயும் ஒருவன் லூகத்தி லுண்டாகக்கான்கையால் ஁க்த ஸஜ்ஜாவகாஸமில்லை யென்கிறார் - ஜனபதே த்யாடியால் - இத்தாலிவ்வ஢ி காரத்தில் ஸொன்ன அர்த்தங்ங்ஙில் அத்஡ைக்ய ஡ென்கிற புதமஸுலூகத்தில் ஸடீ஑ூ஢ீத஡ாகாத அநந்ய ஸரணத்வா வஸ்தாஸ்தத்தை ஸோபபத்திக஡ாக ஸடீ஑்ர஢ிக்கைக்காக இஸுலூக ஡ென்றதாயிற்று - ஡ுத்தி஢: என்றங்ஙு விஸேஷித்தாப் போலன்றிக்கே ரக்ஷகத்வ ஸாமாஸ்ய புர஡ான ஑தி ஸ஢்஢ம் இஸுலூகத்திலே புரயோ஑ிக்கை யாலும் லூகிகேஸ்வரங்களுக்குங்ஙூட இங்ஙு நஸ்வரத்வம் ஸொல்லுகிற வித்தாலும் லூகிக வூதிக ஸகல கார்யங்களிலும் ரக்ஷகான்தரான்வய ஡ற்றிருக்கையாகிற அநந்யஸரணத்வாஸ்த்யை இஸுலூகத்திற்கு தாத்பர்ய ஡ாகிறுதி஑ே ஜனபத:, ஢ேச:. ஢ுவனம் லோக: - அாடி ஸ஢்஢ென அண்டம் ஸங்஑ஹுதே - ஜனபத ஢ுவனான்யேவஸ்தானானி, வ்யவஹார யோ஑்ய புர஢ேசா:. ஃதேன ஜனப தா஢ிபதேரீஜன புடான்தரே, ஢ுவனா஢ிபதே:...

(சா.பு) நனு஢்ரஹுரூ஢்யோர்விஷ்ணு ஸா஡்யைக்ய ஸர்வேஸ்வரத்வா஢ினி ஸந்தோநா஢்ரயிந்தே இத்யுத்தம். தத்ரகோ஢ேது ரித்யத்ர தயோர்஡ுநா஢்஢ாத்ரஸுரிந்஢ாடி வ஢நித்யத்வம் அஜத்வம் தேதிவ஢்நேவம் ரூபஜ்ஜானஸ்ய புரயோஜனம் ஢஑வ஢்ரக்ஷகத்வ ஜ்ஜான஡ித்யாஹ - ஜனபத஢ுவனா஢ீதி, அவித்யா஢்துரே ஜகதி புரிதீத நி஑மான்த: ஃகோஜ்நு: ஜனபத஢ுவனாடி ஸ்தானஜேத்ராஸநஸ்தேஷ்வீஸ்வரேஷு அநு஑த நிஜவார்தம் நஸ்வரேஷு ஸதஸுஸுரிஸஹாயம் ஑திம் புஸ்யதீத்யந்வய: "அவித்யாகர்஡ம்ஸஜ்ஜான்யா துதீயாஸத்தி" ரித்யாதுக்தா஢்வித்யா஢்ய புண்யபாப ரூபகர்஡ணா விஷம விபாகேன நி஡்நோந்ததே ஸ்வா஡ி ஢ூத்ய஢ாவேன ஸ்திதேதேதநவரீ - ஢ா஑்யஸாலூகஸ்தி ஢்வே஢ான்தேஷு வே஢ான்த வ்யா஢்யான ஢ூத ஢ா஢்யா஢ீத புரிஸூலனேன ஸ்ரீய: பதி வ்யதிரித்தானா஢் ஢ுவனா தா஢ிபத்ய ஸூக...

(சா.வி) "஡நுஸ்யாணா஢் ஸஹஸ்தேஷு கஸ்திதததி ஸி஢்஢்யே. யததா஡பி ஸி஢்஢ானா஢் கஸ்திந்஡ா஢் வேத்திதத்வத:" இதி பரதேவதாபாரமார்த்த்யவேதினோ஢ூர்ல஢்யம் வ஢ந் த஢்ஜ்ஜானஸ்ய த஢ாஸ்ரவண புரயோஜன ஡ித்யாஹ. ஜனபதேதி. ஜனபத஢ேச: ஢ுவனம், லோக:. அாடிஸ஢்஢ென த்ரூலூக்யம் ஢்ரஹுண்டஸ்த்ர ஑ூஹுதே. தான்யேவஸ்தானானி...

(சா.ஸ) ஸ்ருதவே஢ான்தேஷ்வரேவ்஢்ரதேவதாபாரமார்த்த்ய ஜ்ஜானவாநா஢ிகாரீ஢ூர்ல஢் இத்யாஹ - ஜனபதேதி. ஜனபதம்நரம், ஢ுவனம், ஡ண்டலம். அாடிபதாத்ரூ஢்஢்ரஹிண்ய ஑஢ாடி ஸ்தான஑்ர஑ணம், ஜனபதா஢ி஢ுபஸ்தானேஷு...

(सा.स) तत्तदधिपोहमि तिजैत्रासनस्थेषु वीरासनादि साम्राज्यासनादिसमालम्ब्यजितंमयेत्यास्थि तेषु ईश्वरेषु नश्वरेषु सत्स्वप्य विद्याबलात्तानेवपरत्वेन सर्वेपिपश्यन्ति, परिचित नगमान्तेष्वप्येक एव...

इति श्रीकवितार्किक सिंहास्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे परदेवता पारमार्थ्याधिकारः ॥

(सा.दी) श्रियःपतिनारायणमेव. गतिंपश्यति, सर्वस्मात्परत्वेनप्राप्यंप्रापकंचनिश्चिन्वन्ति॥५६॥

(சா.ஸ்வ) இவ்அர்த்தத்தில் அநுபவமே ப்மாண மென்றும், காலத்யத்திலும் இவ்அர்த்தத்துக்கு அனுவூதியுண்டென்றும்தோற்றுகிறது - வேதாந்தபரிசய மெல்லார்க்குமொத்திருக்க இதொருவ னுக்கே யொழியமற்றப்பேர்க்கில்லாதொழிவானேனென்று ஸங்கியாமைக்காக வருளிச் செய்கிறார். அவிட்யா஢்துரேஜகதி - அவிட்யாத்ர விடியாவிராடி ப்ராசிநகர்ம் - ஢்துநர், நிம்நாந்நத். பஹுவித ந்யூநாதித பாவா பந்நகர்ம்யுக்தே ஜகதித்யர்த்: - ததாசி லாகத்திலே விராடிகர்ம் ப்ராசுரிய்வாநகள் திரளாகையாலும் அந்ந விராடி கர்ம்ங்஑ழிந்நவர்ங்கள்அத்யந்தவிரட்ட ராகையாலு மிவர்ங்களுக் கொழிய மற்றப்பேர்க்கில்லாதொழிகிற தென்று கருத்து || ௮௭||

(सा.प्र) स्थानेषु इदं मनेनजितमितिज्ञान हेतुभूतेषु आसनेषु अवस्थि तेष्वित्यर्थः. अनुगतनिजवार्ता, अनुगता नष्टानिजावार्ता स्व विषयोवृत्तान्तो यथा भवतितथेत्यर्थः ॥५७॥

(सा.वि) नश्वरब्रह्मरुद्रादिकारणं नित्यभूतं. गतिं, उपायं. पश्यति, ब्रह्मादीन्वार्तामात्र सहितं च सर्वान्जानन् श्रीसहाय मेवोपायत्वेनजानातीत्यर्थः. अत्रजनपद भुवनग्रहणंदृष्टान्तार्थ - यथानाशशीलतया प्रत्यक्ष प्रमितान् राज्ञश्चक्रवर्तिनश्चोपायत्वेन नाश्रय तितथा “नब्रह्मानेशान” इत्यादि वाक्यैर्नश्वरतया प्रतिपन्नान् ब्रह्मरुद्रादी नप्युपायत्वेननाश्रयतीत्यर्थः ॥५८॥

(सा.सं) श्रीसहायं नारायणं प्रापकं प्राप्यञ्चपश्यतीत्यर्थः ॥५८॥

इति श्री सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे परदेवता पारमार्थ्याधिकारः ॥

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ मुमुक्षुत्वाधिकारः ॥

मू- कालावर्तन् -

(सा.दी) पारम्यं श्रीमतो विष्णोःप्रदर्श्यायाधि कारिणः । मुमुक्षासिद्धयेदोषस्संसारस्योपवर्ण्यते ॥ ...

(सा.स्वा) प्रधान प्रतितन्त्रந்தொடங்கி अधिकार चतुष्टयத்தால் निरूपித்த अर्थங்களுடைய ज्ञानमुपासनादिकளைப்போலே मोक्षोपायत्वेन चोदित மல்லாமையால் இவற்றின் நிரூபணம் நிரந்தரம் என்றோ? உபாய மல்லா விட்டாலும் இவன் மோक्षோपायाधि कारियாகைக்கு இது उपयुक्तமாகையாலிவத்தின் நிரூபணம் सार्थकம் என்றில் இது மோक्षோपायाधि कारित्वोप युक्तமென்னக்கூடுமோ? இந்த शरीरात्म भावादि ज्ञान மில்லாதிருக்கச்செய்தேயும் மோक्षேच्छा தदुபாய ज्ञानमात्रமுடையவர்கள் मुमुक्षुக்களான अधिकारிகளென்றும், மத்துள்ள वेदान्तிகளெல்லாரும் அङ्गीகரிக்க வில்லையோ? இதுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் क्षुद्र पुरुषार्था सक्तियாலே மோक्षோபாயானுष्ठानத்திலிழியாதாரு முண்டென்று கீழ் अधिकारத்தில் சொல்லவில்லையோ? ஆகையாலிது अन्वय व्यतिरेकाभ्यां व्यभि चरित மன்றோ? இந்த ज्ञानமும் प्रयोजनान्तरासक्ति राहित्यமும் समुदित மாய்க்கொண்டு अधिकारि विशेषण மாகையாலிங்கு अन्वयव्यतिरेक व्यभिचारशङ्कावकाशமில்லை யென்றில் राज्यादिसुखங்களும், स्वर्गादि भोगங்களும், प्रत्यक्षादிகளாலும், शास्त्रங்களாலும் उत्कृष्ट पुरुषार्थங்களாக प्रति पन्नங்களா யிருக்கில் அவத்திலாரேனும் ஒருவர்க்குத்தான் आसक्तியில்லாதொழியுமோ? उत्कृष्ट पुरु षार्थ त्वेन प्रमाण सिद्धங்களிலும் आसक्ति...

(सा.प्र) एवमधिकार चतुष्टयेन मुमुक्षोपयोगितया सम्बन्धेन सहप्राप्य प्राप्तविरोधिनां स्वरूपं दर्शितं - इतः परं पाप्मरुपायाधिकार स्वरूपं दर्शयति - तत्र रहस्यत्रयसाराथभूत भरन्यासानुष्ठानोप युक्तमाकिञ्चन्य विशिष्टानन्य गतित्व रूपप्रपत्यधिकारं दर्शयिष्यन्नुपोद्धाताधिकारे “ईश्वरस्यच सौहार्द” मित्यादिना - आचार्य प्राप्तिहेतु तयोक्तस्य भगवत्कटाक्षस्य “जायमानंहि” इत्यादिनावगतं मुमुक्षाहेतुत्व माचार्योपदेशद्वारैव युक्तमित्याचार्योपदेशरूपेणाधिकार चतुष्टयेन सम्बन्धादि प्रतिपादकाध्यात्म शास्त्रार्थेयथा...

(सा.वि) एवं प्रति तन्त्र निश्चयाधिकार मारभ्य अधिकार चतुष्टयेन मुमुक्षो रुपयोगितया...

(सा.सं) इत्थमर्थषट्केण सह पर देवतापार मार्थ्यज्ञातेपि विरक्त्यभावेन मुमुक्षुत्व मिति...

(सा.स) वैराग्यपरिकरानेक ज्ञानसहिता दुक्तज्ञानान्मुमुक्षुत्व रूपोपायाधिकारसिद्धि मुपपादयितुं अधिकारान्तरमारभ माणःतत्प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णाति. कालावर्तानिति - आवर्तवद्भ्रम्यमाणसर्ग...

मू- प्रकृतिविकृतीः कामभोगेषुदोषान् ज्वालागर्तं प्रतिमदुरितो दर्क दुःखानुभूतिं । ...

(सा.दी) प्रकृतेः सूक्ष्मायाः. विकृतीः, महदादि रूपाः. अज्ञानादिजननीः. काम भोगाः, ऐहिकामुष्मिक सुखानु भव रूपाः - तेष्वल्पा स्थिरत्वादि दोषान्. ज्वालागर्तं सदृशीं दुरितानां पापानां. उदर्कः, उत्तर फलं. तदनुभव रूपा नरक दुःखानुभूति स्तांच...

(सा.स्वा) अत्यन्तपारवश्यापादनेन स्वेच्छया कचिदपि विश्रमसम्पादनस्याशक्यत्वञ्च व्यज्यते. प्रकृति विकृतीः, प्रकृतिः मूल प्रकृतिः. तस्याः प्रलय दशाया मत्यन्तज्ञान सङ्कोच मुखेनाचित्कल्पा पादक तया वेदन मत्र विविक्षितं. विकृतयो महदादयः. तेषां सृष्टिदशायां देहादि द्वारा विपरीत ज्ञानादि बहुविधा नर्था वहत्वेन वेदनं विविक्षितं. कामभोगाः, ऐहिकामुष्मिक सुखानुभवरूपाः. तेष्वल्पत्व, अस्थिरत्वादोषान्. ज्वालागर्तं प्रतिमं मेळंकीरुषीत् दुःख विशेषणं. ज्वाला गर्तं, कूंकुम्भी. इकंताळं पुट पाकवदति दुस्सहत्वं द्योतित माकीरुषी. दुरितानां, पापानां. उदर्कः, उत्तरं फल मित्यर्थः. दुरितानां मिदानीं सुखरूप तयाऽनु भूयमानानां कथं प्रति...

(सा.प्र) प्रकृति विकृती रिति. “अष्टौ प्रकृतयः षोडशविकाराः” इत्युक्तान् प्रकृति महदहङ्कारपञ्चतन्मात्ररूपान् शरीर प्रकृतिभूतान्पदार्थान् एतैरारब्धदेहाश्रितान् ऐकादशेन्द्रिय पञ्चमहाभूतरूपान् विकृति शब्दवाच्यान् विकारां श्चेत्यर्थः - कामभोगेषुदोषान्, काम्यन्त इतिकामाश्शब्दादयः - ऐहिकामुष्मिकैश्वर्यभोगेषु. दोषान्, अनिषिद्धेष्वल्पत्वास्थिरत्वादयः निषिद्धेष्वनर्थादयश्च तान् - ज्वालागर्तेत्यादि. ज्वालाया पूर्णोर्गतो ज्वालागर्तः - तस्य प्रतिमं, प्रातिकूल्येन तत्तुल्यं. उदर्कः फलमुत्तरमित्युक्तेः दुरितारम्भकः “अद तदोषेण भवेद्दुरिद्रोदारिद्र्य दोषेण करोति पापं पापादवशं नरकं प्रयाति पुनर्दुरिद्रः पुनरेव पापी” त्यादि प्रमाणादुरितारम्भकत्वं दुःखानुभवस्येति भावः - तथा विध दुःखानुभव मित्यर्थः...

(सा.वि) तितिक्षेते त्यन्वयः. तथा प्रकृति विकृतीः, प्रकृतेः सूक्ष्म रूपाया विकृती महदादिविकारान्. परिशुद्धात्मनि देहात्मभ्रमादि हेतुभूतान्विदन् कः बन्धं तितिक्षेतेत्यन्वयः. “आ ब्रह्मभुवनादेते दोषास्सन्ति महामुने । अतएव हि नेच्छन्ति स्वर्गं प्राप्तिं मनीषिणः” इत्याद्यप्यत्र द्रष्टव्यं. कामभोगेषुदोषान्, “मांसासृक्पूय विष्मूत्र स्नायुमज्जास्तिसंहतौ । देहे चेत्प्रीतिमान्मूढो भवितानरकेपिस” इत्युक्तप्रकारेण दोषान्विदन् जानन् कः बन्धं तितिक्षेते. ज्वाला गर्तं प्रतिमा, ज्वालागर्तं सदृशीयादुरितानां “यद्ब्रह्मकल्पनियुतानु- भवेप्यनाशयंतत्किलिबषं सृजति जन्तुरिह क्षणार्धे” इत्युक्तं ब्रह्महत्यादि पापानां. उदर्कः, उत्तरफलभूता. दुःखानुभूतिः, नाना विधरोगदुःख सुरूप सुगुण पुत्रदारादिवियोग दुःख प्राप्तमहाराज्या दैश्वर्य नाशरौरवादि

(सा.स) संहारादिकालान्. कालावर्त विषय प्रकृति तद्विकारान्. दोषान्, अल्पास्थिरत्व, अन्तवत्त्व, दुःखमिश्रत्व, दुःखोदकत्व विपरीताभिमान जनकत्वादीन् - इहामुत्र चानु भाव्य दुःखानां ज्वाला मय गर्तं वदति दुस्सहत्वस्य दुरित फलकत्वस्य च प्रत्यक्ष शब्दाभ्यां सिद्धतया तादृश दुःखानु...

मू- याथातथ्यं स्वपरनियतं यच्चदिव्यं पदं तत् ...

(सा.दी) स्वपर नियतं, स्वस्य परस्य ब्रह्मणश्च नित्य व्यवस्थितं. स्वाभाविकं यथावस्थित स्वरूपं शेष शेषि भावादि. यच्चदिव्यं पदं, अप्राकृतं परमं पदं. तद्वैलक्षण्यमित्यर्थः. काराकल्पं...

(सा.स्वा) कूलत्वमिति शङ्कावारणार्थमुदार्कित्युक्तिः. स्वपरनियतं याथातथ्यं, जीवेश्वरयोर्व्यवस्थितं शेष शेषि भावादि रूपं स्वरूप प्राप्त स्वामि कैङ्कर्य साम्राज्य योग्यता पादकं स्वाभाविकाकार मित्यर्थः. यद्विव्यं पदं, अप्राकृतस्थानं. तच्चेत्यर्थः अत्रयत्तच्छब्दाभ्यां परिपूर्ण भगव दनुभव प्राप्ति हेतु भूतस्य दिव्य पदस्य पूर्वोक्त सकल दोषरहित त्वेन निरतिशय कल्याणत्वा दिनाच प्रमाण प्रसिद्धिर्द्योत्यते. कारा कल्पं पुरपि, कारा गार सदृशं प्राकृतं स्व...

(सा.प्र) स्वपरनियतं याथातथ्यं, स्वस्मिन्नियतं ज्ञातृत्व, भोक्तृत्व, परतन्त्रत्व, भगवदनन्यार्हशेषत्व, अनन्य शरणत्वानन्य प्रयोजनत्वादि रूपस्वाभाविकाकारं. परनियतं, सर्वस्मात्परेऽस्मिन्पुरुषे नियतं, श्रियः पतित्वानन्तज्ञानानन्दस्वरूपत्व, हेय प्रत्यनीकत्व, स्वाभाविकानवधिकाशया संख्येय कल्याणगुणाकरत्व, स्वाभिमतानुरूपैक स्वरूपाचिन्त्य दिव्याद्भुत नित्यनिरवद्य निरतिशयौ ज्वल्यसौन्दर्य सौगन्ध्य सौकुमार्य लावण्य यौवनाद्यनन्त गुणनिधिविव्य रूपोपेतत्वं भयविभूतिशरीरत्व, जगत्सृष्ट्यादिव्यापारलीलत्वादि स्वरूपयाथात्म्यं चेत्यर्थः - यच्चदिव्यं पदं, “तद्विष्णोः परमं पदं सदापश्यन्तिसूरयः - तेहनाकंमहिमानस्सचन्ते. यत्रपूर्वे साध्यास्सन्ति देवाः - ब्रह्मणस्सदनादूर्ध्वतद्विष्णोः परमं पदं । शुद्धं सनातनं ज्योतिः परं ब्रह्मेति तद्विदुः । रम्याणिकामचाराणिविमानानि सभास्तथा । आक्रीडाविविधाराजन्पद्मिन्यश्चामलोदकाः । एते वै निरयास्तात स्थानस्य परमात्मनः । लोकं वैकुण्ठनामानं दिव्यं षाड्गुण्यसंयुतं । अवैष्णवानामप्राप्यं गुणत्रयविवर्जितम् । सभाप्रासाद संयुक्तं वनैश्चोपवनैश्शुभैः । वापीकूपतटाकैश्च वृक्षषण्डैश्चमंडितम् । अप्राकृतं सुरैर्वन्द्यमयुतार्क समप्रभम् । प्रकृष्ट सत्वरारिणं दाद्रक्ष्यामि चक्षुषे” त्यादीष्वत्यन्तो कृष्टतया प्रसिद्धं परमं पदं - चकारेण परिपूर्णानुभव कैङ्कर्यादि स्थाविधपुरुषार्थ स्वरूपानुरूपत्वादिर पुनरावृत्त्यादिश्च समुच्चीयते - काराकल्पं पुरपि, यथाराज्य परिपालनार्थं सिंहा सनाधिरोहणस्य सार्वभौमराजकुमारस्य कारागारे स्थिति रपि दुःखायैव भवति तथानित्य सूरिव...

(सा.वि) नरकाद्यनुभवसमस्त दुःखानुभूतिं - विदन्कः बन्धं तितिक्षेत. तथा स्वपरनियतं याथातथ्यं, स्वनियतं याथातथ्यं स्वात्म याथात्म्यं. ज्ञानानन्दस्वरूपत्व, ज्ञानगुणकत्व, अणुपरिमाणत्व, देहादि विलक्षणत्व, भगवदेक शेषत्व रूपं. परनियतं याथातथ्यं परयाथात्म्यं. कल्याण गुणा करत्व, हेयप्रतिभटत्व, सर्वशरीरित्व, सर्वशेषि त्वादिरूपं विदन्कः बन्धं तितिक्षेत. दिव्यं पदं यत्तच्च “एते वै निरयास्तात स्थानस्य परमात्मनः” इति यदपेक्षया स्वर्गब्रह्मसभा प्रभृतयो नरकतुल्यास्तादृशा प्राकृत शुद्धसत्त्वस्वरूपं जानन्कः बन्धं तितिक्षेत - काराकल्पं, राजकुमारस्य कारागृह...

(सा.सं) भूतिं च, स्वपर नियत यथावस्थितस्वभावं च, दिव्यपदं वैलक्षण्यं च. वपुः काराकल्पमिति च...

मू- काराकल्पं वपुरपि विदन् कस्तितिक्षेतबन्धम् ॥

(सा.दी) राज कुमार भूतस्य स्वस्य कारागार सदृशं. परिपूर्ण ब्रह्मानुभवतिरोधानात्. वपुरपि, मांसासृक्पूयादिमयं अशुचित्वादि दुष्टं पाश्च भौतिकं शरीरञ्च. विद्वान् पुमान्...

(सा.स्वा) देहञ्च. कारागारं, கிடைக்க. राजकुमारस्य कारागृहवन्नित्यसूहितुल्यभोगार्हस्य चेतनस्य स्वोचित भोग प्रति बन्धकं स्वच्छन्द विहार विरोधि स्वस्वामि वृत्तान्तादि परिज्ञान विरोधि स्वस्यानुचित स्थानभूतं दुर्विषहं नानाविध क्लेशात्म कञ्चेति भावः. विदन्, जानन्. अत्र काला वर्तमानां वेदनं स्थिर प्रतिष्ठित ज्ञान रूपं विवक्षितं. क स्तिति क्षेत बन्धमिति बन्धासहिष्णु तापादकतयाक्तेः. तितिक्षेत, सहेत. बन्धं, कर्मशृङ्खलितत्वं क स्तिति क्षेत - एवं विध ज्ञानமுடையனொருவனும் सहியான்...

(सा-प्र) त्स्वाभाविकापहतपाप्मत्वाद्यष्टगुणकतया स्वतस्सर्वज्ञत्वाद्यर्हस्यतत्सङ्कोचकरेदेहेसुखोत्तर तयास्थितिरपि दुःखायैव भवतीतिकारागार कल्पत्वमिति भावः - अपिशब्दोवबुध्यपक्ष अविनाशित्वमपि समुच्चिनोति - उक्ता कारान्सर्वान् जानन् कोवाबन्धं सहेत न सहेतैवेत्यर्थः - पूर्वर्धेन कालप्रकृत्योस्वपरिणाम विशेषैः कामभोगादि दोषहेतुत्वाभिधानात्तत्त्वत्रयाधिकारार्थानां बन्धासह्यताजनकत्वं दर्शितं - आत्मनोचित्सं सर्गस्य तदैक्यभ्रम हेतुत्वेन अत्यन्तानर्थ करतयातस्य परिहार्यत्वमभिप्रेत्योक्तं काराकल्पंवपु रपीति - यच्च दिव्यपदमिति प्राप्याद्यर्थ पञ्चकाधिकारार्थस्य बन्धासह्यता हेतुत्वं दर्शितं - स्वपर नियतं याथा तथ्यमिति सम्बन्धज्ञानादेः प्रधान प्रति तन्त्राधिकारार्थस्य बन्धासह्यता जनकत्वं दर्शितं - स्वपरनियतं याथातथ्यमिति परदेवता...

(सा.वि) सदृशंवपुश्चविदन् सकल दुःखाकरं सकल हेयास्पदं जानन्कः बन्धंतितिक्षे तेत्यर्थः. अत्रमूलमन्त्रस्थपदै रहङ्कारममकार निवृत्तिज्ञानकथनान्मूलमन्त्रार्थ स्वरूपं किञ्चिदुच्यते. मूलमन्त्रः पदत्रयात्मकः. तत्र प्रथमपदं प्रणवः. नम इति द्वितीय पदं. नारायणायेति तृतीयं पदं. प्रणवः, अ. उ. म्. इतिवर्ण त्रयात्मकः. तत्र अ इति लुप्त चतुर्थी कं पदं सर्व रक्षकं सर्वजगत्कारणभूतं सर्व शेषिणं श्रियःपतिमाह. उकारोवधारणार्थ. म्, इत्येत द्ज्ञानानंदं स्वरूपं ज्ञानगुणकं देहादि विलक्षणं स्वयं प्रकाशं जीवमाह. तथाचायं वाक्यार्थः. म्, देहादिविलक्षणो ज्ञानस्वरूपोजीवः अकारवाच्याय नारायणायैव भवामि. जीवस्तदीय देहेन्द्रियादि सर्व भगवदीय मेव नान्यदीयमिति. नमइत्येतत्पद द्वयात्मकं. एतच्च पूर्ववाक्य शेषतया उत्तरवाक्यशेषतया स्वातन्त्र्येणच त्रिधान्वेति - पूर्ववाक्य शेषतयान्वये. म्, जीवः अहं. मः, जीवस्य मम. नशेषी भवामीति स्वशेषत्वाभिमान निवृत्तिः. स्थानतोन्वयेः ममस्वरक्षणार्थव्यापारः स्वस्यानास्तीति स्वस्वातन्त्र्य निवृत्तिः. उत्तर वाक्य शेषतयान्वये नारायणायैव सर्वविध कैङ्कर्याणिस्युःममनकिञ्चि तस्यादिति स्वाधीन कर्तृत्व, स्वार्थ कर्तृत्व...

(सा.सं) विदन् कस्संसा राख्यं बन्धंतितिक्षेत. सहेत. कालावर्तादिके गुरुपदेश मुखेन ...

மூ- இப்படி இவ்வியங்களை அடியாத்த ஸாஸ்த்ரங்களாலே தெளிந்து...

(ஸா .வீ) கெவலாத்தஹிதேஸி ஸஸார ஸத்தந்த் ஸஹேத ॥17॥

முதுகூ பிறக்குங் க்ர஢த்தைக் காட்டிக்கொண்டு இக்க்ர஢த்திலே நிவ்ருத்தி த்ர஢ங்களிலே ப்ருத்திக்கு஢வனே முதுகுவதிகாரி யென்கிறார். இப்படி இயாதி ஢ாஹாஹி கையாலே. இக்க்ர஢த்தில் ப்ரத஢ ப்ருத்தைக்காட்டுகிறார். இப்படி யென்று. இவ்வியங்களை, ப்ரதி தந்நாதி காராஹ்யங்களை.

(ஸா.ஸா) ஐஹிதிதந்நிவ்ருத நோபாயத்திலே ஢ுருவன் என்றபடி ॥18॥

இனி அதிகார த்ருஹ்யாத்த நிர்஢பண வைய்ய ஸஹூக்கு விஸ்தரேண ஸத்ர ஢ருளிச்செய்யக்கோலி இதில் ஢ேவதா பார஢ாத்த்ய நிஷ்கர்ஷ ஢ோகோபாயாதி காரி யாகைக்கு ஸபயுக்த ஢ென்றுகாட்டுகைக்காக அதையனுவதிக்கிறார். இப்படி யித்யாதி யால். இப்படியென்றது அவ்யவஹித ப்ரவீதிகாரோக்த ரோத்யா என்றபடி. இவ்வியங்களை, கார்யத்வ, காரணத்வ, க்ர஢ வஸ்யத்வா க்ர஢ வஸ்யத்வ, ஸு஢ா ஸ்யத்வா ஸு஢ா ஸ்யத்வ, முதுகூ பாஸ்யத்வானு பாஸ்யத்வ, பரி஢ித ஢ல ப்ர஢த்வா பரி஢ிதி ஢லப்ர஢த்வாதி ஢ுபங்களான ஢ேவதா பார ஢ாத்த்யோப யுக்தாத்தங்களை யென்றபடி. அடியாத்த ஸாஸ்த்ரங்களாலே யென்றது ஸாத்திகேதிஹாஸ பூராணாதிங்களாலு஢் ஆழ்வார்களுடைய திவ்ய ப்ர஢ந்தங்களாலு஢் ஸபநிஷத்துக்களாலு஢்மென்றபடி. தெளிகை, ஸஸ்ய விபர்ய யாதிதளற ஸோபபத்திக஢ாக நிஷ்கர்ஷிக்கை. ஢ற்ற அத்தங்கல் ஢ோல் ஸபதேஸ ஢ாத்தத்தாலன்றிக்கே இந்த ஢ேவதா பார஢ாத்த்ய ரஹ்ய த்ரய நிஷ்ணுக்கு஢் ப்ர஢ாணோபபத்திகளாலே நிஷ்கர்ஷிக்க வேணு஢ென்றுகூழ் அதிகாரத்திலே இவர் தா஢ே யருளிச்செய்தாரிதே. இந்த ப்ர ஢ேவதா பார஢ாத்த்ய நிஷ்கர்ஷ஢் இவ்வதி காரத்தில் ஸொல்லப்புகு கிற ஸ்ர஢ப ப்ராஸ கைஹ்யத்தில் ப்ரதி ஸத்தந்தி விஸேஷ பரிஐானத்துக்கு஢் “ப்ர஢ாத்தநி யோரக்தோ விரக்தோ஢் ப்ர஢ாத்தநி” என்கிற அவஸ்தையாகிற ப்ர஢ே...

(ஸா.ப்ர) பார஢ாத்த்யாதிகாராத்த்யாபி ஢ந்தாஸஹ்யதா ஹேதுத்வ஢ுக்த஢் ॥19॥

எவ் ஸலோகே ஸஐஹேண தர்ஸித஢் ப்ரவீதி காரோக்தாத்தா நாந்தத்வ ஐானஸ்ய முதுகாஐநகத்வ ப்ரகார ஢ாஹ - இப்படி இவ்வியங்களை இதி. தத்வ ஹித பூரூபாத்தேஸு தத்வ ஸ்ர஢ப஢் தர்ஸித஢். ஹித ஸ்ர஢ப஢் தர்ஸி யிஷ்ய நூத்ராதிகார஢் தர்ஸ்ய தோத்யபி ஸஐஹி த்ரஹ்யா. தத்ர ப்ரத஢ ஢சித்ரிலக்ஷணத்வ...

(ஸா .வி) ஸ்வாதீந஢ோக்தத்வ, ஸ்வாத்த ஢ோக்தத்வநிவ்ருத்திரிதி ॥20॥

எவ்ஐ ப்ரத஢஢் ஸாஸ்த்ரதோ ஢ேஹாதி வைய்லக்ஷண்ய ஢ாத்த஢னோஐாத்வானந்த்ர஢் ப்ரலோக஢நயோ஑்யத்வ நிஸ்யேந பாரலோகிக பூரூபாத்தயோ஑்யதா஢் நிஸ்யித்ய நரகாதி஢்யோ ஢ீத:பஸ்யா தாஹேயத்வாதிஸித ஸ்ர஢ப விஸேஷ ஐானேந ஢஑வத்கைஹ்ய ப்ராப்யபேகா யோ஑்யோ ஢ூத்வாபேகித ஸர்வாத்த ஸஐஹக ஢ந்த்ராத்நிஸந்தானேந நிவ்ருதஸர்வாஹ்யார ஢஢கார: ஸ்திர ப்ரதிஸ்தித ஐான: ஶுத்ரவிஸயே஢்யோ நிவ்ருதோ, நிவ்ருத்தி த்ர஢ேஸு ப்ருவ்ருதோ, ஢ோகாதிகாரி ஢வதோதி ஢ாஹவாக்யேநாஹ. ॥ இப்படி இவ்வியங்களை இதி । இவ்வியங்களை...

(ஸா.ஸ) யதா ர்த்ததோ ஐாதே முதுகாஐ நிகா ஸஸார விரக்தி ஢்வத்யே வேதி ஢ாவ:...

(सा.सं) अथयाथातथ्य मेव स्वपरदिव्यपदादेरुप पादयति. स्वयंप्रकाशत्वेत्यादिना. अथमन्त्रेण ...

மூ - நிश्चயத்தாலே சாமான்யனலோகோத்தீர்ண புருஷார்த்த யோగ்யராய் நரகபதனாதிஜன்மான்தர கலேசங்களுக்கு அஞ்சி அவத்தின்காரணங்களான காம்பங்களில் நின்றும் நிவृத்தராய் - ஆதேயத்வ, விதேயத்வ, ஷேத்வால்பசக்தித்வ ...

(சா.தி) - லோகோத்தீர்ணேத்யாதி. அர்த்தகாமவ்யதிரித்த பாரலோகிக புருஷார்த்த ருசிக்கு யோగ்யர்களாயென்கை. தூதீயபர்வம்நரகபதனாதிதி. ஆதிசப்தாதிர்யக்த்ஸ்தாவரஜன்மாதி கृஹீதம். சதூர்த்த பர்வ மாதேயத்வேத்யாதி. ...

(சா.ஸ்வ) இங்கேதானேநிசிக்கிற இதுக்கு பரலோக கமனாதி ப்ரஸக்தி யில்லாதொழியும். இந்நியாதி விலக்ஷண யில்லாதொழியில் ங்ாதூத்வ, கர்தூத்வ, ஸூகூத்வாதி களில்லாத இந்நியாதி களேஆத்மாஸாக முடிகையால் ங்ாதூத்வாதி களும் இல்லாதே அநித்யங்களுமான இவத்துக்கு ஸோகார்த்தமான பரலோக கமனாதி ப்ரஸக்தியில்லாதொழியு மென்று கருத்து. சாமான்யனேத்யாதி - லோகோத்தீர்ண த்வோக்தியாலே ஁ஹிக வ்யதிரித்த புருஷார்த்த மெல்லாம் சட்கூஹீத மாகையால் ஸூக்ஷரூப புருஷார்த்த இங்கு விவக்திதம். சாமான்யன யோக்யரா யென்று அந்வயம். இங்கு சாமான்ய யோக்யதையாவது; ஸ்வர்க்ஷாதி ரூபமான லோகான்தரானுஸாவ்யமான புருஷார்த்தத்தை யெல்லாம்தான் அநுஸவிக்கலா மென்றறிகை. இனி விசேச யோக்யதையாவது, அந்தஸூக்ஷ்ண கைஹ்ய பர்யந்த ஸகவ தநுஸவ ரூப மென்றும், தனக்கது ஸ்வரூப ப்ராப்த வஸவ மென்றும் அறிகை. ததாச சாமான்யன யோக்யரா யென்கிற இத்தால் ஆத்மாவுக்கு தேஹேந்நியாதி விலக்ஷண ங்ான ஷேத்வாதிங்ானம்போலே விசேச யோக்யதையுக்குபயுத்த மாகிறதில்லையே யாகிலும் சாமான்ய யோக்யதையுக்கு ப்யயுத்தமாகையால் முன்பு இதுக்குப்பண்ணின அநுபயுத்தத்வசூச்ய ப்ரிஹதமாய்த்து. நிசிட்ந நிவृத்தியை இங்கு ஸோல்லாதொழிவானேன்? என்கிற ங்ஙுயைப்ப்ரிஹரிக்கைக்காக அதுவும் இந்த நிர்ரூபணத்தாலே தானே சித்திக்கிறபடியை ப்யபாதிக்கிறார். நரகேத்யாதிஸால். இந்த நிர்ரூபணம் பரலோகாதிஸு தேஹான்தரானுஸாவ்யமான ஸுஃத்துக்குப்போலே ததா வித டு:ஃத்துக்கும் யோக்யதா பாதகமாகையால் அதில் நின்றும் ஸூதித்யையுண்டாக்கி நிசிட்ந நிவृத்தியை யு முண்டாக்கு மென்றுகருத்து. இனி ப்ரதான ப்ரதி தந்நாதி காரத்தில் பண்ணின நிர்ரூபணமும், தத்வ த்ரயாதி காரத்தில் ங்வீனுக்கு ஁ஸ்வரா ட்வயாவृத்தி நிர்ரூபணாங்கும், பரதேவதாபாரமார்த்தாதிக்காரத்தில் ப்ரஹாதிக்களுக்குங்கூட பண்ணின ஁ஸ்வராத்வாவூத்தி நிர்ரூபணாங்கும் - ஸூக்ஷோபாயாதிக்காரோப யுத்தமானபடியைக் காட்டுகிறார், ஆதேயத்வேத்யாதிஸால். அல்ப சக்தித்வேத்யந்தம் ப்ரதான ப்ரதி தந்நாதி காரார்த்தம். சேதனா ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தரும் ஷக்திரும் அல்லா என்றும் இங்கு ஸோல்லித்திறே. ...

(சா.ப்ர) ங்ானஸ்யாபி ஸுமுகா ப்ரயோகனமித்யாஹ - ஆதேயத்வேத்யாதிநா - ஁வ்ஸ்வபர யாதாத்மயங்ானஸ்யோபயோக உக்த: - ஁வ ஸேவஸம்ஸந்தங்ானஸ்யாப்யுபயோகஸ்ஸாமிகைங்ங்யபிசா ங்னகத்வேநட்ர஁வ்ய: ...

(சா.வி) இத்யுத்த ப்ரகாரேணஸர்வகதத்வாதாத்மனஸ்ஸர்வவ்யாபகதயாதிதஸூக்ஷ்மத்வாச்ச்ஸாதிஸிவ்யாப்த்யநஹ்த்வாத வ்யாப்யகர்த்வத்வாத்஁தனாதிநா ஁நஹ்த்வமிதி ஸாவ:.. லோகோத்தீர்ணேதி. சாமான்யாகாரேண லோகான்தரானுஸாவ்யபுருஷார்த்த யோக்யோஹமிதிங்ானவானுஸநித்யர்த்த:.. அஞ்சி, ஸூதி:.. காம்பங்கள் நின்றும், கர்மஸ்ய்ஸகாசாத்஫லஸாதன கர்மபரித்யாஙி ஸநித்யர்த்த:, ஁ஸ்வரவிலக்ஷணத்வேன ஸ்வரூப ங்ானஸ்யச ஸுமுகோபயோக இத்யஸிப்ராபேனோக்தம். ஆதேயத்வேதி. ...

மூ- அணுத்வாஜ்ஞானசंசயவிपर्ययदुःखादियोग्यत्वाशुभाश्रयत्वादிகளாலேயுண்டான विशेष्यभूतेश्वरव्यावृत्ति निश्चयத்தாலே भगवत्कैङ्करूपமான स्वरूपाप्राप्त वैभवத்தை अपेक्षிக்கைக்கு योग्य ...

(சா.தி) वैभवத்தை, सम्पத்தை. ...

(சா.சுவா) இந்த அल्पशक्तित्वं தத்வத்ரயாधिकாரத்தில்அर्थ லब्धமென்னவுமாம் - அணுத்வெत्यादिदुःखादियोग्यत्वेत्यन्तं தத்வத்ரயாधिकாரத்தில் சொன்ன அর্থம். அத்ராதிशब्देनाल्प सुखत्वादिकंगृह्यते. அசுபாசுரயத்வாதிக்கு પરதேவதா பாரமார்த்த்யாதி காரத்தில் அர்த்த ல்லப்த். இங்கு அதி शब्दத் தால் கர்ம வச்யத்வாதி ग्रहणम्. அவத்தில் அல்ப ஸக்தித்வாதி களாலுண்டான இசுர வ்யாவृत्தி நிசுசயாசுத் தனக்கொரு வைभवத்தை அபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாயிருக்கும் - இவன் சர்வசுக்நனாய், விபுவாய், அஜ்ஞான சંசயாதி துஷ ரஹிதனாய், சுபாசுரயனு மாகில் இசுரனோடு அபிந்நனாய் முடிகையால் இவனுக்கு அநவாசமாய் அபேக்ஷணியமாயிருப்ப தொன்றில்லாதொழியு மிறே. ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஸேஷத்வங்களாலுண்டான இசுர வ்யாவृत्தி நிசுசயாசுத் அந்த வைभवத்தை ஸ்ரூப ஸ்ரூப கைக்ரூபமாக அறிந்து அபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாயிருக்கும். இவன் இசுரவாத்வ்யாவृत्திநானாலும் ஸேஷத்வாதி ரஹிதனாகில் இவன் அவன் திறத்தில் கைக்ரூபம்பண்ண ஸ்ரூப யில்லாதொழியுமிறே. அதில் ஸ்வாமி யுகந்த ஏவல்தேவைசெய்கையாகிற கைக்ரூப மிவனுக்கு புருஷார்த்த மாகைக்குறுப்பாயிருக்கும் ஸேஷத்வ். அத்தை ஸ்வாமி யுகந்தபடியிலே செய்ய வேணு மென்கிற அபேக்ஷைக்குறுப்பாயிருக்கும் விதேயத்வம். தன் அந்ரதேயைப்பார்த்து அகலாதே, தான்அவனுக்கு அபுத்யக்சித்வ விசேஷண மென்னு மிடத்தை யறிந்து நித்யசூரி துல்யமாக அந்த கைக்ரூபத்தி அபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாயிருக்கும் ஆதேயத்வ மென்று கருத்து. ஸ்ரூப சாதகங்களான ஆதேயத்வாதி களிருந்தாலும் ஏக்ய சாதகமான தத்வமஸ்யாதி சாமானாதி கரணயமுமிருக்கையால் ஜிவனுக்கு இசுர வ்யாவृत्தி நிசுசயிக்கப்போமோ? வென்ன ஸ்ரூபசாதகங்களான ஆதேயத்வாதி த்ரம்ங்கள் பஹுக்களாயிருக்கையால் அந்த சாமானாதி கரணயமந்யபரமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக விசேஷ்யபூதேயுக்தி: இவனுக்கு அவன் விசேஷ்ய பூதனாகையாலே தத புத்யக்சித்வவிசேஷணமான ஜிவனைச்சொல்லுகிற ஸ்ரூபத் தத்பர்யந்த மாகிறதத்தனையாகையாலிந்த சாமானாதி கரணய ஜிவேசுர யுஸ்ஸ்வரூபேக்ய சாதகமாக மாட்டாதென்று கருத்து. ஸ்ரூபவதி. இங்கு இசுர கைக்ரூப ரூபமான வென்னவே ...

(சா.ப்ர) ननुअध्यात्म शास्त्रैणैवतत्त्वज्ञान सिध्यामुमुक्षोत्पत्ते: किंरहस्यत्रयेणेत्या शङ्क्यअध्यात्म ...

(சா.வி) உண்டான, विद्यमानायाः. विशेष्यभूतेश्वरस्य प्रधान - भूतेश्वरस्य. व्यावृत्ति, व्यावृत्तेः. निश्चयத்தாலே, निश्चयेन. स्वस्याधेयत्व, विधेयत्व, शेषत्वाल्प शक्तित्वाणुत्व अज्ञानसंशय विपर्यय दुःखादियोग्यत्वा शुभाश्रयत्वादि मत्वात्सर्वेश्वरस्याधातृत्व, विधातृत्व, शेषित्व, सर्व शक्तित्व, व्यापकत्व, सर्वज्ञत्व, शुभाश्रयत्वादि मत्वात्तच्छरीर भूतस्य ममाज्ञानादिना स्वरूपप्राप्तकैङ्करूप पुर्णार्थानुभवा भावेपि सम्बन्ध वशेनाहमपि स्वामि कैङ्करूपस्ययोग्य एवास्मि तत्कथं चिदपि तत्कैङ्करूपप्राप्तव्यमितितदपेक्षायुक्त इत्यर्थः.. वैभवத்தை அபேக்ஷிக்கைக்கு, ஸ்ரூபயுக்ரூப ...

(சா.ச) स्वपर नियतयथावस्थित स्वभावज्ञानप्रकारं तद्ज्ञाननिवर्त्य अहङ्कारममकारांश्च ...

மூ- ராய் சர்வபிஷிதஸஹ்ரஹமானதிருமந்ரத்தைக்கொண்டு சாரதமார்த்தங்களை
அநுஸந்஢ிக்கும்போது ...

(சா.தி) பஞ்ம பர்வ சர்வா பிஷிதெத்யாதி. ...

(ச.ஸ்வ) வேண்டியிருக்க ஈஸ்வரபதஸ்தானே஢்஢வத்பத்யோகித்தது இந்த கை஢்஢்யநிர்஢ிஷகணவத்ரிஷயமாகை
யாலே ஹ்யமாய் கொண்டு அபேக்ஷநிய மாமென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும்
புரிதஸம்வந்஢ிவிஷேபநிஷ்யமில்லாதபோது கை஢்஢்ய ப்ரவூதி கூடாமையாலந்த புரித ஸம்வந்஢ி
இன்னானென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் “ஜ்ஞானஸாக்தி பல்லைஸ்வரீ வரீயதிஜாஸ்ய ஷேஸத: | ஢்஢கவக்ஷத்
வாக்யானி வினாஹேயீ குணா தி஢ி:” என்றும் “஢்஢கவானிதி ஷத்஢்யோ ததா புருஷ இத்யபி | நிரூபாதி
வரீதே வஸுதேவே ஸநாதநே” என்றும் ஸொல்லித்திறே - இனி அர்த்தபஞ்஢காதி காரார்த்தத்துக்கு
உபயோகத்தைக்காட்டா நின்ருகொண்டு அதில் பாஸாவின் ஸ்ரூப விஷேபானு ஸந்஢ானத்தாலே, தானே
அஹ்஢்஢ார மமகார நிவூதி ஸித்஢ிக்கும் ப்ரகாரத்தையும் காட்டுகிறார் - சர்வா பிஷிதெ த்யாதித்யால் - திரு
மந்ரத்தைக்கொண்டு சாரதமார்த்தங்களை அநுஸந்஢ிக்கும்போது என்று நிர்஢ேசித்த வித்தாலே
இவ்வாக்யமர்த்த பஞ்஢காதி காரார்த்தத்துக்கு உபயோக ஸொல்லவந்ததென்னு மிடம் ஜாபிதமாகிறது -
சாரதமார்த்தங்களை த்திருமந்ரம் முதலானவத்திலே அநுஸந்஢ிக்க வேணுமென்று இவ்
அ஢ிகாரத்திலே யிறேஸொல்லப்பட்டிருக்கிறது - அப்போது அர்த்தபஞ்஢கத்தை யென்று
ஸொல்லவேண்டியிருக்க சாரதமார்த்தங்களை யென்றிங்ஙனே ஸொன்னது ஸம்வந்஢ாதிக்களுமிந்த
ரஹஸ்யங்கலிலே அநுஸந்஢ேயங்கலென்று கீழ்ஸொன்னத்தையும் ஸஹ்ரஹிக்கைக்காக. இங்ங
னன்றிக்கே அர்த்த பஞ்஢கத்தை யென்றிவ்வளவே ஸொல்லில் ஸம்வந்஢ாதிக்கலிந்த ரஹஸ்யங்கலிலனு
ஸந்஢ேயங்கலென்று என்றிப்படி விபுரித புரிதியுண்டாமிறே. ரஹஸ்யத்ரயத்தைக்கொண்டென்று
ஸொல்லவேண்டியிருக்க, திருமந்ரத்தைக்கொண்டென்றிப்படி ஸொன்னதுவும்
இங்ஙுஉபபாதிக்கிற அஹ்஢்஢ார மமகார நிவூதிக்கலில் திரமந்ர மத்யந்நுபயுக்தமானபடியைப்
பற்றவத்தனை. அல்லது இதர வ்யவக்ஷேதார்த்தமன்று. த்யாதிக்கலிற்காட்டில் இது அத்யந்நுபயுக்தமானபடி
யெங்ஙனெ யென்கிற ஷ஢்஢ாவாரணார்த்த ஸவபிஷிதெத்யாதி விஷேபம். அவத்தில் விஸதமாகாத ஷேஸத்வ
பாரதந்யாதிக்கல் விஸதங்கலாகிறனவிறேயென்று கருத்து. அநுஸந்஢ிக்கும்போ தென்றது,
அகாரியஸகாஸாஞ்஢ுதங்கலான அர்த்தங்களுக்கு ஸ்ரீரபுரிதார்த்த புன: புனமந்நம்பண்ணும்போதென்றபடி.
அநுஸந்஢ிக்குப்போதென்றிப்படி இவ் அநு ஸந்஢ான கர்த்வயதேயை ஸித்஢வத்கரித்து நிர்஢ேசித்த வித்தாலே
அர்த்த பஞ்஢ கானுஸந்஢ானத்துக்கு “புராய்஢்஢” என்கிற ஷலுத்திலே முன்புதா மருளிஸ்ஸெய்துவைத்த
உபயோக ஜாபிதமாகிறது. ததாஞ் அது அர்த்தபஞ்஢கானுஸந்஢ானத்துக்கு புரானுபயோக மென்றுமிங்ஙு
ஸொல்கிற அஹ்஢்஢ார ...

(சா.பு) ஷாஸ்த்ரேணஸ்வபுரிதயாத்யாவகமேபி தஹானுவூத்தே வஸிநாவஸாததேக்யபுத்யநுவூத்தே: பூந: புந்யேநஞஸாஸ்த்ர-
புரிதயஸ்ய ஷாஸ்த்ராணா விஸ்தூதத்வேநாஸக்யத்வானுமுகாடா஢்ஞநஜாயேதேவ - அதஸஸகலஸாஸ்த்ர ஸஹ்ரஹ
ரூபாஸ்தாஶுரேஸ்யே ஸஹபுன: புனரு ஸஹிதே ஸதி மமுகா டா஢்஢்ய ஜாயே தெத்ய஢ிபுரிதயேணாஹ - ஸவபிஷித ஸஹ்ரஹ மானேதி -
ஏதேந மூலமந்ரஸ்ய மமுகா ரூபா஢ிகார ...

(சா.வி) கை஢்஢்யரூபவே஢்வம் அபேக்ஷிது மித்யர்த்த: ...

(சா.ஸ) ஢ர்ஸயிதி - ஸவபிஷிதெத்யாதிநா. ...

(सा.सं) देहे अहमिति बुद्धिरहङ्कारः - तदनु बन्धिषु पुत्रादिषु ममता बुद्धि र्ममकारः. ७मीमा, स्वातन्त्र्यं देहातिरिक्त स्वरूपेपि स्वतन्त्रोह मितिधीरहङ्कारः. आत्मगुणज्ञानादौ ...

மூ - நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், மध्यமாक्षரத்தில் அவதாரணார்த்தத்தாலே “அந்ய ஷேஷதூஹ” என்றும் “மமந்யஸ்ஷேஷி” என்றும்வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், மध्यமபதத்தில் ப்ரதிபந்நமான நிஷேதவிஸேஷத்தாலே ...

(சா.தீ) ஷேஷமென்கிற அஹங்காரமமகாரங்களையும். நிஷேதவிஸேஷம், ஸ்வாதந்யம் கிஞ்சிதென்று அடியாஹரித்து ...

(சா.ஸா) வத்வம்” இஸலாகத்திலேதன் ஸ்வரூபத்தில் தனக்குரிமை மாத்ர வாகநிகமாயிருந்தாலும் “யஸ்யேதேதஸ்ய ததந” மென்கிற ந்யாயத்தாலே தன் குணங்களில் தனக்குரிமையும் அபி ப்ரேதமென்று கருத்து. மध्यமேதி. இதுக்குஅர்த்தாந்ர முண்டாகையால் ததவ்யவ ஞ்ஜேதார்த்த இங்கு அவ தாரணார்த்தத்தாலே என்றிப்படி நிர்ஜேதத்து. அந்யேதி. அத்ர அந்ய ஷதூஜ பகவ தந்யபர: அவதாரணார்த்தத்தாலே என்கிறதுக்கு அடியறுத்தென்கிற விடத்திலே அந்வயம். மध्यம பதம், நமஸு, நிஷேத விஸேஷத்தாலே யென்றது யூஜனா ப்ஜேத சித்தங்களான நிரபேஷ ...

(சா.ப்ர) ப்ரமூனுவர்த்த - ஸூபிநிவர்த்த இத்யாஹ - மध्यமாक्षரத்திலிதி - பகவதநந்யாஹ் ஷேஷத்வஜானேநான்ய ஷேஷத்வ ப்ரம நிவர்த்தாவபி பகவத்ஸமாஸ்ரயண ரூப ஸ்வ ரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரே அஹமேவ கரூமீதிநிரபேஷ கர்த்துவாபிமான ஸ்தத்ர நிரூபாதிசு ஷேஷத்வாபிமானஸ்சஸ்யாத், தாவபிநிவர்த்தா வித்யாஹ. மध्यமபதத்திலிதி ...

(சா.வி) தவீவேதிகுத: ? கஸ்தாத்ரமரணாதித்ய: . ப்ரதிபூஞ்ஜதி - ததபிதவகுத இதி? ததபி அஹத் வீவேதேதத பி தவகுத இத்ய: . இஸ்வரூலிதிரித் த்ரமரணமஸ்தீத்யாஹ. வேதமூல த்ரமரணாதிதி. “பதித் விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வர” மிதி த்ரமரணாதிதி பாவ: . லிதிரிதாதிதி த்ரபலதரா மமாஹ்ஸ்வதந்ர இத்யநாதி வாஸநானுவர்த்தாபுத்தி: த்ரமரணமஸ்தீதி ஜீவ அஹ. துதஞ்ஜானாதி சித்தாதிநுபவவிபவாதிதி. பூத்திஸத்ராவேஸா (க்ஷேப) தந பூத்தித்வாத்ரத்ரமரண மிதிஸ்வர அஹ. தர்ஹிஸாக்ரூஷ த்வேதி. குத்ர கேநாக்ரூஷ: க்ருத இதி ஜீவஅஹ. க்ராக்ரூஷ: கஸ்யேதி? கீதாதிபூ மமேவாக்ரூஷே ஸ்தீதீஸ்வர அஹ. கீதாதிபூதிதி. “மமேவாஸூ ஜீவலூகே ஜீவபூத் ஸ்ஸநாதந: . லக்ஷேத்ரஜ்ஞாபிமாவித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேபூபாரதே” த்யாதிபூதிதிபாவ: அத்ர ஸாக்ஷி க இதி பூஞ்ஜதி. க்ருத்ரேதி? துத்ரமாஹ. ஸூதீரதிதி. அர்ஜுந இதிபாவ: . தர்ஹி “ஜானீத்வாத்மேவமேமத” மிதி த்வயீ வூக்தத்வாத்வத்ரபூதாதி சதுஸாக்ஷிநபவதீத்யாஹ. ஹந்தேதி. ஹந்தேதி ஸாக்ஷ்யபாவ த்ரதிபாதந ஜநித ஹ்ஷே. இதி நூகலஹே, ஜீவெநஸஹ விவாதேமூயூஜ மத்யஸ்தூயஸ்யதேந துத்யம் த்வஞ்ஜவர்தஸதி ஷேஷ: . மூயூஜ மத்யஸ்தவத்ரஸ்ய இதி பாதஸுதூகம: ஸாதூயிதா மத்யஸ்தாபாவே தீவமேவ த்ரமரணிகூத்ய அர்த்ரவஸ்த்ராணிதூத்வாதீவதூரே த்ரவிஸதி. ததூத்திஸூதிதி பாவ: த்ரனக்குரிமை, ஸ்வாதந்யம். துண்டாக, யதாஸ்யாத்ரதா, நினைக்கிற, ஸஞ்ஜூபிதா வஹங்காரமமகாரூ. அஹ்ஸ்வதந்ர: ததஜ்ஞானாதயஸ்ச ஸ்வதந்ரஸ்ய மமேவேத்யேவ ரூபஸ்வாதந்யா பாவேபி பகவதர்த்தத்வே த்யஸ்யப்ரஹ்ரூதாதி ஷேஷதூதூஹ. தவஸேஷூநேத்யஹங்கார மமகாரா தூகாரநிவர்த்தநீயாஸ்த இத்யாஹ. மத்யமாक्षரத்திலிதி. மத்யமபதத்திலிதி. ஸ்வரக்ஷ ணநிரபேஷஸ்வதந்ரூஹ மித்யஹங்கார: ...

(சா.ஸ) ஸத்யூஜநார்த்ததயா ஸ்வஸேஷமிதி தூர்மமகார: - மத்யமாक्षரத்திலிதி - ஷேஷத்வ மநுமத்யவ அஹமேவ நஸ்ஸேஷித்யர்த்த கான்யஸேஷதூதூஹமிதி தூர்யூஜவ்யவஞ்ஜேத நிரஸ்யாஹ் கார: - மமபகவதந்யஸ்ஸேஷிதி தூர்ந்யயூஜ வ்யவஞ்ஜேத நிரஸ்யூஜ மமகார: - ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரே நிரபேஷ ஸ்வதந்ரூஹமிதி ...

மூ - ஸ்ரக்ஷண வ்யாபாரத்தைப்பத்தவரும் னிரபேக்ஷஸ்தாதந்யநிரபா஑ிக ஸேஷித்வா஑ிமானரூபங்களான அஹக்஑ாரமமகாரங்களையும், இன்னிபே஑ஸாமர்த்த்ய்நத்தன்னாலே தூதூயப஑த்தில் ஑தூர்த்தியால் அ஑ிபுரேதமாய் ஑ாவியான கைக்஑ூர்ய் பர்யந்தானு஑வமாகி஑ ஑லத்தைப்பத்த இப்போது ஑லாந்தரானு஑வந்யாயத்தாலேவரும் ஸ்வா஑ீனகர்த்த்வ ...

(ஸா.஑ீ) வரும் யோனா஑்யத்தால் ஑ி஑்஑மான ஸ்தாதந்யஸேஷித்வநிபே஑ம், ஸ்ரக்ஷணேநிரபேக்ஷ ஸ்ததந்நோ஑் தத்ரநிரபா஑ிக ஸேஷி அஹமென்கி஑ அஹக்஑ாரமமகாரங்களையும். ஑லாந்தர், ஸ்ர஑ா஑ி. ஸ்வா஑ீனகர்த்தா஑் ...

(ஸா.ஸ்தா) ஸ்தாதந்யநிபே஑த்தாலும், நிரபா஑ிக ஸேஷித்வநிபே஑த்தாலு மென்றப஑ி. இதுக்஑ு அ஑ியறுத்தென்கி஑ வி஑த்திலே ஑ந்வயம். நிரபேக்ஷேதி. நிரபேக்ஷஸ்ததந்நோ஑் நிரபா஑ிக ஸேஷ்யஹமென்று வரும்து அஹக்஑ாரம். மம நிரபேக்ஷ ஸ்தாதந்ய் மம நிரபா஑ிக ஸேஷித்வமென்று வரும்து மமகாரம் - இந்நிபே஑ ஑ாமர்த்த்ய்நத்தன்னாலே யென்கி஑த்ததுக்஑ும் அ஑ியறுத்தென்கி஑ வி஑த்திலே தானே ஑ந்வயம் - ஸ்ரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்தைப்பத்தவரும் அஹக்஑ாரா஑ிகளை நிவர்த்திப்பிப்பதாக ஑ால்லப்ப஑் இந்நிபே஑ ஑லத்தைப்பத்தவரும் அஹக்஑ாரா஑ிகளை நிவர்த்திப்பிப்ப தெங்ஙனெ யென்று ஑஑்஑ியாமைக்஑ாக ஑ாமர்த்த்ய்நத்தன்னாலே யென்று ப்ரயோகித்தது - அதாவது; இந்த நிபே஑த்தினு஑ைய ஑ர்வ஑ோ஑ரத்வ ஑ாமர்த்த்ய்ந்தாலே தானே யென்றப஑ி - இந்நிபே஑ஸ்்ரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்தில் அஹக்஑ாரா஑ிகளை நிவர்த்திப்பிப்பதும் ஑ு஑்஑்ர஑஑ிகயாவிஸேஷித்து நிபே஑ிக்கி஑த்தை யிட்டன்றி஑்஑ே ஑ோவனுக்஑ு ஑்ரூப ப்ரயுக்த பாரார்த்த பாரதந்ய்ங்கள஑ியாக ஑ர்வத்ர ஑ேஷித்வஸ்தாதந்ய்ங்களளை நிபே஑ி஑்஑ும்ப஑ியான இதுக்஑ுள்ள ஑ர்வ ஑ோ஑ரத்வ ஑ாமர்த்த்ய்ந்தை யிட்டாகையால் இஸாமர்த்த்ய்ந்தாலே தானே ஑லத்தைப்பத்த வரும் அஹக்஑ாரா஑ிகளும் நிவர்த்த ஑்ங்களா மென்று கருத்து - இந்நிபே஑ ஑லத்தில் அஹக்஑ாரா஑ிகளை நிவர்த்திப்பி஑்஑ைக்஑ு ஑ந்த ஑லமிங்஑ு ஑பஸ்தித மோ வென்று ஑஑்஑ியாமைக்஑ாக தூதூய ப஑த்தி வித்யா஑ுதி: - தா஑ர்த்த வி஑ிதையான ஑தூர்த்தி இந்த஑லத்தை஑் ஑ால்லமாட்டாமையால் அ஑ிபுரேதேத்யுதி: - இந்த ஑லம் பெறுகி஑ ஑சூயில் இவன் முக்தனாயி்ருக்஑ையால்ப்போது ஑்ரம ப்ரஸக்தி யுண்டோ? வென்னவருளி஑் ஑ெய்கி஑ாரர் - இப்போதிதி - முக்தி஑சூயில் இல்லாவிட்டாலும் ஑ாவியான ஑லத்தைப்பத்த முமுகு ஑சூயிலந்த ஑்ரம் வரலாம் ஑ன்று கருத்து. ஑ர்வ஑்ர஑வ஑ீனம் ஑்ர஑வ஑ர்த்த மென்று இப்ப஑ி தத்வ வித்யா யி்ருக்஑ி஑ இவனுக்஑ு இப்போதுதான் இந்த ஑்ரம் வரக்஑ூடுமோ? வென்னவருளி஑் ஑ெய்கி஑ாரர் - ஑லாந்தரேதி - தத்வ விதூக்஑ும் ...

(ஸா.ப்ர) மூலமந்நே ம஑்யம ப஑஑்யர்த்த: - ஸ்ரக்ஷணார்த்த ஑்வ்யாபாரே ஸ்தாதந்ய ஑ேஷித்வ ஑்ரம நிவர்த்தாவபி ஑ேஷ்யநு஑்ர஑்ராப்யே ஑ேஷவர்த்திரூப ஑ாவிகைக்஑ூர்ய் ஑஑஑ ஑லாந்தரானு஑வ ந்யாயென ஑்வா஑ீனகர்த்த்வ ஑ோக்த்வ, ஑்வார்த்தகர்த்த்வ஑ோக்த்வ, ப்ரதி ஑ந்தானரூப ஑்ரமஸ்யாத். ஑ோபி஑லவி்ரோ஑ீதிநிவர்த்த்ய் இத்யா஑ - இந்நிபே஑ ஑ாமர்த்த்ய்நத்தன்னால் இத்யா஑ிநா. நம: ப஑ஸ்யோந்தரத்ரான்வயே தேதத்ர விவக்ஷித் ...

(ஸா.வி) நிரபா஑ிக ஑ேஷ்ய஑மிதிமமகார: இந்நிபே஑ ஑ாமர்த்த்ய் தன்னாலே, ஑தந்நிபே஑஑ாமர்த்த்ய்ந - தூதூயப஑னுபக்த நம: ப஑கூத நிபே஑ேநேதி ஑ாவ: தத்ரஸ்வா஑ீனகர்த்த்வா஑ி ஑்ரமோஹக்஑ார: ஑்வார்த்தகர்த்த்வா஑ி ஑்ரமோமமகார இதிவிவேக: . ஑லாந்தரானு஑வ ந்யாயத்தாலே, ஑்ர஑ா஑ிநு஑வ ந்யாயென. ...

(ஸா.ஸ்) ஑ீஸ்தாதந்ய ப஑ா஑்யா ஑ாரேண நமஸ்தாதந்யமிதி ம஑்யமப஑ நிபே஑்யோஹக்஑ார: ம஑்யம ப஑ ஑ோ஑்ரக்ஷண வ்யாபார் ப்ரதி நிரபா஑ிக ஑ேஷிதா மமே தி஑ீ: ரக்ஷணவ்யாபார ஑ேஷிதாப஑ா஑்யா ஑ாரேண ...

மூ- भोक्तृत्व, स्वार्थकर्तृत्व, भोक्तृत्व भ्रमरूपங்களான अहङ्कारममकारங்களையும், यथायोग्यं
आर्थमाकष्वம் शाब्दमाकष्वம், அடியறுத்து இப்படி स्थिरप्रतिष्ठित ज्ञानराम ...

(சா.தி) स्वार्थकर्ताह मेன்றுकैङ्कर्यविषयत्तिल. स्वाधीनभोक्ताहस्वार्थ भोक्ताहमेன்றுभवत्तिल
- यथायोग्यमित्यादि. देहतदनुबन्धिकलिलुम्, स्वरूपतदनुबन्धिकलिलुम्, अहङ्कारममकार निवृत्ति ...

(சா.சுவா) फलान्तरानु भवत्तिलिपपि भ्रमं वरक्काण्णकैयாலिङ्कुम्पपि वरक्कु मेன்று
करुत्तु - स्वाधीनकर्तृत्वैत्यादि - स्वाधीनोहं करिष्यामी त्येवमादि रूपाभिमाना अत्राहङ्काराः - मम स्वाधीन
कर्तृत्व मित्येवमादि रूपाभिमाना ममकारा इति स्वय मेव भाव्यं - यथायोग्यमिति - देहे अहङ्कार निवृत्ति
रार्थिकी - तदनु बन्धिषु मम कार निवृत्तिर्नमश्शब्दस्य नमम किञ्चिदिति योजनायां शाब्दी - नमम स्वातन्त्र्य
मिति योजनायान्त्वार्थिकी - एव मन्यदप्यूहं. अடியறுத்து, विपरीत वासनैकलாகिह मूलङ्कलோடே
अறுत्तेत्तेन्றपि - அதாவது; இந்த अहङ्कारममकारங்கள் अत्यन्तानु वृत्तङ्कलாகாதपि இவத்தின்
वासनै कलையும் கூட छेदिத்து யென்கை - शेषत्व पारतन्त्यादिकलै तिरुमन्त्रத்தில் अनुसन्धिक்கும்
போது पुनः पुनर्मनन रूपमान इव्वनुसन्धानत्ताலே अनुकूल वासलैकங்கள் தலையெடுக்க विपरीत
वासलैகங்கள் கழிந்து வருமென்று கருத்து - இப்படி यित्यादि - இப்படி யென்றது இங்கு अहङ्कार
ममकारङ्कलெல்லாம் अत्यन्तानु वृत्तङ्कलாகாதே स्वस्ववासनै கலோடே யறும்படி யென்கை -
இங்கு ज्ञानस्य प्रतिष्ठितत्व மாவது; स्वतोविच्छेद மில்லாமை - स्थिरत्व மாவது; प्रबल
विरोधिभिरपिविच्छेद மில்லாமை - स्थिर प्रतिष्ठित ज्ञानरாயென்றுயிங்ஙனே अनुवदिத்தது स्थिर
प्रतिष्ठित ज्ञानत्वமே अधिकारि विशेषण மாகையாலிப்படி स्थिर प्रतिष्ठित மல்லாத ज्ञान मात्र
முடையவன் मोक्षोपायத்தில் ...

(சா.பு) निषेधसामर्थ्ये नेत्यर्थः तत्रस्वाधीनकर्तृत्वभोक्तृत्वभ्रमोहङ्कारः - स्वार्थकर्तृत्वभोक्तृत्व भ्रमोममकार
इतिविवेकः. आर्थमाकष्वं शाब्दमाकष्वं इति - देहतदनु बन्धि विषयाहङ्कार ममकारयोज्ञानित्वरूपार्थान्नि
वृत्तिः - नमः पदस्य पूर्वान्वये स्वातन्त्र्यस्वामित्वभ्रमयो शब्दान्निवृत्तिः. तदेवाग्निस्तद्वायु स्तत्सूर्यस्तदुचन्द्रमा
इत्यत्र स्थान प्रमाणेनोकारस्यावधारणार्थत्व दर्शनादत्राप्यवधारणार्थत्वे इतर शेषत्वरूपाहङ्कारस्य इतरस्वामित्व
रूपममकारस्यच प्रणवे शब्दान्निवृत्तिः. लक्ष्मीवाचकत्वेपि पूर्वत्रान्वित नमश्शब्दान्निवृत्तिः.
उभयाभावेप्यर्थान्निवृत्तिः. स्वरक्षणार्थ स्वव्यापारे निरपेक्षकर्तृत्व निरुपाधिक शेषित्वभ्रमयोः पदान्तरान्वय
निरपेक्षनमश्शब्दान्निवृत्तिः. भावि कैङ्कर्ये स्वाधीनकर्तृत्व भोक्तृत्वप्रति ...

(சா.வி) इहतुस्वाधीनकर्तृत्वादि भ्रमः फलविरोधीतिनिवर्त्य इतिभावः. आर्थमाकष्वमिति. देह तदनुबन्धि
विषयाहङ्कार ममकारयो ज्ञानस्वरूपत्व प्रतिसन्धान निवर्त्यत्वा दार्थत्वं अन्यत्र शाब्दत्वमिति विवेकः
अடியறுத்து समूलं छित्वे त्यर्थः. ...

(சா.சு) मे रक्षण व्यापार शेषितानेति मध्यमपद निषेध्यो ममकारः. इन्निषेध - सामर्थ्यन्तन्नालே इति
मध्यम पदगत निषेधकानन्त सामर्थ्येनै वेत्यर्थः. व्यक्त चतुर्थी सिद्धेकैङ्कर्येस्वाधीनकर्तृत्वधीः, कैङ्कर्य प्रति
सम्बन्धि ब्रह्मानु भवेस्वाधीनभोक्तृत्व धीश्चहङ्कारः. तत्कैङ्कर्ये ...

மூ- “அற்ப சாரங்களவை சுவைத்துகன்றொழிந்தேன் - கண்டு ...

(சா.஑ி) ஂர்த். இப்படி ஸ்திர ப்ரதிஸ்திதஜ்ஞானுக்கு நிவ்ர்தி ஑ர்மப்ரவ்ர்த்தியில் ஸஹகார்யந்ர மருளிச்செய்கிறார் அற்பசாரம்த்யா஑ி - அ஑ி஑்ரிஷ்யானு஑வ மைஸ்வர்ய - ஑ு:஑ோ஑்ரக்த்வ் ஑ு:஑ோத்ரத்வ் யதா ஸ஑்஑வமதி, ஑ு:஑ மிஸ்ரத்வெதரங்கள் ஸ஑்஑விக்கும் ஂஸ்வர்யா஑ி ஑ோஷங்களில் ப்ரமாணம். அற்பசாரங்கள்த்யா஑ி. கண்டு ...

(சா.ஸ்வ) ப்ரவ்ர்தியாதொழிந்தாலுமத்தையி஑்஑ு அந்வயவ்ய஑ி஑ார஑ோஷமில்லையென்று ஜாபிக்கைக்காக. ஂனாலுமிந்த ஸ்திர ப்ரதிஸ்திதஜ்ஞானும் அந்வய வ்ய஑ி஑ரித மன்னோ? இதுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் ஑ு஑்ரபுரூஷார்த்யாஸ்தியாலே மோ஑ோபாயானுஸ்தானத்திலிழியாதாரு முண்டென்று கீழ்஑ிகாரத்தில் ஑ோல்வலில்லையா? வென்கிற ஸ஑்஑ையப்பிர ஹரியானின்று கொண்டு இந்த ஜ்ஞானம்போலே ஑ோஷஸ஑கானுஸந்஑ானா஑ிஜந்ய வுரையா஑ிகளும் ஑஑ிகாரி விஸோஷமென்றும், ராஜ்யா஑ி ஑ு஑ங்களும் ஑்வரீா஑ி ஑ோங்களும் ஑்த்஑ு஑ங்களாக ப்ரமாண ஑ி஑்஑ங்களா யிருந்தாலும், ஑ோஷஸ஑கா஑ிகளை விஸ஑மாக அநுஸந்஑ித்தார்க்கு அந்த ஑ு஑்ரபுரூஷார்த்யங்களில் ஂஸத்தியும் தீர்ந்துவி஑ும் - இந்த ஑ோஷங்களொன்றுமன்றிக்கேயிதுக்கு எதிர் த஑்஑ாயிருக்கை யாலே மோ஑ஸு஑த்தில் ஂஸத்தியுண்டாமென்றும் ஑்ரமாணமாக ஑பா஑ிக்கிறார் - அற்பசாரங் கள்த்யா஑ி அவஸ்தையு஑ையராயென்றுமளவாலே. அற்ப சாரங்களவை அல்பசாரங்களான அந்த விஸயங்களை. சுவைத்து, அநு஑வித்து. அகன்றொழிந்தேன், அவத்தின் ரஸமல்பமாயிருக்கை யாலவத்தை வி஑்஑ொழிந்தே ஑ென்றபடி. கண்டு கே஑்஑ித்யா஑ி - கண்டு, ரூப஑்஑ஸ்துக்களை அநு஑வித்து. ...

(சா.ப்ர) ஑ந்஑ானஸ்ய ஑ோத்ரத்ரான्वித நமஸ்ஸ஑்஑ாந்ரிவ்ர்தி:.. அந்வயே ஂர்த்யாந்ரிவ்ர்தி ரிதிவிவேக: நந்வியதா ப்ர஑ந்஑ேந ஑ி஑஑ி஑ி஑நு ஑வஸ்ய த்யாஜ்யத்வமுத் - தஸ்யத்யாஜ்யத்வெ கிங்காரணம்த்யா கா஑்஑ாயாம஑ி஑ி஑நு஑வே ஑ோஷஸ்த்ரக் விவ஑யா ப்ரதம் ஑ோஷாணாப்ரமாணிகத்வமா஑ - அற்பசாரங்க்஑ிதி - ஑ாஸ்த்ரேண ப்ரமபுரூஷார்த்யோ நி஑்஑ோஷத்வ ஑஑ோஷத்வ ஜாபநெ ஑த்தி ஑ு஑்ரபுரூஷார்த்யஜி஑ாஸா, ப்ரமபுரூஷார்த்யோ பா஑ிதஸா஑ஜாயெதெதி ஑ாவ: அற்பசாரங்களவை, அல்ப ஑ாராஸ்தான्वிஸயானித்யர்த்: - சுவைத்து, அநு஑ய அகன்றொழிந்தேன் விஸ்லிஸ்தோஸி. ஂதெநா஑ி஑்஑ோஸ்யல்பத்வாஸ்திரத்வா஑ி஑ோஷ ஑்த: கண்டு, ஑்஑்஑ா- ...

(சா.வி) அற்ப சாரங்களவை சுவைத்த கன்றொழிந்தேன். கண்டு கே஑்஑ுற்று மோந்துண்டுழலு மைங்கருவி கண்டவின்பந்தெரி வரிய வளவில்லாச்சிறின்பம். ஂஸ்யர்த்:.. அற்பசாரங்களவை, அல்பஸாராஸ்தான் விஸயான். சுவைத்து, அநு஑ய. அகன்றொழிந்தேன், “நஜாது கா஑: கா஑நா முப ஑ோகெந ஑ாம்ய தீ”தி ஜாத வுரைய: ஑ூர் ப்ரி஑்஑தவானஸி. ஂவ ம஑ி ஑்ரிஷ்யானு ஑வஸு஑ ஑்யல்பா ஑்திரத்வெந த்யா஑முத்வா த஑்஑ி஑்஑்஑்஑ ஑்வாத்மானு஑வ ஑ு஑ஸ்யாபி ப்ரமாத்மானு ஑வாபெ஑்யால்பத்வாத்யா஑மா஑. கண்டு ...

(சா.ஸ) ஑்வர்த் கர்தத்வ஑ி: த஑நு஑வே ஑்வர்த் ஑ோ஑்஑த்வ஑ிஸ஑ மமகார: - ஂத்யம஑஑்஑ார மமகார ஑்஑்஑ ப஑்஑க் ரா஑்ய ரூப ஑்வநியத யாத்யத்வம் மந்ரதோஜெயமதி. ஂ஑ியறுத்து ஂத்யந்நாஸய: ஂர்த்யகா஑஑ோகெஸு ஑ோஷானா஑. அற்பசாரங்களிதி. ஂவை, விஸயான். சுவைத்து, அநு஑வ்ய. அகன்றொழிந்தேன், விஸயான்வியுஜ்ய த஑நு஑வன்ப்ரித்யத்வ்வான். கண்டித்யா஑ி. ரூப ஑்஑்஑ ஑்஑ர்ஸ் ...

மூ- கேட்டுற்றுமோந்துண்டுமூலு மைங்கருவி கண்டவின்பந்தெரிவரிய வளவில்லாச் சிற்றின்பம். तस्मिन्प्रसन्ने किमिहास्त्यलभ्यं धर्मार्थिकामैरलमल्पकास्ते । अन्तवत्तुफलं तेषां तद्वत्यल्पमेधसां । ...

(சா.தீ) கேட்டுற்று அல்பத்வெ ப்ரமாணம். - கைவ்யால்பத்வெ ப்ரமாணம். तस्मिन्प्रसन्ने என்று ऐश्वर्याल्पत्वे - अन्तवत्त्वित्याद्यस्थिरत्वे - ...

(சா.ஸ்வ) கேட்டு, ஸ்வுடங்களை அநுபவித்து. உற்று, ஸ்பர்சித்து. स्पर्शवद्वस्तुக்களை அநுபவித்தென்றபடி. மோந்து. आघ्राणம்பண்ணி. गन्धங்களை அநுபவித்தென்றபடி. உண்டு. रसங்களை அநுபவித்து. உழலு மைங்கருவி, உழலுகிற पञ्चेन्द्रियங்கள். உழலுகையாவது; मध्ये अनन्त दुःखங்கள் வரச்செய்தேயு மவத்தை யும்பட்டுக்கொண்டுபத்தினது விடாதே व्यापர்க்கை. கண்ட வின்பம், இந்த इन्द्रियங்கள் கண்ட विषय सुखं. இந்த इन्द्रियங்கள் रूप रसादिष्वेकैक मात्र ग्राहिकளாகையாலும் तत्तद्वस्तुக்களிலுள்ள स्वाभाविक निरति शयानुकूल्यத்தைக் காணமாட்டாமையாலு மிவை காட்டின सुखमल्प மாயிருக்கு மென்று கருத்து - தெரிவரிய, தெரிகைக்கருமையான. पञ्चेन्द्रियங்களாலுங்காண வொண்ணாத வென்றபடி. அளவில்லா, अतएवेन्द्रियங்கள் காட்டின सुखம்போலே அல்பமல்லாத - சிற்றின்பம். परिमिति सुखम्. भगवदनुभवापेक्षया परिमितमान कैवल्य सुख मென்றபடி. किमिहास्त्य लभ्यमिति. भगवतिप्रसन्नेसति धर्मार्थ कामवदल्प मन्त्रिके अपरिमिति मாயிருந்துள்ள परम पुरुषार्थ மும் லபிக்கு மென்றபடி. இத்தால் भगव दनुभवानन्दस्यापरिमितत्वं சொல்லித்தாய்த்து. இதுக்காகவே तस्मिन्प्रसन्ने என்கிற पादத்தையும் கூட இங்கு उदाहरित்தது. இவ்வளவால் चिद चिदनुभव ङ்களுக்கு அல்பத்வமும் भगवदनुभवத்துக்கு अनन्तत्वமும் சொல்லித்து. अन्तवदित्यादि कुरुतेनर इत्यन्त मस्थिरत्वे प्रमाणं ...

(சா.ப்ர) கேட்டு, श्रुत्वा, உத்து, स्पृष्ट्वा. மோந்து, आघ्राय. உண்டு, भुक्त्वा. உழலுமைங்கருவி, वृथाकालयापनं कुर्वद्भिः पञ्चेन्द्रियैः - கண்ட வின்பம், அநுபூத वैषयिक सुखं. தெரிவரியவள வில்லாச்சிற்றின்பம், அநுபூத वैषयिक सुखसदृशतया परिच्छिद्यज्ञातु मशक्यंभगव दनुभवापेक्षयाल्पं कैवल्यं - अनेना चिद्भोगस्याल्पत्व मस्थिरत्वं चिद्भोगस्याल्पत्वं चोक्तं - चिदचिद्भोगस्याल्पा स्थिरत्वादि दोष दुष्टत्वेस्मृति वचनानिदर्शयति - तस्मिन्प्रसन्न इत्यादिना. ...

(சா.வி) கேட்டில்யாதினா. கண்டு, दृष्ट्वा. கேட்டு श्रुत्वा. உத்து, स्पृष्ट्वा. மோந்து, आघ्राय. உண்டு, भुक्त्वा. உழலும், वृथाकाल यापनं कुर्वद्भिः. ஐங்கருவி पञ्चेन्द्रियैः. கண்டவின்பம் அநுபூதேன वैषयिकसुखेन. தெரிவரிய, ज्ञातुमशक्यं. அநுபூத वैषयिक सुखविसदृशतया एतादृशमिति ज्ञातु मशक्य मित्यर्थः. அளவில்லா, वैषयिक सुखापेक्षया परिच्छेदरहितं. சிற்றின்பம், चिदनुभव सुखं कैवल्यं - अचिद्भोगस्याल्पास्थिरत्वाददोषदुष्टत्वेस्मृतिवचनानि दर्शयति. तस्मिन्प्रसन्न इत्यादिना. अल्पत्वे प्रमाणं तस्मिन्निति. अनित्यत्वे प्रमाणं अन्तवदिति. ...

(சா.ச) गन्धरसेष्वत्यन्तासक्तिमत्पञ्चेन्द्रिय दृष्टसुखं. தெரிவரிய दुर्विशेष्यं. அளவில்லா बहुकालानु - भाव्यं. சிற்றின்பம், स्वल्पसुखं. अनुभाव्यात्मनः अत्यन्ताणुत्वेनतदनुभवस्य इयदिति मानानर्हत्वात् ...

(सा.सं) अग्रावील्लो इत्युक्तं. अथदिव्यपदस्वरूपमाह - ब्रह्मणस्सदनेत्यादिना - शब्दं, शब्दसत्त्वात्पं ...

மூ- சனாதனஞ்யோதி: பரஃப்ரஹ்மேதி தத்விது: । நதத்ரமூடா ஸக்ஷ்ண்தி பூரூஷா விஷயாத்மகா: । டம்ஹலோஹமதக்ரோத
த்ரோஹமோஹேரஹித்ருதா: । நிர்மமானிர்ஹக்ஷாரானித்வீத்வா ஸ்ஸ்யதேத்ந்ரித்யா: । ட்யானயோஸரதாஷ்஑ைவதத்ரஸக்ஷ்ண்தி
ஸாதவ: । ரம்யாணி காம஑ாராணி விமானானி ஸஹாஸ்ததா । ஂக்ரீடாவிவிதாராஜந்யத்நிந்யஸ஑ாமலோதகா: ।
ஂதேவீ நியரஸ்தாத ஸ்தானஸ்ய பரமாத்மன:” இத்யாதி ப்ரமாணங்க்ளாடேல ஂல்பத்வா ஸ்திரத்வ, து:஑மூலத்வ,
து:஑மிஸ்த்ரத்வ, து:஑ோதர்க்த்வ, விபரீதாஹிமான மூலத்வ, ஸ்வாஹாவிக்கானந்ந் விர்஑ுத்வங்க்ளா஑ித்ர ஂ஑ித்விஷயானுஹவ
தோஷஸத்கங்க்ளையுத்ம், இவத்த்தில் யதாஸம்ஹவ முண்டான ஑ேதன மாத்ரானுஹவ தோஷங்க்ளையுத்ம்,
இவ் ஂநுஹவங்க்ளா஑்க்ளெதித்ரத்தட்டான ...

(ஸா.தீ) விஷயாத்மகா:, விஷயாஸத்கமனஸ்கா:.. ஂஹித்ருதா:, ஂபத்ருதா:.. நித்வீத்வா:, ஸீதோஷ்ணாதி ஸஹிஷ்ணவ:,
ஸஹா, ஂஸ்தானமண்டப:.. ஂக்ரீடா:, ஂத்யானானி. ...

(ஸா.ஸ்வா) ஑்யோதி:, ஸ்வய்஑்ரகாஸ் - பரஃப்ரஹ்ம ஑்ராஸி ஑ேஸ்த்வாத் பரஃப்ரஹ்மத்வோக்தி: - நதத்ரேதி - பரமபதோத்஑்ரஸ்திரி
பாதன பரேஸ்திர்மந்வ ஑்நே விஷயானுஹவபராணா் பரமபத஑்ராஸாவயோ஑்யத்வகதநாத்விஷயானுஹவஸ்ய ஸ்வாஹாவிக்கானந்ந்
விர்஑ுத்வமய்யுத்ஸம்ஹவதி - நித்வீத்வா:, ஸீதோஷ்ணாதி ஸஹிஷ்ணவ: - ஸஹா:, ஂஸ்தானமண்டபா: - ஂக்ரீடா:,
ஂத்யானானி - ஂதேவீநிரயா இதி - இங்கு ஂதக்ஷ்ணத்வத் மோக்ஷதர்மத்தில் இ஑்ரகரணத்தில் “ஂமூநி யானி ஸ்தானானி
தேவானா மமராத்மனா” மெண்று யக்ஷ்ணத்வனோபாத் ஸ்வரீாதி லோக பரமா஑ையாடேல ஂந்த வ஑்நங்க்ளா
஑டுக்஑ வேண்஑ியிருக்஑ ஂவத்தை யெடாதே “ரம்யாணி காம஑ாராணி” ஑ண்றிந்த ஸ்தானீக் ஑ேஸ
பரமான இம்மாத்ரத்தை யெடுத்திங்க்ளாண் ஑ேர்த்தத்து பரமாத்ம ஸ்தான வ்யதிரித்஑் ஸ்தானானா்நிரயத்வ் ஑ோல்ல
ப்ரவृத்மாண ஂந்த ப்ரகரணத் தத்ஸ்தானத்திலுள்ள ஂத்கூஸ்த் ப்ரதேஸங்க்ளா஑்க்கு ஑்ரா஑்யனே நிரயத்வ ப்ரதிபாதன
பரமெண்று காட்டுகைக்஑ாக - து:஑ மூலத்வ், ஹோ஑தஸாया் கரணகத்லே ஑ராதி ப்ரேரணாயாஸப்ரயுத்஑
து:஑மூலத்வ் - து:஑ மிஸ்த்ரத்வ், ஸத்ருஹயாதி ப்ரயுத்஑ து:஑ ஸக்ஷ்ணலிதத்வ் - விபரீதாஹிமான:, ஸ்வர்த்த்வாதி ஹ்ரம: -
யதா ஸம்ஹவமதி, கைவல்ய ஹோ஑ஸ்ய து:஑மூலத்வ் து:஑ மிஸ்த்ரத்வத் ஑ாஸ்தி- ...

(ஸ.ப்ர) ஑னாதன மித்யநித்யத்வ வ்யாவृத்தி: - பரஃப்ரஹ்மேதி ஸ்வாஹாவிக்கானந்ந் விர்஑ுத்வ வ்யாவृத்தி: . நதத்ர
மூடா஑க்ஷ்ண்தித்யாதிநா விபரீதாஹிமான மூலத்வ வ்யாவृத்தி: - நிர்மமா நிர஑்காரா இத்யாதிநா து:஑ோதர்க்த்வ வ்யாவृத்தி:
- யதாஸம்ஹவ் ஂண்டான இதி - ஑ித்ரோ஑ ஂல்பத்வ விபரீதாஹிமான மூலத்வ ...

(ஸா.வி) ஑தீர தட்டான, ப்ரதிஹீத்யர்த்:.. ஂத்ர பரம஑்பத மித்யல்பத்வவ்யாவृத்தி: - ஸுத்஑்மதி து:஑மிஸ்த்ரத்வ
வ்யாவृத்தி:, ஑னாதனமதி ஂநித்யத்வ வ்யாவृத்தி:.. பரஃப்ரஹ்மேதி ஸ்வாஹாவிக்கானந்ந் விர்஑ுத்வ வ்யாவृத்தி:.. நதத்ரமூடா
இதி விபரீதாஹிமானமூலத்வ வ்யாவृத்தி:.. நிர்மமானிர்ஹக்ஷாரா இதி து:஑ோதர்க்த்வவ்யாவृத்தி:.. ஂ஑க்ஷாரா஑்நுவ்ர்தீ
து:஑ானுவ்ர்தி ப்ரஸக்ஷாத். யதாஸம்ஹவ் ஂண்டான, ஂல்பத்வ விபரீதாஹிமான ...

(ஸா.ஸ்) ஑னாதன, நித்ய், ஑்யோதி:, ஸ்யய்஑்ரகாஸ். பரஃப்ரஹ்மேதிதத்விது: - தத்பரம஑்ராப்யமிதிவிது: விஷயாத்மகா:,
ஸத்வாதி விஷயாஸத்கா:.. ஂஹிதோத்ரவண மஹித்ருதி:.. தத்வந்த: ஂஹித்ருதா: - ஂஸ்த்ரயானநு஑ுணாதி஑ம்ஹாதிஸாலின
இத்யர்த்:.. நித்வீத்வா:, ஸீதோஷ்ணாதித்வந்ந் ஸஹநஸ்வஹா: - யத்வா, விஷய விர்஑்யா விஷஸவியத்வஹா:.. தத்கார்ய
ஸம்யதேத்ந்ரித்யத்வ். தத்஑ுஸ்த்விஷயவி மு஑ேத்ந்ரித்யத்வ். நித்஑ுஸ்த்வாதி ...

மூ - भगवदनुभवத்தின்வैलक्षण्य த்தையும் விஷதமாக அநுசந்தித்து “परमात्मनि योऽर्क्तो विरक्तो परमात्मनि” என்கிற அவஸ்தையையுடையராய் “प्रवृत्ति लक्षणं धर्म प्रजापतिरथाब्रवीत्” என்கிற प्रवृत्ति (சா.தீ) उत्तरपर्व परमात्मनीत्यादि. भगवद्बुचितदितर वैराग्ययुक्तरायेन்கை उत्तर पर्वम् प्रवृत्तिलक्षणमित्यादि - स्वर्गादि साधन ज्योतिष्टोमादिधर्मम्. ...

(சா.சுவா) केषाञ्चित्कैवल्यस्थानादेवमुक्तिसम्भवे दुःखोदकत्वमपिनास्तीति द्रष्टव्यं - भगवदिति - இங்கு भगवदनु भवத்துக்கு वैलक्षण्यமாவது; कल्याण तमस्थानादि विशिष्ट भगवत्स्वरूप विषयत्वम् - விஷதமாக அநுசந்தித்தென்றது परमपद सोपानத்தில் विरक्ति पर्वத்திலே சொன்ன கணக்கிலே அल्पत्வாதி दोषங்களில் ஒரொன்றில் தரதம भावापन्नங்களாயுள்ள प्रकारங்களெல்லாந்தெளியும்படி पुनः पुनर्मननं பண்ணி யென்றபடி परमात्मनीति - परमात्मनिरक्तत्वावस्थையாவது; “तत्संशेष वियोगैक सुखदुःखस्तदेकधीः । भगवद् ध्यानयोगोक्तिवन्दन स्तुति कीर्तनैः । लब्धात्मे” त्यादிகளில் சொன்னபடியே तदेक भोग रसिक नायि रुक्ते. अपरमात्मनिरक्तत्वावस्थையாவது “क्षेत्राणि मित्राणि धनानि नाथपुत्राश्च दाराः पशवो गृहाश्च । त्वत्पादपद्म प्रवणात्मबुद्धेर्भवन्तिसर्वे प्रतिकूलरूपा” इत्यादிகளிற் சொன்ன அவஸ்தை - விஷதமாக அநுசந்தித்து அவஸ்தையுடையரா - யென்கிறவித்தாலே இவ்விஷதானுசந்தான மில்லாத போது இவ்வஸ்தை பிறவாதென்று सिद्धிக்கையால் சிலர் परावरतत्व विवेकம்பெற்றிருந்தாலும் இவ்விஷதானு சந்தானமில்லாமையால் அவர்களுக்கு एवं विधावस्थै பிறவாமையால் मोक्षोपायத்தில் प्रवृत्तियில்லாதொழிகிறது. तथा चाधिकारानु प्रविष्टங்களான तत्त्वज्ञानமும் இவ் அவஸ்தையும்பெற்றவர்களுக்கு उपाय प्रवृत्ति नियतையாகையாலிங்கு अन्वय व्यभिचार दोषமில்லை யென்றதாயித்து. இந்த तत्त्वज्ञानादि களுடையவன் अधिकारि யென்னப்போமோ? अधिकारियாவான், தனக்கு कर्तव्यமாக ஒரு उपायத்தை अवलम्बिக்கு மவனன்னோ? मुमुक्षुவுக்கு “त्वजधर्म मधर्मश्चै” त्यादிகளாலே कर्तव्य மொன்றுமில்லை யென்றன்னோ शास्त्रங்களில் சொல்லுகிறது யென்ன வருளிச் செய்கிறார். प्रवृत्तीत्यादि. मुमुक्षु வைப்பத்தலே “भजस्वमा” மென்றும் “मामेकं शरणं ब्रज” என்றும் இत्याதிகளிலே कर्तव्यங்களாகச் சில धर्मங்களை विशेषித்து विधिक்கையாலே இவனுக்கு सामान्येन धर्म निवृत्ति சொல்லுமிடம் प्रवृत्ति धर्मங்களில் நின்றும் निवृत्ति யைச் சொல்லுகிற தென்றும், சில धर्मங்களில் प्रवृत्तिக்கு विधिक்கிற விடம் निवृत्ति धर्मங்களில் प्रवृत्தியைச் சொல்லுகிற தென்றும் अवश्य கொள்ளவேண்டுகையால் उक्त शङ्कावकाशமில்லை யென்று கருத்து. प्रवृत्ति धर्म மென்றும், निवृत्तिधर्म ...

(சா.பு) स्वाभाविकानन्द विरुद्धत्वरूपा दोषा इति भावः - एवञ्च वैराग्येणपुरुषार्थान्तर साधन निवृत्ति पूर्वकं निवृत्ति धर्मे प्रवृत्ति हेतुभूत मुमुक्षार्थत्वं उक्तप्रकारेण सप्रकार चिदचिदीश्वरप्रतिपादक मूलमन्त्रानु सन्धानं कार्यमित्यभिप्रायेणोक्तं - விஷதமாக அநுசந்தித்து இत्यादिना - ...

(சா.வி) मूलत्व स्वाभाविकानन्द विरुद्धत्वं चिद्वोगे संभवदोषा इतिभावः:- ...

(சா.சு) भोग्यत्व अनवधिक विपुलत्वादिना भगवदनुभवस्य कामभोगादि विरुद्धस्वभावत्वात् எதிர் தட்டான இயுத்த - बन्धक कामनाधिकारकोधर्मः प्रवृत्तिधर्मः.. ...

மூ-தர்மங்களில் நின்றும் நிவृத்தராய், “நிவृத்திலக்ஷணந்தர்மமூஷினிராயணோப்ரவீத்” என்கிற நிவृத்திதர்மங்களிலே ப்ரவृத்தரானவர்கள் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகள் - கீழ்ச் சொன்னபடியிலே ப்ராவரங்களானதத்வங்களும் ...

ஸா-தீ- நிவृத்தி லக்ஷணம், சஸார நிவர்த்தகம் கர்மஜ்ஞானாதிதர்மம். நாராயண:, பதரிகாஸ்ரமவாஸி அப்ரவீத் ...

ஸா-ஸ்வா - என்றும், தர்மத்வைத்யம் ப்ரமாணஸித்ஹமாகிலன்னோ யிப்படி வ்யவஸ்தை பண்ணனலாவதென்று ஸித்ஹ்யாமைக்காக இங்கு ப்ரவृத்தி லக்ஷண மித்யாதி வசன த்வய முதாஹரித்தது. ப்ரவृத்தி:, மூக்ஷேத்ர஫ல சம்பாத்தநார்த்யா க்ருதி: சாலக்ஷணம் யஸ்ய சதத்யோக்த: தாதுஷ க்ருதி விஸயத்வ ரூபா சாஹாரணாகாரயுக்தம் பந்தகம் காம்யம் கர்மேத்யாவத். உக்த ப்ரவृத்திபித்நா க்ருதிநிவृத்தி: சாலக்ஷணம் யஸ்ய சதத்யோக்த:.. மூக்ஷோப யுக்தம் கர்மேதி யாவத். நாராயண: பதரிகாஸ்ரமவாஸி - இப்படி யிவ்வளவால் த்வதாபாரமார்த்ய நிஷ்கர்ஸ்வத்வம், லோகோத்தீர்ணபுரூஸார்த்ய யோக்யத்வம், நிஷித்ஹ நிவृத்திமத்வம், கைத்ஹ்யரூபஸ்வரூப ப்ராப்த வைபவாபேக்ஷா யோக்யத்வம், மூல மந்நாதிஸு ஜீவீஸ்வர ஸ்வரூப யாதாத்மயானுஸந்நானேன சர்வவிதாஹக்ஷார மமகார நிவृத்தி பர்யந்த ஸ்திர ப்ரதிஸ்தித ஜ்ஞானத்வம், தோஸ சஸகாதி விஸதானுஸந்நான சம்பாத்தித வைராக்யாத்யதி ஸயவத்வம், பந்தக காம்ய கர்ம நிவृத்திமத்வம், நிவृத்தி தர்மேஷ்வாபிமூக்ய மென்கிற இந்த பஹுத்ர விஸேஷண விஸிஸ்த முமுக்ஷு வான அதிகாரி யென்று சொன்னவித்தாலே இவிஸேஷணங்களில் ஒன்று குறைந்தாலும் அதிகாரி அல்லனென்று சொல்லித்தாய்த்து. இத்தாலிந்த ஸரீராத்ம பாவாதி ஜ்ஞானமில்லாதிருக்கச் செய்தேயும், மூக்ஷேக்ஷா ததுபாய ஜ்ஞானமாத்ர வானதிகாரி யென்று சிலர் அங்ஜீகரிக்கையாலிந்த ஸரீராத்ம பாவாதி ஜ்ஞானம் வ்யதிர்க வ்யபிசுரிதமன்னோ வென்று கீழ்ச் சொன்ன ஸித்ஹை யும் பரிஹுதையாய்த்து. மூலமந்நாதிஸு விவக்ஷிதங்களான இந்த ஸரீராத்ம பாவாதிக்களுதைய ஜ்ஞானமில்லாதவன் தத்வ வித்தல்லாதிருக்க அவனை அதிகாரியாகச் சிலர் அங்ஜீகரித்த விடம் ப்ரான்திமூல மென்று கருத்து. ப்ரமாத்ம வ்யதிரிசுதேஷ்வத்யந்த விர்க்தனாய் நிவृத்தி தர்மங்களில் ப்ரவृத்திக்குமவன் அதிகாரி யென்றது கூடுமோ? அநாதி வாஸநையாலே ஁ஹிகாமுஸ்பிக விஸயானு பவங்கள் சேதனருக்கு குணமாகவே தோத்தா நிற்க அவைகளிவனுக்கு தோஸமாகத்தோத்துமோ? தோஸமாக ஸாஸ்த்ரங்கள் தான் சொன்னாலும் அது நெஞ்சில் படுமோ? ஆகையாலே ஁வ் விதவைராக்ய பூர்வகம் நிவृத்தி தர்மங்களில் ப்ரவृத்திப்பா னொருவன் கிடைக்குமோ? இப்படி ப்ரவृத்தியாதபோது ப்ரவதநிஸ்த்ரப்ரஸக்திக்கு மாகிலன்னோ அந்த தோஸங்களை வருந்தி யாகிலும் நெஞ்சில் படுத்திக்கொண்டு இப்படி ப்ரவத்திக்க வேண்டுவது. ப்ரா வரங்களான தத்வங்களும் புரூஸார்த்யங்களுந்தெளிந்து மஹாத்மா வாயிருக்கிற விவனுக்கு உபாய ப்ரவத்ய பாவேதத்஫லம் வாராதொழியு மத்தனை போக்கி வேறோர் அரநிஸ்த ப்ரஸக்தி தானுணடோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். கீழ்ச்சொன்ன வித்யாதி. கீழ்ச் சொன்ன வென்றது ப்ரதான ப்ரதிதந்நாதிக்காராதிக்களில் சொன்ன என்றபடி. ...

(ஸா.ப்ர) நனு சித்திதிதீஸ்வர தத்வஜ்ஞானஸ்யமுமுக்ஷா காரணத்வம் நோபபத்யதே - கஸ்யசிசுக்ஷாஸ்த்ரஸ்ரவணே சத்யபிமுமுக்ஷானுத்யதே ரித்யத்ராஹ - கீழ்ச் சொன்னபடியிலே இத்யாதிநா. “ததிஜ்ஞானார்த்யம் சகூரூ மெவாபி கக்ஷே” ...

(ஸா.வி) முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகள், ஁வ் பதார்த்யத்வஜ்ஞானம் அதிகாரிதாவக்ஷேதகம் பவதீதிபாவ: நனு கஸ்ய சிசுக்ஷாஸ்த்ரஸ்ரவணேபிமுமுக்ஷானுத்யதே: தத்வஜ்ஞானம் மூக்ஷகாரணமித்யத்ராஹ கீழ்ச் சொன்ன இதி - கீழ்ச் சொன்ன...

(ஸா.ஸ) மோசக காமநாதிக்கார கோநிவृத்திதர்ம: ...

மூ- பुरुஷார்த்தங்களும், தெளிந்தாலுமிப்படி விராக்யபூர்வகமாக பரமபுருஷார்த்தோபாயானுஸ்தானத்திலுள்ள ப்ருத்தியானாகில் “ஸீலவூத்தபலர்ஸூதம். ஸமார்த்தர்ஸர்வஸாஸ்த்ரணிவிஹிதானிமநீஸிஸி: | தஸ்தாஸ்தஸர்வஸாஸ்த்ர ஜோயஸ்யஸான்த்மநஸஸதா” ஂன்கிற ஸூதபலத்தையும் இஃபுந்து- “நாஃஃதாடயதிகௌபீனந்நதஸ்மஸகாபஹ் | ...

(ஸா.டீ) ஂன்கை. ஸீலம், ஂத்மகுண:.. வூதம், ஸதாஃாரம். ஸூதம், ஸாஸ்த்ரஸ்ரவணம். ஸமார்த்தம், ஸமாடி குண ஸிஃத்யர்த்தம். விஹிதானி, ஸாஸ்த்ரணி. ஂகையால்; யஸ்யமநஸ்ஸான்தம், ஸஸாரவிரக்தம், ஸ ஂவஸர்வஸாஸ்த்ரஜ:., நேதர: ஸூத ஸாஸ்த்ரோபி. நாஃஃதாடயதீதி. ஸுந:புஃஃத மென்ற ஂநந்ரதத் ஂன்று ஸேஸ: கௌபீனம், குஃத்யப்ரடேஸ: ...

(ஸா.ஸ்வா) ஂவ்விடங்களிலே ப்ரகவடநுபவகைஃஃத்யரூபமோக்ஸர்வரூபப்ராஸ்த்வாடிகளாலே ஸர்வோக்ஸுஸ்த மென்றும் ஂதரபுருஷார்த்தங்கள் ஸ்வரூபானுஃதத்வாடிகளாலே ஃதூத்ரங்களென்றும் பலவிடங்களிலே ஸொல்லித்தீறே. இப்படி யென்றது இவ்வாஃதிகாரத்தில் ஸொன்ன ஃதேஸஸஸகவிஸதானுஸந்நானாடி ப்ரகாரத்தாலே யென்றபடி. இங்கு நிவூத்திதர்மத்திலென்ன வேண்டியிருக்க பரம புருஷார்த்தோபாய மென்றிங்ஙனே ஸொன்னது லோகத்தில் தத்துபாய ப்ருவூத்ய பாவத்தி லுண்டாகிறதத்தத்பலஹானி போலன்றிக்ஃகே இந்த ப்லத்தை யிஃதூக்கை மாஹானி யென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பரமபுருஷார்த்தோபாயத்திலே ஂன்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க ஂதிகமாக ஂநுஸ்தான ஸஃதம் ப்ரயோகித்தது ஸிலர் ஸொல்லும் ஸிஃத்யோபாய ஸ்வீகார மாத்ர மமையாது ஸாஃத்யோபாய ஸ்வீகாரமும் வேணு மென்கைக்காக. ஸீலம், ஂத்மகுணம். வூதம், ஸதாஃாரம்: ஸூதம், ஸாஸ்த்ரஸ்ரவண ஜந்யஜ்ஞானம். ஸமார்த்தமிதி. ஸமாடிகளில்லாதபோது ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானம் ஂத்தனையுண்டா யிருந்தாலும் ஂந்த ஜ்ஞான மஸ்தகல்ப மென்கைக்காக இங்கு ஂத்தரார்த்தம் மெடுத்தது. நாஃஃதாட யதீதி. கௌபீனம், குஃத்ய ப்ரடேஸ:, ஸுந: புஃஃத மித்யத்ர வாக்ய ஸமாஸி:.. ஂநந்ரதத்தாடிதி பதம் ...

(ஸா.ப்ர) ஃத்யாடிபூக்தஸ்யஸதாஃார்யோபஸத்திபூர்வகஸாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞானஸ்ய விராக்யதூவா முமுகாஂஂதுத்வமவஸ்ய மஜ்ஜீகார்யம். ஂந்யதா ஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரயோஜன பர்யவஸானாபாவ ப்ரஸஜ்ஞாத் - ஂத ஂவஃஃபாணுஸ்த்யம் தர்மவர்த்திதம் - நாஃஃதாடயதி கௌபீனமித்யாடிஃதீவிராக்ய முமுகாப்யா ஂீனானிந்நந்தே. யஸ்யது புருஷஸ்ய ஸாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞானேஸத்யபி முமுகானஜாயதேதஸ்ய “ஸாஸ்த்ராடிஸு ஸுதூஸ்தாபி ஸாஜ்ஞாஸஹ ப்லோடயா | நப்ரஸீடிதி வைவிஃதா விநாஸதுபடேஸத” ஂத்யுக்த ப்ரகாரேணேஸ்வர ஸௌஃர்த ஂதுக யதூஃஃதா ஸுகூதாடி மூலாஃார்யோப ஸத்யாஜாதஸ்யைவஜ்ஞானஸ்ய முமுகாஂஂதுத்வாவக மாத்தாடூஸஜ்ஞானம் நஜாதமிதிஜ்ஞேயமிதிபாவ: “ஂஸ்திஂஂத்ர ப்லாவேடாதத்புக்தப்லம் தநம் | ரதிபுத்ரப்லாடாரா ஸீலவூத்தபலம் ...

(ஸா.வி) படியில், பூர்வோக்த ப்ரகாரேண. ஂர்த்தபஃஃதாடிபூக்தப்ரகாரேண ப்ருவூத்தியானாகில், நப்ரவர்த்திதே ஃத்யர்த்தம்:, ஸீலம் ஸான்தி: - வூதம், ஂநுஸ்தானம். ஸான்தம், விஸயவிராக்யயுக்தம் - ஂன்கிற ஸூதபலத்தையும், ஂத்யுக்த ஸ்ரவண ப்லமபி. இஃதூந்து, ப்ரதித்யஜ்ய. ஸ்திதமிதிஸேஸ:.. கௌபீனம், குஃத்யம். தர்மவர்த்திதம், ஂநுஸ்தானரஹிதம். ...

(ஸா.ஸம்) ஸீலம், ஸ்வபாவ:.. ஸஃத ப்ரஃத்யுண்யதா, ஃதேவபிதூபக்ததா, ஸமதா, ஸௌம்யதா, ஂவரதா, ஂநஸூயதா, ஂபாஃஃத்யம், மித்ரதா, ப்ரியவாடிதா, கூதஜ்ஞதா, ஸரண்யதா, ப்ரஸான்ததாஃதேதி த்ரயோடஸ வித:.. வூத்தமாஃாரம்:, ஸஃத, ஃதமா, ஃதயா, ஃதமோ, ஃதானம், ஂஹிஸா, குஃதூபூஜனம், ஸௌஃதம், ஸ்நானம், ஜப:, ஂமோ:, தப:, ஸ்வாஃத்யாய:, ஸத்யவஃஃதனம், ஸந்தோஸ:, ஃதூதவ்ரதத்வம், ஂபஃதூக்தத்வம் ஃதேதிஸோடஸவித: | ஂப ஃதூக்தத்வம் ஃதாதுஃதூக்தவர்த்தத்வாடி: நாஃஃதாடயதீதி. ஃதாஸ்த்ரான்திகேஸ்வயாதாத்த்ய வேடநானுபயுக்தத்வமுக்தம்.

(सा.सं) नदं शेति. स्वानथावहाकृत्य करण कृत्याकरणादिपरिहरणाननुगुण तोक्ता. धर्म वर्जितं, स्ववर्णाश्रमा
द्यनुगुणानुष्ठाना पर्यवसन्नं. पाण्डित्यं, शास्त्रज्ञानं, अनर्थ, निरर्थकमनर्थकरंचेति भावः वयसइति. वयोनुगुणोवेषः
तदनुगुणावाक्, तदनुगुणावृत्तिः. एवंकर्मा दिष्वपिवेषादिक मन्वेति. ...

மூ- ஸ்ருதானுரூபமாக ஸ்வோசிதமான பரமபுருஷார்த்தோ பாயானுஸ்டாவத்திலே தவரிக்குமவர்கள், தன்கருமம் செய்யப் பிறரு கந்தா ரென்கிறபடியே “தம் டேவாப்ராஹ்ணவிடு: ப்ரணமந்திதேவதா:” இதுதாக்களிற் ஸொல்லும் ஏற்றம் பெறுவர்கள். ...

(ஸா.தீ) “ஸர்வத்வந்த்ர ஸஹோதீரஸஸர்வஸஜ்ஜிவவிர்ஜித: | ஸர்வஹூதஹிதேஸக்தஸ்த்ந்தேவாப்ராஹ்ணவிடு: | த்ருவந்தி தீதுயா: ப்ரணமந்தி தேவதா நஸ்யந்திரக்ஷாஸ்யபயாந்திதாரய: | யத்கீர்தனா தஸோதுத ரூபகேஸரீ மமாஸ்து மாஜ்ஜல்யிவவிருத்யே ஹரி:.. ...

(ஸா.ஸுவா) ஂநுஸ்டானத்தில் ப்ரவூத்தித்திக்கு மவர்களுன்னாதே தவரிக்கு மவர்களுன்று ஂநுஸ்டானப்ரவூத: பூர்வஸுதீயைஸ் ஸொன்னவித்தால் நிவூத்திதர்மங்களில் ப்ரவூதரானவர்களுன்று கீழ்ஸ் ஸொன்னதுவும் ஸாக்ஷா துபாய ப்ரவூதியன்றிக்கே ததஸாதன ஸம்பாடன ரூப பூர்வஸுதீயைஸ் ஸொன்னபடி யென்று ஸாபிதமாகிறது. ஂகையாலே யிறே யிங்கு மோக்ஷோபாயஸஹ் ப்ரயோகியாதே நிவூத்திதர்மங்களிலென்று ஸாமான்ய ஸஹ் ப்ரயோகித்தது. தேவதாந்த்ரங்களை ஂநாதரித்து பரமீகாந்தியாய்ப்போருகிற இவன் திறத்தில் ஂந்த தேவதீகள் தஹுமதி பண்ண ப்ரஸக்தியே தென்று ஸஹ்ஜியாமெக்காகத் தன் கருமம் செய்ய ஂன்கிற லோகோக்தியை யிங்கு ஸொன்னது. ஏத்தம்பெறுவர்களுன்றிப்படி நிதீஸித்த வித்தாலே இவ்விக்காரி இந்த ப்ரலத்ததே ஂபேக்ஷியாதிருக்கஸ் ஸெய்தேயும் ஂநுஸஜ்ஜிகமாகத்தானே வருமென்று துதித மாகிறது ...

இவ்விக்காரி த்ரத்தில் ப்ரதான்யேந நிரூபிதமான ஸாஸாரிக ஸுக ஹேயத்வத்தையும் தஹவ தனுதவ விலக்ஷணத்தையும் பாட்டாலே ஸஹ்ஜிஹி யானின்று கொண்டு இந்த ஹேயதாக்களை - ஸுப்ரயாஸத்தால் ஂநு ஸந்தானம் பண்ணுகிற மாத்ரம் கார்யகரமாக மாட்டாதென்று வ்யஜ்ஜிப்பி யாநின்று கொண்டு மோக்ஷோபாயாதிக்காரியாகைக்கு ஸதாசார்யோபதேஸ ததநு ஸ்ரஹங்கள் ப்ரதான காரணங்களுன்கிறார். ...

(ஸா.ப்ர) யத்ர க்ஷன ஸாயீஸ்யாத்ந்தேவாப்ராஹ்ணம் விடு: | ஸர்வத்வந்த்ர ஸஹோதீரஸஸர்வ ஸஜ்ஜிவவிர்ஜித: | ஸர்வஹூதஹிதேஸக்தஸ்த்ந்தேவா ப்ராஹ்ணவிடு: | த்ருவந்திதீதுயா: ப்ரணமந்தி தேவதா நஸ்யந்திரக்ஷாஸ்யபயாந்திதாரய: | யத்கீர்தனா தஸோதுதரூப கேஸரீ மமாஸ்து மாஜ்ஜல்யி வவிருத்யேஹரி” ரிதுயாதிஸுவத்யுத்ய: || ...

ஹேஸுவர்ய கைவல்யயோரதுபாஸ்திரத்வம் தஹவத்கைஹ்ஜ்யஸ்யானந்த ப்ரலரூபத்வம் தாவகக்ஷந்தோமஹாந்த: ...

(ஸா.வி) தன் கருமம் செய்ய பிறருகப்பார், யதுவார்யா: க்ரியமாணம் ப்ரஸஸந்திஸதர்ம:.. யத்ஹ்நுதேஸோதர்ம: இதி. யஸ்திந்நுஸ்திதேஸந்தோதிரந்திதத்ரமவந்த:ஸ்ரேஸ்டா இதிதாவ:.. “ஸர்வத்வந்த்ரஸஹோதீரஸஸர்வஸஜ்ஜிவவிர்ஜித: | ஸர்வஹூதஹிதேஸக்த ஸ்த்ந்தேவாப்ராஹ்ணவிடு: | த்ருவந்திதீதுயா: ப்ரணமந்தி தேவதா நஸ்யந்திரக்ஷாஸ்யபயாந்திதாரய: | யத்கீர்தனா தஸோதுதரூப கேஸரீ மமாஸ்து மாஜ்ஜல்யி வவிருத்யேஹரி:” இதுயாதிநி ஸானவத்ரஸஸா பராணி. தம் தேவாஇதுயாதிநாவிவக்ஷிதானி. ...

(ஸா.ஸம்) ஸுதார்ய க்ரபயா ஸுஸுதீவ முமுகுத்வ ஸித்யுதி முதேந ஂதிக்காரார்த் காதுயாஸஜ்ஜஹிதி- ...

மூ - நின்ற புராணனடியிணையேந்துநெடும் பயனும், பொன்றுதலே நிலையென்றிட பொங்கும்பவக்கடலும், நன்றிதுதீயதி தென்றுநவின்றவர் ...

(சா.டீ) நின்ற புராணனிட்யாதி. சர்வஸ்தாபரத்வெந் நின்ற புராண புருஷனுடைய. அடியிணையேந்துந் நெடும் பயனும், ஸ்ரீபாடத்வந்தத்தை ஸிரஸாவஹித்து கைடூர்ய பண்ணுகையாகிற நியத்யபுரயுஜனமும். பொன்னுதலிட்யாதி. பொன்னுதலேனிலை, நஸிக்வே யே இதுக்கு ஸ்வாபாவிக தர்மமென்று ஸொல்லும்படி. பொங்கும் பவக்கடலும், சர்வடா உட்ரெகிக்கு மதான ஸஸார ஸமுட்ரத்தையும். நன்றிது, இது நெடும்பயனான இது நல்லது. தீயதிது, ஸஸாரஸமுட்ரமானவிது ஹேயமென்று. நவின்றவர், உபதெசித்த ஂசார்யர்கன். ஂவர்களுடைய ...

(சா.ஸவா) நின்ற புராண னிட்யாடியால். நின்ற, திருமாதுடன் நின்றவரான வென்றபடி. கீழ் ஂதிகார ஸடூ஑ஹப்பாட்டில் திருமாதுடன் நின்ற புராணனை யென்றிருக்கையால் ஂந்தாடியாயிருக்கிறவிப்பாட்டிலிப்படி ஂர்தங்கொள்ளுகை உசித்தமிறே. புராணன் - ஂநாதிபுருஷனுடைய. அடியிணையேந்தும், சரணத்வந்தத்தை யேந்துகையாகிற. ஂந்யுந்ய ஸௌந்ரயஸாடூஸ்யத்தாலே நிரதிஸய ஸு஑்யங்களான திருவடிகளை ஸிரஸா வஹித்து கைடூர்யம்பண்ணுகையாகிற வென்றபடி. நெடும் பயனும், உத்தராவதி யன்றிக்கே உத்தரோத்தர ஂநுவதிப்ப தான புருஸார்தத்தையும். பொன்றுதலே நிலையென்றிட, நஸிக்கையே யிதுக்கு ஸ்வாபாவிகதர்ம மென்று ஸொல்லும்படி பொங்கும் பவக்கடலும், ஸாதிதமாம்படி ஂடிக்கடி உட்ரெகியா நிற்கிற ஸஸார ஸமுட்ரத்தையும். நன்றிது, இதுநல்லது. இந்த நெடும் பயன் நல்லதென்றபடி. தீயதிது, இது பொல்லாதது. இந்த ஸவக்கடல் பொல்லாததென்றபடி. ஂன்றுநவின்றவர், ஂன்றபடி ...

(சா.பு) பஞ்ஞெந்ரீயாணி விஸயே஑்ய: புத்யாஹ்ய ஸுமுகஸுவு஑வந்தீத்யாஹ - நின்ற புராணநிதி. யதாபா஠ ஂவாந்ய: - நின்றபுராணன், ரகஸாவஸர புதீகஸதயா ஸுதிஸய புருஸய. ஂடி, சரண, இணை த்வந்த. ஂந்துகை, தாரண, நெடுமை தீர்஑்ய. பயன் புரயுஜன். நின்றே த்யாதி. கர்மபுவா஑வஸாதபுரயுஜனாந்ர புராணாஸஸ்தாக்க் கடாவாஸுக்ஷ் ஑டாஸீத்யவஸர் புதீகஸமாணஸய புருஸய ஑஑வதஸுசரணாரவிந்஑ த்வந்தஸய வஹரூப ஂநிய புருஸார்த் ஑ேத்யர்த்: . பொன்றுத லிட்யாதி. விநாஸ ஂவாஸ்த ஸ்வாபாவிக இதி யதாஸவீரூ஑்யேதததா விகார ஸீல ஸாஸாரிக புருஸார்த்஑ூத ஸைஸுவர்த்ய் கைவல்ய ஑ேதி஑ாவ: நன்று ஸஸீ஑ீன். இது, இ஑. தீயது, புதிதூல். இது, இ஑. ஂன்று, இதி. நவிலுகை, உத்தீ: . நவின்றவர், ...

(சா.வி) ஂவ ஂஸு஑்யுஸ்தா஑ார்யகூபால஑்஑ இத்யாஹ. நின்ற புராணநிதி. நின்ற, ரகஸார்த் ஑வஸர புதீகஸதயா ஸுதிஸய. புராணன், புராணபுருஸய. ஂடியிணை, ஸ்ரீபாடத்வந்தஸய. ஂந்தும், ஸ்வா஑நரூப. நெடும் பயனும், நியத்யபுல். பொன்றுதலே, நாஸஂவ. நிலை, ஸவ஑ாவ: ஂன்றிட, இதி யதூ஑்யேத ததா. பொங்கும், வர்஑மாந: . விகாரஸீல இதி யாவத். பவக்கடலும், ஸஸார ஸமுட்ர: . ஸாஸாரிக ஸைஸுவர்த்ய்மிதி஑ாவ: ஂதத்஑்வய். இது இ஑ம். நன்று, ஸஸீ஑ீன். இது இ஑. தீயது, புதிதூல் ஂன்று, இதி. நவின்றவர், ...

(சா.ஸ) நின்றேதி - ரகஸதயாஸுதிதபுராணபுருஸசரணத்வந்த புாஸிரூபம஑த்யுல்யதத் - நன்றிது. ஸஸீ஑ீன் - பொன்றுதலிது புராண ஸி஑்஑ விநஸ்யதீக ஸவ஑ாவ ஸூ஑க விவூ஑்஑ி ம஑்வ ஸா஑ர் யதத்஑்வயது - ஂஸஸீ஑ீன்மிதி நவின்றவர் உபபாட யதா ஸஸீ஑ீன் கூபயா- ...

(சா.சं) வென்றிதி, इन्द्रियाणि जित्वा. வீடென பெரும்பயன் வேண்டினமே, प्राप्य सुखलाभाय इच्छावन्त एव वयमित्यर्थः. || 18 || एवं विधाधिकारिदौर्लभ्यमाह - विषमध्विति. धियारमत इति धीरः. अवधीरितविषयगण ...

மூ- பஹிர்விஷயாத்மகம் பரிமிதரஸஸ்வாத்மப்ராப்திப்ரயாஸ பராஐ்முக: । நிரவதிகமஹானந்த ப்ரஹ்மானுபூதி ...

(சா.தீ) தீவவஸாத்திரணாய - பஹிர்விஷயாத்மகம், ஸத்யாதிரூபங்களான. விஷமத்யு, விஷஸம்புத்தமத்யு - “யத்ததக்ரே஽மூதமிவ பரிணாமே விஷோபம” மென்றதிதே - பஹிஸ்குர்வந், பரித்யஜித்தவணாய - பரிமிதேத்யாதி - பகவதநுபவாபேக்ஷயாபரிமிதமானகேவலாத்மானுபவப்ரயாஸ - பராஐ்முகணாய - நிரவதீத்யாதி - நிரதிஸய மஹானந்தமான - ப்ரஹ்ம, ஸ்ரீய:பதி - அவனுடைய பரிபூர்ணாபவத்தில் குதூஹலத்தை நிரவதிக ...

(சா.ஸவ) அதிக து:ஸ ஹேதுத்வேன யதா த்யாஜ்யத்வ மேவ, தத்வத்ப்ரகூதவிஷயபகஸ்யாபித்யாஜ்யத்வமேவ நதூபாதேயதா ப்ராப்தி ரிதிபாவ: . தீர: , சித்த ப்ராப்திபிரபி விஷயே ரக்ஷோபகீய இத்யர்த: . பரிமிதேதி. ப்ராகூத விஷய பகஸ வத்விஷமத்யு துல்யத்வா பாவேபி பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானு பவாபேக்ஷயா஽ த்யல்ப மாகையாலும், மலைகல்லியெலி பிடிக்கு மாப்போலே ப்ரயாஸாதிவ்ய மாத்ர பரிஸேஷிக்கையாலும், கைவல்யஸ்யாபி த்யாஜ்யத்வமே யொழிய உபாதேயதா ப்ராப்தி யில்லை யென்று கருத்து. நிரவதீத்யே தத்அநு பூதேர்விஸேஷணம். நிரவதீத்வ மிஹ ஸ்வாபேக்ஷ யோத்கூஸாவதி ராஹ்யம். மஹானந்தே த்யேதத்வத்வத்வ விஸேஷணம். மஹத்வம் ஸ்வரூபதோ குணதோ விபூதி தஸ்சா பரிஸ்சிந்நத்வம். அத்ர ப்ரஹ்மண ஆனந்தத்வோக்தி: ப்ரஹ்மானுபூதே ப்ரகீரூபத்வோபபாதநார்தா. மஹத்வோக்திஸ்துபகஸ ரூபாயாஸ்தஸ்யநிரவதீத்வோபபாதநார்தா- ...

(சா.ப்ரா) ப்ரஹ்மானுபூதிக்குதூஹலீ கஸ்சிஜ்ஜிஹாஸிதஸம்ஸூதிர்ஹிவதேத்யந்வய: . ஜகதி, சேதநவர்கே. தீவாத், ஜாயமானகாலே விக்ஷணேன பகவதா ஹேதுநா. “கஸ்சித்திர: ப்ரத்யகாத்மானமேக்ஷதாவூத்தசுரமூதத்வமிச்சத்ருபாஸதே புருஷ யேப்ய: காமாஸ்தே சுஹமேதததி வர்திந்தீதீரா” இத்யாதிஸு வஸ்யேந்நிரேயேஸுதீரஸத்ய ப்ராப்தோக்தி: . பஹிர்விஷயாத்மகம், ஆத்ம தத்வத்வயதிரித்த ஸத்யாதிரூப பஹிர்விஷய ஸ்வரூபம். விஷமத்யு, விஷஸம்மிஸ்ரம்மத்யு. யதாமத்யுநோ பக்ஷணஸமயே த்யந்தானுகூல்யேபி பஸ்சாதத்யந்த வாதகத்வ மேவ எவ்ம் ஸ்வர்ஸ்வாராஜ்யாதீநா மநுபவகாலே஽நுகூலதயா ப்ராதிதாவபி “க்ஷீணே புண்யமர்த்யலோகம் விஸந்தீ” த்யாதிபி: புநராவூத்தேர வகமாத்ரவநாநாவித வாதானாம் ஸம்பவாத்ரத்யுல்யத்வ மிதிபாவ: . தத்வஹிஸ்குர்வந், தத்ஸர்வத்யஜந்நித்யர்த: பரிமிதேத்யாதி ஸ்வஸ்மிந்வந்நாதிரேஸாமத்யந்தானுகூல்யா பாதகஸ்யாத்ம ஸ்வரூபஸ்யாத்யந்தானுகூலத்வேப்யணு ஸ்வரூபஸ்ய தஸ்ய பரிமிதஸ்வரூபத்வாத்ரதாப்தேரபி “ஸமாதிபஜ்ஜேஷ்வபி ஸம்பதஸ்து ஸரண்யபூதேத்வயிவத்வக்ஷயே । அபத்ரபேஸோதும்கிஸ்சநோஹ்நூராதிரோஹ் பதநஸ்சநாதே” த்யாதிபி ரவகத சிரகாலானுஸ்தேயானேக நியம விஸிஸ்ட துரநுஸ்தான பக்தியோகஸாஸாதநமிதிகீதாதிஸ்வ வகமாத்ரபத்வம் ஸநித்வா மூஷிகா க்ரஹண இவாதி ப்ரயாஸஸாத்யால்ப சுஹானிவூத்தேச்ச இத்யர்த: . நிரவதீத்யாதி. ஸ்வாத்மானுபவப்ராப்திகோதிபூத- நிரவதிகமஹானந்தரூபப்ரஹ்மானுபவேச்சாவான் ...

(சா.வி) தீவாத், பாக்யாத் - பஹிர்விஷயாத்மகம் விஷமத்யு, விஷஸம்புத்தமத்யு “யத்ததக்ரே஽மூதமிவபரிணாமேவிஷோபம” மிதிவிஷயாணாந்தாத்ரஸ்த்வாத். பஹிஸ்குர்வந், பரித்யஜ்ய. பரிமிதிரஸஸ்வாத்மப்ராப்தி ப்ரயாஸபராஐ்முக: , பகவதநுபவாபேக்ஷயால்ப ரஸபூத கேவலானுபவவிமுக: . நிரவதிகமஹானந்த ப்ரஹ்மானுபூதிக்கு ...

(சா.ஸம்) தயா விஷயாகர்ஷிணா விஷய

इति सार प्रकाशिकासङ्ग्रहे मुमुक्षुत्वाधिकार स्सप्तमः

यतेष्टमे । ...

ர மெகமாதையாலே

பர்கள் முமுதுக்களான

தது கூடுமோ? भक्ति

லிப்படி நிர்देशத்தது

மூ- துல்யே சதிசமधुविद्यादिषुयथा व्यवस्था ...

(சா.दी) முந்தர அதிகாரார்த்தத்தை சङ्ग्रஹிக்கிறார். முமுक्षுத்வெதுல்ய இதி. மधुविद्या “அசௌவா அடित்யோதேவமध्वे” த்யுபக்ரம்யோக்தாவித்யா. சத்வித்யாதிசப்த ஂராஹ். வ்யவஸ்தா, நியம: ...

(சா.स्वा) வனாகதிர்த்யக்ஸ்தாவரவ்யதிரிசுத சேதனரிலேயொருவன் சம்ஸவிப்பனோ? எத்தனை யேனும் ஸக்தியில்லாதார்த்துக்கும் ஸுகர தமங்களாய் பரம்பரயோபாஸன நிர்வர்த்தங்களான நாம சङ्कीர்தன ஸ்மரணாதி களிருக்கவில்லையோ? இவ்வளவிலும் ஸக்தியில்லாதவனுக்கு ப்ரபத்தியிலே ஸக்தி யுண்டென்னத்தான் கூடுமோ? இனி ப்ராரब्ध கர்ம நிவர்த்திகாமன் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி. மற்றவன்உபாஸனத்துக்கதிகாரி யென்றுதான் வ்யவஸ்தை சொல்லக்கூடுமோ? அப்போது ப்ரபந்ரெல்லார்க்கும் ப்ரபத்யனுஸ்தானுதர க்ஷணைவ விநிபாத்த் ப்ரஸङ्கியாதோ? தேஹந்தாரரம்தக ப்ராரब्धाஸ நிவர்த்திகாமன் ப்ரபத்திகதிகாரியென்றிலப்போது ஸர்வ ப்ராரब्ध நிவர்த்தி காமனான ஂர்த்தனுக்கு ப்ரபத்தி அதிகாரி மில்லை யென்ற தாகாதோ? அபிச, ப்ரபத்தியைப்போலே ஂபாஂவதாஂமிமான் ஂபாஂவ த்விஸய வாஸாதிச(ளும்) மோக்ஷோபாயங்களாக “பஸுர்மநுஸ்ய: பக்ஷிவா. நற்பாலயோத்தியில் வாஸு” மித்யாதிசகளிலே சொல்லி யிருக்கையால் ஂக்தி ப்ரபத்தி நிஸுநிருவரே முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிளென்றது இவ்வசன விருத மன்றோ வென்றிப்படி பிறக்கும் ஸங்கா வர்ஂத்தை பரிஹரியா நின்றனுகொண்டு முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகளில் சிலர்க்கு ஂக்தியும், சிலர்க்கு ப்ரபத்தியு மென்றபடி வ்யவஸ்திதமாக அநுஸ்தை மென்றில் இவ்அர்த்தம் ஸிசுிக்கைக்காக இவ்விதி காரத்திலே அதிகாரி விபாஂதத்தை உபாதிக்ககோலி இதன் அர்த்தத்தை சङ்ரஹிக்கிறார். முமுக்ஷுத்வ இத்யாதிசயால். விதுஸா, ப்ரஹ்ம வித்யாதி காரிணா. முமுக்ஷுத்வ, மோக்ஷரூப பரம பुरुஸார்த்தித்வ. துல்யே சதிச, ஂல தாரதம்யா ஂவென் ஸர்வஸா மவிஸிஸ்டே சத்ய பீத்யர்த்த: . அவிஸிஸ்ட ஂலத்வஸ்ய ஸூத்ரிதத்வெநாத்ர சமவிசுல்பஸ்யைவ வக்தவ்யத்வாத்ரகத்ய் வ்யவஸ்தைதி விரோத த்யோதனார்த்த்யஸ்ச ஸப்த: . ஂதி ஸப்தென் சத்வித்யாதிசு் ஂத்யுத. அதிகர்த்தி விஸேஸெ, வஸ்வாதி பதப்ராஸிபூர்வகமோக்ஷார்த்தித்வ; கெவலமோக்ஷார்த்தித்வரூபாதிசாரஂதெனெத்யர்த்த: . வ்யவஸ்தா, பரஸ்பர பரிஹரெண ...

(சா.प्र) ப்ரஸங்கேநவிசுல்பானுபபத்திரெத்யத்ரஸோதாஂரணமுதரமாஂ - முமுக்ஷுத்வெதுல்யேசதீத்யாதினா. விதுஸா்முமுக்ஷுத்வெதுல்யேசதிசயதாதிசு் திவிஸேஸெணமधुविद्यादिषुव्यवस्थासंसिध्यतितथान्यासे इतरविद्यासुचस्थितिर्विकल्पेत - एवं नियमितुं नियत्यावैयात्यं प्रभवतीत्यन्वय: . விதுஸா, வித்யாவதாமுபாஸகானா - முமுக்ஷுத்வெதுல்யேசதிச, பந்த நிவர்த்த்யாக்ய ஂலகாமத்வா விஸேஸேதீத்யர்த்த: - அதிகர்த்தி விஸேஸெ, அதிகாரஂதென். வஸுத்வப்ராஸிபூர்வக ப்ரஹ்மப்ராஸி காமனாரூபெணமधुविद्यायां, அவ்யவதானென் ப்ரஹ்மப்ராஸி காமனாரூபெண தஹர வித்யாஸுசயதா வ்யவஸ்தாஸंसिध्यति; வ்யவஸ்தயா அநுஸ்தான் ...

(சா.वि) காமஸ்யாதிசார: ஂக்திவித்யாஸா்துப்ராரब्धान்தெமோக்ஷகாமஸ்யாதிசார: இதிப்ரகாரஂதாதிசாரஂதெஸிசுதீதீதி ப்ரதமஸுலெகெநாஂ. முமுக்ஷுத்வெதுல்ய இதி. மधुविद्यादिषु. விதுஸா் உபாஸகானா்முமுக்ஷுத்வெதுல்யே சத்யப்யதிகர்த்தி விஸேஸெ வஸுத்வப்ராஸி பூர்வக ப்ரஹ்மப்ராஸி காமனாஸாசுாதேவ ப்ரஹ்மப்ராஸி ...

(சா.सं) மபித்யுல்யஂலதாஸ்ச்வக்துமதிகாராந்தரமாஂரஂமாண: ப்ரதிபாதிஸங்கூஹந்ஂக்திப்ரபத்யோரதிகார விஸேஸெவ்யவஸ்திததாஸ்சுதூத்யாந்தெநர்ஸயதி. முமுக்ஷுத்வ இதி. வ்யவஸ்தா, அஸ்யாவித்யாஸா் அயமெவாதி காரி ...

மூ- சஸித்யத்யதிக்ருதிவிசுஷெணவிதுஷா஢் । விக(ல்யெ) ல்யெதந்யாஸெ ஸ்திதிரிதரவித்யாஸு ததததா நியத்யா ...

(ஸா.தீ) அதிக்ருதிஃ, அதிகாரஃ. விதுஷா஢், ஁பாஸகாநா஢். விகல்பெத, வ்யவஸ்தயாவிகல்பெத. ந்யாஸெ, ஢்ரபத்து. ஸ்திதிஃ, ஢்ரவூதிஃ. இதரவித்யாஸு, ஢்ரபத்தெரிதர வித்யாஸு. ஁பாஸநெஷ்வித்யர்தஃ. தததா, அகிஷ்ணதவ ஸகிஷ்ணதவ ரூபாதிகாரவிசுஷெண. இவ்வதிகாரவிசுஷெ஢் தூஅநெங்ஙனேவ்யவஸ்திதமாய்த்தெந்நவருளிஷ் ஸெய்கிறா஢். நியத்யா ...

(ஸா.ஸ்வா) வர்தமாதவநியமஃ. வ்யவஸ்தித விகல்ப த்வெநாநுஷ்டாத மிதி யாவத். ந்யாஸெ, ஢்ரபத்திவித்யாயா஢். ஸ்திதிஃ, வர்தந், அநுஷ்டாத மிதி஢்யவஸிதார்தஃ. விதுஷா மித்யநு வர்திதெ. தததா விகல்ப்யெத. அதிக்ருதி விசுஷெண வ்யவஸ்தயா விகல்ப்யெதெத்யர்தஃ. யததா மத்யுவித்யா ஸத்வித்யாதிஷு அதிகார ஢்வேதெ வ்யவஸ்தித விகல்பஸித்யதித தததா஢்ருதி ஢்ரபத்துரி஢்ரி஢்ராரஃதகர்த் ஢்யவஸாந஢்ருதி மூக்ஷார்திதவ ஢்ராரஃத கர்த் நிவூதி ஢்ரூவக மூக்ஷார்திதவாதி ரூபாதிகார ஢்வேதெ வ்யவஸ்தித விகல்ப ஸித்யெதிதி ஢்ருாவஃ. ஢்ராரஃத நிவூதி காமதவ தத஢்ருாவ ரூபாதிகார ஢்வேதெ ஸ஢்ருாவித்ததாலன்஢்ருா யி஢்஢்஢்ரு வ்யவஸ்த்யை ஸித்தி஢்஢்஢்ரு. ததவ்வித்துக்களாய் துஷஸத்காத்யநு ஸந்ருாதததாலே வுரூக்யாதி ஸாலிகளாய் மூமுக்ருக்களாந அதிகாரிகளில் ஸிலர்க்கு ஢்ராரஃத நிவூதி காமதவ முண்டாகைக்கும், ஸிலர்க்கில்லாததாழிதைக்கும் நியாமக முண்டா? வென்நவருளிஷ் ஸெய்கிறா஢். நியத்யா இத்யாதி. நியதிஃ, அதூஷ், ஸவ்ஷா஢் ததவஜ்ஞாந வுரூக்யாதி ஸதூவெய்யுதாதிகார ...

(ஸா.஢்ர) ஸித்யதி - தததாந்யாஸெ ஢்ராரஃத஢்ருகாமஸ்யாதிகாரஃ஢்ருக்தியெகுதூ஢்ருாந்தெ மூக்ஷகாமஸ்யெதிஸ்திதிவிகல்பெத, ஸ்திதிஃ, நிஷ்டா. அநுஷ்டாத் வ்யவஸ்திதவிகல்பதததா ஢்ருவேத். “ஸாத்ய஢்ருக்திஸ்துஸா஢்ருத்ரி஢்ராரஃதஸ்யா஢்ரு஢்ருயஸி. அதாநாமாஸு ஢்ருலதாஸகூதெவகூதா஢்ருதஸு தூதூதாநாம஢்ரு ஢்ருந்ருநா஢்ரு தெ஢்ருாந்ருநிவாரிணி” த்யாதி ஢்ருமாணாதிதி ஢்ருாவஃ நநு மூமுக்ருஷா஢்ரு “஢்ருயமாந்஢்ரு஢்ருஷ் ஢்ருய்஢்ருஷ்யெந்ருதூஸூதநஃ । ஸாத்விகஸஸதுவிஜ்ஞெ ஸஸவூமூக்ஷார்தித஢்ருதந்தகஃ । ஸ஢்ரு஢்ருாஷ்ண ஢்ருஷெதாநி ஢்ருதூதார்ய ஢்ருாஸி஢்ருதெவ” இத்யாதுதத மூக்ருஷு஢்ருயஜ்ஞஸிஸாம஢்ருதாத்ருகார்யு஢்ருயஜ்ஞாநஸ்ய ஸர்வமூமுக்ரு விசுஷெய்யெவ் வுஷம்ய் கத்ய்ஸ்யாதித்யதூ஢்ரு - நியத்யா இத்யாதிநா - ...

(ஸா.வி) காமநெத்யதிகார஢்ருவேதெயததா வ்யவஸ்தாஸித்யதித தததாந்யாஸெ இதரவித்யாஸுதஸ்திதிநுஷ்டாத் விகல்ப்யெத. விகல்பெந ஸித்யெத். வ்யவஸ்தாவிகல்ப ஸித்யதித. அதஃ அதிகார஢்ருவேதஸித்யதூதித஢்ருாவஃ. நநு மூமுக்ருஷா மூஷ்வர் ஸு஢்ருாதிதி ஸாம஢்ருவிசுஷெ கத்ய்வுஷம்யமித்யதூ஢்ரு. நியத்யா இதி. நியத்யாஃ, அதூஷ்ய. ...

(ஸா.ஸ்) நான்ய இதி ரூபா. இத்ய்வ்யவஸ்தாநியாமக மதிக்ருதிவிசுஷெஃ. ஸத்யமத்யுவித்யாதிஷுஸ்வாதி஢்ருத- ஢்ருாஸூதூதாஸ்வலித மூக்ருஷெதூதாதிரு஢்ருஃ. ந்யாஸெஸ்திதிஃ, ந்யாஸுமெமூக்ருஷு஢்ருய இதிநிஷ்டரூபா. விகல்ப்யெத, ஢்ருக்தயாத்ருஷத்கத்யாவிஷ்ருத்யதமூக்ருஷ காமஸ்யந்யாஸெ ஸ்திதிரிதிவ்யவஸ்தா ய்யெதெதித஢்ருாவஃ. இத்யமதிகாரவிசுஷெ கூதாவ்யவஸ்தாஸர்வவித்யாஸாதாரணித்யா஢்ரு. இதர வித்யாஸுதெதி “வுஷ்வாநரவித்யாஸ்வ஢்ரு” அத்யந்ரு஢்ருயதி஢்ருயி்ருய்ரு஢்ருவத்யஸ்ய ஢்ரு஢்ருவர்த்ருஸதூலெயததெவாத்ருமான்ரு வுஷ்வாநரமூபாஸ்தெஸயுநாம஢்ரு஢்ருதூத்யு஢்ருாஸ்தெ. யாவந்ருாம்ருநு஢்ருதத். ததூதாஸ்ய யதா஢்ருகாமதாரூ஢்ருவதூ” த்யாதிவாக்ய஢்ருத்யு஢்ருதூதூதாஸ்வலித மூக்ருஷெதூதாமெவவுஷ்வாநர஢்ருமாதிவித்யாஸ்வ஢்ருஸ்திதிதிதிதி வாத்யமித்யர்தஃ. இத்ய் ஸ்திதிநியமெநியாமகமா஢்ரு. நியத்யெதி, நியதிஸத்ருவாத்யஸுகூதஸ்ய. ...

सद्वार केत्यधिकारिविभाजकेवाक्येभक्तस्यापि प्रपत्तिनिष्ठतोक्ता - तर्हिप्रपन्नोपिभक्तस्स्यादिति प्राप्ते ...

மூ - அவர்களாகிறார்; அட்வரக ப்ரபத்தினிஷ்ணும், சட்வரக ப்ரபத்தினிஷ்ணும் - ஸ்வதந்ராஜ் ப்ரபத்திப்யா ப்ரபந்நாவத்ரதாவுபௌ । ஫லசாடன ஢த்திப்யா ஢க்தாவபிசுதர்ஸிதௌ ...

(சா.தௌ) இரூவர்க்கும் சாடாரண ஢ாகையால் ஁க்த ப்ரகாரத்தாலே தானே வி஢ாப ஢ுசித ஢ென்கிறார் ஸ்வதந்ரேதி - ஁த்ர நிவ்ருத்தி த்ர஢ேஸ்திதௌ தாவு ஢ௌ ஸ்வதந்ர ப்ரபத்யஜ் ப்ரபத்திப்யா ப்ரபந்நௌ஢வத: - ஫லரூப ...

(சா.ஸ்வா) விசேஸித்தவித்தால்தானிங்கு த்வௌவித்ய் கூடு஢ோ? ஁ந்த பர஢புரூஸார்தௌபாயங்களு஢் சத்ரி ஁ாதி ஢ேதத்தாலே ஢ு வுதிங்களன்னோ? வி஁யாவ்யக்திகள் ஢ுக்களானாலும் ஁னுதா வான்தராகார ஢ேதத்தை யிட்டு இது கூடு ஢ென்றில் இங்கிப்படி ஁னுதா வான்தராகார ஢ேதங்கிடைக்கு஢ோ? ஢ு஢ுஸுத்வாடிகள் ஁தி ப்ரஸக்தங்களன்னோ, தத்தத்ரி஁ா நிஷத்வ ஢னநு தத஢ன்னோ? ஁கையாலிங்கிருவ ரென்று வி஢ஜிக்கப்பட்டவர்களுவர்களுன்ன வருளிச் ஸெய்கிறார். ஁வர்களித்யாதி. சத்ரவரக ப்ரபத்தியாவது. ஢ுஷ நிஷ்பத்தியில் ஢க்தியோதத்தை த்வர஢ாக வுடைத்தான ப்ரபத்தி. இப்படி சத்ரவரக ப்ரபத்தி நிஷத்வ ஢ென்றும் ஁த்ரவரக ப்ரபத்தி நிஷத்வ ஢ென்றும் ஁கௌக வர்டானு தத஢ான ஁வான்தரா கார஢ேதங்கிடைக்கையாலிங்கு த்வௌவித்ய ஢ுபபந்ர ஢ென்று கருத்து. ஢க்தி ப்ரபத்திகள் ஁தி காரி ஢ேதென வ்யவஸ்திதங்களுன்று ஁லோகத்தில் ஸொல்லி யிருக்கையாலே ஢க்தனுக்கு ப்ரபத்தி யில்லா஢ையாலவனை ப்ரபந்நனாகச் ஸொல்லக்கூடு஢ோ? ஁ப்போது ப்ரபந்நனையும் ஢க்தனாகச் ஸொல்ல ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? வென்னவருளிச் ஸெய்கிறார். ஸ்வதந்ரேதி. ஸ்வதந்ர ப்ரபத்யஜ் ப்ரபத்திப்யா஢ி த்யர்த:.. ஁த்ரேதி. நிவ்ருத்தி த்ர஢ா஁காரி ஸ்வித்யர்த: தாவிதி. பர஢ புரூஸார்தௌபாய ஢ூத நிவ்ருத்தி த்ர஢் ப்ரவ்ருத்தா வித்யர்த:.. ஫லேதி. ஫ல஢க்தி சாடன ஢க்திப்யா஢ி த்யர்த:.. தர்ஸிதௌ, ப்ர஢ாணேரிதிஸேஷ:.. இவ் ஁தி காரிகளிரு ...

(சா.ப்ர) காரத்வா ஢ாவாத்தத஁காரிணா ஢ௌகராஸ்ய், ஢ரந்யாஸ ஸ்யாஸக்தா஁காரத்வாத்தத஁காரிணா சௌகராஸ்ய். ஁த ஸ்ஸத்ரவரக ப்ரபத்தி நிஷ்ட஁த்ரவரக ப்ரபத்தி நிஷஸ்஁த்ய஁காரித்வௌ வித்ய்யுத்யத இதி஢ாவ: - நநு, ஢க்தினிஷ: ப்ரபத்தி நிஷஸ்஁தேதிவக்தவ்யேத்ரயாரபி ப்ரபத்தினிஷத்வோக்தி: கத஢ித்யத்ராஃ. ஸ்வதந்ராத்ஜ் ப்ரபத்திப்யா஢ிதி. ஁த்ர நிவ்ருத்தித்ர஢ேஸ்திதௌ தா஢ு஢ௌ ஸ்வதந்ர ப்ரபத்யஜ் ப்ரபத்திப்யா ப்ரபந்நௌ ஢வத: - ஫லரூபசாடனரூப ஢க்திப்யா ஢க்தாவித்யபி தர்ஸிதா வித்யர்த: - யதாப்ரபந்ரேபி ஢க்தே: ஫லத்வெனாவ்யாத் ...

(சா.வி) தௌகராஸ்ய஢ிதி நா஁காரத்ரய வி஢ாபானுபபத்தி:.. நநு஢க்தினிஷ: ப்ரபத்தினிஷஸ்஁தேதி வக்தவ்யே த்ரயாரபிப்ரபத்தினிஷத்வோக்தி: கத஢ித்யத்ராஃ. ஸ்வதந்ரேதி. தாவு஢ாவ஁காரிணௌ ப்ரபந்நாவிதிதர்ஸிதௌ. ஢க்தாவபிசுதர்ஸிதௌ. தர்஁ஸஜ்ஜீர்ட்ர ஢஁காரத்வௌவித்ய் கத஢ித்யத ஁ஃ. ஸ்வதந்ராத்ஜ் ப்ரபத்திப்யா஫லசாடன ஢க்திப்யா஢ிதி. சா஁ஸாத்ஸாடனத்வ ப்ரபராஸாடனத்வ ரூபாகார ஢ேதஇதி ஢ாவ: ஸ்வதந்ர ப்ரபத்தினிஷ:.. கௌஜ்ஜ்ய ரூப஢க்த்யா ஢க்தஇத்யு஁ய்தே. தஸ்ய஫லம் “஢க்தானாவ்ப்ரகாஸே. ஢஢஢த்ரக்த஢க்தே” ஸ்வித்யாதிஸு ...

(சா.ஸ) ஁ஸ்துததேதிதது஢ய நித்ய஢க஢ாஃ ஸ்வதந்ரேதி - ப்ரபத்தித்ரேதா. ஸ்வதந்ரா ஁ஜ்ஜரூபாச. ஢க்திஸ்஁த்ரேதா - ஫ல஢ூதா சாடன ஢ூதா஁தி. ஸ்வதந்ரத்வம் ஢க்தி஢த்ராரிக்ருத்ய ஸ்வய஢ேவாஜ்ஜித்வம் - ததாச ப்ரபந்நஸ்ய ஸ்வதந்ர ப்ரபத்தி நிஷத்வாத். ஢க்தஸ்ய ஁ாத்ஜ் ப்ரபத்தி நிஷதயா ஁஢ாவபி ப்ரபந்நாவேவ - ப்ரபந்நஸ்ய ஫ல஢க்தி: ஁ந்யஸ்யசாடன஢க்திரித்யு஢ௌச஢க்தாவபி. ஁த்ர, ஢க்தி ப்ரபத்திபரேஸாஸ்த்ரே தர்ஸிதாவிதி. ...

(சா.தி) சாधनரூப ஢க்தி஢்யாं ஢க்தாவித்யபி தர்ஸிதாவிதி. ஁க்திநிஃஸ்ட்ரூம் ஁கார்யநிஃஸ்ட்ரூ முண்டாயிருக்க யிருவ ரென்று வி஢ஜிக்கக்கூடுமோ? வென்ன விவர்கள் ப்ரபந்நிற் ஁ந்த஢ீதாங்கலென்கிறார்- ...

(சா.ஸ்வ) வரூம் யதாஸ஢்஢்வஸ்தந்ந்ரப்ரபத்யங்ங்ரபத்திகலெ ஢ி஢ித்தி஢ிர்ங்து ப்ரபந்நராகவூம் யதாஸ஢்஢்வ ஃலரூப சா஢ந ரூப ஢க்திகலெ ஢ி஢ித்தி ஢ிர்ங்து ஢க்தராகவூம் ப்ர஢ாணங்ளால் காட்டப்பட்டார்ளென்றபடி. ததாஃ ஢க்த்ய஁காரிக்கும் முஃ ஢ெதெ ப்ரபத்தியுண்டாயிருக்கையா லிவனையூம் ப்ரபந்நனாகஃ ஃசா஢்நததுக்குத் தட்டில்லை. ப்ரபத்ய஁காரிக்கும் ஃல ரூப ஢க்தி யுண்டா யிருக்கையாலிவன் பக்கல் ஢க்தத்வ ப்ரஸங்ங்ர ஢நிஃஸ்ட்ரூ஢்ந்ரு. இ஢்த஢க்தி ப்ரபத்திக்ள வ்யஸ்திதங்ளென்று ஃசா஢்நதது ஃவதந்ந்ர ப்ரபத்தியையூம் சா஢ந ஢க்தியையூம் பத்தஃஃசா஢்நதத்தனை யாகையால் இங்கொரு விரோ஢ி஢ில்லை யென்று கருத்தது. ஁னாலூம் ஁஁காரித்வைஃய் ஃசா஢்நதது கூடுமோ? ஁க்திநிஃஸ்ட்ரூ ஁கார்யநிஃஸ்ட்ரூ஢ென்று ஢ற்றுமிருவர் ஃ஢்஢்ரதாய ஃஸ்ட்ரூராயிருக்கையாலே இங்கு ஁஁காரிக்ள ஢ால்வரென்னவேண்டாவோ! ஁க்த்ய஁தி க்ளூம் ப்ரபத்தி ரூபங்ளாகையால்஁ங்கு ஁஁காரி஢ெத ஢ில்லை யென்றில் ஃத்வாரக ப்ரபத்தியூம் ப்ரபத்தி ரூபையாகையால் இங்கூம் ஁஁காரி ஢ெத஢ில்லாதொழிய ப்ரஸங்ங்ர யாதோ? ஃக்த்யஃஸ்தி ப்ரயுக்த஢ான ஁஁காரி ஢ெத஢ிங்கூம் துல்ய஢்ந்ரோ? ஃத்வாரக ப்ரபத்தியில் ஃல஢ெதமுண்டாகையாலே ஁஁காரி஢ெதமுண்டானாலூம் இங்கிலை எல்லா஢்துல்ய ஃலங்ளாகையால் ஁஁காரி ஢ெத஢ில்லையென்றில் ஃக்தாஃஸ்தா஁தி கார்யநுஃஸ்ட்ரூங்ளான குரு ல஁யுக்களுக்கு ஃலதாரத஢்ய஢ே யொழிய துல்ய ஃலத்வங்ளண்டதுண்டோ? ஁கையால் ஁஁காரி த்வைஃய் ஢ெ஢்ங்ளனே? யென்னவருளிஃ ஃஸ்ய்கிறார். ...

(சா.ப்ர) “஢க்தானா஢்வஃப்ரகாஸத” இத்ய஁திஃ஢க்தத்வெந்ந்யபதேஃ - எவ் ப்ரபத்தெரபி ஢க்தி சா஢நத்வெந்நயாத்ரபந்நத்வெந்ந வ்யஹரேயுஜ்யத இதி஢ாவ: - அதஎவ “தஸ்யஃஃவஸீகரணத்நஃஃஃரணாஙதிரேவ”தி ஢ாப்யகாரே ரிந்ந்ரிகே஢்ய இதி ஃஸ்தித வ்ய஁ஃயானெ ப்ரபதந஢ாத்ரஸ்ய ஃரணாஙதி ஃஸ்த்வேந வ்யஹார: - நநு ஢க்தி:, ப்ரபத்தி:, ஁க்தி:, ஁கார்யநிஃஸ்ட்ரூத்யெவ ஢ுபாய ஃதாதுர்விஃ஁யஸ்ய ஃ஢்஢்ரதாயிகத்வா துக்த்ய஁கார்ய நிஃஸ்ட்ரூயே ரப்ய஁காரிணே விஃ஁஢ானத்வா த஁காரி த்வித்வா஁க்தி ரநுஃகிதெதி ஃஸ்ட்ரூ஁யா஢ுக்த்ய஁கார்ய நிஃஸ்ட்ரூயே: ப்ரபந்ந எவாந்த஢ாவ் தர்ஸ்யிதூத் ததந்த஢ாவஸ்ய தந்நிரூபகே பாயாந்த஢ாவா஁நத்வா துக்த்யா ...

(சா.வி) ப்ரபந்நானா஢பி ங்ங்ரஹண்ஸி஁஁யதி. ஢க்தி நிஃஸ்ட்ரூபி஢க்த்யங்ங்ர ஢ூத் ப்ரபத்யாப்ரபந்ந இத்யுஃஃயதெ. தஸ்யஃலத் “த்வாஃப்ரபந்நஸ்ய ஢ே தேவ வர்஁தா஢் ஃஸ்ரீ஢தித்வயீ” இத்ய஁தி ஢ிர்஁஁ஃ. எத் த஢ிப்ரெத்யைவ ஢ஙவத்நி஢ாவ்யகாரை: “இந்ந்ரிகே஢்ய: பரா஁த்யா” இதிஃஸ்தித வ்ய஁ஃயானெ஢க்தஸா஁஁ரண்யெந்ந “தத்ந்ரஸீகரணத்நஃஃஃரணாஙதி ரேவ”த்யுக்தத். அதஸஸ்த்வாரக ப்ரபத்திநிஃஸ்ட்ரூஃஃஃஃஃ வி஢ாஙஸ்யநானுபபத்தி ரிதி஢ாவ:. ஢க்தஸ்யஃஃ ப்ரபந்நத்வெபி ஢க்திநிஃஸ்ட்ரூ: ப்ரபத்திநிஃஸ்ட்ரூ இத்யநுக்த்யா ஃத்வாரக ப்ரபத்திநிஃஸ்ட்ரூ இத்ய஁தி கத்யந்ந ஢க்தெரபி சா஁஁கத்வெந்ந ப்ரபத்தெ ரதிஸ்யப்ரதிபாதநார்த் ஢ிதி ஢ந்தவ்யத். நநுக்த்ய஁கார்ய நிஃஸ்ட்ரூயே ருபாயயே ஃஸத்வா த்நத்ய஢஁காரி த்வைஃய் ஢ித்யாஸ஁஁யத் தயே:ப்ரபத்யந்ந்ரதத்வா த்நா஁காரித்வைஃய் விரோ஁ இத்ய஢ி ப்ரெத்ய ...

(சா.ஸத்) ப்ர஢ாணவஃ஁நேர்஁ர்ஸிதா வித்யர்த்: - ப்ரபந்நஸ்ய ப்ர஢஢க்தித்யுக்த ப்ரீதிரூபாபந்ந ஃஸா஁த்கார விஸேஃ வ்யங்ரத்வாத் ஃல஢க்தி நிஃஸ்ட்ரூத் ததாஃ ஢க்த்யுபாய கே஢க்த: ப்ரபத்யுபாயக: ப்ரபந்ந இதி ...

(சா.ச) அவனையொழியபோக்கற்றிதி. அநநய ஶரணத்வமீத்யர்த்ஃ. ...

மூ- அபேகித்தால் ரகிக்குமென்கிற விஸ்வாஸமும் உடையராய்க்கொண்டு ஸரண்யனறிய
பூர்ணபுத்தி ர்ஹமான ஂகார்யோபடிஹவாக்யத்தாலே தாதிமார்ஸொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி
ஸார்வஹுமணை ஸரணம்புகும் மு஑்஑ரான ஸாமன்தகும்மாரங்களைப்போலே என்னுடைய ரணசு
உனக்கே ஹரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கை. ...

(ஸா.ஸ்வா) ஂகிஷ்ணிய ரூபா஑ிகாரமும், மஹாவிஸ்வாஸமுமில்லாதபோது புபுத்திஸ்வரூப
நிஷுபுத்தியே஑டி யாமையாலவர்கள் ஂநுஷிக்கக்கூடாதென்று கருத்து. ஂ஑்஑ங்களில் வுஷத்ய
மில்லையாகில் இவ் ஂகிதி நுஷு பூர்ண புபுத்தியாகாதொழியாதோ? என்று ஸ஑்஑ியாமைக்காக ஸரண்யன்
இத்யா஑ுத்தி: ஸரண்ய: வாஸஸ்யகாரண்யா஑ுதிஸ்யேன ஸுதுகாநு஑ூல்ய கணிகாவஸவர்தி. இவனுக்கு ஂ஑்஑ங்களில்
வுஷத்ய மில்லாதொழிந்தாலும் ஂவன் இவ்வாக்யத்தை பூர்ண புபுத்தி ர்ஹமாக வறிந்துதன்
வாஸஸ்யா஑ுதிஸ்யத்தாலே இவ்வாக்யு஑்஑ாரணபூர்வகம் இவன் ஂநுஷித்த ஂர்த்தத்தை பூர்ண
புபுத்தியாகவேகைக்கொள்ளுுகையால் இவ்ஂகிதி நுஷுயும் பூர்ண புபுத்தியாகக்குறையில்லை யென்று
கருத்து. ஂகார்யேதி. ஂகிதிநுஷுக்கும் ஂகார்யோப ஑ேஸா ஹவே புபுத்தி நிஷுபுத்தியுண்டாகாதென்று கருத்து.
வாக்யத்தாலே யென்றது மன்தரூபமாயாதல் ததன்ய ரூபமாயாதல் உள்ள வாக்யத்தாலே யென்றபடி.
“மன்தரேநு ஸ்வமுகு:” என்று துடங்கி “யதிவான்ய வாக்ய:” என்று ஸரணாகதி ஑ுபிகு யிலே தாமே
யருளிச்செய்தாரிநே. இங்கு ஂந்யவாக்ய: என்றது “நமோ நாராயணேத்யுக்தவா ஸவ பாக: புநராகம” தி
த்யாதிகளிலே மன்த ஸுதானி யங்களாக விவ஑ிதங்களான வாக்ய விஸேஷங்களைச்சொன்னபடி. ஂந஑ி
மதனாய்ப்போந்தவன் பூர்ண புபுத்தி ஸக்தியும் தனக்கில்லாதிருக்க ஸரண்ய ஑ுதிமாத்தத்தாலே இது பூர்ண
புபுத்தியா மென்று விஸ஑்஑னாய் மஹாபலத்தைப்பத்த ஂநுஷிப்பது ஑ுதுத்தில் கண்டதுண்டோ
வென்று ஸ஑்஑ியாமைக்காக தாதிமாரித்யா஑ுத்தி: தாதிமார், தாத்திரிகத் - இந்த ஑ுதிகுத்யுதான்த ...

(ஸா.பு) ரூபா஑ிகாரஸுததனு ஸநுதானரூபகார்புண்ய஑்வாஸ்யகமித்யுத்தம் ஹவதி - அபேகித்தாலிதி புரார்த்தநாயா
ஂவாஸ்யகத்வம் - ரகிக்குமென்கிறவிஸ்வாஸமும்இதிமஹாவிஸ்வாஸஸ்யாஸ்யகத்வம். ஂநு஑ூல்ய ஸ஑்஑ுல்பா஑ுத்யு
ங்களில் வுஷத்யமில்லாதாரிதி - ஸாமான்யேநாநு஑ூல்ய ஸ஑்஑ுல்பா ஑ேராவாஸ்யகத்வ முத்தம் - மன்தானா கரணமன்து
ஸபுரகாரோபாயாதி புதிபா஑கத்வ புரகார விஸேஷ஑ானாஹவேபி ஸமுதாயேநாஸ்யாய மர்த்தஇதி஑ானமாத்திரேநாப்யுத்திரூப
புபுத்தியுதானம் ஸ஑்஑ஹ துத்ய஑ிபுராயேநா஑ - ஸரண்யன் ஂறிய பூர்ண புபுத்தித்யாதிநா - தாதிமார் ஸொன்ன
பாசுரத்தை, தாத்திரி஑ிருத்தம் வாக்யம் - ஂக்த்யநுஷாத்தாவிஸிஷ்யா஑ானுதிபி புல புர஑ஸ்ய ...

(ஸா.வி) தாதுஸாகிஷ்ண்யா஑ிகார: அபேகித்தால் ரகிக்கு மென்கிற விஸ்வாஸமும், அபேகி தே஑ேத்
ரகிஷ்யதுதிதிமஹாவிஸ்வாஸ ஸு஑ேதி. உடையராய்க்கொண்டு, ஂ஑யவதா மித்யர்த்த: ஂகிஷ்ண்யா஑ிகாரவதா.
மஹாவிஸ்வாஸவதா ஸாமான்யேந ஂநு஑ூல்யா஑ுத்யு ப஑்஑க ஑ானவதா ஂகார்யோப஑ேஸாதிநா மத்ர஑ுண஑ரஸுத்வ்யாரோபுணிய
இத்யர்த்த ப஑்஑க துவுது஑்஑ாரணமுக்திரிதி நிர்஑ிதார்த்த: ஂதாதுஸ வாக்யஸ்ய புலாவிநா஑ூத்வே துத்யுதான்தமா஑.
தாதிமார்ஸொன்ன பாசுரத்தை இத்யாதிநா. தாதிமார் ஸொன்ன பாசுரத்தை, தாத்திரி஑ிருத்தம் மமான்யுர஑க஑ு
நாஸுதித்வம் ஂர஑ுத்யேவ்ரூபவாக்யம். ஸொல்லி. ஂக்தவா. ஸரணம்புகும், ஸரணாகதானா. மு஑்஑ரான. ஂ஑ானா. புரார்த்தநா
வாக்யார்த்த ஑ானர஑ிதானா. ஸாமன்த கும்மாரங்களைப்போலே, ...

(ஸா.ஸ) ஂகார்யோபடிஹவாக்யத்தாலே இதி, துவார்த்த஑ூதயாவத்஑்஑்஑ிபுதிபா஑கந்யாஸ வி஑ாஸ஑்஑ு஑்஑ ...

(सा.सं) वाक्ये नेत्यर्थः. एतादृशोक्तेरपि फलाविनाभावंदृष्टान्तेन दृढयति. पदवाक्यादीति. उक्ति निष्ठस्यच सर्वज्ञ प्रपन्नेन फलतौल्ये भगवत्कृपैव प्रयोजिकेति वदन् भगवदुक्तिं प्रमाणयति. ...

மூ - परिपूर्ण परमोदारविषयத்தில் இவ்வுக்திக்கும் फलाविनाभावமுண்டு. அறிவிலிகளாய் இவ்வுக்திமாत्रமே பற்றாசா னவர்கள் திறத்தில் “येनकेनापि प्रकारेण द्वयवक्तात्” என்று சொல்லுகிறபடியே ...

(சா.தி) प्रमाणं. வேண்டித்தெல்லாம் தரு மென்று परमोदारत्वे प्रमाणं. परम दयाळु विषयमाकையால் उक्तिमात्रं फलाविनाभूत मामென்கிறார் - அறிவிலிகளா யித்யாதியால் - பற்றாசு, अव लम्बन मென்கை - येनकेना पीत्यादि, ज्ञातार्थं மாகவும் अज्ञातार्थं மாகவு मामென்கை- ...

(சா.ஸ்வ) सर्वेश्वर विषयத்திலென்னாதே परिपूर्ण परमोदारविषयத்திலென்று सामान्येन निर्देशित்தவித்தாலே லொகத்திலும் ஸுத்திரமும் லுத்திரமான ராஜாஹாசர் தங்களை அறித்த சிலரை அநாதரிக்கக்கண்டாலும் परिपूर्ण परमो दारரான ராஜாக்களப்படி யல்லாமையா லங்கும் फलाविना भावத்துக்குத்தட்டில்லை யென்று கருத்து - मुख्य प्रपत्यधिकारिया யிருப்பான் उक्तियை अनुष्ठित்தால் सर्वेश्वरன் परिपूर्णனும் परमोदारனாயிருக்கச் செய்தேயும் அநாதரிக்கு மாப்போலே இவன்திறத்திலும் அநாதரிக்கு மாகில் फला विनाभावங்கூடா தொழியாதோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார் - அறிவி லீத்யாதி - அறிவிலிகள், அறி வில்லாதவர்கள் - ज्ञान दरिद्ररென்றபடி - பற்றாசு, अवलम्बन - திறத்தி லென்கிறத்துக்கு உண்டறுக்கமாட்டா ...

(சா.பு) गुणेभ्योप्यधिकानन्तगुणविशिष्टसर्वेश्वरस्सर्वपेक्षितंदास्यतीत्यर्थः. “भौमंमनोरथं स्वर्गं स्वर्गि वन्द्यश्चयत्पदं । ददातिध्यायिनांनित्य मपवर्गप्रदोहरिः । सकल फल प्रदोहि विष्णु” रित्यादि प्रमाणात्. नन्वज्ञ प्रपदनेज्ञानवत्प्रपदनेच फलतौल्य मनुपपन्नं - प्रत्युत वैधस्य सम्यक् ज्ञानाभावेप्यनुष्ठाने रक्षासत्त्वादि प्रापक यागादि वद्धाधकत्वमेवस्यादित्यत्राह - அறிவிலிகளாயித்யாதி. “नेहाभिक्रमनाशोस्तिप्रत्यवायोन विद्यते । स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायतेमहतोभया” दिति प्रत्यवायाभावस्य श्रवणात्. “अनन्यसाध्ये स्वाभीष्टे महाविश्वासपूर्वकं । तदेकोपायता याच्ना प्रपत्तिशरणागतिः । तेन तेनाप्यते तत्तत्त्यासेनैवमहामुन” इत्याद्यवगता शक्ताधिकारत्वस्य प्रपत्तिरूपाचार्य निष्ठोक्त्यो विद्यमानत्वा दशक्त विषये भरन्यासेनैव केवलकृपया भगवतःसर्वफल प्रदत्तावगमाच्च तुल्य फलप्रदत्व मुपपन्नमितिभावः. அறிவிலிகளாய் இவ்வுக்திமாत्रமே பற்றாசாநவர்கள் திறத்தில், ज्ञानविशेष शून्येष्वेतदुच्चारणैकावलम्ब नेषु विषये - ...

(சா.வி) सर्वददातीत्यर्थः. ननुविशदज्ञान रहितस्यानुष्ठाने अज्ञकृतयागादिवत्प्रत्य वायकरत्वंस्यात्फलसिद्धिस्तु दूरत एवेत्याशङ्क्य “मित्रभावेन सम्प्राप्तंनत्यजेयंकथञ्चन । दोषोयद्यपि तस्यस्यात्सतामेतदगर्हितं । दुराचारोपि सर्वाशीकृतघ्नोनास्तिकःपुरा । समाश्रयेदादि देवं श्रद्धया शरणंयदि । निर्दोषं विद्धितंजन्तुं प्रभावात्परमात्मन” इत्यादिषु फला वश्यं भावस्यप्रतिपादनात् - “नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते” इति प्रत्यवायाभावस्यापि प्रतिपादनात् शरण्य कृपैव सर्ववैकल्यं शमयतीतिनात्रयागादिसाम्यमित्यभिप्रेत्याह. அறிவிலிகளாய் इति. ज्ञानरहितेषु - இவ்வுக்திமாत्रமேபற்றாசாநவர்கள் திறத்தில், एतदुक्तिमात्र मेवावलम्ब मानेषु विषये ....

(சா.ச) அறிவிலிதி. ज्ञानशून्यास्सन्त इत्यर्थः. பற்றாசு, रक्षणव्याजं - இவ்வுக்தியினைநாचार्यோபदिष्ट ...

மூ- இவ்வுக்திமாत्रமும் உண்டறுக்க மாட்டாது ஶரண்யன்கூபை. இவ்வர்த்தத்தை, “பாபியஸோபி ஶரணா஑திஷப்தபாஜ:” என்றும், “ஶரணவரண வா஑ியம் யோதிதானபவதி பத சாபி துபூர்விகா” என்றும் “ப்ரபத்திவாசைவ நிரோகிதூவூண்” என்றும் அபியுத்தா஑ பேசினா஑்கள். ...

(சா.து) உண்டறுக்கமாட்டாது, ஑ுஜித்து ஑ரிப்பித்துக்கொள்ள மாட்டாது - ப்ரதுபகாரம்பண்ணிஅநூ மாகமாட்டாதென்கை. பாபியஸ இதி. “நோபேகணம்மதவோசித மூஷ்வரஸ்ய” என்று உத்தரபாது - ப்ரபத்திவாசைவ, தூயோசுதாரண மாத்ரண. உன்னை பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்க இச்சிக்கின்றோமென்கை. ...

(சா.ஸ்வ) தென்கிறத்தோடு அந்வயம் - உண்டு, ஑ுஜித்து. அறுக்க மாட்டாது, ஑ரிப்பித்துக்கொள்ளமாட்டாது - அராதுநமாக ஸூவிகரித்து அதில் ஑ானவூஷசுமாகிற பூர்த்தியில்லாமையைப்பார்த்து பதங்கொடாதே இருக்கமாட்டா தென்றபடி. முக்யத்தில் ஑க்தனாயிருந்தவன் ஑ூணத்தை அநுஸித்தால் தயனூயனாகாதொழிந்தாலும் ஑ான தரித்ரனாய்இவ் உக்திமாத்ர மொழிய ஑த்யந்தர் மில்லாதவன் ஶரண்யனுடைய கூபைக்கு பூர்ண பாத்ரமாகையா லிவன் திறத்தில் இவ்வுக்திமாத்ரமும் பதா வினா஑ூதமாகக்குறையில்லை யென்று கருத்து. இப்படி ந்யாயத்தைக்கொண்டு நிர்ணயிக்கிற மாத்ரமன்றிக்கே இவ்அர்த்தத்தில் ஶரண்யா஑ி ப்ராயகணுத்தியமுண்டென்கைக்காக யேன கெனாபூத்யாதி ஑த்ய வாச்யத்தை உதா஑ரித்தது. யேன கெனாபூதி. அர்தனாயாதல், தூஸனாயாதல் பூர்வ மித்ரனாயிருந்துவைத்தாதல், ஑த்ருவாயிருந்துவைத்தாதல், அ஑்஑ா஑்஑ிகளில் விஷத ஑ான யுத்தனாயாதல், சமுதாய ஑ான யுத்தனாயாதல் என்றபடி. யேன கெனாபி என்றது அர்ததூஸத்யாதி ப்ரகார மாத்ர பர்மாக லாகாதோ? சமுதாய ஑ான பூர்வகத்வ ரூபமான உக்தி ப்ரகாரத்தையும் ச஑்஑்஑்஑ிக்கிறதென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? உக்திமாத்ரம்தலா வினா஑ூத மென்கைக்கு அநந்ய தாசித்஑ுமாயொரு சம்ப்ரதாய முண்டாகிலன்றோ இதிப்படியாக லாவ தென்ன வருளிச் செய்கிறா஑். இவ்வர்த்தத்தை யித்யாதி. பாபியஸ இதி. ஶரணா஑தி ஑ப்த:; ஶரணா஑தி ப்ரதிபாதுக வாச்யம். “நோபேகணம் மத வோசித மூஷ்வரஸ்ய” என்று உத்தர பாது. ஶரண வரணேதி. ஶரண வரணவாக், ஶரண வரண ப்ரதிபாதுக வாச்யம். “இதி யதி தயனூயதாமய்ய ஑ோவரததவ பவேத்த: ப்ராணிமி” என்று உத்தரார்த். ப்ரபத்தி வாசைதி, ப்ரபத்தி ப்ரதிபாதுக வாச்யே நேத்யர்த:.. “ததா வித்஑்வா பத பக்தி துர்஑்஑” மிதி பூர்வ பாது:.. நிரோகிதூ, உத்தராவதித்யன்றிக்கேசதானுபவிக்கைக்கென்றபடி. வ்யாபாராந்தர் ...

(சா.ப்ர) உண்டறுக்க மாட்டாது. “ஐஸ்வர்ய மக்ஷர஑திபர்மம் பதம் வா கஸ்மூசிடம் ஑லிபர்஑ வ஑தேவிதூர்ய | அஸ்மூனகிசுத்ரிதுசித்கூதமித்யதாம்பத்வம் ஑஑்஑சேகத்யகூயமுதாரபாவ” இதுக்தப்ரகாரேண ஑ரயிதூந ஑க்நோ தூத்யர்த: - யேனகெனாபூத்யஸ்ய வூபவ வாதுத்வ ஑஑்஑ா நிராஸார்த்யமுக்தி ரூபோபாயஸ்ய சம்ப்ரதாய பர்஑ரா஑தத்வம் தர்ஷயிதி - இவ்வர்த்தத்தை இத்யாதினா - நநு, ஑ேவரத! யேய் தூயரூப ...

(சா.வி) ஶரண்யன்கூபை, ப்ர஑வத்கூபா - இவ்வக்திமாத்ரம், ஐததுக்திமாத்ரம் - உண்டு, ப்ரக்ஷயித்வா - அறுக்கமாட்டாது, ஑ூர்ண கர்தூ சமர்தானபவதி. ப்ரதுபகாரவினா வ்யர்த்஑ நகரோதூதிதி கூபாயா ஐவதாது்஑ மா஑ாத்யமிதிபாவ:.. பேசினா஑்கள், உக்தவந்த:; நோபேகண மித்யஸ்ய மதவோசிதம் ...

(சா.சம்) ச஑்஑்஑்஑வாக்யம் விவகிதம் - உண்டறுக்கமாட்டாதிதி. இமாமுக்திசுத்ருத்யாபத ஑ான வினாஸ்தாதும஑க்தேத்யர்த: - ...

மூ - இவ் உக்திமாத்திர நிஷ்ணுடையவும், அகார்யநிஷ்ணுடையவும், நிலைகளிரண்டையவும்
 “தவ஢்ரஹ மகாரிஷி தாமிக்கேஶ்ரணமியபிவாக முதேரிர் . இதிரசாக்ஷிகயந்ரிதமதமாங்குர ஢்ரந்தவரங்ஙுரந்஢்ர”
 ஂன்று ஶேர்த்தணுஸந்தித்தாரா்கள- ...

(சா.தீ) தவ஢்ரஹிதி. இதிர, அஸ்தாத்தேதாரகார்யநிஷ்ணுவாதுக்திரநிஷ்ணுவாத்ரேத்ய்ஃ. இதமு, இம்வ்யாஜ். சசாக்ஷிகயன்.
 தவ்யா அகார்யேஶ்஑ ஂவங்குத் தத்ர இமே அகார்யாஸ்தாக்ஷிண இதிரதர்ஶ்யந் மான்த்ரிகுணவஶ்ய தயா “அ஢்஢்மே” இதிர த்ரகாரேண
 தவந்ரிவாரண த்ரவூத்தமபி தவரஶ்யங்குர வௌ்கை. ஶலாகத்தில அபிஶத்஑த்துக்கு ...

(சா.ஸ்வா) நிரதே஑மான இவூக்திர மாத்ர ஑லசாதன மௌன்னக்கூடுமோ? தவ஢்ரஹ மௌன்கிற ஶலாக
 த்திலே இவூக்திரக்கு ஶ஢்காரிர த்ரவௌ தாமிக்க கர்த்வ்யமாகவௌரு வ்யாபாரத் தோத்துகிறதிலலையோ?
 இங்ஙனன்றாகில அந்த ஶலாகத்திலே யௌருவனுக்கிரண்டு வ்யாபாரத் வேண்டினதாக஑
 ஑ால்லுவானேன்? ஂன்ன வருளி஑ ஑ெய்கிறார். இவூக்திரமாத்திரநிஷ்ணுடையவு மியாதி. ஑்தௌ
 வ்யாஜௌ தத்ர ஢ிதங்ஙளை யௌல்லாம் ஶி஑ிக்க வந்த இவாரிரண்டு அதிகாரிகளுடைய நிலைகளை
 ஑்ந்ய லா஑ வார்த் மௌரு ஶலாகத்திலே ஑ேர்த்தநு ஑ந்஑ித்துஅத்தளை தோக்கி ஂர் அதிகாரிக்கு
 இரண்டு வ்யாபாரத் வேண்டினதாக஑ ஑ௌன்னபடி யன்றௌன்று கருத்து. ஑முத்ய த்ரமான அபி
 ஶத்஑த்தாலேயோர் அதிகாரிக்குே யிரண்டும் வேண்டு மௌன்று தோத்தவிலலையோ?
 வௌன்னவருளி஑஑ெய்கிறார். ...

(சா.த்ர) ஶரணவரண வாங்஑யௌதிரா ஑ாபிதீதீர்விகான ஢்வதீதிர மயிதவதயநீயதா யதி஢்வேத்தத்:த்ரணிமீத்யுக்த்யா
 - த்ரபத்திவாக்வேத்யேவகாரேண ஶரணா஑தஶத்஑஑ாஜ இத்யத்ரஶத்஑஑தௌன் ஑ஶரணா஑திமந்நார்த்஑்நானா஑ாவேப்யுத்யாரணமாத்த்ரஸ்ய
 மௌ஑சாதனத்வ் த்ரதீயதே - நது஢்ரந்யா஑ாத்ம கஸ்யேத்யத்ரா஢் - இவ்வுக்திரமாத்த்ரேத்யாதிநா - தாபீய஑஑஑஑ியாதி
 ஶலாகவக்து ஶ்ரீவத்ஸாங்஑மிஶ்ராகார்யே஢்ய ஂவ஑ூ஢ித ஑கலர஢்ஶ்யார்த்: ஶ்ரீத்ரஶர஢்ரதூ஑்஑்யாகார்ய நிஷ்஑ே உக்த்வாமாத்ரவ
 ஢்ரங்குரீதிரி ஢்ரந்யா஑ரூபத்வௌக்தே ஶ்ரீவத்ஸாங்஑மிஶ்ராளாமபி ஑ாமான்ய஑்நான வௌஶிஷ்஑ேநௌக்தே ஢்ரந்யா஑ ரூபத்வ்
 விவ஑்஑ிதமிதி ஢ாவ: - நநு, தவ஢்ரஹமிதி வ஑்நே உக்த்யாகார்ய நிஷ்யௌஸஸுத்யத்ய ஑ாதனத்வ் த்ரதீயதே - தத்ரத்ங்
 த்ரத்யேக் ஑ாதனத்வமியத்ரா஢் - ...

(சா.வி) இஶ்வரஸ்யேதிதாத஑ே஑: த்ரபத்திவாக்வே, த்வயௌத்யாரணமாத்த்ரேண. அத்ரஶத்஑஑஑஑஑ிதத்ரபத்திவாக்வேத்யாதிநா
 உக்திரமாத்த்ரஸ்யௌத்யவத்வ மாவிஷ்஑ுத். நநு ஶ்ரீவத்ஸாங்஑ மிஶ்ரவாக்யே ஶரணவரணவா஑ிரய் யௌதிரா ந஢்வதி ஑த஑ாபி
 தீதீர்விகேத்யௌநௌ ஑்நானா஑ாவேபி மந்நௌத்யாரண மாத்த்ரஸ்யேவ மௌ஑ ஢ேதுத்வ் த்ரதீயதே. நது ஢்ரந்யா஑ாத்மக஑்நான
 விஶிஷ்஑ேத்யத்ரா஢். இவ் உக்திரமாத்த்ர நிஷ்ணுடையவும் இதிர. ஶ்ரீவத்ஸாங்஑ மிஶ்ரே஢்யஂவ ஑ூ஢ித ஑கல ர஢்ஶ்யார்த்:
 ஶ்ரீத்ரஶர஢்ர ஢்ரதூரீ஑்஑்யாகார்யநிஷ்஑ே உக்த்வா மா் தவ஢்ரங்குரீதிரி஢்ரந்யா஑த்வௌக்தி:.. ஶ்ரீவத்ஸாங்஑ மிஶ்ரௌக்தேரபி
 விஶத஑்நானா஑ாவே தாத்ரத்ய். ஑ாமான்யாகாரேண ஢்ரந்யா஑஑்நானவத்வ் விவ஑்஑ித மிதி஢ாவ:.. நந்வேகஸ்யேவாதி காரிண:
 ஶ்ரீத்ரஶர஢்ர ஢்ரதூரீஸ்ய வ்யஸ்திதௌத்யாபாய ஢ூதௌக்த்யாகார்ய நிஷ்யௌ: ஑்வநிஷ்஑த்வ கத்யந் கத்யமுத்யதத இதிர ஑ேத்ர. ஑்வானுத்யான
 கத்யநவ்யாஜௌ த்யாபாய த்வய ஑த்ராவ ஑்நாபநார்த்வாத்஑த்ஸூக்தே:.. ஑ேர்த்து அநு஑ந்஑ித்தாரா்கள, ஶ஢்஑ாவேநானு-
 ஑்஢ிதவந்:.. தவ஢்ரஹமியாகார்ய ...

(சா.஑்) ஶரணமதீத்யத்ர அபிந்஑ஸுத்யார்த்: - கிந்தூக்தாதிக்கய த்ர:.. ததா஑ௌக்திராகார்யநிஷா஑த்யு஑ு ...

மூ- இதில் மிகுதி காட்டுகிற அபிஷப்தத்தால் ஓரொன்றேயமையு மென்று சூचित மாயிற்று.

(சா.தீ) சமூத்தயார்த்த ஞான்தியை நிரசிக்கிறார். இதில்தியாதியால் ....

(சா.ஸ்வ) இதில்தியாதி. இதில், இந்த நிலைகளிரண்டில். மிகுதிய்தியாதி. தன் அபிமதஸித்தி யில் தனக்கு இனியொரு வ்யாபார வேண்டாதபடி பண்ணும் சுவாபமான ஞரஸமர்பணத்தை “தவஞரோஹகாரிபி” என்று முற்படச் சொல்லி யிருக்கையாலே ஞரணோக்யாதி வ்யாபாரமன பௌதத்வென அதிக மாகையாலும் அபி ஞப்தமதிகார்த்த ரமாயும் லோகத்தில் ரயுத்த மாகக்கானகை- யாலு மிங்கு அபி ஞப்த மிகுதியைக்காட்டவந்த தத்தனைப் போக்கி சமூத்தய ரம் அன்றென்று கருத்து. கிஞ் இந்த ஞலோகத்தில் உத்தார்த்த தாத்ய ரபாரமர்த்தத்தாலு மிந்த அபி ஞப்தம் மிகுதியைக் காட்டவந்த தென்னு மிடம் சித்திக்கிற தென்று கருத்து. எங்ஙனேயென்றில் லோக மெல்லா மிருக்க என்னை யொருவனை யிப்போது நிற்துருக மாக ரகூத்தால் லோகத்தாருன்பக்கல் வௌய்யநௌத்ய ரூபதௌத்தை யிட்டு அபவாத் சொல்லுவார்கள். அதுக்காக நீ இவன் பக்கலொன்றுக்கிரண்டாக வ்யாஜங்களுண்டாயிருக்கின்றன என்றிப்படி யித்தை லோகத்தார்க்கு சாஸிகளை யிட்டு மூதலிப்பித்தென்னை யுனக்கு ஞரமார்த்திக்கொள்ளென்றிப்படி அவனுடைய அஸ்திர பக்யபாதி த்வாதிஸ்ய ரூப மஹாபுண் சொல்லுகையிலே யிறே யிங்கு தாத்யர்த்தம். இத்தாலிவை யிரண்டில் ஒன்றே யமையும்; மத்தது மிகுதி யென்று தாத்யர்த்த லலிக்கிறதிறே. இந்த ஞலோகத்திலே ...

(சா.ர) இதில்மிகுதீதி - அவாதிக்கய்சூத்தயதா - எததுத்த ஞவதி - சகல ஞாஸ்தாரதமேரஹஸ்யத்யேமுமுகு- ஞிரவஸ்யஜாதவ்யஸ்யர்த்த பஞ்சகஸ்ய சரபகாரகஸ்ய ருதிபாதகத்வ ரகார விஸோஞிஜாசார்யேண “ர: பத்யாகான்த: ருணிபத நமஸ்திந்ஹித தம் ஞுஞஸ்தஸ்துல்யஸ்சுலகயதி சஸார ஜலதிம் ॥ ஞுதித்யேவ் ருஜாமுபஜனயதாக்கேந சிததசாவ வித்யாவேதாலீமதி பததி மந்ரேண ருருப:” இத்யாதி வதஸ்துஹேணோபதேஸ ரூவகம் ஞவதஸ்தந்நிதூத்வ தேகநிரூபாதிக்க ஞேஸுதோஹ், த்வதநு கூலஸ்யா, ருாதிக்கூல்யவர்திதஸ்ச, த்வத்யதிருகேண மமரகஸ்கான்தரம் நாஸ்தி, த்வமேவகோயிதாஞவ, மதரகஸண ஞரத் வௌத்யநுஸந்ததானோத்ய மய்யுத்யாரயே தித்யுத்தே மஹாவிஸ்வாஸரூவகம் ததானு சந்ததானஸ்ய த்ய வதனமுக்தி ரூபோபாய இதி. நநு, வேதாந்தாசார்யௌவ “மந்ராஹ்யம் முக்திவீஜ” மித்யத்ர “ரூபுதிவாசௌவ நிரூகிதது வுணே” இத்யஸ்யுத்தே மூக்தி ஹேதுத்வ ரதத்வ மநூத்யுத்தே ஜநி வ்யதிரித்தாாயா: “ஸகூதுத்யாரிதம் யேந ஹரிருத்யகஸரத்ய” மித்யாதிந்யாயாத்யதாவஸ்தித ரூபததநமுக்தேந சாதநத்வோத்தே: “ஸ்தானம் சத்யவித” மித்யாதிவா க்யோத்தேரபியதா வஸ்திதரூபததநானுஸ்தாபநத்வௌவசாதநத்வவத்தயுத்தம். கிஞ்அத்யோத்தமானாயா உத்தேஸ்தாமான்யஜான தததிதத்வேபி சாதநத்வம் நோபதத்யதே. விகல்பாஸஹத்வாத். ததாஹி, கிஸாமான்யஜானமாத்ரம் சாஸாத்தாஸாத்நம்; அத்யத்யுத்யாரணமாத்ரம்; அதவா விஸிஸ்தம். நாத்த:, உத்தே ...

(சா.வி) நிஸ்தா ருதர்ஸிதா; ஞரணமிதூத்யுத்தி ரிதிவிவேக:. அபிஷப்தஸ்ய சமூத்தயார்த்தத்வ ஞ்ரம் வ்யுதஸ்யதி. இதில்மிகுதூதி. அதிகம். ஓரொன்றை எகேகம். அமையும், அலம். அபிஷப்த: அஞ்யுத்தயகதநார்த்த:. தஸ்ய ரூயோஜநமூபாயத்யுஜாபநமிதிஞவ:.. ...

(சா.ஸ) ருாடாதித்யேவாபிஷப்தேநசூதிதமித்யாஹ இதில்மிகுதி இதி உத்தேராதிக்கய ருதர்ஸகாபி- ஞப்தாதித்யர்த்த:.. ...

(सा.प्र) स्साधनत्व परित्यागात्. नद्वितीयः, ज्ञानमात्रोपायवादिश्रुतिव्याकोपात्. नचतृतीयः, समुच्चये प्रमाणाभावात्. ज्ञानकर्म समुच्चयवाद इवोक्तिरूपांशस्यज्ञानव्यतिरेकात्. “नान्यःपन्था” इत्यादि विरोधाच्च. अङ्गाङ्गिभावेन समुच्चयस्य चोक्ते रङ्गित्वेन समुच्चयेज्ञानव्यतिरिक्तत्वादेव “नान्यःपन्था” इत्यादि विरोध प्रसङ्गात् - सामान्य ज्ञानस्याङ्गित्वेतस्य विकलत्वात् - अतउत्तेर्यथावस्थित भरन्यासानुष्ठापन द्वारैव साधनत्व परत्वेन “स्नानं सप्तविध” मित्यादिकं व्याख्येय मितिचेन्न - “अथातः श्रीमद्द्वयोत्पत्तिः - वाक्योद्वितीय” इत्यारभ्य - एतन्मन्त्रश्च प्रपत्तिः पूर्वोनारायण प्रोक्तोनादि सिद्धो मन्त्र रत्न इत्युक्त्वातद्वयं सकृदुच्चारस्संसार विमोचनं भवतीति द्वयोक्ते मोक्ष साधनत्व श्रवणात् “तस्मात्सकृत्कृते नैवकर्मणायेन मानवः । सकृज्जप्तेन मन्त्रेण कृतकृत्य स्सुखीभवेत् । तद्ब्रूहि कर्म तंमन्त्रं दयार्द्रहृदयोह्यसी” ति प्रश्नोत्तरे विद्येते येन तत्कर्म कृत मात्रेण कर्मणा मामवाप्नोति नर” इति भरन्यासस्य मोक्षसाधनत्व मुक्त्वा “सकृज्जप्तेनमन्त्रेण कृतकृत्य स्सुखीभवे” दितितस्याःश्रुतेरुपब्रह्मितत्वात् “अविज्ञातार्थं तत्त्वस्य मन्त्रमीरयतः परम् । गुर्वधीनस्य कस्यापिप्रपत्तिर्वाचिकीभवे” दित्यादि प्रमाणात् “मन्त्राख्यं मुक्तिबीज” मिति श्लोक व्याख्यायास्सामान्यज्ञान पूर्वकत्व रहित केवल द्वयवचन मात्रस्य साक्षात्साधनत्व प्रतिक्लेष परत्वेनाप्युपपन्नत्वादुक्तेर्वस्तुतः प्रधानभूत सामान्य ज्ञानपूर्वकत्वाश्रयणेन करणभूत तत्तन्मन्त्रोच्चारण विशिष्ट पूर्णाधिकारि कृतभरन्यासस्येव ज्ञान मात्रोपायवादि श्रुतिविरोधाभावात् - “योब्रह्माणं - श्रीमन्नारायण स्वामिन्. श्रीमन्नारायण चरणा” वित्यादीनां तत्र तत्र प्रपत्तिप्रकरणे पठितानां प्रकरणात्प्रपत्यङ्गत्वावग माञ्जीवान्तर्यामितयोपास्य भगवदुपासनरूपदहरादिविद्याव्यतिरेकेण परमात्म शरीरतयास्वात्मोपासनरूपपञ्चाग्नि विद्यायाभगवदुपासनरूपत्वस्य “अप्रती कालम्बनान्नयतीति बादरायणः - उभयथाच दोषात्तत्क्रतुश्चे”त्यादिभिस्समर्थं तत्त्वन्यायेन विशेषज्ञभरन्यासाङ्गभूतस्य पूर्णप्रपत्ति गर्भद्वय रूपकरण मन्त्रस्यसामान्यज्ञानापेक्षया वैवक्षिक प्राधान्येन पञ्चाग्नि विद्याया विद्यान्तरत्व वत्प्रपत्तिमुखभेदत्वोपपत्तेः “यद्येन कामकामेने”त्यादि प्रमाणात्तस्यात्यन्ताशक्तविषये साक्षाद्भगवत्प्रसाद साधनत्वोपपत्तेस्सम्प्रदाय प्रवर्तकैः ‘शरणमित्यपि वाचमुदैरि’ मित्युक्तेः. वेदान्ताचार्यैरेव शरणागतिदीपिकायाम् “भक्तिः प्रपत्तिरथवाभगवं स्तदुक्तिस्तन्निष्ठ संश्रय इतीव विकल्प्यमानम् । यत्किञ्चिदेकमुपपाठयतात्वयैव त्रातास्मरं त्यवसरेभविनोभवाब्धि” मित्युक्तेरत्रापितुल्य फलस्नानभेद निदर्शनपूर्वकमुक्तेः प्रपत्तिरथवाभगवं स्तदुक्तिस्तन्निष्ठ संश्रय इतीव विकल्प्यमानम् । यत्किञ्चिदेकमुपपाद यतात्वयैव त्रातास्तर न्यवसरेभविनोभवाब्धि” मित्युक्तेरत्रापितुल्य फलस्नान भेद निदर्शनपूर्वकमुक्तेः प्रपत्तितुल्यफलतद्भेदत्वोक्तेः. ॐ उक्तिमात्रं प्रमाणं तदुक्तं कर्मणां तदुक्तिमात्रं पदप्रयोग पूर्वकमव्यवधानेन साधनत्वोक्तेरत्रैव सद्धारक साधनानां पृथक्परिगणनादुपायविभागाधि कारेच मानस, वाचिक, नमस्कारोदाहरणपदयोगपूर्वक मुक्तिरूपप्रपत्तेः पूर्णभरन्यास तुल्यफलत्वानुवादात्परिकरविभागाधिकारेच - “ॐ फलं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं अनुष्ठिकं पञ्चकृती उपायं कायक्लेश ...

மூ- இவர்களில் ஆசார்யநிஷண் “புத்:ப்ரேஷ்யஸ்ததா ஸிஷ்யஇத்யேவச்வ நிவேதயேத்” என்று ஸாண்டில்யஸ்முத்யாதி (ஸா.தீ) இனி ஆசார்யநிஷணைக்காட்டுகிறார். இவர்களில்தாதி. ...

(ஸா.ஸ்தா) ஆசார்ய நிஷ னுடைய நிலை சொல்லுகிற தென்றக்கூடுமோ? ஆசார்ய நிஷணாவான் ஆசார்ய பரிசர்யா நிரதனன்றோ? அவன் இந்த ஸ்லாகத்திலே தோத்தவில்தையே? இனி ஆசார்ய நிஷ னென்றது ஆசார்யனுடைய ஸர்ந்யாஸத்திலே அந்தஹீதனானவனை யென்றில் ஆசார்ய னுடைய ஸர்ந்யாஸத்தில் ந்யஸ்யமான ஸர்ஸம்வந்நியாய்க்கொண்ட ஆசார்யனன்றோ அந்தஹீத னாவான்? இவன் ந்யஸ்யமான ஸர்ஸம்வந்நி யல்லாமையாலதில் அந்தஹீதனாவ தெங்ஙனே? யென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவர்களில்தாதி. இவர்களிலென்றது, இந்த ஁த்திநிஷாசார்ய நிஷயோ ஸ்மத்யே என்றபடி. ததாசா சார்யஸேவா நிரதனையும் ஆசார்ய நிஷணென்று லாகத்தில் சொன்னாலுமந்த சேவ ழான ரூபமல்லாமையாலே மாக்ஷோபாயமாக மாட்டாமையாலிந்த ஁த்யதிகாரியோடு சேர்த்த ஆசார்ய நிஷண் அவனில்காட்டில் வேறுபட்டவனென்று கருத்து. நிவேதயேத். குடும்பிதிஸேஷ:. இந்த ஸ்லாகத்துக்கு முன்பு. “஁த்யாய பூர்வ ழஹிணி” என்று ஁பகரமத்தி லிருந்தாலும் அது “ஸுத்திதானயே” தென்கிற க்ரியாந்விதமாய்க்கொண்டு நிராகாழ்ந மாகையாலும் “அழிபகச்சேயுரா தூதா:” என்று ஸ்வாந்வயா யோக்ய க்ரியாந்தர் வ்யவஹித மாகையாலும் “புத்: ப்ரேஷ்ய:” என்கிற இந்த ஸ்லாகத்தில் ஸிஷ்ய ஸத்யோபாதான ஸ்வாஸ்யத்தாலு மிங்கு குடும்பி யென்றே ஸேஷ பூரண கர்தவ்யமிதே. ஸாண்டில்யேதாதி. ஆசார்யன் ஸ்வாத்ம மாத்ர ஸர்ஸமர்ப்பணம்பண்ணும் ப்ரயோகத்திலே இவன் ...

(ஸா.ப்ர) காலதேஹ்யார்தி வ்யதாதினொன்றும் வேண்டாததொரு ஸகூதனு ஸந்நானமாதல் ஸமுதாய ழானபூர்வக ஸகூதுத்திமாத்ரமாதலாய்” இத்யுக்ते: - த்வயாதிகாரேச “ஆஸ்திகனுக்கு இம்மந்நார்தி த்தினுடைய ஸமுதாய ழானபூர்வக ஸகூதுதாரணமே - ஁தாரகமென்றுமிடம் - ஸாஸ்த்ரஸித்ய” மிதி ஸாவதாரணமுக்ते: - தந்நைவோபரி “ஸகூதுதாரண மாத்ரத்தளவிலு முள்ள ப்ரஹவ. ஸ்ருத்யாதி ப்ரமாளபலத்தாலே ஸுழ்ரஹ” மித்யுக்ते: - “நத்வயவசனத: ழேமகரண” மித்யுக்तेச்ச ஸமுதாயழானபூர்வகோக்ते ஸ்ஸாகாழ்நவத்ப்ரஸாத ஸாதனத்வ ஸம்ஸவாத்யதொத் வ்யாழ்யேவயுக்तेத்யலமதி விஸ்தரேண. அதாசார்ய நிஷாயாஸ்வரூபமாஹ. இவர்களில்இதி ஆசார்யநிஷ நித்யாதிநா - ஆசார்ய நிஷாயாமாக்ஷேஹதுத்வ “த்ரிஸந்ந்ய்காரயேத்வாலாந்வந்நன்தேவபாதயோ: । புத்:ப்ரேஷ்ய” இத்யாதி வசநைஸ்தித்ய். அஸ்திந்வசநே த்ரிஸந்ந்ய் தேவபாத வந்நனேன ஸஹ நிவேதன ஸத்ய ப்ரயோகாதேன ஸர்ந்யாஸோ விவழித இதிஹவ:.. கிஷ் “அந்வயா தேவ சைகஸ்ய ஸம்யத்யஸ்தாத்மநோஹரौ । ஸர்வேவ ப்ரமுச்யேர்ந நரா: பூர்வததாபரே” பூர்வ, ஆசார்யேண ஸ்வாத்ம ஸர்ந்யாஸானுஷானா த்பூர்வ தஸ்யமதீயா இமே இத்யேவ் ரூபாஹிமான விஷயத்வேநாஶ்ரிதா: அபரே, ஆசார்யேண ஸ்வார்த ஸர்ந்யாஸானுஷானான்தர் தைநை ஸிஷ்யார்தி கூதஸர்ந்யாஸ ஃலின இத்யர்த:., நது, ஸர்ந்யாஸானந்தஹிவ்யேகவ்ஷ ப்ரஸூதஸ்வஸாஹிஹாவிதாநா ஸம்வத்யா: பிதூ பிதாமஹாதய: புத்ரபூதாதயோ ஸ்ருத்யதாஸாதயோவா. ததாஸதி பர்ஸ்பரயாமானவ வ்ஷஜஸ்ய கஸ்யசிதிதிநிப்ரபந்நத்வே தத்யிதூ ...

(ஸா.வி) ஆசார்யநிஷாண் தர்ஸயிதி. இவர்களிலிதி புத்ரப்ரேஷ்ய இத்யத்ரநிவேதனவசநேனஸர்ஸமர்ப்பணம் விவழிதம். ...

(सा.सं) अन्तर्भूतनिति - आत्मीयत्वेनान्तर्भूत इत्यर्थः आचार्यनिष्ठस्य फले निस्संशयतायां. ...

மூ- “सिद्धिर्भवतिवानेति संशयोच्युत सेविनां । न संशयो व्रतद्वक्त परिचर्यरतात्मनाम्” ...

(சா.தீ) இவ்வாசார்யநிபைக்கு ஫லாவினாபாவத்திற் ஫்ரமாண காட்டுகிறார். சித்திரித்யாதி. அச்யுத செவினா ஫லசித்தி சா்ஸய:கர்து ஸக்யதெ. தத்குத ஫ரிசர்யரிதாத்த்நா ஫லசித்தி சா்ஸய நகஸ்ய ஫்யஸ்திதி ....

(சா.ஸ்வ) அந்தர்஫ூத னென்று கருத்து. யதா, இங்கு சொல்லுகிற ஆத்மாத்த்மியபரஸமர்ப்பண மூக்ஷார்த் மன்றிக்கே அபி கமநாந்தர்ரகதமே யாகிலும் அந்த ஫்ரயோகத்தின்படியே மூக்ஷார்த்மான ஫்ரயோகத்திலும் ஆத்மிய பர சமர்ப்பணத்தையும் சேர்த்து அநுஸ்திக்கையாலதிலே யிவனும் அந்தர்஫ூத னென்று வாக்ய தாத்஫ர்ய மாகவுமாம். தான்஫்ர஫ுத்திபண்ணாதிருக்க அந்யன் பண்ணின மாத்ரத்தாலே தனக்கு ஫லசித்தி யுண்டாமோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். சித்திரித்யாதி. ஫்ரமாண ஫ரதந்நாணா க்ரகி த஫ி ஸாஸ்த்ரார்த் ஫லசித்தி சா்ஸயா பாவாதிதரேஸா்து சர்வத்ர சா்ஸயாதுகவதூ கவத செவாரூ஫ ஸாஸ்த்ரார்த்யோ: க்ரகித்சா்ஸய:, க்ரகித்சா்ஸய: இத்யேவ வ்யவஸ்திததயா சா்ஸயததபாவ கதநஸ்ய அநு஫ ஫ந்நவாதத்ரயதாஸ்த்ருதார்த்நி விவக்சித: . கிந்து ஫ல ஫்ரதஸ்ய பகவதஸ்ஸ்வாராதகா ஫ேக்ஷயா஫ி ஸ்வபக்தாராத கेषு஫்ரஸாதுதிக: ஸ்வாராதகேஸு து நதாவாந்஫்ரஸாது இத்யேதாவதேவ விவக்சிதன். ஫ல ஫்ரதத்வ ரஹிதானா பாகவதானா பகனன் கதன் ஫ல ஸாதந மிதி ஸதுகாவாரணார்த் பாகவத பகனஸ்ய கைமுத்ய ந்யாயமுதென ஫ல ஸாதநத்வ தூதயிதது ஫்ரவூத்த்வாதஸ்ய வகநஸ்யாத்ரசா்ஸயதத-பாவூக்யூந்யூநாதித ...

(சா.஫்ர) இத்யாதிபிர்விஷ்ணுபக்திவிஹிநாயூ஫தேஸநிபேதாத். ஫ு஫தேஸானர்ஹார்த்நிஸ்தானஸ்ய கிம்஫ுநந்யயிந நிபிதூத்வாத். ஫்ர஫தநஸ்யசர்வ஫லஸாதநத்வெ஫ி கர்தபஸ்யஸதூகூத்வ஫்ராத்யர்த் மேருநிగரணார்த் வா, ஫்ர஫தநானுஸ்தானா ஸாதுக்யவதயூக்யவிஷயே அநுஸ்தானா யூகாத்கஸ்யா஫ி சர்வார்த் பரந்யாஸானுஸ்தானா சம்பவாந்ந சர்வமுக்தி஫்ரஸதுங் :- “தர்ஹி அ஫கந்ம் கராதிதா சமூதி” மித்யாதிநா சர்வார்த் மூக்ஷ ஫்ரார்த்நன் கதமிதி சேத். ததது நஸாதுக்யந்மூக்ஷூ஫ாயானுஸ்தான். கிந்து, மூக்ஷூ஫ாயானுஸ்தானூ஫யுக்த தர்ம விஸேஸாதி ஹேதுபூதாஸூர்வாதி ஁வ - மஹர்ஷ்யாஸூர்வாதி஫்ய சதி ஫்ரதிபந்நகே ஫லிஷ்யத்யந்யதானேதிபாவ: - நநு, ஸாஸ்த்ர஫லன் ஫்ரயூக்தரூதிந்யாடாந்யகர்தூக ஫்ர஫தநஸ்யான்யத்ர ஫ல கனகத்வ மநு஫஫ந்ந - ஃத்விகாதிர்வதக்சிணாதிநாஸ்வகூயத்வானா஫ாதிநாதிஸதுக்யா கைமுக்திகந்யாயேந ஫ரிஹாரமாஹ - சித்தி ப்ரவதூதித்யாதிநா - “஁வன்முக்தி ஫லானிய மஸ்ததவஸ்தாவ தூதே” ரித்யத்ரூக்தந்யாயேந சம்பாவித பாகவதா஫சாரஸ்யூ஫ாஸந பரந்யாஸ ரூ஫ பகவ தாஸ்த்ரயணஸ்யா஫ி “஁தேந ஫்ரதி஫த்யமானா இமமா நவமாவர்தந்நா வர்தந்தெ - நக ஫ுநரா வர்ததி” த்யாதிபிஸ்தத பாவே஫லாவிநாபாவூ ...

(சா.சன்) மானமாஹ சித்திரிதி. அச்யுதசெவினா, கர்மயூகாதிநிஸ்தானா. ஫்ராரபூத஫்ராவத்யபூத்யாந்திம஫்ரத்யயாவதிதா பக்திர்ரஸ்மிந்ஜந்மநி நிஷ்஫த்யிதவா ந வெதி சா்ஸயேந அஸ்மிந்ஜந்மநி சித்திப்ரவதிவானேதி சா்ஸயூபவதி. ஫ுபாயபக்தே: ஫்ராரபூத வ்யதிர்ரித்காத நாஸகத்வாத். தத்குத:, சித்தூ஫ாயைக நிஸ்தயா ஸரண்யமூ஫ாயான்தர் ஸ்தானே நிவெஸாயிதது சமர்த்நி விஸம்வமஸஹ மானூநந்ய ஸரணூநந்ய ஫்ரயூகனஸ்ச ஫்ர஫ந்ந: - அயமேததேஹாவஸான் ஁வஸ்வ஫லாய சமர்ப்பிதபர: அஹசூ ததாத்மாத்த்மிய பரஸமர்ப்பணே ஆத்மியத்வெநாவித ...

[illegible]

- “तमेवं विद्वा नमृत इहभवति - नान्यः पन्था अयनाय विद्यत” इत्यादिषु वेदनस्यान्य प्रतियोगित्वाश्रयणेन मोक्ष्यमाण निष्ठ वेदन व्यतिरिक्तस्योपायत्व निषेध परत्वाङ्गीकारे उपसर्जन प्रतियोगिकत्व प्रसङ्गा देतदेकार्थे “तमेवं विदित्वाति मृत्युमेती” त्यत्र एवकारस्यव्युत्क्रमत्वेनास्वारस्य प्रसङ्गाद्भगवद्वेदनान्यस्य उपायत्व निषेधेऽपि प्रतर्दनविद्योपास्येन्द्र व्यतिरिक्तस्यमोक्षप्रदत्ववद्भगवद्व्यतिरिक्तस्यमोक्ष प्रदत्व सम्भावनाया अनिरास प्रसङ्गात् - उभय व्यतिरिक्तस्योपायत्व निषेधपरत्वे वाक्यभेदावृत्यो रन्यतरप्रसङ्गात् - तच्छब्दनिर्दिष्ट भगवतोऽन्यत्व प्रतियोगित्वे एवकारस्वारस्यात्. भगवद्व्यतिरिक्तस्योपायत्वनिषेधेतद्वेदनव्यतिरिक्त स्योपायत्व निषेधस्यापि फलितत्वाच्च “अमृतस्यैषसेतु” रित्यादिभिस्सेतुत्वेनावगतभगवद्व्यतिरिक्तस्य मोक्षोपायत्वनिषेधपरत्वात् “नान्यःपन्था” इत्यादिनान्यनिष्ठप्रपत्तेरुपायत्वानिषेधात् - आत्मात्मीयम्भरं सर्वं - पुत्रः पेष्य इत्यादिभि रन्यार्थभरन्या सस्यापिसिद्धेः ऋत्विगा देरि वाचार्य स्यापि वरणसिद्धेश्शिष्य मोक्ष दर्शनजनित प्रीतिरूप फलस्याचार्ये जनन एवसर्वफल साधनत्व सिद्धेर्वेदन प्रतियोगिकत्वेऽपिसाधनतया वगतस्यैव तस्य प्रतियोगित्वा त्साधनत्वेच पूर्वकालीनत्वमात्रस्यैवोपोगित्वादननुपयुक्त समान कर्तृकत्वपरत्वेमानाभावे नाचार्यनिष्ठाया उपायत्वानिषेधात् - जातेष्ट्यादौफलस्यान्यत्रदर्शनात्. पादपादुका परिग्रह न्यायेन प्रीत्याधिक्य हेतुत्वाच्चाचार्यनिष्ठायाः फलाविनाभाव स्सिद्ध इति भावः - अन्य कर्तृक व्यापारस्यान्यत्र फलजनकत्वं लोकन्याय ...

(सा.सं) इतीह तत्परिचर्येक प्रयोजनकानानंसंशयलेशोपीतिभावः “साध्यभक्तिस्तुसाहंत्री-
प्रारब्धस्यापी”तिहि तद्गतस्यविश्वासातिशयः तत्परिचर्यरितात्मनः; गुरोर्विश्वासादपि गुरुतरविश्वास-
वत्वात्कैमुक्तिकन्यायत्ताले इत्युक्तं. आचार्यनिष्ठस्य फलसिद्धौ निस्संशयत्वे विश्वासविशेषसूचकः ...

மூ - ஒருமலையில் நின்று ஒருமலையிலேதாவும் ஸிம்ஹ சார்த்தில் ஜந்துக்களைப் போலே பாஷ்காரா - சஸாராதிலங்கனம் பண்ண அவரோடுண்டானகுடல் துவக்காலே நாமுத்தீர்ணராவுதோ மென்றுமுதலியாண்டானருளிச்செய்த பாசுரம். “அந்நொந்ந-
 ங்ஹவஸகோ யாதிரஜ்ஜேஸ்யத்வபுஜ்ஜநீகாகுஹநிஹிதோநீயதேநாவிகேந । ஢ுங்குதே ஢ோகானவி஢ித
 நுபஸ்சேவகஸ்யா஢்கா஢ி ஸ்வஸ்சம்ப்ராஸுபு஢வதிததா஢ேஸிகோமே஢யாங்:” - ஂன்று ...

(ஸா.஢ி) ந்யாஸதிலகத்திலே ஸ்வோக்திக்கும் இதுவே அர்த்த மென்கிறார். அந்நொந்நேத்யா஢ிநா. நூகா, ங்஢ம். ப்ரதம்஢ுஷாந்த மாசார்யநுஷாபித ப்ரபத்தினிஷரேப்பத்த. ஢்விதீய஢ுஷாந்த ஸ்வா஢்யர்த்தநாபூர்வகாசார்யநுஷித ப்ரபத்தினிஷரேப்பத்த. தூதீய஢ுஷாந்த தான் அபேக்ஷிக்கையன்றிக்கே க்ரபாமாக்ரத்தால் அசார்யநுஷித ...

(ஸா.ஸா) ஒருமலையே யித்யா஢ி. முதலியாண்டானித்யா஢ி. இந்த லோக ஢ுஷ்டி முதலி யாண்டா னருளிச்செய்த தாகையாலே யிப்பாசுரமே சம்ப்ரா஢ய மாகிற தென்றுகருத்து. அஸ்த஢பேக்ஷா஢ிகள ப்ரயோக கங்கள். அசார்யஸம்வந்஢மே ப்ர஢ான காரண மென்கைக்காக இங்கு சிஹ்ய ஸரீர ஜந்து ஢ுஷாந்தோக்தி. அப்போதந்த சிஹ்ய ஢ுஷாந்தத்தாலே அசார்யஸ்ய ஸிஷ்யோத்தாரணாபேக்ஷையும் வேண்டா தே தானே ஸிஷ்யனுத்தீர்ணாக ப்ரஸஜ்ஜியாதோ வென்று பிறக்கும் மந்஢ஸஜ்ஜா வாரணார்த்த மிவ்வாசார்ய நிஷனுக்குஅநுரூப லோக஢ுஷ்டிகளைக்காட்டுகைக்காக ந்யாஸதிலகஸ்லோகத்தை ஢டாஹரிக்கிறார். அந்நங்த்யா஢ி. ததேதிப஢ஸ்ய ப்ர஢வதீதிப஢ேநநான்வய: . கின்து, த்வஸ்சம்ப்ராஸாவித்யேநான்வய: . ததாசார்யமத்ரவாக்யார்த்த: . அந்நா஢ீநாஸ்சக்ஸுராங்஢ாவேபி யதாஙமநா஢ி ஢ல ப்ராஸி: . ததாமம ஜ்ஞானாங்஢ாவேபித்வஸ்சம்ப்ராஸிரபேக்ஷிதா. தத்ர ஢ேஸிக: ப்ர஢வதீதி. அத்ர ப்ரபத்யநுஷானோப யுக்தஜ்ஞானா஢ாவே ப்ரதம்஢ுஷாந்த:ஸக்த்ய஢ாவே஢்விதீய: ஢஢யா ஢ாவே தூதீய: . ...

(ஸா.ப்ர) தோபி ஸி஢்யதீத்ய஢ிப்ரயந்நாசார்யவசனம் ஢ர்ஸயதி - ஒரு மலையில் நின்று மித்யா஢ிநா - நநு விஸேஷஜ்ஞஸ்யமுமுகோ: கஸ்யசித்ஸ்வார்த்த ஢ரஸமர்பணாத்ரூர்வமேவ ப்ராஸ்஢ ஢ுஷ்கர்மவஸா஢ாந்஢்ய஢ா஢ிர்ய மூகத்வ விஸிஷ்ட புத்ரவத்வேபுத்ரஸ்ய முமுகாயோகாத்ரக்ஷா ஢ரஸமர்பணானுபபத்த: - புத்ர: ப்ரேஷ்ய இத்யஸ்யா சார்ய நிஷாயா ப்ராமாக்யம் நோபபங்த இத்யத்ரதஸ்ய முமுகா஢ாவேபி஢ஙவத்ஸ்வரூப ரூபா஢ி ஜ்ஞானா஢ாவேபி பித்ரா஢ரந்யாஸே ஢லஸி஢்஢ிஸ்யா஢ேவத்ய஢ி ப்ரயந்நாஹ. அந்நொந்ந இத்யா஢ிநா - ஢ுஷாந்த த்ரயேண ஸ்வஸ்யஜ்ஞானா஢ாவேபி க்ருத்ஸநா஢ிஜ்ஞானாசார்ய ஜநித ஸாமான்யஜ்ஞானேந ஸ்வய மநுஷானே ஢லஸி஢்஢ி: முமுகோ: ஸ்வஸ்யானுஷானே ஸக்த்ய஢ாவேபி த஢நுஷானேந ஢லஸி஢்஢ி: . அந்ந, பஜ்ஜு, ஜ஢, மூகஸ்ய ஢ஙவ஢்ஜ்ஞான தஸ்சேவாங் ஢ாவேப்யாசார்யஜ்ஞானானுஷானா஢்யா மேவ ஢லஸி஢்஢ிரிதி ஢்யோதிதம். ஂவஸ்ச “ஜேஸாயபுத்ராய ...

(ஸா.வி) தாவும் சிஹ்யஸரீரத்தில, லங்ஙயத ஸிஹ்யஸ்ய ஸரீரே. குடல் துவக்காலே, ஸஹஜஸம்வந்஢ேந. ஢த்தீர்ணராவுதோம், ஢த்தீர்ண஢ிவிஷ்யாம: . அந்நொந்ந இத்யேத஢ுஷாந்தேந அசார்யஜ்ஞானமேவாத்ர மோக்ஷகாரணமிதிஜ்ஞானா஢ேவ மோக்ஷஇதிவா஢ஸ்ய நவிரோ஢ இதி ஸ்தாபிதம். ஂவஸ்சோக்த்யாசார்ய நிஷயோரபி ஢ர ந்யஸந ...

(ஸா.ஸ) அ஢ிஸந்நி விநிர்ஙதா ம஢ியுக்தோக்தி஢ர்ஸயதி. ஒருமலையிலிதி நந்நஸ்யாசார்யநிஷஸ்ய ஢க்தினிஷவ஢பி நஜ்ஞானம், நசஸக்தி: , நவாத஢ு஢யம். அத: கதம்ஸ்யாசார்ய வத்஢லான்வய இதி சோ஢ே ஢ுஷாந்தேந ததா ஢ூதஸ்யாபி மேதூல்ய ஢லான்வயே நிர்வாஹோமயா க்ருத இத்யாஹ. அந்நங்தி, அந்ந: , ஜ்ஞானஸூந்ய: . ஸக்திஸூந்ய: பஜ்ஜு: - த஢ு஢ய ஸூந்யோ஢்க: - யதேஸாம நந்நா஢ய: ஢லாய ப்ர஢வந்நிததாமமச ஢ேஸிக ...

மூ- ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம். ஏதேனு மொரு ப்ரகாரமாகவுமாம்; ஆரேனு மொருவர் அநுஸித்தகவுமாம்; ...

(சா.தி) ப்ரபத்தி விஸயபூதரைப்பத்த. ஏதேனுமித்யாதி. ஸ்வதந்ரமாதல், அங்ரமாதல், உத்திமாத்ரமாதல், பூர்ணாங்ர மாதலென்கை. நநு பஸுர்மநுஸ்யேத்யாதிக்களில் பாகவதாபிமானாதிக்களுக்கும் ஸர்வேஸ்வரன் இரங்குமென்ற ...

(சா.ஸ்வ) உக்யாசார்யநிஸ்தே யென்கிற வ்யபதேஸபலத்தாலே கெவலந்த்வாதிர்ஹமந்ரோத்சாரணமும், கெவலமாசார்ய ஸமாஸ்யணமும், மோக்ஸோபாயமாகத்தோன்றா நிற்க இவத்தை ப்ரபத்தி முஃ பதெங்கலென்று உபபாதித்தது கூடுமோ? அப்போதந்த வ்யப தேஸங்களுக்கு ப்ரயோஜன விஸேஸ மில்லாதொழியாதோ? ஜானாந்மோக்ஸ: என்று நியம மாகையாலே ஜானரூபமான ஓர் உபாயத்துவக்கு வேண்டினாலும் அந்த உபாயப்ரபத்திரூபமேயாகவேணுமோ? ப்ரபத்தியைப்போலே பக்தியையும் ஸமுடாய ஜானபூர்வகமாக அநுஸித்தாலாகாதோ? அந்யனுக்காக அந்யநுஸித்தாலாகாதோ? இப்படி யிருக்க இந்த உக்யாதிக்களை ப்ரபத்திமுஃ பதெமாக நிஸ்கர்ஸிக்கிற பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்துக்குத்தான் தாத்பர்யமெது? கிஸ்த், இவ்வாதிக்காரிகளை பக்திநிஸ்த ப்ரபத்தி நிஸ்தென்றிப்படி ஃரஜுவாக விபஜித்தலாயிருக்க ஸத்வாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தன்அத்வாரக ப்ரபத்திநிஸ்தன் என்றிப்படி வஃரமாக விபஜித்ததுக்குத்தான் தாத்பர்யமெது? என்ன வருளிச்செய்கிறார். ஏதேனு மித்யாதி - ஏதேனு மொருப்ரகார மென்றது விஸதஜானபூர்வக மாயாதல், ஸமுடாய ஜானபூர்வக மாயாதல், அங்ரமாக வாதல், ஸ்வதந்ரமாக வாதலென்றபடி. ஆரேனு மென்றது தான் தானேயாதல், தனக்காக அசார்யாதி ...

(சா.ப்ர) பிதாப்ரஹ்மபூயாத் - ப்ரணாய்யாவாந்தேவாஸிநே. நான்யஸ்மேகஸ்மேசநே” த்யாதிபிநிர்நிபேக்ஷாயாமபி புத்ராய ப்ரஹ்வித்யோபதேஸஸ்யவிஹிதத்வாத். உதாலகாதிபி நிர்நிபேக்ஷ ஸ்வதகேதுப்ரபூதிப்யஸ்ஸத்வித்யாதிநாமுபதிஸ்த்வாஸ்த - உபதேஸானஹ் புத்ரார்த் ஸ்வயமுபாயானுஸ்தான மப்யர்த் ஸித்த மித்யுக்்யாசார்ய நிஸ்தயோரத்வாரகம் பகவத்ப்ரஸாதநத்வம் ஸித்தம் - ப்ரணாய்ய:, உபதேஸமாத்ர துஸ்த: எவ் ரூபசிஸ்யப்ரதிகோதிதயோக்திநிர்நிபேக்ஷ இத்ய வகந்தவ்யமிதி பாவ: - நநு, தத்வயம் ஸகூடுத்சாரஸ்ஸாரவிமோசநம் பவதி - “ஸகூஜஸ்தேநமந்ரேண கृतகூத்ய ஸஸூகிபவேத் । நஸ்ஸயோத்ரதத்வத் பரிச்யரிதாத்மநா” மித்யாதிஸு பரந்யாஸா பர்யவஸிதயோ ரேவோக்்யாசார்ய நிஸ்தயோ ஸ்ஸத்வாத்ப்ரதீதே: கைஸ்தி டாசார்யேஸ்த ததோக்தத்வாத்ரதயோ ரேவஸாதநத்வம் யுத்தம். யதாவஸ்தித பரந்யாஸானுஸ்தாபந த்வாரா வா ஸாதநத்வம் வாஃயம். நநுதயோரேவ பரந்யாஸாத்மகத்வ மித்யத்ர ஸத்வாரகத்வாங்ஜிகாரே அஸாதநத்வ பர்யவஸானேந ஸாதநத்வ ஸ்ருதிபாஹாத் - பரந்யாஸாத்மகத்வா நங்ஜிகாரேஜானவ்யதிரித்தஸ்யோபாயத்வ நிஸேத வி்ரோஹாஹ்நோபயாபாஹாய பரந்யாஸாத்மகத்வமேவ ஸ்வீகார்யமிதி தேஸாமாசார்யாணாம்பாவ இத்யபி ப்ரயண் “மமமாயாதுரத்யயே”த்யுத்தம். ப்ரபத்திவ்யதி்ரேகேண மோக்ஸஸ்ய ப்ராப்து மஸக்யத்வமாஹ - ஏதேனு மொரு ப்ரகாரமித்யாதிநா. நநு ...

(சா.வி) ரூபத்வேந ப்ரபத்திரூபத்வாத் யேநகேநாபிப்ரகாரேநப்ரபத்திவிநாபகவாந்மோக்ஸந்நததாதித்யயமர்த் ஸித்த இத்யாஹ. ஏதேனு மொரு இதி. ஏதேனுமொரு, ய:கஸ்தித்ரப்காரோவாபவது. ஆரேனுமொருவன் அநுஸித்தக ...

(சா.ஸ) ஸ்வத்ஸ்ப்ராப்தோ ப்ரபவ தீத்யர்த்: நந்வி விகலாதேவ ஸாதநா த்ஹலமிதி நியமம் ஸாஸ்த்ர ஹலம் ப்ரயோக்தரீதிந்யாயம் ஷோஹ்ம் த்யோக்திராசார்ய நிஸ்தாபா கி மர்த்யமவலம்யேத்யத்ராஹ - ஏதேனு மிதி. ...

மூ- ப்ரபத்திக்கல்லது சர்வீஸ்வரன் பரம புருஷர் கொடுக்க இரங்கா னென்றதாய்த்து. ...

(சா.ஸ்வ) களாதலென்றபடி. ததாசிவிசதஜ்ஞானபூர்வகமில்லாவிட்டாலும் தான் அநுஸ்தியாதே அசார்யனே அநுஸ்தித்தாலும் கார்யகரமா மென்று ஜாபிக்கையிந்த உக்தாதி வ்யபதேசங்களுக்கு ப்ரயோஜன மென்று கருத்து, ப்ரபத்திக்கல்லதென்கிற வித்தால் இவ் உக்திக்கும் இவ் அசார்ய நிஷைக்கும் வேண்டின உபாயத்துவக்கு ப்ரபத்தி ரூபமேயொழிய ஢க்திரூபமாக மாட்டாதென்றதாயிற்று. இதில் நியாமகம் சர்வீஸ்வரன் இரங்கா னென்கிற வித்தாலே சொல்லிற்றாகிறது. ப்ரபத்தி அத்யந்த க்ருபண வ்யாபார மாகையாலே சர்வசாசிதாவையுங்கூட இரங்கப்பண்ணும் சுவாபவ மாயிருக்கையும், ஢க்த்யாதிகள் இங்ஙனல்லாதிருக்கையுமே யிதுக்கு நியாமக மென்றதாகிறதிதே. இத்தாலே ஢க்தனுக்கும் அஜ்ஞமாக வாகிலும் ப்ரபத்தி யில்லாத போது அவன் திறத்தில் இஸ்வர்ன் இரங்காமையால் இவ்வதிகாரிகளிருவர்க்கும் ப்ரபத்தியே சர்வ நிர்வாஹக மென்று காட்டுகைக்காக இவர்களை சத்வாரக ப்ரபத்திநிஷன் அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷன் என்றிங்ஙனே வி஢ஜித்த தென்று கருத்து. என்றதாய். என்றதாய்த்தென்றதுயிவ்வஅதி காரோப க்ரமத்தொடங்கியிவ்வளவாக ப்ரவூதமான ப்ரமாண சம்ப்ரதாயோ ப்ரபத்தி ஸ்ந்ய சந்ந்ர்பத்தித்திப்படி தாத்பர்ய் ஃபலிதமாய்த்தென்றபடி. இப்படி உக்தியும் அசார்ய நிஷையும் ப்ரபத்தி மு஢்஢ேதங்களாகையாலே தந்நிஷரும் அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷரேயாகையால் கீழ்ச்சொன்ன அதிகாரி த்வீவத்யத்துக்கு ஢ாதக மல்லாவிட்டாலும் ஢க்தி ப்ரபத்தி ரூபமல்லாத ஢ா஑வதா஢ி மாநாதிகளுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வம் “பசுர்மநுஷ்ய” இத்யாதி வசன சித்தமாக்கையாலவத்தை யிட்டு ஢ாதக மில்லையோ வென்ன? அதுவுமில்லை யென்கைக்காக அவை யோர் உபாயசம்஢ந்தத்தை ...

(சா.ப்ர) உபாயத்வீவத்யே ச்ரீவீஷ்ணவசமாச்யணதேசவாசாதே:காயிகவ்யாபாரரூபஸ்ய மோக்ஷசா஢நத்வாத:கதமிதி ஸங்காயா “அதவாயோகிநா மெவகூலெ஢திதீமதா | தத்ரதம்஢ுத்திசம்யோங்ல஢தேபௌதீஹிக | யததேசததோ஢்யஸ்ச்சித்தௌ கூர்நந்நே” த்யாதி஢ி஢்஑வதீவச்ரீவீஷ்ணவ சமாச்யணஸ்யோபாயாந்வய ஢ேதுத்வோக்தே: - தேசவாசஸ்யச. “தூஷேந்நிவஸாசுத்தித்வம் நூநா யத்வ (த்மபீரூத்வம்) லுஷீகூதம் | ததந்தகாலேசம்ஸுத்தி யாதிநாராயணாலய” இதி மனோநீர்மத்யத்வாராஜ்ஞான஢ேதுத்வோக்தேசச ஢க்தி ப்ரபத்தி வ்யதிரேகேண தத்ர தத்ர மோக்ஷசா஢நதயா ஸ்ருதானாததந்யதர பர்யவசானமாஸ்யகம். அந்யதா மோக்ஷஸ்யஜ்ஞான மாத்ரோபாயத்வாதி ஸ்ருதி விரோதாதித்யதோதிகாரி த்வீவத்யம் யுஜ்யத ...

(சா.வி) வுமாம் யோவாகஸ்சிதநுதிஸ்துஸ்வயமாசார்யேவிதி஢ாவ: ப்ரபத்திக்கல்லது, ப்ரபத்திவிநா. கொடுக்க விரங்கான், தாது நகரோதீத்யுத்தம் ஢வதீத்யர்த:.. நநு, ச்ரீவீஷ்ணவ சேவா஢஑வதீவ்ய தேசவாச நாமகீர்தநாதிநாமபி மோக்ஷ஢ேதுத்வஸ்வணாத்நக்தி ப்ரபத்திரேவ கதம் மோக்ஷ ஢ேதுத்வமத்யா ஸங்க்ய தேஷா யதாசுத்யச்சித்தி ப்ரபத்தி பர்யவசானேபர்பரயா மோக்ஷோபயோ஑பரத்வெநநவிரோத இத்ய஢ிப்ரேத்யா஢ ....

(சா.சம்) “மாமேவயேப்ரபசுந்தே - ஢க்த்யாபரமயாவாபிப்ரபத்யாவே” த்யாதி஢஑வதூக்த்யா ப்ரபத்திவிநாகிசுந்ந- நஸ்யசித்தோபாயோந மோக்ஷ ப்ரததீதீசோமா஢ாவேபூதிகத்வயகேசோமத்வாவீகல்யவதூக்தாவபிதததிகாரிணிந ப்ரபத்தித்வவீகல்யம் - பித்ரானுஸ்திதஜாதேஸ்திவ தாசார்யானுஸ்தித ப்ரபத்திரேபி ஃபல லம்஢கத்வமவிதலமேவீதி஢ாவ: - நத்வகிசுந்நஸ்ய ப்ரபத்யீவ ஃபலலம்஢கோ ஢஑வானிதிநியமேவீஷ்ணவ சம்ஸ்ய, விஷய வாசா திநாபிஃபலசித்தி ஢ோத ...

மூ- நின்கோயிலில் வாழும் வைட்டிணவன் என்னும் வன்மை” என்றும் சொல்லுகிற भागवताभिमान भगव द्विषय वासादிகளுக்கும் தன்பக்கலிலேயாதல், பிறர்பக்கலிலேயாதல், முன்பேயாதல், பின்பேயாதல் ஓர் உபாயத்துவக்குண்டு. எங்ஙனே யென்னில் ....

(சா.தி) வன்மை, வலிமை, பலமென்றபடி. எங்களுக்குள்ளை பாரிபுக்வலமாவது; உன்கோயில், நீயுந்நருளின நிலத்தில் - வாழும், வசிக்குமவனான वैष्णव நென்னும் வலமென்கை. आदिशब्दात्सङ्कीर्तनादि ग्रहीतं. இனி ...

(சா.ஸ்வ) நின் கோயிலில் வாழும் வைட்டிணவ நென்றும் வன்மை, உன்னுடைய दिव्य க்ஷேத்ரத்தில் सुखेन वसित்க்கும் वैष्णवனென்கிற வலமே. தன் பக்கலிலே யாதல், பிறர் பக்கலிலே யாத லென்றது प्रपत्ति விषயம். முன்பேயாதல் பின்பேயாத லென்றது भक्ति प्रपत्युभय விषयம். பிறர் பக்கலி லென்றது आत्मीयனுக்காக प्रपत्ति பண்ணுகிற आचार्यன் பக்கலிலே யென்றபடி. இவத்துக்கு இவ்வனங்களில் சொன்ன சாधनत्वமொரு உபாய சம்பந்த முண்டானமாதத்தால் निर्वहितத்தாமோ? சம்பந்தமாத மதி ப்ரஸக்த மன்றோ? இனி உபகாரகத்வ ரூப சம்பந்த விசேஷ முண்டென்றில் भक्ति प्रपत्तिकளுக்கு अङ्गत्वेन चोदित மல்லாத भागवताभिमानादि களுக்கு ததுப காரத்வந்தானெங்ஙனே? பின்புண்டாம் உபாயங்களுக்கிவை கதத்சுதிதுப காரகங்களானாலும் முன்புண்டாம் உபாயங்களுக்கு உபகாரகங்க ளாம்படிதானெங்ஙனே யென்கிற அபிபாயத்தாலே शङ्किக்கிறார். எங்ஙனே யென்றிலிதி. அங்கத்வ மில்லாதொழிந்தாலும் உபகாரகத்வங்கூடு மென்கிற அபிபாயத்தாலே யிவத்துக்கு ...

(சா.ப்ர) உன் கோயில் வாழும் வைட்டிணவனென்றும் வன்மை கண்டாயே, तवमन्दिरेत्व त्किङ्करतया अवस्थान विशिष्टं श्रीवैष्णवत्वरूपं यद्वलमस्तितदेवेत्यर्थः. उक्तदेशवासादीनां मुमुक्षूपकारकत्वं विशिष्य दर्शयति - எங்ஙனே யென்னிலியாதினா. நனு சதுவியாதுவியாதினா மாக்ஷபலத்வா விசேஷெ ...

(சா.வி) உன் கோயில், त्वन्मन्दिरे. வாழும், त्वत्किङ्करतया वर्तमानः “यत्किञ्चिदपिकुर्वाणो विष्णोरायतने वसेत्” इत्युक्तत्वात्. வைட்டிணவன், वैष्णवः. வன்மையாவது; மாக்ஷஹேதுபூதவல் நாம துவதேவாச விசுபு வைष्णवत्वमेव मोक्षहेतुभूत बलमित्यर्थः. भगवद्विषय वासादीत्यादि शब्देन “ध्रुवासो अस्य कीरयोजनासः.” कीरयः, कीर्तयितारः. “कृष्णः कृष्णः कृष्णः इत्यन्त्यकाले जल्पन् जन्तुर्जीवितं योजहाति । आद्यश्शब्दः कल्पतेतस्य मुक्त्यै ब्रीडानम्रौ तिष्ठतो न्यावृणस्थौ” इत्याद्युक्त नामकीर्तनादे ग्रहणं. தன்பக்கலிலே யாதல், स्वस्माद्वा. அதுவாயொகினாமேவ குலேமஹி திமதாம் । तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदैहिकम् यततेच ततोभूयः संसिद्धौ कुरुनन्दन “इति वैष्णवाश्रयणस्य भक्त्यन्वयोक्ते “दुष्टेन्द्रियवशाच्चित्तं नृणां यत्किल्बिषैर्वृतं । तदन्तकालेसंशुद्धिं यातिनारायणालये” इति दिव्यदेशवासस्य मनोनैर्मल्य द्वाराज्ञानहेतुत्वोक्तेश्च. உபாயத்துவக்குண்டு, உபாய சம்பந்தஸ்தி. பிறர் பக்கலிலேயாதல், परस्माद्वा. तत्सेवादिजनित प्रसादाचार्याभिमानाद्वा. உபாயத்துவக்குண்டு, உபாயசம்பந்தஸ்தித்யர்த்: - நனு முன்பேயாதல் பின்பேயாதல் இதி வைष्णवसेवादे:प्रगवापश्चाद्वा உபாயசம்பந்த உக்த:.. த்ர ப்ராகுபாய சம்பந்தேகதமுபயொகித்வம்த்யத்ரபுஷாதுபாய சம்பந்தேபிததுபகாரகத்வ மாக்ஷ - எங்ஙனேயென்னிலியாதினா.

(சா.ச) விசய வாசாதிக்கு மிதி - மாக்ஷசாஹனத்வே இதிசேஷ: - மாக்ஷ சாஹனத்வத்வே தேபாமுப ...

மூ- இவையும் உபாசனத்திலே யாதல், ப்ரபத்தியிலே யாதல் மூட்டியும் உத்நோபாசன னுக்கு உத்ரோத்ரோபசயத்தைப் பண்ணியும், ஸ்வதந்ந்ரப்ரபத்யநுஸ்தானம் பண்ணினவனுக்கு இங்குற்ற கைஹ்யாபிவூத்யையுண்டாக்கியும், ப்ரஹ்மப்ராஸித்தியிலே த்வரையுண்டாக்கியும் உபகாரகங்களாம் ....

(சா.ஸ்வா) யதாஸம்ஹவ முள்ள உபகாரகத்வ ப்ரகாரங்களைக்காட்டுகிறார். இவையித்யாடியால். கைஹ்யாபி வூத்யித்யாதி. உபாய ஸ்வரூபுத்பத்தி ததுபசயங்களை பண்ணுமாப்போலே தத்஫லாபி வூத்யியை யுண்டாக்குகையும், தத்஫ல ப்ராஸித்வரையை யுண்டாக்குகையும் உபாயோபகாரகத்வ ப்ரகாரங்களா மென்று கருத்து. ததாச, இந்த ப்ரஹ்மதாபிமானாதிகள் ஸ்வத: உபாயங்களல்லாமையால் அதிகாரிகளிருவரென்று முன்பு விபஜித்ததுக்கு விரோத மில்லை யென்று கருத்து. சத்வாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தனென்றிப்படி பக்தி நிஸ்தனையும் ப்ரபத்திநிஸ்தனாகச் சொன்னால் அதிகாரிகளிருவ ரென்றதுகூடாதொழியாதோ? உத்திநிஸ்தனுக்கும், ஂசார்ய நிஸ்தனுக்கும், ஸக்தத்வாஸக்தத்வாதிகளான ப்ரெதகாகாரங்களிருந்தாலும் ஂத்வாரக ப்ரபத்தி நிஸ்த்வேன ஂவர்களெல்லாரையும் ஂகீகரித்தாப் போலே சத்வாரகா த்வாரக ப்ரபத்திநிஸ்தருக்கும் ததாவிதமான ப்ரெதகாகாரங்களிருந்தாலு மிவர்களையும் ப்ரபத்தி நிஸ்த்வேன ஂகீகரித்து ஂதிகாரி யொருவனென்றன்றோ கொள்ளவேண்டுவது. உக்த்யாதி நிஸ்தரில் ஫ல ப்ரெத மில்லாமையாலே ஂகீ கரித்தாலு மிங்கு ஫ல ப்ரெத மிருக்கையாலிப்படி விபஜித்த தென்றில் ஂந்த ஫லப்ரெதமெது? இருவ ருக்கும் மோக்ஷ மொன்றே யன்றோ ஫லம். சத்வாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தனுக்கு ப்ராஸ்த்஫ கர்மா நந்ந்ரபாவி மோக்ஷ஫லம் இதரனுக்கு ப்ராஸ்த்஫ நிவூத்தி பூர்வக மோக்ஷ஫ல மென்றி லிருவருக்கும் ப்ரபத்யநுஸ்தான மொத்திருக்க விப்படி ஫லப்ரெத வருகைக்கு நியாமக முண்டோ? ஂந்யதா வுபரீத்யம் ப்ராஸஜ்ஜியாதோ? கிஸ்த, ஂத்வாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தருக்கு ப்ராஸ்த்஫கர்ம நிவூத்தியும், ஫லமாகிலவர்களெல்லார்க்கும் ப்ரபத்யுத்நரக்ஷண ஂவ விநிபாத்ப்ராஸஜ்ஜியாதோ? வென்றிப்படி பிறக்கும்ஸதீகளுக்கு உத்ந்ரமரஸிச்செய்கிறார். ...

(சா.ப்ர) துத்ய஫லத்வமிதி யதாஂதிகாரீக்யம்; ஂவ்ஹ்ரந்யாஸஸ்யாபி மோக்ஷ஫லத்வ மவிஸிஸ்தமிதி ப்ர஫தீகாதி காரத்வம் கிந்ஸ்யாதிதி ஸதீகாப்யாம் தஹராதி வித்யானாம் மது வித்யாபாஸச மோக்ஷ ஫லத்வாவிஸேஸேபி வஸுத்வ ப்ராஸி ததபாபாப்யாம் ஫லப்ரெதென பிந்நாஂதிகாரத்வ வத்ப்ராஸ்த்஫ நாஸகத்வ ததபாவரூப ஫லப்ரெதாதுர வுயத்யம் ப்ராஸஜ்ஜென ப்ரபத்ந்ர ஸக்தாஂதிகாரத்வஸ்யாவஸ்யகத்வாஸ்த்஫பக்தி ப்ரபத்யுரபிபிந்நாஂதிகாரத்வ ...

(சா.வி) ஂதென ஜ்ஞானாதேவ மோக்ஷ இதி கதங்க்ரியாரூபாணாம் வுஷ்ணவ ஸேவாதிநாம் மோக்ஷ ஂதேதுத்வ மிதிஸதீகா நிர்ஸ்தா. “ப்ரதிஸததுப்ரஹ்மவா நஸேஸ பூஸாம் ஹரி ரபஜந்ம ஜராதிகாம் ஸமூத்வி” மிதிஸ்ரீபராஸரமஹர்ஷிப்ரணீத ப்ரபத்யநுஸ்தானாத்ததானிமேவ முக்திப்ராஸஜ்ஜ இதிசேந். “இதம் தே நாதபஸ்காயநாபக்தாயகதாசன । நசாஸுஸூஸ வேவாஸ்யந்நசமாப்யோப்ய ஸூயதீ” த்யாதிபி ப்ர஫த்யாதி ரஹிதஸ்யோபதேஸ நிஸேதென ததர்த்யானுஸ்தானஸ்ய தூராபாஸ்தத்வாஸ்வர்த்யம் ப்ர஫த்யாஸானுஸ்தானாஸம்ஹவாந்நமஹர்ஷிணா ஸ்வர்த்யம்ப்ர஫த்யாஸானுஸ்தானம் க்ருதம். கிந்நு, மோக்ஷோபாயானுஸ்தானோபயுக்த த்ரமீவிஸேஸ ஂதேதுபூதாஸீர்வாதி ஂவ. மஹர்ஷ்யா ஸீர்வாதிஂத்யஸதி ப்ரதிபந்நதே ஫லிஸ்யதி. ஂந்யதானேதி கல்பநீயத்வாந்நகஸ்தித் ...

(சா.ஸ) காரகத்வமாந்ரேத்யாஹ. இவையிதி. ஂவ்ஹ்மக்தி ப்ரபத்திநிஸ்தயோர்முமுக்வோ:ப்ரபந்நோபக்தாதஹ்ரஹித: ...

(सा.सं) तः स्वरूपतः फलतश्च प्रपत्तिरपि भक्तेरभ्यर्हितेत्याह. ॐ वाङ्मयं किति. अकिञ्चननु मन्त्रिकं केत्यनेन अस्य भक्त्यादौ शक्तेरप्यर्थः पञ्चकाधिकारोक्तः प्राप्तिविरोधिबलेन बहुमुखान्तरायवत्वादनर्थकरीति द्योतितं - अनन्य गतिः मन्त्रिकं के इत्यनेन सद्धारकप्रपत्ति निष्ठस्य विळम्बक्षमत्वान्न प्रयोजनान्तर वैमुख्यमित्यभिप्रेतं. सद्धारक प्रपत्तिनिष्ठनुक्तित्यनेन अहं शक्तिमानिति भक्तौ प्रवृत्तस्याप्यादौ मध्ये मध्ये प्रपत्तिरेवावलम्बनीया पर्यवसन्नेति भक्तिनिष्ठाय निष्कर्षस्सूचितः. प्रारब्धेत्यादिना. भक्तेरादौ मध्ये च प्रपत्तिसापेक्षत्ववदन्तेष्वन्तिमप्रत्ययसापेक्षत्वाद्दीर्घकालनिर्वर्त्यता. नैरपेक्ष्य ...

(சா.ஸ்வ) ப்ராரब्धகர்மவிஸானபர்யந்த்விஷம்பிக்஑ையிவனுக்கு அத்வாரகப்ரபத்தினிஸ்டாபெக்ஷாயா஑லத்திலே ஡ேதமென்றபடி அந்த அங்ஜி யினுடைய நிஷ்பத்திதான் ப்ராரब्ध கர்மத்துக்குள்ளே வாரரா தோழிவானே நென்று ஸங்கியாமைக்காக ப்ராரब्ధேத்யார஡்ய அவதியாக வுடைத்தான இத்யந்த மங்ஜி விஸேஷ முக்தம். உபாஸன ரூபாங்ஜி ஸரீரத் தாவிதமானையால் அது ப்ராரब्ध கர்மத்துக்குள்ளே நிஷ்பந்மாக மாட்டா தென்று கருத்து. அங்ஜினிஷ்பதி கர்மயோகாதிகளுக்கும் ஑ல மாயிருக்க ஸத்வாரக ப்ரபத்தியின் ஑லமாக விஸேஷித்துச்சொல்லக்கூடுமோ? என்று ஸங்கியாமைக்காக யதாவ தித்யுக்்த. கர்ம யோகாதி மாத்ரத்தாலே யதாவந்நிஷ்பத்தியில்லாமையாலே யதாவந்நிஷ்பத்தியை இதின் ஑லமாக விஸேஷித்துச் சொல்லக்குறையில்லை யென்று கருத்து - இவ் அர்த்த மெல்லாம் மேல் அதிகாரத்திலே “மத்த அதிகாரிக்கும் கர்மயோகார஡்஡்முதலாக ” வித்யாதி வாక్யத்தாலே உப பாதிக்கப்படுகிறதினே. மோக்ஷ ஑லமிதி - ஸத்வாரக ப்ரபத்தி, உபாஸனத்துக்கு ஷேஷமாகிறத்தனைபோக்கி ஑லத்துக்கு கரண மன்றிக்கே யிருக்க மோக்ஷத்தை யிதின் ஑லமாக நிர்देशிக்கக்கூடுமோ வென்றில்? ஖்ரஹ்யாதிகள் புரோஙாஸாதி ஷேஷமாயிருக்கச் செய்தேயும் அந்த ஖்ரஹ்யாதிகளுக்கு யாக கரணத்வமும் ஶ்ருதி ஸித்஑மாயிருக்கிறாப் போலே உபாஸன ஷேஷமான ஸத்வாரக ப்ரபத்திக்கு “முமுகுவுேஸரண மஹ்஑்ரபத்யே” என்கிற ஶ்ருதியிலே மோக்ஷரூப ஑ல கரணத்வமும் ஶ்ருதமாயிருக்கையாலே யிப்படி நிர்देशிக்கத்தட்டில்லை யென்று கருத்து - இப்படி “முமுகுவுேஸரண” மென்கிற ஶ்ருதி ஸத்வாரக ப்ரபத்திபுரீ யாகில் ஸ்தோத்ர஡ா஑்யத்திலே “நதர்ம நிஸ்டாஸி” என்கிற ஸலோக வ்யாக்யானத்திலித்தை அத்வாரக ப்ரபத்தி புரீயாகச் சொன்னது விரோத்யாதோ வென்றில் அந்த ஶ்ருதிஅஸத்ங்ஓ சேன ப்ரவृத்தையாகையாலே அதிகாரி ஡ேதென அதுக்கு உ஡யபரத்வமும் விவக்ஷித மாகையால் விரோத மில்லை - இவ்வர்த்ததை யிந்த ஶ்ருதிக்கு வ்யாக்யான ரூபமாக ந்யாஸதி ஑கத்திலருளிச் செய்த “ஸ்வதஸித்஑ ஶ்ரீமா” நென்கிற ஸலோகத்திலும் ஑த ஡ா஑்யத்திலுந்தாமே வெளியிட்டருளி னாரினே. இப்படி ஸத்வாரக ப்ரபத்தினிஸ்டனுக்கு அங்ஜினிஷ்பதி வரவேண்டுகையாலே ப்ராரब्धावसान பர்யந்த் மோக்ஷ் விஷம்பிக்஑ை ஑லத்தில் ஡ேத மென்று காட்டி, இனி அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஸ்டனுக்கப்பட்டியோர் அங்ஜி நிஷ்பதி வேண்டாமையால் தாட்ஸ விஷம்பமன்றிக்கே யிங்குண்டாம் கைங்ஞர்ய மோக்ஷத்துக்கு அங்ஙூரூபமாயிருக்கையாலே ப்ரபத்திஷண் முதலாக ஑லோத்஑மமேயாயிருக்கை யிவனுக்கு ஑லத்தில் ஡ேதமென்று உபபாதிக்கிறார். ஸர்வாधिकारमित्यादिमहावाक्यத்தாலே - ப்ரபத்தி ...

(सा.वि) अन्तिमप्रत्ययकुण्डल, तस्मिन्दृष्टे परावर इत्युक्त ध्रुवानुस्मृतिः.. ...

(सा.सं) रूपोपाय प्राबल्यविधुरता प्रारब्धादप्यति दुर्बलतेत्यादि निष्कर्षस्सूचितोभवति.
सर्वाधिकारमायित्यादिना स्वरूपतः फलतश्च प्रपत्युत्कर्ष उक्तः. ....

(सा.सं) सुकरत्वम त्यायासं विनैव निर्वर्त्यत्वं. आशुकारित्व मविच्छम्बेनफलप्रयोजकत्वं. प्रतिबन्धानर्हत्वं प्रतिबन्धोद्य मप्रतिबन्धकत्वं. सर्वा निष्ट निवर्तन क्षमत्वं प्राप्ति विरोधिनामपि ...

மூ- परिपूर्णனுभवத்துக்கு வேறு प्रतिबन्धகமில்லாதபடியாலே प्रपत्तिक्षणं முதலாக “இங்கே திரிந்தேற்கிழு ...

(சா.ஸ்வ) ऐहिककैङ्कर्यத்தின் पूर्वाविधयैக்காட்டுகிறார். प्रपत्तिक्षणमिति. இங்கேதிரிந்தேற்கியாதி. என்னம்மானுக்கு मनोवाक्यायங்களாலே कैङ्कर्यம்பண்ணப்பெறில் लीलाविभूति யிலே யிருந்தார்களேயாகிலும். ...

(சா.ஸ்வ) प्रबन्धांशத்தாலே शरीरयोगமாகையால் उक्त दोष மில்லை யென்றிலப்போது प्रपत्तिक्षणம்முதலாக फलोद्गमமேயாயிருக்கு மென்கிறनियमங்கூடாதொழியாதோ? हेयமான प्रारब्धांशத்தில் मन्द विवेकருக்கு वर्तमान देहानु वृत्यादि प्रयोजनासक्तियாலே अनुमति सम्भ विத்தாலும் पूर्ण विवेकरान महात्माக்களுக்கு அதில் स्वानुमतिதான் सम्भவிக்குமோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். परिपूर्णेत्यादि. வேறு प्रतिबन्धக மில்லாமையாலே, प्रपत्ति क्षणம்முதலாக வென்கிறத்துக்கு स्वानुमதியாலே स्थापितமான வென்கிற விடத்திலே अन्वयम्. வேறு, स्वानु मते रन्यदित्यर्थः. भक्तियைப்போலன்றிக்கே प्रपत्ति, प्रारब्धத்துக்கும் கூட निवर्तकமாக शास्त्र सिद्ध மாகையால் இங்கு प्रारब्धமும் प्रतिबन्धகமாகமாட்டாதென்று கருத்து. प्रपत्तिक्षणம்முதலாக வென்றது प्रपत्तिक्षण प्रभृतिषु तत्तत्कालेषु என்றபடி. அதாவது; இவன்அர்தியில் तारतम्यத்துக்கீடாக क्षणमात्रமாதல், याम मात्रமாதல், दिवसमात्रमாதல், दिवसान्तर मात्रமாதல், वर्तमान शरीर मात्रமாதல் இவன் கோலின ஏதேனு மொரு காலத்தளவிலென்கை. देहानु वृत्यादிகள் उद्देश्यமாகா தொழிந்தாலும் महात्माக்களுக்கும் कारणान्तरेण स्वानु मति सम्भவிக்குமென்னு மிடத்தை सप्रमाणமாக उपपादिக்கிறார். இங்கேதிரிந்தேற்கியாதி. இங்கேதிரிந்தேற்கு, लीला विभूतियிலே सञ्चरित्तुத்திரிகிற நமக்கு - இழுக்குற்றேன், எழுகிற குற்றமேது. உண்டாகும் குற்ற ...

(சா.ப்ர) प्रपन्नस्य देहानुवृत्ति हेत्व सम्भवात्प्रपत्युत्तरक्षण एवमोक्षस्यादितित्चेत् - प्रपत्तिस्वाभाव्यस्य तथात्वेपि प्रपन्नस्योपात्त देहप्रीति हेतु कर्मवशाद्वा, भगवद्गुणानामत्रैव कश्चित्कालमनुभव हेतु सुकृत वशाद्वा, प्रपत्यनन्तर मपि प्रपन्नानु मत्या देहानु वृत्युपपत्तेः फल विळम्बस्सम्भाव्यत इत्यभि प्रायेणाह. प्रपत्तिक्षणम् - முதலானேதி நனு, फल विळम्बेकस्यापीच्छान जायेतेत्यत्राह. இங்கேதிரிந்தேற்கிதி. இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றேன், आपत्सख्योपार करणो भगवांस्त्रिविध ...

(சா.வி) वैलक्षणे प्रपन्नस्य देहानुवृत्तिहेत्वसम्भवात्प्रपत्युत्तरक्षण एवमोक्षस्यादित्यत्र प्रपत्ति स्वाभाव्यस्य तथात्वेपि प्रपन्नस्योपात्त देहप्रीति हेतु कर्म वशाद्वा भगवद्गुणानामत्रैवकं चित्काला नुभव सुकृतवशाद्वा प्रपत्यनन्तरमपि प्रपन्नानुमत्या देहानुवृत्युपपत्तेः फलविळम्बस्सम्भाव्यत इत्यभिप्रायेणाह. प्रपत्तिक्षणम् முதலானேதி. இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றேன், இங்கே, इहैव ...

(சா.ச) निवर्तकत्वं. தன்ன டிகாரானுரூபமாக வியநெனோக்யாடிரயேவ் விதேதி சூசிதம். வேறு प्रतिबन्धकमिति. जिहासित देहान्तरस्येतदेहानु वृत्तावप्य रुचिमतो देश विशेष भावि फलाङ्कुर भूताद्यतनकैङ्कर्य रूपस्वयम्प्रयोजनफलानुमतिव्यतिरेकेण प्रतिबन्धकान्तराभावादित्यर्थः. अद्यतरकैङ्कर्यस्य तदनु मतेर्वाप्रपन्नस्यलब्धफलत्वा पादनमुखेनार्ति प्रतिबन्धकत्वप्रतिबन्धकत्वात्प्रतिबन्धकत्व वाग्मात्रं. अद्यतन कैङ्कर्यस्य प्राप्यान्तर्गत फलत्वंदिव्यसूरिभिर्हनु मताचोक्तमित्यह. இங்கேதிரிந்தேர்க்கியாதினா. ...

மூல்। இழுக்குற்றென்” என்றும் “இச்சுவைதவிரயான்போயிந்திரலோகமாளுமச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்” என்றும் “ஏரார் முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதே” என்றும் - “स्नेहो मे परमो राजन् ...

(சா.தீ.) அவர்களுக்கென்னகுற்றமென்கை. இச்சுவையித்யாதி. இங்கே அவனைகீர்த்திக்கும் ரசமொழிய இத்தைவிட்டு பரமபதமாளும ரசத்தைப் பெறிலு ம்பார்த்தியெனென்கை. ஏரார்முயல் விட்டுஇத்யாதி - ஏர், அத்யந்த ஹோமமான முயல் மாசம்போலே சுவாதுதமமான அவதாரகைக் கர்த்தைவிட்டு. காக்கைப்பின்போவதே, எததேபேக்யாகாமிஷம்போலே அலுபரமமான அமுகிக கைக் கர்த்தை விரும்புவதே என்கை. ஸ்நேஹ இதி - ...

(சா.ஸ்வா.) மேதென்றபடி. த்ரிவிதகரணங்களாலும் ஸ்வவிஷயகைக் கர்த்து நடக்கும்படி எம்பெருமான்நம்பக்கல் கூபைபண்ணி னானாகிலிங்கே இருந்தாலு மொருகுற்ற மில்லையென்கை - இச்சுவை, இந்தரச. இந்திரலோகம், பரமபதம். இங்கே அவனை கீர்த்திக்கும் இந்தரச மொழிய இத்தைவிட்டு பரம பத மாளும ரசத்தைப்பெறிலும் பார்த்தியெனென்கை - ஏரார், பரம ஹோமமான. முயல் விட்டு, முயல் மாசத்தைவிட்டு - காக்கைப்பின்போவதே, காகமா சார்த்த காகானு தாவனப்பண்ணுவதோ - “अर्च्यस्सर्व सहिष्णु” ரித்யாதி தளில் படியே சௌசீல்ய, சௌலஹ்ய, வாத்ஸ்யல்யாத்தித்யம்மித்யம்மிகவும்புக்காசித்திர அர்ச்சிவதாராதிகளைவிட்டிப்படி யல்லாத பரஹுத்தை அஹிஸிப்பதோயென்கை - ஸ்நேஹ இத்யாதி. சமானே மித்ராஹிபிரிதிஸ்ஸநேஹ:.. அஹிகே குவாஹி பிரிதிஹிதி:.. சேவகஸ்ய ஸ்நேஹஹிதிச்சாத்ர சம்புத்தி த்வி சூசித சேவ்யகுண ...

(சா.பு.) கரணைரதேவஸுபுரி சம்புத்திகைக் கர்த்து கர்த்துமஸுமஸு கூபாங்கரதிதேவதேவ சத்யரதாஹிமபஹிநமித்யு:.. இச்சுவைதவிரயான்போய் இந்திர லோகமாளுமச்சுவைபெறினும் வேண்டேன், அதேவ ஹோமதூண நாம சக்திர்ந ருப நிரவதிகாநந்நானுஹவ மபஹய தேச விசேச ஹமந பூர்வக பரம பதஸ்வாமித்யஸ்ய வாசாமஹோசரரஸானு ஹவஸ்ய லாஹேபி நாம சக்திர்நரஸாஹிஜஹ்நஸ்விகரஹிமித்யு: - ஏரார் முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதே, லஹ் பரம ஹோமய்ஸமாஸி விஹயகாகமாஸாபேக்யா ...

(சா.வி.) லோலாவிஹூதௌ. த்ரிநித்தேர்க்கு, சத்யரதா. இழு, ப்ராபுநவத். குற்றம், அவத்ய. என், கி. கித்திதபி நஸ்தி. பரமகாஹிகஹி ஹோமநதேவ த்ரிவிதகரணைஸ்வ கைக் கர்த்துரணாய கூபா கரதிதேதிஹவஸ்தானே கோதேச இதி ஹவ:.. இச்சுவைதவிரயான்போய் இந்திர லோகமாளுமச்சுவைப்பெறினும் வேண்டேன். இச்சுவை, எதந்நாமகீர்தநானந். தவிர, விஹய. யான், அஹ், போய், அர்ச்சிாதி மார்ட்டெந். இத்திர லோகமாளும அச்சுவைப்பெறினும், பரலோகபாலந ரசத்யப்ராபு. வேண்டேன், நபார்த்தியே, ஏரார் முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதேன். ஏர், யோக்ய. ஆர், பூர். முயல், ஷமாஸி, விட்டு, விஹய. காக்கை, காகஸ்ய. பிந், பச்சாத். போவது, ஹமந. ஏன், கிம். ஷமாஸி விஹய காக மாஸார்த்த காகானு தாவன ந கார்த்திமதி இஹ்ய கைக் கர்த்து பூரூபார்த்தஸ்ய ப்ராஸத்யமுக்த. ஸ்நேஹ இதி. சமானே ...

(சா.ச.) அத்ரஸ்வரூப ஷிசூபூர்வக கைக் கர்த்துந்நயிநா ஫லஹிந: கெத்யாஹ. இச்சுவை இதி. அத்ரஹோமயத மகித்கர ஹவானுகுண வித்யஹானு ஹவாதி சுத்ய் விநேந்நேஸ்வர்த்திதி சுத்யஸ்ய ஸ்வத: ப்ராபிமபிநேச்சாஹிமித்யு:.. ஏராரிதி - ஹகூணோசித பரிபூர்ண மாஸக ஷாஸி விநா வாயஸானுதாவநமுகித வெத்யு:.. ஸ்நேஹத்ர ...

மூலம் - தேவசகாலஸ்வரூப பரிச்சேதவத்தாய்க்கொண்டிங்குண்டாம் கௌரீய ஫லோட்ரமத்தை முதலாகவுடைத்தான பரிபூர்ண கௌரீய பரீயந்தமோக்ஷ ஫லம். “வரவரய தஸ்மாத்த்வ யதாபிமதமாத்த்மன: । சர்வ சம்பத்யதே புஸா மயிட்ஷி பதங்கதே । கிவாசர்வ ஜகத்சூத்ர: ப்ரசந்நேத்வ யிடுர்லபம் । தஸ்மிந்ந்ர சந்நேகி மிஹாஸ்த்யலப்யம் । கிலோகேததிஹ பரத்ர சாஸ்திபுஸா யத்விஷ்ணு ப்ரவணதிரயா நதாலப்ய சாத்யம் ।

(சா.தீ.) திரிந்தேதர்க்கென்று - தேசேதி - தேசத்: , காலத்: , ஸ்வரூபத்: - ஁கரூப மான ப்ரபத்தி பிந்ந஫லப்ரதமாம்படி யெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். வரவரயேத்யாடியால் - ...

(சா.ஸ்வ.) க்ஷண மாத்ர மனுமதி பண்ணினவனுக்கு ப்ரபத்தி க்ஷணம்முதலாக ஫லமே யா யிருந்தாலும் மற்றப்பேர்க்கு தத்க்ஷணே ஁வ ஶரீர பாத மில்லாமையாலது கூடாதிறே. இவ்விதிகாரி விஷயத்தில்த் ப்ரசந்நனான ஁சுவரன் இவனுக்கிங்கிருந்தநாள் ஸ்வவிஷயமாக வுண்டாக்குகிற கௌரீயமே மோக்ஷ஫லத்துக்கு ஁கூர ரூபமாகையாலிந்த நியமங்கூடு மென்றில் ஁ப்போது ஁ர்த்தப்ரபந்நன் இத்தையபேகியாதே மோக்ஷதசையில் கௌரீயத்தை ஁பேகிப்பானேன்? என்னவருளிச்செய்கிறார். தேசேத்யாதி. நித்ரா஁யந்த்ரதத்வென கால஫ரிச்சேத: . ஁ல்ப ஶக்தித்வென ஶாஸ்த்ரதோ வ்யவஸ்திதத்வென சர்வ வித கௌரீய லாபாத்ஸ்வரூப பரிச்சேத: . ததாச இப்படி இது பரிச்சிந்ந மாகையால் ஁ர்த்தன் இத்தையபேகியா தோழிகிறானென்றுகருத்து. பரிபூர்ணேதி. ததாச ஁து ஁பரிச்சிந்ந மாகையாலத்தையபேகிக்கிறா னென்றுகருத்து. இப்படி யில்வதிகாரி களுக்கு வி஠ம்வாவி஠ம்வங்களை யிட்டு ஫லபேதம் ஶொன்னதுகூடுமோ? ஁ரு ஫லத்துக்கு சாதன மாக ஶாஸ்த்ர ஶித்தமான வொரு கர்மவிதி காலபேதே ஶத்யபி ஁திகாரி யினுடைய ஁ச்சாமாத்ரத்தை யிட்டு ஁ந்த ஫லத்தை ஁வி஠ம்வீத மாயும் வி஠ம்வீத மாயு முண்டாகக்கண்ட துண்டோ? மற்ற கர்மங்களில் காணா விட்டாலும் ப்ரபத்தி ஶகல ஫லசாதன மாகையாலிவனுக்கு வி஠ம்வா வி஠ம்வங்கள்஁பிமதங்கலாம்போது தயோரபி ஫லத்வா விசேஷாத் ஁ப்படி யுண்டாகக்கூடு மென்றில் ஶாமான்யென ப்ரபத்தியெல்லாம் ஶகல ஫லசாதன மென்றால் தேவதான்த்ர ப்ரபத்தியும் மோக்ஷசாதனமாக ப்ரச஁கியாதோ? இனி ப்ரபத்தி விசேஷ ஶகல ஫லசாதன மென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? ஁கையாலிது யதாபிமத஫ல஁தே வாம்படி யெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். வரமீத்யா. ...

(சா.ப்ர.) கௌரீயபிஷாகத்யஸ்யா தித்யத்ராஹ. தேசகால ஸ்வரூப பரிச்சேதவத்தாயிதி - ஁த்ரத்யகௌரீயஸ்ய பரிச்சிந்நத்வா த்விரோதி வாகூய்யாசுத்ர தேச விசேஷே பரிபூர்ணானிவ பூர்வக கௌரீயபிஷாபி ஶங்காவ்யதே - ஁த: ப்ரபத்யுத்த்ர க்ஷண மாரப்ய பூரூபேச்சானு குண்யென ஫ல ப்ரதத்வம் ஶங்கவ்யதே வேத்யாசூகாரித்வாதி வௌக்ஷண்ய முபப஁யத் இதி பாவ: . ஁வம்பிந்நாதிதாரத்வ சாதகம் மோக்ஷரூப ஫ல வி஠ம்வா வி஠ம்வாப்யா பக்தி ப்ரபத்யௌவௌக்ஷண்ய முக்தம். ஁ததயோ: ஫லான்த்ர சாதனத்வெபி வி஠ம்வா வி஠ம்வரூபம் வௌப்யம் வத்து பக்திப்ரபத்யௌஸர்வ ஫லசாதனத்வம் யுக்திதோவசன தஸ்சசாதயதி. வரம் வரயேத்யாதிநா. பக்தி ப்ரபத்தி ப்ரசா஁யஸ்ய ப்ரகவதஸ்சர்வ ஫லசாதனத்வா தத்ப்ரசாதனோபாயயோரபி ஶர்வ஫ல ...

(சா.வி.) பரிபூர்ண கௌரீயபரீயந்த மோக்ஷ ஫ல மித்யவ்ய: .

(சா.ஸ.) வரமீத்யாதிநா. ஁கையால், ஶகல ஫லப்ரத வசூகரண ரூபத்வாத்ரபதே: இத்யமூத்கர்ஷ ...

மூல்- ஫லமத உபபதே:” என்றும் சொல்லுகிறபடியே சர்வேசுவரன் சகல ஫லபுரதனாகையாலே அவன் திருவடிகளில் ப்ரபுதி சகல ஫லசாபனமாகையால் இவ்வுதிகாரிகள் இருவர்க்கும் இது யதாபிமத ஫லஹேதுவாயிற்று. “சதுர்விதாபுபன்தேமா” என்கிறபடியே உபாசனம் யாதோருபடி சதுர்வித ஫லத்துக்கும் சாபனமா யிருக்கிறது, அப்படியே ...

(சா.சுவா.) யதூிஷ்வித்யாதி. தால்புயேதி சம்துதி:.. சர்வேசுவர நுத்யாதி. தேவதான்தராதிர்கள் சகல ஫ல ப்ரதரல்லாமையாலே ப்ரபுதி சாமான்யம் சகல ஫ல சாபன மாகாதோழிந்தாலும், சர்வேசுவரன் சகல ஫ல ப்ரதநாயிருக்கையே யிவன் திறத்திலே ப்ரபுதி மாத்ரம் சகல ஫ல சாபனமென்கைக்கு நியாமக மென்றுகருத்து. மற்றுள்ள ப்ரபுவதர்த்மங்கள் போலன்றிக்கே ப்ரபுதி யவனுக்கு இரக்கத்தை யுண்டாக்கு மென்று சூசிப்பிக்கைக்காக இங்கு திருவடி களிலென்றது. ப்ரபுதிதி. ப்ரபுதி யாவது சுவாபூஷ சாபன சமர்த்நை உபாயான்தர ஸ்தானத்திலே நிறுத்துகிற வ்யாபார ரூபமாகையாலே சர்வேசுவரன்திறத்தில் ப்ரபுதி சகல ஫லபுரதான சமர்த்நானவனை அபிமத தததுபாயான்தர ஸ்தானத்திலே நிறுத்துகிற தாகையாலிது சகல ஫லசாபன மாகிறதென்று கருத்து. இத்தால் பக்தியோமும் சகல ஫ல ப்ரதனானவன் விஷய மாயிருந்தாலும் ஁தா தூஷ வ்யாபாரரூப மல்லாமையால் ப்ரபுதியைப்போல் சகல ஫ல சாபன மாவதில்லையென்று ழாபித மாகிறது. “மும்சுவு் ஸரண மஹம் ப்ரபுதி” இத்யாதி களாலே மூஷ சாபன மாக ப்ரதிபந்ந மான ப்ரபுதியை யுக்தி மாத்ரத்தைக்கொண்டு சகல ஫லசாபன மென்றிப்படி ஁சுவரியாதி ஫லத்துக்கு ங்கூட சாபனமாகச்சொல்லுகிறது கூடுமோ? அப்படிக்குவசந் தானுண்டாகிலும் மூஷ சாபனமான இதேததிரூத சாஸாரிக ஫லத்தில் வினியோகிக்கை உபபுதி விரூத மாகையாலே அந்த வசந மந்ய பரமா மத்தனையன்றோ? வி்ந்ந ப்ரபுதிக்கும் ஫லம் சொல்லுகிற வசந்ந்தானும் அழியான உபாசனத்தின் ஫லத்தை அழுத்திலே சொல்லுகிற தத்தனையன்றோ? ப்ரபுதி சுவதந்நமாய்க்கொண்டு ஫லசாபன மென்கைக்கு அநந்யதா சிதூமாக வொரு வசநம்தானுண்டோ? ஆகையாலிது சகல ஫லசாபன மாம்படி யெங்ஙநே? என்னவருளிச்செய்கிறார். சதுர்விதா இத்யாதி. சதுர்விதா புபன்தேமாபுனா ஸசுகுதி நூர்னு. அர்தூ ஜிழாஸுரதார்தூ ழானிச பரதர்த்நம். ஸுகுதிந:., பூந்ய கர்மாணூ மாபுபன்தே. தேச ஸுகுத தாரதம்யேந சதுர்விதா:.. அர்தூ:., ப்ர஁சுவரிய: பூநஸ்தத்ராபு காம:.. அர்தூர்தி, அபராசுசுவரிய தயசுவரிய காம:.. ஜிழாஸு:., ப்ரகூதி வியுக்தாத்ம ஸவரூபா வாஸூசூ:.. ழானி, ப்ரபுவந்தம் ப்ரேஸு:.. ப்ரபுவந்தமேவ பரம ப்ராப்யம் மந்நான:.. யாதோருபடி யென்கிற சாமான்ய நிர்தேஷத்தால் சுவதந்நத்வம் தததத்஫ல காமநா ஸஹகூதத்வம் சிதூபோய ப்ராசாதன ரூபத்வ மித்யாதி ப்ரகாரங்ஙளெல்லாம் விவசிதந்நங்கள். சதுர்வித ஫லேதி. ப்ர஁சுவரியஸ்ய பூந: ப்ராசி: அபூர்வசுவரிய ப்ராசி: கெவலாத்மானுபவ: மூஷசுவேதி ஫லம் சதுர்விதம். அப்படியே யித்யாதி. சதுர்விதா புபன்தே என்கிற விடத்திலே தததத்஫லாதிகாரி நிர்தேஷபூர்வக மூபாசனத்தைச்சொல்லுகையாலந்த உபாசனம் சுவதந்ந மாய்க்கொண்டு தததத்஫ல ...

(சா.வி.) யாதோருபடி, யக்திழி த்ரகாரம் - அப்படியே, தேநைவப்ரகாரேந. யதாபக்திசுசதுர்வித ...

(சா.ச.) வதூயம் கிம்஫லானிந சாபுதயதி. யேநதததுத்யாசஸ்யாதித்யத்ர சாபுதயத்யேவேதி மஹர்ஷிபிரேவூக்தமித்யாஹ-

மூல்- “तावदार्ति स्तथावाञ्छा तावन्मोहस्तथा सुखम्। यावन्नयाति शरणंत्वाम शेषाघ नाशनम्”
என்கிறபடியே ப்ரபத்தியும் இச்சதுர்வித ஫லத்துக்கும் சாधன மாகவிதே மஹர்ஷிகள்
அறுதியிடுவதி. இதில் அசோषாघ நாशनமென்கையாலும் ஆடரம் தோற்ற “तावत्” என்று
அதிகாரம் ...

(சா.தி.) தாவதார்தி:, தாவதேவ ஖்ரதேர்ஷ்யார்தி யினுடைய ஆர்தி. அபூர்வேர்ஷ்யார்திக்கும் வாஞ்ஔ அவ்வளவே
- கெவலனுக்கும் ஫லா஖ாவ க்லேசஜனிட மோஹம் அவ்வளவே. ஖்ரகவதனு஖்வார்திக்கும் அசுஔ் ததலா஖
க்லேசஜனிட து:ஔ மவ்வளவே. அசோषாதிக்காரிகளுடைய அசோष ப்ரதி஖ந்தக நிவர்தகனான
வந்திருவடிகளை எவ்வளவு ஔரணமாக வடையான். ஔரணம்புக்கார் களாகில் ஔா஖ிலபித்
சித்திக்கையால் ஆர்யாதி களில்லையென்கை. இஔ்லோகத்தில் ஖க்யபேக்யா ப்ரபதிக்கு ஏற்றம் சித்த
மென்கிறார். இதில் அசோषாघநாशन மித்யாடியால் - ...

(சா.ஔா.) சாधன மாயும், காமநா஖ேத சஹகூதமாய்க்கொண்டு ப்ரஔபர வி்ரூத ஫லசாधன
மாயுமிருக்கிறாப்போலே தாவதார்தி: யென்கிற ஔ்லோகத்திலும் ததத஫லாதிக்கார நிர்தேச பூர்வக
ப்ரபதியைச்சொல்லுகையா லிதுவும் ஔதந்ந்ரமாய்க்கொண்டு ததத஫ல சாधனமும், காமநா஖ேத
சஹகூதமாய்க்கொண்டு ப்ரஔபர வி்ரூத ஫லங்களுக்கு சாधனமு மாகத்தட்டில்லை.
இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வகந் ப்ரம்பரா சாधனத்வ மாத்ர ப்ரமாகில் ஔாரஔ்ய ஹானியும் கதுர்விதா: என்கிற
வகநத்தோடே ஁க ரூபமாயிருக்கிற இதுக்கு வூரூப்யமும் அஔ் கி஫லத்தையு மஔ் கத்திலே
சொல்லுகிறதென்னும்போது இவ்வகநத்துக்கு அத்யந்த வூயர்ய்யமும் ப்ரஸஔ் கிக்கு மென்றுகருத்து.
தாவதித்யாதி. ஆர்தி:, ஖்ரதேர்ஷ்யஔ்யபுநஔதத்ப்ராபி காமநா - வாஞ்ஔ, அபூர்வேர்ஷ்ய காமநா - மோஔ:,
யதாவஔ்ஹிதாத்ம ஔரூபா ஜானம் - அசுஔ், து:ஔரூப ஔசஸார: - யாவதித்யாதி. அசோष ததத஫ல ப்ரதி஖ந்தக
நிவர்தக ஖்ரகவத்ப்ரபதனே கூதே தததபேகித ஫ல லா஖ாதிர் தி வாஞ்ஔாதிக்க தத்க்ஷண ஁வ நிவர்தத இதி ஖ாவ:.
அறுதியிடுகை, லோகத்தார்க்குள்ள விவாதி மெல்லாமறும்படி தெளிவிக்கை - இப்படி
஖க்தியைப்போலே ப்ரபத்தியும் கதுர்வித ஫லசாधன மானாலும் அந்த ஫லங்களில் ஖க்திக்கில்லாத
அவிதம்஖ சாधனத்வம் ப்ரபதிக்குண்டென்கை க்கொரு வகந் வேண்டாவோ? வென்ன அதுவு மிந்த
வகநத்திலே தானே சித்தமென்கிறார் - இதிலித்யாதி - அசோषா घநாशनத்வோக்தியாலே விதம்஖ஔேது
பாபஔ் களுக்கும் கூட நிவர்தகனென்று ஁பபதி சொல்லுகையாலும் தாவக்ச்ஔ்ஔதஔ்ய
சகூதப்ரயோகமாந்ரேணாபி யிங்கு விவகிதார்த் ...

(சா.ப்ர.) சாधனத்வ மிதி஖ாவ:. ஁வ் ஔர்வ஫ல சாधனத்வம் ப்ரஸாஔ்ய தத்ர வூலக்ஷண்யம் தர்ஔயதி. இதில்
அசோषாघநாशनமென்கையாலு மித்யாதிநா. அசோषேதி விஔேஷணாதாவதாவதிதி ப்ரத்யதிக்காரமவஔ்யுதேசக
ப்ரப்தேரவிதம்஖ன ...

(சா.வி.) பூரூபார்த்ஸாधனம் ததேத்யர்ய:.. தாவதார்தி ரிதி. ஆர்தி:, நஔேர்ஷ்யேக்சாதாவத். யாவக்ச்ஔரணம் நயாதி
தாவதேவேத்யந்வய:.. ஔர்வத்ரவமேவயோஜ்யம் - வாஞ்ஔ, நூதநூர்ஷ்யகாமநா. மோஔ:, ஆத்மானு஖வ லோ஖ா ஖ாவஜனிட
து:ஔ். அசுஔ், ப்ரம பூரூபார்த் லா஖ஜனிட து:ஔ். சாधனமாகவிதே, சாधனத்வெந்ஔலு. மஹர்ஷி
களறுதியிட்டது, மஔ்ஷாணா நிஔ்யய:.. ஆடர்தோற்ற, ஆடரப்ரதிபத்யர்ய். ...

(சா.ஔ.) கதுர்விதேதி. தாவதிதி. ஁ர்ஷ்ய஖்ந்ஷ ஜனிதா ஆர்தி:.. வாஞ்ஔ, கைவல்யாஔிக்சா.
அபூர்வேர்ஷ்யா஖ிலாஔமோஔ: - அசுஔ், ஔசஸார:.. இத் ஔர்வமபிததததர்ய்தஔ்ய தஔ்யமஹாவிஔ்வாஔ பூர்வக ஔரணவரண

மூல் - தோறுமாவதிக்கையாலும். இவன் அபேகித்த பலமெல்லாம் இவன்கோலின காலத்திலே யதாமனாரதம் சித்திக்கும் - இப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தைநினைத்து “சுத்கர்ம நிரதாஸுத்டா ஸ்ஸாங்யயோக விதஸ்ததா. நாஹந்தி ஸரணஸ்தஸ்ய கலாங்கோடி தமீமபி” என்றும் சொல்லுகிறது-

(சா.தீ.) இப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தை, கோலின காலத்திலே ஫லிக்குமென்றத்தையென்கை. ஸுத்டாஸ்துத்கர்ம நிரதா:., நிவ்ருத்தி ரூபகர்மயோக நிரதா: - ஸுத்டா: என்று ஸர்வத்ர விஸேஷம் - நிவ்ருத்தி ரூபஜ்ஞானயோக ஖க்தியோக நிஸ்டாஸ்சஸாங்யமாத்த்ம் ஸ்வரூபம் விதந்திதி ஸாங்யவித:.. யோகோ ஖க்தியோக: - ஆனால் ஫்ர஫த்ராக்கும் அந்யோந்ய் ...

(சா.ஸ்தா.) சித்திக்கலா யிருக்க அதன் அவதி யாலே அடர்ந்தோற்றுகையாலும் இவ்வுத்ய் சலிப்பிக்கவொண்ணா தென்றுகருத்து - யதாமனாரதமிதி - மற்றுள்ள கர்மங்கள் ஁கை ஫்ரயோகத்தில் ஁கை஫ல மாத்ரோத்பாடக மாயிருந்தாலும் இது அங்ஙனன்றிக்கே இவன் மனாரதித்தபடி ஫லத்துக்காதல் அனெக ஫லஸமு தாயத்துக்காதல் ஁க ஫்ரயோகத்தில் உத்பாடகமா மென்றபடி. ஁க஫லந்தன்னிலும் தாரதம்யம் ஸம்஖ாவித மாகிலிவன் மனாரதித்தபடி யெல்லா஫்ரகாங்களுக்கும் உத்பாடக மாமென்றும் விவதிதம் - ஸத்வாரகா த்வாரக ஫்ர஫த்தி நிஸ்டருக்கு ஫லவிதம்஖ாவிதம்஖ாங்கலில் உ஫஫த்தியும் ஫்ரமாணமும் வர்வரய என்றுதொடங்கி யிவ்வளவால் சொல்லித்தென்று கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸத்வாரக ஫்ர஫த்தி நிஸ்டருக்கும் விதம்஖ித்தாகிலும் ஫லசித்தியுண்டென்றக்கூடுமோ? ஸுத்கர்ம நிரதா: என்கிற வசனத்திலேஸத்வாரக ஫்ர஫த்திக்கு அங்ஜித்வெனா஖ி மதமான உ஫ாஸனத்தை அத்யந்தம் நிந்தித்து யிருக்கையாலது ஫லஸாஙனமே யன்றென்று தோன்றவில்லையோ? சதுர்விதா ஖ஜந்தெமாமித்யாதி வசன விரோதம் வருகையாலந்த வசன இதன்஫லஸாஙனத்வ நிஸேத ஫ரமன்றென்றில் அப்போது அந்த வசனம் கிம஖ி஫்ராயகமென்ன வருளிச்செய்கிறார் - இப்படிப்பட்ட வித்யாதி - இப்படிப்பட்ட வென்றது கோலின காலத்திலே யதாமனாரதம் ஫லிக்கு மென்று ஁வ் ஜாதீயகமான வென்றபடி - இத்தாலிந்த வசனம் நஹிந்திந்நா ந்யாயத்தாலே ஫்ர஫த்தி ஫்ர஖ாவ ஫ரமத்தனை஫ோக்கி உ஫ா ஸன ...

(சா.஫்ர.) ஸர்வ஫லஸாஙனத்வம் சித்தமித்யுத்ய்:.. ஁வ்சாவிதம்஖்ய ஸாஙகத்வ விதம்஖்யஸாஙகத்வ ரூ஫வீஸம்யாத்தத்தகாமனா ரூ஫ாதிகார ஖ெதஸிஸுத்ட இதி ஖ாவ:.. நனு “நாஹந்தி ஸரணஸ்தஸ்ய கலாங்கோடி தமீமபி” த்யத்ர நிரதிஸய ஫்ரீதிரூ஫ா஫ ஸ்வரூ஫ ஫்ரயுக்த ந்யூநாதி஫஖ாவஸ்ய “ஸகூ தேவஹி ஸாஸ்த்ராத்ய்: ...

(சா.வி.) அதி஫ாரம்தோறும், ஫்ரத்யாதி஫ாரம். இப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தைநினைத்து, ஁வ்ஸ்திதம் அதிஸயம் மனஸிகூத்வா. ஸுத்கர்மேதி. ஸுத்டாஸ்துத்கர்மநிரதா:., நிவ்ருத்தி ரூபகர்மயோகரஸிகா:.. ஁வ் ஸுத்டா: ஸாங்யவித: ஆத்மாவுலகன நிஸ்டா: - ஸுத்டா: யோகவிதஸ்ச, ஖க்தியோக நிஸ்டா இத்யந்வய:.. ...

(சா.ஸம்.) லா஖ாவதி஫கமேவ. தல்லா஖ெதுஸ்த்வா஖ிமத காலே ஫லநிஸ்சயா தேவ ஆத்யாதி஫கமபி கச்சுதீத்யுத்ய்:.. யதாமனாரத மிதித்யாவஸ்தித வஸ்த்வநுగుண்ம மனோவ்ருத்தியுரோதெனெத்யுத்ய்:.. கெநா஖ிலிஸிதஸ்ய வஸ்துந ஁தத்வரூ஫ா யோக்யத்வெவா ஸஹகாரி யோக்யதா விர்ஹேவா ஸ்வா஖ிமதகாலே அஸித்தூநதோஸ:.. ஸஹகாரியோக்யதாச ஫்ரவலா஖்யு஫கத ஫்ராரவ்ஓ ஫லான வருத்த்வாதி ரூ஫ா - இப்படிப்பட்டதேத்யுக்த்யா உத்தோகர்ஷாஸ்த்ஸர்வேபி ஸங்ஜஹிதா: - ஸுத்கர்ம நிரதா:., கர்மயோகநிஸ்டா: - ஸுத்டா: ஖க்தியோகநிஸ்டா:.. ஸாங்ய யோக வித:., ஜ்ஞானயோகநிஸ்டா: - ஸாங்ய ஜ்ஞானயோக:.. ஸரணஸ்தஸ்ய, அத்வாரக ஫்ர஫த்திநிஸ்டஸ்ய - ...

மூல் - இவனு க்கிங்கு இருந்த காலத்தில் கைட்கர்யத்தில் வைஷ்ணவ தன்கோலுதலில் வைஷ்ணவத்தாலே வந்தது. அது தனக்கடி. பாரப்த சுகூத விசேஷம் - ...

(சா.தி.) அந்ரத கைட்கர்ய வைஷ்ணவ மெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். இவனுக்கித்யாடியால். ஒருவனுக்கு வாசிக கைட்கர்ய காயிக கைட்கர்ய கோபுர மண்டபாதி ரூப மென்னு கைட்கர்ய வைஷ்ணவம். பாரப்தேதி. பாரப்த சுகூத விசேஷ க்சி த்வைட்கர்ய வைஷ்ணவத்துக்கு ஹேதுவா மென்றும் விவக்சிதம்.

(சா.ஸ்வா.) நிந்நா பரமமன்றென்றதாய்த்து. இப்படி ப்ரப்தி மனோ ரதித்தபடி ப்ரலம் கொடுக்கவற்றாகில் சத்வரக ப்ரபந்நனுக்கும் அத்வரக ப்ரபந்நரில் அந்யோந்யமும் ப்ரபூத கைட்கர்யேச்சு இருக்கச்செய்தேயு மிங்குண்டாம் கைட்கர்ய மெகரூப மாய் வாராதே அதில் வைஷ்ணவ வருவானேன்? என்ன வருளிச்செய் கிறார் - இவனுக்கித்யாதி - தன்கோலு தலிதி. தானை ப்ரபத்ய நுஷானம் பண்ணும் க்ஷணத்தில் ப்ரலத்தை விஷம மாகக்கோலுகையாலே யிந்தவைஷ்ணவ வந்ததாக்கையாலிது தன் குற்றமத்தனை போக்கி ப்ரப்திக்குற்றம் அன்றென்று கருத்து - கோலு தலிலென்கிற வித்தாலே ப்ரபத்ய நுஷான க்ஷணத்திலிச்சுயே ப்ரயோக மத்தனைபோக்கி பின்பு ப்ரபூத கைட்கர்யேச்சு யுண்டானாலும் அது கர்யகர மாகாதென்று கருத்து. ப்ரப்திக்கு எவ் வித ப்ரபாவ முண்டென்று அறிந்திருக்க எல்லார்க்கு மந்த கோலுதல்தான், எக ரூபமாக உண்டாகாதே விஷய மாகைக்கு அடி யென்னென்ற வருளிச்செய்கிறார். அது தனக்கித்யாதி. இங்குண்டாங்கைட்கர்யத்தில் வைஷ்ணவத்துக்கு பாரப்த சுகூத ...

(சா.ப்ர.) கூதோய் தாரயெந்ரம். சக்த்வேவ் வர்தயந் யாவதாயுஷ் ப்ரஹ்லோக மபிசம்பத்யத “இத்யாதி ப்ரமானாநு குணெந் விபரீதத்வேந் விவக்சானஹ்வேபி தெஹான்த்ர பாவிப்ரலத எவந்யூநாதிச பாவோ விவக்சித இதி தத்தகாமநா ரூபாதிசார ப்ரத: கிமிதிநோச்யத இத்யத்ராஹ். இப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தை இத்யாதிநா - சக்த்ரம் நிர்தா இத்யத்ர விதம்பா விதம்பாப்யாமெவ் வைஷ்ணவம் விவக்சிதம் - நது ப்ரல ந்யூநாதிச பாவகூதம். பாரப்த நாசததபாவ வ்யதிர்ேகேந் ந்யூநாதிச பாவ வத்ப்ரலவத்வே ப்ரமானா பாவாத். “நிர்ஜ்ஜந: ப்ரமம் சாம்யமுபேதி. சோசுத்ரே சர்வான்காமாந் சஹ் ப்ரஹ்மணா விபசித்தேதி” முக்தானா சர்வேஷா ப்ரமசாம்ய சர்வகாம விசிஷ்ட ப்ரஹ்மானுபவ ப்ரபக சுதி விரோதாசுத்தி பாவ:.. நநு, ப்ரப்தே ச்சர்வ ப்ரல சாந்தநத்வே ப்ரபந்நானாமத்ரத்ய கைட்கர்யச்யாபி ப்ரலத்வாத்ர வைஷ்ணவம் கதமித்யத்ராஹ் - இவனுக்கித்யாதி. சர்வப்ரல சாந்தநமபி ப்ரபதந் யதிஷ்டம் ததேவ் சாத்தயதி. நத்வ நிஷ்டமபி. அத: ப்ரபத்ய நந்த்ரபாவிகைட்கர்ய மெததிச்சுத்யா விஷம மித்யர்த: - விஷமேச்சுத்யா கிநிபந்நெந்யத்ராஹ் - அது தனக்கடிதி. அந்ரத கைட்கர்ய க்ரோடிகாரேந் ப்ரந்யாசே கைட்கர்ய வைஷ்ணவம் மிச்சுகூதம்; க்ரோடிகாராபாவே பாரப்தசுகூதேசதி

(சா.வி.) தன்கோலுதலில் வைஷ்ணவத்தாலே, ச்வேச்சுவைஷ்ணவெ. அது தனக்கடி, தச்யமூல்.

(சா.ச.) வைஷ்ணவ மிதி, பக்தாதிதிசேஷ:.. தான்கோலினேதி. அர்தச்ய தத்க்ஷணமெவ் மோக்சாத்ரஸ்மிந்ந் வைஷ்ணவம் சக்த்ரகாயா அப்யவகாச இதி வைஷ்ணவம் ப்ரப்யுபகதபாரப்த ப்ரபந்ந எவ் தூஷ்டம், தத்யாச ப்ரபலதராப்யுபகத பாரப்தப்ரலானவரூத கால எவததவிருத மெவப்ரலம் ப்ரப்தி யதிதேஹபாத்ம் லம்ப யதோதி ப்ரசஸ்த கைட்கர்ய விரோத்யப்யுபகத பாரப்தவைஷ்ணவம் கூதமெவ் கைட்கர்ய வைஷ்ணவமிதிபாவ:.. இத்யம் பாரப்த ப்ரபல்யவத: கதமெ ததேஹவசான இதி சங்கல்பபூர்வக ப்ரப்தி லாப இத்யத்ராஹ் - அதுதனக்கு அடி இதி, தர்ஹி, ப்ரப்யேப்ய ...

மூல்- அந்திம ஸரீரானந்தர் பெறும் பேற்றில் ஓரு வૈஷ்ணவமில்லை - பாரத்ருந்யம்மூர் ஂகரூபம் - ...

(ஸா.ஸ்வா.) மூல் மான கோலுதலடியானாலும் மோக்ஷத்தில் சிலர் சொல்லும் வૈஷ்ணவத்துக்கு அடியெ தென்னவங்கு வૈஷ்ணவமே யில்லை யென்கிறார். அந்திமெய்யாடியால். அந்திம ஸரீர வியோகேஸதி ஸர்வ ப்ரதிபந்தகமும் நிவ்ருத்தமாகையாலே ஸர்வர்க்கும்பரி பூர்ணாபவம் ஂகரூபமே யொழிய வૈஷ்ணவம் சொல்லவழியில்லையென்றுகருத்து. ஸர்வாத்மா க்களுக்கு ஂஸ்வர் பாரத்ருந்ய முண்டானாலு உபாஸகனுக்கு விசேஷித்து முக்தியில் ஸ்வாத்ருந்யம் சொல்லியிருக்கையாலே யவனுக்கத்தனை பாரத்ருந்யமில்லை யென்ற வேண்டு கையால் அதடியாக அங்கும் கௌர்ய வૈஷ்ணவம் வாராதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். பாரத்ருந்யமிதி. அப்போது ஸ்வாத்ருந்யம் சொல்லுகிற வசனத்துக்கு கதி யெதென்னவது பாஷ்யகாரேவ ஡ர்ஸித மாகையாலிங்கு நாம் நிர்ண ...

(ஸா.ப்ர.) தத்ருஷா஡்வைஷ்ணவம். ப்ரார஡்வஸுகூதாபாவேபி கௌக்யபிஷாயாங்கபுனஃ. ப்ரபடனேன ததிஸ்தி஡்விருந்யதானேதி பாவஃ - நந்வேவ் ஸதி ஸர்வப்ரபந்நானா் பக்தானாஸ்த்ர ஃபலஸாம்யம் நஸ்யா஡ிதி பக்திப்ரபத்யோர்விகல்போனாபபத்யத இத்யத்ராஃ. அந்திம ஸரீரானந்தர் மிதி. ப்ரதான ஃபலஸ்யா விஸிஸ்த்வா ஡்விகல்பாபபதி்ரதி பாவஃ. நநு பக்தேனாத்யந்த பாரத்ருந்யம் ஸ்வஸ்யஜ்ஞாத்வா பகவந்த் முபாயத்வேனா த்யவஸ்யஸாத்நான்தரா நவலம்த்வேன ஸ்திதி விஃபாய ஸ்வயம் பக்தியோகானுஸ்தானாத்ருக்து ந்யாயானுக்தாவத்யந்த பாரத்ருந்யானா விபர்வாத் “ஸஸ்வரா஡்வதி - நிரஜ்ஜனஃ பரம் ஸாம்யமூபைதி” த்யாதிபிபர்வதஸ்ய ஸ்வாத்ருந்ய ப்ராஸிஸ்த்ருவணாத்ரபந்நேன சாத்யந்தபாரத்ருந்ய ஜ்ஞானபூர்வகம் பகவந்த் முபாயத்வேனாத்யவஸ்ய பக்தி யோகானுஸ்தான மந்த்ரேண ஸ்திதத்வாத்ருதஸ்ய த்ருக்து ந்யாயானுக்தாவத்யந்த பாரத்ருந்யா விபர்வாத்ருஃபல பதோ வர்ஜனிய இத்யத்ராஃ. பாரத்ருந்ய மெகரூபமிய்யா஡ிநா. “ஸ்வஸேஷபூதேன மயாஸ்வியைஸ்ஸர்வ ப்ரிச்சதௌஃ. விதாது் ப்ரிதமாத்மானம் ஡ேவஃப்ரகமதேஸ்வய” மிய்யநு ஸந்நானஸ்ய “ஸ்வாமிந் ஸ்வஸேஷம் ஸ்வவஸம் ஸ்வபத்ருவேனநிபர்வம். ஸ்வதத்ருத்ருவத்யா ஸ்வா்ருத்ரு ஸ்வஸிந்யஸ்யஸிமாஸ்வய” மிய்யநு ஸந்நானஸ்யச விஸேஷாபாவாத் பக்தேன பக்தி யோகானுஸ்தானஸ்ய ப்ரபந்நே ஸந்நயாவந்த்நா஡ி வத்ருஃஹிதானுஸ்தான ரூபத்வேனாநதி லஜ்ஞனியத்வா ஡்வகவது

(ஸா.வி.) பெரும்த்வேற்றில், ஃபலப்ராப்தௌ - ஓரு வૈஷ்ணவமில்லை, ப்ரபந்நாபேக்ஷயா பக்தஸ்ய பந்த்நிவ்ருத்யநந்த்ரகாலீன ப்ராப்தௌகிஸ்தி஡ிபி வૈஷ்ணவம் நாஸ்தித்ய்ருத்ருஃ. அயம்பாவஃ. இத்யமபி கௌர்ய ப்ரபதி ஃபலத்வேனாபி ஸந்நாய ப்ரபத்யநுஸ்தானே தத்ருஃபலதயா கௌர்யம் ஸித்யதி. தத்ருஷ்ணவ மிச்சாவைஷ்ணவகூதம். தஸ்யமூல் ப்ரார஡்வஸுகூத தாரதம்யம். பக்தஸ்யது இத்யம் கௌர்ய ப்ரார஡்வஸுகூதாத்ருத்யா஡ிதி தத்ருஃபலனேதி. இத்ய ஃபலேபக்தி ப்ரபத்யோஸ்தாரதம்ய ஸத்ருவெய்யாமுபிக ஃபலே ந தாரதம்யமிதி “விகல்பாவிஸிஸ்த்ரு ஃபலத்வா” ஡ிதி விகல்பா யுஜ்யத இதி. நநு, பக்தே நாபாயான்த்ரானுஸ்தானா த்ராரத்ருந்யேபி கிம் தாரதம்யம் ஸ்யா஡ித்யா ஸஜ்ஞயஃ. பாரத்ருந்யமெகரூபமிதி. பாரத்ருந்யம் பக்தப்ரபந்நயோ ரெகரூபம். உபாயப்ரபதிஸ்து ஸக்தாஸக்தா஡ி பதேன விதிநிபந்த்நேதி பாவஃ. நநு, பரமபதே ஸ்வாத்ருந்யஸைவ “ஸஸ்வரா஡்வதி. ஸ்வாத்ருந்யமதுலம் ப்ராப்யே” தி ...

(ஸா.ஸம்.) ஸ்திகிம் வૈஷ்ணவமிய்யத்ரு தத்ருநாஸ்தி; பாரத்ருந்யா஡ி கூதஸ்வரூப வૈஷ்ணவமபிநாஸ்தித்யாஃ. அந்திமேதி. த்யுயாப்யத்யமுக்தி ஡்ருஷாயாங்க பாரத்ருந்யா஡ி஡ிக மெகரூபமிய்ய்ருத்ருஃ. முக்தௌச பாரத்ருந்யே ஸ்வாத்ருந்ய ...

इत्थमुक्त विधं प्रपत्युत्कर्ष मेव वदन्नधिकारार्थं गाथया सङ्गृह्णाति - ...

மூல்- வேண்டு ம்பெரு ம்பயன் வீடென்றறிந்து விதி வகையால், நீண்டுங்குறுகியும் நிற்கு நிலைகளுக்கேற்கு மன்பர், மூண்டொன்றின் ...

(சா.தி.) निवृत्ति धर्म निष्ठருடைய ட்வீவியத்தைக்காட்டுகிறார். வேண்டுமியாதி. வேண்டும் பெரும்பயன், பார்த்தனிய மஹபல். வீடு, மோக். என்றறிந்து. நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும்நிலைகளுக்கு, சிரகால் சாடியமாயும் க்ஷணகால் சாடியமாயும் நிற்கும் உபாயங்களுக்கு - விதிவ கையாலேற் குமன்பர், பூர்வ் சுகூத் விசேஷ மூலா கிஷ்ந்யாதி களாலே யோக்யராய் நின்றவன்பர். பகவதநுபவெச்சூக்களான அதிகாரிகள். ஒன்றில் மூண்டு, தங்களுக்கு யோக்யமான வொரு உபாயத்தி லுத்யோகித்து.

(சா.ஸ்வ.) வேண்டுமியாதி. வேண்டும் பெரும்பயன், பார்த்தனியமான மஹபல். வீடு, மோக், என்றறிந்து நீண்டுங்குறுகியும் நிற்கும் நிலை களுக்கு, சிரகால்சாடிய மாயும் க்ஷண கால்சாடியமாயும் நிற்கும் உபாயங்களுக்கு - விதிவகையால், பூர்வ் சுகூத் விக்ஷித்ரியாலே. ஏற்கு மன்பர், யோக்யரான பகவதநுபவெச்சூக்கள், சிலர் சிரகால் சாடியோபாயத்துக்கும், சிலர் க்ஷண கால்சாடியோபாயத்துக்கு மென்றிப்படி வ்யவஸ்திதமாக யோக்யரான சகிஷ்நாகிஷ்நாஅகாரி களென்றபடி. ஒன்றில் மூண்டு, இவ்விரண்டில் ஏனுமொன்றிலே உத்யோகித்து. ...

(சா.பு.) शून्या भवन्तीत्याह - வேண்டும் பெரும்பயனியாதிநா - விதிவகையால் வேண்டும்பெரும் பயன் வீடென்றறிந்து நீண்டுங்குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கேற்குமன்பர் மூல வினைமாற்றுதலில் முகுந்தனடி பூண்டன்றி மற்றோர்புக லொன்றிலையென நின்றனரே இத்யந்வய: - வேண்டும், ஸ்பூஹ்ணிய. பெரும்பயன், மஹபல் - வீடு, மோக்: - என்று, இதி. அறிந்து, ஶ்ரூத்வா. விதி, விதி: பகவத்சட்கல்பாத்மக பாக்யமியையவத் - வகை, பகார:.. விதிவகையால், பாக்யபரிபாக. பகார விசேஷண - நீண்டும், தீர்விய். குறுகியும், ஹஸ்விய். - நிற்கும், வர்தமானயோ: - நிலைகளுக்கு, ஸ்தித்யோ: - யஸ்மிந்நுபாயெதனே ரநுஷாதூத்வெநாதி சிரகால் ஸ்தியே, யஸ்மி் ஶ்஛ோபாயே க்ஷணமேவானுஷாதூத்வெந ஸ்தியேதே தயோர்ஶக்தி ப்ரப்திரூபோபாயயோ ரித்யர்த: - ஏற்கும், உசிதா: - பக்தி ப்ரப்த்யோ ஶ்஛ிதாஅகாரவந்த இத்யர்த: - அன்பர், பக்தா: - பகவத்ப்ராப்த்யபிலாஷவந்த இத்யர்த: - முமுகவ இதிபாவ: - மூண்டு, ப்ரஸக்தாபூத்வா - ஒன்றில், கஸ்மி்ஷ்஛ித் - கிஷ்நித்சாஅநம் பரிஶூஹ்யேத்யர்த: - ...

(சா.வி.) उक्तार्थं गाययासङ्गृह्णाति. வேண்டுமியி. வேண்டும், பார்த்தனிய. பெரும்பயன், மஹபல். வீடு, மோக்:.. என்றறிந்து, இதிநிஷ்஛ித்ய. விதிவகையால், அஷ்ரூத்வசுகூத் மூலக பகவத்சட்கல்ப ரூப பாக்யவஷாத். நீண்டு, அதிககால் சாடியதயா தீர்விய். குறுகியும், அல்பகால்சாடியதயா ஹஸ்விய். - நிற்கும், வித்யமானயோ:.. நிலைகளுக்கு, ஸ்தித்யோ: - பக்தி ப்ரப்த்யோ:.. ஏற்கும், யோக்யா:.. அன்பர், பக்தா:.. ஒன்றில், ஶ்஛ித்யோபாயே, மூண்டு, ப்ரவிஷ்ய. ஶ்஛ித்யோபாய் சாஅநத்வெந பரிஶூஹ்யேத்யர்த:.. ...

(சா.ஸ.) வேண்டுமியி - வேண்டும்பெரும்பயன், அபேக்ஷணியமஹபல். வீடென்றறிந்து, மோக் ஶ்வேதி நிஷ்஛ித்ய - விதிவகையால், சுகூத்வராத்யேந - நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கு, அதிதீர்விகால் நிஷ்பாடியா பக்தேர்வா த்யல்ப கால் நிஷ்பாடியா: ப்ரப்தேர்வா - ஏற்குமன்பர், யோக்யாபகவதி நிரதிசயபூதி மந்த: - ...

மூல்- மூலவினை மாற்றுதலில் முகுந்தனடி, பூண்டன்றி, மற்றோர் புகலொன்றிலையெனநின்றனரே ||19||

(சா.வீ.) வினைமாற்றுதலில், இஃதாபி பர्यந்தானிஃ நிவृत्தியில் - முகுந்தனடி பூண்டன்றி, பகவத்பாடார விந்ந ஸரணாபி பண்ணுமதொழிய. மற்றோர் புகலொன்றிலையென, வேறொரு ஸரணும உபாயமு மில்லை யென்று கொண்டு - நின்றனர், நின்றார்கள் - ||19||

निवृत्ति धर्मनिष्ठग्लि स्वतन्त्राङ्ग प्रपत्ति फलाविच्छिन्नादभावैहिकभगवदनुभवरसाल्पत्व बहु ...

(சா.ஸா.) மூலவினை, சஸாரானு வृत्तिकளெல்லாத்துக்கும் மூலகந்நு மாண கர்மங்களை. உபாய விருதிதாத்தல் பரிசி விருதிதாத்தல் உள்ள பகவந்நி ஸ்ரஃ சங்கல்பங்களை யென்னபடி. மாற்றுதலில், நிவர்திப்பிக்கையில் முகுந்தனடி பூண்டன்றி, பகவத்சரணங்களை ஸாடர்மாகப்பதறி யல்லது. தத்பரிபதியப்பண்ணியல்லதென்றபடி. மற்றோர்புகல், நிரபேக்ஷுபாய். ஒன்றிலையென, ஒன்றுமில்லை யென்றும்படி. நின்றனர், நின்றார்கள். சகிச்சனனுக்கு பக்தியுா் பரம புருஷார் ஸாந மாக வற்றானாலும் உபாய விருதி நிவர்த்ய் ஸத்துக்கு வேறு நிரபேக்ஷ ஸாந மில்லாமையாலே அகிச்சனனுக்கு பரிசி விருதி நிவர்திக்காக பரிபதி வேண்டினாப்போலே உபாய விருதிநிவர்திக்காக சகிச்சனனுக்கும் அதுவேண்டு மென்று தாத்பரியம் - உபாய விருதி பரிசி விருதி களுடைய ஸ்ரூபத்தை அர்த்த பங்காஹிகார வ்யாக்யானத்திலே பரக்கச்சொன்னோம் ||19||

शेषत्व पारतन्त्रैक स्वभावनांश्च ननु वात्सल्यादि विशिष्टानां सर्वेश्वरने उपाय माका याले यिवनुक्ता कर्तव्य माका वारा उपायमिल्लामय्यालिङ्गु अधिकारिद्वैविध्यं.

(சா.பு.) மூலவினை, காரணபூத பாபானி - சஸார ஹதுபூத பாபானித்யர்த்த: - மாற்றுதலில் "நிவர்தனாய - தேபாந்நிவர்த நாயேத்யர்த்த: - முகுந்தனடி, முகந்நு தரணு. மூக்ஷபுரதஸ்ய பகவத்சரணா வித்யர்த்த:.. பூண்டுகை, ஸ்ரீகார:.. பூண்டன்றி, அநாஸ்திய. மற்றோர், வ்யதிரித: கஸ்சித, புகல், ரக்ஷக:.. ஒன்று, ஁க:.. இலை, நாஸ்தி. ஁ன, இதி யதூச்சேத ததா. நின்றனரே, அதிஃந்நித்யர்த்த: ||19||

ननु मुमुक्षुत्वस्य मधुविद्यानिष्ठेपि विद्यमानतयातस्यापि भक्त्यनुष्ठानाद्भक्त इतिव्यपदेश्य त्ववत् ...

(சா.வி.) மூலவினை, சஸார காரணபூதபாபானி. மாற்றுதலில், நிவர்தி. முகுந்தனடி பூண்டன்றி, ஸ்ரீமந்நாராயண தரணாரவிந்ந பரிஸ்ரஃ விநா. மற்றோர், அந்ய:கஸ்சந. புகல், ரக்ஷக:.. இலை, நாஸ்தி. ஁ன, இதி யதூச்சேதததா. நின்றனரே, ஸ்திதா:.. தத்ரஸூகரண தத்சரணாபதிர்வ. "மா மெவயேபரிபத்யதே மாயாமெதாந்தர்தித" இதி பரிமாணவஸா துபயாஹிகாரிணுபி பகவத்சரணாவேவுபாயுபேயத்வெந ஸ்ரீகூத்ய ஸ்திதா இதி பாவ: ||19||

उभयोः फलाविच्छेद तदभावैहिक भगवदनुभव स्याल्पत्व बहु त्वाभ्यां वैषम्य माह - ...

(சா.ஸ.) மூண்டொன்றில், அந்யதரூபாய் பரிஸ்ரஃ - மூலவினை மாற்றதலில், சஸாரமூலே பாபேச்சேத்யே. முகுந்தனிட்யாதி - பக்த ஸ்யாபிதி ஸேப:.. முகந்நு தரணத்யா ஸ்ரயணமந்நராபக்தி நிவர்த்யதே தத்ர தத்ர பரிதங்க நிவர்த்யதே உபாயாந்நர் நாஸ்திதி ஸ்திதா அஸ்தாசார்யா: ||19||

ननु भक्तस्य प्रपत्यनादरे का हानिः. उभाभ्या मप्येक रूप प्रपत्यादरे कथमुभयो भेद ...

மூல்- ப்ரபன்னாदन்யேஷா நதிஷதிமுகுந்஢ி நிஜபதம், ப்ரபன்னச்சத்வேதா ...

(சா.தி.) த்வங்களால் விபா஑ம் காட்டுகிறார். ப்ரபன்னாதிதி. ப்ரபன்னச்சத்வேதா. த்வதந்த்ரா஑் ப்ரபத்தித்யா - த்வைதித்ய ...

(சா.த்வா.) த்ஷாந்நததுகூடுதோ? அவந் தித்஢ிபாப மானாலும் முந்ப தா஢ரித்த ப்ரமாணங்களாலே தா஢்யிபாப மநுதித்தாலல்லது அவந் தல த்ரதனாகா நெந்நிதில் அந்ந தா஢்யிபாபங்களிந்ந ப்ரமாணங்களாலே துர லதூ ரூபங்களாக தித்஢ித்யாதோ? அப்போது லதூபாப மிருக்க துரூபாபத்திதில் ப்ரவூத்தி துஷ்கர்த் மூல் மெந்நிதில் த்ர஢ா வித்யை தூஷித்ததா஢ாதோ? துதூத் மூல் மெந்நிதில் துதூத் மூல்த்வா விதேஷாத்வவததித ப்ரவூத்தி கூடா மையால் அதிகாரி த்வைதித்ய் கூடாதொழித்யாதோ? திந், இவ்அதி காரத்திலே விதம்வாவிதம்வங்களை யிட்டு அதிகாரி த்வே த்ஷாந்நதது கூடுதோ? அப்போது த்஢்வரக ப்ரபத்தி நிதநை அமூத்யநெந்நதா஢ாதோ? த்வாந்நதேஷு ப்ரததத் த்வைதவாநாந அவனை அமூத்யநெந்நதை தாந் துதிததோ? த்ல விதம்விதமாநாலும் அதுக்குதூத்ய் மாக அநுதவ மிங்கும் த்நடக்கையால் அவந் மூத்ய் நாக்கக்குறை யில்லையெந்நிதில் அப்போது அத்வரக ப்ரபத்தி நிதனுக்கிங்கு தாதூதானுதவ மில்லாமையால் அவந் அமூத்யநாக ப்ரதங்கிதானோ? “நா஢ிந்நி தரணததத்ய” இத்யாதிதி த்லதாதிதநாந அவனை அமூத்யநெந்நததாந் கூடுதோ? எந்நகிற த்஢ுக்களை ப்ரரி஢ரித்யா நிந்நுதொண்டு அதி காராத்த்தை த்ர஑்஢ிக்கிறார். ப்ரபன்னாதித்யாதி. ப்ரபன்னாத்யேஷா, ப்ரபத்திரூப தா஢்யிபாப மநா த்ரிதவதா மித்யத்ய:.. ப்ரபத்தி ரேதாதூத ம஢ிததாலி நிதேததாவேகைவ த்வேஷா தாதந மதது: திமத்ர தேஷாதித்஢ிதூத் ரூப த்வாராபேத்யா; ததாதிதாதிதாரி த்வைதித்யாதித்஢ி ரித்யத்ரா஢. ப்ரபன்னததேதி. த்ஷததா திவூத்யத்ய:.. ப்ரபன்னதத த்஢்வரகா த்வரக ப்ரபத்தி நிதத்வ த்வேத த்விதித இத்யத்ய: - த்஢ி துரூபாப ப்ரவூத்தி துஷ்கர்த் மூல்த்வாதி திதல்பெந் தூவூத் தூத ...

(சா.தூ.) த்துத் த்யாபிப்ரபத்யநுதான தூவூத் த்துத்யநுதானாத்ரபந் இத்யபித்யததேததத த்யாதித்யத்ர “மாந்ரபந்நி விமூத்யத்” இத்யாதி த்ரமாணாததத்ய த்யேதேத்யா஢. ப்ரபன்னாத்யே தாமிதி - முகுந்஢ி: ப்ரபன்னாத்யேஷா நிஜ ததம் திதிததி - ப்ரபன்னதத துதிரித தரிபாகதி த்யாத்வேதா - ஂகத்ய த்ராதிவிதம் தெந் - த்ஜந துதம் திபுலம். த்ரத்யா துத்ராதி த்ரிவித ததாபரிமித ரதேத்யந்வய:.. ப்ரபன்னாத்யேஷா, ப்ரபந்ந த்யிதரித்தானா. திதிததி, த்நதாதி. “தித அதி த்ரித” இதிதாது தா஢:.. அதித்ரிதந் தான மித்யத்ய:.. மூத்தி ததாதிதி முகுந்஢ி:.. தூதூத ராதித்யாத்ராது:.. நிஜததம், “தத்஢ிதூ: த்ரம்ததம். தத்ர தூவூதா஢்யாதததிதேதா” இத்யாதிதி த்ரிதூபததேதூதந் தைகூத மித்யத்ய:.. ப்ரபன்னததத்வேதா - த்஢்வரக ப்ரபத்திநித:.. அத்வரக ப்ரபத்தி நிதததேதி. விதம்வததமவிதம்வதத தததேத்யத்ய:.. நநுத்ர஢ுணி நிரவதிதானந்நதரூபத்வ ...

(சா.வி.) ப்ரபன்னாதிதி - த்வேதா, த்஢்வரகித்஢்வரகததேதி த்விதா. இதம் த்வைதித்ய் துதூத் த்ரிபாகதேதா ...

(சா.தம்.) ப்ரபத்தி மவலம்வித தத: தூநதூத்தி த்ரிதூ஢: திந் திதம்ந்ந: - ப்ரபத்யே காவலம்வகத்யகிவாதிதய இத்யத்ர த்ரமேணித்ர மா஢ - ப்ரபன்னாதிதி - அந்நராத்யாபாதக த்ர஑வந்மாத்யா த்ராத்த்யாத்ர த்ரணாத “மாமேதயே த்ரபத்யந்” இதி த்ர஑வதேதிதேதத த்தேதந் த்ரபதநாநாத்ரணே தூதேதததநிஜ ...

मूलं- सुचरितपरीपाकभेदया । विळम्बे (त)न प्राप्तिर्भजनसुखमेकस्य विपुलं, परस्याशुप्राप्तिः परिमित ...

(सा.दी.) हेतुः सुचरित परीपाक भेदतः. तयोर्मध्ये एकस्य भक्त्युक्ते भगवत्प्राप्ति विळम्बिकृत्तुम्. इव्विळम्बिकृत्तुम् भगवद्भजन सुखं विस्तीर्णम्. प्रीतिरूप ज्ञानमाकीर्णभक्ति आप्रयाणादनु वर्तिककय्याल्. परस्य, प्रपन्नयुक्ते. आशु, देहावसानकृत्तुम्. परिमितरसा, परिच्छिन्न भगवदनुभव सुखा.

(सा.स्वा.) स्यादित्यत्राह. सुचरितेति. गुरुपाय प्रवृत्तिरपिसुकृतमूलैव - नच सुकृतमूलत्वावि शेषादधिकारि द्वैविध्यहानिः. नानाविध प्रवृत्ति धर्म प्रापक सुकृतेष्विव मोक्षोपाय प्रापक सुकृतेष्वप्य पर्यनु योज्य परिपाक वैचित्र्य सम्भवा दतोत्रन कोपि दोष इति भावः. किंचेत्यादिनोक्तस्य चोद्यस्य परिहारं सूचयन्नधिकारि द्वैविध्य घटकं तयोः फलभेदं च संगृह्णाति. विळम्बेनेत्यादि. एकस्य, द्विविधयोः प्रपन्नयोर्मध्ये एकस्य. सद्धारक प्रपत्ति निष्ठस्येत्यर्थः - प्राप्तिः, परिपूर्ण ब्रह्मानु भवात्मिका मुक्तिः. विळम्बेन, प्रारब्ध कर्मावसान पर्यन्तकाल दैर्घ्येण भवति. भजन सुखं, भक्ति योगरूप भगव दनुभवा नन्दः. विपुलं, अपरिमितं. भक्तियोगस्य निरतिशय प्रीतिरूपत्वादिति भावः - परस्य, अद्धारक प्रपन्नस्य - परिमित रसा, भक्तियोग तुल्य निरतिशय प्रीत्यभावाद्भगव दनुभव कैक्ये ष्वल्पा नन्द युक्तेत्यर्थः. तथाच द्वयोरपि क्वचिदं शेषमुत्कर्षस्य ...

(सा.प्र.) ज्ञानेप्येकस्य तत्प्राप्ति विळम्बाक्षमत्वं परस्य तत्क्षमत्वंच नोपपद्यत इत्यत्राह - सुचरितेत्यादि, कस्यचिद मृताधिक सुखानुभव सामग्री सद्भावादेवं वैषम्य मित्यर्थः. भक्त प्रपन्न योर्मध्ये कस्याधिक सुखानुभव सामग्र्यस्ति; कस्याल्पसुखानुभव सामग्र्यस्तीत्याकांक्षायामाह. विळम्बेतेति. एकस्य. भक्ति योगनिष्ठस्य. प्राप्तिर्विळम्बेत. “उपाय भक्तिः प्रारब्धव्यतिरिक्ताघनाशिनी”त्यादि प्रमाणाद्याव त्प्रारब्धानु भवं भगवत्प्राप्तिः विळम्बितास्यात् - किन्तु भजनसुखं विपुलं “प्रीतिपूर्व मनुष्यान् भक्ति”रित्युक्त भक्ति निष्ठस्य निरस्तातिशयाह्लाद सुखभावैक लक्षणं भगवदनु सन्धान सुख अधिकं - परस्य, तद्व्यतिरिक्तस्य. विळम्बा सहस्य प्रपन्नस्य - आशुप्राप्तिः, भगवत्प्राप्तिरा शुभवति - किन्तु जीवितदशापरि मितरसा, भक्तिनिष्ठस्येव प्रीति रूपापन्न तैल धारावद ...

(सा.वि.) दित्याह. सुचरितेति - फलाविळम्बेन कारण भूताद्धारक प्रपत्ति निष्ठाधिकारोत्यन्त सुकृतवशेनलभ्यत इतिभावः - एकस्य, सद्धारकप्रपत्ति निष्ठस्य. भजनसुखं, प्रीतिरूपानुष्ठानं. विपुलं, अधिकं. परस्य, अद्धारक प्रपत्तिनिष्ठस्य. आशु प्राप्तिः, एतद्देहावसाने इच्छाकालेवा प्राप्तिः.

(सा.सं.) पदं नप्रद दातीति प्रथम पादाशयः - सुचरितात्यन्त परिपाकात्प्रपन्नः अद्धारक प्रपन्नः. अस्या शुप्राप्तेः - तद भावात्प्रपन्न स्सद्धारक प्रपन्नः - तस्य प्राप्ते विळम्बि तत्वादिति तयोर्नैक रूपप्रपत्यादरः - पुनर्भक्ति परिग्रह प्रयोजकं च भजन सुखवैपुल्यं भक्त्यधिकारश्च प्रपत्येकावलम्बकस्य आशुप्राप्ति रेवातिशयः. जीवितदशायाः परिमितरसत्व मस्यानन्य प्रयोजनत्वा पादक भगवत्कृपाकार्यत्वा दतिशय रूपमेव. फलभक्तिमतः प्रपन्नस्य ब्रह्मानुभवभोगोपि सांसारिक ...

मूलं-

रसाजीवित दशा ॥२१॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कट नाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्य
त्रयसारे अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

श्रीमते निगमान्त महादेशिकायनमः

(सा.दी.)

आप्रयाणं भक्त्यनु वृत्यभावात्कृष्णक ॥२१॥

इतिश्री सारदीपिकायां अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

(सा.स्वा.)

क्वचिदंशे तद भावस्यच तुल्यत्वादुभयोरपि मुख्यत्वस्य न काचित्क्षति रितिभावः ॥२१॥

इतिश्री सारास्वादिन्यां अधिकारि विभागाधि कारोष्टमः.

(सा.प्र.)

विच्छिन्न स्मृति संततिरूप भगवदनु सन्धानाभावादादेहपात मल्पसुखमित्यर्थः ॥२२॥

इतिश्री सारप्रकाशिकायां अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

(सा.वि.)

परिमितरसा, परिच्छिन्न भगवत्कैङ्कर्येतिभावः ॥२१॥

इतिश्री सारविवरिण्यां अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

(सा.सं.)

त्वान्न प्रयोजनमितिहिस्फुरति. अत एवंविधः प्रपन्न स्सर्वधाभ्यर्हित एवेति भावः ॥२१॥

इतिश्री सारप्रकाशिका सङ्ग्रहे अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

श्रियैनमः.

श्रीमते रामानुजायनमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकायनमः.

उपाय विभागाधिकारः.

मूलं। उपायः

(सा.दी.) फलप्रदत्वोपायत्वं भक्तेर्भर्तुः प्रदर्शयति । नवमेकिंचनेतस्यो पायस्थानेव्यवस्थितिः।।

(सा.स्वा.) இப்படி முமுक्षுக்களை அதிகாரி களாகச்சொன்னதும் இவர் களுக்கு அந்யோந்யமதி
கார வேத முண்டானதாகச்சொன்னதும் உபபந்மோ? அதிகாரி யாவான் ஫ல சாधன மாக சோத
மான கர்தவ்யத்தில் சாமर्थ்ய முடையவன் அல்லனோ? ஆனபின்பு கர்த வ்யங்களான
உபாயங்களையும் இவற்றாலே சாஹ்யங்களான உபேயங்களையும் உடையரான ப்ரயோஜனாந்ர ப்ரரே
யன்றோ அதிகாரி களென்ற லாவது? முமுक्षுக்களுக்கு உபாயோ பேய மிரண்டும் சிஹ் ரூபனான
ப்ரகவானொருவனே யல்லனோ? “ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்ணரூப” மித்யாதி யாக அர்த்
ப்ன்கத்தைச்சொல்லவந்த வ்னத்திலே ப்ரஹ் வ்யதிரித்தமாகவொரு உபாயமும் ப்ராபி ரூபமான
வொரு ஫லமும் நிர்ஹி மாயிருக்கையாலே முமுक्षுக்களுக்கும் கர்தவ்யமான உபாயமும் அத்தாலே
சாஹ்யமான உபேய மும் உண்டென்றில் அப்போது அந்த ஫லத்துக்கு அந்த
உபாயமேயமையுமென்ற லாகையால் ப்ரஹ் முபாயமாகாதொழியாதோ? ப்ரமாண சிஹ்மாகையாலே
யிரண்டும் உபாய மென்றிலப்போது ப்ரஹ் மொன்றுமே உபாயமும் உபேயமு மென்கிற ச்ந்ரபாய
த்தோடு விரோதியாதோ? கிங்க அந்த கர்தவ்யமான உபாயந்தான் க்ரியாரூபமாகில் ஜானா ஹ்வமோக்ஷ:
என்கிற சிஹ்ந்தாந் ப்ரதிபுத்தமாகாதோ? அது ப்ரக்தி ப்ரபதி ரூபமென்றாலும் ப்ரக்தி ஸ்ஹ் வந்ந ஸ்துதி
கீர்த்நாதி களிலும்; ஸ்ரணாகத்ய ப்ர ப்ரயாய் மான ப்ரபதி ஸ்ஹ் ஹொகத்யாதி களிலும், வாஹ்யாபாராதி
களிலும், ...

(सा.प्र.) भरन्यासे भक्त्यधिकाराद्विन्न अधिकारं वक्तुं मुमुक्षुत्वं जायत इत्युक्तं. तत्राधिकारि भेद सिद्धिमाशंक्य
“यद्येन काम कामेने” त्यादिना प्रपत्ते स्सर्वाधिकारत्वा शक्ताधिकार त्वावगमाद्भक्तेश्चाधि कृताधिकारत्व
शक्ताधिकारत्वयोः प्रामाणिकत्वाच्चाधिकार भेदस्समर्थितः पूर्वाधिकारे. एवंच समर्थितोप्यधिकारि भेदं
उपाय विभागा परिज्ञाने प्रतिष्ठितोनस्यादित्युपायं विभजते ...

(सा.वि.) एवमधिकार भेदं प्रदर्श्य अधिकारोचित मुपायभेदं दर्शयति. ननु, गुरु लघु भूतोपाय भेद सिद्धौ
उपाय भेदानुगुण्येन प्रारब्ध भंगकामना प्रारब्धान्त मोक्ष कामने त्येवमाद्यधिकार भेदस्सिध्येत्. अत एवोक्तं
पूर्वाधिकारे न्यासविद्यायां इतरविद्यासुच व्यवस्थाविकल्पेन अधिकार भेदस्सिध्यतीति. प्रपत्ति योग्याधिकारेच
“अधिकार मावधु फलत्तिल् अर्थत्वं. இந்த உபாயத்தில் சாமर्थ்ய” ...

(सा.सं.) उपाय स्वरूपे विभज्यविविच्यावगते तदधिकारिणौ मुमुक्षूद्वाविति सुज्ञेयम्. अतोद्य उपाय ...

மூலம்- ஸ்வபாஸேரூபநிஷததீதஸ்ச ...

(சா.தீ.) உபாய இதி. ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய: முக்யஸா஧னம். உபநிஷததீத:; “அமृतஸ்யைஸேது:.. ய அத்மதா:.. யமேவையேஷ வ்ருணுதே தேநலப்ய:.. தாது: ஸ்ரீமதா ந்ஹிமான்மீஷ” மித்யா த்யுபநிஷதஸ்ச அதீதனான ...

(சா.ஸ்வ.) ஸ்ரீமத்களாகையால் உக்த தோஸ்தத வஸ்த்மன்த்ரோ? இனி அந்த கர்த்வ்யமான உபாய ஶ்நானரூபமே யென்று நியமிக்கப்பார்த்தாலும் அது ஶாஸ்த்ர ஶ்நான ரூபமென்றில் ஸ்ரீமதான பரதந்ந்ரமாகையாலே பुरुஷ க்ருதி ஶா஧்யமல்லாமையால் விதேய மாகாதொழியாதோ? அப்போது குமதி மதத்தின் படியாகாதோ? ஶாஸ்த்ர ஶ்நான மன்த்ரென்றில் ஸ்ரீமதி ரூபமான உபேய ஶ்நானத்திற்காட்டில் இதுக்கு ஶேத மில்லையாக ஸ்ரீமதி யாதோ? இனி யந்த உபேய ஶ்நானரூப மன்த்ரென்றில்? ஸ்ரீமதியாவது ஶ்ரீமதானுஶ்வரூபே யென்கிற ஶித்தான்த் விரோதியாதோ? கர்மயோகமும் மோக்யோபாயமாக ஶாஸ்த்ரங்களில் நிர்दिष्ट மாயிருக்க மோக்யோபாய ஶ்நான ரூபமென்று நியமித்ததுதான்கூடுமோ? இத்யாதி களான ஶாஸ்த்ர களையுபஹரித்யா நின்று கொண்டு இவ் அஹிகாரத்திலே உபாயங்களை ஶித்த ஶா஧்யரூபங்களாகவும் ஶித்தோபாயத்தை ஶலஶ்ரதத்வ ஶ்ரீமதனியத்வாதி விசிஸ்தமாகவும், ஶா஧்யோபாயத்தை தத்ஶ்ரீமதான மாத்ர ரூபமாகவும், ஶ்நான விகாஸரூபமாகவும், ஸ்ரீமதி ரூபஶ்நான விஸ்த்ரண மாகவும், கர்ம யோக்யுபாயத்தை ஶத்வரகமாகவும் என்றிப்படி யதாவ ஶ்ரீமதி ஶ்வரூப கதன முக்யேந பரஸ்பர விஶ்ரீமத்களாக நிரூபிக்கக்கோலி இவ் அஹிகாரார்த்தத்தை ஶங்க்ரஹிக்கிறார். உபாய இத்யாதித்யால். ஶதீதி ஶேஷித்வாஸ்த்ஹகாருண்யாதி விசிஸ்தத்வாஶ்ரீமதி ஶ்வதஸ்சர்வ ரக்ஷண ...

(சா.ஸ்ரீ.) அஸ்மிந்நாஹிகாரே. தத்ரோபாயஸ்ய ஶித்தத்வஸா஧்யத்வ ரூபேந ஶேதம் தத்ர ஶ்ரீமதான ஶித்தோபாய ஶ்ரீமதான்யஶ்நாஹ. உபாயஸ்ச்வ ஶ்ரீமதேரித்யாதிநா. ஶ்ரீமதானு ஶ்வபாஸேரூபாய இத்யுபநிஷ ததீத: - தஸ்யஸ்ரீமதஸ்த்யே ஶ்ரீமதான நிதி஧்யாஸனஸூதீ உக்தே. ஶ்ரீமதஸ்ததாரோஹமஹதா ஶுக்ருத பரிபாகேநஸ்யாத் - தத்ராய்விஸ்த்ரநிர்மாண நிபுணஸ்ச்வயமேவ நிதான மித்யந்வய: “தத்வீபநிஷதம் பुरुஷம் - யதோவா இமானி ஶூதானி ஶாயந்தே. யேநஶாதானி ஶீவந்தி - நாராயணா தேவஸமுத்பத்யந்தே. நாராயணே ஶ்ரீமதியந்த” இத்யாதிஸூதி ஶ்ரீமதாஶிப்ராயேநஸ இதிநிர்दिष्ट:.. எவம்ஶூதோ ஶ்ரீமதானு ஶ்வஸ்யஸ்ரீமதே: ஶ்ரீமதானு உபாய இதி, ...

(சா.வி.) மிதி வக்யதே. அத உபாயஶேத எவ ஶ்ரீமதானம் நிரூபணிய இதி. கதம் ஶ்ரீமதான மஹிகாரஶேத நிரூபணமிதி ஶேதஸ்த்யம் - ஶ்ரீமதான முமுகுத்வே நிரூபிதே முமுகுத்வ மேக எவாஹிகார இதி ஶங்காயா உபாயஶேதம் ஶித்தவத்கூத்ய அஹிகார ஶேதஸ்சமர்த்தித:.. இதானி தத்ரதிஸ்தார்த்த முபாயஶேதோ நிரூபித இதி ஶமங்கஸம். அத்ரோபாய:, ஶ்ரீமதானம் ஶித்தோபாய ஶ்ரீமதானுபாயஸ்சேதி த்விவித:.. ஶித்தோபாய: ஶ்ரீமதான ஶூதோ ஶ்ரீமதானு, ஶா஧்யோபாய: கர்த்வ்யரூப ஶ்ரீமதான விஸேஷ: - ஶோபிதிவிதி:, ஶ்ரீமதி: ஶ்ரீமதானஸ்சேதி - தத்ரோபாயத்ர ஶ்ரீமதானஸ்சுக்ருத ஶேதேநஶவதி - தத்ரோபி மூலகாரணம் ஶ்ரீமதானே வேதி ஶங்க்ரஹாஹ. உபாய இதி. உபநிஷததீத: “அமृतஸ்யைஸேது:.. யமேவையேஷ வ்ருணுதே தேநலப்ய: - ஶ்ரீமதானுபாயேஷ்யோ மோக்யிஸ்யா” மித்யுபநிஷததீத:.. ஶ்ரீமதானு, ஶ்வபாஸே:.. உபாய:, ஶ்ரீமதானுபாய:.. நநு, ஶ்ரீமதான எவோபாயத்வேஸதி உபாயான்த்ர ...

(சா.ஸம்.) ஶ்வரூபம் விஶ்ரீமதான விவித்யத்வ ஶ்நாபயிது மஹிகாரான்த்ர மாரஶ்ரீமதான: ஶ்ரீமதானபா஧்யம் ஶங்க்ரஹாதி. உபாய இதி. ஶ்வபாஸேஸ்ச்வயமேவோபாய இத்யுபநிஷததீத:.. த்ரிஶ்ரீமதானுபாய:.. வையேஷ்யாதி வஸ்யா ...

(सा.सं.) दित्यत्राह. प्रसक्त्ये इति. अनाद्य पराध निबन्धन निग्रहशांत्यै प्रपदननिदिध्यासन रूपे उपायौ. तथाच तदभाववतोऽन मुक्तिः. तद्वत्तश्च मुक्तौ नै वैषम्यादिरिति भावः. तर्हि केषांचि देवतयोरन्यतरलाभे

மூல்- ததாரோஃ: புंसஸ்கூத பரிபாகெனமஹதா ...

(சா.தீ.) புருஷ் ப்ரபதேத். தமேவ ஸரணம் வ்ரணேத்” என்றந்த வ்யாஜங்களான ஸக்தி ப்ரபத்திகளிலே ப்ரவేశம் மஹத்தான ...

(சா.ஸ்வ.) ப்ரபதன நிதித்யாஸன ரூபேகதீ இதி சமனாதி கரண சமாஸ: அத்ரகதி ஸஃதோ ஜ்ஞானபர: - நதூபாய பர: - அஸ்மிந்நாதி காரே ஸாஃத்யோபாயஸ்ய ஜ்ஞான விஸேஸத்வ ப்ரதிபாதி நேனாத்ர ஸ்லோகேபி தத்ஸங்ரஹீக்தியாதுபாய பரத்வே ப்ரயோஜனா ஸாவாஃதேதி த்ரஃஸ்த்வம் - அத்ர ஜ்ஞானரூபஸ்ய ப்ரஸதி நோபாயத்வோக்த்யா ஜ்ஞானஸிந்நஸ்ய கர்ம யோகாதி ரூபாயாஃகத்வமாத்ரம் நதூபாயத்வம்த்யபிவ்ய்ஜிதம். ப்ரபதனநிதித்யாஸனகதீதஸ்ய ப்ரஸத்யே உக்தே இத்யந்வய: - இத்தால் ஸக்தி ப்ரபத்திகள் ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தி மாத்ரோபாயங்களத்தனை போக்கி ப்ராப்திக்கு அவனைப்போல் அவ்யவஹிதோபாய மல்லாமையாலே அவனே ப்ரதானோபாயமாகையால் அவனொருவனுமே உபாய மென்கிற சம்ப்ரதாயமும் ஸுரஸ்திதமென்று கருத்து - அவன் ஸ்வத் ஂவ ரக்ஷண தீக்ஷிதனாகில் ஸ்வப்ரஸதினோபாயங்களையும் தானுண்டாக்கலா யிருக்க ஸர்வருக்கும் அந்த உபாயங்களில் ப்ரவ்ருத்தி லஸியாதொழிவானேன்? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ததாரோஃ இதி. ததாரோஃ, ப்ரபதி நநிதி த்யாஸன ப்ரவ்ருத்திர்த்ய:.. அவன் ஸஃஜ ஸுஃஃத்யிருந்தாலும் மோக்ஷோப யுக்த்யா த்ருக்ஷிக ஸுகூதாதி கருதைய அதிஸாயித பரிபாக மிங்கு விஸேஸகாரணமாகையால் அதுண்டானார்க்கொழிய ஸர்வார்க்கும் அவற்றில் ப்ரவ்ருத்தி லஸியா தென்றுகருத்து. ததாஃ ஸ்வத் ஂவரக்ஷண தீக்ஷிதனாய்க்கொண்டு ஸ்வப்ராப்தே ரவ்யவஹிதோபாய மாகையாலே அவனே ப்ரதானோபாய மென்றதுக்கு த்தட்டில்லை யென்றதாய்த்து. இம்மாத்ர மன்றிக்கே அந்த ப்ரஸதினோபாயங்களும், தத்ரு...

(சா.ப்ர.) ஸித்தத்வாஃக்தி ப்ரபத்யோஸ்தத்ப்ரஸதினயோஸ்த நித்யத்வாஃதேதா தீவாவகந்து் ஸக்யத்வாஃதானாதி காலே ஸர்வோபூர்வமேவோபாய ஸ்வீகாரேணாதி முக்தத்வம் ஸ்யாதித்யத்ர “யதா ஸர்வே ப்ரமுக்யந்தே காமாயேஸ்ய ஃஃதிஸ்திதா: - அத்ர ம்ருத்யோர்மேதோஃவதி - பஃஃநா் ஜன்மநாமந்தே ஜ்ஞானவான் மா் ப்ரபத்யதே! வாஸுதிவஸஸர்வமிதி சமஃஃதமா ஸுதர்லஸி:। மநுஷ்யாநா் ஸஃஸேபு கஸ்திஃத்யதி ஸித்த்யே। யததாமபி ஸித்தானா் கஸ்திந்மா்வேத்திதத்வத:। மஃஃதாபுண்யபண்யேந க்ரீதேய் காயநௌஸ்த்வயா। தர்துது:ஃதே: பாரத் த்ரயாவந்நஸிஃத்ய” இத்யாஃதுக்த ப்ரகாரேந ப்ரதிபந்த விகம ஂவஸ்யாதித்யாஃ - ததாரோஃ இதி. ததாரோஃ, தேனோபாயேந விகுண்ஃதாரோஃ - யத்ரா, தஸ்திந்நுபாயே ஂரோஃ.. நந்வேவ்ஸகவத:.. ப்ரவாஃஃநாஃதஜ்ஞாத ஸுகூதாதி ஸாபேக்ஸத்வ “கேவல்ம் மதித்யேவ த்யயானிஸ்தேஸ விநஸ்த ஸஃஃதேதுக மஃதரணாரவிதி யுக்ஷை காந்திகாத்யந்திக பரஸக்தி பரஜ்ஞான பரமஸக்தி விஃநேமத்ப்ராதிா தேவ ஸாக்ஷாத்ருத யதாவஸ்தித மத்ஸ்வரூப ஸ்வஃவ” இத்யாதி ஸாஸ்ய காரோக்தேநிஃஃதிதுக க்ருபயேவ ரக்ஷகத்வம் ஸவத்யேவெத்யத்ர ஸாஸ்யகாரேவ ஸாஸ்யாதிபு ஸக்த்யாதிநா முபாயத்வ சமர்த்நாத் - கஃதேபி “யேநகே நாபி ப்ரகாரேநத்ருய வக்தாத்” ம்த்யுக்தே: லோகாஃதார்யேஸ்த மஃஃதரத்ஸ்ய வராதிகாவத்ராஜ்யஸ்யஜம்வீர ...

(சா.வி.) துநிவார வ்ருஜின ஸாமக்ஷ்யா் ஸத்யா்கத்ய முபாயப்ரவేశஸ்தேஸ்யதீத்யத்ராஃ. ததாரோஃ இதி. தயோரூபாயயோ ராரோஃ: ப்ரவేశ:.. மஃஃதா ஸுகூத பரிபாகேந, யாத்ருக்ஷிக ஸுகூதாதிநா. தத்ராபி மூல் ...

(சா.ஸ.) நியாமகமாஃ. ததாரோஃ இதி. தஃஃஃ ஸுகூத பரிபாகஸ்யேவ ப்ரதானோபாயதாஸ்யாதித்யத்ராஃ. ....

(सा.सं.) निदान मिति. बीजांकुरन्याय सिद्धां वासनामवलम्ब्य सुकृतपरिपाक कर्तापि भगवानेवेति तस्यैवप्रधानोपायतेति भावः ॥२२॥

மூல். (இவ்விருவார்க்கும்) இவர்களுக்கு கர்தவ்ய மான உபாய மாவது; ஒரு ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷம் - இத்தாலே சாஹ்யமாய் ஸாஸிரூபமான உபேயமாவது; ஒரு ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷம் - இவற்றில் உபாயமாகிற ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷம், கரண சாபேக்ஷமூமாய், ஸாஸ்த்ர விஹிதமூமாய், ...

(சா.தீ.) முந்தர உபாய ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறார். இவ்விருவார்க்கு மித்யாதி. உபாய ஜ்ஞான விகாஸத்துக்கு உபேய ஜ்ஞானவிகாஸாத்வ்யாவூத்தி யைக்காட்ட வேண்டியருளிச்செய்கிறார். இத்தாலென்று. ஂந்யோந்ய வுைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டுகிறார். இவத்திலித்யாடியால். இஜ்ஞானவிகாஸங்களிலென்கை. விஹிதமாய் “஡ஜஸ்வமாம். ஸரணவ்ரஜ” என்று ...

(சா.ஸ்வ.) சொல்லக்கூடாதென்று முன்புசொன்ன஡ுத்யத்துக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார் - இவர்களுக்கித்யாதி. இவர்களுக்கென்றது, ஸத்வாரகா த்வாரக ஸ்ரபத்தி நிஷ்ரான ஂதிகாரி களுக்கென்றபடி. ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷமிதி. ஜ்ஞான ஸதெனக்ரியாரூபத்வவ்யாவூத்தி:. விகாஸ ஸதென ஸித்தோபாயஸ்வரூப வ்யாவூத்தி: - ஸாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞான வ்யாவூத்தி:ஷ். ஸ்ரமாண ஜந்யஜ்ஞான தத்வெது சாஹ்யோவுைஷத்யாதிஸயோ ஹிவிகாஸ: - விஸேஷஸதென ஡ுபேய ரூப ஜ்ஞான வ்யாவூத்தி: - ததா஡ இது ஸ்ரமாண ஸரதந்ந்ர மல்லாமையாலே க்ருதி சாஹ்யமாக த்தட்டில்லையென்று கருத்து. இது ஸாஸ்த்ர ஜந்யமன்றாகிலிதுக்கு உபேயஜ்ஞானத்தோடு ஂ஡ேத ஸ்ரஸங்கியாதோ? ஂப்துபோதித்தாலே இது சாஹ்யமென்றக்கூடுமோ? ஂந்த உபேய் ஜ்ஞானரூபமன்றென்றில் ஂத்தைஸ்ராஸியாகச்சொன்னது கூடாதொழியாதோ? என்று முன்புசொன்ன ஡ுத்யத்துக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார். இத்தாலே யித்யாதி. ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷமிதி. ஜ்ஞானஸதென ஜ்ஞான஡ிந்ந வ்யாவூத்தி:. விகாஸ ஸதென ஸித்த ரூபோபேய வ்யாவூத்தி: - விஸேஷ ஸதென சாஹ்யோபாய ரூபஜ்ஞான விகாஸவ்யாவூத்தி:. ததா஡ தத஡ேத ஸ்ரஸங்கா஡ாவாத்தஸ்யததஸாஹ்யத்வ மூப ஸத்யத இதி ஡ாவ:.. உபாயோபேய ரூபஜ்ஞான விகாஸங்களுக்கு விஸேஷ ஸதங்கலாலே ஸ்ரஸ்ர வ்யாவூத்தி சொல்லக்கூடுமோ? ஂர்த் ஡ேதத்தை யிட்டேயன்றோ ஜ்ஞானங்களுக்கு விஸேஷ முண்டாவது? இந்த ஜ்ஞானங்களிரண்டுக்கும் ஡்ரஹ்மதத்வாதிக்களே விஸயமாகையால் ஂர்த்஡ேதமில்லையே? ஂர்த்஡ேதா஡ாவேஸியோக ஜந்யத்வ தத஡ாவ஡்யா மந்யோந்ய வ்யாவூத்திசொல்லப்பார்க்கில் ஂது ஸ்ரஸதென ரூபோபாயத்துக்கில்லாமை யால் ஂநுஸத மல்லாதொழியாதோ? வென்னவிதுக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார் - இவத்திலித்யாதி வாக்யத்வத்தாலே - இவற்றில், இந்த உபாயோ பேயங்களில். கரணேதி. ஡க்தி ஸ்ரஸ்த்யோர஡யோரஸி மன:கரணத்வாதித஡ாவ:.. ஸாஸ்த்ரேதி. “஡ஜஸ்வமா். ...

(சா.ஸ்ர.) “மோக்ஷோபாயஸ்யகி் ரூப஡க்திரித்யக்ஷரத்வ” மித்யாதி஡ிஹுத்த ஸ்ரஂப்யஸ்ரஂபகஸாரூப்யமாஹ. இவர்களுக்கு கர்தவ்யமானேத்யாதினா. ஸத்வாரகா த்வாரக ஸ்ரபத்தி நிஷ்ரயோரித்யர்த்:.. நநூபாயோபேயாத்மனோ ஜ்ஞானியோ: ஡்ரஹ்மதத்வாதி விஸயத்வே ஸமானே உ஡யோ ரூபாயத்வ மூ஡யோ ருபேயத்வ்வா கி்நஸ்யாதித்ய த்ரஹ. இதி ஂபாயமாகிறேத்யாதினா.

(சா.வி.) உபாயஸ்ரவூத்த்ய ஸ஡்வ஡஡ுபாயோபேய ஸ்வரூபேவிவி஡்ய தர்ஸயதி - இவர்களுக்கு கர்தவ்ய மானேத்யார஡்ய ஸ்ரஂஃபூர்ண஡்ரஹ்ம விஸயமூமா யிருக்கு மித்ய்நென. கர்தவ்ய மானேதி ஸித்தோபாய வ்யாவூத்த்யர்த் மூக்த். இத்தாலே, ஂநென சாஹ்யோபாயென. கரண சாபேக்ஷ மூமாய், இத்ரீய ...

(சா.ஸ்.) இவர்களுக்கு இதி. ஸகி்஡்நாகி்஡்நயோரித்யர்த்:.. ஸ்ரஸ்துைவாத்ஸத்யாதய:.. தத்தத்வியாஸு தத்தஸ்ர

मूलं- सत्यत्वादिकளான स्वरूप निरूपक धर्मங்கள் அஞ்சோடு கூடின அவ்வோ விद्याविशेष प्रतिनियत गुणादि களிணாலே நியத ப்ரஹ விஷயமு மாயிருக்கும். உபேயமாகிற ஜ்ஞானவிகாச விசேஷ கரண நிரபேக்ஷ முமாய், ச்வபாவப்ராப்தமு மாய், குணவிஹூதாதிக்களெல்லாத்தாலும் பரிபூர்ண ப்ரஹ விஷயமு

(சா.தி.) சத்யத்வேத்யாதி. சத்யத்வ ஜ்ஞானத்வானந்தத்வா பரிச்சித்தத்வா மலத்வங்களான ப்ரஹத்வத்வரூப நிர்ரூபக ஧்ரமங்களோடே கூடின - இவையையுந்தும் சர்வவித்யா சா஧ாரணங்கள். தத்த்வித்யாவிசேஷ வ்யவஸ்தித குணங்களென்ன, திவ்யவிஐ்ரஹமென்ன, இவத்தால் விசிஷ்டமான விஷயத்தையுடையென்கை. கரண நிரபேக்ஷமாய், இத்ரியநிரபேக்ஷமாய் - ச்வபாவப்ராப்தமாய், சாஸ்த்ரவிஹித மாகாமல் சித்தமாயென்கை. நனு “யதா ...

(சா.சுவா.) ஶரணத்வஜே”த்யாதி சாஸ்த்ரேஸ்தயோர்விஹிதத்வாதிதிபாவ:.. கூடின இத்யஸ்யகுணேத்யத்வான்வய: - ப்ரதிநியதேதி - சத்வித்யாதிஷு ப்ரதிநியத குணோபாப்யாதிஷுஸ்பஹ:.. ப்ரபத்தி வித்யாயான்து நிரபேக்ஷோபாயத்வம் ப்ரதிநியத குண:.. ஆதிபதேன விஐ்ரஹாதிக்கம் விவக்ஷிதம் - கரண நிரபேக்ஷமிதி - முக்தாவப்ராப்த கரண சத்ராபேபி ஜ்ஞானவிகாசாதி ஸ்ததபேக்ஷானாஸ்தி - தத்ர தேஹாதி ரநியத த்வாதிதி பாவ: - ஆணாலங்கு விகாஸம் ப்ராப்த மாவதெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ச்வபாவேதி - “யதானக்ரியதேஜ்யோஸ்த்நே”த்யுக்த ப்ரக்ரியயா ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தௌ சத்யா விகாஸ ச்யாவர்ஜனீய தயா ச்வத எவப்ராப்தேரிதி பாவ: - எதேன சாஸ்த்ர விஹிதத்வா பாவ ரூபௌ விசேஷ உக்தோபவதி - எல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணேதி - முக்தி தசாயா வர்ஷேபாமபி ப்ரதிபந்தகானா வ்நிஷ்ஷேஷ நிவ்ருத்தத்வேன க்ருக்திதபி விஷயே ஜ்ஞான ப்ராஸரஸ்ய ப்ரதிபந்த்யா பாவாதிதி பாவ: - “யதாஶ்ருதரஸ்த்மிந் லோகே பூரூஷோபவதி - ததேத: ப்ரேத்ய பவதீ” த்யாதி ஶ்ருதி ச்வாஸ்த்யலப்த தத்ருத்யுந்யாத்ந்தாலே ...

(சா.ப்ரா.) சத்யத்வ, ஜ்ஞானத்வ, அநந்தத்வ, அநந்தத்வ, அமலத்வ சஹிததத்த்வித்யா விசேஷாதிதகதிபயகுண விசேஷ விசிஷ்டதயா ப்ரஹ்மணௌ விஷயௌ கரணாத்ரபரிச்சித்த விஷயத்வ விதேயத்வ கரண சாபேக்ஷத்வ ரூபை:.. கரண நிரபேக்ஷத்வா விதேயத்வ ச்வபாவ ப்ராப்தத்வேரூப விஹூதாதிபி பரிச்சித்தஸ்ய ப்ரஹ்மணஸ்த தீவ விஷயௌ கரணாத்நவச்சித்த விஷய த்வாதி ரூபை: ப்ரகார பதே ரத்யந்த வௌக்ஷண்யேன நௌக்த தௌப்ராப்தஸ்த்ர இத்யர்த:.. ...

(சா.வி.) சாபேக்ஷ மித்யர்த:.. சத்யத்வேதி. சத்யத்வ ஜ்ஞானத்வானந்தத்வானந்தத்வாமலத்வானித்யேதீ: பஞ்சபிஸ்சஹேத்யர்த:.. அவ்வோ வித்யாவிசேஷேதி. தத்த்வித்யா வ்யவஸ்தித குணாதிபி நியதவிஷய மித்யர்த:.. ச்வபாவ ப்ராப்த முமாய் இதி. நனு ச்வபாவப்ராப்தத்வ கதம் சா஧்யத்வமிதிதே த்ந ஹிவயம் தாத்ரஸா நுபவஸ்ய சா஧்யத்வம் ப்ரூம:.. கிந்தூபாஸனாதிபி: ப்ரதிபந்த நிவ்ருத்திமாத்த்ர. ப்ரதிபந்தநிவ்ருத்தௌ சத்யா வ்ரிபூர்ண ப்ரஹ்ம விஷயானுபவ: ச்வயமேவ ப்ரகாஸத இதிபாவ: - நனு வ்யவஸ்தித குணவிஷயோபாஸனேன சமஸ்த குணவிஹூதாதி விசிஷ்டப்ரஹ்மானுபவச்சேத் தத்ருத்யு ந்யாவிரௌத:.. தத்ருத்யுந்யாதிஹி “யதாஶ்ருதரஸ்த்மிந் லோகேபூரூஷோபவதி. ததேத:ப்ரேத்யபவதீதி. யதாஶ்ருத:.. யதோபாஸனவாந்யுரூப: - இத:ப்ரேத்ய, அஸ்த்மா ...

(சா.சம்.) கரணாப்தாஸ்யஸ்யத்வாத்ய இதிப்ரதிநியத பதம் - ச்வபாவேதி - யத்யபிமுமுகூரூபாயேபி ச்வரூபப்ராப்தத்வ மஸ்தி. ததாபி சா சாஸ்த்ர நியமிதேதி சாஸ்த்ரவிஹிதத்வோக்தி:.. உபேயேது சானதந்நியமிதா - கிந்து ஜ்ஞானவிகாஸ தாஸத்வ பாரதந்யாதிமாத்த்ர நியமிதேதி ச்வபாவப்ராப்தமுமாய் இத்யுக்தி:.. நனு ...

மூல்- மாயிருக்கும். உபாஸித குணாதேர்யா ப்ராபாவப்ய பஹிஷ்க்ரியா। சாதத்ருதுநயத்ராஹ்யா ...

(சா.தீ.) க்ருது ரஸ்மிந் லோகேபுரூபோஹவதி. ததேத: ப்ரேத்யஹவதி” என்று யதோபாஸந மன்றோ ஫லமிருப்பது. ஆகையால் நியத விஷயோபாஸநத்தால் வரும் ப்ரஹ்மானுஹவம் குணவிஹூத்யாதிகள் எல்லாத்தாலும் பரிபூர்ண விஷயமென்னக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். உபாஸிதேதி. உபாஸிதா யேகுணாதய: , அாதிஷதத்தால் விஹூத்யாதி ஸ்ரஹ்ண. தेषா் ஫லதஸாயாமபி நியமேநான்தர்ஹவ மாத்ர யதா க்ருதுரதி தத்ருது

(சா.ஸா.) யதோபாஸந மன்றோ ஫ல மிருப்பது - ஆகையால் நியத விஷயோபாஸந த்தால்வரும் ப்ரஹ்மானுஹவம் குண விஹூத்யாதி களெல்லாத்தாலும் பரிபூர்ண விஷய மென்னக்கூடுமோ? - வென்னவருளிச்செய்கிறார் - உபாஸிதேதி - அாதி ஸததேந விஸ்ரஹாதி ஸங்ரஹ: - உபாஸந விஷயங்களாயிருந்த குணாதிகள் ப்ராபி ரூபானுஹவத்திலும் அவஸ்ய விஷய மாயே யிருக்கு மல்லது விஷய மாகாதொழிவதில்லை யென்றிப்படி அயோக வ்யவக்ஷேதம் பண்ணுகிற மாத்ரத்திலே தத்ருது ந்யாயத்துக்கு த்தாத்ப்ய மதொழிய உபாஸந விஷய மல்லாத குணாதிகள் ப்ராபியில் விஷய மாகா தென்றிப்படி அந்யயோகவ்யவக்ஷேதம் பண்ணு கையிலே ...

(சா.ப்ர.) நநூபாயோ பேயஜ்நானயோ ரேவ்வைலக்ஷண்யே தத்ருதுந்யாயவிரோத இத்யத்ராஹ. உபாஸி தேதி “யதா க்ருது ரஸ்மிந் லோகே புரூபோஹவதி ததேத: ப்ரேத்யஹவதி” த்யத்ரோ பாஸிதகுணானாமவஸ்யம் ப்ராபேரேவ ஸததாத்ரப்தீதே ஸ்தத்ருது ந்யாயஸ்ய ததேவ ஫லம் நத்வ ஸ்ருதா “ஸோஸ்ருதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹப்ரஹ்ணா விபஸ்சிதா. நிர்ஜந: பரம்ஸாம்ய முபேதீ” த்யாதி ஸ்ருதி விரூத்யந்ய ப்ராபி விஸிஷ்டோபாஸித மாத்ர ப்ராபிரித்யத்: . நந்வேவ் தர்ஹி முக்தௌ ஸர்வகாம விஸிஷ்டப்ரஹ்மானு ஹவஸ்ய ஸ்ருதத்வாதேவோபாஸித குணா ப்ராபி ஸத்காாயா எவானுத்யானாத்வேதான்தே தத்ருது ந்யாயோக்தே: ப்ரயோஜந மேவ நஸித்யேதிதிகேத்ர - அகாஸ ப்ராணாதே: க்ருதீத்யர்வ காரணத்வ ஸ்ரவணாத்ர யதாஸ்ருத கேவலா சிதஸ்ஸர்வகாரணத்வ ஸ்வீகாரேகாரண ஸ்வேவோபாஸ்யத்வா துபாஸிதஸ்யச ப்ராப்யத்வாவஸ்யம் ஹவாத புரூபார்த்தசித்ப்ராபி ப்ராஸத்ய முக்தேந அசித்காரணத்வ நிபேத கந்யாயஸூசந ரூபஸ்ய ப்ரயோஜ நஸ்ய தத்ருதுந்யாய ஸாத்யத்வான் நிஷ்ப்ரயோஜநத்வ மிதிஹவ: நநுஹகவதநுஹவஸ்ய ஫லத்வே மூலமத்ராதௌ கைத்கர்யஸ்ய஫லத்வ ப்ரதிபாதந் ...

(சா.வி.) ல்லோகாத்பர லோகம் ப்ராப்ய. ததாஹவதி, உபாஸந விஷயஹூதார்த்த மநுஹவதீதி வ்யாஹ்யாதத்வாதீத்யா ஸங்க்யாஹ. உபாஸிதேதி - உபாஸிதஸ்ய, உபாஸநவிஷயஸ்ய. குணாதே: , அாதிஸததேநபர்யகாதி ஸ்தான பரிஸ்ரஹ: . ப்ராபாவபி யா அபஹிஷ்க்ரியா. அபரித்யாக: , ஸா தத்ருது நயத்ராஹ்யா. நாகாரான்தர வர்ஜநம், நஸௌஸீத்யாதிகுண பரித்யாக: . தத்ருது ந்யாயஸ்ய உபாஸித குணா த்வர்ஜநமேவ ஫லம். நத்வநுபாஸித குணானநுஹவ: . “ஸோஸ்ருதேஸர்வாந் காமாந் ஸஹ. ப்ரஹ்ணாவிபஸ்சிதே” திஸ்ருத்யநுரோதேந அயோக வ்யவக்ஷேதஸ்வேவதத்ர ...

(சா.ஸ.) கதிபயகுண விஷயாதுபாயாத்ஸர்வ குணவிஷயோபேயலாஹேதத்ருது ந்யாயவிரோத இத்யத்ராஹ. உபாஸிதேதி. உபாஸிதஸ்ய, உபாஸநே விஸேஷணதயா விஷயஸ்ய. குணாதே: , அாதி பதேந பர்யத்காதிஸ்தான பரிஸ்ரஹ: . தஸ்ய ப்ராபாவபி யா அபஹிஷ்க்ரியா, ப்ராப்ய ப்ரஹ்மானுஹவேபி விஸேஷணதயா க்ரோதீகார: . ஸா அபஹிஷ்க்ரியா யதோபாஸநம் ஫லமிதி தத்ருதுந்யாயேந ஸ்ராஹ்யா. உபாஸித குணாத்வர்ஜந மேவ ...

मूलं- नाकारान्तर वर्जनम्॥ प्राप्तिरूपमान इव्वनुभवத்தினுடைய பரிவாஹமாய்க் கொண்டு கெளரீய உபேயம்.

(சா.தீ.) ந்யாயேன ஜேயம். குணாந்தர விஹூத்யந்தர நிபேதஸ்து தேன நகரியத இத - ஂகாராந்தரம், விசேஷாந்தரம். நனு ஜ்ஞானவிகாஸ முபேயமென்றது “நித்யகீகரோஹவானி” என்கையாலே கீகரியும் உபேய மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். ப்ராப்திரூபேதி. பரிவாஹமாய் அவர்ஜனீயகாரியம். சாஶாதுபாய ...

(சா.ஸ்வ.) தாத்பரியமில்லை - ஂகையாலிங்கு தத்க்ருது ந்யாயவிரோதமில்லையென்றுகருத்து - ப்ராப்திரூபஜ்ஞான விகாஸமே உபாய சாஶ்யமென்றால் கீகரிய தத்சாஶ்யமாகையால் அதுவும் உபாய மாகாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் - ப்ராப்தீதி - ப்ராப்திரூபஜ்ஞான விகாஸம் நிரதிசய ஢ு஢்ய வஸ்த்வனுஹ ரூபமாகையாலே கீகரிய பரியந்தமா யல்லது நில்லாமையாலே அந்த கீகரியுபாய சாஶ்யமான ப்ராப்தி யினுடைய வுத்திரூபமாகையால் உபேயமாகக்குறை யில்லை யென்றுகருத்து - ஂனாலும் சி஢்டரூபனான ஂஸ்வரன் இப்படி உபாய சாஶ்யன் அல்லாமையாலவன் உபேயமாகா தொழியானோ? சாஶ்யமுமாய் இஷ்டமுமா யிருப்பதன்றோ உபேயமாவது? உபாயம் முற்பட்டும் உபேயம் பிற்பட்டும் இருக்க வேண்டுகையால் தன்னைப்பற்றவே தனக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் தான்கூடுமோ? புரூஷ வ்யாபார ஢ுச்சரனல்லாத இவனுக்கு உபாயத்வம்தானெங்ஙனே? கருவ்யாபார ஢ுச்சரமாய் ஢ல சாஶனமு மாயிருப்ப தன்றோ உபாயமாவது? என்ன ...

(சா.ப்ர.) விரு஢்யேத. கீகீகரியஸ்யாபி புரூஷார்த்தத்வேதஸ்ய ஶேஷ்யதிசய ஢ேது ஶேஷவுத்திரூபத்வேனோபாய ஢லயுஜ்ஞான ரூபத்வோக்திசுசு விரு஢்யேதேத்யத்ர கீகீகரியஸ்ய஢ல பரிவாஹ ரூபத்வா஢்ஜாயமானத்வேபி தஸ்ய புரூஷார்த்த ரூபத்வே சாஸாரிக ஶர்வவ்யாபாராணா மபி஢கவஹ்லீலா஢ேதுத்வேன வஸ்துதஸுஷேயதிசய ஢ேதுத்வா஢்஢்஢ானா மபி பரமபுரூஷார்த்த சி஢்஢்யபாதாத்கஸ்யாசி முஷு஢ுபாய ப்ரவூத்ய஢ாவ ப்ரஸஜ்ஜன கீகீகரியானு஢வஸ்யேவ பரம புரூஷார்த்தத்வேனா வஸ்ய வக்தவ்யத்வாசு ஜ்ஞானரூப புரூஷார்த்தத்வா விரோத இத்ய஢ிப்ரேத்யா஢. ப்ராப்திரூபமாந்ரேதி. நநூபாயுபேயயு: ஢்஢ஹஜ்ஞானரூபத்வே த஢்விஷயதயா த஢்விந்நஸ்ய ஢கவத: கத்யுபாயத்வ முபேயத்வம் சேத்யத்ர ஢கவதஸ்த஢்விந்நத்வேபி ஶ்வாதந்யேண ஢ேச விசேஷ ப்ராபகத்வேன ஶேதுத்வோக்தே: “ரஸ்யுவேஸ” இத்யா஢ிநா நிரூபா஢ிக நிரதிசய ஢ு஢்யத்வாவ஢ மாதுபாயாந்தரணம் ஢லப்ர஢த்வா பா஢கத்வாததஸ்தானநிவேசாசு ...

(சா.வி.) விவக்ஷுசீத்யா஢ிதி ஢ாவ:.. தத்க்ருதுந்யாயஸ்ய ப்ரயுஜனம். ஂகாச காரணத்வா஢ிவாக்யேஷ்வநுசித காரணத்வாங்கீகாரே தத்ப்ராப்தி ப்ரஸஜன முஷேன தத்காரணத்வ நிபே஢ுபயிகதயா ஢்ரேஷ்யம். நனு, கீகீகரியஸ்யாபி ஢லத்வேதஸ்ய ஶேஷ்யதிசய஢ேதுஷேஷ வுத்திரூபத்வா ஢ுபேயஜ்ஞான ரூபத்வோக்திவிரு஢்யத இத்யத்ரா஢. ப்ராப்திரூபமாந்ரேதி. பரிவாஹமா யித்யநேன அவர்ஜனீயதயா தத்காரியத்வேன கீகீகரியஸ்ய ப்ராப்தத்வா ஢னு஢ாவாந்தர்஢தத்வேன ஂனு஢வ: புரூஷார்த்த இத்யஸ்ய நவிரோத இதி சூசிதம். ஢க்த விஷயே஢க்தே ...

(சா.ஸம்.) தந்யாயஸ்ய ஢லம். நது த஢ிதர வர்ஜனமிதி நுக்தசு஢ு஢ாவகாச:.. “ததேத:ப்ரேத்யே, த்யேவ஢ிஸ்துதி: - நது, ததேவேத:ப்ரேத்யேதி ஢ாவ:.. ஂஸ்வர ஶ்யா஢ிகாரி ஢்வய விஷயே ப்யுபாயத்வாகார ஢ே஢ ...

மூல்- இவ்வுபாய ரூபமாயும் ப்ராபி ரூபமாய் மிருக்கிற ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு ஫லப்ரதத்வ ஔயத்வாதி வேஷத்தாலே இஷ்வர்னுக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமும். இவ்விஷ்வர்னுடைய உபாயத்வ் அத்வாரக ப்ரபத்திநிஷந் பக்கல் உபாயாந்நர் ஸ்தானநிவேஷத்தாலே விசிஷ்டமாயிருக்கும்.

(சா.தி.) சா஁யமநுஔவ மென்றபடி. ஆனால் இஷ்வர்ன் உபாயமும் உபேயமும் ஂன்றும் அதுக்கு நிர்வா஁மேதென்னவருளிச்செய்கிறார். இவ்வு பாயரூப மித்யாதித்யால். உபாயஜ்ஞான விஷயமாய்க்கொண்டு ஫லப்ரதத்வ வேஷத்தாலுபாயத்வமும், உபேயஜ்ஞான விஷயமாய் ஔயத்வாதி வேஷத்தால் உபேயத்வமும் இஷ்வர்னுக்கென்கை. அதி ஸ்ஔத்வத்தால் உபாயஸ்தான நிவேஷமும், கை்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வமும் ஁஁஁஁த்ம். இவ்விஷ்வர்னுடைய உபாயத்வ ம஁காரி ஁யத்திலும் ஸமான ரூபமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இவ்விஷ்வர்னுடைய வித்யாதித்யால். அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷந்பக்கல், ஸ்வத்வ ப்ரபந் விஷயத்திலென்கை. ஔக்தர் பக்கல் இஷ்வர்னுடைய ...

(சா.ஸ்வ.) வருளிச்செய்கிறார். இவ்வுபாய ரூபமாய்மித்யாதி. உபாய ஜ்ஞானவிஷயமாய்க்கொண்டு ஫லப்ரதத்வ வேஷத்தால் உபாயத்வமும், உபேய ஜ்ஞான விஷய மாய்க்கொண்டு ஔயத்வாதி வேஷத்தால் உபேயத்வ மும் இஷ்வர்னுக்கென்கை - அதி ஸ்ஔத்வ ப்ரதி ஔந்஁க நிவர்தகத்வ கை்கர்ய ப்ரதி ஸம்ஔந்஁தித்வாதி஁ விவக்ஷித். இந்த உபாய் உபேய ஜ்ஞான விஷயத்வாதி஁ளான அகாரங்஁ள் முற்பட்டும்பிற்பட்டு மிருக்கை தாலே இவ் அகார விசிஷ்டதையைக் கொண்டுதன்னென்பத்தவே தனக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் உபபந் மாகலாம். இஷ்வர்ன் கை்கர்யாதி களைப்போலே ஸ்ஔரூபதஸ்ஸா஁யனன்னாகிலும், சா஁யமான ப்ராபி ரூபானுஔவத்தாலே விஷய் கரிக்கப்படுகிற அகாரத்தையிட்டு சா஁யத்வ் ஸொல்லுகையாலும், ஔயத்வத்தைக்கொண்டு இஷ்டத்வ் ஸொல்லுகையாலும் உபேயத்வமும் ஸொல்லுகைக்கும் குறையில்லை. சா஁ய்உபாயத்தைப்போலே ஸ்வத்: பुरुஷ க்ருதி ஁ச்சரன்ல்லாவிட்டாலும் உபாய ரானத்துக்கு ஁ச்சரனாகிற அகாரத்தையிட்டு க்ருத் வ்யாபார விஷயத்வ் ஸொல்லலாகையாலும், ஫லப்ரதத்வத்தையிட்டு சா஁யநத்வ் ஸொல்லலாகையாலும், உபாயத்வ் ஸொல்லுகைக்குங்஁குறையில்லை தென்றுகருத்து. இப்படி உபாயத்வ் ஫ல ப்ரதத்வாதி மாத்ரத்தாலே தாகில் இது ஸர்வா஁காரிகளுக்கும் பௌதுவா தொழிகையாலினி அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷனுக்கு இஷ்வர்னே உபாய மென்று விஷேஷித்துஸ்ஸொல்லுகைக்கடி தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவ்விஷ்வர்னுடைய வித்யாதி. ப்ரபந்னாய் ஔக்தி யு஁மநுஷ்டத்தால் ஫லங்஁கொடுக்கக்கடவ இஷ்வர்ன் ஸ்வத்வப்ரபத்தி நிஷனுக்கு மேலொரு க்ருத்வ்ய மில்லாதபடி உபாயாந்நர் வ்யவதான நிரபேக்ஷ மாக ஫லங்஁கொடுக்கை தாகிற உபாயாந்நர் ஸ்தான நிவேஷத்தையிட்டு உபாயத்வ் ...

(சா.ப்ர.) ஔவத் உபாயத்வ்உப பத்ரேபேய ஔத்ஜ்ஞானாத்யந்நானு கூலத்வஸ்ய஁ ஜ்ஞானத்வ ப்ரயுக்தத்வ ப்ரஸங்஁ா஁விஷய ஔத் ஔவத்வத்ய்தானு கூல்யா஁நித்வஸ்ய வத்வத்வத்வா஁஁ ப்ரா஁யானேனாபாய த்வ்உபேயத்வ ஔவத்வ எவே த்யஔிப்ராபேய்஁஁஁. இவ்வுபாய ரூபமா திதி. ந்ந்வேவ் ஔக்திப்ரபத்ய் ரூபாயத்வஔவத்வஜ்ஞானா஁ய ஁வத்வாந்நர் ஸா஁யாரண ஫ல ப்ரதத்வாதி வ்யதி்ரேகேனாபகாரா ஔவா ஁பாயத்வ்உப ஁ஷேனமித்வஸ்யா தித்யத்வ ஔக்தே ப்ரபந்நே ஁பகாரகத்வப்ரகார விஷேஷமா஁. இவ்விஷ்வர்னுடையேத்யாதிநா. இஷ்வர்ஸ்யுபாயாந்நர் ஸ்தானநிவேஷேனாம ஸாஸ்த்ரத்: ஫லஸா஁யநதயாவ஁ தஸ்யகஸ்ய஁திநுஷ்டானா ஸக்தௌஔவத்ஸந்஁ி஁஁ ...

(சா.ஸ.) மூபா஁யதி - இவ் இஷ்வர்னுடைய இதி. உபாயஸ்தானநிவேஷத்தாலே, அகி஁஁னே ஔக்திஸ்தான நிவிஷ்த்வேன- ...

(சா.சं.) நோக்கனிலே, ஸக்திநிர்வூதி துதி஑்நதக தாபாபநாதகத்வேன விஹித பவித்ரேஸ்டிராவாத
ததீஸ்ட்யாதிஸ்தானேஷு. புகுந்து, சுவயமவஸ்திதஸ்ஸந் - ஁பாயநிர்வர்த்தகத்வேனோபாயத்வம் ஸக்திநிஸ்டம் துதி - துபத்திநிஸ்டம்
துதிதஓகவத ...

மூல்- அங்கு கர்மயோக மாவது; ஸாஸ்த்ரத்தாலே ஜீவபரமாत्म யாதாत्म्य ஜ்ஞானம் பிறந்தால் தனக்கு ஸக்யங்களாய் ஫லசஜ்ஜாதி ரஹிதங்களான காம்ய கர்மங்களோடும், நியத்யநைமித்திகங்களோடும் கூட ஸநியமமாக பரி஘்ரஹிதமாயிருக்கும் கர்ம விசேஷம்.

(ஸா.தி.) ஜ்ஞானம். இனி கர்மயோகாரம்பம் முதலாகவென்று ப்ரஸக்தங்களான கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்களையும், பக்தியில் உபயோகத்தையு மருளிச்செய்கிறார். அதில் முந்தர கர்மயோகத்தினுடைய ஸ்வரூப ப்ரேதகாரியங்களை க்ரமேணக்காட்டுகிறார். அங்கு கர்மயோகமாவது இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. ஸநியம மாக பரி஘்ரஹித மாயிருக்கும் கர்ம விசேஷமங்ரி. இதுக்கு அங்கங்கள் ஸொல்லுகிறது. தனக்கு ஸக்யங்களாயித்யாதிபால். ஫லே ஸங்கஸ்ப்ரஹா. ஂதிஸப்தத்தால் ஸ்வானந்ய மமதாதி ஘்ரஹிதம். காம்யகர்மமும் நியத்ய நைமித்திக கங்களும் அங்கங்கள். ஸநியமமாக, ஸங்கல்ப பூர்வகமாக. ...

(ஸா.ஸா.) ஂன்றுகர்ம யோகத்தை பக்திநிஸ்தனுக்கு ஂஸாஂரண மாக நிர்ஂசித்தது கூடுமோ? கர்மயோக மென்றால் ஏதேனு மொரு ஫லத்துக்கு உபாயமாக ஂஂதித மான கர்ம மென்றபடியன்றோ? இது நியத்யநைமித்திக காம்ய ரூபேண த்ரிவித்ய மெய்யா யிருக்கு மொழிய வேறில்லாமையாலிது ஸர்வர்க்கும் பொதுவன்றோ? ஂன்கிற ஸங்ஙீயில் கர்மயோகத்தை நிரூபிக்கிறார். அங்கு கர்மயோகமாவதித்யாதிபால். அங்கு ஂன்றது பக்தி யோக நிஸ்தனுடைய கர்தவ்யங்களுக்குள்ளே யென்றபடி. ஸநியமமதி. நியத்ய நைமித்திகாதி களுக்குள்ளேயாவத்஫லோதய மித்தையே ஂநுஸ்திக்கக்கடவென்றபடி பரி஘்ரஹிக்கப்பட்ட ஒரு கர்ம மென்றபடி - ஂனூல் ததிதர நியத்யநைமித்திகாதி கள் த்யாஜ்யங்களாக ப்ரஸங்கியாதோ வென்று ஸங்கியாமைக்காக காம்யங்களோடு மித்யாதி விசேஷம். ஂத்ர ஸஂ யோக த்ர்தீயயா காம்யநியத்ய நைமித்திக கர்மணா மப்ராஂந்யாபி வ்யக்தவ்ன ...

(ஸா.ப்ர.) ஸபுஂஂிமானு மநுஸ்யேஸு ஸயுக்த:கூத்ஸந கர்மவத். ஂகர்ம - கர்மான்யஂஜ்ஞானம்” ஂகர்மஸப்தஸ்யஂ ஜ்ஞானபரத்வம் “வித்யாஂஂவித்யாஂஂஂதி” ஂத்ருதஜ்ஞானவாஂி வித்யாஸப்த நிர்ஂஂஂண மௌஸாஂநென ஸஂததஸாஂநபூத் கர்மணௌவித்யா ஸப்தெனநிர்ஂஂஷவத் யுக்தம் “யஸ்யஸர்வேஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்க்ஜிதா:। த்யக்தவா கர்ம஫லா ஸங்” மித்யத்ரௌபாத்தானா ஸ்வாत्म யாதாत्म்யானு ஸஂஂந பூர்வக ஫லஸங்ககர்தவ்யத்யாஂனானுஸந்தேயத்வாஂ ஜ்ஞான ரூபஸ்யபக்தி யோகஜ்ஞானயோகயௌஂஂது பூத்ஸ்யகர்மணஸ்ஸ்வரூப மாஂ. அங்குகர்ம யோகமாவதித்யாதிநா. நநு கர்மயோகஸ்ய ஸாக்ஷானௌஸாஂநத்வம் நாஸ்தீதி ஸர்வஸம்மதம். பக்திஂதாரத்வஂஂ நௌபபத்யதெ - ஸத்யத்வாதி ஸ்வரூப நிரூபகே ஸததஂஂவித்யா விசேஷாஂதீஸஂ ...

(ஸா.வி.) ஫லபர்யந்ந் க்ரூத்வா ஫லஂததாதி த்ய்ர்த:.. பூர்வவாக்ய ஸ்திந் ஂஸ்வர்ஂனுடைய உபாயத்வமதி பதமெவெ ஂகர்தவ்னெ ஂந்வெதி. ஂத ஂஸ்வர் ஸ்யௌபாயத்வம் யுஜ்யத இதிபாவ:.. கர்ம யோகாரம்பம் முதலாகேதி பூர்வமூபக்ஷிஸ்தவாத்கர்மயோகாதி ஸ்வரூபமாஂ. கர்மயோக மாவது இத்யாதிநா.

(ஸா.ஸ.) ஸஸாக்ஷாஂவௌபாயத்வ மதிபாவ: - ஸநியமமாக, யத்கால கர்தவ்யதயா யாஂுஸ ப்ரயோக க்ரம வத்தயாஂயத் யஂஂஂஸ்த்ரேண விஂதிதம் தாஂுஸ நியம ஸஂித தயா - ...

(சா.தி.) சொல்லப்பட்ட, பகவத்யில்.

(सा.प्र.) विशेषैर्विशिष्ट भगवन्तं शास्त्रेणावगम्य शास्त्रोक्त प्रकारेण तत्तद्गुण विशिष्टतया पुनः पुनस्स्मरणाभ्यासेन तैलधारावदविच्छिन्न रूपे प्रीतिरूपत्वापन्ने स्मृति सन्तति रूपे भक्तियोगे कर्मयोगस्या वहन नादीनां करण शरीर निर्वर्तकत्व वत्तृष्टोपकारा दर्शनात्तपस्तीर्थ सेवनादेः प्रयाजादि वदारादुपकारकत्वे प्रमाणाभावाच्चेति भक्तियोगस्य द्वारत्वानुपपत्तेर्न साध्योपायत्वमिति शङ्कायां यथाप्रपत्तेः भक्तिद्वारा साक्षाच्चमोक्षहेतुत्वंतथा “ब्रह्मण्याधायकर्मणि संगंत्यक्त्वाकरोति यः। लिप्यतेन स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा। ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्माणाहुतम्। ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्म समाधिने” त्यादिना फलसंगकर्तृत्वत्यागेन ...

(सा.सं.) तपः, कृच्छ्रचांद्रा यणादि - तीर्थ शब्दार्थस्तीर्थयात्रा - ...

மூல்- அதிகாரி ஹெதத்தாலே ஸ்ரபத்திதானே ஹத்தியை யிடையிட்டும், இடையிடாதேயும், ஹக்ஷஹேது வானாஸ்போலே இக்கர்மயோகம் ஜானயோகத்தை இடையிட்டும், இடையிடாதேயும், ஸ்ரபரிகரமான யோகத்தூக் ...

(ஸா.தீ.) ஹத்தியையிடையிட்டும், ஸ்ரபசகர்க்கு த்ராமாக்கிக்கொண்டென்கை. ஸ்ரபந்ந விஸயத்திலிடையிடாதே. ஸ்ரபரிகரமான யோகத்தைக்கொண்டு, யமநியமாதி ஸ்ரபரிகரவத்யானென ஸ்வஸ்வரூப ...

(ஸா.ஸ்வா.) ஸாதன ஹென்கிற வசனம் விரோத்யாதோ? இனி ஸாத்மாवलோகன ஸாதனஹென்றத்தான் கூடுஹோ? ஸாத்மாवलோகனத்துக்கு ஜானயோகம் ஸாதன ஹாயிருக்க இதுவும் ஸாக்ஷாத்ஸாதன ஹென்றால் ஜானயோக த்ராவா ஸாதன ஹென்கிற வசனம் விரோதிக்கையா லொன்றைஸ்ரபற்ற ஒன்றுக்கு ஸ்ரபயவித ஸாதனத்வம் ஸ்ரமே காஹிகாரிவிஸயத்தில் விருத ஹாகையாலும் இது ஸாத்மா வலோகன ஸாதன ஹாக ஹாட்டாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார். ஸ்ரபகாரித்யாதி. ஒன்றைஸ்ரபற்ற ஒன்றுக்கு ஸ்ரபய வித ஸாதனத்வம் ஸ்ரகாஹிகாரி விஸயத்தில் விருதஹானாலும் ஸ்ரபகாரி ஹெதத்தாலே ஸ்ரபத்தியில் காண்கையாலிது விருதஹன்றென்று கருத்து. இடையிட்டும், ஹத்யேகூத்ய - த்ராரிகூத்யேதி யாவத் - இக்கர்ம யோகஹிதி. ஸ்ரபகாரி ஹெதத்தாலே இத்யநுஸ்யதே. இங்கு ஸிஸ்ததயா வ்யஸதேஸ்யனும், நிஸ்ஸ்ரமாதி ஸுகரோஸாயாஹிலாஸ்யும், கர்மயோகாஹிகாரி. - ஸிஸ்ததயா வ்யஸதேஸ்யனன்றிக்கே துஸ்கரோஸாய நிர்வஹண க்ஷமனும் ஹானவன் ஜானயோகாஹிகாரி யென்றுகண்டு கொள்வது - ஸ்ரபரி கரேதி. ஸ்ரபரி கரகர:, யமநியமாஸனாதி: - யோக:, ஸாக்ஷாத்காரானுஹுண சித்த நிர்ரோத ரூபவ்யாஸார:. கர்மயோகம் ...

(ஸா.ஸ்ர.) ஸநுஸ்திதஸ்ய கர்மஹோக்ஷ ஹேதுத்வாவகஹாத்தஸ்யச ஜானயோகாதித்ராவகத்வஸ்யச வக்தவ்யத்வாத்ரீதாயாஹேவ ஸ்ரவலதரானேக கர்மாநுஸ்தான ரூஸ்ய கர்மயோகஸ்ய ஜானயோக ஹநஸேஸ்ய ஹத்தியோஹோ ஸூக்தாத்மாवलோகனம் ஸ்ரதி “ஸாஹ்யயோஹோ ஸூத்யகாலா: ஸ்ரவதந்தி நஸ்ரணிடதா: || ஸ்ரக ஹ்யாஸ்திதஸ்யஸ்ய ஹுஹயோர்விந்ததே ஸலஹ். யத்யாஹ்யை: ஸ்ராஸ்யதே ஸ்தானம் தத்யோஹோ ரஸி ஹம்யதே. இத்யாஜஸோஸி ஸுஹூந்ய ஜானு ஜானவ்யஸாஸ்ய: || ஸ்ரஹ்ய வித்யாஹிஸ்தாய தர்து ஹூத்யு ஹவித்யா” இத்யாஹூக்த ஸ்ரகாரேண சித்தஸூத்யித்ராவா யமநிய ஹாஹ்யஹூக்த யோகாஹ்யாஸேன ஹேதுத்வோக்தேஹ்ஹதௌ ஸந்நிஸ்யத்யோஸ கார ஸஹ்ஹவாதிதிக கர்மாநுஸ்தா நாஸ்ததௌ ஸ்ரபத்திவஸூக்த ஹகவதநுஹ்ரஹ விஸிஸ்தகதிஸய கர்மாநுஸ்தான ரூஸ்ய கர்மயோகஸ்ய “கஸாயே கர்மஹி: ஸ்ரக்தேததௌ ஜானம் ஸ்ரவததி. கஸாயஸத்தி: கர்மாணி ஜானந்து ஸ்ரமாஹதி: || ஸர்வகர்மாஹிலம் ஸா்ரத்ய ஜானேஸ்ரஸமாஸ்யதே” இத்யாதி ஸ்ரமாணென ஜானயோகத்ராவா ஸாத்மாवलோகன ஹேதுத்வெ ஸோஸகார ஸஹ்ஹவாஹ்ர ஸாஹ்யோஸாய விஸேஸத்வம் யூஜ்யத இத்யஹிஸ்ரேத்யாஹ. ஸ்ரபகாரி ஹெதத்தாலே யித்யாதினா “ஜானயோகோஜித ஸ்வான்தை: ஸ்ரரிஸூத்யாத்மாநிஸ்திதி” ரித்யூக்தாத்மாवलோகன த்ராவா ...

(ஸா.வி.) ஹத்தியையிடை யிட்டும், ஹத்தி த்ராரிகூத்யாஸி. இடையிடாதேயும், ஹத்திஹத்ராரிகூத்யச ஸாக்ஷாதித்யர்த: இடையிடாதேயுஹிதி - ஸாத்மா யாதாத்ய ஜானம் வினாகர்ம யோஹேஸ்வநாஹிகாரித்வாதித்மாநிர்நந்தர சிந்தன ரூஸ ஜானயோக ஸ்யாத்மாந்யகர்துத்வாஹ்யநு ஸந்தானென ஜானாகாரே கர்மயோஹே ஸ்யந்தரீகர்தத்வாதிஜான யோகஹத்ராரிகூத்யாஸிகர்மயோகஸ்வாத்மாवलோகனம் ஸாஹயதீதிஹாவ:.. தத்யாச ...

(ஸா.ஸ.) ஸ்ரபரிகரேத்யாதி - யம நியமாதி ஸ்ரபரிகர யூக்தஹநோநிர்ரோத விஸேஸ ரூப யோஹேநிஸ்ரபந்நே ...

மூல் - கொண்டு ஆத்மாவலோகன சாधனமாம். ஜ்ஞானயோகமாவது; கர்மயோகத்தால் அந்:கரண ஜயம்பிறந்தவனுக்கு ப்ரகூர்யாதி விலக்ஷணமாய் இஸ்வர்னைப்பற்ற ஆధேயத்வ, விधேயத்வ, ஸேஷத்வங்களாலே ஸரீரதயா ப்ரகாரமான தன் ஸ்வரூபத்தை நிரந்தரசிந்தன பண்ணுகை.

(சா.தி.) சாஶ்ராத்கார சாधன மாமென்கை. தன் ஸ்வரூபேத்யாதி - ஸ்வரூபநிரந்தரசிந்தன பண்ணுகையென்கை. ...

(சா.ஸ்வ.) ஆத்மாவலோகன சாधனமாவது யோகத்வார மென்கையாலே யோகோபயுக்த பாபநிவ்ர்த்தி ஸத்வோந்மேஷாதி களுக்கு மிது சாधன மாகைக்கு விரோధ மில்லையென்றதாய்த்து. ஆத்மாவலோகன, ஸ்வஸ்வரூப சாஶ்ராத்கார:. இங்கு ஜ்ஞானயோகமென்றது ஸ்ரவண மனநரூப மென்றிலிது கர்மயோகாத் பூர்வபாவி யாகையால் ஜ்ஞானயோகத்தை யிட்ென்று கர்மயோகானந்தர பாவி யாகச்சொன்னது கூடா தொழியும். இனி உபாஸன ரூபமென்றில் பக்தியோகத்தில் காட்டில் ப்ரேதமில்லாதொழியும். ஆனபின்பு ஜ்ஞானயோக மென்றொன்றுண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் - ஜ்ஞானயோக மாவதித்யாதி. தன் ஸ்வரூபத்தையென்கிற வித்தாலே பக்தியோகா த்வாவ்ர்த்தி: - அது உபாஸன ரூப மானாலும் ஜீவஸ்வரூப மாத்ர விஸயமன்றிறே - நிரந்தரபதென ஸ்ரவண மனநாப்யா வ்யாவ்ர்த்தி:. சிந்தனஸத்வதென ஸ்வபலபூதாத்மாவலோகநாத்வாவ்ர்த்தி: - தன்ஸ்வரூபத்தையென்றது தனக்கு ஸ்வாபாவிக மாயுள்ள நியத்வ ஜ்ஞானத்வா நந்தத்வா மலத்வா த்யாகார விஸிஷ்ரஸ்வாத்மரூப த்ரிமியை யென்றபடி. இங்கு தேஹாத்மப்ரம ஸ்வதந்ராத்ம ப்ரமங்கள் கல ஸலாகாதென்கைக்காக ப்ரகூர்தீத்யாதி ப்ரகாரமான இத்யந்தமுபாத்த மல்லது ஜ்ஞானயோகத்தில் சிந்தனீயா காரத்தைச்சொல்லுகைக்காகவன்று - இவ்வ்ர்த்திமிங்கு ஸரீரதயாதன் ஸ்வரூபத்தை யென்று நிதேஸியாதே ஸரீரதயா ப்ரகார மான என்று இப்படி ஸ்வரூபகதனமாத்ர மாகநிதேஸிக்ளையாலே ஜாபிதமாகிறது - ஜ்ஞானயோகத்தில் நியத்வ ஜ்ஞானத்வாதிகள் ஒழிய ஆதேயத்வாதிகள் வேத்யாகாரங்களன்று என்னுமிடம் ஸ்ரீதாத்ரப்ய சந்த்ரிகாதிக்களிலே ஸ்பஸ்தமிதே - ஜ்ஞான ...

(சா.ப்ர.) பக்தியோக ஹேதுபூத ஜ்ஞானயோக நிஷ்கூப்யாஹ - ஜ்ஞானயோகமாவதித்யாதிநா - வக்ஷமாண ...

(சா.வி.) ஜீதாவசன. “ஸாங்ஹ்ய யோகௌ பூத்யாஸா: ப்ரவதந்தினபந்திதா:। அகமப்யாஸ்திதஸ்ஸம்ய குபயோவிததெபலம்। யதஸாங்ஹ்யை: ப்ராப்யதேஸ்தானம் தத்யோகௌ ரபிபம்யத” இதி ஸபரிகர மான யோகதீக்கொண்டு, ஜீதாஸு ஷஸ்தாஹ்யை “ஸுசுதீதேஸே ப்ரதிஸ்தாப்யஸ்திர மாஸனமாத்மந:” இத்யாரஹ்யோக்தென “நிவாதஸ்தோயதாதிபோ நேகதேஸோபமாஸுமூதா। யோகினோயதசித்தஸ்ய யுஜததோ யோகமாத்மந:। யத்ரோபரமதேசித்தம் நிரூத்யம் யோகஸேவயா। யத்ரசுதீவாத்மநாத்மானம் பஸ்யந்நாத்மநி துஸ்யதி। ஸுஹமாத்த்யந்திகம் யததத்வத்தித்வாஹ் மதீந்த்ரியம்। வெத்தி யத்ர நசுதீவாயம் ஸ்திததசுசலதி தத்வத:। யல்பத்வா சாபரம் லாபம் மந்யதே நாதிக்கம் தத:। யஸ்மிந் ஸ்திததோநத:வெனகுரூணாபி விசால்யதே। த்வித்யாஹ:ஸு சயோக வியோகம் யோக ஸஜ்ஜிதம்। ஸநிஸுசயேநயோக்தவ்யோ யோகோ நிர்விண்க சேதஸா” இத்யேவ ப்ரகாரேண யோகாப்யாஸவிதினா. ஆத்மாவலோகன சாधனமாம், “ஸர்வபூதஸ்த மாத்மானம் ஸர்வபூதானி சாத்மநி। இக்ஸதே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ரஸமதர்ஸந” இத்யுக்தஸர்வாத்ம ஸமானாகாரதயா ஸ்வாத்மதர்ஸநஸ்ய ஹேதுப்ரவித்ய்ர்த்த:.. இதமாத்மாவலோகன. “யோகினாமபிஸர்வேஷாம் மத்ரதே ...

(சா.ஸ.) தத்வாரா அநுகூலத்வென ஸ்வாத்ம சாஶ்ராத்கார சாधனம் ப்ரவதீதித்ய்ர்த்த:

(सा.सं.) योगमुखकृतार्णवे, उक्तमनो निरोध विशेषण. आत्मेति, अनुकूलत्वेन आत्मसाक्षात्कारे उत्पन्ने सः, भक्तियोगस्याधिकार कोटावन्वितो भवतीत्यर्थः - ...

மூல்- கிழிச்சீரைகண்டாற்போலே அந்தர்யாமியைப்பார்க்கும் போதைக்கு, அவனுடைய
 शरीरभूतानाजीवात्मा வினுடைய दर्शनं उपयुक्तமாய்க்கொண்டு भक्तियोगத்துக்கு अधिकार
 कोटியிலே ஏறிட்டுக்கிடக்கும் - ...

(சா.दी.) கிழிச்சீரை, धनसंवरण वस्त्रं - ஏறிட்டு, नियमित்து ...

(சா.स्वा.) शायिआकையாலும், தெளிந்த निपुणனுக்கு भक्तियोगத்திலிழியத்தட்டில்லையென்று
 கருத்து - கண்டாப்போலே யென்கிறத்துக்குउपक्तमा யென்கிறத்தோடே अन्वयं,
 अन्तर्यामीत्यादि. பார்க்கும்போதைக்கென்றது प्रत्यक्षतापन्न ध्यानத்தாலே विषयीकरिக்கு
 ம்போதைக்கென்றபடி. भक्तियोगத்திலே परमात्मन स्वरूप मात्र மன்றிக்கே तस्य
 जीवान्तर्यामित्वமும் ध्यातव्यமாகையாலே யதில் प्रतिसंबंधि ज्ञानत्वेन जीवात्म दर्शन
 मुपयुक्तமாகையாலிங்கு अन्य ज्ञानस्य कथमन्य भक्त्युपयुक्तत्व மென்கிற चोद्यத்துக்கு अवकाश
 मில்லையென்றுகருத்து - अधिकारकोटियிலே मित्यादि. परम पुरुषार्थैक रसिकनान इव
 बुद्धियालே தனக்கு भक्तियोगाधिकारित्वेन उपयुक्ताकारங்களி லிதுவு மொன்றென்று பத்தோடு
 பதினொன்றாக நினைக்கப்பட்டு उद्देश्यतै யற்றிருக்கு மென்றபடி. तथाच இங்கு प्रयोजनान्तर
 सम्बन्ध शङ्कावकाशமில்லை யென்றுகருத்து. उपयुक्तत्वेन सम्पाद्यமு மாய் सुखरूपமு
 मायிருக்கிற இது उद्देश्यतै யற்றிருப்ப தெங்ஙனே யென்று शङ्का वारणार्थ मन्यज्ञानस्यान्य
 ज्ञानोपयुक्तत्व प्रकार व्यक्ति करणार्थं कீழிச்சீரை दृष्टान्तं. கிழிச்சீரை, முடிப்புச்சீரை “विरक्तो
 परमात्मनि. नहिमे जीवितेनार्थः” என்னும்படியான दशैपிறந்திருக்கிற परमै कान्तिक்கு இது
 கீழிச்சீரைக்கண்ட मात्र मायிருக்கு மத்தனை போக்கி सुखमायத்தோத்தா தென்றுகருத்து
 இப்படி भक्तियोगத்தை आत्माव लोकन साध्यமாக ச்சொன்னது ...

(சா.प्र.) கிழிச்சீரை, रत्नगर्भ वस्त्रग्रन्थि: - यथा महारत्न गर्भसूक्ष्मवस्त्र ग्रंथि दर्शनं रत्नव्यतिरिक्त वैतृष्ण्य
 पूर्वकं रत्ने उत्कटेच्छां जनयित्वा तत्प्राप्ति साधने प्रवर्तयति, एवमात्मावलोकन मपि भाग्याधिकानां
 परमात्मानुभव व्यतिरिक्त वैतृष्ण्यपूर्वकं भगवदनु भवेच्छामुत्पाद्य भक्तियोगे प्रवर्तयतीत्यर्थः - यद्वा, एवं
 ज्ञानात्मकं साध्योपायं सामान्यत उक्त्वा तद्विशेष भूते भक्ति प्रपत्ती दर्शयितुं प्रथमं भक्तियोग हेतुभूतयोः
 कर्मयोग ज्ञानयोगयोस्वरूपं क्रमेण दर्शयति. அங்கு கர்மயோகமாவது इत्यारभ्य भक्तियोगத்துக்கு अधिकार
 कोटियிலே ஏறிட்டுக்கிடக்கு मित्यन्तेन. एव मात्मावलोकनरूपाधिकार सम्पादकत्वेन ...

(சா.वि.) கிழிச்சீரைகண்டாப்போலே, ग्रधन वस्त्रदर्शनवत् - अन्तर्यामियை பார்க்கும்போதைக்கு,
 अन्तर्यामिणं द्रष्टुं - ஏறிட்டுக்கிடக்கும், प्रविश्य तिष्ठति. “य आत्मापहतपाप्मे” त्यादि प्रजापति
 वाक्येदहरवाक्योदित परविद्या शेषतया प्राप्नुः प्रत्यगात्मनस्वरूपदर्शनं “यस्त मात्मानमनुविद्य
 विजानाती” त्युक्त्वा जागरितस्वप्न सुषुप्त्यतीतं प्रत्यगात्मस्वरूपम शरीरं प्रतिपाद्य “एव मेवैषसं
 प्रसादोस्माच्छरीरात्समुत्थाय परंज्योति रुपसंपद्य स्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यत” इति दहर ...

(சா.सं.) रत्न गर्भतया मुद्रितं निर्मलवस्त्र बन्धनं கிழிச்சீரை இत्युच्यते - ...

(सा.सं.) स्वनिष्ठत्वेन ध्येयान्तर्गत आधेयत्वादि प्रतिसंबन्धि धर्मविशिष्टतया भक्तौ भगवतो ध्येयत्वायानन्य निष्ठना यित्यादि विशेषणत्रयं - ...

(सा.दी.) णाढा ढेढुनूक - स्वरूपादीत्यत्र गुणविग्रहादि आदिशब्दार्थः ...

(सा.प्र.) निदिध्यासितव्यः. “ओमित्यात्मानं ध्यायीतेत्याद्यभिप्रेत्योक्तं तैलधारैः यत्पुष्पाण्येव इति. “नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यः. भक्त्या त्वं नन्यया शक्य” इत्यादिकमभिप्रेत्योक्तं निरतिशय प्रीतिरूपमायिति. “स्नेह पूर्व मनुष्यान् भक्तिरित्यभिधीयत” इति प्रमाणात् “आत्मावाङ्मेन्द्रियैः तस्मिन् हृष्टे परावरे” इत्यादिकमभिप्रेत्योक्तं साक्षात्कारतुल्यमाणात् - “सखत्वेन वर्तयन् यावदायुषं. प्रायणां मोङ्कारमभिध्यायीते” त्येतदभिप्रेत्योक्तं परमपदं कृतं ...

(सा.वि.) कर्मयोग उपदिष्टः. सचात्म याथात्म्यज्ञान पूर्वक फलसंग कर्तृत्व त्याग विशिष्ट परमपुरुषाराधन वेष सनियम परिगृहीत देवार्चन तपस्तीर्थ दानयज्ञादिरूप नित्य नैमित्तिक कर्मानुष्ठान - अस्मिन्कर्मयोगे नुष्ठिते कल्मषनिवृत्त्या तन्मूलरजस्तमो निवृत्तौसत्वप्राचुर्येण मनसि परिशुद्धे सति विषयवैमुख्य लक्षण ज्ञाननिष्ठाधिकारस्सिध्यति - एत देवतृतीयाध्याये “लोकेस्मिन् द्विविधानिष्ठे” त्यादिनोक्तं. अयंकर्मयोगः क्वचित्स्वनिष्पत्त्यनन्तरं सकल व्यापारोपरम पूर्वकज्ञान निष्ठां संपाद्य आत्मावलोकनं साधयति. क्वचित्स्वय मनुवृत्यर्थ प्रकृति विविक्त भगवच्छरीर भूतात्म याथात्म्यज्ञान पूर्वकाकर्तृत्वा द्यनुसंधान विशिष्टत्वेन ज्ञाना कारतया तत्र ज्ञानांशप्राधान्येनच केवल ज्ञाननिष्ठामनुत्पाद्यैव आत्मावलोकनं साधयति. अत्रांतिम पक्षोज्यायानिति ...

மூல்- दिवस மறுதியாக நாள்தோறும் அநுஷிக்க வளர்ந்து வருவதாய், அந்நிமப்ரத்யயாவதியான ஜானசந்ததி விசேஷம் - இதுக்குவரணாசிரமதர்மங்கள் ஜானவிகாச ஹேதுவான சத்வ விவ்ரத்திக்குக்களையான (சா.தி.) அந்நிமப்ரத்யய மாவது? வாறு பரத்யநந்தர் மன உபரதே: பூர்வ வரூம் பகவத்ச்ஜானம் ...

(சா.ஸ்வ.) வளருகை, உத்தரோத்தர மதிக காலானு வுத்தமாதையும் உத்தரோத்தர் வுசத்யாதிசய ம்பிறக்கையும் - ததாசு த்ருத்யபிமதமான உபாய தரீர் சாக்ஷாத்கார துத்யஸ்மூதி சந்ததி மாத்ரரூபமன்றிக்கே அப்ரயாணமஹரஹர ப்யாசாதேயாதிசய மாய் அந்நிமப்ரத்ய யாவதியான ஜானசந்ததி ரூபமாதையாலே ஁கஸ்மிந்நேவதினே அது நிவ்ரூத்தமாதத்தக்க தல்லாமையாலது ப்ரதிதின மனுதேய மாதகக்கும் அந்நிம ப்ரத்யய மபேக்சித மாதகக்கும் குறையில்தையென்றுகருத்து - ஜான சந்ததி விசேஷமதி. அத்ர விசேஷ த்ரதேன ப்ரூதிரூபத்வம் விவக்சிதம். “தர்மவ விதித்வ” த்யாதிதகள் சாமான்ய ரூப தங்களாயி்ருந்தாலும் த்ராகபத்யுந்யாயேன “த்யாயூத - த்யுவாஸ்மூதி” ரித்யாதி விசேஷ வித்யுநு சாராத்ச்ஜான சந்ததி விசேஷ பரதங்களென்றுகருத்து - ததாசு மூக்சோபாய த்யானவிசேஷ ரூபமென்று நியமிக்கத்தட்டில்லையென்றபடி - இப்படி ஜான சந்ததி விசேஷமே மூக்சோபாய மென்றக்கூடுமோ? “தத்ப்ராபி ஹேது ஜானஞ் கர்ம தூக்தம் மஹாமுநே | த்வகர்மணாதமத்யத்யர் சிதிதி விதிதி மானவ” இத்யாதித ப்ரணாசிரம தர்மதங்களும் மூக்சோபாயதங்களாக த்ருதங்களன்னோ? “நான்ய:பந்தா:” என்னையாலே யிதைய மூக்சோபாயததகளல்ல - கித்ரூபாயூப யூக்த மாத்ரமாத த்ருதங்களென்னில் யூகாப்யாசத்தாலே வருகிற இந்தஜான சந்ததி ரூபூ பாயத்துக்கிதைய உபயூக்ததங்களாம்படி யெத்ரத்யனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இதுக்கித்யாதி - விகாசேத்யாதி - யூக ...

(சா.ப்ர.) ப்ரயாணம்பண்ணும் திவசமறுதியாகேதி - அறுதி, அவதி: - பக்தி விவ்ரத்தி ப்ரதி பந்தகபாபநிவ்ரத்யே ப்ரதிதின த்ரமானுதான தூதன தயானபி பதவஞ் ததர்சயதூத்யத்ர பாத்யகாரூ தாதூத “தர்மேண பாபமபநுததூத்யேத தபிப்ரேத்யூக்தம் நாள்தோறு மனுஷிக்க வளருமதாயிதி. ப்ரதி தினானுதானேன சவ்ரதிதமதித்யர்: “யம் யம் வாபிதஸ்மரந் பாவம் த்யஜ த்யந்நேகதேபர் | தந்தமேவேதி கூதந்தே” த்யாதி கமபிப்ரேத்யூக்தம் அந்நிமப்ரத்யயாவதூதி. ஁வ் த்ராத்ரசாமான்ய த்ரத்யானா விசேஷ பர்யவசான ஹேது தூதசாமான்ய விசேஷ ந்யாயதூககூ “வேதந் த்யான வித்யான்த் ததி த்ராத்ர த்யுவாஸ்மூதூ | சாத த்ரதூதத்வமத்யேதி த்ரதூதபித்தத்வ மூதூதூதி”தி த்ரூகூகூபிப்ரேத: . நனு கர்ம யூகஜான யூகாப்யா மூத்பந்நத்ய பூர்வூக்த ரூபத்ய பக்தி யூகத்ய “தஹகாரித்வேனதே”த்யாதி த்வதூகதயா வதூதானி நித்ய நைமித்திககர்மாணி கி் கர்வந்தூத்யத்ர பர் பராகாரண ப்ரதிபந்தக த்யாபி கர்ய வித்யகத்வாத்நி வர்தகத்யாப்யூபகாரகத்வ மதூதூத்யபிப்ரேத்யாஹ - இதுக்கு வரணாசிரமேத்யாதிநா. யாவதாயுதமதித்யத்ர ப்ரதிதின மனுதேய தயா ...

(சா.வி.) தஹதூப்ரபந்திதம் தூதூத்யாத்யாதிதூ. அறுதியாக, அவத்யர்யத்யாத்யாத்யா. நாள்தோறும், ப்ரதிதிவசம். அநுஷிக்க, க்ரியமாணேசதி - அத்யத்யமானேசதூதி சமூதாயாத்யர்: . வளர்ந்து வருவதாய், த்ரதூதிமூபேத்ய ப்ராபநுவந் - ப்ரதிதிவசம் வத்ரமான: உத்தரோத்தராதி த்யயித வுசத்ய தர்வவிசேஷாந் ப்ராபநுவந்நிதி தலிதாத்யர்: . களையான, த்ரூத்யாதி தத்ய ப்ரதிபந்தக தூணவத்ரபதிபந்தகி தூதே ...

(सा.सं.) प्रत्ययार्थ - अनेन भक्तियोगेन मोक्षोभवति नवेति संशयवतां तन्निवृत्तये. सिद्धयः, अणिमादि
रूपाः - ...

மூல் - தேற்றுகைக்கிட்ட விரகான வழியில் காமநாபெதத்தாலே எசுவரீதி களுக்கும் சாநநமாமென்னும் இவ்வர்த்தம் “சதுவீதா பஜந்தேமா” என்று சொல்லப்பட்டது அவ்விடத்தில் “தேபா ஜானி ந்த்ய யுக்த ஁க பக்திவீசிஷ்யதே” என்றுதொடங்கிச்சொன்ன ஜானியினுடைய ஏற்றத்தை “சதுவீதா மமஜநா பக்தா ஁வஹி தே ச்முதா:। தேபா மேகாந்திந்ந்ரேஷ்டாஸ்தேசைவா நந்யதேவதா:।

(சா.தீ.) அவ்விடத்தில்த்யாதி - சதுவீதா஁காரி களிலென்கை. ஜானி, பகவதநுபவாகாங்கீது. ந்த்யயோகமாகாங்க்ஷமாணத்வாத்த்ரயோஜநாந்ர வி஁ய மய்யே கஸ்மிந்நேவ பக்தி: ச்நே஁யஸ்ய தாத்ரஸ்த்வா த்விசிஷ்யதே - தேபா, சதுவீதாநா மத்யே. ஁கஸ்மிந் பகவத்யேவ அந்தோ ஁பாபயோபேயத்வ நிச்சயோபேபாந்தே ஁காந்திந: ...

(சா.ஸ்வ.) வழியிலென்றது த்ரீதீயார்த்தே சஸுமீ. சதுவீதா இத்யாதி. இங்கு பஜந் ஁க்தலக்ஷணமாந பக்தியோகமென்றுகருத்தது. எல்லாத்தூக்கும் சாநநமாந பக்தியோகத்தின் ஁வரூபமொன்று தானேயானாலும் தத்த்ரகாமநாவிசேஷஸ஁கூதமாநபோது தத்த்ரதல சாநநமாகையால் விர஁த ஁ர்தா஁த்யாஸதோஷமில்லை - இது ந்யாயமாத்த்ர சி஁தம்ந்ந்ரிக்஁கே வசந சி஁தமுமாம் - ஁சுவரீதி சாநநத்வ் சொன்னதும் ஁கக்ஷ சாநநத்வ விஸ்வாஸ சி஁த்யர்த்த மாகையாலே ஁கக்ஷத்தூக்கே த்ரமோதேஸ்யத்வ் சொன்னதாக்கையால் ஁சாஸ்த்ர விஸ்வஸநீய மாகைக்குங்குறையில்லையென்று இவ்வாக்ய தாத்ரப்ய். இப்படி பக்தியோக மெல்லார்க்கு மொன்றே யென்றது கூடுமோ? “஁க பக்திவீசிஷ்யதே யென்று ஜானிக்கு, மற்றை ஁காரிகளிற்காட்டில் வ்யாவூத்தி சொல்லுகையாலே ஁கக்ஷார்த்த பக்தியோக விலக்ஷண மென்றதாக்கவில்லையோ? அங்கு ந்த்யாநந்ய தேவதாக்கத்வாநந்ய த்ரயோஜநத்வங்களை யிட்டு ஏற்றம் சொல்லுகிறதத்தனை போக்கி வ்யாவூத்தி சொல்லுகிறதந்நெந்நில் இந்த வசநம்பொது வாயிருக்கவிப்படி ஁ர்த்த கொள்ளு கைக்கு விநி஁கமகமெது? என்னவருளிச்செய்கிறார். அவ்விடத்தில்த்யாதி. அவ்விடத்திலென்றது, அந்த த்ரகரணத்திலே யென்றபடி. தேபா, சதுவீதா஁காரிணாமத்யே - ந்த்யயுக்த:, இத:த்ர யாவத்ஸத்த் தேவதாத்த்ரஸ்த்ரஸ்த்ர஁கந்தா பாவேநமயா ந்த்யயோகவாந் - ஁க பக்தி:, ஁கஸ்மிந்நேவ பக்திமாந் - த்ரயோஜநாந்ந்ராபிலாஷ ஁கந்தா பாவேந மய்யே கஸ்மிந்நேவ த்ரீதிமா ந்த்யர்த்த: - ஏற்றத்தையிதி. இந்த ஁கோதாவசந் ஏற்றம் சொல்லவந்த தத்தனை போக்கி வ்யாவூத்தி சொல்லவந்த தந்நென்றுகருத்தது. ஁காந்திந்ந்ர ஁சுரேஷ்டா இதி. இத்தால் ஁கோதையில் விசிஷ்யதே என்று பொதுவாகச்சொன்னது ஁சுரேஷ்டத்ரமாக வெளியிட்டதாகிற தென்றுகருத்தது. ஁காந்தித்வமேவ விவூநாதி. தேசைவதி. அத்ரீவகாரேணாநந்ய தேவதா ...

(சா.த்ர.) ஏற்றத்தை, ஁சுரேஷ்டத்வ் ...

(சா.வி.) தேற்றுகைக்கு, நிவர்தநாய. விஸ்வாஸநாயேதிபாவ:. இட்டவிரகானவழியில், கூதோபாயமார்கேஷு. சதுவீதாபஜந்தேமாத்யாதி. “சதுவீதாபஜந்தேமா ஜநாஸ்சூகூதி நூர்ஜந்। ஁ர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுர்தார்த்தீ ஜானிச பரதர்த்தப. தேபா ஜானிந்த்யயுக்த ஁கபக்திவீசிஷ்யதே” இதி வசநானி஁ விவக்ஷிதானி. ஁ர்த:, ந஁சுவரீத்ய் காம:. ஜிஜ்ஞாஸு:, கைவலாத்த்மானுபவகாம:. ஁ர்தார்த்தீ, நூதநைஸ்வரீத்ய் காம:. ஜானி, பகவத்கைகரீத்ய்காம:. தேபா, ஁ர்தாதிநா மத்யே ஜானிவிசிஷ்யதே. கூத: ச஁நி ந்த்யயுக்த:. ஁கபக்திஸ்சதஸ்ய஁ மதேக த்ராத்யஸ்ய மயாபயோ஁ந்த்ய:. இதரேபாந்யாவத்ஸவாபிலிஷித மயாபயோக:. ததாஜானிமய்யே கஸ்மிந்நேவ பக்திமாந். இதரேபாந்ஸவாபிலிஷிதே பக்தி: தத்ஸாநநத்வேநமயி சேதிஜானி விசிஷ்யத இத்யர்த்த: - ...

(சா.ஸ.) அவ்விடத்தில், சதுவீதேஷுமத்யே - ஜானியினுடைய ஏற்றத்தைத்தானே வெளியிட்டான் இத்ய ந்வய: - ...

(सा.सं.) अहमेव गतिः, अहमेव फलभूतः - इत्थमुपपादितं भक्तियोगमेव नामान्तरेणोप संहरति. ....

(சா.தீ.) ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞானஸாஹ்யமான இப்ஶக்திக்கு ஸாஸ்த்ரஜ்ஞான ஹேதுத்வமந்யோந்யாஸ்த்ரய டுஶ்டமன்த்ரோவென்ன வ்ருளிச்செய்தார். இதினுடைய ஹேதுவாயித்யாடியால். தெளியவித்யாதி. ஸாஸ்த்ரமுஶத்தால் என்று ஶேஷம். ...

(सा.प्र.) कैङ्कर्य पर्यन्त परिपूर्णानु भव जनकत्वोक्ति विरुध्ये तेत्यत्राह. இப்படி மோक्षோபாயமாக் கதி. भक्तियोगस्यैव परभक्तित्वात् परज्ञान परम भक्त्योर्ज्ञानावस्था विशेष्यो शरीर विमोक्षासन्नकाल भाविनोरपि परभक्ति रूप भक्तियोग फलत्वेनोत्तरोत्तर कैङ्कर्य प्रतिपूर्व पूर्वकैङ्कर्य स्यैव भक्तियोग फल विघटकत्वा भावान्न विरोध प्रसंग इति भावः. ननु भक्त्यु त्पत्य नन्तरं “भक्त्या शास्ताद्वेष्टि जनार्दन” मित्युक्त प्रकारेण भक्त्या शास्ताद्भगवद्ज्ञानं, भगवति च ज्ञाते तस्मिन् भक्तिः कार्येत्यन्योन्याश्रय शंकायां “सत्सङ्गतिः किं करोति पुंसा” मित्युक्तसत्संगादि जनित भगवद्विषयादर मात्रस्यैव “भक्त्या शास्ताद्वेष्टी” त्यादि षूक्तेर्नोक्त दोष इत्याह. இதனுடைய हेதுவாய் इत्यादिना - एवं भक्तियोगं सकारणं सांगनिरूप्य तस्य भगव दाराधनत्वेन ...

(सा.सं.) ॐपपति. भगवद्विषय प्रीतिविशेषे भक्तिशब्द औपचारिक इति तत्प्रवृत्ति निदानमिदमिति चाह - ...

(சா.சं.) இதுனுடையவिति. அது பரஞ்ஞானபரமபக்திசுப்த விஷயாங்கு விவிச்ய தர்சயதி, இத்தாலே
இத்யாதினா ...

மூலம் - யாலே பிறந்த ஸ்ரீமத்யானது ஸாஶாட்க ரீக்கவேணுமென்னும் அபிநிவేశத்தையுண்டாக்கி "யோஶ்வரததமேத்வ் டஸ்யாட்மாந மவ்யயம் - காணுமாறு அருளாய் - ஒருநாள் காணவாராயே" என்று விலபிக்கும்படி பண்ணி, இவ்வுபேஷா மாத்ர மடியாக வந்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யாத விஸேஷத்தாலே தத்காலநியதமான பரிபூர்ண ஸாஶாட்காரத்தையுண்டாக்கும் - இஸாஶாட்காரம் பரிஜ்ஞாமென்று (சொல்ல) பேசப்பட்டது - ...

(ஸா.டீ.) காணுமாறு, காணும்படி - காணவாராய், காணும்படிவந்தருளவேணும். விலபிக்கும்படி, கூப்பிடுதும்படி - ஸந்ததமன்றியே தத்கால விஸேஷநியதமான பரிபூர்ண கல்பஸாஶாட்காரத்தையென்கை. டேஷ விஸேஷகதனுக்கே ...

(ஸா.ஸா.) உபாயநிஷ்பத்தி ரூப காரணமில்லாதிருக்க டேஹ ஸம்வாடி ரூபபரிபந்தகமு மிருக்க பரிபூர்ண ஸாஶாட்கார முண்டாம்படி யெங்ஙனே யென்று ஶட்கியா மைக்காக ஸாஶாட்கரிக்க வேணுமியாதுக்தி:.. பரிபந்தி ஸ்வநிஷ்பத்தி நந்தர் மூஷத்தையப்பிறப்பிக்கிற தானாலும் நடுவே இப்படி ஓர் அபிநிவేశத்தையுண்டாக்கி அம்மூஷத்தாலே ஜ்ஞான விஸேஷ ஹேதுவு மாமென்றுகருத்து. அபிநிவేశ மாவது; ஫லஸித்தி வந்தாலல்லது விடவொட்டாத தீவ்ராபேஷை. இவ் அபேஷை விலாப பரீயந்த மானாலல்லது ஫ஸாத விஸேஷ ஜனகமாக மாட்டா தென்கைக்காக விலாபுத்தி:.. இப்படி விலாபங்கண்டதுண்டோவென்று ஶட்கியாமைக்காக இங்கு ஫மாணுடாடாஹரணம். காணுமாறு, காணும்படி. அருளாய், க்ரூபைபண்ண வேணும். காணவாராய், காணும்படி வந்தருளவேணும். அபேஷா மாத்ரமதி - நதூபாய நிஷ்பத்தியே: - ததாஶுபாய நிஷ்பத்திஜந்ய ஫ஸாத ரூபகாரண இப்போதில்லா விட்டாலும் இம்மாத்ரத்தால் வந்த ஫ஸாத ரூப காரண விஸேஷத்தாலே ஸாஶாட்கார ம்பிறக்கலா மென்றுகருத்து - தத்கால நியத மென்றது அபேஷானு வுத்திகால மாத்ரஸ்தாயி யென்றபடி - ததாஶ டேஹ ஸம்வாடிகள ஫ரிபந்தக மாவதும் உபாய நிஷ்பத்தி காரணமாவதும், முத்தி காலின ஸாஶாட்கார த்துக்கொழிய இதுக்கன்று என்றுகருத்து - பரிஜ்ஞாந மென்றொன்று சொல்லக்கூடாதென்று முன்புசொன்னததுக்கும் உத்தர மருளிச்செய்கிறார். இஸாஶாட்கார மியாடியால் - இந்த பரிஜ்ஞான மூஷ ஹேது வாம்படி யெங்ஙனையென்கிற ஶங்கைக்கு ஫ரிஹார ங்காட்டாநின்று கொண்டு பரிமஶத்திக்கு பரிபந்தியில் காட்டிலும் பரிமஸஶத்ர விவஸித்தமான உத்கர்ஷத்தையும் உபபாதி யாநின்று கொண்டு பரிம ஶத்தி யென்றொன்று சொல்லக்கூடா தென்கிற ...

(ஸா.஫்.) காணுமாறு அருளாய், யதாமேத்வடர்ஷந் ஸ்யாததா க்ரூபாங்குர - ஒருநாள் காணவாராயே கடாஶிடபியதாமயா ட்ரூஷுஶவேஸ்ததானாகஶ்ஶி. ...

(ஸா.வி.) பரிபந்தியானது, பரிபந்திரித்யேஷா. ஸாஶாட்காரத்தையுண்டாக்கி இத்யந்வய:.. காணுமாறருளாய், ஒருநாள் காணவாராயே, யதாத்வடர்ஷந் ஸ்யாததா க்ரூபாங்குர. ஒருநாள், ஁கஸிந்நிடிந. காணவாராயே, யதாட்ரூஷு ஶவேஸ்ததானாகஶ்ஶி. தத்கால நியதேதி, ஸந்ததந்நவததிஶாவ:.. பரிபூர்ணத்யத்ர பரிபூர்ண கல்பேத்யே:.. பரிபூர்ணநிவஸ்ய டேஷவிஸேஷகமநஸாட்யத்வாடித்யிவ்யாஶக்தே. அநந்தர் ...

(ஸா.ஸ.) பரிபந்தியேத்யே:.. இத்தாலே ஸாஶாட்கரிக்க வேணுமென்ற அபி நிவేశத்தையுண்டாக்கி விலபிக்கும்படி பண்ணி ஸாஶாட்காரதையுண்டாக்கு மியந்வய: - அத்ர ஸாஶாட்காரதுத்யவீ ஶட்வதி ட்யானஸஶத்ரவாஶ்யாபரிபந்தி: - ததஸாஶாட்கரவாணித்யபரிபந்திஸானந்தர் தத்கால நியதஸாஶாட்கார: பரிஜ்ஞாந - தததி. ...

மூல்- இப்படி நிரதிசய ஢ுய்யமான ஢கவத்ஸ்வரூபத்தை சாக்ஷாத்கரித்தவாறே ஢ெருவிடாய்ப்பட்டவன் தடாகத்தைக்கண்டாற்போலே ஢ிறந்த ஢்ரீத்யதிசயம் ஢ரம஢க்தி - இது “முனியேநான்முக” னிற்படியே சக்ஞசமற ஢னு஢வித்தல்லது தரிக்கவொண்ணாத ஢஢ிநிவేశத்தையுண்டாக்கி மறுக்கவொண்ணாத திருவாணையிட்டு வளைத்துக்கூப்பிடுகையாலே ...

(சா.தி.) ஢ரிபூர்ண ஢கவத்ஸாக்ஷாத்காரம் - ஢ரம஢க்தியைக்காட்டுகிறார். இப்படி யித்யாதி. இது ஢ஸ்குசித ஢கவதனு஢வேச்சையே ஢ுத்பாதித்துக் கடுக ஢கவத்஢்ராஸ்தியைக்கொடுப்பித்து இவனாசை தீரும்படிவீடு ஢ெறப்பண்ணு மென்கிறார். இது முனியே யித்யாதித்யால் - முனியே நான் முகனே யென்கிற திருவாய் மொழிப்படியே. மறுக்கை, ஢திக்ரமிக்கை. திருவாணை, ஢ிராட்டி விசயமான ஢பதம் - வளைத்து, ஢ப்பால் ஢ோகாமை நிர்஢ந்தித்து.

(சா.ஸ்வ.) ஢ூர்வோக்த ஢ங்கேக்கும் ஢தரமருளிச்செய்கிறார் - இப்படி நிரதிசயேத்யாதித்யால் - இப்படி யென்றது ஢ரிபூர்ணமாக வென்றபடி - இதுக்கு சாக்ஷாத்கரித்தவாறே யென்கிற விடத்திலந்வயம் - ததாச சாக்ஷாத்கார ரூ஢ ஢ரஞ்ஞானஸ்ய ஢ரம ஢க்தி ஜனன முகனே ஢ேதுத்வ மிதி஢ாவ: - ஢்ரீத்யதிசயமிதி - ஢ர஢க்தி யானது ஢ரிபூர்ண சாக்ஷாத்காரத்தால் ஢ிறந்த தல்லாமையால் ஢து இப்படிப்பட்ட ஢்ரீத்யதிசயரூ஢ மல்லாமையாலே ஢திற காட்டிலிது ஢ுத்கூ ஢ென்றாகருத்து - இவ்஢ுத்கூர் ஢ுத்யாரூடமாகைக்காக ஢ெருவிடா யித்யாதி தூஷாந்தோ ஢ாடானம் - இந்த ஢ரம஢க்திதான் மாக்ஷ஢ேது வாம்஢டி யெங்ஙனே? தூர் ஢ூதமான ஢ரஞ்ஞானத்துக்குப்போலே ததூர் ஢ூதமான ஢ரம஢க்திக்கும் ஓரு தூரான்தரா஢ேசு யுண்டாகில் ஢நவஸ்தையுமாகாதோ? ஢ன்ன, இது வ்யவதானமற மாக்ஷ஢ேது வாம்஢டியை ஢ு஢ாதிக்கிறார் - இது முனியே யித்யாதி த்யால் - முனியே நான்முகனே யென்கிற திருவாய் மொழியில் ஢ுதரீத்யா யென்றபடி - ஢ங்குசமற ஢ன்றது தத்கால நியத மென்று முன்பு ஢ொன்னபடியன்றிக்கே கால ஢ங்குசமற ஢ன்றபடி - இங்கு ஢னு஢வமாவது; கங்க்ய ஢யந்தமான ஢ுரூ஢ரூ஢ சாக்ஷாத்காரானு வூதி: - மறுக்க வொண்ணாத, ஢நதி க்ரமணியமான - திருவாணை, ஢ிராட்டி விசயமான ஢பதம் - ஢ந்த திருவாய் மொழியில் வாசம் செய் ஢ூங்குமூலாள் திருவாணையென்ற஢ாகரத்தை நினைத்துச்சொன்னபடி - வளைத்து, ஢ாக வொட்டாதபடி நிர்஢ந்தித்து - இனி நான் ஢ாகலொட்டேனென்று மாயம் செய்யே லென்னையே யென்ற வாக்யத்தைக்கணிசித்துச்சொன்னபடி ...

(சா.஢்ர.) மறுக்கவொண்ணாத, ஢லங்நியம். திருவாணையிட்டு, லக்ஷமீவிசயம் ஢பதம் கூத்வா - ...

(சா.வி.) ஢ாவி ஢ரம஢க்தி ஢்வரூ஢ மாஹ. இப்படிஃதி. சாக்ஷாத்கரித்தவாறே, சாக்ஷாத்கூர்வ்யேவ. ஢ெருவிடாய்ப்பட்டவன், ஢த்யந்த ஢்ரமகூ஢ீதஸ்ய. தடாகத்தைக்கண்டாப்போலே, தடாகதஸிநேவ. ஢ரம ஢க்தி கார்யமாஹ. இது ஃதி. இது, ஃத்யம் ஢ரம஢க்தி: . முனியே நான்முகனே ஃத்யுக்த ஢்ரீஸதகூ஢ ஸூக்தி ஢்ரகாரேண. ஢ங்குசமற ஢னு஢வித்தல்லது, ஢ஸ்குசசனா஢ு஢வம் விநா. தூரிக்க வொண்ணாதே ஢஢ிநிவేశத்தையுண்டாக்கி, ஸதாதுமயுக்த மித்ய஢ிநிவేశ ஢ுத்பாதி - மறுக்கவொண்ணாத, ஢நதிலங்நியம். திருவாணையிட்டு, லக்ஷமீ விசய ஢பதம் கூத்வா. வளைத்துக்கூப்பிடுகையாலே, ஢ந்யதூ யதா நகச்சேததா நிர்஢ந்தி கூத்வா ...

(சா.ஸ.) நிரந்தர சாக்ஷாத்கார஢ிநிவేశ ஢ேது஢ூதா சாக்ஷாத்கூதே ஢்ரஹ்ணநிரதஸ்ய வி஢ுலஸு஢்வத்வ விசயிணியா விசேஷ஢்ரீதிஸ்சா ஢ரம஢க்திரிதி நிஷ்கூர்ஷ: . இது, ஃத்யம்஢ரம ஢க்தி: - வீடு ஢ெறப்பண்ணுமித்யந்வய: -

மூல் - இவனுக்குக்கடுக ப்ராப்தியைக்கொடுக்கும்படி சர்வீஸ்வரனுக்கு த்வராதி
 ஶயத்தையுண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடுபெறப்பண்ணும் - ...

(சா.தி.) அவாவென்று, மஹத்தான அசு. அபிநிவெசம், ப்ரஹ்மநுபவம் பெறப்பண்ணுமென்கை.
 சாத்விக சங்காடிகளால் ப்ரீதி விசேஷ ரூபபக்தியுண்டாம். அத்தால் ஶாஸ்வதஜ்ஞாது மிச்சுயுண்டாம்.
 இத்தால் ப்ரஹ்மப்ராப்திமடியாக ஶாஸ்வதஜ்ஞானம் வரும் - அத்தாலுபாயபக்தி. அத்தால் சாஶ்வதகாரேச்சு.
 அத்ரஹ்மப்ராப்திப்ராப்திப்ராப்தி. அத்தால் நிரதிசய ப்ரீதி - இத்தால் உபாயபி நிவெசம். அநந்தர்
 ப்ரஹ்மப்ராப்திப்ராப்தியென்று க்ரமம். இனிபக்தியோகத்துக்கு அநதிகாரிகளைக் காட்டி
 அயவர்களுக்கு ப்ரப்திதானே ப்ரபக்திஸ்தானேவிஹித மாகையால் அவனுடைய கோலுதலுக்கீடாக
 மேல்வரும் அநூகலாவஸு களையுமுண்டாக்கு மென்கிறார்.

(சா.ஸ்வ.) கடுக, காலவ்யவதானமற - ததாச, இதுக்கு த்வரான்தரபெக்ஷே யில்லாமையால் அநவஸு
 யாகாதென்று கருத்து - அவாவற்று, தீவ்ர துஷ்ணைசமித்து - இப்படி ப்ரபக்தி உபாயமாக
 விஹிதையென்றும், ப்ரஜ்ஞான ப்ரம பக்திகள் ஫லமாயிருக்கு மென்றும்,
 ப்ரிதித்துச்சொன்னதுகூடுமோ? கதத்திலே ப்ரபக்த்யாடிகள் மூன்றையும் ஫லமாகச்சொன்னது
 விருத்தியாதோ? அது ப்ரப்தியை அத்வாக் மாகப்பற்றுவாரர்குச்சொன்ன தாகையாலும் இதுமற்ற
 அதிகாரிக்குச்சொன்ன தாகையாலும் விருத்தி மில்லையென்னில் அவர்களுக்கும் ப்ரபக்தி
 வேண்டித்தாகில் அவர்களும் சத்வாக் ப்ரப்தி நிஷ்ரையாய் முடிகையால் அதிகாரி த்வீதி
 கூடாதொழியாதோ? ப்ரபக்தி ஶ்தானத்திலே ப்ரப்தி சூதிதீ யாகையாலே யவர்களுக்கு ப்ரபக்தி
 சூதிதீ யல்லாமையால் உக்த ஶக்வாகாசில்லையென்னில் அப்போதவர்களுக்கு கதத்தில்
 சொல்லுகிற ப்ரபக்தி வேண்டாதொழியாதோ? அக்ஷங்களில் அத்யந்தாசக்ஷங்களான தீர்க்களிலே
 நிற்கக்கடவ ப்ரப்தி அக்ஷிஸ்தானத்திலே நிற்கத்தான் மாட்டுமோ? தத்ஸ்தானத்திலே சூதிதீ
 யென்னும்போது கௌபாய மாக ப்ரஸங்கிக்கையால் முக்யமான பக்தியோகத்தை விட்டு இத்தை
 பற்றுவார் தான் கிடைக்குமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர.) அவாவற்றுவிடு பெறப்பண்ணும், கெவலாபிநிவெசம் ப்ரதித்யஜ்யானுபவகேக்ய ப்யந்தாபந்
 நிவ்ருத்தி ப்ராப்தாக்ரூதி - எவ் பக்தியோகம் ச஫ல் நிரூப்ய தத்ராசக்தானா முபாய பூதாயா: ப்ரப்தேரதிகாரே ...

(சா.வி.) விலாபகரண ஹேதுதயா. இவனுக்கு, அஸ்யபக்தஸ்ய. கடுக ப்ராப்தியைக்கொடுக்க, ஶீக்ஷ்ர்ப்ராப்தி
 தாது. சர்வீஸ்வரனுக்கு த்வராதிசயத்தை யுண்டாக்கி இவனை, இம்பக்தம். அவாவற்று விடு
 பெறப்பண்ணும், அத்யந்தாபி நிவெசன கீக்ய ப்யந்தானு பவம் ப்ராப்தவம் கரூதி. அயமத்ர காரணக்ரமம்.
 ப்ரதம் சாத்விக சஹவாசாதினா ப்ரஹ்மபிப்ரீதி:, அநந்தர் ஶாஸ்வதஜ்ஞாதுமிச்சு, பசுசாசுசாஸ்வ ஜனிட தத்வஜ்ஞானம்,
 அநந்தர் க்ரமயோகாதி த்வரா உபாயபக்தி:, ததநந்தர் சாஶ்வதகாரேச்சு, ததநந்தர் சாஶ்வதகார:, அநந்தர்
 நிரந்தரானுபூஷாலக்ஷண ப்ரமபக்தி:, ததநந்தர் ப்ராப்த்யபிநிவெச:, அநந்தர் ப்ரஹ்மப்ராப்திப்ராப்திப்ராப்தி. எவ்
 பக்தியோகன கார்ய காரணக்ரமம் ப்ரதஸ்ய இதானி ப்ரப்தே ...

(சா.சம்.) விடு, நிரந்தர சாஶ்வதகாராதிபகரணம். எவ் வித பக்த்யநதிகாரிணா மேவ ப்ரப்தி:. சா “பக்த்யா
 ப்ரமயாவாபி ப்ரப்த்யாவே”தி ப்ரபக்திஸ்தானே சூதிதா - பக்தஸ்ய ப்ரபக்த்யநந்த ராவஸ்தாஸ்சர்வா ...

மூல்- இஹ்மக்தியோகம் த்ரௌர்ணிகரை யொழிந்தார்க்கும், த்ரௌர்ணிகர் தங்களில் ஶானத்திலே யாதல், ஶக்தியிலேயாதல், இரண்டிலுமாதல் குறையுடையார்க்கும், ஫லவிஷம்பம் பொறுக்கவிசையாத தீவ்ர ச்வேகமுடையார்க்கும், யோய்மல்லாமையாலே தங்களளவுகளைத்தெளிந்து அத்வரகமாக ஫்ரபத்தியை மோக்ஷோபாய மாகப்பற்று மவர்களுக்கு சர்வ஫ல ஶாத்தனமான ஫்ரபத்தி தானே ஫ரஶக்தி ஶ்தானத்திலே ஶோதிதே யாகையாலே, உபாசகனுக்கு ஫ரிஶக்திக்குமேல்வரும் அவஸ்தைகள்஫ோலே இஸ்வதந்ந்ர ஫்ரபத்தி நிஷ்ணுடைய கோலுதலுக்கீடாக ...

(ஸா.தீ.) இஹ்மக்தி யோகம்த்யாடியால் - த்ரௌர்ணிகர், த்ராஹ்ண க்ஷத்ரீய வுஷ்யர். ச்வேகம், ஫லத்தில் தீவ்ரமானத்வரே. அளவுகள், அவஸ்தைகள் - இனிஶக்திக்கும், ஫்ரபத்திக்கும், குர் லஶுஶாவ முண்டே ...

(ஸா.ஸ்வா.) இஶ்மக்தியோக ம்த்யாடியால். ச்வேக:, த்வரா. தங்களளவு, ஶ்வஸாமர்த்த்யத்தின் இயதே - அத்வரகம்த்யாதி. முக்யத்தில் தங்களுக்கு சாமர்த்த்யமில்லாமையைத்தெளிந்தாலத்தை விட்டு இத்தைப்பற்று வார்கிடைக்கு மென்றுகருத்து. சர்வீதி. இதில் அத்யந்தா ஶக்யாஶ்ர ஶ்தானத்திலே நிற்கிற தானாலும் சர்வ஫ல ஶாத்தனத்வ மஹிமை யுண்டாயிருக்கையாலே அஶ்ரீஸ்தானத்திலும் நிற்கமாட்டுமென்றுகருத்து. அநுகூலாவஸ்தைகள், ஫ரஶக்தி ஫ரஶ்ண ஫ரமஶக்திகளும் கைர்க்யங்களும். ஫லம்த்யாதி. இவர்களுக்கு ஫ரஶக்தி உபாயமாக வேண்டா தொழிந்தாலும் ஫லமாகத்தான் தானே வந்து இருக்கு மென்றபடி. இவர்களெல்லார்க்கு மிது காணோமேயென்று ஶட்கியா மைக்காக கோலுதலு க்கீடாக வித்யுத்தி:.. ஫ரஶக்த்யாதி களென்று நிர்देशிக் வேண்டியிருக்க ...

(ஸா.஫்ர.) ஶக்தியோகாத்யந்த வுலக்ஷண்ய மாஹ. இஶ்மக்தியோக ம்த்யாதினா - ஒழிந்தார்க்கு, வ்யதிரித்தானா. எவ்ஶ வ்ரணாஶ்ரமாதி விஶிஷ்டோ ஶ்ணானவாநுஷான ஶக்திவிஷ்ணவக்ஷமஸ்க் ஶக்தியோகாதிஶாரி - ஫்ர஫தநேது ஶ்ணானுஷான ஶக்திஹீனவிஷ்ணவக்ஷமஸ்த்ரீ ஫ு்விஶாஶானாதரேண சர்வோ஫ி ஶேதநிஶாதிஶாரி ஶவதி - ததா ஶ தா த்ரூஷாதிஶாரிஶாரநுஷேயதயா விஹிதயோ ருபாயயிர்ஶேதஸித்த இதிஶாவ:.. எவ் ஶாத்தியோபாய ஶேதசித்தி ...

(ஸா.வி.) ஶக்தியோகா஫ேக்ஷயாத்யந்த வுலக்ஷண்யமாஹ - இஶ்மக்தியோக மிதி - அநேன ஫்ரபத்தே ரத்யந்த ஶுலஶத்வ், சர்வாதிஶாரத்வ், சர்வ ஫ல஫்ரதத்வ்ஶதர்சித் - த்ரௌர்ணிகரையொழிந்தார்க்கும், த்ரௌர்ணிகஶித்நானா. த்ரௌர்ணிகர் தங்களில், த்ரௌர்ணிக் கேஷு. குறையுடையார்க்கு, ஶ்ணானவுக்லயவதா - ஫லவிஷம்பம் பொறுக்கவிசையாத, ஶோது மனித்ஷதா - தீவ்ரச்வேக முடையார்க்கு, அத்யந்தத்வராத்தா. யோய்மல்லாமையாலே, ஶக்தியோக ம்த்யநே நான்வய:.. தங்களளவுகளைத்தெளிந்து, தந்மயாதிர்ஷாத்வா. ஫்ரபத்திதானே, ஫்ரபத்திரேவ. ஶோதிதேயாகையாலே, “யத்நேனகாம காமேந நஸாத்த்ய் ஶாத்தனாத்ரே:। தேநதேநாய்தே தத்ந்ந்யாஸேநேவ மஹாமுந” இத்யாதி நேதிஶாவ:.. மேல்வரும் அவஸ்தைகள்஫ோலே, அநந்தர் ஫்ராஸ ஫ரஶ்ணா த்வஸ்தா இவ. கோலுதலுக்கீடாக, சங்கல்பானுகுண்.

(ஸா.ஸ.) ஫்ர஫ந்நஸ்யஶ யதாஸங்கல்ப ஫்ரபத்தி ஫லத்வேந ஶவந்தித்யாஹ - இஶ்மக்தியோகமிதி - தீவ்ரச்வேக:, ஫லவிஷம்பே ஜலித்ருத மத்யவத ஶஹ நாஶ்யோ மனுவூத்தி விஷே: - தங்க ளளவு களை இத்யநேந அத்ரௌர்ணிகி ஶாஸ்த்ரத: ஫ர்யுதஸ்ததா. த்ரௌர்ணிகிஷ்வ஫ி ஶக்தி விஶ்ரஸிமதோ஫ித தநுஷானஶக்யஶாவ:.. ஶக்தஸ்யஶ ஶ்ணானஶாவ:.. தயோஸ்த்ராவே஫ிவிஷம்ப க்ஷமத்வாஶாவத்ஷேத்யேவ் வித்யான்யாதிஶாரான்யுத்தானி. கோலுதலுக்கீடாக, ...

மூல்- இப்பிரபத்திக்குமேல் வரும் அநுகூலாவஸ்தைகள் இதின்஫லமாயிருக்கும். இப்படி ப்ரபத்திக்கும், பக்திக்கும், அதிகாரி விசேஷத்தைப்பற்றித் துல்ய ஫லத்வ முண்டாகையாலே விகல்பமாகக்கடவது - இவத்துக்கு “நானாஷ்ஷ்வாதிபேதா” என்கிற அதிகரணத்திலே ப்ரேதம் சித்ரம்- ...

(சா.தி.) யாகிலும் அதிகாரி விசேஷவ்யவஸ்தயாமுஷத்தில விகல்பித் மென்கிறார். இப்படி ப்ரபத்திக்கு மித்யாதி. இவத்துக்கு ப்ரேதம் தானுண்டோ? விகல்பமெங்ஙனே சொல்லித் தென்ன வருளிச்செய்கிறார் - இவத்துக்கி த்யாதித்யால் - நானா, வித்யாஸ்ஸர்வாபிந்நா: - குத்?: ஷ்ஷ்வாதிபேதா - ஁பாஸித். ப்ரபதேத் இதிபேதா - ஁திஷ்ஷ்வத்தால் ஸ்ரூபாதி ...

(சா.ஸ்வ.) அநுகூலாவஸ்தைகளென்றிப்படி சாமான்யமாக நிர்देशித்தது கைகர்யமானால் ஫லமன்றோவென்று ஷ்ஷை ஁தித்யாமெக்காக வென்றுகண்டுகொள்வது. அஷ்ஷ்நுக்கு பக்தி. ஸ்தானே ப்ரபத்தி யென்றாலிவை துல்ய ஷ்ரீரங்களன்றென்ற தாகையாலிவத்துக்கு ப்ரமாண சம்ப்ரதாயங்களிற்சொல்லும் விகல்பம் கூடா தொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இப்படித்யாதி. ஷ்ரீரதௌய மில்லாதொழிந்தாலும் ஫லதௌய மிருக்கையால் விகல்ப மென்றலா மென்றபடி. பக்தி ஷ்ஷ்வஸ்தானே ப்ரபத்தி ஷ்ஷ்வமும் தத்ஸ்தானே பக்தி ஷ்ஷ்வம் மாக இப்படி ஷ்ஷாஸ்தங்களில் வ்யதிக்கர்யப்ரயோக கான்கையாலிவத்துக்கு ப்ரேதமுண்டோ? விகல்பந்தானுண்டோ? உண்டாகில் ஸூத்ரபாஷ்யாதி களிலே சொல்லவேண்டாவோ? வென்ன ஁த்ர மருளிச்செய்கிறார். இவத்துக்கித்யாதி வாக்யா஁யத்தாலே. ஷ்ஷ்வாதி ப்ரேதாதி. ஷ்ஷ்வப்ரேதத்திக்கு ந்யாஸாதி ஷ்ஷ்வமும் ஁பாஸ நாதிஷ்ஷ்வமுமொழிய வேறு விஷயம் ஸ்ரவம் மாகக்கிடை யாமையாலே இவ் அ஁ கரணத்தில ஷ்ஷ்வ ப்ரேதத்தாலே சொல்லுகிற வித்யாப்ரேதம் இவற்றினுடைய ப்ரேதமே யென்று ஸூத்ரகாராபிமத் மாகையால் க்ர஁த் இவற்றுக்கு வ்யதிக்கர்ய ப்ரயோக முண்டானாலும் அந்யதானேய மென்று கருத்து. சித்ரமிதி. அங்கு விஷிஷ்ய பாஷ்ய காராதி க்ர஁த்தி யில்லா தொழிந்தாலும் ந்யாஸதஸ்ஸித்ரமென்று கருத்து. ஸூத்ரத்ஸ்து, வித்யானானா. ப்ரஸ்பரம்பிந்நா. ஷ்ஷ்வாதி ப்ரேதா. ஁தி ப்ரதேன் அப்யாஸகுணாதிக்கம் கு஁தே. ...

(சா.ப்ர.) ஸூத்ரகாரேணானுதேர்நோ ப்ரபதேத் இத்யத்ர ப்ரேதவ்யவஸ்தாபக்துல்ய ஫லத்வாதிநம் விகல்பம் ஸூத்ரஸம்மத்யா஁஁யதி. இப்படி ப்ரபத்திக்கு மித்யாதிநா. நந்வேம் ஷாங்கஸ்ய ப்ரபதனஸ்ய ஸர்வே: க்ரியமாணஸ்யை...

(சா.வி.) அநுகூலாவஸ்தைகளில், பக்தி கைகர்ய ஁வஸ்தா:.. அதன் ஫லமாயிருக்கும், தஸ்யா: ப்ரபதே: ஫லதயாதிஸ்தி. அவத்துக்கு, அநயோர்஁த்திப்ரபத்யோ:.. நானாஷ்ஷ்வாதி ப்ரேதாதென்கிற அதிகரணத்திலே, நானாஷ்ஷ்வாதி ப்ரேதாதித்யஸ்மி ஁திகரணே - ப்ரேதம் சித்ரம், ஷாதிதோப்ரேதம்:.. நானா, வித்யானாம்ப்ரஸ்பரம் ப்ரேதம்: - குத்:

(சா.ஸ.) ப்ரபத்திகாலின யதா ஷங்கல்பம். இத்யமுக்த்யாத்ரகால ஫லஸங்கல்பாக்ர஁தித்ரகூத்ரத்ர ப்ரம பக்த்யுத்ராவஸ்தானா க்ர஁தித்ர ப்ரபந்நஸ்யாபாவ ஸூத்ரனேன் ப்ராஸ்தாம்ப்ரமபக்த்யா அஸ்யாவிகல்பா ஷம்பவஸங்காம்ப்ர஁தரதி. இப்படிதி. ப்ரதான ஫லதௌயம் கிஞ்ந ஸர்வப்ரபந்ந ஷா஁தாரணம். ஷங்கல்ப விசேஷ வதி ப்ரமபக்த்யுத்ராவஸ்தா அபி பவத்யே வேதிவிகல்போ யுக்த இதிபாவம்:.. நநு நேயம் ப்ர஁த்யா வித்யா, ஸூத்ரகூத்ர வி஁ாரித்ரத்வாதிதி ப்ரான்தஸங்காம்ப்ர஁தரதி. இவத்துக்கிதி. ஁க்த்யாதி ஷங்க்ர஁த்யா இவத்துக்கித்ரதி:.. ப்ரமவீஸ்வானராதி வித்யா வித்யாதிக்க ஷ்ஷ்வானாமிவ ப்ரஸ்பரம் “யுஞ்ஜிதோ பாஸிதே” த்யநயாரபி ஷ்ஷ்வயோப்ரேதஸ்ஷ்ஷ்வான்தராதிக்கரண ந்யாஸதஸ்ஸித்ரம்:.. ததானாம குணப்ரகரணப்ரேதாஸ்ஷ் பக்திவித்யாதோஸ்யா ஷ்ஷித்ர஁ இதி஁“நானாஷ்ஷ்வாதி ப்ரேதா”திதி ஸூத்ரகூத்ரஸூத்ர யத். ததா “மும்புஷ்வீ. ப்ர஁த்யா஁ம஁ம஁” மித்யாதிநா ...

(சா.தி.) ग्रहणम् - सर्वासांविद्यानां फलेविकल्पेन प्रयोगः - अविशिष्ट फलत्वात् - समान फलங்களா யிருக்கையால். उपासनத்தில் भेदம்போலே शाखाभेद संहिता भेदங்களிற்கொல்லும் न्यासविद्यैகளிலும் मंत्रादि भेदத்தால் भेदம் கண்டு கொள்வதென்கிறார். उपासनத்திலிதாடியால் - प्रपत्ति ज्ञानविकास विशेष மாய் ...

(सा.प्र.) रूपत्वेन सर्वकर्तृकज्योतिष्टोमवदेकत्वादेकस्मिन् प्रपदने “वसुरण्य. श्रीमन्नारायणस्वामिन्. भगवन् सर्वविजयिन् - श्रीमन्नारायणे” त्यादीनामनेक मंत्राणां विकल्पस्स्यात्तस्य चाष्टदोष दृष्टत्वाद्बहु मंत्र श्रवणं वैयर्थ्याच्चा नेक मंत्राणां वेदान्तेषु पाठस्य कागतिरित्यत्र सर्वासु श्रुतिषु पंचरात्रादिषु पठितं भरन्यासे आनुकूल्यं संकल्पाद्यंगानाम् विशेषेण तत्तच्छाखाहिर्बुध्यादि संहितादिषु गुणविग्रहविशेषादि विशिष्टस्य प्रपत्तव्यस्य भेदेन रूपभेदाद्देहसिद्धेस्तत्प्रपदनं विशेषेण तत्तन्मन्त्रान्वयान्न वैयर्थ्यमित्यभिप्रेत्याह - उपासनं कृत्वा त्यादिना.

(सा.सं.) भक्तितो विशिष्ट फलत्व सिध्याहि ब्रह्मविद्यात्व सामान्येन प्रपत्ति मपिक्रोडीकृत्य “विकल्पोविशिष्ट फलत्वादि”ति चासूत्रयदिति नभ्रान्त शंकावकाश इति भावः एतेनांशत्रय विशिष्ट भक्ति भावनान्वितायाः प्रपत्तेः कथं भक्तिभिन्न तैत्यपि शङ्कानिरस्ता. शास्त्रान्तरेण तुल्य फलकतया प्राप्तायां प्रपत्तौफलवद फलन्यायादंग भावायोगान्मिथोनैरपेक्ष्येणतुल्य फलकोपासनानामिव भक्तिप्रपत्योरपि विकल्पस्यचतन्यायत एवसिद्धत्वात्तत्तद्गुण विशिष्टोपास्य भेदादुपासने वान्तरभेदवद्वसुरण्यादि मन्त्र बोधित गुणादि विशिष्टप्रपत्तव्यभेदात्प्रपत्ति रप्यवान्तरभेदवती त्याह. उपासनकुंक्षी७७ इति. ...

மூல் - विशेषங்கள் கண்டுகொள்வது - नमस्कारं वाचिकं, कायिकं, मानसं, என்று பிரிந்தாற்போலே प्रपत्ति யிலுமோரொன்றை முன்னிட்டு இவ்விதம் பாகங்கள் சொல்லப்பட்டன - ...

(சா.தீ.) இருக்க இதில் வாசிகாதி விபாகத்துக்கு அபிபிராய் காட்டுகிறார். नमस्कारमित्याद்யால் - वाचाप्रयुक्तं वाचिकम् - ஓரொன்றை, ஓரோரு காரணத்தை - इव्विभागम्, वाचिकप्रपत्ति मानस प्रपत्तीत्यादि विभागम् - प्रपत्ति ज्ञानविशेषमा யிருக்க மூன்றுகரணமும் கூடினபோது पूर्ण प्रपत्तियेன்றவர்களுக்கு ...

(சா.ஸ்வ.) संग्रहः. तथाचैकशाखैयिलே தானே இதெல்லாங்காணாவிட்டாலும் शाखाभेदங்களிலே तत्तद्विशेषங்களாகையால் गुणोप संहार न्यायத்தாலே न्यास विद्यैयும் पुष्कल माक विधिத்ததா மென்று கருத்து - एकस्यामेव शाखाया पौष्कल्य मुपासन स्यापिनलभ्यमिति प्रति बंध्यभिप्रायेणात्र दृष्टान्तोक्तिः - न्यास विद्यैयென்றித்தை विद्यैक रूपयाकश्चसोल्लककूढमो? இது ஜ்ஞானரூபமாत्र மன்றிக்கே प्रमाण संप्रदायங்களில் वाचिक मानसिकादि विभागोक्ति யாலே क्रियारूप मायुमिरुக்கவில்லையோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். नमस्कारमित्यादि - ஓரொன்றை इति - प्रपत्तिमानसमेयमा யிருக்கச்செய்தேயும் प्रपत्ति वाक्योच्चारणादि मुखेन वाक्काया न्वयियायु மிருக்கையாலேயிந்த கரண त्रय व्यापारங்களில் तत्तदधिकारिषु शक्तिभेदादेकैक व्यापारं விஞ்சி யிருக்கையால் அவ்வ அபிபிராயத்தாலே யவற்றிலோரொன்றை पुरस्कारित्तिப்படி प्रपत्तिக்கு त्रैविध्येन भेदं சொல்லுகிற தத்தனை யாகையாலே प्रपत्ति ज्ञानैक रूपैयென்னக்குறையில்லை யென்றுகருத்து - वागादेः करणतयान्वयाभावेपि कथंचिदन्वय मात्रेणमान सत्तिह वाचिकत्वादि भेदं கண்டதுண்டோ வென்று शङ्कि யாமைக்காக नमस्कार दृष्टान्तोपादानं - नमस्कार मावது परं प्रतिस्वस्य निकृष्टत्व ज्ञानरूप மென்று प्रसिद्धमिदே - केवल क्रियारूप माकवोराரு प्रपत्ति யில்லையென்றிங்கு उपपादित मानालுமிது ज्ञानैक रूप மென்று नियमिक्कக்கூடுமோ? ஜ்ஞானक्रियोभय समुदायात्मक மென்னவேண்டாவோ? இங்ஙனன்றாகில் मानसवाचिकादि व्यापार त्रयமும் கூடின போது पूर्णप्रपत्ति யென்றவர்கள் वाक्यங்களுக்குत्तात्यर्य மெது? என்ன ...

(சா.பு.) கண்டுகொள்வது, द्रष्टव्यं. नन्वेवं प्रपत्ते ज्ञानरूपत्वे वाचिक, कायिक, मानस भेदभिन्नां प्रपत्तिं वदतामाचार्यणां वचनविरोधस्यादित्यत्र वाचिककायिक योर्मानसप्रपत्ति पूर्ति सूचकत्वमेवाभि प्रेत्यतथोक्तं - नतु पृथक्साधनत्व मित्येवं तात्पर्यान्न विरोध इत्यभिप्रेत्याह. नमस्कारमित्यादिना. नन्वेव मुक्त्याचार्य निष्ठयोरपितयोर्मानस प्रपत्ति पूर्ति सूचकत्व ...

(சா.வி.) प्रपत्ते ज्ञानस्वरूपत्वेवाचिक, कायिक, मानसिक, भेदभिन्नाप्रपत्तिरिति व्यवहार विरोध स्यादित्याशंक्य वाचिककायिकयो र्मानसिकपूर्ति सूचकत्व मेवेत्यभिप्रेत्य तथोक्तं. नतुपृथक्साधनत्व मित्येवं तात्पर्यान्न विरोध इत्याह. नमस्कारमिति. ஓரொன்றை முன்னிட்டு, एकैकंपुरस्कृत्य. नतु तत्रमानस ज्ञानाभावः. यथा कायिक व्यापारस्यमानस प्रपत्ति सूचकत्वं. तथा ...

(சா.ச.) वाचिक्यादि शब्दभेदस्तु प्रपत्तेर्न भेदकः. किन्तु, तत्तत्पुरस्कारमात्र निबन्धन इत्याह. नमस्कारमिति. वक्ष्यमाणरीत्या प्रपत्तेर्मानसिकत विरुद्धायावाचिक्यादित्रय ...

மூல் - இவைமூன்றும் பொருந்தினபோது पूर्ण नमस्कार மானாற்போலே, पूर्ण प्रपत्तियाकக்கடவ தென்றவர்கள் பாசுரங்களுக்கும் வாசிக காயிகங்களான व्यापार विशेषங்கள் பரிவாஹ மாம்படியான மானச प्रपत्ति யினுடைய पूर्ति யிலே தாத்பர்யமாகக்கடவது - யதாஹிகாரம் இவையெல்லாம் ஫ல ப்ரதங்கள் ...

(சா.தீ.) கருத்தேதென்னவருளிச்செய்கிறார் - இவை மூன்றுமியாதி - மானச प्रपत्ति வாசிக காயிக व्यापार विशेषமும் கூடுமாகில் पूर्ण மென்றறியலா மென்று தாத்பர்யம். பொருந்துகை, சட்குதமாகை - வாசிகமானச प्रपत्ति பரிவாஹ மென்கையால் உக்தி प्रपत्त्य சா஢னமென்று வரும் ஢்ரமத்தை நிவர்திப்பிக்கைக்காக அஹிகாரி ஢ேதென வாசிகா஢ிகளெல்லாம் ஫லப்ரதமென்று கீழேசொன்னோமே - யதாஹிகாரமியாதி. மானசத்தில் அசுத்தனுக்கு பரிவாஹம் - அசுத்தனுக்கு சா஢னமென்கை இவையெல்லாம், சுவகூதप्रपत्त्याचार्याभिमानोक्ति மாத்ரங்கள் ...

(சா.சுவ.) வருளிச்செய்கிறார். இவை மூன்றுமியாதி. பொருந்துகை, அந்யோந்ய் சட்குதமாகை - தாத்பர்யமாகக்கடவதென்றது गत्यन्तरा भावात् இப்படியே தாத்பர்யமாக சம்஢ாவித மென்றபடி. இந்த வாசிக காயிக प्रपत्तिकள் மானச प्रपत्तिபோலே वैशद्य முடைய வையல்லாமையாலத்தைபோலே ஫லப்ரதங்களாக மாட்டுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். யதாஹி காரமியாதி. இவை யெல்லாமென்றது வாசிக प्रपत्ति, மானசप्रपत्ति, காயிக प्रपत्ति, கரணத்ரயமு ம்பொருந்தின प्रपत्ति யென்கிற இவையெல்லா மென்றபடி. ஫லப்ரதங்களென்னுமிடம், ஫ல ப்ரதங்களென்று சி஢்டிக்கும் ச்தலம். அதாவது, தத்சா஢க ப்ரமாணோ ப்ரபுத்திகளென்றபடி. முன்பேசொன்னோமிதி. वैशद्य முண்டான முக்யप्रपत्தியும் தததுல்யவैशद्य மில்லாத உக்தி நிஹையும் அஹிகாரி ஢ேதென ...

(சா.ப்ர.) மெவாஸ்துமாஸ்து பூதக்சா஢னத்வம். ததாஹைச்சிந்நிர்ணீதத்வா஢் ததயைவ கின்ஸ்யா஢ித்யத்ராஹ. இவை மூன்று மியாதினா. नमस्कार रूपदृष्टान्तेपि त्रितयस्यापिपृथक् प्रीति जनकत्व दर्शनाद्वाष्टीन्तिकेपि सप्रकारभरन्यास ज्ञानरहितेनुष्ठानाशक्ते चेतारयोः फल जनकत्वस्य “पुत्रः प्रेष्यः. नसंशयोस्तितद्रक्त परिचर्यारतात्मना” மியாதி ப்ரமாணாவகதத்வா ஢ா஢ார்யாந்நர வ஢னானா஢் ...

(சா.வி.) காயிக प्रपत्ति ரித்யு஢்யதெ. யதாவாசிக व्यापारस्य मானस सूचकत्वं. ததா வாசிக प्रपत्तिरित்யு஢்யத இதி஢ாவஃ. பொருந்தினபோது, ய஢ாஸங்கதானி ஢வந்தித஢ா. पूर्णप्रपत्तियाकக்கடவதென்பார்கள், காயிகவாசிக व्यापारयोमानसप्रपत्त्यभिवृद्धि ரூபதயா பூர்திஜாபகத்வென பூர்ண प्रपत्तिர்஢வதீ த்யாஹு ரித்யுஃ. தஹிபூர்வா஢ார்ய வ஢ன விரோ஢ இத்யாசங்க்ய ச்ரீ சூக்தீனா மத்ரவ தாத்பர்ய மியாஹ - பாசுரங்களுக்கும் - தஹி உக்த்யா஢ார்ய நி஢யோஃ प्रपत्तित्वं नस्यात् - ஜானரூபத்வா ஢ாவாத் - ததா஢ பூர்வோக்த प्रपत्ति஢ே஢ கதன விரோ஢்஢்ரமம் வாரயதி - யதாஹிகாரமதி - மானச ஸுத்தஸ்ய प्रपत्ति सूचकत्वं मானसशक्त सामान्यज्ञानसत्त्वा दाचार्यनिष्ठायामाचार्यज्ञानसत्त्वात् ज्ञानरूपत्वेन प्रपत्तिरूपत्वं युज्यत इति यथाधिकार मित्यस्य भावः - முன்பேசொன்னோம், ...

(சா.சம்.) மெ஢்நெபூர்ண प्रपत्तिरिति பரோக்தே தாத்பர்யமாஹ. இவைமூன்றுமியாதி - ததா஢ மானசிக வி஢்யாவிசேஷ எவ ஢க்திதோவிகல்பிதா प्रपत्तिरिति ஢ாவஃ - தஹி வாசிக்யா உக்த்யாகதம் ஫லலா஢ இத்யத்ராஹ - யதாஹிகாரமதி - உக்திஸ்தலேபி மானசிக்யேவ प्रपत्तिर्मनसा विशदां शब्दतो विशदामभि सन्धिं भगवते सूच ...

மூல்-

என்னுமிடம் முன்பேசொன்னோம்.

நின்றநிலைக்குற நிற்கும்

(சா.தி.) அதிகாரி விபாகாधिकारத்தின் ஆதி யிலே சொல்லித்திறே, உக்யாचार्यநிஹை ப்ரபத்தி யின் ஹேதங்குளென்று.

கர்மயோகாதி களிணுடைய ஸ்வரூப ஸ்வஹங்குளையறிந்தவர்கள் ஹ்ரஹ்ணோத்தம ரென்கிறார். இப்பாட்டால். நின்னநிலைக்குறவியாதி. ஹேதநர் நின்ற ஸ்திதிக்கியோக்யமான ...

(சா.ஸ்வ.) ஫லப்ரதங்குளென்று அதிகாரி விபாகாधिकारத்தில் ப்ரமணோபபத்திக்களாலே சொன்னதேயிதுக்கும் சொன்னதென்றபடி.

இப்படி இவ்விஹாரத்திலே கர்மயோகத்தை ஆத்மாவலோந ஸாஹந மாகச்சொன்னதுகூடுமோ? வுதிகரிலே சிலர் கர்ம முமுக்ஷுவுக்கு விருஹ் மென்றும், சிலது மோக்ஷத்துக்கே அவ்ய வஹித ஸாஹந மென்றும், சொல்லவிலையோ? ஆத்மாவலோகந் ஜ்ஞானயோகமாத்ரத்தாலேதான் பிறவாதோ? கிங்க இது ஆத்மாவலோகந ஸாஹநமாகில் ஜ்ஞானயோக் வேண்டாதொழியாதோ? யதாஹிகார மென்கைக்க ஹிகார ஹேதம் ஹுநிரூபமன்றோ? ஸாக்ஷாத்காரதுல்ய நிரதிசய ப்ரோதிரூபஹுவானுஸ்மூதியே மோக்ஷஸாஹந மென்றதுதான்கூடுமோ? ஸ்துதி கீர்தந மஸ்காராதி ரூபஹக்தியையும் மோக்ஷஸாஹந மாகச்சிலர் சொல்லவிலையோ? இனிப்ரபத்தி மோக்ஷோபாய மென்றதுதான்கூடுமோ? அத்யந்தலஹுவான விது மோக்ஷோபாய மாகில் ஹக்திக்கு அத்யந்தோக்ஷேதம் ப்ரஸங்கியாதோ? இதில் ஸக்தரல்லாதார்க்கு ப்ரபத்தியென்றில் கர்மயோகாதிக்களுக்கு அத்யந்தோக்ஷேதம் ப்ரஸங்கியாதோ? பர் பரோபாயத்திலும் ஸக்தரல்லாதார்க்கென்றத்தா ன்கூடுமோ? ஸர்வஸுகரமான நாமஸ்கீர்தநாதிக்களிலும் ஸக்தரல்லாதாருண்டோ? என்கிறஸ்கைகளைப்ப்ரிஹரியாநின்று கொண்டு யிவ்விஹாரார்த்தத்தைப்பாட்டாலே ஸங்க்ரிஹிக்கிறார் - நின்றவியாதி - நின்றநிலைக்கு, ஸ்திரமான ...

(சா.ப்ர.) பூர்ண ப்ரபதந மாத்ர விவக்ஷயாபி ஹரிதார்த்தத்வாத்பத்யகஸாஹநத்வமே வேத்யர்ஃ.

ஹாதூர்வ்யே ஹாதூராஸ்ரமாதிபு அஸ்மிந்விஹமான தத்த்வ்ரணாஸ்ரமாதிப்வானு குப்யேநஸிஹ்ததத் தஹிகாரோஹிதானா கர்மஜ்ஞான ஹக்திநா ப்ரகவத்ப்ரஸாஹநத்வம் யேஜானந்தி தே “விஷ்ணு க்ரான்தம் வாஸுதேவம் விஜானந்தி ப்ரோவிப்ரத்வம் கக்ஷதே தத்வதர்ஷி. நாராயணம் ஜகத்யோநிம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம். ய: பூஜயதி ஹக்த்யாவேததேவா ஹ்ரஹ்ணம் விஹு” ரித்யாஹுத்த ப்ரகாரேண ஹ்ரஹ்ணாஹவந்தித்யாஹ. நின்ன நிலைக்குற இத்யாதிநா. யதாபா஠ ஂவாந்வய:.. நின்னநிலைக்கு, ஸிஹ்ஹாயாஸ்திதே:ஹ்ரஹ்ணய ஹ்ரஹ்ணாஹரியாதிருபேண தத்த்வஹிகாரிபு பர்யவஸிதஸ்யாஹிகாரஸ்யேத்யர்ஃ.. ஹ, ஂவஸ்யகதயா. நிற்கும், ஸ்திதம். ஂவஸ்யக தயா ...

(சா.வி.) ஹிகாரானுகுப்யேந தயோ: ஫லப்ரதத்வம் ப்ராஂவாஹிகாரி விபாகோ அவோஹாம - தத்ரத்ரஹ்வயமித்யர்ஃ..

உக்தார்த்தம்ஸங்க்ரஹக காதாமாஹ - நின்னநிலைக்குற இதி - நின்னநிலைக்கு, விஹ்மானாயா: ஸ்திதே: வ்ரணாஸ்ரமாதி ஸ்திதே:.. ஹ, ஂவஸ்யகதயா - நிற்கும், ஸ்திதம். கர்தவ்ய தயாஸாஸ்த்ரஹோஹிதமித்யர்ஃ - ...

(சா.ஸம்.) யதீத்யுக்தி ஸஹ்வயவஹூதா ஹூதிதிஸர்வ ப்ரபத்தி ம்நிஸிக்யேவேதி ஹாவ:..

இத்யமுத்த விஹயா கர்மயோகாஹே ருபாயதாம் ஜ்ஞான்தம் ஂவஹ்ரஹ்ணா இதிவத்ரஹ்ஹிகாரார்த்தகாதயா ஸங்க்ரஹிதி - நின்றநிலை இதி - தத்த்வ்ரணாஸ்ரமாஹே ரவிநா ஹூதம் நித்யநைமித்திக காம்யானாமநுஸ்தான ...

மூல்- கருமமுநேர் மதியால், நன்றெனநாடிய ஞானமும் நல்கு முட்கண்ணுடையார், ஒன்றிய ...

(சா.தீ.) கர்மயோகத்தையும், நேர்மதியாலித்யாதி. நேர்மதி, சூக்ஷ்மபுத்தி, அத்தால்நன்றென நாடிய ஞானமும், நல்லதென்று தேடப்படும் ஞானயோகமும், நல்கு மித்யாதி. நல்குகை, ச்னேஹிக்கை, ச்வஸ்வரூபத்தில் ச்னேஹத்தை யுண்டாக்குமதான. இது ஆத்மானுபவம்பிறந்தாலென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கு உதக. ...

(சா.சுவ.) நிபைக்கு. அஸ்வலித மான உபாயநிபைக்கென்றபடி. உறநிற்கும், உறும்படி நிற்கிற. யோகமாய் நிற்கிற என்றபடி. கருமமும், கர்மயோகத்தையும் - கர்மயோக மில்லாதபோது அந்த: கரணபுத்தி பிறவாமையாலும் ஞானயோக மனப்யஸ்த பூர்வதயா டுஷ்கரமாகையாலும் அப்யஸ்த சஜாதியதயா சுகரமான கர்மயோகமே ஸ்திரமான உபாயநிபைக்கு உபயுக்த மாகையாலிது முமுஷுவுக்கு விருத்தமன்று - இப்படி இது ஆத்மாவலகன மாந்ரேவிநியுக்தமாக ஸாஸ்த்ரேபு நிர்ணீதமாகையால் மோகத்துக்கு அவ்யவஹித ஸாநன மாகவும் மாட்டாதென்றுகருத்து - நேர்மதியால், சூக்ஷ்மயான புத்தியாலே - டுஷ்கர ஞானயோகத்தையும் அநிஷ்ட்ரமாநமாக நிர்வீஹிக்க வல்லபுத்தியாலே யென்றபடி - இத்தால் ஞானயோக கர்மயோகயோ ரஹி காரிபேந் சூசித மாகையாலே ஞானயோக வைய்ய்ரீசோந் பரிஹ்ந - நன்றென நாடிய, நல்லதென்று தேடப்பட்ட. ஞானமும், ஞானயோகத்தையும் - இங்கு நன்மை யாவது; ஆத்மாவலகனத்துக்கு அந்நரங் மாயிருக்கை. கர்மயோக சுகரோபாய மாகிலும் விபய வ்யாபார மிஷ்ரமாயிருக்கையால் அங்ஙனல்லாத ஞானயோகமே ஆத்மாவலகனத்துக்கு அந்நரங்கோபாய மாயிருக்குமென்றுகருத்து. நல்கும், ஸ்நிஹத்தான - உள் கண்ணுடையார், அந்நரீபி யுடையவர்கள் - ஆத்மஸ்வரூபஸ்ய பகவச்ச்ரேஷ்ண தைகரஸ்த்வா வகாஹிதயா ...

(சா.ப்ர.) ஸாஸ்த்ரஸிஹ்மித்ய்ரீ:.. கருமமும், கர்மச. ஸ்வஸ்வரணாஸ்த்ரமோசித நித்யநைமித்திகங்கலான தபஸ்தீர்த்ரீ செவநாத்தக கர்ம யோகஸ்தேத்ய்ரீ:.. மதி, மதி:.. புத்திரிதயாவத் நேர்மதியால், சூக்ஷ்மபுத்தி:.. நன்றென, சமீகீநமதி. நாடிய, மூக யித்வாஸ்கீகृत. சந்நசிததி விவிச்யஸ்கீகृत மித்ய்ரீ:.. ஞானமும், ஞானச. “கர்மயோக ஸ்தபஸ்தீர்த்ரீ டானயஜாதிசேவந் | ஞானயோகஜிதஸ்வாந்நை: பரிஸுஹ்நாத்த்நிஸ்திதி” ரித்யுக்த கர்மயோக ஞான யோகா வித்ய்ரீ:.. நல்கும், ஸ்நிஹத். உள்கண், அந்ந: ஸ்திதடுக். ஞான மிதயாவத் - நல் குமுள் கண்ணுடையார் “பூரிதி ரூபாபந்நஞானவந்:.. தைரித்ய்ரீ: - ஒன்றிய, ஂகீபூதா. ஸ்கீகூதாமித்ய்ரீ:.. பத்தியும்” பக்திஸ்ச. “பூரிதிபூர்வ மநுஹ்யாந் பக்திரித்யபிஹீயத” இத்யுக்த பக்தியோதா ...

(சா.வி.) கருமமும், கர்மயோக: - நேர்மதியால், சூக்ஷ்மபுத்தியா - நன்றென, சமீகீநமிதயத்யோச்யேத ததா - நாடிய, மூகயித்வா ஸ்கீகூத. ஞானமும், ஞானயோக: - “கர்மயோகஸ்தபஸ்தீர்த்ரீ டான யஜாதி சேவநம் | ஞானயோகஜிதஸ்வாந்நை: பரிஸுஹ்நாத்த்நிஸ்திதி” ரித்யுக்த கர்மயோக ஞானயோகா வித்ய்ரீ: - நல்கு முள்கண்ணுடையார், ஸ்நிஹந்நஸகை: - ஒன்றிய, ஂகீபூதா. ஸ்கீகூதாமித்ய்ரீ: “பூரிதி (ரூப) பூர்வ

(சா.ச.) ரூப கர்மயோக - நேர்மதியால், சூக்ஷ்மபுத்தியா. நன்றென, சமீகீநமதி. நாடிய, மூக யித்வா ஸ்கீகூத ஞானயோகச - “கர்மயோகஸ்தபஸ்தீர்த்ரீ டானயஜாதி சேவநம் | ஞானயோகஜிதஸ்வாந்நை: பரிஸுஹ்நாத்த்நிஸ்திதி” ரிதி ஹ்யூச்யேத. நல்குமிதி, ஸுஸ்நேஹயுக்தாந் டர்ஸநவங்ரீங்கூத பக்தியோகச ...

मू - मறிந்தவரந்தணரே || 16 ||

कर्मज्ञानमुपासनञ्च -

(सा.दी) அறிந்தவரே அந்தணர், ब्राह्मणोत्तमர் - नान्ये என்கை || 36 || मोक्षासिद्धिर्யில்
सद्वारकाद्वारकोपायमान प्रपत्तियின் आधिक्यत्तையருளிச் செய்கிறார் - कर्मज्ञानमित्यादि - कर्म,
कर्मयोगम्, ज्ञानं, ज्ञानयोगम् । उपासनं, भक्तियोगम् ...

(सा.स्वा) யறியாதே அதுக்கு விபரீதமாகவறிந்தவர்கள்அனேகश्रुति स्मृत्यर्थापलापं பண்ணின
வராய் முடிகையாலே वैदிகரல்லர் என்று கருத்து || 16 ||

இப்படி प्रपत्तियோடொக்க कर्मयोगादிகளையும் मुमुक्षुக்களுக்கு उपयुक्तங்களாகச் சொல்லில்
सम्प्रदायविरोधं प्रसङ्गियाதோ? प्रपत्तियொழிய மற்றவையெல்லாம் स्वरूपविरुद्धமென்றன்றோ
सम्प्रदायम् । இங்ஙனன்றாகில் पूर्वர்களெல்லாரும் कर्मयोगादிகளை அநாதரித்து प्रपत्तியிலே
தானே रमिப்பானேன்? அவையும் उपयुक्तங்களென்றொரு सम्प्रदायान्तरं தானுண்டானாலும்
அவற்றிலே कर्मयोगादிகளை अप्रधानங்களாகச் சொல்லில் “ज्ञानक्रियाभजनलभ्यमलभ्यमन्यैः ।
ज्ञानक्रियाभजनसम्पदकिञ्चनोहम् ।।” इत्यादிகளிலேயிலையெல்லாவற்றையும் तुल्यமாக நிदै
சிக்கிற पूर्वाचार्य वाक्यங்களோடு विरोधियाதோ? அப்போது இவற்றுக்கு भक्त्यादिवत्प्रभाव
மில்லையென்றதாகையாலே இவற்றுக்கு विशेषித்து प्रभावं சொல்லுகிற प्रमाणங்களும்
विरोधियाதோ? किञ्च, प्रपत्तियைப் போலே भक्तियையும், प्रधानமாகச் சொல்லில், “तस्मान्या
समेषान्तपसामतिरिक्तमाहुः” என்கிறபடியே सारास्वारविवेकிகளெல்லாரும் प्रपत्तियையுக்
கிறார்கறென்றதுவும் கூடாதொழியுமென்கிற शङ्कைக்கு उत्तरமருளிச் செய்யா நின்று
கொண்டு सर्वमुमुक्षुക്കளுக்கும் स्वस्वापेक्षितसर्वनिर्वाहकமாகையாலே प्रपत्तियே सारतमமென்ற
றிகை இவ்उपायविभागपरिज्ञानத்துக்கு प्रधान प्रयोजनமென்று காட்டுகிறார் कर्मेत्यादियाல்
कर्मयोगः - ज्ञानं, ज्ञानयोगः । उपासनं, भक्तियोगः शरणव्रज्येत्यस्य...

(सा.प्र) श्रेष्ठ्यक ब्राह्मण्यवन्तो भवन्त्येवेत्यर्थः ।। १६ ।।

उक्तोपायैस्साध्यानां याथात्म्यावगमो भरन्यासे उत्कटेच्छां जनयतीत्याह -कर्मज्ञानमुपासनञ्चेत्या-
दिना। बुधाः । सद्वारकाद्वारके अपवर्गसाधनविधौ कर्मज्ञानमुपासनं च शरणव्रज्येति चावस्थितानि-
मान् सन्मार्गान् एकद्व्याकृतियोगसंभृतपृथग्भावानु भावान्...

(सा.वि) कृत ब्राह्मण्यवन्तो भवन्त्येवेत्यर्थः ।। १६ ।।

कर्मज्ञानयोरूपायसाधनत्वमेव भक्तेस्तु फलसाधनत्वमेव प्रपत्तेस्तूपायसाधनत्वं साक्षादविलम्बेन
सर्वफलसाधनत्वं चेतीतरापेक्षयाधिक्यं जानतां प्रपत्तावेवोत्कटेच्छा जायत इत्याह । कर्मज्ञानमिति ।
अपवर्ग साधनविधौ, मोक्षसाधनविधिशास्त्रेषु - सद्वारकाद्वारकानवस्थितान् ।...

(सा.सं) ब्राह्मणाः - नान्ये इत्येवकारार्थः ।। १६ ।।

अकिञ्चनस्योपायान्तरनिस्पृहत्वमुखेन प्रपत्त्युन्मुखतासिद्धयै इत्थमुपाय विभजनं तन्निरूपणं चेति...

मू - शरणं ब्रज्येति चावस्थितान् सन्मार्गानपवर्गसाधनविधौ सद्धारकाद्वारकान् । एकद्वयाकृति - (सा.दी) शरणब्रज्या शरणागतिः । इत्येवं रूपान् । सद्धारके पारतन्त्र्येणापवर्ग साधनविधाव-
वस्थितान् कर्मयोगान् कर्मयोगान् । अद्धारके, स्वातन्त्र्येणापवर्गसाधनविधाव- अवस्थितान् भक्ति प्रपत्ति
कर्मणां. अपवर्गस्य साधनरूपकर्मणि - यद्वा, अपवर्गस्य साधनमुपायः - उपायतयाविधाने विषयत्वेना-
वस्थितान् - साधकत्वेनविहितानित्यर्थः - एकद्वयेति । एकस्या अकृतेर्योगः...

(सा.स्वा) अनन्तरंचकारे प्रयुज्यमाने ततः पूर्वमपि चकारप्रयोगेन पूर्वेषामेकराशित्वेन शरणब्रज्यतो
वैलक्षण्यं द्योत्यते । तच्च वक्ष्यमाणैकाकृतिमात्रयोगित्व रूपम् । प्रपत्तेस्तु द्वायाकृतियोगित्वे नैतेभ्यो
वैलक्षण्यं हि वक्ष्यते । शरणब्रज्या, शरणागतिः । इति शब्दः प्रत्येकं सम्बध्यते । कर्मेतिज्ञानमित्युपासन
मिति च शरणब्रज्येति चेति । तेन च शास्त्रेषु श्रीमद्गीताभाष्यादिषु चामीषां प्रत्येकं विशिष्यापवर्ग-
साधनत्वप्रसिद्धिस्सूच्यते । सन्मार्गानिति । एतेषामपवर्गसाधनत्वेनैव शास्त्रेषु प्रसिद्धत्वाद्गीताभाष्यादिषु
तथैव स्पष्टत्वाच्च तेषां सन्मार्गत्वमेव । न तु स्वरूपविरुद्धत्वम् । ततश्च तथा विध सम्प्रदायो नादरणीय
इति भावः । अपवर्गेति - अपवर्गस्य साधनमुपायः । उपायतयाविधाने विषयत्वेनावस्थितानित्यर्थः ।
तथा चामीषामपवर्ग साधकत्वतौल्यात्पूर्वाचार्यग्रन्थेषु तुल्यतया निर्देश उपपन्न इति भावः । तर्ह्यमीषा-
मेतदधिकारोक्तः प्रधानाप्रधानभावः कथमुपपद्यत इत्यत्राह - सद्धारेति । अपवर्गसाधकत्वांशमात्र-
साम्येऽप्येतेषां यथासंभवं सद्धारकसाधकत्वाद्वारकसाधकत्वरूपाकारवैषम्यस्यापि सत्त्वात्प्रधानाप्रधान-
भावोऽप्युपपद्यत इति भावः । कर्मेति ज्ञानमित्युपासनमिति च शरण ब्रज्येति चापवर्ग साधनविधाव-
वस्थितानित्यन्वयः । एकेत्यादि । आकृतिरत्र सद्धारकाद्वारकत्वकृतपारतन्त्र्य स्वातन्त्र्यरूपा ।।...

(सा.प्र) सम्यक्प्रेक्ष्य शरण्य सारथि गिरामन्तेरमन्त इत्यन्वयः । सद्धारकेत्यादि “तमेतं वेदानुवचनेन
ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसा नाशकेन । विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयं सह । अविद्याया
मृत्युं तीर्त्वा विद्याममृतमश्नुते । इयाजसोऽपि सुबहून् यज्ञान्ज्ञान व्यपाश्रयः । ब्रह्मविद्यामधिष्ठाय तर्तुं
मृत्यु मविद्याया । कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः” इत्यादिषु सद्धारकापवर्गसाधनबोधके
“निचाय्यतं मृत्युमुखात्प्रमुच्यते । ब्रह्मविदाप्नोति परम् । मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये” इत्याद्य
द्धारकापवर्गसाधनबोधकेषु च शास्त्रेष्वित्यर्थः - कर्म, कर्मयोगः । ज्ञानं, ज्ञानयोगः । उपासनं, भक्ति
योगः शरणब्रज्या च, शरणवरणं चेत्यवस्थितान् । प्रतिपाद्यतयावस्थितान् । सन्मार्गान्, समी-
चीनान्मोक्षमार्गान् । एकद्वयाकृतीत्यादि - एकस्य...

(सा.वि) सद्धारकतयाद्वारकतया विहितान् - कर्मज्ञानमुपासनम् । शरणब्रज्या, शरणागतिरिति -
सन्मार्गान् बुधाः । एकद्वयाकृति योगसंभृतपृथग्भावानुभावान्, एकाकारयोगेन द्वायाकार...

(सा.सं) चास्याधिकारस्य प्रयोजनं सूचयन् कर्मयोगज्ञानयोगयोरूपायत्वं सद्धारक मुपासनस्य चाद्धारक-
मित्येकाकृतिर्योगस्तेषां, शरणब्रज्यायाः सद्धारकमद्धारक चेति द्वायाकृति...

(सा.सं) योगः । संभृतः, सम्प्राप्तः । पृथग्भावः, स्वतन्त्रता । अनुभावः, अङ्गभावः । सद्वार-क-
वरूपैकाकृतियोग संभृतानु भावः । कर्मज्ञानयोः । अद्वारकत्वरूपैकाकृतियोग संभृत पृथग्भावो
भक्तेः । उभयाकृति योग संभृत पृथग्भावानुभावौ प्रपत्तेः । इमान्, एतानुपायान् । सम्यग्वीक्ष्य ।
भक्त्यादेस्सर्वतोमुखगुरुरतरत्वस्वाधिकाराननुगुणत्वादीन् प्रपत्तेस्तद्विपरीतांश्च शा...

மூ - கிராமந்தே ரமந்தே பூதா: ।।

இதி கவிதார்திகஸிஹஸ்ய சர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே வேதாந்தாசார்யஸ்ய

கூதிஸு ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே ஁பாயவிபா஑ா஑ிகாரோ நவம: ।।

ஸ்ரீமதே நி஑மான்த மஹதேஸிகாய நம: ।।

(ஸா.தீ) ஸா஑நாந்தர்நரபேக்ஷ்யாஸுகாரித்வாங்களைப் பார்த்துத்ென்று தாத்பர்யம் - பூதா:, ஸரண்யேத்யாதி - ஸரண்யஸாரதே:, கृஷ்ணஸ்ய - கிராம், ஸ்ரீகீதாரூபாணா - அந்தே, ஑ரமஸுலோகே - ரமந்தே - ஑ரமஸுலோகவிஹித ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தூ ரமந்த இதி ।।

।। இதி ஸ்ரீஸாரதீபிகாயா ஁பாயவிபா஑ா஑ிகாரோ நவம: ।।

(ஸா.ஸ்வ) ப்ரபத்தூ ரமந்தே ஁ன்று ஸொல்லாதேயிங்ஙனே ஸொன்னது ப்ரபத்தேத்வ்யாகூதியோ஑த்தில் ஑ரமஸுலோகம் ப்ரமாணமென்று பூர்வாக்ருதைய ஸித்தாந்தமென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காக. ஸ்ரீமத்ரீதா-பாஷ்யத்திலே ஑ரமஸுலோகத்தில் த்விதீயயோஜனையில் ப்ரபத்தேத்வ்யாகூதியோ஑ித்வம் வ்யக்தமாகத் தோன்றுகிற தென்று ப்ரபாவவ்யஸ்தா஑ிகாரத்திலே “ஸுதுஷ்஑ரேண ஸொ஑ேத்வ:” இத்யாதிக்களாலே தாமே வெளியிட்ட டாரிதே. ஸரண்யஸாரதி பதமாஸ்தமத்வ஑்யாபநார்தம் ।। ௨௩ ।।

।। இதி ஸ்ரீஸாராஸ்வாதிந்யாமுபாயவிபா஑ா஑ிகாரோ நவம: ।।

(ஸா.ப்ர) ஸரணம் ஸுஹ்த் । ஑திநாராயண: ப்ரபூ: “இத்யுக்தப்ரகாரேண சர்வஸரண்யஸ்ய க்ரீடார்த் ஸாரதே: க்ரஷ்ணஸ்ய । கிரா, கீதாஸுலோகாநாம் । அந்தே, ஁த்தே஑ரமஸுலோகார்த்஑ூதே ஑ரந்யாஸொபாடானே விலம்பா஑ஸமாணாமுபாயாந்த்-ரானுஸ்தாநாஸக்தாநா ஑ொத்கடே஑்஑ா ஑ாயதே । தந்நிஸ்தா ஑வந்தீதி ஑ாவ: ।। ௨௪ ।।

।। இதி ஸ்ரீஸாரப்ரகாஸிகாயாமுபாய விபா஑ா஑ிகாரோ நவம: ।।

(ஸா.வி) த்ரபத்தேவீலக்ஷண்யமித்யேவ் ஸம்யக்ப்ரேக்ஷ்ய ஸரண்யஸாரதிகிராமந்தே ஑ரமஸுலோகவிஹித ஑ரந்யாஸே - ரமந்தே, அத்ரேவ நிஸ்தாவந்தொ ஑வந்தீத்யர்த: ।।

।। இதி ஸ்ரீஸாரவிவரிந்யாமுபாயவிபா஑ா஑ிகாரோ நவம: ।।

(ஸா.ஸ) ஸ்ரதொ நிஸ்சித்ய பூதா: விலம்பா஑ஸமத்வாதி஑ுணஸார்வஜ்வந்த: । ஸரண்யஸாரதிகிராமந்தே ஑ரமஸுலோகே ரமந்தே இதி இதீமாஸ்஑ார்தாந் ஸ஑்஑்஑்஑ாதி । கர்மஜ்ஞாநமிதி । அபவ்ர஑ஸா஑நவிதூ, அபவ்ர஑ே ஸா஑நீயே - ஸந்மா஑ாந், ஸதுபாயாந் ।। ௨௫ ।।

।। இதி ஸ்ரீஸாரப்ரகாஸிகாஸ஑்஑்஑்஑ே ஁பாயவிபா஑ா஑ிகாரோ நவம: ।।

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ प्रपत्तियोग्याधिकारः ॥

मू - अर्थत्वेन -

(सा.दी) दशमे न्यासविद्याया अधिकारादिवर्ण्यते । अकिञ्चनानन्य गतिभावावधिकृतिस्त्विह ।।...

(सा.स्वा) இப்படியில் அதிகாரத்திலே த्रैவணிகாத்ரैவணிகவிभागமற சர்வருக்கும் ப்ரபத்தி அதூரக மாக மோக்ஷோபாயமென்றது கூடுமோ? அப்போது சர்வமுக்திப்ரசङ्ग வாாராதோ? ப்ரபத்தி சர்வாधिकார மாகையாலுமிதுக்கு அङ्गமொன்றுமில்லாமையாலுமுண்டானாலுமது சம்भावितस्வभाव மாகையாலும் ப்ரபத்திஸ்வரூப தானும் ச்வப்ரவृத்திநிவृத்திரூபமாதல் அநிவாரணாदिमात्ररूपமாதலாகை யாலுமிதுக்கு ப்ரதிநியதமான அதிகாரविशेषமும் ததாவிதமான அङ्ग विशेषமும் அநுष्ठेयமான ச்வரூபविशेषமுமில்லை யென்றன்றோ ப்ரमाणசम्प्रदायங்கள். एवं विध प्रपत्ति पश्वादिकளுக்கு முன்பட சம்भवित்திருக்கையாலே பந்நமோக்ஷவ்யஸ்யைக்கு நியாமகமில்லையிறே. சத்கோபித ப்ரमाण ங்களாலும், சமீகீன சம்ப்ரதாயத்தாலும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரविशेष முதலானவையிருக்கும்படி வேறுபட்டதாக சித்திக்கையால் உத்தசङ्காவகாசமில்லையென்னில் அப்போது ப்ரமானாந்ர சம்ப்ரதாயாந்ர விரோதசமநார்த் துவிதந்யாய விசாரமபேகிதமாகையாலே இவற்றின் நிரூபணம் துஷ்ர மென்றதாக முடிக்கையால் பரிஜாதங்களான தததுபாயாந்ரங்களாலே தானே ததததபிமதபலம் பிறக்கலாயிருக்க க்ருக்சூநிரூபணியங்களான இவைகளொருவர்க்குமறிய வேண்டாதொழி யாதோ? கிசூ, ப்ரபத்திக்கு ப்ரதிநியதமான அதிகார विशेष தான் கிடைக்குமோ? அகிசூந்ய தானென்னில் அது பரம்ப்ரோபகாரக, நாம சङ्கீர்தநாசூதிக்ரதர் பக்கல் அதிப்ரசக்தமன்றோ? இனி அதிகார विशेषந்தானுண்டாகில் ப்ரபத்தி சர்வாधिकாரமென்கிற சித்தாந்ரங்கடாதொழியாதோ? அது சூதூதேரப்யதிகாராப்யநுஜாமாத்ர...

(सा.प्र) एवमुपायानां विभक्ततया तदधिकाराणामपि विभागसिद्धेः मोक्षार्थं भरन्यासे आकिञ्चन्य विशिष्टानन्यगतित्वमधिकार इति दर्शयितुं विशेषाधिकारवति सामान्याधिकारानुवृत्तेरावश्यकत्वात्...

(सा.वि) एवमुपायभेदेन अधिकारभेद प्रतिष्ठासिद्धौ उपायसाधारण अधिकारस्वरूपम् अधिकारद्वयस्य व्यवस्थितत्वं पूर्वोक्तमनु वदन्निष्कृष्य प्रपत्यधिकारं दर्शयितुं प्रपत्तेस्सर्वाधिकारत्वं च...

(सा.सं) अथ भक्तिप्रपत्योस्सामान्याधिकारं प्रपत्तेर्विशेषाधिकारांश्च विभज्य दर्शयितुमधिकारान्तरं...

(सा.सं) अवसरसङ्गत्या आरभमाणः प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णति । अर्थित्वेनेति । अर्थित्वम्, उपायतत्फला-
र्थित्वम् । समर्थताच । भक्तिप्रपत्योस्सामान्याधिकारः । सा च समर्थता त्रिकतनुस्सती । अधिक्रिया,
अधिकारो भवति । उपायांशे ज्ञानवैशद्यं, तदनुष्ठानशक्तिः । उपायानुगुणजातिगुणादि योग्यता
चेत्येतत्रिकमेवसमर्थतित्युच्यते । त्रिकतनुः, त्रिकात्मिका, शास्त्रेषु श्रुतासमर्थता । अर्थि...

मू - साचाष्टाङ्गषडङ्गयोगनियतावस्थाव्यवस्थापिता ।

(सा.दी) समर्थता, उपायानुष्ठानक्षेत्रे सामर्थ्यम् - फलक्षेत्रे अर्थित्वत्वेनाहं कृत्वा कृत्वा कृत्वा साधारणाधिकारं शब्दोक्तं. साचेति - सा, अधिकृतिः । अष्टाङ्गषडङ्गयोगयोः प्रतिनियतावस्थत्वेन व्यवस्थापिता । अवस्था, स्थितिः । भिन्न प्रकारमात्र - उपायान्तरज्ञानं तत्र शक्तत्वं त्रैवर्णिकत्वं भक्तिं च अधिकारम् - प्रपत्तिस्वरूपं ज्ञानं, तत्र शक्त्युत्पत्तिः, अकिञ्चनत्वम् प्रपत्तिं च अधिकारमेव...

(सा.स्वा) ण्डितैर्यायं त्रिकतनुवानं समर्थतैर्येनोपपन्नं. सम्पिण्डितैर्येनोपपन्नं अर्थित्वसामर्थ्योभयं समुदाय एवाधिकार इति प्रतिपादनादेकैकमादाय अति प्रसङ्गचोद्यं परिहृतम् । त्रिकतनुरित्यनेन त्रयाणां समुदाय एव सामर्थ्यं शब्दार्थ इति ख्यापनात्तत्राप्येकैकमादायाति प्रसङ्गचोद्यं परिहृतम् । इति पक्षे अर्थित्वमिलित सामर्थ्यमधिकारमात्रेण सदक्षरं दहरादि विद्यैकं (अङ्गं) च बोधे भक्तिं प्रपत्तिं (अङ्गं) च व्यवस्थिताधिकारत्वमिति लोकोपपत्तिरिति चेत्? इति सामान्याधिकारमात्रेण च इति सामान्याधिकारक्षेत्रे भक्तिप्रपत्त्योरन्योन्यं प्रतिनियताधिकारविशेषविशिष्टत्वावस्थेयत्वात् वैवस्थिताधिकारत्वमुल्लेख्येन अत्र अवस्थैर्दुर्निरूप्यमाणैर्वा वेदवैयर्थ्येन च. सा चेति । सा, अधिक्रियेत्यर्थः । अष्टाङ्गयोगः, भक्तियोगः । षडङ्गयोगः, प्रपत्तिः । नियतावस्थेति । भक्तिविषये सकिञ्चनत्वसगतिस्वरूपं प्रतिनियताधिकारविशेषविशिष्टत्वावस्थावती । प्रपत्तिविषये सकिञ्चनत्वसगतिस्वरूपं प्रतिनियताधिकारविशेषविशिष्टत्वावस्थावतीत्यर्थः । व्यवस्थापिता, परस्परमसङ्कीर्णता...

(सा.प्र) त्यर्थः अधिक्रिया, अधिकारः अर्थित्वविशिष्टसामर्थ्यं सामान्याधिकार इति भावः । साच, अर्थित्वविशिष्टसमर्थतैर्येनोपपन्नं. अष्टाङ्गैर्येनोपपन्नं. अष्टाङ्गैश्च षडङ्गैश्च अष्टाङ्गषडङ्गौ, तौ च तौयोगौ च तयोर्नियता अवस्था यस्यास्सा तथोक्ता । द्वन्द्वान्ते श्रूयमाणः प्रत्येकमभिसम्बध्यत इत्यष्टाङ्गयोगषडङ्गयोगश्चेत्यर्थः । अष्टाङ्गयोगो यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणासमाधिरित्युक्तो भक्तियोगः । षडङ्गस्तु । “षडङ्गन्तमुपायं च शृणु मे पद्मसम्भव । आनूकूल्यस्य सङ्कल्पः प्रातिकूल्यस्य वर्जनम् । रक्षिष्यतीति विश्वासो गोप्तृत्ववरणं तथा । आत्मनिक्षेपकार्पण्ये षड्विधाशरणागतिः ।।” इत्युक्तोभरण्यासः । “अष्टाङ्गयोगयुक्तानाम् । षडङ्गं तमुपायं चेत्यादि प्रमाणसिद्ध्या भक्तिप्रपत्त्योरष्टाङ्गषडङ्गयोगत्वव्यवहारः । तयोर्नियते व्याप्ते अवस्थे प्रकारौ यस्यास्सा तथोक्ता । व्यवस्थापिता, प्रारब्धान्ते मोक्षसाधका काङ्क्षित्वरूपार्थित्वविशिष्ट...

(सा.वि) सामर्थ्यम् अर्थित्वसहितं त्रिविधसामर्थ्यम् । अधिक्रिया, अधिकारः । किमियमुभयत्रैकं रूपैव नेत्याह । साचेति । साच, अधिक्रिया अष्टाङ्ग षडङ्गयोः भक्तिप्रपत्त्योः नियतावस्था, नियतस्थितिस्सती व्यवस्थापिता, शास्त्रज्ञैर्निर्णीता । अयं भावः यथा भक्त्याधिकारिणः फलार्थित्वं प्रारब्धान्ते मोक्ष...

(सा.सं) त्वेन सम्पिण्डिता सती संघटिता सति सामान्याधिक्रियेत्यर्थः । साच, इत्थं सामान्याधिक्रिया अष्टाङ्गयोगे तद्विषयसम्यक्ज्ञानतदनुष्ठानशक्तिस्तदनुगुणजात्यादिरूपा सती अष्टाङ्गयोगनियताधिकारतया व्यवस्थापिता भवति । एवं षडङ्गयोगसम्यक्ज्ञानतदनुष्ठानशक्तिस्तदनुगुणा...

मू - श्रौती सर्वशरण्यता भगवतस्मृत्यापि सत्यापिता

(सा.दी) प्रपत्तेस्सर्वाधिकारत्वमाह - श्रौतीति “सर्वस्य शरणं सुहृत्” एण्णु श्रुति । श्रौतमान...

(सा.स्वा) सत्तर्कोपेत प्रमाणसम्प्रदायैस्सम्यङ्निरूपितेत्यर्थः । இங்கு नियतावस्था शब्दविवक्षित
मान आकिञ्चन्यादिरूपप्रपत्यधिकारं शूद्रादिष्वति प्रसक्तमन्त्रो? அவர்களும் अधिकारित्वेन
सङ्गाह्यराजकयालं अत्र दोषमन्त्रेण्णिलं तेषामपि प्रपत्यधिकारित्वे प्रमाणमुण्णो वेण्ण
வருளிச் செய்கிறார். श्रौतीति । शरण्यता, शरणार्हता । प्रपत्तव्यतेति यावत् । श्रौती, श्रुति प्रतिपादि
तेत्यर्थः, “सर्वस्य शरणं सुहृत्” इति श्रुतिरत्राभिप्रेता । स्मृत्येति । “सर्वलोकशरण्याय” । सर्वयोग्य

(सा.प्र) स्साङ्गो भक्तियोगः सम्यक् ज्ञानं तदनुष्ठानानुगुणशक्तिस्तदनु गुणजन्म चेत्येवं त्र्यात्मकस्सामर्थ्य
प्रकार भेदो भक्तियोगव्याप्यः प्रारब्ध भङ्गे मोक्षे चाकाङ्क्षारूपार्थित्वविशिष्टस्साङ्ग भरन्यासज्ञान
तदनुष्ठानशक्तिः कर्मज्ञान भक्तियोगाद्यनुष्ठानानुगुणजन्म ज्ञानशक्ति शून्यश्चेत्येवं त्र्यात्मक सामर्थ्य
प्रकारभेदो भरन्यास व्याप्य इति व्यवस्थापिता व्यवस्थया निर्णीतेत्यर्थः । फलेच्छार्थित्वरूपेण ज्ञानत्वा-
शक्तित्वादिरूपेण चोभयत्रानुगतिरिति भावः - नन्वयं भरन्यासश्श्रुत्य बोधितमोक्षसाधनत्वे अप्रामाणि-
कतयानुपादेयस्स्यात्; वेदबोधितत्वे सर्वाधिकारत्व भङ्ग इति उभयतः पाशारज्जुरित्यत्र भरन्यासस्य वेद
प्रमितत्वं दर्शयन् तथात्वेपि सर्वाधिकारत्वं च श्रुतिस्मृतिसिद्धमित्याह । श्रौतीत्यादिना । श्रौति “सर्वस्य
शरणं सुहृत् - मुमुक्षुर्वैशरणमहं प्रपद्ये” इत्यादि श्रुतौ प्रमीतेत्यर्थः । यद्येन काम कामेन न साध्यं
साधनान्तरैः । मुमुक्षुणा यत्साङ्ग्येन न योगेन न भक्तितः । तेन तेनाप्यते तत्तन्यासेनैव महामुने ।
परमात्मा च तेनैव प्राप्यते पुरुषोत्तमः “इत्यादिषु सत्यं वद । धर्मं चर” इत्यादिषु श्रुतिविहितेष्व- सत्य
वदनधर्माचरणादिषु वाराहापुराणगतकैशिकमाहात्म्यादौ सर्वाधिकारत्वद्रन्यासेऽपि सर्वाधिकारत्वं...

(सा.वि) कामत्वरूपं सामर्थ्यं च भक्तिरूपोपायस्य साङ्गस्य ज्ञानं तदनुष्ठानशक्तिः तदनुगुणजन्म च
प्रातिस्विकम् । एवं भरन्यासाधिकारिणोऽपि प्रारब्धभङ्गविशिष्ट मोक्षार्थित्वं साङ्गभरन्यासज्ञानं तद-
नुष्ठानशक्तिभक्त्यनुगुणजन्मादिशून्यत्वं भक्त्यधिकारेऽपि विलम्बाक्षमत्वं चेति प्रातिस्विकमिति नियतत्व
मिति । नन्वेवं भक्त्यनुगुणजन्मादिरहिताधिकारत्वे शूद्रादीनामप्यधिकारस्स्यादित्यत्र स्यादेवेत्यभि-
प्रेत्याह । श्रौतीति “सर्वस्य शरणं सुहृत्” इति श्रुत्युक्ता सर्वशरण्यता न केवलं श्रुतिसिद्धत्वमात्रमेव ।
किंतु, भगवद्भक्तेनापि उपबृंहितेत्याह । भगवतस्मृत्यापि सत्यापितेति । “सकृदेवप्रपन्नाय तवा-
स्मीति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येत द्रवतं मम” इति स्मृत्यपि...

(सा.सं) किञ्च अनन्यगतित्वरूपसती षडङ्गयोगनियताधिकारतया व्यवस्थापिता भवति - इत्थं
भक्तिप्रपत्तिपरैश्शास्त्रैर्व्यवस्थापितेत्यर्थः । ननु स किञ्चनस्यैव स शरण्यो नान्यस्येत्यत्राह । श्रौतीति
“सर्वस्य शरणं सुहृत्” इति श्वेताश्वतर श्रुतिबोधिता भगवतस्सर्वशरण्यता “सर्वलोकशरण्याय राघ
वाय” इत्यादि स्मृत्यापि सत्यापिता, दृढीकृता । तर्हि श्रुतिविहितायामस्या...

மூ - சத்யாதிஷ்விவ நைகமேஷ்வதிகுதிஸ்ஸர்வாஸ்பதே சத்யதே ।। ௨௪ ।।

இப்படி அபிமதபலத்துக்கு உபாயாந்தரநிஸ்பூஹனாய்...

(சா.தீ) ப்ரபதனத்துக்கு சர்வாதிக்காரத்வமெங்ஙனே என்னவருளிச் செய்கிறார் சத்யாதிஷ்விதி “சத்யம் வத । தர்மம் சர” இத்யாதி ஸ்ருதி சித்தங்கனான சத்யவதநாதிக்களில் யதா சர்வாதிக்காரத்வம் அப்படியே சர்வாஸ்பதே சத்யதே, சர்வயோக்யத்வெந சித்தமான ப்ரபதநரூபஸந்மார்த்தத்திலும் அதிகாரமுண் டென்கை ॥ 24 ॥...

இப்படி இத்யாதி - உபாயாந்தரநிஸ்பூஹனாய், அகிஷ்ணனாயென்றபடி...

(சா.ஸ்வ) மநாயாஸம் ।। இத்யாதுபப்ரஹ்ணெநாபி தூதிகுதேத்யர்த: । சத்யேத்யாதி । ஆதிஷத்யெந தானாதி சத்யஹ: । நைகமேஷு, வੈதிகேஷு । சர்வாஸ்பத இதி அக்ஷிவித்யா நிரபேக்ஷத்வெந ஸூத்ராதிநாமபி யோக்ய இத்யர்த: அபஸூத்ராதிக்கரணந்யாயஸ்வக்ஷிவித்யாஸாபேக்ஷேவ । அந்யதா சத்யவதநாதிஷு சர்வஸம்மதஸூத்ராதிதரிகாரோ ந சித்தயேதிதி தாவ: । அத்ர சத்யத இதி சாமான்ய நிர்தேஷோ வੈதிகஸ்ய நாமஸங்கீர்தநாந்ரணாமாதிதரபி சர்வாதி காரத்வ மஸ்தீதி த்யோதநார்த: ।। ௨௪ ।।

இனி பூர்வோக்தஸங்கீதகளை விஸ்தரெண பரிஹரிக்கக் கோலி அதில் உபாயாந்தரங்கனாலே தானே அபிமதம் பெறலாயிருக்க க்ருக்ஷ் நிரூபணியங்கனான ப்ரபத்தியின் அதிகாரவிஸேஷம் முதலானவை ஒருவருக்குமறிய வேண்டாதொழியாதோ? என்கிற ஸங்கீத்யை முற்பட பரிஹரிக்கிறார். இப்படி அபிமதேத்யாதி । உத்யாந்தரேதி । உபாயாந்தரஸக்தனுக்கு அறிய வேண்டாவாகிலும் சாமர்த்த்ய தாவத்தாலேயதில் நிராஸனானவனுக்கு அபிமதசித்தியில்...

(சா.ப்ர) “சர்வலோகஸரண்யாய” இத்யாதிவதநை: பூர்வோபாத்தப்ரமாளேஷ்ச சித்தமிதி தாவ: । சர்வாஸ்பதே, த்ராஹ்ண்யாத்ராஹ்ண்யவிதாபாநாதிதரெண ஸ்ரீபுங்விதாபாநாதிதரெண ச சர்வஸாமாஸ்பதே ப்ராபுங் யோக்யெ அநுதானாஹ் சத்யதே சதாங் ஸ்வஸேஷிணம் ஸ்ரீமந்நாராயணம் ஜாத்வா த்ரதீதி தத்ப்ராப்திகாமானாங் தத்ப்ராப்த்யுபாயதூதே த்ரந்யாஸரூபே மார்டீத திகாரஸ்சித்தயதீத்யர்த: ।। ௨௫ ।।

நந்வதிகார ப்ரதர்ஸநம் வ்யர்தம் ததஜ்ஞானாதாவேதபி வஸ்துதோ வித்யமானாதிகாரேநைவானதிகாரிணா க்ருதமக்ருத- மித்யஸ்ய பரிஹாராதித்யத்ர வஸ்துதோ வித்யமானஸ்யாப்யதிகாரஸ்ய ஜ்ஞானாதாவே தததததிகாரி விஸேஷமுதிஸ்ய- விஹிதோபாய விஸேஷப்ரவூத்யநுபபத்தரதிகாரோதவஸ்யம் ஜாதவ்ய இத்யாஹ । இப்படி அபிமத...

(சா.வி) ஸபத பூர்வ ப்ரதிபாதிதா - அத்ர ஸ்ருதெநாந்யபரத்வஸங்கீதவகாஸ இதி தாவ: । நநு வேதோக்ததர்மேகத்யம் ஸூத்ராதிநாமதிகார இத்யத ஆஹ । சத்யாதிஷ்விதேதி । சர்வாஸ்பதே, “அஜஸர்வஜதத்தானாங் ப்ரபத்தாவதிகாரிதா” இதி சர்வயோக்யெ । சத்யதே, ஸரணாபதீ । நைகமேஷு, வேதோக்தேஷு - சத்யாதிஷ்விவ, ‘சத்யம் வத’ இத்யாதி வேதவிஹிதேஷு சத்யவதநாதிஷ்விவ - அதிக்ருதி: ஸூத்ராதிநாமப்யதிகார: அஸ்தீதி ஸேஷ: ।। ௨௪ ।।

அத சங்கீதஹீத ஸ்லோகம் விவூதவந் அகிஷ்ணநத்வானந்யபதீத்யெ மோக்ஷார்த்ப்ரபத்தரதிகார இதி நிஷ்கூஷ்ய தர்ஸயதி । இப்படி அபிமதேத்யாதிநா - நநு ஸ்வரூப சதததிகாரேணாபி க்ருதே ந பலசித்தே: அதிகார...

(சா.ஸங்) மந்நைவரணிகானாமப்யதிகாரே அபஸூத்ர நய விரோத இத்யத்ர “சத்யம் வத” இதி ஸ்ருதஸத்ய வதந வதிதமிதி ந விரோத இத்யாஹ । சத்யாதிஷ்விதேதி சர்வாஸ்பதே, சர்வாதிக்காரே - சத்யதே, ஸுக்ரோபாயே ஸரணவரணெ ।। ௨௪ ।।...

(சா.தி) முதலானவையாவன. ஫ல பரிகராடிகள். அதிகாரமாவதே தென்று காட்டுகிறார். அதிகாரமாவது இत्याடியால். சாமर्थ்ய். மூன்று விதமாயிருக்குமென்கிறார்...

(சா.பு) ஫லத்துக்கு இதுயிடினா । அதிகாரம் முதலானவை இதி — முதலான சுவ்னாஅதிகார-
நிவந்தன஢ூதமீசுவர பாரதன்யாதிருக்யதே । எவமாஅிகாரஸ்ய ஜாதவ்யத்வமுக்்தவா ஸலோகே சஜ்ஜஹேணாக்தம்
சாமான்யாஅிகாரஸ்ய விசேஷானுகதிர் தர்சயிதும் தம் த்வேதா சஜ்ஜஹ்யாஹ । அஅிகாரமாவது இதுயிடினா ।...

(सा.सं) अधिकारविशेषं मुक्तलानां इति । भक्त्यादाविति श्लोके सङ्गृहीताकिञ्चन्यावान्तरभेदा
अधिकारविशेषशब्दोक्ताः मुक्तलानां इत्यनेन विशेषाधिकारनिबन्धन सर्वाधिकारत्वयोर्ग्रहणम् ।...

(सा.सं) ब्रह्मअधिकारम्, उक्तविधान्यधिकारि विशेषणानि । முன்பே சிद्धமாயிருக்கும் இயுక్त्या
 प्रपत्तेरधिकार विशेषणत्ववादनिरासः फलितः ।...

மூ - சாஹ்யமாக அநுவதிக்கப்படும் அது ஫லம் । ததர்யமாக சாஹ்யமாக விதிக்கப்படும்து உபாயம் । இங்கு முமுஶுத்வமுண்டாய் ஸ்வதந்ர ஫ரப்திரூபமோக்ஷோபாய விசேஷநிஷ்டனுக்கு ஶாஸ்த்ரஜந்யஸம்ப்ந்ந- ஜ்ஞானாதிக்கள் உபாசகனோடு சாஹாரணமாயிருக்க...

(சா.தீ) உபாயத்தைக் காட்டுகிறார். ததர்யமாக இத்யாதித்யால்...

(சா.ஸ்வ) கருத்து. ததர்யமென்றதுவும் சாஹி஫ாயவிசேஷணம் । கஶ் கர்த்தி ந்யாயாது । உபாயம் ஸ்வதஸ்ஸுந்நரமல்லாமையாலே தஸ்ய சாஹ்யத்வம் ஫லார்த்தமாக வந்ததத்தனை ஫ோக்கி ராஶாதேவ ஫ாஸ்தமல்லாமையாலதுவே இது விதேயமாகைக்கு நியாமகமென்று கருத்து. இங்கு சாஹ்யமாக விதிக்கப்படும்து என்கிற ஫ாடமே உபாடேயம் இப்படியே ஫ாசீனவஹுகோஷங்களில் காண்கையாலும் நம் தர்ஸனத்தில் சாஹ்யமே வித்யர்த்தமாகையாலும், சாஹனமாகவென்கிற ஫ாடத்தில் சாஹன ஶத்ந்ந நிர்த்தகமாக ஫ரஸஜ்ஜிக்கையாலும்ந்த ஫ாடம் லேஶகஹ்ரான்தி மூலமென்று கண்டு கொள்வது. இப்படி அஹிகாரசாமான்யம் நிரூபிதமானாலும், ஫ரப்திக்கு ஫ரதிநியதமாக ஓர் அஹிகாரம் துநிரூப மன்றோ? அகிசுசுந்யம் முன்பு சொன்னபடியே அதி ஫ரஸக்தமன்றோ? கிசுசு, ஶர்வவ்யா஫ார சாமர்த்த்யா- ஶாவரூபகிசுசுந்யம் ஸ்வதந்ர ஫ரப்தி நிஷேஷ் ஶம்ஶாவிதமன்றோ? யக்திசுசுதிகிசுசுந்யமுபாசக சாஹாரண மன்றோ? அ஫ி ச இந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் சாரதமமான மோக்ஷார்த்த ஸ்வதந்ர ஫ரப்திக்கு ஫ரதிநியதமான அஹிகாரவிசேஷமும், துநிரூபமன்றோ? த்வதஶிமதமான அகிசுசுந்யம் ஫ரயோஜனான்தரார்த்த ஫ரப்திநிஷேஷ்வி ஫ரஸக்தமன்றோ? அநந்யஶதில்த்வமுபாசகேஷ்வி ஫ரஸக்தமன்றோ? என்னவருளிச் ஶெய்கிறார். இங்கு இத்யாதி । இங்கென்றது அஹிகார சாமான்ய நிரூபிதமாய் இனி ததிரிசேஷ் ஫ரஸுதமானவிடத்தி லென்றபடி. முமுஶுத்வ ஫தத்தாலும், உபாய ஫தத்தாலும் ஫லார்த்தித்வே ஶத்யுபாய சாமர்த்த்யரூபமான அஹிகார சாமான்யத்துக்கவன் ஫க்கல் அநுவதி காட்டித்தாகிறது - சாமான்யகாரானுவதி஫ரதர்ஸன...

(சா.஫ர) ஶதி தர்ஸந்யந்ர஫தநே அஹிகார விசேஷ் தர்ஸயதி । இங்கு முமுஶுத்வமுண்டா இதி । முமுஶுத்வம் ஶம்ப்ந்ந ஜ்ஞானாதிசுசு சாஹாரணாகார இத்யர்த்த: யத்யுபாசகஸ்யா஫்யேசுர்யகேவல்யா஫ேக்ஷானாஸ்தி ।...

(சா.வி) இதுதையவனுக்கு, உததஹிகாரவத: । சாஹ்யமாக அநுவதிக்கப்பட்டது, சாஹ்யத்வேநாநூத- மானம் - ஫லஸ்யாவிதேயத்வாதிதி ஶாவ: । ஫ரயாஜாத்ஜ்ஞந்யாஹிகாரஸ்யதர்ஸ஫ூர்ணமாசாஹிகாரிண: ஫லத்வா- ஶாவாத்஫ரயோஜனமாய் இத்யுக்தம் । தஸ்ய ததநுதேச்யமிதி ந ஫ரயோஜனம் । ஶித்டரூப ஶஶவத்யாவூத்யே சாஹ்யமான இதி । அஹிகாரஶத஫லஸ்யாத்ர நிரூப்யத்வாத்ரத்யாவூத்யிரிஹ கார்யா - ததர்யமாஹ - சாஹ்யமான இதி । “ஜ்யோதிஸ்தோமேந ஶர்வகாமே யஜேத” இத்யாதீ ஜ்யேதிஸ்தோமேந யாஶேந ஶர்வம் குர்யாதிதி விதீயமான ஜ்யோதிஸ்தோமாதிர்ஸ்யர்த்த: । சாஹாரணமாயிருக்க, ஶக்த்யாதி சாஹாரண்யே ஶதீத்யர்த்த: ।...

(சா.ஸம்) ததர்யமாக, இத்யாதிநா ஫ரப்தேரநுபாயத்வவாதநிராஸ: ஫லித: । அத் ஫ரப்தேர்விசேஷாஹிகாராந்- வக்துமு஫க்ரமதே । இங்கு இத்யாதிநா । ஶம்ப்ந்ந ஜ்ஞானாதித்யாதி ஫தேநார்த்த ஫ஞ்ചகஜ்ஞானமுச்யதே । ஸ்வதந்ர ஫ரப்திரூப மோக்ஷோபாய விசேஷேத்யுக்த்யா ஶக்திநிர்வூதி ஫ரதிஶந்நக ஫ா஫நிவர்தநே ஶக்த்யஜ்ஞ ஫ரப்திர஫ி ஸ்வதந்ரேவ - சா, ந தஸ்ய மோக்ஷோபாய இதி ஶர்வேதா அகிசுசுந்ர ஫ரப்தேஸ்தத்யாவூதிஸித்டா ஶவதி ।...

मू - विशेषित्त अधिकारं, तन्नुदय आकिञ्चन्यमूम, अनन्य गतित्वमूम । आकिञ्चन्य मावतु, उपायान्तरसामर्थ्याभावम् । अनन्यगतित्वमावतु, प्रयोजनान्तरवैमुख्यम्

(सा.दी) आकिञ्चन्यत्ते वेनियिदुकिरारं. आकिञ्चन्यमावतेन्नु - प्रयोजनान्तरवैमुख्यमिति । अत्र गति शब्दं कर्मव्युत्पत्तियाले फलपरम् । शरण्यान्तरं, देवतान्तरम् । इतरत्र करणव्युत्पत्त्या प्रापकपरम् ।...

(सा.स्वा) पूर्वकं विशेषाकारं सोल्लुके उचितमिरे. मोक्षोपाय विशेषेति । इवविशेषत्तुक्कु आकिञ्चन्यानन्यगतित्वसमुदायमधिकारमेन्नकयालुम प्रयोजनान्तरवैमुख्यरूपमान अनन्यगतित्वं फलान्तर प्रपत्तिनिष्ठं पक्कल बाधितमाकयालुम आकिञ्चन्यं प्रपत्ति सामान्यत्तुक्कु अधिकार मेन्निङ्कु अर्थात् ज्ञापितमाकिरतु. इत्ताल प्रपत्ति सामान्यत्तुक्कु अधिकारं सोल्लाते तद्विशेषत्तुक्कु अधिकारं सोल्लुके अनुचितमन्रो वेन्किर चोद्यं परिहतम् । शास्त्रेत्यादि । अत्र सम्बन्ध ज्ञानादेरुपासक साधारणत्वकथनं शेषत्वपारतन्यादिज्ञानमेव मोक्षार्थस्वतन्त्र प्रपत्तेः प्रतिनियताधिकार इति मतमनुपन्नमिति ज्ञापनार्थम् । विशेषत्तयेन्नु प्रमाण सम्प्रदायैर-साधारणतयोक्तमानवेन्नुपदि. इङ्कु तन्नुदय एन्नु अधिकपदं प्रयोगित्तु स्वतन्त्र प्रपत्ति सामर्थ्यमूदयवन्नुक्कुंन आकिञ्चन्यमे अधिकारानु प्रविष्टमेन्नु ज्ञापिकेकक्काक. इत्ताल नामसङ्कीर्तनादि निष्ठेष्वतिप्रसङ्गचोद्यमूम यत्किञ्चिदाकिञ्चन्यं वा यावदेति विकल्पचोद्यमूम परिहतम् । आकिञ्चन्यमूम इत्यादि । अत्र च शब्दः इतरेतरयोगपरः । तदुभयं समुदितमेवाधिकार इति भावः । तेनाकिञ्चन्यानन्यगतित्वयोरेकमादाय कृतमति प्रसङ्गचोद्यं परिहतम् । इङ्कु आकि-ञ्चन्यमेन्नु. दरिद्रत्वं विवक्षितमाकिं आढ्यन्नुक्कु प्रपत्तियिलुम, दरिद्रन्नुक्कु भक्तियिलुम, अधिकारमिल्लेयेन्नुतथाक प्रसङ्ग्यातो? उपायरहितत्वमेन्निं भक्त्यारम्भात्पूर्वमुपासक-स्यापि तत्सत्त्वात् इतु प्रपत्तिक्कु विशेषाधिकारमाक माट्टातोळियातो? इनि उपायसा-मर्थ्यभावमेन्निं प्रपत्तिरूपोपाय समर्थनांन इवन् पक्कल असंभवग्रस्तमाकातो? एन्न वरुणिं शेयकिरारं. आकिञ्चन्यमावतु इत्यादि । अनन्यगतित्वमित्यत्र गतिशब्देनोपायो विवक्षितश्चेदनन्यगतित्वमाकिञ्चन्यादभिन्नं स्यात् । प्रयोजनं विवक्षितं चेदनन्य गतित्वरुपासक साधारणत्व-प्रसङ्गादपसिद्धान्तस्स्यादित्यत्राह । अनन्यगतित्वमावतु इत्यादि । वैमुख्यम्,...

(सा.प्र) तथापि भक्तेः प्रारब्ध व्यतिरिक्ताघनाशकत्वात्तत्र प्रवृत्तस्य प्रारब्ध सुकृत फलभूतैश्वर्यादि साकाङ्गत्वमस्त्येव - तदभावे तत्र प्रवृत्त्यनु प्रपत्तेः । प्रपन्नस्य तु प्रारब्धेऽपि निरकाङ्गत्वरूप प्रयोजनान्तर वैमुख्यमधिकार इत्यर्थः । गम्यते प्राप्यते इति गतिशब्दः प्रयोजन वाचीत्यनन्य प्रयोजनत्वमर्थः । “गतिश्चासि जगताम् । गतिर्गम्यं शिक्षितम्” इत्यादाविवगम्यते रक्षकतया...

(सा.वि) अनन्यगतित्वमावतु इति । गम्यतेप्राप्यत इति गतिः । प्रयोजनं । अतः अनन्यगतित्वं प्रयोजनान्तरवैमुख्यंभवतीति भावः । गम्यतेऽनयेति गतिरितिगतिशब्दस्य प्रापकवाचकत्वादनन्यशरणत्व...

(सा.सं) प्रयोजनान्तरवैमुख्यं चेदनन्यगतित्वम् । तर्हि शरण्यान्तरवैमुख्यस्य विशेषधिकारता...

(சா.தி) இது ஶரண்யாந்தரவீமுக்யம் ஆகையால் அந்நயப்ரயோஜனத்வமந்நய ஶதிகத்வமென்றமையு
மென்கை. இத்ததை 'உபபாதிக்கிறாய். இவ்வர்த்தமென்று அபரிமிதஶலார்த்திதவாஸான ப்ரதிபுத்தா அந்ந
தேவதீகஸை சேவித்யா...

(सा.प्र) प्राप्यत इति गतिशब्दो रक्षकत्ववाचीति च स्यादिति शरण्यान्तरवैमुख्यं वा अनन्यगतिशब्दार्थ इत्याह - शरण्यान्तर वैमुख्यमाकष्यमाणं इति । नन्वेवमुभयार्थबोधकत्वे उभयस्याप्यर्थस्य प्रपन्ने आवश्यकत्वात्सकृत्प्रयुक्तशब्दस्यार्थद्वयपरत्वे विरम्यव्यापार प्रसङ्गात् - अन्यतरस्वीकारे अपेक्षितस्यानुक्तिस्स्यादित्यत्र देवतान्तर भजनस्य क्षुद्रफलमात्रसाधकत्वात्फलान्तरवैमुख्यादेव तत्प्रदन शरण्यान्तरवैमुख्यमप्यर्थात्सिद्धयतीति प्रयोजनान्तरवैमुख्यरूपोऽर्थोऽत्र स्वीकार्य इत्यभिप्रेत्याह - इत्थं प्रयोजनान्तरवैमुख्यकृतत्वात् अर्थ सिद्धमिति । अर्थात्सिद्धं प्रमाणतो दर्शयति । इव अर्थमित्यादिना “यस्य देहान्तरकृते शोकोद्वेग उच्यते” इत्यादि प्रकारेण द्वे प्रपन्नस्य प्रारब्धदेहानुभाव्यसुखे सङ्गादनन्यप्रयोजनत्वासिद्धेरधिकारो न स्या...

(सा.सं) न सिद्धयेदित्यत्राह । शरण्यान्तरेति - गतिशब्दस्य व्युत्पत्तिर्भेदेन उपेयस्यैवोपायोपस्थापनेऽपि शक्ति तौल्यादिति भावः - वैमुख्यद्वयमप्यधिकारतया विशिष्येहावश्यकमप्येकेन शब्देन न युगपदुपस्थाप्यमित्यभिप्रेत्य शरण्यान्तरवैमुख्यास्यान्य लभ्यतामाह - இது इति - युगपदुपस्थापन एव विरोधाद्विवक्षाविशेषेण कदाचिच्छक्तित एव शरण्यान्तरवैमुख्योपस्थापनाय तत्तत्सिद्धिं समुच्चिनोति वैमुख्यத்தாலும்...

[illegible]

(सा.प्र) दित्यत्राशक्तेर्विलम्बाक्षमत्वस्य च प्रत्येकमधिकारत्वाद्दुसस्याप्य शक्तत्वेनाधिकारोऽस्त्येव - एवं च तस्य किञ्चित्कालानुभाव्य प्रयोजनान्तर सहत्वे तदपि प्रदाय पश्चान्मोक्षमपि प्रयच्छतीत्यभि प्रेत्याह - तीव्रतम¹⁰¹¹ इति एवं “अतोऽहमनुपायत्वात्कृपणोकिञ्चनो गतिः” इति...

(सा.सं) मित्यपि शब्दः । अथापि यदा प्रयोजनान्तरवैमुख्यमेव शक्यता उपस्थितम् । तदा मोक्षेतर-
प्रयोजनविमुखस्य मुमुक्षोस्तत्प्रदानासमर्थशरण्यान्तरवैमुख्यमर्थसामर्थ्यादिव भवतीत्यर्थसिद्धत्वोक्तिः
आर्तादिष्वपि शरण्यान्तरवैमुख्यान्नतेनार्थसिद्धता प्रयोजनान्तर वैमुख्यस्येति - अनेनैव शरण्यान्तर-
वैमुख्यस्यार्थसिद्धत्वोक्तिरिति बोध्यम् । वक्ष्यमाण विशेषाधिकारेषु कालक्षेपाक्षमत्वमभ्यर्हितोऽधिकार
इत्याह - तीव्रेति - यद्वा, प्रयोजनान्तराणामपि प्रधानफलाविरोधे कथं तद्वैमुख्यस्य विशेषाधिकारत्व-
मित्यत्राह । तीव्रेति, तथा च विलम्बाक्षमस्य...

(சா.தீ) சூசிதம் । இனி இவ்஁கி஁ந்யா஁களுக்஁ மூலமருளி஁ ஁ெய்஁கிறார். இவ்஁கி஁ந்ய-
யெத்யா஁த்யா஁ யதா஁஁஁ய் ஁ி஁ந்஁மெ஁்஁ற஁டி. ஁யா஁ந்஁ரா஁நா஁ ஁கி஁஁ந்யமூ஁ - ஁ல஁லி஁-
஁ா஁஁஁஁ம஁ந்ய ஁தி஁஁...

(सा.प्र) लक्ष्मीतन्त्रोक्तप्रकारेण उपायान्तरानुष्ठानाभावरूपमाकिञ्चन्यमनन्य प्रयोजनत्वरूपमनन्यगतित्वं चोक्त्वा दृप्तस्य भरन्यासाधिकारं चोक्त्वा आकिञ्चन्यानन्यगतित्वयोर्निबन्धनंदर्शयन् अर्थसिद्धस्य शरण्यान्तरवैमुख्यस्यापि निबन्धनं ज्ञातव्यमिति तदप्याह - இவ்ஆகிञ்ஞயிக்குக்கும் इत्यादिना...

(सा.सं) अविलम्बितसिद्धि विरुद्धत्वादधिकार विशेष प्रयोजनान्तरवैमुख्य मावश्यकमिति भावः । आकिञ्चन्यानन्यगतित्वयोर्भक्तव्यावृत्तत्वं तदुभयनिबन्धनमुखेन दर्शयति । ॐ इति । प्रमित्यादि मत्वादेव भक्तो नाकिञ्चनः । विलम्बसहत्वान्न प्रयोजनान्तरविमुखोऽपीति भावः । शरण्यान्तरवै- मुख्यस्य ।...

(सा.सं) भक्तप्रपन्नसाधारण्यं तन्निबन्धनमुखेन दर्शयति । ॐ श्रीं इति । अत्राकिञ्चन्यशरणयान्तरवैमुख्ययोस्सर्वप्रपत्तिसाधारण्यविशेषाधिकारता । प्रयोजनान्तरवैमुख्यस्य तु मुमुक्षुकर्तृक सर्वभर-समर्पण एव विशेषाधिकारतेत्याह । प्रयोजनान्तरवैमुख्यं प्रपत्त्यधिकारविशेषमिति ।...

(சா.தீ) மென்கை, ப்ரப்த்யதிகார விசேஷத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார். ச பித்ரா சேத்யாதியால் - ச பித்ரா ச என்கையால் ஆகிசூன்யமும் தமேவ என்கையால் அனன்யகதீதவமும் சூசிதம். அகதீ: , அனன்ய கதீ: என்கை - அதுஷ்சந்தாரோபாய: | ஆகிசூன்யம் சோல்விற்து. தத்பாடாம்புஜப்ரப்தேரன்யந்ந மே என்்து அனன்யசரணதவமும் த்யூதீதம் | புகல், சாதினமும் கதீத்யும் | ப்ரமாணங்கலாம் சம்ப்ரடாயத் தாலும் சித்தமென்றபடி.. இவ்ஸூத்விசேஷ...

(சா.பு) ஆகிஷ்ஞான்யந்யகதிலயோரதிகாரத்வே ப்ரமணான்யாஹ - ப்ரப்த்யதிகார விஷேசம்த்யாதிநா - ச பித்ரா஛ேதி ஸரண்யாந்நரஹித்யே ப்ரமணம் அநாகதானந்நகாலேத்யாதி ஁பாயாந்நரஹித்யே ப்ரமணம் । புகலொன்றில்லா இதி ஸரண்யாந்நரஹித்யே ப்ரமணம் । புகல், ரக்ஷகதயாதி஑ம்ய: - ஒன்றில்லா ஁கோ஁பி நாஸ்தி । ரக்ஷக: கஸ்சிதபி நாஸ்தீத்யர்த: - “நிந் கணும பற்றனல்லேன் நிந்நரிலங்கு பாதமன்றி மற்றோர் பற்றிலேன்.ஒண்டொடியாந் திருமகளும நீயுமே நிலாநிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டொழிந்தேன்” இத்யாதி: ப்ர஑்ருதிபர்யாய முதல் ஸ஑்ந்தார்த: । நிந் கணும பற்றனல்லேன், த்வத்விஷயே ஑க்தோ஁பி ந ஑வாமி । நிந்நரிலங்கு பாதமன்றி, தவ ஑஑ிப்யமான ஑ிவ்ய ஛ரணாரவிந்ந வ்யதிரேகேந । மற்றோர் பற்றிலேன், அந்யத்கிஷ்நி஑வலம்க்நந் நாஸ்தி । ப்ரகாஸமானத்வந் ஛ । “பா஑ேந கம லா஑ேந ஑்ர஑்ரு஑்நா஑்நிதேந ஛ । பஸ்பர்ஸ புண்டரீகாக்ஷ ஁பா஑ததல மஸ்தகம்” இத்யாதி ஸாஸ்த்ரேஷ்விதி ஑ாவ: । ஁஑்யாமுபாயாந்நரஹித்யமவ஑ம்யதே । ஒண்டொடியாந் திருமகளும நீயுமே நிலா நிற்ப கண்ட சதிர் “நானயோர்வி஑தே தரம்” இத்யுத்ப்ரகாரேந லக்ஷமீவிஸிஷ்ஸ்ய தவா஑ிமானாந்ந஑்ருததயைவ ஸர்வஸ்ய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்யஸ்யுரिति த்வத்ஸ஑்஑ுல்பரூபஸாமர்த்ய மவ஑ம்ய ப்ரயோகநாந்நரவிமுகு஑...

(सा.सं) प्रपत्तिविशेषाधिकार मित्यर्थः । स्वतन्त्रप्रपत्तेरुक्तत्रयमपि विशेषाधिकार इत्यत्र मानमाह, स पित्रा चेत्यादिना । तर्हि, विशेषाधिकार विधूरो न प्रपत्यधिकारीति कथं सर्वाधिकारतेत्य...

मू - இவ்வளவு அதிகாரம் பெற்றால் ப்ரபுத்திக்கு ஜாத்யாதி நியமமில்லாமையாலே சர்வாधिकारत्वं सिद्धम् அந்தணரந்தியரெல்லையில் நின்ற —

(सा.दी) अधिकारमिल्ललतार्ककु अधिकारमिल्ललामेयால் सर्वाधिकारत्वमेन्गुने येन्न वरुणिश् सेयकिरार्. இவ்அधिकாரம் பெற்றால் இத்யதி. वर्णाश्रमादிகள் अधिकारமாகாமையால் सर्वजातीयाधिकारत्वं சொல்லிற்றென்கை.

उक्तार्थत्तेत्तப் பாட்டாலும் सङ्ग्रहित்துக் காட்டுகிறார். அந்தணர் இத்யதி । அன்பர், शिष्यस्नेहि களான आचार्यர். அந்தணர் ब्राह्मणர். அந்தியர், श्वपाकर. எல்லையில் இவ்அபயாவதி மध्यத்தில் நின்று...

(सा.स्वा) सर्वाधिकारत्वं सर्वोपायसाधारणमाकையால் ப்ரபுத்திக்கு விசிஷ்ய சர்வாधिकारत्वोक्ति निष्फलैयாகாதோ? श्रुत्यादிகளில் सर्वशब्दமும் सङ्कुचितமாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இவ்வளவு இத்யதி । இவ்வளவு இத்யனென் லஹுதரத்வ் ங்யாய்யதே । இதில் அதிகாரசம்பாदनं லஹுதர மாகையாலும், वर्णाश्रमादिनियतत्वமில்லாமையாலும், उपायान्तरங்களில் போலன்றிக்கே யிதில் அதிகாரி बाहुल्यं கிடைக்கையாலிதற்கு விசிஷ்யசர்வாधिकारत्वं சொல்லுகிறது சபல மென்று கருத்து. अधिकारம் பெற்றால் இதி । இவ்வளவும் பெறாதபோது अधिकारமே सिद्धिया தென்றபடி. तथा च अधिकारம் பெற மாட்டாத पश्वादிகளைச் சொல்ல மாட்டாதாப் போலே उपयुक्तज्ञानादिहीनரையும் சொல்ல மாட்டாமையாலே शङ्कोचस्यावर्जनीयत्वाद்யத்யா सर्वशब्द மிங்கிவ்வளவு அதிகாரம் பெற்ற सर्वரையுமே சொல்லுகிறதென்று கொள்ள வேணுமென்று கருத்து.

जात्यादिनियममில்லாமையாலே सर्वाधिकारत्वं सिद्धமென்றிப்படி सर्वजातीयருக்கும் अधिकारம் तुल्यமாகச் சொன்னது கூடுமோ? सर्वाधिकारत्वமுண்டானாலும் ब्राह्मणादிகள் उत्कृष्टராகையாலும் शूद्रादிகள் अवकृष्टராகையாலும் अधिकारத்தில் गौणमुख्यतारतम्यமில் லையோ? இவ்அங்கத்தில் सम्प्रदायந்தானுண்டோ? என்கிற शङ्काளைப் परिहरिया நின்று கொண்டு அதிகா ர்யத்தைப் பாட்டாலும் सङ्ग्रहिக்கிறார். அந்தணர் இத்யதி । அந்தணர் — ब्राह्मणர். அந்தியர், अन्त्यர் - श्वपाकरென்றபடி - எல்லையில் நின்று...

(सा.प्र) भवम् । एतेनानन्य प्रयोजनत्वमुक्तम् । उक्ताधिकाररहितानां प्रपदनं नोपाय इति तस्य सर्वाधि कारत्वं न स्यादित्यत्राह, இவ்அधिकாரம் பெற்றால் இதி ॥

एवं सर्वजातीयेषु तापत्रयातुरैर्मुमुक्षुभिरकिञ्चनैरनन्यगतिभिरेव भरन्यासोऽनुष्ठेयो नान्यैरिति निर्णय सामर्थ्यं स्वस्याचार्यकृपालब्धमिति दर्शयति । அந்தணர் இதி । அன்பர் பதம் ப்ரதமமுக்தவா அந்தணர் இத்யதிர்யதாபாठ एवान्वयः । அந்தணர் அந்தியரெல்லையில் நின்றவனைத்துலகும்; ब्राह्मण्य...

(सा.वि) रिक्त एकः-இல்லா, नास्ति । प्रपत्तेस्सर्वाधिकारत्वं कथमित्यत आह । இவ்வளவு அதி காரம் பெற்றால் இதி, एतदधिकारः प्राप्तश्चेत् - அகிञ்ஞானனயகதித்வாஹ்அதிகாரம்: ப்ரபுத்வ: ॥

ब्राह्मणमारभ्य चण्डालपर्यन्तेषु जनेषु उपायान्तराशक्तैरनन्य प्रयोजनैर्मुमुक्षुभिरूपायत्वेनाश्रयणीयं निरवधिकनिर्विघातकरूणावरूणालयं भगवन्तं अस्मदाचार्या उपदिदिशुरिति गाथया प्रतिपादयति । அந்தணர் இதி । அந்தணர், ब्राह्मणाः । அந்தியர், अन्त्यजाः । எல்லையில்...

(सा.सं) त्राह । இவ்வளவு இத்யதி ॥

अधिकारार्थं सङ्गृह्णति । அந்தணர் இதி । ब्राह्मणमारभ्य चण्डालावधिकतया विद्यमानं कृत्स्न...

மூ - வனைத்துலகும், நொந்தவரே முதலாக நுடங்கியனன்னியராய், வந்தடையும் வகை வன்தகவேந்தி வருந்திய

(சா.தி) அனைத்துலகும், சர்வஜாதியரும் நொந்தவரே முதலாக, சஸாரார்திரானவரே ப்ரதானராக, சஸாரார்தியே ப்ரதானமாகவென்றபடி. நுடங்கி அகிஷ்ணராய். நுடங்குகை, க்ரூசராகை. அனன்னியராய், அநந்யகதிகளாய், வந்து - வன் தகவேந்தி இத்யாதி । வன் தகவு, வலிய க்ரூபை । வலிமை, அநதிக்ரமணியத்வம் । சஹஜகாரூண்யமென்கை அத்தையேந்தி, த்ரித்து. வருந்திய, ஷெதனோஜீவன ரூப க்ரூபியிலே ப்ரயாஸப்படுகின்ற....

(சா.ஸ்வ) இவ்ஓபயாவதிமத்யத்தில் நின்ற - அனைத்துலகும், சர்வலோகங்களும் சர்வஜனங்களும் என்றபடி - நொந்தவரே முதலாக, சஸாரார்திரே ப்ரதானராக - அவதாரணத்தால் ஜாத்யாதிகளை வ்யவக்ஷேதிக்ரிற்து - ஂர்தத்வதூஸத்வங்களையிட்டு ப்லவிலம்வாவிலம்வங்கள் வருகையாலே தத்ப்ரயுக்தமான அதிகாரத்தில் கௌண்முக்யதாரதம்யமத்தனைப் போக்கி ஜாத்யாதிப்ரயுக்தமாகவதில்லையென்று கருத்து. நுடங்கி அகிஷ்ணராய் - நுடங்குகை, க்ரூசராகை - அனன்னியராய், அந்ரஹிதராய் - அத்ரான்யஸத்வென ப்ரயோஜனாந்ர ஸ்ரண்யாந்ர ஷ விவக்ஷிதம் - வந்து, ஓபாயாந்ர ப்ரயோஜனாந்ர ஸ்ரண்யாந்ரெஃய: ப்ரத்யாவூத்த்ராயென்றபடி - வன் தகவு, வலிய க்ரூபையை - வலிமை, பலிஸ்தத்வம் - மஹதூரப்யபராதூரப்ரகம்யத்வமென்றபடி - ஏந்தி, யாதூக்ஷிக சுகூதாதிவ்யாஜத்தைக் கொண்டு த்ரித் தென்றபடி - வருந்திய, வருந்துகை - ப்ரயாஸப்படுகை - ஷெதனோஜீவன...

(சா.ப்ர) ஜாதிமாரஃய ஷண்டாலத்வப்ய்ந்ர தத்ஜாதிமத்ஸு சர்வேஸு லோகேஸு சர்வேஸு ஜநேஸ்வித்ய்ர்த: । நொந்த வரே முதலாக, ஷோகாவிஸ்த மாரஃய । “நுடங்கிடை நுடங்கையிலிலங்கை” இத்யாதி நுடங்கு ஷத்வஸ்யாவநத்ய்ர்தத்வாத்ப்ரணதாஃஃத்வெத்ய்ர்த: । அனன்னியராய், அநந்யா ஃஃத்வா । ஂதேநானந்யோபாயத்வானந்யகதி கத்வரூபாதிஃகார ஓக்த: । வந்தடையும் வகை, ஓக்தாதிஃகாரிணோ ஃஃகவந்ந் ப்ராப்ய யதா சமாஸ்ரேயஸ்ததா । வன் தகவேந்தி வருந்திய, ப்ரவலதயாவத்வாத்ஸ்வயமேவ ப்ரயதமானம் । “ஂவ் சஸூதி ஷக்ரஸ்தே ஃஃரம்யமாணேஸ்வகர்மஃபி: । ஜீவே து:ஃகாகுலே விஷ்ணோ: க்ரூபா காப்யுபஜாயதே ।।” இத்யுக்ததாதுஷகூபயாஸ்மாக் ச்வப்ராஸ்யே ச்வயமேவ ப்ரயதமானம் க்ரூபாயா: ப்ராபல்யம் ஷ “மித்ரஃபாவேந சம்ப்ராஸம் ந த்யஜேயம் கதஸ்நந । தோஸோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்”...

(சா.வி) அவதூ । ஃஃராஃஃணமாரஃய ஷண்டாலப்ய்ந்ரெஸ்வித்ய்ர்த: । நின்ற, வித்யமானா: । அனைத்து சர்வ । ஃஃலகூ லோகா: । ஜநா இத்ய்ர்த: । நொந்தவரே, துர்லஃஃபோபாயாந்ரராஃஃபாபாஃஃஃஃகாவிஸ்தா:- முதலாக, ப்ரதானா யதா ஸ்யஸ்ததா । சஸாராதிர்வி ப்ரதானம் யதா ஸ்யாத்ததேத்ய்ர்த: । அனன்னியராய், அநந்யப்ரயோஜநா ஃஃத்வா । ஂதேநானந்யோபாயத்வானந்யகதித்வரூப ப்ரபத்யதிஃகாரோ தர்ஸித: । வந்து, ஂகாத்ய । நுடங்கி, ப்ரணதா ஃஃத்வா । அடையும் வகை, யதோபாயத்வெநாஸ்ரேயஸ்ததா । வன் தூதம் । தகவு க்ரூபாம் । ஏந்தி, தூத்வா । வருந்திய, ஸ்வாஸ்ரயணாய ச்வயமேவ யத்நம் கர்வ்ந்நம் ।...

(சா.ஸம்) ஜநமத்யே । நொந்தவரே முதலாக நுடங்கி, ஸ்வாண்யுணோபாயாந்ரராஃஃபாபாத்ப்ரபத்யலாஃஃபாஃஃ ஷோகாவிஸ்தா ஂவ ப்ரதம்மவநதா: க்ரூபணா: சந்ந: । அனன்னியராய், அநந்யப்ரயோஜநா: அநந்யஸ்ரணாஸ்ஷ சந்ந: வந்தடையும் வகை, ஂகாத்யாஸ்ரயணப்ரகாரம் । ஂஸ்ரயணியம் நிர்திஸதி । வன் தகவு இத்யாதி । ஸுதூதகூபாவிஸிஸ்தஸஸ்ந்ர ரக்ஷணாய ச்வயமேவ மதிஸ்ய ப்ரயதவந்நம்...

(सा.सं) मदीयमपरिच्छिन्न मादिकारणम् । अण्डाणि इति - भक्तिमन्तो अहमदाचार्या आश्रय-
णाधिकारिणं स्वयं गुरुमुखान्निश्चित्यास्मानपि बोधितवन्त इत्यर्थः । कृपाया दाढ्यं नामः उत्तराधि-
नमय्यनघयन् क्रोडीकरणैकान्तत्वम् ॥ १७ ॥...

மூ - ஸக்யதாடௌ ஸக்ய ஸாவ: ஸ்ர஢ிதரஹிததாஸாஸ்த்ரத: ஸர்யுதாஸ: காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் த்விதி ஢ிததிவ ஸாடாபதத்விஸ்சதூர்஢ி: ।।

(ஸா.டௌ) பஞ்நதததா ஢ிந்நா஢ிதாராரான ஸ்ரபிதஸூக்தகள் ஸ்ரீஸானை ஸாஸ்யபிப்பார்களென்கிறார். ஸக்யதா ஢ிதி - ஸக்யதாபான ஸபயாந்ரங்களில். ஸக்யஸாவ:, ஸஸ்தி । ஸ்ர஢ிதி ரஹிததா, தத்விஸயகான ராஹித்யம் । ஸாஸ்த்ரதௌ ஢ிஸேத: ஸபயாந்ரவிஸய: । காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம், ஸபயாந்ர ஸக்தத்வே஽பி ஃலவிலம்ஸாஸஹிணுத்வம் இத்யேவ் ரூபங்களான ஢ான்கு ஸ஢ிகாரங்களால் வ்யதி஢ிதூர் ஢ிதா஢ிக்ரியா:, ஢ிந்ந ஸ்வஸா஢ிகாரா: கத்யமேதேர஢ிகாரஸ்ய...

(ஸா.ஸ்வா) ஢ாத்ரவாந்களுக்கு ஢ௌக்ஷேபாயத்திலொன்றிலும் ஸ஢ிகார஢ில்லாதொழியாதோ? ஸக்தா ஸாவஸ஢ுதாயவாந்கள் லௌகத்தில் ஸத்யந்ரவிலராதையாலே ஸ்ருதியில் ஸர்வஸத்யம் ஸங்க்ரத ஢ாகாதோ? என்கிற ஸங்க்ரதகளைப் ஸ்ரஹரியா ஢ின்று கொண்டு இவ்ஸ஢ிகாரத்தில் ஸ்ரதான ஸ்ரமேய ஢ான ஸ்ரபத்ய஢ிகார விஸேஸத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் - ஸக்யதாவித்யா஢ியால் இவ்ஸம்ஸம் இவ் ஸ஢ிகாராங்ஸலௌகத்தில் ஢ிததாவஸ்தா என்று ஸா஢ான்யேன ஸொல்லித்தத்தளை ஸோக்கி விஸேஸித்த தில்லையே? ஸக்யதாவித்யேதக்ஷக்யஸாவாதிஸு த்ரிஸ்வப்யந்வேதி । ஸத்ராதித்யேன கர்஢கான யௌகயௌஸ-ஸங்க்ரஹ: । ஸாஸ்த்ரத: ஸர்யுதாஸ:, ஸாஸ்த்ரான஢ுமதத்வம் । காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம், ஃலவிலம்ஸா ஸஹத்வம் । து ஸத்யதஸ்சார்தே । ஢ிததி:, ஸதூஸ்தம் । ஢ிததி வஸாடாபதத்விரதித்யேதஸா஢ிஸாயவிஸேஸணம் । ஂகத்வித்யாதிநா வக்ஷ்ய஢ாணஸ்ய வௌசிக்யஸ்ய ஢ிவாஹிகதயௌபாத்ம் । சதூர்஢ி...

(ஸா.ஸ்ர) ரூபத்வேன ஸ்ரத்யேகம் ஸ்ரபதநா஢ிகாரத்வ஢ித்யாஹ । ஸக்யதாவித்யாதிநா - கர்஢யௌகாதிநா ஸத்யார்த: ததஸாவஸ்யாப்யுபாயாந்ரஸா ஸாவரூபஸ்யாகிஸ்யந்ரவாத் ஸாங்க்ர஢க்தியௌககான தத஢ுஸ்தான ஸக்திஸாஸ்த்ராஸர்யுதஸ்த்வம் விலம்ஸாக்ஷமத்வ஢ித்யேவ் சதூஸ்த்யம் ஢ிலிதம் ஸக்ய஢ிகார:, ஂஸா஢ஸாவ:...

(ஸா.வி) ஸக்யஸாவஸ்ர஢ிதரஹிதத்வே ஂகௌ஽஢ிகார: - ஸ்ர஢ிதரஹிததா ஸாஸ்த்ர ஸர்யுதஸ்தத்வம் சௌகௌ஽஢ிகார: - ஸாஸ்த்ரஸர்யுதஸ்தத்வம் காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் சேத்யேகௌ஽஢ிகார: - காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் ஸக்யஸாவஸ்சேத்யேகௌ஽஢ிகார: ஸக்யஸாவஸாஸ்த்ரஸர்யுதஸ்தத்வம் சேத்யேகௌ஽஢ிகார: ஸ்ர஢ிதரஹிததாஸாஸ்த்ர஢ிகாரம் சேத்யேகௌ஽஢ிகார இதி ஸ்த - ஸக்யஸாவ: ஸ்ர஢ிதரஹிததாஸாஸ்த்ர ஸர்யுதஸ்தத்வம் சேத்யேகௌ஽஢ிகார: - ஸ்ர஢ிதரஹிததா ஸாஸ்த்ரஸர்யுதஸ்தத்வம் காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் சேத்யேகௌ஽஢ிகார: - ஸாஸ்த்ரஸர்யுதஸ்தத்வம் காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் ஸக்யஸாவஸ்சேத்யேகௌ஽஢ிகார: - காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் ஸக்யஸாவ: ஸ்ர஢ிதி ரஹிததேத்யேகௌ஽஢ிகார இதி சத்வாரௌ஽஢ிகாரா: - ஸக்யஸாவ: ஸ்ர஢ிதி ரஹிததா ஸாஸ்த்ரஸர்யுதஸ்தத்வம் காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் சேத்யேகௌ஽஢ிகார இதி ஸங்க்ரலய்ய பஞ்நதத - ஂதாடூ ஸா஢ிகாராஸஸ்த: ஸ்ரீஸம் ஸாங்காத்ஃல ஸாதனஸ்ரபத்யா ஸஸ்யந்ந இத்யாஹ - ஸக்யதாவிதி - ஢ிததிவஸாத், ஢ாஸ்யவஸாத் - ஸாபதத்வி:, ஸஸ்த்ரத்வி: ஸக்யதாடௌ, ஢க்தியௌககர்஢யௌக கானயௌகேஸு...

(ஸா.ஸம்) ஸத ஸ்ரபததிவிஸேஸா஢ிகாரவாந்ர஢ேதா஢ிதயா ஸங்க்ரஹிதி, ஸக்யதா ஢ிதி । ஸக்யஸாவ:, ஸநுஸ்தானாஸக்தி: । ஸ்ர஢ிதரஹிததா, ஢க்தி ததங்க்ரதவிஸயகஸ்யககானாஸாவ: - ஸக்யதா ஸ்ர஢ிதி ஸாஸ்த்ரேண ஢ிஸிதததா ஸாஸ்த்ரத: ஸர்யுதாஸ: - காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம், ஃலவிலம்ஸாஸஹத்வம் - இதி, இத்யம் । ஢ிததிவஸாத், ஢கவத்ஃரூபவிஸேஸாத் । ஸாபதத்விஸ்சதூர்஢ிர்஢ிகாரௌரூபத்வஸ்வஸா஢ிக்ரியா: ஸுரூபாஸஸ்யந்நே । தானேவா஢ி-காரா஢ாஹ...

मू - एकद्वित्र्यादियोगव्यतिभिदुरनिजाधिक्रियास्संश्रयन्ते सन्तश्श्रीशं -

(सा.दी) व्यतिभिदुरत्वमित्यत्राह । एकद्वित्र्यादि । एषु चतुर्ष्वधिकारेषु भाग्यवशादापतत्सुमध्ये एकेनाधिकारेण योगः । द्वाभ्यामधिकाराभ्यां योगः । त्रिभिर्योगः । चतुर्भिर्योगश्च । एतैर्यो...

(सा.स्वा) रित्येतद्व्यतिभिदुरेत्यत्रान्वेति । एकद्वित्र्यादियोगस्तु तत्तद्वारतयोपात्तः । तथा च शक्त्य भावादिभिरश्चतुर्भिरकद्वित्र्यादि योगमुखेन व्यतिभिदुरेति पर्यवसितोऽर्थः । तत्रादिशब्देन चतुर्णां समुदायो गृह्यते । निजाधिक्रिया, स्वासाधारणाधिकारः । मोक्षार्थस्वतन्त्र प्रपत्ति निष्ठानामसाधारणतयोक्ताकिञ्चन्यघटितोऽधिकार इति यावत् । आकिञ्चन्यं चोपायान्तर सामर्थ्याभावरूपमिति पूर्वमुक्तम् । उपायान्तरसामर्थ्यमपि । ज्ञानं, शक्तिः, शास्त्रानुमतत्वम्, विलम्बाक्षमत्वमित्येतेषां समुदायरूपम् । एतत्समुदाय प्रतियोगिकाभावरूपमाकिञ्चन्यं च तदेकैकदेशाभावयोगेऽपि सिद्ध्यति । एकदेशाभावे समुदायाभावस्यावश्यंभावित्वात्तदिदमाह - एकद्वित्र्यादियोगेति । एतेनाभावरसमुदायो-नाधिकारः । किन्तु समुदायप्रतियोगिकाभाव एवाधिकार इति व्यञ्जितम् । समुदायस्यैवोपायान्तर सामर्थ्यरूपत्वेन तत्प्रतियोगिकाभावस्यैवाकिञ्चन्यरूपत्वादिति भावः । तथा च नाथमुनि प्रभृतीनां ज्ञानशक्त्यादिमत्वेऽपि विलम्बाक्षमत्वरूपैक देशाभावात्समुदाय प्रतियोगिका भावात्मकाकिञ्चन्य सिद्धेः प्रपत्त्याधिकार उपपद्यत इति भावः । एवमेकैकाभाव मात्रवतामप्युक्तरीत्याकिञ्चन्यसिद्धेः प्रपत्तिरूप-मोक्षोपायाधिकारस्सिद्ध्यतीति भावः । व्यतिभिदुरेति । विविधमत्यन्तभिन्नेत्यर्थः । वैविध्यं चात्र पञ्चदशधा । तद्यथा । एषां चतुर्णां मध्ये एकैकयोगप्रयुक्तो भेदश्चतुर्धा । कृत्स्नयोगप्रयुक्त एक इति । एवमधिकार बाहुल्यलाभान्न सर्वशब्द सङ्कोचोपीति भावः । सन्तः, सम्यङ्न्यायनिरूपणे चतुरा महान्त इत्यर्थः । संश्रयन्त इतिवर्तमान...

(सा.प्र) प्रत्येकं भरन्यासाधिकारः । स चैकैकनिवृत्तिरूपश्चतुर्धा । द्विकद्विकनिवृत्तिरूपषोढा । त्रिक- त्रिकनिवृत्तिरूपोऽपि चतुर्धा । कृत्स्नाभावरूप एकः । एवं परस्पर विशिष्टानामविशिष्टानां चाभावाः प्रतियोगिभेदभिन्नाः पञ्चदश संख्या संख्याताः प्रत्येकं भरन्यासाधिकाराः । एकाभावेऽपि...

(सा.वि) शक्त्यभावादिभिः एकद्वित्र्यादियोगव्यतिभिदुरनिजाधिक्रियाः, एकैक योगेन द्विद्वियोगेन त्रिद्वियोगेन आदिशब्देन चतुर्भिर्योगेन चेत्यर्थः - व्यतिभिदुराः, परस्परभिन्नाः निजाधिक्रियाः, स्वीयाधिकारायेषां ते तथोक्ताः । सन्तः । ब्रह्मनिष्ठाः...

(सा.सं) एकेत्यादिना । त्रयत्रयविरहेण चतुर्ष्वप्येकैकयोगाधिकार चतुष्टयम् । द्विद्वियोगादधिकार षट्कम् । तत्र शक्त्यभावः प्रमिति-रहितताचैकः प्रमिति-रहितता पर्युदासश्चैकः - पर्युदासः कालक्षे-पाक्षमत्वं चैकः - कालक्षेपाक्षमत्वं शक्त्यभावश्चैकः । शक्त्यभावश्शास्त्रतः पर्युदासश्चैकः - प्रमिति-रहितता कालक्षेपाक्षमत्वं चैक इति विभागः - अथैकैकं परित्यज्य त्रिकत्रिकयोगादधिकारचतुष्टयम् । आदिशब्देन चतुर्णां योगरूपोऽधिकारो विवक्षितः इत्थं व्यतिभिदुराः, पृथक्पृथग्भिन्नाः ।...

मू - स्वतन्त्रप्रपदनविधिना मुक्तये निर्विशङ्काः ॥ २५ ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) गैर्व्यतिभिन्नस्वस्वाधिकाराः प्रपित्सवः । मुक्तये निर्विशङ्काः, महाविश्वासयुक्ताः ।

स्वतन्त्रप्रपत्तिविधिबलाच्छ्रियःपतिः स्वतन्त्रप्रपत्तिः आश्रयिष्यांकोणांक ॥ 25 ॥

इति श्रीसारदीपिकायां प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.स्वा) निर्देशस्सदाचार प्रदर्शनार्थः । तथा च न केवलमुपपत्ति मात्रेणायमर्थः कल्प्यते । किन्तु सदाचारोऽप्यत्र प्रमाणमिति भावः । प्रपदनविधिः, प्रपदनानुष्ठानम् । निर्विशङ्काः, एकदेशाभावेऽपि समुदाय प्रतियोगिका, भावरूप माकिञ्चन्यं सिद्धमिति निश्चयेनानधिकारित्व शङ्काकलङ्करहिता इत्यर्थः ॥ २५ ॥

इति श्री सारास्वादिन्यां प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.प्र) मेलनासिद्धेरित्यर्थः । श्रीपतिरेव वैषम्यनैर्घृण्य परिहाराय अनादिकर्मानुगुण यादृच्छिक सुकृतावकाशस्स्वयमेव तादृशाधिकारमुत्पाद्य भरन्यासं कारयित्वा मोचयतीति भावः ॥ २६ ॥

इति श्री सारप्रकाशिकायां प्रपत्ति योग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.वि) मुक्तये निर्विशङ्काः “कर्तव्यं सकृदेव हन्त” इत्यत्रोक्त शङ्कारहितास्सन्तः - मुक्तये, स्वतन्त्रप्रपदनविधिना श्रीशं संश्रयन्ते ॥ २५ ॥

इति श्रीसारविवरिण्यां प्रपत्ति योग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.सं) स्वतन्त्रप्रपदनविधिना, स्वतन्त्र प्रपदनानुष्ठापक शास्त्रेण-नितरां विगतशङ्कानिर्विशङ्काः - शङ्कात्र “कर्तव्यं सकृदेव” इत्यादिनोक्तं शङ्का पञ्चकम् ॥ २५ ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्ग्रहे प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः ।। श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ।।

।। परिकरविभागाधिकारः ।।

मू - इयानित्यंभूतः

(सा.दी) पूर्वाधिकारத்தில் அதிகாரविशेष முதலானவையென்கிறத்தில் आदिशब्दार्थமான प्रपत्ति परिकरங்களை...

(सा.स्वा) இப்படி प्रपत्तिக்கு अधिकारविशेषமுண்டென்றது கூடினாலும் परिकरविशेषமுண்டானதாகக் கீழ்ச் சொன்னது கூடுமோ? प्रपत्तिविधिपरங்களான चरमश्लोकादிகளிலே अनुष्ठेयமாக இதற்கொரு परिकरं விதிக்கக் கண்டதில்லையே? उपासनं போலே இதுவும் विद्याविशेषமாகையாலே இதுக்கு परिकरम् अतिदेशத்தால் வருமென்றுத்தான் கூடுமோ? அப்போது कर्मयोगादிகள் அங்ளமாக प्रसङ्गியாதோ? இதுக்கு निरपेक्षत्वं சொல்லுகிறதும் विरोधியாதோ? अनुपकृतस्य करणत्वायोगादवश्यமிங்கொரு परिकरविशेषं கொள்ள வேண்டுகையால் निरपेक्षत्ववचनं कर्मयोगादिनैरपेक्ष्य परत्वेन नेयமென்னில் அந்த परिकरமெது? आनकूल्यसङ्कल्पादிகள் தானென்னில் அவை “स्तानं सप्तविधं स्मृतम्” என்னுமாப் போலே, “षड्विधा शरणागतिः” என்று प्रपत्तिभेदங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க அவற்றை இதற்கு அங்ளங்களென்னக் கூடுமோ? विनिगमकமில்லாதிருக்க “प्रपत्तिं प्रयुञ्जीत स्वाङ्गैः पञ्चभिरावृताम्” इत्यादिमात्रத்தைக் கொண்டுவற்றிலொன்று அங்ளி, इतरங்கள் அங்ளங்களென்று नियमित்கத்தான் கூடுமோ? அங்ளங்களாகைக்கு இவை தான் कीदृशोपयोगविशिष्टங்களாயிருக்கும்? शेषभूतனுக்கு यावदात्मभावियाக்க் கடவ. இவ்ஆனுகூல்யாचरणादிகளை அங்ளங்களாகச் சொல்லில் க்ஷணகாலसाध्यं प्रपदनமென்கிற सिद्धान्तமும் विरोधியாதோ? शरणागतिसारமான श्रीरामायणादிகளிலுள்ள शरणागतिप्रकरणங்களிலும், शरणागति मन्त्रமான द्वयத்தில்...

(सा.प्र) एवमधिकारिस्वरूपं प्रदर्श्य तदनुष्ठेयमुपायस्वरूपं दर्शयिष्यन् “न हि तत्करणं लोके वेदेवा किञ्चिदीदृशम् (ईरितं) । इति कर्तव्यता साध्ये यस्य नानुग्रहेऽर्थिति” त्युत्तरीत्यानुपकृतस्य करणत्वानुपपत्तेर्भरण्यासस्य नैरपेक्ष्यविशिष्टत्वेनोङ्गनैरपेक्ष्य शङ्कानिरासार्थं प्रथमं परिकरा...

(सा.वि) एवं प्रपत्त्यधिकारि स्वरूपं निरूप्य तदनुष्ठेयमुपाय स्वरूपं दर्शयिष्यन् “नहि तत्करणं लोके वेदे वा किञ्चिदीरितम् । इति कर्तव्यतासाध्ये यस्य नानुग्रहेऽर्थिता” इति अनुपकृतस्यकरणत्वानुपपत्तेः भरण्यासस्य करणत्व सिद्ध्यर्थं नैरपेक्ष्यविशिष्टत्वेन अङ्गेष्वपि नैरपेक्ष्य...

(सा.सं) अथ परिकरविभागाधिकारमवसर सङ्गत्या आरभमाणस्तत्प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णाति । इयानिति...

மூ - சகூதவஸய்ஸ் ஸவநவாந் தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ -

(ஸா.தீ) நிரூபிக்கிறார். இயானித்யாதி - தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ, கரூணாதிவ்யஸமுத்ரே । ஹேதுகர்஡ிதம் ததம் ।...

(ஸா.ஸவா) - தானும், இவ்஁நூகூல்யாதிதகள் ஐந்தும் நியதங்ளாகக் காணாமையாலே அவதாஸ்தேதாதிதகள் ஡ோலே ஸ஡்஡ாவித ஸவ஡ங்ளாகையாலேயிலை ஁த்ரங்ளாகத்தான் மாட்டு஡ோ? ஁ன்றிப்படி திறக்கும் ஸத்஡ைகளை இவ்஁திகாரத்திலே தரிஹரியா நின்று ஡ொண்டு தரிகரவிஸேதத்தை நிரூபிக்கக் தடவராய் இவ்஁திகாரார்த்தத்தை ஸத்ரஹிக்கிறார். இயானித்யாதிதயால். ஡கவதி ஡ர்ந்யாஸவதூஷ: த்ரப்த்தை: தரிகரவிஸேதஸ்த்ருதி ஡ுதூரய஡ித்யங்஡ூத: இயாந் ஸகூதவஸய்ஸ் ஸவநவாநாதித இத்யந்வய: । ஡ர்ந்யாஸவதூஷ:, ஡ர்ந்யாஸ ஸவரூதாடா:, ஁தேந “தஷ்டிவதா ஸரணாதிதி:” இத்யுத்தௌ ஸத்யா஡தி நிதூஷேதாதித்யாதி ஡ர்ந்யாஸ ஁வ த்ரப்த்தி: । ஁நூகூல்யஸத்ரூதாதிதகந்து ததத்ரூதிதி வி஡ாிē “நிதூஷேதாதித்யாதி ந்யாஸ: தத்யாத்ரூத ஸ்யுத:” இதி வதநம் விநிதக஡க஡ிதி த்ரூத்யதே । தரிகரவிஸேத இதி । த்ரப்த்தைஸா஡ாந்யேநாத்ரூதநிதேதவவதநம் விஹிதவிஸேதவ்யதிரித வித்ய஡ிதி த்ரூதநார்த் தத்ர விஸேதஸத: । த்ருதி஡ுதூ: ஸ்வேதாஸ்வதராதி த்ருதி஡ி஡்஡கவத்ரூதாதிவதநைஸ்தேத்யர்த: । ஁ய஡ித்யநேநைத ரவ்யாதூதஸ்வரூதத்வம் விவதூதிதத் । வத்ய஡ாணரீத்யா ஁நூகூல்ய ஸத்ரூதாதி ஸவரூத இதி ஡ூதயத் । இத்யங்஡ூத இத்யநேநாத்ரூதநிவஹிக௡தயாதிவிஸேதவிஸிதத்வம் விவதூதிதத் । “஁நூகூல்யேதரா஡்யாந்து விநிவூதிரதாதித:” இத்யாதி வத்ய஡ாண௡தயாதிவிஸேத விஸித இதி ஡ூதயத் । தத்யேதி வா தததிதி வா விஸித்யாநிதித்ய இயானிதி ஸா஡ாந்யதௌ நிதிதீஸாத்ரூத஡ாணரீத்யா த்ரதீத த்ரயௌ தத்யாஸத்ரூத: த்ரதீத தத்யாஸத்ரூதஸ்தேதி ஡ூதயத் - ஸகூதிதி தீஷத்யாநுதூணஸ்யாநூகூல்யாதரணாதித்யாதிதத்வ஁தபி தத்யாஸத்ரூதஸ்தேவாத்ரூதத்வாத் ஁த்ரூத஡ூதாடா: த்ரப்த்தைரூதாஸநவதாதூதத்வா஡ாவாத் தததரிகரஸ்யாதி ஸகூதவஸைதி ஡ாவ: । அவஸய்ஸ் ஸவநத், அவஸய்ஸ் ஡ாவ: - ஁விநா஡ூதத்வ஡ிதி யாவத் - ஸரணாதிதித்ரகரணைஸ்வத்ர ததவிநா஡ாவஸ்ய௡தாதித்யாதித்யாதிததி ஡ாவ: । ஁தித: , விஹித: । ஸ்வேதாஸ்வதரத்ரூதாதி: தரிகரவிதானைதபி தாத்யாதி “த்ரப்த்தி தா த்ரயுத்ரூதித ஸ்வாத்ரூத: தத்யாதித்யாதி” இத்யாதிதூ ஸுதூ விதிதர்ஸநாத்ரூத ந வித்யததநிந தௌவகாஸ இதி ஡ாவ: । நநு தரிகரவிதாந஡நுதததத் । வதௌதூதே ஸாஸிதரி ராதி தௌரஸ்ய ஸவ் த்ரதி தாஸகூத்யகரண த்ரார்தநவதநாத்ரூத...

(ஸா.த்ர) ந்வி஡த்யதர்ஸயத்ரதிகாரார்த் ஸத்ரூதாதி - இயானித்யாதிநா த்ருதி஡ுரவூ: தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ தகததில ஡ந்தர்த்ய஡யதி ஡கவதி ஡வதவ்ஸௌதூதே ஸதி ஡ர்ந்யாஸவதூஷ: த்ரப்த்தை: தரிகரவிஸேதௌ இயானித்யங்஡ூத ஸகூதவஸய்ஸ் ஸவநவாநாதித இத்யந்வய: । இயாந், தத்யாஸத்ரூத இத்யர்த: । இத்யங்஡ூத:, வத்ய஡ாண த்ரகரணௌ - த்ரகரக இத்யர்த: । ஁யத் ஁நூகூல்யஸத்ரூதாதித்யர்த: । ந்வாநூகூல்ய ஸத்ரூதாதிநா ஸ஡்஡ாவிதஸவ஡த்வ - ஡ேவ, ரதூதவித்யே த்ராதிகூல்யாதரணாநுதத்தை: । ஁தஸ்தேதா தததத்ரூதத்வ஡ித்யத்ர அவஸ்யாநுத்யேதயா - விதாநாத்ரூதத்வ஡ேத்ய஡ித்யேத்யாதி । ஸகூதவஸய்ஸ் ஸவநவாநிதி, தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ இதி ।...

(ஸா.வி) திதிதத்ரூதநிதாஸாடி த்ரிகரயௌ தர்ஸயதி - இயானிதி - தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ தயா ।...

(ஸா.ஸ) தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ, ஸமுத்ர இவ தயாடி ஁த்ரயே திவ்ய ஸதேந ததாதிததி தீஷணாதி விதௌத஁திதே: ।...

मू - जगदखिलमन्तर्यमयति भवध्वंसोद्युक्ते भगवति भरन्यासवपुषः प्रपत्तेरादिष्टः

(सा.दी) अत एव जगदखिलमन्तर्यमयति, चेतनेष्वन्तः प्रविश्य तत्तत्प्रवृत्तिं कारयति । एतावन्तं सदध्वानं नयतीति तात्पर्यम् । तत्रापि भवध्वंसे मोक्षे । उद्योगवति सर्वेषां मोक्षप्रदाने दत्तदृष्टौ श्रीमति भगवति क्रियमाणस्य स्वरक्षाभरार्पणरूपस्य प्रपदनस्य परिकरविशेषः । अयं आनुकूल्य...

(सा.वा) जनितकालुष्येण विमुखे दण्डधरे भरन्यासानुपपत्त्याङ्गिभूत भरन्यासस्यैवासिद्धेरिति शङ्कायां भगवति भरन्याससिद्ध्युपपादनं मुखेन परिकरविधानोपपादनार्थं दयादिव्याम्बोधौ इत्यादि विशेषणत्रयमुपात्तम् । भवध्वंसोद्युक्त इति यादृच्छिकसुकृतादिमात्रव्याजावलम्बनेन कालुष्यं वैमुख्यं च विहाय जायमान कटाक्ष प्रभृति संयक् ज्ञानवैराग्यादिप्रदानं पुरुषकारावलम्बनं रूच्युत्पादनं पर्यन्तानुकूल्याचरणेन स्वयमेव मोक्षप्रदानं सन्नद्धत्वात्तस्मिन्भरन्यसनमुपपन्नतरमिति भावः - भवध्वंसोद्युक्तत्वे हेतुर्जगदखिलमिति । इतः पूर्वमलब्धा या इदानीं दृश्यमानायास्संयक् ज्ञानवैराग्याद्यनुकूलावस्थायाः कृत्स्नजगन्नियन्तुरुद्योगं विना...

(सा.प्र) मोक्षोपायानुष्ठापने प्रधानकारणमुक्तम् । जगदखिलमन्तर्यमयतीति दयाहेतुभूत शरीरित्वशेषित्वादि सम्बन्धो जीवरक्षणे श्रीपतेः प्राप्तिश्चोच्यते । भगवतीति रक्षणोपयुक्तं ज्ञानशक्त्यादिकल्याणगुणगणयोगो हेयप्रत्यनीकत्वं चोच्यते । “ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यं वीर्यतेजांस्यशेषतः । भगवच्छब्दवाच्यानि विनाहेयैर्गुणादिभिः” । इति निरुक्तेः । एतैर्विशेषणैर्भरन्यासमात्राद्वन्धनिवर्तकत्वं युज्यत इति द्योत्यते । नन्वेवं जीवस्य शरीरवदत्यन्तं परतन्त्रत्वेशरीरत्वे च शरीरगतमलप्रक्षालने शरीरिणो जीवस्य प्रवृत्तिवत् भगवत एव चेतनविमोचनार्थप्रवृत्तेरावश्यकत्वाच्चेतनकर्तृकं भरन्यासोऽपि नापेक्षितस्स्यादिति तत्परिकरचिन्तनं दूरनिरस्तमित्यत्र शरीरमलापहरणार्थं चेतनजनित शरीरव्यापारस्यापि दर्शनात् “अनन्यशरणस्तव, प्रयतपाणिश्शरणं प्रपद्ये । अप्रमत्तेन वेद्व्यम् । “आनुकूल्यस्य सङ्कल्पः” इत्यादि श्रुतिपाञ्चरात्रवचनैर्विधानात्सर्वमुक्तिं प्रसङ्गपरिहारार्थं च साङ्गभरन्यासः कार्य इत्याह । भवध्वंसोद्युक्त इति । एवं चेश्वराधीन भरन्यासे...

(सा.वि) समुद्रे । इयं रक्षणे प्रधानकारणम् - जगदखिलमन्तर्यमयति, सर्वान्तर्यामिणीत्यर्थः । सप्तम्यन्तमिदम् । अनेन शरीरत्वशेषत्वादि सम्बन्धो दर्शितः - भवध्वंसोद्युक्ते, स्वयमेवोपायं कारयितुमुद्युज्जाने भगवति, अनेन रक्षणोपयुक्तज्ञानशक्त्यादिगुणवत्त्वं दर्शितम् । भरन्यासवपुषः, भरसमर्पणरूपायाः- प्रपत्तेः, परिकरविशेषः - आदिष्टः, उपदिष्टः । कैः? श्रुतिमुखैः । श्रुतितुल्यपञ्चरात्रवचनैः । यद्वा, श्रुतिमुखं मूलं येषामुपब्रह्माणानां तैः वेदमूलकतया...

(सा.सं) दयेत्यादि विशेषणत्रयेण शरण्यवत्त्वैकान्तगुणास्सङ्क्षिप्ताः । भगवतीत्यनेन देवताविशेषनिर्णयः कृतः । भरन्यासवपुषः, भरन्यासप्रदानकायाः प्रपत्तेः, प्रपत्त्यभिधानकायाविद्यायाः । परिकरविशेषः, सकृत्कर्तव्योपायविशेषानुगुणः जातावेक वचनम् । श्रुतिमुखैः, “मुमुक्षुर्वै” इति श्रुतिभगवच्छात्रसंहिताविशेषैः । आदिष्टः । उपदिष्टः । किमित्यत्राह? इयानित्यादिना । न्यूनाधिक...

மூ - பரிகரவிசேஷஸ்துதிமுகூ: || 26 || இவ்விதிக்ஞ பரிகரமாவது, ஂநுகூல்யஸङ्கல்பமும், ஸ்ரீதி கூல்யவர்ட்னமும், கார்ப்ணயமும், மஹாவிஸ்வாஸமும், ஸோஸ்துவ வரணமும்.

(ஸா.தி) ஸङ்஑ல்பாதிருப: | இத்ய்஑ூத: , ஂவ் ஸ்ரீகார: | இடமதித்ய் த்வே ஁த்தே | இயாந், ஸஞ்ஞாத்தக: | ஸகூத், ஂகவார் ஑ரஸமர்ப்ணதஸாயாமவஸ்யாஸேகிதஸ்சேதி ஸ்துதிஸ்ரீமுகூஸ்சாஸ்த்ரீரூபதிட: ஂன்கை || 26 ||

ந்யாஸவித்யாபரிகரங்களை ஁தேஸிக்கிறார். இவ்விதிக்ஞென்று தோடங்கி. பரிகரம், ஁ஜ்ம். இஸ்சங்஑்யீயில்...

(ஸா.ஸ்வ) ஑ுபபத்தேரதி ஑ாவ: | தத்ர நிதாந் தயாதிவ்யா஑்஑ோதாவிதி - திவ்ய ஸ஑்஑ெந கதாசித஑்யுத் ஸத்திநாஸஸோஷணாதிர்஑ிதத்வ் விவகிதம் | நிர்஑ூபாதிக்கஸ஑ஜ தயாட்ரித்தித்தயா ஸர்வ஑ுபபத்யத் இதி ஑ாவ: || 26 || இனி கீழ்ச் ஑ொன்ன ஸङ்஑ைகளை விஸ்தரேண ஸரி஑ரிக்கக் ஑ோலி அதில் ஑ுற்பட நிர்ஸேக்தவவதனவிர்஑ததோத்யத்தூக்ஞம் பரிகர விஸேஷாஸரிஜ்ஞாந தோத்யத்தூக்ஞம் ஸரி஑ார் காட்டா நின்று ஑ொண்டு பரிகரங்களை விஸேஸித்து நிர்஑ேஸிக்கிறார். இவ்விதிக்ஞ இத்யாதித்யால். ஸ்ர஑த்திக்கென் னாதே விதிக்ஞென்றது வித்யாத்வஸாமாந்யாது஑ாஸநத்தூக்ஞப் ஑ோலே இதற்கும் பரிகரமாவஸ்யகமிதி ஜ்ஞா஑நார்தம் - அதா஑ி ஁ந்த பரிகரம் கர்மயோகாதிருபமாகாதென்று ஜ்ஞா஑நார்த் இவ்விதிக்ஞென்று விஸேஸிக்கிறது. இவ்விதிக்ஞ, ஁பாஸநாதி்லக்ஷணமான விதிக்ஞ. அதாவது “ஸ்ர஑்தே: க்ஞசித஑்யேவ் ஸராஸேகா ந வித்யதே” ஂன்று நிர்ஸேக்தயா ஸ்ரஸித்யீயான விதிக்ஞென்கை. ஂநுகூல்யஸङ்஑ல்பமும் இதி | இவ்விதிக்ஞ இவை விஸேஸித்து விதிக்கப்பட்டிருக்கையாலே ஑ாமாந்யரூபமான நிர்ஸேக்தவவதன ஑ிவற்றை ஑ாதிக்க மாட்டாதென்று கருத்து. ததா த் நிர்ஸேக்தவ வதந் தத்யதிர்ரித்தநீர்ஸேக்யஸர ஑ென்று ஑ூசிதமாகிறது. இவ்ஂநுகூல்யாதிக்களை ஸ்ர஑்தியாக...

(ஸா.ஸ்ர) ஂநுகூல்யஸङ்஑ல்பாதிநா஑ுபகாரகத்வஸ்஑வாத்தரணத்வ் யுஜ்யத் ஂவேதி ஑ாவ: || 27 || ஸ்லோகே ஸङ்஑்ர஑ேண தர்ஸித் பரிகரவர்ட் ஑நி஑ந்நம் ஑ோபகார் விஸ்தரேணா஑. இவ்விதிக்ஞ இத்யாதிநா |...

(ஸா.வி) ஸ்ரமாணத்வேந ஸரி஑்ர஑ீ஑ீர்திர்த்ய்: கத்ய஑ுபதிட: ? ஁ய஑ுபதிட:, ஁ய் பரிகரவிஸேஷ: | இயாந், ந்யாஸ: ஸஞ்ஞாஜ் ஑யுத் இத்யுத்தத்வாத் ஸஞ்ஞஸङ்஑்யாக: | இத்ய்஑ூத:, ஂநுகூல்யாதி ஸङ்஑ல்பாதிவக்யமாண ஸ்ரகார: | ஑கூதவஸ்ய் ஑வநவாந், ஁ஜ்ஞயநுஸ்தானகாலே ஑கூதேவாவஸ்ய் ஑ாவீதி ஸ்ர஑்தேர்ஜ்ஞானி ஑ந்தி ஸஞ் ஂநுகூல்யஸङ்஑ல்பாதிநி ஑கூதநுஸ்தேயானீதி ஸ்ரமாணீ: ஸரிகரவிஸேஷ: ஁பதிட இதி ஑ாவ: || 26 ||

ஸ்லோக் வ்யாதே | இவ்விதிக்ஞ இத்யாதிநா - கரணத்வாதேவ ஑ாமாந்யத்: பரிகர: ஸ்ர஑்த: | ஑ கீதூஸ இதி...

(ஸா.ஸ்) ஑ங்஑்யா வ்யவத்சித்நேதி | இயானிதி - ஸஞ்ஞஸங்஑்யாவத்சித்ந இத்ய்: | ஑்வரூ஑நிதர்ஸிணார்தமா஑ இத்ய்஑ூத இதி | “ஂநுகூல்யஸ்ய ஑ङ்஑ல்ப:” இத்யாதி ஸ்ரமாணஸித்யாகார இத்ய்: , ஑கூதயமிதி ஑கூத்கூதஸ்சா ஑்வார்த் இத்யஸ்யாத்ரா஑வாடா஑வாத் ஑கூதேவேத்யஸ்யாஸङ்஑ோதாத்த்஑கூத்கர்த்வ்ய ஂவாயமிதி ஑ாவ: - ஁வஸ்ய்஑வந வானித்யநேந ஑஑ாவித ஑்வ஑ாவத்வஸङ்஑ா வ்யுதஸ்தா || 26 ||

இத்ய் ஑ஜ்ஞிஸ் பரிகரவர்ட் விவ்ருணாதி | இவ்விதிக்ஞ இத்யாதிநா | ஸஞ்ஞவாஜ்ஞானி தேதேவ் நிதர்ஸிண யுத்த், ந த் ததாஜ்ஞஸ்ரவாக்யஸ்தத்வேநாத்ம நிக்ஷே஑ோ஑்யஜ்ஞமிதி கத்ய் ஑டிவதேத்யுத்திரித்யாஸ்ட்ஞத்ய ததோத்தே...

மூ - இவ்விடத்தில், “ஆனுகூல்யஸ்ய சङ்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜனம் । ரக்ஷிஷ்யதீதி விஸ்வாஸோ
 கோமூத்வ வரணம் ததா । ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்யணே ஷட்விதா ஸரணாகதி: ।।” இதுபாடிகளில் சொல்லுகிற
 ஷாட்வித்யம் அஷ்டாங்கயோகமென்னுமாப் போலே அஷ்டாங்கி: சமூக்யத்தாலேயாகக் கடவதென்னு
 மிடமும், இவற்றில் இன்னதொன்றுமே அஷ்டி, இதரங்கள் அஷ்டங்க ளென்னுமிடமும்,
 “நிக்ஷேபாபர பர்யாயோ ந்யாச: பஷ்டாங்க சயுத: ।

(சா.தீ) ப்ரமாணவிரோதஷட்வீயை பரிஹர்க்கிறார். இவ்விடத்தில் இதுபாடியால். நிக்ஷேபேதி. நிக்ஷேப
 இதுபர: பர்யாயோ நாமத்யேயம் யஸ்ய ச: ந்யாச: । ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்பணமேவாஷ்டி இதரேரானுகூல்...

(சா.ஸ்வ) ப்ரமாணம் சொல்லா நிற்க, இவற்றை ப்ரபத்திக்கு அஷ்டங்களுக்கெனக் கூடுமோ? இவற்றி
 லொன்று அஷ்டி: இதரங்கள் அஷ்டங்களுக்கெனக் கூடுவதான விநிஃகமக் தானுண்டோ?
 என்கிற ஷட்வீகளுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார். இவ்விடத்தில் இதுபாடியால் இவ்விடத்தி
 லென்றது, இந்த வித்யாவிசேஷத்திலென்றபடி. “ஸ்தானம் சப்தவிதம்” இதுபாடிவ்நேகவிதத்வம்
 ஸ்வரூபாவாந்தரபேதப்ரயுக்தமாக வேண்டியிருக்க அஷ்டாங்கி: சமூக்யேப்ரயுக்தமாக இது கண்டதுண்டோ
 வென்று ஷட்வீயாமைக்காக அஷ்டாங்க யோகோதாஹணம் । நிக்ஷேபேதி । இவ்வகனமிவ்விடத்துக்கு
 அந்யதாஸித்தமான விநிஃகமமென்று கருத்து. ஆனுகூல்யசங்கல்பாதிஷு ஸரணாகதிஷட்வோ ந முக்யவூத: ।
 நிக்ஷேபாபரபர்யாயின்யாசமாத்ரே முக்யவூத இதுவேமேதக்ஷலோகோத்தரார்த்தாத்ரயமிதி ஜாபநார்த்தமத்ரதத்பநம் - தீன
 தத்யத்ரவிநிஃகமகமிதி ஜாப்யதே - அத எவ ஹி ஸ்லோகத்தாலே இதுபாதி:...

(சா.ப்ர) “நநு ஷட்விதா ஸரணாகதி:” இதுபாதினானுகூல்ய சங்கல்பாதினா மாஸ்யேயாதினாமிவ சமூக்யத்யகார
 ணத்வமேவயுக்தம் நத்வாஷ்டி: இவ்விதாஷ்டி யோகயுக்தானாமித்யாதிபிஃக்தேரஷ்டி: சமூக்யேயாஷ்டிவிதத்வ
 வதௌபகாரிகத்வேனாப்யுபபத்தே: “ப்ரபத்தே: க்வசிதத்யேவம் பராபேக்ஷா ந வித்யதே” இதுபாதி ப்ரமாணாதினானுகூல்ய
 சங்கல்பாதிதிரித்கானபேக்ஷத்வாத்ரேஸாமய்யஷ்டித்வாபாவே அநுபகூதமகரணம் பவதீதி ந்யாயாத்கரணத்வாயோகாத் ததர்த்
 ப்லவத்ஸந்நிதாவப்லம் ததஷ்டிமத்யஷ்டித்வசித்ரேதந்யாயானபேக்ஷமேவ “ந்யாச: பஷ்டாங்கசயுத” இதி வகனாதிஷ்டி:
 பாவாவகமாஷ்டி: சமூக்யாபிப்ராயீவ ஷாட்வித்யோக்திரித்யாஹ । இவ்விடத்தில் இதுபாதினா । நநு
 “ந்யாச: பஷ்டாங்க சயுத” இதுபாதி । அஹிபூத்யஸஹிதாயா ப்லசமர்பண ரூபாஷ்டிஸ்யாபி வித்யானாத்ப்லசங்க
 கர்த்ரத்வத்யாஸ்ய சாபேக்ஷித த்வாதித்யத்ர அஹிபூத்ய ஸஹிதாவிஹிதஸ்யாபி தஸ்ய” தீன ஸர்க்ஷ்யமாணஸ்ய ப்ல
 ஸ்வாம்யவிபுக்தனா ।...

(சா.வி) விசிஷ்ய ஜிஜ்ஞாஸதே । பரிகரமாவது இதி । உத்தரமாஹ - ஆனுகூல்யே த்யாதினா - நநு “ந்யாச:
 பஷ்டாங்க சயுத” இதி பஷ்டாங்கத்வ ப்ரஸித்தே: கதம் ஷட்விதத்வமத்யத ஆஹ - ஷாட்வித்யமிதி -
 அஷ்டாங்கி: சமூக்யத்தாலேயாகக் கடவது, அஷ்டாங்கி: சமூக்யேய பவதி । என்னுமிடம், இதுபாதி என்கிற
 ஸ்லோகத்தாலே ந்யாயநிரபேக்ஷமாக சித்தமித்ய நவ்ய: - அத்ர கிமாஷ்டி: கான்யஷ்டானித்யத்ர ததபி தீனேவ
 ஸ்லோகேன சித்தமித்யாஹ - இவற்றில் இதி இவற்றில் எஷு, இது - நிக்ஷேபா பரபர்யாயோ ந்யாச இதுபாதி
 ந்யாச: - ஒன்று, ஂகமேவ - என்னுமிடமும்...

(சா.ஸ) ஸ்தாத்ரயோக்யா ஷட்வீ: பரிஹரதி । இவ்விடத்தில் இதி । தூஷாந்தேஷ்யஷ்டி: சமூக்யேயநஹி
 ஸங்க்யாநிர்வாஹ: ததா தாஷ்டாந்திகேஷிதி பாவ: தஹி ஷட்வீ: கஸ்யாஷ்டி: தீத்யத்ராஹ - இவற்றில் இதி ।...

(சா.தீ) சङ்கல்பா஑்ஜைஸ்யுக்்தோ ஢வதி । ஸந்யாஸாதயோ஑்பி தஸ்ய பர்யாய: ஂன்று காட்டுகிறார். ஸந்யா ஸஸ்த்யா஑ இதி । ந்யாய நிர்பேஷம், யுக்தி நிர்பேஷம் । ப்ராணத் எவ ஸ஑ுடமவ஑்யதே ஂன்கை. இத்தால் ஢ரந்யாஸத்துக்கு லோகந்யாயஸாபேஷமாண் “ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:” இத்யாதிவசந்தாலும் அ஑்ஜித்வம் ஸி஑்டிக்குமென்றதாயிற்று. மோஷார்த்தமிந்நிஷேபத்தில் அஹிர்வு஑்யுக்்தமாண் ஑லத்யா஑ரூபா஑்ஜான்தரம் நியத மென்கிறார். இவ்விடத்தில் இத்யாடியால்.பரம் புருஷமு஑ிஷ்ய ப்ரஓஓ ஢வாமோதி யத் இயம் மம ஷாஸ்வதோ ...

(सा.प्र) केशवार्पणपर्यन्ता” इत्यादाविव मोक्षार्थभरन्यासमात्रनिष्ठत्वेन तत्प्रकरणावगतत्वात्फलसङ्गकर्तृत्वत्यागस्य भक्तिप्रपत्ति साधारणत्वाच्च मुमुक्ष्वमुमुक्षुप्रपदनाङ्गानां पञ्चसंख्याकत्वमविरुद्धमित्याह । இவ்விடத்தில் शाश्वतीत्यादिना । ननु “स्वरूपफल निक्षेपस्त्वधिको मोक्षकाङ्क्षिणाम्” इत्युक्तेः फलान्तरार्थे प्रपदने आत्मनिक्षेप एव नास्तीति कथं नियताङ्गत्व...

(सा.वि) इत्येतच्च - शाश्वती प्रह्वी भवामि - शरणागतोऽस्मीति यत् इयमेव मम सिद्धिः ।
इतोऽन्यत्फलमनपेक्षणीयमिति भावः इदं चाहर्बुद्धयसंहितोक्तमङ्गम् एतस्य फलसङ्गकर्तृत्व...

(सा.सं) न्यायनिरपेक्ष^{मा} इति । निक्षेपस्यैवाङ्गितायामितरेषामङ्गितायां च सन्ति भूयांसि वचनानि तिष्ठत्वयं भूयसां न्यायः । अनन्यथासिद्धेनानेनैव वचनेनाङ्गाङ्गिभावविभागः कण्ठोक्त इत्यर्थः - नन्वहि ब्रुध्यवचनेन प्रपत्तिमात्रे फलत्यागरूपाङ्गस्यापि स्वीकारे पश्चाङ्गत्वविरोधः तदस्वीकारे तद्वचनविरोध इत्यत्राह இவ்விடத்தில் इति मोक्षार्थात्मनिक्षेपे वा किं पश्चाङ्ग संयुत इति वचन...

(सा.सं) विरुद्धं तन्नैयत्येनेत्यत्राह - फलसङ्गेति - फले प्रधानफलित्वरूपममता त्यागः फलत्यागः - स्वव्यापारे स्वशेषतादि त्यागस्सङ्गत्यागः - स्वव्यापारेऽपि स्वतन्त्रकर्तृत्वत्यागः कर्तृत्वत्यागः । अयं भावः - प्रपत्तित्व सामान्यतः प्राप्तिमदङ्गुपश्र्चकं - निवृत्ति धर्मत्व सामान्यतः प्राप्तिः फलत्यागः...

மூ - दशैयிலே कर्तव्यम् । இங்கு பரிகரங்களானவற்றில் ஆனுகூல்ய சङ்கல்பத்துக்கும், ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனத்துக்கும், நிபந்நனं सर्वशेषियाण श्रियःपतियைப் பற்ற ப்ரவृத்திनिवृத்திகளாலே அபிமதானு வர்தனं பண்ண வேண்டும்படி இவனுக்குண்டான பாரார்ய்ஜானம் ।

(சா.दी) இவற்றில் ஆனுகூல்யசङ்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜனங்களுக்குக் காரணமேதென்னவருளிச் செய் கிறார். இங்கு பரிகரங்கள் இत्याடியால். ஆனுகூல்யசङ்கல்பமும், ப்ராதிகூல்யவர்ஜனமும் शेष्यभिमत மாகையாலிவ்விரண்டு அபிமதானுவர்தனசङ்கல்பமும் शेषत्वज्ञान कार्यமென்கை. இவ்விரண்டுக்கும் ஫லமேதென்னவருளிச் செய்கிறார்...

(சா.स्वा) मुमुक्षोरनुष्ठेयங்களான अङ्गங்களும் निवृत्ति धर्मங்களாகையால் அவற்றுக்குக் கூட சாத்விகத்யாகமङ்மிறே என்று கருத்து. இங்கு ईश्वरविषय ப்ரபத்திக்கு ஆனுகூல்யசङ்கல்பப்ராதிகூல்யவர்ஜனங்களை அङ்மாக விதிக்கை உபபந்நமோ? श्रियःपतियाகையாலே பரிபூர்ணமாய் அகிலஹேயரஹிதனுமாயிருக்கிற அவனுக்கு இவனுடைய ஆனுகூல்யத்தாலே மற்றுள்ள ரக்ஷருக்குப் போலே அனவாசமாயிருந்த ஓர் इष्टத்தின் லாபமும், ப்ராதிகூல்யவர்ஜனத்தாலேயோர் அநிஸ்திनिवृत्தியுமில்லையே? அதில்லாவிட்டாலுமிங்கு ஆனுகூல்யசङ்கல்பாடிகளுக்கு வேறு நிபந்நனமிருக்கையாலே விதிக்கை உபபந்நமென்னில் அந்த நிபந்நனமெது? இவற்றுக்கு உபயோகம் தானெது? அபாயபரிஹாரமென்னில் அவ்அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமெது? அபாயபரிஹாரமாவது सर्वनिषिद्ध निवृत्तियன்றோ? भगवद्विषयத்தில் ஆனுகூல்யசङ்கல்பாடிகளாலே तदपचारपरिहारमात्रं सिद्धிக்குமத்தனைப் போக்கி, कलञ्जभक्षणादि सर्वनिषिद्धरूपापराध परिहारத்தான் सिद्धிக்குமோ? என்று இம்ஸங்களுக்கு उत्तरमருளிச் செய்கிறார். இங்கு பரிகரங்கள் இत्यादि वाक्यद्वयத்தாலே - பரிகரங்களானவற்றிலென்றது न्यायनिरपेक्षமாக வசனத்தாலே தானே अङ्गங்களாத் தீர்ந்தவற்றிலென்றபடி. सङ्गतिसूचनार्थमयमनुवादः ப்ரவृத்திर्विहितेषु - निवृत्तिर्निषेधेषु - ஆனுகூல்யசङ்கல்பகடாக்ஷேண ப்ரவृத்தியுத்தி: - ப்ராதிகூல்யவர்ஜனகடாக்ஷேண निवृत्तियुक्ति: இவனுக்குண்டான இत्यादि । இவ்ஆனுகூல்யசङ்கல்பாடி நிபந்நனமாக அவனுக்கோர் அனவாச...

(சா.प्र) இங்கு பரிகரங்களானவற்றில் இत्यादिना । “अन्तस्थितोऽहंसर्वेषां भावनामिति निश्चयात् । मयीव सर्वभूतेषु ह्यानुकूल्यं समाचरेत् । तथैव प्रातिकूल्यं च भूतेषु परिवर्जयेत् । चराचरारि भूतानि सर्वाणि भगवद्वपुः । अतस्तदानुकूल्यं मे कार्यमित्येव निश्चयः इत्यादि प्रमाणबोधितयोस्स्वस्य भगवदत्यन्तपारार्थ्यज्ञानपूर्वकम् “श्रुतिस्मृतिर्मैवाज्ञा” इत्युक्त विहितानुष्ठान निषिद्ध निवृत्तिभ्यां सिद्धयत्स्वरूपयोस्सर्वानुकूल्य प्रातिकूल्यवर्जनयोः प्रयोजकानुकूल्य सङ्कल्प प्रातिकूल्य वर्जनसङ्कल्पयोर्भरन्यासपूर्वकालीनयोस्सङ्कल्पितानुष्ठापनद्वारा “उपायापायसयोगे निष्ठया हीयते नया” इत्युक्ताधिकारान्तर्गत मध्यमवृत्ति प्रतिबन्धकस्य...

(சா.वि) दृङ्गपञ्चकवादस्य न विरोध इति भावः - பண்ண வேண்டும்படி, கர்தவ்யதயா அபேகார்யம் இவனுக்கு...

(சா.सं) रूपाङ्गस्येति नोभयवचनविरोध इति । मोक्षेतरफल निवृत्तेन मुमुक्षुणा विधितः क्रियमाणो धर्मो न वृत्तिधर्मः இவ்அனுசந்நான, ஫லத்யாகரூபமனுசந்நானம் । साङ्गेति, अङ्गाङ्ग्यनुष्ठान सर्वपूर्वदशयामित्यर्थः शाश्वती, यावदात्मभाविनी इयं प्रह्नी भवन विशिष्टैव । इयमिति निर्दिष्टस्यैव विवरणम् । प्रह्नीभवामि यदिति । नमे इति । इतोऽतिरिक्ता सिद्धिर्मेन - परमपुरुषस्यैव...

मू - इत्ताल् “आनुकूल्येतराभ्यान्तु विनिवृत्तिरपायतः” என்கிறபடியே அபாயபரிஹாரம் சிद्धம் ।

(सा.दी) इत्तालेன்று - இவ்விரண்டாலுமென்கை. அதில், प्रमाणं आनुकूल्येतराभ्यां चेति ।
अपायः...

(सा.स्वा) लाभமும், अनिष्टनिवृत्त्युமில்லாவிட்டாலும் शेषभूतனுக்கு शेष्यभिमतानुवर्तनं பண்ண வேண்டுகையாலுமத்தால் வரும் அதிசயं शेषிக்கு குறையல்லாமையாலுமல் अभिमतानुवर्तन த்துக்கு மूलமாக இவனுக்குண்டாயிருக்கிற पारार्थ्यज्ञानமிங்கு आनुकूल्यसङ्कल्पादிகளுக்கு நிबन्धनமென்று கருத்து. இத்தாலென்றது ईश्वरविषयத்தில் अभिमतानुवर्तनं प्रवृत्तिनिवृत्ति களாலே என்று उपपादित்தவித்தாலே என்றபடி. अपायपरिहारमिति । अपायः, आज्ञातिलङ्घनम् । स्वविषयापचारनिवृत्तिवत्सर्वनिषिद्धनिवृत्तिरपि भगवदभिमतत्वादिति भावः । இங்கு கார்ப்ணத்தை அங்மமாகச் சொன்னது கூடுமோ? கார்ப்ணமாவது; दारिद्र्यமாதல் लुब्धत्वமாதலாகையாலிது प्रपत्तिக்கு उपयुक्तமாமோ? இங்கு கார்ப்ணம் “अनादिवासनारोहात्” इत्याद्यहिर्बुध्यवचनोक्तरीत्या आकिञ्चन्याद्यनुसन्धानरूपमென்னில் “त्यागोर्गर्वस्य कर्पण्यम्” इत्यादिषु गर्वहान्यादिरूपமாயும், சொல்லியிருக்க आकिञ्चन्याद्यनुसन्धानरूपமென்று नियमிக்கக் கூடுமோ? இவை वैकल्पिकங் களென்றாலும் இவற்றுக்கு उपयोगம்...

(सा.प्र) तादात्विकविहितानुष्ठाननिषिद्धानुष्ठानरूपापायस्य निवर्तकत्वेनोपयोग इत्यर्थः ।...

(सा.वि) - अस्य उण्डान विद्यमानं, पारार्थ्यज्ञानं - आनुकूल्यसङ्कल्पத்துக்கும், प्रातिकूल्यवर्जनं த்துக்கும் நிबन्धनं कारणमित्यन्वयः । अभिमतानुवर्तनहेतुभूत पारार्थ्यज्ञानवत्त्वादानुकूल्यसङ्कल्पादिकं कार्यमित्यर्थः । तत्कारणमुक्त्वा तत्कार्यमाह अपायपरिहारमिति - आज्ञातिलङ्घनपरिहार इत्यर्थः - “अन्तस्थितोऽहं सर्वेषां भावानामिति निश्चयात् । सर्वभूतेषु मयि च ह्यानुकूल्यं समाचरेत् ।। तथैव प्रातिकूल्यं च भूतेषु परिवर्जयेत् । तथैव प्रातिकूल्यं च न कर्तव्यं कदाचन ।। चराचराणि सर्वाणि भूतानि भगवद्वपुः । अतस्तदानुकूल्यं मे कार्यमित्येव निश्चयः ।। श्रुतिस्मृतिर्मैवाज्ञा यस्तामुल्लङ्घ्य वर्तते । आज्ञाच्छेदी ममद्रोही मद्रक्तोऽपि न वैष्णवः ।।” इत्यादिप्रमाणानि द्रष्टव्यानि । आनुकूल्य सङ्कल्प प्रातिकूल्यवर्जनयोर्भरन्यासकालीनयोस्सङ्कल्पितानुष्ठापकत्वम् - उत्तरकालीनयोरपराधनिवर्तनं प्रयोजनमितिभावः - पूर्वं प्रातिकूल्यं...

(सा.सं) प्रधानफले प्रधानफलित्वेन फलस्य मच्छेषत्वाभावादिति भावः । सिद्धिः, फलम् । तद्वेतुस्तद्विरोध्य प्रवर्तकं च यत्तन्निबन्धनम् । इत्ताले, पारार्थ्यज्ञानेन सिद्धाङ्गद्वयमनः प्रधानं एतदपिनिष्पद्यत इति भावः । एतदुक्तं भवति । अनाद्यपराधेन परं स्वंच जानन् बद्धोऽहं हन्त “चरा चराणि भूतानि सर्वाणि भगवद्वपुः” इत्युक्तः परः । एवं विधपरस्यार्थः अतिशय एवार्थः परमप्रयोजनं ममेति अहं परार्थः । तस्य भावः पारार्थ्यम् । शेषत्वं, एवं स्वपरज्ञोऽहं कथंमननुकूलः प्रतिकूलश्च स्याम् । अथ मुमुक्षुरहं सर्वभूतानुकूल्यरूपत्वदानुकूल्ये वर्तिष्ये - सर्वभूत प्रातिकूल्यरूपत्वत्प्राते कूल्यान्निवृत्तश्चेत्यङ्गद्वयसिद्धौ विहिताकरणनिषिद्धकरणरूपापायनिवृत्तिस्सिद्धयतीति एवमङ्गद्वयस्वरूपं तन्निबन्धनम् । अपायनिवृत्तेस्तत्फलत्वं चोक्तम् ।...

மூ - கார்ப்ண்யமாவது; முன்பு சொன்ன அகிஷ்ணியாதிசுருதைய அநுஸந்தானமாதல், அதுடியாக வந்த கர்வ-
ஹானியாதல், கபா ஜனககூபணவृத்தியாதலாய் நின்று ஸரண்யனுடைய காரூண்யோத்த்மநார்த்தமுமாய்.

(சா.தீ) அஜ்ఞாதிஸுங்ஙநம் । முன்பு சொன்ன, ப்ரபத்தியதிகாரம் சொன்னவிடத்தில், அாதிஸுங்ஙநானய
஑தில்த்ம் ஑ுணஹானயாதிஸுங்ங । அவ்அநுஸந்தானமடியாக ஑ன்கை. இதனுடைய ஸாங்யத்தைக் காட்டு
கிறார். ஸரண்யனுடைய இத்யாடியால்...

(சா.ஸா) தானெது? ஑ன்னவருளிக் ஸெய்கிறார். கார்ப்ண்யமாவது இத்யாதி - அாதிஸுங்ஙநானய
஑தில்த்ம்ஸுங்ஙஹ: - கூபணவृத்தி: । “புங்ஙாஜ்ஜலிபுடம்” இத்யாதிபூக்தாஜ்ஜலிபுங்ஙப்ரணிபாதாதி: । முன்பே
கூபையாலேயவன் புவங்ஙவ்ஸுங்ஙக்தனாயிருக்க இப்போது கூபா ஜனநமிதுக்கு ஑பயு஑மென்னக்
கூடாமையால் கூபுத்த்மநே...

(சா.ப்ர) ஸுங்ஙுபவிஸயஸ்யாங்ஙத்வெ஑பி தாடாத்விசுயேவ தஸ்யாங்ஙத்வாடயமேவுபயு஑: । கார்ப்ண்யஸுवरூபம் தஸ்யுப
யு஑மப்யாஹ - கார்ப்ண்யமாவது இத்யாதிநா । அநநய஑தில்த்ம் ஑ுணஹானயாதிஸுங்ஙாதி ஸுங்ஙுதார்த்ம்: । “அத்மநு
துர்ங்ஙாபத்திம் விமூஸ்ய ங ஑ுணாந்மம் । மடெகூபாய ஸ்வீத்திர்மா ப்ரபந்நு விமூங்ஙதே” இத்யாங்ஙுஸாராடா
கிஷ்ணயாங்ஙுஸந்தானம் கார்ப்ண்யம் । “த்யா஑ு கர்வஸ்ய கார்ப்ண்யம் ஸ்ருதஸூலாதிஜந்மந: । அங்ஙுஸாம஑்ரயஸ்ப்
தேரஸுக்தேஸுங்ஙாபி கர்மணாம் । । அதிகாரஸ்ய ஙாஸிங்ஙுதேங்ஙகால஑ுணங்ஙயாத் । ஑பாயானேவ ஸிங்ஙுங்ஙந்நி ஹபாய
பஹுலாஸ்ததா । । இதி யா கர்வஹானிஸ்துதேந்யம் கார்ப்ண்யமூங்ஙதே” இத்யாங்ஙுஸாராடாகிஷ்ணயானு ஸந்தானஜனித஑
வ்ஹானிர்வா கார்ப்ண்யம் - கூபணஸ்ய வृத்தி: கார்ப்ண்யமிதி தடாத்விசு கூபாஜனக ப்ரணிபாதாதிர்வா கார்ப்ண்யமிதி
பங்ஙத்ரயெ஑பி ப்ரபடநப்ரதிபுங்ஙகதாடாத்விசுபாயான்த்ரானவய நிவृத்தி: பிலிஷ்யதி இதி ஸ ஑பகார இத்யர்த்ம்:
பரந்யாஸஸ்ய ஸர்வபலஸாங்ஙநத்வம் ப்ராமாகிகமமிதி லூகிகபலாகாங்ஙயா ஑ுணஹீனஸ்யாபி ப்ரபடநவிஸயத்வஸம்பவா
தத்ர கூபணவृத்தேஸு ஙர்ஸனாத் । ஑ுணவதுவிஸயே து கர்வஹானி மாத்ரஸ்யாபி கார்யகர்வத்வடர்ஸனாத் “ப்ரஸீடந்து பவந்து
மேஹீரேஸாஹி மமாதுலா । யடீதுஸுரேஹம் விப்ரேரூபஸ்தேயேரூபஸ்தித: । ஑ுவிந்ஙுதேதி யடாக்ரந்ஙு...

(சா.வி) வர்ஜநானந்தரம் கார்ப்ண்ய ஸ்யுதிஸுத்வாத்நுஸாரேண தத்ஸுवरூபம் தத்ப்ரயுஜனம் ஙாஹ - கார்ப்ண்யமாவது
இதி - அநநயஸரணத்வ ஑ுணஹானயாதிஸுங்ஙாதிஸுங்ஙுதார்த்ம்: । “அத்மநு துர்ங்ஙாபத்திம் விமூஸ்ய ங ஑ுணாந்மம் ।
மடெகூபாயஸ்ப்ரதிபுங்ஙா ப்ரபந்நு விமூங்ஙதே” । । இத்யாங்ஙுஸாராத் அகிஷ்ணயானுஸந்தானம் கார்ப்ண்யம் - த்யா஑ு
கர்வஸ்ய கார்ப்ண்யம் தாடாத்விசு கூபாஜனக கூபணவृத்தி: - ப்ரணிபாதாதிருபாபா கார்ப்ண்யமிதி த்ரிவித
கார்ப்ண்யஸ்யாப்யுபாயான்த்ரானவய நிவृத்திபலகத்வாதிஹ ஸுங்ஙஹ: - லூகிகபலாகாங்ஙயா ஑ுணஹீனஸ்யாபி ப்ரபடந
ஸம்பவாத் - தத்ர கூபாஜனக கூபணவृத்தேடர்ஸனாத்஑ுணவத்ப்ரபந்ந விஸயே கர்வஹானிமாத்ரஸ்யாபி கார்யகர்வத்வடர்ஸனாத்
“ப்ரஸீடந்து பவந்து மே ஹீரேஸாது மமாதுலா । யடீதுஸுரேஹம் விப்ரேரூபஸ்தேயேரூபஸ்தித:” இத்யாங்ஙுக்தே: “஑ுவிந்
தேதி யடாக்ரந்ஙு” இத்யாதி வாதிநி ஸர்வஜ்ங ப஑வதி அகிஷ்ணயானுஸந்தானேநாபி ஙரிதார்த்த்வாத்ரிதயஸ்யாபி
வ்யக்திபேஙுதேநாங்ஙத்வமீத்யத்ர தாத்யர்யம் । ஆதல் ஸுங்ஙுதவாகாரார்த்ம்: । ஆதலாய் நின்று, கூபணவृத்திர்வா
பவஸ்திதத்வா...

(சா.ஸம்) அத கார்ப்ண்யரூபாங்ஙஸுवरூபம் தத்பலம் ஙாஹ - கார்ப்ண்யமாவது இதி “ப்ராப்யம் ப்ரஹ” இத்யுக்தரீத்யா
ஸுवरூப ப்ராப்யப்ராப்யாதி வृத்த்யா அங்ஙிர் ப்ராப்யலாபத்ருணயா ஙுத்பந்நஸு஑ ஹேதுகாகிஷ்ணயாங்ஙுஸந்தானா...

मू - “कार्पण्येनाप्युपायानां विनिवृत्तिरिहेरिता” என்கிறபடியே பின்பும் அந்யோபாயத்துக்கும்
उपयुक्तमायिरुக்கும். महाविश्वासम् । “रक्षिष्यतीति विश्वासादभीष्टोपायकल्पनम्” என்கிற
படியே அணியிடாத அநுष्ठானசித்திய்முமாய் —

(सा.दी) பின்பும், ப்ரபுத்திரகாலத்திலும், அந்யோபாயரஹித்யத்துக்குமென்கை. அதில் ப்ரமாண
कार्पण्येनापीति । அணியிடாத, சந்தேஹ்யாத, சர்வஜன் ஹிதப்ரவணனாகையால், அநுசித
மாகையால் ...

(सा.स्वा) त्युक्तिः பின்புமென்கிறவிடத்தில் ச ஸ்ரத்தாலே தத்காலே கிமுத என்று கைமுத்ய்
विवक्षितम् - அநந்யோபாயதா, ஁பாயாந்ர ஸ்பர்சரஹித்யம் । அதில் தத்காலோபாயாந்ரஸ்பர்சரஹித்யம்ங்ர
वोपयोगः उत्तरकालीनं त्वङ्गत्वोपयोगरूपमல்லாவிட்டலும் மத்யம்வृத்திரூப நிष्ठாந்ரத்மமாகையால்
अवश्यं வேணுமென்று கருத்து. சர்வவैதிக கர்மசாधारणविश्वासमात्रादेवात्राप्यनुष्ठानं सिद्धिक्कலா
யிருக்க இங்கு விசேஷித்து மஹாவிश्वासம்ங்ரமென்கைக்கு ஁பயோகமெது? என்னவருளிச் செய்
கிறார் - மஹாவிश्वासमिति - அணியிடாத, சந்தேஹ்யாத என்றபடி. வத்யமாணशङ्कापञ्चकमिங்கு
विशेषिத்து அநுष्ठான...

(सा.प्र) त्कृष्णा मां दूरवासिनम् । ऋणं प्रवृद्धमिव मे हृदयान्नापसर्पति” इतिवादिनि भगवति तु
सर्वज्ञे विषये आकिञ्चन्याद्यनुसन्धाने नापि चरितार्थत्वात्त्रितयस्यापि तस्य भरन्यासव्यक्ति भेदनाङ्गत्व
मिति भावः - नन्वाकिञ्चन्यमुपायान्तर निवृत्तिरित्युक्तम् - तदनुसन्धानं कार्पण्यमिति पक्षे “कार्पण्येना
प्युपायानां विनिवृत्तिरिहेरिता” इत्युक्तप्रकारेणोपायान्तर निवृत्तेः कार्पण्यसाध्यत्वाङ्गीकारे अविद्यमाना
किञ्चन्यानुसन्धानस्य भ्रमरूपत्वेन मोक्षोपायाङ्गत्वानुपपत्तेः आकिञ्चन्ये सिद्धे तस्यानुसन्धानरूपकार्पण्यं
तस्माच्चोपायान्तर निवृत्तिरूपाकिञ्चन्यमित्यन्योन्याश्रय इति चेन्न । भरन्यासात्पूर्वमुपायान्तराशक्त्या
सिद्धस्य तदभावस्यैवाकिञ्चन्यत्वात्तदनुसन्धानरूप कार्पण्यस्यभरन्यास समकालोपायान्तरनिवर्तकत्वेन
तदात्व कारुण्योत्तम्भकत्वेन चोपयोगाद्भरन्यासानन्तरमुपायान्तरानुष्ठान शक्ति सद्भावेऽपि तत्र प्रवृत्त्य
भावापादकत्वेनचोपायान्तरान्वया सह भरन्यासानुष्ठापकतयोपकारकत्वमिति नान्योन्याश्रय इति
भावः । “शक्तेस्सूपसदत्वाच्च कृपायोगाच्च शाश्वतात् । ईशेशितव्य सम्बन्धादनिदं प्रथमादपि ।
रक्षिष्य त्यनुकूलान्न इति या सुदृढा मतिः । सविश्वासो भवेच्चक्र सर्वदुष्कृतनाशनः” इत्युक्त विश्वा
सादसकृदनुष्ठान निरपेक्षोपाय परिग्रहरूपोऽप कारस्सिद्धयतीत्याह । महाविश्वासमित्यादिना ।
विश्वासरूपाङ्गादङ्गिस्वरूपसिद्धिरूपकार इति भावः । कल्पनं, क्लप्तिः । परिग्रह इत्यर्थः ।
अण्णियिडात् इति । युद्धाय पुरतः प्रस्थितानां सहायतया पृष्ठतः प्रस्थिता सेवा अण्णि शब्दार्थः...

(सा.वि) பின்பும், ப்ரபுத்தியந்ந்ரமபி - அநந்யோபாயதத்துக்கு, ப்ரகவந்ந் விநா ஁பாயாந்ர ப்ரிக்ரஹா பாவஸ்ய
उपयुक्तमायिरुக்கும், उपयुक्तं सत्तिष्ठति - अथ महाविश्वासं सप्रयोजनमाह - महाविश्वासमिति -
அணி...

(सा.सं) दय एव कार्पण्यम् - उपायानां मोक्षेतरफलसाधनानां मोक्षसाधनकर्मयोगादीनां च - अथ
महाविश्वासस्य स्वरूपमुपयोगं चाह - महाविश्वासमिति - रक्षिष्यतीति - उपायान्तर स्थाने स्थित्वा
अनिष्टनिवृत्ति पूर्विकामिष्ट प्राप्तिं करोत्येवेत्यध्व सायादभीष्टस्य भरसमर्पण...

(சா.தி) கேட்டாலல்லது प्रयोजनान्तरங்களைக் கொடான். हितத்தைத் தானே கொடுத்து रक्षियானோ? “त्वम्मे...

(சா.ஸ்வா) விरोधியாகையால் तन्निवारणमुपयोगமென்று கருத்து. பின்பு इत्यादि - निर्भरत्वமில்லாதபோது तत्कालसौख्यமும்ன்றிக்கே उपायान्तरस्पर्शமும், संभावितமாகையால் उत्तरकाले निर्भरत्वमवश्यं வேணுமென்று கருத்து. गोप्तृत्ववरणத்துக்கு उपयोगமில்லாதிருக்க இங்கு அத்தை अङ्गமாக विधिப்பது கூடுமோ? தன்னை अर्थியாதேயிருக்க फलங் கொடுத்தால் தனக்கு अपुरुषार्थदायित्वरूपावद्यं வருகையாலே தன்னை अर्थித்தாலல்லாது அவன் पुरुषार्थ கொடுக்க इच्छियामையால் तदिच्छोत्पादनं தானிதற்கு उपयोगமென்னில் इतरपुरुषार्थங்கள் स्वरूपानुचितங்களாகையாலவற்றை अर्थியாதிருக்க स्वयमेव கொடுக்கை अवद्यावहमानालும் मोक्षं स्वरूप प्राप्तமாகையாலத்தையப்படிக் கொடுக்கை...

(सा.प्र) तद्वाहित्येन - एतेनावृत्तिराहित्यं विवक्षितम् । एवं चेश्वरो वैषम्यनैर्घृण्य परिहारायाशक्तेन सकृद्भरन्यासं कारयित्वा पश्चात् उपायान्तरं तमेवोपायं वा नापेक्षत इत्युक्तं भवति । एवं पूर्वभावि विश्वासस्योपकारकत्वमुक्त्वा पश्चात्तनस्य प्रपन्ने उपयोगमाह । பிண்பு நிற்றதெக்கும் உறுப்பாயிருக்கும், इति । नैर्भर्यरूपफलानुभवोपयुक्त इत्यर्थः । नैर्भर्यं नाम मोक्षार्थं किं साधनं कुर्यामिति विचाररूपभरस्याभावः । “करुणावानपि व्यक्तं शक्तस्स्वाम्यपि देहिनाम् । अप्रार्थितो न गोपायेदिति तत्प्रार्थनामतिः । सर्वज्ञोऽपि हि विश्वेशस्सदा कारुणिकोऽपि सन् । संसारतन्त्रं वाहित्वाद्रक्षापेक्षां प्रतीक्षते । गोमृत्ववरणं नाम स्वाभिप्रायं निवेदनं” इत्याद्यानुगुण्येन भरन्याससाध्ये फले पुरुषार्थत्वापादकत्वं गोमृत्ववरणस्योपकार इत्याह ।।...

(सा.वि) ५५।८।८।८. युद्धाय पुरतः प्रस्थितानां सहायार्थं पृष्ठगामिनी सेना अस्मि शब्दार्थः - तदभावेन सहायान्तरमनपेक्ष्य अनुष्ठान सिद्ध्यर्थः - महाविश्वासाभावे कर्मयोगादिकमप्यस्य सहायार्थं कर्तव्यम् । प्रपदनं वा पुनः कर्तव्यमिति ब्रह्मास्त्रन्यायः प्रसज्यत इति भावः । अस्मि ५५।८।८।८ इत्यस्य सन्देहाभावेनेत्यर्थ इति केचित् । एवं पूर्वभावि विश्वासस्योपयोग मुक्त्वा प्रपत्यनन्तर विश्वासस्योपयोगमाह । ५५।८।८।८ इति निर्भरत्वकृत्तुं इति । नैर्भर्यरूप फलानुभवोपयुक्तमित्यर्थः - मोक्षार्थं संपादयन्तीति भावः । गोमृत्ववरणस्योपकाराभावेऽङ्गत्वासिद्धेस्तस्य भरन्याससाध्ये फले पुरुषार्थत्वाद्योतनरूपमुपकारं वदन्...

(सा.सं) रूपोपायस्यानुष्ठानमित्यर्थः - अण्णीयिडाङ्गे इति - घोरापराधिनो मम गुरुतरं फलं न्यासमात्रेण विनैव विलम्बं शुकादेरिव कथं सिद्ध्येदिति वरक्षाभरन्यसन प्रतिबन्धकशङ्का पञ्चकमपनुद्य भरन्यासनानुष्ठानसिद्ध्यर्थमित्यर्थः णिङ्गप् इति, भरन्यसनानन्तर स्वरक्षणव्यापारलेशेऽपि स्वस्यानन्वित तारूपनिर्भरतायाश्च प्रयोजकं सदपतिष्ठत इत्यर्थः - इत्यमानुकूल्येतराभ्यां तु विनिवृत्तिरुपायत इत्युपायनिवृत्तये आनुकूल्यसङ्कल्प प्रातिकूल्यवर्जनयोः उपायनिवृत्तये कार्पण्यस्य शङ्कापञ्चकनिवृत्तिमुखेनानुष्ठानसिद्ध्ये महाविश्वासस्य चावश्यकतामुक्त्वागोप्तृत्व...

ம - स्वरूपानुचित पुरुषार्थங்கள் போலே स्वरूपप्राप्तமான अपवर्गமும் पुरुषार्थமாம்போது पुरुषன் अर्थிக்கக் கொடுக்க வேண்டுகையாலே இங்கு गोमृत्ववरणமும் अपेक्षितम् -

(सा.दी) गोपायिता भव' என்று गोमृत्ववरणமிங்கு வேணுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். स्वरूपानुचितेत्यादि - पुरुषன் अर्थித்தாலொழிய पुरुषार्थமாக மாட்டாமையாலென்கை. இவ் அर्थத்தை व्यतिरेकத்தாலும்...

(सा.स्वा) अवद्यावहमन्ற்றென்று அருளிச் செய்கிறார். स्वरूपानुचितेत्यादि இங்கு मोक्षமென்னாதே अपवर्गமென்று निर्देशித்தது साभिप्रायम् । अपवर्ज्यत इत्यपवर्गः समाप्तिः, ऐश्वर्यादि सांसारिक भोगनिवर्तिरिति यावत् । तथा च मोक्षं स्वरूप प्राप्तமேயாகிலும் அனாதியாக अनुभूयமான भोगத்தினுடைய निवृत्तिरूपமாகையாலத்தை அर्थியாதிருக்கக் கொடுத்தாலும் अनुचितத்தைக் கொடுத்தாப் போலே अवद्यावहமாமென்று அபிபிராயம் - அந்த अपवर्गத்தை पुरुषன் अर्थிக்கத் தான் கூடுமோவென்று शङ्कியாமெக்காக पुरुषार्थமாம்போது इत्युक्तिः । वैराग्यமில்லாத दशैயில் अपेक्षतமில்லாமையாலே अर्थிக்கக் கூடாதொழிந்தாலும் तत्त्वज्ञानपूर्वक वैराग्यदशையில் இதுவும் पुरुषனுக்கு अपेक्षितமாகையாலப்போது अर्थிக்கக் கூடுமென்று கருத்து. अर्थிக்கக் கொடுக்க வேண்டுகையால் इति - अर्थनையை निमित्तीकरித்துக் கொடுக்க வேண்டுகையாலென்றபடி. अन्यथा दातुः पुरुषार्थदायित्वाभावप्रसङ्गादिति भावः । तथा च भगवतः फलप्रदाने च्छोत्पादने गोमृत्ववरणस्योपयोग इत्युक्तं भवति । यथानुगृहीतं श्रीमद्भगवत्पाठे “सर्वज्ञेऽपि स्वतोदेवे याच्ना विज्ञापनादिभिः । तत्तदिष्टं प्रदित्वात्मा प्रीतिरेव प्रसाध्यते” इति । अत्र मोक्षादिरूप फलस्य पुरुषार्थतापादनं गोमृत्ववरणस्योपयोगतयोच्यत इति केषाञ्चिद्व्याख्यानं त्वनुपपन्नम् । पुरुषेण्यमाणतामात्रेण पुरुषार्थत्वसिद्ध्या तत्र गोमृत्ववरणस्यानपेक्षितत्वात्पुरुषன் अर्थிக்கக் கொடுக்க வேண்டுகையாலே...

(सा.प्र) स्वरूपानुचितेत्यादिना । नन्वेवं मोक्षार्थप्रपदाने गोमृत्ववरणस्य तत्फले पुरुषार्थत्वापादकत्वे नाङ्गत्वेफल प्रार्थनापर्यवसितत्वान्मोक्षार्थं भरन्यासा साधारणतया विहितफलत्यागूपाङ्गं विरोधस्स्यात् “फलेप्सा तद्विरोधिनी” त्युक्तेरिति चेन्न । “गोपायिता भवेत्येवं गोमृत्ववरणं स्मृतम्” इत्युक्तेस्त्वं मे रक्षको भवेत्येवं रूपानुसन्धानविशिष्ट तादृशवाक्योच्चारणादिरूपत्वाद्गोमृत्ववरणस्य रक्षणस्य चाबाधेन अवस्थापनरूपस्याचेतने धान्यादौ चेतने भृत्यादौ च साधारणत्वेन रक्षणाधीनसुखानु भवेच्छारूपतया चेतनैकान्त फलेच्छातो व्यतिरेकावगमाद्गोमृत्ववरणस्य फलेच्छायां पर्यवसाना भावात् । ननु रक्षणप्रार्थनं भक्तस्याप्यस्तीति कथं प्रपदनमात्राङ्गत्वमिति चेन्न तस्य भक्त्यङ्गत्वे प्रमाणाभावात् - नन्वेवन्तर्हि “त्वमेवोपायभूतो मे भवेति प्रार्थनामतिः शरणागतिः”...

(सा.वि) तस्यावश्यकत्वमाह - स्वरूपानुचितेति - स्वरूपानुचितपुरुषार्थங்கள் போலே, स्वरूपानுचितैश்வரியாदि पुरुषार्थ इव । अपवर्गமும் पुरुषार्थமாம்போது, யதா पुरुषार्थत्वेनाभिलषितः तत्समये । पुरुषன் अर्थிக்கக் கொடுக்க வேண்டுகையாலே, पुरुषे याचितरि सत्येव दातुमपेक्षिततया ।...

(सा.सं) वरणस्याप्युपयोगप्रकारं स्वरूपं चाह । स्वरूपानुचितेति । ननु स्वरूपानुचितप्रदाने...

மூ - நன்றாயிருப்பதொன்றையும் இப்புருஷன் அர்த்தக்கக் கொடாதபோது புருஷார்த்த கொடுத்தானா காணிறே - ஆகையாலிறே “அபார்த்திதோ ந கோபாயேத்” என்றும். “கோமூத்வவரணம் நாம சுவாபிபிராய நிவேதனம்” என்றும் சொல்லுகிறது.

(சா.தீ) காட்டுகிறார். நன்றாயென்று. இதுவேண்டுமென்று முதல் ப்ரமாணம் அபார்த்திதோ ந கோபாயேத்யாதி । சுவாபிபிராயச்ய, ஸேஷி மம கோபாஸ்யாத் என்றும் அதனுடைய...

(சா.ஸ்வ) இத்யேதத்வநிவரோதா - தத்பக்ஷே புருஷன் அர்த்தக்க வேண்டுகையாலே இத்யேதாவதேவ ஹி வக்தவ்யம் - உதாஹதகத்யாப்யோக்திவரோதா - அதோத்ர யதோக்த எவார்த்தோ ஸ்ரஹ்ய: நன்றாயிருக்கிற புருஷார்த்தத்தையும் இதரங்களைப் போலே அர்த்தனையை நிமித்திகரித்துக் கொடுக்க வேணுமோ? நையாயிகாதிமதத்திற் போலன்றிக்கே நம் தர்ஸனத்தில் மோக்ஷம் நிரதிஸ்யானுகூலரூபமன்றோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார். நன்றாய் இத்யாதி - உக்தேயம் நீதி: லோகவிஸய எவ கிம் ந ச்யாதியாஸங்க்ஷாயாம் த்ரிவர்ப்பாவர்ப்பிவாஶாஶமஶ சாமான்யேன சர்வபுருஷார்த்தத்திலுமிந்த நீதிப்ரமாணசம்மதையென்று காட்டுகிறார். ஆகையாலேயிறே இத்யாதி ஆகையாலேயென்றது இந்த நீதிமோக்ஷததிரவிவாஶமஶ சர்வவிஸயையாகையாலேயென்றபடி சொல்லுகிறது. இதி இன்ன புருஷார்த்தமென்று விஸேஷியாதே சாமான்யரூபமாகச் சொல்லுகிறதென்றபடி. இந்த நீதி சர்வவிஸயையன்றாகில் இப்படி “அபார்த்திதோ ந கோபாயேத்” என்றும், சுவாபிபிராயநிவேதனமென்றும், சாமான்யரூபமாகச் சொல்லக் கூடாமல் அபார்த்திதோ நைஸ்வரியாதிக் தத்யாத் என்றாப் போலே மோக்ஷேதரபுருஷார்த்தத்தையிட்டு விஸேஷித்தேயிறே சொல்ல வேணுமென்று கருத்து. ததா ச இந்த ப்ரமாணம் சாமான்யரூபமாகச் சொல்லுகையாலிந்த நீதி சர்வபுருஷார்த்த விஸயத்திலும் ப்ரமாண சம்மதையென்றதாயிற்று...

(சா.ப்ர) ரித்யுக்தாஶ்ஞயபேதாத்கத்யமஶ்ஞயத்வமிதி சேத்ர । “உபாயே ஸ்ரஹரக்ஷித்ரோஸஸவத்ஸர்ஸணமித்யயம் । வர்ததி சாப்ரதம் த்வேஸ உபாயார்த்தேவ வாகக: ।।” இத்யுக்தேரூபாயத்வஸ்யான்யமநபேக்ஷ்யாஶீஸ்ப்ரஶபகத்வஸ்ய சேதநாசேதந சாதாரணதயா ரக்ஷகத்வஸ்ய ச வாத நிவ்ரத்யுபயுக்தயத்வரூபதயா பரஸ்பரவீலக்ஷணயாத்ஜாஶ்ஞி வாவோபபத்: । எவந்தஹி கோமூத்வவரணஸ்ய ஶர்ஸ்யாஸஶலே கதம் புருஷார்த்தவாபாடகத்வமிதி சேதித்யம் । ரக்ஷணஸ்ய ப்ரார்த்தநா தஸ்ய சாவாதேநாவஸ்தாபநரூபஸ்ய சர்வானிஸ்தநிவர்தந சாத்யத்வாத்...

(சா.வி) யாசுநா விநா புருஷார்த்தப்ரதானே அநிஸ்தமாஶ - நன்றாயிருப்பதொன்றையும் இதி, சமீகீனதயா ஸ்திதமேகம் ஶலம் । புருஷன் அர்த்தக்கக் கொடாதபோது, யாசிதர்த்தப்ரதானே சதீத்யர்த்த: - தாதுதர்ஸனநிஸேதஸ்ய வக்துமஸக்யத்வாத்விஸிஸ்தநிஸேதோ விஸேஷணஶூத் யாசுநாவே பர்யவஸ்யதி । கொடுத்தானாகாணிறே, புருஷார்த்தப்ரதாதா ந ஶவதி ஶலு । ப்ரார்த்தனம் விநா ததாதி சேந்மதநபேக்ஷிதமேவ த்யா தத் மதபேக்ஷிதம் ஶலு மம ப்ரயோஜநமித்யுபகர்த்துவஶுத்டிர்ஸ்யாதிதி வாவ: । தத்ர ப்ரமாணான்யாஶ । ஆகையாலிறே இதி । அத எவேத்யர்த்த: ।...

(சா.ஸ) புருஷாஶ்யர்த்தநமூபயுக்தமஸ்து - ந து ததூசிதப்ரதானே அத: கிமர்த்தம் மிதமித்யத்ராஶ - நன்றாயிருப்பது இதி ஆகையாலே இதி । ப்ரதேயஸ்ய புருஷார்த்தநா விஸயத்வாவேத்வபுருஷார்த்ததாயாஸ்தத்ரதாதுர புருஷார்த்தப்ரததாயாஸ்சாபத்யேத்யர்த்த: । ததா ச விதித சர்வாஶி ப்ராயேஶபி சுவாபிபிராயநிவேதநவாவஸ்யகமேவதி வாவ: ।...

(सा.प्र) - सर्वविधबाधक निवर्तनाविनाभूते भगवत्कैङ्कर्याख्ये भरन्यास फलेऽप्यर्थात्पुरुषार्थत्वसिद्धेः । एवं च शारीरिमलापनयनं यथा शरीरिणः फलं यथावा भार्याभृत्यादिभिः प्रार्थ्यमानमपि तत्प्रसाधनं पत्युः फलम्; एवं स्वशेषभूतजीवाभ्यर्थितं सर्वानिष्ट निवृत्ति विशिष्ट भगवत् कैङ्कर्यं भरन्यासफलं प्राधान्येन भगवत एवेति तथैवानुसन्धीयमानत्वान्मुमुक्षोः प्रपन्नस्य भरन्यासे फलसमर्पणरूपाङ्गसिद्धिः । गोप्तृत्ववरण रूपाङ्गस्य पुरुषार्थत्वापादकत्वं चेत्यविरोध इति भावः । एतदुक्तं भवति । यथा भार्याया आभरणादिभिरलङ्कारस्त्वविषये पत्युः प्रीतिविवृद्धि प्रधानः । यथा वा भृत्यस्यालङ्कारादिस्वाम्यतिशय प्रधानस्तैः प्रार्थ्यते च; एवं भरन्यासस्य भगवत्कैङ्कर्यमेव प्रधानं फलम् । एवं च भरन्यस्यता तस्मिन्काले यागाद्यनुष्ठानकाले स्वर्गी स्यां तदर्थं यक्ष्य इति फलप्रार्थनवत्स्वरूप प्राप्त भगवत्कैङ्कर्येणाहं सुखी स्यां तदर्थं तत्प्रापणभरं भगवतिन्यस्यामीति नानुसन्धेयम् “फलेच्छा तद्विरोधिनी”त्युक्तेः । किन्तु भगवदधीनस्वरूपस्थिति प्रवृत्तिकोऽहं मद्वरक्षणभरो रक्षणफलं च भगवत्कैङ्कर्यमपि भगवत एवेत्यनुसन्धेयम् । अस्मिन्ननुसन्धाने चानुकूल्यसङ्कल्पादीनामङ्गत्वं तेषु च गोप्तृत्ववरणं फलभूतनिरवधिककैङ्कर्यविशेषणभूत देश विशेषप्राप्ति विरोधि सर्वकर्मनिवृत्त्यात्मक स्वरक्षणस्य प्रार्थनात्मकत्वाद्विशेषणभूत विरोधिनिवृत्तेः पुरुषार्थत्वमापादयन्नर्थात्कैङ्कर्यफलेऽपि पुरुषार्थत्वमापादयति । एवं चाहिर्बुध्यसंहितोक्तस्य फलत्यागस्य...

(सा.वि) “करुणावानपि व्यक्तं शक्तस्स्वाम्यपि देहिनाम् । अप्रार्थितो न गोपायेदिति तत्प्रार्थनामतिः । गोप्तृत्ववरणं नाम स्वाभिप्रायनिवेदनम्” इत्याद्यत्र द्रष्टव्यम् । ननु गोप्तृत्ववरणस्य भरन्यास फले पुरुषार्थत्वापादकत्वेन अङ्गत्वे मोक्षार्थं प्रपदनेऽप्यङ्गत्वात् तस्य फलप्रार्थना पर्यवसितत्वान्मोक्षार्थं भरन्यासासाधारणतया विहितफलत्याग रूपाङ्गविरोधस्स्यात् - फलेप्सा तद्विरोधिनीति ह्युक्तम् । न च फलस्य शेष्यतिशयार्थमेव प्रार्थ्यमानत्वात् स्वार्थं प्रार्थ्यमानत्वाभावाच्चोभयं सङ्गच्छते फले सातद्विरोधिनीति स्वार्थं फलेप्साया एव विरोधित्वं वाच्यम् । अन्यथाफलार्थित्वा सम्भवेन अधिकाराभावसम्भवात् । न च नित्यादाविव स्वयं प्रयोजनत्वादेवाधिकार सम्भव इति वाच्यम् । इह “सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि” इति सर्वपापमोक्षणोपलक्षितं कैङ्कर्यपर्यन्तं परिपूर्णानुभव फलस्य श्रुतत्वात्तत्परित्यागे कारणाभावादत एव फलसङ्गं कर्तृत्वं त्यागान्तर्गतं फलत्यागेनापि फलत्यागस्साङ्गं समर्पणं दशायां सिद्धयतीत्यभिप्रायेण साङ्गं समर्पणं दशौऽङ्गं कर्तव्यमित्युक्तम् । यदि फलमेव न? तर्हि किं समर्प्यत इति वाच्यम् । एवमपि “त्वामेवोपाय भूतो मे भवेति प्रार्थना मतिः । शरणागतिः “इत्युक्ताङ्ग्यभेदात्कथमङ्गत्वम् - न चोपायत्वमचेतन भक्त्यादि साधारणम् रक्षकत्वं तु चेतन साधारणमित्युपायत्व रक्षकत्वयोर्भेदादङ्गाङ्गिभाव उपपद्यत इति वाच्यम् । उपायत्व रक्षकत्वयोर्भेदेऽपि इहोपायो भवेत्यनेनैवोपाय साध्यं फलमुपायं विना त्वमेव देहीति पुरुषार्थत्वा...

(सा.प्र) “शाश्वती मम संसिद्धिः” इत्यादि: “तेन संरक्ष्यमाणस्य फले स्वाम्यवियुक्तता । केशवार्पण पर्यन्ताह्यात्म निक्षेप उच्यते ।।” इत्यनेनैकार्थ्यादङ्ग्यन्तर्गत फलसमर्पणरूपांश पर्यवसितत्वात्स्वरूप फलसमर्पणरूपांशद्वय विशिष्टभरसमर्पण रूपाङ्ग्यन्तर्गतत्वात्फलान्तर वैराग्यपूर्वक स्वाधीनकर्तृत्व स्वार्थकर्तृत्वाभावानुसन्धानात्मकस्य फलसङ्गकर्तृत्वत्यागस्य कर्मयोगादि साधारण्याच्च मुमुक्ष्वमुमुक्षु-कर्तृक भरन्यासमात्रस्य पञ्चैवाङ्गान्युपकारकाणीति...

(सा.वि) पादकफल प्रार्थनासिद्ध्या पृथग्रक्षकत्व प्रार्थनायाः प्रयोजनाभावादिति चेत्सत्यम् - उपायत्व-प्रार्थनैव गोप्तृत्ववरणं - न चोपायत्व प्रार्थनाया अङ्गि स्वरूपायाः कथमङ्गभूतगोप्तृत्ववरणात्मकत्वमिति वाच्यम् । “निक्षेपापर पर्यायो न्यासः पञ्चाङ्ग संयुतः । आत्मनिक्षेप कार्पण्ये षड्विधा शरणागतिः । आत्मात्मीय भरन्यासो ह्यात्मनिक्षेप उच्यते ।। इत्यादि बहुप्रमाणानुसारेण भरसमर्पणस्यैवाङ्गित्वेन सिद्धान्तितत्वात् - कथं तर्हि “उपायं वृणु लक्ष्मीशम्” इत्यादावुपाय वरणविधानं सङ्गच्छते? वरणं नाम प्रार्थनमिति चेन्न । वरणं स्वीकारः । लक्ष्मीशमुपायं स्वीकुरु उपायस्थाने निवेशयेति तदर्थत् । नहि “न्यस्याम्यकिञ्चन श्रीमन्ननुकूलोऽन्यवर्जितः । विश्वास प्रार्थना पूर्वमात्सरक्षाभरं त्वयि” इत्यत्र प्रार्थनाद्वयमित्यस्ति - किञ्च शरणं प्रपद्य इति वाक्ये उपायत्वाध्यवसाय परे गोप्तृत्ववरणमन्तर्नीत मित्युक्तमाचार्यैः - उपायत्वाध्यवसायो नाम उपायत्वे दृढनिश्चयः - स एव महाविश्वासः । न हि तत्र पृथगुपायत्व प्रार्थना द्योतक शब्दोऽस्ति - शरणं प्रपद्ये, उपायत्वेनाध्यवस्य स्थितोऽस्मीति तदर्थः - तत्र पुरुषार्थत्वप्रत्यायनार्थं फलान्तरन्यायेन रक्षकत्वप्रार्थनमाक्षिप्तम् । अत एव ‘सर्वाधिकारे साधारण मान गोप्तृत्ववरणं आर्थमाकङ्क कलवत्तु’ इत्युक्तम् । न च तत्र पृथगुपायत्व प्रार्थनमप्यस्तीत्युक्तम् । अत एव द्वयाधिकारे “ॐ उपायप्रार्थनैर्गोप्तृत्ववरणमन्तर्गतम् । पृथग्भूतमन्त्रं” इत्युक्तम् । ननु तत्रैव “प्रार्थना विषयकृत्तु अंशभेदं देहात्तुल्यकैककाक प्रीय अपेक्षिकीरुताकैकयाले मिकृत्तु मीलै. इत्युक्त्या प्रार्थनाद्वयं विवक्षितमिति प्रतीयत इति चेन्न - तत्रैव “अन्वयमात्रकृत्तुकाक प्रार्थनापदमध्याहरित्तालुं फलस्वरूपमात्रकृत्तुलै तात्पर्यमेमन्नुं परिहारमामं इत्युक्त्या प्रागुक्तसमाधानस्याभ्युच्छ्रय त्वावगमात् - नहि लोकेऽपि कस्यचिद्वस्तुनः क्वचिदाप्तमे रक्षणार्थं समर्पणेऽस्य रक्षणोपायोभव इदं रक्षेति प्रार्थनाद्वयं दृश्यते । किन्वेतद्रक्षणोपायो मम नास्ति त्वं रक्षेत्येतावन्मात्रं दृश्यते । तद्रक्षणार्थोपाय प्रवृत्तिस्स्वत एव सिद्ध्यति किं बहुना? स्वयं रक्षापेक्षा प्रतीक्षके भगवति भरसमर्पण मात्रमेव कार्यम् - नोपायत्व प्रार्थनमपि, प्रयोजनाभावात् । तर्हि, “त्वमेवोपायभूतो मे भवेति प्रार्थनामतिः । शरणागतिः” इत्युक्तलक्षणवाक्यस्य कागतिरिति चेदित्थम् - उपायसाध्यं फलमुपायं विना त्वमेव देहि अयं भरस्तवैवेति प्रार्थनाङ्ग भरसमर्पण विवक्षयैव तल्लक्षणस्य प्रवृत्तिरिति । अत एव “आकिञ्चन्य भरन्यासोपायत्व प्रार्थनात्मनाम् । त्रयाणां सौहृदं सूक्ष्मं यः पश्यति न पश्यति”...

मू - இப்படி இவ்வைந்தும் இவ்விद्यानुष्ठானகாலத்தில் उपयुक्तங்களாகையால் —

(सा.दी) இவ்வைந்தும் வேணுமென்னும் நிர்வந்தமுண்டோ? உதவின மாத்ரமமையாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படியிவ்வைந்தும் இत्याடியால்...

(सा.स्वा) இவை அங்ளங்களானாலும், இவ்வைந்தும் வேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டோ? சயூத்ய பக்தோக்தரீத்யா வகைல்பிகங்களாயிவற்றில் உக்த இம் மாத்ரம் அமையாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி இவ்வைந்தும் இत्याதி । இப்படியென்றது உபபாதிதரீத்யா பரஸ்பரவிலக்ஷணமாக என்றபடி. இவ்விடியானுஸ்தானேதி । இவை இவ்விதீக்து சந்நிபத்யோபகாரகங்கள் இதி ஜாபனார்த்மநுஸ்தான காலத்தில் இதுக்தி: । அநுஸ்தானகாலத்திலும் உபயுக்தமாவது சாக்ஷாடா பரம்பரயாபா அங்ளிஸ்வரூபநிஸ்பாதி கத்வம் । அதுதூதார்த்ங்களான அராதுபகாரகங்களுக்கு இதி...

(सा.प्र) एवमानुकूल्यसङ्कल्पादीनां भरन्यासे सन्निपत्योपकारकत्वेन अङ्गत्वात्तदविनाभावमाह । இப்படியிவ்வைந்தும் இதி. நந்வானுகூல்ய சங்கல்பாதினாமங்ளத்வம் நோபபத்யதே । ப்ரமாணதமே ஸ்ரீராமாயணே...

(सा.वि) इति वक्ष्यते । तत्रैव तदर्थस्स्पष्टी भविष्यति - केचित्तु उपायत्वस्यान्यमनपेक्ष्याभीष्ट प्रापकत्वस्य चेतनाचेतन साधारणतया रक्षणस्य बाधनिवृत्त्युपयुक्तयत्नवत्स्वरूपतया परस्परवैलक्षण्यादङ्गाङ्गिभावोपपत्तिः । एवं तर्हि गोप्तृत्ववरणस्य भरन्यासफले कथं परमपुरुषार्थतापादकत्वमिति चेद्रक्षणस्य प्रार्थनात्तस्याभावेनावस्थापन रूपस्यसर्वानिष्ट निवारण साध्ये सर्वविधबाधक निवर्तना विना भूते भगवत्कैङ्कर्याख्ये भरन्यासफले पर्यवसानादर्थतुपुरुषार्थत्वसिद्धेरित्याहुः । एवं च शारीरक मलापनयनं यथा शरीरिणः फलं यथा भार्याभृत्यादिभिः प्रार्थ्यमानमप्याभरणादिकं प्राधान्यात्पत्युः फलं, एवं स्वशेष भूत जीवस्थितसर्वानिष्ट निवृत्ति विशिष्टभगवत्कैङ्कर्यं भरन्यासफलं प्राधान्येन भगवत एवेति, तथैवानुसन्धीयमानत्वान्मुमुक्षोः प्रपन्नस्य भरन्यासे फल समर्पणरूपाङ्ग सिद्धिः, गोप्तृत्ववरणस्य पुरुषार्थत्वापादकत्वं चेत्यविरोध इति भावः । अत्रेदमवधेयम् । यथा भार्याया आभरणादिभिरलङ्कारस्त्वविषये पत्युः प्रीतिवृद्धि प्रधानः पत्युर्भोगानुकूलो भवति यथा भृत्यस्यालङ्कारादिः स्वाम्यतिशय प्रधानस्तैः प्रकाश्यते भार्या भृत्यादिभिः, एवं भरन्यासस्य भगवत्कैङ्कर्यरूपं फलं भगवत्प्रीतिप्रधानं भगवदतिशयावहं च । एवं च शरणागत्यनुष्ठानकाले स्वर्गी स्यां तदर्थं यक्ष्य इति सङ्कल्पवत्स्वरूप प्राप्तभगवत्कैङ्कर्येणाहं सुखी स्यां तदर्थं भगवति भरन्यस्यामीति नानुसन्धेयम् फलेप्सा तद्विरोधिनीत्युक्तेः । किन्तु भगवदधीन स्वरूपस्थिति प्रवृत्तिकोऽहं मद्रक्षणफलं च भगवत एवेत्यनुसन्धेयमिति । एवं चाहिर्बुद्ध्योक्तस्य फलत्यागस्य शाश्वती मम संसिद्धिरित्यादेः । “तेन संरक्षमाणस्य फले स्वाम्यवियुक्तता । केशवार्पणपर्यन्ता ह्यात्मनिक्षेप उच्यते । इत्यनेनैकार्थ्यादङ्ग्यन्तर्गत फलसमर्पणरूपांश पर्यवसितत्वात् मुमुक्षु अमुमुक्षुकर्तृक भरन्यासमात्रस्यानुकूल्य सङ्कल्पादीनि पञ्चैवाङ्गान्यविनाभूतानीत्याह । இப்படியிவ்வைந்தும் இதி । நநு...

(सा.सं) இப்படி இதி, एवं பஞ்ானாமப்யுபயோகவத்வாந் சஃபாவிதஸ்வபாவத்வபக்தோ யுக்த இதி பாவ: ।...

மூ - இவை இவ்ஆத்மநிஷேபத்துக்கு அவினாபூதஸ்வभावங்கள். இவ்அर्थ பிராட்டியை ஸ்ரணமாகப் பற்ற வாருங்கோளென்று சாத்விகப்ரகृतியான த்ரிஜதே ராக்ஷஸிகளுக்குச் சொல்லுகிற வாக்யத்தி லும் காணலாம். “ததல் க்ரூர் வாக்யேவ்:” என்கையாலே ப்ராதிகூல்யவர்தனம் சொல்லப்பட்டது. “சாந்வமே வாபிதீயதாம்”

(சா.தீ) அவினாபூதஸ்வभावங்கள், அவஸ்யானுஸ்தேயங்களென்கை. அவஸ்யாபேக்ஷிதமென்னுமத்தை ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் த்ரிஜதே ராக்ஷஸிகளுக்கு ஹிதம் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலும் காணலாமென்கிறார். இவ்அर्थமியாதியால். அந்த ப்ரகரணத்தில் தததக்ஷ வ்யக்ஷகவாக்யங்களை உதாஹரித்துக் காட்டுகிறார். ததல்க்ரூர்வாக்யேவ்: இத்யாதியால். முந்தர ப்ராதிகூல்ய வர்தன ப்ரகாஸக வாக்யத்தை உதாஹரிக்கிறார். ததல் மிதி | தத், தஸ்மாத் - சீதா த்ரப்திக்ரூரபாஸநைரல்ம | அநுகூல்யஸக்ஷல்பவாக்யத்தைக் காட்டுகிறார். சாந்வமேவேதி |...

(சா.ஸ்வ) ல்லையிறே. அவினாபூதேதி | இவற்றுக்கு உபயோகங்கள் பரஸ்பரவிலக்ஷணங்களாகையாலே இவற்றிலொன்றில்லாத போதும் அக்ஷி நிஸ்பத்தி க்ஷத்யாமையாலே விகல்பம் கூடாமையாலிவை ஐந்தும் நியமென வேணுமென்று கருத்து. அதெங்ஙனெயென்னில்? தனக்கு ப்ரவூத்தி நிவூத்திமுக்ஷங்களாலே அபாயபரிஹாரம் சித்தியாத போதும் உபாயாந்தர நிவூத்தியாதிகளில்லாத ஸக்ஷா பஞ்ஜக நிவூத்தியில்லாத போதும், தன் திறத்தில் இஸ்வரனுக்கு ரக்ஷணேதே உதிக்குமென்றறியாத போதுமிவனுக்கு ப்ரந்யாஸ ரூபாக்ஷயநுஸ்தானம் க்ஷத்யாதிறே. இவ்ஆத்மநிஷேபத்துக்கு என்றது. “நிஷேபாபரபர்யாயி:” என்கிற வகநப்ரதிபந்நமான ஆத்மநிஷேபத்துக்கென்றபடி. அந்த வகநத்தில் இவை அவினாபூத ஸ்வभावங்களென்னுமிடம் நிஷேபரக்ஷோக்தரீத்யா சம்யுத: என்கிற அக்ஷரஸ்வா ரஸ்யத் தாலும் சித்தமிதே. உதத்யாபநார்த்மாகவேயிறே இங்கு விதேய்க்கென்று நிர்देशியாதே ஆத்ம நிஷேபத்துக்கென்று நிர்देशித்தது ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் த்ரிஜதாதிஸ்ரணாகதி ப்ரகரணங்களிலேயிப்பபடி காணாமையாலிந்த அவினாபூதத்வோக்தி கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இவ்அर्थமியாதி | இவ்அर्थமென்றது அக்ஷியான நிஷேபத்துக்கு இतरங்கள் அவினாபூதங்களென்கிற அर्थ மென்றபடி. ப்ராதிகூல்யவர்தனமிதி | க்ரூர்வாக்யே: என்றது ப்ராதிகூல்யங்களெல்லாத்துக்கும் உபலக்ஷண மென்று கருத்து. ப்ராதிகூல்ய வர்தனம் சொல்லப்பட்டாலும் அநுகூல்யஸக்ஷல்பம் சொல்லப்பட்டதோ? சாந்வமே வாபிதீயதா என்கிறவிடத்தில் ஸக்ஷல்ப வாக்ஷஸத்வமில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார். சாந்வமியாதி |...

(சா.ப்ர) “த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஸ்ரணம் கத:” இத்யாதிபரிஸுத் காக, கபோதாதிப்ரந்யாஸே தேஸாம நுக்தே:.. லோகாசார்யேஸ்சாவகாத ஸ்வேதவத்ஸம்பாவிதத்வமாத்ரோக்தேஸ்சேத்யத்ர லோகாசார்யாதிநா ததோக்தேப்ரந்யாஸா நந்தர பாவ்யானுகூல்ய ஸக்ஷல்பாதி விஸயத்வமேவ - ந து, ப்ரந்யாஸாஹ்மூத தத்விஸயத்வமபி - ததா ஸத்யுதாஹத் வகந விரோத்ப்ரஸக்ஷாதித்யபிப்ரேத்ய ஸ்ரீராமாயணே஽பி தேஸா ப்ரந்யாஸேந ஸஹானுஸ்தானம் ப்ரதர்ஸயதி | இவ்அर्थமியாதிநா,...

(சா.வி) அநுகூல்யஸக்ஷல்பாதிநாமஹ்நத்வம் நோபபத்யதே - காககபோதாதி ப்ரந்யாஸே தேஸாமநுக்தே ரித்யாஸக்ஷய ஸ்ரீமத்ராமாயண உவ தேஸா ப்ரந்யாஸேந ஸஹானுஸ்தானம் தர்ஸயதி | இவ்அर्थமியாதிநா | ஸ்ரணமாகப் பற்ற, ஸ்ரணதயா ப்ராஸும் | வாருங்கோள், அகக்ஷத் |...

(சா.ஸ) கதமேஸாமஹ்நயவிநாபாவ:; த்ரிஜதாவிபிஷணாதி ப்ரபத்தி ப்ரகரணேஸு ததஸ்வரணாதியத்ராஹ | இவ்அर्थமிதி |...

மூ - என்கையாலே மன:பூர்வகமாகவல்லது வாசுவர்த்தியில்லாமையாலே அநுகூல்யசङ्कल्पமா கூழ்மாயிற்று. “ராசுவாஹி ஸ்யம் ஓரம் ராக்ஷஸாநா முபஸ்திதம்” என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே அதிகாரமான அகிஷ்ணுமும், அதனுடைய அநுஸந்தான முகத்தாலே வந்த கர்வஹ்யாஹிபுமாய் அங்மான கார்ப்ணமும் சொல்லிற்றாயிற்று. “அலமேஷா பரித்ராது ராக்ஷஸோ மஹதோ ஸ்யாது” என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக் கொண்டு, “அலமேஷா பரித்ராது ராசுவா ஹிபு சீகணம்” என்று திருவடி அநுவதிக்கையாலும் பெருமாள் ஒருவனை நிரஹிக்கப் பார்க்கிலும் அவர் சீற்றத்தை ஆற்றி இவள் ரக்ஷிக்கவல்லவளாகையாலே ரக்ஷிஷ்யதிதி விஸ்வாஸம் சொல்லப்பட்டது. “அஸிதா சாம வஹிமேதஹிமமரோசுதே । ஸ்திதாஸிதாஸி யாசுவம் ராக்ஷஸ: கிம் விவக்ஷயா” என்கையாலே கோமூர்த்தவ ரணம் சொல்லிற்றாயிற்று.

(சா.ஹி) இது வாசுவர்த்தியின்மேல் ப்ரமாணம் - சङ्கल्पத்தில் ப்ரமாணமாமோ என்னவருளிச் செய் கிறார். மன: பூர்வகமாக இत्याடியால். அகூழ்ம, அர்த்தஹிமேன்கை. கார்ப்ணப்ரகாசகவாக்யத்தைக் காட்டுகிறார். ராசுவாஹித்யாடியால், அதிகாரமான அகிஷ்ணுமுமிதிலே சொல்லிற்றென்கிறார். போக்கற்று நிற்கிற இत्याதி. விஸ்வாஸ ப்ரகாசக வாக்யங்களைக் காட்டுகிறார். அலமேஷத்யாடியால், ராக்ஷஸ இதி சம்பூதனம் । கோமூர்த்தவரண ப்ரகாசக வாக்யத்தைக் காட்டுகிறார். அஸிதாஸிதாடியால். பூர்வ இவனை ஸ்திதிதோமே. இனி அஸிதாசனம் ப்ரகாசகமோவென்று ராக்ஷஸிகள் சொல்ல உத்யோகிக்க அத்தையறிந்து அதுக்கு உத்தரம் ஸ்திதாஸிதாஸிதி । கிம் விவக்ஷயா, சர்வம் சஹயாய் அநுக்ரஹைக ப்ரையான இவள் விஷயத்தில் இவ்வுத்திகள்...

(சா.ஸ்வ) அநுகூல்யத்யாதி । சாந்வாஸிதாநமானுகூல்யாசரணங்களைல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷண மென்று கருத்து. அகூழ்மாயிற்று. வாசுவர்த்திபாவே஽ப்யர்த்தஸிதமாயிற்றென்றபடி. இப்படி இவ்விரண்டும் சொல்லப்பட்டாலும், கூபணவர்த்தாஹிபுங்கு சொல்லாமையால் கார்ப்ணம் சொல்லப்படவில்லையே? கார்ப்ண ப்ரயோகமான அதிகாரவிஷேசமும் சொல்லப்படவில் லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார். ராசுவாஹித்யாதி । ஆனாலும், விஸ்வாஸம் சொல்லப்படவில் லையே? “அலமேஷா பரித்ராது” என்று ரக்ஷணசாமர்த்த்யம் சொல்லுகையால் விஸ்வாஸமர்த்த்யஸித மென்றத்தான் கூடுமோ? இவ்ருக்கு ரக்ஷணசாமர்த்த்யமாந் சொன்னாலும் பெருமாளிடத்தில் நின்றும் ரக்ஷிக்கவல்லாளென்றதாகவில்லையே? பரதந்ரையான இவள் அவரிடத்தில் நின்றும் ரக்ஷிக்கத்தான் சமர்த்தையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அலமீத்யாதி । விவரித்துக் கொண்டு இதி । திருவடி இப்படி விவரித்து அநுவதிக்கையால் மஹதோ ஸ்யாது என்கிற பூரோஹத்திலும், ராசுவாது என்றே தாத்ஸ்யம் கொள்ள வேண்டுமென்று கருத்து. அவர் சீற்றத்தை இत्याதி । சீற்றம், சீறிகை. கோபமென்றபடி. இவள் பரதந்ரையாகிலும் வஹிமீயாகையாலே அவரிடத்தில் நின்றும் ரக்ஷிக்க வல்லாளென்றபடி. கோமூர்த்தவரணம் சொல்லிற்றாயிற்று இதி । நீயெங்களுக்கு ரக்ஷையாக வேண்டுமென்று பிராட்டியைக் குறித்து...

(சா.வி) போக்கற்று நிற்கிற நிலையை, உபாயாஸாவேன சஹ வித்யமான ஸ்திதி: । சீற்றத்தையாற்றி, கோபம் சமயித்யா ।...

(சா.சம்) அகூழ்மஸிதி । கார்யேண காரணமநுமிதமீத்யர்த்த: । போக்கற்று நிற்கும் நிலை கத்யந்தரஸூந் தாவஸ்தா । சீற்றத்தையாற்றி, கோபம் சமயித்யா । சொல்லிற்றாயிற்று இதி - அஸிதாசாம, யாசுவம் மீத்யநயோ: “தவமேவோபாயஸூதோ மே ஸுவேத்யங்ஞம் சாந்தர்த்தோபாயதவயாந்நார்த்தகதவாஸ்தவ கோமூர்த்தவரணம்...

(சா.வீ) அனசார்யகங்களென்கை. அங்ரியான ஆத்மநிஷேபசூக்வாக்யத்தைக் காட்டுகிறார். இவை ஐந்துக்கும் இயாடியால். இங்கே இப்ப்ரகரணத்திலே பரிபூர்ணமாகச் சொல்லப்பட்டதென்கை. இஸ்ஸாங்ரப்பதியை ராஷஸிகள் அநுஷியாதிருக்க “ஔவேய் ஶரணம் ஹி வ:” என்னக் கூடுமோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார். இப்படி உபதேஸிக்க இயாடியால். த்ரிஜடையினுடைய ப்ரபத்யந்தஔதீகளாய்...

(सा.सं) अन्तर्नीतत्वादुक्तप्रायमित्यर्थः इत्थं तत्राप्यस्त्वङ्ग पञ्चकसद्भावः - त्वदभिमतमङ्गिनमेव तत्र न पश्याम इत्यत्राह இவ்வைவந்துக்கும் इति - तत्र नैर्भर्यापादक भरन्यसनस्याविवक्षितत्वे प्रणीत्युप सर्गद्वयवैयर्थ्यं स्यादिति भावः - इत्थं त्रिजटयोक्तमननुतिष्ठन्तीनामपि रक्षणान्न निक्षेपस्साधनमित्यत्राह - राक्षसிகள் इति - तैस्त्रिजटोक्त्यनिवारणात्तदनुष्ठानमेव तासामपि...

मू - विलक्कातमட்டே பற்றாசாகப் பிராட்டி தன் வாत्सल्यातिशयத்தாலே “भवेयं शरणं हि वः” என்றருளிச் செய்தாள். இப்பாசுரம் सहृदयமாய் फलपर्यन्तमानபடியை “मातर्मैथिलि राक्षसी स्त्वयि तथैवाद्रापराधास्त्वया रक्षन्त्या पवनात्मजाल्लघुतरा रामस्य गोष्ठीकृता ।” என்று अभियुक्ताர் வெளியிட்டார்கள்...

(सा.दी) विलक्कातमय्यமுண்டாகையாலென்று கருத்து. இத்தால் आचार्यன் प्रपत्ति பண்ணும் போதும் शिष्यனுடைய விலக்காமை வேணுமென்றதாயிற்று. भवेयमेன்றது सहृदयोक्तியோ என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்பாசுரமென்று. मातर्मैथिलीति । त्वयि, உன் विषयத்தில். तथैवाद्रापराधाः, வாசாமகோசரமாக ஆராபராधिकளான राक्षसिकளை । शरणमित्युक्तियை பண்ணா திருக்கச் செய்தே என்று शेषम् । पवनात्मजाद्रक्षत्या त्वयाकाकं तं च विभीषणं शरणमित्युक्ति क्षमौ रक्षतो रामस्य गोष्ठी लघुतराकृता, அனாதரविषயிகृता என்கை. अभियुक्ताர், भट्टர். उक्तियுமன்றிக்கே रक्षिक्कை सर्वमुक्तिप्रसङ्गापादकमன்றோ வென்னவருளிச் செய்கிறார்...

(सा.स्वा) विलक्कात इत्यादि । अवर्कलं प्रपत्तियै अनुसिष्टकवल्लैयलकिलुम् विलक्कातमै यलकिलविववणवु प्रलतिकूल्याभलवमलत्रत्तै वुयलजमलकक कळणु इलपडिक् सळललक् कुडु मेळुनु कळुत्तु. आद्रलपलरलधिविषयत्तिल लळकुत्तिलिलपडिक् कणुडतिलल्लैयेलुनु शङ्कियल मळक्कलकत् तलं वलत्सल्यलतिलशयत्तललै त्युक्तिः । लळकुत्तिल कणुडतिलल्लैयलकिलुम् अललतनिलग्रहैयलनविलवणं स्वभलवत्तललै इतु कुडुमेळुनु कळुत्तु. इलपलसुळरुम् विलक्कलत मडुडल वुयलजमलकक कळणु वलत्सल्यलतिलशयत्तललै तलनै सळलननतैनुनु निश्चयिक्कडु डुलडुल? इङ्कु उडकुऑनुडनमलडक् कळणुड हृदयमलकवुम् संभलवितमनुनुलवेलुन्नविलतु डललपर्यनुतमलकयललुमडडडियै भट्टर् वेलुनिलडुडुकैयललुमतु अहृदयमनुनुलैनुनुकिलरलरु. इलप लसुळरुम् इत्यलडिललु. इलपडि विलक्कलत मलत्रत्तैक कळणुड रक्षिक्कै अतिप्रसङ्गल डलडकमनुनुलै? एनुन्नवळुनिलिச் सळुकिरलरु...

(सा.प्र) आद्रापराधाः, अपराधं कुर्वाणाः । शरणमित्युक्ति क्षमौ, उक्तौ वचने क्षमौ । वाक्योच्चारण शक्तावित्यर्थः । राम कर्तृक रक्षण साकांक्षतया तस्मिन् समीपागमन प्रणिपातादिमत्तया शरणं भवेत्युच्चारण समर्थाविति भावः । “अभियाचाम वैदेहीम्” इत्युक्तेनाभियाचामेत्यनुक्तेस्सीताकर्तृक रक्षणापेक्षा राक्षसी नामप्यस्तीति ता अप्युक्तिक्षमा एवेति तु मन्दम् - पश्चात् प्रातिकूल्यानुष्ठानाभाव प्रसङ्गात् । यद्वा “त्रीन् लोकान् सम्परिक्रम्य तमेव शरणं गतः । सतं निपतितं भूमौ शरण्यश्शरणागतम् । त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च राघवं शरणं गतः” इत्यादीनां कविवाक्यत्वेऽपि “न तेवागनृता काव्य” इत्यादिना ब्रह्मदत्त वरतया अविद्यमान...

(सा.वि) विलक्कातमட்டே பற்றாசாக, निवारणाभावमात्र मेवावलम्बनं यथा भवति तथा । इलप लसுळரुम् “भवेयं शरणं हि वः” इत्येतद्वாக्यम् । हृदयम् । स्वाभिप्रायगतम् । फलपर्यन्तमानपडियै, फलपर्यन्त मासीदित्येतप्रकारम् । अभियुक्तां भट्टार्याः வெளியிட்டார்கள், प्रकाशितवन्तः - किमिति, मातर्मैथिलीति...

(सा.सं) फलायेति नोक्तशङ्कावकाशा इति भावः - “भवेयं शरणं हि वः” इत्युक्तिरहृदयेत्यत्राह - इलपलसुळरुम् इति - विलक्कातமட்டே इत्युक्त्याभावानभिज्ञस्यपररीत्यादरणं स्यादिति भावमेव...

மூ - இவ்விடத்தில் த்ரிஜதேயினுடைய ஆத்மாத்மீய ஔசமசர்மணத்திலே அவ(ர்க)ளுக்குப் பிற வித்து வக்காலே நம்மவர்களுன்று கண்ணோட்டம் பிறக்கும். ராக்சஸிகளும் அந்த்ரூத்கள் - அப் படியே ஔவிபூஷணாழ்வானோடு கூட வந்த நாலு ராக்சஸரும் அவருடைய ஁பாயத்திலே அந்த்ரூதர் —

(சா.தீ) இவ்விடத்தில் இயாதியால். ஔசமசர்மணத்தில் அந்த்ரூத்கள். தத்ர ஔதுவருளிச் செய்கிறார். அவளுக்குப் பிறவியென்று. பிறவித்துவக்கு, ஜன்மசம்வந்தம், த்ரிஜதாப்ரபத்யந்த்ரஔவியாயத்தை । ஔவிபூஷண சசிவரிலும் அதிதேசிக்கிறார். அப்படியே ஔவிபூஷணையாதி. இவ்வாக்யத்தால் அஔய ப்ரதான ப்ரகரணமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்று...

(சா.ஸ்வ) இவ்விடத்தில் இயாதி । பிறவித்துவக்கு, ஜன்மசம்வந்தம். கண்ணோட்டம், அஔமான விசேஷம் - இந்த ராக்சஸிகளுக்கிப்படி ஁பாயத்துவக்குண்டாகையாலே அதிப்ரஸஜ்ஜ்மில்லையென்று கருத்து. இப்படியிவர்களுக்கு ஁பாயத்துவக்குண்டாகில் விலக்காதமட்டே பற்றாசென்று விலக்காமையை ரக்சணவ்யாஜமாக முன்பு சொன்னது விரோதியாதோவென்னில் விலக்காத மட்டே பற்றாசென்று முன்பு சொன்னது ராக்சஸிகளுக்கு ரக்சணத்தில் சாக்ஷாத்வாஜமான ஁பாயாசி த்ரிஜதே பக்கலிருந்தாலும் ததுபயுக்தமாக அவர்கள் பக்கலுள்ள வ்யாஜாசிமிதுவென்று காட்டு கைக்காகவாகையால் விரோதமில்லை. இங்கு ஆசார்யன் ஁ஷ்யனுக்காக ப்ரபதி பண்ணும்போது ஁ஷ்யன் விலக்காமையமையுமென்றும், விலக்குமாகில் ஆசார்யனிவனுக்காகப் பண்ணின ப்ரபதி கார்யகரமாக மாட்டாதென்றும் இவ்அர்யம் ஜாபிக்கைகாக விலக்காத மட்டாகிற வ்யாஜாசித்தை முற்பட ஒரு வாக்யத்தாலையருளிச் செய்து சாக்ஷாத்வாஜத்தை பின்பு வாக்யாந்தரத்தாலையருளிச் செய்தது. ஔசமசர்மணத்திலென்கிறத்துக்கு அந்த்ரூத்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். பிறக்கும் ராக்சஸிகளென்றது பிறக்கும்படியிருக்கிற ராக்சஸிகளென்றபடி. ரக்சணரூபபலசித்தி மாத்ரத்தைக் கொண்டு இவர்களும் ப்ரபதியிலே அந்த்ரூத்களென்று கல்பிக்கப் போமோ? அந்த ரக்சண விபூஷண சஔாஔர ராக்சஸருக்குப் போலே ஏதேனுமொரு சம்வந்தமாத்ரத்தாலையாகலாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அப்படியே இயாதி । ஁பாயேதி । சம்வந்தமாத்ர மதி ப்ரஸக்தமாகையாலையங்கும் ஁பயாந்த்ர ஔவிமவச்யம் கல்பனீயமென்று கருத்து. ஆனாலும் அந்த ப்ரகரணத்திலே இவ்அஜ்ஜாஜ்ஜ் வர்மம் காணா திருக்கயிவை அவிநாஔூதஸ்வஔாவங்களென்று சித்திப்பதெங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்கிறார்...

(சா.ப்ர) கீர்தநாஔாவஔாமாதுவாதுரூபத்வாசு வாயசவிபூஷணாஔயா ஁ரணமியுக்தம் இயவஔாமாதுக்தயா ரக்சித் துமாவிய்யர்ய: நந்வேவ் ராக்சஸீஔிஔர்ந்யாஸஸ்யாகூதத்வாத்ரதர்யமந்யேரப்யகரணாத்ரிபூஷண சஔாஔரநாநா சதுர்நா சாஔநானுஔானா ஔாவாத்ரேதுமந்த்ரேண ரக்சணஸ்ய வுஷம்யநேர்ஔுந்யாவஔத்வாசு தத்ரக்சணமநுபபந்நமிய்யத்ராஔ । இவ் விடத்தில் த்ரிஜதேயினுடைய இயாதிநா - எவ் கசித்திப்ரபதிப்ரகரணே அஜ்ஜாந்வயம் ப்ரதர்யத்ர தத்ரதேவ ப்ரபந்ந சம்வந்திப்யந்த்ரரக்சணப்ராகே...

(சா.வி) ஆத்ராபிராஔா:, த்ர்தகாலகூதாபிராஔா: நநு ராக்சஸீஔிஔ்஁ரணவரணம் கூதமிதி நுக்தமிய்யத்ராஔ । இவ்விடத்தில் இதி அவர்களுக்கும், தாசாமபி । பிறவித்துவக்காலே. ஆுத்யத்திகசம்வந்தேந - ஁ரீர சம்வந்தேநேதி யாவத் நம்மவர்கள், அஸ்மதீயா: । கண்ணோட்டம், த்ரு஁ப்ரஸரணம் । மதீயா இதி கதாஔவிஷயிஔூதா: இய்யர்ய: ।...

(சா.ச) ஁பஔயதி - இவ்விடத்தில் இதி - இதரேஷாமேதத்ரபத்யந்த்ரஔவாய நம்மவர்கள் இயாதி - விபூஷணப்ரபதி...

மூ - அங்குற்ற அபயபுரானபுரணத்திலும் இவ்அங்ஙிவர்ட்மடைக்கலாம். எங்ஙனெயென் னில்? ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸ்திதனான ராவணனுக்கும்கூட “प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली - सीतां च रामाय निवेद्य देवीं वसेम राजन्निह वीत शोकाः” என்று ஹித் சொல்லுகையாலே அனுகூல்ய சங்ஙுல்பம் தோற்றிற்று. இந்த ஹித்வசனம் பித்தொபஹதனுக்கு பால்கைக்குமாப் போலே யவனுக்கு உத்ரேஹேதுவாயிற்று. “त्वांतु धिक्कुलपांसनम्” என்று டிஹ்காரம் பண்ணினபின்பு இனி இவனுக்கு உபதேசிக்கவுமாகாது.

(சா.தி) இப்புரணத்திலுமில் அங்ஙிவர்ட்ம் நிர்வஹிக்கலாமென்கிறார். அங்குற்ற இயாதி. அத்தைக் காட்ட உபகரமிக்கிறார். எங்ஙனெயென்னில் இயாதிடயால். ப்ராதிகூல்யவர்ட்நாபிசந்நி ட்யோதக ப்ரவூத்தியைக் காட்டக் கோலி ராவணசஹவாசம் ப்ராதிகூல்யமென்கைக்காக. ராவண டோஷத்தைக் காட்டுகிறார். இந்த இயாதிடயால். குலபாंसनः, குலடூஷகः ।...

(சா.ஸ்வ) அங்குற்ற இயாதி. அங்கு அனுகூல்ய சங்ஙுல்பாதிசன் விவஸ்திதங்கென்கைக்கு த்ரிஜடா வாக்யத்தில் சாந்நவமேவாபிட்யோயதாமித்யாதிசனைப் போலே அந்த புரணத்திலே லம்பகமில் லாதிருக்க அவற்றை அடைப்பதெங்ஙனென்று ஸாங்ஙித்து உத்ரமருளிச் செய்கிறார். எங்ஙனெ யென்று தொடங்கி நிஸ்ப்ரயோஜனமென்னுமளவாலே. ப்ராதிகூல்யே வ்யவஸ்திதனுக்கும் கூடவென் கிறவித்தால் கிமுதான்யேபாமிதிகைமுதிகம் தோற்றுகையாலே. “अनुकूल्यमिति प्रोक्तं सर्वभूतानु कूलता” என்கிற அனுகூல்யத்தில சங்ஙுல்யமிவருக்குண்டென்று தோன்றுகிறதென்று கருத்து. தயா ச இந்த ஹிதோக்திரூபமான வசனமேயிங்கு லம்பகமென்றதாயிற்று. இந்த விபிஷணவசனம் ஹிதாபி சந்நிதிகமானாலன்றோ இப்படிச் சொல்லலாவது? இது யுத்தபீரூத்வஸாதுகர்ஸஹ்வாதிசனாலே சொன்னதத்தனையன்றோ? அங்ஙனென்றிக்கே ஹித்வசனமேயாகில் இது ராவணனுக்கு உத்ரேஹேது வாவானெயென்ன அருளிச் செய்கிறார். இந்த ஹிதேயாதி. ஹித்வசனமிதி. பரம஧ார்டிகனான ஸ்ரீவிபிஷணாழ்வான் பக்கல் டோஷங்களுக்கு அவகாஸமில்லாமையாலே இது ஸ்வதோ ஹித்ரூபமே யாகிலும், டூஷ்ப்ரகூதியான ராவணனுக்கு தன் வுத்தி டோஷத்தாலே அஹிதமாயிற்றென்று கருத்து. ஸ்வதோஸுநூல்ஸ்ய புரூஷடோஷேண ப்ரதிகூல்யத்வம் கண்டதுண்டோவென்கிற ஸாங்ஙாவாரணார்த்மத்ர டூஸ்தாந்நிதிக்: ஜ்யேஸ்தானுவர்தனம் டர்மமாகையாலே ப்ர஗வடபிதமாயிருக்க தத்யா஗முமப்படியே டாரபுத்ராதி த்யா஗மும அனுகூல்ய விருத்தமுமாய் ப்ராதிகூல்யாசரணமுமாகாதோ? ராவணன் ப்ர஗வட்வேபியாகையா லும் ஸ்வபுத்ரடா ராதிசனவனை அநுவந்நித்திருக்கையாலும் உத்ரஸாங்ஙாவகாஸமில்லையென்னில்ப் போது பிராட் டியை அபஹரித்த உத்ரஸுஷணமே அவனையும் தடநுவந்நிககளையும் விட வேண்டாவோ? ஆகையாலிதெல்லாம் அபிஸூட்யந்நர்மூல்மென்றலாயிருக்கவிங்கு ப்ராதிகூல்யவர்ட்நாபி சந்நி தோற்றுகிறதென்றக் கூடுமோ? என்று ஸாங்ஙியாமைக்காக த்வாந்நு டி஗ித்யாட்யுபாடானம். இனி இயாதி. இவனுக்கென்றது பரமஹித் சொன்ன தன் விஸயத்திலே ஗ூரவிஸயத்திற் போலே அத்யந்நவஹுமிதி பண்ண பாஸமாயிருக்க டிஹ்காரபர்யந்நமாக...

(சா.பு) புரணாந்ந்ரேஸ்யங்ஙாவ்யம் டர்ஸயதி. அங்குற்ற அபயபுரானேதி. தடேவ டர்ஸயதி. எங்ஙனெ யென்னில் ப்ராதிகூல்யத்திலே இயாதினா. கதமித்யர்த்: ।...

(சா.வி) மீஅடைக்கலம், ஸ்வீகர்த்வயம். ராவணனுக்கும்கூட, ராவணஸ்யாபி. தோற்றிற்று. ப்ரதிபாதி. பால், டூரம். கைக்கும், தித்தம். ஆகாது, ந டததே ।...

மூ - இவனோடு அநுபந்தித்த விஹீதிகளுமாகாது. இவனிருந்த விடத்திலிருக்கவுமாகாது. என்றறுதியிட்டு, “**त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च, परित्यक्तामया लङ्का मित्राणि च धनानि च**” என்கிற **स्ववाक्य**த்தின் படியேயிங்கு துவக்கற்றுப் போருகையாலே **प्रातिकूल्यवर्जनाभि सन्धि** தோற்றிற்று. “**रावणो नाम दुर्वृत्तः**” என்று தொடங்கி **सर्वजित्त**தான **रावण**னோட்டை **विरोध**த்தாலே தாம் போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலும் பின்பும் “**अनुजो रावणस्याहं तेन चास्म्यवमानितः । भवन्तं सर्वभूतानां शरण्यं शरणं गतः ।**” என்கையாலும் **कार्पण्यं** சொல்லப்பட்டது. அஞ்சாதே வந்து கிட்டி, “**सर्वलोक शरण्याय राघवाय महात्मने**” என்று சொல்லும்படி பண்ணின **महाविश्वासं**, “**विभीषणो महाप्राज्ञः**” என்று.

(சா.வீ) அங்கு **लङ्कापुत्रदारादிக**ளில். பொறுகை, போகை. **कार्पण्यं** சொல்லும் **वाक्य**த்தை யெடுக்கிறார். **रावणो नामेत्या**டியால். **कार्य**த்தாலே **ऊह्य**மான **महाविश्वासं** காரண சொல்லுகையாலும் சொல்லப்பட்டதென்கிறார். அஞ்சாதே வந்து **इत्या**டியால். **विश्वासं** அஞ்சாதே வருகையால் **सिद्धम्** । **महत्वं** “**सर्वलोकशरण्याय**” என்ற **उक्ति**யாலே **सिद्धम्** । இவ்விரண்டும் **कार्यम्** । **महाप्राज्ञत्वं** **महाविश्वास**காரணம் ।...

(சா.ஸ்வ) **अत्यन्तावमानं** பண்ணினவிவனுக்கென்றபடி. அன்றே **त्यजित्त**துப் போகாமலித் தனை நாளிருந்தது **हितोपदेशा**வசரபுரதீயாலே யிருந்ததாகையாலுமிப்படி **धिका**ரம் பண்ணின பின்பு அவன் **अत्यन्तानर्ह**னாகையாலேயினி **उपदेशार्थ**மிருக்க வேண்டுமென்கையாலுமிப்போது **त्यजित्त**க்கையே **उचित**மென்று கருத்து. தொடங்கி **इति** । **दासवच्चा**வமானித: । என்றதளவாக **इति शेषः** । **रावणशब्द**த்தில் **रावयति** என்கிற **योगार्थ**த்தைக் கணிசித்து **सर्वजित्वोक्तिः** । இத்தால் தானும் பிறரும் தனக்கு **रक्षक**ராக மாட்டாரென்று **द्योतित**யிற்று. பின்பும் **इत्यादि** । தான் அநுஷித்த **शरणगति**க்கு **फल**மாகப் பெருமாள் **अभयप्रदानं** பண்ணின பின்புமிந்த **कार्पण्य**த்தை **अनुवदित्त**க்கையாலுமென்றபடி. **अनुजोरावणस्याहमिति श्लोकोत्तरार्धो दाहरणं गर्वहानिरूप कार्पण्यमप्यस्यास्तीति ज्ञापनार्थम्** । **अभयप्रदान**சாரத்திலேயிப் படியே வெளியிடப்பட்டதினே. ஆனாலும், “**अलमेषा परित्रातुं राक्षस्यो महतो भयात्**” என்றாற்போலே யிங்கு **महाविश्वास**பரமான **वाक्य**மில்லையே? தான் **शत्रुपक्षी**யனாயிருந்து வைத்திங்கே வந்து கிட்டினானென்கிற இம்**मात्र**த்தைக் கொண்டுவனுக்கு **महाविश्वास**முண் டென்று **कल्पित**த்தான் கூடுமோ? **सन्देहादप्येवविधप्रवृत्तिलोक**த்தில் கண்டதில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அஞ்சாதே **इत्यादि** । “**आजगाम मुहूर्तेन यत्र रामस्सलक्ष्मणः**” என்கிறபடியே அஞ்ச வேண்டும் **प्रदेश**த்திலே **अशङ्कित**மாகத் தன்னிலமாக நினைத்து வந்து கிட்டுகையாலே இது **सन्देहात्प्रवृत्ति**யன்றென்று கருத்து. சொல்லும்படி பண்ணின **इति** - **महापराधिक**ளுக்கும்கூட பெருமாள் **शरण्य**ராவாரென்கிற **महाविश्वास**...

(சா.வி) அறுதியிட்டு, **निश्चित्य** । துவக்கற்றுப் போருகையாலே, **सम्बन्धं परित्यज्य गततया** । போக்கற்று நிற்கிற நிலையை, **उपायान्तरा भावेन विद्यमान स्थितिम्** । அஞ்சாதே, **भयमप्राप्यैव** । கிட்டி, **समीपमागत्य**...

(சா.ச) **प्रकरणे कार्पण्यरूपाङ्गप्रदर्शनदशायां** பின்பும் **इत्यस्य निवेद नानन्तरमित्यर्थः** - **अनुजो रावणस्येति श्लोकपूर्वोत्तराभ्यां आर्तिकार्थार्थयोस्सूचितत्वात्तन्मध्यदशायां कृपाजनककृपणवृत्तिरवश्यं भाविनीति तद्रूपं कार्पण्यमुक्तमासीदित्यर्थः** அஞ்சாதே **इति** । **महाविश्वास**சு...

(सा.सं) महाप्राज्ञताकारणम् । सर्वलोकशरण्यायेत्याद्युक्तिः कार्यमित्याभ्यां महाविश्वासस्सिद्ध इति सोऽपि कथित प्राय एवेत्यर्थः । यद्वा, महच्छब्दसमभिव्याहृत प्राज्ञशब्दो महाविश्वासाभिधारय्येवेत्याह प्राज्ञतैः ॥ इति - राघवमिति शरण शब्दोऽत्र उपायपरः । गतशब्दस्तु गत्यर्थबुद्ध्यर्था इति बुद्धिविशेष...

(सा.सं) रूपवरणपरः - उपायवरणं चात्र निरपेक्षरक्षकत्ववरणम् - तत्र रक्षकत्व वरणरूपं गोप्तृत्ववरणं विशेष्यत्वेनान्तर्नीतमुक्तं भवतीत्यर्थः - उपायवरण वाचिना शरणं गत इत्यनेन शरण्य उपायान्तरस्थाने निवेश्यः । तन्निवेशनं च स्वनिर्भरत्व पर्यन्तं भरण्यसनप्रधानात्मनिक्षेपं विना नेति सोऽपि तेन व्यञ्जित इत्यभिप्रेतम् - न केवलमिह तस्यार्थसिद्धत्वं कण्ठोक्ति रपि विद्यत इत्याह - उपायवरणशब्दकृत्ताऽऽह इत्यादिना । निवेदनशब्दोऽत्र न ज्ञापनमात्रार्थः । प्रकरणस्यास्य सपरिकरात्म ।...

மூ - முபஸ்திதம்'' என்கையாலே ஘டகபுரஸ்சரமான ஆத்மநிஷேபம் சொல்லிற்று. இப் ப்ரகரணத்தில் நிவேதன ஸ்வுத் விஜ்ஞாபனமாத்ரபரமானால் நிஷ்ப்ரயோஜனம்

(ஸா.தீ) ஸெய்கிறார். இப் ப்ரகரணத்தில் இதுயாதி, நிவேதயத், பரஸ்வீகாரம் பண்ணி வைய்யுங்கோ ளென்றபடி - சொல்லுகிறவளவே ப்ரயோஜனமன்றே. நிவேதயத், ஆத்ரயிக்கப் பண்ணுங்கோ ளென்றபடி. மற்றுள்ள ப்ரபத்திப்ரகரணங்கள், காக்கஜெந்தாதி...

(ஸா.ஸ்வா) த்யுத்தம் பவதி । ஸோமூத்வரணோபாயவரணயோரநதிபேதாதிதி ப்ரா஑ுபபாதிதம் । ஁வம் ச ஸோமூத்வமேவ ஸித்த ஸா஑்யோபாய ஸா஑ாரணேனோபாயஸ்வுதேன கிஸ்தித்விஸேஸ்யுத்ததயா ப்ரதிபாத்தத இதி ஸித்தயதி । ததாபி மானஸ்ய ப்ரயோஜனம் ச ஸோமூத்வவரணே ப்ரதிபாத்தமானே ஸோமூத்வரூபோபாயாந்ரஸ்தான நிவேஸனரூப பரந்யாஸஸ்யாப்யபி வ்யஜ்ஜனம் । யதோபபாதிதம் விரோதபரி஑ாரே । “ஸோமூத்வவரணத்தே அத்ஜ்மாகப் பலவிடத்திலும் வித்யியா நிற்க. “஁பாயே஑்ர஑் ரகிஸ்த்ரோ:” இதுயாதிக்களிலே ஸரணஸ்வுதம் ஁பாயார்த்தேகவாத்தகமென்று நிஷ்கர்பிக்கை ஸேருமோவென்னில் ஸோஸாவானவன் தன்னையே அத்யந்தாகிஸ்த்ரனான அதிகாரி தன்னுடைய நேத்தத்வத்துக்குறுப்பாக பரந்யாஸத்தாலே ஁பாயாந்ரஸ்தானத்திலே நிவேஸிப்பிக்கிறவாஸி தோற்று கைக்காக “஁பாயார்த்தேகவாத்தக:” என்று நிஷ்கர்பிக்கப்படுகிறது இதி । த்வயாதிக்காரே ச “ஸர்வாதிக்காரி களுக்குமவ்வோ ஸாஸ்தார்த்தங்களாலே ஁ராதிதனான ஸர்வேஸ்வரன் ஑லோபாயமாயிருக்க இங்கு விஸேஸித்து ஁பாயமென்று வேண்டிற்று. ஁பயாந்ரஸ்தானத்திலே ஸ஑ஜகாரூப்யவிஸிஸ்டனான ஁ஸ்வர னை நிறுத்துகிற ப்ரபத்தி ப்ரகாரம் தோற்றுகைக்காகவாமத்தனை இதி । ஆத்மநிஷேபமिति । “நிவேதயத் மாம் கிஸ்த்ர” என்கிறவிடத்தில் நிவேதயத் என்கிற ஸ்வுத் ஆத்மநிஷேபபரமென்று கருத்து. இங்கு நிவேதனம் ஆத்மநிஷேபமேயாகில் நிவேதயாமி என்று வேண்டியிருக்க நிவேதயத் என்னக் கூடுமோவென்கிற ஸஜ்ஜாவாரணார்த்த ஑டகபுரஸ்சரமான இதுயுத்தி: இங்கு ஆத்மநிஷேபம் ஸ்வகர்த்தகமே யாகிலுமித்தே பரகர்த்தகமாக நிர்தேஸித்தத்துக்கு அவர்களை ஑டகராக புரஸ்கரிக்கையிலே தாத்யர்யம். ஆத்மநிஷேபம் பண்ணுமிடமெங்கும் ஁கார்யாதிக்களான ஁ந்ரஜ்ஜரே புரஸ்கரிக்கை ஁வஸ்யகமிறே யென்று கருத்து. இங்கு நிவேதனஸ்வுத் ப்ரஸித்தி ப்ராத்தூர்யாதிவிஜ்ஞாபன பரமாகலாகாதோ என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். இப் ப்ரகரணத்திலே இதுயாதி இது ஸரணா஑திப்ரகரணமாகை யாலே அத்ஜ்ஜிகளொழிய விஜ்ஞாபனமாத்ரம் இங்கு ஁நபேஸிதமென்று கருத்து. இப்படி ஁ரண்டு ப்ரகரணங்களில் கண்ட மாத்ரத்தையிட்டுயிவை ஁விநாபூத்...

(ஸா.ப்ர) நிஷ்ப்ரயோஜனமिति । ப்ரகரணஸ்ய ஸரணா஑திபரத்வாத்ர விபிஸேண ஁஑த இதி ஜ்ஞாபனமாத்ரஸ்ய நிஷ்ப்ரயோஜனத்வாத்; ஑விநிவேதயேதிதுயாதிஸு ஸமர்பணபரத்வத்ரஸாத்த்ரஸமர்பணோத்தேரபேஸிதத்வாத் சமர்பண...

(ஸா.வி) வரணஸ்ய வ்யஜ்ஜிதத்வம் மாஸ்து ஸரணஸ்வுதஸ்ய ரகிஸ்துத்வார்த்தகத்வஸ்வீகாரேண ஸாஸ்வுத்வமேவாஸ்திவிதி பாவ: । நிஷ்ப்ரயோஜனமिति - ப்ரகரணஸ்ய ஸரணா஑திபரத்வாதிவிபிஸேண ஁஑த இதி விஜ்ஞாபனமாத்ரஸ்ய ஸத்ருப்நாத்தா ஑மநவிஸயதயா ப்ரத்யுத் விரோதித்வாத் நிவேதயீதஸ்வாத்தானமிதுயாதி । நிவேதனஸ்வுதஸ்ய ஸமர்பணபரதயா...

(ஸா.) நிஷேபபரத்வேநாத்த்ர: கண்தோக்யஸித்த்யாபத்தே: । கிந்து ஸ஑்யமாத்த்ர நிவேதனம் । “நிவேதயீத ஸ்வாத்தானம் விஸ்ணாவமலதேஜஸி । ஆத்த்ரானம் தேவாய நிவேதயேத்” இதுயாதிஸ்திவ மாம் ஸமர்பயதேத்யேவார்த்த இதுயா஑ - இப் ப்ரகரணத்தில் இதி । நிஷ்ப்ரயோஜனமिति - ஸர்வஜ்ஜே ராமே ஸ்வஸமோபா஑தஜ்ஞாபனஸ்ய ப்ரயோஜனாபாவ இதுயர்த்த:...

மூ - இப்படி மற்றுமுள்ள ப்ரபத்திப்ரகரணங்களிலும், லௌகிகத்ரவ்ய நிஷேபங்களிலும், சங்க்ஷேபவிஸ்தார ப்ரக்ரித்யைலே இவ்அர்த்தங்கள் காணலாம். தான் ரக்ஷிக்க மாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்க வல்ல னொருவன் பக்கலிலே சமர்ப்பிக்கும்போது, தானவன் திறத்தில் அநுகூலாபி சந்நித்யையுடைய வனாய் ப்ரதிகூலாபிசந்நித்யைத் தவிர்த்து அவன் ரக்ஷிக்க வல்லன், அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதும் செய்யுமென்று தேறி, தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை யறிவித்து நீ ரக்ஷிக்க வேண்டு மென்று அபேக்ஷித்து ரக்ஷயவஸ்துவையவன் பக்கலிலே சமர்ப்பித்து, தான் நிர்ஹரணாய் ஹய் கெட்டு மார்பிலே கை வைத்துக் கொண்டு கிடந்துறங்கக் காணா நின்றோமிறே.

(சா.தி) ப்ரபத்திப்ரகரணங்கள் - தேறி, விஸ்வசித்து - தான் ரக்ஷிக்க மாட்டாமையை அறிவித்து என்று கார்ப்பண்ய ப்ரகாஸனம் - நீ ரக்ஷிக்க வேணுமென்று குஸ்துவரணம். மார்பிலே கை வைத்துக் கொண்டென்று நிர்ஹரணவஸூகனம். இவ் அநுகூல்ய...

(சா.ஸ்வ) சுவஹங்களென்று நிஸ்சயிக்கப் போமோவென்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி மற்றுமுள்ள இதி. காககபொதகுஜேந்தாதி ப்ரபத்தி ப்ரகரணங்களிலுமென்றபடி. மற்றுள்ள ஸரணாகதி ப்ரகரணங்களும் லௌகிகத்ரவ்ய நிஷேபங்களும் அநந்தங்களாகையாலவையெல்லாவற்றையும் காண்கை ஸக்யமோ? ப்ராயஸஸக்யங்களென்றாலுமில் அங்ளங்கள் ப்ராயிகங்களாமத்தனை போக்கி அவிநாஹூதங்களாக சித்திக்குமோ? என்ன இவற்றின் அர்த்தஸ்வஹாவத்தாலும், லோகதூஷி யாலும், சித்திக்குமென்று கணிசித்த அர்த்தஸ்வஹாதிசனைக் காட்டுகிறார். தான் இத்யாதிபால் - வல்லன் இத்யந்தென சமர்த்தவமும், ரக்ஷிப்பதும் செய்யும் இத்யநென காரணவமும் சொன்னபடி... தேறி, விஸ்வசித்து, தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை யறிவித்தென்று கார்ப்பண்ய சொன்னபடி. மார்பிலே கை வைத்துக் கொண்டென்றது கலேஸமெல்லாம் தீர்ந்து, தான்...

(சா.ப்ர) பரவ்ரமிதி ஹவ: | एवं प्रमाणतमे श्रीमद्रामायण एवाङ्गानुष्ठान दर्शनात्सर्वत्राङ्गाविना भावस्सिद्ध एवेत्यभिप्रेत्य लौकिक भरन्यासे अङ्गान्वयं दर्शयति | இப்படி மற்றுமுள்ள இத்யாதிநா | அவமேவொதாஹூதவ்யதிரிசுதேஸு வாயஸகபொதோபாஹ்யானாதிஸ்வித்யர்த்த: | சங்க்ஷேபவிஸ்தரேதி, ப்ரகரணாந்தரே சங்க்ஷேப: விஸ்தரஸ்து லௌகிகப்ரபதன இத்யர்த்த: | சபித்ராசேத்யாகிஸ்சந்யரூபொ஽ஹிகார உக்த: | க்ருதஸ்நலோகபரிஹ்ரணே஽பி ரக்ஷகாந்தராலாஹோக்தேராகிஸ்சந்யானுஸந்நாநாத்மகம் கார்ப்பண்யம் த்யோத்யதே | ஸரணம் கத இதி நிரபேக்ஷ ரக்ஷகத்வ ப்ரார்த்தநாத்மிக அங்ளி சுவரூபம் ததந்தநீதி குஸ்துவரணம் சோக்தம் தமேவேதி ப்ராதிகூல்யானுஸ்தானபலப்ரதஸ்ய ப்ரத்யஹிஜ்ஞாபநாத் ததானீ ததவிஸயே அநுகூல்ய சங்கல்ய ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனமஹாவிஸ்வாஸாவிவக்ஷிதா இதி சங்க்ஷேபேந த்ரஸ்து ஸக்யமித்யர்த்த: | லௌகிகேவிஸ்தரேநாங்ளாந்வயம் ப்ரதர்ஸயதி - தான் ரக்ஷிக்க மாட்டாததொரு வஸ்துவை இத்யாதிநா | ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை அறிவித்து, ரக்ஷணாஸக்திம் விஜ்ஞாப்ய, ஜ்ஞாபநஸ்ய ஜ்ஞாநபூர்வகத்வாதிசந்யானுஸந்நாநரூபம் கார்ப்பண்யம் தென த்யோத்யதே | மார்பிலே கை வைத்து இத்யாதி |...

(சா.வி) தர்ஸநாசு சமர்ப்பணபரவ்ரமிதி ஹவ: | காக்காதி ப்ரபத்தி ஸ்தலே மோக்ஷஸ்தலே஽ப்யேவ்ரத்ரஸ்தவ்யமித்யாஹ - இப்படி மற்றுமுள்ள இதி | ரக்ஷிக்க மாட்டாத, ரக்ஷிதும்ஸக்யம் | ரக்ஷிக்க வல்லன், ரக்ஷணசமர்த்தஸ்ய | ஒருவன் பக்கலிலே ஁கஸ்ய விஸயே | அவன் திறத்தில், ததவிஸயே | தவிர்த்து த்யக்த்வா | ரக்ஷிப்பதும் செய்யும், ரக்ஷணம் க்யூர்தி - தேறி: விஸ்வஸ்ய | ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை, ரக்ஷணாஸாமர்த்த்யம் | அறிவித்து விஜ்ஞாப்ய | ஹய் கெட்டு, விஹாய | மார்பிலே, ஁ரஸி | கை வைத்துக் கொண்டு, ஹஸ்தம் நிஷ்ப்ய | கிடந்து, ஸயித்வா | உறங்க, நித்ராணே சதி |...

(சா.ஸ) ஁தாவதா ப்ராயிகதேவ ஸ்யாந்நாவஸ்யம் ஹவநமித்யத்ராஹ - இப்படி இதி | அதேதேஸாஹநுஸ்தேயார்த்த...

மூ - எங்ஙனேயென்னில், சார்வஜஸர்வசக்தியுக்ஞாய், கர்மானுரூப ஫லப்ரதனாய், சர்வோபகாரநிரபேக்ஷனாய் (சா.தி) சங்கல்பப்ராதி஫ூல்யவ்ரஜநானுஸந்நானஸ்தலம் காட்டுகிறார். சார்வஜேத்யாடியால் ஫்ரியாபதத்தில் மஹாவிஸ்வாஸமனுஸந்நேயமென்கைக்காக அதுக்கு ஹேதுவானஸங்க்ஷாபஞ்ചகநிவர்தகா஫ரவத்வென விஸேஷி஫் கிறார். தத்ரா஫ு ஸங்க்ஷாபஞ்ചக ஸ்வரூபம் ஫ர்ஸ்யதி । சார்வஜேத்யாடியால் அபரா஫தர்ஸிநிங்ரஹ ஸக்திமாஸ்சேதி ஫ாவ:, இது ஫ண்யனான தனக்கு அ஫ிங்மய்னாகாமைக்கு ஹேதுத்வெனோபந்யாஸம் - கர்மானுரூப஫லப்ரதனா யென்றது அனந்த஫லத்தைத் தாராமைக்கு ஹேதுபந்யாஸம் சர்வோபகாரநிரபேக்ஷனாயென்றது அல்பவ்யா பாரத்தால் தாராமைக்கு ஹேதுபந்யாஸம் । ஫ஹுவி஫ம்ஹோபகாரங்களிலும் அபேக்ஷையில்லாதவனிந்நத அல்பவ்யாபாரத்தை அபேக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக மஹா஫லம் தர஫் கூடுமோவென்று...

(சா.ஸ்வ) ப்ரபத்யநுஸ்தான விரோ஫ிஸங்க்ஷாபஞ்ചகநிவர்தகதயா ஫ோபகாரகதமத்வ ப்ரகாரத்தையும், அந்நத ஸங்க்ஷாபஞ்ചகத்தையும் த஫்வீஜங்களையும் காட்டுகிறார். சார்வஜேத்யாடியால். சார்வஜஸர்வசக்தியுக்ஞாய் இதி - அபரா஫தர்ஸிநி ங்ரஹ ஸக்திமாஸ்சேதி ஫ாவ: - இது ஫ண்யனான தனக்கு அவன் அ஫ிங்மய்னாகக் கூடுமோ என்கிற ஸங்க்ஷைக்கு ஫ீஜம் - கர்மானுரூப஫லேதி, இது ப்ராஸிவிரோ஫ியான அனந்தா பரா஫ங்களையுடையார்க்கு அளவில்லாத ஫லத்தை தர஫் கூடுமோ? என்கிற ஸங்க்ஷைக்கு ஫ீஜம் - ஫லம் கர்மானுரூபமாகையாவது; ஸத்க்ரமணஸஸத்஫லம், ஫ுஷ்க்ரமணோ ஫ுஷ்஫லம், மஹதோ மஹத்஫லம், அல்பஸ்யால்ப ஫லம், த஫்விரோ஫ிநஸ்தத்ப்ரதி஫ந்நதஸ்சேத்யேவ் ரூபமாயிருக்கை. ததா ஫ானந்தாபரா஫ங்களிருக்கையாலே அனந்த஫ுஷ்஫லங்களைக் ஫ொடுக்க வேண்டியிருக்க அத்தைக் ஫ொடாதே ஸத்஫லத்தைக் ஫ொடுக்கையும், ப்ராஸிவிரோ஫ியாயிருக்கையாலே ப்ராஸிப்ரதி஫ந்நதம் பண்ண ப்ராஸமாயிருக்க ப்ராஸி யைக் ஫ொடுக்கையும் அல்பவ்யாபாரத்துக்கு அல்பம் ஫ொடுக்க ப்ராஸமாயிருக்க அளவில்லாத ஫லத்தைக் ஫ொடுக்கையும் கூடுமோ? என்று ஸங்க்ஷா஫ிப்ராயம் । சர்வோபகாரேதி । இது அல்பவ்யா பாரத்துக்குத் தருகை கூடுமோவென்கிற ஸங்க்ஷைக்கு ஫ீஜம் । மஹோபகாரத்திலுமுள்பட அபேக்ஷையில்லாதவனுக்கு அல்பவ்யாபாரமுபகாரமாகமாட்டாதென்னுமிடம் கைமுத்யஸி஫்஫மன்றோ வென்று ஸங்க்ஷா஫ிப்ராயம் ।...

(சா.ப்ர) ம஫ிகாரிணோதி நீ஫த்வம் ஫ேதி । சார்வஜஸர்வசக்தியுக்ஞாய் இத்யநேநானந்தாபரா஫ஜ்ஞானவான் தத்஫ல ப்ர஫ான ஸக்தஸ்ச விஸக்ஷண மோக்ஷம் ந ஫஫்யா஫ிதி ஫்யோத்யதே - கர்மானுரூப஫லப்ரதனாய் இத்யநேந அனந்தா பரா஫஫லப்ர஫ானாத்஫ூர்வம் ந ஫ாஸ்யதீதி ஫்யோத்யதே । நிரபேக்ஷேத்யநேந பூர்ணத்வா஫லம் ஫ரந்யாஸம் நாபேக்ஷத இதி...

(சா.வி) அனுஸந்நி஫்க்கும்படி, அனுஸந்நேயாய ஫ாஸ்யாத்ாதூஸ ப்ரகார: சார்வஜஸர்வசக்தியுக்ஞாய் இதி, ஸர்வ ஜத்வென ஸகலாபரா஫தவெ஫்தித்வாத் ஸர்வசக்தித்வென த஫நுங்ண஫ல ப்ர஫ான ஸக்திமத்வா஫்஫஫ண்஫தரதயா கதம்஫஫ி ங்நத்வ்யோ ஫வதீதி ஸங்க்ஷா ஜாயதே । கர்மானுரூப஫லப்ரதனாய் இத்யநேந க்ரம஫லப்ர஫ான஫்஫ூ ஸங்க்ஷல்பத்வாத் க்ரமஸாமங்ரயா: க஫ாப்யவிர்மாத் மோக்ஷம் ந ஫஫ாதிதி ஸங்க்ஷா ஜாயதே - சர்வோபகார நிரபேக்ஷனாய் இதி ப்ரிபூர்ணத்வா஫லவ்யாபாரேண ந ஫஫்யா஫ிதி ஸங்க்ஷா ஜாயதே । உபகார ஸாபேக்ஷஸ்து ஸ்வோபகாராபேக்ஷயால்ப...

(சா.ஸம்) அனுஸந்நேயத்வமாஹ - சார்வஜேத்யா஫ிநா ।...

மூ - क्षुद्रदेवतैகளைப் போலே क्षिप्रकारியன்றிக்கேயிருப்பானாய் समाधिकदरिद्रனான सर्वेश्वரன், अनन्तापराधங்களையுடையார்க்கு अभिगम्यனாகையும், प्राप्तिविरोधியான अनन्तापराधங்களையுடையார்க்கு அளவில்லாத फलத்தைத் தருகையும், अल्पव्यापारத் துக்குத் தருகையும், தாழாதே தருகையும், தரம் பாராதே தருகையும், கூடுமோவென்கிற शङ्कைகளுக்கு निवर्तकங்களுமாய் यथासंभवमुपायत्वप्राप्यत्वोपयुक्तங்களுமாயிருந்துள்ள पुरुषकारसम्बन्धगुण व्यापार प्रयोजन विशेषங்களாகிற -

(சா.தி) शङ्कै । क्षुद्रदेवतै इत्यादि विलम्बियाथே தர மாட்டாமைக்கு हेतूक्ति । समाधिकदरिद्रனென்றது வாசி பாராதே தர மாட்டாமைக்கு हेतूपन्यासம். தாழாதே, विलम्बियाथே. தரம், तारतम्यम् । महाप्रभुवानவன் अतिक्षुद्रனை गणियानीथே. यथासंभवम्, यथायोग्यम् । पुरुषकारमुपायत्वोपयुक्तम् । सम्बन्धादிகள் उभयत्रोपयुक्तங்கள். पुरुषकारமாவது? आश्रयणीयனுக்கும் आश्रयिப்பார்க்கும் घटकனான चेतनன். सम्बन्धं, शेषशेषिभावादि । गुणங்கள், दयादிகள். व्यापारं, सृष्ट्यादि । प्रयोजनविशेषமாவது, आश्रितप्रयोजनैक प्रयोजनत्वम् ।...

(சா.ஸ்வ) क्षुद्रेति । இது தாழாதே தரக் கூடுமோவென்கிற शङ्कைக்கு बीजम्. தாழாதே என்றது विलम्बियाथேயென்றபடி. समाधिकदरिद्रனென்றது தரம் பாராதே தரக் கூடுமோவென்கிற शङ्கைக்கு बीजम्. தரம், तारतम्यम् । महाप्रभुवानவன் अतिक्षुद्रனை गणियानीथே. तथा च தரம் பார்த்துக் கொடுக்கைக்கும் लक्ष्यமல்லாத விषயத்தில் தரம் பாராதே கொடுக்கை सुतरां கூடாதிதே என்று शङ्काभिप्रायम् । यथा सम्भवमिति - पुरुषकारमुपायत्वोपयुक्तम् । सम्बन्धादிகள் उभयत्रोपयुक्तங்கள். पुरुषकारமாவது अपेक्षितத்தைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்க வல்ல चेतनன் अभिगम्यனாகைக்கு उपायமாக வரிக்கப்பட்ட चेतनान्तरम् । सम्बन्धः स्वामित्व दासत्वरूपः । गुणाः - कारुण्यवात्सल्यादयः । व्यापारस्सङ्कल्प रूपः । प्रयोजनं रक्षणव्यापारे स्वस्य फललाभः ।...

(சா.ப்ர) सकृद्भ्रन्यासान्न दद्यादिति द्योत्यते - क्षुद्रदेवतैகளை இत्यादिना अल्पकालसाध्येन न दद्यादिति द्योत्यते - समाधिकदरिद्रனாய் இத்யனேனாதி नीचेभ्यो न दद्यादिति द्योत्यते - यथा संभवमिति सम्बन्धो गुणेष्वानन्द सौन्दर्यादयश्च प्राप्यत्वोपयुक्ताः । इतरे वात्सल्य सौशील्यादयोज्ञानशक्त्यादयश्च...

(சா.வி) व्यापारस्यापि फलं ददातीति भावः क्षுद्रदेவதैகளைப் போலே इति क्षुद्रदेवतास्ता वच्छीघ्रफलप्रदाने तदाशया शीघ्रं सर्वेस्वाश्रिता भवन्तीति स्वप्रभुत्वविस्ताराय शीघ्रंफलं ददति - अयं तु स्वतस्सिद्धैश्वर्यवत्वात्तदर्थं शीघ्रकारी न भवति शीघ्रं मोक्षं न ददातीति शङ्का जायते । समाधिकदरिद्रनாய் இத்யனேன तारतम्यमविचार्यपरिच्छेद्य फलं न दद्यादिति स्वयमधिको हि पराधिक्यं विचार्य तदनुगुणमेव फलं ददातीति शङ्का जायते - அளவில்லாத फलம், अपरिच्छेद्य फलம் । தருகையும் दानमपि - अपि विरोधे । தாழாதே. अविलम्बेन । தரம் பாராதே, तारतम्यमविचार्यैव । पुरुषकारेति । पुरुषकारसम्बन्धः...

(சா.சங்) தாழாதே, विलम्बं विना । தரம் பாராதே, तारतम्यं नालोच्य । सापराधघटकश्चेतनः पुरुषकारः - निरुपाधिक स्वस्वामि भावादिसम्बन्धः - गुणाः, सौलभ्य सौशील्यौदार्यादयः - स्वाभाविकस्सङ्कल्पविशेषस्वीय रक्षणे बहुमुखेन प्रवृत्तत्वादि व्यापारः - स्वीयेषु फलप्रदाने स्वार्थत्वा...

(சா.தி) பொதிந்து கொண்டு, तात्पर्यத்திலே गर्भीकरித்துக் கொண்டென்கை. அர்த்தமாக
சித்திக்கும் प्रकारத்தைக் காட்டுகிறார். இப்படி विशिष्टेति। स्वामியை, लक्ष्मी विशिष्ट
स्वामியை। स्वामि विषयத்தில் अभितानुवर्तनமும் अनभितवर्जनமும் பண்ணுபவரே
என்று கருத்து. यद्वा, विशिष्टस्वामியை, पुरुषकार सम्बन्धगुण...

(सा.प्र) उपायत्वोपयुक्ता इत्यर्थः। பொாதிந்து கொண்டுருக்கிற, स्फुटतरं प्रतिपादके पूर्वकृता पराधक्षापणार्थं पुरुषकारमपेक्षमाण स्यानुकूल्याभावे प्रातिकूल्ये च पुरुषकार एव न सिद्ध्यतीति पुरुषकाररूपं श्रीमच्छब्दार्थात्तयोस्सिद्धिः। नारायणेत्यत्र सम्बन्धसामान्यस्य षष्ठ्यर्थतया स्वस्वामिभावसम्बन्धस्य प्रतीतेर्दासस्य स्वाम्यतिशयकरत्वमेव स्वरूपमिति जानन्प्रपित्सुर्भगवत्प्रीतये विहितेषु प्रवर्तते - किञ्चनारायणशब्दाद्ब्रह्मोहिणा नियन्तृत्वस्यापि प्रतीतेः “श्रुतिस्मृतिर्मैवाज्ञा” इत्युक्तभगवन्नियमनाद्विहितेषु प्रवर्तते, निषिद्धेभ्यो निवर्तते च। प्रवृत्तिर्निवृत्तिश्च सङ्कल्पपूर्वके इति सम्बन्धरूपनारायणशब्दार्थाच्च तयोस्सिद्धिरिति भावः, एवं मूलमन्त्रे चरमश्लोके च औचित्यादानुकूल्यसङ्कल्पप्रातिकूल्यवर्जनप्रकाशकप्रदेशानप्याह இப்படி விசிষ্টனா ண் இति। पुरुषकारविशिष्टं सर्वेश्वरमित्यर्थः, पुरुषकारसम्बन्धगुणव्यापारप्रयोजन...

(सा.सं) भिसन्धि कृतोमुखोल्लासः प्रयोजनम् । विशेषपदं पञ्चस्वप्यन्वेति - कथमत्रतयोरनुसन्धेयता प्रकार इत्यत्राह ॐ३३३ इति । विशिष्टणाणां, पुरुषकारादिविशिष्ट नानागुणवत्स्वामि विषये ।...

மூ - காட்டுகிற ஸ்லங்கள் ஔக்த்யத்தாலே யவன் திறத்தில் ஸாஸமாந அ஢மதானுவர்தன ஸங்கல்பத்தை யும் அந஢ிமதநிவர்தனத்தையும் ஸாகாசிப்பிக்கின்றன. இப்புரூபகாராடிகளாந்துக்கும் விசேஷங்கலாவன.

(ஸா.டீ) வ்யாபார ஸ்ரயோஜன விசுஷ ஸ்வாமியை - அநுகூல்ய வர்ஜன ஸாதிக்கூல்யானுவர்தனங்கலால் வந்த நி஗்ரஹ் ஸமிக்கைக்காகவிறே புரூபகார வேண்டிற்று. ஆகையால், புரூபகாரத்தால் நி஗்ரஹ் ஸமித்த பின்பு, இனி அநுகூலனாய் அநானுகூல்யாநிவர்தனாக வேணுமென்று ஸங்கல்பிக்க ஸாஸமென்கை. ரக்ஷணத்தில் ஁பயுத்தமாந குணங்கலாப பார்த்தாலுமிது ஸாஸம். அநாடிகாலமாக ஁ண்டான ஸ்வரக்ஷணார்த்த்யாபாரவீசுஷ்யத்தை அநுஸந்஢ித்தாலும் இது ஸாஸம். அதிசு஢்ரனான தன் ரக்ஷணத்தைத் தன் ஸேறாகச் ஸெய்கையை அநுஸந்஢ித்தாலுமிது ஸாஸம். இதில் விசுஷ ஁ன்று புரூபகார குணாடீவீசுஷ்யமெல்லாம் ஸால்லியிருக்க ஸ்வாமியென்று பூதங்நிர்டேஸ஢ிமதானுவர்த்யந஢ிமத நிவர்திகளில் ஸ்வாமித்வ் ஸாநஹேதுவாகையாலே புரூபகாராடீ ஢ர்மவிசுஷ ஸ்வாமியை யென்கை. நாராயண ஸ்லத்தில் ஸ்வாமித்வத்தால் ஁஢யமும் தோற்றுமென்கை. விசேஷ ஸ்ல ஢்ந்நான்தே ஸ்ரீயமாண மாகையால் ஸ்ரத்யேக் ஸ஢்ந்஢ித்தது புரூபகார விசேஷ ஸ஢்ந்஢ிவிசேஷமென்று யோஜிப்பது. புரூபகாராடீ ஁ந்துக்கும் விசேஷத்தைக் காட்டுகிறார். இப்புரூபகாராடிகள் இத்யாடியால்...

(ஸா.ஸ்வா) ஔக்த்யத்தாலே இதி. தனக்கு அத்யந்தோபகாரகங்கலான அகாரங்கலையுடையவ னாயும், ஸ்வாமியுமாயிருக்கிறவன் திறத்தில் தனக்கு அ஢ிமதானுவர்தனஸங்கல்பாடிகள் ஁க்தங்க ளிறே. இப்படி இவ்அகாரங்கல் ஔக்த்யத்தாலே ஸ்ரயோஜகங்கலாகையால் அதிஸ்ரஸங் ஁டியா வ காஸமில்லையென்று கருத்து. இப்படி விசுஷனான வென்கிற வித்தாலே ஸ஢்ந்஢ிவீசுஷ்யமும் ஸால்லியிருக்க ஸ்வாமிஸ்லத்தாலேயத்தை விசேஷித்து பூதக் நிர்டேசித்தது அ஢ிமதானுவர்தநாடிக ளில் ஸ்வாமித்வ் ஸாநஹேதுவென்று ங்நாபநார்த்தம். இப்புரூபகார ஸ஢்ந்஢ிகுணாடிகள் அத்யந்தோபகாரக ங்கலாகிலன்றோ இவ்ஔக்த்ய் ஸி஢்஢ிப்பது. லூகிகேஸ்வரர்க்கல் பக்கலிவையிருக்கச் ஸெய்தே யும், க்ரக்திகார்யகரங்கலாகாதொழியவும் கண்டதில்லையோ? புரூபகாராடிகளுக்கு விசேஷ முள்ளவிடத்தில் கார்யகாரத்வநையத்ய் காண்கையாலிங்குமப்படியாகத் தட்டில்லையென்னில் அப்படிக்கொத்த விசேஷங்கலாலை? ஁ன்னவருளிச் ஸெய்கிறார். இப்புரூபகாராடிகளில் இத்யாடி. ஁ந்துக்கும் இதி. ஸ்ரயோஜன விசேஷங்கலான்று...

(ஸா.ஸ்ர) விசேஷங்கல் இத்யத்ர ஢்ந்நான்தே ஸ்ரூதஸ்ய ஸ்ரத்யேக஢ிஸ஢்ந்஢ிஸ்யாடீதி தேஷா் விசேஷானாஹ. இப் புரூபகாராடீ...

(ஸா.வி) புரூபகார ஸ஢்ந்஢ி விசுஷ ஸ்வாமிஸ்ரதிபாடக ஸ்ல஢்யா஢ீஔக்த்யஸ்ராதே அநுகூல்யஸங்கல்ப ஸாதிக்கூல்யவர்ஜன ஸ்ரகாஸ்யே ஢வத இதி ஢ாவ: . அவன் திறத்தில், த஢்஢ிஸ்யே. ஸ்ரயோஜனவிசேஷங்கலாகிற இத்யத்ர ஢்ந்நான்தே ஸ்ரூதஸ்ய விசேஷ ஸ்ல஢்யஸ்ய ஸ்ரத்யேகாந்யாதுபுரூபகார விசேஷ ஸ஢்ந்஢ி விசேஷ குணவிசேஷ வ்யாபார விசேஷ ஸ்ரயோஜனவிசேஷ விசுஷேத்யத்ய்தி஢்விசேஷ் ஢ர்ஸயதி - இப்புரூபகாராடிகள் இதி...

(ஸா.ஸ்) ஸாபரா஢்யஸ்ய தத ஁வ ஸாஸி ஸ்ரதி஢்ந்஢ி நிவர்த்஁ங்நாஸா் தத்வெந் ஸரண் ஢்ஜமாநஸ்ய தடானுகூல்யெந் வர்தன தத்ஸாதிக்கூல்யநிவர்தநா஢ிஸ஢்ந்யோரீஔக்த்யஸ்ராததயா ததாவி஢் ஸ்வாமி ஸ்ர஢்ஷிக் ஸ்ல஢்யே த஢்஢ிஸ்யா஢ிமதானு வர்தனஸ்ய ஸங்கல்பநியதாஸ்ய்ரத்ய்ஸி஢்஢்஢்யத்ய்: புரூபகாராடீ ஸங்ஸ்வஸ்யந்வித விசேஷஸடார்த்யா் ஢ர்ஸயதி - விசேஷங்கலாவன இத்யாடினா. . .

மூ - மறுக்கவொண்ணாமையும், ஒழிக்கவொ(ண்ணாமை)ழியாமையும், நிரூபாபிக மாகையும, ஸஹகாரியைப் பார்த்திருக்க வேண்டாமையும், தண்ணியரான பிறருடைய பேறே தன் பேறாகையும —

(ஸா.தீ) மறுக்கவொண்ணாமை, ஂனதிக்ரமணியத்வம் புருஷகாரத்துக்கு விஸேஷம் । இது விஸ்வாஸானு ஸந்தானஸ்தலபுரதர்ஸனோபுதாதம் । ஒழிக்கவொண்ணாமை ஸம்வந்தத்துக்கு விஸேஷம் । நிரூபாபிகத்வம் குணங்களுக்கு. ஸஹகார்யநபேக்ஷத்வம் வ்யாபாரத்துக்கு. பிறருடைய லாபமே தன் லாபமாகை புயோஜனத்துக்கு விஸேஷம் ।...

(ஸா.ஸ்வ) முன்பு ஸொன்னவிடத்தில் விஸேஷ ஸஹ் த்வந்த்ரான்தே ஸ்ரூயமாணமாகையாலே, புர்த்யேகம் ஸம்வந்திக்கிறதென்று கருத்து. மறுக்கவொண்ணாமை, ஂபுர்த்யாஹ்யேயத்வம் । இது புருஷகாரத்துக்கு விஸேஷம் । ஒழிக்கவொழியாமை, வர்ஜனியத்வே புய்வர்ஜனியத்வம் । இது ஸம்வந்தத்துக்கு விஸேஷம் । நிரூபாபிகத்வம் குணங்களுக்கு விஸேஷம் । ஸஹகார்யநபேக்ஷத்வம் வ்யாபாரத்துக்கு விஸேஷம் । தண்ணியர், ஂத்யந்தநீசர், பேறு, லாப: । ரக்ஷண வ்யாபாரத்தில் தான் புலஹாபியாமிடத்தில் தண்ணியரான பிறருக்கு வரும் லாபமே தனக்கு லாபமாக வேண்டியிருக்கை...

(ஸா.பு) ஐந்துக்கும் இத்யாதிநா । மறுக்கவொண்ணாமையும், ஂபுர்திபேத்யத்வம் ச । ஂத்யந்தாஹிமதயா லக்ஷ்யா ஸஹ்ஹுஹிதஸ்ய ஹபவதாபி புர்திஹதிகரணா ஹாவிததி ஹாவ: - ஒழிக்கவொழியாமையும், நிரஸநார்த்யத்வேஂப்யநிரமனியத்வம் । தேவதாநுரஸேஷத்வேஂபி ஹபவக்ஷேஷத்வஸ்யாநபுரதிரத்ய: - ஸஹகாரியைப் பார்த்திருக்க வேண்டாமையும், ஹபவத்ஸஹ்ஹுஹிதஸ்ய ஸஹகாரி ஸாபேக்ஷத்வா ஹாவ: । ஸர்வஸ்ய ஹபவததீநத்வா த்ஸ்மிஸ்சித்கர்த்வ்யே தத்ஸஹகாரிஸஸ்பாதிநபூர்வகம் ஸ்வேக்ஷாஸமகாலம் தத்கரணஸாமர்த்யமித்யர்த: । தண்ணியரான பிறருடைய பேறே தன் பேறாகையும, ஂத்யந்தநீசானா் ஜீவாநாமிஸ்வரஸேஷதயா ஜீவாதிஸயஸ்ய “புரஸ்திஸ்தாராஜ” இதுக்தரீத்யா ஹபவததிஸய புரய்வஸானசு । உக்தவிஸேஷணவிஸிஷ்டானா் புருஷகாராதிநா஢்...

(ஸா.வி) மறுக்கவொண்ணாமையும், வாஹ்யாதிஸயேந ததுக்தேரலஹ்ஹனியத்வம் - இத் புருஷகாரஸ்ய விஸேஷ: - இத் விஸ்வாஸவிரோதி துரதிகமத்வஸஹ்ஹுஹிதநிவர்தகம் । ஒழிக்கவொண்ணாமையும், ஹபவதத்யந்தா ஹிமதேநாபி கேநசிந்நிரஸநார்த்யத்வே க்ருதேஂப்யநிரஸனியத்வம் - இத் ஸம்வந்தஸ்ய விஸேஷ: ஸஹஜஸம்வந்த இதி யாவத் - இத் கர்மானுரூப புலபுரதஸ்யாப்ய புரிக்ஷேத்யபுலபுரதத்வம் ந ஸ஢்வதீதி விஸ்வாஸவிரோதி ஸஹ்ஹுஹிதநிவர்தகம் । ஸ்வஸ்வாஹிஹாவஸம்வந்தஸ்ய ஸ்வத: புராஸ்த்வாத்ஸவ்யமேவ ஸ்வஸ்துரக்ஷணார்த் புரவ்ருதேஸ்வவீஷம்யாதி புரிஹாராய வ்யாஜமாந்ரஸாபேக்ஷ கர்மானுரூபபுலபுரதத்வம் ந புரஹோஹ்வதீதி ஹாவ: நிரூபாபிகமாகையும இதி - குணாநாமயம் விஸேஷ: - நிரூபாபிகபுரமோதாரத்வ நிரவதிக தயாதிமத்வாத்லபவ்யாபாரமாந்ரேணாப்யநவதிகபுலம் ததாதிதீதித்ஂபு வ்யாபாரமாந்ரேண கதமபுரிமதி புலம் ததாதிதி விஸ்வாஸவிரோதிஸஹ்ஹுஹிதநிவர்தநம் । நிரூபாபிகமாகையும இத்யநேந “தாத்ருத்வம்புரிவக்த்ருத்வம் தீரத்வமுகிதஜதா । ஂஹ்யாஸேந ந லஹ்யந்தே சத்வார: ஸஹஜா குணா:” இதுக்துதீதார்யாதிபுணாஸூசிதா: - ஸஹகாரியைப் பார்த்திருக்க வேண்டாமையும், ஸஹகார்ய புரதீக்ஷகத்வம் - ஂயம் வ்யாபாரஸ்ய விஸேஷ: ஹபவத்ஸஹ்ஹுஹிதஸ்ய ஸ்வயமேவ ஸஹகாரி ஸ஢்பாதிநேந கார்யகாரிதயா ஸஹகார்யநுரஸமவதானபுரதீக்ஷா விரஹாதிதமவிஸம்வேந கதம் புலம் ததாதிதி விஸ்வாஸவிரோதி ஸஹ்ஹுஹிதநிவர்தகம் - தண்ணியரான பிறருடைய பேறே தன் பேறாகையும, தண்ணியரான ஂத்யந்தநீசாநா஢் ।...

(ஸா.ஸ) மறுக்கவொண்ணாமை, ஂனதிலஹ்ஹனியத்வம் । ஒழிக்கவொழியாமை, ஂவர்ஜனியத்வம் । தண்ணியர், துத்ரா: ।...

(सा.सं) अथ यथालोकं सार्वज्ञादिगुणज्ञानेन शङ्कापञ्चकोत्थितिं पुरुषकारविशेषादिना तत्परिहार प्रकारं च यथालोकं च दर्शयति இவ்விशேஷங்களைந்ததிலும் इति - कृत्स्नापराधज्ञस्तदनुगुणदण्डन शक्तश्च सापराधेन कथमभिगन्तव्यस्स्यादिति शङ्कां पुरुषकारबलात्परिहरति - सर्वज्ञनाम् इत्यादिना । कर्मानु रूप फलप्रदः तच्चान्यस्य कथमपरिमितफल प्रदस्स्यादिति शङ्कां सम्बन्ध बलेन परिहरति ।...

மூ - கர்மானுரூப஫லப்ரதனேயாகிலும் இப்ப்ரபத்तिரூபவ்யாஜத்தாலே ப்ரஸந்நனாய் ஸ்வாமித்வ, டாஸத்வ, ஸம்ப்ந்நஹோபாஹிகமாய் டாய் போலே ஸ்வத்: ப்ராஸமாநவளவிலல்லாத ஫லத்தையும் தரும். அவாஸ ஸமஸ்த காமனாகையாலே ஸர்வோபகாரநிரபேக்ஷனேயாகிலும் அல்பத்தாலே வஸீகார்யனான ஸுஜந ஸார்வஹீமணைப் போலே தன்நிரூபாஹிக காரூண்யாஹிகளாலே இவன் ஸெய்கிற ஸில்வான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு ப்ரமோபகாரமாக...

(ஸா.டீ) ஸ்வத்: ப்ரவூத்நாகாமையால் கர்மானுரூப஫லப்ரதனேயாகிலும் ஒழிக்கவொழியாத ஸம்ப்ந்ந விஸேஷத்தாலே அதற்கு அநுரூபமான அந்நத்ஸ்திர஫லத்தை வ்யாஜமாத்ரத்தால் தருமென்கிறார். கர்மானுரூபேத்யாஹி... .

(ஸா.ஸ்வ) ஜாபித்மாகிறது. ப்ரஸந்நனாய் இதி । ப்ராஸிவிர்ஹிகளான அபராஹ்ங்களையெல்லாம் க்ஷமித்தவனாயென்றபடி. இத்தால் டுஷ்கர்மங்களுக்கு டுஷ்஫ல் கொடுக்க வேண்டாவோ வென்கிற ஹோத்ரி ப்ரஹ்மத் । அத் எவ் ப்ராஸிவிர்ஹிகளுக்கு ப்ராஸிப்ரதிப்ந்நகரூப஫ல் கொடுக்க வேண்டாவோவென்கிற ஹோத்ரிமும் ப்ரஹ்மத் । ஸ்வாமித்வ டாஸத்வ ஸம்ப்ந்நஹோபாஹிகமிய்நேந கர்மானுரூபமன்றிக்கேயளவிலல்லாத ஫லத்தைத் தரக் கூடுமோவென்கிற ஹோத்ரி ப்ரஹ்மத் । இது கர்மஸம்ப்ராஹ் ஫லமாகிலன்றோ கர்மானுரூபத்வ் கொள்ள வேண்டுவது. இது ஸம்ப்ந்நஹோபாஹிகமாய், டாய் போலே ஸ்வத் எவ் ப்ராஸமாகையாலே ப்ரபத்त्याஹிகள், ஸ்வர்காஹிகளுக்கு யாஜாஹிகள் ஸாக்ஷாட் டநங்களாகிறாற் போலன்றிக்கே ப்ரதிப்ந்ந நிவூத்தி மாத்ரோபக்ஷீணங்களாய் ப்ராஸிரூப஫லத்துக்கு ஸாக்ஷாத் ஸாஹ்நங்களல்லாமையாலேயிந்த ஫ல் கர்மஸம்ப்ராஹ்மல்லாமையாலிங்கு அந்த ந்யாய் வர ப்ரஸத்தியில்லை என்று கருத்து. கர்மஸம்ப்ராஹ்஫லேஷு கர்மானுரூபத்வ்நியமமென்னில் அந்நாபராஹ்நிவூத்தி ரூபமாஹ்஫ல் ப்ரபத்तिரூபால்யவ்யாபாரஸாஹ்யமாவதெங்ஙனே யென்று ஸஹ்யாயாமெக்காக வ்யாஜேத்யுக்தி: । லோகத்திலேமாஹ்ராஹ்த்தையும் ப்ரணிபாடாஹிவ்யாஜமாத்ரேண க்ஷமிக்கக் காண்கையாலும் வே஢த்திலும் யதாஹிகாரமல்பப்ராபிஷித்தத்தாலே மாஹ்ராஹ்நிவூத்தி ஸொல்லக் காண்கையாலும் இங்கு அந்நாபராஹ் நிவூத்तिரூப மாஹ்஫லமல்ப வ்யாபாரஸாஹ்யமாகத் தட்டில்லையென்று கருத்து. ததா ஹ் கர்மஸம்ப்ராஹ் ஫லேஷ்வபிகர்மானுரூபத்வ்நியமமபராஹ்நிவூத்தி வ்யதிர்ஹித் ஫லவிஷயமென்றதாயிற்று. அவாஸ ஸமஸ்தேதி । ந து ப்ரகூதோ஢்பகாராணா் ஸ்வூத்த்யநநுரூபத்வானுஸந்நாஹி நிதி ஹாவ: । அப்படி அநுஸந்நா முண்டாகிலன்றோ அல்பவ்யாபாரமவனுக்கு ஸபகாரமாக மாட்டுமோவென்று ஸஹ்யை பிறப்ப தென்று கருத்து. ஸர்வோபகார நிரபேக்ஷத்வ் அவாஸஸமஸ்த காமதாப்ரயுக்தமானாலும்ந்த ஸஹ்யை த஢வஸ்யை யன்றோ என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். (தன்) தந்நிரூபாஹிகேதி । இங்கு நிரூபாஹிகத்வமாவது அநுஷ்டிஹிகமாகவும் தனக்கொரு ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷியாதொழிகை. எவ் வி஢ காரூண்யாஹிபூண ப்ரவஸ்நாகையாலே...

(ஸா.ப்ர) இவன் ஸமிக்கிற ஸில்வான வ்யாபாரத்தை, எத்ஹ்ரித்யமாணால்யவ்யாபாரம் । ஸகூ஢்ரந்யாஸ மிய்த்ய: ।...

(ஸா.வி) மிதி. அத் எவ் ஹாஸ்ய "அவிஜாதா ஸஹஸாங்கு:" இதி நாம ஹ் । கர்மானுரூபேதி - ஫லாந்நப்ர஢ானஸ்ய கர்மோபாஹிகத்வாததாத்வே஢பி ஸம்ப்ந்நஸ்ய ஸ்வாஹாவிக்கத்வாத் ஸ்வரூபப்ராஸ஫லம் ஸந்நா஢ிநி வூத்தி டாயமிவ வ்யாஜமாத்ரேண வா ஢஢ாதிதி ஹாவ: ஸில்வான அல்பம் ।...

(ஸா.ஸ) கர்மானுரூபேதி - ஸ்வாத்மஸமர்ஷ்வதி ஜிவே ப்ரமாத்மா஢பி ஸவிஹூத்திக்க் ஸ்வாத்மானமநுஹாவ்யத்வே நார்ப்யதிதி த஢ா ஸ்யாத், ய஢்யமபூர்ணகாமஸஸ்நூபகார ஸாபேக்ஷ:, ந ஹ் ததா, அத: கதமேதஸ்ய கார்ய் கர்யாஹிதி ஸஹ்யாமிமா் காரூண்யாஹி பூணவ்லேந ப்ரஹ்ரதி - அவாஸேத்யா஢ிநா...

म् - आदरित्तुக் கொண்டு கृतज्ञனாய் कार्य செய்யும் - மற்றும்ள்ள शास्त्रार्थங்களுக்கு விலम्बித்து फलं கொடுத்தானேயாகிலும் अनन्यशरणனுடைய प्रपत्तिக்கு औदार्यादिगुण सहितமாய் सहकार्यन्तर (தர) निरपेक्षமான தன் सङ्कल्पमात्रத்தாலே काकविभीषणादि களுக்குப் போலே இவன் கோலின காலத்தில் அபேகித

(சா.தி) மற்றும்ள்ள இத்யாதி । மற்றும்ள்ள शास्त्रार्थங்கள், यजनभजनादிகள். மற்றை शास्त्रங்களில் விலம்பும்...

(சா.சுவா) आर्त रक्षणத்தாலொழிய आत्मधारणं அலபமானனாய் இவர்கள் திறத்திலேதேனு மொரு வ்யாஜத்தை स्वात्मधारणोपयुक्तமாக प्रतीक्षித்துக் கொண்டு நிற்கினாகையாலே இவ்அல்ப வ்யாபார இவனுக்கு परमोपकारமாகிறதென்று கருத்து. இவ்அர்யமெல்லாம் मूलवाक्यத்தில் परमोप कार शब्दத்தாலும் कृतज्ञनாய் कार्य செய்யுமென்கிறவித்தாலும் தோற்றுகிறது. तथा च தனக்கு पूर्णत्वनिवृत्यर्थமொரு उपकारத்தை அபேகியாதிருக்கையும் காருण्याதி परवशतையாலே आर्तरक्ष णार्थமாக அவர்கள் திறத்தில் ஒன்றே स्वात्मधारणार्थ போலே தனக்குப் परमोपकारமாக आदरिक्कையும் विरुद्धमन्றென்றதாயிற்று. லோகத்தில் ऐश्वर्योत्कर्षमितरेष्वलक्ष्यताबुद्धिनिदान மாக காண்கையாலிங்குமப்படியானாலோவென்று शङ्क्याமைக்காக अल्पத்தாலே वशीकार्य ன் இத்யாதி दृष्टान्तोक्ति: - सौजन्यरहितानामैश्वर्योत्कर्षम् அப்படியானாலும், सौजन्यशालिनां இந்த ऐश्वर्योत्कर्षमल्पத்தாலே वश्यराकैककेयुறுப்பாமென்று கருத்து. மற்றும்ள்ள शास्त्रार्थங்கள், यजनभजनादிகள். अनन्यशरणत्वं, उपयान्तरराहित्यम् । सद्धारकप्रपत्तिக்கு मोक्षरूपफलं विलम्बिक्क வில்லையோவென்று शङ्क्याமைக்காக இவ்விசேஷம் । प्रपत्तिக்கு இத்யஸ்யாபேகிதம் கொடுக்கும் இத்யெனாவ்ய: - सहकार्यन्तरेति । स्वाधीनसहकारिव्यतिरिक्त सहकारीत्यर्थ: - सहकार्यन्तर निरपेक्ष மானவென்கிற सिद्धवदनुवादத்தாலே स्वतन्त्रனுடைய सङ्कल्पமெல்லாத்துக்குமிந்த सहकार्यन्तर निरपेक्षत्वं स्वभावமென்று சொல்லிற்றாகிறது. இத்தால் மற்றும்ள்ள शास्त्रार्थங்களில் विलम्बि त्तुत्तुப் फलं கொடுக்கிறதும் स्वोच्छामात्रத்தாலத்தனை போக்கி स्वाधीनसहकारि प्रतीक्षையாலே யன்றென்று ज्ञापितமாகிறது. तथा च विलम्बिक्कைக்கும், विलम्बियाமைக்கும், தன் सङ्कल्पमात्र மொழிய வேறு ஒரு காரணமில்லாமையாலிங்கு தாழாதே தரக் கூடுமென்று கருத்து. இப்படி स्वतन्त्रனான தன் सङ्कल्पमात्रத்தாலே विलम्बिக்குமாகில் லோகத்தில் போலே ஒரு आश्रितர் திறத்தில் கொடாதிருக்கவும் प्रसङ्गியாதோவென்று शङ्क्याமைக்காக औदार्येत्याद्युक्ति: । லோக த்திலும் लुब्धன் கொடாதிருக்க மத்தனை போக்கி उदारनुमाय் स्वतन्त्रனுமாயிருக்குமவன் கொடாதிரானென்று கருத்து. अन्यत्र विलम्ब्यकारियாயிருக்கிறவிவனுக்கு प्रपन्न विषयத்தில் क्षिप्रकारित्वं கண்டதுண்டோவென்று शङ्क्याமைக்காக இங்கு काकादिदृष्टान्तोक्ति:...

(சா.வி) மற்றும்ள்ள इति । यजन भजनादिषु विलम्बः प्रपदनेऽप्यवि लम्बश्च स्वतन्त्रसङ्कल्पनियत इति भावः...

(சா.ச) क्षुद्रदेवताविलक्षणत्वेन विलम्बितफलप्रदस्य परात्परस्य भगवतः कथमतिक्षुद्रप्रपित्यपेक्षित काल एवापेक्षित प्रदत्त मितिमां शङ्कामौदार्यगुणसहित सहकार्यन्तर निरपेक्षस्वसङ्कल्प विशेषरूपव्यापार विशेष बलेन परिहरति - மற்றும்ள்ள इति । समाधिकदरिद्रः प्रदाताप्रदेयगौरवतारतम्यसम्प्रदानलाघ वादिकं समालोच्यातिनीचस्याति महत्फलं कथं प्रददातीतीमां शङ्कां परप्रयोजन...

மூ - கொடுக்கும் - சமாஹிகடரிரட்ரனேயாகிலும் ஸ்வாதந்யா஢ி஑ுண விசிஷ்டனாம் தன் ஸ்ரயோஜனமாக ஂஶ்ரீதருக்கு ஂபேஶிதம் ஸெய்கிறானாகையாலே கோசலஜனபடத்தில் ஜந்ருக்களுக்குப் போலே குமாரனோடொக்கத் திரிய்க்கான கிளிக்குப் பாலூட்டும் கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக் கும். இப்படி யதாலொக் பிறந்த ஶட்கைளுக்கு யதாலொக் ஸ்ரஹாரமுண்டாகையாலே யதாஶாஸ்த்ரம் ஸ்ரபத்ரி ஂபேஶிதஸா஢நமாகக்

(ஸா.஢ி) ஸ்ரபத்ரிக்கு ஑லாவிலம்஑மும் ஸ்வதந்ஸ்ரஸட்கூல்பநியதமென்கை. ஸமா஢ிகேத்யா஢ி . ஸ்ரஶ்யம் ஸெய்யிலிளே ஂவர் தரம் பார்ப்பது. ஸ்வஶ்யம் ஸெய்யில் இதரில் தரம் பாரக்க வேண்டாவென்கை. யதாலொக் ஸ்ரஹாரமாவது ஂந்ந: ஸுரஜன஢ாய ஸுஜனஸார்வ஢ுமகாக வி஢ுஷண திரிய்க்குக்களாகிற லு஢ிககடூஷ்ணத்ர்தால் க்ரமேண...

(ஸா.ஸ்வ) “கயா஢ுஸுதவாயஸ்” என்கிற ஶலொகத்தின்படியே இருக்கும் ஢யநிவ்ரத்ரி஑ு஑லம் ஶி஑்ரம் ஶி஢்஢ித்ததிளே. ஂஶ்ரீத விஷயத்தில் மற்ருள்ள ஶாஸ்த்ரஶ்யங்களுக்கு விலம்஑்யகாரித்வம் ஸ்வஸட்கூல்பமாத்ர க்ருத்மானாலும் ஶ்ஷ்வரனுக்கு ஂவத்யமாகாதோ என்னில் இது ஢ஜனஶாஸ்த்ரஶ்யத்தில் ஂந்நிமஸ்ரத்யயாந்ரு ஸாஸநநிஷ்பத்யத்ரம்மாகையாலும் யஜனா஢ி ஶாஸ்த்ரஶ்யங்களில் தான் ஶி஑்ரகாரியாகில் ஢ெவதாந்ந்ரராணாம் லொகாரா஢்யத்வா஢ாவம் ஸ்ரஸட்கூல்க்கையாலவர்கள் பக்கல் ஂநு஑்ரஶ்யம்மாகையாலும் ஂவத்யமன்று. இவ் ஂர்த்யம஢ிகாரிவி஢ா஑ா஢ிகார ஸ்ர஢ெவதாஸாஸ்த்ரஶ்ய஢ிகாரங்களிலே கண்டு கொள்வது. தன் ஸ்ரயோஜநேதி - தான் கொடுக்கிற ஸ்ரயோஜநத்ரதைப் பிறர்க்கு ஸ்ரயோஜநமாக இவனெண்ணியிருந்தாலன்றோ தரம் பாரக்க வேண்டுவதென்று கருத்து. ஶ்ஷ்வரன் தரம் பாராதே கொடுத்தது கண்டதுண்டாவென்று ஶட்கூலயாமைக்காக கோசலேதி ஢ூஷ்ணாந்ருதி: . கோசலஜந்ருக்கள் கர்மவ்ஷயத்வநைக் ராஷியாகையாலே ஂங்கது கூடினாலும் ஂத்யந்நாந்ந்ரஜ்ஜரான நித்யஸூரிகளோடு வாசியறத் தருகைக் கூடுமாவென்று ஶட்கூலயாமைக்காக ஢்விதூய ஢ூஷ்ணாந்ருதி: . தன் ஸ்ரயோஜநமாகக் கொடுக்கிறானாகில் ஢க்தி ஸ்ரபத்ரி வ்யதிரக்தி சில கர்மங்களுக்குத் தன் ஸ்ரயோஜநமாகக் கொடாதே தரம் பார்த்துக் கொடுப்பானென்று ஶட்கூலயாமைக்காக ஸ்வாதந்யேத்யா஢ுத்ரி: . ஂ஢ிஶ்ஷெ஢ ஢யாவாஸ் த்யா஢ி ஶட்கூல: . இந்த வ்யவ்ஸ்தைக்கு ஸ்வாதந்யா஢ிகளே நியாமகங்களென்று கருத்து. ஂந்யந்நா தூந்ந்ரயனான ஶ்ஷ்வரன் திறத்தில் பிறந்த ஶட்கூல்களுக்குயிப்படி லு஢ிககடூஷ்ணமாத்ரத்ரதையிட்டு ஸ்ரஹாரம் ஸொல்லக் கூடுமோ? ஸ்ரபத்ரி: ஑லஸா஢நத்வ வசனம் இருந்தாலும் ஂத்ருதஷட்கூலகல஢்஢ித்ரமாகையாலது ஂந்யஸ்ரமாஸத்ரதனையன்றோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். இப்படி யதாலொகமித்யா஢ி . ஂத்யந்நா தூந்ந்ரயவிஷயத்தில் ஶட்கூல பிறந்ததுவும் லொகமர்யா஢ாவலம்஑நமாத்ரத்ரதாலாகையாலே ஸ்ரஹாரமுமப்படியே யாகலாமென்று கருத்து. யதாஶாஸ்த்ரமிதி . ஶாஸ்த்ரான்ந்ரவிரு஢ா ஢ாவே...

(ஸா.ஸ்ர) குமாரனோடொக்க, குமாரஸ்யேவேத்யத்ர: - நந்வேவ் லொகந்யா஢ு஢ித் ஶட்கூலனாம் லொக...

(ஸா.வி) ஸமா஢ிகேதி - குமாரனோடொக்க, குமாரேண ஶஹ . கிளிக்கும், ஶுக்ஸ்ய ச - பாலூட்டும் கணக்கிலே, ஶுர஑ாயயித்ருத்வந்யாஸேந . குமாரஸ்யேவ ஸ்வலூலா்ர்த் ஶுக்ஸ்யா஑ி ஶுரம் ஢஢ாதி த஢்஢ி஢ிதி ஢ாவ: -ஸ்ரஸ்ரயோஜநஸ்ய ஸ்வஸ்ரயோஜநத்வாத்ரத்ர தாரதம்யம் ந விசார்யமிதி ஢ாவ: . யதாலொக் ஸ்ரஹாரமிதி - ஂந்ந: ஸுர ...

(ஸா.ஸம்) தயா ஸ்ர஢ானே தாரதம்யா஢ி விசாரொ஑்஑ேஶித: , ஸ்வஸ்ரயோஜநத்வெந ஸ்ர஢ானே து ந த஢்஑ேஶிதிஸ்ரயோஜந விஷெஷலெந ஸ்ரஹாரி ஸமா஢ிகேதி - ஶட்கூல தத்ரஸ்ரஹார ஸ்ரகாரம் ஑்ருத்ரே ஶட்கூலம்ய்ய நி஑மயதி இப்படி இதி - எவ் யதாலொகமுத்யிதஷட்கூலனாம் யதாலொகமேவ ஸ்ரஹாரே ஶதி ஂநந்யஸ்ர ஸ்ரபத்ரி ஶாஸ்த்ரேணொத்ரு...

மூ - குறையில்லை. இவ்விशिष्टமான பुरुஷகாராदிகளைந்தையும் சதாचार्यகடாக்ஷविशेषத் தாலே தெளிந்தவனுக்கல்லது महाविश्वासं பிறவாது.

(சா.தொ) परिहारम् । शङ्कापञ्चकनिवर्तकத்துக்கு फलं காட்டுகிறார். இவ்விशिष्टமான இत्यादि, अनतिक्रमणीयत्वादि...

(சா.ஸ்வ) प्रत्यक्षविरोधाभावेऽपि प्रपत्ति शास्त्रस्य अन्य परत्वे सर्वशास्त्राणामपि मुख्यार्थपरित्याग प्रसङ्ग इति भावः । पुरुषकार सम्बन्धादिकளான இவ்அகாரங்கள் शङ्कापञ्चक निवर्तकत्वेनोपकारकங்களென்றது கூடுமோ? शङ्कानिवृत्तिमात्रं पुरुषार्थமன்றிறே. இனி शङ्कापञ्चकनिवृत्तियையிட்டு महाविश्वासरूपाङ्गोपयुक्तங்களாகையால் उपकारकங்களென்னிலப்போது சிலர்க்கிந்த பुरुஷகாராदிகளுடைய ஜானமிருக்கச் செய்தேயும் महाविश्वासं பிறவாதொழிவானேன்? ஜானமாत्रமிருந்தாலும் தெளிவில்லாமையாலதுபிறக்கவில்லையென்னில் பुरुஷகாராदिबोधक शास्त्रमिருக்கச் சிலருக்குத் தெளிவுதான் இல்லாதொழிவானேன் என்ன அருளிச் செய்கிறார். இவ்விशिष्टेत्यादि । विशिष्टமென்றது மறுக்கவொண்ணாமை யொழிக்கவொழியாமை இत्याடியாக கீழ்ச்சொன்ன विशेषविशिष्टமென்றபடி. सदाचार्येति । ஜானத்துக்கு शास्त्रं सामान्य सामग्रीயானாலும் தெளிவுக்கு இது विशेषसामग्रीயென்று கருத்து. कटाक्षविशेषமாவது, उपदेशोपयुक्ता नुग्रहमात्रमன்றிக்கே उपदिष्टार्थங்களிலே யிவனுக்கு நல்ல தெளிவு உண்டாக வேணுமென்று ஒரு அவசரத்தில் उदिक்கும் अनुग्रहम् । இந்த பुरुஷகாரसम्बन्धादिज्ञानமும் அதில் தெளிவுக்காக ஓர் अनुग्रहविशेषமும் வேணுமோ? नास्तिकனுக்கு विश्वासं பிறவாதொழிந்தாலும் आस्तिकனுக்கு...

(சா.ப்ர) न्यायेनैव परिहारे पुरुषकारादयोऽपि लोकत एवावगन्तुं शक्या इति तेषां मन्त्र प्रकाश्यत्वं “प्रायश्चित्त प्रसङ्गे तु सर्वपापसमुद्भवे । मामेकां देवदेवस्य महिषीं शरणं श्रयेत् ।। वाचः परं प्रार्थयिता प्रपद्येन्नियतश्चिरम्” इत्यादिभिः पुरुषकारादि ज्ञापनतद्वरणविधिवैयर्थ्यं स्यादित्यत्र यद्यपि लोकतः पुरुषकार सम्बन्धादीनामावश्यकत्वमात्रं ज्ञातुं शक्यम् । अथापि तेषां स्वरूपविशेषस्य विशेषणानां च प्रतिबन्धादेश्च मन्त्रादिप्रतिपाद्यतया सदाचार्यादिनवगमे शास्त्रादिष्वित्युक्तप्रकारेण विश्वासो न जाये तेत्याह । इवविशिष्टமான பुरुஷகாராदிகள் इति । सदाचार्यकटाक्ष विशेषத்தாலே इत्यत्र “एकयैव गुरोर्दृष्ट्या द्वाभ्यां वापि लभेत यत्” इत्युक्तः प्रथमगुरु कटाक्षस्तत्साध्य आचार्यकटाक्षश्च...

(சா.வி) स्त्रीपरिजनदाय सुजन सार्वभौमकाक विभीषणादि शुकादिदृष्टान्तानुसारेणेति भावः । शङ्कापञ्चकज्ञाने निवर्तकज्ञानस्य विश्वासदाढर्यं फलमिति द्रष्टव्यम् । குறையில்லை, ந்யூனதா नास्ति । एतद्विशेष विशिष्ट पुरुषकारादिज्ञानाभावे महाविश्वासो नोत्पद्यत इति व्यतिरेक मुखेनाह - इवविशिष्टமான इति - தெளிந்தவனுக்கல்லது. ஜாதவந்த் வினா஽न्यस्य - तदेवाकाङ्क्षापूर्वकमुपपादयन् तत्र गोविन्दाह्वयोक्तं...

(சா.ச) प्रपत्तेर्मोक्षपर्यन्ताभिमत फलसाधनत्वं निर्बाधमिति यथाशास्त्र मित्यस्याशयः एवं चानन्य पराबाधित शास्त्रीयेऽर्थे महाविश्वासे सति नैवमर्थस्वभावमात्र परिशीलने न शङ्कोत्थित्यवकाश इति भावः - ईदृश महाविश्वासस्य दुर्लभत्वनिरूपणमुखेन तदङ्गक प्रपदनस्यापि भक्त्यादिवदुपपादयत्वा दुरुफलसाधनत्वमक्षतमियाह । இவ்விशिष्टமான इति । अनतिलङ्घनीयत्वादि विशिष्टेत्यर्थः ।...

மூ - எங்ஙனேயென்னில், ईश्वरன் அபிமுகனல்லாமையாலே कर्म யோகாதிக்கு அநர்ஹ் னாம் படியான महापराधங்களையுடையனாய், “धिगशुचिमिनीतम्” என்கிற ஸ்லோகத் தின்படியே எட்டவரிய ஫லத்தைக் கணிசிக்கும்படியான चापलத்தையுடையனாய் —

(சா.வீ) விசிஷ்டமான புருஷகாரிகள். இம்மஹாவிஷ்वासதௌர்ஹ்யத்தை உபாதிக்கிறார். எங்ஙனே யென்னில் இत्याதியால். महापराधबाहुल्यமுடையார்க்கு எங்ஙனம் ஫லசிद्धி என்கிற ஸ்லோகையே அநுவதிக்கிறார். ईश्वरன் அபிமுகனல்லாமையால், ஫லமோவென்றால் ब्रह्मरूपादिக்குத் தும் துர்லபமாயிருந்தது என்றும் ஸ்லோகையே காட்டுகிறார். धिगशुचिमित्याதியால். “विधि शिवसनकाद्यैर्ध्यातुमत्यन्तदूरं तव परिजनभावं कामये कामवृत्तः” என்றதினே. प्रपत्युपायத்தைப் பார்த்தால் அதிலுளவான...

(சா.ஸ்வ) प्रपत्तेरभिमतफलसाधनत्व प्रतिपादकशास्त्र प्रामाण्य बलादेव महाविश्वासं பிறவாதோ? आस्तिकனுக்கும் प्रपत्ति விஷயத்தில் மஹாவிஷ்वासம் பிறக்கை அரிதென்று சொல்லுவார். தானுண்டோவென்கிற அபிபிராயத்தாலே ஸ்லோகத்து उत्तरமருளிச் செய்கிறார். எங்ஙனே யென்னில் இत्याதினா । आस्तिकனுக்கு विश्वासमात्रं பிறக்குமாகிலும் மஹாவிஷ்वासம் பிறக்கை யரிதென்று காட்டுகைக்காக முன்பு सङ्ग्रहेणச் சொன்ன शङ्कापञ्चकोत्पत्तिप्रकारங்களை तत्र तत्र विशेषान्तरप्रदर्शनमुखेन विस्तरेण दृढीकरिया நின்று கொண்டு இப்படி அரிதென்னுமிடத்தில் அபியுக்த சமதியையும் காட்டுகிறார். ईश्वरன் இत्याதியால். அபிமுகனல்லாமையாலே इति । அவன் அபிமுகனேயாகில் தனக்கு कर्मयोगाद्यैर्हत्वमेयुண்டாம்போது प्रपत्यधिकारियाக்கக் கடவ தனக்கு அதில்லாமையாலே அவன் அபிமுகனல்லென்னுமிடம் सिद्धமாகையால் தனக்கு அவன் अभिगम्यனாவதென்று தேருகை सुतरां கூடாதென்று கருத்து. இப்படி இந்த विशेषप्रदर्शनमुखத்தாலே पूर्वोक्त शङ्का पञ्चकத்தில் प्रथमशङ्कोत्पत्तिकारं दृढीकृतमायिற்று. श्लोकेति - அந்த ஸ்லோகத்தில் “विधि शिव सवनकाद्यैर्ध्यातुमत्यन्तदूरम्” என்கையாலே ஫லமெட்ட வரி தென்னுமிடமும், कामयेயென்கையாலே चापलமும், धिगशुचिமென்கையாலே இந்த चापलं महापराधरूपमென்னுமிடமும் ख्यापितமாகிறதினே चापलத்தையும் इति. இங்கு च शब्दத் தால் கீழ்ச் சொன்ன अपराधங்களில் காட்டில் இந்த चापलं மிகவும் अपराधமென்று सूचितम् ।...

(சா.பு) विवक्षितः सम्बन्धादीनां सदुपदेशादनवगमे विश्वासाजनकत्वं सदृष्टान्तमाह । எங்ஙனே யென்னில் ईश्वरனில் இत्याதினா எட்டவரிய, प्राप्तुमशक्यम् । கணிசிக்கும்படியான चापलத்தை, क्रोडीकुर्वन्चापल्यम्...

(சா.வி) दृष्टान्तमुदाहरति । எங்ஙனேயென்னில் इति । ईश्वरன் அபிமுகன் அல்லாமையாலே, भगवत्कटाक्षाभावेन - अनर्हनाம்படி महापराधங்களையுடையவனாய், यथानर्हस्यात्तथाविधमहा पराधवतः எட்டவரிய ஫லத்தை, विधिशिवादिभिरपि प्राप्तुमशक्यं ஫லம் । கணிசிக்கும்படியான, यथेच्छेतथा । चापलத்தையுடையனாய், चापल्यवतः । अत्यन्तानर्हस्य करेण चन्द्रग्रहण वाञ्छा वदुर्लभफले चापल्यमेव...

(சா.ச) इममेवार्थमव्यक्तभावाभियुक्त वाक्याभिप्रायतया विवृण्वन् महाविश्वास स्यदुर्लभतरत्वमेव दृढयति । எங்ஙனேயென்னில் இत्याதினா - महाविश्वासविधुरस्य शङ्कोत्थित्यवश्यं भवन प्रदर्श नायानेकार्थस्वभावप्रकथनम् ।...

(சா.வி) நோதேதிதி भावः अनुष्ठிக்கப் புகுகிற, अनुष्ठातुं प्रविष्टम् अनुष्ठेयतया स्थितमित्यर्थः ஒன்றும் வேண்டாதது, एकं यथापेक्षितं न स्यात्तथाविधम् । उपायத்தைக் கொண்டு, उपायं गृहीत्वा । கோலின காலத்திலே, अपेक्षितकालेऽपि । பெற ஆசைப்பட்டு, प्राप्तुमाशामवलम्ब्य स्थितस्येति शेषः ஒருத்தனுக்கும், एकस्यापि । यस्य कस्यचिदपि वेत्यर्थः अनर्हनाம் வைத்து, अनर्हतया स्थितत्वेऽपि । தன் अनुबन्धिकளையும் கொண்டு இப்பேறு பெறுவதாக, अनुबन्धिभिस्सह एतत्पुरुषार्थं प्राप्तिस्सिद्ध्येदिति - विश्वासं பிறக்கையில், महाविश्वासोत्पत्तौ । அருமையை दर्जையताम्, दुर्लभतामिति भावः....

மூ - “கல எள்ளு(ளு) கட்டுப் போய்க் கல எண்ணெயாயிற்று” என்று எம்பார்அருளிச் செய்தாரிறே—

(சா.தி) கலவெள்கட்டுப் போய்க் கல எண்ணெயாயிற்று என்று अभियुक्तं वचनम् । இதின் அர்த்தம், ஒரு ராஜா ஒரு குடிமகனுக்கு கலவெள்ளுச் சுமை வரவிடச் சொல்லிவிட்டானாய் அவனதுக்கு மன்னாடவர அது மாட்டாயாகில் கல எண்ணெய்த் தைலமாவது வரக் காட்டென்ற ந்யாயம் । மன்னாடினவனுக்குக் கலவெள்ளுச் சுமையிலும் காட்டில் அதிபுரவான கலத்தைலம் வந்து ப்ராபமாயிற்றாம். அப்படியேயிங்கும் பூரவான பக்தியைக் குறித்து அஞ்சின அதிகாரிக்கு ஶரணம் ப்ரஜ என்று லபூபாயத்தை விதித்து மஹாவிஸ்வாஸத்தை அங்மாக விதிக்கையால் “विश्वासायासभूमनान्य सनभजनयोगीरवे को विशेषः” என்றபடியே பக்தியைக் காட்டிலும் பூபுரமாய் வந்து விழுந்ததென்கை...

(சா.ஸ்வ) தன் அநுபந்நிகளையும் இதி தான் பெறுவதே அஸம்பாவிதமாயிருக்கத் தன் அநுபந்நத் தாலே மிகவும் நிறீனராயிருப்பார் பெறுவது சுதராமஸம்பாவிதமென்று கருத்து. இப்படி விசேஷ ப்ரடர்ஸிமுகத்தாலே பஞ்ചमशङ्कै दृढीकृतैயாயிற்று. கலவெள்கட்டு இத்யாதி, எள்கட்டு, எள்குமை. கல எண்ணெ, கல தைலம். அஸ்யாபியுக்தவாக்யஸ்யாய் பாவ: - ஒரு ராஜா ஒரு குடிமகனுக்கு கல எள்ளுச் சுமை வரவிடச் சொல்லி விட்டானாய் அவனதற்கு மன்றாட வர அது மாட்டாயாகில் கலத்தைல் வரக் காட்டென்றான். மன்றாடினவனுக்கு கலவெள்ளுச் சுமையிலுங் காட்டில் பூரவான கலத்தைல் வந்து ப்ராபமாயிற்றாம். அப்படியே இங்கும் பூரவான பக்தி யோகத்தைக் குறித்து அஞ்சின அதிகாரிக்கு ததோ஽பி பூரதரமாம்படி அத்யந்நதுஷ்ஸகமான மஹா விஸ்வாஸத்தை யுடைய உபாயம் வந்து விழுந்தது என்கை. பரமபுரஷ்ணுடைய அத்யந்நதூர்ப்நத்தையும் தன்னுடைய...

(சா.ப்ர) கலவெள்கட்டுப் போய் கலவெண்ணெயாயிற்று இதி குலுத்யகஷாயே ஆடகிகஷாயே च द्रामिडै: கொள்ளுக்கட்டு துவரைக் கட்டு இதி ப்ரயோகாட் । கட்டு ஶப்தஸ்ய கஷாயோ஽ர்த்த: । एवं च भारमात्रं तिलक्षालन जलं ताम्रवस्थां विहाय भारमात्रं तैलमभूदित्युक्ते यथा कस्यापि विश्वासो न भवेदेवं भरन्यासादीश्वरो मोक्षं दास्यतीत्युक्ति जायमान कालीन भगवत्कटाक्षविषयत्व रहितानां विश्वासो न भवेदिति भाव: ।...

(சா.வி) நினைத்து, மத்வா, கலவெள்ளுக் கட்டுப் பேய் கலஎண்ணெயாயிற்று. ஆடகதில பாரஸ்தானே ஆடகதில தைலமாஸித்யர்த்த: - ஁கேன ராஜா பூத்யம் ப்ரதி த்வாடாடகதிலப்ரந்நிமானயேத்யுக்த்வா தத்ராவஹ்நா சாமர்த்த்ய், விசார்ய த்வாடாடகதிலமானயேத்யுக்திவபூரதர பக்தியோகாஸக்தம் ப்ரதிபூரதர மஹாவிஸ்வா சாங்கப்ரபதனம் பூரதரமாஸிதிதித மத்யந்நா ஶக்யமிதி பாவ: - எள்ளுக்கட்டு, திலகஷாய இதி கெசித் வ்யாசுதே - அயமத்ர நிஷ்கர்ப்: அநாதி காலோபசிதானந்தாபராஹதயா ஶ்வய் கர்மயோகாடிஷ்வநஹ்: அபிலஷ்ய மாணம் ப்ரலம் ப்ரஹ் ருதாதி பூர்ப்நம், ஶ்வாஹிகாரோசித தபூபாயஸ்து காயகலேஸார்த்த வ்யயாஹ நபேஷ: கஷி ப்ரலீதி ந்யாயாத்குஷ்டாபாவே கத்யம் ப்ரலம்? கிஷ், உபாயஸ்வரூபமபி ஶகூதநுஸந்நானரூப ததோ஽ப்யல்பதரம் ஶமபூதாய ஶ்நானபூர்ப்நகஸகூதூக்திமாத்ரம், ததபேஷிதகால ஁வ ப்ரலம் ததாதி, ஶ்வஸ்ய தாதூஸ ப்ரலானுபவயோக்யதாவிசாரே ஶுநா பூரோடாஸ இவ ஶ்வகீயப்நம்வூதாதிபிஸ்வஸ்யாத்யந்ந...

(சா.ஸம்) கல இதி । அதிபுஷ்ஸகத்வாடாடாடரோண திலார்ப்நஸ்தானே பூஸ்ஸகதமத்வாடாடாடரோண தைலார்ப்நவததிபுஷ்ஸக பக்தி ஶ்தானே விஹிதா ப்ரபதி ரத்யந்நதூர்ப்நதம மஹாவிஸ்வாஸாங்கதயா பூஸ்ஸகதமா ப்ராபேதி பாவ:....

(சா.சं) एवं सत्यधिकार्यभावात्प्रपत्तिशास्त्रस्य अननुष्ठानलक्षणाप्रामाण्य प्राप्तौ तदप्यधिकारि प्रदर्शकाभियुक्तोक्तिबलेन परिहरति । இவ்விடத்தில் இति ।...

மூ - பரத்வமாத்ரத்தையறிந்து அகலுகையாலே நரா஢ம் என்று பேர் பெற்ற, பிறந்து கெட்டானில் காட்டில் இடைச்சிகளைப் போலே, விவேகமில்லையேயாகிலும், சௌல்யத் தையறிந்து அந்நல னுடைய ஒருவனை நணுகுமவனே —

(சா.஢ி) வுதுா஢ி । அந்நலனுடையொருவனை நணுகினம் நா஢ே, அக்கல்யாண குணங்களை யுடைய ஒரு ஢ஹபுரூபனை நாம் அஸ்ரயிக்கப் பெற்றோ஢ென்றபடியே சர்வஸ்வரனை அஸ்ரயிக்கப் பெற்றவனே பர஢ாஸ்திகனென்கை...

(சா.ஸ்வ) மில்லையென்று கருத்து. பரத்வமாத்ரேதி । சௌல்யத்தையும் கூடவறிந்தால் அகல ப்ரஸத்தி யில்லையிறேயென்று கருத்து. பேர் பெற்ற இதி । சௌல்யத்தையுறியாதே பரத்வமாத்ரத்தை யறிந்து அகலுமவனை “நமா ஢ுக்ருதினா ஢ூ஢ா: ப்ரபத்யந்தே நரா஢மா:” இதுா஢ிகளிலே நரா஢ம் னென்று வுவு஢ரித்ததிறே. ததா ச இவன் அஸ்திகனலனென்னுமிடம் ஸாஸ்த்ரா஢ேவ சி஢்஢ென்று கருத்து. சர்வவி஢ாந்தஸார஢ூத஢ான பரத்வத்தையறிந்தவனை சர்வா஢்கூ஢்஢ென்ன வேண்டியிருக்க நரா஢஢ென்று நி஢்஢ிக்கக் கூ஢ு஢ோ? என்னவருளிச் சேய்கிறார். பிறந்து கெட்டான் இதுா஢ி । லோகத்திலே ஢ோக஢ாஸ்த்யப்ரபத்திகளுக்குறுப்பான பிறப்புத் தானே பாபானுஸ்தான ஢ாத்ரத்துக்குறுப் பா஢்போது அநர்தவி஢஢ாகையாலேயவனுக்குப் பிறப்பே கே஢ானாப் போலே அஸ்ரயணாபயுக்த தயாஸலா஢்ய஢ான பரத்வஜ்ஞான த஢்விபரித஢ாயகலுகைக்கேயுறுப்பா஢் போதுயிவனுக்கு பரத்வஜ்ஞான பிறந்ததே அநர்த஢ாகையாலிவன் பிறந்து கெட்டவனென்று கருத்து. விவேகமில்லையே யாகிலு஢ென்றது. பர஢புரூ஢ாஸ்த்யஸ்வநிகர்ஷா஢ிவிஸேஷயாதாஸ்ய ஜ்ஞானமில்லையேயாகிலும் என்ற படி. இல்லையேயாகிலு஢ென்கிறவிடத்தில் அபி ஸ஢்஢த்தாலே விவேக஢ுடையவனாய் சௌல்ய த்தையறிந்தவனுக்கும் அவன் பர஢ாஸ்திகனென்னுமிடம் கௌ஢ுயசி஢்஢ென்று ஜாபித஢ாகிறது. சௌல்யத்தே இதுா஢ி । பர஢புரூ஢ாஸ்த்யஸ்வநிகர்ஷா஢ிகளை கணியாதாழிந்தாலன்றோ நாஸ்திக னாவது. அவன் சௌல்யத்தேத் தெளிந்து தத்பரிவா஢஢ாக அவனைப் பெற அஸிப்பட்டால் அஸ்திகனேயா஢ென்று கருத்து. அந்நலன் இதி நலந், நலம். கல்யாணகுண஢ென்றபடி. அந்நல னுடைய ஒருவனை அந்த கல்யாண குணங்களையுடைய ஒரு ஢ஹபுரூபனை நணுகுமவன், கி஢்டுமவன். இங்கு “அந்நலனுடைய ஒருவனை நணுகினம் நா஢ே” என்கிற நம்஢ாழ்வார் பாசுரம் ப்ரத்ய஢ிஜ்ஞாபித஢ாகையால் சர்வா஢்கூ஢்஢ானவன் அத்யந்தநி஢ீனான இவனுக்கும் ல஢்யனா ஢ென்னுமிடத்தில் ப்ர஢ாண஢ும்...

(சா.ப்ர) இத்யர்த: । பிறந்து கெட்டானிற்காட்டில், “அஸ்தி ஢்ர஢ூதிசே஢்஢ே, சந்த஢ேந் ததாவி஢ு:” இத்யுக்த ப்ரகாரேந சத்தாப் ப்ராப்யாபி நஸ்தா । அந்நலனுடையொருவனை நணுகுமவனே, “யதா வாசா நிவர்தந்தே” இத்யுக்த வாசா஢ாஸாசர நிரவ஢ிகானந்த ஢கவந்த ஢ாஸ்தித எவ ।...

(சா.வி) அகலுகையாலே, ஢கவதா விஸிஸ்ததயா த஢்வி஢ுஸ்ததயேத்யர்த: பேர் பெற்று, ஢ா஢ லக்ஷவாபி । பிறந்து கெட்டானில் காட்டில், உத்பத்யவிநஸ்தா “அஸ்தி ஢்ர஢ூதி சே஢்஢ே சந்த஢ேந் ததா வி஢ு:” இதி ஢்ர஢ுஜ்ஞானேந ஸ்ரூபலா஢் ச஢்பா஢்யாபி உத்தர காலானுவூத்ய ச஢்பா஢னேந நஸ்தா஢ித்யர்த: இடைச்சிகளைப் போலே, குபிகா இவ விவேகமில்லையேயாகிலும், பரத்வா஢ிஜ்ஞானா஢ாவே஢ி । அந்நலன் இதி । அந் நலனுடையொருவனை நணுகினம் நா஢ே, இத்யேத஢்஢ா஢ானுசார: அந்நலனுடையொருவனை. தா஢ுஜ்ஞானந்த்வந்த஢ேக஢ேவ । நணுகினம் நா஢ே. அஸ்தித எவ ।...

(சா.ச) பரத்வமாத்ர஢ாலேத்ய ப்ரபத்யவநி஢்஢ூத: உத்பந்நா஢ிபி விநஸ்த்ராபா நரா஢ம் எவ, சௌல்யா஢ிக் ஜ்ஞாது...

மூ - பரமாஸ்திகனென்று அப்புள்ளாரருளிச் செய்த பாசுரம். இப்படி பुरुஷகாராதி ஜானத் தாலே பிறந்த விஸ்வாஸமஹத்வமும் விஸ்வாஸஸ்வரூபமும், கார்ப்ண்யமும், ப்ரபஞ்ஜெ என்கிற க்ரியாபதத் தில் உபஸர்ப்ஜத் திலும், ஶரணஸஹ்ஸுஷ்டமான ஧ாதுவிலும், உத்மனிலும் அநுஸந்஧ையங்கள்.

(சா.தீ) இப்படிப்பட்ட மஹாவிஸ்வாஸமும் கார்ப்ண்யமும் ட்வயத்தில் அநுஸந்஧ிக்கும் ஸ்தலம் காட்டு கிறார். இப்படி பुरुஷகாராதி இत्याடியால். விஸ்வாஸமஹத்வமுபஸர்ப்ஜத்திலும், விஸ்வாஸ ஧ாதுவிலும், கார்ப்ண்யம் உத்மனிலும்...

(சா.ஸ்வா) சொல்லிற்றாகிறது. பரமேதி, இவன் ஂஸ்திகனாகிறவளவன்றிக்கே விஸ்வாஸம் பிறந்து ப்ரபுத்தி ஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யத்தையுங்கூட அவிக்கலமாக பரி஑்ரஹித்தவனாகையாலே பரமாஸ்திகனாகிறா னென்றபடி. அவனே பரமாஸ்திகனென்கிறவிடத்தில் அவ஧ாரண் யோ னாஸ்திகத்வென ஶட்ப்ரீதஸ்ச எவ பரமாஸ்திக இதிஶ்யாபநார்த்தம் । तथा च सौलभ्यத்தைத் தெளிந்தவனுக்கு மஹாவிஸ்வாஸமநாயாஸென புஷ்கலமாக ஶிட்ஹிக்குமென்று அப்புள்ளார் அருளிச் செய்கையால் எம்பார் அருளிச் செய்த தும் சௌலப்யம் தெளியாதார் விஸயமென்றதாயிற்று. இங்கு நரா஧மன் பரமாஸ்திகனென்கிற ஶஹ்ஸுஷ்ட களாலே “हरेर्विज्ञाय पारम्यमपगच्छेन्नराधमः । सौलभ्यवेदी भजते कश्चित्तं परमास्तिकः” என்கிற ப்ரஶஸ்த்ர வசனமும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதமாகிறது. तथा च, இந்த சௌலப்யம் தெளிக்கக்காக ப்ரவாக்த் சர்வஸஹ்ஸுஷ்டானிவர்தகங்களான பुरुஷகாஸம்ஸந்஧ாடிகளுடைய ஜானமும் அதன் தெளிவுக்காக ஶடாசார்யகடாக்ஷ விஸேஷமும் அவஸ்யம் வேணுமென்று ஶடூதாஶ்யமாகிறது. அநுகூல்ய ஶட்ப்ரீத ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனங்களிப்படி. ஶ்ரீமச்சுஹ்ஸுஷ்ட நாராயண் ஶஹ்ஸுஷ்டங்களிலே ஶிட்ஹித்தாலும் இதராஶ்ரங்கள் ட்வயத்தில் ஶிட்ஹிக்கவில்லையே? किं च उपपादितरीत्या महाविश्वासमत्यन्त मावश्यकमाकिलतिनं स्वरूपमும் அதன் மஹத்வமும் அநுகூல்ய ஶட்ப்ரீதாடிகளைப் போலன்றிக்கே இங்கு ஶாஹ்ஸுஷ்டமாக வேண்டாவோ என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி இत्याதி । மஹத்வமுபஸர்ப்ஜத்திலும், ஶ்ரூபம் ஧ாதுவிலும், கார்ப்ண்யம் உத்மனிலுமென்றபடி...

(சா.ப்ர) அப்புள்ளாரருளிச் செய்த பாசுரம். வாட்ஹ்ஸாஸ்துடானா வாக்யமித்யர்த்ஃ । एवं च जायमान कालीन भगवत्कटाक्षविषयी भूतानां सदाचार्यास्त्वस्वरूप परस्वरूपादि सम्यक्ज्ञाते गुरु भक्त्युपघ्ना तस्मादेव महाविश्वासपूर्वकं भगवत्समाश्रयणमपि स्यादेवेति भावः । एवं भूतविश्वासस्य कर्पण्यस्य च मन्त्रे प्रतिपादकांशं दर्शयति । இப்புருஷகாராதி । ஶரண் ஶஹ்ஸுஷ்டமான ஧ாதுவிலும் உத்ம னிலும் இதி । “अहमस्म्यपराधानामालयोकिञ्चनो गतिः” इत्युक्त...

(சா.வி) பரமாஸ்திக இத்யர்த்ஃ । அதஃ ஶ்ரவஸ்ய விஸட்ஜ்ஞானாபாவேடபி தடீயவாஸ்த்ரவஸ்ய சௌஸீல்ய சௌலப்யாடிக் விசார்ய னிஸஸந்டேஹ மாஸ்யேடிதி பாவஃ எவ் விஸ்வாஸோஶுப்தி ப்ரகாரமுக்தா விஸ்வாஸஸ்ய கார்ப்ண்யஸ்ய ச அநுஸந்஧ானஸ்தலம் ட்வயமந்நே டர்ஸயிதி இப்படி இதி । விஸ்வாஸமஹத்வமுபஸர்ப்ஜே டர்ஸயிதி - விஸ்வாஸஸ்ரண் ஶஹ்ஸுஷ்ட ஧ாதௌ, உத்மபுருஷே கார்ப்ண்யமேதி விவேகஃ - உத்மபுருஷே கதம் கார்ப்ண்யம் விவக்ஷிதம்...

(சா.ஸம்) தடிடிக்ருத எவ மஹாவிஸ்வாஸவத்வாஸ்பரமாஸ்திக இத்யர்த்ஃ । एवं च सुकृत परिपाकविशेषेण महाविश्वास शाल्यपि कश्चित्संभवतीति तस्य नाप्रामाण्य प्राप्तिरिति भावः - अथ म॥ महत्वविशेषित विश्वासस्य कर्पण्यस्य च मन्त्रेऽनुसन्धानस्थलमाह । இப்படி இत्याதிநா । உபஸர்ப்ஜே மஹத்வம், ஶரண்ஸஹ்ஸுஷ்ட ஶிஸ்ட ஧ாதௌ விஸ்வாஸஸ்வரூபம், உத்மே கார்ப்ண்யமநுஸந்஧மமித்யர்த்ஃ । அதிகாரவாசின...

(सा.सं) उत्तमस्य कार्पण्यगर्भत्वं यतिवरकृतैतद्व्याख्यानेन दृढयति । இதில் இதி - அநாத்ரேவ் கோமூத்வ வரணஸ்ய் சானுஸந்தானப் ப்ரகாரமாஹ் । இவ்விடத்தில் இதி - உபாயாध्यவஸாயவாசகஸ்ச்ஷப்த: , ஸரண ஸத்வோப் ஸ்லிஸ்ட் க்ரியாபதம், தத்ர ஸரணஸ்த்: உபாயாத்மீக வாசக: । கத்யர்த்தக்ரியாபதம் ச...

மூ - “அஹம்ஸ்யபராधानாமாலயோ஽கிञ्चनो गतिः । त्वमेवोपायभूतो मे भवेति प्रार्थनामतिः । शरणागति रित्युक्ता सा देवेऽस्मिन् प्रयुज्यताम् ।” என்றும், “उपाये गृहरक्षित्रोऽशब्दश् शरण मित्ययम् । वर्तते सांप्रतं त्वेष उपायार्थैकवाचकः ।” என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபாயान्तर ஸக்தனுக்கும் —

(சா.வீ) மாக அநுஸந்தையமென்கை. ஸரணஸ்ஷ் ரக்ஷகனைக் காட்டுகையிலும் ஸமர்த்மாகையாலி தில் ஸோமூத்வரணமே ஸொல்லித் தானாலோ என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். அஹம்ஸமீத்யாடியால். இஸ்ஸலோகத்தில் த்வமேவோபாய...

(சா.ஸ்வ) அர்த்தத்துக்கு ஸ்ஷத்தோடு அநதிஸிந்நத்வமில்லாமையால் உபாயவரணான்தர்நீத்மென்று முன்பு ஸொன்னவிடத்தில் ஸோலிங்கு அர்த் கொள்ளக் கூடாதிதே. இவர் தாமே அத்தை ஆர்திகமென்று மேலேவெளியிடக் கடவராயிருக்க இங்கு அந்தர்நீத்மென்று இப்படி நிர்देशித் தது எதுக்காக? வென்னிலிங்கு ஸரண ஸ்ஷத்தாலே உபாயத்வரூபஸாமான்யாகரேண ஸோமூத்வமே ஸொல்லப் படுகிறதாயாலும் ஸ்ரப்தே என்று மஹாவிஸ்தாஸ்தைச் ஸொல்லவே ததவ்யவஹிதகார்யமான வரணமவர்த்நீயமென்கை தோற்றுகையாலுமிங்கு ஸோமூத்வரணமத்யந்தார்திகமன்றென்கைக்காக இப்படி நிர்देशித்தது. இஸ்வரனிடத்தில் உபாயத்வமாவது, ரக்ஷகத்வமாகையால் அந்த ரக்ஷகத்வ விஸயத்தில் விஸ்தாஸ் ஸர்வாஹிகாரிகளுக்குப் ஸொதுவன்றோ? அவ்விஸயத்தில் இவ்அஹிகாரிக்கு விஸேஷித்து மஹாவிஸ்தாஸாத்மகமான அஹ்வஸாய் வேணுமோ? இவ்அஹிகாரியைப் பற்ற இஸ்வர னுக்கு உபாயான்தர்ஸ்தானிவெஸித்வமென்றோர் ஆகாரான்தர்மேற்றமாயிருக்கையாலிந்த ஏற்றமான விஸயத்தில் இவனுக்கு அஹ்வஸாயமவஸ்ய் வேணுமென்னில் அவ்ஆகாரந்தான் ஸர்வாஹிகாரிகளையும் பற்ற ஸொதுவாகாதொழிவானேன்? இவ்அஹிகாரி மாத்ரத்தைப் பற்ற ஏற்றமாகவப் படியோர் ஆகாரமுண்டென்கைக்கு ஸ்ரமாண தானுண்டோ? ஆகையாலிங்கு அஹ்வஸாய் விவக்ஷித்மாக வேணுமோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். அஹமித்யாதி । ஸொல்லுகிறபடியே என்கிற இதுக்கு உபாயான்தர் ஸ்தானத்திலே நிவெஸிக்கையாலுமென்கிறத்தோடே அந்வயம் ।...

(சா.ஸ்ர) ஸரத்வாத்மகமூபாயத்வாஹ்வஸாயஸரத்வமத்யத்ர ஸரணஸ்ஷ்ஸ்யோபாய ஸரத்வே வதந் ஸ்ரப்த்நேன ஸலான்தர்அர்த் மூபாயானுஸ்தானே ஸ்ரப்திஸலபூத் மோக்ஷஸ்ய நிர்வஹிகதயா தத: ஸூர்வமேவோபாயான்தர் ஸலானுஸவஸ்யாவஸ்யக த்வாத்ர ஸ்திஸல வில்ம்வாஸ்த்யா மோக்ஷார்த்மேவோபாயான்தரானுஸ்தானேநீரபேக்ஷ்ய விரோத்ரஸஜ்ஜாஹ் யாவஜ்ஜிவமந்யோபாயத்வ ஸ்யாவஸ்யகத்வாத்ரத்ரதிஸ்தார்த் ஸ்ரவத்யுபாயத்வாஹ்வஸாயஸரத்வமேவ ஸரணஸ்ஷ்ஸ்யோபஸிஸ்த் க்ரியாஸதஸ்யேத்யேவ யுதித் ச ஸர்ஸயிதி । அஹம்ஸ்யபராதானாமித்யாதினா...

(சா.வி) ரக்ஷகத்வாஹ்வஸாய ஸரத்வாத்மகமந்யோபாயத்வாஹ்வஸாய ஸரத்வமத்யத்ர ஸ்ரமாண ஸலாநுஸாஸவ லாஹ் உபாயவாசகத்வஸ்யாஸி ஸத்வேநேஹ ஸக்த்யாதி ஸாஹாரண ரக்ஷகத்வ மாத்ரே ஸ்திதித் விநா ரக்ஷணஸர் ஸ்வீகூத்ய ஸக்த்யாஹ்மூபாயஸ்தானே ஸ்ரவதோ நிவெஸாயோபாயத்வார்த்கத்வஸ்யூசித்யாஹ்ரந்யாஸானந்தர்மத்யந்யோபாயத்வ ஸ்திரீ கரணார்த் ஹேஹோபாயத்வாஹ்வஸான விவக்ஷித்மத்யத்ராஹ । அஹம்ஸமீதி ।...

(சா.ஸ்) ஸூத்ரத்யம் । ஸூத்ரிஸாத்ர த்வமேவ மே உபாயபூத் இதி விஸ்தாஸரூபோஹ்வஸாய: । ஸ ச மம நிர்பேக்ஷ ரக்ஷகஸ்த்வமேவிதி ரூப: । தத்ர விஸேஷ்யபூத் ரக்ஷகத்வமேவ ஸோமூத்வமிதி தத்ரரண ஸ்ரமாணஸலஸ்ராத்மமத்ரான்தர்நீத் மத்யத்ர: । நநு யத்யத்ர உபாயாஹ்வஸாயோ விவக்ஷித்ஸ்யாத் ததா ஸோமூத்வரணமூக்தவித்யான்தர்நீத் ஸவேத் । ததாவஸ்யகத்வே கித் மானம்? உபாயாஹ்வஸாயோ வா கித் வித: ? உபாயத்வவாசகஸ்ஷ்ஸ்யாஸாத்ர க: ? உபாயத்வ ஸ்ரகாரோ வா அகிஞ்நத் ஸ்ரதி ஸ்ரவத: கித் ரூப இத்யத்ராஹ । அஹம்ஸமீத்யாதினா ।...

மூ - சர்வீஸ்வரன் சர்வஸாஸ்த்ரார்த்த சா஧ாரணமான ரக்ஷகத்வமாத்த்ரத்திலே நிற்கையன்றிக்கே ஸ்வீகृतஹ்ரணாயக் கொண்டு உபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நிவేశிக்கையாலும் ந்யஸ்தஹ்ரணான இவ்அஹிகாரிக்கு பின்பு அநந்யோபாயத்வம் நிலை நிற்கைக்காகவும் உபாயத்வா஧்யவஸாயம் இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாயிற்று. உபாயமென்றாலொரு விரகென்ன...

(சா.தி) ஹூதோ மோ ஹவ என்னு உபாயா஧்யவஸாயம் சொல்லுகையாலும் உபாயார்த்தீகவாஹக: என்கையாலுமென்றபடி. அநந்யேத்யாதி, ஹக்தனைப் போலன்றியே அநந்யோபாயத்வம் நிலை நிற்கைக்காகவும், இவ்விடத்தில் ஶரணம் ப்ரபஞ்செயென்னுமிடத்திலாகில் ஸோமூத்வவரணமும் அநுஸந்஧ேயமாக வேணுமோவென்ன அதிலும் உபபத்திகளைக் காட்டுகிறார். உபாயமென்றால் இத்யாடியால்....

(சா.ஸ்வா) இந்த ப்ரமாணங்களில் உபாய ஶப்தத்துக்கு உபாயாந்தரஸ்தான நிவేశித்வம் வாஹ்யம் அல்லா விட்டாலும் வ்யங்யமென்று கருத்து. வாஹகதா ஸ்வீகாரே லோக வ்யுத்பத்தி விரோ஧: ஶ்வவாக்யீக ஶேஸவிரோ஧ஸ்ய ஶ்யாதிதி ஹவ: । ஶரணஸஶப்தம் லோகத்திலே “உபாயே ஶ்ரஹ்ரக்ஷித்ரோ:” என்கிற மூன்று அர்த்தங்களிலே வர்த்திக்கும் அந்த ஶரணஸஶப்தம் ப்ரபத்திப்ரகரணத்திலேயானாலந்த மூன்று அர்த்தங்களில் உபாயரூப்மான அர்த்தமொன்றையே சொல்லுமென்றால் உபாய ஶப்தத்துக்கு லோகவ்யுத்பத்தி ஶிஶ்டமான அர்த்தமேயிங்கும் அர்த்தமென்று தீர்ந்திருக்க இங்கு அர்த்தாந்தரம் கொண்டால் லோகவ்யுத்பத்திவிரோ஧ம் । “உபாயேஸ்ரஹ்ரக்ஷித்ரோ:” என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஶ்வவாக்யீக ஶேஸ விரோ஧மும் ஶிஶ்டிக்கு மிறே. ஸ்வீகூதேதி । மற்றை அஹிகாரிவிஸயத்தில் ஶீஸ்வரன் ஹ்ரஸ்வீகாரம் பண்ணாமையால் இவ் அகாரம் ஶ்வாஹிகாரிகளையும் பற்றப் பொதுவாகாதொழிந்ததென்று கருத்து. ந்யஸ்தேதி । இதரஹிகாரிகளைப் போலன்றிக்கே இவன் ந்யஸ்தஹ்ரணாகையால் இவனுக்கு அநந்யோபாயத்வமவஸ்யம் நிலை நிற்க வேணுமென்று கருத்து. உபாயத்வா஧்யவஸாயமिति - ரக்ஷகத்வவிஸ்வாஸமாத்த்ரத்தால் அவன் உபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நிவేశிக்கையுமிவனுக்கு அநந்யோபாயத்வம் நிலை நிற்கையும் ஶ்டி யாதென்று ஹ்ருதயம் । இப்படி ஶரண ஶப்தத்தை இங்கு உஶாஹ்ரித்த ப்ரமாணத்தில் ரக்ஷித்வ வ்யுஶாஸேன “உபாயார்த்தீகவாஹக:” என்று நிஷ்கர்ஷித்தால் இவ்அஹிகாரிக்கு உபாயத்வமேயொழிய ஸோமூத்வமநுஸந்஧ேயமன்றென்றதாகையால் இங்கு ஸோமூத்வவரணம் விவக்ஷிதமாகக் கூடுமோ என்னவருளிச் செய்கிறார். உபாயமென்றால் இத்யாதி । விரகென்ற மாத்ரமिति । விரகு, ஶஶஸா஧னம், உபாயஸஶப்தஸ்ய ஶஶஸா஧னத்வமேவ வாஹ்யம் ।...

(சா.ப்ர) एवं ஶரணாஸஶப்தோப்ஸிஸ்டக்ரியாயா உபாயத்வா஧்யவஸாயப்ரத்வே கதம் ஸோமூத்வவரணஹோ஧கத்வமितिத்ராஹ - உபாயமென்றால் இத்யாதிநா । ஸோமூத்வவரணஸ்யாப்யங்ஜத்வாஶத்ர ஶாங்ஜஸ்ய ஹ்ர...

(சா.வி) நிலை நிற்கைக்காகவும் ஶ்திரஸ்திதிர்யதாஸ்யாத்ததர்யம் - நநூபாயத்வா஧்யவஸாயப்ரத்வே ஸோமூத்வவரண மிஹ கதம் ஶிஶ்டயேதித்யத அஹ - உபாயமென்றால் இதி । உபாயமென்றாலொரு விரகென்ன மாத்ர ...

(சா.ஸம்) ஶரணஸஶப்தஸ்யாத்ர உபாயார்த்தீகவாஹகத்வே உபாயத்வா஧்யவஸாயகாரியோபாயத்வம் ப்ரார்த்தநாயா: கர்த்தவ்யத்வே ஹ ப்ரமாணஸிஶ்டே அகிஸ்த்நேன ந்யஸ்தஹ்ரம் ப்ரதி ஸ்வீகூத ஹ்ரஸ்சந் உபாயாந்தரஸ்தானே நிவிஸ்டத்வரூப் மேவோபாயத்வமே வோப்பத்த்யாஸிஶ்டம் । பஸ்சாஶநந்யோபாயத்வஸேமந்ஸஶஶோப்பத்திஸிஶ்டோபாயா஧்யவஸாயம் எவ காரணமिति்யுபாயத்வா஧்யவஸாயோஶத்ர விவக்ஷித இதி ஹவ: । த்ரிஹ் தத்கார்யஹூதோபாயத்வம் ப்ரார்த்தநயீவாலம் । கிம் நேன ஸோமூத்வவரணேநிதி ந தத்விவக்ஷாத்ரேத்யாஹ । உபாயமென்றால் இதி ।...

(सा.सं) यथा अकिञ्चन प्रत्युपपत्तिसिद्धोपायभावस्तत्प्रार्थनयैव सिद्ध्यति तथा रक्षापेक्षाप्रतीक्षकस्य गोप्तृत्वमपि तत्प्रार्थनयैव सिद्ध्येदिति भावः । ॐउपायत्वमिति । शरणशब्दमात्र प्रतिपन्नमित्यर्थः - नन्वेकशरणशब्दो गोप्तृत्वमुपायत्वं चैकदानोपस्थापयति । अनेकशक्तिकल्पनायोगात्...

மூ - அதில் ஶரணशब्दமொரு प्रयोगத்திலே இரண்டு அர்த்தத்தை அபிதானம் பண்ண மாட்டா மையாலே இவ்வாடிகாரிக்கு அசாஶாரணமான உபாயத்வாஶ்யவசாயம் இவ்விடத்தில் ஶாஶ்ஶமாய்-

(சா.ஶி) அநுசந்திக்கக் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அதில் ஶரணशब्द इत्याடியால்...

(சா.வா) ஶுஷகமென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படியிவை இரண்டும் விவக்ஷிதங்களாகி லிரண்டும் ஶாஶ்ஶங்களாகாதோ? गोमृत्ववरणं ஶாஶ்ஶமாய் உபாயத்வாஶ்யவசாயம் தான் அர்த்தமாக லாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அதில் इत्यादि । ஒரு प्रयोगத்தில் इति । அநுஷ்டானகாலத் திலே मन्त्रத்துக்கு சக்துप्रयोगமொழிய இரண்டாந்தரம் प्रयोगं கூடாதிறேயென்று கருத்து. ஶரணशब्दमुपायत्वाकारेण गोमृत्वपरमाम்போது सिद्धोपायमात्रपरமாக வேணும். உபாயாந்தரஸ்தான நிவிஷ்ணத்வம் परमाம்போது सिद्धसाध्योपायपरமாக வேணும். இது प्रयोग भेदத்திலொழிய ஁கप्रयोगத் தில் கூடாதிறேயென்று கருத்து அசாஶாரணமியாதி । இவ் அஶிகாரிக்கு அசாஶாரணமானத்தை விட்டு ஶாஶாரண மானத்தை ஶாஶ்ஶமாகக் கொள்ளுகை उचितமன்றென்று கருத்து. உபாயத்வாஶ்யவ சாயத்தை இவ்வாடிகாரிக்கு அசாஶாரணமாகவும் ஶாஶ்ஶமாகக் கொள்ளுகை उचितமன்றென்று கருத்து. உபாயத்வாஶ்யவசாயத்தை இவ்வாடிகாரிக்கு அசாஶாரணமாகவும் ஶாஶ்ஶமாகவும் சொன்னது கூடுமோ? இங்கு உபாயத்வம் चेतनाचेतनसाधारणமாகையாலும் इष्टसाधनत्वमात्रமாகில் இவ்வா யத்வத்தின் அஶ்யவசாயமில் அஶிகாரிக்கு அசாஶாரணமாகாதொழியாதோ? உபாயாந்தரஸ்தானநிவே ஶித்வமாகிலிது ஶரணशब्दத்துக்கு वाच्यமல்லாமையால் இவ்வாபாயத்வாஶ்யவசாயம் ஶாஶ்ஶமாகாதொழி யாதோ? मन्त्रத்திலே वाक्यार्थं बोध विषयत्वात् मन्त्रத்தையிட்டு ஶாஶ்ஶத்வம் गोमृत्ववरणத்துக்கும் பொதுவன்றோ ஆன பின்பு गोमृत्ववरणத்தைப் போலன்றிக்கே உபாயத்வாஶ்யவசாயமில் அஶிகாரிக்கு அசாஶாரணமும் ஶாஶ்ஶமுமாம்படி யெங்ஙனெயென்னில் श्रूयतामवधानेन “उपा यार्थैकवाचकः” என்று निष्कर्षிக்கப்பட்ட इष्टशरण...

(சா.பு) சக்துप्रयुक्तं शब्दस्यार्थद्वयपरत्वं विरम्य व्यापार प्रसङ्गान्न सम्भवतीत्याशङ्क्य परिहरति । அதில் ஶரணशब्दमित்யாதினா-பண்ண மாட்டாமையாலே கர்து ந ஶகனோதிதி । இவ்விடத்தில் ஶரணशब्दोपश्लिष्टक्रियापद एवेत्यर्थः இவ்வாடிகாரிக்கு அசாஶாரணமான உபாயத்வாஶ்யவசாயமिति आकिञ्चन्य विशिष्टानन्यगतित्व रूपाधिकारवता अवश्यमुपायत्वाध्यवसायः कार्यो नान्येनेत्यसाधारण्य मित्यर्थः । நநு “यद्येन कामकामेन” इत्यादिना भरन्यासस्य सर्वफलसाधनत्वावगतेः फलान्तरार्थभरन्या सेपीश्वरस्योपायान्तरस्थाननिवेशादुपायत्वाध्यवसायो भवेदिति नासाधारण्यमिति चेन्न । यद्यप्यु पायान्तराशक्तस्य तत्साध्येच्छया भरन्यासे उपायत्वाध्यवसायो भवेत्तथापि “तावदार्तिस्तथा वाञ्छा तावन्मोहस्तथा सुखम्” इत्यादिभिः “सा हि सर्वत्र सर्वेषां सर्वकामफलप्रदा” इत्यादिभिश्च यत्किञ्चित्साधनान्तरसाध्यतया अप्रतिपन्नस्यापि फलस्य साधन...

(சா.வி) रक्षकत्वस्यापि शाब्दत्वं किं न स्यादित्यत आह । அதில் इति । பண்ண மாட்டாமையாலே, கர்துமசமர்த்ததயா । विरम्यव्यापार प्रसङ्गादिति भावः । அசாஶாரணமான इति । अतस्तस्यैव शाब्दत्वमुचितमिति भावः ।...

(சா.சம்) वृत्तिद्वये च विरोधादित्यत्राह । அதில் इति - அசாஶாரணமான, அசாஶாரணாஶ்ஞஶூதः இவ் விடத்தில் ஶரணशब्दोपश्लिष्ट क्रियापदे ।...

(सा.सं) सर्वाधिकारी, स किञ्च किञ्चनाधिकारी । आर्थमिति - यथोपपत्तिसिद्धोपायत्वप्रार्थना विरहे तूपायत्वाध्यवसायमात्रेणोपायान्तरस्थाननिवेशनेन भगवतो नोपायभावसिद्धिरित्यर्थापत्त्या उपायत्वप्रार्थनात्र सिद्ध्यति तथा तद्वत्कर्तव्यत्वेन प्रमाणसिद्धगोप्तृत्ववरणाभावेऽपि...

(सा.सं) न गोमृत्वमित्यर्थापत्त्या गोमृत्ववरणमप्युपायाध्यव सायवाचकशब्द एव सिद्ध्यतीत्यर्थः । इत्थं स्वतन्त्रप्रपत्तेरङ्गभूतान्परिकरानुक्त विधया विभज्य गुरवो ममोपदिदिशुरित्यधिकारार्थं संगृह्णाति अग्निष्विद्धं इति - ஐயம், ஐயம், ஐயம் - பறை, தடையுத்தபலசंशयः । एतदुभयवत् ।...

ம - उपायமில்லாத் துறவித்துணி(னி)யிற்றுணையாம் பரணை வரிக்கும் வகை, உறவித் தனையின்றி...

(சா.தி) ஐயமாவது? நம்மால் நிர்வஹிக்கப் போகாதோவென்னும் சંசயத்தை. இத்தால் டௌஷ்யம் | பறைகை, ட்வனிக்கை. டௌஷ்யத்தை சூசிப்பிக்குமதான உபாயம், ஸக்தாடிகள். இவை யில்லாத்துறவி, உபயாந்தரரஹிதமாகிற ஂகிஷ்யம் | அதாகிறதுணி, டு:ஸதசையில் சஹயஹ்நாகும். பரணை, பரமபுரூஷணை...

(சா.ஸா) யுண்டாக்கும்படி டுஷ்ரதமமானவென்று தாத்யம் | உபாயம், ஸக்தியோகாடிகள் - இல்லாத் துறவி, இவையில்லாமையாகிற டாரிட்யம் | ஂகிஷ்யமென்றபடி - துணியில், அதடியாகவுண்டாம் டு:ஸதசையில் - துணையாம், சஹயமாகும் ஸவஹானான ஂஹமதத்தை நிர்வஹித்துக் கொடுக்கும் ஸவஹானானவென்றபடி. பரணை, ஸவ்லூஷணானவணை. இங்கு பரஸ஢்டத்தாலே பூவ்லதஸ்ட்டுபஸ்ட்டகலுஜ ஹ்நாகாரயோகிதவ்மும் துணையாமென்கிறவித்தாலே தந்நிவர்தகாகாரயோகிதவ்மும் சூசிதமாகிறது. வரிக்கும் வகை, உபயாந்தரஸ்தானநிவெஸியாம்படி வரிக்கும் ப்ரகாரத்தை. பரதவமாத்ததைக் கண்டகன்று போகாதே. புரூஷகார ஸ஢்வந்஢ாடி விஸேஷ விஸிஷ்டதயா ஸௌஹ்யாதிஸயத்தைத் தெளிந்து ஢ஹாவிஸ்வாஸ ஸாலிகளாய் ஂவணையே உபாயமாக வரிக்கும்படியையென்றபடி. இதுக்கு ஂன்பரறிவித்தனரென்கிறத்தோடே ஂந்வயம் - உறவித்தனையின்றி ஢ாந்஢வம்...

(சா.ப்ர) ஸா஢்யதயா வி஢்நஸ்ட்டுயா ஢லஸ்சஸ்யஸூகஸ்ய ஸக்தியோகாஸ்யஸ்ய | உபாயமில்லா, உபாயஸ்யா ஢ாவேடபி | துறவித் துணியில் துணையாம் பரணை, ஸஸாரவி஢ுசநார்த் ஢கவத்யுபாயதவா஢்யவஸாயே ரக்ஷகம் ஸர்வேஸ்வரம் | ய஢்நா: ஐயம், யா஢்நா | யா஢்நாகரணேடபி ஸாஸ்த்ராத்கர்த்வ்யதயா ப்ரதிபந்ந஢ேவாஸேயமித்ய ஸ்மிந்நர்த் “ஐயம் புகும் ஸெய்விணை ஸெய்” இதி ஢்ராவி஢ை: ப்ரயோகா஢்நென ஢ான் லக்ஷயதே | ஂவ் ச ‘கர்஢யோகஸ்தபஸ்தீர்த்஢ான யஸா஢ிஸேவநம்” இத்யாடி ப்ர஢ாணா஢்நாவிநாஹ்நதயா஢ான சூசிதகர்஢ யோகாஸ்யஸ்ய | உபாயமில்லா, உபாயஸ்யா஢ாவாத் | துறவி, ஸக்தியோகம் பரித்யஜ்ய | ஂதேனோபயாந்தரா஢ாவானு ஸந்஢ானஜ நிதகர்வஹானி ரூபகார்ப்ந்யமுக்தம் | துணியில் துணையாம் பரணை, ஢ஹாவிஸ்வாஸே ஸதி ரக்ஷகம் ஸர்வேஸ் “யஸ்ய யாவாஸ்ச விஸ்வாஸஸ்தஸ்ய ஸி஢்஢ிஸ்ச தாவதீ” இத்யுக்தே: ஂதேன ஢ஹாவிஸ்வாஸ உக்த: | நாம் வரிக்கும் வகை, ஂகிஷ்யாஸ்த் கர்த்ருகவரணப்ரகாரம் | ஂதேன “தவ஢ேவோபாய ஢்நுதே ஢ே ஢வேதி ப்ரார்த்நா஢தி: | ஸரணாகதி:” இத்யுக்தா஢்நி ஸ்வரூபமுக்தம் | “கோபாயிதா ஢வேத்யேவ் காமூதவரணம் ஸ்஢ூதம்” இத்யுக்தகாமூதவ வரணம் ச விவக்ஷிதம் | புநரபி கிம் ப்ரகாரவிஸிஷ்டமித்யத்ராஹ | உறவித்தணை இத்யாடி | உறவித்தணை யன்றி, ஢கவத இவ ஸரீர ஸரீரி ஢ாவாடி ரூப ஸ஢்வந்஢ா...

(சா.வி) துணியில், விஸ்வாஸே க்ரியமாணே ஸதி | ஢கவத்யுபாயதவா஢்யவஸாயே ஸதீத்யர்த்: | துணையாம் பரணை வரிக்கும் வகை, ரக்ஷணம் கர்வதோ ஢கவதோ வரணப்ரகாரம் - குத உபாயதவா஢்யவஸாய இத்யத்ர ஹேது஢ாஹ - ஐயம்பறையும் உபாயமில்லா. ஐயம், ஸஸ்யம் | பறையும், ஢ு஢்யத: | உபாயம், ஸக்தி யோகஸ்ய | இல்லா, ஂ஢ாவாத் | சிரகால ஸா஢்யதயா ஢஢்யே ஢஢்நஸ்ட்டுயா ஸஸ்யஸாபகஸ்ய ஸக்தியோகஸ்யா ஸ஢்வாடித்யர்த்: | ஂதேனாஂகிஷ்யநதவ்முக்தம் - கார்ப்ந்யம் சாத்ரேவ சூசிதம் | கத஢஢ு஢்யந் | உறவித்தணை யன்றி யொத்தாரென நின்றவும்பரை. உறவு, ஸ஢்வந்஢: | இத்தணை, ஂதந்஢ாத்ரம் | ஢கவத இவ |...

(சா.ஸ) உபாயமில்லா, ஂகிஷ்யநேத்யர்த்: | உறவித்தனையின்றி ஸ஢்வந்஢லேஸ்யாப்ய஢ாவேடபி...

மூ - யொத்தாரென நின்றவும் பரைநாம், பிறவித்துயர் செகுவீரென்றிரக்கும் —

(சா.தி) வரிக்கும் வகை, அநுகூலாதிக்களோடே கூட ஸ்ரணவரணம் பண்ணும் ப்ரகாரத்தை. அங்ங் களோடே அநுஸிக்கும்...

(சா.ஸ்வ) ஷப்ததுமில்லாமல். ஷேஷேஷிபாவாதி சம்பந்தங்களிலொன்றுமன்றிக்கேயென்றபடி. ஒத்தாரென நின்ற, சதூஷரென்று சொல்லும்படி நின்ற. கர்மவஸ்யத்வாதிநா நமக்கு சஜாதீயரான வென்றபடி. உம்பரை, தேவர்களை ப்ரஹ்மரூபிகளையென்றபடி. நாம், முமுக்ஷுக்களான நாம். பிறவித் துயர், சம்ஸாரது:ஸ்தத்தை. செகுவீரென்று, போக்குங்கோளென்று. இருக்கும் பிழை, யாசிக்கையாகிற அநுசிதகூத்யம். இரக்கும் பிழையென்கிற பாஸ்த்திலுமிப்படியே தாத்பரியம். அற, அத்துப் போம்படி. அதுக்கு ப்ரஸக்தியேயில்லாதே போம்படி யென்கை. அன்பர், ஸ்னிங்ஙர். நம் பக்கல் அத்யந்தவ்ஸலரான ஂசார்யர்களென்றபடி. அறிவித்தனர். தெரியும்படி ஂபதேஸித்து அநுங்ஙித்தார்கள். ஂசார்யர்கள் புருஷகாரசம்பந்தாதிக்களாலே சீலப்யத்தைத் தெளி வியாத போது முமுக்ஷுக்களுக்கு சர்வேஸ்வரனுடைய பரத்வமாஸ்தத்தைக் கண்டஞ்சி, “ஸங்க்ராத் ஜ்நானமந்வி ச்஛ேத்” இயாதிக்களிற்படியே தேவதாந்நரங்களை...

(சா.ப்ர) பாவேஸபீத்ய: | ஒத்தாரெனநின்ற, பாமரேஸர்வேஸ்வரபூத் லக்ஷ்மீபதி சமத்வெந வத்து யோங்யதயா ஸ்திதாந் - உம்பரை, தேவாந் | ங்ஙுதூரீஸ்வரத்வெநோச்யமானாந் ப்ரஹ்மரூபாதிநித்ய: | யதூ பங்வத இவ ஸரீர ஸரீரத்வாதி ஹேது ஷேஸித்வதாரகத்வாதிசம்பந்தரஹிதாந் கர்மவஸ்யத்வெநாஸ்தாபிஸ்துல்யதயா ஸாஸ்த்ரேஸு ப்ரதிபாதிதாஸ்சேத்ய: | பிறவித் துயர் செகுவீரென்றிருக்கும் பிழையறவே, ப்ரஹ்மரூபேந்த்ராடய: யூயமஸ்தாக் ஜந்மபர஡்பராஜநிதது:ஸ்த மோக்ஷப்ரடானெந நிவர்தயத்வ மித்யத்யவஸ்யாவஸ்தானரூபமகூத்யம் யதா ந பவெத்தா | எதெந ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமுக்தம் | இடமானுகூல்ய ஸங்க்ரஂஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் | எவ்஡ூத் வரணப்ரகாரம் அன்பரறிவித்தனர் இத்யந்வய: | அஸ்தாஸு க்ரூபாவந்த ஂசார்யா அபோதயந்நித்ய: | யதூ, உறவித்தனை இயாதி | உறவித்தனை ஷேஸ்த்வானுஸந்தானமெவ பங்வதரண ப்ரகார இத்ய: | அநுகூல்யஸங்க்ரஂஸ்யாதி விஸிஸ்டோஸங் மத்ரக்ஷணபரோ மத்ரக்ஷணபலம் ச ஸ்ரீபதேரெவ ந மமேத்யேவ் ரூபஸேஸ்த்வானு ஸந்தானவிஸேஷ இதி பாவ: | இன்றி ஒத்தாரென நின்ற உம்பரை, நவித்யதே ததூல்ய இதி “ந தத்சமஸ்சா...

(சா.வி) சர்வஸரீரத்வாதிரூபசம்பந்தமாஸ்த்ரஸ்யாபி | இன்றி, அபாவேஸபி ஒத்தாரென நின்ற, பங்வததூல்யா இதி வத்து யோங்யதயா ஸ்திதாந் | யதூ கர்மவஸ்யதயா ஸ்வசஜாதீயா இதி ஸ்திதாந் | ஷேஸித்வாதிசம்பந்த ரஹிதாந் உம்பரை, தேவாந் ப்ரதி | நம், அஸ்தாக் - பிறவித் துயர் செகுவீர், ஂத்பதிது:ஸ்த நிவர்தயத்வம் | ஂன்று, இதி | இரக்கும், அவஸ்தா நாத்மகம் | பிழை ஸ்வாலித்யம் | அறவே யதாச்சித்யேத ததா | அயமந்வயக்ரம: | ங்யம்பறையும் உபாயமில்லாத் துறவித்துணையில் உறவித்தனையன்றி ஒத்தாரென நின்ற உம்பரை நாம் பிறவித் துயர் செகுவீரென்றிரக்கும் பிழையறவே துணையாம் பரணை வரிக்கும் வகை அன்பரறிவித்தனர் இதி. அத்ர உறவித்தனை இயாதிநா...

(சா.ஸ) ஒத்தாரென நின்ற, ஷேஸித்வாதிநா - பங்வதஸ்துல்யா இதீவ ஸ்திதாந் | உம்பரை, ப்ரஹ்மாதிந் | பிறவித்துயர், ஜநநாதிரூபது:ஸ்த - செகுவீர், நிவர்தயத்வம் - ஂன்றிரக்கும் பிழையறவே, எவ் ஸ்தித்யாதி ரூபாஸதத்யவஸாயாதிந்விநா - அநெநானந்யங்நிதஸ்த்ரஸ்த்யுக்தம் பவதி துறவி, சம்ஸாரே விரக்திமானு ஸந் துணியில், “த்வமேவோபாய பூதோமே” இதி விஸ்வஸ்தஸ்சேத் துணையாம் பரணை, ஸ்வீகூத் பரஸ்தத் ஂபாயாந்நரஸ்தானே ஸ்தித்யஹ் சர்வஸ்தாத்பரஸ்ய - வரிக்கும் வகை, “த்வமேவோபாயபூதோ மெ பவெ”தி ரூப பரஸமர்ப்பணானுகூலவரணப்ரகாரம் | அன்பர்...

अथ इयानित्युक्तं विशदयन्नङ्गानामुपयोगप्रकारं च सङ्गृह्णाति । प्रख्यात इति - पञ्च...

मू - पञ्चषाङ्गस्सकृदिति भगवच्छासनैरेषयोगस्तत्रद्वाभ्यामपायाद्विरति

(सा.दी) रूपोपायं भगवच्छात्राङ्गनाम्. पञ्चषाङ्गः, पञ्चषाड्वा अङ्गानि यस्य सः, फलान्तरेषु पञ्चषाङ्गः, मोक्षे तु षडङ्गः । सकृदेव कर्तव्य इति प्रख्यापितः । तत्र अङ्गनाम्. द्वाभ्याम्, आनुकूल्यसङ्कल्प प्रातिकूल्यवर्जनाभ्यां - अपायात्, पापात्, अधिकारिणो विरति, निवृत्तिस्सिद्धयतीति...

(सा.स्वा) भगवच्छासनैः, लक्ष्मीतन्त्राहिबुध्यसंहितादि भगवच्छास्रैः । पञ्चषाङ्गः प्रख्यातः - पञ्चषाड्वा अङ्गानि यस्य सः पञ्चषाङ्गः - फलान्तरेषु पञ्चषाङ्गः । मोक्षे तु षडङ्गः - एवं विषयभेदात् “न्यासः पञ्चषाङ्ग संयुतः” इत्यादिभिर्निविरोध इति भावः - सकृदिति च प्रख्यातः - “सकृदेव हि शास्त्रार्थः कृतोऽयं तारयेन्नरम्” इत्यादि वचनमत्राभिप्रेतम् । अत्र शास्त्र इति निर्देशात्साङ्गं प्रधानमभिधीयते - तथा चाङ्गानामपि सकृत्वस्य कण्ठोक्तत्वान्न न्यायतः तेषामावृत्तिकल्पनावकाश इति भावः । भगवच्छास्रैः प्रख्यात इत्यनेन स्वतस्सर्व साक्षात्कर्तृ परमपुरुषप्रणीतेषु शास्त्रेष्वति प्रसिद्धत्वाच्छ्रुत्यादिष्व व्यक्तत्वं न दोषावहमित्युक्तं भवति - तत्र, तेष्वङ्गेष्वित्यर्थः - द्वाभ्याम्, आनुकूल्यसङ्कल्पप्रातिकूल्य वर्जनाभ्यां - अपायात्, आज्ञातिलङ्घनान्नि...

(सा.प्र) दिश्यं न मे सिद्धिरितोऽन्यथा । इत्यङ्गमुदितं श्रेष्ठं फलेप्सातद्विरोधिनी “इत्युक्तफलत्यागरूपाङ्गस्य” तेन संरक्ष्यमाणस्य फले स्वाम्यवियुक्तता । केशवार्पणपर्यन्ता” इत्युक्त्यनुसारान्मोक्षार्थ प्रपदने फलसमर्पण रूपांशत्वेनाङ्गच्यन्तर्भावपक्षे कृत्स्न प्रपदनव्यक्तीनां पञ्चषाङ्गत्वं फलसमर्पणस्य मोक्षार्थ भरन्यासे अङ्गच्यन्तर्भाविन पृथगङ्गत्वे तत्र षडङ्गत्वमितरत्र पञ्चषाङ्गत्वं चेत्यभिप्रायेणोक्तं पञ्चषाङ्ग इति । एतादृशाङ्गयोगे तदुपकारयोगे सकृत्कर्तव्यत्वे च श्रुति श्री पाञ्चरात्रादिकं प्रमाणमित्यभिप्रेत्योक्तं भगवच्छासनैरेष योग इति । “तद्वयं सकृदुच्चारो भवति । सकृदेव हि शास्त्रार्थः कृतोऽयं तारयेन्नरम् । मयि निक्षिप्तकर्तव्यः कृतकृत्यः” इत्याद्यभिप्रेत्योक्तं सकृदिति । अङ्गानां प्रधानानुवर्तित्वात्सकृत्वमिति भावः । “आनुकूल्येतराभ्यान्तु विनिवृत्तिरपायतः” इत्येतदभिप्रेत्योक्तं तत्र द्वाभ्याम् पायाद्विरतिरिति “कार्पण्येनाप्युपायानां...

(सा.वि) भगवच्छासनैः, श्रीपाञ्चरात्रशास्त्रैः - पञ्चषाड्वा पञ्चषाणि संख्यया व्ययेति बहुव्रीहिरिह बहुव्रीहौ संख्येयेडजिति समासान्त प्रत्ययः डित्वाट्टिलोपः - अङ्गानि यस्य स तथोक्तः - सकृत्, साङ्गः प्रधानः सकृत्कर्तव्य इति - प्रख्यातः, प्रकर्षेण बोधितः अङ्गानां सकृत्त्वं प्रधानानुपपत्तित्वात् - मोक्षार्थप्रपत्तावर्हिर्बुध्य संहितोक्त प्रकारेण षडङ्गत्वं - फलसमर्पणरूपाङ्गत्वेन फलत्यागस्याङ्गच्यन्तर्भावपक्षे तु पञ्चषाङ्गत्वमिति मतभेदमभ्युपेत्य पञ्चषेत्युक्तं तत्र, तेषु मध्ये द्वाभ्यां, आनुकूल्य सङ्कल्प प्रातिकूल्यवर्जनाभ्यां अपायाद्विरतिः, आज्ञातिलङ्घनान्नि...

(सा.सं) षडङ्गानि यस्य न्यासयोगस्य स पञ्चषाङ्गः । प्रवृत्ति धर्म रूपस्य सात्विकत्यागरूपाङ्गं विना पञ्च-निवृत्ति धर्मरूपस्य तु तेन सह षडिति विवेकः । परिकर तत्स्वरूपतश्च सकृदिति भगवच्छासनैः पाञ्चरात्रादिभिः । प्रख्यातः, प्रमापितः । तत्रेत्यनेन योग्यतयाङ्गानि परामृश्यन्ते । निर्धारणे सप्तमी, द्वाभ्यां आनुकूल्यसङ्कल्प प्रातिकूल्य वर्जनाभ्याम् । अपायात् कृत्याकरणाकृत्यकरणरूपात् । विरतिः,...

मू - रनितरोपायतैकेन बोध्ये । एकेन स्वान्तदाढ्यं निजभरविषयेऽन्येन तत्साध्यतेच्छा तत्त्वज्ञान प्रयुक्ता त्विह सपरिकरे तादधीन्यादि

(सा.दी) बोध्या - एकेन, कार्पण्येनाङ्गेन । अनितरोपायता - प्रपत्त्युत्तर काल मनन्योपायत्वं सिद्धयतीति बोध्यम् । एकेन, महाविश्वासेन निजभर विषये, फले - पश्चात्पूर्वं च स्वान्तस्य, मनसः - दाढ्यं, नैर्भर्यं सिद्धयतीति । अन्येन, गोप्तृत्ववरणेन - निजभरविषये तत्साध्यतेच्छा, भगवतैव साध्यं तदित्यपेक्षा सिद्धयति । सपरिकरे इहप्रपदनेतादधीन्यादि बुद्धिः, भगवदधीनत्व भगवदर्थतादि ज्ञानं, शास्त्र...

(सा.स्वा) वृत्तिर्बोध्या, द्वाभ्यामपायाद्विरतिस्सिद्धयतीति बोध्येति यावत् । एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् - एकेन कार्पण्येन - अनितरोपायता, अनन्योपायता - एकेन, महाविश्वासेन - स्वान्तदाढ्यम्, मनसो नैश्चल्यम् । उपयान्तर प्रत्याशाराहित्यमिति यावत् - निजभरविषये, निजभरस्योद्देश्यफले इदं काका क्षिन्यायेन पूर्वोत्तराप्यन्वेति । अन्येन, गोप्तृत्ववरणेन - तत्साध्यतेच्छा, निजभरविषये तस्यभगवत्साध्यतेच्छा - एतस्य फलं मया साधनीयमिति भगवत इच्छेत्यर्थः - तस्य फलप्रदानेच्छेति यावत् - इहेति, योग इत्यर्थः तादधीन्यं, भगवदधीनत्वम् - एतेन कर्तृत्वत्याग उक्तः....

(सा.प्र) विनिवृत्तिरिहेरिता” इत्येतद्यभिप्रेत्योक्तमनितरोपायतैकेन बोध्येति । “रक्षिष्यतीति विश्वासादभीष्टोपायकल्पनम्” इत्येतदभिप्रेत्योक्तं मेकेन स्वान्तदाढ्यमिति । “गोप्तृत्ववरणं नाम स्वाभिप्रायनिवेदनं” इत्येतदभिप्रेत्योक्तं निजभरविषयेऽन्येन तत्साध्यतेच्छेति । अन्येन, गोप्तृत्ववरणे नेत्यर्थः । “य आत्मानमन्तरोयमयति । एष त आत्मान्तर्याम्यमृतः । यस्यात्मा शरीरम् । एष एव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषति । ईश्वरस्सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति । भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया । पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोधमे । सांख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् । अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् । पृथग्विधा पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् । ददामि बुद्धियोगं तं ये न मापुपयान्ति ते” इत्यादिकमभिप्रेत्योक्तं तत्त्वज्ञान प्रयुक्तात्विह सपरिकरे तादधीन्यादि बुद्धिरिति । एतेन फलसङ्गकर्तृत्वत्यागाङ्गक...

(सा.वि) वृत्तिर्बोध्या - एकेन, कार्पण्येन । अनितरोपायता, भगवद्व्यतिरिक्तोपाया परिग्रहः बोध्येत्यन्वयः - एकेन, महाविश्वासेन - स्वान्तदाढ्यं, निस्संशयत्वं बोध्यमिति लिङ्गविपरिणामे नानुषज्जनीयम् अन्येन, गोप्तृत्ववरणेन - निजभरविषये तत्साध्यतेच्छा, भगवतैवेदं फलं साधनीयमिति प्रार्थ्यमानत्वं बोध्येति इहाप्यनुषज्यते - सपरिकरे इह, प्रपदने । तादधीन्यादि बुद्धिः, तदधीनत्व तदर्थत्वादि ज्ञानम् । तत्त्वज्ञान प्रयुक्ता, वस्तुस्वरूप स्थिति ज्ञानेन फलसङ्गकर्तृत्वत्यागबुद्धिश्च भवतीति भावः - ननु भर...

(सा.सं) निवृत्तिः । एकेन, कार्पण्येन । अनितरोपायता, उपायान्तरवर्जनम् । एकेन, महाविश्वासेन । निजभरविषये, स्वभरविषयक समर्पणरूप व्यापारे तत्फले च । स्वान्तदाढ्यम् शङ्कापञ्चकं तिरस्कृत्य फलाय स्वभरन्यसने प्रवृत्त्यौन्मुख्यम् । अन्येन, गोप्तृत्ववरणेन । तत्साध्यतेच्छा, तस्य रक्षकस्य साध्य फलेन सङ्गमयितव्योऽयमिति रूपा इच्छा भवतीत्यर्थः । एवं प्रवृत्ति धर्म रूपयोग साधारणाङ्गानामुपयोग उक्तः अथ निवृत्ति धर्मरूपयोगा साधारणाङ्गोपयोग उच्यते - तत्त्वेति, सपरिकरे, योगे । तादधीन्यादि बुद्धिः, तादर्थ्यबुद्धिरादि शब्दार्थः - सा तत्त्वज्ञान...

मू - बुद्धिः ॥ २७ ॥

इति श्री कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) जनिततत्त्वज्ञानमूलं भवतीति ॥ २७ ॥

॥ इति श्रीसारदीपिकायां परिकर विभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.स्वा) आदिशब्देन तच्छेषत्वं फलस्य तदीयत्वं च विवक्षितम् । तेन सङ्गत्यागः फलत्यागश्चोक्तो भवति । तु शब्देनेतराङ्गेभ्योऽस्याङ्गस्य वैषम्यं द्योत्यते । तत्त्वज्ञानं, सर्वस्य भगवदधीनत्व भगवच्छेष त्वादिविषयकं शास्त्रजन्यं ज्ञानम् - फलसङ्गकर्तृत्वत्यागस्य तत्त्वज्ञान प्रयुक्तत्वादसौ तत्त्वज्ञान साध्येषु सर्वेष्वपि कर्मसु भवतीत्यङ्गवदङ्गानामपि परिकरो भवतीति भावः । सपरिकरे इह तादधीन्यादि बुद्धिस्तु तत्त्वज्ञान प्रयुक्तेत्यन्वयः ॥ २७ ॥

॥ इति सारास्वादिन्यां परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.प्र) त्वमुक्तम् । तत्प्रयोजनार्थत्वमादिशब्दार्थः ॥ २८ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकायां परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.वि) न्यासकालिकयोः कार्पण्यविश्वासयोरङ्गत्वम्? उत तदुत्तर कालीनयोः? नाद्यः, भरन्यास कालिकयोरनितरोपायत्व निर्भरत्व फलकत्वाभावात् - अनितरोपायतैकेन बोध्या एकेन स्वान्तदाढ्यमिति तत्फलत्वेन कथनायोगात् । न द्वितीयः, उत्तरकालिकयोरङ्गत्वाभावेन तदुक्त्ययोगात् - न हि स्वरूपे कार्ये वानुपयोगिनोऽङ्गत्वं भवतीति चेत्सत्यम्; उपायान्तरसामर्थ्याभाव आकिञ्चन्यं तदयऽनुसन्धानादिकं कार्पण्यं तेन तस्मिन् समयेऽपि भगवद्व्यति रिक्तोपायन्तरनैराशयं सिद्ध्यति - तदेवानितारोपायत्वं तत्प्रपत्यनुष्ठानोपयोगीत्यङ्गत्वसिद्धिः - न चात्रानितरोपायत्वं नाम भरन्यासरूपोपायस्या परिग्रह इति वाच्यम् । तथा सत्यङ्गस्वरूपा भावेऽप्यङ्गस्याप्यभावेन स्वव्याघातकत्वादत एव पूर्वं कारुण्योत्तम्भनार्थं முமாப் பிண்பு अनन्योपायत्वக் குக்குं उपयुक्तமாய்ப் பிண்பு इत्युक्तम् । तत्र பிண்பு इत्यस्य पश्चादपीत्यर्थः तथा च समुच्चयेन भरन्याससमकालत्वमप्यनन्योपायत्वं कार्पण्यस्यास्तीति विद्योतितम् । कृपोत्तम्भनमप्यधिकं कार्यं पूर्वमुक्तमिहापि तदुपलक्षणीयम् । महाविश्वासस्य स्वान्तदाढ्यं प्रपत्युत्पत्तौ व्यापारः । तच्च स्वान्तदाढ्यं “शक्तेस्सूपसदत्वाच्च कृपायोगाच्च शाश्वतात् । ईशेशितव्य सम्बन्धादनिदं प्रथमादपि । रक्षिष्यत्यनुकूलान्न इति या सुदृढामतिः । सविश्वासो भवेच्चक्र सर्वदुष्कृत नाशनः” इत्युक्तत्वादसकृदनुष्ठान निरपेक्षोपाय परिग्रहोपयोगी भवतीति स्वरूपोत्पत्त्युपयोगित्वादङ्गत्वमिति भरन्यासकालिक योरेवेहानन्योऽपायत्वस्वान्तदाढ्यं योग इति सर्वं समञ्जसम् ॥ २७ ॥

॥ इति श्रीसार विवरण्यां परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.सं) जन्य सात्विकत्यागादेव भवतीति तत्त्वज्ञान प्रयुक्तेत्युक्तिः । तत्त्वज्ञानम् । स्वपर याथात्म्य ज्ञानम् ॥ २७ ॥

॥ इति श्री सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

नमराणि र्दश्यन्ति शाम्भुचोदिता

அ? இவற்றாலே उपकार्यமாகத் தக்க
 ாலிந்த निरूपणं निष्प्रयोजनமன்றோ?
 सिद्धமென்று முன்பே उपपादிக்கை
 प्रपत्तिं तां प्रयुञ्जीत” இत्याதிகளிலே
 ா? निक्षेपமும் प्रपत्तियுமொன்றாகை
 லத் தக்கதான निक्षेपமாவது भरन्यास
 दायमோ? नाद्यः, आज्ञादिमूल भरन्या
 वैयर्थ्यं प्रसङ्गाच्च । नद्वितीयः, भरन्यास
 प्रपत्यभाव प्रसङ्गात् । स्वरूपभरन्यास
 न्यासमात्रस्याङ्गित्वमिति पक्षद्वयेऽप्यानु
 पत्योपकारकतया पूर्वमुपपादितानां तेषां
 : । तथा सति प्रयोजनान्तरार्थं प्रपित्सोः
 प्रसङ्गो वा? किञ्च मुमुक्षुवानவன்
 கூடுமோ?

रिकरान्योपयोगमुक्त्वा सर्वेषामसाधारण
वदन् तत्स्वरूपं निष्कृष्य दर्शयति ।...

नपूर्वकं निष्कृष्य दर्शयति ।...

अधिकारान्तरमारभमाणः ।...

மூ - டுஸா஢ே ஸ்வத இதரதோ வா

(ஸா.தீ) ஸ்ரபதன ஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்துக் காட்டுகிறார். அ஢ீஃ இதி । அ஢ீஃ கஸ்மின்ஷித்஢்லே । டுஸா஢ே, ஁பாயாந்தரேஸா஢யிதுமஷக்யே ஸதி - க்ஷதன, ஸமர்த்யே ஸுரூபே । ஸ்வத இதரதோ வா, ஸ்வென வா...

(ஸா.ஸ்வா) நிஷேபமாஸது? தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாத தன் வஸ்துவைத் தன் ஸ்ரயோஜனத் துக்காக ஁ருவன் பக்கலிலடைக்கலமாக வைக்கையன்றோ? இவனுக்கு ஁த்மவஸ்து தன்ன தன்றே? அத ஁வ தத்ரக்ஷண ஢்லமும் தன்னதன்றே. ஁வன் வஸ்துவை ஁வன் பக்கலிலேயிவன டைக்கலம் வைக்கைக்கு ஸ்ராஸியுமில்லையே. ஁கையால், முமுக்ஷுவுக்கிவ் ஁பாயத்தின் அங்ஜி ஸ்வரூபமத்யந்த டுநிரூபமன்றோ? என்றிப்படி பிறக்கும் ஸங்ஜைகளைப் ஸ்ரிஹரியா நின்று கொண்டு இவ்஁஢ிகாரத்திலே ஢ர்ந்யாஸமே ஸர்வ஁஢ிகாரிகளுக்கும் ஸா஢ாரணமாக அங்ஜியாம்படியையும் இது ஸ்ரபத்தி ஸ்஢்வாங்யமாப் ஸ்ரகாரத்தையும் காட்டா நின்று கொண்டு இந்த ஢ர்ந்யாஸம் முமுக்ஷுவுக்கு அங்ஜியாம்போது இதனுடைய ஸந்நிவேஷமிருக்கும்படியையும் நிரூபிக்கக் கோலி இதில் ஢ர்ந்யாஸம் ஸர்வ஁஢ிகாரி ஸா஢ாரணமான அங்ஜியென்னுமிடத்தையும் இது ஸ்ரபத்திஸ்஢்வார்த்மாப் ஸ்ரகார த்தையும் ஸ்லாகத்தாலே ஸங்஑்ரஹிக்கிறார். அ஢ீஃ இத்யாதி । அ஢ீஃ, அ஢ிலிபித ஢்லே । அதாவது, ஸுஃ வா, டு:கநிவ்ருத்திர்வா, தஸா஢னம் வா । ஸ்வத இதரதோ வா டுஸா஢ே । வா ஸ்஢்வத்ச்ங்யர்த்யே । ஸ்வென ங் ஸ்ரபத்தவ்ய வ்யதிர்க்தே நான்யென ங் ஸா஢யிதுமஷக்ய இத்யர்த்ய: । ஁தந்மூல஢ூதம் “அநந்ய ஸா஢்யே ஸ்வா஢ீஃ” இதி வ்ங்தனமேவ ஹி ஸ்தோத்ர஢ாஷ்யே வ்யாங்யாதம் । இப்படி ஁கிஷ்ந்யநிவந்஢னம் ஢ர்ந்யாஸமென்றவித்தால் இது முமுக்ஷவ்முமுக்ஷு...

(ஸா.ஸ) அ஢ீஃ டுஸா஢ இத்யாதிநா । அ஢ீஃ ஸ்வத இதரதோ வா டுஸா஢ே ஸதி க்ஷதன யாங்நாந்விதம் தத்ரந்யாஸம் ஸ்ரபதனம஢ி வதந்தி । இத: ஸ்ஷதா஢ஸ்மத்யதநநிரேபக்ஷண ஢வதா஁ஸாவர்த்யஸ்ஸமர்த்ய இதி மதிவிஷேபம் ததவிடுர்த்ய ந்வய: । ஸ்வத இதரதோ வா தத்ரந்யாஸ இதி ங்ந்வய: - ஸ்வென வா ஸ்வஸ்யாஸக்தாவந்யென வா ஢்஑வத்யேதத்ரக்ஷா ஢ர்ந்யாஸ: கார்ய இத்யர்த்ய: । அ஢ீஃ, ஸ்வா஢ிலிபிதே । ஸ்வத:, ஸ்வென । இதரதோ வா, இதரேஸ்ங் அநந்யஸி஢்஢ இத்யாதி ஸ்ரமாணானு ஑ுண்யாத் । வாகாரஸ்ங்யர்த்ய:- டுஸா஢ே, ஸா஢யிதுமஷக்யே - நந்வங்ஜி ஸ்வரூபநிஷ்கர்ஷோ நோஸ்ரபத்யதே । ஁ஸா஢ாரண ஢்ரம்஢ூத லக்ஷணா஢ீநத்வாத்ஸ்ய லக்ஷணஸ்ய ங் “அநந்ய ஸா஢்யே ஸ்வா஢ீஃ மஹாவிஸ்தாஸ ஸ்ரவ்ரகம் । ததேகோஸாயதா யாங்நா ஸ்ரபத்திஸ்ஷரணா஑தி:” இத்யுக்தஸ்ய ரக்ஷாஸேக்ஷரூப த்வஸ்ய ஸ்வயம் ஸா஢்யஸா஢கே ஸஹகாரி மாத்ர ஸாகாங்ஜே஁ஸி விங்தமானதயா அதிவ்யாஸேரகிஷ்ந்ந மாத்ர நிஷ்஢ர்ந்யாஸலக்ஷணத்வானுஸ்ரபத்யதே:, “஁த்மாத்மாமிய ஢ர்ந்யாஸோ ஹ்யாத்மநிஷேப ஁ங்யதே” இத்யுக்த ஢ர்ந்யாஸரூபத்வஸ்யாஸி ஸ்வகியவஸ்துரக்ஷண மாங்நாஸ்யத்யஸு ததர்த்ய ஢்ருதிஸ்ரதேஸு ங் விங்தமானத்வே நாதி வ்யாஸதயா லக்ஷணத்வானுஸ்ரபத்யதேஸ்ங்யேத்ரஹா ।...

(ஸா.வி) அ஢ீஃ இதி । ஸ்ரபத்த்யதிர்க்த஢க்த்யாங்யுஸாயை: விஹிதோஸாய ஢ாவென வா । டுஸா஢ே, ஸா஢யிதும ஸக்யே । அ஢ீஃ, ஢்லவிஷயே । க்ஷதன, ஸமர்த்யவிஷயே । ஸ்வத:, ஸ்வெனவா । இதரத:, ஁ங்யார்யேண வா । யாங்நாந்விதம்...

(ஸா.ஸ) ஸ்ரதம் ஸாமான்யத: ஸ்ரபத்திஸ்஢்வத்ஸ்ரயோ஑விஷயம் தத்ஸந்நிவேஷ்ஸ்ரகாராஸ்ங் ஸங்ஜஹாதி । அ஢ீஃ இதி ஢்லே ஸ்வத: ஸ்வென ஁பாயாந்தரேண டுஸா஢ே । ஁கிஷ்ந்நத்வாதிதி ஢ாவ: । இதரத:, அநந்ய஑தத்வாத் ஸ்ரபத்தவ்யாதிதர...

(सा.सं) तश्च दुः साधे सति । कञ्चन, महाविश्वासयोग्ये । तद्भरन्यासं, स्वाभिमतनिष्पादन भरन्यासम् - याचनान्वितम्, उपायत्वप्रार्थनान्वितम् । गोप्तृत्ववरणान्वितमिति केचित् । तत्पक्षे याचनान्वितमिति शब्दा स्वारस्यमङ्गि स्वरूप निर्धारणाधिकाराननुगुण्यम् - “अनन्य साध्य” इति भरतमुनिप्रणीत लक्षण वाक्याननुगुण्यं च - तर्हि तव “रक्षापेक्षास्वसाह्यप्रणयवति” इति निष्कर्षविरोध इति चेन्नैवम् । उपायत्व प्रार्थनाया एव तत्र रक्षापेक्षाशब्दार्थत्वे बाधकाभावात्स्वसाह्य प्रणयवत्यपि “त्वमेवोपायभूतो मे भव” इति प्रार्थनं युज्यत एव । तत्र तन्मेलने लक्षणं स्यादित्युक्तमेव - इह याचनान्वितमभिवदन्तीत्यनु गृहीतम् । तेन याचनान्तरं विश्वासमान्द्येन भरसमर्पणवैधुर्यं यत्र तत्र प्रपत्तित्वाभावः फलमिति । भरन्यास याचनयोर्यत्र...

(सा.सं) मेलनं तत्र महाविश्वासोऽपि पुष्कलः नैर्भर्यं चाविकलमिति तत्रैव प्रपत्तिव्यवहारः प्रपत्तित्वं चेति धिक् - अभिवदन्तु नाम । तत्सन्निवेशः क इत्यत्राह । इतः पश्चादिति । “त्वेवोपाय भूतो मे भवेति” प्रार्थना पूर्वकं भरन्यास प्रधानात्मनिक्षेपातिरिक्तं मद्ब्यापार निरपेक्षेण भवता समर्थकारुणिकेन - असावर्थः, अस्मदभिमतार्थः । समर्थः, साधनीयः - इत्येवं विधौ भावनान्वितमुपायत्वं प्रार्थनायुक्तं नैर्भर्यशिरस्कं फल निक्षेपान्वितं भर निक्षेप प्रधानकात्मनिक्षेपरूपं मतिविशेषं तत्प्रपदनं सन्निवेशं पुस्तकान्तरम् ।...

इत्थं साधारणा साधारण प्रपदनशब्द व्यवहार विषय तत्सन्निवेशौ दर्शितौ । अथ मुमुक्ष्व...

(सा.सं) साधारणावेवतौ विवेक्तुमारभते । मुमुक्षु^१वा^२ण^३ इत्यादिना । आत्मसमर्पणस्याङ्गित्वं कुतः ? प्रागेव तदीयस्य अतद्वतानेन तत्समर्पणस्यैवा सम्भवादित्यत्राह । आभरण^४कुण्ड^५ इति । दृष्टान्त...

(சா.சं) सामर्थ्यसिद्धं यथावस्थितपदविवक्षिताकारविशिष्ट मात्मनिक्षेप शब्दार्थं विवृण्वन् स्वरूपज्ञान शून्यस्य भरन्यासदशायां तथान्वयविरहेण भरन्यासः कथं सेत्स्यतीति शङ्कां च परिहरति । அதாவது இதி-அந்வயமில்லாதபடி இத்யेतद्‌பரந்யாச க்ரியாவिशेषणம் । “स्वात्मानं मयि निक्षिपेत् ।...

மூ - சர்வரக்ஷகணாய், சர்வशेषியாய், தோற்றின சர்வेश்வரனைப் பற்ற ஆத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும், ஆத்மாத்மீய ரக்ஷணफलத்திலும், स्वाधीनமாகவும், स्वार्थமாகவும், தனக்கு அந்வயமில்லாதபடி भरन्यास प्रधानமான अत्यन्त पारतन्त्र्यविशिष्टशेषत्वानु सन्धानविशेषम्

(சா.தி) प्रत्ययं लुप्तचतुर्थी । प्रकृतियालே स॒र्व॒र॒क्ष॒क॒णा॒य॒ प्र॒त्य॒य॒त्ता॒लே शेषियாய். இவ் விரண்டும் ரக்ஷண வ்யாபார ఫలங்களில் சுவான்வயத்துக்கு யதாஶ்ரமம் ஹேதுவாய். अत्यन्त पारतन्त्र्य विशिष्टत्वமே शेषत्वानुसन्धाने विशेषम् । अन्वयमில்லாதபடியென்றவளவால் स्वसम्बन्धமறுத்து उत्तरांशத்தால் स्वरूपभरफलங்களுக்கு परसम्बन्धानु सन्धानं சொல்லிற்று...

(சா.ஸ்வ) मा॒न आ॒त्म॒नि॒क्षे॒प॒मा॒व॒ते॒न॒र्प॒दि॒. स॒र्व॒ेश्॒व॒र॒णा॒य॒ प॒ற்ற॒ ए॒न॒क॒ிற॒त्त॒து॒க்कु अत्यन्त पार तन्त्र्येत्यादियோடே अन्वयम् । अत्यन्त पारतन्त्र्यमावது; लोकத்திலே राजाமைப்பற்ற भृत्यனுக் குள்ள पारतॄत्यं போலன்றிக்கே ஆத்மாத்மீயங்களுடைய सत्तास्थिति प्रवृत्तिकளெல்லாம் तदधीनங்களாயிருக்கை. இப்படியிவன் अत्यन्तपरतन्त्रனாகையால் தானே தன் ஆத்மாத்மீயங்களை रक्षित்துக் கொள்ள शक्तனல்லாமையால் அதிலிவனுக்கு स्वाधीनமாக अन्वयமில்லை. अत एव तद्रक्षण फलத்திலும் स्वाधीनமாக अन्वयமில்லை. शेषभूतனாகையால் ஆத்மாத்மீய ரக்ஷண வ்யாபாரத் திலும் तत्फलத்திலும் प्राप्तனல்லாமையாலே அதில் स्वार्थமாகவும் अन्वयமில்லை. ईश्वर॑न्, सर्व स्वतन्त्र॑னாய் சர்வரக்ஷகனாகையாலும், शेषिया॑கையாலும், இச்சைதனனுடைய ஆத்மாத்மீய ரக்ஷண வ்யாபாரத்திலும், तत्फलத்திலும், शक्त॑னுமாய் प्राप्त॑னுமாகையாலே இவற்றிலிவனுக்கே स्वाधीनமாகவும், स्वार्थமாகவும் अन्वयம். लोकத்திலும் सम्बन्ध॑முள்ள चेतन विषय॑த்திலயிப் படியே யிறே கண்டதென்று கருத்து. शेष॑त्वेति இங்கு अनुसन्धान॑த்துக்கு विशेष॑மாவது, स्वरक्ष॑ णादि क॒ण॒लilē தனக்கு प्राप्ति॑யில்லை என்கிற தெளிவோடே கூடுகையும் अनुष्ठेय॑மாம்படி कृति ...

(சா.ப்ர) त्रयागाद्यनुष्ठानसिद्धिः । तथा भरन्यास शास्त्रार्थज्ञानमात्रात्तदनुष्ठानासिद्धेः प्रपत्तव्य भगवद्वि ग्रहविशेष सन्निधौ द्वयवचन पूर्वकानु सन्धानविशेषस्यैव भरन्यासत्वात्तस्य विषय...

(சா.வி) चतुर्थी । त॒थ॒ा, प्र॒कृ॒त्या स॒र्व॒र॒क्ष॒क॒त्वे॒न प्र॒ति॒प॒न्नं - च॒तु॒र्थ्या स॒र्व॒शेषित्वे॒न प्र॒ति॒प॒न्नम् । रक्षकत्वेन प्रतिपन्नत्वाद॒क्ष॒ण॒व्या॒पार॒स्य स्वा॒धी॒न॒ता भ॒व॒ति । शेषित्वेन प्रतिपन्नत्वात्फलस्य स्वार्थता न भवतीत्यनुसन्धानेन यथा संख्यं योज्यम् - भरन्यास प्रधान॑मा॒न इति - शेषत्वानु सन्धानविशिष्ट रक्षाभर समर्पणमात्मनिक्षेपशब्दार्थः - “आ॒त्मा॒त्मी॒य भर॒न्या॒सो ह्या॒त्म॒नि॒क्षे॒प उ॒च्य॒ते” इति वचनात् - अतो न भक्त्यधिकारि साधारण्यमिति भावः - अस्मिन्वाक्ये तन॑க்கு अन्वयमில்லாதபடி इति स्वसम्बन्ध निवृत्तिरुक्ता - शेषांशे॒न स्वरूप॑भर फलानां परसम्बन्ध प्रतिपादनम् - तत्र भरन्यासेति भरस्य परसम्बन्ध प्रतिपादनम्, शेषत्वानुसन्धानमिति स्वरूपस्य परसम्बन्ध प्रतिपादनम् इदमेव फलत्यागस्य च मूल...

(சா.ச) आ॒त्मा॒त्मी॒य भर॒न्या॒सः । ते॒न सं॒र॒क्ष॒य॒मा॒ण॒स्य “स्वो॒ज्जी॒व॒ने॒च्छा॒ यदि॒ ते” इ॒त्या॒दि व॒चना॒ना॒मै॒क क॒ण्ठ्य॒म॒भि॒प्रे॒त्या॒ह । भर॒न्या॒से॒ति । वि॒शे॒ष प॒दे॒न स्व॒नि॒र्भ॒र॒त्वं शि॒र॒स्क॒त्वं या॒च्ना॒पूर्व॒क॒त्वं च वि॒व॒क्षि॒तम् आ॒त्मा॒त्मी॒ये॒त्यार॒भ्य त॒न॑க்கு अन्वयமில்லாதபடி इत्यन्तेन पारतन्त्र्यादि विशेषणात्यन्त शब्दार्थ उक्तः ।...

மூ - “ஸ்வாத்மானம் மயி நிஷிபேத்” என்று ஑ோதீதமான இவ்஑னுஸந்஑ான விஷேஷத்தை ஑னுஷித்஑ுத்ம் படி, ஸேஷியாய் ஑்வதந்ந்ரணான இஷ்வரன் தன் ஑்ருயோஜனமாகவே தானே ரஷித்஑ுத்ம் படித்஑ீடாக —

(ஸா.஑ீ) இவ்஑னுஸந்஑ான விஷேஷத்தை ஑னுஷித்஑ுத்ம் படியைத் ஑ாட்டு஑ிறார். ஑்வாத்மானம் மயீத்யா஑ி யால். ஑்வாத்மானம் மயீதி இவ்஑னுஸந்஑ான ஑்ர்த்வ்யதீயில் ஑்ரமாணம் - ஑ேஷியாய் ஑்ரணவா்ர்தம் । ஑்வதந்ந்ரணான, ஑்வஸ்வாதந்ந்யநிஷே஑ யோஜனீயால் ஑ி஑்஑ம் । இது நம: ஑்ர஑ா்ர்தம் - ஑ேஷித்வாத் ஑்வ஑்ருயோஜனமாகவே ஑்வதந்ந்ரத்வாத் தானே ரஷித்஑ுத்ம் படித்஑ீடாக ஑ேஷ஑ூத்னானவென்றத்தோடே ஑்வ்யம்...

(ஸா.ஸ்வா) என்று ஑஑்஑ியை வி஑ித்஑ீறவிடத்தில் ஑்வரூ஑நிஷே஑மாத்ரம் ஑்ருதமாயிருத்஑ ஑ர஑லநிஷே஑ங் ஑ளையும் ஑ூட ஑஑்஑ியாக் ஑ோன்னது ஑ூடுமோ? இங்கிவையும் ஑ூட விவ்஑ிதங்஑ளென் ஑ைத்஑ு ஑்ரமாணம் தானுண்டோ? என்னயிவையெல்லாத்துத்஑ுத்ம் ஑த்ரமருளி் ஑ெய்஑ீறார். ஑்வாத்மானமீத்யார஑்ய ஑ாவித்஑ைகையென்னுமளவாலே. இவ்஑னுஸந்஑ானவிஷேஷத்தை என்றது ஑ர஑லந்யாஸ ர஑்ராத்மநிஷே஑ரூ஑மான ஑னுஸந்஑ான விஷேஷத்தையென்றபடி. ஑னுஷித்஑ுத்ம் படியென்றது ஑னுஷித்஑ுத்ம் ஑்ர஑ாமென்றபடி. இதற்கு ஑ாவித்஑ை என்஑ீறத்தோடே ஑்வ்யம். இது ஑்ரமாண஑ரதந்ந்ர஑்ரானரூ஑மன்றித்஑ே யா஑் ஑ோலே மானஸ ஑ாவநாத்ம஑மாகையாலே யா஑வ஑ேவ ஑ாஸ்த்ர஑ந்ய஑்ரானா஑்஑ிந்ந விஷயத்வமாகையாலே ஑ோதீதமாகைத்஑ுத்ம், ஑்ருதீஸா஑்யமாகைத்஑ுத்ம் குறையில்லையென்றதாயிற்று. இந்஑்ரா஑ி஑ேவதோ஑ேஷென ஑஑்யா஑ி ஑்ருவ்யத்யா஑: ஑்ர்த்வ்ய: என்றிங்ங்ணே ஑்ர்த்ர்த்ர஑்ர஑்ரமாத்ந்யவிஷயமாகப் ஑ீறத்஑ுத்ம் ஑ாஸ்த்ர஑ந்ய஑்ரானமும் ம஑ீயமி஑் ஑஑ி இந்஑்ராய ந மம என்றிங்ங்ணே ஑்ர்த்ர்த்ர஑்ர஑்ரவிஷயி விஷேஷ விஷய஑மான யா஑ரூ஑மானஸ ஑்ரானமும் ஑ரஸ்ர஑ரவிலக்ஷணங்஑ளிறே - இவற்றில் ஑ாஸ்த்ர஑ந்ய ஑்ரான ஑்ருவ்யவிஷேஷ த்யா஑வி ஑ேஷ்ய஑ம் - யா஑ரூ஑஑்ரான ஑்ருவ்யமாத்ரவிஷேஷ஑...

(ஸா.஑்ர) தஸ்யாநுஷான ஑்ர஑ாரமா஑ । ஑்வாத்மானம் மயீத்யா஑ி । நனு ஑்வரூ஑஑லயோ: ஑ம஑்ரணே஑஑ி ஑ரஸம஑்ரணா- ஑ாவே ஑஑்தியோ஑மன஑ேஷ்ய ஑்ருக்ஷ஑்வாஸி஑்஑ே: ஑ரந்யாஸ ஑வ ஑்ர஑஑னமீதி வத்஑்வ்யம் । ஑ோகே தாவந்மாத்ரஸ்யீவ ஑ா்ர்ய ஑ரத்வ஑ர்ஷநா஑்஑ேத்யத்ரா்ஷத்ரயாத்ம஑த்வம் ஑்ர஑்ரமாணம் ஑ர்ஷயந் ஑நந்யா஑் ஑ேஷ ஑ூதஸ்ய ஑்வஸ்ய ஑்வரூ஑தோ வ்யா஑ாரத்ஷ஑ ஑ாத்யந்ந் ஑ாரதந்ந்யம஑்யா஑ । ஑ேஷியாய் இத்யா஑ிநா...

(ஸா.வி) வாக்யா்ர்த஑்ரான மாத்ராத்ந யோ஑ஸி஑்஑ி:, ஑ிந்நு ஑ர்வா஑்஑ோ஑ஸ஑்஑ா்ரேண ஑்ருதி ஑ா஑்யத்வா஑்஑ி஑ேயத்வம் - ஑வ் ஑ரந்யாஸஸ்யா஑ி த஑஑்஑ோ஑ ஑஑்஑ா்ரேணாநுஷானஸ்ய ஑்ருதி ஑ா஑்யத்வா஑்஑ி஑ேயத்வம் ஑஑்ர஑வதீத்ய஑ி஑்ரேத்ய வி஑ி஑்ர஑ர்ஷந ஑ுரஸ்ரர் ஑னுஷான ஑்ர஑ாரமா஑ - ஑்வாத்மானம் மயி நிஷிபே஑ித்யா஑ிநா - ஑னுஷித்஑ுத்ம் படி, ஑னுஷான஑்ர஑ார: । இ஑ம் என்று ஑ாவித்஑ை இத்யெனான்வேதி । ஑ேஷியாய் ஑்வதந்ந்ரணான இதி - ஑்வதந்ந்ரத்வே஑஑ி ஑ேஷித்வா஑ாவே ஑ேஷத்வ ர஑ிதம் வஸ்து ந ரக்ஷேத் । ஑ேஷித்வே஑஑ி ஑ரதந்ந்ரத்வே஑ரேண ஑்ரதிஷி஑்஑்ஷ்வேத் ஑ேஷ஑ூத்ம் ந ரக்ஷேத் । ஑த ஑஑யமு஑ாத்ம் । ரஷித்஑ுத்ம் படித்஑ீடாக ரக்ஷண஑்ர஑ாரானு஑ுணம் । ஑ஸ்ய ஑ேஷ஑ூத்னான இதி ஑஑ேன...

(ஸா.ஸ்) ஑்வரூ஑ஸ்ய ஑ந்நிவேஷ஑்ர஑ாரம் விவ்ருணோதி । ஑்வாத்மானமீத்யா஑ிநா ஑ேஷியாய் இத்யா஑ிநா இத்யந்நென ஑த்யந்ந் ஑ாரதந்ந்யம் விவ்ருதம் । ஑ோதீதமான இத்யுத்வா ஑வி஑ேய்ஷேஷத்வ ஑்ரானமேவ ஑ாத்மோ஑்ரீவநமீதி ஑க்ஷாநு ஑஑தி...

(सा.सं) सूचिता । अनन्यार्हत्वं नित्यनिरूपाधिकान्यशेषत्वानर्हत्वम् । शेषत्व स्यान्नन्याधीनत्वमनौपाधिकत्वम् - भागवत शेषत्वादिकन्तु भगवदिष्ट विनियोगसिद्धतया नोक्ततदुभयविरोधीति भावः - यागे इदमिन्द्रायेति पूर्वं परस्वत्व मापाद्य पश्चान्नममेति स्वस्वत्वत्यागः - अत्रतु परस्व त्वमेव आत्महविषस्वरूपमिति द्योतनाय शेषभूतनां नाना इत्यन्तोक्तिः - ममतानिबन्धनो हि संसारः - अतस्तत्याग एवेह प्रथम इत्याह - आत्मापीति - உரியேனல்லேன், शेषी न भवामि...

மூ - ஒன்றே நிரூபாதிக்கமாகவென்றிதென்று புரியேனுமல்லேன் “स्वयं मृत्पिण्डभूतस्य परतन्त्रस्य देहिनः । स्वरक्षणेऽप्यशक्तस्य को हेतुः पररक्षणे” என்கிறபடியே என்னையு மென்ன தென்று பேர் பெற்றவத்தையும், நானே ஸ்வதன்வந்நாயும், ப்ரதான஫லியாயும்

(சா.தீ) ஸ்வயம் மூர்திபிண்டேத்யாதி - ஸ்வத: இஷ்வர ப்ரேரணாபாவே மூர்திபிண்டாதி விசிஷ்டஸ்ய அத எவேஷ்வர பரதன்வநஸ்ய ஷேதனஸ்ய ஸ்வரக்ஷணே஽பி ஸ்வதோ அஷக்தஸ்ய பரேஷா ரக்ஷணே க: ப்ரஸஜ்ஞ: என்கை - ப்ரதான஫லி...

(சா.ஸ்வா) யோக்யனல்லேனென்றபடி. என்னதென்றவுமுரியேனல்லேன். மதீயமென்று அபிமானிக்கைக்கும் யோக்யனல்லேனென்றபடி. அப்போது ஆத்மீயானா ஸ்வஷேஷத்வ ஗்ரஹக் ப்ரமாணம் விரோதி யாதோ? என்று ஸாஷ்டீயாமைக்காக நிரூபாதிக்கமாக இத்யுக்தி: । அந்த ப்ரமாணம் ஸோபாதிக்க ஷேஷத்வபரமாகையால் விரோதிமில்லையென்று கருத்து. ஸ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வீயத்வ ப்ரஸக்தியேயில்லாமை யாலும் ஆத்மாத்மீயங்களில் தனக்குள்ள ஸ்வத்வத்தை ப்ரபத்யநுஸ்தான காலத்தில் த்யஜிப்பதில்லாமை யாலும், யா஗ஸ்தலத்தில் த்ருவ்யஸ்ய ஸ்வஸம்வந்தத்யா஗ம் பண்ணுகிறாப் போலேயிங்கது பண்ணக் கூடாமையால் ஆத்மாவில் ஸ்வஷேஷத்வயோக்யதாபாவப்ரதீஸந்தானமும், ஆத்மீயங்களில் நிரூபாதிக்க ஸ்வஷேஷத்வ யோக்யதாபாவ ப்ரதீஸந்தானமுமே ஸ்வஸம்வந்தத்யா஗மாகிறதென்றிவ்வாக்யாபி ப்ராயம் । ஸ்வதன்வந்நாயும் இத்யாதி । இது விசிஷ்ட நிஷேதம் । அதாவது, ஸ்வதன்வந்நாகைக்கும் ப்ரதான ஫லியாகைக்கும் யோக்யனல்லேன். அத எவ ரக்ஷித்துக் கொள்ள யோக்யனும்ல்லேனென்றபடி. ஸ்வதன்வந்நும் ப்ரதான஫லியுமாகிலன்றோ ரக்ஷித்துக் கொள்ள யோக்யனாவதென்று கருத்து. ஷேதனத்வா தீவாத்மீயரக்ஷண யோக்யனாகலாகாதோவென்று ஸாஷ்டீயாமைக்காக ஸ்வயம் மூர்திபிண்டஹூதஸ்யேத்யாதி ப்ரமாணோதாஹரணம் । ஸ்வயம் மூர்திபிண்ட ஹூதஸ்ய, ஸ்வதோ மூர்திபிண்டாதிவிசிஷ்டஸ்ய । இஷ்வர ப்ரேரணாபாவே...

(சா.வி) ஒன்றை நிரூபாதிக்கமாக என்னதென்றறியேனுமல்லேன். என்னதென்று அஸ்மதீயமித்யுக்தம் ஒன்றை பூத்ராதி கிஷ்ரித் ப்ரபாதி । நிரூபாதிக்கமாக ஁ரியேனுமல்லேன். ஷேஷீ ந ஹவாமி । கர்மகூதமூபாதிக்க ஷேஷித்வம் தஸ்யேவேதி ஹவ: - எவம் நமஸ்ஷஃதஸ்ய ப்ரணவேனாவ்யே ப்ராபஸ்வஷேஷித்வாதி நிவூத்யநுஸந்தானமுக்தவா கிஷ்ரிதீத்யத்யாஹரேண ந மம ரக்ஷணாதி வ்யாபாரே நிரபேக்ஷகரூத்வாதிக்கமிதி ஸ்வஸ்தானாவ்ய ப்ராப ஸ்வஸ்வாதந்ய நிவூத்யநுஸந்தானமுக்தராவ்ய ப்ராபஸ்தலாவ்ய நிவூத்யநுஸந்தானம் ஷாஹ - ஸ்வயம் மூர்திபிண்ட ஹூதஸ்யேதி-மூர்திபிண்டஹூதஸ்ய, மூர்திபிண்ட ஸதூஷஸ்ய - ஜஃஃ மூர்திபிண்டோ யதா ஸ்வரக்ஷணே ந ஸமர்த்: ததாயம் தீஹி ஜ்ஞானாஸ்ரயோ஽பி பரதன்வந்நத்வாஸ்வரக்ஷணாஷக்த: கிமுகுத பரரக்ஷணே இதீதி ஹவ: - என்னையும், மாமபி । என்னதென்று பேர் பெற்றவத்தையும் மதீயமிதி நாமதாரிவஸ்து ஷ । கர்மவஸேன மதீயமிதி வ்யவஹ்ரித்யமாணம் ஷேத்யர்த்: - நானே, அஹமேவ - அத்ராப்யநந்யாஹ்நந்யாதிந ஷேஷஹூதந்நான இத்யநுஷஜ்ஜநீயம் - தாதூஷோ஽யம் ஸ்வதன்வந்நாயும், ஸ்வதன்வந்நஸந் । நிரபேக்ஷகர்தா ஸந் । பராதிநகரூத்வம் த்வஸ்யேவ । அந்யதாஸரணம் வ்ரஜேத்யாதி விதி நிஷேதானஹ்நவாபதி: “பராது தக்ஷுதே:” இதீதி ஸூத்ராஷேதீதி ஹவ:-ப்ரதான஫லியாயும்...

(சா.ஸம்) ஸ்வீயத்வேநாஹிமதானி ஒன்றை இத்யநேன ஗ூஹந்தே - ஆஹ்யாமஹம் மதீயம் ஷ ந மமேதி நிரூபாதி கம்மதாத்யா஗ உக்தோ ஹவதி - மூர்திபிண்டஹூதஸ்யேத்யநேன இஷ்வரானதிநத்வம் வ்யவக்ஷித்யதே - யோக்யனும்ல்லேன் இத்யந்தேன...

மூ - ரகித்துக் கொள்ள யோக்யனுமல்லேன். “ஆத்மாராஜ்யம் ஧னம் சைவ கலத்ரம் வாஹநானி ச | ஂதஹ்ந வதே சர்வமதி தத்ரேகிதம் சதா” ஂன்று விவேகிகள ஂநுசந்஢ித்த க்ரமத்திலேயென்னுடைய ஆத்மாத்த்மீயங்஢ளும் அவனதே...

(சா.தீ) புரதானனா ஢லபுரிசம்஢்நி | இப்படி ஸ்வசம்஢்நத்தையறுத்து புரசம்஢்நானுசந்நான பண்ணுகிறார். ஆத்மேத்யாடியால். இது ஁பரிசுர வசுவிசயம் ஆத்மாதி சர்வ ஢கவதே - சதுர்தி ஸேஷத்வதூதிகை - ஢கவச்சேஷ஢ூதமதி சதா நேநானுச஢்஢ிதமதி - இவற்றின் ரக்ஷண஢ரமும் அவனதே யென்றும் அதில் புரமாணங்஢ள்...

(சா.ஸ்வ) மூபிண்டாதிஷிஸ்த்யேதி யாவத் | ஂதேந புரதந்ந்யஸ்யாத்யந்திகத்வம் ச விவகிதம் | ரகித்துக் கொள்ள யோக்யனுமல்லேன் இதி | அகிச்சநனுக்கு ஸ்வரக்ஷணார்த் வ்யாபாரபுர஢ரத்திலே கர்த்வுதேநாவ்ய புரசக்தியில்லாமையாலதில் தனக்கு யோக்யதா ஢ாவபுரிசந்நானமே ஢ரஸ்நஸ்ய ஸ்வசம்஢்நத்யா஢ாகிற தென்று கருத்து. அத்ரபுரதான ஢லித்வயோக்யதா ஢ாவாக்யைவ ஢லத்யா஢மும் ஸோல்லிற்றாகிறது. முமுக்ஷு வாயிருக்கிற தனக்கு ஢லித்வமவர்ஜநீயமாக்கையால் புரதான஢லித்வா஢ாவ புரிசந்நானமே ஢லஸ்ய ஸ்வசம்஢்நத்யா஢ாகிறதென்று கருத்து. ஸ்வசம்஢்நத்யா஢ புர சம்஢்நானு சந்நானாத்மகமான இந்த யா஢ானுதானத்தில் ஸ்வரபுர஢லானா ஸ்வசம்஢்நத்யா஢ாசித்தைக் காட்டி இனி க்ரமேண புரசம்஢்நத்யா஢ா த்தைக் காட்டுகிறார். ஆத்மேத்யாடியால். ஆத்மாத்த்மீயேசு ஸ்வேயத்வா஢ிமானமிருந்தாலன்றோ இவை யவனதேயென்று இப்போது ஢ாவிக்கக் கூடுவது. தத்வவித்வாதாகையாலேயிவனுக்கு அவ் ஢஢ிமானமில்லாமையால் இது கூடுமோவென்று ஸி஢்டியாமைக்காக ஆத்மாராஜ்யமதித்யாதுக்தி: | இந்த வசனம் ஢ா஢ாரதத்தில் ஁பரிசுர வசுவிசயம் | தத்ரேகிதமதி ஢ாவேக்த: | தஸ்ய, ஁பரிசுரவசூ: புரேக்ஷணம் ஢ாவநமதி யாவத் | விவேகிகள இதி | ஸ்வேயத்வா஢ிமான ஢ந்஢மில்லாத ஁பரிசுரவசு பு஢ூதிகளு மிப்படி ஢ாவிக்கக் காண்கையாலே இந்த ஢ாவநைக்கு ஸ்வேயத்வா஢ிமான புர்வகத்வநியமமில்லாமை யாலிங்கும் இது கூடுமென்று கருத்து. “ஸ்வாத்மானம் மயி நிஷிபேதென்கிறவிடத்திலே ஆத்மீயங் ஢ளுக்கு நிஷேபம் ஸூதமல்லாதிருக்கவிங்கு அவற்றுக்கும்கூட...

(சா.வி) ஸ்வா஢ீநகர்தா ஸந் | புரித புரித்யர்த் புரிதத்ரதால஢ூரவந்நான்தரீயக தயா ஸ்வு஢லத்வமஸ்த்யேவ | “஢ூக்தே ஸ்வு஢ோ஢மகிலம் புரித஢ோ஢சேஷ” மித்யுக்தமித்ய஢ிபுரேத்ய புரதானிதி புரதான ஢லித்வஸ்ய நிஷே஢ ஁க்த: ரகித்துக் கொள்ள யோக்யனுமல்லேன், ரகித்வம் யோக்யூ நாஸி - அத்ரானந்யா஢ீநசேஷத்வம் நிரபா஢ிகசேஷத்வம் ஸேஷத்வஸூபா஢்ய஢ாவேந யாவத் ஸ்வுரபுர ஢ாவித்வானந்யா஢ீநத்வமதி வ்யா஢்யாதத்வாத் - ததா஢ிஷிதம் புரதந்ந்யம் நிரபேக்ஷ கர்த்வுதநிஷே஢ூபயோ஢ீதி ஢ூ஢்யம் - கெசித்வம் அநந்யா஢்நிந்யா஢ீந ஸேஷ஢ூதனான நான் இதி வாக்யம், அநந்யா஢்நி ஸேஷ ஢ூதனான நான் யெனக்குரியேனல்லேன். அநந்யா஢ீநனான நான் ஸ்வதந்ந னாயும், ஸேஷ஢ூதனான நான் புரதான ஢லியாயும் ரகித்துக் கொள்ள யோக்யனுமல்லேன். இதி யூக்யயந்தி - ஂவ ஸ்வுசம்஢்நத்வம் நிவூத்யநுசந்நான புரகாரமுக்தவா புரசம்஢்நத்யானுசந்நான புரகாரமா஢ - ஆத்மாராஜ்ய மித்யாதிநா - தத்ரேகிதம், ஁பரிசுரவஸ்வநு சந்நானம் - ஂன்னுடைய ஆத்மா இதி - ஸ்வுரபுரசமபுரணம் |...

(சா.ஸ) ஸ்வதந்ந கர்த்வுத்யா஢ புரதான ஢லித்வத்யா஢ரபுர ஢லத்யா஢ூ கதிதூ - ஸ்வுரக்ஷண வ்யாபாரே ஢லூபாயத்வத்யா஢ூ஁ப்யத்ரார்த்ஸி஢்ட: - அத் ஆத்மேத்யாதிநா ஆத்மாத்த்மீயயூ:...

மூ - “ஆத்மாத்த்மீய ஹ்ருதாத்த்மநிஷேப உத்யத” என்கையால் இவற்றினுடைய ரக்ஷண ஹ்ருதம் “நஹி பாலன சாமத்ய்மதே சர்வேஸ்வரஹ்ரி” என்கிறபடியே சர்வரக்ஷகனான அவனதே “தேன சர்வக்ஷயமாணஸ்ய ஫லே ஸ்வாம்ய வியுத்ததா । கேஸ்வார்பணபர்யந்தா ஹ்ருதாத்த்மநிஷேப உத்யதே” என்கிறபடிய ரக்ஷண ஫லமும் ஫்ரதான ஫லியான அவனதே என்று ஹ்விக்஫ை.

(சா.தீ) ஆத்மாத்த்மீய ஹ்ருதாஸ இதி । ஆத்மாத்த்மீயேத்யனேன இவ்அர்த் சூத்திரதம் - ந ஹி பாலனமதி கண்தி த்தி: - ரக்ஷண஫லமும்வனதேயென்றுமதித் ஫்ரமாணத் தேன சர்வக்ஷயமாணஸ்யேதி - ஫லே ஸ்வஸ்ய ஫்ரதான ஸ்வாமித்வ வியுத்ததே அநுஸந்தி஫்க஫்படுகிறதூ. ஫லஸ்ய ஸ்வஸம்஫ந்தநிஷேபமாத்ரந் கர்த்வ்யம் । கின்தூ கேஸ்வ பர்யந்ததானுஸந்தயா । ஫லத் கேஸ்வ சமர்பணியம் । ததீயதயானுஸந்தயம் । ஫லஸ்ய ஸ்வஸம்஫ந்தநிஷேப: - ஫ர ஸம்஫ந்த...

(சா.ஸ்வ) சமர்பணத் சொன்னதூ கூடுமோ? என்று இம்ஸதீயை அர்தாத் ஫ரிஹ்ரியா நின்தூ கௌண்டு இந்த அ஫்ரி வதிவாக்யத்தித் ஹ்ருதசமர்பணத் விவக்ஷிதமென்கை஫்கு நியாமகமூண்டோ வென்கிற ஷதீயை஫்கும் உத்தரமருளித் ஫ெய்கிறார். ஆத்மாத்த்மீயேத்யத்யால். ஆத்மநிஷேப உத்யதே என்று ஹ்ருதாஸத்தையும் ஆத்மநிஷேப ஷத்யர்த்மாக விவரிக்஫ையாலேயிதூவும் அ஫்ரியென்றதாகையால், ஸ்வாத்மாநம்யி நிஷிபேத் என்கிற அ஫்ரி வதிவாக்யத்தித் ஹ்ருதசமர்பணத் விவக்ஷிதமென்கை஫்கு இதுவே நியாமகமென்று கருத்தூ. இங்கு ஆத்மீய ஹ்ருதாஸத்தையும் கூட ஆத்ம நிஷேபமாகத் சொல்லுகை யாலே இந்த விதிவாக்யத்தித் ஆத்மீயங்களும் விவக்ஷிதங்களுகையாலிங்கவற்றுக்கும் கூட ஸ்வரூ஫ சமர்பணத் சொன்னதூ கூடுமென்றதாயிற்று. அவனதேயென்றிங்கே அவதாரணத் பண்ணக் கூடுமோ? இஸ்வரனு஫்குப் போலே நியஸூரிகளு஫்கும் யாவதாத்மஹ்வியான ஷேபித்வமிருக்கை யாலே ரக்ஷண ஹ்ருதவர்களுதூ மாகாதோவென்று ஷதீயாமை஫்காக ந ஹி பாலனேத்யாதூதி: । அவர்களு஫்கு யாவதாத்ம ஹ்வி ஷேபித்வமிருந்தாலும் சர்வேஸ்வரத்வமில்லாதிருக்க ரக்ஷண சாமத்ய் மில்லையென்று ஫்ரமாணத் சொல்லுகையாலும் அவர்களும் ரக்ஷகோதி நிவிஸ்தராய் அவனே சர்வரக்ஷகனாகையாலுமிங்கு அவதாரணத் கூடுமென்று கருத்தூ. ஸ்வாத்மாநம் யி நிஷிபேத் என்கிற இடத்திலே ஫லசமர்பணத் விவக்ஷிதமென்கை஫்கு நியாமகமூண்டோவென்கிற ஷதீயைப் ஫ரிஹ்ரிக் கை஫்காக தேனேத்யாதி஫்ரமாணதாஹ்ரணம் । இங்கு ஫லசமர்பணத்தையும் ஆத்மநிஷேப ஷத்யர்த்மாகத் சொல்லுகையால் அந்த விதிவாக்யத்தித் ஫லசமர்பணமும் விவக்ஷிதமென்கை஫்கு இவ்வதநமே நியாமகமென்று கருத்தூ. தானும் ஫லியாயிருக்க ஫லமவனதேயென்று அவதாரணத் பண்ணக் கூடுமோ? என்று ஷதீயை உத்யாமை஫்காக ஫்ரதான஫லிதி நிர்தேஸ: । தன஫்கு வருகிற ஹ்ருதாஸமும் ஫தி ஹ்ருத ஷேபமாகையாலிங்கு அவதாரணத் கூடுமென்று கருத்தூ. இங்கு ஸ்வரூ஫சமர்பணாதிகள் மூன்றும் அநுஸேயமாகை஫்கு முமுக்ஷுத்வந் நி஫ந்தநமாகில் ஫்ரயௌஜனான்தரார்த் ஫்ர஫த்யதிகாரி஫்கு அ஫்ரியில் லாதௌழியாதோ? உ஫ாஸகஸ்யா஫ி மௌக்ஷர்த்மாக ஹ்ருதாஸமநுஸேயமாகவும் ஫்ரஸதீயாதோ? அகிஸ்த- நத்வநி஫ந்தநமாகில் ஫்ரயௌஜனான்தரார்த்஫்ர஫த்யதிகாரி஫்கு...

(சா.஫்ர) நநு ஹ்ருதாஸஸ்ய ஸ்வரூ஫஫ல ஹ்ருதசமர்பணத் ரூ஫ாஸத்ரயாத்மகத்வந் அநு஫஫நம் । ஫லான்தரார்தே...

(சா.வி) இவற்றினுடைய ரக்ஷணஹ்ருதமதி-ஹ்ருதசமர்பணத், ரக்ஷண஫லமும் இதி ஫லசமர்பணம்-மௌக்ஷர்த்...

(சா.ஸ) ஆத்மாத்த்மீயேத்யாதிநா ததுஹ்ருதரக்ஷண ஹ்ருதஸ்ய, தேனேத்யாதிநா ரக்ஷண ஫லஸ்ய ஫்ர ஫ரஸம்஫ந்த...

(सा.सं) भावन प्रकारः प्रदर्शितः । इत्थमङ्गित्वेनोक्ते समर्पण त्रयेऽपि भरसमर्पणमितरविद्यासाधारणं नेत्याह । मुमुक्षु मात्रेति । स्वरूपसमर्पणं आदि शब्दविवक्षितं फलसमर्पणं च मुमुक्षुमात्र सामान्यं, सकिञ्चनाकिञ्चन सर्वमुमुक्षु साधारणम् । कर्म योगादिस्थलेऽपि साधारणमित्यर्थः । अकिञ्चने, भक्त्यनधिकारिणि तु, भरन्यासः आत्मरक्षा भरन्यासः । अधिकः इतरविद्यापेक्षयाधिकः...

ம - ஸ்வதிகோ஽ங்ஜிதயா ஸ்தித: | அத்ர ரக்ஷாஹர்ந்யாஸஸ்சமஸ்சர்வ ஫லார்திநாம் | ஸ்வரூப஫லநிஷேபஸ்வதிகோ மோக்ஷ

(ஸா.தீ) ரக்ஷாஹர்ந்யாஸமதிகதயா கர்த்வயம் | இது அங்ஜியாயிருக்கும் அத்ரேதி, இஷ்வரஸ்ய ஫்ரதான ஫லிதவ்த்தை...

(ஸா.ஸ்வ) னானவனுக்கே அதிகமாயிருக்குமென்றபடி. இப்படி தத்தத்ஷநிபந்நங்களாலே தானேயவனுக்கு மூன்றும் அநுஸ்தேயமாக ஸித்திக்கையாலேயிங்கு விசிஷ்ட நிபந்நமாக வேண்டாமையால் தத்஫்ரயுத்த ஑ோத்யத்தூக்கு அவகாஷமில்லையென்றதாயிற்று. அங்ஜிதயா ஸ்தித இதி ஹேது஑்ர஑்விசேஷணம்: இந்த விசேஷண "ஸ்வாத்மானம் மயி நிஷிபேத்" என்கிற அங்ஜி விதிவாக்யத்திலே ஑்ரந்யாஸ ஸ்ருதமல்லாதிருக்க அதிவனுக்கு வருவதெங்ஙனே யென்கிற ஸங்ஜாவாரணார்த் அங்கு கண்தோத்தமல்லா விட்டாலும் "ஆத்மாத்த்மீய ஑்ரந்யாஸோ ஹ்யாத்மநிஷேப ஁த்யதே" இத்யாதி ஫்ரமாண வலத் தாலே யிதுவுமங்கே விவக்ஷிதமாய்க் காண்டு அங்ஜியாகத் தீர்ந்திருக்கையாலிவனுக்கு இது வரத் தட்டில்லையென்று கருத்து. அத்ரேதி. அகிஷ்ந்யே ஸதீத்யர்த்: - ஸம இதி, ஑்ரந்யாஸாஸ்தத்துக்கு முமுக்ஷுவாதல் முமுக்ஷுவ விசிஷ்டாகிஷ்நவதவாதல் நிபந்நமன்றிக்கே அகிஷ்ந்யமே நிபந்ந மாகையால் ஫்ரயோஜனாந்தரார்த் ஫்ர஫த்யதிகாரிக்கும் அங்ஜி ஸித்திக்கத் தட்டில்லையென்று கருத்து. ஸ்வரூபேத்யாதி - து ஸத்வேந ஫்ரவ்ஸ்மாத்த்வைஷம்யம் த்யோத்யதே | ஑்ரந்யாஸத்தைப் ஑ோலே இது அகிஷ்ந்யத்தை நிபந்நமாக ஁டையதன்றென்றபடி. ததா த் ஸ்வரூபாதி ஸமர்஑ணத்துக்கு அகிஷ்ந்யம் நிபந்ந மன்றிக்கே முமுக்ஷுவமே நிபந்நமாகையால் இது ஫்ரயோஜனாந்தர ஫்ர஫த்யதிகாரிக்கு ஫்ரஸங்ஜியாதே மோக்ஷார்தித்க்கே அதிகமாயிருக்குமென்று கருத்து. இஷ்வரஸ்ய஫்ரதான஫லிதவானு஫஫தே: ஫்ரவ்ர்த்த ஫ல ஸமர்஑ணா...

(ஸா.஫்ர) த்ஷதாதி ஑ூ஑்யதே | நநு஫லஸமர்஑ணம் நாம் ஫லஸ்ய ததீயதவானுஸந்நானம் | தத்யாயுத்தம் "ஸாஸ்த்ர ஫ல஫்ரயோத்தரி:" இதி ந்யாயாத் | ஫்ர஫ந்நஸ்யேவ ஫லிதவாதித்யாஸங்ஜாமநூத "தாஸ஑்ரூதாஸ்வதஸ்சர்வ ஹ்யாத்மான: ஫்ரமாத்மான:" இத்யாதி ஫்ரமாணவஸாங்ஜவஸ்தஸ்சர்வஸேஷிதவாத்ஷேஷ ஑்ரூதாதிஸயானா஑் சர்வஸா஑் "஫்ரஸஸ்திஸ்தாராஜ்" இத்யுத்த ஫்ரகாரேண ஷேஷிணம் ஑்ர஑வந்நம் ஫்ரத்யேவ ஫்ராத்யான்யேந ஫லிதவம்

(ஸா.வி) ந்யாஸ இதி - கதம்ஸ்யாங்ஜிதவமித்யத அஹ - அத்ரரக்ஷா஑்ரந்யாஸ இதி | ஑்ரக்தானாம஫்யங்ஜ ஫்ர஫தீ ஑்ரக்தி஫்ரதிபந்நக ஫ா஫நிவர்தநாய ஑்ரக்திரக்ஷா ஑்ரஸமர்஑ணம் ஸஸ்த்யேவேதி ஑ாவ: - தர்ஹி மோக்ஷார்த் ஫்ர஫ததி - நிஷத்யா஫ி ரக்ஷா஑்ரஸமர்஑ணேவ ஑வது - கிம் ஸ்வரூப஫ல ஸமர்஑ணா஑்யாமித்யத அஹ - ஸ்வரூப஫லநிஷேப - ஸ்வதிகோ மோக்ஷகாங்ஜிணாமிதி - தத்வஜ்ஜானினோ வஸ்துஸ்வ஑ாவஜ்ஜான ஫்ராஸம், ஆத்மா஫ஹார ஫்ராஸிதத்தம் பந்ந - மூலவிரோதி நிவ்ரத்யநு ஸந்நானரூ஑் த் ஸ்வரூப஫ல ஸமர்஑ணமாஸ்யகமிதி ஑ாவ:...

(ஸா.ஸம்) அங்ஜிதயா, ஫்ரதானதயா | ஸ்முத:, விஹித: | இதர வித்யாஸு ஸ்வரூப ஫லயோரேவ ஸமர்஑ணம் - அகி - ஁ந்ந முமுக்ஷு ஫்ர஫தீ து தது஑்ய விசிஷ்ட ஑்ர ஸமர்஑ணம் மாஸ்யகமிதி நிஷ்கர்ஷ: - முமுக்ஷுமாத்ரஸாமான்யமித்யஸ்ய வ்யாவர்த்ய் தர்ஷயந் முமுக்ஷு ஫்ர஫தீ ஸ்வரூப஫ல நிஷேபயோரவஸ்யகதா஑் தர்ஷயதி - அத்ரேதி | அத்ர, ஫்ர஫ததி ஸாமான்யே - ரக்ஷா஑்ரந்யாஸ: ஑ர்வ஫லார்திணா஑் ஸமான: ஫்ர஫ததிமந்தரேணோ஫ாயந்தராஸக்தானா஑் ஫்ர஫தே஑்ரந்யாஸாத்மகதவாதிதி ஑ாவ: | மோக்ஷகாங்ஜிணா஑் ஫்ர஫தீ து ஸ்வரூப஫லநிஷேப அதிக: - தயோ: மோக்ஷஹேதுஸர்வவித்யா ஸாதாரணதவாதிதி ஑ாவ: | அதிக:...

(सा.सं) अमुमुक्षुप्रपत्त्यपेक्षयाऽधिकः ननु प्रयोक्तरिहि शास्त्रफलम् । न हि साधनानुष्ठातान्यः फली चान्य इति संभवति - अतः कथं फलसमर्पणं भगवतः प्रधान फलित्वोपपत्तिर्वेत्या शङ्क्य परिहरति - फलार्थिः इत्यादिना । अचेतनगत परिणाम विशेषस्य फली, परिणामयितैव । तथा शेषभूतचेतने स्वदत्त पुरुषार्थ विशेष फली च दाता शेष्येवेति भगवत एव प्रधान फलित्वाद्युक्तं फलसमर्पण...

மூ - அचेதனமான குழமணனை அழித்துப் பண்ணியும் ஆபரணம் பூட்டியும் அழகு கண்டு உகக் கிறதோடும் சேதனமான கிளியை பஜரத்தில் வைத்து பால் கொடுத்துத் வேண்டிய படி பறக்க விட்டும் அதினுகப்பு கண்டுக்கிறத்தோடு வாசியில்லையிறே நிரபேசரான ரசிகருக்கு.

(சா.தி) என்னவருளிச் செய்கிறார். அசேதனமான குழமணனை இத்யாதியால் குழமணன், தாமாடியால் பண்ணிய பாணை. இது இசுவரன் அசித் விசயத்தில் சஹர சூச்யாதிசனைப் பண்ணியுக்கருதுக்கு தூதாந்தம் - சேதன விசயத்தில் பண்ணும் சூசியஹர மோசாதிசளுக்கு தூதாந்தம் காட்டுகிறார். சேதனமான கிளியை இத்யாதியால். பஜர கூண்டு - இது சேதனனுடைய சஹரத்தில் தூதாந்தம். இவனுக்கும் சுவரூப நாசமன்றியே சூசியபகூதியில் சஙுசிதத்வையிருக்கையிறே. சஹரம் பால் கொடுத்துமென்றது கரணகலேசுவரூபாதிபரதானத்தில் தூதாந்தம் வேண்டிய படி இத்யாதி. மோச பரதானத்தில் தூதாந்தம். கிளியினுடைய...

(சா.சுவ) பூரூபார்த்தமோகாவசூதகளையுண்டாக்குவதும், கேவலசுவார்த்தமாகையாலிவையிரண்டிலும் உகப்பின் தாரதம்யமில்லையென்னுமிடத்தை லோகதூசியாலே உபபாதிக்கிறார். அசேதனமியாதி. குழமணன், தாமாதிநிமிர்த பரிமே. அழித்துப் பண்ணியுமென்றது சஹர சூச்யாதி களாலே அசித்துக்கு சுவரூப பரிணாம வூசிரியுண்டாக்குகிறதும், ஆபரணத்தைப் பூட்டியு மென்றது கந்த ரசாதி ரூபசுவபாவ பரிணாம வூசிரியுண்டாக்குகிறதும் தூதாந்தம். பஜரத்தில் வைத்துப் பால் கொடுத்துமென்றது சரூரத்துக்குள்ளே வைத்து சேதனனுக்கு சுவரூபாதிமோகாவசூதகளை உண்டாக்குகிறதும் வேண்டியபடி பறக்க விட்டுமென்றது மோசானுபாவாவசூதையையுண்டாக்குகிறதும் தூதாந்தம். நிரபேசரியாதி. கேவல லோக ரசார்த்தமன்றிக்கே அபிபேசாதுபாதி மூலமாகச் செய்யிலன்றோ உகப்பில் வாசியுண்டாவதென்று கருத்து...

(சா.பர) குழமணனை அழித்துப் பண்ணியும் சாலமஜிகா விநாசிய பூன: கூதா. எவ் மூதம் பரந்யாசம். I...

(சா.வி) அசம்மவாதிசுவர எவ பூலிதி யூகம் - சேதனச்ய ஹாதி மத்வாத்ர கதமூசுவரச்ய பூலித்வ மியத்ர தூதாந்தமாஹ - அசேதனமான இதி - குழமணனை, தாமாதி மயகூதிரிமபூதிரிகா: அழித்துப் பண்ணி, விநாசியசுந்தரம் கூதா - பூவபிசூயா சுந்தர நிமரணிஓபி ஆனந்ஓ மவதூதிதி ததூக்தே: ஆபரண த்தைப் பூட்டியும், ஆபரணானி நிசூபிய. அழகு கண்டு, சூந்ரீய் தூதூ. உகக்குகிறதோடும், சந்தூபவத்வன் சஹ. கிளியை பஜரத்திலே வைத்து, சூக பஜரே சூபாபியத்வா. பால் கொடுத்து, கூரன் தத்வா. வேண்டியபடி பறக்க விட்டும், அபேசிடானு சாரேண பஹுலம் சஞ்சாரியத்வா - அதினுகப்புக் கண்டு, தத்சந்தூபம் தூதூ. உகக்குறத்தோடும், சந்தூபவத்வன் சஹ. தத்சந்தூபே சஹைதத்சந்தூபச்ய. வாசியில்லை, தாரதம்யம் நாஸ்தூதித்ர்த: I உமயூ: பரஸ்பர தூல்யபரிபாதிநாய உகக்குறத்தோடு இத்யூமயத்ரூக ரூப பரயூக: I அசேதனாலங்காராதிநா சேதனசூகாதிநா...

(சா.சம்) மிதி பாவ: அயமரூதூ லோகரூதிசிதூ இத்யாஹ - அசேதனமான இதி குழமணன், பரிமா - அழித்து பண்ணுகை, தூஜிசூத்வன் சபூரிதி தூசூயதயா கரணம் - அதினுகப்புக் கண்டு உகக்கிறத் தோடும் இத்யூக்யா சேதனே பூலாந்வயச்ய ஆநுபேசூகதூக்தா. நிரபேசரான ரசிகருக்கு இதி - சுவகத பரிபூர்த்தவ்லேன சேதனாசேதன சாஓயூபகார சதசதூவமநபேசமாணானா லூலூக பரயூகநானாமியத்ர்த: I...

(சா.஑ி) - அதிசயத்துக்கும் அவாந்ர ஑லி கிளி - ஑ா஑ாந஑லி ரா஑ா஑ிகள். ஆகையால், ரக்ய஑ூத னு஑ைய ஆத்ரகா஑ர ச஑ர்ப்ண கீழே தாம் அருளிச் செய்தபடியே ச்வசுவகிய ரகா஑லங்கலில் ச்வச஑்வந்஑ நிஷே஑஑ூர்வக...

(சா.சுவா) “஑ோய் ஑ுகுந்஑ குண஑ே஑சேதனேஸு ஑ோகூத்வ஑ாத்஑ஸு நிவேசய நிஜே஑்஑யேவ । ஑ா஑்ராலிகா ஑ு஑ வி஑ோஷண ஑ோக ஑ாயி ச஑்ரா஑ிவாத்஑ ச஑யா ச஑ ஑ோ஑சே த்வ஑” ஂண்கிற ஑ரணா஑ிதி ஑ி஑ிகா ஑லோகத்தை யிங்கு அநுசந்஑ி஑்ப்பது. “சுவாத்஑ாந் ஑யி நி஑ிஷே஑” ஂண்டு அ஑்஑ி வி஑ி வாக்யத்திலே ச்வரூ஑ச஑ர்ப்ண ஑ாத்ர ஑்஑஑த: ஑்ரதி஑ந்஑஑ாயிருக்க ஑ர஑ல ச஑ர்ப்ணங்களு஑ங்கு விவ஑ிதங்களுண்஑ும் ஑ோது அ஑்யா஑ாரா஑ி ஑ோஸ஑ாதல் ஆத்஑ச஑்஑த்துக்கு ஑காணா ஑ோஸ஑ாதல் ஑்ர஑்஑ியாதோ? வெண்஑விங்கு...

(சா.஑்ர) “஑யி நி஑ிஷி஑கர்த்வய: க்ரூதக்ரூத்யோ ஑வி஑்யதி” இத்யா஑ூத் ச்வநி஑்ரத்வரூ஑஑லேந வி஑ோஷயதி...

(சா.வி) ஑ந்யாயா ஑்ரீதாவேகவி஑த்வ஑ேவ ந தாரத஑்ய஑ிதி ஑ாவ: । அசேதனேவ சேதனேநா஑ி சுவா஑ிந: ஑லித்வ஑ஸ்தீதி ஑லித்வச஑்஑ாவே ந சேதந஑ூ஑ாந்: - நத்வாந்ர஑லித்வா஑ாவே - அத஑்஑ுசுச்யேவ ஑ிவச்யாவாந்ர஑லித்வே ந விரோ஑: - அத: ஑லத்யா஑ோ ஑ா஑ ஑லே ச்வ஑ா஑ாந்யத்யா஑ இத்யவிரு஑்஑஑். நநு ஑஑வத: ஑்ர஑ாந஑லித்வே ஑ா஑்ர஑லந் ஑்ரயோக்தரீதி ந்யாய விரோ஑: । கி஑்ர ஑ு஑ா஑ீநாந் திர்யக்தயா வி஑஑஑்ரானா ஑ாவேந சுவா஑்யதி஑யா஑ாநாந் ச்வாநி஑்ர ஑ரி஑ாராந் ஑்ரவூத்ய ச஑்஑வாத். இ஑ து தத்ஸ஑்஑வா஑ூ஑ாந் ஑ா஑்ரான்திக யோவீஸ஑்ய஑ிதி சேந்ர - ஑ித்ரா஑ி ஑்ரீத்யு஑ேசேந ஑யா஑்ராவா஑ா஑ரணே஑ூ஑ே஑யதா ஑஑்வந்஑ேந ஑்ரயோகூ஑தத்வவத். “஑ாச஑ூதாஸ்வதஸ்ஸர்வே ஑்யாத்஑ாந: ஑்ர஑ாத்஑ாந:” இத்யா஑ி ஑்ர஑ாணா஑்ரீவச்ய ஑ாச஑ூதத்வாத் “஑்ர஑தாதி ஑யா஑ாநே஑்஑யோ ஑ா஑ேயத்வ஑ேவ யச்ய ச்வரூ஑ ச஑ோஸ:” இதி சேதநாசேதந ஑ா஑ாரண ஑ோஸத்வச்ய சேதநநி஑்ரத்வேந ஑ாசத்வ஑ித்யு஑்ய஑ாநத்வா஑ாசகூதாதி஑யச்ய ச்வா஑ி ஑லரூ஑த்வா஑ு஑ே஑யதா ஑஑்வந்஑ேந ச்வ஑தத்வா஑்ர ந ஑ோஸ: - கி஑்ரேத்ய஑ி ந ஑ோஸ: । ஑ு஑ா஑ீநாந் வி஑஑ ஑்ரானா஑ாவே஑்யவாந்ர஑லித்வே கி஑ுத வி஑஑஑்ரானவதாந் ச்வா ஑்யதி஑ய஑நித ஑்ரீத்யா஑ி ஑லவத்வ஑ஸ்தீதி க௑஑ுதிக ந்யாயேந ஑லவத்தா ஑்ரதி஑ா஑நாந்஑ேவ த஑ூ஑ாந்ர஑ா஑ாநாத் - ஑தித்ரதா ஑்ர஑்வா஑ா஑ி ஑ூ஑ாந்ரஸ஑்஑வா஑்ர - நந்வத்யந்ந ஑்ரதந்ர஑்஑ு஑ா஑ிவ஑ேவ ச்வாநி஑்ர நிவூத்யந்ந் ந ஑்ரவர்தே- தேதி சேந்ர - ஑ு஑ா஑ேச்வாநி஑்ரானேந ஑்ரவூத்ய஑ாவே஑ி ஑ா஑஑ூத்யே ஑லிநே ரா஑்ர ச்வச஑ி஑ா஑஑ந்஑்ரதி நிஷி஑்ரே சதி ரா஑஑்ரஸா஑ாய ச்வ஑ாலிந்ய நிவூதி ஑்ரயத்வ஑ி஑ ஑஑வ஑நு஑்ர஑ாநுரோ஑ேந ஑்ரகூதி சஸ்ர஑ வி஑ோ஑நோ஑ய ஑்ரவூதி ஑஑்஑வாத், அந்ய஑ா ஑ோ஑ோ஑ாய வி஑ி ஑ா஑்ரானந்ந்஑ய ஑்ரஸ஑்ராத், ஑஑வதோ வேஸ஑்யா஑ி ஑ோஸ ஑்ரஸ஑்ராத், திர஑்ர஑ா஑ி ச்வாநி஑்ர ஑்ரானே தந்நிவூத்யு஑ாயே ஑்ரவூதி ஑்ரர்஑ா஑்ர - நநுஸஸார ஑ு:஑்ர஑ரி஑்ரான்த: ச்வவே஑நா ஑ரி஑ாராயேவ தந்நிவர்தநோ஑யே ஑்ரவர்தத இதி சேந்ர । ஑ா஑ரஸ்ய ச்வவே஑நா நிவூத்யந்ந் ஑்ரவூதிரிதி சத்வே஑ி ச்வரூ஑஑்ரானவத: அநந்யா஑் ஑஑வ஑்஑ோஸ஑ூதோ ஑்ரானாந்஑ா஑ி ச்வரூ஑ோ ஑்ரானாந்஑ா஑ி஑ுண ஑ோ஑்ர ஑்வ஑்஑்ரந்஑கல வி஑ க௑஑ூர்ய யோ஑்யோ஑்யநா஑ி ச்வா஑்ய஑ி஑த விரு஑்ர ஑ரணேந க௑஑ூர்ய ஑ா஑்ர஑்ய஑ல஑஑ாந: - ஂதா஑ூ஑க஑்ர஑்ர ஑்ர஑ா஑நு ஑்வா஑ிதி ஑்ரதிசந்஑஑ாநச்ய ஑்ரத்யாஸ்வேரிண்யா: ஑்ரத்யா காரா஑ூ஑ நிவே஑நா஑ி நிர்஑்வந்஑ ஑்ர஑ிதாயா: க஑ா஑ிந்஑ுண்யவசேந ஑ாதித்ரத்ய஑஑ி஑்ரானே சதி ஑யா ஑்ரத்யநுஸாரிணா...

மூ - ஆனபின்பு இங்கு, ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வபர்யந்த ரக்ஷகை கார்த்த்ய்ஹாவனம் । த்யக்தரக்ஷா஫லஸ்வாம்ய்...

(சா.தீ) பரஸம்வந்தவிதானஸ்விநிர்ஹ்ரத்வபர்யந்தமாயிருக்குமென்று நிர்மிகக்கிறார். ஆன பின்பு இत्याதி. ப்ரதான஫லித்வ் அவனதான பின்பு. ரக்ஷ்யனுடைய ஂத்மரக்ஷாஹர் சமர்பண் த்யக்தரக்ஷா஫ல ஸ்வாம்ய், ரக்ஷா஫லயோ: இது ஂபலக்ஷண் ஸ்ரூபத்துக்கு. ஸ்ரூப ரக்ஷா ஫லங்கனில் ஸ்ரஸ்வாம்ய் த்யக்த் யஸ்மிந் தத் ரக்ஷகைகார்த்த்ய்...

(சா.ஸ்வ) ஸ்ரூப சமர்பணமே ஸா஫்தமாயும், மற்றையிரண்டும் ஂர்த்திகமாக வருகையாலும் ஂக்ததோஷமொன்றுமில்லையென்று காட்டா நின்று கொண்டு முமுக்ஷுவுக்கு இவ்ஂபாயத்தில் ஂக்ஷி ஸ்ரூப் தலத்ரயாத்மகமென்று இவ்வளவால் ஂபபாதித்த ஂர்த்தத்தை ஂபஸ்ஹரிக்கிறார். ஆன பின்பு இत्याதியால். ஆன பின்பு என்றது ஂத்மநிக்ஷேபமானது க்ருதிரா஫்யமாம்படி மானஸ ஹவனாரூபமாய் ஹர஫ல சமர்பணங்களுங்கூட ஂத்மநிக்ஷேப ஸ஫்தார்த்தமாக ப்ரமான்தர் ஸி஫்தங்களாய் ஂகிஷ்ணத்வமடி யாக ஹர்ந்யாஸமும், முமுக்ஷுத்வமடியாக ஸ்ரூப ஫லந்யாஸமும், வர் வேண்டியதாய் இஸ்வர்னுக்கு ப்ரதான ஫லித்வ் கூடுகையாலே இவ்ஂ஫ிகாரிக்கு ஫லத்யா஑மும் ஂபபந்நமுமான பின்பென்றபடி. இங்கென்றது முமுக்ஷுவான ஂ஫ிகாரி திறத்திலென்றபடி. இதுக்கு ஂத்மஸமர்பண ஸ஫்தத்தோடே ஂந்வயம் । ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வேதி । ஂத்ம சமர்பண் த்யக்த ரக்ஷா஫லஸ்வாம்ய் ரக்ஷ்யஸ்ய ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வ பர்யந்த ரக்ஷகைகார்த்த்ய் ஹாவனமித்யந்வய: । ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வ...

(சா.ப்ர) ஆன பின்பு இதி । ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வேதி । ஂத்மஹரார்பணந்நாமத்யக்த ரக்ஷா ஫லஸ்வாம்ய், ரக்ஷ்யஸ்ய ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வ பர்யந்தரக்ஷகை கார்த்த்ய் ஹாவன மித்யந்வய: ஸ்ரக்ஷா஫லே ஸ்ரஸ்ய ஸ்வாம்ய் த்யக்த் யதா ஹவதி ததா ரக்ஷ்யஸ்ய, ஂகிஷ்ணஸ்ய । ந வித்யதே ஹரோயஸ்ய ஸ நிர்ஹர்: - தஸ்ய ஹாவோ நிர்ஹ்ரத்வம் - ஸ்ரஸ்ய நிர்ஹ்ரத்வம் । ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வ்...

(சா.வி) வர்தித்வ்யமிதி ஜ்ஞாபயதி । ப்ராப்த்யர்த்த் ப்ராப்திச்சித் த்ரவ்ருத்திவத் இஹ மோக்ஷோபாயே த்ரவ்ருத்தி ஸம்ஹாத் பரிஸு஫்டாயா: பத்யா: ப்ராப்தி: யதா பத்யுரதிஸ்யஸ்ததாந்நாபோத்யநவத்யம் । ஂவ்ஹூத் ஹர்ந்யாஸ் “மயி நிக்ஷிப கர்த்வ்ய: க்ருதக்ருத்யோ ஹவிஷ்யதி” இत्याத்யுக்்த ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வ ஫லேன விஸிநஸ்தி । ஆன பின்பு இதி ஆன பின்பு, ப்ரதான ஫லித்வ் ஹ஑வத் ஂவேதி ஸ்திதே ஸதி । ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வேதி । “தேன ஸர்஫்ஷ்யமாணஸ்ய ஫லே ஸ்வாம்ய விப்யுக்்ததா । கேஸ்வார்பண பர்யந்தா ஹ்யாத்மநிக்ஷேப ஂத்யதே” இत्याதிபூக்்த மாம சமர்பண் ரக்ஷா த ஫லம் த ரக்ஷா஫லே தயோஸ்ஸ்வாம்ய் ஸ்வாமித்வம் த்யக்தம் । ஸ்ரூபஸ்யாப்யத்ரோப ஫க்ஷண் ஸ்ரூபரக்ஷா ஹர஫லானி...

(சா.ஸம்) ஆன பின்பு இதி - ஂவ் ஫லசமர்பணானுஹந்தி தோதே பரிஹூதே ஸதீத்யர்த்த: । ஂத ப்ராத்த்நா நைர்ஹ்யயோ ரப்யங்ய்ஸானு த்ரவ்ஷேனேன த்ரவ் காரிகாத்வயநிஷ்ருஷ் நிக்ஷேபத்ரயமேவாங்ய்ஸ இதி ஹ்ரமநிவர்தனாயாஹ் மத்ரக்ஷணஹர் இத்யுக்்த வித்யா ஸேபியாய் இत्याதி ஹாவிக்கை இத்யந்தேனோக்்தமேவ ஸேஸ்த்வானு ஸந்தான விஸேஸாத்மக சமர்பண் ஹக்தி நிர்வூதி த்ரதிஹந்தக பாபநிவர்தக த்ரவித்ரேஸ்த்யாதி ஸ்தானானுஸ்தேய ஹர் சமர்பணாதபி விலக்ஷணமிதி ஸூத நாய ஹு஫்தி ஸோகரியி த க்ருதஸ்நமப்யங்ய்ஸம் ஸங்ஹாதி । இங்கு ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வேதி । இங்கு, ஂத்யந்தா கிஷ்ணேஸு மத்யே । ரக்ஷ்யஸ்ய, ஂபாயாத்நர்ஸ்தானே ஸ்தித்வா ரக்ஷிதும் யோ஑்யஸ்ய । ஂபாயத்வப்ராத்த்நாவத்யேவ ஂவ் ஸ்தித்வா ரக்ஷண மிதி ரக்ஷ்யஸ்ய இத்யநேனோபாயத்வ ப்ராத்த்நாரூபாங்ய்ஸவத் இதி ஫லிதம் । ஸ்விநிர்ஹ்ரத்வ பர்யந்தேத்யநேன கிஷ்ணித்ஷேன ...

மூ - ரக்யஸ்யாட்ம (ஹரார்பணம்) சமர்பணம் ।

(சா.தீ) ஹாவுநம் । ரக்யகஸ்ய, ஹகவுத: - ஂகார்த்த்யம், தஸ்யைகஸ்யைவ இமே ஸ்வரூப ரக்யாஹர ஫லரூபா அர்தா: - நான்யஸ்ய ஸேஷாஹூதா இதி ஹாவுநா । ஂதாவந்மாத்ததாலும் ஸோதாது. அந்த ஆத்மஹரார்பணம் ஸுநி ஹ்ரத்வ...

(சா.ஸா) ஫ர்யந்தம் ச ததரக்யகைகார்த்த்யஹாவுநம் ஂதேதி கர்மதாரய: । ரக்யஸ்ய ரக்யகைகார்த்த்யஹாவுநமாவுது, ரக்ய னான தன் ஸ்வரூபம் ரக்யகனான அவனொருவனுக்கே, தனக்கன்றென்று ஹாவுக்கை. இத்தால் ஸ்வரூபஸ்ய ஸுசம்த்நத்வ த்யா஑மும் ஫ரஸம்த்நத்வமும் ஸொன்நபடி. ஂகார்த்த்யஹாவுநமென்னகிறாவுத்தாலே, தானே ஫லஸ்ய ஫ரஸம்த்நத்வ ஹாவுநமும் அர்தாதுக்தமாபிற்து. இந்த ஫லத்துக்கு ஸுசம்த்நத்வத்யா஑ ஹாவுநம் த்யக்த ரக்யா஫ல ஸுாத்த்யமென்னகிற னிஷேஷத்தாலே ஸொல்லிற்து. சமர்பணியனையும் தத்஫ரதஸம்த்நத்வ த்யான ஸேஷத்யையுதிங்கு ரக்யரக்யகஹாவுநம் நிர்னேசித்தாவுத்தாலே “யத்ஸர்ரக்யதயார்ப்யதே” ஂன்னகிற னிடத்திற ஸோலே இந்த ஹாவுநத்துக்கு ஹரஸமர்பண஑ர்மத்வம் ஸொல்லிற்தாகிறது. அந்யதா இங்கு ரக்யரக்யகஹாவுநம் நிர்னேசித்வ நிஷ்஫ரயொ஑னமாபிற்தே. இங்கு ஹரத்துக்கு ஸுசம்த்நத்வத்யா஑ ஹாவுநம் ஸுநிஹ்ரத்வ ஫ர்யந்தமென்னகிற னிஷேஷத்தாலே ஸொல்லிற்து. இந்த ரக்யகைகார்த்த்ய ஹாவுநம் ஹரஸமர்பண஑ர்மமென்ன னிடம் இங்கு ஫ர்யந்த ஸத்வத்தாலும் உத்தஹிதமாகிறது. ஂகார்த்த்யஹாவுநமென்ன்றிங்கு ஸ்வரூப சமர்பண த்தை ஸத்வத: ஫தானமாக...

(சா.஫) ஸுநிஹ்ரத்வ ஫ர்யந்தம் ஫லம் யஸ்ய ஹாவுநஸ்ய தத்ஸுநிஹ்ரத்வ ஫ர்யந்தம் । கர்மணா ஫ல னிநாஸ்ய த்வாத்஫லஸ்யாந்ததயா அந்தஸத்வ஫ர்யத்ய஫ர்யந்த ஸத்வத: ஫ல஫ர: । ரக்யகைகார்த்த்யம், ரக்யகைகஸேஷத்வம் ஂகஸத்வத: வதாரணே - ததா ஹாவுநம் ததானுஸத்வானம் - ஂவ் ஂகிஷ்ணஸ்ய ஸுஸ்ய நைர்ஹ்யம் யதா ஫லே ததா ஸுரக்யண ஫லே நான் ஸுாத்தியநு ஸத்வானரூபஸுாத்த்யா஑ாவுநிஷ்ணம் ஸுஸ்ய ஸுரக்யண ஹரஸ்ய ஂ ச ஸர்வரக்யக...

(சா.னி) ந மமேத்யநுஸத்வானம் யஸ்திந் தத்ததொக்தம் - ஸுநிஹ்ரத்வ஫ர்யந்தம் । இத: ஫ரம் மம ரக்யாபா ஹரொ நாஸ்திதயதா த்ருதாத்தியவஸாயஸ்திதேததா க்ருதம் ரக்யகைகார்த்த்யஹாவுநம் ரக்யகஸ்யைகஸ்யைவ இமே அர்தா ஸ்வரூப ரக்யாஹர஫லரூபா இதி ஹாவுநமநுஸத்வானம்த்யர்த: - அத்வ ஫ரா஫ரா஫ னிவேகெந த்யக்த ரக்யா ஫லஸுாத்த்யம் ரக்யகைகார்த்த்யஹாவுநமதுத்வஸ்ய ஸுநிஹ்ரத்வ ஫ர்யந்த னிதானே தாத்஫ர்யம் ஑ொத்த்யம் । அத ஂவ ஫ூர்வ “இத: ஫த்வாதஸுாத்ததநநிர்஫ேஷண ஹதா” இத்யாதுக்தம் - கெஂதத்து ரக்யாபா: ஫லம் ரக்யா஫லம் । தஸ்ய ஸுாத்த்யம் த்யக்தம் யஸ்திந்நிததி ஫லே ஸுசம்த்நத்வநிஷேத: । ஸுநிஹ்ரத்வ஫ர்யந்தெத்யத்வ ரக்யா ஹரஸுாத்த்ய த்யா஑: । ஸ்வரூபே ஸுாத்த்யத்யா஑ஸ்துாத்த்யர்திக: । ரக்யகைகார்த்த்ய ஹாவுநம்த்யத்வ ஸ்வரூபஹர ஫லாநா...

(சா.ஸம்) நிர்ஹ்ரத்வத்வநிஷேத்யாதி ஸ்தாநாநுதேயாத்ரூபலக்யண்துக்தம் । இஹ ஸுநிஹ்ரத்வத்வானம் ஸுஸ்ய ரக்யாபா னேதானொ ஹரொ நாஸ்தித்யத்தியவஸாய: । தத்யர்த்யந்தத்வம், தத்வ்ன்னரஸுுத்வம் । ஂவ் ஂ நைர்ஹ்யஸ்யா஫்யத்யு஑ிகொத்த்யத்வத்வ உத்வொ ஹததி । த்யக்தரக்யா஫லஸுாத்த்யம் ரக்யகைகார்த்த்ய ஹாவுநம்த்யத்வத்வ: । ஸுாத்த்யத்யா஑ ஫ூர்வக ரக்யகை கார்த்த்யஹாவுந ம்த்யர்த: । அத்வ ஆத்மரக்யா ஫ல ஸத்வத: ஹாவுநானிஷய சமர்பகா: । அன் மத்வரக்யணஹரொ மத்வரக்யண஫லம் ஂ ந மம, கிந்து ஸ்ரீ஫தேரேவதி, ஸுாத்த்யத்யா஑ ஫ூர்வக ரக்யகைகார்த்த்ய ஹாவுந நிஷ்க்ரஷ: । ஸ்ரத்ய: ஫தி: ஸுாத்திதயாபைவ னி மாம் மத்வரக்யணஹரம் மத்வரக்யண஫லம் ஂதாது உ஫ாததே । அதஸுஸ்வரூபத ஂவ...

மூ - ஸ்தோத்ரத்தில். “வபுராடிஸு யோ஽பி கோ஽பிவா குணதோ ஸானியதா ததா வித: । ததயம் தவபாட

(ஸா.தீ) பர்யந்த்மாஹ வேணும். பர்மாஹார்யா வபுராடிஸுயென்கிற ஸ்லோகத்திலே ஂத்மஸமர்பணம் ப்ரபத்தி ஸாஸ்த்ரார்ய்மாஹ ஂருளிச் செய்திருக்க ஂர்னயாஸ ப்ரதான ஸேஷத்வானுஸந்தானம் ஸாஸ்த்ரார்ய்மாம்படி எங்ஙனே என்று ஸங்கீதயை...

(ஸா.ஸவா) நிர்देशித்தவித்தால் ஂஜிவிதி வாக்யத்திலிதுவே ஸாஂதம் । இத்ரங்கள் ஂர்யிகங்க ளென்றதாஹையாலங்கு லக்ஷணா தோபாதி ப்ரஸத்தியில்லை என்று காட்டித்தாயிற்று. இங்கு சில கோஷங்களில் ரக்ஷஸ்யாத்மஂர்பணமென்று பா஠மிருந்தாலும் இம்ஸ்லோகத்தில் ரக்ஷரக்ஷக ஸ்ஂத வ்ய்யாதிதோஷம் வருகையாலும் ப்ரவாபர் ஸ்ந்ய ஸந்தர்ஂ ஸேராமையாலும் ஂந்த பா஠மனு பாடெயம் । ரக்ஷஸ்யாத்ம ஸமர்பணமென்கிற பா஠மே ஂபாடெயம். ப்ராஒீன கோஷங்களிலேயிப்படியே காண்கையாலும் சிலரிப்படி வ்யாக்யானம் பண்ணுகையாலும் நிஷேபர்ஷையிலேயிப்படி பதித்துமிருக்கையாலும் ஸ்வவாக்யஸ்த பதங்கள் ஂஒித்தாதிக்களாலுமிந்த பா஠மே யுத்தமிறே. இப்படியில்ஂஜி ஸ்வரூபத்தில் ஸமர்பணம் ஸ்வஸ்ய ஂப்ரதான ப்ரலித்வாத்யந்த பாரதந்யதடெர்ரக்ஷத்வாஒாகாரானு ஸந்தானப்ரவ்கமாஹ ஂநுஸ்தெயமென்னில் ஸ்வரூபஸ்வஂவாஜ்ஞானமொன்றுமில்லாதபடி. தத்வவித்தன்றிக்ஒேயிருக்குமவ னுக்கே இஸ்ஸமர்பணம் கர்தவ்யமென்று காட்டுகிற ப்ரவாஒார்ய வாக்யம் விர்ரோஒியாதோ? என்கிற ஂபிப்ராயத்தாலே ஸங்கீக்கிறார். ஸ்தோத்ரத்தில் இத்தாதிதால். ஂந்த ப்ரவாஒார்யவாக்யம் தத்வவித்...

(ஸா.ப்ர) ஂகவஒ்ஷேஷத்வானுஸந்தானம் ஂத்மஂர்பணமிய்த்ய: । நந்வியதா ப்ரஂந்நேநஸ்வ ஸ்வரூப ஜ்ஞானவதா தத்ப்ராபிஸி ஸாஒன ஂத்தி யோகாஒ்ய ஸத்தேந ஸ்வாகிஷ்ந்ய பூர்ஸ்கார ப்ரவ்கம் ஂர்னயாஸ: கர்ய இத்துத்தம் ஂவதி - இஒ்ஷ ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞானா ஂவெ஽பி ஂர்னயாஸ கர்தவ்யதாஂதோஒேந ஸம்ப்ரதாய ப்ரவ்தர்க வாக்யேந விர்ரூஒ்யேதெயத்ர ஒிதஒிதீஸ்வர் விவேக ஸத்தானா ஸ்வோத்த ப்ரகாரேனானுஸ்தெயத்வெ஽பி ஸ்வரூபஸ்ய விவிஒ்ய ஜ்ஞானாஸத்தேந ஂத்மஸ்வ ரூபஸ்ய ஸாமான்யதோ ஜ்ஞானெ஽பி ஂர்னயாஸஸ்ய கர்தவ்யதாபர் ததிதி ஒர்ஷயஸ்தஸ்யாபி ப்ரலாவிநாஂவம் ஸோடாஒரண மாஹ - ஸ்தோத்ரத்தில் இத்தாதிதா...

(ஸா.வி) பர்ஸம்ஂந்நவெதனம் “ஂஹம் மத்ரக்ஷணஂரோ மத்ரக்ஷணபலம் ததா । ந மம் ஸ்ரீபத்ரேவெத்தாத்மானம் நிஷ்பெத்ருத:” இத்துத்தவாதிஹாபி ப்ரவ் ததேவோத்தவாத் । ப்ரவ்ஒத்தஸ்யேவெதம் நிஷ்கூப்ய கதநமாத்ரமிதி வ்யாஒ ஒதே । நந்வேதாவதா ஸ்வரூபஜ்ஞானவதோ ஂர்னயாஸ: கர்தவ்ய இத்துத்தம் । தத்ஸ்வரூபஜ்ஞானாஂவெ஽பி ஂர்னயாஸ: கர்தவ்ய இத்தேவம் பர்யா வபுராடிஸு யோ஽பி கோ஽பி வெதி யாமுநாஒார்ய ஸ்ரீஸூக்யா விர்ரூஒயத இத்தாஸங்கூயா விவிஒ்ய ஜ்ஞானவதா யதோத்தப்ரகாரேனானுஸ்தெயத்வெ஽பி விவிஒயாத்மஸ்வரூபஜ்ஞானாஸத்தேநாபி ஸாமான்யத: கஷிஒதா த்மாஸ்தோதி ஜ்ஞானமாத்ரேனாபி ஂர்னயாஸ: கர்தவ்ய எவ । ஸோ஽பி ப்ரலாவிநாஂதூ எவெத்தத்ர யாமுநாஒார்ய ஸ்ரீ ஸூக்தேஸ்தாத்பர்யமிய்த்யஂபித்ரெய ஸத்ரூஂதந்மாஹ - ஸ்தோத்ரத்திலும் இதி...

(ஸா.ஸம்) தத்்ஷேஷ ஂதானா தோபாதவந்தம் காலம் ஸ்வஸேஷத்வஂஂரவிஷயானா தத்ரமநிவ்ரத்திப்ரவ்கம் ஸ்ரீபத்ரேவ ஸேஷத்வ ஂவனம் - ப்ராத்தீனா நேர்ஂயாஂயா ஸந்தஂஸ்தேவ ஸதக்ஷணாஒித்வபர்யாப்யஒிகரணமாத்மஂர்பணமிதி வ்யவஒியதே இதி காரிகர்ய: நந்வேதஒஒிகாராஒோ யதாவஸ்திதமாண ஂத்மநிஷேபமிய்த்யாத்மநிஷேபோஒித்தயோத்த: - ஸ ஒ நிஷேபவ்யாத்மயாத்மயாஒ்யவஸாய ப்ரவ்க இதி ஹ்ஒயம் - ததா வபுராடிஸ்திதி யாமுநாஒார்யோத்தி விர்ரோத இதி ஸங்கூ தத்தாத்பர்யோக்யா பர்ஒஒரதி । ஸ்தோத்ரத்தில் இத்தாதிதா ।...

(सा.सं) वपुरादिषु स्वरूपतः जडत्वाजडत्वादिगुणतश्च कश्चित्स्याम् । आत्मस्वरूपतत्प्रकारादिपरिज्ञाने मम शक्तिर्नास्ति प्रमाणसिद्धाहमर्थस्य सारभूते तच्छेषत्वे मम निर्बन्धः - शास्त्रेषु त्वच्छेषत्वेन प्रसिद्धस्सन् योऽहमिति भासमानस्सोऽद्यैव मया समर्पित इति समर्पणेऽप्यनाद्यात्मापहारचौर्यागतो भगवन्निग्रहश्शान्तो भवतीत्येव तत्तात्पर्यमिति सोदाहरणं दर्शयति - मुद्रै इति - हेतुर्वाङ्मय, चौर्यादिना - आत्मनस्स्वरूपं ज्ञानत्वादि । स्वभावः, ज्ञानानन्दाद...

(சா.தீ) இத்தனையே ஸ்லோகதாப்யம் ஸ்வகீயத்வஸ்கர்த்துவானு சந்நாநபூர்வக பரஸ்த்வாபாடனமாகிற சமர்ப்பணத்தில் தாப்யமில்லையென்று கருத்து. சமர்ப்பண விவக்ஷிதமன்றாகில் மேல் ஸ்லோகத்தில் சமர்ப்பணத்தை...

(சா.ஸா) விவெகபூர்வகமாதல் உள்ள அறிவைக் கொண்டாதல் சமர்ப்பண பண்ணுகை ஸாஸ்த்ரீய மாகில் சமர்ப்பண தத்வவிதாந கர்த்தவ்யமென்ற அநுசயமுகத்தாலே காட்டுகிற உத்தர ஸ்லோக விரோதி யாதோ? என்னவருளிச்...

(சா.ப்ர) அமூத இஹ பவதி । நான்ய: பந்தா அபநாய வித்யதே । நாஹ் வேதேந் தபஸா । பக்த்யாத்வநன்யயா ஸக்ய: । கலேஷானாந் ச க்ஷயகரம் யோகாदन்யம் ந வித்யதே “இத்யாதி ஸ்ருதிஸ்மৃதி நிபேதாந் । ஸத்கோபேஷ்ச” என தாவி தந்தொழிந்தேன் “இத்யத்ர பரந்யாஸானுஸ்தானே நிபித்யானுஸ்தான இவ அநுசயிதமிதிபூர்வாசார்யேவ்யாக்யாத்வா த்யாமுநாசார்யேஷ்ச “வபுராதிஸு” இத்யத்ர க்ருதஸ்யாத்மசமர்ப்பணஸ்ய “மம நாथே” இத்யநேநானுசயிதத்வாலோகா-சார்யேஷ்ச “அடவிலே கொடுக்கில் அநுபாயமாம். அடவுகெடக் கொடுக்கில் களவு வெளிப் படும்” இத்யத்ர சமயக்ஜ்ஞானபூர்வக சமர்ப்பணே பரகீயஸ்ய தஸ்மै தானவதபுபாயத்வம் ந ஸ்யாத் । ஸாஸ்த்ரோக்தாதிக்க்ரமேண ஸ்வீயதயாஅத்யவஸ்ய சமர்ப்பணே அத்மாபஹாரசூர்யே ஸ்பஸ்த்ரம் ஸ்யாதித்யுக்தத்வாத் பக்தியோகவ்யதிரித்த மோக்ஷோபாயா-சித்தேபரந்யாஸே மோக்ஷஸ்ரவணம் “அஜ்ஞேஸு ஫லஸ்ருதிர்ஸ்த்வாத்” இதி ந்யாயாடத்யுபபத்திவிஸயமித்யத்ர “நான்ய: பந்தா: । நாஹ் வேதே: । யோகாदन்யம் ந வித்யதே” இத்யாதி நிபேதானாந் “முகுஷுவே ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே । ந்யாஸ இத்யாஹு:” இத்யாரப்ய “ஓமித்யாத்மானம் யுஜ்ஜீத । ப்ரஹ்மணோ மஹிமானமாப்நோதி । க்ரஸேத்ஸஹாரஸமயே க்ஜகத்வ பதராண஢வத் । லீலயா யஸ்து பகவாஸ்த்ந் கக்ஷ் ஸரணம் ஹரிம் । ஸரணம் த்வாந் ப்ரபத்நா யே த்யானயோகவிவர்கிதா: । தேஓபி ம்ருத்யுமதி- க்ரம்ய யாந்தி தத்வீஷ்ணவம் பதம் । அநேநேவ து மந்நேண ஸ்வாத்மானம் மயி நிஷிபேத் । மாந் ப்ரபத்நோ விமுக்யதே । மாமேகம் ஸரணம் ப்ரஜ । கக்ஷ்ஹவமேந் ஸரணம் । யதேநகாமகாமேந் ந ஸாத்யம் ஸாத்நான்தரே: । தேந் தேநாப்ய தேதத்ந்யாஸேநேவ” இத்யாதிபிபக்திவ்யதிரேகேநேவ மோக்ஷஸாத்நதயா விஹித பரந்யாஸவ்யதிரித்த விஸயத்வா தந்யதா தஹராதி வித்யாஸ்வேக வித்யாபரிஸேஷ ப்ரஸஜ்ஜாத் । எனதாவி இத்யஸ்ய வ்யாக்யானே ப்ரான்தி சமயத்தில் சமர்ப்பிக்கவும் வேணும் இத்யஸ்யாத்ம சமர்ப்பணம் பண்ணாவிடில் ஸர்வமோக்ஷம் ப்ரஸஜ்ஜிக்கும் இதி பூர்வாக்யாவிரோதாய விவிச்ய ஸ்வரூபஜ்ஞானாபாவேஓபி “துர்லபோ மானுஸோ தேஹ: தேஹிநாந் க்ஷணபஹ்லூ” இத்யுக்த ப்ரகாரேண ஸரீரஸ்யானித்யத்வாத்ம சமர்ப்பணஸ்ய கர்த்தவ்யதாஜ்ஞானான்தரக்ஷண எவததநுஸ்தேயத்வ வோதந பரத்வஸ்யா வஸ்ய வக்தவ்யத்வாத்...

(சா.வி) க்ரஹீத்வீவ । வித்யமானஜ்ஞான மாத்ரேண । அவ்வளவாலும், தத்வீத்யாபி । நத்வாத்ம சமர்ப்பணம் நோபபத்யதே । லோகாசார்யேஸ்யக் ஜ்ஞானபூர்வகம் சமர்ப்பணே பரகீயஸ்ய பரஸ்மै தானவதபுபாயத்வம் ந ஸ்யாத் । ஸாஸ்த்ராதிக்ரமேண ஸ்வீய தயாஅத்யவஸ்ய சமர்ப்பணேத்வாத்மாபஹாரசூர்யே ஸ்பஸ்த்ரம் ஸ்யாதித்யுக்தத்வாத் எவ மம நாथேதி ஸ்லோகே யாமுநாசார்யே: “அதவா கிந் நு சமர்ப்பியாமி தே” இதி க்ருதே சமர்ப்பணேஓநுசய: க்ருத இத்யாஸஹ்ய பரந்யாஸஸ்ய ஸ்வரூப ஫லத்யாக விஸிஸ்தஸ்ய விதிபல ப்ராப்தத்வேந பூர்வமேவோக்தத்வாலோகா சார்யோக்தே: பரந்யாஸா ப்ராத்யான்யஜ்ஞாபநபூர்வகம் பகவத: ப்ராத்யான்யேநோபாயத்வ ஜ்ஞாபநபரத்வா...

(சா.ஸ) யோ குணா: ஸ்திதி:, நித்யதா । நநு மம நாथேத்யாதிநா யாமுநாசார்யேஸ்வக்ருதசமர்ப்பணம் ப்ரதிபஸ்சாத்...

(सा.सं) अनुशयकरणादात्म समर्पणं शास्त्रार्थतया नानुष्ठेयमिति शङ्कामपि तत्तात्पर्योक्त्या परिहरति - இதுகங்கு மேல் इत्यादिना - अनुशयः, शास्त्रीये अज्ञकृत्यत्व भावनं न । किन्त्वशास्त्रीये अस्वारस्य-मेव । स्वीयमिति समर्पणयोग्यमस्तिचेल्लोकरीत्या समर्पणं स्यात् । न च तथा - इह तथाविध समर्पणेनात्मापहार चौर्यानुमूलनात् । किन्त्विहसमर्पणं तवैव नियतस्वमिति तस्मान्न लोकरीत्या समर्पणमिति मन्वीथा इति तात्पर्यम् - श्लोकद्वयेनाप्यनुष्ठेय शरीरे शिक्षितमर्थमाह...

மூ - அல்லது शास्त्रचोदितமாய்த் தாம் அநுஷ்டித்த சமர்ப்பணத்தை அஐகூத்யமாக்கினபடியன்று - ஆக இரண்டு ஸ்லோகத்தாலும் யதாவஸ்தித ஸ்வரூபாதி விவேகமில்லையேயாகிலும், நம: என்று ஸ்வசம்பந்த மறுக்கையே “अहं मपि तवैवास्मि हि भरः” என்னும்படி ஹரஸமர்ப்பண ப்ரதானமான ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஸாரமென்றதாயிற்று.

(சா.தி) ஸ்லோகத்தாலும் ஫லித்த அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார். ஆக இதி । ஸாஸ்த்ரார்த்த ஸேஷஸேபி ஹாவ சம்பந்தானுஸந்தானம் - அது இத்ததையில் ஹரஸமர்ப்பண ப்ரதானமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தத்தில் சம்மதி காட்டுகிறார். अहमपि तवैवास्मि हि भरः என்று. ஸேஷத்வானு ஸந்தான விஸிஷ்ஸ்வரகாஹர ஸமர்ப்பணத்தை த்வயத்தில் அநுஸந்திக்கும்...

(சா.ஸ்வ) ஸெய்கிறார். அல்லது இत्यादि. அப்படியாகில் தத்வவித்ருக்கே ஸமர்ப்பணத்தை விதிக்கிற ஸாஸ்த்ரங்களும் பூர்வஸ்லோகத்திலே மயா ஸமர்ப்பித: என்று இஸ்ஸமர்ப்பணத்தை தத்வவிதத்ரேஸரரான தாம் அநுஷிக்கையும் விரோதிக்குமென்று கருத்து. இந்த ஸ்லோகங்கள் தத்வவித்ருக்கு ஸமர்ப்பணம் ந கர்த்வயமென்றும் ததிதரஸ்யேவ கர்த்வயமென்றும் ஸொல்ல வந்ததன்றிக்கே ஹவதுக்ரோத்யாஸமர்ப்பணத்திலேகிஷ்டிஷேஷமாத்ரம் ஸொல்ல வந்ததாகில் ஸமர்ப்பணானுபந்திகளான ஶாத்வயவிஸேஷங்கள் அநேகங்களிருக்கவித்தை மாத்ரமிங்கு விஸேபித்துச் ஸொல்லுகைக்கு ப்ரயொனமுண்டோ? கிஷ்ட இந்த ஸ்லோகங்களிலே ஹரஸமர்ப்பணத்தைச் ஸொல்லாதே ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணமாத்ரம் ஸொல்லுகையாலே இவ்வளவே ப்ரபுதி ஸ்வரூபமென்று நிஷ்கூஃமாக நிற்க, ஹரஸமர்ப்பணத்தையும்கூட அங்ஜியாக கீழ்ச் ஸொன்னது சம்ப்ரபடாயவிஸுத்ரமாகாதோ? வென்னவருளிச் ஸெய்கிறார். ஆக இரண்டு இत्यादि. ஆக வென்றது இஸ்ஸ்ஸ்லோகங்களிரண்டுக்கும் த்வதுக்ர ப்ரகாரமாகவன்றிக்கே அஸ்மதுக்ர ப்ரகாரமாகவே தாத்பர்ய யுக்ரமாக நிற்க என்றபடி. ஸாரமதி । ஸாரத்வஶ்யாபநமித்தையிங்கு விஸேபித்துச் ஸொன்னதுக்கு ப்ரயொனமென்று கருத்து. ஸ்வசம்பந்தமறுக்கையே என்கிறவிடத்திலே அவதாரணத்தால் ஸமர்ப்பணத்தில் ஶாத்வயங்களாகவுள்ள மற்ற விஸேஷங்களிப்படி ஸாரங்களன்றென்றதாகிறது. மற்ற விஸேஷங்களிப்படி ஸாரங்களன்றென்னுமிடம் பூர்வஸ்லோகத்திலே விவதித மென்று ஶாபிக்கைக் காக யதாவஸ்திதேத்யாடியாலே அந்த ஸ்லோகத்தின் தாத்பர்யர்த்தத்தை அநுவதித் தது. अहमपीत्यादि - இந்த ஸ்லோகத்வயத்திலே ஹரஸமர்ப்பணம் கண்஠ோக்ரமல்லாவிட்டாலும் மேலே ஹரஸமர்ப்பணத்தை ஆள வந்தார் தாமே கண்஠ரவேண அருளிச்செய்கையால் இங்கு சம்ப்ரபடாய விரோததோத்ருக்கும் அவகாஷ...

(சா.ப்ர) பூர்வக் ஹர்ந்யாஸ: कार्य इत्युक्तं भवति । एवंभूतस्य साङ्गभरन्यासस्य द्वये प्रतिपादकभागं...

(சா.வி) க்காகவத்தனை எததர்த்தமேவ । அல்லது, एवं तत्पर्यं विना । अज्ञकृत्यमाக்கினபடியன்று, பூர்வஸமர்ப்பணமஜானேன கூர்தவானஸ்மீத்யர்த்த எவேத்யஸ்ய தாத்பர்யம் ந ஹவதீத்யர்த்த: । ஸாஸ்த்ரதோதிதமாய் இத்யனேன விஹிதார்த்தே மீமாஸா ஸாஸ்த்ரயுக்தம்ஶ்ரமவிமலமனஸஸ்ச்ஸயோ ந ஶாயத இதி ஸூதிதம் - தாம் அநுஷித்த இத்யனேன கூர்தே஽நுஸயச்சேத்பூர்வமயேவ் விதுஷ: கரணமேவ ந ஸ்யாத் । ந ஹி பூர்வஸ்லோகோக்திதஸாயாமஜானம் உத்ரஸ்லோகோக்திதஸாயா ஶானமதி சுதூஹிர்வக்து ஶக்யமதி ஸூதிதம் । தஸ்மாத்ததோக்தமேவ தாத்பர்யமதி ஹாவ: - ஸ்லோகத்வயே ஫லிதமர்த்தமாஹ - இரண்டு இதி । ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தில், ஸேஷஸேபிஹாவ சம்பந்தானுஸந்தானே ஸேஷஸேபிஹானுஸந்தானகர்ஹ் ஹர்ந்யாஸாஸரூப ப்ரபுதி ஸாஸ்த்ரார்த்தே । ஸ்வசம்பந்தநிவூதிஸார...

(சா.ஸ) ஆக இதி - அறுக்கை இதி - ஸ்வரூபஹர஫லேஸு ஸ்வாம்யரூப சம்பந்தம் ஹ்ரமபரிஹரணமேவேத்யர்த்த: । ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தில் இதி । ந ஹி ஸாஸ்த்ர விஹிதே஽நுஸய உபபத்யத இதி ஹாவ: । அயமங்ஜய்ஸோ மந்நே க்ரானுஸந்தேய ...

மூ - இப்படி ஸேஷத்வானுஸந்ஹநவிஷிஷமான ஸ்ரக்ஷாஹர் ஸமர்ப்பணம் ட்ரயத்திலு ஡பாயபர்மான ஸ்ரக்ஷணத்திலு ஡ஹாவிஸ்வாஸ ஸ்ரக்ஷ கோஸ்த்ரவரண ஸர்஡மான -

(ஸா.டி) ஸ்தலத்தைக் காட்டுகிறார். இப்படி இயாதி - ஸரணம் ஸ்ரப்தே என்கிற ஸ்தலத்திலென்றபடி..

(ஸா.ஸ்வ) ஡ில்லையென்று கருத்து. இப்படி இஸ்ஸமர்ப்பணம்ஹ்யாகிலு ஡பாயம் ட்ரயத்திலு ஸ்ரக்ஷணத்திலு ஡னுஸந்ஹயம் என்று ஡ர்த்தபஞ்ஜாஹிகாரத்திலு ஸொன்னது கூடாடொழியாடோ? ஸமர்ப்பணம் டுக்கு ஡னுஸுணமான ஡தூர்த்தியும், ஸ்ரஸம்஡ந்஢த்தையறுக்கிற ஡ம்ஸஷ஡்஢ும் ஡த்ரரக்ஷணத்திலிருக்கையாலே ஡ங்கேயென்றோவிது ஡னுஸந்ஹயமாகத் தக்கது - ஸ்ரக்ஷணத்திலு ஡்ரியாப஢த்தில் ஡னுஸந்ஹய ஡ானால் ஡ஹாவிஸ்வாஸா஢ிகளாங்கு ஡னுஸந்ஹயங்களாகாடொழியாடோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். இப்படி ஸேஷத்வெயாதி - இப்படியென்றது, ஡ர்ந்யாஸ ஸ்ர஢ானம் ஸ்ரப்தி ஸாஸ்த்ரார்த்தம்என்று கீழ்ச் ஸொன்ன ரீய்யா என்றபடி. ஸேஷத்வானு ஸந்஢ானேதி ஸாமான்யாக்ய்யா ஸலஸ்யாபி ஡஡வக்ஷேஷத்வானுஸந்஢ானஸி஢்஢ே: ஸலஸமர்ப்பணம்ஸ்யுத்தம் ஡வதி | விஷிஷமானவென்கிற ஸி஢்஢வ஢னுவா஢த்தாலே ஡ு஡ுக்ஷுவுக்கு ஡ர்ந்யாஸ஡ாத்஡ம் ஸமர்ப்பணத்தை விட்டுப் ஡ிரியாததாயேயிருக்குஎன்றிப்படி ஡வினா ஡ாவம் ஹாபித஡ாகையாலத்தை ஡னுஸந்஢ிக்கிறவி஢த்திலேயிதுவுங் கூட வருஎன்றதாகிறது. ஡பாயபர்஡ிதி | ஡த்ரரக்ஷணத்திலு ஡தூர்த்தியா஢ிகளிருந்தாலும் ஡து ஸலபர்஡த்தனை஡ோக்கி ஡பாயபர்஡ல்லா஡ையால் ஡பாயபர்மான ஸ்ரக்ஷணத்திலு தானேயித்தை ஡னுஸந்஢ிக்கைய ஡஢ிதம்என்று கருத்து. ஡ஹாவிஸ்வாஸ ஸ்ரக்ஷ கோஸ்த்ரவரணஸர்஡ம்என்றது ஹேதுஸர்஡விஸேஷணம் | ஡ர்ந்யாஸ ஡பேக்ஷக஡ான ஡ஹாவிஸ்வாஸ ஸ்ரக்ஷ கோஸ்த்ரவரண஡ிங்கு டோற்றுக்கையால் த஢ாக்ஷேய்஡ான ஡ர்ந்யாஸம் ஡த்ரவானு ஸந்஢ேயமாக வேணுஎன்று கருத்து. ஡கிஷ்ணனானவன் ரக்ஷண ஸ஡ர்த்தனை ஡ஹாவிஸ்வாஸஸ்்ரக்ஷ தனக்கு ரக்ஷகனாக வரிப்பது ஸ்வென ஸ஡ர்த்த்஡ாண஡ர்ஸ்வீகரணார்த்த்஡ாகையாலே ஡த்தாலே ஡து ஡ாக்ஷேய்஡ா஡ிறே. கோஸ்த்ரவரணம் ஸர்வா஢ிகாரி ஸா஢ாரண஡ாகையாலே தாவந்஡ாத்ரம் ஡ர்ந்யாஸஸ்யாக்ஷேபக஡ாக ஡ாட்டா஢ென்கிற கருத்தாலே ஡ஹாவிஸ்வாஸஸ்்ரக்ஷ...

(ஸா.ஸ்ர) ஢ர்ஷயிதி | இப்படி ஸேஷத்வெயாதினா | ஡ந்வே஡ானுகூல்ய ஸ஢்஢்஢்யா஢ிநா஡ஹ்ஹானா஡ஹ்ஹினு...

(ஸா.வி) ஡வஸ்யக இதி தாத்஡ர்ய஡ிதி ஡ாவ: | ஸேஷத்வானுஸந்஢ானேதி - ஡னு ஸ்ரக்ஷ ஡ர்ந்யாஸ ஸ்ர஢ான஡ான ஸேஷத்வானுஸந்஢ான஡ித்யுத்தம் | இஹ து ஸேஷத்வானுஸந்஢ான விஷிஷமான ஸ்ரக்ஷா஡ர்ஸமர்ப்பண஡ித்யு஡்யதே | தத்திக ஡த்ர விஸேஷ்ய஡ிதி ஡ேத் - ஸ்ரக்ஷ஡஡ி ஡ர்ந்யாஸ ஸ்ர஢ான஡ான இத்யுத்த்யா ஡ர்ந்யாஸஸ்யேவ விஸேஷ்யத்வ஡ிதி வ்யஹ்ஹ ஡ா஡்ஷேஷத்வானு ஸந்஢ானஸ்யாவஸ்யகத்வ஢ுதநாய தத்ர ததூக்தி: - விஸ்வாஸஸ்்ரக்ஷ...

(ஸா.ஸ) இத்யத்ராஹ இப்படி இயாதி - ஡ஹாவிஸ்வாஸ ஸ்ரக்ஷிதி | விஸ்வாஸஸல ஡ூதா யா஡்நா ஡ர்த்த: ஸ்ர஡ாணதஷ்஡ கர்த்தவ்யதயா ஸி஢்஢ா | ஸா ஡ கோஸ்த்ரவரணஸர்஡ம் - எவ்஡ ஡ கோஸ்த்ரவரண ஸர்஡யா஡்நாஸலகூ ஡ஹாவிஸ்வாஸ: | ஸ்ரகூதா஢ிகார்ய஡ேக்ஷித஡ு஢்஢ி விஸேஷத்வா஡்஡்ரண ஸ஢்஢ு஡ஸிலிஷ்ஹான ஸாமான்யவா஡ி ஡்ரியா ஸ஢஡ு஡்யார்த்து யதா ததா ஸமர்ப்பணானா஡஡ி ததாத்வாத்஡ு஡்யார்த்துதேவ ஸ்ரகூதாதி கார்ய஡ேக்ஷித ஡ு஢்஢ி விஸேஷத்வென ஡்ரூ஢ிகூத்ர ஸமர்ப்பணானா் விஸ்வாஸஸ்ய ஡க஢ேவ ஡்ரியா஡஢ேனா஢ி஢ானாத் |...

(सा.सं) नविरम्य व्यापार प्रसक्तिरपीत्यभिप्रेत्य சேர்ந்து अनुसन्धिकं प्राप्तमित्युक्तम् । यद्वा, वाक्यार्थज्ञान रूपाविधेयाध्यव सायसद्भावेऽपि विधेयज्ञान संपादनाय प्रार्थनैயருவச் செல்ல வேண் டும். इत्युक्त्या प्रार्थना यथा शरण शब्दोपश्लिष्ट क्रिया पदार्थतयाकार्या, न तां विना भगवत उपायत्वसिद्धिरिति तथा निक्षेपोऽपि द्व्यर्थः कार्यः । तथा हि सत्यामप्युपायत्व प्रार्थनायां परस्यैव स्वमात्मानं शास्त्रविहितेन समर्पणेन परस्य यदि नस्वमिति मनुते तदा परस्वत्वबुद्ध्या स्वहस्त विनिहित द्रव्यकवति तव महानयं ज्ञातदशायामपि तत्समर्पणविधुरश्चोर इति तं प्रति...

மூ - இப்படி இவையாஹும் (இவையணைத்தும்) இம்மந்ரத்தில் -

(சா.஑ி) இவையாஹும் இயா஑ி । । அங்ரங்ரிகளான ஷ஑ர்யும...

(சா.ஸ்வ) அன்றோ? “சகூங்ரஸ்தென மந்ரெண கூதகூர்யஸ்ஸுகூ ஢வெத் । சகூ஑ெவ ஹி ஶாஸ்ரார்த்ஃ கூதூஸ்ய் தாரயெத்” இயா஑ிகளிலேயிந்ர ஶாஸ்ரார்த் மந்ரஸ்ய சகூ஑ு஑்ராரணபூர்வக் சகூ஑ெவ கர்த்வ்யமென்றூ வி஑ிக்ரகை யாலே இவையெல்லாம் ஁க ஢ு஑்ரயாரூ஑மா஑ வேண்டுகையால் ஶேர்த்து அநுசந்ரிக்ரக வேணூ மென்னில், “ஸ்யூனந்தெ ஶ஑னம் கரூமி” ஁ன்கிற மந்ரத்தில் ஢ோலேயிங்கு தனித்தனியே அநுசந்ரெய ப஑ார்த்ங்கள் அநெகங்களாயிருக்கையாலே மந்ர஢ெ஑மாதல் ஁கமந்ரத்வ நிர்஢ந்ரெ மந்ரத் துக்ரு அவூர்தியாதல் வர வேண்டாவோ? கி஑்ர இல் அநுகூர்ய ஶ஑்ரூபா஑ிகளில் பூர்வா஑ி காரூகூரூரூயா ஁ன்று ஁஑ித்வத்தாலும்” ஁ன்று ஶ஑்ர ஶக்தியாலும், ஁ன்று ஁ர்த்ஃ ஶாமர்த்ரத்தாலு மென்றிப்படி தத்நிர்஢ந்ரனங்களையி஑்ரு தனித்தனியே அநுசந்ரெயங்களாயிருக்க இவத்தை ஁க ஢ு஑்ரயாரூ஑மாக்குகைதான் ஶக்யமோ? ஁கையாலிங்கு சகூத்வ் ஶால்லுகிற ஶாஸ்ர் அந்யபர மென்றூ வேண்டுகையாலிந்ர ஶாஸ்ரார்த் சகூத்வ்ர்த்வ்யமென்கைதான் ஁பபந்ரமோ? ஁ன்ன ஁த்ர மருளி஑் ஶெய்கிறார். இப்படியிவையாஹும் இயா஑ி வாக்ய஑்ரயத்தாலே...

(சா.பர) ஑ியா஑ி லூகிக வாக்யார்த்வ஑்ரெ஑ி “ய஑ாங்ரெயூ஑ாகபால: ஶமி஑ூய஑ஜதி” இயா஑ி஢ிர்஑ிர்ஶ ஑்ரயாமாங்ரெயா஑ிநா் பரயா஑ா஑ிநா் ஑ பர்த்ரெகாவ஑மெ஑ி வாக்யார்த்ங்ரணவெலாயா் “஑ர்஑பூர்ணமாஸா஢்யா் ஶ்ர஑்ரகாமூ யஜெத்” இய்ரகா஑ிகார வாக்யென பரயா஑ா஑்ங்ர வி஑ி஑்ர ஑ர்஑பூர்ண மாஸா஑்ங்ரவ஑்ர । ஢஑வத்ஸந்ரி஑ூ த்வ஑்ரெ஑ ஢ூத்ஸ்வா஑ூன கர்த்ரத்வ ஢ூகூத்வ ஶ்வார்த்஑்ரத்வ ஢ூகூத்வ ஢்ரமரஹித்: பரலாந்ரவிரகூதூ஑கி஑்ரனூ஑நுகூல: பராதி கூர்ய ரஹித்: ரகிஷ்யதூர்த்ர஑்யவஸ்யந் ஑ூபாயிதா஢வெதி பரார்த்யந் அ஑் ம஑்ரக்ரண஢ர் த்வயி நி஑ி஑ாமூர்த்ரெவ மநுஸந்ரானரூபார்த்ரஸ்ய ஑்ரென வி஑ானசி஑்ரெ஑்ரங்ரானாமி஑்ரண஑்ர யு஑ப஑்ரி஑ான ஶ஢வாத் । “த஑்ரய் சகூ஑ு஑்ரார: ஶஸாரவிமூ஑நம் ஢வதி । ஑்ரயாத்ரரதரூ மந்ரூ நாஸ்தி ஶ்ரவ்ர஑ூ நூளாம் । யஸ்யூ஑்ராரணமாத்ரெண பரா்ஸி஑்ரி மவா஑்ரூயாத் । சகூ஑ெவ ஹி ஶாஸ்ரார்த்ஃ” இயா஑ி஢ிர்஑ூ஑்யமான சகூத்வம஑்ரெஷ்வ஑்ரந்யபி ஑ாந்ரெதி இய்ர஑்ரெஷ்வபி சகூத்வ் ஶி஑்ரயதூர்தி ஑ர்஑யந் ஶாங்ர஢ர்ந்யாஸஸ்யாத்ரபகாலஸா஑்யத்வ் ஶ஑்ரூ஑ாந்ரத் ஢ூ஑்யதா “பரணவூ஑நு: ஶரூ஑்யாத்மா ஢்ர஑்ர த்ர஑்ரயமூ஑்யதெ । அபரமத்ரென வெ஑்ரய்ய் ஶரவத் தந்ரயூ ஢வெத்” இதி வாக்யெநாப்யர்தாத் சகூத்வமல்பகால ஶா஑்யத்வம் ஑ ஢ூ஑்யத இய்ர஢ிபர்த்யா஑ । இவையணைத்தும் இயா஑ிநா ।...

(சா.வி) இவ்வாஹும் அ஑்ரிநாஸ஑ ஷ஑ர்த்ஃ- தத்ந்ரமந்ரா்ஶபரதிபா஑்ர க்ரமெ஑்ரவஸ்திதானெகாங்ரஸா஑்ய...

(சா.ஸ்) ஶ நூபாயூ ஢வதி । ததூவ்ஸ்வஸ்திந் ஶ்ரவ்ரகா஢ர் நிர்வா஑கத்வா஑்ரங்ரானிவூர்திகார்யஸ்வாத்ரமரகா ஢ர்ஸமர்ப்ரண வி஑ூரஸ்ய ந ஢ர்ஸவூகர்தா ஢வதூர்தி ஶ நூபாயஸஸ்யாத் ஁வ் ரகாபரல ஶ்வாமித்வா஑்ர காரனிவூர்தி கார்ய தத்ஸமர்ப்ரணவி஑ூரஸ்ய தத ஁வ ஶா஑்ரங்ரஸ்ய ஢ர்ஸவூகர்தா நாப்யூபாய஑்ர ஢வதூர்தி பரகூதா஑ிகார்யபி஑ித ஢ு஑்ரிவி஑ே஑த்வாத் விமர்஑஑்ரயா் க்ரமெண ஶேர்த்து அநுசந்ரிக்ரக பராத்ரமியூக்தம் - ஁வ் வி஑்ரகலிதவெ஑ெண தத்ரப஑்: பூத்ர஑்ரபூத஑நுஸந்ரானெ கத் ஶாங்ரஸ்ய ஶஸர்஑஑ூ஑்ரூப ஁க஑்ர஑்ர஑்ர஑்ர இய்ரத்ரா஑ - இவையாஹும் இதி - ஁பாயத்வ பரார்த்ரநா பூர்வக ஶ்ரனிர்஢ர்ரத்வ ஶிர்ஸ்கனி஑்ரெபத்ரய...

மூ - விமர்ச டசையில தனித்தனியே அநுசந்தித்தாலும் வாக்யார்த்த ஸ்ரபத்தி டசையில அல்லாத வாக்யார்த்தங்கள் ஸோலே ஸாங்மான ஸ்ரதானம் ஁கபுத்த்யாரூ஢்மாம், ஆகையாலே யதாஸாஸ்த்ரம் ஸாங் ஸ்ரதானாஸ்தானம் ஸகூத்கர்த்வமாயிற்று.

(ஸா.டி) விமர்ச டசையில, ஸ்ரதார்த்தாஸந்நா஢ டசையில. அதஸாங்மான ஸ்ரதானத்தினுடைய அஸ்தானம் யதா ஸாஸ்த்ரம் ஸகூத்கர்த்வமென்கிறார். ஆகையால், ஁தி । ஆகையால், ஸாங்ஸ்யாங்ஜின: ஁கபுத்த்யாரூ஢்வ ஸம்வாத் என்கை. இவ்அத்மஸ்ரஸமர்ஸணம் ஁ஸணகூத்யமாக்கையால் ஸகூத்கர்த்வமென்று ஸ்ரூத்யஸிஸ்ரேத...

(ஸா.ஸ்வ) இப்படியென்றது ஸ்ரவா஁காரத்திலுமிவ் அ஁காரத்திலும் ஁த்ரீத்யா என்றபடி. ஁கஸ்டிகையாகையாலிங்கு ஸ்ரவா஁காரத்தையும் கூட்டி இப்படியென்று ஢ிர்஁ஸிக்கை ஁ஸஸந்நம் । இங்கு விமர்ச டசையாவது அநுகூல்யஸங்ஸ்யாடிநாம் மந்நத்தில் யதா஁ தத்தஸ்ங்களாலே ஸு஁த்யத்வ ஸ்ரகாரத்தை வி஁ாரிக்கிற டசை. இனி வாக்யார்த்த ஸ்ரதிஸத்தி டசையாவது; தத்தஸ்ங்கு஁தானாமர்த்தாநாம் யதாஸுஸ்யம் ஸ்ரதானுஸ ஸர்ஜனதயாஸ்வயமு஁ன ம஁வாக்யார்த்த ஸு஁த்யுத்திடசை । ததா ஁ தந்நிஸந்நங்ங்களையிட்டு தனித் தனியே அநுஸந்தையமாகஸ் ஸுளன்னது விமர்சடஸானுஸந்நா஢ மாத்ரத்தைஸ் ஸற்றஸ் ஸுளன்னதாக்கை யாலே வாக்யார்த்த ஸ்ரதிஸத்தி டசையிலே ஁கபுத்த்யாரூ஢்மாகத் தட்டில்லையென்று கருத்து. அல்லாத வாக்யார்த்தம், ஁தரவாக்யார்த்தம் । அதாவது, லு஁த்தில் ஸங்஁வயவவாக்யார்த்தா஁களும் வே஁த்தில் அங்ஜவாக்ய ஸ஁த ஸ்ரதான வாக்யார்த்தமும் - ஸாங்மான ஸ்ரதானமிதி ஸாஸிஸ்ராயநிர்஁ஸ: । “ஸ்யுந்நு” ஁த்யா஁களில் அர்த்தங்கள், அந்யுந்ய ஸ்ரதானுஸஸர்ஜன ஸாவேநாஸ்வயிக்கை யுஸ்யங்ங்களஸ்ஸாமையாலேயங்கு மந்நஸு஁஁ ஁ககள் வந்தாலும் இவ்விடத்தில் அங்ஙனன்றிக்கே. அங்ஜாங்ஜிஸு஁கஸ்ரமாணமிருக்கையாலே ஸ்ரதானுஸஸர்ஜனஸாவேநாஸ்வயம் கூடுகையாலே ஁கவாக்யத்வ்லஸிக்கையாலே ஁கபுத்த்யாரூ஢்மாகலா மென்று கருத்து. யதா ஸாஸ்த்ரமிதி । இவையாறுக்கும் இம்மந்நத்தில் ஁கபுத்த்யாரூ஢்வம் ஸம்விக்கை யாலே ஸகூத்வம் ஸுளல்கிற ஸாஸ்த்ரத்தை யழிக்க வுளண்ணாதென்று கருத்து. இவைகளுடைய அஸ்தானார்த்தம் இம்மந்நத்தால் வர வேண்டிய ஸுத்தி ஁கையென்னக் கூடுமோ? அஸுஸ்யஸ்ரதார்த்தங்கள் ஸ஁க்களாகையால்...

(ஸா.ஸ்ர) இவையனைத்தும், ஁தத்ஸர்வம் । ஸ்ரஸமர்ஸண ஸ்ரதானமான ஁தி, ஸ்ரந்யாஸஸ்ய ஸ்ரா஁ந்யேந டுவே ஸ்ரதிஸா஁த்யத்வ...

(ஸா.வி) ஸ்ரஸ஁நஸ்ய கதம் ஁ஸணகூத்யத்வமித்யத் அ஁ - விமர்ச டசையிலே ஁தி । தனித் தனியே ஸ்ரத்யேக் வாக்யார்த்த ஸ்ரபத்தி டசையில ஁தி - அல்லாத வாக்யார்த்தங்கள் ஸோலே, த஁஁ந்ந வாக்யார்த்தவத் । ஁கபுத்த்யா ரூ஢்மாம், ஸுத்தார்த்த ஁கபுத்த்யா ரூ஁ஸவந்நி - தத்தஸ்ரதார்த்தஸ்மரணங்ஜனத் ஸஸ்கார ஸலா஁வாக்யார்த்த ஸ்ரதிஸத்தி ந்யாஸேந தாவத்ஸ்ரதார்த்தவிஸிஸ்டைக் ஸுத்திரூஸ ஸ்ரந்யாஸ: ஁ஸணஸா஁த்யஸ்கூத்கர்த்ஸ஁ ஸவதீதி...

(ஸா.ஸம்) மங்ஜித்வேந க்ரூ஁஁கூத்யைக், அநுகூல்யஸங்ஸ்யாடிந்யங்ஜானி ஸங்ஜேத்யஸிஸ்ரேத்ய இவையாறும் ஁த்யுத்தி: அல்லாத ஁தி - ஸ்ரயாங்஁஁ ஁க்யைக் வாக்யங்ஜ்யுதிஸும஁஁஁வாக்யார்த்தவ஁த்யர்த்த: - ஁வமேக் ஸுத்த்யா ரு஁ஃஃ ஸாங்ஸ்ய “ஸகூதேவ ஁ ஸாஸ்த்ரார்த்த:” ஁தி ந்யாயாத் ஸகூத்கர்த்வத்வமித்யா஁ - ஆகையால் ஁தி - ஸாங்ஸ்ரதானஸ்ய ஁க ஸுத்த்யாரு஁லாஸா஁த்யர்த்த: ஁வமனேகாநாமங்ஜானாமங்ஜிநாம் ஁ ஁ஸணமாத்ராத்...

(सा.स) निर्वृत्य संभवात्कथं न्यासस्य क्षणकालसाध्यत्वमिति भवद्वयवहार इत्यत्राह अनेकेति “प्रणवो धनुश्शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते - अप्रमत्तेन वेद्लव्यंशरवत्तन्मयो भवेत् - ओमित्यात्मानं युञ्जीत । ओमित्यनेन द्वय रूपिणा” इत्याद्यभिप्रेत्य श्रुति सिद्धमित्युक्तम् । श्रुत्यादावात्मनिक्षेप एव प्रधानतयोक्तः, न भरनिक्षेप इति कथं भवद्विर्भरन्यास प्राधान्यमुच्य ते...

(सा.सं) पुष्कलानुष्ठानमिति तत्साहित्यमपि पुष्कलानुष्ठान शरीरत्वेन निष्कर्षयति । இதில் இது இது...

(सा.सं) अकिञ्चन मुमुक्षु कर्तव्यतयोक्त भरन्यसन इत्यर्थः । ननु कर्तृत्वादित्यागानां...

(सा.दी) कृष्ण कर्तृत्वम्, प्रपत्तिकर्तृत्वम् ।...

(सा.वि) कार्पण्य महाविश्वास गोप्तृत्ववरणान्यनुसन्धाय, श्रीमते नारायणायेति पूर्वोक्त श्रीविशिष्ट नारायणोद्देशेन अहमिति पदमध्याहृत्य रक्ष्यत्वेन स्वरूप समर्पणानुसन्धानं, नम इति स्वसम्बन्ध निवृत्यनुसन्धानं च, अत्र “अहमद्यैव मया समर्पितः अहमपि तवैवास्मिहि भरः” इति मद्रक्षणभर फलयोस्समर्पणस्य तात्पर्यं सिद्धत्वात् न मम इति त्रितयेऽपि स्वसम्बन्धनिवृत्तिर्बोद्ध्या । इहापि निरपेक्ष कर्तृत्वादि निषेधोऽनुसन्धेयः - अत्र पक्षे द्वयं पूर्वखण्डमङ्गपरम्, उत्तरखण्डमङ्गपरम् । पूर्वस्मिन्पक्षे पूर्वखण्डमङ्गाङ्गपरम् । उत्तरखण्डं फलपरमिति बोध्यम् । अथोक्ति प्रकार उच्यते - भगवत्सन्निधौ आचार्योपदिष्टरीत्या पुरुषकार प्रपत्यनन्तरं पुरुषकार सम्बन्धगुणवैशिष्ट्यान्यनुसन्धाय, स्वामिन्नितः प्रभृत्यनुकूलोऽस्मि, प्रातिकूल्यान्निवृत्तोऽस्मि, त्वमेव रक्षिष्यतीति विश्वसिमि । “अहमस्म्य पराधाना मालयो किञ्चनो गतिः” कृपणोऽहं - त्वं मम गोपायिता भव । इदमात्मात्मीयं सर्वं तवैव, न मम, एतद्रक्षणभरं त्वयि न्यस्यामि, अत्र नममान्वयः, त्वमेवोपायान्तर स्थानापन्नो भूत्वा तत्कार्यं साधय, तदंशे निर्भरोऽहमस्मि” रक्षाफलस्वाम्यमपि शेषिणस्तवैव, न मम, अस्मिन् साङ्गप्रपदने कर्तृत्वमपि न मम, इदं प्रपदनं भवद्वशीकरणमात्रम्, न फलं प्रत्यव्यवहितोपायोऽपीत्याचार्योच्चारित समुदाय ज्ञान पूर्वक वाक्योच्चारणम् । आचार्य निष्ठातु, आचार्यकृत प्रपत्तिरेवेति तत्राहमिति स्थाने अयमिति निर्देश एव विशेषः । आत्मात्मीयमित्यत्र अन्तर्गतत्वं वा । अवनाडियाक वन्तुतेन्नु, भगवन्मूलकतया प्राप्त मिति । यावदात्मभावियाना पारतन्त्र्यकृत्ययनिके, पारतन्त्र्यज्ञानं स्वस्य भगवदधीनकर्तृत्वं याव दात्मभावीति ।...

(सा.सं) किं निबन्धनम्? येन तत्पूर्वकतापि स्यादित्यत्राह । ॐकर्तृत्वत्यागं कृत्वा इत्यादिना । भगवदेकपारतन्त्र्यं भगवत्सङ्कल्पव्यतिरेके प्रयत्नचलनाद्यनाश्रयत्वम् । एतस्मिन् ज्ञाते स्वकर्तृपरै...

மூ - மமதாத்யாகத்துக்கும் ஫லத்யாகத்துக்கும் நிபந்நம், ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஸ்வரூபானு
பந்நி ப஑வதேக ஸேஷத்வஜ்ஞானம்

(ஸா.ஸ்வா) யாகவே வந்ததென்றபடி. லோகத்தில் போலே பாரதந்யம் காடாசித்வமாதல் அநேகபுரி
ஸம்பந்நிகமாதலாகில் கர்வூத்வமவனடியாக வந்ததாகாதொழியுமென்கிற அபிபுராயத்தாலே
யிங்கு யாவதாத்மபாவி ஸஃதமும ஁கஸஃதமும புரயோகித்தது. அநுஸித்திறவனுக்கு கர்மமும ஁பாடேய
மாயிருக்கவதின் ஸம்பந்நத்யாகம் பண்ணக் கூடுமோ? முமுக்ஷுவுக்கு ஁தர஫லங்கள் ஸ்வரூபேன த்யுத்தங்
களானாலும் மோக்ஷரூ஫லத்திலே அபுரதானமாகவாகிலும் அந்வயம் கொள்ள வேண்டியிருக்க,
அதுக்குத்தான் த்யாகம் பண்ணக் கூடுமோ? இங்கு த்யாகமாவது - தனக்கிலை ஸேஷமன்றென்கிற
அநுஸந்நானமாத்ரரூபமாகையாலே அது கூடுமென்னில் - தனக்கிலை ஸேஷங்களாக தத்ததுபாயவித
வாக்யஸித்தங்களாயிருக்க தனக்கு ஸேஷமன்றென்கைக்குத் தான் நிபந்நம்மேதென்னவருளிக்
செய்கிறார். மமதேத்யாதி. ஆத்மாத்மீயமिति. ஆத்மாத்மீயஸ்ய க்ருத்ஸந்ய ப஑வதேகஸேஷத்வே ததந்நதர்ଗதயோ-
ரூபாய஫லயோரபி ததேக ஸேஷத்வ மவர்ஜநீயமिति பாவ: . ஆத்மநஸ்ததேகஸேஷத்வே ஆத்மீயானாததேகஸேஷத்வம்
கேமுத்யஸித்தமिति ஜ்ஞாபநார்த்மத்ராத்வம் ஑ஹணம் . ஸ்வரூபானுபந்நிதி . நிரூபாதிக்க ஸ்வரூபாவிநாபூத்ம் சேத்யர்த: .
ப஑வச்சேஷத்வமஸ்ய ஸேஷத்வம் போலே ஸோபாதிக்கமாதல், காடாசித்வமாதலாகிலிங்கு நிபந்நம்மாக
மாட்டாதென்கிற அபிபுராயத்தாலே ஸ்வரூபானுபந்நித்யுத்தி: . ப஑வதேகேதி . இஃஸ்ஸேஷத்வமநேக
புரிஸம்பந்நிகமானாலும் நிபந்நம்மாக மாட்டாதென்கிற அபிபுராயத்தாலே ஁கஸஃதம் புரயோகித்தது.
ப஑வதூயயதிருத்த க்ருத்ஸந்யவச்சேதக்கமான ஁கஸஃதத்துக்கிங்கு ஸ்வய்வச்சேதே விஸிஸ்ய தாத்ரயம் .
ப஑வதர்த்ம் ப஑வதிச்சே஁பாதிக்கமாக ஁பாயதத்஫லங்கள் தனக்கு ஸேஷங்களாயிருந்தாலுமிலை அவ
னோருவனுக்கே நிரூபாதிக்கஸேஷமென்றறிகை தனக்கு ஸேஷமன்றென்கைக்கு நிபந்நம்மென்று
கருத்து. அநுஸித்திறவனுக்கு கர்மத்தில் ஫லோபாயத்வ...

(ஸா.பு) ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஁த்யாதி . சேதநஸ்ய ஸ்வதோ ப஑வச்சேஷ த்வாச்சேஷபூதஸ்ய ஸேஷ்யதிஸயேக
புரயோஜநதயா ததஜ்ஞானஸ்ய ஸ்வரூபானுபந்நி ப஑வத்கே஁஁ரூப புரூஷார்த்ஜ்ஞாபநதூரா ஁தரபுரூஷார்த்த்யாக
நிபந்நம்நத்வமித்யர்த: . நந்வேந் தர்ஹி "த்வமேவோபாய பூதோ மே . அதுவும் அவனதின்னருளே" இத்தால்
வ்ரஜ என்கிற ஸ்வீகாரத்தில் ஁பாயபாவநே . பிறகு ஁த்யாதி விருத்தம் ஸ்யாதித்யத்ர தेषாம் பரந்யாஸே ஸாக்ஷாது
பாயத்வ பூதேஸ்த்யாஜ்யத்வ பூதந பரத்வான் விரூத ஁த்யபிபுரேத்ய ஁பாயத்வ...

(ஸா.வி) ஁தாதுஸ பாரதந்யஜ்ஞானம் ஸ்வாதிநகர்வூத்வபூதத்யாகஸ்யமூலமித்யர்த: . I...

(ஸா.ஸம்) காயத்தத்வஜ்ஞானாத்ர்வூத்வத்யாகஸித்ததூதிதி பாவ: . மதீய஫ல ஸாதநத்வான்மதீயமிதம் கர்மேதி ரூபா
மமதா . தத்தாகஸ்ய ஸ்வஸ்திந் புரதான஫லித்வத்யாகரூ஫லத்யாகஸ்ய ச நிபந்நம்மாஹ - ஆத்மாத்மீயங்
ளுடைய ஁தி . அத்ர ஆத்மீய ஸஃதஸ்வகர்வூத்வாபாரபரஸ்வப஑ாரஸ்ச . தயோர்஑஑வதேகஸேஷத்வம்,
ப஑வதேவ ஸ்வாதிஸயாயேவ ஸத்தாதிபிரூபாடேயேக ஸ்வரூபத்வம் . அத ஁வ "ந வாரே பத்யு: காமாயபதி: புரியோ
பவதி . ஆத்மநஸ்து காமாய ஸர்வம் புரியம் பவதி" ஁தி ஸ்ரூயதே . ஁தஸ்திந் ஜாதே...

மூ - ஫லுபாயத்வத்யா஑த்துக்கு நிபந்நன, ஶரண்ய ஫ுசாடனமாநவிவநுடைய ஂநுஸ்தான ஫ுதான஫லத்துக்கு வ்யவஹிதகாரணமாகையு஡், ஂதேதநமாகையாலே ஫ல஫ுரதானஸ஑்஑ுல்பாஸ்யமல்லா஡ையும், ஂஶ்வரன் ஫லுபாய(஡ென்கிறது)஡ாகிறது ஶ஑ுஜஸுஹா஑்஑்தாலே கரண கலேபர ஫ுரதான ஑ுதாடந்஑ி ஑்யு஑்஑ாரண ஫ுரயந்நமாக —

(ஸா.஑ி) ஫லுபாயத்வத்யா஑ி । ஫ுரதாதிவதி ஶே஑: । ஂஶ்வரன் ஂத்யா஑ி । ஂஶ்வரன், ஶ்வதந்ந ஫ுரதி நிஸந்...

(ஸா.ஸ்வ) ஑ான ஡ாவஸ்யக஡ாயிருக்க ஂத்தை த்யா஑ ஫ண்ணக் கூடு஡ோ? ஫ுதான ஫லத்துக்கு ஂஶ்வரனே ஂபாய஡ாகையாலே ஂத்தை஫ ஫ற்ற ஂவை ஂபாய஡ன்றென்கிற ஂநுஸந்நா஡ி஑்஑ு ஂபாயத்வத்யா஑஡ாகையாலிது கூடு஡ென்னி் ஫ுதான ஫லத்தை஫ ஫ற்றவேயித்தை ஂபாய஡ாக ஶாஸ்த்ர வி஑ித்யா நிற்கவத்தை஫ ஫ற்ற ஂபாய஡ன்றென்கைக்குத்தான நிபந்நந஡ெது? ஂபாயத்வெந ஶாஸ்த்ருக்த ஡ான கர்஡த்தை ஂபாய஡ன்றென்றால் ஂஶ்வர஑ு஡் ஂபாய஡ாகாது஡ித்யானோ? ஂன்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார். ஫லேத்யா஑ி - ஫ுசாடன஡ிதி । ஑ேது஑்஑் விஶேஷ஡் - ஫ுதான஫ல஡நவ஑்஑ிந்நக்஑ே஑்஑ுர்ய ஫ுரயந்ந ஫ுரி஫ூர்஑ா஑ி஡வ஡் - ஂத஑்஑நக஡ான ஫ுசாட஡ாந்நத்துக்கு காரண஡ாகையாலி் ஂநுஸ்தான வ்யவஹிதகாரண ஡ென்று கருத்து. ஂத்தாலிதுக்கு ஫ுதான ஫லத்தை஫ ஫ற்ற ஂபாயத்வ ஑ுால்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஡ி்஑்வளவே தாத்஫ுர்ய஡ென்றதாயிற்று. ஂஶ்வரஸ்ய து ஫ுதான஫ல ஫ுத்யவ்யவஹிதகாரணத்வாத் ஑்஑ுல்பாஸ்ய த்வா஑் விஶி஑்யுபாயத்வ஡ிதி ஡ாவ: - வ்யவஹிதகாரணத்வத்தை யிட்டு ஂத்தை ஂபாய஡ன்றென்றால் ஂஶ்வரன் ஂபாய஡ாகாது஡ித்யானோ?தாய஡் ஫ுாலே ஶ்வத: ஫ுாஸ஡ாய் ஫ுதி஑்஑஡ாயிருந்த ஫ல ஫ுதி஑்஑ந்ந நிவ்ருத஡ா஡்஫ுாது ஶ்வத ஂவ வரத் தக்கதா஑ையாலே ஂதி்஑் ஂஶ்வரஸ஑்஑ுல஫ல஡ந஫ே஑ித ஡ாகையால் ஂபாய஫ுரதான ஑்஑ுல஫஡ேயிவநுக்கு ஫ல஫ுரதான ஑்஑ுல஫஡ென்று ஑ுாள்ள வேண்டு஑ை யால் ஫ுதான ஫லத்துக்கு ஂவநு஡் வ்யவஹிதகாரண஡த்தனையன்றோ? ஂநு஫ி஑்஑ு ஂஶ்வரன் விஶி஑்யுபாய஡ாகிறதெத்தாலே? ஂன்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார். ஂஶ்வரன் ஂத்யா஑ி...

(ஸா.஫ு) ஑ு஑்஑ேஸ்த்யா஑்யத்வெ நிபந்நந஡ா஑ - ஫லுபாயத்வத்யா஑த்துக்கு ஂதி । “ஂபாய ஑ுல஑்஑ுஸி஑் । த஑ே஑ுபாயதா யா஑்நா । த்வ஡ேவுபாய஡ூத்” ஂத்யத்ருக்தஸ்ய ஡஑ுவத்யுபாயத்வ ஑்஑ஶ்ய நிபந்நந஡ா஑ - ஂஶ்வரன் ஫லுபாய஡ென்கிற ஂதி । நந்விஶ்வர ஶ஑ுஜ ஶுஹா஑்஑ஸ்ய தந்஡ூல யா஑்஑்஑ி஑ா஑ே஑்஑ ஡க்த...

(ஸா.வி) ஫ுசாடன, ஫ுசாட஑நக஡் । ஂவநுடைய ஂநுஸ்தான஡், ஂதத்஫ுரபதனா஑ுஸ்தானஸ்ய । வ்யவஹிதகாரண ஡ாகையு஡், வ்யவஹிதகாரணத்வ஡ி । ஂதேதந஡ாகையாலே ஫ல஫ுரதான ஑்஑ுல்பாஸ்யமல்லா஡ையும், ஂதேதந த்யா ஫ல஫ுரதான ஑்஑ுல்பாஸ்யத்வா஡ாவா஑்஑் । ஫லுபாயத்வத்யா஑நிபந்நந஡ித்யந்நவ: । கர்துத்வ த்யா஑ ஫ுரகார஑்஑ா஑ார்யே: “ஸ்வா஡ி ஶ்வஷே஑் ஶ்வஷ஡்” ஂத்யநேநா஑ுஸ்தித: - நநு ஶர்வு஫ாயாநா஡ி ஡஑ுவத்யேவ...

(ஸா.ஸ) ஶ்வவ்யா஫ாரே ஡஡தா ஶ்வஸ்஡ிந் ஫ுதான஫லிதா ஑்஑் விலய஡ு஫யாதுதி ஡ாவ: । ஫லுபாயத்வதி । ஫ல ஫ுத்யவ்யவஹித காரணஸ்ய ஫ல஫ுரதான ஑்஑ுல்பாஸ்யஸ்ய ஑்஑் ஑ி ஫லுபாயத்வ஡் । ஶ்வா஑ுஸ்தான ஑்஑் ஶரண்ய ஫ுசாடன ஡ாந்நத்வாந்ந ஫லுபாய஡ிதி தஸ்஡ிந் ஫லுபாயத்வ஡ி த்யா஑்ய஡஡ூ஑ிதி ஡ாவ: । ஂஶ்வரஸ்ய ஫லுபாயத்வ ஫ுரகார ஫ுரிஶூலநே ஶ்வா஑ுஸ்தானே ஑ே஑து஑ி ந ஫லுபாயத்வா஡ி஡ான ஫ுசக்திரித்யா஑் । ஂஶ்வரன் ஂத்யா஑ிநா । ஶ஑ுஜஸுஹா஑்஑ேநேவ கரண கலேபரா஑ி ஫ுர஑ே஑திகல்யாணே஑ு கர்஡ஸுரு஑ி ஑நந தநுஸ்தா஫ந...

(சா.தி) விஷயத்தில் உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் நிற்கக் கூடுமோவென்னவருளிச் செய்கிறார்...

(सा.प्र) प्रपन्नसाधारणत्वाद्भगवतस्सर्वकारणत्वादेव भक्त्यनुष्ठातुस्सर्व व्यापारेष्वपि स्वसङ्कल्प पूर्वकं हेतुत्वाविशेषाच्चेश्वर उपायान्तराशक्तस्यैव तत्स्थाने निविशते । इतरस्य तु नेति नियमो नोपपद्यते । प्रपन्नेनोपायत्व प्रार्थनात्तदुपपत्तिरिति चेन्न । प्रार्थनानुत्पादस्यानुपपत्तेः । अत एवाशक्ति तद्धेतु सुकृत विशेषादेरप्यनियामकत्वं अतो किञ्चनस्य उपायान्तर स्थाने निविशत इत्यौपचारिकमिति भक्त्यङ्गत्वमेव युक्तमित्यत्र प्रतिपदोक्त प्रायश्चित्तस्य वा, लघुप्रायश्चित्तस्य वा, तत्तत्पूर्वपूर्वकर्मानुगुण्येन सिद्धस्यैवा पराधक्षान्ति हेतुत्वेन भगवता सङ्कल्पिततया प्रमाणैरवगमात्तदानुगुण्येन यस्या शक्तिर्दृष्टा तस्यैतद्धेतुकर्म विशेषस्य कल्प...

(सा.सं) तत्फलाव्यवहित कारण भावादिमति अकिञ्चनस्य उपायान्तरस्थानेऽपि निविष्टे भगवति महत्पुपाये स्थिते तदायत्त स्वव्यापारे उपायत्वत्यागे को विशय इति भावः । ननु तर्कानुगृहीत प्रत्यक्षादि सिद्धे कर्तृत्वादि चतुष्टये तैरेव शिथिल सत्ताकानि निबन्धनानि कथं कर्तृत्वादि त्यागप्रयोजकानि...

(सा.सं) स्युरित्यत्राह इत्थं गच्छति इति । निवृत्ति धर्म सामान्यतद्विशेष प्रपत्ति जीवेश्वरादि ग्राहक शास्त्रेणोक्त प्रत्यक्षादेरेव बाधादुक्त निबन्धनानि तत एव सिद्धानीति कर्तृत्वादि...

மூ - இஸ்ஸாங்நாநுஸ்தானத்துக்கு நடாதூரம்மாளருளிச் செய்யும் சுருக்கு அநாதிகாலம் தேவாரீருக்கு அநிஸ்தாசரணம் பண்ணுகையாலே சஸ்சரித்துப் போந்தேன். இன்று முதல் அநுகூலனாய் வர்திக்கக் கடவேன். பரதிகூலாசரணம் பண்ணக் கடவேனல்லேன். தேவாரீரைப் பெறுகைக்கு என் கையி லொரு கைம்முதலில்லை.

(சா.தி) விஷயமாக ஸ்ரீராமானுஜாசார்யஸ்வஸீயரருளிச் செய்த சட்ரஹத்தைக் காட்டுகிறார். இஸ்ஸாங்நாநுஸ்தானேத்யாடியால். அநாதிகாலமென்று கீழ்நின்ற நிலைசொல்லப்பட்டது. இத்தால் அகிஸ்சந்யானந்ய ரதிலவரூபாஹிகாரம் சூசிதம். இன்று முதலென்று அநுகூல்ய சட்கூல்யம் காட்டப் பட்டது. தேவாரீரையென்று கார்ப்ந்யம்!...

(சா.ஸ்வ) ப்ரதானம் பண்ணியல்லது ஹரிக்கவொண்ணாதபடி கரூணாபரவஸதவமுண்டென்று சிஹிக்கையால் ஁பாயாந்ரஸ்தான நிவஸிதவமும் சலிப்பிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. யுக்திதி. | ந ஹி ஸாஸ்த்ர விருதே யுக்தயோ ஹவந்திதி ஹவ: | இங்கு யுக்திகள் தானும் “யதா ந க்ரியதே ய்யோத்ஸநே” த்யாதிஸாஸ்த்ர மூலமாகவே வந்தவையன்றோவென்று ஸிங்ஙியாமைக்காக ஹமிஸ்த்ராஹகேதி விஸேஷ ணம். | ஹமிஸ்த்ராஹக ஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரவலதவாத் “யதா ந க்ரியதே ய்யோத்ஸநே” த்யாதி ஸாஸ்த்ரம் ததவிருதேந நேயமென்று கருத்து. சம்ப்ரதாயமில்லாதிருக்க ஸாஸ்த்ர மாத்ரத்தைக் கொண்டு ஸாங்நாநுஸ்தானம் நிஷ்கர்ஷித் தது கூடுமோ? “வபுராதிஸு...” இத்யாதிகளிலே ஸவரூப ஹராதி சமர்ப்ந ண ரூபாங்நாநுஸ்தானத்துக்கும் ரத்யாதிகளிலே விஸவாஸபார்த்தநாமாத்ரத்துக்கும், சம்ப்ரதாயமிருந்தாலும் அநுகூல்யாதி பஸ்யாங்ந விஸிஸ்த மாகவே அநுஸ்தானம் மென்கிற நிர்யமத்துக்கு சம்ப்ரதாயமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இஸ்ஸாங்நேத்யாதி. அநிஸ்தாசரணம், அநஹிமதாசரணம். விஹிநிஸேஹரூபாங்நாநிங்நமிதி யாவத். இந்த ப்ரதம வாக்யத்தால் அநுகூல்யாசரண ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநயோவ்யதிருகேணார்த்த ப்ரதர்ஸநமுகேநானுகூல்ய சட்கூல்யாதி: அங்நதவோபயோர ப்ரகாரமும் விவேக நிர்வேதாதிருபமான அஹிகாரமும் அநுஸஹிதமாகிறது. கை முதல் மூலஹநம். | அதாவதிங்கு கர்மயோரூ... |

(சா.ப்ர) ராஹகமான வாஹிததவாத்ரதஸவாஹ ங்நான ரஹிதானாம் தாஹிஸ்சஸ்யோத்பாஹநம் ந யுக்தமித்யர்த்த: | இதயா ப்ரவந்நேந ப்ரதிபாதிதஸ்ய சகலாங்ந யுக்தஸ்ய ஹர்ந்யாஸஸ்யானுஸ்தான ப்ரகார: க இத்யாகாங்நாஸ்யா ஸ்ருதப்ரகாஸிகா சார்யாணா மாசார்யை: ஸ்ரீஸூத்ராதிநாமபி ஸுரமதவாய ஹ்ரமிஹபாஸா ப்ராசூர்யேணோக்தான்யநுஸ்தான ப்ரகாரோபஸ்தாபக வாக்யான்யாஹ. | இஸ்ஸாங்நாநுஸ்தானத்துக்கு இதி. | எதேந ஸாங்ந ஹர்ந்யாஸானுஸ்தானஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகதவமுக்தம். | சுருக்கு, ததஸட்ரஹேண ப்ரதிபாஹகம் வாக்யமித்யர்த்த: |...

(சா.வி) “ஸர்வஸ்ய ஸரணம் ஸுஹத்” இத்யாதி ஸாஸ்த்ரேணேதி வ்யாசக்தே - ஸாங்நாநுஸ்தானஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகதவ ங்நாபநாய ஸ்ரீமத்ராமானுஜாசார்ய பூர்வாஸ்த்ரம ஹாரிநேயானுஸ்தான வாக்யம் ஹர்ஸயிதி. | இஸ்ஸாங்நாநுஸ்தானத்துக்கு இதி. | சுருக்கம், சட்ரஹ: இன்று முதல், எதத்ப்ரஹிதி - வர்திக்கக் கடவேன். வர்தேய - பண்ணக்கடவே னல்லேன், ந க்யூர்திம். | பெறுகைக்கும், ப்ராஸும். | என் கையில் மம ஹஸ்தே. | ஒரு கை முதலில்லை...

(சா.ஸ) த்யாரூணாந்ரத்ப்ரயுக்ததோக்திநிர்வாஹிதி ஹவ: | அகிஸ்சந ப்ரபத்யாவூக்தம் ஹர்ந்யாஸ ப்ராஹான்யமஹியுக்த ஸட்ரஹப்ரதர்ஸநேந ச ஹ்ரதயிதி. | இஸ்ஸாங்நேதி. | போந்தேன் இத்யந்நேந விவேக பூர்வக விரக்தி ங்நனித நிர்வேஹரூப: ப்ரபத்யாஹிகார: பூர்ஸகூத:...

(सा.सं) अत्र उपायमात्रं वेद्यम् इत्युपायतायाच्चायामेव गोप्तृत्ववरण भरन्यास योगर्भित्त्वमभिप्रेत्य पृथक्तयोरप्रदर्शनम् । न तु तयोः पृथगनुष्ठान निषेधार्थः । सुकरत्वसूचनायास्य सङ्ग्रहोक्तिरूपत्वात् । यदि सर्वज्ञे उपायत्वप्रार्थनयैव तयोरपिसिद्धेः किं पृथगनुष्ठानेनेति केचिद्भ्रुवो ब्रूयुः । इत्थं तान्प्रति ब्रूमः । कार्पण्यपूर्वक महाविश्वासादेव सर्वज्ञे उपायान्तर स्थाने स्थित्वा गोप्तृत्वापादक कृपोत्तम्भने किमर्थं पार्थक्यमुपायत्व प्रार्थनायाश्च वेति - यदि किं तदनुष्ठानताद्विध्य सूचक सङ्ग्रहो संगृहीत रीत्यन्तरेणेति मतम् । तर्हि सात्विकत्यागकरण मन्त्रादेरपि तदसङ्ग्रहात्तदुपेक्षणमपि किमपि न करणीयं स्यात् - अनन्य साध्येति भरतमुनि प्रणीत लक्षण वाक्यमपि नपृथ गनुष्ठानं तयोः परिसंचक्षति । अन्यथा “षड्विधा शरणागतिः । न्यासः पञ्चाङ्ग सम्युतः” इत्यादि विरोधस्य दुरुद्धरत्वात्तत्पूर्वकस्य भरन्यास विरहे नैर्भर्य सिद्ध्यनुपपत्तेश्च । न च पृथगनुष्ठाने सकृत्वभङ्गः । अभिसन्धिभेदेन तदङ्गात् अन्यथा उपायत्व प्रार्थनयैव कार्पण्य महाविश्वासयोरपि सिद्धौ तयोः पृथगनुष्ठाने तदङ्गे को निरोद्धा? अतो यथा सकिञ्चनमुपायान्तरस्थानेस्थित्वा...

மூ - இவ்விடத்தில் அநுகூல்ய சङ்கல்பாடிகள் —

(சா.டீ) சூகனம் । சங்கல்பிதமான அநுகூல்யாடிகளோடே மேல் வர்திக்குமது அங்கமென்றும் ஸங்கூல்யை பரிஹரிக்கிறார். இவ்விடத்தில் இல்யாடியால். ப்ராதிசூல்யவர்தனமும், வர்தனமென்று சொன்ன அங்கமும், ப்ராதிசூல்ய விராமா...

(சா.ஸ்வ) ததத்சங்கல்பமாத்த்ரம் அங்கமோ? அஃதே உத்தரகாலமெல்லாம் அநுவர்திக்கிற அநுகூல்வர்த நாடிகளும் அங்கமாகையால் அங்கானா் சகூல்வ் கூடாதொழியாதோ? ட்விதீயே அநுகூல்வர்தநாடிகள் அங்கமல்லாமையாலே அநபேகிதங்கலாகையாலின்று முதலென்று உத்தரகாலமெல்லாமது வேண்டினதாகச் சொல்லக் கூடாதொழியாதோ? என்ன உத்தரமருளிச் செய்கிறார். இவ் விடத்தில் இல்யாடி வாக்யதவ்யத்தாலே. அந்ராடிஸ்த்வேன...

(சா.ப்ர) த்யங்கானா் பரந்யாஸக்சணே சகூலேவானுஸ்தேயத்வே ப்ரபந்நானா் ராமானுஜாசார்யகூரேஸாடீனா் யாவஜ்ஜீவமானு கூல்யாத்தனுஸ்தானம் விருத்த்யேதேயத்ரதாத்காலிகானாமேவ தேஸாமங்கல்வ் பரந்யாஸானந்தர பாவினாந்து தத்பலத்வ மித்யாஹ । இவ்விடத்தில் இல்யாடினா । யத்யப்யானுகூல்ய சங்கல்பஸ்ய ஜ்ஞானாவஸ்தா...

(சா.வி) கூரேஸவர்டாசார்ய ப்ரமுகானா் யாவஜ்ஜீவமானுகூல்யேன வர்தனம் ந ஸ்யாததோ யாவஜ்ஜீவமானுகூல்யவர்தன மங்க்மேவேதி வாக்யமத அஹ । இவ்விடத்தில் இதி ।...

(சா.ஸம்) ந ரகஸ்தீத்யாகிஸ்த்ந்ய கூதகார்ப்ண்யம் । அகிஸ்த்நமபி ப்ராதிசூல்யவர்தன ரஹிதமானுகூல்ய சங்கல்ப விதூரமவிஸ்வஸ்தம் ச தத்யா ந ரகஸ்தீதி ப்ராதிசூல்ய வர்தனமானுகூல்ய சங்கல்பமஹாவிஸ்வாஸ: । அத்ய ச ரக்யாபேகா ப்ரதீகஸகோ பஃகவாந் ஃகோஸூத்வவரணம் வினா ந ஃகோஸா பவதீதி தத்யாவஸ்யகம் । தத்யாபி பக்திநிஸ்தம் ப்ரதீவ தவ ஃகோஸா பவாமி, யத்யபி த்வமத்யாத்யந்தாகிஸ்த்ந: மப்யுபாயத்வாத்யவஸாயவாஸ்ச தத்யாபி ஜந்மான்தரே தவ பக்த்யாத்தனுஸ்தான ஸக்தி ஸம்பவே கிமனேன கார்ப்ண்யேநேதி பஃகவதபிஸந்நிநிவூத்யே உபாயாத்யவஸாயா- கிஸ்த்ந்யயோ: பல்பஹூதா, விலம்பாஸமத்வாவேடகா, உபாயாந்தரஸ்தானே ஸ்தித எவமதூரம் ஸ்விகூர்வீத்யர்தகா, பரஸ்விகாராஸ ப்ராத்த்நாரூபுபாயத்வ ப்ராத்த்நாங்கிகோடி நிவிஸ்தா அவஸ்யகி । எவம் ப்ராத்த்நயா தத்யுபாயத்வே஽நு- மதே஽பி ரகாபரஸ்விகரணானுஃகணபர ஸமர்ப்ணாபாவேன பரம் ஸ்விகரோதி பஃகவானிதி பரஸமர்ப்ணமப்யா- வஸ்யகம் । இயந்தம் காலமாத்மாபஹரிணா ஸமர்பிதோபி பரோ ந ஸ்விகாராஹ்ஸ்யாடிதி ததஹ்ல்த்வாத்யதத்ப்ராஃகேவாத்ம ஸமர்ப்ண மப்யாவஸ்யகம் । பாவி பல்ே஽பி ப்ராஃகிவ ஸ்வஸ்ய ஸ்வாமித்வ ஸங்க்லாந்வயே பஃகவதஸ்ஸேஸித்வம் ஸ்வஸ்ய ஸேஸத்வம் ச ந ததத இதி பஃகவத எவ பல்ஸ்வாமித்வ நிஸ்கர்ப்ணம் பல்ஸமர்ப்ணமப்யாவஸ்யகம் । அத்யாபி நிபர்ஸ்வாத்யவஸாயாபாவே மா ஸூச இத்யுத்த ஸோக நிவூதி டஸ்நின ஸ்விகூத பரஸ்யாதி ஸந்நுஸ்த சித்ததாஸ்வஸ்ய கூதகூல்யத்வேன ஸ்வப்ரவூதி நிவூதிஸ்ச ந ததத இதி ஸோ஽ப்யாவஸ்யக: । யத்யபி பரஸமர்ப்ண பல்முபாயாந்தர ஸ்தான நிவேஸனம் ப்ராத்த்நயேவ பவதீத்யநயோரந்யகூத கரமிவ பாவி । தத்யாபி ஸர்வஜ்ஸ்யாபி தஸ்ய ஸ்வஸ்மிந்நேவ தூடாத்யவஸித ஸ்வரக்ஷணபரே பரஸ்விகாரானுமதி மாத்ரஸம்பாடகதயா யத்யா லோகம் பரஸ்விகாரா ஸித்தேபர்ஸ்விகா- காரஸ்ய ததஸமர்ப்ண பூர்வகத்வ எவ ஸாமஜ்ஸ்யாத்நேன வினா ஸ்வயத்வ நிவூத்ய ஸம்பவாத்த யத்யா ஸாஸ்த்ரம் மிலிதாப்யாமேவ தாப்யாமுபாயாந்தரஸ்தான நிவேஸனமிதி சகூதகரதா ஃகந்நோ஽பிதி யுத்ததமேவேயம் ஸரணி: । ஸங்க்லாஹே இன்று முதல் இத்யுத்தே: ப்ரபத்யுத்தரானுகூல்ய வூத்யுபாயநிவூத்யோர்விஸ்வாஸஸ்ய ச ப்ரபத்யங்க்லாஹேதி ஸ்யாடிதி ப்ராஸ்தே தத்பரிஹரிதி । இவ்விடத்தில் இல்யாடினா ।...

(सा.सं) प्रातिकूल्यस्वरूपनिवृत्तेः प्रातिकूल्यवर्जनत्वे कथमुत्तरकालीनानामनङ्गता । तस्य सकृत्वं वेत्यत्राह । இவற்றில் इति । अङ्ग परशास्त्रे प्रातिकूल्यवर्जनमित्युक्त्या प्रातिकूल्य...

(சா.தொ) இவ்வர்த்தத்தை காரிகையால் சடங்குறுக்கிறார். பவூதிரிதி - ஂநுகூலேஷு வ்யாபாரேஷு பவூதி:...

(सा.प्र) निवृत्तिरूपत्वेतूक्तन्याय इत्याह । இப்படி विश्वासத்திலும் इति । नन्वनुकूलप्रतिकूल प्रवृत्ति निवृत्त्योः प्रपत्तिफलत्वन्नोपपद्यते । तदप्रार्थनायामपि क्वचित्तयोर्दर्शनादित्यत्र यथाऽकृत्यकरणादेः प्रारब्ध दुष्कर्मफलत्वेन पश्चादपि संभवस्तथा प्रारब्ध सुकृत विशेषोत्तयोस्सिद्धिरित्याह । प्रवृत्तिरनु क्लेष्वित्यादिना । अन्यतः प्रतिकुलेभ्य इत्यर्थः । प्रवृत्तिर्निवृत्तिश्च फलमिति...

(सा.सं) स्वरूपनिवृत्तिरेव तत्स्यात् । तथा कथमुत्तरकालीनानामनङ्गता सकृत्वं वेत्यत्राह । प्रातिकूल्य स्वरूप निवृत्तिर्ब्रह्माण्यम् इति । अङ्गाङ्गिभावमापन्ने समुदिते क्वचित्सकृत्वभङ्गेऽप्यति प्रसङ्गापत्या इत्थमेव निर्वाह इति भावः । नन्वनुकूलवृत्ति प्रातिकूल्य निवृत्त्योः न प्रपत्तिफलत्वम् । एतद्विरहवत्यपि तयोर्दर्शनादित्यत्र यथा प्रारब्धदुष्कृतफलत्वेनाकृत्यकरणादेः पश्चात्संभवः - एवं सुकृतवशादपि क्वचित्तयोस्सिद्धिरित्याह । प्रवृत्तिरिति । फलं, फलभूता - कैर्द्वयभूता...

(सा.सं) आनुकूल्येषु प्रवृत्तिः अन्यतः, प्रतिकूलेभ्यः निवृत्तिश्च प्रारब्ध सुकृताच्च स्यात् । तदभाव वतः अनुष्ठानदशायां निरपराध कैङ्कर्यमेव मे भूयादिति सङ्कल्पे सति प्रार्थने सति प्रपत्ति एव स्यादित्यर्थः । केषुचित् सङ्कल्पेऽप्यकृत्यकरणादिः प्रबलाभ्युपगत प्रारब्ध फलदान प्रवृत्त सत्यसङ्कल्प कार्यः । न ह्ययं सत्यसङ्कल्प स्यापि सङ्कल्पं प्रतिरोद्धुमलम् । तद्विषये प्रपत्तिवशीकृत सङ्कल्पस्तु एतद्देहावसाने तवावश्यं फलं दास्यामीत्येव । तदितरविषये तु यावद्देहं निरपराध कैङ्कर्यं तदनन्तरं फलं च प्रददामीति । अतस्तेष्वपि देहानन्तरभाविफले न संशयलेशावकाशः । इत्थं निर्धारणं प्रयोजनमाह । ஆகையால் इति । यतः प्रपत्तेरप्यनुकूलवृत्त्यादि फलकलमित्यर्थः । तत्सङ्कल्पायत्तं प्रबल प्रारब्धफलानवरुद्धकालेषु இங்கிருந்து நாள் इति शेषः । एवं सङ्कल्पमभिप्रेत्य निपुण...

अकिञ्चन मुमुक्षु प्रपत्तौ भरनिक्षेप प्राधान्य सूचकमधिकारार्थं स्वस्याचार्यनिष्ठत्वं सूचयन् सङ्गृह्णाति ।
अ॥७७७ इति । நம் மறை முடி குடிய, அஸ்மத்வயிசிவரதேசிகத்வசாப்ராஜ்யாபிஷித்தா எவ ...

மூ - ஢ெறவே கருதிப் ஢ெருந் தகவுற்ற ஢ிராநடிக் கீழ்

(சா.஢ி) வேடாந்஢்த்தில் முடி சூடியவராய், நம் மன்னவர், ஢்ர஢்நராஜரான நம் ஂாசார்யர்கள். உறவே, உறவால் ஢ேஷித்வஸம்஢்நத்தால். இவனுயிர், இச்சேதனனுடைய ஢்ர஢்஢்த்தைக் காக்கின்ற, ரக்ஷிக்குமவனான ஓருயிர், உலகங்களுக்கெல்லா஢ோருயிரான ஂந்ராத்மாவான இஸ்வர்னுடைய...

(சா.ஸ்வ) மூர்஢ா஢ிஷித்஢்ரான. மன்னவர், ராஜாக்கள். வேடாந்஢்நிய ஢ுரந்஢்ரர்களான ஢ூர்஢ாசார்யர்களென்ற஢டி. இதற்கு வைத்தனரென்கிறத்தோடே ஂந்ரயம். இஸ்வர்ன் ஢ஹகாருண்யா஢ிஷிலனாய் ஢ேஷியாயிருக்க நாம் “஑ர்஢்஢ூதாஸ்த஢ு஢ா:” என்கிற கணக்கிலே ஢்நந்஢்நய ஢்ராயராயிருக்க, தாய் முலைப் ஢ாலுக்குக் கூலி கொடுப்பாரைப் ஢ோலே ஂத்஢்஢்஢்ரணம் ஢ண்ணுகையும் ரக்ஷிக்க வேணுமென்று ஂ஢ேக்ஷிக்கையுமென்றாப் ஢ோலே ஒன்றை ஂநுஷிப்பது ஢்ர஢்஢்த்துக்குப் ஢ாருந்து஢ோவென்று இப்புடைகளிலே ஢ிறக்கும் ஢ங்ஙாவாரணார்ய் மறைமுடி இத்யாசூதி: । ஢ாஷ்யகாரா஢ிகளான ஢ூர்஢ாசார்யர்கள் ஢ஹாவிஸ்வாஸ ஢ூர்வக ஢்ரார்யநாத்஢்நிஷே஢ா஢ிகளைத் தாங்களும் ஂநுஷித்து இவற்றுக்கு ஢ாஸ்த்ரங்களையும் முதலிப்பித்துக் கொண்டு ஂ஢ேஷ ஢ர்஢்஢்ரையும் நடத்திப் ஢ோருகையாலே ஢ஹகாருண்ய ஢ேஷித்வ ஢்ர஢்஢்நா஢ிகளிருந்தாலும் கர்஢்வஸ்யரை ஒரு வ்ரயத்திலே முட்டியல்லது ரக்ஷியா஢ையால் ஢்நந்஢்நயனுக்கு முலையுண்கிற வ்ர஢ார் ஢ோலேயிவனுக்கு ஢ோரு வ்ரய் வேணுமென்றும், ஂந்த ஢ஹகாருண்யா஢ிகள் ஢்ர஢ான காரணங்களாயிருக்குமென்றும், ஢்ர஢ாணஸ்஢்ரடாய ஢லத்தாலே ஂங்ஙீகரிக்க வேணுமென்று கருத்து. உறவே, உறவினாலேதானே! ஢ேஷ த்ரா஢ி ஢்ர஢்஢்நத்தினாலேதானே. இவனுயிர், இங்ஙிவனுடைய ஢்ர஢்஢்த்தை. காக்கின்ற ரக்ஷியா நிற்கிற. ஢ேஷத்ரா஢ி ஢்ர஢்஢்஢்நியாத஢டி ஢்ர஢்஢்ர ஢்ராஸ஢ுரூஷார்ய்த்தைத் தந்து ரக்ஷிக்குமவனாயிருக்கிற யென்ற஢டி. ஓருயிர், உலகங்களுக்கெல்லா஢ோருயிர் என்கிற ஢டியே ஂ஢்ரிதீயாத்மாவாயிருக்கிறவனுடைய. ஢ர்வாந்ரீயா஢ியினுடைய வென்ற஢டி. ஢்ர஢்஢்நகூ஢ா஢ிகளோடொக்க ஢்ராதந்ரயமு் ஢்ர஢ானகாரண஢ிதி சூதநார்ய்஢ிங்கு ஢ர்வாந்ரீயா஢ித்வோக்தி:...

(சா.஢்ர) ஢ிஷித் “இத்ரா஢ி ஢்ரகாரேணா஢ிஷித்வ஢்஢ுரந்஢்ர: । ஂத ஂவ “஢்ர஢் ஢ாஸ்த்ரதா஢ூ஢ா வே஢ ஃங்ங஑ரா ஢்ரிகா: । க்ரீ஢ாந்஢்ர஢ி யத்஢்ரூயுஸஸ஢்ர஢்: ஢ர்஢ோ ஢த:” இதுக்த ஢்ரகாரேண ரக்ஷனோ஢்யுக்த ஢்ர஢்வத்தயா ஢ஹாராஜ வாசி மன்னவர் ஢஢்஢்வாசூயா ஂஸ்஢஢ாசார்யா: । இவனுறவே, ஂதத்ஸம்஢்ந஢் ஂவ - ஢ேஷ஢ேஷி ஢ாவ ஂவேத்யந்: । உயிர் காக்கின்ற சேதநானா் ரக்ஷக இத்ரேவ் ரூ஢் । ஓருயிர்...

(சா.வி) மன்னவரே வே஢கரித஢ாரிணோ ராஜானோ஢்ஸ்஢஢ாசார்யா: । உறவே, ஢்ராமித்வரூ஢் ஢்ர஢்஢்நேன । இவனுயிர், ஂஸ்ய ஙிவாத்஢ந: । காக்கின்ற ரக்ஷகஸ்ய । ஓருயிர், “஢்ரங்ஙா ஢ாத்ரா: ஢்ரானே ஂர்஢ிதா” இதி...

(சா.ஸ்) ஂன்று நம்஢ை “ஂசி஢ விஷிஷ்ண” இதுக்தி வி஢்஢்ரூஷிகால ஂவாஸ்஢்஢்஢ா஢ாயேவ । கருதி, ஂ஢ிநிவிஷ்யா஢ிககூ஢ா் ஢்ராஸவத ஂ஢காரகஸ்ய ஢்ர஑வதஸ்சரணார விந்஢்யோர஢்ஸ்தாத் । ஂஸ்஢்஢்஢ா஢ாயேவ தஸ்யா஢ிநிவேஷே நியா஢க ஢ஹா - உறவே இதி । ஢்ர஢்வா஢ி஢ாவஸம்஢்நா஢ி஢ிரேவ । இவனுயிர் காக்கின்ற, ஢ர்வஙிவர்ஷக: - ததாவி஢்஢் । ஓருயிர்...

மூ - உறவே இவனுயிர் காக்கின்ற ஒருயிருக்குண்மையை - நீ...

(சா.தீ.) உண்மையை, सहजकारण्यरूपस्वभावத்தை. நீ மறவேல், நீ மறவாதே கொள்ளென்று நியமித்து - அன்று, அநாதிகாலமெல்லாம் நம்மைப் பெறவே - பெறவே, பெறுகைக்கு. லபிக்கைக்கு. கருதி இவனுஜ்ஜீவனத்தில் கृषி பண்ணி - பெருந்தகவுற்ற, सहजपरिपूर्ण கृபையை அடைந்த உபகரகனான भगवानுடைய திருவடிகளின் கீழே பரமறவே...

(சா.சுவா) உண்மையை, स्वभावத்தை. सम्बन्धத்தினாலே தானே ரक्षणபவணாயிருக்கையாகிற स्वभावத்தையென்றபடி. இத்தால் सम्बन्धமே ரक्षणத்துக்கு प्रधानகாரணம். ப்ரபுத்தி வ்யாஜ மாத்ரமென்று கருத்து. நீ மறவேலென, அகிञ்ചனான நீ மறவாதே கொள்ளென்று ஸிஷித்து. இதுக்கும் வைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். மறவாதேயென்றவித்தால் இதன் அநுஷ்டான காலத்தில் அவஸ்யானுஸந்தையென்றதாகிறது. பூர்வ நம்மையென்றும், உதரந் நம் என்றும் பஹுவகன மாயிருக்க இங்கு நீயென்று ஁கவகனமாக ப்ரயோகித்தது அஷட்கர்ணோபதேஸ்யத்வஸ்யாபந முகென இவ் அர்த்தத்துக்கு அத்யந்தகோபநியத்வவ்யஜ்நார்த்தம் । நம்முயிரென்று ப்ரயோகியாதே இவனுயிரென்று முமுகவ முமுகு ஸாஹரணமாக ஁கவகனமாக ப்ரயோகித்ததுவும் सम्बन्धादेव रक्ष्यत्वे सर्वजीवा नामैकराश्यामिति व्यञ्जनार्थம் - அன்று இத்யாடி அன்று. பூர்வகாலத்திலே அநாதியாகவென்றபடி. நம்மை பவார்பவநிமபூரான நம்மை - பெறவே, தன் ப்ரயோகனமாக அடைகைக்காகவே - இங்கு அவஹரணத்தாலே லோலோபகரணமாக்குகையவன் स्वभावமன்றென்று கருத்து. கருதி, அபிஸந்நி பண்ணி, सहजसौहार्दादிகளாலே நம்மைப் பெறுகையிலுற்ற முடையவனாயிருந்து என்ற படி - பெருந்தகவு, பெரிய கृபையை. உற்ற, அடைந்தவனான - யாதூஷ்ணிக சுகூதப்ரஹ்மயூபாய ப்ரவூத்தி பர்யந்தம்ஸ்மத்ரகணத்தில் கृषி பண்ணினவனானவென்றபடி - இத்தால் सम्बन्धं போலே காரூயாடிபூணங்களும் ப்ரஹான காரணங்கள். ப்ரபுத்தி வ்யாஜமாத்ரமென்றதாகிறது. பிரான், உபகரக னான ஸ்வாமீ. ஁ஸ்வரனுடைய - அடிக்கீழ், பாடமூலத்திலே இதுக்கடைக்கலம் வைத்தனரென் கிறத்தோடே அந்வயம். அறவே இத்யாடி - பர...

(சா.ப்ர) ருண்மையை, “प्रज्ञा मात्राः प्राणोऽर्पिताः । प्राण एजतिनिःसृतम् । यस्यात्माशरीरम् । एष सर्वभूतान्तरात्मे” த்யாடி ப்ரகாரேன ஸர்வபா் ப்ராணஹூதஸ்ய ஸர்வாத்மந எவ் ஹூத மத்வீதீய ஸ்வஹவம் । அகிञ்ചനെन भरसमर्पणे निरपेक्ष रक्षकत्वरूपं स्वभावम् । நீ மறவேலென, த்வ் கதாசிதபி நவிஸ்மரேத்யூப திஸ்ய । அன்று நம்மைப் பெறவே கருதி பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக் கீழ். “विचित्रादेह संपत्ति रीश्वराये...”

(சா.வி) வேதாந்தேஸு ஸர்வாந்தரியாமிதயா த்வீதீய ப்ராணத்வேன நிர்தேஸ்யஸ்ய । உண்மை, ஸர்வரக்சகத்வ ஸ்வஹவிகாகாரம் - நீ மறவேலென, த்வ் ந விஸ்மரேதி । உபதிஸ்யேதி ஸேஷ: । அன்று, ததா ஸூஷ்டிகாலே । நம்மைப் பெறவே, அஸ்மஹ்லாஹயீவ । பெரும் தகவு, அதிககூபாம் - உற்ற, ப்ராஸவத: । பிரான், உபகரகஸ்ய । ஜாயமான கதாஷாதிநா கரணகலேபர தானாதிநா சோபகரகஸ்ய ப்ரஹவத: । அடிக்கீழ், பாடாரவிந்நயோரதஸ்தாத் । அறவே, பரம்...

(சா.ஸ) உண்மையை, अद्वितीयात्म स्वरूपम् । महाविश्वास विषयत्व निरुपाधिक रक्षकत्वा किञ्चन सर्वभरस्वीकृत्यादिकं प्रागुपदिष्टमेव । நீ மறவேல் இதி । அநுத்வத்வம்ப்யுத்வோத்ய - புந: அன்று நம்மை இத்யநுபஜ்ஞ: । மம மதீயஸ்ய ச ப்ரஸமர்பணகாலே இத்யத்ர தஸ்யார்த: । நம்மை, அறவே பரமென்று, தவ்வாய்...

ननु निर्भरत्वस्य स्वरूपत्वे अद्यतन भरसमर्पण संभवः । स्वरूपमत्वाभावे नैर्भर्य...

மூ - யுగ்யस्यन्दन सारथिक्रमवति त्रय्यन्तसन्दर्शिते, तत्त्वानां त्रितये

(சா.வீ) வேணுமென்கிறார் யுग्यस्यन्दनेत्यादि - யுगம்ங்கள், குதிரைகள் - ச்யन्दனம், தேர் சாரதி:-
சூதன். எஃகம் க்ரம:, ந்யாய: - ததவதி - துரகரதசாரதிस्थानीयமாம்படி வேதாந்தங்களால் சந்தர்சிப்
பிக்கப்பட்ட “போக்தா போग्यं ப்ரேரதார” மென்று காட்டப்பட்ட தத்வத்ரயத்தித் - போக்தாவென்று
யுग्यवत्परतन्त्र...

(சா.ஸ்வ) சுவாதந்யமீश्वரனொருவனுக்கேயன்றோ? இஸ்வரனைப் போலேயிவனும் ச்வதந்
னாகித் இருவரும் துல்யராகையால் ஒருவன் ஢ர்ந்யசிப்பதும், ஒருவன் அத்தை ச்விகரிப்
பதும் ஃபடியாதொழியாதோ? கிசு “கார்யகாரண கர்த்வே ஢ேது: ப்ரகூதிருச்யதே । ப்ரகூதே: க்ரியமா
णानि” இத்யாதிகளிலேயிவனுக்கு கர்த்வம் விசேசித்து ப்ரதிபித்யமன்றோ? இவனுக்கொரு அநுசேய
முண்டாகித் சேபியாய் ச்வதந்நானா அவனை ரக்சகனென்றும் இவன் நி஢ர்நென்றும்
சொல்லுகிற சம்ப்ரதாயமும் விரோதியாதோ? என்ன இம்சங்களை ப்ரஹரியா நின்று கொண்டு
஢ர்ந்யாசானுஸ்தானாவே நி஢ர்நத்வ சித்யியென்னுமிடத்தை த்ருதீகரிக்கிறார். யோग्येत்யாடியால். யுगं
वहन्तीति युग्या: । अश्वादय: । युग्यस्यन्दन सारथीनां क्रमத்தை ரீதியையுடைத்தானதாக
த்ரய்யந்தங்களாலே காட்டப்பட்டதான. இங்கு யுग्यத்தின் ரீதியாவது ப்ரப்ரேய்மாய்க் கொண்டே
ஒன்றை ப்ரவூத்திப்பிக்கை. ச்யந்தனத்தின் ரீதியாவது. தானொன்றுக்கும் ப்ரேகமன்றிக்கே
ப்ரேய்மாயேயிருக்கை. சாரதியின் ரீதி இவையிரண்டுக்கும் ப்ரேய்னன்றிக்கே ப்ரேகனாயிருக்கை.
இங்கு த்ரய்யந்த சத்வத்தாலே “யதா ப்ரயோग्य आचरणे युक्त: । एवमेवास्मिन् शरीरे प्राणो युक्त: ।
भोक्ता भोग्यम् प्रेरितारं च मत्वा” இத்யாதி வாக்யங்கள் விவகிதங்கள் - ப்ரயோग्य:, யுग्य: - அஸ்வாதி:-
ஆசரணம், ச்யந்தனம் - யுக்த:, பத்வ: - ப்ராண: ஜிவ: - அஸ்வோ யதா ச்யந்தனே சாரதியினை பத்வஸ்ததா கர்மவச்யோ
ஜிவோஸ்மிந் ஶரீரே சர்வஸ்வரேண பத்வ இதி ஢ாவ: - இங்கு ஜிவ...

(சா.ப்ர) ப்ரபதனமத்யா஢ । யுग्यस्यन्दनेत्यादिना । யுग्यस्यन्दन सारथिक्रमवति त्रय्यन्तसन्दर्शिते यथार्हं
विविधव्यापार सन्तानि नितत्त्वानां त्रितये हेतुत्वं त्रिषु कर्तृभाव उभयोरेकत्र स्वाधीनता तदलसोऽयं
निर्भर इत्यन्वय: । युग्यस्यस्यन्दनस्य रथस्य सारथेश्च क्रम: प्रकारोऽस्यास्तीति तथोक्ते । त्रय्यन्तेन,
वेदान्तेन । सन्दर्शिते, ज्ञापिते । प्रत्यक्ष ज्ञानवदविचाल्यत्वाद्दर्शनोक्ति: । तत्त्वानां त्रितये ।...

(சா.வி) க்ருத ஢ர்ந்யாசோ நி஢ர்நஸ்திஸ்தேதத்யா஢ । யுग्येति । யுग्य:, ரதாஸ்வ: । ச்யந்தன:, ரத: - சாரதி:,
சூத: । எதத்க்ரமவதி । த்ரய்யந்தசந்தர்சிதி தத்வானா் த்ரதயே “யதா ப்ரயோग्य आचरणे युक्त एवमेवास्मिन्
शरीरे प्राणो युक्त” இதி ஶ்ருதௌ ஆசரணே ரதே ப்ரயோग्य: அந்ஜான, யதா யுக்த: பத்வ: । எவ் ப்ராணோ ஜிவஸ்ஶரீரே
பத்வ இதி ப்ரதிபாதனாதிஸ்வரஸ்ய ப்ரேகத்வென சாரதத்வம் गम्यते । ததா ச ஜிவ: அசிதீஸ்வர இதி யுग्यस्यन्दन
सारथिसदृशतया वेदान्त प्रतिपादिते तत्त्वत्रये पुन: कथं भूते?...

(சா.சம்) ஶிரஸ்கத்வானுபபத்தி: - तच्छिरस्कत्वे सर्वव्यापारो परमस्यादि त्याशङ्कां परिहर्तुमाह ।
युग्येति । युगं, तिर्यगवस्थाप्य दारुविशेष: । तत्र नियोजिता अश्वादयो युग्या: । युग्य स्यन्दन सारथीनां
क्रमोऽस्यास्तीति क्रमवती त्यन्तस्य समास: । क्रम इव क्रमो यस्येति समासे वति प्रत्ययवैयर्थ्यं स्यात् ।
त्रय्यन्तेति । “यथा प्रयोग्य आचरणे युक्त” इत्यादिना युग्यादि क्रमवत्तया...

(सा.सं) निरूपिते । यथार्हाणां, विविधानां व्यापाराणां सन्तानानि यस्मिन्निति समासः । त्रितये । निर्धारणे सप्तमी । क्रमवतीत्यन्तेन सिद्धमर्थमाह । हेतुत्वमित्यादिना - कार्यानुगुण...

மூ - கர்ତृபாவ உபயோஸ்வாதின தைகத்ரதத்வா(மீ) மிஸ்வீகृत யத்ரோ஽யமலஸஸ்தத்ர...

(சா.தீ) கார్యே கர்ତृத்வம் சிடசிதீஸ்வரங்களுக்கு. இங்கு பரதந்நகர்ତृத்வம் டேதனரில் - ஸ்வதந்நகர்ତृத்வம் மீஸ்வரனில். ஸ்வாதந்யமே கர்ତृத்வம் இஸ்வரனிடத்திலேயுள்ளது. தத: ப்ரப்தௌ க்ரீயமாணாயாமீஸ்வரஸ்ய ஹேதுத்வமாத்ரம் । ந கர்ତृத்வம் । ஜீவனுக்கு பரதந்நகர்ତृத்வம் ந ஸ்வதந்நத்வம் । இஸ்வரனொங்கும் ஸ்வதந்நகர்தா வென்று அநுஸந்தேயம் । தத், தஸ்மாத் । அர்த்ஸ்திதேரேவ் த்வாத் - அயமலஸ: । அகிஞ்ஞனான ப்ரபந்நன் ஸ்வாமிநா ஸ்வீகृतமான யாதொரு ஸ்வரக்ஷணபரத்தையுடையவன் — இஸ்வரே ஸ்ரீமந்நாராயணே...

(சா.ஸ்வ) ப்ராயங்கலென்று கருத்து. கர்ତृபாவ: ஸ்வதந்ந: கர்தாவென்கிற காரகாந்நர ப்ரயோஜகத்வம் । அதாவது, ஜ்ஞானசிகிரிஷா ப்ரயத்நாஸ்ரயத்வம் । உபயோ:, ஜீவேஸ்வரயோ: - இத்தால் அடேதன ஸா஧ாரணமான கிரியாஸ்ரயத்வம் கர்ତृத்வமேயில்லாமையால் அதில் கர்ତृத்வ ஸஃதம்மௌபசாரிகமென்று கருத்து. ஁கத்ர ஁ன்றது, இஸ்வரே ஁ன்றபடி. இத்தால் ஜ்ஞானசிகிரிஷாதிபி: காரகாந்நர ப்ரயோஜகத்வாபர ப்ரயாய ஸ்வாதந்யரூபகர்ତृத்வம் பொதுவானாலும் அநந்யாதின கர்ତृத்வரூப ஸ்வாதந்யனொருவனுக்கே யாகையால் ஜீவன் பரதந்நனென்கிற ப்ரமாணங்கலொடு விரோதமில்லை - அத ஁வ இவன் பரந்நயஸிப்பதும் அவனத்தை ஸ்வீகரிப்பதும் கூடுமென்று கருத்து. தத்-தஸ்மாத் - அவன் ஸேஷியாய் ஸ்வதந்நனாயிரந்தாலும் ஸ்வர்த்மாகவே அவன் கொடுத்த ஸ்வாதந்யரூப கர்ତृத்வமவனுக்குமிருக்கையாலே அடேதன பாலன்றிக்கே இவன் ஁பாயமநுஸ்திக்கை ஁பபந்நமாகையாலுமிவனைப் பாலன்றிக்கே அவனுக்கு அநந்யாதினத்வரூப ஸ்வாதந்யமிருக்கையாலேயவன் பரஸ்வீகார பண்ணுகை. ஁பபந்நமாகையாலுமென்றபடி. யத்ர: , யத்ரீஷய பர: - யத்ரீஷ்டோத்ர பல்பர: । தத்ர, தஸ்மிந்ஃபலே - இத்தாலவனே ரக்ஷகனென்றும், இவன் நிபரநென்றும், ஸொல்லு கிற ஸம்ப்ரதாய் நயஸ்தபரவிஷயமாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. இனி இவ்விஷயத்தில்...

(சா.ப்ர) த்ரயாணாமய்யவிஸிஸ்டமிய்த்யர்த: । கர்ତृபாவ உபயோ:, ஜீவாத்மபரமாத்மநோ: ப்ரயத்நாஸ்ரயத்வரூபம் கர்ତृத்வம் । ஸ்வாதினகர்ତृத்வம் து பஃகவத ஁வ । ஜீவஸ்ய தததினத்வாத் । தத், தஸ்மாத்காரணாத் । ஸ்வாமீத்யாதி, ஸ்வாமீ ஸ்வீகர்து யாதூகஸா஧்யநிஷ்பாதினபரோ யஸ்யாலஸஸ்யாயமலஸ ஁பாயாந்நரானுஸ்தானா ஸக்த: ப்ரபந்ந: । தத்ர தத்ஃபலநிஷ்பதௌ ஸ்வய் நிபரந: । ஁வ் ச “ஸ்வநிபரந்நத்வப்யந்நத ரக்ஷகை கார்த்ய்பாவநம் । த்யக்த ரக்ஷா பல்ஸ்வாம்ய் ரக்ஷயஸ்யாத்ம பரார்பணம்” இத்யுக்த ப்ரகாரேணாகிஞ்ஞனஸ்ய ஸ்வஸ்ய நைபரீய்ய யதா...

(சா.வி) பரமாத்மநி ச । கர்ତृபாவ:, கர்ତृத்வம் । உபயோ:, ஜீவேஸ்வரயோ: । ஸ்வாதினதா, ஸ்வதந்ந கர்ତृத்வம் । ஁கத்ர, இஸ்வரே । தத், தஸ்மாதர்த்ஸ்திதேரேவ் த்வாத் । அலஸ:, அகிஞ்ஞன: । ஸ்வாமிநா ஸ்வீகர்து யஸ்ய ரக்ஷணஸ்ய பரோ யஸ்ய ஸ ததோக்த: । தத்ர, ரக்ஷணே । ஸ்வய் நிபரந:, ப்ரபத்திபல்பூத ரக்ஷண விஷயே ந கிஞ்ஞித்குரியாத் ।...

(சா.ஸம்) வ்யாபாராஸ்ரயத்வ ரூபம் ஹேதுத்வம் - சிடசிதீஸ்வர ஸா஧ாரணம் । உபயோ:, ஜீவேஸ்வரயோ: । கர்ତृபாவ: । ப்ரயத்நா஁யாஸ்ரயத்வலக்ஷணஸஸா஧ாரணாகார: । ஁கத்ர, இஸ்வரே । ஸ்வாதினதா, அநந்யாதினகர்ତृத்வம் । ஁வ் ச ப்ரகூதஸஃங்கா: பரிஹதா இத்யாஹ । தத்ஸ்வாமீத்யாதிநா । அலஸ:, அகிஞ்ஞன: । தத்ஸ்வாமிநா ஸ்வர்த் ப்ரவூத்தேந பஃகவதா யத்ஃபலநிர்வர்தன பரஸ்வீகர்த: ததோக்த: । தத்ர, தஸ்மிந் பல் ஁யமலஸ:....

